

DATE DUE

[illegible]

MAGIL'S
LINEAR SCHOOL BIBLE
11727

BY
JOSEPH MAGIL

HEBREW TEXT
AND ENGLISH TRANSLATION

חמשה חומשי תורה
THE FIVE BOOKS OF MOSES

HEBREW PUBLISHING COMPANY
77-79 DELANCEY STREET, NEW YORK

Copyright 1905, by Josef Magil

Printed in U. S. A.

PREFACE.

The present *Linear Bible* is, as far as known, a novelty among the numerous translations of the Book of books. It was undertaken, not because of the need of supplying a new version of the Bible better than those already in existence, but to make the study of the Scriptures in their original language accessible to all those who wish to study the original of the Old Testament, and thereby spread the knowledge of the Hebrew language.

A well known journal once said: "It has been maintained that the theological mind of the present age is turned in the direction of the Old Testament." If any correction is to be made to this assertion, it is, that not only the minds of theologians but also that of laymen is directed to the study of the Old Testament and its original Hebrew language. Notwithstanding this fact, very few are those studying the Old Testament in its original language, and still fewer are those who have met with success in their attempt to do so.

The cause of this deplorable fact is, to my mind, the lack of a translation within the reach of the general buyer that combines both ease and smoothness of reading and translation, and the knowledge of the literal meaning of the original text.

The only translations to serve the purpose hitherto in existence are the very few Interlinear versions of parts of the Pentateuch; but these proved to be inaccessible to the general student for two reasons; in the first place, the price fixed on such books is so high that only a very limited number of students can lay hand on them; and, in the second place, the displeasure and difficulty experienced by the student in reading the English translation from right to left, *each word beginning at the end of the following*, as shown below, and in having the English transposed so as to follow the order of the Hebrew sentence, are so repulsive that only the most diligent and ardent student can stand it.

True, the Interlinear system of Latin and Greek has been approved by the best pedagogues; but the reading of a few lines of the English translation of an interlined Latin or Greek book and that of an interlined Hebrew Bible is sufficient to make one realise the vast difference between the former and the latter; for while even the strictest literal Interlinear translation in English of Latin and Greek reads with connection and ease and is intelligible, the translation of Hebrew in the same fashion, owing to the Hebrew way of reading English words and to the perversion of English sentences in order to have them follow the Hebrew syntactical order, is so unpleasant in its reading, so disconnected in its sentences, and, therefore, very often so unintelligible, that the student is impressed with the idea that he is facing overwhelming and insuperable difficulties.

For instance, the Interlinear translation of *Berry to Gen. IX. 5.* reads as follows
* "of ²brother ¹[the] (his) ^{one} each of hand the from." What confusion and difficulty must be experienced by the student in making out such a mixed-up sentence!

The advantage of the *Linear* system is, that while it imparts to the student a literal knowledge of the Hebrew text and does, in this respect, the same service as the Interlinear translation, the order of reading as well as the syntactical arrangement of words is, in general, in accord with the usages of the English language; thus making the translation, if read by itself, nearly as smooth and connective, as any usual translation of the Old Testament.

*Start reading from right to left, each word beginning at the end of the following.

PREFACE.

The study of the Hebrew Bible by means of the present *Linear* system has been tried by the writer of these lines for a period of six months in a class composed of children ranging from eight to twelve years of age, all destitute of any knowledge of grammar, Hebrew or any other language, and the experiment was crowned with remarkable success; in all cases the young students memorised, without the aid of their teacher, three or four times as much of the text and knew it much better than before, when the system of "talking into the ear" by the teacher, until the young student knew it, was employed; an Interlinear translation not being adapted to the purpose.

The translator and publisher of the *Linear Bible* hopes that the *Linear* system will be approved by both teachers and students, and recognised as in every way superior to any other system of studying the Old Testament in its original Hebrew language, and, if used in a proper way, according to the rules laid down below, it will be found most successful in saving much of the student's valuable time and in making the study easy and pleasant.

The translator further hopes that the popular price of the *Linear Bible*, being within the reach of everybody, will place it in the library of every Bible teacher and student, as well as every lover of the Old Testament and the Hebrew language, thus enabling him to continue the publication of the *Linear Bible*, and to bring forth as well his method of teaching the Hebrew language and its grammar, in close connection with the Bible, in a most modern way.

Finally I desire to call the attention of the student to the following points:

(1.) Words found in the Hebrew text which ought not to be in English are enclosed in parentheses (), while words required in English and not found in the text are supplied in brackets []. Thus, by including, in reading, words in brackets and excluding those in parentheses, the student has a correct English sentence, while by doing the contrary, he is in possession of the idiomatic meaning of the text. The former way is recommendable, as it insures a smoother reading, while the omitted words, being printed in parentheses, can not remain unnoticed.

(2.) In the first chapter the difference in the syntactical order of words between the Hebrew and the English, when such occur, is indicated by figures in the translation; thus, the word, or words marked by figure 1 translate the first word of the text; 2—the second word, etc. The *Italics* employed in the first chapter point to the foot-notes. In the following chapter, where the marking of differences in syntactical order was thought quite unnecessary, as these differences, although so frequently occurring, are very few, and they can therefore be sufficiently learned in the first chapter, the figures refer to the foot-notes, while the *Italics* indicate a necessary transposition of words of different lines in order to make the passage intelligible, or to give it an English order.

(3.) The Methegh (1) under the letter in the text was used to indicate words to be accented on the penultimate syllable. Words having no Methegh are to be accented on the ultimate syllable..

(4.) The intention of the translator to make the *Linear Bible* a school book and a companion to all those desiring to study the Bible in its original language without regard to age or sex, has rendered it necessary to leave untranslated certain passages not suitable for translation from the modern stand-point of nicety. For the same reason a word was sometimes purposely rendered incorrectly, the correct rendering being given in the foot-notes. In order not to disturb the Hebrew Bible, the text was always given in full even when it was deemed wise to withhold the translation of the same.

(5.) The smoothness and connection of the *Linear* system referred to above could by no means go so far, as to make the present translation a classic, as there are places where the English must be sacrificed for the sake of literalness of the Hebrew, and the Hebrew order of words followed instead of that of English.

{6.) Where the predicate precedes the subject in two different lines, e. g. וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם — Gen. III. 7., various suggestions were made by the translator and a number of scholars as to how to achieve both, correctness of translation of each line when taken by itself, and proper connection of the two lines when taken together. One suggestion is to translate: וַתִּפְקַחְנָה “and (they) were opened” עֵינֵי שְׁנֵיהֶם “the eyes of both of them”; leaving the student to omit the word “they” and transpose it: “And the eyes of both of them were opened”, while the others are to add in brackets the word “there”, or “now” in the translation of the first line, thus reading: “And [there] were opened, or: “And [now] were opened”; or to transpose the words: “were opened” and put them in a poetical form: “opened were” thus reading: “And opened were the eyes of both of them”.

The last suggestion comes from the venerable and revered rabbi Dr. M. Jastrow, and is, in many cases, the most suitable, but, to the translator's regret, it came too late to make use of it in the early pages of the present volume.

(7.) The synagogical division into weekly portions is added to the usual division into chapters. These weekly portions are subdivided into eight smaller ones which are read before the eight men consecutively called to the Scroll of Law on Sabbath morning, and they are marked as follows: שְׁנִי (second), שְׁלִישִׁי (third), רְבִיעִי (fourth), חֲמִישִׁי (fifth), שִׁשִּׁי (sixth), שְׁבִיעִי (seventh), and מַפְטִיר (last).

I express my sincere thanks to all those who favored me with their suggestions in settling difficult questions which arose in the preparation of the version. I am especially indebted to my friend Mr. Ph. Mordel for the completion of the system and for its appearance in the present form.

Although no pains have been spared to make the present work as correct as possible, the translator will be thankful if Hebrew scholars will oblige him by their corrections, as the nature of the work is such that errors are unavoidable.

JOSEPH MAGIL.

PHILADELPHIA, July 25, 1899.

שמות הטעמים

פִּשְׁטָא מִנַּח זֶרְקָא מִנַּח סְגוּלָּה מִנַּח | מִנַּח רְבִיעִי
 מִחֶפֶץ פִּשְׁטָא זֶקֶף-קָטָן זֶקֶף-גָּדוֹל מְרַבָּא טַפְחָא
 מִנַּח אֲתִנְחָתָא פֶּזֶר תְּלִישָׁא-קִטְנָה תְּלִישָׁא-גָּדוֹלָה
 קֶרְמָא וְאוֹלָא אֲוֵלָא-גֵּרֶשׁ גֵּרֵשִׁים דְּרָגָא תְּבִיר יִתִּיב
 פְּסִיק | סוּף-פְּסוּק שְׁשֻׁלַּת קֶרְנִי-פָּרָה מְרַבָּא-כְּפוּלָה
 יֶרַח-בֶּן-יִזְמוֹ :

ידוע הוא לכל גדל נחיצות הקריאה הנכונה על פי חקי הדקדוק, ומה גם בקריאת דברים בקהל רב, אשר
ואסורא קריאה משכשת, המלאה שגיאות בחקי הלשון כרמון, הוא ללעג ולקלס לרבים. לכן, לזכות את הרכיב,
הצגנו פה לא רק סימוני מלעיל ומלרע כי אם גם סימוני **שוא נח ו'שוא נע**, ואת זאת עשינו באופן היותר
פשוט: **כפפנו את השוא נע** ועל תחפץ לקרוא קריאה נכונה רק לדעת כי **כל שוא אשר קומתו**
כפופה אל האות שאחריו כזאת (י) הוא שוא נע, ורהוט הוא אל האות שאחריו. כמו:
המְדַבֵּר וּמְקַבֵּל. אקוה כי המורים והמכונים בעם יתנו תקף ועז לפעילי.

ברכות קדם הקריאה בתורה.

בְּרַכּוֹ אֶת־יְיָ הַמְּבַרֵּךְ:

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּסֵר-בָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים. וְנָתַן-לָנוּ
אֶת-תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכות אחרי הקריאה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר נָתַן-לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת. וְנֵי עוֹלָם
נָשַׁע בְּתוֹכָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

קודם קריאת ההפטרות אומר המפטיר זה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּתַר בְּנִבְיָאִים מוֹדִים וְרִצָּה
דְּבִרְיָהֶם הַנֶּאֱמָרִים בְּאַמֶּת: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁנָה עֲבֹדוֹ
וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנִבְיָאֵי הָאֱמֶת וְצִדִּיק:

אחר קריאת ההפטרות אומר המפטיר הברכות האלה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. צוּר כָּל-הָעוֹלָמִים צִדִּיק בְּכָל-תִּדְרוֹת
הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְּדַבֵּר וּמְקַיֵּם שְׂפַל-דְּבָרָיו אֱמֶת וְצִדִּיק: נֶאֱמָן אַתָּה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָרִים דְּבָרָיו וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרָיו אַחֲזֹר לֹא-יָשׁוּב רִיקָם. כִּי
אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וּרְחֵמֵן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל-דְּבָרָיו:
רַחֵם עַל-צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית מִיָּינוּ וְלִעֲלֻיֹּת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׁמֵּם צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ:

שְׁמַחְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְהֵינוּ הַנִּבְרָא עֲבָדָיו וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָיו. בְּמַהֲרָה
יָבֹא וְיַגִּיל לָבָנוּ. עַל-רִפְסָאוֹ לֹא-יִשָּׁב זֶר וְלֹא יִנָּחְלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת-גְּבוּדוֹ. כִּי
בָשָׂם קִדְשׁוֹ נִשְׁפָּעַתָּ לּוֹ שְׁלֹא יִכְבֶּה גֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מֶגֶן דָּוִד:
עַל-הַתּוֹרָה וְעַל-הַעֲבוּדָה וְעַל-הַנִּבְיָאִים וְעַל-יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה שְׁמַחְתָּ-לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ לְקִדְשָׁהּ וְלִמְנוּחָהּ לְכָבוֹד וּלְתַפָּאֲרָתָהּ. עַל-כֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים
לָךְ וּמְבָרִכִּים אוֹתָךְ. יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל-מִי מְמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

בְּרֵאשִׁית GENESIS.

CHAPTER I. א

Let-[there]-be

[an]-expanse

in-the-midst-of the-
waters,
and-let-it divide

between waters *e*) and-
waters.

7. ¹And ²God ¹made

(*i*) the-expanse

and-divided

between the-waters

which [were] *f*) under
d) the-expanse

and-(between) the-
waters

which [were] *g*) above
d) the-expanse,
and-it-was so.

8. ¹And ²God ¹called

d) the-expanse

Heaven.

And-it-was evening

and-it-was morning,

[a] ²second ¹day.

9. ¹And ²God ¹said:

'Let ²the-waters ¹be
h) collected

f) under the-heaven

unto ²one ²place,

'and-let ²the-dry-[land]
i) ¹be-seen.

and-it-was so.

10. ¹And ²God ¹called

d) the-dry-[land]

Earth;

and- *d*) the-collection-
of the-waters

he-called Seas;

¹and ²God ¹saw

that [it was] good.

יְהִי

רָקִיעַ

בְּתוֹךְ הַמַּיִם

וַיְהִי מַבְדִּיל

בֵּין מַיִם לַמַּיִם :

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים

אֶת הָרָקִיעַ

וַיַּבְדֵּל

בֵּין הַמַּיִם

אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ

וּבֵין הַמַּיִם

אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ

וַיְהִי כֵן :

8. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים

לָרָקִיעַ

שָׁמַיִם

וַיְהִי עֶרֶב

וַיְהִי בֹקֶר

יוֹם שֵׁנִי :

9. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

יִקְוּ הַמַּיִם

מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם

אֶל מָקוֹם אֶחָד

וַתֵּרָאֶה הַיַּבֵּשָׁה

וַיְהִי כֵן :

10. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים

לַיַּבֵּשָׁה

אֶרֶץ

וַלְמַקְוֵה הַמַּיִם

קָרָא יַמִּים

וַיִּרְא אֱלֹהִים

כִּי טוֹב :

1. In-[the]-beginning

²God ¹created

a) (*i*) the-heaven

and-(*i*) the-earth.

2. And-the-earth

was

b) [*a*] desolation

and *c*) [*a*] waste,

and-darkness [was]

upon the-face-of [the]
abyss

and-the-spirit-of God

moved

upon the-face-of the-
waters.

3. ¹And ²God ¹said:

Let-there-be light;

and-there-was light.

4. ¹And ²God ¹saw

(*i*) the-light

that [it was] good;

¹and ²God ¹divided

between the light

and-(between) the-
darkness.

5. ¹And ²God ¹called

d) the-light

Day,

and- *d*) the-darkness

he-called

Night.

And-it-was evening,

and-it-was morning.

²one ¹day.

6. ¹And ²God ¹said:

בְּרֵאשִׁית

בָּרָא אֱלֹהִים

אֶת הַשָּׁמַיִם

וְאֶת הָאָרֶץ :

2. וְהָאָרֶץ

הָיְתָה

תִּהְיֶה

וְכֹה

וְחֹשֶׁךְ

עַל פְּנֵי תְהוֹם

וְרוּחַ אֱלֹהִים

מְרַחֶפֶת

עַל פְּנֵי הַמַּיִם :

3. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

יְהִי אֹר

וַיְהִי אֹר :

4. וַיִּרְא אֱלֹהִים

אֶת הָאֹר

כִּי טוֹב

וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים

בֵּין הָאֹר

וּבֵין הַחֹשֶׁךְ

5. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים

לָאֹר

יוֹם

וְחֹשֶׁךְ

קָרָא

לַיְלָה

וַיְהִי עֶרֶב

וַיְהִי בֹקֶר

יוֹם אֶחָד :

6. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

a) The Hebrew word אֵת has no equivalent in English, and is represented in the translation of the first chapter by this (*i*). *b*) Or, waste; without form. *c*) Or, void. *d*) Heb. to the. *e*) Heb. to the waters. *f*) Heb. from under. *g*) Heb. from above. *h*) Or, gathered together. *i*) Or, appear, be visible

15. And-let-them-be וְהָיוּ 15
 a)for-luminaries לְמֵאוֹרוֹת
 in-the-expanse-of-the-
 heaven. בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם
 to-give-light לְהָאִיר
 upon-the-earth, עַל הָאָרֶץ
 and-it-was-so. וַיְהִי כֵן
 16. ¹And ²God ¹made וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים 16
 a)the ²two ⁴great
 d)luminaries } אֵת שְׁנֵי הַמֵּאוֹרוֹת
 c)the ³great(er)e)lumi-
 nary } הַנִּגְלִים
 f) to-rule the-day. אֵת הַמֵּאוֹר הַנִּגְלֵל
 and-() the- g)smaller
 luminary וְאֵת הַמֵּאוֹר הַקָּטָן
 f)to-rule the-night; לְמַשְׁכֶּלֶת הַלַּיְלָה
 and-() the-stars. וְאֵת הַכּוֹכָבִים
 17. ¹And ³God ¹set ²them וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים 17
 in-the-expanse-of-the-
 heaven בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם
 to-give-light upon the-
 earth. לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ
 18. And-to-rule וְלִמְשָׁל 18
 h)by-day and-h)by-night, בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה
 and-to-divide וּלְהַבְדִּיל
 between the-light בֵּין הָאֹר
 and-[between] the-
 darkness: וּבֵין הַחֹשֶׁךְ
¹and ²God ¹saw וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 that [it was] good. כִּי טוֹב
 19. And-it-was evening, וַיְהִי עֶרֶב 19
 and-it-was morning, וַיְהִי בֹקֶר
 [a] ²fourth ¹day. יוֹם רְבִיעִי
 20. ¹And ²God ¹said: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים 20
¹Let ²the-waters ¹swarm יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם
 [with] a-swarm-of אֲרָצִי
³living ¹creature[s], נֶפֶשׁ חַיָּה
 and-fowl וְעוֹף
 let-fly יְעוּפֹף
 above the-earth עַל הָאָרֶץ
 upon-the-face-of עַל פְּנֵי
 the expanse-of-the-
 heaven. בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם:

11. ¹And ²God ¹said: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים 11
¹Let ²the-earth ¹bring-
 forth פֶּרֶשׂא הָאָרֶץ
 grass, קֵשֶׁב
 herb עֵשֶׂב
 a)yielding seed, מִזְרֵעַ זָרַע
 [and] fruit-tree עֵץ פְּרִי
 b)yielding fruit עֵשֶׂה פְּרִי
 after- c)its-kind לְמִינוֹ
³in ¹which c)²its-seed [is] אֲשֶׁר זָרַעוּ בוֹ
 upon the-earth עַל הָאָרֶץ
 and-it-was so. וַיְהִי כֵן
 12. ¹And ²the-earth ¹brought-forth 12
 grass, קֵשֶׁב
 herb עֵשֶׂב
 a)yielding seed מִזְרֵעַ זָרַע
 after- c)its-kind לְמִינֵהוּ
 and-tree וְעֵץ
 b)yielding fruit, עֵשֶׂה פְּרִי
³in ¹which c)²its-seed [is] אֲשֶׁר זָרַעוּ בוֹ
 after- c)its-kind; לְמִינֵהוּ
¹and ²God ¹saw וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 that [it was] good. כִּי טוֹב
 13. And-it-was evening וַיְהִי עֶרֶב 13
 and-it-was morning וַיְהִי בֹקֶר
 [a] ²third ¹day. יוֹם שְׁלִישִׁי
 14. ¹And ²God ¹said. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים 14
 Let-there-be d)lumina-
 ries יְהִי מְאוֹרֹת
 in-the-expanse-of the-
 heaven בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם
 to-divide לְהַבְדִּיל
 between the-day בֵּין הַיּוֹם
 and-between the-night; וּבֵין הַלַּיְלָה
 and-let-them be וְהָיוּ
 for-signs, לְאֹתֹת
 and-for-seasons, וּלְמֹעֲדִים
 and-for-days, יְדִימִים
 and-years; זְמַנִּים:

a)Heb seedling b)H. making c)H. his. d)Or. lights. e)Or. light. f)H. for ruling. g)Or. lesser. h)Or. in the

and-() the-cattle	וְאֵת הַבְּהֵמָה	21. ¹ And ² God ¹ created	21. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
after-d)its-kind,	לְמִינָהּ		אֵת הַתַּנִּינִים
and-() every creeping-thing-of the-ground	וְאֵת כָּל רֶמֶשׁ הָאָרֶץ	(^{2a} the ² great a) ² whales,	{ הַגְּדֹלִים
after-c)its-kind;	לְמִינֵיהֶם	and-() every living creature	וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה
¹ and ² God ¹ saw	וַיִּרְא אֱלֹהִים	that-b) moves,	הַרְמִשֵּׁת
that-it-was good.	כִּי טוֹב :	[with] which ² the-waters ² swarmed	אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם
26. ¹ And ² God ¹ said	26. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים	after-their-kinds,	לְמִינֵיהֶם
Let-us-make man	נַעֲשֶׂה אָדָם	and-() every ⁴ winged- ³ fowl	וְאֵת כָּל עוֹף כָּנָף
in-our-image	בְּצַלְמֵנוּ	after-c)its-kind;	לְמִינֵיהֶם
after-our-likeness:	בְּדְמוּתֵנוּ	¹ and ² God ¹ saw	וַיִּרְא אֱלֹהִים
and-let-them-have- dominion	וַיִּרְדּוּ	that [it was] good.	כִּי טוֹב :
over-the-fish-of the-sea,	בְּרֵגַת הַיָּם	22. ¹ And ² God ¹ blessed	22. וַיְבָרֶךְ אֹתָם
and-over-the-fowl-of the-heaven,	וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם	² them	{ אֱלֹהִים
and-over-the-cattle,	וּבַבְּהֵמָה	saying:	לֵאמֹר
and-over-all the-earth,	וּבְכָל הָאָרֶץ	Be-fruitful,	פְּרוּ
and-over-every creeping-thing	וּבְכָל רֶמֶשׁ הָאָרֶץ	and-multiply,	וּרְבוּ
that-creeps	הָרֹמֵשׁ	and-fill () the waters	וּמְלֵאוּ אֵת הַמַּיִם
upon-the-earth.	עַל הָאָרֶץ :	in-the-seas,	בַּיָּמִים
27. ¹ And ² God ¹ created	27. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים	and-the-fowl	וּבְעוֹף
() the-man	אֵת הָאָדָם	let-multiply	יִרְבּוּ
in-his-image,	בְּצַלְמוֹ	on-the-earth.	בְּאֶרֶץ :
in-the-image of God	בְּצֶלֶם אֱלֹהִים	23. And-it-was evening,	23. וַיְהִי עֶרֶב
he-created him,	בָּרָא אֹתוֹ	and-it-was morning,	וַיְהִי בֹקֶר
male and-female	זָכָר וּנְקֵבָה	[a] ² fifth ¹ day.	יוֹם חַמִּישִׁי :
he-created them.	בָּרָא אֹתָם :	24. ¹ And ² God ¹ said:	24. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
28. ¹ And ² God ¹ blessed	28. וַיְבָרֶךְ אֹתָם	¹ Let ² the-earth ¹ bring- forth	תוֹצֵא הָאָרֶץ
² them, אֱלֹהִים	וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים	living creature	נֶפֶשׁ חַיָּה
¹ and ² God ¹ said ² to-them,	פְּרוּ	after-d)its-kind,	לְמִינָהּ
Be-fruitful	וּרְבוּ	cattle	בַּבְּהֵמָה
and-multiply	וּמְלֵאוּ אֵת הָאָרֶץ	and-creeping-thing	וּרֶמֶשׁ
and-fill () the-earth,	וּבְכֶשֶׁת	and-beast-of [the] earth	וּבְחַיֵּי אֶרֶץ
and-subdue-it;	וַיִּרְדּוּ	after-d)its-kind;	לְמִינֵיהֶם
and-have-dominion	בְּרֵגַת הַיָּם	and-it-was so.	וַיְהִי כֵן :
over-the-fish-of the-sea,	וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם	25. ¹ And ² God ¹ made	25. וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
and-over-the-fowl-of the-heaven,		()the-beast-of the-earth	אֵת חַיַּת הָאָרֶץ
		after-d)its-kind,	לְמִינָהּ

a) Or. sea-monsters. b) H. creens. c) H. hds. d) H. her.

his work מְלֹאכֶתוֹ
 which he had made; אֲשֶׁר עָשָׂה
 and he rested וַיִּשְׁבֹּת
 on the seventh day בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 from all his work מִכָּל מְלֹאכֶתוֹ
 which he had made. אֲשֶׁר עָשָׂה:
 3. And God blessed 3. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
 the seventh day אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 and sanctified e)it; וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ
 because in e)it כִּי בּוֹ
 he rested שָׁבֹת
 from all his work מִכָּל מְלֹאכֶתוֹ
 which God had created אֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּרָא
 f)and made. לַעֲשׂוֹת:
 שְׁנֵי שְׁנֵי
 4. These are the g)generations of the heaven and the earth
 when they were created, אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 in the day בְּיוֹם
 [that] the Lord God made עָשׂוֹת יְיָ אֱלֹהִים
 earth and heaven. אֶרֶץ וּשְׁמַיִם:
 5. And every h)plant of the field was not yet on the earth
 and every herb of the field had not yet i)grown; 5. וְכָל שִׁמְעַת הַשָּׂדֶה
 for the Lord God had not caused to rain מָרֹם יְהִי בָּאָרֶץ
 upon the earth, וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
 and [there was] not a man מָרֹם וַיִּצְמַח
 to till כִּי לֹא תָמִיד יְיָ אֱלֹהִים
 the ground. עַל הָאָרֶץ
 and [there was] not a man וְאָדָם אִין
 to till לַעֲבֹד
 the ground. אֶת הָאֲדָמָה:
 6. But a mist used to go up 6. וְאָר נִעְלָה
 from the earth. מִן הָאָרֶץ
 and k)watered וַהֲשִׁקָּה
 the whole face of the ground. אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה:
 7. And the Lord God formed 7. וַיַּיְצֵר יְיָ אֱלֹהִים

and-over-every living-thing יִבְרָא חַיָּה
 that- a)moves הָרֹמְשֹׁת
 upon the-earth. עַל הָאָרֶץ:
 29. ¹And ²God ³said: 29. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 Behold I-have-given-to-you הִנֵּה נֹתַתִּי לָכֶם
 ()every herb אֶת כָּל עֵשֶׂב
 b)yielding seed. יֹדֵעַ זֶרַע
 which [is] upon the-face-of all the-earth, אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָרֶץ
 and-() every tree וְאֵת כָּל הָעֵץ
²on ¹which [is] אֲשֶׁר בּוֹ
 the-fruit-of [a]-tree פְּרִי עֵץ
 b)yielding seed; וְדָע זֶרַע
 to-you it-shall-be לָכֶם יִהְיֶה
 for food. הָאֲכָלָה:
 30. And-to-every beast-of the-earth, 30. וְלִכָּל חַיַּת הָאָרֶץ
 and-to-every fowl-of the-heaven וְלִכָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם
 and-to-every-[thing that]-creeps upon the-earth, וְלִכָּל רֹמֵשׁ
²in ¹which [is] עַל הָאָרֶץ
 [a] ²living ¹soul, אֲשֶׁר בּוֹ
 [I have given] () every c)green herb נֶפֶשׁ חַיָּה
 for-food; אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב
 and-it-was so. הָאֲכָלָה
 31. ¹And ²God ³saw וַיַּרְא אֱלֹהִים
 ()every-[thing] that he-had-made, אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
 and,-behold, [it was] ³very ²good. וַהֲגַה מִטֹּב מְאֹד
 And-it-was evening וַיְהִי עָרֶב
 and-it-was morning, וַיְהִי בקָר
²the-sixth ¹day. יוֹם הַשֵּׁשִׁי:
 ב

CAP. II.

1. And [thus] were finished the heaven and the earth and all their host. 1. וַיֵּכֶּה
 2. And God finished 2. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
 on the seventh day 2. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

a)H. creeps. b)H. seeding. c)H. greenness of herb. d) i.e. at, for. e)H. him. f)H. to make. g)O2 history, account. h)Or. shrub. i)Or. sprung up. k)Or. to water.

1) H. from east, 2) i. e. principal streams, 3) H. one, 4) Tigris, 5) H. goes 6) H. upon the 7) H. river.

from the man	מִן הָאָדָם	a help	עֹזֵר
into a woman,	לְאִשָּׁה	as his 'counterpart.	בְּנִגְדּוֹ :
and he brought her	וַיְבִאָהּ	19. And the Lord God ^{formed}	19. וַיֵּצֵר יְיָ אֱלֹהִים
unto the man.	אֶל הָאָדָם :	out of the ground	מִן הָאֲדָמָה
23. And the man said:	23. וַיֹּאמֶר הָאָדָם	every beast of the field	כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה
this time	זֹאת הַפֶּעַם	and every fowl of the ^{heaven}	וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם
[It is] bone of my bones	עֲצָם מֵעֲצָמִי	and brought [them]	וַיְבִא
and flesh of my flesh;	וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי	unto the man	אֶל הָאָדָם
to this	כֹּזֶת	to see	לִרְאוֹת
shall be called	יִקְרָא	what he would call ^{them} ;	מִהַּ יִקְרָא לוֹ
WOMAN,	אִשָּׁה	and whatsoever the man ^{would} ^{call}	וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא
because out of MAN	כִּי מֵאִישׁ	{	כֹּזֶת הָאָדָם
was this [one] taken	לִקְחָהּ זֹאת :	[every] living creature,	נֶפֶשׁ חַיָּה
24. Therefore	24. עַל כֵּן	that should be ^{its} name.	הוּא שְׁמוֹ :
shall a man leave	יַעֲזֹב אִישׁ	שְׁלִישִׁי	שְׁלִישִׁי
his father	אֶת אָבִיו	20. And the man called.	20. וַיִּקְרָא הָאָדָם
and his mother,	וְאֶת אִמּוֹ	names	שְׁמוֹת
and shall cleave ^{to his}	וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ	to all the cattle,	כָּל הַבְּהֵמָה
and they shall become ^{wife}	וְהָיוּ	and to the fowl of the ^{heaven}	וְלְעוֹף הַשָּׁמַיִם
'one flesh.	לְבָשָׂר אֶחָד :	and to every beast of ^{the field} ;	וְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה
25. And they were both	25. וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם	but for man	וְלָאָדָם
naked,	עֲרוּמִים	he did not find	לֹא מֵצָא
the man	הָאָדָם	a help	עֹזֵר
and his wife,	וְאִשְׁתּוֹ	as his 'counterpart	בְּנִגְדּוֹ :
and were not ashamed	וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ :	21. And the Lord God ^{caused to fall}	21. וַיַּפֵּל יְיָ אֱלֹהִים
before each other.	CAP. III.	a deep sleep	תְּרַדְמָה
1. And the serpent	1. וְהַנָּחָשׁ	upon the man,	עַל הָאָדָם
was subtle	הָיָה עָרוּם	and he slept;	וַיֵּאָן
^{above} every beast of ^{the field}	מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה	and he took	וַיִּקַּח
which the Lord God ^{had made}	אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ אֱלֹהִים	one of his ribs,	אֶחָת מִצְלָעָתִי
and he said	וַיֹּאמֶר	and closed	וַיִּסְגֹּר
unto the woman;	אֶל הָאִשָּׁה	[the] flesh	בָּשָׂר
[Is it] so that God said:	אִם כִּי אָמַר אֱלֹהִים :	instead of ^{it} .	תַּחֲתָנָה :
Ye shall not eat	לֹא תֹאכְלוּ	22. And the Lord God ^{built}	22. וַיְבִן יְיָ אֱלֹהִים
of any tree of the ^{garden}	מִכָּל עֵץ הָגֶן :	the rib	אֶת הַצָּלַע
2. And the woman said	2. וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה	which he had taken	אֲשֶׁר קָחָה

1) Or, [suitable] for him. 2) H. to him, 3) H. call to it. 4) H. his. 5) H. her. 6) H. in. 7) H. to one. 8) H. from

leaves of a fig tree,
and made for themselves
aprons.
8. And they heard
the voice of the Lord God
walking in the garden
at the breeze of the day;
and he concealed
himself,
the man and his wife,
from the face of the
Lord God
in the midst of the tree[s]
of the garden
9. And the Lord God
called
unto the man,
and said to him:
Where [art] thou?
10. And he said:
thy voice
I heard in the garden,
and I feared,
because I [am] naked;
and I concealed myself.
11. And he said:
who told thee
that thou [art] naked?
From the tree
which I commanded
thee
not to eat of it
hast thou eaten?
12. And the man said:
The woman
whom thou gavest [to
be] with me,
she gave me
of the tree,
and I ate.
13. And the Lord God
said
to the woman:
What is this [that] thou
hast done?

עלי תאנה
ויעשו להם חגורת:
וישמעו
את קול יי אלהים
מתהלך בגן
לרוח היום
ביתחבא
האדם ואשתו
מפני יהוה אלהים
בתוך עץ הגן
9. ויקרא יי אלהים
אל האדם
ויאמר לו
איפה:
10. ויאמר
את קולך
שמעתי בגן
ואירא
כי עירם אנכי
ונאחבא:
11. ויאמר
מי הגיד לך
כי עירם אתה
המן העץ
אשר צויתיה
לבליתי אכל כמנו
אכלת:
12. ויאמר האדם
האשה
אשר נתתה עמדי
היא נתנה לי
מן העץ
ואכל:
13. ויאמר יי אלהים
לאשה
מה זאת עשית

unto the serpent.
Of the fruit
of the tree[s] of the
garden
we may eat;
3. But of the fruit of the
tree
which [is] in the midst of
the garden,
God has said:
Ye shall not eat of it,
and ye shall not touch it,
lest ye die.
4. And the serpent said
unto the woman:
Ye will surely not die.
5. For God knows
that in the day
of your eating of it,
then your eyes shall be
opened,
and ye shall become like
God,
knowing good and evil.
6. And [when] the
woman saw
that the tree [was] good
for food,
and that it [was] a
delight
to the eyes,
and that the tree [was]
desirable
to make [one] wise,
(and) she took of its
fruit,
and ate;
and she gave also to
her husband
with her,
and he ate.
7. And [they] were
opened
the eyes of both of
them.
and they knew
that they were naked;
and they sewed together

אל הנחש
מפרי
עץ הגן
נאכל:
3. ומפרי העץ
אשר בתוך הגן
אמר אלהים
לא תאכלו ממנו
ולא תגעו בו
פן תמתו:
4. ויאמר הנחש
אל האשה
לא מות תמתו:
5. כי ידע אלהים
כי ביום
אכלכם ממנו
ונפתחו עיניכם
והייתם כאלהים
ידעי טוב ורע:
6. וברא האשה
כי טוב העץ
למאכל
וכי תאוה הוא
לעינים
ונחמד העץ
לחשבו
ותקח מפרי
ותאכל
נתת גם לאישה
עמה
ויאכל:
7. ותפתחנה
עיני שניהם
וידעו
כי עירמים הם
ניתפרו

11. him. 2) 11. in him. 3) H. knowers of. 4) H. his. 5) H. girdles. 6) i. e. Hast thou eaten of the tree of which I commanded thee not to eat?

all the days of thy life.

18. And thorns and
thistles
shall 'it cause to grow
for thee;
and thou shalt eat

the herb of the field.

19. In the sweat of thy
face
shalt thou eat bread,

until thy return

unto the ground;

for out of 'it wast thou
taken:
for dust [art] thou,

and unto dust shalt thou
return.

20. And the man called

the name of his wife
Eve;
because she was

the mother of all living.

21 And the Lord God
made
for Adam and for his
wife

coats of skin[s],

and clothed them.

רביעי

22. And the Lord God
said:

Behold, the man has
become
like one of us,

to know good and evil:

and now,

lest he put forth his
hand
and take

also of the tree of life,

and eat,

and live for ever.

23. Therefore the Lord
God sent him forth
from the garden of Eden

to till the ground

from whence he was
taken.

24. And he drove out
the man

כל ימי חייך:

18. וקץ ודור
תצמיח לך
ואכלת

את עשב השדה:

19. בזעת אפך
תאכל לחם
עד שובך

אל האדמה:

כי כמנה לקחת
כי עפר אתה

ואל עפר תשוב:

20. ויקרא האדם
שם אשתו חוה
כי היא היתה

אם כל חי:

21. ויעש יי אלהים
לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
כְּתֹנִית עוֹר

וַיַּלְבִּשֵׁם:

רביעי

22. ויאמר יי אלהים:

הן האדם היה
כְּאֶחָד מֵאֵמֶנוּ

לָדַעַת טוֹב וָרָע

וְעַתָּה

פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ
וְרָכַח

גַּם מִעֵץ הַחַיִּים

וְאָכַל

וַיָּחַי לְעֹלָם:

23. וַיִּשְׁלַחְהוּ יי אֱלֹהִים
מִן הַגָּן עֵדֶן

לְעֹבֵד אֶת הָאֲדָמָה

אֲשֶׁר רָכַח מִשָּׁם:

24. וַיִּגְרֶשׁ אֶת הָאָדָם

And the woman said:

The serpent ¹seduced
me,
and I ate.

14. And the Lord God
said
unto the serpent:

Because thou hast done
this,
[be] thou cursed

²above all the cattle,

and ²above every beast
of the field;

upon thy belly shalt
thou go,
and dust shalt thou eat

all the days of thy life.

15. And hostility

I will put

between thee

and (between) the
woman,

and between thy seed

and (between) her seed:

³he shall bruise thy head,

³and thou shalt bruise
his heel.

16. Unto the woman he
said:

I will greatly multiply

thy pain ⁴and thy
conception;

in pain thou shalt bring
forth children;
and unto thy husband

[shall be] thy longing.

and he shall rule over
thee.

17. And to Adam he said:

Because thou hast
hearkened

to the voice of thy wife,

and hast eaten of the
tree

[of] which I commanded
thee, saying:

Thou shalt not eat of 'it;

cursed [be] the ground

for thy sake;

in pain shalt thou eat
[of] 'it

ותאמר האשה

הנחש השיאני
ואכל:

14. ויאמר יי אלהים

אל הנחש

כי עשית זאת

אָרֹר אֶתָּה

מִכָּל הַבְּהֵמָה

וּמִכָּל חַי הַשָּׂדֶה

עַל גִּחְוֹנְךָ תֵּלֵךְ

וְעָפָר תֹּאכַל

כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

15. וְאִיְבֹהָ

אֲשִׁית

בֵּינְךָ

וּבֵין הָאִשָּׁה

וּבֵין זֶרְעָךָ

וּבֵין זֶרְעָהּ

הוא ישופך ראש

ואתה תשופנו עקב

16. אל האשה אמר

הרבה ארבה

עצבונך והרנך

בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים

ואל אישך

תשוקתך

והוא ימשל בך:

17. ולאדם אמר

כי שמעת

לקול אשתך

ותאכל מן העץ

אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר

לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ

אָרֹרָה הָאֲדָמָה

בְּעִבְיָהּ

בְּעֶצְבוֹן תֹּאכֶלנָה

1)Or, beguiled. 2)H. from. 3)As: תשופו עקבו ואתה הוא ישופו ראשו 4)Perb as: in, as בהרנך. 5)He.

him. 6)H. her. 7)H. she

Why art thou wroth?

and why is thy countenance fallen?

7. Is [it] not [so]?

If thou shalt do well,

[thou mayest] lift up
[thy countenance];

but if thou shalt not
do well,

[then] sin [is] couching
at the door,

and unto thee [shall be]
its longing,

and thou shalt rule
over him.

8. And Cain ⁶told [it]

⁵to Abel his brother;

and it came to pass when
they were in the field,
that Cain rose up

against Abel his brother,

and killed him.

9. And the Lord said
unto Cain:

Where [is] Abel thy
brother?

And he said:

I know not;

[am] I the keeper of my
brother?

10. And he said: What
hast thou done?

The voice of thy
brother's blood

[is] crying unto me

from the ground.

11. And now, cursed
[be] thou

from the ground,

which has opened its
mouth

to receive

thy brother's blood

from thy hand.

12. When thou shalt till

the ground,

it shall not continue to
give its strength to thee;

^aa fugitive and a

wanderer
shalt thou be on the
earth.

13. And Cain said
unto the Lord:

למה חרה קך

ורמה נפלו פניך:

7. הלא

אם תטיב

שאת

ואם לא תטיב

לפתח חטאת רבץ

ואליך תשוקתו

ואתה תמשל בו:

8. ויאמר קין

אל הבל אחיו

ויהי בדיוותם בשדה

ויקם קין

אל הבל אחיו

והרגהו:

9. ויאמר יי אל קין

אי הבל אחיך

ויאמר

לא ידעתי

השמר אחי אנכי:

10. ויאמר מה עשית

קול דמי אחיך

צעקים אלי

מן האדמה:

11. ועתה ארור אתה

מן האדמה

אשר פתחה את פיה

לקחת

את דמי אחיך

מידך:

12. כי תעבד

את האדמה

לא תספקת בבהלה

נע ונד

תהיה בארץ:

13. ויאמר קין אל יי

and he stationed

(from) east ¹of the
garden of Eden
the Cherubim

and the flame

of the revolving sword

to guard

the way of the ²tree of
life.

ד

1. And ⁷the man knew

his wife Eve⁸

and she conceived,

and bore Cain;

and she said:

I have acquired a ²man

with [the help of] God.

2. And she continued
³to bear

his brother Abel;

and Abel became

a shepherd of flocks,

and Cain became

a tiller of the ground.

3. And it came to pass
⁴in process of time,

that Cain brought

of the fruit of ⁵he ground

an offering to the Lord.

4. And Abel, he also
brought

of the firstlings of his
flocks

and of their fat [ones];

and the Lord looked

unto Abel and unto his
offering;

5. But unto Cain

and unto his offering

he did not look;

and Cain was very
wroth,

and his countenance fell.

6. And the Lord said
unto Cain:

ויצא

מקדם לנ ערן

את הכרובים

ואת להט

חרב המתהפכת

לשמור

את דרך עץ החיים:

CAP. IV.

1. והאדם ידע

את חוה אשתו

ותהר

ותלד את קין

ותאמר

קניתי איש

אח ידי:

2. ותספק ללדת

את אחיו את הבל

ויהי הבל

רעה צאן

וקין היה

עבד אדמה:

3. ויהי מקץ ימים

ויבא קין

מפרי האדמה

מנחה ליהוה:

4. והבל הביא גם הוא

מבכרות צאנו

ומחלבהו

בישע יהוה

אל הבל ואל מנחתו:

5. ואל קין

ואל מנחתו

לא שעה

ויהר קין באד

ויפלו פניו:

6. ויאמר יי אל קין

1) H. to. 2) i. e. child. 3) H. from the end of days. 4) Looked favorably, with respect. 5) H. Or, talked with Abel his brother. 6) Or, unsellable was wanderer. 7) Or, Adam.

two wives, שְׁתֵּי נָשִׁים
the name of the one [was] Adah, שֵׁם הָאִשָּׁת עָדָה
and the name of the second [was] Zillah. וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלְחָה
20. And Adah bore וַתֵּלֶד עָדָה אֶת יָבֶל
Jabal, הוּא הָיָה
he was אָבִי יֹשֵׁב אֶדְלָה
the father of such as dwell in tent[s] and [have] cattle, וּמִקְנֶה:
21. And his brother's name [was] Jubal, הוּא הָיָה
he was אָבִי כָל תַּפְשׁ
the father of all such as handle [the] ^harp and pipe, כְּנֹר וְעֹזֹב:
22. And Zillah, she also, bore Tubal-cain, וַצִּלְחָה גַם הִיא יִלְדֶה אֶת תּוּבֶל־כַּיִן
[the] forger of every cutting [instrument] of copper and iron, לְמַשׁ כָּל חֹדֶשׁ מְחַשֶּׁת יְבֻזָּה
and the sister of Tubal-cain was Naamah, נָאֻמָּה אֲחֻת תּוּבֶל־כַּיִן
נְעֻמָּה:
יִמְשִׁי שִׁשִּׁי
23. And Lamech said to his wives עָדָה וְצִלְחָה
Adah and Zillah, שָׁמַעֲנָן קוֹלִי
hear my voice; נִשְׁמָעוּ לְקוֹלִי
[ye] wives of Lamech, הֲאִזְנֶנָּה אִמְרָתִי
hearken [to] my speech; כִּי אִישׁ תִּקְרַנְתִּי
for I have slain a man to my wounding, קַפְצָעִי
and a young man to my scar, וְיֶלֶד לַחֲבֵרָתִי:
24. If sevenfold shall Cain be avenged, יָקָם כַּיִן
וְלִמְךָ שִׁבְעִים וְשִׁבְעֹנָה:
truly Lamech seventy and sevenfold, {
25. And Adam knew again his wife, וַיִּדַּע אָדָם עוֹד אֶת אִשְׁתּוֹ
and she bore a son, וַתֵּלֶד בֶּן
and called his name Sheth; וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת
for, [said she.] God has appointed me כִּי שֵׁת לִי אֱלֹהִים
another seed וְרַע אַחֵר

my ¹punishment [is] greater than I can bear. נָדָר עֲוֹנִי מִנְּשׂוּאִי
14. Behold, thou hast driven me out to-day from (upon) the face of the earth, וְהִנֵּה גָרֻשָׁתִי אֶת־הָאָרֶץ
and from thy face מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ
shall I be hidden; וּמִפְּנֵיךָ אֶסְתָּר
and I shall be ^aa fugitive and a wanderer on the earth; וְהִיָּיתִי נֹדֵד וְגֵר
בָּאָרֶץ
then it will come to pass וְהָיָה
[that] any one ^{that} finds me כָּל מֹצְאִי יִהְרָגֵנִי
will kill me.
15. And the Lord said to him: וַיֹּאמֶר לֹ' יְהוָה
therefore any one that kills Cain, לָכֵן כָּל הֹרֵג קַיִן
shall be avenged sevenfold. שִׁבְעָתַיִם יָקָם
And the Lord set a sign to Cain, וַיִּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת
that it should not smite him כְּבִלְתִּי חַבּוֹת אֹתוֹ
any one that finds him. כָּד מֹצְאוֹ:
16. And Cain went out וַיֵּצֵא קַיִן
from the ³presence of the Lord, מִלִּפְנֵי יְהוָה
and settled in the land Nod, וַיֵּשֶׁב בָּאָרֶץ נֹד
eastward of Eden. קִדְמַת עֵדֶן:
17. And Cain knew his wife וַיִּוֹדַע קַיִן אֶת אִשְׁתּוֹ
and she conceived, וַתַּהַר
and bore Enoch; וַתֵּלֶד אֶת הֶנֹּחַ
and he built a city, יִהְיֶה בְנָה עִיר
and he called the name of the city, וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר
after the name of his son, Enoch. כְּשֵׁם בְּנוֹ הֶנֹּחַ:
18. And to Enoch was born Irad, וַיֹּוֹלֵד לְהֶנֹּחַ
את עֵירָד {
and Irad ⁴begat {
Mehujael. מְחֻיָּאֵל {
and Mehujal ⁴begat {
Methushael, מְתוּשָׁאֵל {
and Methushael ⁴begat {
Lamech. לָמֶךְ. {
תִּמְשִׁי תִמְשִׁי
19. And Lamech took for himself וַיִּקַּח לִי לָמֶךְ

¹Or, great [is] my iniquity [beyond] (from) bearing. ²Or, unsettled and wandering. ³H. from before. ⁴H. bore. ⁵Or, bore. ⁶H. child.

and a hundred years,

and begat Enosh.

7. And Sheth lived

after ^{he} begat Enosh

seven year[s]

and eight hundred

years,

and begat sons and daughters.

8. And all the days of Sheth were

twelve year[s]

and nine hundred

year[s],

and he died.

9. And Enosh lived

ninety year[s],

and begat Kenan

10. And Enosh lived

after ^{he} begat Kenan

fifteen year[s]

and eight hundred

year[s],

and begat sons and daughters.

11. And all the days of Enosh were

five years

and nine hundred

year[s],

and he died.

12. And Kenan lived

seventy year[s],

and begat Mahalalel.

13. And Kenan lived

after ^{he} begat Mahalalel

forty year[s]

and eight hundred

year[s],

and begat sons and daughters.

14. And all the days of Kenan were

ten years

ומאת שנה

ניולד את אנוש:

7. ויהי שת

אחרי הולידו את

אנוש

שבע שנים

ושמנה מאות שנה

ניולד בנים ובנות:

8. ויהיו כל ימי שת

שתים עשרה שנה

ותשע מאות שנה

וימת:

9. ויהי אנוש

תשעים שנה

ניולד את קין:

10. ויהי אנוש

אחרי הולידו את

קין

חמש עשרה שנה

ושמנה מאות שנה

ניולד בנים ובנות:

11. ויהיו כל ימי אנוש

חמש שנים

ותשע מאות שנה

וימת:

12. ויהי קין

שבעים שנה

ניולד את מהללאל:

13. ויהי קין

אחרי הולידו את

מהללאל

ארבעים שנה

ושמנה מאות שנה

ניולד בנים ובנות:

14. ויהיו כל ימי קין

עשר שנים

instead of Abel,

for Cain slew him.

26. And to Sheth, also [to] him, was born a son,

and he called his name Enosh:

then it was begun to call

upon the name of the Lord.

ה

1. This [is] the book of

the generations of Adam:

in the day

[that] God created ^{Adam}.

In the likeness of God made he him.

2. Male and female

created he them,

and blessed them,

and called their name

²man,

in the day when they were created.

3. And Adam lived

a hundred and thirty year[s].

and begat [a son] in his [own] likeness,

after his image;

and called his name Sheth.

4. And the days of Adam were,

after ^{he} begat Sheth,

eight hundred year[s].

and he begat sons and daughters.

5. And all the days of Adam [were].

which he lived, [were]

nine hundred year[s]

and thirty year[s]

and he died.

6. And Sheth lived

five years

תחת הבר

כי הרגו קין:

26. ולשת גם הוא

ילד בן

ויקרא את שמו אנוש

אז הוחל לקרא

בשם יהוה:

CAP. V.

1. זה ספר

תולדות אדם

ביום

ברא אלהים אדם

בדמות אלהים

עשה אותו

2. זכר ונקבה

בראם

ויברך אתם

ויקרא את שמם

אדם

ביום הבראם:

3. ויהי אדם

שלושים ומאת שנה

ניולד בן

בצלמו

ויקרא את שמו שת:

4. ויהיו ימי אדם

אחרי הולידו את שת

שמנה מאות שנה

ניולד בנים ובנות:

5. ויהיו כל ימי אדם

אשר חי

תשע מאות שנה

ושלושים שנה

וימת:

6. ויהי שת

חמש שנים

three hundred year[s]. וַיֵּשֶׁע מֵאוֹת שָׁנָה
and he begat sons and daughters. וַיֹּלְדֵם בָּנִים וּבָנוֹת:
23. And all the days of Enoch were 23. וַיְהִי כָל יְמֵי חֲנוּךְ
five and sixty year[s] חֲמִשָּׁה וּשְׁשִׁים שָׁנָה
and three hundred year[s]. וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה:
24. And Enoch walked 24. וַיִּתְחַלֵּף חֲנוּךְ
with God, אֶת הָאֱלֹהִים
and he [was] not; וְאִינוּ
for God took him. כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים:
שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי
25. And Methushelah 25. וַיְהִי מֵתוֹשֶׁלַח
lived שֶׁבַע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה
seven and eighty year[s] וּמֵאֵת שָׁנָה
and a hundred year[s]. וַיֹּלְדֵם אֶת לָמֶךְ:
and begat Lamech.
26. And Methushelah 26. וַיְהִי מֵתוֹשֶׁלַח
lived אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
after he begat Lamech לָמֶךְ
two and eighty year[s] שְׁתַּיִם וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה
and seven hundred year[s]. וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה
and begat sons and daughters. וַיֹּלְדֵם בָּנִים וּבָנוֹת:
27. And all the days of Methushelah were 27. וַיְהִי כָל יְמֵי
nine and sixty year[s] מֵתוֹשֶׁלַח
and nine hundred year[s]. חֲמִשָּׁה וּשְׁשִׁים שָׁנָה
and he died. וַיֵּשֶׁע מֵאוֹת שָׁנָה
28. And Lamech lived 28. וַיְהִי לָמֶךְ
two and eighty year[s] שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה
and a hundred year[s]. וּמֵאֵת שָׁנָה
and begat a son. וַיֹּלְדֵם בֶּן:
29. And he called his name Noah. 29. וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ
saying: כֹּאמֹר
this [one] shall comfort us זֶה יַנְחֵמֵנוּ
for our work כִּמְעֻשָּׁנוּ
and for the toil of our hands, וַיַּעֲצֹבֵנוּ יָדֵינוּ
because of the ground מִן הָאֲדָמָה
which the Lord has cursed. אֲשֶׁר אָרְרָה יְהוָה:

and nine hundred year[s]. וַיֵּשֶׁע מֵאוֹת שָׁנָה
and he died. וַיָּמָת:
15. And Mahalalel lived 15. וַיְהִי מַחְלָלָל
five years חֲמִשׁ שָׁנִים
and sixty year[s]. וּשְׁשִׁים שָׁנָה
and begat Jared; וַיֹּלְדֵם אֶת יָרֵד:
16. And Mahalalel lived 16. וַיְהִי מַחְלָלָל
after he begat Jared אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת יָרֵד
thirty year[s] לְשָׁשִׁים שָׁנָה
and eight hundred year[s]. וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
and begat sons and daughters. וַיֹּלְדֵם בָּנִים וּבָנוֹת:
17. And all the days of Mahalalel were 17. וַיְהִי כָל יְמֵי
five and ninety year[s] מַחְלָלָל
and eight hundred year[s]. חֲמִשָּׁה וּתְשַׁעִים שָׁנָה
and he died. וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
18. And Jared lived 18. וַיְהִי יָרֵד
two and sixty year[s] שְׁתַּיִם וּשְׁשִׁים שָׁנָה
and a hundred year[s]. וּמֵאֵת שָׁנָה
and begat Enoch. וַיֹּלְדֵם אֶת חֲנוּךְ:
19. And Jared lived 19. וַיְהִי יָרֵד
after he begat Enoch אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
eight hundred year[s]. חֲנוּךְ
and begat sons and daughters. שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
20. And all the days of Jared were 20. וַיְהִי כָל יְמֵי יָרֵד
two and sixty year[s] שְׁתַּיִם וּשְׁשִׁים שָׁנָה
and nine hundred year[s]. וַיֵּשֶׁע מֵאוֹת שָׁנָה
and he died. וַיָּמָת:
21. And Enoch lived 21. וַיְהִי חֲנוּךְ
five and sixty year[s]. חֲמִשָּׁה וּשְׁשִׁים שָׁנָה
and begat Methushelah. וַיֹּלְדֵם אֶת מֵתוֹשֶׁלַח:
22. And Enoch walked 22. וַיִּתְחַלֵּף חֲנוּךְ
with God, אֶת הָאֱלֹהִים
after he begat Methushelah אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
מֵתוֹשֶׁלַח

in those days,
and also afterwards,
when (they) came in
the sons of God
unto the daughters of
men,
and they bore (children)
to them;
these [became] the
mighty men
which [were] of old
the men of renown.

מפמיר

5. And the Lord saw
that [it was] great
the wickedness of man
on the earth,
and every purpose
of the thoughts of his
heart
[was] only evil the
whole day.
6. And the Lord
regretted
that he had made the
man
on the earth,

and it grieved him at
his heart.
7. And the Lord said:

I will wipe off
the man
whom I have created
from [upon] the face of
the ground;
from man

unto beast,
unto creeping thing,
and unto fowl of the
heaven;
for I regret

that I made them.

8. But Noah found favor
in the eyes of the Lord.

בַּיָּמִים הָהֵם
וְגַם אַחֲרַי כֵּן
אֲשֶׁר יָבֹאוּ
בְנֵי הָאֱלֹהִים
אֶל בָּנוֹת הָאָדָם
וַיֵּלְדוּ לָהֶם
הַמָּה הַגִּבּוֹרִים
אֲשֶׁר מֵעוֹלָם
אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם:

מפמיר

5. וַיֹּרֶא יְהוָה
כִּי רָבָה
רַעַת הָאָדָם
בָּאָרֶץ
וְכָל יֵצֵר
מַחֲשַׁבְתּוֹ לָכוֹ
רָק רָע כָּל הַיּוֹם:
6. וַיִּנָּחֵם יְהוָה
כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם
בָּאָרֶץ
וַיִּתְעַצֵּב אֵל לִבּוֹ:
7. וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֲמַחֶה
אֶת הָאָדָם
אֲשֶׁר בָּרָאתִי
מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
מֵאָדָם
עַד בְּהֵמָה
עַד רֶמֶשׂ
וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם:
כִּי נִחַמְתִּי
כִּי עָשִׂיתִם:
8. וְנֹחַ מָצָא חֵן
בְּעֵינֵי יְהוָה:

30. And Lamech lived
after he begat Noah
ninety five year[s]
and five hundred year[s],
and begat sons and
daughters.
31. And all the days of
Lamech were
seven and seventy
year[s]
and seven hundred
year[s],
and he died.

32. And Noah was
five hundred year[s]
old,
and Noah begat
Shem, Ham and Japheth.

ו

1. And it came to pass,
when men began
to multiply

upon the face of the
ground,
and daughters were
born to them,

2. That the sons of
God saw
the daughters of man

that they were fair;
and they took for them-
selves wives
of all that they chose.

3. And the Lord said:
My spirit shall not strive

with (the) man
forever,

for that he also [is but]
flesh,

and his days shall
(therefore) be
[only] a hundred and
twenty year[s].

4. The Nephilim
were on the earth

30. וַיְחִי לָמֶכְךְ

אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת נֹחַ

חֲמֵשׁ וְתֵשְׁעִים שָׁנָה

וְחֲמֵשׁ כִּמְאֹת שָׁנָה

וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

31. וַיְהִי כָּל יְמֵי לָמֶכְךְ

שִׁבְעָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה

וּשְׁבַע כִּמְאֹת שָׁנָה

וַיָּמָת:

32. וַיְהִי נֹחַ

כֵּן חֲמֵשׁ כִּמְאֹת שָׁנָה

וַיֹּלֶד נֹחַ

אֶת שֵׁם אֶת חָם

וְאֶת יָפֶתְךְ:

CAP. VI.

ו. וַיְהִי

כִּי תָחַל הָאָדָם

רֹב

עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה

וּבָנוֹת יֵלְדוּ לָהֶם:

2. וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים

אֶת בָּנוֹת הָאָדָם

כִּי טֹבֹת הֵנָּה

וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים

מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ:

3. וַיֹּאמֶר יְהוָה

לֹא יִדּוֹן רוּחִי

בָּאָדָם

לְעֹלָם

כִּשְׁנֵם הוּא בִּשְׂרָר

וְהָיוּ יָמָיו

מֵאָה וָעֶשְׂרִים שָׁנָה:

4. הַנְּפִלִים

הָיוּ בָאָרֶץ

1) H. his begetting. 2) H. a son of seven etc. 3) H. good. 4) Or, giants. 5) I. e. when the sons of God came in. 6) H. were accustomed to come in. 7) H. name. 8) Or, imagination. 9) I. continually.

(from) within and (from) without

with pitch.

15. And this [is]

how thou shalt make ^{it}.

three hundred cubits

[shall be] the length of the ark,

fifty cubits

^{its} breadth,

and thirty cubits

^{its} height.

16. A ⁶window

thalt thou make to the ark,

and to a cubit

shalt thou finish ^{it}

from above

and the door of the ark

shalt thou set in ^{its} side;

[with] lower,

second,

and third [stories]

shalt thou make ^{it}.

17. And I, behold, I do bring

a flood of waters

upon the earth,

to destroy all flesh,

wherein is the breath of life,

from under the heaven :

every thing that is on the earth

shall perish.

18. But I will establish

my covenant

with thee ;

and thou shalt come into the ark,

thou, and thy sons,

and thy wife,

and thy sons' wives

מִבֵּית וּמִחוּץ

בַּכֹּפֶר:

15. וְזֹה

אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֶתֶּה

שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה

אָרְךָ תִּהְיֶה

חֲמִשִּׁים אַמָּה

רָחְבָּהּ

וְשְׁלֹשִׁים אַמָּה

קוֹמָתָהּ:

16. צֹהַר

תַּעֲשֶׂה לַתִּיבָה

וְאֶל אַמָּה

תִּכְלֶנָּה

מִמַּעַל

וּפֶתַח תִּיבָהּ

בְּצִדָּהּ תִּשֶׂה

תַּחְתִּים

שְׁנִיִּים

וְשְׁלֹשִׁים

תַּעֲשֶׂה:

17. וְאֲנִי הֹנֵן מִבְּיָא

אֶת הַמַּבּוּל מִיָּם

עַל הָאָרֶץ

לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר

אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים

מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם

כָּל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ

יָנֹעַ:

18. וְהִקְמַתִּי

אֶת בְּרִיתִי

אִתְּךָ

וּבָאתָ אֵל תִּיבָהּ

אִתְּךָ וּבְנֶיךָ

וְאִשְׁתְּךָ

וּנְשֵׁי בְנֶיךָ

NOACH.

נֹחַ

3. These [are] the generations of Noah.

Noah [was] a just man,

he was ¹perfect

in his generations;

with God

walked Noah.

10. And Noah begat

three sons,

Shem, Ham, and Japheth.

11. And the earth was corrupted before God,

and the earth was filled

[with] violence.

12. And God saw

the earth,

and, behold, it was corrupted, for all flesh had corrupted

his way

upon the earth.

13. And God said to Noah:

The end of all flesh

has come before me,

for the earth is filled

[with] violence

²through them;

and, behold, I will destroy them with the earth.

14. Make thee

an ark of ³gopher-wood.

⁴rooms

shalt thou make [in] the ark, and shalt pitch ⁵it

9. אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ

נֹחַ אִישׁ צַדִּיק

תָּמִים הָיָה

בְּדֻרָּתוֹ

אֶת הָאֱלֹהִים

הִתְחַלֵּף נֹחַ:

10. וַיּוֹלֶד נֹחַ

שְׁלֹשָׁה בָנִים

אֶת שֵׁם אֶת חָם

וְאֶת יָפֶת:

11. וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ

לִפְנֵי הָאֱלֹהִים

וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ

חָמָס:

12. וַיַּרְא אֱלֹהִים

אֶת הָאָרֶץ

וְהִנֵּה גִשְׁחָתָהּ

כִּי הִשְׁחִית כָּל בָּשָׂר

אֶת דְּרָכָו

עַל הָאָרֶץ:

13. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

לְנֹחַ

קֵץ כָּל בָּשָׂר

כָּאֲלֹפִי

כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ

חָמָס

מִפְּנֵיהֶם

וְהִנֵּנִי מַשְׁחִיתָם

אֶת הָאָרֶץ:

14. עֲשֵׂה לְךָ

תִּיבָה עֲצֵי גִפְרִי

קַנִּים

תַּעֲשֶׂה אֶת תִּיבָהּ

וְכִפַּרְתָּ אֹתָהּ

1) Or. *upright*. 2) Heb. *from before them*. 3) Or. *timbers of cypress*. 4) Heb. *rooms*. 5) Heb. *her*. 6) Or. *light*.

male and (his) female;

and of the beast[s]

which are not clean

two,

male and (his) female.

3. Also of the fowl of the heaven,
seven [by] seven,¹

male and female;

to keep seed alive

upon the face of all the earth.

4. For

after seven days more,

I will cause to rain

upon the earth

forty days

and forty nights;

and I will wipe off

every existing thing

which I have made

from (upon) the face of the earth.

5. And Noah did

according to all that the Lord commanded him

1. And Noah [was] six hundred year[s] ²old

when the flood of waters was upon the earth.

And Noah went in,

and his sons,

and his wife,

and the wives of his sons

with him

into the ark,

because of the waters of the flood.

3. Of the clean beast[s]

אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ

וּמִן הַבְּהֵמָה

אֲשֶׁר לֹא טָהֳרָה הֵיא

שְׁנַיִם

אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ:

3. גַּם מִעוֹף הַשָּׁמַיִם

שִׁבְעָה שִׁבְעָה

זָכָר וּנְקֵבָה

לְחַיֹּת זָרַע

עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ:

4. כִּי

לַיָּמִים עוֹד שִׁבְעָה

אֲנֹכִי מִמְּטִיר

עַל הָאָרֶץ

אַרְבָּעִים יוֹם

וְאַרְבָּעִים לַיְלָה

וּמִחִיתִי

אֶת כָּל הַיְּקוּם

אֲשֶׁר עָשִׂיתִי

מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ:

5. וַיַּעַשׂ נֹחַ

כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּהוּ

יְהוָה:

6. וְנֹחַ בֶּן שֵׁשׁ

מֵאוֹת שָׁנָה

וְהַמְּבּוּל הָיָה מַיִם

עַל הָאָרֶץ:

7. וַיָּבֵא נֹחַ

וּבָנָיו

וְאִשְׁתּוֹ

וְנָשֵׁי בָנָיו

אִתּוֹ

אֶל הַתֵּבָה

מִפְּנֵי מֵי הַמְּבּוּל:

8. מִן הַבְּהֵמָה

הַטְּהוֹרָה

with thee.

19. And of every living thing

of all flesh,

two of every [kind]

shalt thou bring into the ark,

to keep [them] alive with thee;

male and female shall they be.

20. Of the fowl after its kind,

and of the cattle after its kind,

of every creeping thing of the ground

after its kind;

two of every [kind]

shall come unto thee

to keep [them] alive.

21. And thou, take for thyself

of all food

which may be eaten,

and thou shalt gather [it] unto thee;

and it shall be for thee and for them

for food.

22. And Noah did [so];

according to all that God commanded him,

so he did.

שְׁנֵי

CAP. VII. שְׁנֵי

1. And the Lord said to Noah:

Come thou

and all thy house[hold]

into the ark;

for thee I have seen

righteous before me

in this generation.

2. Of every clean beast

thou shalt take to thee

seven [by] seven¹,

אַתָּה:

19. וּמִכָּל הַחַי

מִכָּד בָּשָׂר

שְׁנַיִם מִכָּל

תָּבִיא אֶל הַתֵּבָה

לְחַיֹּת אִתָּךְ

זָכָר וּנְקֵבָה יְהִיו:

20. מִמִּעוֹף דְּמִינָהוּ

וּמִן הַבְּהֵמָה דְּמִינָה

מִכָּל רֶמֶשׂ הָאָרֶץ

דְּמִינָהוּ

שְׁנַיִם מִכָּל

יָבֹאוּ אֵלֶיךָ

לְחַיֹּת:

21. וְאַתָּה קַח לָךְ

מִכָּד מֵאֵכָל

אֲשֶׁר יֵאָכֵל

וְאִסַּפְתָּ אֵלֶיךָ

וְהָיָה לָךְ וּלְהֵם

לְאֵכָלָה:

22. וַיַּעַשׂ נֹחַ

כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה

אֱלֹהִים

כִּן עָשָׂה:

שְׁנֵי

CAP. VII. שְׁנֵי

1. And the Lord said to Noah:

Come thou

and all thy house[hold]

into the ark;

for thee I have seen

righteous before me

in this generation.

2. Of every clean beast

thou shalt take to thee

seven [by] seven¹,

תִּקַּח לָךְ

שִׁבְעָה שִׁבְעָה

1. A man and his wife.

3) H. a son of six etc. 4) As: והמבול מים היה

and the three wives of
his sons
with them
unto the ark;
14. They and every beast
after its kind,
and all the cattle after
their kind,
and every creeping thing
that creeps upon the
earth
after its kind,
and every fowl after its
kind.
every bird
of every wing.
15. And they went in
unto Noah
into the ark,
two [by] two
of all flesh
in which [was] the
spirit of life.
16. And those that
went in,
male and female
of all flesh
went in,
as God commanded him;
and the Lord shut
behind him.
17. And the flood was
forty days
upon the earth;
and the waters increased
and lifted the ark,
and it rose from [upon]
the earth.
18. And the waters grew
mighty
and increased exceedingly
upon the earth,
and the ark went
upon the face of the
waters.

ושלושת נשי בניו
אתם
אל התבה:
14. המה וכל החיה
למינה
וכל הבהמה למינה
וכל הרמש
הרמש על הארץ
למינה
וכד העוף למינה
כל צפור
כל כנף:
15. ויבאו אל נח
אל התבה
שנים שנים
מכל הבשר
אשר בו רוס חיים:
16. והבאים
זכר ונקבה
מכל בשר
באו
באשר צוה אתו
אלהים:
ויסגר יהוה בעדו:
שלישי
17. ויהי המבול
ארבעים יום
על הארץ
וירבו המים
וישא את התבה
ותרם מעל הארץ:
18. ויגברו המים
וירבו מאד
על הארץ
ותלך התבה
על פני המים:

and of the beast[s]
which are not clean,
and of the fowl,
and all that creeps
upon the ground;
9. Two [by] two
they went in unto Noah
into the ark,
male and female,
as God commanded
Noah.
10. And it came to pass
after the seven days,
that the waters of the
flood were
upon the earth.
11. In the six hundredth
year
of Noah's life,
in the second month,
on the seventeenth day
of the month,
on this day
were "broken up
all the fountains
of the great abyss,
and the windows of the
heaven
were opened.
12. And the rain was
upon the earth
forty days
and forty nights.
13. On this very day
went in Noah,
and Shem, and Ham,
and Japheth,
the sons of Noah,
and the wife of Noah.

ומן הבהמה
אשר איננה טהרה
ומן העוף
וכל אשר רמש
על האדמה:
9. שנים שנים
באו אל נח
אל ונתבה
זכר ונקבה
באשר צוה אלהים:
את נח:
10. ויהי
לשבעת הימים
ומי המבול היו
על הארץ:
11. בשנת שש
מאות שנה
לחיי נח
בחדש השני
בשבעה עשר יום
לחדש
ביום הזה
נבקעו
כל מעינות
תהום רבה
ונארת השמים
נפתחו:
12. ויהי המשם
על הארץ
ארבעים יום
וארבעים לילה:
13. בעצם היום הזה
באו נח
ושם וחס ויפת
בני נח
ואשת נח

upon the earth

a hundred and fifty day[s].

ח

CAP. VIII.

1. And God remembered
Nah.

and every ²living [thing],

and all the cattle

which [were] with him

in the ark;

and God caused a wind
to pass
over the earth;

and the waters ³sank.

2. And (they) were
⁴stopped
the fountains of the
abyss
and the windows of the
heaven,
and the rain was
restrained
from the heaven.

3. And the waters
from (upon) the earth,
continually retreating⁵,
and the waters
diminished
[after] the end

of a hundred and fifty
day[s].

4. And the ark rested
in the seventh month,
on the seventeenth day
of the month,

upon the mountains of
Ararat.

5. And the waters
were continually
diminishing
until the tenth month;

in the tenth [month],
on the first [day] ⁶of
the month
were seen

the tops of the moun-
tains.

6. And it came to pass

על הארץ

המים ומאת יום:

ו. ויזכר אלהים
את נח

ואת כל החיה
ואת כל בהמה

אשר אתו
בתיבה

ויעבר אלהים רוח
על הארץ

וישכו המים:
2. ויסקרו

מעינות תהום
וארפת השמים

ויכלא הגשם
מן השמים:

3. וישכו המים
מעל הארץ

הלוח ושוב
ניתקרו המים

מקצה
המים ומאת יום:

4. ותנה תיבה
בחדש השביעי

בשבעה עשר יום
לחדש

על הרי אררט:
5. והמים

היו הלוח וחסור
עד החדש העשירי

בעשירי
באחד לחדש

נראו
ראשי ההרים:
6. ויהי

19. And the waters
grew ¹exceedingly
mighty
upon the earth;

and (they) were covered

all the high mountains

which [were] under
the whole heaven.

20. Fifteen cubit[s]

²upwards

did the waters grow
mighty.
and the mountains were
covered.

21. And all flesh
perished
that creeps upon the
earth,
(in the) fowl,

and (in the) cattle,

and (in the) beast[s],

and (in) every creeping
thing
that creeps upon the
earth,
and all man.

22. All which [had] the
breath of the spirit of life

in his nostrills,

of all that [was] on the
dry land,
died.

23. And he wiped off

every existing thing

which [was] upon the
face of the ground,
from man

unto cattle,

unto creeping thing,

and unto the fowl of the
heaven:
and they were wiped off
from the earth,
and Noah only was left,

and those who [were]
with him

in the ark.

24. And the waters grew
mighty

והמים

גברו מאד מאד

על הארץ

ויכסו

כל ההרים הגבוהים

אשר תחת כל
השמים:

20. חמש עשרה אמה
מלמעלה

גברו המים
ויכסו ההרים:

21. וינע כל בשר
הרמש על הארץ

בעוף
ובבהמה

ובחיה
ובכל השרץ

השרץ על הארץ
וכל האדם:

22. כל אשר נשמת
רוח חיים

באפיו
מכל אשר בחרבה

מתו:
23. וימח

את כל היקום
אשר על פני האדמה

מאדם
עד בהמה

עד רמש
ועד עוף השמים

נימחו מן הארץ
וישאר אך נח
ואשר אתו

בתיבה:
24. ויגברו המים

1)H. exceedingly exceedingly. 2)Or, above [them].
turned. 7)H. *came and returning*. 8)H. *to*.

3)Or, *beast*. 4)Or, *assuaged*. 5)Or, *closed*. 6)E

12. And he waited still **וַיַּחַל עוֹד**
 other seven days, **שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵיהֶם**
 and he sent forth the dove, **וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה**
 and she did not continue **וְלֹא יָסְפָה**
 [to] return unto him **שׁוּב אֵלָיו עוֹד;**
 again.
 13. And it came to pass **וַיְהִי בִּאֲחַת**
 in the six hundred, and **וַיֵּשֶׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה**
 first, **בְּרֵאשׁוֹן**
 in the first [month] **בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ**
 in the first [day] of **חָרְבוּ הַמַּיִם**
 the month, **מֵעַל הָאָרֶץ**
 (that) the waters were **וַיִּסָּר נֹחַ**
 dried up **אֶת מִכְסֵה הַתֶּבֶה**
 from (upon) the earth. **וַיֵּרָא**
 and Noah removed **וַהֲגֵה חָרְבוּ**
 the covering of the ark, **פְּנֵי הָאֲרָצָה;**
 and looked, **וּבְחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי**
 and, behold, it was **בְּשִׁבְעָה וָעֶשְׂרִים יוֹם**
 dried up **חֹדֶשׁ**
 the face of the ground.
 14. And in the second **יָבֵשָׁה הָאָרֶץ;**
 month, **רִבִּיעִי**
 on the twenty seventh **רִבִּיעִי**
 day **וַיֵּשֶׁבַע הָאָרֶץ;**
 of the month, **וַיֵּשֶׁבַע הָאָרֶץ;**
 was the earth dry.
 15. And God spoke unto **וַיִּדְבֹּר אֱלֹהִים**
 Noah, **אֶל נֹחַ**
 saying:
 16. Go out of the ark, **לֵאמֹר:**
 thou, and thy wife, **צֵא מִן הַתֶּבֶה**
 and thy sons, **אִתָּה וְאִשְׁתְּךָ**
 and the wives of thy **וּבְנֶיךָ**
 sons, **וְנִשְׁי בְנֶיךָ**
 with thee. **אִתָּךְ;**
 17. Every living [thing] **כָּל הַחַיָּה**
 which [is] with thee **אֲשֶׁר אִתָּךְ**
 of all flesh, **מִכָּל בֶּשָׂר**
 (in the) fowl, **בְּעוֹף**
 and (in the) cattle, **וּבַבְּהֵמָה**
 and (in) every creeping **וּבְכָל הָרֶמֶשׂ**
 thing **הָרֶמֶשׂ עַל הָאָרֶץ**
 that creeps upon the **הָאָרֶץ**
 earth.

at the end of forty **מִמָּקַץ אַרְבָּעִים יוֹם**
 days, **וַיִּפְתַּח נֹחַ**
 that Noah opened **אֶת חַלּוֹן הַתֶּבֶה**
 the window of the ark **אֲשֶׁר עָשָׂה;**
 which he had made.
 7. And he sent forth **וַיִּשְׁלַח אֶת הָעוֹרֵב**
 a raven, **וַיֵּצֵא**
 and it went out, **יֵצֵא וְשׁוּב**
 going out and returning,³
 until the waters were **עַד יִבְשֹׁת הַמַּיִם**
 dried up **מֵעַל הָאָרֶץ;**
 from (upon) the earth.
 8. And he sent forth **וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה**
 a dove, **מֵאִתּוֹ**
 from him, **לִרְאוֹת**
 to see **הַתִּקְלוּ הַמַּיִם**
 if the waters were **מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה;**
 abated **וְהָאֲדָמָה:**
 from (upon) the face of **9. But the dove did**
 the ground: **וְלֹא מָצְאָה הַיּוֹנָה**
 9. But the dove did **מְנוּחַ**
 not find **לְכַף רַגְלָהּ**
 a resting-place **וַתָּשֻׁב אֵלָיו**
 for the sole of her foot; **אֶל הַתֶּבֶה**
 and she returned unto **כִּי מַיִם**
 him **עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ**
 into the ark, **וַיִּשְׁבַּח יְדוֹ**
 for waters **וַיִּתְחַנֶּה**
 [were] upon the face **וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו**
 of the whole earth; **אֶל הַתֶּבֶה;**
 and he put forth his **10. And he waited still**
 hand, **שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵיהֶם**
 and took her, **וַיִּסְפֵּשׂ שִׁנְחָת אֶת הַיּוֹנָה**
 and brought her unto **מִן הַתֶּבֶה;**
 him **וַיִּתְחַנֶּה**
 into the ark. **וַיֵּשֶׁב אֵלָיו הַיּוֹנָה**
 10. And he waited still **לְעֵת עֶרֶב**
 other seven days; **וַהֲגֵה עָלֶיהָ זֵית טָרֵף**
 and he continued to **בְּפִיהָ**
 send forth the dove **וַיֵּדַע נֹחַ**
 out of the ark. **כִּי קָלוּ הַמַּיִם**
 11. And the dove came in **מֵעַל הָאָרֶץ**
 unto him **וַיִּתְחַנֶּה**
 at the time of evening, **וַיֵּשֶׁב אֵלָיו הַיּוֹנָה**
 and, behold, a leaf of an **וַיֵּשֶׁב אֵלָיו הַיּוֹנָה**
 olive-tree plucked off **וַיֵּשֶׁב אֵלָיו הַיּוֹנָה**
 [was] in her mouth; **וַיֵּשֶׁב אֵלָיו הַיּוֹנָה**
 so Noah knew **וַיֵּשֶׁב אֵלָיו הַיּוֹנָה**
 that the waters were **וַיֵּשֶׁב אֵלָיו הַיּוֹנָה**
 abated **וַיֵּשֶׁב אֵלָיו הַיּוֹנָה**
 from (upon) the earth.

1) H. from. 2) H. the. 3) I. e. to and fro. 4) H. the drying up of the waters. 5) Or. answer.

seed [time] and harvest.
and cold and heat,
and summer and winter,
and day and night
shall not cease.

זרע וקציר
וקר וחם
וקיץ וחורף
ויום ולילה
לא ישבתו:

bring out with thee,
that they may swarm on
the earth
and be fruitful,
and multiply
upon the earth.

הוצא אתך
ושרצו בארץ
ויפרו
ורבו
על הארץ:

ט

CAP. IX.

1. And God blessed Noah
{ ויברך אלהים את נח }

and his sons,
and he said to them:
Be fruitful,
and multiply,
and fill the earth.

ואת בניו
ויאמר להם
פרו
ורבו
ומלאו את הארץ:

2. And the fear of you
and the terror of you
shall be

2. ומוראכם
וחתכם
יהיה

upon every beast of the
earth,
and upon every fowl of
the heaven

על כל חית הארץ
ועל כל עוף השמים

upon every [thing] which
creeps [upon] the ground

בכל אשר תרמש
הארמה

and upon all the fish[es]
of the sea;
into your hands are they
delivered.

ובכל דגי הים
בידכם נתנו:

3. Every moving thing
which lives,

3. כל רמש
אשר הוא חי

shall be to you

לכם יהיה

for food;

לאכלה

as the green herb

כירק עשב

I have given to you all.

נתתי לכם את כל:

4. But flesh with its soul,
[with] its blood,

4. אך בשר בנפשו
דמו

you shall not eat.

לא תאכלו:

5. And surely your blood
of your souls

5. ואף את דמכם
לנפשתיכם

I will demand,

אדרש

of the hand of every
beast

מיד כל חיה

I will demand it,

אדרשנו

18. And Noah went out

and his sons,
and his wife,
and the wives of his
sons
with him.

18. ויציא נח
ובניו
ואשתו
ונשי בניו
איתו:

19. Every beast,

every creeping thing,

and every fowl,

every [thing that] move
upon the earth.

after their families

went out of the ark.

19. כל החיה
על הרמש
וכל העוף
כל רמש על הארץ
למשפחתיהם

20. And Noah built an
altar to the Lord

and he took

20. ויבן נח מזבח ליה
ויקח

of all (the) clean cattle

מכל בהמה
טהורה

and of all (the) clean fowl,

and he offered burnt-
offerings

on the altar.

ומכל העוף הטהור
ויעל עולות
במזבח:

21. And the Lord smelled

the sweet odor,

and the Lord said unto
his heart:

I will not continue to
curse again

the ground

for the sake of man,

because the purpose

of the heart of man

[is] evil from his youth,

and I will not continue
again to smite

every living [thing],

as I have done.

21. ויבח ייחיה
את ריח הניחם
ויאמר ייחיה אל לבו
לא אסוף לקלל עוד
את האדמה
בעבור האדם
כי יצר
לב האדם
בע מעטיו
ולא אסוף עוד להכות
את כל חי
באשר עשיתי:

22. While the earth
remains,

22. עד כל ימי הארץ

my covenant	את בריתי	and of the hand of man,	ומיד האדם
with you	אתכם	of the hand of a man	מִיד אִישׁ
that all flesh shall not be cut off any more	{ ולא יִכָּרֵת כָּל בָּשָׂר עוֹד }	[that will shed the blood of] his brother	אָחִיו
by the waters of the flood,	מִמֵּי הַמַּבּוּל	will I demand	אֶדְרֹשׁ
and there shall not be any more a flood	ולא יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל	the soul of the man,	אֶת נַפְשׁ הָאָדָם:
to destroy the earth.	לְשַׁחַת הָאָרֶץ:	6. [Whoso' speaks	6. שֹׁפֵךְ
12. And God said:	12. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים	the blood of man,	דָּם הָאָדָם
This [is] the sign of the covenant	זֹאת אוֹת הַבְּרִית	by man	בָּאָדָם
which I *make	אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן	shall his blood be shed;	דָּמוֹ יִשְׁפָּךְ
between me and (between) you,	בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם	for in the image of God	כִּי בְצִלְמֵ אֱלֹהִים
and (between) every living creature	וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה	he made man.	עָשָׂה אֶת הָאָדָם:
which is with you,	אֲשֶׁר אִתְּכֶם	7. And you, be fruitful,	7. וְאַתֶּם פְּרוּ
for perpetual genera- tions.	לְדוֹרֹת עוֹלָם:	and multiply,	וּרְבוּ
13. My bow	13. אֶת קַשְׁתִּי	swarm on the earth,	שֶׂרָצוֹ בָּאָרֶץ
have I set	נִתְּחִי	and multiply on it.	וּרְבוּ בָּהּ:
in the cloud,	בְּעָנָן	חֲמִישִׁי	חֲמִישִׁי
*that it shall be	וְהָיְתָה	8. And God *spoke unto Noah	8. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ
for a sign of a covenant	לְאוֹת בְּרִית	and unto his sons with him,	וְאֶל בְּנָיו אִתּוֹ
between me and (between) the earth.	בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ:	saying:	לֵאמֹר:
14. And it shall be,	14. וְהָיָה	9. And I,	9. וְאֲנִי
when I will bring a cloud	בְּעָנָנִי עָנָן	behold, I establish	הֵנִי מִקִּים
over the earth,	עַל הָאָרֶץ	my covenant	אֶת בְּרִיתִי
*and the bow will be seen	וְנִרְאָתָה הַקַּשְׁתִּי	with you	אִתְּכֶם
in the cloud,	בְּעָנָן:	and with your seed	וְאֶת זֶרְעֵכֶם
15. *That I will remember my covenant	15. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי	after you;	אַחֲרֵיכֶם:
which [is] between me and (between) you,	אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם	10. And with every living creature	10. וְאֶת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה
and (between) every living creature	וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה	which [is] with you,	אֲשֶׁר אִתְּכֶם
*of all flesh:	בְּכָל בָּשָׂר	with the fowl,	בְּעוֹף
and the waters shall no more become	ולא יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם	with the cattle,	בְּבִהֵמָה
(for) a flood	לְמַבּוּל	and with every beast of the earth	וּבְכָל חַיַּת הָאָרֶץ
to destroy	לְשַׁחַת	with you;	אִתְּכֶם
all flesh.	כָּל בָּשָׂר:	of all that go out of the ark,	מִכָּל יֹצְאֵי הַתֵּבָה
16. And when the bow will be	16. וְהָיְתָה הַקַּשְׁתִּי	even every beast of the earth.	לְכָל חַיַּת הָאָרֶץ:
in the cloud,	בְּעָנָן	11. And I will establish	11. וְהִקְמַתִּי
then I will look upon it	וְרָאִיתִיהָ		

1) H. said. 2) H. to or. for. 3) H. alive. 4) Or. and. 5) H. that. 6) H. in.

the garment,	את השמלה	to remember	זכר
and put [it]	ונישמו	the everlasting covenant	ברית עולם
upon the shoulder[s] of both of them,	על שכם שניהם	between God	בין אלהים
and went backwards,	וילכו אחרנית	and (between) every living creature	ובין כל נפש חיה
and covered	ויכסו	of all flesh	בכל בשר
the nakedness of their father:	את ערות אביהם	which [is] upon the earth.	אשר על הארץ:
and their faces [were] backwards,	ופניהם אחרנית	17. And God said unto Noah:	17. ויאמר אלהים אל נח
and the nakedness of their father	וערות אביהם	This [is] the sign of the covenant	וזאת אות הברית
they did not see,	לא ראו:	which I have established	אשר הקמתי
24. And Noah awoke	24. ניקחז נח	between me	ביני
from his wine,	מינו	and (between) all flesh	יבין כל בשר
and knew	וידע	which [is] upon the earth.	אשר על הארץ:
what [there] did to him	את אשר עשה לו	18. And the sons of Noah (were),	18. ויהיו בני נח
his youngest son.	בנו הקטן:	that went out of the ark,	היצאים מן התבה
25. And he said:	25. ויאמר	[were] Shem, and Ham, and Japheth;	שם וחס ויפת
Cursed [be] Canaan:	ארוך בגעז	and Ham [was] the father of Canaan.	וחם הוא אבי כנען:
a servant of servants	עבד עבדים	19. These three	19. שלשה אלה
shall he be to his brethren.	יהיה לאחיו:	[were] the sons of Noah;	בני נח
26. And he said:	26. ויאמר	and of these	ומאדה
Blessed [be] the Lord,	ברוך יהוה	was all the earth over- spread.	נפצה כל הארץ:
the God of Shem,	אלהי שם	20. And Noah began	20. ויחל נח
and Canaan [shall be]	ויהי כנען	[to be] ^{2a} a husbandman,	איש האדמה
a servant to them.	עבד דמו:	and planted a vineyard;	ניטע כרם:
27. God shall enlarge (to) Japheth,	27. יפת אלהים ליפת	21. And he drank from the wine,	21. וישת מן היין
and he shall dwell	וישבן	and he uncovered himself	וישכר
in the tents of Shem,	באחלי שם	in the midst of his tent.	בחוץ אהלה:
and Canaan shall be	ויהי כנען	22. And Ham (saw),	22. וירא חם
a servant to them.	עבד דמו:	the father of Canaan,	אבי כנען
28. And Noah lived	28. ויחי נח	[saw] the nakedness of his father,	את ערות אבי
after the flood,	אחר המבול	and told	ניגד
three hundred year[s]	שש מאות שנה	to his two brothers	לשני אחיו
and fifty year[s].	וחמשים שנה:	outside.	בחוץ:
29. And all the days of Noah were	29. ויהי כל ימי נח	23. And Shem and Japheth took	23. ניקח שם ויפת
nine hundred year[s]	תשע מאות שנה		
and fifty year[s],	וחמשים שנה		
and he died.	וימת:		

1H. in. 2H. a man of the ground 3H. Or, younger

before the Lord,
therefore it is said:

Like Nimrod

a²hero of hunting

before the Lord.

10. And it was

the beginning of his
kingdom:
Babel, and Erech,

and Accad, and Calneh,

in the land Shinar

11. From that land

he went out [to] Assyria,³

and built Nineveh

and ⁴Rehoboth-Ir,

and Calah,

12. And Resen

between Nineveh and
(between) Calah.
that [is] the great city:

13. And Mizraim ¹begat

[the] Ludim,

and [the] Ananim,

and [the] Lehabim,

and [the] Naphtuhim,

14. And [the] Pathrusim.

and [the] Casluhim,

whence went forth

[the] Philistines,

and [the] Caphtorim.

15. And Canaan ¹begat

Zidon his first-born,

and Heth;

16. And the Jebusite,

and the Amorite,

and the Girgashite,

17. And the Hivite,

and the Arkite,

לפני יהוה

על כן נאמר

בנמרד

גבור ציד

לפני יהוה:

10. ויהי

ראשית ממלכתו

בבבל וארך

ואכד וכנח

בארץ שניער:

11. מן הארץ ההיא

יצא אשור

ויבן את נינוה

ואת רחבת עיר

ואת כלח:

12. ואת רסן

בין נינוה ובין כלח

היא העיר הגדלה:

13. ומצרים ילד

את לודים

ואת אנמים

ואת להבים

ואת נפתחים:

14. ואת פתרוסים

ואת כסלחים

אשר יצאו משם

פלשתים

ואת כפתורים:

15. וכנען ילד

את צידן בכור

ואת חת:

16. ואת יבוסי

ואת אמורי

ואת גרגשי:

17. ואת חיוני

ואת הערקי

ו

CAP. X.

1. And these [are] the
generations
of the sons of Noah:

Shem, Ham, and
Japheth;
and to them were sons
born
after the flood.

2. The sons of Japheth:
Gomer, and Magog, and
Madai
and Javan, and Tubal,
and Meshech, and Tiras.

3. And the sons of
Gomer:
Ashkenaz, and Riphath,
and Togarmah.

4. And the sons of Javan:
Elishah, and Tarshish,
[the] Kittim, and [the]
Dodanim.

5. Of these were
separated
the isles of the nations
in their lands,
every one after his
tongue;

after their families,
in their nations.

6. And the sons of Ham:
Cush, and Mizraim,
and Put, and Canaan.

7. And the sons of Cush:
Seba, and Havilah, and
Sabtah,
and Raamah, and
Sabteca;
and the sons of Raamah:

Sheba and Dedan

8. And Cush ¹begat
Nimrod;
he began

to be a ²hero on the
earth.

9. He was
a ²hero of hunting

ואלה תולדות

בני נח

שם חם ויפת

ויולדו להם בנים

אחר המבול:

2. בני יפת

גמר ומגוג ומדי

ויין ותבל

ומשך ותירס:

3. ובני גמר

אשכנז וריפת

ותגרמה:

4. ובני יין

אלישה ותרישיש

פתים ודדנים:

5. מאלה ופרדו

אוי הגוים

בארצותם

איש לשנו

למשפחתם

בגויותם:

6. ובני חם

כוש ומצרים

ופוט וכנען:

7. ובני כוש

שבא וחבילה וסבתה

ורעמה וסבתכא

ובני רעמה

שבא ודדן:

8. וכוש ילד את נמרד

הוא החל

להיות גבר בארץ:

9. הוא היה

גבר ציד

1)H. bore. 2)Or, mighty man. 3)Or, went out Asshur. 4)Or, Rehoboth, Ir. Or, the city of Rehoboth
out of whom

and the name of his brother [was] Joktan.

26. And Joktan ¹begat Almodad,

and Sheleph,

and Hazarmaveth,

and Jerah;

27. And Hadoram,

and Uzal,

and Diklah;

28. And Obal,

And Abimael,

and Sheba;

29. And Ophir,

and Havilah,

and Jobab;

all these [were] the sons of Joktan.

30. And their dwelling-place was from Mesha,

as thou goest toward Sephar, the mountain of the east.

31. These [were] the sons of Shem, after their families,

after their tongues,

in their lands,

after their nations.

32. These [were] the families of the sons of Noeh,

after their generations,

in their nations;

and of these

were the nations separated on the earth

after the flood.

יא

שביעי

1. And all the earth was

וְשֵׁם אֶחָיו יֶקְטָן:

26. וַיִּקְטָן יֶזֶר אֶת אֶלְמוֹדָד

וְאֶת שֵׁלֶף

וְאֶת חֲצַרְמָוֶת

וְאֶת יֵרָח:

27. וְאֶת הָדוֹרָם

וְאֶת אוּזַל

וְאֶת דִּקְלָה:

28. וְאֶת עוֹבָל

וְאֶת אֲבִימָאֵל

וְאֶת שְׁבָא:

29. וְאֶת אוֹפִיר

וְאֶת חַוִּילָה

וְאֶת יוֹבָב

כָּל אֵלֶּה בְּנֵי יֶקְטָן:

30. וַיְהִי מוֹשְׁבָם

מִמֶּשָׁא

בְּאֶרֶץ סִפְרָה

הַר הַקֶּדֶם:

31. אֵלֶּה בְּנֵי שֵׁם

לְמִשְׁפּוֹתָם

לְשִׁנְתָם

בְּאַרְצֵתָם

לְנִיחָם:

32. אֵלֶּה מִשְׁפּוֹת

בְּנֵי נֹחַ

דְּתוֹלֵדָתָם

בְּנִיחָם

וּמִאֲלֵה

נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם

בָּאָרֶץ

אַחַר הַמָּבּוּל:

CAP. XI.

שביעי

1. וַיְהִי כִּי הָאָרֶץ

and the Sinite,

18. And the Arvadite,

and the Zemarite,

and the Hamathite,

and afterwards were spread abroad

the families of the Canaanite.

19. And the border of the Canaanite was from Zidon,

as thou goest toward Gerar

unto Gaza;

as thou goest toward Sodom and Gomorrah,

and Admah and Zebolim,

unto Lasha

20. These [were] the sons of Ham,

after their families,

after their tongues,

in their lands,

in their nations.

21. And to Shem, also [to] him were born [children]

the father of all the children of Eber,

the elder brother of Japheth.

22. The sons of Shem:

Elam, and Asshur,

and Arpachshad,

and Lud, and Aram.

23. And the sons of Aram:

Uz, and Hul,

and Gether, and Mash.

24. And Arpachshad ¹begat Shelah,

and Shelah ¹begat Eber.

25. And to Eber were born

two sons:

the name of the one [was] Peleg,

for in his days

was the earth divided:

וְאֵת הַסִּינִי:

18. וְאֵת הָאַרְוָדִי

וְאֵת הַזֶּמָרִי

וְאֵת הַחֲמָתִי

וְאַחֵר נִפְצּוּ

מִשְׁפְּחוֹת הַכְּנַעֲנִי:

19. וַיְהִי גְבוּל הַכְּנַעֲנִי

מִצִּיּוֹן

בְּאֶרֶץ גֵּרָר

עַד עֲזָה

בְּאֶרֶץ סוּדוֹם וְעוֹמֹרָה

וְאַדְמָה וְצִבּוֹיִם

עַד קֶשֶׁעַ:

20. אֵלֶּה בְּנֵי חָם

לְמִשְׁפּוֹתָם

לְשִׁנְתָם

בְּאַרְצֵתָם

בְּנִיחָם:

21. וְלִשְׁם יֶלֶד גַּם הוּא

אָבִי כָּל בְּנֵי עֶבֶר

אָחִי יִפֶּת הַיָּוָנִי:

22. בְּנֵי שֵׁם

עִלָּם וְאַשּׁוּר

וְאַרְפַּכְשָׁד

וְלֹד וְאַרָם:

23. וּבְנֵי אָרָם

עוּז וְחֹל

וְגֶתֶר וְמָשׁ:

24. וְאַרְפַּכְשָׁד יֶלֶד

אֶת שֵׁלָח

וְשֵׁלָח יֶלֶד אֶת עֶבֶר:

25. וְלְעֶבֶר יֶלֶד

שְׁנֵי בָנִים

שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג

כִּי בְיָמָיו

נִפְלְטָה הָאָרֶץ

and there confound
their language,
that they may not
understand
one another's language.

8. And the Lord scat-
tered them abroad
from thence

upon the face of all the
earth;
and they ²ceased
to build the city.

9. Therefore
was its name called
Babel,
because there
confounded the Lord
the language of all the
earth;
and from thence

the Lord scattered them
abroad
upon the face of all the
earth.

10. These [are] the gene-
rations of Shem:
Shem [was] a hundred
year[s] old,
and begat Arpachshad
two years after the
flood;

11. And Shem lived
after he begat Arpach-
shad

five hundred year[s],
and begat sons and
daughters.

12. And Arpachshad
lived
five and thirty year[s],
and begat Shelah;

13. And Arpachshad
lived
after he begat Shelah

three years

and four hundred
year[s],
and begat sons and
daughters.

14. And Shelah lived
thirty year[s]

וַנְבַדְהָ שָׁם שְׂפָתָם
אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ
אִישׁ שְׂפַת רֵעֵהוּ:

8. וַיּוֹפֵץ יְהוָה אֹתָם
מִשָּׁם

עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ
וַיַּחֲדִלוּ

בְּבִנוֹת הָעִיר:

9. עַל כֵּן

קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל
כִּי שָׁם

בָּלְלָה יְהוָה

שִׁפְת כָּל הָאָרֶץ
וּמִשָּׁם

הִפִּיצָם יְהוָה

עַל פְּנֵי כָד הָאָרֶץ:

10. אֵלֶּה תוֹלְדֹת שֵׁם:

שֵׁם בֶּן מֵאֵת שָׁנָה

נִוֹלַד אֶת אֲרַפְכְּשָׁד

שְׁנַתִּים אַחֲרֵי הַמַּבּוּל:

11. וַיְחִי שֵׁם

אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת

אֲרַפְכְּשָׁד

חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה

נִוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת:

12. וַאֲרַפְכְּשָׁד חֵי

חֲמִשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה

נִוֹלַד אֶת שֶׁלַח:

13. וַיְחִי אֲרַפְכְּשָׁד

אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת

שֶׁלַח

שְׁלֹשׁ שָׁנִים

וַאֲרַבְעַת מֵאוֹת שָׁנָה

נִוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת:

14. וַשֶּׁלַח חֵי

שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

[of] one language

and [of] ¹the same
words.

2. And it came to pass,

as they journeyed
²eastward,
that they found a plain

in the land of Shinar,

and they ³settled there.

3. And they said

one to another:

⁴Come, let us make bricks

and burn ⁵them
thoroughly,

and the brick was to
them

for stone,

and (the) slime

was to them for mortar.

4. And they said:

⁴Come, let us build for
us a city

and a tower,

that its top [may reach]
unto the heaven,

and let us make for us
a name,

lest we be scattered
abroad

upon the face of all
the earth.

5. And the Lord came
down

to see the city

and the tower

which [there] ⁶bullded

the children of (the)
man.

6. And the Lord said:

Behold, [they are] one
people,

and one language [is]
to all of them,

and this [is what] they
begin

to do,

⁶and now shall not be
restrained from them

⁶all which they plan

to do?

7. ⁴Come, let us go down,

שָׁפָה אֶחָת
וּדְבָרִים אֶחָדִים:

2. וַיְהִי

בְּנִסְעָם מִקֵּדֶם

וַיִּמְצְאוּ בְּקֶעֶה

בְּאֶרֶץ שִׁנָּר

וַיִּשְׁכְּבוּ שָׁם:

3. וַיֹּאמְרוּ

אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ

הָבָה נִלְבְּנָה לִבְנִים

וְנִשְׂרָפָה לְשִׂרְפָּה

וְנִהְיֶה לְהֶם כְּבָרָה

לְאֶבֶן

וְהַחֲמֵר

יִהְיֶה לָהֶם לְחֵמֶר:

4. וַיֹּאמְרוּ

הָבָה נִבְנֶה לָנוּ עִיר

וּמִגְדָּל

וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם

וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם

פֶּן נִפְּוֹץ

עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ:

5. וַיֵּרֶד יְהוָה

לִרְאֹת אֶת הָעִיר

וְאֶת הַמִּגְדָּל

אֲשֶׁר בָּנוּ

בְּנֵי הָאָדָם:

6. וַיֹּאמֶר יְהוָה

הֵן עַם אֶחָד

וּשְׂפָה אֶחָת לְכָלֶם

וְהֵן חֲתֹלֶם

לַעֲשׂוֹת

וְעַתָּה לֹא יִבָּצֵר מֵהֶם

כָּל אֲשֶׁר יִזְמוּ

לַעֲשׂוֹת:

7. הָבָה נִרְדָּה

1) Or, one [kind of] words or, one speech. 2) H. from east. 3) Or, dwell. 4) Or, Go to. 5) H. to burning
As: הלא יבצר or, and now nothing will be restrained from them which they intended to do. 7) Or, left off.

and begat Nahor.

23. And Serug lived

after he begat Nahor

two hundred year[s].

and begat sons and daughters.

24. And Nahor lived

nine and twenty year[s].

and begat Terah.

25. And Nahor lived

after he begat Terah

nineteen year[s]

and a hundred year[s].

and begat sons and daughters.

26. And Terah lived

seventy year[s].

and begat Abram,

Nahor, and Haron.

27. And these [are] the generations of Terah:

Terah begat

Abram, Nahor, and Haran,

and Haran begat Lot.

28. And Haran died

in the presence of his father Terah, in the land of his birth,

in Ur of Chaldees.

מפטר

29. And Abram and Nahor took for themselves wives,

the name of Abram's wife [was] Sarai,

and the name of Nahor's wife [was] Milcah,

the daughter of Haran,

וַיֹּלֶד אֶת נָחוֹר:

23. וַיְחִי שְׁרוּג

אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת נָחוֹר {

מֵאתִים שָׁנָה

וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

24. וַיְחִי נָחוֹר

תִּשְׁעֵי וְעֶשְׂרִים שָׁנָה

וַיֹּלֶד אֶת תְּרָח:

25. וַיְחִי נָחוֹר

אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת תְּרָח {

תִּשְׁעֵי עֶשְׂרֵה שָׁנָה

וּמֵאת שָׁנָה

וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

26. וַיְחִי תְּרָח

שִׁבְעִים שָׁנָה

וַיֹּלֶד אֶת אַבְרָם

אֶת נָחוֹר וְאֶת הָרֹן:

27. וְאַלְהָה תּוֹלְדֹת {

תְּרָח

תְּרָח הוֹלִיד

אֶת אַבְרָם אֶת נָחוֹר וְאֶת הָרֹן {

וְהָרֹן הוֹלִיד אֶת לוֹט:

28. וַיָּמָת הָרֹן

עַל פְּנֵי תְּרָח אָבִיו

בְּאֶרֶץ מוֹלְדֹתוֹ

בְּאוּר כַּשְׁדִּים:

מִפְטָר

29. וַיִּקַּח אַבְרָם {

וְנָחוֹר לָהֶם נָשִׁים {

וְשֵׁם אִשְׁתֹּ אַבְרָם שָׂרָי

וְשֵׁם אִשְׁתֹּ נָחוֹר {

מִלְכָּה

בֵּת הָרֹן

and begat Eber.

15. And Shelah lived

after he begat Eber

three years

and four hundred year[s]

and begat sons and daughters.

16. And Eber lived

four and thirty year[s].

and begat Peleg.

17. And Eber lived

after he begat Peleg

thirty year[s]

and four hundred year[s]

and begat sons and daughters.

18. And Peleg lived

thirty years,

and begat Reu.

19. And Peleg lived

after he begat Reu

nine years

and two hundred year[s]

and begat sons and daughters.

20. And Reu lived

two and thirty year[s]

and begat Serug.

21. And Reu lived

after he begat Serug

seven years

and two hundred year[s]

and begat sons and daughters.

22. And Serug lived

thirty year[s].

וַיֹּלֶד אֶת עֵבֶר:

15. וַיְחִי שֵׁלָה

אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת עֵבֶר {

שָׁלֹש שָׁנִים

וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה

וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

16. וַיְחִי עֵבֶר

אַרְבַּע וְשָׁלִשִׁים שָׁנָה

וַיֹּלֶד אֶת פֶּלֶג:

17. וַיְחִי עֵבֶר

אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת פֶּלֶג {

שָׁלִשִׁים שָׁנָה

וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה

וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

18. וַיְחִי פֶלֶג

שָׁלִשִׁים שָׁנָה

וַיֹּלֶד אֶת רְעוּ:

19. וַיְחִי פֶלֶג

אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת רְעוּ {

תִּשְׁעֵי שָׁנִים

וּמֵאתִים שָׁנָה

וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

20. וַיְחִי רְעוּ

שְׁתַּיִם וְשָׁלִשִׁים שָׁנָה

וַיֹּלֶד אֶת שְׁרוּג:

21. וַיְחִי רְעוּ

אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שְׁרוּג {

שִׁבְעֵי שָׁנִים

וּמֵאתִים שָׁנָה

וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

22. וַיְחִי שְׁרוּג

שָׁלִשִׁים שָׁנָה

and be thou a blessing.

3. And I will bless

those that bless thee,

and him that curses thee

will I curse;

and in thee shall be
blessed
all the families of the
earth.

4. And Abram went,

as the Lord had spoken
unto him;
and Lot went with him;

and Abram [was] five
years

and seventy year[s] old
when he went out of
Haran

5. And Abram took

Sarai his wife,

and Lot the son of his
brother,
and all their movable
property
which they had acquired

and the soul[s]

whom they had obtained
in Haran.
and they went out

to go

to the land of Canaan,

and they came

into the land of Canaan

6. And Abram passed

through the land

unto the place of
Shechem,
unto the oak of Moreh;

and the Canaanite [was]
then in the land.

7. And the Lord appeared
unto Abram,
and said:

to thy seed

will I give

this land:

וְהָיָה בְרָכָה:

3. וְאִבְרָהָם

מְבָרְכֶיךָ

וּמְקַלְלֶיךָ

אָאֵר

וְנִבְרַכְו בְּךָ

כָּל מִשְׁפַּחַת הָאָרֶץ

4. וַיֵּלֶךְ אַבְרָם

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲדֹנָי

וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט

וְאַבְרָם בֶּן חָמֵשׁ

שָׁנִים

וְשִׁבְעִים שָׁנָה

בְּצֵאתוֹ מִחָרָן:

5. וַיִּקַּח אַבְרָם

אֶת שָׂרִי אִשְׁתּוֹ

וְאֶת לוֹט בֶּן אָחִיו

וְאֶת כָּל רְכוּשָׁם

אֲשֶׁר רָכְשׁוּ

וְאֶת הַנַּפְשׁ

אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן

וַיֵּצְאוּ

לָלֶכֶת

אֶרֶץ כְּנָעַן

וַיָּבֹאוּ

אֶרֶץ כְּנָעַן:

6. וַיַּעֲבֹד אַבְרָם

בָּאֶרֶץ

עַד מְקוֹם שָׁכֵם

עַד אֶלְעֵן מוֹרָה

וְהַכְנַעֲנִי אָז בָּאֶרֶץ:

7. וַיֹּרֶא יְיָ אֶל אַבְרָם

וַיֹּאמֶר

לְדָוֶדָּךָ

אֶתְּ

אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת

the father of Milcath

and the father of Iscath.

30. And Sarai was

barren,

she had no child.

31. And Terah took

Abram his son,

and Lot the son of
Haran,
his son's son,

and Sarai his daughter-
in-law,

the wife of Abram
his son;

and they went out with
them

from Ur of the Chaldees,

to go

to the land of Canaan,

and they came unto
Haran

and settled there.

32. And the days of
Terah were

five years

and two hundred
year[s].

and Terah died in
Haran.

LECH LECHA

יב

1. And the Lord said

unto Abram:

Get thee

out of thy country,

and from thy birth-place

and from thy father's
house

unto the land

which I will show thee.

2. And I will make thee

(for) a great nation,

and I will bless thee,

and make great thy
name;

אָבִי מִלְכָּה

וְאָבִי יִסְכָּה:

30 וְתָהִי שָׂרִי

עֲקֵרָה

אֵין לָהּ יֶלֶד:

31 וַיִּקַּח תֵּרַח

אֶת אַבְרָם בְּנוֹ

וְאֶת לוֹט בֶּן תֵּרַח

בֶּן בְּנוֹ

אֶת שָׂרִי בְּתוּלָתוֹ

אִשְׁתּוֹ אַבְרָם בְּנוֹ

וַיֵּצְאוּ אִתָּם

מִאוּר כַּשְׁדִּים

לָלֶכֶת

אֶרֶץ כְּנָעַן

וַיָּבֹאוּ עַד חָרָן

וַיֵּשְׁבוּ שָׁם:

32 וַיְהִי יְמֵי תֵרַח

חָמֵשׁ שָׁנִים

וּמֵאֵתִים שָׁנָה

וַיָּמָת תֵּרַח בְּחָרָן:

לֶךְ לֶךְ

CAP. XII.

1. וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֶל אַבְרָם

לֶךְ לֶךְ

מֵאֶרֶץ

וּמִמְדִּינָתָהּ

וּמִבֵּית אָבִיךָ

אֶל הָאָרֶץ

אֲשֶׁר אֲרָאָה:

2. וְאֶעֱשֶׂה

לְגוֹי גָּדוֹל

וְאִבְרָכָה

וְאֶגְדָּלָה שְׁמִי

and they will kill me,
but thee they will leave
alive.
13. Say, I pray thee,
thou [art] my sister;
in order that it may be
well with me
for thy sake,
and my soul may live
because of thee.

שני

14. And it came to pass,

when Abram came into
Egypt,

that the Egyptians
beheld

the woman

that she [was] very fair.

15. And [there] saw her

the princes of Pharaoh,

and praised her

unto Pharaoh,

and the woman was
taken
[into] the house of
Pharaoh.

16. And he did well to Abram

for her sake;

and he had

flocks, and herds,

and he-asses,

and men-servants, and
maid-servants,
and she-asses, and
camels.

17. And the Lord plagued Pharaoh

[with] great Plagues

and his house

because of Sarai

Abram's wife.

18. And Pharaoh called (to) Abram,

וַהֲרִגוּ אֹתִי

וְאַתָּךְ יָחִי:

13. אֲמָרִי נָא

אֶחְתִּי אַתָּה

לְמַעַן יֵשֶׁב לִי

בְּעֵבְרוֹךְ

וְהָיְתָה נַפְשִׁי

בְּחַיָּה:

שְׁנֵי

14. וַיְהִי

כְּבֹאֵ אַבְרָם

מִצְרַיִם

וַיִּרְאוּ מִצְרַיִם

אֶת הָאִשָּׁה

כִּי יָפָה הִיא מְאֹד:

15. וַיִּרְאוּ אֹתָהּ

שְׂרֵי פַרְעֹה

וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ

אֶל פַּרְעֹה

וַתִּקַּח הָאִשָּׁה

בֵּית פַּרְעֹה:

16. וְלֹאֲבָרָם הַיָּמִים

בְּעֵבְרָהּ

וַיְהִי לוֹ

צֹאן וּבָקָר

וַחֲמֹרִים

וְעֲבָדִים וְשִׁפְחוֹת

וְאִתְּנֹת וְגַמְלִים:

17. וַיִּנְגַע יְיָ אֶת

פַּרְעֹה

בְּנִגְעִים גְּדֹלִים

וְאֶת בֵּיתוֹ

עַל דְּבַר שְׂרֵי

אִשְׁתּוֹ אַבְרָם:

18. וַיִּקְרָא פַרְעֹה

לְאַבְרָם:

and he built there

an altar

to the Lord,

who appeared unto him.

8. And he removed from thence

to the mountain

east of Beth-El,

and pitched his tent,

[having] Beth-El ²on the westand Ai ²on the east,

and he built there

an Altar

to the Lord,

and called on the name ¹of the Lord.

9. And Abram journeyed

going [on] and jour-
neying

toward the South.

10. And [there] was a
famine in the land:and Abram went down
into Egypt

to sojourn there;

for the famine [was]
severe

in the land.

11. And it came to pass,

when he was come near

to enter into Egypt,

that he said

unto Sarai his wife:

behold now, I know

that thou [art] a woman
of fair appearance:12. And it will come to
pass,when the Egyptians
shall see thee,

that they will say:

This [is] his wife;

וַיִּבֶן שָׁם

מִזְבֵּחַ

לַיהוָה

הַנִּרְאָה אֵלָיו:

8. וַיִּנְעֻמָּה מִשָּׁם

הַהָרָה

מִקְדֵּם לְבֵית אֵל

וַיִּטּ אֶתְהָלָה

בֵּית אֵל מִיָּם

וַהֲעִי מִקְדֵּם

וַיִּבֶן שָׁם

מִזְבֵּחַ

לַיהוָה

וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

9. וַיִּסַּע אַבְרָם

הַדֹּף וַיִּסְמָךְ

הַנִּנְבָּה:

10. וַיְהִי רָעָב בְּאֶרֶץ

וַיֵּרָד אַבְרָם
מִצְרַיִם

לְגֹר שָׁם

כִּי כָבֵד הָרָעָב

בְּאֶרֶץ

11. וַיְהִי

כְּאִשְׁרֵי הַקְּרִיב

לְבֹאֵ מִצְרַיִם

וַיֹּאמֶר

אֵל שְׂרֵי אִשְׁתּוֹ

הִנֵּה נָא יֹדְעֵתִי

כִּי אִשָּׁה יָפָה

מִרְאָה אַתְּ:

12. וְהָיְתָה

כִּי יִרְאוּ אֹתָךְ

הַמִּצְרַיִם

וַאֲמָרוּ

אִשְׁתּוֹ זֹאת

on the name of the Lord.

שְׁלִישִׁי

בָּשֶׁם יְהוָה:

שְׁלִישִׁי

6. And also to Lot,

5. וְגַם לְלוֹט

that went with Abram,

הִרְדָּה אֶת אֲבָרָם

were

הָיָה

flocks, and herds,

צֹאן וּבָקָר

and tents.

וְאֹהֲלִים:

6. And the land could not bear them.

6. וְלֹא נִשְׂא אֲחֵם
הָאָרֶץ

that they might dwell together;

לְשֵׁבֶת יַחְדָּה

for their movable property was great,

כִּי הָיָה רִכּוּשָׁם רָב

[so] that they were not able

וְלֹא יָכְרוּ

to dwell together.

לְשֵׁבֶת יַחְדָּה:

7. And [there] was a strife

7. נִיְהִי רִיב

between the herdmen of Abram's cattle

בֵּין רֹעֵי מִקְנֶה אֲבָרָם

and (between) the herdmen of Lot's cattle;

וּבֵין רֹעֵי מִקְנֶה לוֹט

and the Canaanite and the Perizzite dwelt then in the land.

וַחֲבָנְעֻנִי וְחִפְרִיזִי

אֹז יֹשֵׁב בְּאֶרֶץ:

8. And Abram said

8. וַיֹּאמֶר אֲבָרָם

unto Lot:

אֶל לוֹט

I pray thee, let [there] be no strife between me and (between) thee,

אֵל נָא תְהִי מִרְדָּה

and between my herdmen and thy herdmen;

בֵּינִי וּבֵינֶךָ

for we [are] brethren.

וּבֵין רֹעֵי וּבֵין רֹעֵיךָ

כִּי אֲנִישִׁים אֲחִים

אֲנַחְנוּ:

9. [Is] not all the land before thee?

9. הֲלֹא כָל הָאָרֶץ

לְפָנֶיךָ

separate thyself, I pray thee, from me:

הִפָּרֵד נָא מֵעָלַי

if [thou turn to] the left,

אִם הִשְׁמָאל

then I will go to the right;

וְאִמְנָה

and if [thou turn to] the right,

וְאִם הַיְמִין

then I will go to the left.

וְאִשְׁמְאֵלָה:

10. And Lot raised his eyes,

10. וַיִּשָּׂא לוֹט אֶת

עֵינָיו

and beheld

וַיֵּרָא

and said:

וַיֹּאמֶר

What [is] this that thou hast done to me?

מָה זֹאת עָשִׂיתָ לִּי

Why didst thou not tell me

לָמָּה לֹא הִגַּדְתָּ לִּי

that she [was] thy wife?

כִּי אִשְׁתְּךָ הִיא:

19. Why hast thou said:

19. לָמָּה אָמַרְתָּ

She [is] my sister,

אֲחָתִי הִיא

1[so] that I took her to me

וַנֶּאֱקַח אֹתָהּ לִי

for a wife?

לְאִשָּׁה

and now

וְעַתָּה

behold thy wife

הִנֵּה אִשְׁתְּךָ

take [her] and go.

קַח וְלֵךְ:

20. And Pharaoh commanded concerning him [his] men,

20. וַיִּצַּו עָלָיו פַּרְעֹה

אֲנָשִׁים

and they sent him away.

וַיִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ

and his wife,

וְאֶת אִשְׁתּוֹ

and all which he had.

וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ:

יג

CAP. XIII.

1. And Abram went up

1. וַיַּעַל אֲבָרָם

out of Egypt,

מִמִּצְרַיִם

he, and his wife,

הוּא וְאִשְׁתּוֹ

and all which he had;

וְכָל אֲשֶׁר לוֹ

and Lot with him,

וְלוֹט עִמּוֹ

into the South.

הַנִּגְבָּה:

2. And Abram [was] very rich

2. וַאֲבָרָם כָּבֵד מְאֹד

in cattle,

בְּמִקְנֶה

in silver, and in gold.

בְּכֶסֶף וּבְזָהָב:

3. And he went on his journeys

3. וַיֵּלֶךְ לְמִסְפָּעָיו

from the South even to Beth-El,

מִנִּגְבַּ עַד בֵּית אֵל

unto the place

עַד הַמָּקוֹם

where his tent had been

אֲשֶׁר הָיָה שָׁם אֹהֲלָהּ

in the beginning,

בְּתוֹחֶהָ

between Beth-El and (between) Ai;

בֵּין בֵּית אֵל וּבֵין הָעֵי

4. Unto the place of the altar

4. אֶל מָקוֹם הַמִּזְבֵּחַ

which he had made there

אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם

at the first;

בְּרֵאשִׁיטָה

and there Abram called

וַיִּקְרָא שָׁם אֲבָרָם

1)Or, so I might have taken her. 2)Or, accompanied him. 3)H. heavy. 4)H. men brethren.

[so] that

If a man is able to
number
the dust of the earth,

[then] also thy seed
may be numberd.

17. Arise,

walk through the land
to its length and to its
breadth;
for to thee I will give it.

18. And Abram¹ pitched
[his] tent,
and came,

and settled

by the oaks of Mamre

which [were] in Hebron,

and built there

an altar to the Lord.

יך

רביעי

1. And it came to pass in
the days of Amraphel
king of Shinar,

Arloch king of Ellasar,

Chedorlaomer king of
Elam,

and Tidal king of Goiim.

2. That they made war

with Bera king of

Sodom,
and with Birsha king of

Gomorrhah,

Shinab king of Admah,

and Shemeber king of
Zebolim,

and the king of Bela,

(which] is Zoar.

3. All these joined

together
in the vale of Siddim,

(which] is the Salt Sea.

4. Twelve year[s]

אשר
אם יוכל איש למנות
את עפר הארץ

גם וזרעה ימנה:

17. קום
התהלך בארץ

לארצה וזרחבה

כי לך אתננה:

18. ונאחל אברם
ויבא

וישב
באלני ממרא

אשר בחברון

ויבן שם
מזבח ליהוה:

יך
רביעי

1. ויהי בימי אמרפל
מלך שניר

ארלך מלך אלסר
כדורלומר מלך

עילם
ותדעך מלך גוים:

2. עשו מלחמה
את ברה מלך סדם

ואת ברשע מלך
עמרה

ושנאב מלך אדמה
ושמאבר מלך

זבולים
ומלך בלה

היא צער:

3. כל אלה חברו
אך עמק השדים

הוא ים המלח:

4. שתים עשרה שנה

all the¹ circuit of [the]
Jordan,
that all of it [was]² well
watered,

before the Lord³
destroyed

Sodom and Gomorrhah,

[it was] like the garden
of the Lord,

like the land of Egypt,

as thou goest [to] Zoar.

11. So Lot chose for
himself

all the¹ circuit of [the]
Jordan;

and Lot journeyed³ east;

and they separated
themselves

the one from the other.

12. Abram settled

in the land of Canaan,

and Lot settled

in the cities of the¹
circuit,

and⁵ pitched [his] tents
as far as Sodom.

13. And the men of
Sodom

[were] wicked and sin-
ners against the Lord
exceedingly

14. And the Lord said
unto Abraⁿ

after Lot was separated
from him:

Raise, now, thine eyes,

and look

from the place

where thou [art],

northward, and south-
ward,

and eastward, and
westward.

15. For all the land

which thou seest,

thee will I give it

and to thy seed

for ever.

16. And I will make thy
seed
like the dust of the
earth,

את כל כפר הירדן
כי בדה משקה

לפני שחת יהוה

צית סדם ואת עמרה

כגן יהוה

בארץ מצרים

באבה צער:

11. ויבחר לו לוט

את כל כפר הירדן

ויסע דום מזרח

ויפרדו

איש מעל אחיו:

12. אברם ישב

בארץ כנען

ולוט ישב

בצרי הכפר

וואהל עד סדם:

13. ואנשי סדם

רעים וחמאים

יהוה מאד:

14. ויין אמר אל אברם

אחרי הפרד לוט

מעמו

שא נא עיניך

וראה

מן המקום

אשר אתה שם

צפנה ונגבה

וקדמה וימה:

15. כי את כל הארץ

אשר אתה ראה

לה אתננה

ולזרעך

עד עולם:

16. ושמתי את זרעך

כעפר הארץ

¹ Or, plain. ² Or, a well watered [place]. ³ H, from east. ⁴ H, a man from upon his brother. ⁵ Or, moved.

and Tidal king of Goim, וַתִּדְעַל מֶלֶךְ גּוֹיִם
and Amraphel king of וְאַמְרַפֶּל מֶלֶךְ שִׁנְעַר
and Arioch king of וְאַרְיוֹחַ מֶלֶךְ אֱלַסַּר
four kings אַרְבַּעַת מַלְכִּים
against the five. אֶת הַחֲמִשָּׁה:
10. And the vale of Siddim וְעֵמֶק הַשְּׁדִימ
[was full of] ^{Siddim} pits, בְּאֵרֹת
slime pits; בְּאֵרֹת הַחֹר
and (they) fled וַיִּנָּסוּ
the king of Sodom וְהַמֶּלֶךְ שֹׁדֶם
and Gomorrah, וְגִמּוֹרָרָה
and they fell there; וַיִּפְּלוּ שָׁמָּה
and those that remained וְהַנִּשְׁאָרִים
fled to the mountain. הָרָה נָסוּ:
11. And they took וַאֲנִיחֻ
all the movable property אֶת כָּל רֶכֶשׁ
of Sodom and Gomorrah שֹׁדֶם וְגִמּוֹרָה
and all their provisions, וְאֶת כָּל אֳכֻלָּם
and departed. וַיֵּצְאוּ:
12. a) And they took Lot וַיִּקְחוּ אֶת לוֹט
c) and his movable וְאֶת רֶכֶשׁוֹ
property, בֶּן אֲחִי אַבְרָם
b) Abram's brother's son. וַיֵּלְכוּ
d) and they departed, וְהוּא יָשָׁב בְּשֹׁדֶם:
and he dwelt in Sodom. וַיָּבֹא הַפְּלִיט
13. And [there] came וַיָּגֵד
a fugitive, (to) Abram the Hebrew;
and he dwelt וְהוּא שָׁבַן
by the oaks בְּאֵרֹת
of Mamre the Amorite, מִמְרָה הָאֲמֹרִי
the brother of Eshcol אֲחִי אֲשַׁכּוֹל
and the brother of Aner; וְאֲחִי עֶנֶר
and they [were] וְהֵם
confederate with Abram. בְּעֵלֵי בְרִית אַבְרָם:
14. And [when] Abram וַיִּשְׁמַע אַבְרָם
heard that his brother had כִּי נִשְׁבָּה אֲחִיו
been captured, וַיִּרְקַח
he ^{led} forth

they served Chedor- וְעָבְדוּ אֶת כְּדֹרְלֹאֶמֶר
laomer, וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
and [in] the thirteenth year
they rebelled. מִמְּדוּ:
5. And in the fourteenth וּבָאֲרֵבַע עֶשְׂרֵה
year שָׁנָה
came Chedorlaomer כָּאֵל כְּדֹרְלֹאֶמֶר
and the kings that וְהַמִּלְכִּים אֲשֶׁר אִתּוֹ
[were] with him, וַיִּבּוּ אֶת רַפְּאִים
and smote the Rephaim בְּעֶשְׂתֵּרֹת קַרְנִים
in Asheroth-Karnaim, וְאֶת הַזּוּזִים בְּהֵם
and the Zuzim in Ham, וְאֶת הָאֵימִים
and the Emim בְּשֵׁנֹה קִרְיָתַיִם:
6. And the Horites וְאֶת הַחֹרִי
in their mount Seir, בְּהַרְרֵם שֵׁעִיר
as far as El-Paran, עַד אֵיל פָּאָרָן
which [is] by the וְאֲשֶׁר עַל הַמִּדְבָּר:
wilderness.
7. And they returned, וַיָּשֻׁבוּ
and came וַיָּבֹאוּ
unto En-Mishpat, אֶל עֵין מִשְׁפָּט
[which] is Kadesh, הִיא קָדֵשׁ
and smote וַיִּבּוּ
all the ^{field} of the וְאֶת כָּל שְׂדֵה
Amalekites, הָעֲמֻלִּקִּי
and also the Amorites וְגַם אֶת הָאֲמֹרִי
that ^{dwelt} in Hazazon- הַיֹּשֵׁב בְּחֶצְצוֹן תְּמָר:
Tamar.
8. And [there] went out וַיֵּצֵא מֶלֶךְ שֹׁדֶם
the king of Sodom, וּמֶלֶךְ גִּמּוֹרָה
and the king of ^{Gomorrah} אֲדָמָה
Admah, וּמֶלֶךְ זִבּוֹיִם
and the king of Zeboiim, וּמֶלֶךְ בִּזְעָה
and the king of Bela, הִיא זֵעֵר
[which] is Zoar, וַיַּעֲרֻכוּ אֹתָם
and they set in order וּבְמִדְחָה
against them בְּעֵמֶק הַשְּׁדִימ:
the battle
9. With Chedorlaomer וְאֶת כְּדֹרְלֹאֶמֶר
king of Elam, מֶלֶךְ אֱלָם

1)i. e. country. 2)H. dwell. 3)Tr. and they set the battle in order against them. 4)H. with. 5)H. Springs, springs of slime. 6)H. the. 7)H. possessors of the covenant of Abram. 8)Or. armed

by the Most High God,
the possessor of heaven
and earth.
20. And blessed [be] the
Most High God,
who has delivered thy
oppressors
into thy hand
And he gave him
a tenth of all.

חמישי

21. And the king of
Sodom said
unto Abram:

Give me the 'person[s]

and the movable prop-
erty take for thyself

22. And Abram said

unto the king of Sodom:

I have lift up my hand

unto the Lord,

'the Most High God,

the possessor of heaven
and earth.

13. If [I will take] from
a thread
even to a shoe-latchet,

and if I will take

from all which [is] thine;

that thou mayest not
say:

I have enriched Abram.

24. ⁵Save only

what the young men
have eaten,

and the portion of
the men
who went with me:

Aner, Eshcol, and
Mamre,

they may take their
portion.

טו

1. After these things

was the word of the
Lord
unto Abram

לך לך עריון

קנה שמים וארץ:

20. וברוך אלהיך

אשר מגן צריך

בידך

וינתן לו

מעשר מכל:

חמישי

21. ויאמר מלך סדם

אל אברם

תן לי הנפש

והרכש קח לך:

22. ויאמר אברם

אל מלך סדם

הרימתי ידי

אל יהוה

אל עריון

קנה שמים וארץ:

23. אם מחוט

ועד שרוך בעל

ואם אקח

מכל אשר לך

ולא האמר

אני העשרתי את

אברם:

24. בלעדי בק

אשר אכלו הנערים

וחלק האנשים

אשר הלכו אתי

ענר אשכל וממרא

הם יקחו חלקם:

CAP. XV.

1. אחר הדברים

האלה

היה דבר יהוה

אל אברם

his trained men.

born in his house,

eighteen

and three hundred,

and pursued [them] as
far as Dan.

15. And he divided him-
self against them
by night,

he and his servants,

and smote them,

and pursued them as
far as Hoba,

which [is] 'on the left
[hand] 'of Damascus.

16. And he brought back

all the movable property,

and also his brother Lot

and his movable
property

he brought back.

and also the women,

and the people.

17. And the king of
Sodom went out
to meet him

after his return

from smiting Chedor-
laomer

and the kings

which [were] with him,

unto the vale of Shaveh,

[which] is the King's
Vale.

18. And Melchizedek

king of Salem

brought out bread
and wine,

and he [was] a priest

by the Most High God.

19. And he blessed him

and said:

Blessed [be] Abram

את חניכיו

יגידו ביתו

שמנה עשר

ושלש מאות

וירדף עד דן:

15. ויחלק עליהם

לילה

הוא ועבדיו

ונכחם

וירדפם עד חובה

אשר משמאל

לבמשק

16. וישוב

את כל הרכש

וגם את לוט אחיו

ורכשו

השיב

וגם את הנשים

את העם:

17. ויציא מלך סדם

לקראתו

אחרי שובו

מהפוז את

בדרדער

ואת המלכים

אשר אתו

אל עמק שנה

הוא עמק המדבר:

18. ומלכי צדק

מלך שלם

הוציא לחם ויין

והוא כהן

לאל עריון:

19. ויברכהו

ויאמר

ברוך אברם

שְׁטִי	שְׁטִי	in (the) vision,	בַּמַּחְזָה
7. And he said unto him:	7. וַיֹּאמֶר אֵלָיו	saying:	לֵאמֹר
I [am the] Lord	אֲנִי יְהוָה	Fear not, Abram;	אַל תִּירָא אַבְרָם
who brought thee out	אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ	I [am] a shield to thee,	אֲנִכִּי מִן כָּךְ
from Ur of Chaldees,	מֵאוּר כַּשְׁדִּים	thy reward [is] exceed- ingly great.	שְׂכָרְךָ תִּרְבֶּה מְאֹד
to give thee	קָהָת לָךְ	2. And Abram said:	2. וַיֹּאמֶר אַבְרָם
this land	אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת	O Lord God,	יְהוָה
to 'inherit it.	לְרִשְׁתָּהּ	what canst thou give me	מַה תִּתֵּן לִי
8. And he said:	8. וַיֹּאמֶר	when I [am] 'going childless,	וְאֲנִכִּי הוֹלֵךְ עֲרִירִי
O Lord God,	יְהוָה	and the steward of my house	וְכֹן מִשְׁק בֵּיתִי
by what may I know	בְּמָה אֲדַע	is Eliezer of Damascus?	הוּא דְמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר
that I shall 'inherit it?	כִּי אִירְשֶׁנָּה	3. And Abram said:	3. וַיֹּאמֶר אַבְרָם
9. And he said unto him:	9. וַיֹּאמֶר אֵלָיו	Behold, to me thou hast not given secu-	הִנֵּה לִי לֹא נָתַתָּה זָכֶךְ
Take me	קַחֵה לִי	and, behold, the 'one born in my house	וְהִנֵּה כֹן בֵּיתִי
a heifer of three years old,	עֹגֵלָה מִשְׁלֵשֶׁת	is my heir.	יִירָשׁ אוֹתִי
and a she-goat of three years old.	וְעֹז מִשְׁלֵשֶׁת	4. And the word of the Lord [came] unto him,	4. וְהָנָה דְּבַר יְיָ אֵלָיו
and a ram of three years old.	וְאִיל מִשְׁשָׁשׁ	saying:	לֵאמֹר
and a turtle dove, and a young pigeon.	וְתֹר וְנִיזֹר	This (one) shall not inherit [from] thee,	לֹא יִרְשֶׁךָ זֶה
10. And he took him	10. וַיִּקַּח לוֹ	but	כִּי אִם
all these,	אֶת כָּל אֵלֶּה	he that will go out	אֲשֶׁר יֵצֵא
and divided them	וַיַּבְחִיר אֹתָם	from thy [own] bowels	לִמְצִיךָ
In the midst,	בְּתוֹךְ	he shall inherit [from] thee	הוּא יִרְשֶׁךָ
and laid	וַיִּתֵּן	5. And he brought him forth	5. וַיּוֹצֵא אוֹתוֹ
each place	אִישׁ בְּתוֹרוֹ	outside,	הַחוּצָה
over against the other;	לְקִרְבֵּי רֵעֵהוּ	and said:	וַיֹּאמֶר
but the bird[s]	וְאֶת הַצֶּפֶד	Look, now,	הֲבֵט נָא
he did not divide.	לֹא כָתַר	towards the heaven,	הַשָּׁמַיִמָה
11. And the bird[s] of prey came down upon the carcases,	11. וַיִּרְדּוּ הַחַיִּים עַל הַפְּתוּרִים	and count the stars,	וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים
and Abram drove them away.	וַיֵּשֶׁב אֹתָם אַבְרָם	if thou be able to count them;	אִם תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם
12. And it came to pass,	12. וַיְהִי	and he said to him:	וַיֹּאמֶר לוֹ
[when] the sun was about to go down,	הַשָּׁמֶשׁ כְּבוֹא	So shall be thy seed.	כֹּה יִהְיֶה זֶרְעֶךָ
a deep sleep fell upon Abram,	וַתִּרְדָּמָה נִפְלָאָה עַל אַבְרָם	6. And he 'watched in the Lord,	6. וַהֲאִמִּין בַּיהוָה
and, behold, terror	וְהִנֵּה אֵימָה	and he counted it to him	וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ
[and] great darkness	הַשְׁכָּה גְּדֹלָה	[for] righteousness	צְדָקָה

1)Or, departing. 2)Or, and he that shall be possessor of thy house is Dummek Eliezer 3)H. son of my. 4)Or, believed. 5)Or, take possession of

To thy seed
[I have given
this land,
from the river of Egypt
as far as the great river,
the river of Euphrates.
19. The Kenite,
and the Kenizzite,
and the Kadmonite,
20. And the Hittite,
and the Perizzite,
and the Rephaim,
21. And the Amorite,
and the Canaanite
and the Girgashite,
and the Jebusite.

טז

CAP. XVI.

1. And Sarai, Abram's
wife,
did not bear to him
[children];
and she had an Egyptian
hand-maid,
and her name [was]
Hagar.
2. And Sarai said
unto Abram:
Behold, now,
the Lord has restrained
me
from bearing;
go in, I pray thee, unto
my hand-maid,
perhaps I may be built
from her:
and Abram hearkened
to the voice of Sarai.

3. And Sarai, Abram's
wife, took
Hagar the Egyptian,
her maid-servant,
at the end of ten years
after Abram's dwelling

1. וְשָׂרַי אִשְׁתּוֹ אַבְרָם
לֹא יָלְדָה לוֹ
וְלֶהָ יִשְׁפָחָה מִצְרִית
וּשְׁמָהּ הָגָר
2. וְתָאמַר שָׂרַי
אֶל אַבְרָם
הִנֵּה נָא
עֲצָרָנִי יְהוָה
בָּא נָא אֶל שִׁפְחָתִי
אוּלִי אֲבִנָּה מִמֶּנָּה
וַיִּשְׁמַע אַבְרָם
דְּקוֹל שָׂרַי

3. וַתִּקַּח שָׂרַי אִשְׁתּוֹ
אֶבְרָם
אֶת הָגָר הַמִּצְרִית
שִׁפְחָתָהּ
כִּקְוֶן עֶשֶׂר שָׁנִים
לְשִׁבְתָּ אַבְרָם

tell upon him.

13. And he said to
Abram:
Know of a surety

that a stranger
will thy seed be
in a land [that is] not
theirs,
and they will ²serve
them;
and they will oppress
them
four hundred year[s].

14. And also the nation,
whom they shall serve,
will I judge;
and afterward shall
they go out
with great ³substance.

15. But thou shalt go
to thy fathers
in peace;

thou shalt be buried
in a good old age.

16. And [in the] fourth
generation
they shall return hither;
for [it is] not complete
the iniquity of the
Amorite
until then.

17. And it came to pass,
[when] the sun went
down,
and darkness came.

that, behold,
an oven of smoke
and a torch of fire,

which passed
between these pieces.

18. In that day
the Lord ⁴made with
Abram
a covenant,
saying.

נִפְקֹת עָלָיו:

13. וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם

יָדָע תְּדַע

כִּי גֵר

יִהְיֶה זֶרַעְךָ

בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם

וְעֲבָדוּם

וְעָנּוּ אֹתָם

אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה:

14. וְגַם אֶת הַגּוֹי

אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ

דָּן אֲנִי

וְאַחֲרַי כֵּן יֵצְאוּ

בְּרֶכֶשׁ גָּדוֹל:

15. וְאַתָּה תָּבוֹא

אֶל אֲבֹתֶיךָ

בְּשָׁלוֹם

תִּקָּבֵר

בְּשִׁבְיַת מוֹבָה:

16. וְדוֹר רְבִיעִי

יָשׁוּבוּ הִנֵּה

כִּי לֹא שָׁלֵם

עוֹן הָאֲמֹרִי

עַד הִנֵּה:

17. וַיְהִי

הַשָּׁמֶשׁ בָּאָה

וַעֲלָמָה הָיָה

וַהֲנִה

תִּנּוֹר עָשָׁן

וְלִפִּיד אֵשׁ

אֲשֶׁר עָבַר

בֵּין הַנְּגֻזִים הָאֵלֶּה:

18. בַּיּוֹם הַהוּא

כָּרַת יְיָ אֶת אַבְרָם

בְּרִית

דָּאמַר

1) H. Knowing thou shalt know. 2) Or. enslave them. 3) Or. movable property. 4) H. cut. 5) I. e. obtain children by her. 6) H. from. 7) H. to.

and she said: **וַתֹּאמֶר**
From the face of my **מִפְּנֵי שָׂרִי וְנִבְרָתִי**
mistress Sarai **אֲנִי בֹרַחַת**
I am fleeing.

3. And the angel of **{**
the Lord said to her: **וַיֹּאמֶר לָהּ**
מִלֵּאדָּה יְיָ

Return **שׁוּבִי**
to thy mistress, **אֶל וְנִבְרָתֶךָ**
and submit thyself **וְהִתְעַנִּי**
under her hands. **תַּחַת יָדֶיהָ**

10. And the angel of **{**
the Lord said to her: **וַיֹּאמֶר לָהּ**
מִלֵּאדָּה יְיָ

I will greatly multiply **הִרְבָּה אֲרַבָּה**
thy seed, **אֶת זַרְעֶךָ**
that it shall not be **לֹא יִסְפָּר**
numbered **מִרְבּ**
for multitude.

11. And the angel of the **{**
Lord said to her: **וַיֹּאמֶר לָהּ**
מִלֵּאדָּה יְיָ

Thou [art] pregnant, **הִנֵּה הָרָה**
and wilt bear a son; **וַיֵּלֶדְתְּ בֶן**
and thou shalt call his **וַתִּקְרָאֵת שְׁמוֹ**
name Ishmael, **יִשְׁמָעֵאל**

because the Lord hear- **כִּי שָׁמַע יְהוָה**
kened **אֶת עֲנִיָּה**
unto thy affliction.

12. And he will be **וְהוּא יִהְיֶה**
a wild man; **כָּרֵא אָדָם**

his hand [will be] **יָדוֹ בְּכָל**
against every one, **וְיָד כָּל בּוֹ**
and the hand of every **וְעַל פְּנֵי כָל אָחִיו**
one against him; **יִשָּׁן**
and in the presence of **יְיָ**
all his brethren
shall he dwell.

13. And she called the **וַתִּקְרָא שֵׁם יְהוָה**
name of the Lord **הַדִּבֵּר אֵלֶיהָ**
that spoke unto her: **אֶתָּה אֵל רָאִי**

Thou [art] a God of **כִּי אָמְרָה**
seeing; **הֲנֵם הָלַם רְאִיתִי**
for she said: **אֲחֵרִי רָאִי**

Also here I have looked **אֶתְּךָ אֵל רָאִי**
after him that sees me.

14. Therefore one called **וְעַל כֵּן קָרָא קְבָאֵר**
(to) the well

in the land of Canaan; **בְּאֶרֶץ כְּנָעַן**
and she gave her **וַתִּתֵּן אֹתָהּ**
to Abram her husband **לְאַבְרָם אִישָׁהּ**
[to be] to him for a wife. **לִזְרָאֵשָׁה**

4. And he went in unto **וַיָּבֹא אֶל הָגָר**
Hagar, **וַתִּהְיֶה**
and she conceived; **וַתִּהְיֶה**
and [when] she saw **כִּי הָרָתָהּ**
that she had conceived, **וַתִּמְקַל וְנִבְרָתָהּ**
her mistress was **בְּעֵינֶיהָ**
despised **יְיָ**

5. And Sarai said **וַתֹּאמֶר שָׂרִי**
unto Abram: **אֶל אַבְרָם**
My wrong [be] upon **חֲמָסִי עָלֶיךָ**
thee? **אֲנִי וְנִתִּי שְׁפָחָתִי**
I gave my hand-maid **בְּחִיקָה**
into thy bosom; **וַתִּהְיֶה**
and [when] she saw **כִּי הָרָתָהּ**
that she had conceived, **וַתִּמְקַל בְּעֵינֶיהָ**

I was despised in her **וַתִּשְׁפֹּט יְהוָה**
eyes; **בֵּינִי וּבֵינֶיךָ**
may the Lord judge **יְיָ**
between me and **וַיֹּאמֶר אַבְרָם**
(between) thee.

6. And Abram said **אֶל שָׂרִי**
unto Sarai: **הִנֵּה שְׁפָחָתְךָ בְּיָדֶךָ**
Behold, thy hand-maid **עָשִׂי לָהּ**
[is] in thy hand **חֲמוּב בְּעֵינֶיךָ**
do to her **וַתִּעַנֶּה שָׂרִי**

what [is] good in thy **וַתִּבְרַח מִפְּנֵיהָ**
eyes; **וַתִּעַנֶּה שָׂרִי**
and Sarai oppressed her, **וַתִּבְרַח מִפְּנֵיהָ**
and she fled from her **יְיָ**
face.

7. And an angel of **וַיִּמְצָאָהּ מִלֵּאדָּה יְיָ**
the Lord found her **עַל עֵין הַמְּקֹם**
by ^a fountain of water **בְּמִדְבָּר**

in the wilderness, **עַל הָעֵין**
by the fountain **בְּדֶרֶךְ שׁוּר**
in the way of Shur.

8. And he said: **וַיֹּאמֶר**
Hagar, Sarai's hand- **הָגָר שְׁפָחַת שָׂרִי**
maid, **אֵי מָהָ בָּאת**
whence camest thou, **וְאֵנָּה תֵּלְכִי**
and whither goest thou?

1)Or, my suffering wrong [is] through thee. 2)H. the. 3)H. from. 4)Or, wild-ass [among] men.

5. And thy name shall
not be called only more
Abram,

But thy name shall be
Abraham;
for the father of a
multitude of nations
have I made thee.

6. And I will make thee
exceedingly fruitful.

and I will ²make [of]
thee (for) nations,
and kings

shall go out of thee.

יְבִיעִי

7. And I will establish
my covenant

between me and
(between) thee,
and (between) thy seed
after thee,
for their generations,

for an everlasting
covenant,
to be to thee

(for) a God

and to thy seed after
thee.

8. And I will give to thee

and to thy seed after
thee
the land of thy sojourn-
ings,
all the land of Canaan,

for an everlasting
possession;
and I will be to them

(for) a God.

9. And God said

unto Abraham:

*And thou shalt keep
my covenant,

thou and thy seed
after thee
for their generations.

10. This is my covenant,

which you shall keep

between me and
(between) you,

5. וְלֹא יִקְרָא עוֹד
אֶת שְׁמְךָ אַבְרָם

וְהָיָה שְׁמְךָ אַבְרָהָם
כִּי אֲבִי הַמְּנוֹן נוֹסֵם
נִמְתִּיקָהּ :

6. וְהִפְרַתִּי אִתְּךָ
בְּמֵאד מְאֹד

וְנִתְתִּיקָהּ לְגוֹיִם
וּמְלָכִים

כְּמִדָּה יֵצְאוּ :

יְבִיעִי

7. וְהִקְמִיתִי
אֶת בְּרִיתִי

בֵּינִי וּבֵינֶךָ
וּבֵין יוֹשֵׁעַ אַחֲרֶיךָ
לְדֹרֹתָם

לְבְרִית עוֹלָם
לְהָיוֹת לְךָ
לֵאלֹהִים

וְיִזְרַעְךָ אַחֲרֶיךָ :

8. וְנָתַתִּי לְךָ

וְיִזְרַעְךָ אַחֲרֶיךָ
אֶת אֶרֶץ מְגוּרֶיךָ
אֶת כָּל אֶרֶץ כְּנָעַן

לְאֶחְזָת עוֹלָם
וְהָיִיתִי לָהֶם
לֵאלֹהִים :

9. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

אֶל אַבְרָהָם
וְאִתְּךָ אֶת בְּרִיתִי
תִּשְׁמֹר

אִתְּךָ וְיִזְרַעְךָ אַחֲרֶיךָ
לְדֹרֹתָם :

10. זֹאת בְּרִיתִי
אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם

¹Beer-lahal-roi;

behold, [it is] between
Kadesh
and (between) Bered.

15. And Hagar bore to
Abram
a son,

and Abram called
the name of his son,

whom Hagar bore,
Ishmael;

16. And Abram
[was] eighty year[s] old

and six years,
when Hagar bore

Ishmael
to Abram

יז

1. And [when] Abram
was
ninety year[s] old

and nine years,
the Lord appeared
unto Abram,

and said unto him:
I [am] God Almighty;

walk before me,
and be thou ²perfect.

2. And I will ³make my
covenant
between me and
(between) thee,

and I will multiply thee
exceedingly.

3. And Abram fell
upon his face,

and God spoke with him,
saying:

4. As for me,⁴
behold, my covenant
[is] with thee,

and thou shalt become
[for] the father of a
multitude of nations.

בְּאֵר לַחַל רוֹי

הִנֵּה בֵּין קֶדֶשׁ

וּבֵין בֶּרֶד :

15. וַתֵּלֶד הָגָר לְאַבְרָם
בֶּן

וַיִּקְרָא אַבְרָם
שֵׁם בְּנוֹ

אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר
יִשְׁמָעֵאל :

16. וְאַבְרָם
בֶּן שְׁמוֹנִים שָׁנָה

וְשֵׁשׁ שָׁנִים
בְּלֶדֶת הָגָר אֶת
יִשְׁמָעֵאל :

לְאַבְרָם :

CAP. XVII.

1. וַיְהִי אַבְרָם
בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה

וְתִשְׁעֵי שָׁנִים
וַיֵּרָא יי אֶל אַבְרָם

וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲנִי אֱלֹהִים

הִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי
וְהָיָה תָמִים :

2. וְאִתְּךָ בְּרִיתִי
בֵּינִי וּבֵינֶךָ

וְאֶרְבָּה אִתְּךָ
בְּמֵאד מְאֹד :

3. וַיִּפֹּל אַבְרָם
עַל פָּנָיו

וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים
לֵאמֹר :

4. אֲנִי

הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ
וְהָיִיתִי

לְאֲבִי הַמְּנוֹן נוֹסֵם :

1) i. e. Well of the living one seeing me. 2) Or, spotless. 3) H. give. 4) H. in exceedingly, exceedingly
H. L. 6) Or. And as for thee, thou, etc.

and give thee a son - } וגם נתתי ממנה
also of her; } לה בן
and I will bless her, } וברכתיה
and she shall be [a } והיה לה גוים
mother] of nations, } מלכי עמים
kings of peoples } ממנה יהיו :
shall be of her. }
17. And Abraham fell } ויפל אברהם
upon his face, } על פניו
and laughed; } ויצחק
and he said in his heart: } ויאמר בלבו
To one of a hundred } הלבן מאה שנה
year[s] old } יולד
shall [a child] be born? } ואם שרה
or Sarah, } הבת תישעים שנה
that [is] ninety year[s] } תלד :
old, }
18. And Abraham said } ויאמר אברהם
unto God: } אל האלהים
Oh that Ishmael might } לו ישמעאל יהיה
live before thee. } לפניך :
19. And God said: } ויאמר אלהים
Indeed, Sarah thy wife } אבל שרה אשתך
shall bear thee a son, } ילדת לה בן
and thou shalt call his } וקראת את שמו
name Isaac; } יצחק
and I will establish } והקמתי את בריתי
my covenant } אתו
with him }
for an everlasting } לברית עולם
covenant }
for his seed after him. }
20. And as for Ishmael, } ולישמעאל
I have heard thee; } שמעתיך
behold, I have blessed } הנה ברכתי אתו
him, } והפריתי אתו
and I will make him } והרביתי אתו
fruitful, } במאד מאד
and multiply him }
exceedingly; }
twelve princes } שנים עשר נשיאים
shall he beget } יוליד

and (between) thy seed } ובין זרעך אתריך
after thee; } המולד לכם
circumcised shall be } כל זכר :
among you }
every male. }
11. And you shall } ונמלתם
circumcise } את בשר ערלתכם
the flesh of your } והיה לאות ברית
foreskin; } ביני וביניכם :
and it shall be (for) a }
sign of a covenant }
between me and }
(between) you. }
12. And [at] eight days } וכן שמת ימים
old }
shall be circumcised } ימול לכם
among you } כל זכר
every male } לדרתיכם
for your generations, } יליד בית
[he that is] born in thy } ומקנת כסף
house, } מפל בן זכר
or bought [with] money } אשר לא זרעך
of any stranger, } הוא :
which is not of thy seed. }
13. Surely shall be } וימול
circumcised } ליד ביתך
[he that is] born in thy } ומקנת כסף
house, } והייתה בריתי
and [he that is] bought } בבשרכם
[with] thy money; } לברית עולם :
and my covenant } ויערד זכר
shall be } אשר לא ימול
in your flesh } את בשר ערלתו
for an everlasting } ונקרתה הנפש
covenant. } ההיא
14. And an uncircum- } מעמיה
cised male } את בריתי הפר :
who will not circumcise } ויאמר אלהים
the flesh of his foreskin, } אל אברהם
that soul shall be cut off } שרי אשתך
from his people; } לא תקרא את
he has broken my } שמה שרי
covenant. } כי שרה שמה :
15. And God said } וברכתי אותה
unto Abraham: }
Sara! thy wife, }
thou shalt not call her }
name Sara! }
but Sarah [shall be] }
her name. }
16. And I will bless her, }

of the stranger,
were circumcised
with him

VAYERA

יח

1. And the Lord appeared
unto him
by the oaks of Mamre,
while he [was] sitting
[in] the door of the tent
in the heat of the day.

2. And he raised his eyes,
and looked,

and, behold, three men
[were] standing by him;

and [when] he saw
[them],
he ran to meet them

from the door of the
tent,
and bowed himself to
the earth.

3. And he said:

My Lord,
if, now, I have found
favor

In thy eyes,
pass not away, I pray
thee,
from thy servant.

4. Let, now, be taken
a little water,

and wash your feet,

and recline
under the tree.

5. And let me take a
morsel of bread,
and strengthen your
heart,
afterwards you may
pass on,
since you have once
passed
before your servant.

And they said:

So do.

מאת בן גבר
נמלו איתו:

וירא

CAP. XVIII.

1. וירא אליו יהוה

באלני ממרא

והוא יושב

פתח האהל

ביום ההוא

2. וישא עיניו

וירא

והנה שרשה אנשים

נצבים עליו

וירא

וירץ לקראתם

מפתח האהל

וישקחו ארצה

3. ויאמר

אדני

אם נא מצאתי חן

בעיניך

אל נא תעבר

מעל עבדך

4. יקח נא

מעט מים

ורחצו רגליכם

והשענו

תחת העץ

5. ואקחה פת לחם

וסעדו לבכם

אחר תעברו

כי עי בן עברתם

על עבדכם

ויאמרו

כן תעשה

and I will make him
(for) a great nation.

21. But my covenant

will I establish with
Isaac,
whom Sarah shall bear
to thee

at this set time

in the next year.

22. And he ended to
speak with him,
and God went up

from Abraham.

23. And Abraham took

Ishmael his son,

and all [that were] born
in his house,
and all [that were]
bought [with] his money
every male

among the men of
Abraham's house,
and circumcised

the flesh of their
foreskin
in the selfsame day,

according as God has
spoken with him.

מפמיר

24. And Abraham

[was] ninety nine
year[s] old,

when he was circum-
cised

[in] the flesh of his
foreskin.

25. And Ishmael his son

[was] thirteen year[s]
old,

when he was circum-
cised

[in] the flesh of his
foreskin.

26. In the selfsame day

was Abraham circum-
cised,

and Ishmael his son.

27. And all the men of
his house,
born in his house

and bought [with] his
money

ונתתיו לגוי גדול:

21. ואת בריתי

אקים את יצחק

אשר תלד לך שרה

למועד הזה

בשנה האחרת:

22. ויכל לדבר איתו

וייער אלהים

מעל אברהם:

23. ויקח אברהם

את ישמעאל בנו

ואת כל ילדי ביתו

ואת כל מקנת כסף

כל זכר

באנשי בית אברהם

וימל

את בשר ערלתם

ביום ההוא

כאשר דבר איתו

אלהים:

מפמיר

24. ואברהם

כן תשעים ותשע

שנה

בהמלו

בשר ערלתו:

25. וישמעאל בנו

בן שרש עשרה שנה

בהמלו

את בשר ערלתו:

26. ביום ההוא

נמול אברהם

וישמעאל בנו:

27. וכל אנשי ביתו

יליד בית

ומקנת כסף

11. And Abraham and Sarah [were] old [and] advanced in years: It had ceased to be by Sarah [the] custom like [by] women.	11. וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זָקְנִים בָּאִים בְּיָמִים חָדָר לְהִיּוֹת לְשָׂרָה אֶרֶץ בְּנֵי שָׂמִים:	as thou hast spoken.	כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ :
12. And Sarah laughed in herself, saying: After I am waxed old 'shall I have pleasure, (and) my lord [being] old [also]?	12. וַתַּצְחֹק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרֵי בְלָתִי הֲיִתְּחָה לִּי עֲדָנָה וְאֵדְנִי זָקֵן:	6. And Abraham hastened into the tent unto Sarah, and said: Bring quickly three measures of fine meal, knead [it], and make cakes.	6. וַיַּמְהָר אַבְרָהָם הָאֵחָדָה אֶל שָׂרָה וַיֹּאמֶר מְהֵרָה שְׁלֹשׁ סֵאִים קֶמַח סִלָּת לוֹשִׁי וַעֲשֵׂי עֲגוֹת:
13. And the Lord said unto Abraham: Why then did Sarah laugh, saying: Shall I of a surety bear [a child], when I [am] old?	13. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַבְרָהָם לָמָּה זֶה צִחֲקָה שָׂרָה לֵאמֹר הֲאֵפָה אֶמְנֵם אֵלֶּךְ וְנִאֲנִי זָקְנָתִי:	7. And unto the herd ran Abraham, and took a calf tender and good, and gave [it] unto ^a servant, and he hastened to ^{prepare} it.	7. וְאֵל הַבָּקָר רָץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן בָּקָר רֵךְ וטוֹב וַיִּתֵּן אֶל הַנָּעַר וַיַּמְהָר לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ:
14. Is any thing too wonderful for the Lord? At the set time I will return unto thee, ^{according to [this] time of life,} and to Sarah [shall be] a son, שְׁנִי	14. הֲיִפְלֹא מִיָּד דָּבָר לְפָנֵי יְהוָה אֲשׁוּב אֵלֶיךָ בְּעֵת חַיָּה וְלְשָׂרָה בֵּן: שְׁנִי	8. And he took ^{butter} and milk, and the calf which he had prepared, and ^{placed} [it] before them, and he [was] standing by them, under the tree, and they ate.	8. וַיִּקַּח הַמָּאָה וְהַחֵלֶב וּבֶן הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ:
15. And Sarah denied, saying: I laughed not; for she was afraid, And he said: Nay, but thou didst laugh.	15. וַתִּכְחַשׁ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא צִחֲקָתִי כִּי יִרְאַהּ וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צִחֲקָתִי:	9. And they said unto him: Where [is] Sarah thy wife? And he said: Behold, in the tent.	9. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִיֶּה שָׂרָה אִשְׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָּאֵחָד:
16. And the men rose up from thence, and looked ^{towards Sodom,} and Abraham went with them	16. וַיָּקֻמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקִיפוּ עַל פְּנֵי סְדֹם וַאֲבְרָהָם הָלַךְ עִמָּם:	10. And he said: I will certainly return unto thee according to [this] time of life ^a , and, behold, a son [shall be] to Sarah thy wife. And Sarah heard [it] [in] the door of the tent, which [was] behind him.	10. וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ בְּעֵת חַיָּה וְהִנֵּה בֵן לְשָׂרָה אִשְׁתְּךָ וַיִּשְׁמַע שְׂמַעְתָּ תַּחַת הָאֵהָל וְהוּא אַחֲרָיו:

1) H. a son of the herd. 2) H. the youth, Or, young man. 3) H. make. 4) Or, cream; curds; cheese

5) H. gaze. 6) Or, at the reviving time. 7) Or, hard; unattainable. 8) H. upon the face of Sodom

before the Lord.

23. And Abraham drew near,
and said:

Wilt thou also ⁴destroy

[the] righteous with [the] wicked?

24. Perhaps [there] be

fifty righteous

within the city;

wilt thou also ⁴destroy,

and not forgive (to) the place

because of the fifty righteous

who [are] in its midst.

25. Far be it ⁶from thee

to do like this thing.

to slay

[the] righteous with [the] wicked,
and the righteous and the wicked shall be alike
far be it ⁶from thee;

shall the judge of all the earth
not do ⁶justice?

26. And the Lord said:

If I find in Sodom

fifty righteous

within the city.

then I will forgive

(to) all the place

for their sake.

27. And Abraham answered,
and said:

Behold, now,

I have ⁷taken upon me to speak
unto my Lord,

[although] I [am] but [dust and ashes].

28. Perhaps shall [there] lack [of] the fifty righteous

לפני יהוה:

23. ויגש אברהם ויאמר

האף תספה

צדיק עם רשע:

24. אוֹלֵי יֵשׁ

חמשים צדיקים

בתוך העיר

האף תספה

ולא תשא למקום

למען חמשים

הצדיקים

אשר בקרבה:

25. חלקה לה

מעשות כדבר הזה

רהמית

צדיק עם רשע

והיה כצדיק כרשע

חלקה לה

השפט כל הארץ

לא יעשה משפט:

26. ויאמר יהוה

אם אמצא בסדם

חמשים צדיקים

בתוך העיר

ונשאתי

לכל המקום

בעבורם:

27. ויען אברהם

ויאמר

הנה נא

הואלתי לדבר

אך אדני

ואנכי עפר ואפר:

28. אוֹלֵי יַחְסְרוֹן

חמשים הצדיקים

to accompany them.

17. And the Lord said:

Shall I hide

from Abraham

[that] which I [am] about to do;

18. While Abraham will surely become

(for) a great and mighty nation,

and in him shall be blessed

all the nations of the earth?

19. For I have known him,

in order that he may command

his children and his household

after him,

that they may observe the way of the Lord,

to do

²righteousness and ³justice;

in order that the Lord may bring

upon Abraham

[that] which he has spoken concerning him.

20. And the Lord said:

The cry [against] Sodom and Gomorrah

[is] indeed great,

and their sin

[is] indeed exceedingly heavy.

21. I will go down, now,

and see

whether according to ³the cry against them,

which is come unto me,

have they done,

[I shall bring upon them] destruction:

and if not,

I will know.

22. And the men turned from thence,

and went toward Sodom

while Abraham [was] still standing

לשלחם:

17. ויחזה אֵמֶר

האם אֶסְתֵּי

מֵאַבְרָהָם

אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה:

18. וְאַבְרָהָם הָיָה יְהִי

לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם

וְנִבְרָכוֹ בִּי

כָּל גִּילֵי הָאָרֶץ:

19. כִּי יָדַעְתִּי

לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוֶה

אֶת בְּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ

אַחֲרָיו

יִשְׁמְרוּ דֶּרֶךְ יְהוָה

לַעֲשׂוֹת

צְדָקָה וּמִשְׁפָּט

לְמַעַן הֵבִיא יְהוָה

עַל אַבְרָהָם

אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלָיו:

20. וַיֹּאמֶר יְהוָה

וְעַתָּה מֵסֶם וְעַמְדָּה

בִּי רַבָּה

וְחַטָּאתָם

בִּי כְבֹדָה מְאֹד:

21. אֵרְדָּה נָא

וְאֵרְאֶה

הַבְּעֻקָּתָהּ

הַבָּאָה אֵלַי

עֲשׂוּ

כָּלָה

וְאִם לֹא

אֵדָעָה:

22. וַיִּפְּנוּ מִשָּׁם

הָאֲנָשִׁים

וַיֵּלְכוּ סָדֹמָה

וְאַבְרָהָם עֹדֵהוּ עֹמֵד

¹H. send them away. ²Or. justice and judgment ³H. her cry. ⁴Or. consume; sweep away. ⁵Or. in

⁶H. judgment. ⁷Or. undertaken; ventured.

may this time;
perhaps will be found
there
ten.

And he said:
I will not destroy [it]
for the sake of the ten.

33. And the Lord went
away,
when he had ended
to speak
unto Abraham;

and Abraham returned
unto his place.

יט
שלישי

4. And the two angels
came

to Sodom
in the evening,
while Lot [was] sitting
in the gate of Sodom,
and Lot saw [them],

and rose up to meet
them;
and he bowed himself
[with his] face
to the earth.

2. And he said:
Behold, now, my lords,
turn aside, I pray you,
into the house of your
servant,
and sleep the night,

and wash your feet,
and you shall rise up
early,
and go (to) your way.

and they said:
Nay:

but we will sleep the
night in the street.

3. And he urged them
exceedingly,
and they turned aside
unto him,
and entered into his
house:

אך הפעם
אולי ימצאון שם
עשרה
ויאמר

לא אשחית
בַּעֲבוּר הָעֶשְׂרִה:
33. ויֵלֶךְ יְהוָה
בְּאֲשֶׁר פָּלָה לְדַבֵּר
אֶל אַבְרָהָם
וְאַבְרָהָם שָׁב לְמִקְוֵהוּ

וַיֹּאבֶרֶם שָׁב לְמִקְוֵהוּ

CAP. XIX.
שלישי

1. ויבאו שני
המלאכים

סדמה
בָּעֶרֶב
וְלוֹט יֹשֵׁב
בִּשְׁעַר סֹדֹם
וַיֵּרָא לוֹט

וַיָּקָם לִקְרֹאתָם
וַיִּשְׁתַּחוּ אֲפָיִם
אֲרָצָה:
2. וַיֹּאמֶר

הִנֵּה נָא אֲדֹנָי
קוֹרֵא נָא
אֵל בֵּית עֲבָדְכֶם
וְלִינוּ
וְרָחֲצוּ רַגְלֵיכֶם
וְהִשְׁכַּמְתֶּם
וְהִלַּכְתֶּם לְדֶרֶכְכֶּם
וַיֹּאמְרוּ

נָא
כִּי בָרוּחַ יָלֵךְ:
3. וַיִּפְעֹר בָּם מְאֹד
וַיִּסְרוּ אֵלָיו
וַיָּבֹאוּ אֵל בֵּיתוֹ

לא

כִּי בָרוּחַ יָלֵךְ:

3. וַיִּפְעֹר בָּם מְאֹד
וַיִּסְרוּ אֵלָיו
וַיָּבֹאוּ אֵל בֵּיתוֹ

five;
wilt thou destroy for
[lack of] five
all the city?

And he said:
I will not destroy [it]

if I find there
forty and five.

29. And he continued
still to speak unto him,

and said:

Perhaps will be found
there
forty.

And he said:
I will not do [it]

for the sake of the forty.

30. And he said:
Oa, let not the Lord
be angry,
and I will speak;

perhaps will be found
there
thirty.

And he said:
I will not do [it],

if I find there
thirty.

31. And he said:
Behold, now,

I have taken upon me
to speak
unto the Lord;

perhaps will be found
there
twenty.

And he said:
I will not destroy

for the sake of the
twenty.

32. And he said:
Oa, let not the Lord
be angry,
and I will speak

חמשה
התשחית בחמשה
את כל העיר
ויאמר

לא אשחית

אם אמצא שם
ארבעים וחמשה:

29. ויָסֹף עוֹד
לְדַבֵּר אֵלָיו

ויאמר

אולי ימצאון שם
ארבעים

ויאמר
לא אעשה

בַּעֲבוּר הָאַרְבָּעִים:

30. וַיֹּאמֶר
אֵל נָא יִמְרֵ לֹאדֹנָי
וְאֶדְבַּרְהָ

אולי ימצאון שם
שלושים

ויאמר
לא אעשה

אם אמצא שם
שלושים:

31. וַיֹּאמֶר
הִנֵּה נָא

הוֹדַלְתִּי לְדַבֵּר
אֶל אֲדֹנָי

אולי ימצאון שם
עשרים

ויאמר
לא אשחית

בַּעֲבוּר הָעֶשְׂרִים:

32. וַיֹּאמֶר
אֵל נָא יִמְרֵ לֹאדֹנָי
וְאֶדְבַּרְהָ

1) Or, undertake; ventured. 2) Or, spend; tarry all night.

and sent Lot

out of the midst of the
overthrow,
when he overthrew
the cities
in which Lot dwelt.

30. And Lot went up
out of ¹Zoar,
and dwelt in the
mountain,
and his two daughters
with him:
for he feared

to dwell in ¹Zoar;

and he dwelt in a cave,

he and his two daughters :

וישלח את לוט

מתוך ההפכה

בהפך את הערים

אשר ישב בהן לוט :

30. ויעל לוט מצוּעַר

וישב בהר

ושתי בנותיו עמו

כי ירא

לשבת בצוּעַר

וישב במערה

הוא ושתי בנותיו :

31. ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו

זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו בדרך

כל הארץ : 32. לכה נשקה את אבינו

יין ונשכבה עמו ונחיה באבינו זרע :

33. ותשקין את אביהן יין בפילה הוא

ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא

ידע בשכבה ובקומה : 34. ויהי מחרת

ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שוכבתי

אמש את אבי נשקנו יין גם הלידה

ובאי שוכבי עמו ונחיה באבינו זרע :

35. ותשקן גם פלידה שהוא את אביהן

יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא

ידע בשכבה ובקומה : 36. ותהרין שתי

בנות לוט מאביהן :

37. And the first-born
bore a son,
and called his name
Moab:

he [is] the father of
[the] Moab[ites]
unto this day.

38. And the younger,
she also,
bore a son,

and called his name
Ben-ammi,
he [is] the father of the
children of Ammon
unto this day.

37. ותלד הבכירה בן

ותקרא שמו מואב

הוא אבי מואב

עד היום :

38. ותצעירה גם היא

ילדה בן

ותקרא שמו בן עמי

הוא אבי בני עמון

עד היום :

¹Zoar.

23. The sun has risen
upon the earth,

when Lot came into ^{Zoar}

24. And the Lord caused
to rain
upon Sodom and upon
Gomorrah
brimstone and fire

from the Lord

out of the heaven.

25. And he overthrew

these cities,

and all the ²circuit,

and all the inhabitants
of the cities.

and the growth of
the ground.

26. But his wife looked

from behind him,

and she became

a pillar of salt.

27. And Abraham got
up early
in the morning

³unto the place

where he stood

before the Lord.

28. And he looked

upon the face of Sodom
and Gomorrah
and upon all the face

of the land of the
circuit;

and he saw,

and, behold, it went up

the ⁴smoke of the land

like the ⁴smoke of a
furnace.

29. And it came to pass,

⁵when God destroyed

the cities of the ²circuit,

that God remembered

Abraham,

צוּעַר :

23. השמש יצא

על הארץ

ולוט בא צוּעַר :

24. ויהיה המטר

על סדם ועד עמֹרָה

גפירות ואש

מאת יהוה

מן השמים :

25. ויהפך

את הערים האל

ואת כל הכפר

ואת כל יושבי הערים

וצמח האדמה :

26. ותבט אשתו

מאחרי

ותהי

נציב מלח :

27. וישכם אברהם

בבקר

אל המקום

אשר עמד שם

את פני יהוה :

28. וישקה

על פני סדם ועמֹרָה

ועל כל פני

ארץ הכפר

וירא

והנה עלה

קיטור הארץ

כקיטור הכבשן :

29. ויהי

בשחת אלהים

את ערי הכפר

וזכר אלהים את

אברהם

1) i. e. Little. 2) Or, plain. 3) i. e. [and went] unto. 4) Or, vapor. 5) H. in God's destroying. 6) H. in

I also know

that in the integrity
of thy heart
thou hast done this,

and I also witheld thee

from sinning against me;

therefore I have not
allowed thee
to touch her.

1. And now,

return the wife of
the man;
for he [is] a prophet,

and he shall pray for
thee,
and thou shalt live,

but if thou return
[her] not,
know thou

that thou shalt surely
die,
thou, and all that
[are] thine.

3. And Abimelech got
up early
in the morning,

and called [to] all his
servants,
and spoke

all these words

in their ears;

and the men feared
exceedingly.

9. Then Abimelech
called (to) Abraham,

and said to him:

What hast thou done
to us?
and what have I sinned
against thee,
that thou hast brought

on me and on my
kingdom
a great sin?

deeds

which should not be
done

גַּם אֲנִי יָדַעְתִּי

כִּי בְּתָם לִבְבְּךָ

עָשִׂיתָ זֹאת

וְאֶחְשָׁךְ גַּם אֲנִי

אוֹתָךְ

מִחַמְצוֹ לִי

עַד כֵּן רָא נִתְחַיֶּה

דְּנֹעַ אֵלַיִךְ

7. וְעַתָּה

הָשֵׁב אִשְׁתְּ הָאִישׁ

כִּי נָבִיא הוּא

וְיִתְפַּלֵּךְ בְּעֶדְךָ

וְחַיָּה

וְאִם אֵינְךָ מוֹשִׁיב

דָּע

כִּי מוֹת תָּמוּת

אֶתָּה וְכָל אֲשֶׁר לָךְ

8. וַיִּשְׁכֶּם אַבְיִמֶלֶךְ

בַּבֶּקֶר

וַיִּקְרָא לְכָל עֲבָדָיו

וַיְדַבֵּר

אֶת כָּל הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה

בְּאֹזְנֵיהֶם

וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים

מְאֹד

9. וַיִּקְרָא אַבְיִמֶלֶךְ

לְאַבְרָהָם

וַיֹּאמֶר לוֹ

מָה עָשִׂיתָ דָּנוּ

וּמָה חָטָאתִי לָךְ

בִּי הִבֵּאתָ

עָלַי וְעַל מַמְלַכְתִּי

חַטָּאת גְּדוֹלָה

מַעֲשִׂים

אֲשֶׁר לֹא יַעֲשׂוּ

כ

CAP. XX.

1. And Abraham jour-
neyed from thence
toward the land of the
South,

and dwelt

between Kadesh and
(between) Shur;
and he sojourned in
Gerar.

2. And Abraham said

of Sarah his wife:

She [is] my sister:

and Abimelech, king
of Gerar, sent,

and took Sarah.

3. And God came

unto Abimelech

in a dream of the night,

and said to him:

Thou [art] about to die

because of the woman

whom thou hast taken;

for she [is] married [to]
a husband.

4. But Abimelech

had not come near
unto her,

and he said:

O Lord,

wilt thou slay even a
righteous nation?

5. Did he not say to me:

She [is] my sister,

and she, even she
[herself] said:

He [is] my brother;

in the integrity of my
heart

and in the ²cleanness
of my hands

have I done this.

6. And God said unto
him

in the dream:

1. וַיֵּסַע אֲבְרָהָם

אֶרֶץ הַנִּגְבַּ

וַיֵּשֶׁב

בֵּין קִדְשׁ וּבֵין שׁוּר

וַיָּגֵר בְּגֵרָר

2. וַיֹּאמֶר אֲבְרָהָם

אֶל שָׂרָה אִשְׁתּוֹ

אֶחָתִי הִיא

וַיִּשְׁלַח אַבְיִמֶלֶךְ

מֶלֶךְ גֵּרָר

וַיִּקַּח אֶת שָׂרָה

3. וַיָּבֹא אֱלֹהִים

אֶל אַבְיִמֶלֶךְ

בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה

וַיֹּאמֶר לוֹ

הִנֵּה מָת

עַל הָאִשָּׁה

אֲשֶׁר בָּקַחְתָּ

וְהִיא בְּעֵצַת בָּעַל

4. וַאֲבִימֶלֶךְ

לֹא קָרַב אֵלֶיהָ

וַיֹּאמֶר

אֱלֹהֵי

הַגּוֹי גַּם צָדִיק

תִּהְיֶה

5. הֲלֹא הוּא אָמַר לִי

אֶחָתִי הִיא

וְהִיא גַּם הִיא אָמְרָה

אָחִי הוּא

בְּתָם לִבִּי

וּבְנִקְיוֹן כְּפִי

עָשִׂיתִי זֹאת

6. וַיֹּאמֶר אֵלָיו

הָאֱלֹהִים

בַּחֲלוֹם

1) H. to. 2) i. e. innocence. 3) H. given. 4) H. unto her.

where [it is] good in
thy ^{eyes}
dwell.

16 And to Sarah he said:

Behold, I have given
a thousand [pieces of]
silver
to thy brother;

behold, it [is] for thee
a covering of [the] eyes
for all who [are] with
thee,
and with all
thou art justified.

17. And Abraham prayed
unto God,

and God healed Abi-
melech,
and his wife,
and his maid-servants,
and they bore [children].

18. For the Lord had
fast closed up
every womb

⁵of the house of Abi-
melech,
because of Sarah
Abraham's wife.

כא

CAP. XXI.

1. And the Lord visited
Sarah

according as he had said,

and the Lord did to
Sarah
according as he had
spoken.

2. And she conceived,

and Sarah bore to
Abraham a son

at his old age,
at the set time

[of] which God had
spoken to him.

במזבב בעיניך
ישב:

16. ולשרה אמר
הנה נתתי
אלף כסף
לאחייך

הנה הוא קד
כסות עינים
לכל אשר אתך
ונאת כל
ונכחת:

17. ויתפלל אברהם
אל האלהים

וירפא אלהים את
אבימלך
ונאת אשתו
ונאמהותיו
ויבדו:

18. כי עצר עצר
בעד כל רחם
לבית אבימלך
על דבר שרה
אשת אברהם:

1. ויהוה פקד את
שרה

באשר אמר
ויעש יהוה לשרה
באשר דבר:

2. ותהר
ותלד שרה
לאברהם בן
לזקניו
במועד

אשר דבר אתו
אלהים:

thou hast done ¹unto me.

10. And Abimelech said
unto Abraham:

What hast thou seen
that thou hast done
this thing?

11. And Abraham said:
Because I have ²thought:

Surely [there is] not
the fear of God
in this place;

and they will kill me
on account of my wife.

12. And also truly
[she is] my-sister,

she [is] the daughter of
my father,
but not the daughter
of my mother,
and she became to me
(for) a wife.

13. And it came to pass,
when God caused me

to wander
from my father's house,

that I said to her:
This [is] thy kindness

which thou shalt do
¹unto me;

at every place
whither we shall come,

say ³of me:
He [is] my brother.

14. And Abimelech took
⁴sheep and oxen,

and men-servants and
women-servants,
and gave [them] to
Abraham,
and returned to him

Sarah his wife.

15. And Abimelech said:
Behold, my land [is]
before thee,

עשית עמדי:

10. ויאמר אבימלך
אל אברהם:

מה ראית
כי עשית
את הדבר הזה:

11. ויאמר אברהם
בי אמתתי

רק אין יראת אלהים
במקום הזה

והרגוני
על דבר אשתי:

12. וגם אמנה
אחתי

בת אבי היא
אך לא בת אמי

ותהי לי לאשה:

13. ויהי
באשר התעו אותי
אלהים

מבית אבי
ואמר קה

זה חסדך
אשר תעשי עמדי

אך כל המקום
אשר נבוא נשמה

אמרי לי
אחי הוא:

14. ויקח אבימלך
צאן ובהמה

ועבדים ושפחות
וינתן לאברהם

וישב לו
את שרה אשתו:

15. ויאמר אבימלך
הנה ארצי לפניך

1) H. with. 2) H. said. 3) H. to. 4) Or, flock[s] and herd[s]. 5) i. e. where it pleases thee

Drive away this ¹maid-servant
and her son,
a) for (he) c) shall not inherit
b) the son of this ¹maid-servant
with my son,
with Isaac.

11. And the thing was ²very grievous
in the eyes of Abraham
on account of his son.

12. And God said
unto Abraham:
Let it not be grievous
in thy eyes
because of the lad
and because of thy ¹maid-servant;

all that Sarah says
to thee
hearken ³to her voice,
for in Isaac
shall be called for thee
seed.

13. And also the son of
the ¹maid-servant
I will make (for) a
nation,
for he is thy seed.

14. And Abraham got
up early
in the morning,
and he took bread
and a ⁴skin of water,
and gave [it] unto
Hagar,
putting [it] on her
shoulder,
and the child,
and sent her away.
and she went,
and wandered

in the wilderness of
Beer Sheba
15. And the water was
consumed
from the ⁴skin,

צָרַשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת
וְאֶת בְּנָהּ
כִּי לֹא יִירֶשׁ
בֶּן הָאִמָּה הַזֹּאת
עִם בְּנִי
עִם יִצְחָק:

11. וַיִּרְעַ הַדָּבָר מְאֹד
בְּעֵינָיו אַבְרָהָם
עַל אוֹדוֹת בְּנוֹ:

12. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל אַבְרָהָם
אַל יִרַע בְּעֵינֶיךָ
עַל הַנָּעַר
וְעַל אִמָּתְךָ:

כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר
אֵלֶיךָ שָׂרָה
שְׁמַע בְּקוֹלָהּ
כִּי בִי־יִצְחָק
יִקְרָא דָּךְ
וְרַע:

13. וְגַם אֶת בֶּן הָאִמָּה
לְגוֹי אֲשִׁימֶנּוּ
כִּי זֶרַעָהּ הוּא:

14. וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם
בַּבֹּקֶר
וַיִּקַּח לֶחֶם
וְחִמְת מִיָּם
וַיִּתֵּן אֶל הַנָּר
שָׁם עַל שִׁמְכָהּ
וְאֶת הַיֶּלֶד
וַיִּשְׁלַחָהּ
וַתֵּיָדָד
וַתִּתַּע
בְּמִדְבַר בְּאֶר שָׁבַע:

15. וַיִּכְלוּ הַמַּיִם
מִן הַחִמָּת

3. And Abraham called
the name of his son
that was born to him,
whom Sarah bore to him,
Isaac.
4. And Abraham
circumcised
his son Isaac
[at] eight days old,
according as God had
commanded him.

חֲמִישִׁי

5. And Abraham [was]
a hundred year [s] old,
when c) born to him
b) [was] a) his son Isaac.

6. And Sarah said:
Laughter
has God ⁶made me;
every one hearing
will laugh at me.

7. And she said:
Who would have said
to Abraham
[that] Sarah should give
children suck?
yet I have born a son
at his old age

8. And the child grew,
and was weaned,
and Abraham made
a great feast
on the day
of Isaac's ⁵being weaned.

9. And Sarah saw
the son of Hagar the
Egyptian,
whom she had born to
Abraham,
⁶mocking.

10. And she said to
Abraham:

3. וַיִּקְרָא אַבְרָהָם
אֶת שֵׁם בְּנוֹ
הַנּוֹלָד לוֹ
אֲשֶׁר יָלְדָהּ לוֹ שָׂרָה
יִצְחָק:

4. וַיִּמַּל אַבְרָהָם
אֶת יִצְחָק בְּנוֹ
בֶּן שְׁמֹנֶת יָמִים
כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים:

5. וְאַבְרָהָם בֶּן
מֵאת שָׁנָה:

כַּהֲנֹלָד לוֹ
אֶת יִצְחָק בְּנוֹ:

6. וַתֹּאמֶר שָׂרָה
צִחָק
עָשָׂה לִי אֱלֹהִים
כָּל הַשְׁמָע
יִצְחָק דִּי:

7. וַתֹּאמַר
כִּי מִדַּד לְאַבְרָהָם
הִינֵקָה בָנִים שָׂרָה
כִּי יִלְדֶּנִי בֶן
לְזִקְנִי:

8. וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד
וַיִּנָּמֵל
וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם
מִשְׁתֵּה גָדוֹד
בְּיוֹם
הַנָּמֵל אֶת יִצְחָק:

9. וַתִּרְאֵה שָׂרָה
אֶת בֶּן הַנָּעִי הַמִּצְרִית
אֲשֶׁר יָלְדָהּ לְאַבְרָהָם
מִצְחָק:

10. וַתֹּאמַר לְאַבְרָהָם

1) Or, bond-woman. 2) H. exceedingly evil. 3) H. in. 4) Or, bottle. 5) Or, prepared for me. 6) Or, mocking.

20. And God was

with the lad,

and he grew;

and he dwelt in the wilderness,
and became an archer.

21. And he dwelt

in the wilderness of Paran;
and his mother took for him a wife
out of the land of Egypt.

שָׁשִׁי

22. And it came to pass at that time,
that Abimelech ^dsaidz) and Phichol the commander of his host
unto Abraham,

saying:

God [is] with thee

in all

that thou doest.

23. And now

swear to me by God

here,

that thou wilt not ^elie

to me,

nor to my ^eson,nor to my ^eson's son;

[but] according to the kindness

which I have done ^eunto thee,thou shalt do ^eunto meand ^eto the land

1) which thou hast sojourned.

24. And Abraham said:

I will swear.

25. And Abraham reproved Abimelech

because of the well of water,

20. וַיְהִי אֱלֹהִים

אֶת הַנֶּעֱר

וַיִּגְדֵּל

וַיָּשָׁב בְּמִדְבָּר

וַיְהִי רֹכֵחַ קֶשֶׁת:

21. וַיֵּשֶׁב

בְּמִדְבַר פָּאֲרָן

וַתִּקַּח לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה

מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

שָׁשִׁי

22. וַיְהִי בַּעַת הַהִיא

וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ

וּפִיכֹל שֵׁר צָבָאוֹ

אֶל אַבְרָהָם

וַאֲמַר

אֱלֹהִים עִמָּךְ

בְּכָל

אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה:

23. וְעַתָּה

הִשָּׁבְעָה לִּי בֵּאלֹהִים

הַזֶּה

אֲם תִּשְׁקַד

לִּי

וּלְנִינִי

וּלְנִכְדִּי

כְּחֶסֶד

אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמָּךְ

וַתַּעֲשֶׂה עִמָּדִי

וְעַם הָאָרֶץ

אֲשֶׁר גִּרְתָּהּ בָּהּ:

24. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֲנֹכִי אֶשָּׁבֶע:

25. וְהוֹכַח אַבְרָהָם

אֶת אֲבִימֶלֶךְ

עַל אֲדוּת בְּאֵר

הַמַּיִם

and she cast the child

under one of the shrubs.

16. And she went,

and sat herself down over against [him], distant

about the shot of a bow,

for she said:

Let me not look

upon the death of the child;
and she sat over against [him],

and raised her voice,

and wept.

17. And God heard

the voice of the lad:

and an angel of God ^{called}

unto Hagar

out of (the) heaven,

and said to her:

1) What ails thee, Hagar?

do not fear;

for God has heard

(unto) the voice of the lad
where he [is] (there).

18. Arise,

2) lift up the lad,

and make fast thy hand ³⁾upon him;

for (to) a great nation

I will make him.

19. And God opened

her eyes,

and she saw

a well of water;

and she went,

and filled the skin

[with] water,

and gave the lad drink.

וַתִּשְׁלַךְ אֶת הַיֶּלֶד

תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים:

16. וַתֵּדֶךְ

וַתֵּשֶׁב לָהּ מֵנֶגֶד

בְּרֹחֶק

כְּמִסְחֵי קֶשֶׁת

כִּי אָמְרָה

אֶל אֶרְצָהּ

בְּמוֹת הַיֶּלֶד

וַתֵּשֶׁב מֵנֶגֶד

וַתִּשָּׂא אֶת קוֹלָהּ

וַתִּבְכֶּה:

17. וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים

אֶת קוֹל הַנֶּעֱר

וַיִּקְרָא מִקֶּדֶף אֱלֹהִים

אֶת הַנֶּגֶר

מִן הַשָּׁמַיִם

וַיֹּאמֶר לָהּ

מַה לָּךְ הַנֶּגֶר

אֶל תִּירָאִי

כִּי שָׁמַע אֱלֹהִים

אֶת קוֹל הַנֶּעֱר

בְּאֶשֶׁר הוּא שָׁם:

18. קוּמִי

שָׂאִי אֶת הַנֶּעֱר

וַתְּחַזֵּקֵי אֶת יָדוֹ בָּהּ

כִּי גִנִּי גְדוֹל

אֲשִׁימֵנִי:

19. וַיִּפְתַּח אֱלֹהִים

אֶת עֵינֶיהָ

וַתִּרְאֵה

בְּאֵר מַיִם

וַתִּלְקַח

וַתְּמַלֵּא אֶת הַחֶמֶת

מִיָּם

וַתִּשְׁקֶה אֶת הַנֶּעֱר:

1) H. What [is] to thee. 2) Or, take. 3) i. e. lay hold on him. 4) Or, captain; chief captain. 5) i. e. deal falsely. 6) Or, offspring. 7) Or, posterity. 8) H. with.

they two swore.

32. So they ²made a covenant in Beer Sheba;

and Abimelech rose up,

and Phichol the commander of his host, and they returned

into the land of [the] Philistines.

33. And he planted

a ⁴tamarisk

in Beer Sheba,

and he called there

on the name of the Lord, the Everlasting God.

34. And Abraham sojourned in the land of [the] Philistines many days.

כב
שביעי

נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם :

32. וַיִּכְרְתוּ בְרִית

בְּבֵאֵר שֶׁבַע

וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ

וַיִּכְבֹּל שָׂר צָבָאוֹ

וַיָּשֻׁבוּ

אֶל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים :

33. וַיִּטֵּעַ

אֵשֶׁל

בְּבֵאֵר שֶׁבַע

וַיִּקְרָא שֵׁם

בְּשֵׁם יְהוָה

אֵל עוֹלָם :

34. וַיֵּגֶר אֲבִרְהָם

בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים

יָמִים רַבִּים :

CAP. XXII.

שביעי

1. And it came to pass

after these things,

that God

did ¹tempt Abraham,

and said unto him:

Abraham;

and he said:

Here am I.

2. And he said:

Take, now,

thy son,

thy only son

whom thou lovest,

[even] Isaac,

and ²get thee

into the land of Moriah;

and offer him there

for a burnt offering

וַיְבִיחֵ

אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

וַיִּהְיֶה

נִסָּה אֶת אֲבִרְהָם

וַיֹּאמֶר אֵלָיו

אֲבִרְהָם

וַיֹּאמֶר

הִנְנִי :

2. וַיֹּאמֶר

קַח נָא

אֶת בְּנֶךְ

אֶת יְחִידְךָ

אֲשֶׁר אַהֲבָתָ

אֶת יִצְחָק

וְלֵךְ דָּךְ

אֶל אֶרֶץ מֹרְיָה

וַיַּעֲלֶהוּ שָׁם

לְעֹלָה

which Abimelech's servants had violently taken away.

26. And Abimelech said:

I do not know

who has done

this thing,

and also thou

didst not tell me,

I nor heard I [of it]

except to-day.

27. And Abraham took

sheep and oxen,

and gave [them] to Abimelech;

and they two ²made

a covenant.

28. And Abraham set

seven ewe lambs of the flock

²apart.

29. And Abimelech said

unto Abraham:

What are

these seven ewe lambs

which thou hast set

²apart?

30. And he said:

For [these] seven lambs

thou shalt take of my hand,

in order that it may be to me

for a witness,

that I have dug

this well.

31. Therefore he called

(to) that place

Beer Sheba;

because there

אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי

אֲבִימֶלֶךְ

26. וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ

לֹא יָדַעְתִּי

מִי עָשָׂה

אֶת הַדָּבָר הַזֶּה

וְגַם אַתָּה

לֹא הִגַּדְתָּ לִּי

וְגַם אֲנִכִּי לֹא שָׁמַעְתִּי

בְּלֵיל הַיּוֹם :

27. וַיִּקַּח אֲבִרְהָם

צֹאן וּבָקָר

וַיִּתֵּן לְאֲבִימֶלֶךְ

וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם

בְּרִית :

28. וַיִּצֵּב אֲבִרְהָם

אֶת שֶׁבַע כְּבָשֹׁת

הַצֹּאן

לְבִדְהֶן :

29. וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ

אֶל אֲבִרְהָם

מָה הַנֶּה

שֶׁבַע כְּבָשֹׁת הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ

לְבִדְהֶנָּה :

30. וַיֹּאמֶר

כִּי אֶת שֶׁבַע כְּבָשֹׁת

תִּקַּח מִיָּדִי

בְּעֵבוֹר תְּהִיָּה לִי

לְעֵדָה

כִּי חָפַרְתִּי

אֶת הַבְּאֵר הַזֹּאת :

31. עַל כֵּן קָרָא

בְּמָקוֹם הַהוּא

בְּאֵר שֶׁבַע

כִּי שָׁם

1)H. and also. 2)H. cut. 3)Or, by themselves. 4)Or, grove; orchard. 5)Or, test, prove. 6)H. go to thee.

t. And Isaac said
unto Abraham his father,
and he said:
My father;
and he said:
Here am I, my son.
And he said:
Behold, [here is] the fire
and the wood;
but where [is] the lamb
for a burnt offering?
8. And Abraham said:
God
will *provide himself
the lamb
for a burnt offering
my son,
so they *went both
of them
together.
9. And they came
unto the place
[of] which God had
told him;
and Abraham built there
the altar,
and arranged the wood,
and bound Isaac his son,
and laid him
on the altar
[from] above [to] the
wood.
10. And Abraham
stretched forth
his hand,
and took
the knife
to slay his son.
11. But [now] called
unto him
an angel of the Lord
out of (the) heaven

7. ויאמר יצחק
אל אברהם אביו
ויאמר
אבי
ויאמר
הנני בנך
ויאמר
הנה האש והעצים
ואיפה השם
לעלה:
8. ויאמר אברהם
אלהים
יראה לו השם
לעלה
בני
וילכו שניהם
יחדו:
9. ויבאו
אל המקום
אשר אמר לו
האלהים
ויבן שם אברהם
את המזבח
ויערך את העצים
ויעקד את יצחק בנו
וישם אתו
על המזבח
ממעד לעצים:
10. וישלח אברהם
את ידו
ויקח
את המאכלת
לשחוט את בנו:
11. ויקרא אלו
מלאך יהוה
מן השמים

upon one of the mount-
ains
[of] which I will tell
unto thee.
3. And Abraham rose
up early
in the morning,
and saddled his ass,
and took his two young
men
with him,
and Isaac his son;
and he cleft
the wood for [the]
burnt offering,
and rose up,
and went
unto the place
[of] which God told
him.
4. On the third day
Abraham lifted up
his eyes,
and saw the place
from a distance.
5. And Abraham said
unto his young men:
Abide you here*
with the ass,
and I and the lad
will go yonder;
and we will worship,
and return unto you.
6. And Abraham took
the wood for the
burnt offering,
and put [it] upon Isaac
his son;
and he took in his hand
the fire
and the knife;
and they *went both
of them
together.

על אחד ההרים
אשר אמר אליך:
3. וישכם אברהם
בבקר
ויהבש את חמורו
ויקח את שני נערי
אתו
ואת יצחק בנו
ויבקע
עצי עלה
ויקם
ויקד
אל המקום
אשר אמר לו
האלהים:
4. ביום השלישי
וישם אברהם
את עיניו
וירא את המקום
מרחק:
5. ויאמר אברהם
אל נערי
שבו רקם פה
עם החמור
ואני והנער
גלכה עד כה
ונשפחה
ונשובה אליכם:
6. ויקח אברהם
את עצי העלה
וישם על יצחק בנו
ויקח בידו
את האש
ואת המאכלת
וילכו שניהם
יחדו:

1) Or, two [of] his etc. 2) H. Stay for yourselves here. 3) Or, two went. 4) H. see for himself.

5. And he said:

By myself I have sworn.

says the Lord,³

that because thou
hast done this thing,

and hast not withheld

thy son,

thy only son,

17. That I will greatly
bless thee.
and I will exceedingly
multiply
thy seed

like the stars of the
heaven,
and like the sand

which [is] upon the
shore of the sea
and thy seed shall
possess
the gate of his enemies.

18. And [there] will
bless themselves
with -by seed

all the nations of the
earth;
because thou hast
hearkened
to my voice.

19. And Abraham
returned
unto his young men,

and they rose up,

and went together

unto Beer Sheba;

and Abraham dwelt

in Beer Sheba.

מִפְּטִיר

20. And it came to pass

after these things

that it was told to
Abraham,
saying:

Behold, Milcah, she
also has born children

16. וַיֹּאמֶר

בִּי נִשְׁבַּעְתִּי

נָאִם יְהוָה

בִּי יַעֲזֹב אֲשֶׁר עָשִׂיתִי

אֶת הַדָּבָר הַזֶּה

וְלֹא חִשַּׁבְתָּ

אֶת בְּנִךְ

אֶת יְחִידְךָ :

17. בִּי בָרַךְ אֲבִרְכֶךָ

וְהִרְבֵּה אֲרַבֶּה

אֶת זַרְעֲךָ

כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם

וּכְחֹל

אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם

וַיִּרְשׁ זַרְעֲךָ

אֶת שַׁעַר אֹיְבָיו :

18. וְהִתְבָּרְכוּ

בְּזִרְעֲךָ

כָּל גּוֹי הָאָרֶץ

עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ

בְּקוֹלִי :

19. וַיָּשָׁב אֲבִרְהָם

אֶל נְעָרָיו

וַיִּקְמוּ

וַיֵּלְכוּ יַחַד

אֶל בְּאֵר שָׁבַע

וַיֵּשֶׁב אֲבִרְהָם

בְּבְאֵר שָׁבַע :

מִפְּטִיר

20. וַיְהִי

אַחֲרֵי הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה

וַיִּגַּד לְאַבְרָהָם

לֵאמֹר

הִנֵּה יָלְדָה מִלְכָּה

גַּם הִיא בְנָיִם

and said:

Abraham, Abraham:

and he said:

Here am I.

12. And he said:

Do not stretch out
thy hand
unto the lad.

and do not do to him
any thing:
for now I know

that thou fearest God:
and thou hast not
withheld
thy son,

thy only son.

from me.

13. And Abraham lifted
up
his eyes,

and saw.

and, behold, a ram
behind [him]
was entangled

in a thicket

by his horns:

and Abraham went,

and took the ram,

and offered him up

for a burnt offering

instead of his son.

14. And Abraham called
the name of that place

YAdonai Jireh;

as it is said [to] this day:

In the mount of the
Lord
it shall be provided.²

15. And the angel of
the Lord called
unto Abraham

a second time:

out of (the) heaven,

וַיֹּאמֶר

אַבְרָהָם אֲבִרְהָם

וַיֹּאמֶר

הִנְנִי :

12. וַיֹּאמֶר

אַל תִּשְׁלַח יָדְךָ

אֶל הַנֶּעָר

וְאַל תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה

כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי

כִּי יִרָא אֱלֹהִים אֶתָּה

וְלֹא חִשַּׁבְתָּ

אֶת בְּנִךְ

אֶת יְחִידְךָ

מִמֶּנִּי :

13. וַיֵּשָׁא אֲבִרְהָם

אֶת עֵינָיו

וַיֵּרָא

וְהִנֵּה אֵיל אֲחֵר

נִאֲחָז

בְּסִבְיָה

בְּחִרְצֵי

וַיִּלְכֶּה אֲבִרְהָם

וַיִּקַּח אֶת הָאֵיל

וַיַּעֲלֵהוּ

לְעֹלָה

תַּחַח בְּנוֹ :

14. וַיִּקְרָא אֲבִרְהָם

שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא

יְהוָה יִרְאֶה

אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם

בְּהַר יְהוָה

יִרְאֶה :

15. וַיִּקְרָא מַלְאֲכִי יי

אֶל אֲבִרְהָם

שֵׁנִית

מִן הַשָּׁמַיִם :

1) i. e. the Lord will see, or, provide. 2) Or he shall be seen. 3) H. a saying of the Lord. 4) H. in.

and to weep for her.

3. And Abraham
rose up
from ²before his dead,

and spoke unto the
children of Heth,
saying:

4. A stranger and a
sojourner -
I [am] with you,

give (to) me

a burial possession

with you,

and let me bury my dead

from before me.

5. And the children of
Heth answered Abraham
saying to him:

6. Hear us, my lord,

a prince of God³

thou [art] ⁴among us;

in the choicest of our
sepulchres
bury thy dead;

each one of us

will not withhold from
thee his sepulchre

from burying thy dead.

7. And Abraham rose up.

and bowed himself

to the people of the land,

to the children of Heth

8. And spoke with
them,
saying:

⁵If it be your mind⁵

to bury my dead

from before me,

hear me,

and intreat for me

by Ephron the son of
Zohar,

וּלְבִכְתָּהּ :

3. וַיָּקָם אַבְרָהָם

מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ

וַיְדַבֵּר אֶל בְּנֵי חֵת

לֵאמֹר :

4. גֵּר וְתוֹשָׁב

אֲנִי עִמָּכֶם

תָּנוּ לִי

אַחֲזָת קֶבֶר

עִמָּכֶם

וְאֶקְבְּרָה מֵתִי

מִלִּפְנֵי :

5. וַיַּעֲנוּ בְנֵי חֵת

אֶת אַבְרָהָם

לֵאמֹר לוֹ :

6. שְׁמָעֵנוּ אֲדֹנָי

נָשִׂיא אֱלֹהִים

אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ

בְּמִבְחָר קֶבְרֵינוּ

קֶבֶר אֶת מֵתְךָ

אִישׁ מִמֶּנּוּ

אֶת קֶבְרוֹ לֹא

יִכְלֶה מִיָּדְךָ :

מִקְבֹּר מֵתְךָ :

7. וַיָּקָם אַבְרָהָם

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה

לְעַם הָאָרֶץ

בְּנֵי חֵת :

8. וַיְדַבֵּר אִתָּם

לֵאמֹר

אִם יֵשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם

לְקַבֵּר אֶת מֵתִי

מִלִּפְנֵי

שְׁמָעֵנוּ

וּפְנֵנוּ לִי

בְּעֶפְרוֹן בֶּן צִחֹר :

to thy brother Nahor.

21. Uz his first-born,

and Buz his brother,

and Kemuel

the father of Aram;

22. And Kesed,

and Hazo,

and Pildash,

and Jidlaph,

and Bethuel.

23. And Bethuel begot
Rebekah;

these eight

bore Milcah to Nahor,

Abraham's brother.

24. And his concubine,

whose name [was]
Reumah,

(and) she also bore

Tebah.

and Gaham,

and Tahash,

and Maacah.

CHAYE SARAH

כג

1. And the life of Sarah
was

a hundred year[s]

and twenty year[s]

and seven years;

[these were] the years
of Sarah's life.

2. And Sarah died

in Kiriath Arba,

which is Hebron,

in the land of Canaan,

and Abraham came

to mourn for Sarah.

לְנַחֲוֹר אָחֶיהָ :

21. אֶת עוֹז בְּכוֹר

וְאֶת בּוֹז אָחִיו

וְאֶת קִמּוּאֵל

אָבִי אֲרָם :

22. וְאֶת כְּסֵד

וְאֶת חָזוֹ

וְאֶת פִּלְדָּשׁ

וְאֶת יִדְלָף

וְאֶת בְּתוּאֵל :

23. וּבְתוּאֵל יָדָה

אֶת רִבְקָה

שְׁמֹנֶה אֲלֶהָ

יָלְדָה מִלְכָּה לְנַחֲוֹר

אָחִי אַבְרָהָם :

24. וּפִיִּלְגָשׁוֹ

וְשִׁמְהָ רְאוּמָה

וַתֵּלֶד גַּם הִיא

אֶת תֵּבַח

וְאֶת גַּחַם

וְאֶת תַּחַשׁ

וְאֶת מַאֲכָה :

חַיֵּי שָׂרָה

CAP. XXIII.

1. וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה

מֵאָה שָׁנָה

וְעֶשְׂרִים שָׁנָה

וְשִׁבְעַת שָׁנִים

שָׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה :

2. וַתָּמָת שָׂרָה

בְּקִרְיַת אַרְבַּע

הִיא חֶבְרוֹן

בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

וַיָּבֹא אַבְרָהָם

לְסַפֵּד לְשָׂרָה

1)H. and her name etc. 2)H. upon. 3)Or, a mighty prince. 4)H. is the midst of us. 5)B. If it be with your soul

14. And Ephron answered Abraham, { וַיַּעַן עֲפְרוֹן 14.
saying to him: } אֶת אַבְרָהָם
15 My lord, 15. אֲדֹנִי
hear me: שְׁמַעֲנִי
a [piece of] land [worth] } אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת
four hundred shekels } שֶׁקֶל כֶּסֶף
of silver
between me and between thee } בֵּינִי וּבֵינְךָ
what [is] it? מַה הִיא
bury therefore thy dead. וְאֶת מֵתְךָ קָבֵר:
16. And Abraham heard- } וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם
kened unto Ephron } אֶת עֲפְרוֹן
and Abraham weighed } נִשְׁקָל אַבְרָהָם
to Ephron } לְעֲפְרוֹן
the silver } אֶת הַכֶּסֶף
[of] which he had } אֲשֶׁר דִּבֶּר
spoken } בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת
in the ears of the } אַרְבַּע מֵאוֹת
children of Heth, } שֶׁקֶל כֶּסֶף
four hundred shekels }
of silver }
current [money] with } עֵבֶר לַפֹּחֵר:
the merchant. } שֵׁנִי
17. And [now] was } וַיָּקָם
confirmed } שָׂרָה עֲפְרוֹן
the field of Ephron, } אֲשֶׁר בְּמַכְפֶּלֶה
which [was] in Mach- } אֲשֶׁר לִפְנֵי מִמְרָא
pelah, } הַשָּׂדֶה
which [was] before } וְהַמְעָרָה
Mamre, } אֲשֶׁר בּוֹ
the field, } וְכָל הָעֵץ
and the cave } אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
which [was] in it, } אֲשֶׁר בְּכָל גִּבְלוֹ
and all the tree[s] } סָבִיב:
which [were] in the }
field, }
which [were] in all }
its border }
round about:
18. To Abraham } לְאַבְרָהָם
for a purchased possession } לְמִקְנָה
before the eyes of the } לְעֵינֵי בְנֵי חֵת
children of Heth; }
before all entering } בְּכָל בָּאִי

9. That he may give (to) me } וַיִּתֵּן לִי
the cave of Machpelah, } אֶת מְעֵרַת הַמַּכְפֶּלֶה
which he has, } אֲשֶׁר לוֹ
which [is] in the end } אֲשֶׁר בְּקֶצֶה שָׂדֵהוּ
of his field, } בְּכֶסֶף מְלֵא
for full money } יִתְּנֶנָּה לִי
let him give it to me } בְּחוֹכְכֶם
in the midst of you, } לְאַחֲזַת קָבֵר:
for a burial possession }
10. And Ephron [was] } 10. וַיַּעֲפְרוֹן יוֹשֵׁב
sitting } בְּחוֹךְ בְּנֵי חֵת
in the midst of the } נִשְׁעַן עֲפְרוֹן חֲתִי
children of Heth; } אֶת אַבְרָהָם
and Ephron the Hittite }
answered Abraham } בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת
in the ears of the } כָּל בָּאִי
children of Heth, } שֶׁעַר עִירוֹ
before all entering } לֵאמֹר:
the gate of his city, } 11. No, my lord,
saying: } לֹא אֲדֹנִי
hear me; שְׁמַעֲנִי
the field I give (to) thee, } הַשָּׂדֶה נֹתַמִּי קָדָּה
and the cave which } וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ
[is] in it } קָדָּה נֹתַמִּיתִּי
I give it (to) thee; } לְעֵינֵי בְנֵי עַמִּי
before the eyes of the } נֹתַמִּיתִּי קָדָּה
sons of my people } קָבֵר מֵתְךָ:
I give it (to) thee; }
bury thy dead, }
12. And Abraham bowed } 12. וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם
himself down } לִפְנֵי עַם הָאָרֶץ:
before the people of }
the land, }
13. And he spoke unto } 13. וַיְדַבֵּר אֵל
Ephron, } עֲפְרוֹן
בְּאָזְנֵי עַם הָאָרֶץ }
in the ears of the } לֵאמֹר
people of the land, }
saying: }
But if thou wilt, I pray } אִם אַתָּה לוֹ
thee, hear me: שְׁמַעֲנִי
I will give the money } נֹתַמִּי כֶסֶף הַשָּׂדֶה
of the field; } קָדָּה כִּמְנִי
take [it] of me; } וְאַחֲבֶרָה אֶת מֵתִי
and let me bury my } שָׂמָּה:
dead there. }

in his midst.	בְּקִרְבּוֹ:	the gate of his city.	שַׁעַר עִירוֹ:
4. But unto my land	4. בִּי אֶל אֶרֶצִי	19. And afterward	19. וְאַחֲרֵי כֵן
and unto my ² birth-place	וְאֶל מוֹלְדָתִי	Abraham buried	קָבַר אַבְרָהָם
shalt thou go,	תֵּלֶךְ	Sarah his wife	אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ
and take a wife	וְקָחָת אִשָּׁה	at the cave	אֶל מְעֵרַת
for my son	לְבָנִי	of the field of Machpelah	שְׂדֵי הַמַּכְפֵּלָה
for Isaac.	לְיִצְחָק:	before Mamre,	עַל פְּנֵי מָמְרָא
5. And the servant	5 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד	which is Hebron,	הִיא חֶבְרוֹן
said unto him:	אֲנִי	in the land of Canaan.	בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:
Perhaps		20. And conurmed was	20. וַיִּקָּם
will the woman not be	לֹא תֵאבֹדָה הָאִשָּׁה	the field,	הַשָּׂדֶה
to go after me	לְלַבֵּת אַחֲרִי	and the cave which	וְתַמְעִירָהּ אִשְׁרָ בִּי
unto this land;	אֶל הָאֶרֶץ הַזֹּאת	[was] in it,	לְאַבְרָהָם
must I needs bring	הַהִשָּׁב אֲשִׁיב	to Abraham	לְאַחֲזֹת קָבַר
thy son	אֶת בְּנִי	for a burial-possession	מֵאֵת בְּנֵי חֵת:
unto the land	אֶל הָאֶרֶץ	from the children of Heth.	
from whence thou	אֲשֶׁר יָצָאת מִשָּׁם:	כָּד	CAP. XXIV.
camest?		1. And Abraham [was]	1. וְאַבְרָהָם זָקֵן
6. Ar Abraham said	6. וַיֹּאמֶר אֵלָיו	old,	בָּא בַיָּמִים
unto him:	אַבְרָהָם	advanced in days;	וַיְהִיָּה
Beware thou ¹	הִשָּׁמֶר כִּי	and the Lord	בָּרַךְ אֶת אַבְרָהָם
that thou bring not	פֶּן תָּשִׁיב אֶת בְּנִי	had blessed Abraham	בְּכָל:
my son thither.	שָׁמָּה:	in all.	
7. The Lord	7. יְהוָה	2. And Abraham said	2. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
the God of the heaven	אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם	unto his servant.	אֶל עֲבָדִי
who took me	אֲשֶׁר קָחָנִי	the elder of his house,	זָקֵן בֵּיתִי
from my father's house	מִבֵּית אָבִי	that [was] ruling	הַמַּשָּׁל
and from the land of	וּמֵאֶרֶץ מוֹלְדָתִי	over all that he had:	בְּכָד אֲשֶׁר לוֹ
my ⁴ birth.	וְאֲשֶׁר דִּבֶּר לִי	Put, I pray thee, thy	שֵׁים גַּם יָדֶךָ
and who spoke to me,	וְאֲשֶׁר גִּשְׁבַּע לִי	hand	תַּחַת יָרְכִי:
and who swore to me,	הָאָמַר	under my thigh	
saying:	לִירְעָךָ	3. And I will make thee	3. וְאֲשַׁבְּנֶךָ בִּיהוָה
To thy seed	אֶתְּן	swear by the Lord,	אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
I will give	אֶת הָאֶרֶץ הַזֹּאת	the God of (the) heaven	וְאֱלֹהֵי הָאֶרֶץ
this land;	הוּא יִשְׁבַח מְלָאכֵי	and the God of the earth,	אֲשֶׁר לֹא תִקַּח
he will send his ang	לְפָנֶיךָ	that thou shalt not take	אִשָּׁה
before thee,	וְקָחָת אִשָּׁה לְבָנִי	a wife	לְבָנִי
and thou shalt take	מִבְנוֹת הַכְּנַעֲנִי	for my son	אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב
a wife for my son	מֵיָּשִׁים:	of the daughters of	
from thence,		the Canaanite	
		that I [am] dwelling	

1) i. e. in whose midst I [am] dwelling. 2) Or, kindred. 3) Or, Take care for thyself 4) Or, nativity.

unto my master
Abram.
13. Behold, I [am]
standing
by the fountain of water,

and the daughters of the
men of the city
[are] going out
to draw water.

14. And let it come to
pass,
[that] the maiden

unto whom I shall say:

Let down thy pitcher,
I pray thee,
[that I may drink;

and she will say
drink,

and also thy camels
I will give drink:
her thou hast appointed

for thy servant, for
Isaac;
and thereby I shall
know
that thou hast done
kindness
unto my master.

15. And it came to pass,

before he had yet fin-
ished to speak,
that, behold, Rebekah
[was] going out,
who was born to
Bethuel,

the son of Milcah,

the wife of Nahor,

Abraham's brother,

and her pitcher [was]
upon her shoulder.

16. And the maiden

[was] of a very ⁵fair
appearance,
a virgin,

and a man had not
known her;

and she went down to
the fountain,
and filled her pitcher,

and came up.

17. And the servant ran

to meet her,

עם אדני אברהם :

13. הנה אנכי נצב

על עין המים

ובנות אנשי העיר

יצאות

לשאוב מים :

14. והיה

הנערה

אשר אמר אליה

המי נא כהן

ואשתה

ואמרה

שתה

וגם גמליך אשקה

אתה הבחתי

לעבדך לויצחק

ובה אדע

כי עשית חסד

עם אדני :

15. ויהי

הואמרם פלה לדבר

והנה רבקה יצאת

אשר יקרה לבתואל

בן מלקה

אשת נחור

אחי אברהם

וכדה על שכמה :

16. והנערה

טבת מראה מאד

בתולה

ואיש לא ידעה

ותרד העינה

ותמלא כדה

ותעז :

17. וירץ העבד

לקראתה

8. And if the woman
will not be willing

to go after thee,

then thou shalt be ¹clear

from this my oath;

only my son

thou shalt not bring
thither.

8. And the servant put

his hand

under the thigh of
Abraham

his lord,

and swore to him

concerning this thing.

שלישי

10. And the servant took

ten camels,

of the camels of his
master,

and departed;

²and all the good[s] of
his master

[were] in his hand;

and he rose up

and went

unto ³Mesopotamia,

unto the city of Nahor.

11. And he made the
camels to kneel down

from without (to) the
city

at the well of water,

at the time of evening.

at the time,

[when] the female water
drawers go out.

12. And he said:

O Lord,

the God of my master
Abraham,

send me, I pray thee,
good speed⁴

to do,

and do kindness

8. ואם לא רואכה
האשה

ללכת אחריך

ונקית

משבעתי זאת

רק את בני

לא תשב שמיה :

9. וישם העבד

את ידו

תחת ירך אברהם

אליו

וישבע לו

על הדבר הזה :

שלישי

10. ויקח העבד

עשרה גמלים

מגמלי אדניו

וילך

וכד טוב אדניו

בירו

ונקם

וילך

אל ארם נהרים

אל עיר נחור :

11. ויבך הגמלים

מחוץ לעיר

אל באר המים

לעת ערב

לעת

צאת השאבת :

12. ויאמר

יהוה

אלהי אדני אברהם

הקרה נא לפני

היום

ועשה חסד

1) i. e. released. 2) Or, for. 3) Or, Aram of the two rivers. 4) H. cause [it], I pray thee, to meet before
26; or to happen. 5) H. good

ten [shekels of] gold
[being] their weight.

23. And he said:

whose daughter [art]
thou?
tell me, I pray thee,

Is [there in] thy father's
house
a place for us
*to lodge [in]?

24. And she said, unto
him:
I [am] the daughter
of Bethuel,
the son of Milcah,
whom she bore to Nahor.

25. And she said [more-
over] unto him:
*Both straw
*and fodder

[are] plenty with us,
*and a place *to lodge
[in].

26. And the man bowed
his head.
and *prostrated himself
before the Lord.

רביעי

27. And he said:

Blessed [be] the Lord,
the God of my master
Abraham,
who has not *withdrawn
his kindness and his
truth
from my master;

I [being] on the way,
the Lord has led me

[to] the house of my
master's brethren.

28. And the maiden ran,
and told

at her mother's house
according to these
things.

29. And Rebekah had
a brother
and his name [was]
Laban,
and Laban ran unto
the man

עשרה זהב
משקלם:

23. ויאמר

בת מי את

הגיד לי נא לי

היש בית אביך

מקום לנו

ללון:

24. ותאמר אלי

בת בתואל אחי

בן מלכה

אשר ירדה לנחור:

25. ותאמר אלי

גם תבן

גם מספוא

רב עמנו

גם מקום ללון:

26. ויקד האיש

וישתחו ליהוה:

רביעי

27. ויאמר

ברוך יהוה

אלהי אדני אברהם

אשר לא עזב

חסדו ואמתו

מעם אדני

אנכי בדרך

נחני יהוה

בית אחי אדני:

28. ותרוץ הנערה

ותגיד

לבית אמה

בדברים האלה:

29. ולרבקה אח

ושמו לבן

וירץ לבן אל האיש

and said:

Let me sip¹

a little water

from thy pitcher.

18. And she said:

Drink, my lord;

and she hastenēd;

and let down her
pitcher
upon her hand,

and gave him drink.

19. And [when] she fin-
ished giving him drink,
(and) she said:

Also for thy camels I
will draw,
until they have finished
to drink.

20. And she hastened,
and emptied her pitcher
into the trough,

and ran again unto
the well {

to draw,

and drew

for all his camels.

21. And the man

[was] wondering at her,
keeping silent,

to know

whether the Lord had
prospered his way
or not.

22. And it came to pass,

as the camels had fin-
ished
to drink,

that the man took

a golden *nose-ring,

half a shekel [being]
its weight,
and two bracelets

*for her hands,

ויאמר

הנמיאני נא

מעט מים

מבדך:

18. ותאמר

שתה אדני

ותמהר

ותרד בדה

עד ידה

ותשקה:

19. ותבל להשקותו

ותאמר

גם לגמליך אשאב

עד אם כדו קשת:

20. ותמהר

ותער בדה

אד השקת

ותרוץ עוד אל

הבאר {

לשאב

ותשאב

לכל גמליו:

21. והאיש

משתאה לה

מחריש

לדעת

ההצליח לו דרכו

אם לא:

22. ויהי

כאשר כלו הגמלים

לשתות

ויקח האיש

גום זהב

בקע משקל

ושני צמידים

על ידיו

1)Or, give me to drink. 2)Or, ear-ring. 3)H. upon. 4)Or, to sleep the night [in]? 5)H. also. 6)Or, worshipped. 7)H. forsaken.

And he said: **וַיֹּאמֶר**
 Speak. **דָּבַר :**
 34. And he said: **וַיֹּאמֶר 34.**
 I [am] Abraham's **עַבְדִּי אַבְרָהָם אָנֹכִי :**
servant
 35. And the Lord **וַיְהוָה 35.**
 has blessed my master **בָּרַךְ אֶת אֲדֹנִי כֹאֵד**
exceedingly,
 and he has become **וַיִּגְדַּל**
great;
 and he has given to him **וַיִּתֵּן לוֹ**
 flocks and herds. **צֹאן וּבָקָר**
 and silver and gold, **וְכֶסֶד וְזָהָב**
 and man servants and **וַעֲבָדִים וְשִׁפְחֹת**
maidservants,
 and camels and asses, **וְגִמְלִים וַחֲמֹרִים :**
 36. And Sarah my mas- **{ וַתֵּלֶד שָׂרָה 36.**
ter's wife bore **{ אִשְׁתִּי אֲדֹנִי**
 a son to my master **בֶּן לֵאדֹנִי**
 after her [becoming] old; **אַחֲרֵי זִקְנֶתָהּ**
 and he has given to him **וַיִּתֵּן לוֹ**
 all that he had. **אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ :**
 37. And my master **וַיִּשְׁבַּעַנִי אֲדֹנִי 37.**
made me swear,
 saying: **לֵאמֹר**
 Thou shalt not take **לֹא תִקַּח אִשָּׁה**
a wife
 for my son **לְבָנִי**
 of the daughters of the **בָּתֹּת הַכְּנַעֲנִי**
Canaanite
 that I [am] dwelling³ **אֲשֶׁר אָנֹכִי יֹשֵׁב**
 in his land.³ **בְּאַרְצִי :**
 38. But **אִם לֹא 38.**
 unto my father's house **אֶל בֵּית אָבִי**
 shalt thou go, **תֵּלֶךְ**
 and unto my family, **וְאֶל מִשְׁפַּחְתִּי**
 and thou shalt take **וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לְבָנִי :**
a wife for my son.
 39. And I said unto **וַיֹּאמֶר אֵד אֲדֹנִי 39.**
my master:
 Perhaps will the woman **אֵלַי לֹא תִקַּח הָאִשָּׁה**
not go
 after me. **אַחֲרַי :**
 40. And he said unto me: **וַיֹּאמֶר אֵלַי 40.**
 The Lord, **יְהוָה**
 that I walked **אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי**

outside, **הַחוּצָה**
 unto the fountain. **אֶל הַעֵיִן :**
 30. And it came to pass, **וַיְהִי 30.**
 when he saw the nose- **כִּרְאֹת אֶת הַנֶּזֶם**
ring
 and the bracelets **וְאֶת הַחֲמִידִים**
 upon the hands of his **עַל יְדֵי אָחִתּוֹ**
sister,
 and when he heard **וּכְשִׁמְעוּ**
 the words **אֶת דְּבָרֵי**
 of Rebekah his sister, **רֵבֶקָה אָחִתּוֹ**
 saying: **לֵאמֹר**
 Thus spoke the man **כֹּה דָּבַר אֵלַי הָאִישׁ**
unto me;
 that he came unto **וַיָּבֹא אֶל הָאִישׁ**
the man,
 and, behold, [he was] **וַהֲנֵה עֹמֵד**
standing
 by the camels **עַל הַגִּמְלִים**
 at the fountain. **עַל הַעֵיִן :**
 31. And he said: **וַיֹּאמֶר 31.**
 come in, thou blessed **בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה**
of the Lord,
 why standest thou in **לָמָּה תַעֲמֹד בַּחוּץ**
the street
 while I have prepared **וְאָנֹכִי פָנִיתַי בְּבֵית**
the house
 and a place for the **וּמָקוֹם לַגִּמְלִים :**
camels?
 32. And the man came **וַיָּבֹא הָאִישׁ 32.**
 into the house, **בְּבֵיתָהּ**
 and he loosened the **וַיִּפְתַּח הַגִּמְלִים**
camels,
 and gave **וַיִּתֵּן**
 straw and fodder **תֵּבֶן וּכְסֹפּוֹא**
 to the camels, **לַגִּמְלִים**
 and water **וּבָנִים**
 to wash his feet **לְרַחֵץ רַגְלָיו**
 and the feet of the men **וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים**
 who [were] with him. **אֲשֶׁר אִתּוֹ :**
 33. And [food] was put **וַיִּשֶׂם לִפְנָיו 33.**
before him
 to eat: **דָּאֻבִּי**
 but he said: **וַיֹּאמֶר**
 I will not eat **לֹא אֲכַל**
 until I have spoken **עַד אִם דִּבַּרְתִּי**
 my words. **אֲבָרִי**

1) Or, cleared. 2) Or, untied, ungirded; unloaded. 3) i. e. in whose land I [am] dwelling.

whom the Lord has
appointed
for my master's son.

46 had not yet fin-
ished to speak

unto my heart,

ada. behold, Rebekah
[was] coming forth,
with her pitcher upon
her shoulders;
and she went down to
the fountain,
and drew;

and I said unto her:

Let me drink.

46. And she hastened,
and let down her pitcher

from (upon) her [shoul-
der],

and said:

Drink.

and also thy camels
I will give drink:
so I drank,

and also the camels

she gave drink.

47. And I asked her,

and said:

Whose daughter [art]
thou?

and she said:

The daughter of Bethuel,

Nahor's son,

whom Milcah bore to
him:

When I put the nose-ring

upon her nose

and the bracelets

upon her hands.

48. And I bowed my
head,

and prostrated myself
before the Lord:

and blessed the Lord,

the God of my master
Abraham,

who had led me

אשר הכין יהוה
לדני:
לדבר

45. אני מרים אברהם
אל לבי

והנה רבקה יצאה
וברה על שכמה

ותרד העינה

ותשאב

ואמר אליה

השקיני נא:

46. ובמהר

ותרד ברה

מעליה

ותאמר

שתה

וגם גמליך אשקה

ואשת

וגם הגמלים

השקתה:

47. ואשאל אחיה

ואמר

בת מי את

ותאמר

בת בתואל

בן נחור

אשר ילדה לו מלכה

ואשים הנזם

על אפה

והצמידים

על ידיה:

48. ואקד

ואשתחוה ליהוה

ואברך את יהוה

אלהי אדני אברהם

אשר הנני

before him.¹

he will send his angel
with thee,
and prosper thy way,

that thou mayest take
a wife for my son
of my family

and of my father's
house.

41. Then shalt thou be
clear

from my oath,

when thou comest

unto my family;

and if they give [her]
not to thee,

then shalt thou be clear

from my oath.

42. And I came to day

unto the fountain,

and said:

O Lord,

the God of my master
Abraham,

if now, thou art about
to prosper my way,

which I [am] going²

upon it.²

43. Behold, I [am]
standing

by the fountain of
water,

and it shall be

the young woman

that comes forth to
draw,

and I say unto her:

Let me drink, I pray
thee,

a little water

of thy pitcher;

44. And she say unto me:

Both drink thou,

and also for thy camels

I will draw:

she [is] the woman

לדני

ישלח מלאכו אתך
והצללים ברכה

ולקחת אשה לבני
משפחתי

ומבית אבי:

41. אז תנקה

מאדתי

כי תבוא

אל משפחתי

ואם לא יתנו לך

והיית נקי

מאדתי:

42. ואבא היום

אל העין

ואמר

יהוה

אלהי אדני אברהם

אם ישך נא

מצדית דרכי

אשר אנכי הולך

עליה

43. הנה אנכי נצב

על עין המים

והיה

העלמה

מיצאת לשאב

ואמרתי אליה

השקיני נא

מעט מים

מכנה:

44. ואמרה אלי

גם אתה שתה

וגם לגמליך

אשאב

כיא האשה

1) e. before whom I walked. 2) i. e. upon which I am going. 3) Or. maiden. 4) H. also. 5) H. Gm.

he gave to her brother
and to her mother.
54. And they ate,
and drank,
he and the men
who [were] with him,
and they ²slept the
night;
and they rose up in
the morning,
and he said:
Send me to my master.
55. And her brother
and her mother said:
Let the maiden abide
with us
a year,*
or ten [months]
afterwards she shall go.
56. And he said unto
them:
Do not detain me,
[seeing] the Lord has
prospered my way;
send me away,
that I may go to my
master.
57. And they said:
We will call (to) the
maiden,
and let us ask her
mouth.
58. And they called
(to) Rebekah,
and said unto her:
Wilst thou go
with this man?
and she said:
I will go.
59. And they sent away
Rebekah their sister,
and her nurse,
and Abraham's servant,
and his men.

in the right way
to take
the daughter of my
master's brother
for his son.
49. And now,
if you are about to do
kindness and truth
to my master,
tell me;
and if not,
tell me;
that I may turn
to [the] right,
or to [the] left.
50. Then Laban and
Bethuel answered,
and said
The thing has proceeded
from the Lord;
we cannot speak unto
thee
bad or good.
51. Behold, Rebekah [is]
before thee,
take [her], and go,
and let her be a wife
for thy master's son,
as the Lord has spoken.
52. And it came to pass,
when Abraham's ser-
vant heard
their words,
he bowed himself to the
earth before the Lord.
53. And the servant
brought out
vessels of silver,
and vessels of gold,
and garments,
and gave [them] to
Rebekah,
and precious things
בְּדֶרֶךְ אֱמֶת
לְקַחַת
אֶת בֵּת אָחִי אֲדָנִי
לְכָנּוּ
49. וְעַתָּה
אִם יִשְׁכַּח עֲשִׂים
חֶסֶד וְאֱמֶת
אֶת אֲדָנִי
הַקִּדּוֹ לִי
וְאִם לֹא
הַקִּדּוֹ לִי
וְאֶפְתָּה
עַד יְמִין
אוֹ עַד יְשְׁמָאל:
50. וַיַּעַן לָבָן וּבְתוּאֵל
וַיֹּאמְרוּ
כִּי־הָיָה יְצֵא ה' דָּבָר
לֹא נוֹכַח לְדַבֵּר אִתָּךְ
רָע אוֹ טוֹב:
51. הִנֵּה רִבְקָה לְפָנֶיךָ
קַח וְגֵד
וְהָיָה אִשָּׁה
לְבֵן אֲדָנֶיךָ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:
52. וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד
אֲבִרָהֶם
אֶת דְּבָרֵיהֶם
נִישְׁתָּחוּ אֶרְצָה לִי:
חֲמִישִׁי
53. וַיּוֹצֵא הָעֶבֶד
כֶּלִי כֶסֶף
וְכֶלִי זָהָב
וּבגָדִים
וַיִּתֵּן לְרִבְקָה
וְכִנְיָנָת

*H. way of truth. 2)Or, tarried, spent, passed. 3)Or, [few] day.

that [is] walking in
the field
to meet us?

And the servant said:

He is my master;

and she took the veil

and covered herself.

66. And the servant told
to Isaac,

all the things

which he had done.

67. And Isaac brought
her
into the tent of his
mother Sarah,
and he took Rebekah,

and she became to him
(for) a wife:
and he loved her;

and Isaac was comforted
after his mother's
death).

כה
שש

1. And Abraham con-
tinued,
and took a wife,

and her name [was]
Keturah.

2. And she bore (to) him

Zimran, and Jokshan,

and Medan, and Midian.

and Ishbak, and Shuah.

3. And Jokshan begot

Sheba, and Dedan,

and the sons of Dedan
were:

Asshurim, and Letushim,

and Leummim.

4. And the sons of
Midian:

Ephah, and Ephraim,

and Abida, and Eldaah,

all these [were]

the children of Keturah,

החלה בשדה
לקראתנו

ויאמר העבד
הוא אדוני

ותקח הצעיף
ותכסם:

66. ויספר העבד
ליצחק

את כל הדברים
אשר עשה:

67. ויבאה יצחק
האחלה שרה אמו

ויקח את רבקה
ותהי לו לאשה

ויאהבה
וינחם יצחק

אחרי אמו:

CAP. XXV.

שש

1. ויקם אברהם

ויקח אישה

ושמה קטורה

2. ותלד לו

את זמורן ואת יקשן

ואת מדין ואת מדין

ואת ישבק ואת שוה

3. ויקשן ילד

את שבא ואת דדן

ובני דדן היו

אשורם ולטושם

ולאמים:

4. ובני מדין

עפא ועפר וחנוך

ואבדע ואדעא

כר אלה

בני קטורה:

60. And they blessed
Rebekah,

and said to her:

Our sister;

'become thou

(for) thousands of
myriads,

and may thy seed
possess
the gate of his haters

61. And Rebekah arose,

and her maidens,

and they rode

upon the camels:

and went

after the man;

and the servant took
Rebekah.

and departed.

62. And Isaac came

from the way

of Beer-lahal-Roi;

for he [was] dwelling

in the land of the South.

63. And Isaac went out

to meditate in the field

at the approach of
evening:

and he raised his eyes,

and saw,

and, behold, [there
were] camels coming.

64. And Rebekah raised

her eyes,

and saw Isaac,

and she sprang down

from upon the camel.

65. And she said to the
servant:

Who [is] that man

ויברכו את
רבקה

ויאמרו לה
אחתי
את ה'י

אלפי רבקה
יירש ורעה

את שער שנאיו:

61. ותקם רבקה
ונערותיה

ותרכבה
על הגמלים

ותקבה
אחרי האיש

ויקח העבד את
רבקה

ויגלה:

62. ויצחק בא
מבוא

באר לחי ראי

והוא יושב
בארץ הנגב:

63. ויצא יצחק
לשוח בשדה

לקנות ערב
וישא עיניו

וירא

והנה גמלים באים

64. ותשא רבקה
את עיניה

ותרא את יצחק
ותפל

מעל הגמל:

65. ותאמר אל
העבד

מי האיש הזה

1) Or, be [a mother] of thousands etc. 2) a walk [to] etc.; or, from going [towards] etc. 3) H. fell

after the death of that God blessed his son Isaac, and Isaac dwelt by Beer-lahai-roi.	אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק בְּנֵו וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עַם בְּעֵאֵר לְהֵי רֹאִי:	5. And Abraham gave all that he had to Isaac.	5. וַיָּתֵן אַבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לְיִצְחָק:
12. And these [are] the generations of Ishmael, Abraham's son, whom bore Hagar the Egyptian, Sarah's maid servant, to Abraham.	12. וְאַלֶּה תְּלִדָת יִשְׁמָעֵאל בֶּן אַבְרָהָם אֲשֶׁר יָלְדָה הַגָּר הַמִּצְרִית	6. And to the sons of the concubines, which Abraham had, gave Abraham gifts; and he sent them away from Isaac his son, while he was still alive, eastward, unto the east country.	6. וְלִבְנֵי הַפִּלְגָּשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אַבְרָהָם מַתָּנָה וַיִּשְׁלַחם מֵעַד יִצְחָק בְּנֵו בְּעוֹדָנֹו חַי קִדְמָה אֶד אֶרֶץ קְדָם:
13. And these [are] the names of the sons of Ishmael, by their names, [according] to their generations: the first-born of Ishmael: Nebayoth: and Kedar, and Adbeel, and Mibsam,	13. וְאַלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל בְּשֵׁמֹתם לְתוֹלְדֹתם כֶּכֶר יִשְׁמָעֵאל נְבִית וְקֶדָר וְאַדְבֵּעַל וּמִבְשָׁם:	7. And these [are] the days of the years of Abraham's life, which he lived, a hundred year[s] and seventy year[s] and five years.	7. וְאַלֶּה יְמֵי שָׁנָי חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר חַי מֵאֵת שָׁנָה וַיִּבְעִים שָׁנָה וַחֲמִשָּׁ שָׁנִים:
14. And Mishma, and Dumah, and Massa,	14. וּמִשְׁמַע וְדוּמָה וּמַסָּא:	8. And (he) expired, and Abraham died ¹ in a good old age, an old man and ² satis- fied; and he was gathered unto his people.	8. וַיָּגָע וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשִׁיבָה זָקְנָה וְקָו וְשָׂבַע וַיֵּאָסֶף אֶד עַמּוּוֹ:
15. Hadad, and Tema, Jetur, Naphish, and Kedemah.	15. וְחִדָּד וְתֵמָא יֵטוּר נָפִישׁ וְקֶדְמָה:	9. And they buried him, Isaac and Ismael his sons,	9. וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ יִצְחָק וַיִּשְׁמָעֵאל בְּנָיו
A. These are the sons of Ishmael, and these [are] their names in their villages, and in their encamp- ments twelve princes [according] to their nations.	16. אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאַלֶּה שְׁמֹתם בְּחִצְרֵיהֶם בְּמִדְּבָרֹתם שְׁנָיִם עָשָׂר נָשִׂאִם לְאַמֹּתם:	10. The field which Abraham purchased from the sons of Heth: there was Abraham buried and Sarah his wife.	10. הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי חֵת שָׁמָּה קָבַר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ:
17. And these [are] the years of Ishmael's life, a hundred year[s] and thirty year[s]	17. וְאַלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל מֵאֵת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה	11. And it came to pass	11. וַיְהִי

17. And Abraham expired, and died. 20. Or, full [of years]. 21. Or, settlement. 41. Or, easies.

and she went

to inquire of the Lord.

23. And the Lord said to her:

Two rations [are] in thy womb, and two ^{peoples}

[shall] be separated from thy bowels; and [one] ^{people}

shall be stronger than [the other] ^{people}; and the elder [shall] serve the younger.

24. And her days were full to bear,

and behold, [there were] twins in her womb.

25. And the first came out red,

all of him like a hairy garment; and they called his name Esau.

26. And after that came out his brother,

and his hand [was] holding on Esau's heel,

and [one] called his name Jacob;

and Isaac [was] sixty year[s] old

at [her] bearing them.

27. And the boys grew up, and Esau was

a man [that is] acquainted [with] hunting, a man of [the] field;

and Jacob [was] a ^{plain} man, dwelling in tents.

28. And Isaac loved Esau,

because [the] venison [was] for his mouth;

but Rebekah loved Jacob.

29. And Jacob boiled pottage;

וַתֵּלֶךְ לְדַרְשׁ אֶת יְהוָה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ:

שְׁנֵי גוֹיִם בְּבֶטְנְךָ:

וְשְׁנֵי עַמִּים מִמֶּנִּי יִפְרֹדוּ:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

וְהַזָּכֵן יִשְׁרָף:

and seven years;

and he expired,

and died,

and was gathered

unto his people.

18. And they dwelt

from Havilah as far as Shur

which [is] before Egypt,

as thou comest toward Assyria;

before all his brethren

he ^{settled}

TOLEDOTH.

19. And these are the generations of Isaac,

the son of Abraham;

Abraham begot Isaac,

20. And Isaac was

forty year[s] old.

when he took Rebekah,

the daughter of Bethuel the ^{Syrian} of Padan-aram,

the sister of Laban the ^{Syrian}, to himself for a wife.

21. And Isaac entreated (to) the Lord

in behalf of his wife,

for she [was] barren;

and the Lord was entreated of him, and Rebekah his wife conceived.

22. And the children struggled together within her,

and she said:

If so,

wherefore [did] I [desire] this?

וַיֵּשְׁבַע שָׁנִים

וַיָּמָוֶה

וַיָּמָוֶה

וַיִּקָּבְצוּ

אֶל עַמּוּ:

וַיֵּשְׁבֻּהוּ

מִחֲוִילָה עַד שׁוּר

אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִצְרָיִם

בְּאֶרֶץ אֲשׁוּרָה

עַל פְּנֵי כָל אֶחָיו

וַיִּשְׁכֵּן

תולדות

19. וְאֵלֶּה תוֹלְדוֹת

יִצְחָק

בֶּן אֲבִרָהָם

אֲבִרָהָם הוֹלִיד אֶת

יִצְחָק:

20. וַיְהִי יִצְחָק

בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה

בָּקָחְתָּו אֶת רִבְקָה

בִּת בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי

כַּפְדָּן אֲרָם

אֲחוֹת לָבָן הָאֲרָמִי

לִזְוֹ לְאִשָּׁה:

21. וַיַּעֲמֵר יִצְחָק

בַּיהוָה

לְנִכְח אִשְׁתּוֹ

כִּי עֲקָרָה הָיָא

וַיַּעֲתֵר לוֹ יְהוָה

וַתֵּהָרֶה רִבְקָה אִשְׁתּוֹ:

22. וַיִּתְרָצְצוּ תַבְנִיִּים

בְּקֶרְבָּהּ

וַתֹּאמֶר

אִם כֵּן

לָמָּה זֶה אֲנִי

1) Or, goest. 2) H. felt.

3) Or, Aramean.

4) Or, front.

5) Or, tribes.

6) H. blameless, pious.

he ate of his nephews.

which was
in the days of Abraham,
and Isaac went
unto Abimelech
king of [the] Philistines,
to Gerar.
2. And the Lord
appeared unto him,
and said:
Do not go down into
Egypt;
dwell in the land;
[of] which I shall tell
unto thee.
3. Sojourn in this land,
an I will be with thee
and bless thee,
for to thee
and to thy seed
I will give
all these lands;
and I will establish
the oath
which I swore
to Abraham thy father.
4. And I will multiply
thy seed
like the stars of the
heaven,
and I will give to thy
seed
all these lands.
and [there] will bless
themselves
with thy seed
all the nations of the
earth.
5. Because Abraham
hearkened to my voice,
and kept my charge
my commandments.
my statutes,
and my laws.

אִשָּׁר תִּהְיֶה
בְּיָמֵי אַבְרָהָם
וַיֵּלֶךְ יִצְחָק
אֶל אֲבִימֶלֶךְ
מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים
לְגֶרָר
2. וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה
וַיֹּאמֶר
אַל תֵּרֵד מִצְרָיִם
שָׁכֵן בְּאֶרֶץ
אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ
3. גֵּר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת
וְאֵתִידָה עִמָּךְ
וְאִבְרָכְךָ
כִּי לְךָ
וְלְזַרְעֲךָ
אֶתֵּן
אֶת כָּל הָאֲרֶצֶת הַזֹּאת
וְהִקְמֹתִי
אֶת הַשְּׁבָעָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְרָהָם אָבִיךָ
4. וְהִרְבֵּיתִי
אֶת זַרְעֲךָ
כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ
אֶת כָּל הָאֲרֶצֶת הַזֹּאת
וְהִתְפָּרְכוּ
בְּזַרְעֲךָ
כָּל גִּזְיֵי הָאֶרֶץ
5. עָקֵב אֲשֶׁר שָׁמַע
אֲבְרָהָם בְּקוֹלִי
וַיִּשְׁמֹר מִצְוֹתַי
מִצְוֹתַי
חֻקֹּתַי
וְתוֹרָתִי

and Esau came
from the field,
and he [was] faint.
30. And Esau said
unto Jacob:
Let me 'swallow, I
pray thee,
from the red,
this red [stuff],
for I [am] faint;
therefore
[one] called his name
Edom
31. And Jacob said:
Sell to-day
thy first-birth-[right]
to me.
32. And Esau said:
Behold, I [am] going
to die,
and what then [is] to me
the first-birth [right]?
33. And Jacob said:
Swear to me to day;
and he swore to him;
and he sold his first-
birth-[right]
to Jacob.
34. And Jacob gave to
Esau
bread and a pottage
of lentils;
and he ate,
and drank,
and he rose up
and departed;
and Esau despised
the first-birth-[right].

וַיָּבֹא עֵשָׂו
מִן הַשָּׂדֶה
וְהוּא עָיֵף
30. וַיֹּאמֶר עֵשָׂו
אֶל יַעֲקֹב
הֲדַעַמְנִי נָא
מִן הָאֵדָם
הָאֵדָם הַזֶּה
כִּי עָיֵף אָנֹכִי
עַד כֵּן
קָרָא שְׁמוֹ אֵדָם
31. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
מַכְרָה בְּיוֹם
אֶת בְּכֹרְתְךָ
לִי
32. וַיֹּאמֶר עֵשָׂו
הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ
לָמוּת
וְלָמָּה זֶה לִי בְכֹרְתִי
33. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
הִשְׁבָּעָה לִּי כִּי־
יִשְׁבַּע לִּי
וַיִּמְכֹּר אֶת בְּכֹרְתוֹ
לְיַעֲקֹב
34. וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו
לֶחֶם וְנִיד עֵדָשִׁים
וַיֹּאכֵל
וַיִּשְׁתַּ
וַיָּקָם
וַיֵּלֶךְ
וַיִּבֹז עֵשָׂו
אֶת הַבְּכֹרָה

כֹּן
1. And [there] was a
famine in the land.
besides the first famine
CAP. XXVI.
וַיְהִי רָעָב בְּאֶרֶץ
שֶׁבֶר הָרָעָב
הָרִאשׁוֹן

1) Or, devour: feed me 2) Or, and what [profit] then [shall the] first-birth-[right] do] to me

and thou wouldst have
brought upon us ^{guilt}.

11. And Abimelech
commanded
all the people,
saying:

He that touches (on)
this man
and (on) his wife
shall surely be put to
death.

12. And Isaac sowed

in that land,

and found

in that year

a hundred ^{fold};

and the Lord blessed
him.

יְשֻׁלִּישִׁי

13. And the man became
great,
and grew greater and
greater⁷
until he became
great.

14. And he had

possessions of flocks

and possessions of herds,

and ^{many} servants:

and [the] Philistines
envied him.

15. And all the wells

which his father's ser-
vants had dug,

in the days of his father
Abraham,
[the] Philistines stopped
them,

and filled them with
earth.

16. And Abimelech said

unto Isaac:

Go from us:

for thou [art] much
mightier than we.

17. And Isaac went
from thence,
and encamped in the
valley of Gerar.

וַהֲבֵאתָ עָלֵינוּ אֵשֶׁם:

11. וַיִּצְוֶה אֲבִימֶלֶךְ
אֶת כָּל הָעָם
לֵאמֹר

הַנֹּגֵעַ בְּאִישׁ הַזֶּה
וּבְאִשְׁתּוֹ
מוֹת יוּמָת:

12. וַיִּזְרַע יִצְחָק
בְּאֶרֶץ הַהִיא
וַיִּמְצֵא

בַּשָּׁנָה הַהִיא
מֵאָה שְׁעָרִים

וַיִּבְרַכְהוּ יְהוָה:
יְשֻׁלִּישִׁי

13. וַיִּגְדַּל הָאִישׁ
וַיֵּלֶךְ הַלֹּךְ וַיִּגְדַּל
עַד כִּי גָדַל מְאֹד:

14. וַיְהִי לוֹ
מִקְנֵה בָּאֵן
וּמִקְנֵה בָקָר

וַעֲבָדָה רַבָּה
וַיִּבְקָאוּ אֹתוֹ

פְּלִשְׁתִּים:

15. וְכָל הַבְּאֵרֹת
אֲשֶׁר חָפְרוּ עֲבָדֵי
אָבִיו

בַּיָּמִי אֲבִרְהָם אָבִיו
סָתְמוּם פְּלִשְׁתִּים
וַיִּמְלֵאוּם עֹפֶר:

16. וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ
אֶל יִצְחָק
לֵךְ מֵעִמָּנוּ

כִּי עֲצֻמָּתְךָ מִמֶּנּוּ
מְאֹד:

17. וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק
וַיַּחֲנֶה בְּנֶחֱלַת גֵּרָר

שְׁנִי

6. And Isaac dwelt in
Gerar.

7. And the men of
the place asked [him]

about his wife:

and he said:

She [is] my sister;

for he feared to say:

[She is] my wife,

lest, [he said], the man
of the place should
kill me

on account of Rebekah,

because she ^{is} [is] of very
fair appearance,

8. And it came to pass,

when he had been there
a long time,²

that Abimelech king
of [the] Philistines
looked

through the window,

and saw,

and, behold, Isaac [was]
^{sporting}
with Rebekah his wife.

9. And Abimelech called
(to) Isaac,

and said:

Certainly, behold, she
[is] thy wife,
and how hast thou said:

She [is] my sister?

And Isaac said unto him:

Because I said,

Lest I die on account
of her.

10. And Abimelech said:

What is this [that] thou
hast done to us?

Almost had one of the
people ^{married}

thy wife,

שְׁנִי

6. וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגֵרָר:

7. וַיִּשְׁאַלּוּ
אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם

לְאִשְׁתּוֹ
וַיֹּאמֶר

אִחֹתִי הִיא
כִּי יָרָא לֵאמֹר

אִשְׁתִּי

פֶּן וַיַּהַרְגֵנִי
אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם

עַל רֵבְקָה
כִּי טוֹבַת מְרֵאָה הִיא

8. וַיְהִי

כִּי אָרְכוּ לוֹ שָׁם
הַיָּמִים

וַיִּשְׁקֹף אֲבִימֶלֶךְ
מִדָּךְ פְּלִשְׁתִּים

בְּעֵד הַחֲלוֹן
וַיֵּרָא

וְהִנֵּה יִצְחָק מִצְחֵק
אֶת רֵבְקָה אִשְׁתּוֹ:

9. וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ
לְיִצְחָק

וַיֹּאמֶר

אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִיא

וַאֲנִי אָמַרְתִּי

אִחֹתִי הִיא

וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק

כִּי אָמַרְתִּי

פֶּן אָמוּת עָלַיָּה:

10. וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ

מַה זֶּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ
בְּמַעַט שֹׂכֵב אֶחָד
הָעָם

אֶת אִשְׁתְּךָ

1) Or, [was]. 2) H. when the days became there long to him. 3) Or, caressing. 4) H. lain with thy etc. 5) Or, guiltiness. 6) Or, measures. 7) Or, and he went forward going and becoming great. 8) Or, great household.

and we shall be fruitful
in the land.

רביעי

וּפְרִינוּ בְּאֶרֶץ:

רביעי

23 And he went up
from thence
[to] Beer-sheba.

23. וַיַּעַר מִשָּׁם

בְּאֶר שֶׁבַע:

24 And the Lord
appeared unto him
in that night,

24. וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה

בְּלַיְלָה הַהוּא

and said:

וַיֹּאמֶר

I [am] the God of
Abraham thy father;

{ אֲנֹכִי אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהָם אָבִיךָ

so not fear,

אַל תִּירָא

for I [am] with thee,

כִּי אֲתָךְ אֲנֹכִי

and I will bless thee,

וּבִרְכָתִיךָ

and multiply thy seed

וְהִרְבִּיתִי אֶת זַרְעֲךָ

for the sake of Abraham
my servant.

{ בַּעֲבוּר אֲבֹרָהָם
עֲבָדִי:

25. And he built there
an altar,
and called

25. וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ

וַיִּקְרָא

upon the name of the
Lord,

בְּשֵׁם יְהוָה

and he pitched there
his tent;

וַיִּטֵּן שָׁם אֹהֶל־ו

and Isaac's servants
dug there a well.

{ וַיִּכְרוּ שָׁם עֲבָדֵי
יִצְחָק בְּאֶר:

36. And Abimelech

26. וַאֲבִימֶלֶךְ

went unto him from
Gerar,

הָלַךְ אֵלָיו מִגֶּרָר

and Abuzzath his friend,

וַאֲחֻזָּת מִרְעֻזֹּו

and Phichol the com-
mander of his host.

וּפִיכֹל שָׂר צְבָאוֹ:

27. And Isaac said
unto them:

27. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
יִצְחָק:

Why are you come
unto me.

מָדּוּעַ בָּאתֶם אֵלָי

while you hate me,

וְאַתֶּם שֹׂנְאֶתֶם אֹתִי

and sent me away
from you?

וַתִּשְׁלַחֲנִי מֵאַחֲכֶם:

28. And they said:

28. וַיֹּאמְרוּ

We saw plainly

וְאֵין רָאִינוּ

that the Lord was
with thee;

כִּי הָיָה יְהוָה עִמָּךְ

therefore we said:

וַנֹּאמֶר

Let [there] be an oath
between us,

{ תְּהִי נָא אֶלָּה
בֵּינוֹתֵינוּ

and dwelt there.

וַיֵּשֶׁב שָׁם:

18. And Isaac dug again

{ 18. וַיִּצְחָק
וַיַּחְפֹּר

the wells of water,

אֶת בְּאֵרֵת הַמַּיִם

which they had dug

אֲשֶׁר הִפְרוּ

in the days of Abraham
his father,

בַּיָּמִי אֲבֹרָהָם אָבִיו

and [the] Philistines
had stopped them

נִטְמָמוּם פְּלִשְׁתִּים

after the death of
Abraham;

אַחֲרֵי מוֹת אֲבֹרָהָם

and called [to] them
names,

וַיִּקְרָא לָהֶן שְׁמוֹת

like the names

בְּשֵׁמוֹת

which his father called
[to] them.

אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו:

19. And Isaac's servants
dug

{ 19. וַיַּחְפְּרוּ עֲבָדֵי
יִצְחָק:

in the valley.

בְּנַחַל

and they found there

וַיִּמְצְאוּ שָׁם

a well of ²springing
water.

בְּאֶר מַיִם חַיִּים:

20. And the shepherds of
Gerar quarreled

20. וַיִּרְיֻכוּ רֹעֵי גֶרָר

with the shepherds of
Isaac,

עִם רֹעֵי יִצְחָק

saying:

כַּאֲמֹר

The water is ours;

לָנוּ הַמַּיִם

and he called the name
of the well ³Esek;

{ וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר
עֵשֶׂק

because they contended
with him.

כִּי הִתְעַשְׂקוּ עִמּוֹ:

21. And they dug

21. וַיַּחְפְּרוּ

another well,

בְּאֶר אַחֶרֶת

and they quarreled

וַיִּרְיֻכוּ

about it also;

גַּם עָלֶיהָ

and he called its name
⁴Sitnah.

וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׁטְנָה:

22 And he removed
from thence,

22. וַיַּעֲתַק מִשָּׁם

and dug

וַיַּחְפֹּר

another well,

בְּאֶר אַחֶרֶת

and they did not quarrel
about it;

וְלֹא רִיבוּ עָלֶיהָ

and he called its name
⁵Rehoboth,

וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת

and he said:

וַיֹּאמֶר

Truly now

כִּי עַתָּה

the Lord had made
⁶room for us,

הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ

1) H. returned. and dug. 2) H. living. 3) i. e. contention. 4) i. e. enmity. 5) i. e. Broad places. 6) H. broad.

he took a wife Judith.

the daughter of Beeri
the Hittite.
and Basemath,

the daughter of Elon
the Hittite.

35. And they were

a grief of mind⁴

to Isaac and to Rebekah.

כו

1. And it came to pass,

when Isaac [was] old

and his eyes were [too]
dim to see,
that he called Esau

his elder son,

and said unto him:

My son;

and he said unto him:

Here [am] I.

2. And he said:

Behold, now, I [am] old,

I do not know

the day of my death.

3. Now therefore,

take, I pray thee, thy
weapons,
thy quiver

and thy bow,

and go (to) the field,

and hunt for me
venison.

4 And make for me

delicacies,

as I love,

and bring [it] to me,

that I may eat;

in order [that] my soul
may bless thee

before I die.

וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת
יְהוּדִית

בֵּת בְּעָרִי הַחִתִּי

וְאֶת בָּשֶׁמֶת

בֵּת אֵילָן הַחִתִּי:

35. וַתְּהִי־

מַרְתָּ רֹחַ

לְיִצְחָק וּלְרִבְקָה:

CAP. XXVII.

וַיְהִי

כִּי זָקֵן יִצְחָק

וַתִּכְהֶיֶן עֵינָיו מֵרְאֹת

וַיִּקְרָא אֶת עֲשָׂו

בְּנוֹ הַבְּדוּל

וַיֹּאמֶר אֵלָיו

בְּנִי

וַיֹּאמֶר אֵלָיו

הִנְנִי:

2. וַיֹּאמֶר

הִנֵּה נָא זָקֵנִי

לֹא יָדַעְתִּי

יוֹם מוֹתִי:

3. וְעַתָּה

שָׂא נָא כֶּלֶךָ

חֲזִיקָה

וְקִשְׁתְּךָ

וְצֵא הַשָּׂדֶה

וְצוּדָה לִי צִיד:

4. וַעֲשֵׂה לִי

מִמְעִימִים

כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי

וְהִבִּיֵּאתָ לִי

וְאָכַלְתָּ

בְּעֶבֶר תְּבָרְכֶנּוּ

נַפְשִׁי

בְּמָרְסָם אָמוֹת:

between us and (be-
tween) thee,
and let us make a
covenant
with thee.

29. ¹That thou wilt
[not] do ²unto us evil,

as we have not touched
thee,

and as we have done
²unto thee

only good,

and we sent thee away
in peace;

thou [art] now

the blessed of the Lord.

חֲמִישִׁי

30. And he made for
them a feast,

and they ate,

and drank.

31. And rose early in
the morning,

and swore

one to another;

and Isaac sent them
away,

and they departed
from him

in peace.

32. And it came to pass

on that [same] day,

that Isaac's servants
came,

and told (to) him

concerning the well

which they ³had dug,

and they said to him:

We have found water.

33. And he called it
Shibah;

therefore the name of
the city [is] Beir-sheba

until this day.

34. And [when] Esau
was

forty year[s] old,

בֵּינֵינוּ וּבֵינֶךָ

וְנִכְרְתָה בְרִית

עִמָּךְ:

29. אִם תַּעֲשֶׂה

עִמָּנוּ רָעָה

כַּאֲשֶׁר לֹא נִגַּעְנוּךָ

וְכַאֲשֶׁר עֲשִׂינוּ עִמָּךְ

רַק טוֹב

וְנִשְׁלַחְךָ בְּשָׁלוֹם

אִתָּךְ עַתָּה

כִּי רַב ה' יְהוָה:

חֲמִישִׁי

30. וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה

וַיֹּאכְלוּ

וַיִּשְׁתּוּ

31. וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֶּקֶר

וַיִּשְׁבְּעוּ

אִישׁ לְאָחִיו

וַיִּשְׁלַחֵם יִצְחָק

וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ

בְּשָׁלוֹם:

32. וַיְהִי

בַּיּוֹם הַהוּא

וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי יִצְחָק

וַיַּגִּדּוּ לוֹ

עַל אֲדוֹת הַבְּאֵר

אֲשֶׁר חָפְרוּ

וַיֹּאמְרוּ לוֹ

מָצָאנוּ מַיִם:

33. וַיִּקְרָא אִתָּהּ

שִׁבְעָה

עַל כֵּן שֵׁם הָעִיר

בְּאֵר שִׁבְעָה

עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

34. וַיְהִי עֲשָׂו

בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה

1)H. if 2)H. with.

3)Or. had been digging.

4)Or. a bitterness of spirit.

unto Rebekah his mother.
Behold, Esau my brother
[is] a hairy man.

and I [am] a smooth man.

12. Perhaps my father will feel me,
and I shall be in his eyes

like a deceiver;

and I shall bring upon me a curse
and not a blessing

13. And his mother said to him:
Upon me be thy curse,
my son;
only hearken to my voice,
and go take for me.

14. And he went
and took,
and brought [them] to his mother;
and his mother made
delicacies.

as his father loved.

15. And Rebekah took
the garments of Esau
her elder son,
the costly [ones],

which [were] with her in the house;
and she clothed

Jacob her younger son.

16. And the skins
of the kids of the goats
she 'put

upon his hands
and upon the smoothness of his neck.

17. And she gave
the delicacies
and the bread,
which she had made.

אֶל רִבְקָה אִמּוֹ
הֵן עָשׂוֹ אָחִי
אִישׁ שְׁעִיר

וְאֲנֹכִי אִישׁ חֶלֶק :

12. אוֹדִי יִמְשְׁנִי אָבִי

וְהִיִּיתִי בְעֵינָיו

כְּמִתְעַתֵּעַ

וְהִבֵּאתִי עָלַי קְלָלָה

וְלֹא בְרָכָה :

13. וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ

עָלַי קְלָלָתְךָ בְּנִי

אֲךָ שְׁמַע בְּקוֹלִי

וְגַדְךָ קַח לִי :

14. וַיֵּלֶךְ

וַיִּקַּח

וַיָּבֵא לְאִמּוֹ

וַתַּעַשׂ אִמּוֹ

מִמְּעֻמִּים

כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו :

15. וַתִּקַּח רִבְקָה

אֶת בְּגָדֵי עָשׂוֹ

בְּנֶהּ הַבְּדֵל

הַחֲמֻדֹת

אֲשֶׁר אִתָּהּ בַּבַּיִת

וַתַּלְבֵּשׁ

אֶת יַעֲקֹב בְּנֶהּ

הַקָּטָן :

16. וַתֵּת עֹרֹת

בְּרִי הָעֲזִים

הַקְּבִישָׁה

עַל יָדָיו

וְעַד חֻלְתָּת צוּאֲרָיו :

17. וַתִּתֵּן

אֶת הַמִּמְּעֻמִּים

וְאֶת הַלֶּחֶם

אֲשֶׁר עָשָׂתָה

5. And Rebekah [was] hearing,
when Isaac spoke
unto Esau his son.

And Esau went [to] the field
to hunt venison
to bring [it].

6. And Rebekah said
unto Jacob her son,
saying:

Behold, I heard
thy father
speaking unto Esau
thy brother,
saying:

7. Bring (to) me venison,
and make for me
delicacies,
that I may eat,
and bless thee
before the Lord,
before I die.

8. Now therefore, my son,
hearken to my voice,
to that which I [am]
commanding thee.

9. Go now unto the flocks,
and take for me from thence
two good kids of [the] goats;
and I will make [of] them
delicacies

for thy father,
as he loves.

10. And thou shalt bring [it]
to thy father,
that he may eat,

in order that he may bless thee
before his death:

11. And Jacob said

5. וּרְבִקָּה שָׁמְעָה
בְּדַבַּר יִצְחָק
אֶל עָשׂוֹ בְּנִי

וַיֵּלֶךְ עָשׂוֹ הַשָּׂדֶה
לְצוּד צִיד
לְהָבִיא :

6. וּרְבִקָּה אָמְרָה
אֶל יַעֲקֹב בְּנֶהּ

כֹּאמֹר

הִנֵּה שָׁמְעָתִי
אֶת אָבִידִי

מְדַבֵּר אֶל עָשׂוֹ אָחִידִי

כֹּאמֹר :

7. הֲבִיאָה לִי צִיד

וַעֲשֵׂה לִי מִמְּעֻמִּים

וְאֲכַלְהָ

וְאֲבָרְכֶכָה

לִפְנֵי יְהוָה

לִפְנֵי מוֹתִי :

8. וְעַתָּה בְנִי

שְׁמַע בְּקוֹלִי

לְאֲשֶׁר אֲנִי מְצַוָּה

אִתְּךָ :

9. לֵךְ נָא אֶל הַצֹּאֵן

וְקַח לִי מִשָּׁם

שְׁנֵי גְדֵי עֲזִים טֹבִים

וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם

מִמְּעֻמִּים

לְאָכִילִי

כַּאֲשֶׁר אָהֵב :

10. וְהִבֵּאתָ

לְאָבִידִי

וְאֲכַלְךָ

בְּעֶבֶר אֲשֶׁר יְבָרְכֶכָה

לִפְנֵי מוֹתִי :

11. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

the voice [is] Jacob's
voice,
but the hands [are]
Esau's hands.
23. And he did not
recognise him,
for his hands were

like the hands of Esau
his brother
hairy;

and he blessed him.

24. And he said:

[Art] thou really my
son Esau?

And he said:

I [am].

25. And he said:

Bring [It] near to me,

and let me eat

of my son's venison,

that my soul may bless
thee.

And he brought [it]
near to him,
and he ate

and he brought (to) him
wine,

and he drank.

26. And Isaac his father
said unto him:

Come near, now,

and kiss (to) me,

my son.

27. And he came near,

and kissed (to) him;

and he smelled

the smell of his
garments,
and blessed him,

and said:

See, the smell of my son

[is] like the smell of a
field

which the Lord has
blessed.

שש

28. And may God give
(to) thee,

הקד קול יעקב
והידיים ידי עשו :

23. ולא הכירו
כי היו ידי

כידיו עשו אחיו

ישעיהו

ויברכוהו :

24. ויאמר

אתה זה בני עשו

ויאמר

אני :

25. ויאמר

הנישה לי

ואכרה

מציד בני

למען תברכה נפשי

ויגש לו

ויאכל

ויבא לו יין

וישתה :

26. ויאמר אליו

יצחק אביו

הנישה נא

ושקה לי

בני :

27. ויגש

וישק לו

וירח

את ריח בגדיו

ויברכהו

ויאמר

ראה ריח בני

כריח שדה

אשר ברכו יהוה :

שש

28. ויתן לך האלהים

into the hand of Jacob
her son

18. And he came unto
his father.

and said:

My father;

and he said:

Here [am] I;

who [art] thou, my son?

19. And Jacob said

unto his father:

I [am] Esau thy first-
born;

I have done,

as thou didst speak
unto me:

arise, I pray thee,

sit,

and eat of my venison;

in order [that] thy soul
may bless me.

20. And Isaac said

unto his son:

How, then,

hast thou found [it so]
quickly,
my son?

And he said:

Because the Lord thy
God ³sent good speed
before me.

21. And Isaac said

unto Jacob:

come near, I pray thee,

that I may feel thee,

my son,

whether thou [art]
really my son Esau
or not.

22. And Jacob came
near

unto Isaac his father,

and he felt him,

and said:

בד יעקב בנה :

18. ויבא אל אביו

ויאמר

אבי

ויאמר

הנני

מי אתה בני :

19. ויאמר יעקב

אל אביו

אנכי עשו בכרך

עשיתי

כאשר דברת אמי

קום נא

שבה

ואכלה מציד

למען תברכה נפשי

נפשך :

20. ויאמר יצחק

אל בנו

מה זה

מהרפת למצא

בני

ויאמר

כי הקרה יי אלהיך

לפני :

21. ויאמר יצחק

אל יעקב

הנישה נא

ואמשך

בני

האתה זה בני עשו

אם לא :

22. ויגש יעקב

אל יצחק אביו

וימשחו

ויאמר

[of] the words of Esau
her elder son;
and she sat,
and calied (to) Jacob
her younger son,

and she said unto him:

Behold, Esau thy
brother
does comfort himself
[with regard] to thee
[purposing] to kill thee.

43 Now therefore, my
son,
hearken to my voice;

and arise,

flee thou

unto Laban my brother
to Haran.

44 And dwell with him
a few days,

until thy brother's
fury turn away;

45. Until thy brother's
anger turn away

from thee,

and he forget

that which thou hast
done to him;
then I will send,

and take thee from
thence;

Why should I be
bereaved (also) of both
of you

in one day?

46. And Rebekah said
unto Isaac:

[I am] weary of my life

because of the daughters
of Heth;

If Jacob take

a wife

of the daughters of Heth

את דברי עשו

בנה הנדל

ותשב

ותקרא לעקב

בנה הקטן

ותאמר אליו

הנה עשו אחיך

מתנחם לך

להרגך:

43. ועתה בני

שמע בקלי

וקום

ברח לך

אל לבן אחי

חרנה:

44. וישבת עמו

ימים אחדים

עד אשר תשוב

חמת אחיך:

45. עד שוב

אף אחיך

מפך

ושכח

את אשר עשית לו

ושלחתי

ורקחתיך משם

למה אשפר גם

שניכם

יום אחד:

46. ותאמר רבקה

אל יצחק

קצתי בחיי

מפני בנות חת

אם לקח יעקב

אשה

מבנות חת

have I sustained him:

and for thee, then,

what shall I do, my son?

38. And Esau said

unto his father:

Hast thou [but] one
blessing, my father?

bless me, also me,

my father,

and Esau lifted up his
voice,
and wept.

39. And Isaac his father
answered,
and said unto him:

Behold, of the fatness
of the earth
shall be thy dwelling,

and of the dew of the
heaven
from above.

40. And by thy sword
shalt thou live.

and thy brother

shalt thou serve,

and it shall come to
pass,
when thou 'strivest,

thou shalt ²break off

his yoke

from upon thy neck.

41. And Esau hated
Jacob

because of the blessing

[with] which his father
had blessed him:
and Esau said in his
heart:

When the days of
mourning [for] my fa-
ther will be at hand,

then will I kill

Jacob my brother

42. And Rebekah was
informed

סמכתיו

ולכה אפוא

מה אעשה בני:

38. ויאמר עשו

אל אביו

הברכה אחת היא

לה אבי

ברכני גם אני

אבי

וישא עשו קלו

ויבך:

39. ויצן יצחק אביו

ויאמר אליו

הנה משמני הארץ

יהיה מושבך

ומטל השמים

מער:

40. ועל חרבך

תחיה

ואת אחיך

תעבד

והיה

כאשר תרד

ופרקת

ערו

מעל צווארך:

41. וישטם עשו

את יעקב

על הברכה

אשר ברכו אביו

ויאמר עשו בדפו

יקרבו

ימי אבל אבי

ואחרנה

את יעקב אחי:

42. ויגד לרבקה

1) Or. shall wander % as % nomade people; A. V. shall have dominion: R. V. shall break loose

2) R. V. shake.

שְׁבִיעִי

שְׁבִיעִי

5. And Isaac sent away Jacob,

and he went to Paddan-aram

unto Laban, the son of Bethuel the Syrian, the brother of Rebekah,

the mother of Jacob and Esau.

6. And [when] Esau saw

that Isaac had blessed Jacob,

and sent him away

to Paddan-aram

to take for himself from thence a wife.

[and] when he blessed him he commanded (upon) him, saying:

Thou shalt not take a wife of the daughters of Canaan;

מִפְּתוּר

1. And [that] Jacob hearkened unto his father

and unto his mother,

and was gone to Paddan-aram;

8. Then Esau saw

that the daughters of Canaan [were] evil in the eyes of Isaac his father.

9. And Esau went

unto Ishmael,

and took Mahalath

the daughter of Ishmael,

Abraham's son,

the sister of Nebaloth,

[in addition] to his wives,

to himself for a wife.

5. וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב

וַיֵּלֶךְ פָּדָנָה אֲרָם

אֶל לָבָן

בֶּן בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי

אָחִי רֵבֶקָה

אִם יַעֲקֹב וְעֵשָׂו :

6. וַיֵּרָא עֵשָׂו

כִּי בֵרַךְ יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב

וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ

פָּדָנָה אֲרָם

לִקְחַת לוֹ מִשָּׁם

אִשָּׁה

בְּבִרְכּוֹ אֹתוֹ

וַיִּצְוֵה עָלָיו

לֵאמֹר

לֹא תִקַּח אִשָּׁה

מִבְּנוֹת כְּנָעַן :

מִפְּתוּר

7. וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב

אֶל אָבִיו

וְאֶל אִמּוֹ

וַיֵּלֶךְ פָּדָנָה אֲרָם :

8. וַיֵּרָא עֵשָׂו

כִּי רָעוֹת בְּנוֹת כְּנָעַן

בְּעֵינָיו יִצְחָק אָבִיו :

9. וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו

אֶל יִשְׁמָעֵאל

וַיִּקַּח אֶת מַחֲלַת

בֵּת יִשְׁמָעֵאל

בֶּן אַבְרָהָם

אָחוֹת נְבִיּוֹת

עַל נָשָׁיו

לְזֵאתָ : לְאִשָּׁה :

like these,

of the daughters of the land, what good shall my life do to me?

כח

CAP. XXVIII.

1. And Isaac called (unto) Jacob,

and blessed him,

and commanded him,

and said to him:

Thou shalt not take a wife of the daughters of Canaan.

2. Arise,

go

to Paddan-aram,

to the house of Bethuel

thy mother's father;

and take for thyself from thence a wife

of the daughters of Laban thy mother's brother.

3. And God Almighty

bless thee,

and make thee fruitful,

and multiply thee,

that thou mayest become (for) a company of peoples.

4. And may he give (to) thee the blessing of Abraham,

to the

and to thy seed

with thee,

that thou mayest inherit

the land of thy sojournings,

which God gave to Abraham.

בְּאֵלֶּה

מִבְּנוֹת הָאֲרָץ
וְיָמָה לִי חַיִּים :

1. וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל יַעֲקֹב

וַיְבָרֶכֶּה אֹתוֹ

וַיְצַוֵּהוּ

וַיֹּאמֶר לוֹ

לֹא תִקַּח אִשָּׁה

מִבְּנוֹת כְּנָעַן :

2. קוּם

לֵךְ

פָּדָנָה אֲרָם

בֵּיתוֹהָ בְּתוּאֵל

אָבִי אִמִּי

וְקַח לָךְ מִשָּׁם

אִשָּׁה

מִבְּנוֹת לָבָן

אָחִי אִמִּי :

3. וַיְבָרֶכֶּה אֹתוֹ

וַיְפְרֹךְ

וַיִּרְבֶּךְ

וְהִרְבֵּיתָ

לְקַח לְעַמִּים :

4. וְיִתֵּן לָךְ

אֶת בְּרִכַּת אַבְרָהָם

לָךְ

וּלְזַרְעֶךָ

אִתָּךְ

לְרִשְׁתָּהּ

אֶת אֶרֶץ מְגוּרֶיךָ

אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים

לְאַבְרָהָם :

and in thee shall be
blessed
all the families of the
earth
and in thy seed.

15. And, behold, I [am]
with thee,
and will guard thee

whithersoever thou
goest,
and I will return thee

unto this land;
for I will not leave thee

until I have done
that which I spoke to
thee.

16. And Jacob awoke
out of his sleep,

and said:
Surely

the Lord is
in this place,

and I did not know [it].
17. And he feared,

and said:
How fearful [is] this
place!

this [is] none other
but the house of God,

and this is the gate of
the heaven.
18. And Jacob rose up
early

in the morning,
and took the stone

which he had put
under his head,
and set it up [as] a
pillar,

and poured oil
upon its top.

19. And he called
the name of that place

Beth-el.

וַיְבָרְכוּ בְךָ

כָּל מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה

וּבְנֵי עֶדָה :

15. וְהִנֵּה אֲנִי עִמָּךְ

וְשָׁמְרָתִיךָ

כָּל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ

וְהִשִּׁיבְתִּיךָ

אֶל הָאָדָמָה הַזֹּאת

כִּי לֹא אֲשַׁעְבֶּדְךָ

עַד אֲשֶׁר אֲסִיחִי

אֶת אֲשֶׁר וַיְבָרַתִּי לְךָ

16. וַיִּבְקֶן יַעֲקֹב

מִשְׁנָתוֹ

וַיֹּאמֶר

אֲבֹן

יֵשׁ יְהוָה

בְּמָקוֹם הַזֶּה

וְאֲנִי לֹא יָדָעְתִּי :

17. וַיִּירָא

וַיֹּאמֶר

מֶה נֹרָא הַמָּקוֹם

הַזֶּה

אֵין זֶה

כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים

וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם :

18. וַיִּשְׁכֶּם יַעֲקֹב

בַּבֶּקֶר

וַיִּקַּח אֶת הָאֲבֹן

אֲשֶׁר שָׁם מִרְאֲשֹׁתָיו

וַיִּשֶׂם אֹתוֹ מִצְבֵּה

וַיִּצֹק שֶׁמֶן

עַל רֹאשׁוֹ :

19. וַיִּקְרָא

אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם

הַהוּא

בֵּית אֵל

VAYETZE

וַיֵּצֵא

10. And Jacob went out
from Beer-sheba,

and went to Haran.

11. And he lighted
upon a certain place,
and slept there the
night,

because the sun had set,
and he took

[one] of the stones of
the place,
and put [it] under his
head;

and he lay down
in that place

12. And he dreamed,
and, behold, a ladder

set up on the earth,
and its top

reaching [to] the
heaven;
and, behold, angels of
God

ascending and descend-
ing on it.
13. And, behold,

the Lord [was] standing
by it,
and said:

I [am] the Lord,
the God of Abraham
thy father

and the God of Isaac;
the land

on which thou [art]
lying.

to thee will I give it
and to thy seed.

14. And thy seed shall
be
like the dust of the
earth,

and thou shalt spread
to the west, and to the
east,

and to the north, and
to the south;

10. וַיֵּצֵא יַעֲקֹב

מִבְּעַר שֶׁבַע

וַיֵּלֶךְ חָרָנָה :

11. וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם

וַיָּרֶן שָׁם

כִּי בא הַשֶּׁמֶשׁ

וַיִּקַּח

מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם

וַיִּשֶׂם מִרְאֲשֹׁתָיו

וַיִּשְׁכֶּם

בְּמָקוֹם הַהוּא :

12. וַיַּחלֶם

וְהִנֵּה סֹלֶם

מֻצָּב אֶרֶץ

וְרֹאשׁוֹ

מַגִּיעַ הַשָּׁמַיִם

וְהִנֵּה מַלְאכֵי אֱלֹהִים

עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ :

13. וְהִנֵּה

יְהוָה נֹצֵב עָלָיו

וַיֹּאמֶר

אֲנִי יְהוָה

אֱלֹהֵי אֲבֹרָהם אֲבִיךָ

וְאֱלֹהֵי יִצְחָק

הָאָרֶץ

אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב

עָלֶיהָ

לְךָ אֶתְנֶנָּה

וְלֹרְעָה :

14. וְהָיָה זֶרְעֶךָ

כַּעֲפַר הָאָרֶץ

וַיִּפְרֹצֶת

יָמָה וּקְדָמָה

וּצָפֹנָה וְנִגְבָּה

3. And thither were accustomed to be gathered all the flocks,

and to roll the stone from the mouth of the well, and to water the sheep and to return the stone upon the mouth of the well to its place.

4. And Jacob said unto them; My brethren, whence [are] you? And they said:

Of Haran [are] we.

5. And he said to them: Do you know Laban the son of Nahor?

And they said: We know [him].

6. And he said to them: [Is] peace to him?

And they said: Peace; and, behold, Rachel his daughter [is] coming with the sheep.

7. And he said: Behold, the day [is] still long, [it is] not time

[that] the cattle [should] be gathered together; water the sheep

and go, feed [them].

8. And they said: We are not able, until [there] be gathered together all the flocks,

and they roll the stone from upon the mouth of the well, then we water the sheep.

9. [While] he [was] still speaking with them, (and) Rachel came

3. וְנִאָסְפוּ שָׁמָּה כָּל הָעֵדָרִים וְגִלְדוּ אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיִּשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן וַיָּשִׁיבוּ אֶת הָאֶבֶן עַל פִּי הַבְּאֵר לְמָקוֹמָהּ :

4. וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אֲחֵי מֵאֵין אַתֶּם נִיאָמְרוּ

מֵחָרָן אֲנַחְנוּ :

5. וַיֹּאמֶר לָהֶם הִידַעְתֶּם אֶת לָבָן בֶּן נָחוֹר נִיאָמְרוּ יָדַעְנוּ :

6. וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשְׁלוֹם לוֹ נִיאָמְרוּ שְׁלוֹם וַהֲגַה רַחֵל בָּתּוֹ בָּאָה עִם הַצֹּאן :

7. וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם נָדוּל לֹא עֵת הָאֶסֶף הַמְּקֹנֶה הִשְׁקוּ הַצֹּאן וּכְבוּ רְעוּ :

8. וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכָל עַד אֲשֶׁר יִאָסְפוּ כָּל הָעֵדָרִים וְגִלְדוּ אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיִּשְׁקִינוּ הַצֹּאן :

9. עוֹדֵנוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְרַחֵל בָּאָה

but Luz [was] the name of the city at the first.

20. And Jacob vowed a vow, saying:

If God will be with me, and will guard me in this way

which I [am] going, and will give me bread to eat and raiment to put on;

21. And I will return in peace unto my father's house, then shall the Lord be to me (for) a God.

22. And this stone which I have set up [as] a pillar, shall be God's house; and [of] all which thou shalt give me I will surely give the tenth to thee.

כֹּת שְׁנֵי

1. And Jacob lifted up his feet, and went

to the land of the children of the East

2. And he saw, and, behold, a well in the field, and, behold, there [were] three flocks of sheep

lying by it; for out of that well

they were accustomed to water the flocks; and the stone [was] great upon the mouth of the well

וְאוֹלָם לֹו שֵׁם הָעִיר לְרֵאשִׁיטָה :

20. וַיִּנָּדַר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי

וְשָׁמְרָנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וְכִבֵּר לְדִבֵּשׁ :

21. וְשָׁכַמְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי וַהֲיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים :

22. וַהֲאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָּךְ :

CAP. XXIX. שְׁנֵי

1. וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּצֵא אֶרְצָה בְּנֵי קְדֵם :

2. וַיֵּרָא וַהֲגַה בְּאֵר בַּשָּׂדֶה וַהֲגַה שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן רֹבְצִים עָקֶיהָ

כִּי מִן הַבְּאֵר הַהִיא יִשְׁקוּ הָעֵדָרִים וַהֲאֶבֶן הַגָּדוֹל עַל פִּי הַבְּאֵר :

And he dwelt with him

וישב עמו

a month of days.

חדש ימים :

15. And Laban said to Jacob:

15. ויאמר לבן ליעקב

Because thou art my brother, shouldst thou serve me for nothing? Tell me

הכי אחי אתה

ועבדתני חנם

הגידה לי

what [shall] thy wages [be]?

מה משכורתך :

16. And Laban had two daughters;

16. וילבן שתי בנות

the name of the older [was] Leah,

שם הנזלה לאה

and the name of the younger [was] Rachel.

ושם הקטנה רחל :

17. And Leah's eyes [were] weak:

17. ועיני לאה רכות

but Rachel was

ורחל היתה

of beautiful form

יפת תאר

and beautiful appearance.

ויפת מראה :

שלישי

שלישי

18. And Jacob loved Rachel,

18. ויאהב יעקב את רחל

and he said:

ויאמר

I will serve thee

אעבדך

seven years

שבע שנים

for Rachel thy younger daughter.

ברחל בתך הקטנה :

19. And Laban said:

19. ויאמר לבן

[It is] better

טוב

that I give her to thee,

תתי אתה לה

than that I should give her

מתתי אתה

to another man;

לאיש אחר

dwelt with me.

שבה עמדי :

20. And Jacob served

20. ויעבד יעקב

for Rachel

ברחל

seven years,

שבע שנים

and they were in his eyes

והיו בעיניו

like a few days,

כמים אחדים

for his love [to] her.

באהבתו אתה :

21. And Jacob said

21. ויאמר יעקב

unto Laban:

אל לבן

with the sheep

עם הצאן

which belonged to her father,

אשר לאביה

for she [was] a shepherdess.

כי רעה היא :

10. And it came to pass,

10. ויהי

when Jacob saw

כאשר ראה יעקב

Rachel the daughter of Laban

את רחל בת לבן

his mother's brother,

אחי אמו

and the sheep of Laban

ואת צאן לבן

his mother's brother,

אחי אמו

that Jacob came near

ונגש יעקב

and rolled the stone

ויגל את האבן

from the mouth of the well,

מעל פי הבאר

and watered the sheep of Laban

וישק את צאן לבן

his mother's brother.

אחי אמו :

11. And Jacob kissed (to) Rachel,

11. וישק יעקב לרחל

and lifted up his voice,

וישא את קו

and wept.

ויהי :

12. And Jacob told (to) Rachel

12. ויגיד יעקב לרחל

that he [was] her father's brother,

כי אחי אביה הוא

and that he [was] Rebekah's son,

ובי בן רבקה הוא

and she ran,

ותרץ

and told (to) her father.

ותגיד לאביה :

13. And it came to pass,

13. ויהי

when Laban heard

כשמע לבן

the tidings of Jacob,

את שמע יעקב

his sister's son,

בן אחתו

that he ran to meet him,

וירץ לקראתו

and embraced (to) him,

ויחבקו

and kissed (to) him,

וינשק לו

and brought him unto his house.

ויבואהו אל ביתו

And he told (to) Laban

ויספר ללבן

all these things.

את כל הדברים

14. And Laban said to him:

14. ויאמר לו לבן

Surely

אך

my bone and my flesh [art] thou.

עצמי ובשרי אתה

1) Or. report. 2) Or. the space of a month. 3) Or. tender. 4) I. e. they seemed to him.

to him for a wife.
 29. And Laban gave
 to Rachel his daughter
 Bilhah his handmaid
 [to be] to her for a
 handmaid.
 30. And he ³married
 also Rachel,
 and he loved also Rachel
 more than Leah;
 and he served with him
 still seven other years.
 31. And the Lord saw
 that Leah [was] hated,
 and he opened her
 womb;
 but Rachel [was] barren.
 32. And Leah conceived,
 and bore a son,
 and she called his name
 Reuben;
 for she said:
 'Because the Lord has
 looked
 upon my affliction;
 for now
 my husband will love
 me.
 33. And she conceived
 again,
 and bore a son;
 and said:
 Because the Lord has
 heard
 that I [am] hated,
 he has therefore given
 me this one also;
 and she called his name
 Simeon.
 34. And she conceived
 again,
 and bore a son;
 and said:
 Now this time
 will my husband be
 attached unto me,
 because I have born
 to him

לו לאשה:
 29. ויתן לכן
 לרחל בתו
 את בילה שפחתו
 לה לשפחה:
 30. ויבא גם אל רחל
 ויאהב גם את רחל
 מלעה
 ויעבד עמו
 עוד שבע שנים }
 אחרות:
 31. וירא יהוה
 כי שנואה לעה
 ויפתח את רחמה
 ורחל עקרה:
 וילד בן
 ותקרא שמו ראובן
 כי אמרה
 כי ראה יהוה
 בעיני
 כי עתה
 יאהבני אישי:
 33. ותקד עוד
 ותלד בן
 ותאמר
 כי שמע יהוה
 כי שנואה אנכי
 ויתן לי גם את זה
 ותקרא שמו שמעון:
 34. ותקד עוד
 ותלד בן
 ותאמר
 עתה הפעם
 ילדה אישי אלי
 כי ילדתי לו

Give [me] my wife,
 for my days are full,
 and let me ¹marry her.
 22. And Laban gathered
 together
 all the men of the place,
 and made a feast.
 23. And it came to pass
 in the evening,
 that he took Leah his
 daughter,
 and brought her unto
 him;
 and he ²married her.
 24. And Laban gave her
 Zilpah his handmaid
 to Leah his daughter
 [as] a handmaid.
 25. And it came to pass
 in the morning,
 and, behold, she [was]
 Leah;
 and he said unto Laban:
 What is this thou hast
 done to me?
 Did not I serve with
 thee for Rachel?
 and why hast thou
 deceived me?
 26. And Laban said:
 It is not done so
 in our place,
 to give the younger
 before the first-born.
 27. Fill the week of
 this one,
 and we will give thee
 this [other] one also
 for the service
 which thou shalt serve
 with me
 still seven other years.
 28. And Jacob did so,
 and filled the week
 of this one;
 and he gave him
 Rachel his daughter

הבה את אשתי
 כי מלא ימי
 ואבואה אליה:
 22. ויאסף לבן
 את כל אנשי המקום
 ויעש משתה:
 23. ויהי בערב
 ויקח את לעה בתו
 ויבא אותה אליו
 ויבא אליה:
 24. ויתן לבן לה
 את זלפה שפחתו
 ללעה בתו שפחה:
 25. ויהי בבקר
 והנה היא לעה
 ויאמר אל לבן
 מה זאת עשית לי
 הלא ברחל
 עבדתי עמך
 וקמה רמיתני
 26. ויאמר לבן
 לא יעשה כן
 במקומנו
 לתת הצעירה
 לפני הבכירה:
 27. מלא שבוע זאת
 ונתנה לך
 גם את זאת
 בעבדה
 אשר תעבד עמדי
 עוד שבע שנים }
 אחרות:
 28. ויעש יעקב כן
 וימלא שבוע זאת
 ויתן לו
 את רחל בתו

1) H. so in unto her. 2) H. came in unto her. 3) H. came in also unto Rachel. 4) Or, surely.

and bore to Jacob a son. וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֶּן:
 6. And Rachel said: 6. וַתֹּאמֶר רָחֵל
 God has judged me, דִּבְנֵי אֱלֹהִים
 and has also heard (in) וְגַם שָׁמַע בְּקֻלִּי
 my voice, נִתֵּן לִי בֶן
 and has given me a son; עַל בֶּן
 therefore
 she called his name Dan. קָרָאָה שְׁמוֹ דָּן:
 7. And she conceived 7. וַתַּהַר עוֹד
 again, וַתֵּלֶד בְּלָהָה
 and Bilhah Rachel's { שִׁפְחַת רָחֵל
 handmaid bore
 a second son to Jacob. בֶּן שְׁנִי לְיַעֲקֹב:
 8. And Rachel said: 8. וַתֹּאמֶר רָחֵל
 "Struggles of God נִפְתָּלוֹי אֱלֹהִים
 I have struggled with נִפְתַּלְתִּי עִם אֲחֹתִי
 my sister, וְגַם יָבִילְתִּי
 and I have also prevail-
 ed; וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי:
 and she called his name
 Naphtali.
 9. When Leah saw 9. וַתִּרְאֵה לֵאָה
 that she ¹ceased from
 bearing, כִּי עָמְדָה מִלְדֹּת
 (and) she took וַתִּקַּח
 Zilpah her handmaid, אֶת זִלְפָּה שִׁפְחַתָּהּ
 and gave her to Jacob וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב
 for a wife. לְאִשָּׁה:
 10. And Zilpah Leah's { 10. וַתֵּלֶד זִלְפָּה
 handmaid bore { שִׁפְחַת לֵאָה
 to Jacob a son. דִּבְיַעֲקֹב בֶּן:
 11. And Leah said: 11. וַתֹּאמֶר לֵאָה
 "Fortune comes! כָּאֵן נָדָה
 and she called his name וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נָדָה:
 Gad.
 12. And Zilpah Leah's { 12. וַתֵּלֶד זִלְפָּה
 handmaid bore { שִׁפְחַת לֵאָה
 a second son to Jacob. בֶּן שְׁנִי לְיַעֲקֹב:
 13. And Leah said: 13. וַתֹּאמֶר לֵאָה
 "T, my happiness; בְּאַשְׁרֵי
 for the daughters will
 call me happy; כִּי אֲשֶׁרוּנִי בְנוֹת
 and she called his name וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ
 Asher. אֲשֶׁר:

three sons; מְלֻשָּׁה בְּנִים
 therefore עַל בֶּן
 was his name called Levi: קָרָא שְׁמוֹ לֵוִי:
 35. And she conceived 35. וַתַּהַר עוֹד
 again, וַתֵּלֶד בֶּן
 and bore a son; וַתֹּאמֶר
 and she said: רָחֵל
 This time הַפֶּעַם
 will I praise the Lord: אוֹדֶה אֶת יְהוָה
 therefore עַל בֶּן
 she called his name קָרָאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה;
 Judah; and she ²ceased ³from
 bearing. וַתִּעַמַּד מִלְדֹּת:
 CAP. XXX.
 1. And [when] Rachel 1. וַתִּרְאֵה רָחֵל
 saw
 that she did not bear כִּי לֹא יָלְדָה לְיַעֲקֹב
 [children] to Jacob, וַתִּקְנֵה רָחֵל בְּאִחְתָּהּ
 Rachel envied her sister: וַתֹּאמֶר אֵל יַעֲקֹב
 and she said unto Jacob: הִבֵּה לִי בְנִים
 Give me children, וְאִם אֵין
 and if not, מֵתָה אֲנֹכִי:
 I [am] about to die.
 2. And Jacob's anger 2. וַיַּחַר אַף יַעֲקֹב
 glowed בְּרָחֵל
 against Rachel; וַיֹּאמֶר
 and he said: חֲתַחֲת אֱלֹהִים אֲנֹכִי
 Am I in God's stead, אֲשֶׁר מְנַע מִמֶּךָ
 who has withheld פְּרִי בֶטֶן:
 from thee the fruit of the womb?
 3. And she said: 3. וַתֹּאמֶר
 Behold my maidser- הִנֵּה אִמְתִּי בְלָהָה
 vant Bilhah, בְּאִימָהּ
 smarry her; וַתֵּלֶד עַל בְּרִכִּי
 and let her bear upon וְאִבְנָה גַם אֲנֹכִי
 my knees, כִּמְנָה:
 and let me also be built
 by her.
 4. And she gave him 4. וַתִּתֵּן לוֹ
 Bilhah her handmaid אֶת בְּרָחָה שִׁפְחַתָּהּ
 for a wife; לְאִשָּׁה
 and Jacob ⁶married her. וַיִּבֵּא אֵלֶיהָ יַעֲקֹב:
 5. And Bilhah conceived, 5. וַתַּהַר בְּרָחָה

1) Or, left bearing. 2) Or, Here is my etc. 3) H. go in unto her. 4) I. e. obtain children. 5) H. came to unto her. 6) Or, mighty struggles. 7) Or. Fortunate! or as the כתיב בנדה: with fortune 8) H. 1h

and called her name ^{Dinah.} } וַתִּקְרָא אֶת שְׁמָהּ
דינה :
22. And God remembered ^{Rachel.} } וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים
אֶת רָחֵל
and God hearkened unto ^{her,} } וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
and opened her womb. } וַיִּפְתַּח אֶת רִחְמָהּ :
23. And she conceived, } וַתַּהַר
and bore a son; } וַתֵּלֶד בֶּן
and she said: } וַתֹּאמֶר
God has removed } אֶסֶף אֱלֹהִים
my reproach. } אֶת חֲרָפְתִּי :
24. And she called his ^{name Joseph.} } וַתִּקְרָא אֶת
שְׁמוֹ יוֹסֵף
saying: } יֹאמֶר
The Lord 'add to me } יֹסֵף יְהוָה לִי
another son, } בֶּן אַחֵר :
25. And it came to pass, } וַיְהִי
when Rachel had born } בְּאִשֶּׁר יָלְדָה רָחֵל
^{Joseph,} } אֶת יוֹסֵף
that Jacob said unto } וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶדְבָר
^{Laban:} } שְׂדֵחָנִי
Send me away,
and let me go
unto my place
and to my country.
26. Give [me] my wives
and my children,
for whom I have served
thee, } וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֶתְּךָ בְּהֵן
and let me go;
for thou knowest
my service,
wherewith I have served
thee.
27. And Laban said unto
him:
If I could but find favor
in thine eyes;
I have ^{learned by}
experience

רביעי
14. וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בַּיָּמִי קָצִיר הַסִּיּוֹן וַיִּמְצָא
דוֹנָאִים בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל לֵאָה אִמּוֹ
וַתֹּאמֶר רָחֵל אֵל לֵאָה תֵּנִי נָא לִי מְדוּדָאִי
בְּגֵד : 15. וַתֹּאמֶר לָהּ הַמַּעֲט קָחְתְּךָ אֶת
אִישִׁי וְלָקַחְתָּ גַם אֶת דּוּדָאִי בְּנִי וַתֹּאמֶר
רָחֵל לָבֵן וַיִּשָּׁבֵב עִמָּךְ תַּלְמִידָה תַּחַת
דּוּדָאִי בְּגֵד : 16. וַיָּבֵא יַעֲקֹב מִן הַשָּׂדֶה
בַּעֲרֹב וַיִּמְצָא לֵאָה לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי
תָּבוֹא כִּי שָׂכַר שְׂכֻרְתִּיךָ בְּדוּדָאִי בְּנִי
וַיִּשָּׁבֵב עִמָּהּ בַּלַּיְלָה הוּא :
17. And God hearkened } וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
unto Leah, } אֶל לֵאָה
and she conceived, } וַתַּהַר
and bore to Jacob } וַתֵּלֶד לַיַּעֲקֹב
a fifth son. } בֶּן חַמְשִׁי :
18. And Leah said: } וַתֹּאמֶר לֵאָה
God has given [me] my } נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי
^{reward,} } אֲשֶׁר נָתַתִּי שְׂפָחָתִי
because I have given } לְאִישִׁי
^{my} ^{hand-maid} } וַתִּקְרָא שְׁמוֹ
to my husband; } יִשָּׁשְׁכָר :
and she called his name }
Issachar. }
19. And Leah conceived } וַתַּהַר עוֹד לֵאָה
^{again,} } וַתֵּלֶד בֶּן שֵׁשִׁי
and bore a sixth son } לַיַּעֲקֹב :
to Jacob. }
20. And Leah said: } וַתֹּאמֶר לֵאָה
God has presented (to) me } וַבְּנֵי אֱלֹהִים אֹתִי
a good present; } וְכֵן טוֹב
^{this time} } רַעְעָם
will my husband dwell } וַבְּנֵי אִישִׁי
^{with me,} } כִּי יֵלְדָתִי לוֹ
because I have born to } שֵׁשָׁה בָנִים
him }
six sons; } וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ
and she called his name } זְבוּלֻן :
Zebulun. }
21. And afterwards she } וַאֲחֵר יָלְדָה בֵּת
bore a daughter,

1)Or. hire. 2)Or, female slave. 3)Heb. the. 4)Or, shall add. 5)Or, observed the omens

33. So shall my righteousness testify for me hereafter-

when thou shalt come about my wages [that is] before thee:

every one that is not speckled and spotted

among the goats,

and brown among the sheep, that [shall be counted] stolen with me.

34. And Laban said,

Yea,

verily, let it be according to thy word.

35. And he removed in that day the he-goats,

the striped and the spotted, and all the she goats,

the speckled and the spotted, every one that had white in it,

and every brown one

among the sheep,

and gave [them]

into the hand of his sons,

36. And he set

a journey of three days between himself and

(between) Jacob, and Jacob fed

the rest of Laban's

flocks.

37. And Jacob took for himself rod[s] of fresh poplar,

and of the almond and chestnut tree; and peeled in them

white stripes,

laying bare the white

which [was] on the rods.

38. And he set

33 וְעֵתָהּ בִּי צְדִיקָתִי

בְּיוֹם מָחָר

כִּי תָבוֹא עָלַי שְׂכָרִי

לְפָנַי

כָּל אֲשֶׁר אֵינָנִי

נֶקֶד וְטָלוֹא

בַּעֲזִים

וְחוּם בְּכִשְׁבִּים

כְּנוּב הוּא אִתִּי :

34. וַיֹּאמֶר לָבָן

הֵן

לֹא יִהְיֶה כְּדִבְרְךָ :

35. וַיִּסָּר בְּיוֹם הַהוּא

אֶת הַתְּיָשִׁים

הַעֲקָדִים וְהַטָּלָאִים

וְאֵת כָּל הָעֲזִים

הַנִּקְדוֹת וְהַטָּלָאִת

כָּל אֲשֶׁר לָבָן בּוֹ

וְכָל חוּם

בְּכִשְׁבִּים

וַיִּתֵּן

בְּיָד בָּנָיו :

36. וַיִּשֶׂם

דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים

בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב

וַיַּעֲקֹב רָעָה

אֶת צֹאן לָבָן

הַנּוֹתָרוֹת :

37. וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב

מִקֵּד לִבְנֵה לֶחַ

וְלוֹז וְעֲרָמִין

וַיַּפְצֵל בָּהֶן

פְּצִלוֹת לְבָנוֹת

מִהִשָּׁה הַרְבֵּן

אֲשֶׁר עַל הַמִּקְלָוֹת :

38. וַיִּצַּב

that the Lord has blessed me for thy sake.

28. And he said:

Appoint me thy wages,

and let me give [it],

29. And he said unto him:

Thou knowest

how I have served thee,

and how thy cattle was

with me.

30. For [it was] little

which thou hadst before

and it has [now] spread

into a multitude,

and the Lord has blessed thee

since my coming.

and now,

when shall I provide also

for my house ?

31. And he said :

What shall I give thee?

And Jacob said:

Thou shalt not give me

any thing ;

if thou wilt do for me,

this thing,

I will return,

feed thy flock,

and keep [it].

32. I will pass through

all thy flock

removing from thence

every speckled and

spotted lamb,

and every brown lamb

among the sheep.

and spotted and speckled

among the goats :

and [of such] shall be

my wages.

וַיְבָרֶכְנִי יְהוָה

בְּגִדְךָ :

28. וַיֹּאמֶר

נִקְּבֵה שְׂכָרְךָ עָלַי

וְאֶתָנָה :

29. וַיֹּאמֶר אֵלָיו

אַתָּה יָדָעַתָּ

אֵת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ

וְאֵת אֲשֶׁר הָיָה מִקְנֶךָ

אִתִּי :

30. כִּי מְעַט

אֲשֶׁר הָיָה לְךָ לִפְנֵי

וַיִּפְרֹץ לְרֹב

וַיְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱתָךְ

לְרֹבְכִי

וְעַתָּה

מָתִי אַעֲשֶׂה גַם אֲנֹכִי

לְבֵיתִי :

31. וַיֹּאמֶר

מָה אֶתֶּן לְךָ

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

לֹא תִתֶּן לִי מֵאֲנֹכָהּ

אִם תַּעֲשֶׂה לִּי

הַדָּבָר הַזֶּה

אֲשׁוּבָה

אֶרְעֶה צֹאנְךָ

אֲשֹׁמֵר :

32. אֶעֱבֹר בְּכָל צֹאנְךָ

הַיּוֹם

הַסֵּר מִשָּׁם

כָּל שֶׁהֵן נֶקֶד וְטָלוֹא

וְכָל שֶׁהֵן חוּם

בְּכִשְׁבִּים

וְטָלוֹא וְנֶקֶד

בַּעֲזִים

וְהָיָה שְׂכָרִי :

1) Heb. what. 2) Or, and what thy cattle have become with me. 3) Heb. at my foot. 4) Heb. in the morning

and [so] the weak used to be

for Laban,

and the strong for Jacob.

43. And the man increased ⁶exceedingly,

and he had

many flocks,

and maid-servants and men-servants, and camels and asses.

ל

1. And he heard

the words of Laban's sons, saying:

Jacob has taken away

all that [was] our father's; and of that which [was] our father's he has ⁷made

all this ⁸wealth.

2. And Jacob ⁹beheld

the face of Laban,

and, behold, it was not ¹⁰toward him as yesterday [and] ¹¹before yesterday.

3. And the Lord said unto Jacob:

Return

unto the land of thy fathers, and unto thy ¹²birth-place, and I will be with thee.

4. And Jacob sent

and called Rachel and Leah [into] the field

unto his flocks.

5. And he said to them:

I see

your father's face

that it is not ¹³toward me

as yesterday [and] ¹⁴before-yesterday.

וְהָיָה הַעֲמִיּוֹת לְלָבָן

וְהַקָּשִׁים לְיַעֲקֹב:

וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ

מְאֹד מְאֹד

וַיְהִי לוֹ

צֹאן רַבּוֹת

וּשְׁפָחוֹת וְעֲבָדִים

וּגְמִלִים וְחֲמֹרִים:

CAP. XXXI.

וַיִּשְׁמַע

אֶת דְּבָרֵי בְנֵי לָבָן

לֵאמֹר

זָקַח יַעֲקֹב

אֵת כָּל אֲשֶׁר לְאָבִינוּ

וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ

עָשָׂה

אֵת כָּל הַכֶּסֶד הַזֶּה:

2. וַיִּרְא יַעֲקֹב

אֶת פְּנֵי לָבָן

וַהֲגִה אֵינָנו עִמּוֹ

כְּתִמְכֹּר שְׁלֹשׁוֹם:

3. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל יַעֲקֹב

שׁוּב

אֶל אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ

וּלְמֹדֶתֶךָ

וְאֵחָיָה עִמָּךְ:

4. וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב

וַיִּקְרָא לְרַחֵל וּלְלֵאָה

הַשָּׂדֶה

אֶדְ צֹאנֵהוּ:

5. וַיֹּאמֶר לָהֶן

רָאָה אֲנֹכִי

אֶת פְּנֵי אֲבִיכֶן

כִּי אֵינָנו אֵלַי

כְּתִמְכֹּל שְׁרִשָּׁם

the rods

which he had peeled

in the gutters,

¹in the troughs of water,

whither the flocks came

to drink,

over against the flocks;

and they ²conceived

when they came to drink.

39. And the flocks ²conceived

by the rods,

and the flocks bore

striped,

speckled, and spotted.

40. And ³these lambs

did Jacob separate.

and set

the faces of the flocks

toward the striped

and every brown one

in the flocks of Laban;

and he put for himself droves apart,

and he did not put them

⁴with Laban's flocks.

41. And it used to be,

whenever the strong flocks ²conceived,

that Jacob placed

the rods

before the eyes of the flocks

in the gutters,

that they might ²conceive

⁵by the rods.

42. But when the flocks were weak,

he did not place [them]:

אֶת הַמַּקְלוֹת

אֲשֶׁר פָּצַר

בַּרְהֲמִים

בְּשִׁקְחוֹת הַמָּיִם

אֲשֶׁר תָּבֹאן הַצֹּאן

לְשָׁתוֹת

לְנֹכַח הַצֹּאן

וַיַּחֲמֶנָה

בְּבֹאֵן לְשָׁתוֹת:

39. וַיַּחֲמֶנָה הַצֹּאן

אֶת הַמַּקְלוֹת

וַתֵּלְדוּן הַצֹּאן

עֲקָדִים

נֶקֶדִים וּמְלֻאִים:

40. וַהֲפָשִׁיבִים

הַפָּרִיד יַעֲקֹב

נִיחָן

פְּנֵי הַצֹּאן

אֶל עֲקָד

וְכָל חוּם

בְּצֹאן לָבָן

וַיִּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים

כְּבֹדוֹ

וְלֹא שָׁתַם

עַל צֹאן לָבָן:

41. וַהֲיָה

כָּל יָמֵם הַצֹּאן

הַמִּקְשָׁרוֹת

וַיִּשֶׁם יַעֲקֹב

אֶת הַמַּקְלוֹת

לְעֵיני הַצֹּאן

בַּרְהֲמִים

לִיחֲמֶנָה

בַּמַּקְלוֹת:

42. וּבְהַעֲמִיף הַצֹּאן

לֹא יִשִּׁי

1)Or, by. 2)Or, paired. 3)Heb. the. 4)Or, unto. 5)Or, among. 6)Heb. exceedingly, exceedingly. 7)Or, gotten. 8)Heb. glory. 9)Or, saw. 10)Heb. with. 11)Heb. the third day, i.e. as beforetime. 12)Or, kindred. 13)Heb. unto.

12. And he said:	12. וַיֹּאמֶר	but the God of my father	וַיֹּאמֶר אֲבִי
Raise, now, thine eyes	יָשָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה	has been with me.	הָיָה עִמָּדִי:
and see,	כָּל הָעֶמְדִּים	6. And ye know	6. וְיָתֵקְנָה יְדֵעֵתוֹ
all the ^{the} he-goats	הָעֹלִים עַל הַצֹּאן	that with all my power	כִּי בְכָל כֹּחִי
that are going up upon	עֲקֻדִּים	I have served your	עֲבַדְתִּי אֶת אֲבִיבִן:
[are] striped,	נֶקְדִּים וּבְרָדִים	father.	7. וְאֲבִיבִן
speckled, and ^{and} sprinkled;	כִּי רָאִיתִי	7. And your father	הִתַּל בִּי
for I have seen	אֶת כָּל אֲשֶׁר לָבִן	has cheated ^{me} ,	וְהִחֲלִיף
all that Laban [is] doing	עֲשֵׂה קָדָּה:	and has changed	אֶת מִשְׁכָּרְתִּי
to thee.	13. וְאֲנִי הָאֵל בֵּית אֵל	my wages	עֲשֵׂת מְנִים
13. I [am] the God of	אֲשֶׁר מִשְׁחָתָה שָׁם	ten times,	וְלֹא נָתַנוּ אֱלֹהִים
Beth-el,	מִצִּבָּה	but God has not allowed	לְהִרַע עֲמָדִי:
where thou aointedst	אֲשֶׁר נָדַרְתָּ לִּי שָׁם	him	8. אִם כֹּה יֹאמֶר
a memorial pillar,	נָדָר	to do ^{me} evil.	נֶקְדִּים יִהְיֶה שְׂכָרְךָ
where thou vowedst to	עֲתָה קֹים	8. If he ^{said} thus:	וְיִלְדוּ כָּל הַצֹּאן
me	וְיָשׁוּב	Speckled ^{shall} be thy	נֶקְדִּים
a vow;	אֶל אֶרֶץ מוֹלִדְתְּךָ:	wages,	וְאִם כֹּה יֹאמֶר
now arise,	14. וּבָתְּעוּ רַחֵל וְלֵאָה	then all the flocks used	עֲקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרְךָ
go out from this land,	וַתֹּאמְרָנָה לוֹ	to bear	וְיִלְדוּ כָּל הַצֹּאן
and return	הָעוֹד לָנוּ	speckled;	עֲקֻדִּים:
unto the land of thy	חֶלֶק וְנַחֲלָה	and if he ^{said} thus:	9. וַיַּעַל אֱלֹהִים
birth.	בְּבֵית אֲבִינִי:	Striped shall be thy	אֶת מִקְנֵה אֲבִיכֶם
14. And Rachel and	15. הֲלוֹא נִכְרִיתִים	wages,	נִתְּנוֹ לִי:
Leah answered,	נִחְשָׁבְנוּ לִי	then all the flocks used	10. וַיְהִי
and said to him:	כִּי מִכְרָנוּ	to bear	בַּעַת יָחֵם הַצֹּאן
[Is there] still for us	וַיֹּאבֵד גַּם אֲבוֹל	striped.	וְאִשָּׁא עֵינִי
a portion or inheritance	אֶת כַּסְפֵּנוּ:	9. And God has taken	וְאֶרָא בַּחלוֹם
in our father's house:	16. כִּי כָּל הָעֶשֶׂר	away	וְהִנֵּה הָעֶמְדִּים
15. Are we not stran-	אֲשֶׁר הֵצִיר אֱלֹהִים	the cattle of your father,	הָעֹלִים עַל הַצֹּאן
gers	מֵאֲבִינִי	and has given [them] to	עֲקֻדִּים
considered by him?	כֵּן הוּא וּלְבָנָיו	me.	נֶקְדִּים וּבְרָדִים:
for he has sold us;	וַעֲתָה	10. And it came to pass,	11. וַיֹּאמֶר אֵלִי
and has also entirely	כָּל אֲשֶׁר אָמַר	at the time [when] the	מִלֵּאָה הָאֱלֹהִים
consumed	אֱלֹהִים אֵלַיךְ	flocks ^{conceived} ,	בַּחלוֹם
our money.	10.	that I raised my eyes	יַעֲקֹב
16. For all the riches	עֲשֵׂה:	and I saw in a dream,	וַאֲמַר הִנְנִי:
which God has taken		and, behold, the ^{the} he-	
away		goats	
from our father,		that were going up upon	
that [is] ours and our		the flocks	
children's;		[were] striped,	
and now		speckled, and ^{sprinkled} .	
all that God said unto		11. And ^{an} angel of	
thee;		God said unto me:	
10.		in a dream,	
		Jacob;	
		and I said: Here am I,	

1)H. in me. 2)H. with me. 3)H. used to say. 4)H. were accustomed to nair. 5)Or, rams. 6)Or, dappled. 7)H. inc.

seven days' journey;
and he overtook him
in the mountain of
Gilead.
24 And God came
unto Laban the Syrian
in a dream of the night
and said to him:
Be careful for thyself
that thou speak not
with Jacob
either good or bad.
25. And Laban reached
Jacob.
Now Jacob pitched
his tent
in the mountain;
and Laban pitched
with his brethren
in the mountain of
Gilead.
26. And Laban said
to Jacob:
What hast thou done,
that thou hast stolen
my heart,
and led away my
daughters
like captives of the
sword?
27. Why hast thou acted
secretly
to flee
and hast stolen [away
from] me,
and didst not tell me?
(and) I would have
sent thee away
with rejoicing and
with songs,
with tabret and with
harp.
28. And thou hast not
allowed me
to kiss (to) my sons and
(to) my daughters;
now thou hast done
foolishly.
29. It is in the power
of my hand
to do with you evil;

הַרְדָּךְ שִׁבְעַת יָמִים
וַיִּדְבֹק אֹתוֹ
בְּהַר הַגִּלְעָד :
24. וַיָּבֹא אֱלֹהִים
אֶל לָבָן הַסּוּרִי
בַּחֲלֹם הַלַּיְלָה
וַיֹּאמֶר לוֹ
הִשָּׁמֶר לָךְ
כִּן תִּדְבֹר עִם יַעֲקֹב
מִטּוֹב עַד רָע :
25. וַיִּשָּׁג לָבָן אֶת
יַעֲקֹב }
וַיַּעֲקֹב תָּקַע
אֶת אֹהֶלוֹ
בְּהַר
וּלָבָן תָּקַע
אֶת אֹהֶלוֹ
בְּהַר הַגִּלְעָד :
26. וַיֹּאמֶר לָבָן
לְיַעֲקֹב
מָה עָשִׂיתָ
וַתִּגְנֹב אֶת לִבִּי
וַתִּגְנֹב אֶת בָּנֹתַי
כְּשִׁבְיּוֹת הָרֶב :
27. לָמָּה נִחַפְתָּ
לָבוֹס
וַתִּגְנֹב אֹתִי
וְלֹא תִגְדָּתָ לִי
וַאֲשַׁלַּח
בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁירִים
בַּתָּף וּבְכִנּוֹר :
28. וְלֹא נִמְצְיָנִי
לְנִשֵּׁק לְבָנַי וּלְבָנֹתַי
עַתָּה הִסְכַּדְתָּ עִשְׂוִי :
29. יֵשׁ לְיָד יָדִי
לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע

שָׂשִׁי
17. And Jacob rose up,
and set his sons
and his wives
upon the camels.
18. And he led away
all his cattle
and all his movable
property
which he had acquired,
the cattle of his prop-
erty,
which he had acquired
in Paddan-aram:
to come
unto Isaac his father
to the land of Canaan.
19. Now Laban was gone
to shear his sheep;
and Rachel stole
the 'teraphim,
which belonged to
her father.
20. And Jacob stole
the heart of Laban
the Syrian,
because he did not
tell him
that he [was] about
to flee.
21. And he fled
and all that he had,
and he rose up,
and passed over the
river,
and set his face
[toward] the mountain
of Gilead.
22. And it was told to
Laban
on the third day,
that Jacob had fled.
23. And he took his
brethren
with him,
and pursued after him

שָׂשִׁי
17. וַיָּקָם יַעֲקֹב
וַיֵּשֶׂא אֶת בָּנָיו
וְאֶת נִשְׁוֵי
עַל הַגְּמָלִים :
18. וַיִּנְהַג
אֶת כָּל מִקְנֵהוּ
וְאֶת כָּל רֶכְשׁוֹ
אֲשֶׁר רָכַשׁ
מִקְנֵה קִנְיָנוֹ
אֲשֶׁר רָכַשׁ
בְּפַדְן אֲרָם
כָּבוֹא
אֶל יִצְחָק אָבִיו
אֶרֶצָה כְּנָעַן :
19. וּלָבָן הָלַךְ
לִגְזֹז אֶת צֹאנוֹ
וַתִּגְנֹב רָחֵל
אֶת הַתֵּרָפִים
אֲשֶׁר לְאָבִיהָ :
20. וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב
אֶת לֵב לָבָן הַסּוּרִי
עַל כִּלְי הַגִּיד לוֹ
כִּי בֹרַח הוּא :
21. וַיִּכְרַח הוּא
וְכָל אֲשֶׁר לוֹ
וַיָּקָם
וַיַּעֲבֹר אֶת הַנָּהָר
וַיֵּשֶׂם אֶת פָּנָיו
הַר הַגִּלְעָד :
22. וַיִּגַּד דָּבָר
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
כִּי בָרַח יַעֲקֹב :
23. וַיִּקַּח אֶת אֶחָיו
עִמּוֹ
וַיִּדְרֹף אַחֲרָיו

1) Some kind of idols. 2) Or, that I might have etc.

under the saddle of the camel,
and sat upon them:
and Laban felt
all the tent,
and did not find (them.)
35. And she said
unto her father:
Let [there] not be anger²
in the eyes of my lord,²
that I am not able
to rise up before thee;
for the manner of wo-
men [is] ³upon me.
And he searched,
but did not find
the teraphim.
36. And Jacob was
wroth,
and quarreled with
Laban;
and Jacob answered,
and said to Laban:
What is my trans-
gression,
what is my sin,
that thou hast hotly
pursued after me?
37. Whereas thou hast
felt
all my 'articles,
what hast thou found
from all the 'articles
of thy household?
set [it] here
before my brethren
and thy brethren,
and let them decide
between us two.
38. These twenty year[s]
I [have been] with thee;
thy ewes and thy she-
goats
have not cast their
young,
and the rams of thy
flock
I have not eaten.

בְּבֵר הַנֶּמֶל
וַתֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם
וַיִּמְשֹׁשׁ לָבָן
אֶת כָּל הָאֵהָל
וְלֹא מָצָא:
35. וַתֹּאמֶר
אֶל אָבִיהָ
אֵל יִחַד
בְּעֵינֵי אֲדֹנִי
כִּי רוּא אוֹכֵל
קָדוֹם כִּפְנֶיךָ
כִּי דָרָךְ נָשִׁים לִי
וַיִּחְפֹּשׁ
וְלֹא מָצָא
אֶת הַתֵּרָפִים:
36. וַיַּחֲדָר לַיַּעֲקֹב
וַיִּרְבַּב בְּלָבָן
וַיַּעַן יַעֲקֹב
וַיֹּאמֶר לָבָן
מָה פִּשְׁעִי
מָה חַמָּאתִי
כִּי דָרָכְתָּ אַחֲרַי:
37. כִּי מִשְׁשֶׁתָּ
אֶת כָּל כְּלִי
מָה מָצָאתָ
מִכָּל כְּלֵי בֵיתְךָ
שִׁים כֹּה
נִגְדַּר אִמִּי
וְאַחֲרֶיךָ
וַיִּוְכִיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ:
38. זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה
אֲנִכִּי עִמָּךְ
רִחֲקִיָּה וְעִזֶּיךָ
לֹא שָׁכַלְוּ
וְאֵילֵי צֹאנְךָ
לֹא אָכַלְתִּי:

but the God of your
father
[last] night spoke unto
me, saying:
Be careful for thyself
that thou speak not
with Jacob
either good or bad.
30. And now
thou hast gone,
because thou greatly
longedst
after thy father's house,
[but] why hast thou
stolen
my gods?
31. And Jacob answered,
and said to Laban:
Because I feared;
for I said:
Lest thou shouldest take
thy daughters forcibly
from me.
32. With whomsoever
thou findest
thy gods,
he shall not live;
before our brethren
discern thou
what [is thine] with me,
and take it to thee;
and Jacob did not know
that Rachel had stolen
them.
33. And Laban came
into Jacob's tent,
and into Leah's tent,
and into the tent of the
two maidservants,
but he did not find
(them.)
and he went out of
Leah's tent,
and came into Rachel's
tent.
34. And Rachel took
the teraphim,
and put them

וְאֱלֹהֵי אֲבִיכֶם
אֲמַשׁ אָמַר אֵלַי בְּאֹמֶר
הִשָּׁמֶר לָךְ
כִּדְבַר עִם יַעֲקֹב
מִטִּיב עַד רָע:
30. וְעַתָּה
הֲלָךְ הִלַּכְתָּ
כִּי נִכְסַף וְנִכְסַפְתָּה
בֵּית אָבִיךָ
לָמָּה נִגְבַּחְתָּ
אֶת אֱלֹהֵי:
31. וַיַּעַן יַעֲקֹב
וַיֹּאמֶר לָבָן
כִּי יִרְאֵתִי
כִּי אָמַרְתִּי
פֶן תִּגְזֹל אֶת בְּנוֹתֶיךָ
מֵעָמִי:
32. עִם אִשֶּׁר תִּמְצָא
אֶת אֱלֹהֶיךָ
לֹא חַיָּה
נִגְדַר אִמִּינוּ
הִפְרָךְ
מָה עִמָּדִי
וְקַח לָךְ
וְלֹא יָדַע יַעֲקֹב
כִּי רָחֵל גִּנְבָתָם:
33. וַיָּבֹא לָבָן
בְּאֵהָל יַעֲקֹב
וּבְאֵהָל לֵאָה
וּבְאֵהָל שְׁתֵּי הָאֻמָּהוֹת
וְלֹא מָצָא
וַיֵּצֵא מֵאֵהָל לֵאָה
וַיָּבֹא בְּאֵהָל רָחֵל:
34. וְרָחֵל לָקְחָה
אֶת הַתֵּרָפִים
וַתִּשְׁתֵּם

1) Or, [though] thou wouldst needs have gone.

2) I. e. Let not my lord be angry.

3) Or utensils: stuff

and the flock[s are] my
flock[s],
and all that thou seest
is mine;

but [as] to my daugh-
ters,
what can I do to these
this day?

or to their children
which they have born?

44. And now come,
let us make a covenant,

I and thou,
and let it be for a
witness
between me and
between thee.

45. And Jacob took a
stone, and set it up [as] a
memorial pillar.

46. And Jacob said

to his brethren:

Gather stones;

and they took stones,

and made a heap;

and they ate there

upon the heap.

47. And Laban called
it Jegar-sahadutha;

and Jacob called it
Galed.

48. And Laban said:

This heap [is] a witness

between me and (be-
tween) thee this day;

therefore he called his
name Galed;

49. And Mizpah,

for he said:

The Lord shall watch

between me and (be-
tween) thee,
when we are ²concealed

one from another.

וְהֵצֵאן זַאֲנִי

וְכָל אֲשֶׁר אֶתָּה רֹאֶה
לִי הוּא

וְלִבְנֹתַי
מָה אֶעֱשֶׂה לָאֵלֶּה

הַיּוֹם

אוֹ לְבָנֵיהֶן

אֲשֶׁר יֵלְדוּ:

44. וְעַתָּה לָכֵה

וְנָכַרְתָּה בְּרִית

אֲנִי וְאַתָּה

וְהָיָה לָעֵד

בֵּינִי וּבֵינֶיךָ:

45. וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבֶן

וַיִּרְמֶה מִצְבֵּה:

46. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

לְאֶחָיו

לְקַטּוּ אֲבָנִים

וַיִּקְחוּ אֲבָנִים

וַיַּעֲשׂוּ הָלֵךְ

וַיֹּאכְלוּ שָׁם

עַל הָהָל:

47. וַיִּקְרָא לוֹ לָבֵן
יֵגֶר שְׁהָדוּתָא

וַיַּעֲקֹב קָרָא לוֹ גָּלֵד:

48. וַיֹּאמֶר לָבֵן

הַהֵךְ הַזֶּה עֵד

בֵּינִי וּבֵינֶיךָ הַיּוֹם

עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ
גָּלֵד:

49. וּמִצְפָּה

אֲשֶׁר אָמַר

יְיָ: ה' יִשְׁמְרֵנִי

בֵּינִי וּבֵינֶיךָ

כִּי נִסְתָּר

אִישׁ מֵרֵעֵהוּ:

39. That which was
torn [of beasts]
I did not bring unto
thee;
I used to bear the loss
of it;
from my hand thou used
to require it,
the stolen [by] day,¹

and the stolen [by] night.¹

40. [Where] I was by day

[the] heat consumed me,

and [the] frost by night;

and my sleep fled

from my eyes.

41. These twenty year[s]

[I have been] in thy
house;

I served thee

fourteen year[s]

for thy two daughters,

and six years

for thy flock[s];

and thou hast changed

my wages

ten times.

42. Unless the God of
my father,

the God of Abraham,

and the Fear of Isaac,

had been for me,

surely now,

thou hadst sent me
away empty;

my affliction

and the toil of my
hands

God has seen,

and decided [last] night.

שְׂבִיעִי

43. And Laban answered

and said unto Jacob:

The daughters [are] my
daughters;

and the sons [are] my
sons,

39. מָרָה

לֹא הֵבֵאתִי אֵלֶיךָ

אֲנֹכִי אֶרְמֶנָה

מִיָּדִי מִבְּקִשְׁנָה

וְנִגְבְּתִי יוֹם

וְנִגְבְּתִי לַיְלָה:

40. הָיִיתִי בַיּוֹם

אֶכְרֵנִי הָרֵב

וְקָרָה בַּלַּיְלָה

וּתְלֹד שְׁנָתִי

מֵעֵינִי:

41. זֶה לִי עֲשָׂרִים שָׁנָה

בְּבֵיתְךָ

עֲבַדְתִּיךָ

אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה

בְּשָׁתֵי בְנֹתֶיךָ

וְשֵׁשׁ שָׁנִים

בְּצֹאנְךָ

וּתְחַלֶּף

אֶת מִשְׁכָּרְתִּי

עֲשָׂרַת מָנִים:

42. לֹאִי אֱלֹהֵי אָבִי

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם

וּפְחַד יִצְחָק

הָיָה לִי

כִּי עַתָּה

רִיקָם שְׁלַחְתָּנִי

אֶת עֹנִי

וְאֶת יָדַי פָּפִי

רָאָה אֱלֹהִים

וַיּוֹכַח אֹמֶשׁ:

שְׂבִיעִי

43. וַיַּעַן לָבֵן

וַיֹּאמֶר אֶל יַעֲקֹב

הַבָּנוֹת בְּנֹתִי

וּתְבֹנִים בְּנֵי

¹ Or. [whether] stolen [by] day or stolen [by] night. ² I. e. absent

לב

מפטר

CAP. XXXII.

מפטר

1 And Laban rose up
early in the morning,
and kissed (to) his sons

and (to) his daughters,

and blessed them.

and Laban departed
and returned
to his place.

2. And Jacob went

to his way,

and *b*) met (in) him

a) angels of God.

3. And Jacob said,

when he saw them:

This is God's camp;

and he called

the name of that place

Mahanaim.

VAYISHLACH

4. And Jacob sent

messengers before him

unto Esau his brother,

to the land of Seir,

the field of Edom.

5. And he commanded
them, saying:

Thus you shall say

to my lord, to Esau:

Thus has said

thy servant Jacob:

I have sojourned with
Laban,
and stayed until now.

6. And I have (had)
ox[en]
and ass[es].

*a*ck[s], and servant[s]
and maidservant[s];
and I have sent

1. וישלח לבן בפקדו

וישלח לבנו

ולבנותיו

ויברך אותם

ויקח וישב לבן

למקומו:

2. ויעקב הלך

דרךכו

ויפגשו בו

מלאכי אלהים:

3. ויאמר יעקב

באשר ראם

בהנה אלהים זה

ויקרא

שם המקום ההוא

בהנים:

וישלח

4. וישלח יעקב

מלאכיו, לפניו

אל עשו אחיו

ארצה שעיר

שדה אדום:

5. ויצו אותם, לאמר

בה תאמרון

באדני לעשו

בה אמר

עבדך יעקב

עם לבן גרתי

ואחר עד עתה:

6. ויהי לי שור

וחמור

צאן ועבד ושפחה

ואשלחה

50. If thou shalt afflict

my daughters,

and if thou shalt take
wives

in addition to my
daughters:

no man [is] with us,

see,

God [is] witness

between me and
(between) thee

51. And Laban said

to Jacob:

Behold this heap

and behold the memo-
rial pillar

which I have set

between me and (be-
ween) thee.

52. This heap [be] wit-
ness,

and the memorial pillar
[be] witness,

that I

will not pass over to
thee

this heap,

and that thou

shalt not pass over
unto me

this heap

and this memorial pillar

for evil.¹

53. The God of Abraham

and the God of Nahor

b) shall judge between us,

a) the God of their father;

and Jacob swore

by the Fear of his
father Isaac.

54. And Jacob offered
a sacrifice

in the mountain,

and called (to) his
brethren

to eat bread;

and they did eat bread,

and they lodged in the
mountain

50. אם תענה

את בנותי

ואם תקח נשים

על בנותי

אין איש עמנו

ראה

אלהים ע

ביני ובינך:

51. ויאמר לבן

ליעקב

הנה הנל הזה

הנה המצבה

אשר יריתי

ביני ובינך:

52. עד הנל הזה

ועדה המצבה

אם אני

לא אעבר אליך

את הנל הזה

ואם אתה

לא תעבר אלי

את הנל הזה

ואת המצבה הזאת

לרעה:

53. אלהי אברהם

ואלהי נחור

ישפט בינינו

אלהי אביהם

וישבע יעקב

בפחד אביו יצחק:

54. ויצבח יעקב זבח

בהר

ויקרא לאחיו

לאכל לחם

ויאכלו לחם

ונלינו בהר:

for with my staff

I passed over

this Jordan,

and now I have become

(for) two camps.

12. Deliver me, I pray thee,

from the hand of my brother,

from the hand of Esau;

for I [am] fearing him,

lest he come and smite me,

[the] mother with [the] children.

13. And thou saidst:

I will surely do (with) thee good,

and I will make thy seed

like the sand of the sea,

which cannot be numbered

for multitude.

שְׁנֵי

14. And he lodged there

in that night;

and he took

from what had come into his hand²

a present for Esau his brother.

15. She-goats two hundred

and he-goats twenty,

ewes two hundred

and rams twenty;

16. Milch-camels

and their colts thirty,

cows forty

and bulls ten,

she-asses twenty

and young asses ten.

17. And he gave [them]

into the hand of his servants

every drove by itself,

כִּי בַמֶּקֶדִי

עָקַרְתִּי

אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה

וַעֲתָה הֵיחִי

לְשְׁנֵי מַחֲנוֹת :

12. הַצִּילֵנִי נָא

מִיַּד אָחִי

מִיַּד עֵשָׂו

כִּי יִרָא אֹנְכִי אֹתוֹ

פֶּן יָבוֹא וְהַכִּינִי

אִם עַל בָּנִים :

13. וַאֲתָה אָמַרְתָּ

הֵיטֵב אֵימִיב עִמָּךְ

וְשִׁמַּחְתִּי אֶת זַרְעֲךָ

כְּחוֹל הַיָּם

אֲשֶׁר לֹא יִסְפָּר

מֵרֶב :

שְׁנֵי

14. וַיִּלֶּךְ יָשָׁם

בַּלַּיְלָהָ הַהוּא

וַיִּקַּח

מִזֶּן הַבָּא בְיָדוֹ

מִנְחָה, לְעֵשָׂו אָחִיו :

15. עֲזִים מְאֹתָיִם

וּתְיָשִׁים עֶשְׂרִים

רְחִלִּים מְאֹתָיִם

וְאִילִים עֶשְׂרִים :

16. גְּמָלִים מִיִּנְקוֹת

וּבְנֵיהֶם, שְׁלֹשִׁים

פָּרוֹת אַרְבָּעִים

וּפָרִים עֶשְׂרֵה

אֲחֹתַי עֶשְׂרִים

וְעִזִּים עֶשְׂרֵה :

17. וַיִּתֵּן

בְּיַד עֲבָדָיו

עֵדֶר עֵדֶר בְּבָדוֹ

to tell (to) my lord,

to find favor in thine eyes.

7. And the messengers returned unto Jacob, saying:

We came unto thy brother,

unto Esau,

and also [he is] coming to meet thee.

and four hundred men with him.

8. And Jacob was greatly afraid,

and was distressed;

and he divided the people that [were] with him,

and the flock[s],

and the herd[s],

and the camels,

into two camps.

9. And he said:

If Esau come unto the one camp,

and smite it,

then shall be the camp that is left

for escape.

10. And Jacob said:

[O] God of my father Abraham,

and God of my father Isaac:

[O] Lord who [wast] saying unto me:

Return to thy land,

and to thy birth-place,

and I will do (with) thee good.

11. I am [too] small

for all the mercies,

and all the truth,

which thou hast done

with thy servant:

לְהַגִּיד לַאֲדֹנָי

קָמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ :

7. וַיָּשׁוּבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל יַעֲקֹב, כֹּאמֹר

בָּאֵנוּ אֶל אָחִיךָ

אֶל עֵשָׂו

וְגַם הֵלֵךְ לִקְרֹאתְךָ

וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ

עִמּוֹ :

8. וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד

וַיִּצְר לוֹ

וַיַּחַץ אֶת הָעָם

אֲשֶׁר אִתּוֹ

וְאֶת הַצֹּאן

וְאֶת הַבָּקָר

וְהַגְּמָלִים

לְשְׁנֵי מַחֲנוֹת :

9. וַיֹּאמֶר

אִם יָבוֹא עֵשָׂו

אֶל הַמַּחֲנֶה הָאֶחָד

וְהַכִּהוּ

וְהָיָה הַמַּחֲנֶה

הַנִּשְׁאָר

לְקִלְטָהָ :

10. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם

וְאֱלֹהֵי אָבִי יִצְחָק

יְהוָה הָאֹמֵר אֵלַי

שׁוּב לְאַרְצְךָ

וְלִמְנוּחֶיךָ

וְאֵימִיבָה עִמָּךְ :

11. קָמְצָנִי

מִכָּל הַחַסְדִּים

וּמִכָּל הָאֱמֻנָה

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

אֵת עַבְדְּךָ

1) Or. kindred. 2) I.e. of that which he had with him. 3) H. Strong, drove.

22. And the present
passed over
before him:

and he [himself] lodged
(in) that night
in the camp.

23. And he rose up in
that night,
and he took his two
wives,
and his two handmaids,
and his eleven children,
and passed over
the ford of Jabbok.

24. And he took them,
and made them pass
over the brook,
and made pass over all
that he had.

25. And Jacob was left
alone;
and [there] wrestled a
man with him,
until the ^{going up of}
the dawn.

26. And [when] he saw
that he could not pre-
vail against him,
he ^{touched (in) the}
socket of his hip,
and it was dislocated
the socket of Jacob's hip,
as he wrestled with him.

27. And he said: Send
me away,
for the dawn has
gone up.
And he said:

I will not send thee
away
unless thou bless me.

28. And he said unto
him:
What [is] thy name?

And he said: Jacob,

29. And he said:
Not Jacob
shall any more be called
thy name,
but Israel;
for thou hast fought

22. וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה
עַל פָּנָיו
וְהוּא קָן
בַּלַּיְלָה הַהוּא
בַּמַּחֲנֶה:

23. וַיָּקָם בַּלַּיְלָה הַהוּא
וַיִּקַּח אֶת שְׁתֵּי נָשָׁיו
וְאֶת שְׁתֵּי שִׁפְחָתָיו
וְאֶת אֶחָד עֶשְׂרֵי יְלָדָיו
וַיַּעֲבֹר
אֶת מַעְבַּר יַבְבֵּק:

24. וַיִּקַּחם
וַיַּעֲבֵרם אֶת הַנָּחַל
וַיַּעֲבֹר אֶת אֲשֶׁר לוֹ:

25. וַיִּתְּרֵר יַעֲקֹב לְבָדּוֹ
וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ
עַד עֹלֹת הַשָּׁחַר:
26. וַיֵּרָא
כִּי לֹא יוֹכֵל לוֹ
וַיִּגַע בְּכַף יָרְכּוֹ
וַתִּקַּע
כַּף יָרְכּוֹ יַעֲקֹב
בְּהִיאָבְקוֹ עִמּוֹ:

27. וַיֹּאמֶר, שְׁלַחֲנִי
כִּי עֹלָה הַשָּׁחַר
וַיֹּאמֶר
לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ
כִּי אִם בֵּרַכְתָּנִי:
28. וַיֹּאמֶר אֵלָיו
מָה שְׁמֶךָ
וַיֹּאמֶר, יַעֲקֹב:
29. וַיֹּאמֶר
לֹא יַעֲקֹב
יֵאמָר עוֹד שְׁמֶךָ
כִּי אִם יִשְׂרָאֵל
כִּי יִקְרִיתָ

and he said unto his
servants:
Pass over before me,

and a wide space you
shall put
between drove and
(between) drove.

18. And he commanded
the first,
saying:

When Esau my brother
meets thee,
and asks thee, saying:

Whose art thou?

and whither goest thou?

and 'whose [are] these
before thee.

19. Then thou shalt say:

[They belong] to thy
servant, to Jacob,
it [is] a present sent

to my lord, to Esau;

and behold also he

[is] behind us.

20. And he commanded
^{also the second,}
^{also the third,}

^{also all those going}

after the droves,

saying:

On this manner

you shall speak unto
Esau,
when you find him.

21. And you shall say:

Also,

behold, thy servant

Jacob

[is] behind us.

For he said:

I will ^{cover} his face

by the present

that [is] going before
me,

and afterwards

I will see his face,

perhaps he will lift up
my face.

וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו
עֲבְרוּ לִפְנֵי
וְרוּחַ תִּשְׁתָּמוּ
בֵּין עֶדְרָה וּבֵין עֶדְרָה:

18. וַיִּצַּו אֶת הָרִאשׁוֹן
לֵאמֹר
כִּי יִפְגְּשֶׁךָ עֲשׂוֹ אֹחִי
וְשָׁאֵלְךָ, לֵאמֹר
לְמִי אַתָּה
וְאֵנָּה תֵּלֵךְ
וְיָדְמִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ:

19. וְאָמַרְתָּ
לְעֹבְדְּךָ לֵיַעֲקֹב
מִנְחָה הִיא, שְׁלוּחָה
לְאֹדְנִי לְעֲשׂוֹ
וְהִנֵּה גַם הוּא
אַחֲרָיִנִי:

20. וַיִּצְוֵה גַם אֶת הַשֵּׁנִי
גַם אֶת הַשְּׁלִישִׁי
גַם אֶת כָּל הַדֹּרֹתִים
אַחֲרָיו הַעֲדִירִים
לֵאמֹר
כַּדְבָּר הַזֶּה
תִּדְבְּרוּן אֶל עֲשׂוֹ
כַּמְצִיאָכֶם אֹתוֹ:

21. וְאָמַרְתֶּם
גַּם
הִנֵּה עֹבְדְּךָ יַעֲקֹב
אַחֲרָיִנִי
כִּי אָמַר
אֲכַפְּרָה פָּנָיו
בַּמִּנְחָה
הַלֹּכֶת לִפְנֵי
וְאַחֲרָיִנִי
אֶרְאֶה פָּנָיו
אוֹנִי וְשֵׁא פָנָי:

2) H. To whom etc. 2) Or, both the second and the third and etc. 3) H. Like this word. 4) I. e., appear
him. 5) I. e., receive me kindly. 6) I. e., breaking of the day. 7) I. e., struck. 8) Or, hollow of his thigh.

and unto the two ^{handmaids.} וְעַל שְׁתֵּי הַשֹּׁפְחוֹת :
 1. And he put the ^{handmaids} וַיִּשָּׂם אֶת הַשֹּׁפְחוֹת
 and their children וְאֶת בְּלָדֵיהֶן
 foremost, רִאשׁוֹנָה
 and Leah and her ^{children} וְאֶת לֵאָה וְיֶלְדֶיהָ
 after [them], אַחֲרָיִם
 and Rachel and Joseph אֶת רָחֵל וְאֶת יוֹסֵף
 hindermost. אַחֲרָנִים :
 3. And he [himself] ^{passed over before them} 3. וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם
 and bowed himself to ^{the ground} וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה
 seven times, שִׁבְעַת פְּעָמִים
 until he came near ^{unto his brother.} עַד גִּשְׁתָּחוּ עַד אָחָיו :
 4. And Esau ran 4. וַיָּרֶץ עֲשׂו
 to meet him, לִקְרַאתוֹ
 and he embraced him, וַיִּחְבְּקֵהוּ
 and fell upon his neck, וַיִּפֹּל עַל צוּאְרוֹ
 and kissed him; וַיִּשָּׁקֵהוּ
 and they wept. וַיִּבְכּוּ :
 5. And he raised his eyes 5. וַיִּשָּׂא אֶת עֵינָיו
 and saw the women וַיִּרְא אֶת הַנָּשִׁים
 and the children; וְאֶת הַיֻּלְדִּים
 and he said: וַיֹּאמֶר
 who [are] these with ^{thee?} מִי אֵלֶּה לְךָ
 And he said: וַיֹּאמֶר
 The children הַיֻּלְדִּים
 [with] whom God has ^{favored} אֲשֶׁר חֲנַן אֱלֹהִים
 thy servant. אֶת עַבְדְּךָ :
 רַבִּיעִי רַבִּיעִי
 6. And the handmaids ^{came near,} 6. וַתִּגְשֹׁן הַשֹּׁפְחוֹת
 they and their children, הֵנָּה וְיֶלְדֵיהֶן
 and bowed themselves וַתִּשְׁתַּחֲוֶינָן :
 7. And Leah also came ^{near} 7. וַתִּגַּשׁ גַּם לֵאָה
 and her children, וְיֶלְדֶיהָ
 and bowed themselves; וַיִּשְׁתַּחֲוֶינָן
 and afterwards וְאַחֲרָיִם
 Joseph near and ^{Rachel} וַיִּגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל

with God עִם אֱלֹהִים
 and with men, עִם אָנָשִׁים
 and hast prevailed. וַתִּנְוָכָה :
 30. And Jacob asked ^{[him],} 30. וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב
 and said: וַיֹּאמֶר
 Tell, I pray thee, thy ^{name.} הַיְדִיָּה נָא שְׁמֶךָ
 And he said: וַיֹּאמֶר
 Why, then, dost thou ^{ask} לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל
 about my name? לְשִׁמִּי
 And he blessed him ^{there.} וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שֵׁם :
 שְׁלִישִׁי שְׁלִישִׁי
 31. And Jacob called 31. וַיִּקְרָא יַעֲקֹב
 the name of the place ^{Peniel;} שֵׁם הַמָּקוֹם, פְּנִיאֵל
 because, [he said]: I ^{have seen God} כִּי רָאִיתִי אֱלֹהִים
 face to face, פָּנִים אֶד פָּנִים
 and [yet] my soul was ^{preserved.} וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי :
 32. And the sun rose up, 32. וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ
 as he passed over Peniel, { פֶּאֶשֶׁר עָבַר אֶת פְּנִיאֵל }
 and he [was] limping ^{upon his hip.} וְהוּא צָלַע עַל יָרְכוֹ :
 33. Therefore ^{do not eat} 33. עַל כֵּן לֹא יֵאָכְלוּ
 a) the children of Israel בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 the sinew of the hip, אֶת גִּיד הַבִּגְדָה
 which [is] upon the ^{socket of the hip,} אֲשֶׁר עַד בֶּהֱ הַיְדִיָּה
 until this day; עַד הַיּוֹם הַזֶּה
 because he touched כִּי נָגַע
 (in) the socket of the ^{hip of Jacob,} בֶּהֱ יְדִיָּה יַעֲקֹב
 in the sinew of the hip. בְּגִיד הַבִּגְדָה :

ג

XXXIII

1. And Jacob raised his ^{eyes,} 1. וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו
 and saw, וַיִּרְא
 and, behold, Esau ^{came,} וְהִנֵּה עֲשׂו בָא
 and with him וְעִמּוֹ
 four hundred men; אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ
 and he divided the ^{children} וַיַּחֲצֵן אֶת הַיֻּלְדִּים
 unto Leah, and unto ^{Rachel,} עַד לֵאָה וְעַד רָחֵל

then all the flock[s] will die.

14. Let my lord, I pray thee, pass over before his servant,

and I will move on slowly,

according to the pace of the cattle which [is] before me,

and according to the pace of the children; until I come

unto my lord to Seir.

(5. And Esau said:

Let me, I pray thee, leave with thee [some] of the people that [are] with me. And he said:

Why, then?

let me [but] find favor in the eyes of my lord.

16. And Esau returned in that day

to his way toward Seir.

17. And Jacob journeyed to Succoth, and he built for himself a house, and for his cattle

he made booths:

therefore he called

the name of the place Succoth.

18. And Jacob came [in] safety to the city of Shechem

which [is] in the land of Canaan, when he came from Paddan-aram; and he encamped before the city.

19. And he bought

the portion of the field,

where he had pitched his tent, from the hand of the sons of Hamor the father of Shechem

וַיִּשְׁתַּחוּּ:

14. וַיַּעֲבֹר נָא אֲדֹנָי

לפני עבדו

וַיֵּאנִי אֶתְנַחֵלָה

רָאִמִּי

רָגֵל הַמְּלָאכָה

אֲשֶׁר קִדְּמִי

וְלָרָגֵל הַיְלָדִים

עַד אֲשֶׁר אָבָא

אֶל אֲדֹנָי שְׁעִירָה:

15. וַיֹּאמֶר עֲשֹׂ

אֲצִינָה נָא עִמָּךְ

מִן הָעָם, אֲשֶׁר אִתִּי

וַיֹּאמֶר

לָמָּה זֶה

אֲמַצָּא חֵן

בְּעֵינֵי אֲדֹנָי:

16. וַיָּשָׁב בֵּינֵם

הַהוּא עֲשֹׂ

לְדַרְבּוֹ, שְׁעִירָה:

17. וַיַּעֲקֹב נִסְעַם סֻכּוֹת

וַיִּבֶן לוֹ בַּיִת

וּלְמִקְנֵהוּ

עֲשָׂה סְבוֹת

עַד כֵּן קָרָא

שֵׁם הַמָּקוֹם סְבוֹת:

18. וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם

עִיר שְׁכֵם

אֲשֶׁר בְּאַרְצֵן כְּנָעַן

בְּבֹאֵי מִפְּדַן אֲרָם

וַיַּחֵן אֶת פְּנֵי הָעִיר:

19. וַיִּקַּח

אֶת חֶקֶת הַשְּׂדֵה

אֲשֶׁר נָמַד שָׁם אֲהֵלוֹ

מִיַּד בְּנֵי חָמוֹר

אֲבִי שְׁכֵם

and bowed themselves.

8. And he said:

What [meanest] thou

[by] all this camp

which I met?

And he said:

To find favor

in the eyes of my lord.

9. And Esau said:

I have enough;

my brother, let be thine what [is] thine.

10. And Jacob said:

Nay, I pray thee,

if, now, I have found

favor in thy eyes,

then take my present

from my hand;

since I have seen thy face,

as one sees the face of an angel, and thou hast received me favorably.

11. Take, I pray thee, my gift

which [is] brought to thee;

because God has favored me,

and because I have all;

and he urged (on) him,

and he took.

12. And he said:

Let us take our journey, and let us go;

and I will go before thee.

13. And he said unto him:

My lord knows,

that the children [are] tender,

and the flock[s] and the herd[s]

[that are] with me give suck;

and [if] they overdrive them one day,

וַיִּשְׁתַּחוּּ:

8. וַיֹּאמֶר

מִי לָךְ

כָּל הַמַּחֲנֶה הַזֶּה

אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי

וַיֹּאמֶר

לְמַצָּא חֵן

בְּעֵינֵי אֲדֹנָי:

9. וַיֹּאמֶר עֲשֹׂ

יֵשׁ לִי רֶבֶב

אֲחִי יְהִי לָךְ אֲשֶׁר לָךְ:

10. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

אֵל נָא

אִם נָא מַצָּאתִי

חֵן, בְּעֵינֶיךָ

וּלְקַחְתָּ מִמֶּנִּי

מִיָּדִי

כִּי עַל כֵּן רָאִיתִי

פָּנֶיךָ

כִּרְאֵת פְּנֵי אֱלֹהִים

וַתִּרְצָנִי:

11. קַח נָא אֶת בְּרִכְתִּי

אֲשֶׁר הִבֵּאתָ לָךְ

כִּי חֲנֵנִי אֱלֹהִים

וְכִי יֵשׁ לִי כֹל

וַיִּפְצֹר בּוֹ

וַיִּקַּח:

12. וַיֹּאמֶר

נִסְעָה, וְנִלְכָּה

וְאֶדְבָּה, לְנִגְנָה:

13. וַיֹּאמֶר אֵלָיו

אֲדֹנָי יֵדָע

כִּי תֵלְדִים רַבִּים

וַיִּצְאֹן וַיִּהְבֹּקֶר

עֲלוֹת עֲרֵי

וּדְפָקִים יוֹם אֶחָד

1) H. Who, for thee, [is] all etc. 2) H. much. 3) H. blessing. 4) H. at my ease. 5) H. work. 6) Or. Why, then shall I find favor. 7) I. e., booths. 8) Or. [in] Shalem: or 'entireness, as

the father of Shechem,
unto Jacob
to speak with him.

7. And the sons of Jacob

came in from the field
when they heard [it],

and the men were
grieved,
and they were very
wroth,
because folly

he had done in Israel

to lie with Jacob's
daughter,
and so it should not be
done.

8. And Hamor spoke
with them,
saying:

The soul of my son
Shechem [is] longing }

for your daughter,

I pray you, give her to
him
for a wife.

9. And intermarry with
us,
your daughters

you shall give to us,

and our daughters

you shall take to you.

10. And with us you
shall dwell;
and the land

shall be before you;

dwell and trade therein,

and get possessions
therein,

11. And Shechem said

unto her father and
unto her brothers:

Let me find favor in
your eyes,
and what you shall say
unto me

I will give.

12. Ask of me very much
dowry and gift

אָבִי שָׁכֵם

אֶל יַעֲקֹב

לְדַבֵּר אִתּוֹ:

7. וּבְנֵי יַעֲקֹב

בָּאוּ מִן הַשָּׂדֶה

בְּשִׁמְעֵם

וַיִּתְעַצְבוּ הָאָנָשִׁים

וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד

כִּי נָכְלָה

יָעוּשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל

לְשֹׁכֵב אֶת בִּתּוֹתָיו

וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה:

8. וַיְדַבֵּר חָמוֹר אִתָּם

לֵאמֹר

שָׁכֵם בְּנִי

הַשָּׂקָה נָפְשׁוֹ

בְּבָתְּכֶם

תִּתְּנוּ נָא אֶתָּהּ לִי

לְאִשָּׁה:

9. וַהֲתַחַתְּנוּ אִתָּנוּ

בְּנֵיתֵיכֶם

תִּתְּנוּ לָנוּ

וְאֵת בְּנֵיתֵינוּ

תִּקְחוּ לָכֶם:

10. וְאִתָּנוּ תִּשְׁכְּבוּ

וְהָאָרֶץ

תִּהְיֶה לְפָנֵינוּ

שָׁבוּ וּמְהֵרָה

וְהִתְחַוּוּ בָּהּ:

11. וַיֹּאמֶר שָׁכֵם

אֶל אָבִיו וְאֶל אֶחָיו

אֲמַצְא חֵן בְּעֵינֵיכֶם

וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי

אֲתֵן:

12. הֲרָבוּ עָלַי מֵאֹד

חֵדֶר וּמִתָּן

for a hundred ¹Kesitah.

20. And he erected there
an altar,
and called it

²El-Elohe-Israel.

כֹּר

חֲמִישִׁי

1. And [there] went out
Dinah, the daughter of
Leah,

whom she bore to Jacob,
to look

upon the daughters of
the land.

2. And c) saw her

a) Shechem, the son of
Hamor the Hivite,
b) the prince of the land,

and he took her,

and lay with her,

and did her violence.

3. And his soul clung

to Dinah the daughter
of Jacob,
and he loved the maiden

and he spok-

unto the heart of the
maiden.

4. And Shechem said

unto his father Hamor,

saying:

Take for me

this girl

for a wife.

5. And Jacob heard

that he had defiled

Dinah his daughter,

and his sons were with
his cattle

in the field;

and Jacob was silent

until their coming.

6. Then went out
Hamor,

בְּמֵאָה קֶסֶיטָה:

20. וַיִּצַב שָׁם מִזְבֵּחַ

וַיִּקְרָא לוֹ

אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

CAP. XXXIV.

חֲמִישִׁי

1. וַתֵּצֵא דִינָה בַת

לֵאָה

אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב

לְרֹאוֹת

בְּבָנוֹת הָאָרֶץ:

2. וַיִּרְא אֶתָּהּ

שָׁכֵם בֶּן חָמוֹר חִתִּי

נִשְׂאֵי הָאָרֶץ

וַיִּקַּח אֶתָּהּ

וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ

וַיַּעֲלֶה:

3. וַתִּדְבֶּק נָפְשׁוֹ

בְּדִינָה בַת יַעֲקֹב

וַיֵּאֱהָב אֶת הַנַּעֲרָה

וַיְדַבֵּר

עַד לֵב הַנַּעֲרָה:

4. וַיֹּאמֶר שָׁכֵם

אֶל חָמוֹר אָבִיו

לֵאמֹר

קַח לִי

אֶת הַיְלָדָה הַזֹּאת

לְאִשָּׁה:

5. וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב דְּבַר

כִּי טָמְאָה

אֶת דִּינָה בִּתּוֹ

וּבְנָיו הָיוּ אִתָּהּ מִקְנֶהוּ

בַּשָּׂדֶה

וַהֲחִישׁ יַעֲקֹב

עַד בָּאָם:

6. וַיֵּצֵא חָמוֹר

1) Some kind of money. 2) I. e., God, the God of Israel.

the son of Hamor.

19. And the lad did not delay
to do the thing,

because he had delight
in Jacob's daughter;
and he was honored

above all his father's
house.

20. And Hamor came

and Shechem his son

unto the gate of their
city

and they spoke

unto the men of their
city,

saying:

21. These men

are peaceable with us;

therefore let them
dwell in the land,

and trade therein;

and the land,

behold, [is] wide [on]
both hands^a

before them;

their daughters

let us take to us for
wives,

and our daughters

let us give to them.

22. Only on this [con-
dition]

will the men consent
to us

to dwell with us,

to become (for) one
people,

if of us will be circum-
cised

every male,

as they [are] circum-
cised.

23. Their cattle, and
their property,

and all their beast[s]

[will] they not [be] ours?

Only let us consent to
them,

and they will dwell
with us.

24. And they hearkened
unto Hamor

בן חמור :

19. ולא אחר הנער

לעשות הדבר

כי חפץ בבת יעקב

והוא נכבד

מכל בית אביו :

20. ויבא חמור

וישכם בנו

אל שערי עירם

וידברו

אל אנשי עירם

לאמר :

21. האנשים האלה

שלמים הם אתנו

וישבו בארץ

ויסחרו אתה

והארץ

הנה רחבת ידיים

לפניהם

את בנותם

נקח לנו לנשים

ואת בנותינו

נתן להם :

22. אך בזאת

יאתו לנו האנשים

לשבת אתנו

דהיות לעם אחד

בהמול לנו

כד זכר

כאשר הם גמלים :

23. מקניהם וקנינם

וכל בהמתם

הלאו לנו הם

אך נאותה להם

וישבו אתנו :

24. וישמעו אל חמור

and I will give

as you shall say unto me;

but give me the maiden

for a wife.

13. And the sons of
Jacob answered

Shechem and Hamor
his father,

with deceit,

and they spoke,

because he had defiled

Dinah their sister.

14. And they said unto
them:

We can not do

this thing,

to give our sister

to a man who has a
foreskin¹,

for that were a reproach
to us.

15. Only on this [con-
dition]

we will consent to you;

if you will become
like us

that every male of you
shall be circumcised;

16. Then we will give
our daughters

to you,

and your daughters

we will take to us;

and we will dwell
with you,

and we will become
(for) one people.

17. But if you will not
hearken

unto us

to be circumcised,

then we will take our
daughter,

and we will go.

18. And their words
were good

in the eyes of Hamor

and in the eyes of
Shechem

אתנה

כאשר תאמרו אלי

יתנו לי את הנערה

לנשואה :

13. ויענו בני יעקב

את שכם ואח

חמור אביו

במרמה

וידברו

אשר טמא

את דינה אחתם :

14. ויאמרו אליהם :

לא נוכל לעשות

הדבר הזה

לתת את אחתנו

לאיש אשר לו ערלה

כי חרפה היא לנו :

15. אך בזאת

נאות לכם

אם תהיו כמנו

דהמול לכם

כד זכר :

16. ונתנו את בנותינו

לכם

ואת בנותיכם

נקח לנו

וישבו אתכם

והיינו לעם אחד :

17. ואם לא תשמעו

אלינו

דהמול

ולקחנו את בנותנו

והלכנו :

18. וייטבו דבריהם

בעיני חמור

וגעיו שכם

1) I. e., that is uncircumcised, 2) I. e., is large enough.

they took captive, and
plundered
and all that [was] in
the house.

30. And Jacob said
unto Simeon and unto
Levi:
You have disturbed me,
to make me stink

among the inhabitant[s]
of the land,
among the Canaanite[s]
and the Perizzite[s],
and I [being] few in
number,
they will gather them-
selves together against me,
and they will smite me,
and I shall be destroyed,

I and my house.

31. And they said:

Like a harlot
should he treat our sister?

כה

1. And God said
unto Jacob;
Arise;
go up [to] Beth-el,
and dwell there;
and make there an altar
to (the) God,
who appeared unto thee
when thou fledest

from the face of Esau
thy brother.

2. And Jacob said
unto his house

and unto all that [were]
with him:

Remove
the strange gods

which [are] in your
midst,
and purify yourselves,

and change your
garments.

3. And let us arise,

שָׁבוּ, וּבָאוּ
וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בְּבֵיתִי:

30. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֶל שְׁמֵעוֹן וְאֶל לֵוִי:

עֲבַרְתֶּם אֹתִי
לְהִבְאִישָׁנִי

בֵּי שֹׁבֵי הָאָרֶץ
בְּכַנְעָנִי וּבְפִרְזִיתִי

וְאֲנִי מְתֵי מִסְפָּר
וְנִאֲסָפוּ עָלַי

וְהִכּוּנִי
וְנִשְׁמַדְתִּי

אֲנִי וּבֵיתִי:
31. וַיֹּאמְרוּ:

הַכְזוֹנָה
יַעֲשֶׂה אֶת אֲחוֹתֵנוּ:

CAP. XXXV.

1. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶד יַעֲקֹב

קוּם
עֲלֵה בֵּית אֵל

וְשָׁב שָׁם
וַעֲשֵׂה שָׁם מִזְבֵּחַ

לְאֵל
הַנִּרְאָה אֵלֶיךָ

בְּבִרְחֶךָ
מִפְּנֵי עֵשָׂו אֲחִיךָ:

2. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֶל בָּיתוֹ

וְאֵל כָּל אֲשֶׁר עִמּוֹ
הִסְרוּ

אֶת אֱלֹהֵי הַנֹּכַר
אֲשֶׁר בְּתִכְכֶּם

וְהִטְהָרוּ
וְהִחְלִיפוּ שְׂמֹלֵתֵיכֶם:

3. וְנִקְוָה

and unto Shechem his
son
all that went out

[of] the gate of his city:
and circumcised were

every male,
all that went out

[of] the gate of his city.

25. And it came to pass
on the third day,

when they were sick,
that two of Jacob's sons
(took),
Simeon and Levi,

Dinah's brothers,
[took] each his sword,

and came upon the city
in security,

and they killed every
male.

26. And Hamor
and Shechem his son

they killed with the
edge of the sword;
and they took Dinah

from the house of
Shechem,
and they went out.

27. The sons of Jacob
came upon the slain,
and plundered the city;

because they had defiled
their sister.

28. Their flock[s],
and their herd[s],
and their asses

and that which [was]
in the city,
and that which [was]
in the field,

they took.

29. And all their wealth,
and all their little ones,
and their wives,

וְאֵל שָׂכֶם בְּנוֹ
כָּד יֵצְאִי

שְׁעַר עִירוֹ
וּמִכְלוֹ

כָּל זָכָר
כָּל יֵצְאִי

שְׁעַר עִירוֹ:
25. וַיְהִי

בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
בְּהִיוֹתָם כְּאִבִּים

וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בְנֵי יַעֲקֹב
שְׁמֵעוֹן וְלֵוִי

אֲחֵי דִינָה
אִישׁ חֶרְבוֹ

וַיָּבֹאוּ עַל הָעִיר
בְּטָחָה

וַיַּהַרְגוּ כָּל זָכָר:
26. וְאֶת חָמֹר

וְאֶת שָׂכֶם בְּנוֹ
הָרֹגוּ לְפִי חֶרֶב

וַיִּקְחוּ אֶת דִּינָה
מִבֵּית שָׂכֶם

וַיֵּצְאוּ:
27. בְּנֵי יַעֲקֹב

בָּאוּ עַד הַחֲלָלִים
וַיִּזְבּוּ הָעִיר

אֲשֶׁר מָמְאוּ אֲחוֹתָם:
28. אֶת צֹאֲנָם

וְאֶת בָּקָרָם
וְאֶת חֲמֹרֵיהֶם

וְאֶת אֲשֶׁר בְּעִיר
וְאֶת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה

לָקְחוּ:
29. וְאֶת כָּל הָיָלָם

וְאֶת כָּל מִטָּפָם
וְאֶת נְשֵׁיהֶם

and he called its name

'Allon-Bacuth.

9. And God appeared

unto Jacob.

again,

when he came from
Paddan-aram,
and he blessed him.

10. And God said to him:

Thy name [is] Jacob;

thy name shall not be
called any more Jacob,

but Israel

shall be thy name:

and he called his name

Israel.

11. And God said to him:

I [am] God Almighty;

be fruitful and multiply;

a nation and a company
of nations
shall be of thee.

and kings

shall come out of thy
loins.

שש

12. And the land

which I gave

to Abraham and to
Isaac,
to thee I will give it,

and to thy seed after
thee
I will give the land.

13. And God went up
from him
in the place

where he had spoken
with him.

14. And Jacob set up a
memorial pillar
in the place

where he had spoken
with him,

a memorial pillar of
stone;

וַיִּקְרָא שְׁמוֹ

אֵלֹנִים בְּכוֹת :

9. וַיֵּרָא אֱלֹהִים

אֶל יַעֲקֹב

עוֹד

כִּבְאוֹ מִפַּדְאן אַרָם

וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ :

10. וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים :

שְׁמְךָ יַעֲקֹב

לֹא יִקְרָא שְׁמְךָ

עוֹד יַעֲקֹב

כִּי אִם יִשְׂרָאֵל

יִהְיֶה שְׁמְךָ :

וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ

יִשְׂרָאֵל :

11. וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים :

אֲנִי אֱלֹהֵי שְׁדֵי

פְּרֹחַ וּרְבָה

גוֹי וְקַח לְךָ גּוֹיִם

וְיִהְיֶה מִמֶּךָ

וּמַמְלָכִים

מִבְּטְנֶיךָ יֵצְאוּ :

שֵׁשִׁי

12. וְאֶת הָאָרֶץ

אֲשֶׁר נָתַתִּי

לְאַבְרָהָם וְלִיִּצְחָק

לְךָ אֶתִּתְּנָהּ

וְלִרְעֵךָ אֶתִּתְּנָהּ

אֲתָן אֶת הָאָרֶץ :

13. וַיַּעַל מִעָלוֹ אֱלֹהִים

בַּמָּקוֹם

אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ :

14. וַיִּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה

בַּמָּקוֹם

אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ

מַצֵּבַת אֲבָן

and go up [to] Beth-el;

and I will make there
an altar
to (the) God who an-
swered me
in the day of my distress:

and was with me

In the way which I
went.

4. And they gave unto
Jacob
all the strange gods

which [were] in their
hand,
and the rings

which [were] in their
ears;

and Jacob hid them

under the oak

which [was] by
Shechem.

5. And they journeyed;

and a terror of God was

upon the cities

which [were] round
about them;

and they did not pursue

after the sons of Jacob.

6. And Jacob came to
Luz,

which [is] in the land
of Canaan,

[which] is Beth-el;

he and all the people

that [were] with him.

7. And he built there
an altar,

and called (to) the place

El-beth-el;

because there

God revealed himself
unto him,

when he fled from the
face of his brother.

8. And Deborah died,

Rebekah's nurse,

and she was buried

(from) below (to) Beth-el

under the oak:

וַיַּעֲלֶה בֵּית אֵל

וַאֲעֲשֶׂה שָׁם מִזְבֵּחַ

לְאֵל הַעֲנָה אֹתִי

בְּיוֹם צָרָתִי

וְהָיָה עִמָּדִי

בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הֵלַכְתִּי :

4. וַיִּתְּנוּ אֶל יַעֲקֹב

אֶת כָּל אֱלֹהֵי הַנֹּכַח

אֲשֶׁר בְּיָדָם

אֶת הַחֲזָזִים

אֲשֶׁר בְּאָזְנוֹתָם

וַיִּטְמֹן אֹתָם יַעֲקֹב

מִתַּחַת הָאֹרֶךְ

אֲשֶׁר עִם שֵׁכֶם :

5. וַיִּסְעוּ

וַיְהִי חֲתַת אֱלֹהִים

עַל הָעָרִים

אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֵיהֶם

וְלֹא רָדְפוּ

אַחֲרָיִ בְּנֵי יַעֲקֹב :

6. וַיָּבֹא יַעֲקֹב לִזְהָ

אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

הִיא בֵּית אֵל

הוּא וְכָל הָעָם

אֲשֶׁר עִמּוֹ :

7. וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ

וַיִּקְרָא מִקְדָּשׁ

אֵל בֵּית אֵל

כִּי שָׁם

נִגְלוֹ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים

בַּדֶּרֶךְ מִפְּנֵי אָחִיו :

8. וַתָּמָת דִּבְרָה

מִנְשֵׁקֶת רִבְקָה

וַתִּקָּבֵר

מִתַּחַת לְבֵית אֵל

מִתַּחַת הָאֹרֶךְ

and pitched his tent

beyond the tower of
Edar

22. And the sons of
Jacob were
twelve.

23. The sons of Leah:

Jacob's firstborn
Reuben,
and Simeon, and Levi,
and Judah,
and Issachar and
Zebulun.

24. The sons of Rachel:

Joseph and Benjamin;

25. And the sons of
Bilhah.

Rachel's handmaid:

Dan and Naphtali;

26. And the sons of
Zilpah,

Leah's handmaid:

Gad and Asher;

these [are] the sons of
Jacob,

who were born to him

in Paddan-aram.

27. And Jacob came
unto Isaac his father

[to] Mamre,

[to] Kiriath-arba,

that [is] Hebron,

where Abraham and
Isaac sojourned.

28. And the days of
Isaac were

a hundred year's]

וַיִּטֵּא אֶהְלֵה
מִהֲרָאָה לְמִנְדֹּל עֵדָר
וַיְהִי 22.

בְּשֵׁבַע יִשְׂרָאֵל
בְּאֶרְצָא בְּהֵיָא
וַיִּקְרָא רְאוּבֵן
וַיִּשְׁכֵּב אֶת בִּלְהָה
פִּיקֻשׁ אָבִיו
וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
וַיְהִי בָנֵי יַעֲקֹב
שְׁנָיִם עֶשְׂרִי 23.

בְּנֵי לֵאָה
רְאוּבֵן יַעֲקֹב
וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה
וְיִשְׂשָׁכָר וְזִבְלוֹן 24.

בְּנֵי רָחֵל
יוֹסֵף וּבִנְיָמִן 25.

וּבְנֵי בִלְהָה
שִׁשְׁפָּתָה רָחֵל
דָּן וְנַפְתָּלִי 26.

וּבְנֵי זִלְפָּה
שִׁשְׁפָּתָה לֵאָה
גָּד וְאַשֶׁר
אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב
אֲשֶׁר יָדָּ לֹא
בְּפָדָן אֲרָם 27.

וַיָּבֹא יַעֲקֹב
אֶל יִצְחָק אָבִיו
מִמָּרָא
קִרְיַת הָאֲרָבָה
הִיא חֶבְרוֹן
אֲשֶׁר נָדָ שָׁם
אַבְרָהָם וְיִצְחָק 28.

וַיְהִי
יָמֵי יִצְחָק
מֵאֵת שָׁנָה

and he poured out upon
it a drink offering,
and he poured upon it
oil.

15. And Jacob called

the name of the place

where God had spoken
with him

Beth-el.

16. And they journeyed
from Beth-el;
and [there] was still

a tract of land

to come to Ephrath;

and Rachel brought
forth,

and she found difficulty
in her bringing forth.

17. And it came to pass,

when she found
difficulty
in her bringing forth,

that the midwife said
to her:

Do not fear,

for also this one [is]
a son for thee.

18. And it came to pass,

as her soul was in
departing,
for she died,

that she called his
name Ben-oni;

but his father

called him Benjamin.

19. And Rachel died,

and was buried

in the way of Ephrath,

that [is] Beth-lehem.

20. And Jacob set up

a memorial pillar

upon her grave

that [is] the memorial
pillar

of Rachel's grave

until this day.

21. And Israel journeyed,

וַיִּסַּף עָלֶיהָ נֶסֶךְ
וַיִּצֶק עָלֶיהָ זָיִת 15.

וַיִּקְרָא יַעֲקֹב
אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲתִי
שָׁם אֱלֹהִים 16.

בֵּית אֵל 16.

וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל
וַיְהִי עוֹד
כְּבֹדַת הָאֶרֶץ
לָבוֹא אֶפְרַתָּה
וַתֵּלֶד רָחֵל
וַתִּקְשׁ בְּלִדְתָּהּ 17.

וַיְהִי
כִּתְקֻשְׁתָּהּ
בְּלִדְתָּהּ
וַתֹּאמֶר לָהּ הַמִּידְוָה
אֵל תִּירָאִי 18.

כִּי גַם זֶה לָךְ בֵּן 18.

וַיְהִי 18.

כַּצֵּאת נַפְשָׁהּ
כִּי מָתָה
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן אֹנִי
וְאָבִיו
קָרָא לוֹ בִּנְיָמִין 19.

וַתָּמָת רָחֵל
וַתִּקְבֹּר
בְּדֶרֶךְ אֶפְרַתָּה
הִיא בֵּית לֶחֶם 20.

וַיִּצֵּב יַעֲקֹב
מַצֵּבָה
עַל קִבְרֹתָהּ
הִיא מַצֵּבַת
קִבְרַת רָחֵל
עַד הַיּוֹם 21.

וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל 21.

and all his property,

which he acquired

in the land of Canaan;

and he went unto a land

from Jacob his brother.

7. For their possession[s] were [too] great to dwell together,

and the land of their sojournings was not able

to bear them

because of their cattle.

8. And Esau dwelt

in the mountain of Seir,

Esau is Edom.

9. And these [are] the generations of [the] father of [the] Edom[ites] in the mountain of Seir.

10. These [are] the names of the sons of Esau:

Eliphaz the son of Adah

the wife of Esau;

Reuel the son of Basemath the wife of Esau.

11. And the sons of Eliphaz were; Teman, Omar, Zepho,

and Gatam, and Kenaz.

12. And Timna

was a concubine

to Eliphaz Esau's son,

and she bore to Eliphaz

Amalek;

these [were] the sons of Adah, Esau's wife.

13. And these [were] the sons of Reuel: Nahath, and Zerah

Ahammah, and Mizzah:

וְאֵת כָּל קָנָיו

אֲשֶׁר רָכַשׁ

בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

וַיֵּךְ אֶל אֶרֶץ

מִפְּנֵי יַעֲקֹב אָחִיו :

7. כִּי הָיָה רַכּוּשָׁם רָב

מִשְׁכַּת יִתְדוֹ

וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ

לְמֹרִיָּהֶם

לְשֵׂאת אֹתָם

מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם :

8. וַיֵּשֶׁב עֲשָׂו

בְּהַר שְׁעִיר

עֲשָׂו הוּא אֶדּוֹם :

9. וְאֵלֶּה תְּלֹדֹת עֲשָׂו

אָבִי אֶדּוֹם

בְּהַר שְׁעִיר :

10. אֵלֶּה שְׁמוֹת

בְּנֵי עֲשָׂו

אֶלִּיפֹז בֶּן עָדָה

אִשְׁתּוֹ עֲשָׂו

רְעוּאֵל בֶּן בְּשֵׁמֶת

אִשְׁתּוֹ עֲשָׂו :

11. וְהָיוּ בְּנֵי אֶלִּיפֹז

תֵּימָן אוֹמֶר זֶפּוֹ

וְגַתָּם וְקִנִּז :

12. וְתִמְנָע

הָיְתָה פִּלְגֶשֶׁת

לְאֶלִּיפֹז בֶּן עֲשָׂו

וַתֵּלֶד לְאֶלִּיפֹז

אֶת עַמְלֵק

אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה

אִשְׁתּוֹ עֲשָׂו :

13. וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל

נַחַת יִזְרָח

יִמְחָה וּמִיִּזָּח :

and eighty year[s].

29. And Isaac expired,

and died,

and was gathered unto his people, old and full of days:

and Esau and Jacob his sons buried him.

לו

1. And these [are] the generations of Esau, who is Edom.

2. Esau took his wives of the daughters of Canaan;

Adah

the daughter of Elon the Hittite, and Oholibamah

the daughter of Anah,

the daughter of Zibeon the Hittite;

3. And Basemath

the daughter of Ishmael,

the sister of Nebaioth.

4. And Adah bore to Esau

Eliphaz;

and Basemath bore

Reuel;

5. And Oholibamah bore

Jeush, and Jalam,

and Korah;

these [were] the sons of Esau, who were born to him

in the land of Canaan.

6. And Esau took his wives,

and his sons,

and his daughters,

and all the souls of his house,

and his cattle,

and all his beasts:

וַיִּשְׁכְּנוּ שָׁנָה :

29. וַיָּנֹעַ יִצְחָק

וַיָּמָת

וַיִּקָּפְדוּ אֶל עַמּוּי

זָקֵן וְשָׂבַע יָמִים

וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ

עֲשָׂו וַיַּעֲקֹב בְּנָיו :

CAP. XXXVI.

1. וְאֵלֶּה תְּלֹדֹת עֲשָׂו

הוּא אֶדּוֹם :

2. עֲשָׂו לָקַח אֶת נָשָׁיו

מִבְּנוֹת כְּנָעַן

אֶת עָדָה

בַּת אֵילֹן הַחִתִּי

וְאֶת אֹהֶלִיבָמָה

בַּת עֲנָה

בַּת זִבְעוֹן הַחִתִּי :

3. וְאֵת בְּשֵׁמֶת

בַּת יִשְׁמָעֵאל

אֲחוֹת נְבִיּוֹת :

4. וַתֵּלֶד עָדָה לְעֲשָׂו

אֶת אֶלִּיפֹז

וּבְשֵׁמֶת יָלְדָה

אֶת רְעוּאֵל :

5. וְאֹהֶלִיבָמָה יָלְדָה

אֶת יְעוּשׁ וְאֶת יְעָלָם

וְאֶת קֹרַח

אֵלֶּה בְּנֵי עֲשָׂו

אֲשֶׁר יָקְדוּ לוֹ

בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :

16. וַיִּקַּח עֲשָׂו אֶת נָשָׁיו

וְאֶת בְּנָיו

וְאֶת בָּנָתָיו

וְאֶת כָּל נַפְשֹׁת בֵּיתוֹ

וְאֶת מִקְנֵהוּ

וְאֶת כָּל בְּהֵמָתוֹ

Esau's wife: אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו
 duke Jeush, אֲדוֹף יְעוֹשׁ
 duke Jalam, אֲדוֹף יַעֲלָם
 duke Korah; אֲדוֹף קֹרַח
 these [were] אֵלֶּה
 the dukes of Oholibamah אֲדוֹפֵי אֹהֶלִיבָמָה
 the daughter of Anah, בַּת עֵנָה אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו
 Esau's wife.
 19. These [were] the sons of Esau, and these [were] their dukes; 19. אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו וְאֵלֶּה אֲדוֹפֵיהֶם
 he [is] Edom. הוּא אֶדְוֹם:
 שְׁבִיעִי
 20. These [were] 20. אֵלֶּה
 the sons of Seir the Horite, בְּנֵי שְׁעִיר הַחִרִי
 the inhabitants of the land: יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
 Lotan, and Shobal, לוֹטָן וְשׁוֹבָל
 and Zibeon, and Anah. וְצִבְעוֹן וְעֵנָה:
 21. And Dishon, 21. וְדִשׁוֹן
 and Ezer, and Dishan; וְאֶזֶר וְדִישָׁן
 these [were] the dukes of the Horite[s], אֵלֶּה אֲדוֹפֵי הַחִרִי
 the sons of Seir, בְּנֵי שְׁעִיר
 in the land of Edom. בְּאֶרֶץ אֶדְוֹם:
 22. And the sons of Lotan were: 22. וַיְהִיו בְּנֵי לוֹטָן
 Hori and Hemam; חֲרִי וְהֵמָם
 and Lotan's sister [was] Timna; וַאֲחֹת לוֹטָן תִּמְנָע:
 23. And these [were] the sons of Shobal: 23. וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוֹבָל
 Alvan, and Monahath, and Ebal, אֵלָו וּמֹנָחַת וְעִיבָל
 Shepho and Onam. שְׁפֹו וְאוֹנָם:
 24. And these [were] the sons of Zibeon: 24. וְאֵלֶּה בְּנֵי צִבְעוֹן
 (and) Alah and Anah, וְאַיָּה וְעֵנָה
 that is Anah הוּא עֵנָה
 who found אֲשֶׁר כָּצָא
 the hot springs אֶת הַיְמָם
 in the wilderness, בַּמִּדְבָּר
 as he fed the asses בִּרְעוּתוֹ אֶת הַחֲמֹרִים
 of Zibeon his father, לְצִבְעוֹן אָבִיו:
 25. And these [were] the sons of Anah; 25. וְאֵלֶּה בְּנֵי עֵנָה

these were the sons of Basemath אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בְּשֶׁמֶת
 Esau's wife. אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו:
 14. And these were 14. וְאֵלֶּה הָיוּ
 the sons of Oholibamah בְּנֵי אֹהֶלִיבָמָה
 the daughter of Anah, בַּת עֵנָה
 the daughter of Zibeon, בַּת צִבְעוֹן
 Esau's wife; אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו
 and she bore to Esau וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו
 Jeush; and Jalam, אֶת יְעוֹשׁ וְאֶת יַעֲלָם
 and Korah. וְאֶת קֹרַח:
 15. These [were] 15. אֵלֶּה
 the dukes of the sons of Esau: אֲדוֹפֵי בְּנֵי עֵשָׂו
 the sons of Eliphaz בְּנֵי אֶלִּיפָז
 the firstborn of Esau: בְּכוֹר עֵשָׂו
 duke Teman, אֲדוֹף תִּמָּן
 duke Omar, אֲדוֹף אוֹמֶר
 duke Zepho, אֲדוֹף צֶפֶו
 duke Kenaz, אֲדוֹף קֶנָז:
 16. Duke Korah, 16. אֲדוֹף קֹרַח
 duke Gatam, אֲדוֹף גַּעְתָּם
 duke Amalek: אֲדוֹף עַמְלֵק
 These [were] the dukes of Eliphaz אֵלֶּה אֲדוֹפֵי אֶלִּיפָז
 in the land of Edom; בְּאֶרֶץ אֶדְוֹם
 these [were] the sons of Adah. אֵלֶּה בְּנֵי אֵדָה:
 17. And these [were] the sons of Reuel 17. וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל
 Esau's son; בֶּן עֵשָׂו
 duke Nahath, אֲדוֹף נָחַת
 duke Zerah, אֲדוֹף זֶרַח
 duke Shammah, אֲדוֹף שָׁמָה
 duke Mizzah; אֲדוֹף מִזָּה
 these [were] the dukes of Reuel אֵלֶּה אֲדוֹפֵי רְעוּאֵל
 in the land of Edom; בְּאֶרֶץ אֶדְוֹם
 these [were] the sons of Basemath אֵלֶּה בְּנֵי בְּשֶׁמֶת
 Esau's wife. אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו:
 18. And these [were] 18. וְאֵלֶּה
 the sons of Oholibamah בְּנֵי אֹהֶלִיבָמָה

and reigned in his
stead
Hadad the son of Bedad,
the smiter of Midian

in the field of Moab;

and the name of his
city [was] Avith.

36. And Hadad died,

and reigned in his stead

Samlah of Masrekah.

37. And Samlah died,

and reigned in his stead

Shaul

of Rehoboth by the river.

38. And Shaul died,

and reigned in his stead

Baal-hanan the son of
Achbor.

39. And Baal-hanan
the son of Achbor
died,

and reigned in his stead
Hadar;

and the name of his
city [was] Pau;

and the name of his
wife
[was] Mehetabel

the daughter of Matred,

the daughter of Me-
zahab.

מִפְטִיר

40. And these [were]
the names
of the dukes of Esau,

according to their
families

to their places,

by their names:

duke Timna,

duke Alvah,

duke Jetheth,

41. Duke Oholibamah,

duke Elah,

duke Pinon.

42. Duke Kenaz,

וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו

הָדָד בֶּן בְּדָד

הַמַּכֵּה אֶת מִדְיָן

בְּשָׂדֵה מוֹאָב

וְשֵׁם עִירוֹ עֵוִית׃

36. וַיָּמָת הָדָד

וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו

שַׁמְלָה מִמַּסְרֵקָה׃

37. וַיָּמָת שַׁמְלָה

וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו

שָׂאוּל

מִרְחֹבוֹת הַנָּהָר׃

38. וַיָּמָת שָׂאוּל

וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו

בַּעַל חֲנָן בֶּן עֲכָבֹר׃

39. וַיָּמָת בַּעַל חֲנָן

בֶּן עֲכָבֹר

וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הָדָר׃

וְשֵׁם עִירוֹ פְּעוֹ

וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ

מְהֵטָבָאֵל

בֵּת מַמְרֵד

בֵּת מִי זָהָב׃

מִפְטִיר

40. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת

אֲדוֹפֵי עֵשָׂו

קְמִשְׁפֹּתָם

לְמִקְמָתָם

בְּשִׁמְתָם

אֲדוֹף תִּמְנָע

אֲדוֹף אֶלְוָה

אֲדוֹף יֶתֶת׃

41. אֲדוֹף אֹהֶל־בָּמָה

אֲדוֹף אֵלָה

אֲדוֹף פִּינוֹן׃

42. אֲדוֹף קִנָּז

Dishon,

and Oholibamah the
daughter of Anah.

26. And these [were]
the sons of Dishan:

Hemdan, and Eshban,

and Ithran, and Cheran.

27. These [were] the
sons of Ezer:

Bilhan, and Zaavan
and Akan.

28. These [were] the
sons of Dishan:

Uz and Aran.

29. These [were] the
dukes of the Horite[s]:

duke Lotan,

duke Shobal,

duke Zibeon,

duke Anah,

30. Duke Dishon,

duke Ezer,

duke Dishan;

these [were] the dukes
of the Horite[s],

according to their dukes

in the land of Seir.

31. And these [were]
the kings

who reigned

in the land of Edom,

before the reigning of
a king

over the children of
Isa'el.

32. And [there] reigned
in Edom

Bela the son of Beor,

and the name of his
city [was] Dinhabah.

33. And Bela died,

and [there] reigned in
his stead

Jobab the son of Zerah

of Bozrah.

34. And Jobab died,

and in his stead reigned
Husham,

of the land of the
Temanite[s].

35. And Husham died,

דִּישֹׁן

וְאֹהֶל־בָּמָה בֵּת עֲנָה

26. וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישֹׁן

חֶמְדָּן וְעִשְׁבָּן

וְיִתְרָן וְכֶרָן׃

27. אֵלֶּה בְּנֵי אֶזֶר

בִּלְהָן וְזַאֲוָן וְעֶקָן׃

28. אֵלֶּה בְּנֵי דִישֹׁן

עִיז וְאַרָּן׃

29. אֵלֶּה אֲדוֹפֵי הַחֹרִי

אֲדוֹף לוֹטָן

אֲדוֹף שׁוֹבָל

אֲדוֹף זִבְעוֹן

אֲדוֹף עֲנָה׃

30. אֲדוֹף דִּישֹׁן

אֲדוֹף אֶזֶר

אֲדוֹף דִּישֹׁן

אֵלֶּה אֲדוֹפֵי הַחֹרִי

וְאֲדוֹפֵיהֶם

בְּאֶרֶץ שֵׁעִיר׃

31. וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים

אֲשֶׁר מָלְכוּ

בְּאֶרֶץ אֲדוֹם

קִדְמֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ

קִדְמֵי יִשְׂרָאֵל׃

32. וַיִּמְלֹךְ בְּאֲדוֹם

בֶּלַע בֶּן בְּעוֹר

וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה׃

33. וַיָּמָת בֶּלַע

וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו

יֹזָבָב בֶּן זֶרַח

מִבּוֹזְרָה׃

34. וַיָּמָת יֹזָבָב

וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חֻשָּׁם

מֵאֶרֶץ הַתֵּמָנִי׃

35. וַיָּמָת חֻשָּׁם

oved their father
more than all his brothers
they hated him;
and they could not
speak [to] him peaceably
5. And Joseph dreamed
a dream,
and he told [it] to his brothers;
and they hated him
still more.
6. And he said unto
them:
Hear, I pray you,
this dream
which I dreamed.
7 (And) behold,
we were binding
sheaves
in the midst of the field,
and my sheave arose,
and also stood upright;
and, behold, your
sheaves came round
about
and bowed themselves
to my sheaf.
9. And his brothers
said to him:
Shalt thou indeed reign
over us?
or shalt thou rule us?
And they hated him
still more
for his dreams
and for his words.
9. And he dreamed yet
another dream,
and he told it to his
brothers,
and said:
Behold, I have dreamed
yet a dream;
and, behold, the sun
and the moon,
and eleven stars
and Jacob

אָהַב אֲבִיהֶם
מִכָּל אֶחָיו
וַיִּשְׁנָאוּ אֹתוֹ
וְלֹא יָכְלוּ
דַּבָּר לוֹ שְׁלָם:
5. וַיִּחְלֶם יוֹסֵף חֲלוֹם
וַיַּגִּד לְאֶחָיו
(וַיִּשְׁכַּחוּ עוֹד שְׂנֵא
אֹתוֹ):
6. וַיֹּאמֶר אֲדִיהֶם
שִׁמְעוּ נָא
הַחֲלוֹם הַזֶּה
אֲשֶׁר חֲקַמְתִּי:
7. וְהִנֵּה
אֲנַחְנוּ מֵאֲקִמִּים
אֲלֵמִים
בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה
וְהִנֵּה קָמָה אֲלֵמָתִי
וְגַם נִצָּבָה
וְהִנֵּה תִסְבִּינָה
אֲלֵמֹתֵיכֶם
וַתִּשְׁתַּחֲוּוּ לְאֵלֵמָתִי
8. וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו
הֲמִלְכָה תִמְלֹךְ עָלֵינוּ
אִם מִשׁוֹל תִּמְשָׁל בָּנוּ
וַיִּסְכְּפוּ עוֹד שְׂנֵא אֹתוֹ
עַל חֲלֻמֹּתָיו
וְעַל דְּבָרָיו:
9. וַיִּחְלֶם עוֹד
חֲלוֹם אֲחֵר
וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ לְאֶחָיו
וַיֹּאמֶר
הִנֵּה חֲלֻמֹּתַי
חֲלוֹם עוֹד
9. וַיִּחְלֶם עוֹד
חֲלוֹם אֲחֵר
וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ לְאֶחָיו
וַיֹּאמֶר
הִנֵּה חֲלֻמֹּתַי
חֲלוֹם עוֹד
וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ הַיָּרֵחַ
וְאֶחָד עָשָׂר כּוֹכָבִים

duke Teman.
duke Mibzar.
43. Duke Magdiei,
duke Iram;
these [were] the dukes
of Edom,
according to their
dwellings,
in the land of their
possession;
this is Esau
the father of the
Edom[ites].

VAYESHEB

וַיִּשֶׁב

CAP. XXXVII.

1. And Jacob dwelt
in the land of his father's
sojournings,
in the land of Canaan.
2. These [are]
the generations of Jacob.
Joseph, [being] seven-
teen year[s] old,
was feeding with his
brothers
(in) the flock;
and he was a lad
with the sons of Bilhah
and with the sons of
Zilpah,
his father's wives;
and Joseph brought
the evil report of them
unto their father.
3. And Israel
loved Joseph
more than all his sons,
because he [was] to
him a son of old age;
and he made him
a coat of [many] colors.
4. And [when] his
brothers saw
that him

אֵלֹף תִּימָן
אֵלֹף מִבְּצָר:
43. אֵלֹף מַגְדִּיעִי
אֵלֹף עִירָם
אֵלֶּה אֲדוּפֵי אֶדוֹם
לְמִשְׁכָּתָם
בְּאֶרֶץ אֲחֻזָּתָם
זֶה עֵשָׂו
אָבִי אֶדוֹם:
וַיִּשֶׁב
CAP. XXXVII.
1. וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב
בְּאֶרֶץ מִגְרֵי אָבִיו
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:
2. אֵלֶּה
תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב
יוֹסֵף בֶּן שִׁבְעַ
עֶשְׂרֵה שָׁנָה
הָיָה רֹעֶה אֶת אֶחָיו
בַּצֹּאן
(וְהוּא נֶעַר
אֶת בְּנֵי בִלְהָה
וְאֶת בְּנֵי זִלְפָּה
נְשֵׁי אָבִיו
וַיָּבֵא יוֹסֵף
אֶת דְּבָרָם רָעָה
אֶל אָבִיהֶם:
3. וַיִּשְׂרָאֵל
אָהַב אֶת יוֹסֵף
מִכָּל בָּנָיו
כִּי בֶן זָקֵנִים הוּא לוֹ
וַעֲשָׂה לוֹ
כִּתְנֵת פָּסִים:
4. וַיֵּרְאוּ אֶחָיו
כִּי אֹתוֹ

in the field;
and the man asked him,
saying:
What dost thou seek?
16. And he said:
My brothers
I [am] seeking;
tell me, I pray thee,
where [are] they
17. And the man said:
They have departed
from here;
for I heard [them]
saying:
Let us go to Dothan;
and Joseph went
after his brothers,
and found them in
Dothan.
18. And they saw him
afar off,
and before he came
near unto them,
they plotted [against]
him
to slay him.
19. And they said
one to another:
Behold, that master of
dreams comes!
20. And now
come, and let us kill him,
and cast him
in one of the pits,
and we will say:
An evil beast has eaten
him;
and we shall see
what will become of
his dreams.
21. And Reuben heard [it]
and delivered him out
of their hand;
and he said:

בשרה
וישאלהו האיש
לאמר
מה תבקש:
16. ויאמר
את אחי
אנכי מבקש
הננידע נא לי
איפה הם רעים:
17. ויאמר האיש
נסעו מזה
כי שמעתי אמרים
ללכת דתניה
וילך יוסף
אחר אחיו
וימצאם בדתן:
18. ויראו אתו
מרחק
ויבטרום לקרב אליהם
ויתנכלו אתו
להמיתו:
19. ויאמרו
איש אל אחיו
הנה בעד החלמות
הקזה בא:
20. ועתה
לכו ונהרגנו
ונשדדנו
באחד הפרות
ואמרנו
חיה רעה אכלתהו
וניראה
מה יהיו חלמיו:
21. וישמע ראובן
ויעצרו מידם
ויאמר

[were] bowing them-
selves to me.
10. And he told [it]
unto his father
and unto his brothers:
and his father rebuked
him,
and said to him:
What [is] this dream
which thou hast
dreamed?
Shall we indeed come,
I and thy mother and
thy brothers
to bow ourselves down
to thee
to the earth?
11. And his brothers
envied him;
but his father
kept the matter [in his
mind].
12. And his brothers
went
to feed
their father's flock
in Shechem.
13. And Israel said
unto Joseph:
Are not thy brothers
feeding
in Shechem?
come,
and I will send thee
unto them.
And he said to him:
Here [am] I.
14. And he said to him:
Go, now, see
the welfare of thy
brothers
and the welfare of
the flock,
and bring me word back,
and he sent him
from the valley of
Hebron,
and he came to
Shechem.
15. And a man found
him,
and, behold, [he was]
wandering

נשיתחיים לי:
10. ויספר אל אביו
ואל אחיו
וינער בו אביו
ויאמר לו
מה החלום הזה
אשר חלמת
הבוא נבוא
אני ואמך ואחיה
להשתחוית קד
ארצה:
11. ויקנאו בו אחיו
ואביו
שמר את הדבר:
12. וילכו אחיו
לרעות
את צאן אביהם
בשכם:
13. ויאמר ישראל
אל יוסף
הלא אחיה רעים
בשכם
לכה
ואשלחך אליהם
ויאמר לו, הנני:
14. ויאמר לו
לך נא, ראה
את שלום אחיה
ואת שלום הצאן
והשבני דבר
וישדדנו
מעמק חברון
ובא שכם:
15. וימצאהו איש
והנה תעה

and Ladanum, **וְלֹדָנִים**
 going **הוֹלְכִים**
 to carry [it] down to Egypt. **לְהוֹרִיד מִצְרַיִם**
 26. And Judah said **וַיֹּאמֶר יְהוּדָה**
 unto his brothers: **אֶל אָחָיו**
 What profit [is it], **מַה בְּצֵעַ**
 that we kill our brother, **כִּי נַהַרֵּג אֶת אָחִינוּ**
 and conceal his blood? **וְנִכְסִינוּ אֶת דָּמּוֹ**
 27. Come, and let us **27. לְכוּ, וְנִמְכְּרֵנוּ**
 sell him **לְיִשְׁמָעֵאלִים**
 to the Ishmaelites, **וַיִּדְּנוּ אֶל תְּהִי בּוֹ**
 but our hand let not **כִּי אָחִינוּ**
 be upon him. **בְּשָׂרֵנוּ הוּא**
 for our brother, **וַיִּשְׁמְעוּ אָחָיו**
 our flesh [is] he; **28. וַיַּעֲבְדוּ**
 and his brothers heark- **אֲנָשִׁים מִדְּנִיִּים**
 ened [unto him]. **סֹחְרִים**
 28. And [there] passed by **וַיִּמְשְׁכוּ**
 Midianitish men, **וַיַּעֲלוּ אֶת יוֹסֵף**
 merchants, **מִן הַבּוֹר**
 and they drew **וַיִּמְכְּרוּ אֶת יוֹסֵף**
 and brought up Joseph **לְיִשְׁמָעֵאלִים**
 out of the pit, **בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף**
 and sold Joseph **וַיָּבִיאוּ אֶת יוֹסֵף**
 to the Ishmaelites **מִצְרַיִמָּה**
 for twenty [pieces of] **29. וַיֵּשֶׁב רְאוּבֵן**
 silver; **אֶל הַבּוֹר**
 and they brought **וַהֲגֵה אֶת יוֹסֵף בְּבוֹר**
 into Egypt. **וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו**
 29. And Reuben **30. וַיִּשָּׁב אֶל אָחָיו**
 unto the pit; **וַיֹּאמֶר**
 and, behold, **הִנֵּה אֲנִינָה**
 [was] not in the pit; **וְאֲנִי אֲנִה אֲנִי בָּא**
 and her ^{her} garments **31. וַיִּקְחוּ**
 30. And he returned **אֶת כְּתֹנֶת יוֹסֵף**
 unto his brothers, **וַיִּשְׁחַטוּ**
 and said: **וַיִּצְרִי**
 The child is not [there];
 and I, whither shall I go?
 31. And they took
 Joseph's coat,
 and they slaughtered

Let us not ¹take his life. **לֹא נִקְחוּ נַפְשׁוֹ**
 22. And Reuben said **22. וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן**
 unto them: **אֶל תִּשְׁפְּכוּ דָם**
 Do not shed blood; **הַשְׂרִיכוּ אֹתוֹ**
 cast him **אֶל הַבּוֹר הַזֶּה**
 into this pit, **אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר**
 which is in the wilder- **וַיֵּד**
 ness, **אֶל תִּשְׁלְחוּ בּוֹ**
 but a hand **לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ**
 you shall not put forth **מִיָּדָם**
 on him: **וְהָיִיבוּ**
 in order to deliver him **אֶל אָבִיו**
 out of their hand, **שְׁלִישִׁי**
 to bring him back **23. וַיְהִי**
 unto his father. **כַּאֲשֶׁר בָּא יוֹסֵף**
 23. And it came to pass, **אֶל אָחָיו**
 when Joseph came **וַיַּפְשִׁימוּ אֶת יוֹסֵף**
 unto his brothers, **אֶת כְּתֹנֶתוֹ**
 that they stripped **אֶת כְּתֹנֶת הַפָּסִים**
 Joseph **אֲשֶׁר עָלָיו**
 of his coat, **24. וַיִּקְחוּהוּ**
 the coat of [many] **וַיִּשְׁרִיכוּ אֹתוֹ**
 colors, **הַבֹּרָה**
 which [was] on him. **וְהַבּוֹר רֶק**
 24. And they took him, **אֵין בּוֹ מַיִם**
 and cast him **25. וַיֵּשְׁבוּ**
 into the pit, **לֶאֱכֹל לֶחֶם**
 and the pit [was] **וַיִּשְׁאוּ עֵינֵיהֶם**
 empty, **וַיִּרְאוּ**
 [there was] no water **וַהֲגֵה אֶרְצָת**
 in it. **יִשְׁמָעֵאלִים**
 25. And they sat down **בְּאֶה מְגִלְעָד**
 to eat bread, **וּמִמֵּיהֶם נִשְׂאִים**
 and they lifted up **נִכְאֵת**
 their eyes **וַיִּצְרִי**
 and looked,
 and, behold, a ²travel-
 ling company of Ishma-
 elites
 came from Gilead,
 and their camels [were]
 bearing
 spicery,
 and balm.

1) H. smite his soul. 2) Or, caravan of Ishmaelites.

to Potiphar,
an officer of Pharaoh,
the chief of the guard.

לח
רביעי

CAP. XXXVIII.

רביעי

1. And it came to pass
in that time,
that Judah went down
from his brothers,
and turned aside

unto a man an
Adullamite,
and his name [was]
Hirah.

2. And Judah saw
there
the daughter of a man,
a Canaanite,
and his name [was]
Shua;

and he took her
and married her.

3. And she conceived,
and bore a son;

and he called his name
Er.

4. And she conceived
again,
and bore a son,

and she called his
name Onan.

5. And she still con-
tinued, and bore a son;

and she called his
name Shelah;

and he was at Chesib,
when she bore him,

6. And Judah took a
wife
for Er his firstborn,

and her name [was]
Tamar.

7. And Er ^ו was,

1) Judah's firstborn,
evil

in the eyes of the Lord
and the Lord slew him.

פוטפאר
כרים פֶּרֶעָה
שׂוֹר הַמִּבְּחִים :

CAP. XXXVIII.

רביעי

ו. וַיְהִי בְּעֵת הַהִיא
וַיֵּרֶד יְהוּדָה
מֵאֶת אָחָיו
וַיֵּט

עַד אִישׁ עַדְלָמִי
וּשְׁמוֹ הִירָה :

2. וַיֵּרָא שָׁם יְהוּדָה
בֵּת אִישׁ כְּנַעֲנִי
וּשְׁמוֹ שׁוּעַ
וַיִּקַּחָהּ
וַיֵּבֵא אֵלָיו :

3. וַתַּהַר
וַתֵּלֶד בֶּן
וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ עֵר :

4. וַתַּהַר עוֹד
וַתֵּלֶד בֶּן
וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ
אֹנָן :

5. וַתִּהְיֶה עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן
וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ
שֶׁלָּה :

וַיְהִי בְּכִזִּיב
בְּקִרְתָּהּ אֹתוֹ :

6. וַיִּקַּח יְהוּדָה אִשָּׁה
לְעֵר בְּכוֹר
וּשְׁמָהּ תָמָר :

7. וַיְהִי עֵר
בְּכוֹר יְהוּדָה
רָע

בְּעֵינֵי יְהוָה
וַיִּמָּתֶהוּ יְהוָה :

a he-goat,
and dipped
the coat
in the blood.

32. And they sent
the coat of [many] colors,
and they brought [it]
unto their father,
and they said:

This have we found;
recognize now,

whether it be thy sons
coat
or not.

33. And he recognized it,
and said:

[it is] the coat of my
son,
an evil beast

has eaten him up:

Joseph is surely torn
in pieces.

34. And Jacob rent

his garments,

and put sackcloth

upon his loins;

and he mourned for
his son
many days.

35. And all his sons
arose
and all his daughters

to comfort him;

but he refused to be
comforted
and said:

For I will go down to
my son
mourning

to [the] grave.

And his father wept
for him.

36. And the Midianim

sold him

into Egypt

שְׁעִיר עִזִּים
וַיִּטְבְּלוּ
אֶת הַכֹּתֶנֶת
בְּדָם :

32. וַיִּשְׁלְחוּ

אֶת כֹּתֶנֶת הַפָּסִים
וַיָּבִיאוּ אֶל אָבִיהֶם
וַיֹּאמְרוּ

זֹאת מֵצָאָנוּ
הֶכֶר נָא

הַכֹּתֶנֶת בְּנֶךְ הָיָא
אִם לֹא :

33. וַיִּפְדָּהּ

וַיֹּאמֶר

כֹּתֶנֶת בְּנִי

חֵיהָ רָעָה

אֲכָלָתָהּ

מִרְעָה טָרַף יוֹסֵף :

34. וַיִּקְרַע יַעֲקֹב

שַׁמְלָתוֹ

וַיַּשֶּׁם שָׁק

בְּמִתְּנוֹ

וַיִּתְאֲבֵד עַל בְּנוֹ

יָמִים רַבִּים :

35. וַיָּקֻמוּ כָל בָּנָיו

וְכָל בָּתְּנָיו

לְנַחֲמוֹ

וַיִּמָּאן לְהַתְנַחֵם

וַיֹּאמֶר

כִּי אֶרֶד אֶל בְּנִי

אֲנִי

שֶׁלָּה

וַיִּבֶךְ אֹתוֹ אָבִיו :

36. וַתְּמַדְּנִים

מָכְרוּ אֹתוֹ

אֶל מִצְרָיִם

1) H. came in unto her. 2) Or, wicked.

8 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא אֵל אִשְׁתִּי אֲחִיָּה וְנִכְס אֲתָהּ וְתִקַּם זָרַע לְאֲחִיָּה׃
 9 וַיַּדַּע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יִהְיֶה הַזָּרַע וְהָיָה אִם בָּא אֵל אִשְׁתִּי אֲחִיו וְשָׂחַת אֶרְצָהּ
 לְבִלְתִּי נָתֹן זָרַע לְאֲחִיו׃ 10 וַיִּרְעַב בְּעֵינָיו יְהוּדָה אִשָּׁר עָשָׂה וַיָּמָת גַּם אֹתוֹ׃ 11 וַיֹּאמֶר
 יְהוּדָה לְתָמָר בְּרָתוֹ שְׂבִי אִלְמָנָה בֵּית אָבִיךָ עַד יִגְדַּל שְׂדֵה בְנִי כִּי אָמַר פֶּן
 יָמוּת גַּם הוּא בְּאֲחִיו וַתִּלְדָּה תָמָר וַתָּשֶׁב בֵּית אָבִיָּה׃ 12 וַתִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתָּכַת בֶּת
 שֹׁעַ אִשְׁתִּי יְהוּדָה וַיִּנָּחַם יְהוּדָה וַיַּעַר עַל גִּזְזֵי צֹאנָו הוּא וְהִירָה בָּעֵהוּ הַעֲדָלְמִי
 תַּמְנָתָה׃ 13 וַיִּגְדַּל לְתָמָר לְאָמָר הִנֵּה חֲמִידָה עֲלֶיהָ תַּמְנָתָה לָזֶה צֹאנָו׃ 14 וַתִּסָּר
 בְּגָדֶיהָ אִלְמָנָתָהּ מִעֲרִיָּה וַתִּכְסֶּה בְּצִיָּף וַתִּתְעַלֶּף וַתָּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינֵי אִשָּׁר עַד
 הָרָף תַּמְנָתָהּ כִּי רָאָתָה כִּי גָדַל שְׂדֵה וְהָיָה לֹא נִתְּנָה לוֹ לְאִשָּׁה׃ 15 וַיִּרְאָהּ יְהוּדָה
 וַתִּשְׁבָּהּ לְזוֹנָה כִּי כִסְתָה פָּנֶיהָ׃ 16 וַיָּמָ אֵלֶיהָ אַךְ הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הֲבָה נָא אָבוֹא
 אִיְיךָ כִּי לֹא יָדַע כִּי בָלְתָו הָיָה וַתֹּאמֶר מַה תַּפֵּן לִי כִּי תָבוֹא אֵלַי׃ 17 וַיֹּאמֶר
 אָנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדִי עֲזִים מִן הַצֹּאן וַתֹּאמֶר אִם תַּתֵּן עֲרִבֹן עַד שְׁלָחֲךָ׃ 18 וַיֹּאמֶר
 מַה הָעֲרִיבֹן אִשָּׁר אָתָּן לָךְ וַתֹּאמֶר הַתְּמָרָה וּפְתִיכָהּ וּמִטָּה אִשָּׁר בִּידֶךָ וַיַּתֵּן לָהּ
 נִיבֹא אֵלֶיהָ וַתִּסָּר לוֹ׃ 19 וַתִּקַּם וַתִּלְדָּה וַתִּסָּר צִיָּפָהּ מִעֲרִיָּה וַתִּלְבַּשׁ בְּגָדֶיהָ
 אִלְמָנָתָהּ׃ 20 וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת גְּדֵי הָעֲזִים בְּיַד רַעְיוֹ הַעֲדָלְמִי לְקַחַת הָעֲרִיבֹן
 מִיַּד הָאִשָּׁה וְלֹא מָצָאָהּ׃ 21 וַיִּשְׁאַל אֶת אָנָשָׁי מִקְּמָה לְאָמָר אֵיזָה תִּקְרְשֶׁהָ הִיא
 בְּעֵינֵים עַל הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא הִיָּתָה בָּזָה קְדָשָׁה׃ 22 וַיָּשֶׁב אֵל יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
 לֹא מָצָאתִיהָ וְגַם אָנָשָׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא הִיָּתָה בָּזָה קְדָשָׁה׃ 23 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
 תַּפֵּחַ לָהּ פֶּן נִדְּיָה לְבוֹז הִנֵּה שְׁלַחְתִּי מַגְדִּי הִנֵּה וְאִתָּה לֹא מָצָאתָה׃ 24 וַיְהִי
 כַּמְּשָׁלֶשׁ חֳדָשִׁים וַיִּגְדַּל לְיְהוּדָה לְאָמָר וַנִּתֵּן תָּמָר בְּרָתָהּ וְגַם הִנֵּה דָרָה לְזִנּוּנִים
 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה חוֹצִיאֹתָ וַתִּשְׁאָרָף׃ 25 הִיא מוֹצֵאתָ וְהִיא שְׁלָחָה אֵל חֲמִידָה לְאָמָר
 לְאִישׁ אִשָּׁר אֵלֶיהָ לוֹ אָנֹכִי דָרָה וַתֹּאמֶר הֲכֵר נָא קָמִי מִחַתֻּמָּת וּבִפְתִּילִים וּבַמַּטָּה
 הָאֵלֶּה׃ 26 וַיִּכֹּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צִדְקָה מִמֶּנִּי כִּי עַל בֶּן לֹא נִתְּתִיהָ לְשְׂדֵה בְנִי וְלֹא
 יִסָּפֵה עוֹד לְדַעְתָּהּ׃ 27 וַיְהִי בַּעֲת דְּרָתָהּ וְהִנֵּה תְאוּמִים בְּבִמְנָה׃ 28 וַיְהִי בְלִדְתָּהּ
 וַיִּתֵּן יָד וַתִּפֹּחַ מִמִּגְדָּלָת וַתִּקְשֹׁר עַל יָדוֹ שְׁנֵי לְאָמָר זֶה יֵצֵא רֹאשְׁנָה׃ 29 וַיְהִי
 כַּמְּשִׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה יֵצֵא אֲחִיו וַתֹּאמֶר מַה פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרִץ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּרִץ׃
 30 וְאַחֵר יֵצֵא אֲחִיו אִשָּׁר עַד יָדוֹ הִשְׁנִי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ זָרַח׃

רש"י

8 וְתִקַּם זָרַע: הֵצֵן יִקְרָא עַל שֵׁם הַמֵּת. 11 כִּי אָמַר וּגו': כְּלוּמָר דּוּחַס הִיט אֹתָהּ צָקַשׁ
 שָׁלַח הִיט דְּעֵתוֹ לְהִשְׁאִילָהּ לוֹ. בִּי. אָמַר פֶּן יָמוּת: מוֹחֲזַקֶּת הִיא זֶה שִׁמּוּתוֹ אֲנָשִׁי. 12 וַיַּעַר
 עַל גִּזְזֵי צֹאנָו: וַיַּעַל תְּמוּנָתָה לַעֲמוּד עַל גִּזְזֵי צֹאנָו. 13 עָקָה תַּמְנָתָהּ: וַתִּשְׁמָחֵן הִיא לְאוֹמַר
 וַיִּרַד שִׁמּוּן וּגו' תְּמוּנָתָה צִשְׁכּוּעַ הֵדֵר הִיטָה יוֹשֶׁצַת עוֹלִין לָהּ מִכָּאן וַיִּוֹרְדִין לָהּ מִכָּאן.
 14 וַתִּתְעַלֶּף: כִּסְתָה כִּסְתָה שָׁלַח יִכִּיר אֹתָהּ. בְּפֶתַח עֵינֵים: צִשְׁתִּית עֵינֵים צִכְרֶת דְּרָכִים
 וְרִצּוֹתֶיהָ דְּרָשׁוּ צִכְתִּי שֶׁל אֲזָרָהס אֲזִיבוּ שְׁכָל עֵינֵים מוֹכֶזוֹת לְרֹאשׁוֹת. 18 חֲמִידָה וּפְתִיכָהּ:
 עוֹקֶתָךְ וְשׁוֹכִיךְ. טִזְעַת שְׁאֵתָה חוֹתָם צֶה וְשִׁמְלָתָךְ שְׁאֵתָה מוֹתְכָם צֶה. 25 וְהִיא שְׁלָחָה
 אֵל חֲמִידָה: לֹא רָצָה לְהַלְצִין כִּי וְלוֹמַר מוֹדֵד אֲנִי מוֹעֲזָרָת אֵלֶּה לֹאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה לוֹ אֲמַרָה
 אִם יוֹדֵה מַעֲשֵׂמוֹ יוֹדֵה וְאִם לֹאִי יִשְׁרָמוֹ וְאִם לֹאִי אֲלִצִין כִּי. מִכָּאן אֲמַרָה נָח לוֹ לְאָדָם שִׁכְלוֹסוֹ
 לְכַזְּזוֹ הָאֵשׁ וְאִם לִצִין כִּי חֲזִירוֹ צִרְיוֹס.

and he appointed him	וַיִּפְקְדֵהוּ	ר ט	CAP. XXXIX.
over his house,	עַד בֵּיתוֹ	חֲמִישִׁי	חֲמִישִׁי
and all [that] he had	וְכָל יֵשׁ לוֹ	1. And Joseph was brought down	וַיּוֹסֶף הוֹרֵד
he gave	נָתַן	to Egypt,	מִצְרַיִם
in his hand.	בְּיָדוֹ :	and [there] bought him Potiphar,	וַיִּקְנֵהוּ פוֹתִיפָר
5. And it came to pass	5. וַיְהִי	an officer of Pharaoh,	סָרִיס פַּרְעֹה
from the time [that] he appointed him	מֵאֲזַי הִפְקִיד אֹתוֹ	the chief of the guard,	שַׂר הַמִּטְבָּחִים
over his house	בְּבֵיתוֹ	an Egyptian man,	אִישׁ מִצְרִי
and over all	וְעַל כָּל	of the hand of the Ishmaelites,	מִנֶּד הַיִּשְׁמַעֲלִים
that he had,	אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ	who had brought him down thither.	אֲשֶׁר הוֹרְדָהוּ שָׁמָּה :
that the Lord blessed	וַיְבָרֶךְ יְהוָה	2. And the Lord was	2. וַיְהִי יְהוָה
the house of the Egyptian	אֶת בֵּית הַמִּצְרִי	with Joseph,	אֶת יוֹסֵף
for the sake of Joseph;	בְּגִלַּל יוֹסֵף	and he was	וַיְהִי
and the blessing of the Lord was	וַיְהִי בִרְכַּת יְהוָה	a prosperous man;	אִישׁ מַצְלִים
upon all	בְּכָל	and he was	וַיְהִי
that he had,	אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ	In the house of his master,	בְּבֵית אֲדֹנָיו
In the house	בְּבֵית	the Egyptian.	הַמִּצְרִי :
and in the field.	וּבְשָׂדֵה :	3. And his master saw,	3. וַיֵּרָא אֲדֹנָיו
6. And he left	6. וַיַּעַזֹּב	that the Lord [was] with him;	כִּי יְהוָה אִתּוֹ
all that he had	כָּד אֲשֶׁר לוֹ	and all	וְכָל
in Joseph's hand;	בְּיַד יוֹסֵף	that he [was] doing	אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה
and he knew nothing [of what was] with him,	וְלֹא יָדַע אֹתוֹ מֵאֻמָּה	the Lord [was] making prosperous	יְהוָה מַצְלִים
save the bread	כִּי אִם הַלֶּחֶם	in his hand,	בְּיָדוֹ :
which he [was] eating;	אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל	4. And Joseph found	4. וַיִּמְצָא יוֹסֵף
and Joseph was	וַיְהִי יוֹסֵף	favor	חֵן
beautiful of form	יְפֵה תֶאֱדָר	in his eyes,	בְּעֵינָיו
and beautiful of appearance.	וַיְפֵה מֵרֵאָה :	and he ministered [to] him;	וַיַּשְׁרֵת אֹתוֹ

19. And it came to pass,
when his master heard
the words of his wife,
which she spoke unto
him,
saying:

¹Such things
did to me thy servant,
that his anger glowed.

20. And Joseph's master
took him,

and put him
into the prison,
the place
where the king's prison-
ers
were imprisoned;
and he was there
in the prison.

21. But the Lord was
with Joseph,
and extended unto him
kindness,
and gave ²him favor

in the eyes of the super-
intendent of the prison.

22. And the superinten-
dent of the prison gave

into Joseph's hand
all the prisoners
who [were] in the prison;
and all
which [they were] doing
there,
he [was] doing [it].³

23. The superintendent
of the prison did not look

to any thing
[that was] in his hand,
because the Lord [was]
with him,
and what he [was]
doing
the Lord [was] making
[it] prosperous.

19. ויהי

כששמע אדניו
את דברי אשתו
אשר דברה אליו
לאמר

בדברים האלה
עשיתי לי עברה
ניחר אפי :

20. ויבא אדניו
ויסב אותו

ויתנהו
אל בית הספר
במקום
אשר אסירי המלך
אסורים
ויהי שם
בבית הספר :

21. ויהי יי את יוסף
ויט אליו חסד
ויתן חנו

בעיניו שר בית הספר
22. ויתן שר בית
הספר

בד יוסף
את כל האסירים
אשר בבית הספר
ואת כל
אשר עשים שם
הוא היה עשה :

23. אין שר בית
הספר ראה

את כל באומה
בדוד

באשר יהוה אתו
ואשר הוא עשה
ידעה בנפלים :

Here is told the story how Potiphar's wife
accused Joseph of having committed a crime
which, in reality, she herself persuaded him to
commit, but Joseph refused.

שש

ויהי אחר הדברים האלה ותישא אשת
אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר
שכבה עמי : 8 וימאן ויאמר אל אשת
אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית
וכר אשר יש לו נתן בידו : 9 איננו
גדול בבית הזה כמני ולא חשד כמני
מאומה כי אם אותך באשר את אשתו
ואיך אפשר הרעה הגדלה הזאת
ותקטאתי לאלהים : 10 ויהי כדברה אל
יוסף יום יום ולא שמע אליה לשבב
אצלה דהיות עמה : 11 ויהי כהיום הזה
ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין
איש מאנשי הבית שם בבית : 12
ותתפשטו כבדו לאמר שכבה עמי
ויעזב בנוד בידה ויגס החוצה :
13 ויהי פראותה כי עזב בנוד בידה
ויגס החוצה : 14 ותקרא לאנשי ביתה
ותאמר דהם לאמר ראו הביא לנו איש
עברי לצחק בננו בא אלי לשבב עמי
ואקרא בקול גדול : 15 ויהי כשמעו כי
הרטת קולי ואקרא ויעזב בנוד אצלה
ויגס ויגס החוצה : 16 ותנח בנוד אצלה
עד בוא אדניו אל ביתו : 17 ותדבר
אליו בדברים האלה לאמר בא אלי
העבר העברי אשר הבאת לנו לצחק
בי : 18 ויהי כהרימי מולי ואקרא ויעזב
בנוד אצלה ויגס החוצה :

רשי

9 ותקטאתי לאלהים : 10 נח נטוו על
הערוות 11 ויהי כהיום הזה כלומר ויהי
כאשר הגיע יום מיוחד יום לחוק יום ליד
שלם שחלכו כולם לזית עץ אמרה אין
לי יום סגון להזקק ליוסף כהיום הזה אמרה
לכם חולה אני ואיני יכולה ללך (תנחומא).

1) Or. after this manner. 2) H. his. 3) I. e., it was done through him.

and he saw them,
and, behold, they
were sad.

7. And he asked

Pharaoh's officers,

who [were] with him
in custody,
[in] the house of his
lord,

saying:

Why

[are] your faces sad

to-day?

8. And they said unto
him:

We have dreamed a
dream,
and [there] is no inter-
preter [of] it.
And Joseph said unto
them:

Do not the interpreta-
tions [belong] to God?

tell [it], I pray you,
to me.

9. And the chief of
the cupbearers told

his dream to Joseph.

and he said to him:

In my dream

(and, behold, a vine
[was] before me.

10. And in the vine

[were] three branches;

and, at its budding,

went up its blossom,

and its clusters ripened

[to] grapes.

11. And Pharaoh's cup
[was] in my hand,
and I took the grapes,

and pressed them

into Pharaoh's cup.

and I gave the cup

into Pharaoh's hand.

12. And Joseph said to
him:

וירא אתם

והנם זלעים :

7. וישאל

את סריסי פרעה

אשר אתו במשמר

בית אדניו

לאמר

מדוע

פניכם רעים

היום :

8. ויאמרו אליו

הדום חלמנו

ופתר אין אתו

ויאמר אליהם יוסף

הלא לאלהים

פתרנים

ספרו נא לי :

9. ויספר שר

המשקים

את חלמו ליוסף

ויאמר לו

בחלומי

והנה גפן לפני :

10. ובגפן

שלושה שריגם

והיא כפרחת

עלתה נצה

הבשילו אשכוליה

ענבים :

11. וכוס פרעה בידו

ונאקה את הענבים

ונאשחט אתם

אך כוס פרעה

ונתתו את הכוס

עד כה פרעה :

12. ויאמר לו יוסף

מ

שבועי

1. And it came to pass

after these things

[that there] sinned

the cupbearer of the
king of Egypt
and the baker

against their lord,

against the king of
Egypt.

2. And Pharaoh was
angry

against his two officers,

against the chief of
the cupbearers
and against the chief
of the bakers.

3. And he put them

into custody,

[in] the house

of the chief of the
guard.

into the prison,

the place

where Joseph was
imprisoned.

4. And the chief of the
guard appointed Joseph

over them,

and he ministered to
them;

and they were a year
in custody.

5. And they dreamed
a dream.

both of them,

each man his dream.

in one night,

each according to the in-
terpretation of his dream
the cupbearer and the
baker.

of the king of Egypt.

who [were] imprisoned

in the prison.

6. And Joseph came
unto them

in the morning:

CAP. XL.

שבועי

1. ויהי

אחר הדברים האלה

חטאו

משקה מלך מצרים

והאפה

לִאֲדֹנֵיהֶם

לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם :

2. ויִקְצַף פֶּרֶעַה

עַד שְׁנֵי סְרִיסָיו

עַל שֵׁר הַמְּשָׁקִים

וְעַל שֵׁר הַבָּאִים :

3. וַיִּתֵּן אֹתָם

בְּמִשְׁמַר

בֵּית

שֵׁר הַמִּבְחָיִם

אֶל בֵּית הַסֵּסֶר

מְקוֹם

אֲשֶׁר יוֹסֵף אֲסוּר שָׁם

4. וַיִּפְקֹד שֵׁר

הַמִּבְחָיִם אֶת יוֹסֵף

אֹתָם

וַיִּשְׁרֹת אֹתָם

וַיְהִיו יָמִים בְּמִשְׁמַר :

5. וַיִּחְלְמוּ חֲלוֹם

שְׁנֵיהֶם

אִישׁ חֲלוֹמו

בְּלַיְלָה אֶחָד

אִישׁ בְּפִתְרוֹן חֲלוֹמו

הַמְּשָׁקָה וְהָאֹפֶה

אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם

אֲשֶׁר אֲסוּרִים

בְּבֵית הַסֵּסֶר :

6. וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף

בִּבְקֹר

1) Or. house of enclosure. 2) H. bound. 3) Or. charged Joseph with them. 4) H. dawn

18. And Joseph answered
and said:
This [is] its interpre-
tation;
the three baskets

are three days.

19. Within yet three
days
will Pharaoh lift up

thy head from upon
thee,
and hang thee on a tree;
and the bird[s] will eat
thy flesh
from upon thee.

מפטר

20. And it came to pass
on the third day.

the day of Pharaoh's
birth,
that he made a feast

for all his servants;

and he lifted up

be head

of the chief of the
cupbearers
and the head

of the chief of the
bakers
among his servants.

21. And he restored

the chief of the cup-
bearer;
unto his [office of]
cupbearer;
and he gave the cup

into Pharaoh's hand.

22. And the chief of
the baker's
be hanged,

as Joseph interpreted
to them.

23. And the chief of the
cupbearers did not
remember Joseph,
but forgot him.

18. ויען יוסף
ויאמר

זה פתרון

שלושת הסלים

שלושת ימים הם:

19 בְּעוֹד שְׁלוֹשֶׁת יָמִים

יִשָּׂא פָרְעָה

אֶת רֹאשׁוֹ מֵעֵלְיָךְ

וְתָלָה אוֹתוֹ עַל עֵץ

וְאָכַל הָעוֹף

אֶת בְּשָׂרְךְ

מֵעֵלְיָךְ:

מפטר

20. נִהְיָ

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

יוֹם הַהֵדָּת אֶת פָּרְעָה

וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה

לְכָל עֲבָדָיו

וַיִּשָּׂא

אֶת רֹאשׁוֹ

שֶׁר הַמִּשְׁקִים

וְאֶת רֹאשׁוֹ

שֶׁר הַבָּאִים

בְּתוֹךְ עֲבָדָיו:

21. וַיָּשֻׁב

אֶת שֶׁר הַמִּשְׁקִים

עַל מִשְׁקָהוּ

וַיִּתֵּן הַכּוֹס

עַל כַּף פָּרְעָה:

22. וְאֶת שֶׁר הַבָּאִים

תָּלָה

בְּאֶשֶׁר פָּתַר לָהֶם

{ יוֹסֵף:

23. וְלֹא זָכַר שֶׁר

{ הַמִּשְׁקִים אֶת יוֹסֵף

וַיִּשְׁכַּחְהוּ:

This [is] its interpre-
tation;
the three branches
are three days.

13. Within yet three days

will Pharaoh lift up

thy head,

and restore thee

unto thy office;

and thou wilt give
Pharaoh's cup
into his hand,

after the former manner,

when thou wast his
cupbearer.

14. But if thou remem-
berst me
with thee

when it will be well
with thee,

then do, I pray thee,
kindness with me,
and mention me unto
Pharaoh,

and bring me out

of this house.

15. For indeed I was
stolen

from the land of the
Hebrews;
and also here

I have done nothing

that they should have
put me into the dungeon

16. When the chief of the
bakers saw

that he had well inter-
preted,

he said unto Joseph:

I also [was] in my
dream,

and behold, three bas-
kets of white bread

[were] upon my head.

17. And in the upper
basket

[was] of all [kinds] of
food of Pharaoh,
the work of a baker;

and the bird[s] were]
eating them

out of the basket

from upon my head.

זה פתרון

שלושת השלשנים

שלושת ימים הם:

13. בְּעוֹד שְׁלוֹשֶׁת יָמִים

יִשָּׂא פָרְעָה

אֶת רֹאשׁוֹ

וְהִשְׁיבָה

עַל כַּף

וְנָתַתָּ כּוֹס פָּרְעָה

בְּיָדוֹ

כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן

אֲשֶׁר הָיִיתָ מִשְׁקָדוֹ:

14. כִּי אִם זָכַרְתָּנִי

אִתְּךָ

כַּאֲשֶׁר יֵימַכְ לְךָ

וְעָשִׂיתָ נָא עִמָּדִי חֶסֶד

וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶל פָּרְעָה

וְהוֹצֵאתָנִי

מִן הַבַּיִת הַזֶּה:

15. כִּי גָנַב גָּנַבְתִּי

מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים

וְגַם פֹּה

לֹא עָשִׂיתִי מְאוֹמָה

כִּי שָׂמוּ אֹתִי בַּבּוֹר:

16. וַיֵּרָא שֶׁר הַבָּאִים

כִּי טוֹב פָּתַר

וַיֹּאמֶר אֶל יוֹסֵף

אֲפֹה אֲנִי בַחֲלוּמִי

וְהִנֵּה שְׁלוֹשָׁה סִבֵּי חֵרִי

עַל רֹאשִׁי:

17. וּבַטֵּב הָעֲלִיוֹן

מִכֹּל מִאֲכָל פָּרְעָה

מַעֲשֵׂה אֹפֶה

וְהָעוֹף אָכַל אֹתָם

מִן הַסֵּל

מֵעַד רֹאשִׁי:

lean and blasted by [the]
east [wind],
[were] sprouting forth
after them.

7. And the lean ears
swallowed up

the seven ears,

the fat and full [ones];

and Pharaoh awoke,

and, behold, [it was] a
dream.

8. And it came to pass
in the morning,
that his spirit¹ was
troubled;

and he sent,

and called

all the scribes of Egypt,

and all its wise men;

and Pharaoh told them

his dream,

but [there was] none
interpreting them
to Pharaoh.

9. Then spoke the chief
of the cupbearers

with Pharaoh,

saying:

My sins

I mention this day:

10. Pharaoh was angry

against his servants,

and gave me into
custody,

in the house of the chief
of the guard,

me and the chief of
the bakers.

11. And we dreamed
a dream

in one night,

I and he,

each according to the in-
terpretation of his dream
we dreamed.

12. And there [was]
with us

דקות ושדופת קינים

זמחות אחריהן :

7. ותבלענה

השבעים הדקות

את שבע השבעים

הקריאות והמלאות

ויקץ פרעה

והנה חלום :

8. ויהי בבקר

ותפעם רוחו

וישח

ויקרא

את כל חרממי

מצרים

ואת כל חכמיה

ויספר פרעה להם

את חלמו

ואין פותר אותם

לפרעה :

9. וידבר שר

המשקים

את פרעה

לאמר

את חטאי

אני מזכיר היום :

10. פרעה קצף

על עבדיו

ויתן אתי במשמר

בית שר המטבחים

אתי ואת שר האפים

11. ונחלמנו חלום

בדליה אחד

אני והוא

איש כפתרון חלמו

חלמנו :

12. ושם אתנו

MICKETZ.

מא

1. And it came to pass

at the end of two full

years,

that Pharaoh [was]

dreaming,

and, behold, he-[was]

standing

by the ¹river.

2. And, behold, out of

the ¹river

[were] going up seven

cows,

beautiful of appearance

and fat of flesh,

and they fed in the

²reed-grass.

3. And, behold,

seven other cows

[were] going up after

them

out of the ¹river,

evil of appearance

and lean of flesh:

and they stood

by the [other] cows

upon the banks of the

¹river.

4. And [there] ate up

the cows,

the evil of appearance

and the lean of flesh,

the seven cows,

the beautiful of

appearance

and the fat [ones];

and Pharaoh awoke.

5. And he slept

and dreamed a second

time:

and, behold, seven ears

of grain

[were] going up on one

stalk,

fat and good [ones].

6. And, behold, seven

ears

of grain

of grain

of grain

מקץ

CAP. XLI.

1. ויהי

מקץ שנתיים ימים

ופרעה חלם

והנה עמד

על הניאר :

2. והנה מן הניאר

עלת שבע פרות

יפות מראה

וגריאות בשן

ותרענה באחו :

3. והנה

שבע פרות אחרות

עלות אחריהן

מן הניאר

רעות מראה

ודקות בשן

ותעמדנה

אצל הפרות

על שפת הניאר :

4. ותאכלנה

הפרות

רעות המראה

ודקות הבשן

את שבע הפרות

יפת המראה

והגריאות

ויקץ פרעה :

5. וישן

ונחלם שנית

והנה שבע שבעים

עלות בקנה אחד

קריאות ומכות :

6. והנה שבע שבעים

upon the bank of the river.
 18. And, behold, out of the river [were] going up seven cows, fat of flesh and beautiful of form, and they fed in the reed-grass.
 19. And, behold, seven other cows, [were] going up after them, poor and very bad of form and lean of flesh; I have not seen like them in all the land of Egypt for badness.
 20. And [there] ate up the cows, the lean and bad [ones], the first seven cows, the fat [ones].
 21. And they went into them, and it could not be known what they had gone into them; and their appearance [was] bad, as at the beginning; and I awoke.
 22. And I saw in my dream, and, behold, seven ears [were] going up on one stalk, full and good [ones].
 23. And, behold seven ears, withered, thin, blasted by the east [wind]

על שפת הַיָּאָר :
 18. וַהֲגָה מִן הַיָּאָר
 עֹלֹת שִׁבְעַ פָּרוֹת
 בְּרִיאוֹת בָּשָׂר
 ויִפְתָּר לָנוּ
 אֶת חֲלֻמֵּינוּ
 אִישׁ כַּחֲלוֹמוֹ פָּתַר :
 13. וַהֲגָה
 שִׁבְעַ פָּרוֹת אֲחֵרוֹת
 עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן
 דָּלוֹת
 וַרְעוֹת תָּאֵר מָאֵר
 וַרְקוֹת בָּשָׂר
 לֹא רָאִיתִי כַּהֲנָה
 בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם
 לְרָעָה :
 20. וַתֹּאכְלֶנָּה
 הַפָּרוֹת
 הַרְקוֹת וַהֲרֵעוֹת
 אֶת שִׁבְעַ הַפָּרוֹת
 (הָרֵאשֹׁנוֹת)
 הַבְּרִיאוֹת :
 21. וַתִּבְדָּאנָה
 אֶל קִרְבָּנָהּ
 וְלֹא נֹדַע
 כִּי בָאוּ אֶל קִרְבָּנָהּ
 וַיִּמְרְאוּהָ רַע
 כַּאֲשֶׁר בְּתִחְלָה
 וַיֹּאקֶץ :
 22. וַיֵּאָרֶא כַּחֲלוֹמִי
 וַהֲגָה שִׁבְעַ שְׂבָלִים
 עֹלֹת בְּקִנְיָה אֶחָד
 מְלֵאֹת וּמְבוֹת :
 23. וַהֲגָה
 שִׁבְעַ שְׂבָלִים
 צְנֻמוֹת וַרְקוֹת
 שְׂדֵפוֹת קָדִים

a Hebrew lad,
 a servant to the chief of the guard;
 and we told him,
 and he interpreted to us our dreams;
 [to] each according to his dream he interpreted
 13. And it came to pass, as he had interpreted to us, so it was;
 me he restored unto my office, and him he hanged.
 14. And Pharaoh sent and called Joseph, and they brought him hastily from the dungeon and he shaved himself, and changed his garments, and came in unto Pharaoh.
 15. And Pharaoh said unto Joseph:
 I have dreamed a dream, and [there] is no interpreter [of] it; and I have heard of thee saying:
 Thou understandest to interpret it.
 16. And Joseph answered Pharaoh,
 saying:
 [It is] not in me;
 God shall answer the welfare of Pharaoh.
 17. And Pharaoh spoke unto Joseph:
 In my dream, behold, I [was] standing

נֶעֱרַב עֲבָרִי
 עֶבֶד לְשַׂר הַמִּצְבָּהִים
 וַנִּסְפָּר לוֹ
 וַיִּפְתָּר לָנוּ
 אֶת חֲלֻמֵּינוּ
 אִישׁ כַּחֲלוֹמוֹ פָּתַר :
 13. וַהֲגָה
 כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָנוּ
 כֵּן הָיָה
 אֹתִי הָשִׁיב עַל כִּנִּי
 וְאֹתוֹ תָּהָה :
 14. וַיִּשְׁלַח פָּרְעָה
 וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף
 וַיִּרְצֻהוּ מִן הַבּוֹר
 וַיְגַלֵּה
 וַיַּחֲלֵף שְׂמֻלְתּוֹ
 וַיָּבֹא אֶל פָּרְעָה :
 שְׂנִי
 15. וַיֹּאמֶר פָּרְעָה
 אֶל יוֹסֵף
 חֲלוֹם חֲלַמְתִּי
 וּפָתַר אֵין אֹתוֹ
 וָאֲנִי שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ
 דְּאָמַר
 תִּשְׁמַע חֲלוֹם
 דְּפָתַר אֹתוֹ :
 16. וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת
 פָּרְעָה
 דְּאָמַר
 בְּלִעָדִי
 אֱלֹהִים יַעֲנֶה
 אֶת שְׂדוֹם פָּרְעָה :
 17. וַיְדַבֵּר פָּרְעָה
 אֶל יוֹסֵף
 בַּחֲלוֹמִי
 הִנְנִי עֹמֵד

[There] are coming
seven years
of great plenty

In all the land of Egypt.

30. And [there] will arise

seven years of famine

after them,

(that (it) will be forgotten

all the plenty

In the land of Egypt;

and the famine will
consume
the land.

31. And the plenty will
not be known
in the land

because of that famine

[that will follow] "after-
wards;
for it [will be] very
grievous.

32. And concerning the
dream being repeated

unto Pharaoh

twice,

[it is] because the thing
is settled
by God,

and God is hastening
to do it.

33. And now shall
Pharaoh look for
an intelligent and wise
man,
and set him

over the land of Egypt.

34. Let Pharaoh act

and let him appoint
overseers
over the land,

and take a fifth part

of the land of Egypt

In the seven years of
plenty.

35. And let them gather

all the food

שָׁבַע שָׁנִים בָּאוֹת
יָשָׁבַע גָּדוֹל

בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם :

30. וְקָמוּ

שָׁבַע שָׁנֵי רָעָב

אַחֲרֵיהֶן

וְנִשְ�כַּח

כָּל הַשָּׁבַע

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

וּבְלֹה הָרָעָב

אֶת הָאָרֶץ :

31. וְלֹא יִדָּע הַשָּׁבַע

בְּאֶרֶץ

מִפְּנֵי הָרָעָב הַהוּא

אַחֲרֵי כֵן

כִּי כִבְדָּה הוּא מְאֹד :

32. וְעַל הַשְּׁנוֹת

הַחֲלוֹם

אֶל פַּרְעֹה

פַּעַמַּיִם

כִּי נִכּוֹן הַדָּבָר

מֵעַם הָאֱלֹהִים

וּמִמָּהֵר הָאֱלֹהִים

לַעֲשֹׂתוֹ :

33. וְעַתָּה יִרְאֵה פַּרְעֹה

אִישׁ נָכוֹן וְחָכָם

וַיִּשִׁיתֵהוּ

עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם :

34. וַיַּעֲשֵׂה פַּרְעֹה

וַיִּפְקֹד פְּקָדִים

עַל הָאָרֶץ

וְחֲמִשָּׁה

אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם

בְּשָׁבַע שָׁנֵי הַשָּׁבַע

35. וַיִּקְבְּצוּ

אֶת כָּל אֹכֶל

[were] sprouting forth
after them.
24. And [there] swai-
lowed up

the thin ears

the seven good ears;

and I told [it]

unto the scribes;

but [there was] none tell-
ing me [its meaning].

25. And Joseph said

unto Pharaoh:

The dream of Pharaoh

[is] one;

what God [is] about
to do

he has told to Pharaoh.

26. The seven good cows

are seven years;

and the seven good ears

are seven years;

the dream [is] one.

27. And the seven cows,

the lean and bad [ones],

that [were] going up
after them,

are seven years;

and the seven ears,

the empty,

blasted by the east
[wind],

will be

seven years of famine.

28. That [is] the thing

which I spoke

unto Pharaoh.

What God [is] about
to do

he has shown [to]
Pharaoh.

29. Behold,

וּמִכְחוֹת אַחֲרֵיהֶם :
24. וְהִבְלָעוּ

הַשְּׁבָלִים הַדַּקִּת

אֶת שְׁבַע הַשְּׁבָלִים

הַטֹּבוֹת

וְאָמַר

אֶל הַחֲרָטָמִים

וְאֵין מַגִּיד לִי :

25. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף

אֶל פַּרְעֹה

חֲלוֹם פַּרְעֹה

אֶחָד הוּא

אֶת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים

עָשָׂה

הַגִּיד לַפַּרְעֹה :

26. שָׁבַע פָּתַת הַטֹּבוֹת

שָׁבַע שָׁנִים הֵנָּה

וְשָׁבַע הַשְּׁבָלִים

הַטֹּבוֹת

שָׁבַע שָׁנִים הֵנָּה

חֲלוֹם אֶחָד הוּא :

27. וְשָׁבַע הַפָּתוֹת

הַרָקוֹת וְהַרָעוֹת

הָעֹלֹת אַחֲרֵיהֶן

שָׁבַע שָׁנִים הֵנָּה

וְשָׁבַע הַשְּׁבָלִים

הַרָקוֹת

שְׂדֵפוֹת הַקָּדִים

יְהִיו

שָׁבַע שָׁנֵי רָעָב :

28. הוּא הַדָּבָר

אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי

אֶל פַּרְעֹה

אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה

הָרָאָה אֶת פַּרְעֹה :

29. הִנֵּה

See, I have set thee
over all the land of Egypt: **עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם:**
42. And Pharaoh removed
his ring
from his hand,
and gave it
upon the hand of Joseph;
and he clothed him
[with] garments of fine linen
and he put a golden chain
upon his neck.
43. And he made him to ride
in the second chariot
which he had;
and they called out before him:
Bow the knee;
and he set him
over all the land of Egypt.
44. And Pharaoh said
unto Joseph:
I [am] Pharaoh,
and without thee
shall no man lift up
his hand or his foot
in all the land of Egypt.
45. And Pharaoh called
Joseph's name
Zaphenath-paneah;
and he gave him Asenath
the daughter of Poti-phares
priest of On
for a wife;
and Joseph went out
over the land of Egypt.
46. And Joseph
[was] thirty year[s] old,
and he came to Egypt
with his brothers and his father's household.

of these coming good years,
and let them heap up grain
under the hand of Pharaoh,
[as] food in the cities,
and let them keep [it].
36. And the food shall be
as a store for the land,
for the seven years of famine
which will be
in the land of Egypt,
that the land shall not be cut off
by the famine.
37. And the thing was good
in the eyes of Pharaoh,
and in the eyes of all his servants,
38. And Pharaoh said
unto his servants:
Can we find like this,
a man
in whom the spirit of God [is]?
39. And Pharaoh said
unto Joseph:
Since God has caused thee to know
all this,
[there is] none so intelligent and wise as thou art
40. Thou shalt be over my house,
and according to thy word
shall all my house be ruled;
only [in] the throne
I will be greater than thou.
41. And Pharaoh said
unto Joseph:
שְׁנֵי הַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת הַבָּאִתָּה הָאֵלֶּה וַיִּצְבְּרוּ בָרֶרֶחַ תַּחַת יַד פַּרְעֹה אֶכְלֵ בָעָרִים וְשָׁמְרוּ: 36. וְהָיָה הָאֵכָל לִפְקֻדֹן לָאֶרֶץ לְשִׁבְעֵי שָׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר תִּהְיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא תִכָּרֵת הָאֶרֶץ בְּרָעָב: 37. וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי כָל עֲבָדָיו: 38. וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל עֲבָדָיו הֲנִמְצָא כָזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ: שְׁלִישִׁי 39. וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף אֲחֵרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתְךָ אֵת כָּל זֹאת אִין נָבוֹן וְחָכָם כָּמוֹךָ 40. אַתָּה תִּהְיֶה עַל בֵּיתִי וְעַל פֶּיךָ יִשָּׁק כָּל עַמִּי בְּרַק הַכִּסֵּא אֲנִיד מִמֶּךָ: 41. וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף

1) I. e., not perish. 2) H. mouth. 3) Or. seal-ring, signet-ring. 4) Or, dyer's.

52. And the name of
the second
he called Ephraim;
for God has made me
fruitful
in the land of my
affliction.

רביעי

53. And [there] ended
the seven years of plenty
which were

in the land of Egypt;

54. And began

the seven years of
famine
to come

as Joseph had said;

and [there] was a famine

in all the lands,

but in all the land of
Egypt
was bread.

55. And [when] all
the land of Egypt
was famished, }

the people cried

unto Pharaoh for bread;

and Pharaoh said

to all the Egyptians:

Go unto Joseph;

what he will say to you
you shall do.

56. And the famine was

upon all the face of
the earth;
and Joseph opened

all in which [there was
grain],
and sold unto the Egypt-
ians;

and the famine was
strong
in the land of Egypt.

57. And all the earth

came to Egypt

to Joseph to buy [grain].

52. ואת שם השני

קרא אפרים

כי הפקני אלהים

בארץ עניי:

רביעי

53. ותכליתנה

שבע שני השבע

אשר היה

בארץ מצרים:

54. ותחילתנה

שבע שני הרעב

לבוא

כאשר אמר יוסף

ויהי רעב

בכל הארצות

ובכל ארץ מצרים

היה לחם:

55. ותרעב

כל ארץ מצרים

ויצעק העם

אל פרעה, ללחם

ויאמר פרעה

לכל מצרים:

לכו אל יוסף

אשר יאמר לכם

תעשו:

56. והרעב היה

על כל פני הארץ

ויפתח יוסף

את כל אשר בהם

וישבר למצרים

ויחזק הרעב

בארץ מצרים:

57. וכל הארץ

באו מצרימה

לשבר אל יוסף

when he stood before
Pharaoh,
the king of Egypt;

and Joseph went out

from before Pharaoh,

and passed

throughout all the land
of Egypt.

47. And the land
produced
in the seven years of
plenty

by handfuls.

48. And he gathered

all the food

of the seven years

which were

in the land of Egypt,

and he put food in the
cities;

the food of the field of
the city,

which [was] round
about it,

he put in ¹the same.

49. And Joseph heaped
up grain

like the sand of the sea,

very much,

until he ceased to
number

for [it was] without
number.

50. And by Joseph
were born

two sons

before it came

the year of famine,

whom Asenath bore
to him

the daughter of
Poti-phera

the priest of On.

51. And Joseph called

the name of the firstborn

Manasseh,

for God has made me
forget

all my toil

and all my father's house :

בעמדו לפני פרעה

מלך מצרים

ויצא יוסף

לפני פרעה

ויעבר

בכל ארץ מצרים:

47. ותעש הארץ

בשבע שני השבע

לקמצים:

48. ויקבץ

את כל אכל

שבע שנים

אשר היו

בארץ מצרים

ונתן אכל בערים

אכל שדה העיר

אשר סביבתיה

נתן בתוכה:

49. ויצבר יוסף בר

בחור הים

הרבה מאד

עד כי חדל לספר

כי אין מספר:

50. וליוסף ילד

שני בנים

במרט תבוא

שנת הרעב

אשר ירדה לו אסנת

בת פוטי פרע

כהן און:

51. ויקרא יוסף

את שם הבכור

מנשה

כי נשני אלהים

את כל עמלי

ונאת כל בית אבי:

to the earth.

7. And Joseph saw

his brothers,

and recognized them,

and made himself
strange unto them,

and spoke with them
roughly,

and he said unto them:

Whence have you come?

And they said:

From the land of
Canaan
to buy food.

8. And Joseph recog-
nized

his brothers,

but they did not recog-
nize him.

9. And Joseph remem-
bered

the dreams

which he dreamed con-
cerning them;

and he said unto them:

you [are] spies;

to see

the nakedness of the
land

you have come.

10. And they said to him:

No, my lord,

but thy servants have
come

to buy food.

11. All of us

we [are] the sons of
one man;

we [are] honest [men],

thy servants have never
been

spies

12. And he said unto
them:

No,

but to see the naked-
ness of the land
you have come to see.

13. And they said:

אַרְצָה :

7. וַיֵּרָא יוֹסֵף

אֶת אֶחָיו

וַיִּכְרֶם

וַיַּתְנִיחַ אֵלֵיהֶם

וַיְדַבֵּר אִתָּם קָשׁוֹת

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם

מֵאֵינִי בָאתֶם

וַיֹּאמְרוּ

מִצָּרָן בָּנֵנוּ

לְשֹׁבֵר אֶכֶד :

8. וַיִּכְרַח יוֹסֵף

אֶת אֶחָיו

וְהֵם לֹא הִכְרִחוּ :

9. וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף

אֶת הַחֲלֹמוֹת

אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם

מְרַגְלִים אַתֶּם

לְרֹאוֹת

אֶת עֲרֹת הָאָרֶץ

בָּאֵתֶם :

10. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו

לֹא אֲדֹנָי

וְעַבְדֶּיךָ בָּאוּ

לְשֹׁבֵר אֶכֶד :

11. כָּלֵנוּ

בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נַחֲנוּ

בְּנִים אִנְחָנוּ

לֹא הָיוּ עַבְדֶּיךָ

מְרַגְלִים :

12. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם

לֹא

כִּי עֲרֹת הָאָרֶץ

בָּאתֶם לְרֹאוֹת :

13. וַיֹּאמְרוּ

for the famine was
strong
in all the earth.

כֹּב

1. And Jacob saw

that [there] was grain

in Egypt,

and Jacob said to his
sons:

Why do you look at
one another?

2. And he said:

Behold, I have heard

that [there] is grain
in Egypt;

go down thither,

and buy for us from
thence,

that we may live,

and not die.

3. And Joseph's
brothers went down

ten,

to buy grain from Egypt.

4. But Benjamin,

Joseph's brother,

Jacob did not send

with his brothers;

because he said:

Lest mischief befall him :

5. And the sons of
Israel came

to buy

among those that came;

for the famine was

in the land of Canaan,

6. And Joseph

he [was] the governor

over the land,

he [was] the one selling

to all the people of the
land;

and Joseph's brothers
came,

and bowed down to
him [with their] faces

כִּי חֹק הָרָעָב
בְּכָל הָאָרֶץ :

CAP. XLII.

1. וַיֵּרָא יַעֲקֹב

כִּי יֵשׁ שֹׁבֵר

בְּמִצְרַיִם

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו

לָמָּה תִּתְרָאוּ :

2. וַיֹּאמֶר

הִנֵּה שָׁמַעְתִּי

כִּי יֵשׁ שֹׁבֵר בְּמִצְרַיִם

רְדוּ שָׁמָּה

וּשְׁבְרוּ לָנוּ מִשֶּׁם

וְנָחִיָּה

וְלֹא נָמוּת :

3. וַיֵּרְדוּ אָחִי יוֹסֵף

עִשְׂרֵה

לְשֹׁבֵר בֶּר מִמִּצְרַיִם

4. וְאֶת בְּנִימִין

אָחִי יוֹסֵף

לֹא שָׁלַח יַעֲקֹב

אֶת אָחִיו

כִּי אָמַר

פֶּן יִקְרָאֵנוּ אֲסוֹן :

5. וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל

לְשֹׁבֵר

בְּתוֹךְ הַבָּאִים

כִּי הָיָה הָרָעָב

בְּצָרָן בָּנֵנוּ :

6. וַיּוֹסֶף

הוּא הַשָּׁלִט

עַל הָאָרֶץ

הוּא הַמְּשִׁיבִיר

לְכָל עַם הָאָרֶץ

וַיָּבֹאוּ אָחִי יוֹסֵף

וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ אַפַּיִם

חמישי
19. If you [are] honest
[men],
let one of your broth-
er[s] be bound
in the house of your
custody
and you go,
bring grain
[for] the famine of your
houses;
20. And your youngest
brother
you shall bring unto me,
that your words be
verified,
and you shall not die;
and they did so.
21. And they said
one to another:
Truly, we [are] guilty
concerning our brother,
because we saw
the distress of his soul,
when he entreated us,
and we would not hear;
therefore has come
upon us
this distress.
22. And Reuben an-
swered them,
saying:
Did I not speak unto you
saying:
Do not sin against the
child,
and you would not hear?
therefore also his blood,
behold, is required.
23. And they did not
know
that Joseph understood
[them];
because the interpreter
[was] between them.
24. And he turned him-
self away from them,
and wept;
and he returned unto
them,

חמישי
19. אם בנים אתם
אחיהם אחד יאמר
בבית משמרכם
ואתם לכו
הביאו שגר
העבון בתיכם:
20 ואת אחיהם תקמן
תביאו אלי
ויאמנו דבריהם
ולא תמותו
ונעשו כן:
21 ויאמרו
איש אל אחיו
אבל אשמים אנחנו
על אחינו
אשר ראינו
צרת נפשו
בהתחננו אליו
ולא שמענו
על בן באה אליו
הצרה הזאת:
22 ויען ראובן אתם
לאמר
הלא אמרתי אליכם
לאמר
אל תחטאו בילד
ולא שמעתם
ונם דמו
הנה נדרש:
23 והם לא ידעו
כי שמע יוסף
כי המליץ ביניהם:
24 ויסב מעליהם
ויבך
וישב אליהם

thy servants [are] twelve
we [are] brothers,
the sons of one man
in the land of Canaan;
and, behold, the
youngest
[is] with our father
to-day,
and one [is] not.
14. And Joseph said
unto them:
That [is] what I spoke
unto you,
saying:
You [are] spies.
15. By this you shall be
proved,
1[by] the life of Pharaoh
(if) you shall [not] go
out from here,
except
when your youngest
brother will come
hither.
16. Send one of you,
and let him take your
brother;
and you shall be ²bound,
that your words may
be proved,
whether the truth [is]
with you;
and if not,
1[by] the life of Pharaoh,
you [are] surely spies.
17. And he gathered
them
into custody
three days.
18. And Joseph said
unto them
on the third day:
This do, and live;
b) God
a) I fear.

שנים עשר עבדיך
אחים אנחנו
בני איש אחד
בארץ כנען
והנה הקמן
את אבינו היום
והאחד איננו:
14. ויאמר אליהם
יוסף
הוא אשר דברתי
אליכם
לאמר
מרגלים אתם:
15. בזאת תבחנו
חי פרעה
אם תצאו מזה
כי אם
בבוא אחיהם תקמן
הנה:
16. שלחו מכם אחד
ויקח את אחיהם
ואתם האסרו
ויבחנו דבריהם
האמת אתכם
ואם לא
חי פרעה
כי מרגלים אתם:
17. ויאסף אתם
אל משמר
שלושת ימים:
18. ויאמר אליהם
יוסף
ביום השלישי
זאת עשו וחיו
את האלהים
אני ירא:

1) Or. [as] Pharaoh lives. 2) Or, kept in prison.

and told him וַיֹּדֶעַ לוֹ
all that had befallen את כל הקרת אתם
them, saying: קאמר:
30. The man spoke, דָּבַר הָאִישׁ
the lord of the land, אֲדֹנֵי הָאָרֶץ
with us אִתָּנוּ
toughly, קָשׁוֹת
and he considered us וַיִּחַן אִתָּנוּ
as spies of the land. כְּמַרְגְּלִים אֶת הָאָרֶץ
31. And we said unto him: וְנֵאמָר אֵלָיו
We [are] honest [men], בְּנִים אֲנַחְנוּ
we have never been לא הָיינוּ מַרְגְּלִים:
spies.
32. We [are] twelve, שְׁנַיִם עָשָׂר אֲנַחְנוּ
brothers, sons of our אחים. בְּנֵי אָבִינוּ
father:
one is not, הָאֶחָד אֵינָנוּ
and the youngest [is] וְהַקָּטָן הַיּוֹם
to-day
with our father אֶת אָבִינוּ
in the land of Canaan. בְּאָרֶץ כְּנָעַן:
33. And [there] said וַיֹּאמֶר אֵלָינוּ }
unto us the man, הָאִישׁ }
the lord of the land: אֲדֹנֵי הָאָרֶץ
By this I shall know בְּזֹאת אֲדַע
that you [are] honest. כִּי בְנִים אַתֶּם
[men]: אַחֲיֵיכֶם הָאֶחָד
one of your brothers הֵנִיחוּ אִתִּי
leave with me, וְאֵת בְּעֻבּוֹן בְּתֵיכֶם
and [for] the famine וְלָחֹו, וְלָבוּ:
of your houses
take and go.
34. And bring וְהָבִיאוּ
your youngest brother אֶת אַחֲיֵיכֶם תְּקַטֵּן
unto me, אֵלַי
then shall I know וְאֲדַע
that you [are] no spies, כִּי לֹא מַרְגְּלִים אַתֶּם
but [that] you [are] כִּי בְנִים אַתֶּם
honest [men]: אֶת אַחֲיֵיכֶם
your brother אֶתְּן לָכֶם
I will give you, וְאֵת הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ:
and [in] the land you may trade.

and spoke unto them: וַיִּדְבֹּר אֵלֵיהֶם
and took Simeon from וַיִּקַּח מֵאֲתָם אֶת
among them, שִׁמְעוֹן }
and bound him וַיֹּאמֶר אִתּוֹ
before their eyes. לְעֵינֵיהֶם:
25. And Joseph com- וַיִּצַּו יוֹסֵף
manded, וַיִּסְלֹא אֶת כְּלֵיהֶם
to fill their vessels [with] grain,
and to return their וּדְהָשִׁיב כֶּסֶף הֶם
money, אִישׁ אֶל שַׁקֵּן
each into his sack, וְלָתֵת לָהֶם צֹדָה
and to give them דְּרֹגֶךְ
provision וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן:
for the way:
and so one did unto וַיַּעַשׂ כֵּן
them.
26. And they loaded וַיִּשְׂאוּ
their grain אֶת שִׁבְרָם
upon their asses עַל חֲמֹרֵיהֶם
and went away from וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם:
thence.
27. And one opened וַיִּפְתַּח הָאֶחָד
his sack אֶת שַׁקֵּי
to give fodder to his ass לָתֵת כֶּסֶפּוֹא לַחֲמֹרוֹ
in the lodging place, בַּמִּלּוֹן
and he saw his money, וַיֵּרֶא אֶת כֶּסֶפוֹ
and, behold, it [was] וְהִנֵּה הוּא
in the mouth of his sack. בְּפִי אֲמֻתְחָתוֹ:
28. and he said to his וַיֹּאמֶר אֶל אָחִיו
brothers: הוֹשֵׁב בְּכֶסֶף
My money has been וְגַם הִנֵּה בְּאֲמֻתְחָתִי
returned, וַיֵּצֵא לָבָם
and, behold, [it is] also וַיִּחַדְדוּ
in my sack; וַיֵּשׂ אֶל אָחִיו
and their heart went קאמר
forth, וְהָיָה
and were terrified מה זֹאת
one to another, עֲשֵׂה אֱלֹהִים לָנוּ:
saying: [which] God has done
to us,
29. And they came וַיָּבֹאוּ
unto Jacob their father אֶל יַעֲקֹב אָבִיהֶם
to the land of Canaan, אֶרֶץ כְּנָעַן

(1) H and they filled. 2) Or. it was done etc. 3) I. e., failed. 4) Or. hureh things. 5) Or, took; heb. gave

when they had finished
to eat the grain
which they had brought
out of Egypt,

their father said unto
them:

Return, buy for us
a little food.

3. And Judah spoke
unto him,

saying:

The man had solemnly
protested,

saying:

You shall not see my
face,
except your brother
[be] with you.

4. If thou art sending
our brother with us,

we will go down,

and buy for thee food.

5. But if thou art not
sending,
we will not go down;

for the man

said unto us:

You shall not see my
face,
except your brother
[be] with you.

6. And Israel said:

Why did you do evil
to me
to tell to the man

whether you had yet
a brother.

7. And they said:

The man inquired
particularly
concerning us and our
kindred,

saying:

Is your father yet alive?

Have you [another]
brother?

בְּאִשֶּׁר כָּלוּ

לֶאֱכֹל אֶת הַשֶּׁבֶר

אֲשֶׁר הָבִיאוּ

מִמִּצְרַיִם

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם

אֲבִיהֶם

שָׁבוּ, שִׁבְרוּ לָנוּ

מֵעֵט אֹכֵל:

3. וַיֹּאמֶר אֵלָיו

יְהוּדָה

לֵאמֹר

הִעֵד

הִעֵד בָּנוּ הָאִישׁ

לֵאמֹר

לֹא תֵרְאוּ פָנַי

בְּלֹתִי אֲחִיכֶם אִתְּכֶם:

4. אִם יִשְׁלַח בְּשִׁלְחִי

אֶת אֲחִינֹנִי אִתָּנוּ

נֵרְדָה

וְנִשְׁבְּרָה לָךְ אֹכֶל:

5. וְאִם אֵינְךָ מְשַׁלֵּחַ

לֹא נֵרְדָה

כִּי הָאִישׁ

אָמַר אֵלֵינוּ

לֹא תֵרְאוּ פָנַי

בְּלֹתִי אֲחִיכֶם אִתְּכֶם:

6. וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל

לָמָּה תִרְעָתֶם לִי

לְהַגִּיד לְאִישׁ

הַעֵד לָכֶם אָח:

7. וַיֹּאמְרוּ

שְׂאוֹל שְׂאֵל הָאִישׁ

לָנוּ וּלְכוֹיְדֹתָנוּ

לֵאמֹר

הַעֵד אֲבִיכֶם מִי

הֵיטֵב לָכֶם אָח

35. And it came to pass,

[as] they were emptying
their sacks,
that, behold, every
man's bundle of
money

[was] in his sack:

and they saw

the bundles of their
money,

they and their father,

and they feared.

36. And their father
Jacob said unto them:

Me you have bereaved
[of my children];

Joseph is not,

and Simeon is not,

and Benjamin you will
take away;

all these things are
against me.

37. And Reuben said

unto his father,

saying:

My two sons thou
mayest slay,

if I do not bring him
unto thee;

give him into my hand,

and I will return him
unto thee.

38. And he said:

My son shall not go
down with you,

for his brother is dead,

and he only is left,

and if mischief befall
him

in the way

in which you go,

then you would bring
down my gray hair

with sorrow to the
grave.

מִג

1. And the famine

[was] heavy in the land.

2. And it came to pass,

35. וַיְהִי

הֵם מְרִיקִים שְׂקֵיהֶם

וְהִנֵּה אִישׁ

צִרֹר בְּסַפּוֹ

בְּשִׁקְוֹ

וַיֵּרְאוּ

אֶת צִרְרוֹת בְּסִפֵּיהֶם

הָאָבִי וְהָאֲבִיחִים

וַיִּירָאוּ:

36. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם

יַעֲקֹב אֲבִיהֶם

אֶתִּי שְׁבַלְתֶּם

וְסִמְעֹן אֵינְנוּ

וְשִׁמְעֹן אֵינְנוּ

וְאֵת בְּנִימִן תִּקְחוּ

עָלַי הֵיוּ כְּנֶגְדִי:

37. וַיֹּאמֶר רְעוּבֵן

אֶל אָבִיו

לֵאמֹר

אֶת שְׁנֵי בְנֵי תַמִּית

אִם לֹא אָבִינֹנִי אֵלָיְךָ

תִּנְהַ אֶתִּי עַל יָדִי

וְאֵנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ:

38. וַיֹּאמֶר

לֹא יֵרֵד בְּנִי עִמָּכֶם

כִּי אֲחִיו מֵת

וְהוּא לְבָדּוֹ נִשְׁאָר

וְקִרְאָהוּ אֶסֶן

בְּדֶרֶךְ

אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָּהּ

וְהוֹרִדְתֶּם אֶת שֵׁיבְתִי

בְּיָגוֹן שְׂאוֹלָה:

CAP. XLIII

1. וְהָרַעַב

כָּבֵד בְּאֶרֶץ:

2. וַיְהִי

pistachio nuts and almonds, **בְּמִנִּים וּשְׂקָדִים :**
 12. And double money **12. וְכֶסֶף מִשְׁנָה**
 take in your hand; **קָחוּ בְיָדְכֶם**
 and the money that was returned in the mouth of your sacks **וְאֶת הַכֶּסֶף הַמּוּשָׁב בְּפִי אֲמֹתְהֵיכֶם**
 carry again in your hand; **תָּשִׁיבוּ בְיָדְכֶם**
 perhaps it [was] a mistake. **אִמְּרֵי מִשְׁנָה הוּא :**
 13. And your brother take, **13. וְאֶת אֶחֱיכֶם קָחוּ**
 and arise, **וְקוּמוּ**
 return unto the man, **שׁוּבוּ אֶל הָאִישׁ :**
 14. And God Almighty **14. וְאֵל שַׁדַּי**
 may give you mercy **יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים**
 before the man, **לִפְנֵי הָאִישׁ**
 that he may send away to you your other brother **וְיִשְׁלַח לָכֶם אֶת אֶחֱיכֶם אֲחֵר**
 and Benjamin; **וְאֶת בְּנִימִין**
 and I, if I be bereaved [of my children], I am bereaved. **וְאֲנִי בְּאִשֶּׁר שָׁבַלְתִּי שָׁבַלְתִּי :**
 15. And the men took this present **15. וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת הַמִּנְחָה הַזֹּאת**
 and double money **וּמִשְׁנָה כֶּסֶף**
 they took in their hand, **לָקְחוּ בְיָדָם**
 and Benjamin; **וְאֶת בְּנִימִין**
 and they arose, **וַיִּקְמוּ**
 and went down to Egypt, **וַיֵּרְדוּ מִצְרַיִם**
 and stood before Joseph. **וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף :**
 שֵׁשִׁי שֵׁשִׁי
 16. And when Joseph saw Benjamin with them **16. וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־בְּנִימִין**
 he said **וַיֹּאמֶר**
 to the one that [was] over his house: **לְאִשֶּׁר עַל בֵּיתוֹ**
 Bring the men **הָבֵא אֶת הָאֲנָשִׁים**
 into the house, **הַבֵּיתָה**
 and slaughter a slaughtering, and prepare; for with me **וּמִבְּכַח מִבְּחָ, וְהָבֵן בִּי אֹתִי**
 shall the men eat **יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים**

and we told him **וַנִּגְדַּר לוֹ**
 according to the tenor of these words: **עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה**
 could we in any wise know that he would say: **הֲיָדוּעַ גִּדַּע בִּי יֹאמֶר**
 Bring down your brother? **הוֹרִידוּ אֶת אֶחֱיכֶם :**
 8. And Judah said **8. וַיֹּאמֶר יְהוּדָה**
 unto Israel his father: **אֶל יִשְׂרָאֵל אָבִיו**
 Send the lad with me, **שְׁלַחָה הַנֶּעַר אִתִּי**
 and let us arise, and go: **וְנִקְוִמָה, וְנֵלְכָה**
 that we may live **וְנִחְיֶה**
 and not die, **וְלֹא נָמוּת**
 also we, **גַּם אֲנַחְנוּ**
 also thou, also our little ones. **גַּם אַתָּה, גַּם טַפְנוּ :**
 9. I will be surety for him: **9. אֲנֹכִי אֶעֱרָבְנוּ מִיָּדִי תִבְקָשְׁנוּ**
 of my hand thou shalt require him; **אִם לֹא תִכְיֵאתִיו אֵלַיָּה**
 if I do not bring him unto thee, **וְהִצַּנְתִּיו לִפְנֶיךָ**
 and set him before thee, **וְחָטֵאתִי לָךְ**
 then I shall have sinned against thee **כָּד הַיָּמִים :**
 for ever. **10. בִּי**
 10. For **לֹא הִתְמַהֲמַהֲנוּ בִּי עַתָּה שָׁבְנוּ**
 if we had not delayed, surely we had now returned this second time. **וְהַפַּעַמִּים :**
 11. And Israel their father said unto them: **11. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם**
 If so, **אִם כֵּן**
 then do this: **אֲפֹא זֹאת עֲשׂוּ**
 take of the best fruits of the land **קָחוּ מִזֵּמְרֹת הָאָרֶץ**
 in your vessels, **בְּכֵלֵיכֶם**
 and bring down to me a present, **וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה**
 a little balm, **מַעֲט צָרִי**
 and a little honey, **וּמַעֲט דְּבַשׁ**
 sp. jexy and yadanium, **נִבְאָת וְלֹט**

we have brought down
in our hand
to buy food;

we do not know

who put our money
in our sacks.

23. And he said:

Peace [be] to you,

do not fear;

your God

and the God of your
father
has given you a treasure
in your sacks;

your money came
unto me;

and he brought out
Simeon unto them.

24. And the man brought

the men

into Joseph's house;

and he gave water,

and they washed their
feet;

and he gave fodder

to their asses.

25. And they prepared

the present

before Joseph came

at noon;

for they heard

that there they would
eat bread.

26. And when Joseph
came into the house,

they brought to him

the present

which [was] in their
hand
into the house;

and they bowed them-
selves down to the earth

27. And he asked them

הוֹרְדֵנוּ בִידֵנוּ

לְשֹׁכֵר אֶכֶל

לֹא יָדַעְנוּ

מִי שֵׁם בִּסְמֹנוֹ

בְּאַמְתַּחֲתֵינוּ:

23. וַיֹּאמֶר

שְׁלוֹם לָכֶם

אַל תִּירָאוּ

אֱלֹהֵיכֶם

וְאֱלֹהֵי אֲבִיכֶם

נָתַן לָכֶם מִמֶּמֶן

בְּאַמְתַּחֲתֵיכֶם

בִּסְמֹנְכֶם בָּא אֵלַי

וַיּוֹצֵא אֶלְיָהֶם אֶת

שִׁמְעוֹן:

24. וַיָּבֵא הָאִישׁ

אֶת הָאֲנָשִׁים

בֵּיתָהּ יוֹסֵף

וַיִּתֵּן מַיִם

וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם

וַיִּתֵּן מִסְפּוֹא

דַּחְמֵיהֶם:

25. וַיִּכְנֹנוּ

אֶת הַמִּנְחָה

עַד בּוֹא יוֹסֵף

בְּצֹהֲרַיִם

כִּי שָׁמְעוּ

כִּי שֵׁם יֹאכְלוּ לֶחֶם:

26. וַיָּבֵא יוֹסֵף

הַבֵּיתָה

וַיָּבִיאוּ לוֹ

אֶת הַמִּנְחָה

אֲשֶׁר בְּיָדָם

הַבֵּיתָה

וַיִּשְׁתַּחֲוּ לוֹ אָרְצָה:

27. וַיִּשְׁאַל לָהֶם

at noon.

17. And the man did

as Joseph said;

and the man brought

the men

into Joseph's house.

18. And the men feared

that they were brought

[into] Joseph's house,

and they said:

Because of the money,

that returned in our

sacks

at the first time

we are brought in;

to roll himself upon us,¹

and to fall upon us,

and to take us

for bondmen,

and our asses.

19. And they came near

unto the man

that [was] over Joseph's

house,

and spoke unto him

[at] the door of the

house.

20. And they said:

Oh my lord,

we came indeed down

at the first time

to buy food.

21. And it came to pass,

when we came unto

the lodging place,

and we opened

our sacks,

that, behold, the money

of each man

[was] in the mouth of

his sack,

our money in its weight;

and we brought it

again in our hand.

22. And other money

בְּצֹהֲרַיִם:

17. וַיַּעַשׂ הָאִישׁ

כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף

וַיָּבֵא הָאִישׁ

אֶת הָאֲנָשִׁים

בֵּיתָהּ יוֹסֵף:

18. וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים

כִּי הוּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף

וַיֹּאמְרוּ

עַל דְּבַר הַכֶּסֶף

הַשָּׁב בְּאַמְתַּחֲתֵינוּ

בַּתְּחִלָּה

אֲנַחְנוּ מוֹבְאִים

דַּחְמֵנוּלֵל עֲלֵינוּ

וְדַחְמֵנוּכָּל עֲלֵינוּ

וְלִקְחַת אֶתְנוּ

לְעֲבָדִים

וְאֶת חֲמֹרֵינוּ:

19. וַיִּגְשׁוּ אֶל הָאִישׁ

אֲשֶׁר עַל בֵּית יוֹסֵף

וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו

פֶּתַח הַבַּיִת:

20. וַיֹּאמְרוּ

כִּי אֲדֹנָי

יָרַד יִרְדֵנוּ

בַּתְּחִלָּה

לְשֹׁכֵר אֶכֶל:

21. וַיְהִי

כִּי בָאוּ אֶל הַמְּלֹן

וַנִּפְתְּחָה

אֶת אֲמְתַּחֲתֵינוּ

וְהִנֵּה כֶסֶף אִישׁ

בְּפִי אֲמְתַּחְתּוֹ

בִּסְמֹנוֹ בְּמִשְׁקְלוֹ

וַנִּשָּׁב אֹתוֹ בִידֵנוּ:

22. וּכְסֵף אֲחֵר

¹ I. e., to seek occasion against us.

because the Egyptians { כי לא יוכלון
are not able { המצרים
to eat with the Hebrews לאכל את העברים
bread; לחם
for that is an abomina-
tion
to the Egyptians. כי תועבה היא
למצרים :
33. And they sat before וישבו לפניו
him,
the firstborn according
to his birthright,
and the younger ac-
cording to his youth,
and the men astonished,
one unto another.
34. And one bore מלא
portions
from before him unto
them;
and Benjamin's portion
was greater
than the portions of
all of them
five times;
and they drank,
and were drunken
with him.
מ
1. And he commanded ויצו
the one that [was] over את אשר על ביתו
his house,
saying:
Fill מלא
the sacks of the men את אמתות האנשים
[with] food, אכל
[as much] as they are
able to carry.
and put the money of
each man
in the mouth of his sack.
2. And my cup, ואת נביעי
the silver cup, נביע הפספס
you shall put תשים
in the mouth of the sack
of the youngest.
and the money of his
grain;
and he did according
to Joseph's word
which he had spoken.
3. As soon as the morn-
ing was light,
הבקר אור

concerning welfare, ושלום
and said; ויאמר
Is peace [to] your old
father
[of] whom you spoke? ושלום אביכם הלא
אשר אמרתם
העידנו חי :
Is he still alive?
28. And they said; ויאמרו
[It is] peace to thy
servant,
to our father.
he is still alive;
and they bowed the head
and bowed themselves
down.
29. And he raised his
eyes,
and saw Benjamin
his brother,
his mother's son,
and he said:
Is this your youngest
brother
[of] whom you spoke
unto me?
And he said:
God be gracious to ואלהים ירחם בני
thee my son, שבועי
30. And Joseph hastened וימהר יוסף
for his feelings were
agitated
towards his brother;
and he sought to weep,
and he came into the
inner room,
and wept there.
31. And he washed his
face,
and came out;
and he refrained him-
self,
and said: Put on bread. ויאמר, שימו לחם :
32. And they put on for וישלמו, לו לבדו
him by himself,
and for them by them-
selves,
and for the Egyptians,
that [were] eating with
him
by themselves;
ולחם לבדם
למצרים
האכלים אתו
לבדם

1) H his friend; or, neighbor.

and also we will be
bondmen to my lord
10. And he said:
Also now
[let] it [be] according
to your words;
with whomsoever it be
found,
he shall be my bondman,
and you shall be inno-
cent
11. And they hastened,
and took down
each man his sack
to the earth,
and opened
each man his sack.
12. And he searched;
with the eldest he began
and with the youngest
he finished;
and the cup was found
in Benjamin's sack.
13. And they rent their
clothes;
and each man loaded
(upon) his ass.
and returned to the city.
14. And Judah and his
brothers came
to Joseph's house;
and he [was] still there;
and they fell before
him to the earth.
מפטר
15. And Joseph said
unto them:
What [is] this deed
which you have done?
did you not know
that surely would prac-
tise divination
a man who [is] like me?
16. And Judah said:
What shall we say to
my lord?

וְגַם אֲנַחְנוּ נְהִיָּה
בְּאֲדָנִי לְעֶבְדִּים:
10. וַיֹּאמֶר
גַּם עַתָּה
כְּדַבְרֵיכֶם כֵּן הוּא
אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ
הוּא יִהְיֶה לִי עֶבֶד
וְאַתֶּם תִּהְיוּ נְקִיִּים:
11. וַיַּמְתִּרוּ
וַיִּירְדּוּ
אִישׁ אֶת אֲמֻתָּתוֹ
אֶרְצָה
וַיִּפְתְּחוּ
אִישׁ אֲמֻתָּתוֹ:
12. וַיַּחְפֹּשׂ
בְּגִדוֹ הַחֵל
וּבְקִמֹן כְּלֵה
וַיִּמָּצֵא הַגִּבְעִי
בְּאֲמֻתָּת בִּנְיָמִן:
13. וַיִּקְרְעוּ שְׂמֹלֹתֵם
וַיַּעֲמִסוּ אִישׁ
עַל חֲמֹרוֹ
וַיָּשֻׁבוּ הָעִירָה:
14. וַיָּבֹאוּ יְהוּדָה וְאֶחָיו
בֵּיתָה יוֹסֵף
וְהוּא עוֹדֵנָה שָׁם
וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי אֶרְצָה:
מִפְּטֵר
15. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
מָה הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה
אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם
הֲלוֹא יָדַעְתֶּם
כִּי נִחֵשׁ יִנְחֹשׁ
אִישׁ אֲשֶׁר כְּמִנִּי:
16. וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
מָה נֹאמַר לְאֲדֹנִי

(and) the men were
sent away,
they and their asses.
4. They had gone out
of the city,
they had not [yet]
gone far,
and Joseph said
to the one that [was]
over his house:
Rise, pursue
after the men;
and overtake them,
and say unto them:
Why have you repaid
evil
instead of good.
5. [Is] not this [the cup]
in which my lord drinks
and by which he surely
practises divination?
you have done evil!
in so doing.
6. And he overtook
them,
and spoke unto them
these words.
7. And they said unto
him:
Why should my lord
speak
like these words?
Far be it from thy
servants
to do like this thing.
8. Behold, money
which we found
in the mouth of our
sacks,
we returned unto thee
from the land of Canaan,
how then should we steal
out of thy lord's house
silver or gold?
9. With whomsoever
it be found
of thy servants,
he shall die.

וְהָאֲנָשִׁים שָׁלְחוּ
הֵמָּה וְחֲמֹרֵיהֶם:
4. הֵם יָצְאוּ אֶת הָעִיר
לֹא הָרְחִיקוּ
וַיֹּסֵף אָמַר
לְאִישׁ עַל בֵּיתוֹ
קוּם, רִדֵּף
אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים
וְהַשְׁגֵּתָם
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
לָמָּה שָׁלַמְתֶּם רָעָה
תַּחַת טוֹבָה:
5. הֲלוֹא זֶה
אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה אֲדֹנִי בּוֹ
וְהוּא נִחֵשׁ יִנְחֹשׁ בּוֹ
הֲרַעַתֶּם
אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם:
6. וַיַּשְׁגֵּם
וַיִּדְבֹּר אֲלֵיהֶם
אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
7. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
לָמָּה יִדְבֹּר אֲדֹנִי
כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
חֲקִילָה לְעֶבְדֶּיךָ
מַעֲשֵׂוֹת כְּדִבְרֵי הַזֶּה:
8. הֵן, כֶּסֶף
אֲשֶׁר מָצָאנוּ
בְּפִי אֲמֻתָּתֵינוּ
הָשִׁבְנוּ אֵלֶיךָ
מֵאֶרֶץ כְּנָעַן
וְאֵיךְ נִגְנֹב
מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ
כֶּסֶף אוֹ זָהָב:
9. אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ
מִעֲבָדֶיךָ
נָמַת

1) H. that you have done [it].

and his brother is dead,
and he alone is left
of his mother,

and his father loves him.

21. and thou saidst

unto thy servants:

Bring him down unto
me,
and let me put my eye
on him.

22. And we said unto
my lord:
The lad is not able

to leave his father,
for [if] he should leave
his father,
[his father] will die.

23. And thou saidst

unto thy servants:

if *b*) does not come
down
a) your youngest brother
with you,

you shall see my face
no more.

24. And it came to pass,
when we came up
unto thy servant my
father,
we told him

the words of my lord.

25. And our father said:

Return, buy for us

a little food.

26. And we said:

We are not able to go
down;
if our youngest brother
be

with us,

then we will go down;

for we are not able to see

the face of the man,

when our youngest
brother

is not with us.

וְאָחִיו מֵת
וְיָחִיד הוּא לְבָדּוֹ
לְאִמּוֹ

וְאָבִיו אֹהֵבֵוּ :

21. וַתֹּאמֶר

אֶל עֲבָדָיָהּ

הוֹרְדוּהוּ אֵלַי

וְאִשְׁמָה עֵינַי עָלָיו :

22. וַנֹּאמֶר אֶל אֲדֹנָי

לֹא יוֹכֵר הַנַּעַר

לְעֹזֵב אֶת אָבִיו

וְעֹזֵב אֶת אָבִיו

נָמֵת :

23. וַתֹּאמֶר

אֶל עֲבָדָיָהּ

אִם לֹא יֵרֵד

אִתְּכֶם הַקָּטָן

אִתְּכֶם

לֹא תִסְפּוּן לִרְאוֹת

פָּנַי :

24. וַיְהִי כִּי עָלִינוּ

אֶל עֲבָדָהּ, אָבִי

וַנִּגְדֹּל לוֹ

אֶת דְּבָרֵי אֲדֹנָי :

25. וַיֹּאמֶר אָבִינוּ

שָׁבוּ, שִׁבְרוּ קֶנֶן

מֵעֵט אֶקֶל :

26. וַנֹּאמֶר

לֹא נוֹכֵל לָרֶדֶת

אִם יֵשׁ אִתְּנוּ הַקָּטָן

אִתָּנוּ

וְיֵרָדְנוּ

כִּי לֹא נוֹכֵל לִרְאוֹת

פָּנַי הָאֵלֶּשׁ

וְאִחִינוּ הַקָּטָן

אִינֵנוּ אִתָּנוּ :

what shall we speak ?

and ¹what shall we
justify ourselves?
God has found

the iniquity of thy
servants;
behold, we are bondman
to my lord,

²also we

²also he that the cup
was found

in his hand,

17. And he said:

Far be it from me

to do this;

the man

that the cup was found

in his hand,

he shall be my bond-
man;

but you, go up in peace

to your father.

וַיֵּגֶשׁ

VAYIGGASH

18. Then Judah came
near unto him,
and said:

Oh my lord,

let thy servant, I pray
thee, speak

a word in my lord's ears,

and let not thy anger
glow

against thy servant;

³for thou [art] even as
Pharaoh.

19. My lord asked

his servants, saying:

Have you a father,

or a brother ?

20. And we said unto
my lord:

We have an old father

and a little child of [his]
old age;

מֶה נִדְבָּר

וּמֶה נִצְמָדֵק

הָאֱלֹהִים מֵעַד

אֶת עֵוֹן עֲבָדָיָהּ

הִנֵּנוּ עֲבָדִים לֵאדֹנָי

גַּם אֲנַחְנוּ

גַּם אֲשֶׁר נִמְצָא

הַכִּיכֹּף

בְּיָדוֹ :

17. וַיֹּאמֶר

חֲלִיקָה לִי

מַעֲשֹׂוֹת זֹאת

הָאִישׁ

אֲשֶׁר נִמְצָא הַכִּיכֹּף

בְּיָדוֹ

הוּא יִהְיֶה לִי עֶבֶד

וְאַתֶּם עֲלוּ לְשֵׁרוֹם

אֶל אֲבִיכֶם :

18. וַיֵּגֶשׁ אֵלָיו יְהוּדָה

וַיֹּאמֶר

כִּי אֲדֹנָי

יְדַבֵּר נָא עִבְדְּךָ

דָּבָר, בְּאָזְנֵי אֲדֹנָי

וְאַל יִחַר אַפְּךָ

בְּעֲבָדְךָ

כִּי כַמֶּלֶךְ בְּפָרְעֹה :

19. אֲדֹנָי שָׁאַל

אֶת עֲבָדָיו, לֵאמֹר

הֵיכֵן לָכֶם אָב

אוֹ אָח :

20. וַנֹּאמֶר אֶל אֲדֹנָי

יֵשׁ קֶנֶן אָב זָקֵן

וְיֶלֶד זָקִים קָטָן

1) Or. how. 2) I.e. both we and he also that etc. 3) H. for like thee was Pharaoh.

myself:

If I do not bring him
unto thee,then I shall have sinned
against my father
for ever.

33. And now,

let thy servant, I pray
thee, remain
instead of the lad

a bondman to my lord;

and let the lad go up

with his brothers.

34. For how shall I go up
to my father,and the lad [be] not
with me?
lest I see the evilwhich will find my
father.

מה

(1. Then Joseph was not
able
to refrain himselfbefore all those standing
by him,
and he called:Cause every man to go
out
from me;and no man stood with
him
while Joseph made him-
self known
unto his brothers.2. And he gave forth his
voice in weeping;³
and the Egyptians heard,and the house of
Pharaoh heard.

3. And Joseph said

unto his brothers:

I [am] Joseph;

[Is] my father still
alive?And his brothers were
not able
to answer him;for they were terrified
at his presence.

ואמר

אם לא אביאנו

אליו

ואחמתי לאבי

כר הימים:

33. ועתה

ישב נא עבדך

פחת הנער

עבד לאדני

והנער יעל

עם אחיו:

34. כי איך אעלה

אל אבי

והנער איננו אתי

פן אראה ברע

אשר ימצא את אבי:

CAP. XLV.

1. ולא יכל יוסף

להתאפק

לכל הנצבים עליו

ויקרא

הוציאו כל איש

מעלי

ולא עמד איש אתו

בהתנודע יוסף

אל אחיו:

2. ויתן את קלו בבכי

וישמעו מצרים

וישמע בית פרעה:

3. ואמר יוסף

אל אחיו

אני יוסף

העיד אבי חי

ולא יכלו אחיו

לענות אתו

כי נבהרו מפניו:

and thy servant my
father said

unto us:

You know

that two [sons]

my wife bore to me.

28. And one went out

from me,

and I said:

Indeed he is surely torn
into pieces;
and I have not seen him
until now.

29. And [if] you take

also this one

from my face

and mischief befall him,

then you will bring
down
my gray hairwith sorrow to the
grave.

30. And now

when I come

unto thy servant my
father,
and the lad [be] not
with us,
and his soulis knit with the [lad's]
soul;

שני

31. (And) it shall come
to pass
when he seesthat the lad is not
[with us],
that he will die;and thy servants will
bring down
the gray hair of thy
servant
our father

with sorrow to the grave

32. For thy servant

became a surety for
the lad
unto my father,27. ואמר עבדך
אבי

אלינו

אתם ידעתם

כי שנים

ילדה לי אשתי:

28. ויצא האחד

מאיתי

ואמר

אף טרף מרג

ולא ראיתי עד הנה:

29. ולקחתם

גם את זה

מעם פני

וקרהו אסון

והורדתם

את שיקתי

ברעה שאלה:

30. ועתה

כבאי

אל עבדך. אבי

והנער איננו אתנו

ונפשו

קשורה בנפשו:

שני

31. והיה

כראותו

כי אין הנער

ומת

והורידו עבדך

את שיבת עבדך

אבינו

ביגון שאלה:

32. כי עבדך

ערב את הנער

מעם אבי

1) H. evil. 2) H. from. 3) all the days. 4) I. e., come on my father. 5) I. e., he wept avowed

and go up unto my father
and say unto him:

Thus says thy son Joseph:
God has made me (for) a lord
of all Egypt;

come down unto me.
do not delay.

10. And thou shalt dwell
in the land of Goshen,
and thou shalt be near
unto me,
thou, and thy children,
and thy children's children,
and thy flock[s] and thy herd[s],
and all that thou hast.

11. And I will nourish thee there;
for [there are] still five years
of famine;
lest thou come to poverty,
thou and thy house,
and all that thou hast.

12. And, behold, your eyes [are] seeing
and the eyes of my brother Benjamin,
that [it is] my mouth
that [is] speaking unto you.

13. And you shall tell to my father
[of] all my glory
in Egypt,

and [of] all that you have seen;
and you shall hasten,

and bring down my father
hither.

14. And he fell
upon the neck of Benjamin
his brother,
and wept:

וַעֲרוֹ אֶל אָבִי
וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו:

כֹּה אָמַר בְּנֵה יוֹסֵף
שִׁמְנֵי אֱלֹהִים לְאֶדֹן
לְכֹד מִצְרַיִם

רְדֵה אִמִּי
אַל תַּעֲמוֹד:

10. וַיֵּשְׁבֶת
בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן
וְהָיָה קְרוֹב אֵלָיו
אִתּוֹ וּבָנָיו
וּבְנֵי בְנָיו
וְצֹאֲנָהּ וּבְקָרָהּ
וְכָל אֲשֶׁר לָהּ:

11 וְיִקְדָּבְלִי אִתְּךָ שָׁם
כִּי עוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים
רָעָב
פֶּן תָּבוֹא
אִתְּךָ וּבֵיתְךָ
וְכָל אֲשֶׁר לָךְ:

12. וְהִנֵּה עֵינֶיכֶם
רְאוּת
וְעֵינֵי אָחִי בִנְיָמִן
כִּי פִי

הַמְדַבֵּר אֵלֵיכֶם:
13. וְהַגַּדְתֶּם לְאָבִי
אֵת כָּל כְּבוֹדִי
בְּמִצְרַיִם
וְאֵת כָּל אֲשֶׁר רָאִיתֶם
וּמְהֵרָתֶם
וּהוֹרַדְתֶּם אֶת אָבִי
הֵנָּה:

14. וַיִּפֹּל
עַל צְוָארֵי בְנֵימִן
אָחִיו
וַיִּבְכֶּה:

4. And Joseph said
unto his brothers:

Come near unto me,
I pray you;
and they came near;
and he said:

I [am] Joseph your brother,
whom you sold
into Egypt.

5. And now, do not be
grieved,
and let be no anger in
your eyes,
that you sold me hither;
because for preservation
of life
God sent me
before you.

6. For these two years
the famine [has been]
in the land;
and [there are] still
five years
[in] which [there shall
be] neither plowing
nor harvest.

7. And God sent me
before you
to preserve for you a remnant
in the earth;
and to save you alive
by a great deliverance.

8. And now
I pray you

not you sent me hither,
but God;

and he made me
(for) a father to Pharaoh
and (for) a lord of all
his house,
and a ruler
over all the land of Egypt.

9. Hasten,

4. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל אָחָיו
קִשְׁוּ נָא אֵלָי
וַיָּבֹאוּ
וַיֹּאמֶר
אֲנִי יוֹסֵף אֲחִיכֶם
אֲשֶׁר מָכַרְתֶּם אֹתִי
מִצְרַיִמָּה:

5. וְעַתָּה אַל תַּעֲזֹבוּ
יָאֵל יָחַד בְּעֵינֵיכֶם
כִּי מָכַרְתֶּם אֹתִי הֵנָּה
כִּי לְמַחְיָה
שְׁלַחְנִי אֱלֹהִים
לִפְנֵיכֶם:

6. כִּי זֶה שְׁנָתַיִם
הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
וְעוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים
אֲשֶׁר אֵין חֲרִישׁ
וְקָצִיר:

7. וַיִּשְׁלַחְנִי אֱלֹהִים
לִפְנֵיכֶם
לְשׂוֹם לָכֶם שְׂאִרִית
בְּאֶרֶץ
וְלְחַיּוֹת לָכֶם
דִּפְרִימָה גְּדוֹלָה:

8. וְעַתָּה
לֹא אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם
אֹתִי הֵנָּה
כִּי הָאֱלֹהִים
וַיַּשְׁמֵנִי
לְאָב דְּפָרְעָה
וְיִאֲדֹן לְכָל בֵּיתוֹ
וּמִשְׁלָר
בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם:

9. מְהֵרָה

(upon) your ²vessels;
for the good
of all the land of Egypt
is for you.

21. And the sons of
Israel did so;

and Joseph gave them
wagons,
according to the ⁴com-
mandment of Pharaoh;
and he gave them
provision
for the way.

22. To all of them he
gave,
to each man

changes of clothing;
but to Benjamin he gave
three hundred [pieces
of] silver
and five changes of
clothing.

23. And to his father
he sent like this:
ten asses
carrying
from the good [things]
of Egypt,
and ten she-asses
carrying grain,
and bread, and [other]
food for his father
for the way.

24. And he sent away
his brothers,
and they departed;

and he said unto them:
Do not quarrel on the
way.

25. And they went up
from Egypt,
and they came [into]
the land of Canaan
unto Jacob their father,

26. And they told him,
saying:

על פִּלְיָכֶם
בִּי מִיֵּד

כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם
לָכֶם הוּא :

21. וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל :

וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף
עֲגָלוֹת

עַד פִּי פֶרֶעָה
וַיִּתֵּן לָהֶם צֹדָה
לְדֶרֶךְ :

22. לְכֻלָּם נָתַן
לְאִישׁ

חֲלִיפוֹת שִׁמְלֹת
וּלְבִנְיָמִן נָתַן

שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף
וְחֲמִשׁ חֲלִיפוֹת
שִׁמְלֹת :

23. וּלְאָבִיו
שָׁלַח כֹּזָאֵת

עֲשָׂרָה חֲמֹרִים
נֹשְׂאִים

כֶּסֶם מִצְרַיִם
וְעֵשֶׂר אֲתֹנֹת
נֹשְׂאוֹת בָּר

וְלֶחֶם וּמִזֹּן לְאָבִיו
לְדֶרֶךְ :

24. וַיִּשְׁלַח אֶת אָחָיו
וַיֵּלְכוּ

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
אַל תִּרְגְּזוּ בְּדֶרֶךְ :

25. וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרַיִם
וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן

אֶל יַעֲקֹב אָבִיהֶם :

26. וַיַּגִּידוּ לוֹ
לֵאמֹר

and Benjamin wept
upon his neck.

15. And he kissed (to)
all his brothers,
and wept upon them,

and after that
his brothers talked
with him.

16. And the ¹report
[thereof] was heard
[in] Pharaoh's house,

saying:
Joseph's brothers have
come;

and it was good in
Pharaoh's eyes
and in the eyes of his
servants.

17. And Pharaoh said
unto Joseph:

Say unto thy brothers:

This do;
load your beast[s],
and depart, go

to the land of Canaan.

18. And take your father
and your households,

and come unto me,
and I will give you

the good of the land
of Egypt,
and you shall eat

the fat of the land.

רַבִּיעִי

19. And thou art com-
manded,
this do;

take for yourselves
out of the land of Egypt

wagons
for your little ones,
and for your wives,

and take up your father,
and come.

20. And your eye shall
not spare

וּבִנְיָמִן בָּכָה
עַל צַוְאָרָיו :

15. וַיִּנָּשֶׁק לְכָל אָחָיו
וַיִּבְךְ עֲלֵיהֶם

וְאַחֲרֵי כֵן
דִּבְּרוּ אָחָיו אִתּוֹ :

16. וְהַקֹּל נִשְׁמָע
בֵּית פֶּרֶעָה

לֵאמֹר
בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף

וַיֵּטֵב בְּעֵינֵי פֶרֶעָה
וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו :

17. וַיֹּאמֶר פֶּרֶעָה
אֶל יוֹסֵף

אָמַר אֶל אָחֶיךָ
זֹאת עֲשׂוּ

מַעֲנֵנוּ אֶת בְּעִירְכֶם
וּלְכוּ בָאוּ

אֶרֶץ כְּנָעַן :

18. וְקַח אֶת אָבִיכֶם
וְאֶת בְּתִיכֶם

וּבָאוּ אֵלַי
וְאֶתַּנֶּה לָכֶם

אֶת טוֹב אֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאֲכֹלוּ

אֶת חֶלֶב הָאָרֶץ :

רַבִּיעִי

19. וְאַתָּה צֻוִּיתָה
זֹאת עֲשׂוּ

קַח לָכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

עֲגָלוֹת
לְטַפְּכֶם וּלְנִשְׁיָכֶם

וּנְשֵׁאתֶם אֶת אָבִיכֶם
וּבָאתֶם :

20. וְעֵינְכֶם אַל תִּחַם

1) H. voice. 2) Or, and go, come into etc. 3) I. e., households goods. 4) H. more.

I will make [of] thee there.

4. I will go down with thee to Egypt;

and I will also surely bring thee up again; and Joseph shall put his hand upon thy eyes.

5. And Jacob rose up from Beer-sheba,

and the sons of Israel carried Jacob their father,

and their little ones,

and their wives,

in the wagons

which Pharaoh had sent

to carry him.

6. And they took

their cattle,

and their movable property, which they had acquired

in the land of Canaan,

and came into Egypt,

Jacob and all his seed with him.

7. His sons, and his sons' sons with him,

his daughters, and his sons' daughters, and all his seed

he brought with him into Egypt.

8. And these [are] the names of the children of Israel,

those coming into Egypt,

Jacob and his sons;

the firstborn of Jacob, Reuben.

9. And the sons of Reuben: Hanoeh, and Pallu,

and Hezron, and Carmi.

10. And the sons of Simeon:

אֲשִׁמָּה שָׁם :

4. אָנֹכִי אֵרֵד עִמָּךְ .

מִצְרַיִם

וְאֶנְכִּי אֲשַׁלְּחֶנּוּ גַם אֵלָיְךָ

וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ

עַל עֵינֶיךָ :

5. וַיָּקָם יַעֲקֹב

מִבְּעֵר שֶׁבַע

וַיֵּשְׁאוּ בָנָיו יִשְׂרָאֵל

אֶת יַעֲקֹב אָבִיהֶם

וְאֶת מִפָּם

וְאֶת נְשֵׁיהֶם

בְּעֲגֻלֹת

אֲשֶׁר שָׁלַח פָּרַעֲהוּ

לְשֵׂאת אוֹתוֹ :

6. וַיִּקְחוּ

אֶת מִקְנֵיהֶם

וְאֶת רְכוּשָׁם

אֲשֶׁר רָכְשׁוּ

בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִם

וַיַּעֲקֹב וְכָל זֶרְעוֹ אִתּוֹ

7. בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו

אִתּוֹ

בְּנֹתָיו וּבְנֹת בָּנָיו

וְכָל זֶרְעוֹ

הָבִיֵּא אִתּוֹ מִצְרַיִם :

8. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

הַבָּאִים מִצְרַיִם

וַיַּעֲקֹב וּבָנָיו

בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן :

9. וּבְנֵי רְאוּבֵן

חֲנֹכִי וּפְלֹז

וְחֶזְרוֹן וְכַרְמִי :

10. וּבְנֵי שִׁמְעוֹן

Joseph [is] still alive.

and (that) he is the ruler

over all the land of Egypt.

And his heart ¹fainted,

for he did not believe them.

27. And [when] they told him

all the words of Joseph,

which he had spoken unto them,

and he saw the wagons

which Joseph had sent

to carry him,

then revived

the spirit of Jacob their father.

חַמִּישִׁי

28. And Israel said:

Enough;

Joseph my son [is] still alive;

let me go and see him before I die.

מֹו

1. And Israel journeyed,

with all that he had,

and came to Beer-sheba;

and he sacrificed ^{sacrifices}

to the God of his father Isaac.

2. And God said

to Israel

in the visions of the night,

and said: Jacob, Jacob;

and he said: Here [am] I.

3. And he said:

I [am] God,

the God of thy father;

do not fear

to go down to Egypt;

for (to) a great nation

עוֹד יוֹסֵף חַי

וְכִי הוּא מֶלֶךְ

בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם

וַיִּפַּגּ קִלְבוֹ

כִּי לֹא הֵאֱמִין לָהֶם :

27. וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו

אֵת כָּל דְּבָרֵי יוֹסֵף

אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם

וַיֵּרָא אֶת הָעֲגֻלֹת

אֲשֶׁר שָׁלַח יוֹסֵף

לְשֵׂאת אוֹתוֹ

וַתִּחַי

רוּחַ יַעֲקֹב אָבִיהֶם :

חַמִּישִׁי

28. וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל

בָּב

עוֹד יוֹסֵף בָּנִי חַי

אֵלָיְכָה וְאֶרְאֶנּוּ

בְּמָרָם אֲמוֹת :

CAP. XLVI.

1. וַיֵּסַע יִשְׂרָאֵל

וְכָל אֲשֶׁר לוֹ

וַיָּבֹא בְּעָרֶה שֶׁבַע

וַיִּזְבַּח זִבְחִים

לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק :

2. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

לְיִשְׂרָאֵל

בְּמִרְאֵת חֲלִילָה

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב יַעֲקֹב :

וַיֹּאמֶר הִנְנִי :

3. וַיֹּאמֶר

אָנֹכִי הֵאֵל

אֱלֹהֵי אֲבֹתְךָ

אַל תִּירָא

לָרֵד מִצְרַיִם

כִּי גֹוִי גָדוֹל

1) Ot. grew cold.

to Leah his daughter;

and she bore these

to Jacob,

sixteen soul[s].

19. The sons of Rachel

Jacob's wife:

Joseph and Benjamin.

20. And [there] were born to Joseph in the land of Egypt,

whom bore to him Asenath the daughter of Poti-phera, the priest of On,

Manasseh

and Ephraim.

21. And the sons of Benjamin:

Bela, and Becher, and Ashbel, Gera, and Naaman,

Elhi, and Rosh,

Muppim, and Huppim, and Ard.

22. These [were] the sons of Rachel, which were born to Jacob:

all the soul[s]

[were] fourteen.

23. And the sons of Dan: Hushim.

24. And the sons of Naphtali: Jahzeel, and Guni,

and Jezer, and Shillem.

25. These [were] the sons of Bilhah, whom Laban gave

to Rachel his daughter;

and she bore these

to Jacob;

all the soul[s] were] seven.

26. All the soul[s]

that came with Jacob

into Egypt

דָּגָה בָּתוֹ

וַתֵּלֶד אֶת אֵלֶּה

לְיַעֲקֹב

שֵׁשׁ עָשָׂרָה נַפְשׁ:

19. בְּנֵי רָחֵל

אִשְׁתּוֹ יַעֲקֹב

יוֹסֵף וּבְנִימִן:

20. וַיֻּלְּדוּ לְיוֹסֵף

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

אֲשֶׁר יָלְדָהּ לוֹ אֲסֵנֶת

בֵּת פּוֹתִי־פְרָעַ

כֹּהֵן אֵן

אֶת מְנַשֶּׁשֶׁה

וְאֶת אֶפְרַיִם:

21. וּבְנֵי בִנְיָמִן

בִּלְעָ וּבְכֶרֶךְ וְאַשְׁבֵּל

גֵּרָא וְנַעֲמָן

אֲחִי וְרוֹשׁ

מִפִּיִּם וְחִפִּים וְאַרְדִּי:

22. אֵלֶּה בְּנֵי רָחֵל

אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב

כָּל נַפְשׁ

אַרְבָּעָה עָשָׂר:

23. וּבְנֵי דָן חֻשִׁים:

24. וּבְנֵי נַפְתָּלִי

יַחְצִיָּאל וְגֻנִי

וְיֶזֶר וְשִׁלֵּם:

25. אֵלֶּה בְּנֵי בִלְהָה

אֲשֶׁר יָתַן לָדָן

לְרָחֵל בָּתוֹ

וַתֵּלֶד אֶת אֵלֶּה

לְיַעֲקֹב

כָּל נַפְשׁ שִׁבְעָה:

26. כָּל הַנָּפְשׁ

הַבָּאָה לְיַעֲקֹב

מִצְרָיִמָה

Jemuel, and Jamin,

and Ohad, and Jachin, and Zohar, and Shaul the son of the Canaanitess.

11. And the sons of Levi:

Gershon, Kohath, and Merari.

12. And the sons of Judah:

Er, and Onan, and Shelah, and Perez, and Zerah;

and Er and Onan died

in the land of Canaan;

and the sons of Perez were Hezron and Hamul.

13. And the sons of Issachar,

Tola, and Parah,

and Iob, and Shimron.

14. And the sons of Zebulun:

Sered, and Elon, and Jachleel.

15. These [were] the sons of Leah, whom she bore to Jacob

in Paddan-aram,

and Dinah his daughter;

all the soul[s]

of his sons and daughters

[were] thirty and three.

16. And the sons of Gad:

Zi'phion and Haggi,

Shuni and Ezbon,

Eri, and Arodi, and Arel.

17. And the sons of Asher:

Imnah, and Ishvah,

and Ishvi, and Beriah,

and Serah their sister;

and the sons of Beriah:

Heber and Malchiel.

18. These [were] the sons of Zilpah,

whom Laban gave

יֵמֻאֵל וְיָמִין

וְאֹחַד וְיָכִין וְזֹחָר

וְשָׁאוּל בֶּן הַכַּנְעָנִית:

11. וּבְנֵי לֵוִי

גֵּרְשֹׁן קְהָת וּמְרָרִי:

12. וּבְנֵי יְהוּדָה

עֵר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה

וּפְרִז וְזֶרַח

וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן

בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

וַנִּהְיוּ בְנֵי פְרִז

חֶזְרוֹן וְחָמוּל:

13. וּבְנֵי יִשָּׁשְׁכָר

תּוֹלָע וּפָרָה

וְיֹזֵב וְשִׁמְרוֹן:

14. וּבְנֵי זֶבֻלֹּן

סֶרֶד וְאֵלֹן וְיַחֲלֵאֵל:

15. אֵלֶּה בְּנֵי לֵאָה

אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב

בְּפָדָן אֲרָם

וְאֶת דִּינָה בָתוֹ

כָּל נַפְשׁ

בְּנָיו וּבְנוֹתָיו

שְׁלִשִּׁים וְשָׁלֹשׁ:

16. וּבְנֵי גָד

צִפְיוֹן וְחַגִּי

שֻׁנִי וְעִזְבֹּן

עֵרִי וְאַרְוִדִי וְאַרְאֵלִי:

17. וּבְנֵי אָשֵׁר

יִמְנָה וְיִשְׁוָה

וְיִשְׁוִי וּבְרִיָּה

וְסֶרַח אֲחֻתָּם

וּבְנֵי בְרִיָּה

חֶבֶר וּמַלְכִּיֵּאל:

18. אֵלֶּה בְּנֵי זִלְפָּה

אֲשֶׁר נָתַן לָדָן

11 Or, belonging to Jacob that came

and unto his father's house:
I will go up,
and tell to Pharaoh,
and I will say unto h :
My brothers, and my father's house,
which [were] in the land of Canaan,
have come unto me.

32. And the men
[are] shepherds of flock[s],
for they have been owners of cattle;
and their flock[s], and their herd[s],
and all that they have
they have brought.

33. And it shall come to pass,
when Pharaoh shall call unto you,
and shall say: What [is] your occupation?

34. That you shall say:
Owners of cattle have been thy servants
from our youth even until now,
also we also our fathers;
in order that you may dwell
in the land of Goshen;
for the abomination of Egypt
[is] every shepherd of flock[s].

כז

1. And Joseph came,
and told to Pharaoh,
and said:
My father, and my brothers,
and their flock[s], and their herd[s],
and all that they have,
have come out of the land of Canaan,
and, behold, they [are] in the land of Goshen.
2. And he took some of his brothers,

וְאֵל בֵּית אָבִיו
אֶלְלָה
וְאֶנְיָדָה לְפָרֹעַ
וְאָמַרְהָ אֵלָיו
אָחִי וּבֵית אָבִי
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
בָּאוּ אֵלָי :
32. וְהָאֲנָשִׁים
רֹעֵה צֹאן
כִּי אֲנֹשִׁי מִקְנֵה הַיּוֹ
וְצֹאֲנָם וּבְקָרָם
וְכָל אֲשֶׁר דָּהֵם
הֵבִיאוּ :

33. וְהִיא 33
כִּי יִקְרָא לָכֶם פָּרֹעַ
וְאָמַר מַה מַּעֲשִׂיכֶם:
34. וְאָמַרְתֶּם
אֲנֹשֵׁי מִקְנֵה
הַיּוֹ עֲבָדֶיךָ
מִנְעוּרֵינוּ וְעַד עַתָּה
נָם אֲנַחְנוּ
נָם אֲבֹתֵינוּ
בַּעֲבוּר תִּשְׁבּוּ
בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן
כִּי תִשְׁעַבְתָּ מִצְרַיִם
כָּל רֹעֵה צֹאן :

CAP. XLVII

ו. וַיָּבֹא יוֹסֵף
וַיַּגֵּד לְפָרֹעַ
וַיֹּאמֶר
אָבִי וְאָחִי
וְצֹאֲנָם וּבְקָרָם
וְכָל אֲשֶׁר דָּהֵם
בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן
וְהֵנָּה בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן :
2. וּמִקְצֵה אָחִיו לָקַח

who came out of his loins,
besides the wives of Jacob's sons,
all the soul[s]
[were] sixty and six.
27. And the sons of Joseph
which were born to him
in Egypt,
[were] two soul[s];
all the soul[s]
of the house of Jacob,
that came into Egypt,
[were] seventy.

שֵׁשִׁי
28. And Judah
he sent before him,
unto Joseph,
to show before him
[the way] to Goshen;
and they came

into the land of Goshen.

29. And Joseph prepared
his chariot,
and went up
to meet Israel
his father,
to Goshen;
and he appeared unto him,
and fell upon his neck,

and wept upon his neck a good while.

30. And Israel said
unto Joseph:
Let me die now,
since I have seen
thy face,
that thou [art] still alive.

31. And Joseph said
unto his brothers

יְצֵאֵי יִרְמֹ
מִדְבַּר נְשֵׁי כְּנִיעָן
כָּל נַפְשׁ
שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ :
27. וּבְנֵי יוֹסֵף
אֲשֶׁר יָלַד לוֹ
בְּמִצְרַיִם
נַפְשׁ שְׁנַיִם
כָּל הַנַּפְשׁ
לְבֵית יַעֲקֹב
הַבָּאָה מִצְרַיִם
שִׁבְעִים :

שֵׁשִׁי
28. וְאֵת יְהוּדָה
שָׁלַח לִפְנֵי
אֶד יוֹסֵף
לְהוֹרֹת לִפְנֵי גֹשֶׁן
וַיָּבֹאוּ
אֶרְצָה גֹשֶׁן :

29. וַיִּמְאֵר יוֹסֵף
מִרֶכֶבְתּוֹ
וַיַּעַל
לִקְרֹאת יִשְׂרָאֵל
אָבִיו
גֹּשֶׁן
וַיִּרָא אֵלָיו
וַיִּפֹּל עַל צַוְאָרָיו
וַיִּבְכֶּה עַל צַוְאָרָיו עוֹד

30. וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל
אֶד יוֹסֵף
אֲמוּתָה הַעַם
אַחֲרֵי רֹאיוֹתִי
אֵת פָּנֶיךָ
כִּי עוֹדָךְ חַי :
31. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל אָחִיו

1) Or, to give information. 2) Or, repeatedly. 3) H. this time. 4) I. e., both we and our fathers

before Pharaoh:

and Jacob blessed
Pharaoh.

8. And Pharaoh said

unto Jacob:

How many [are] the days
of the years of thy life?

9. And Jacob said

unto Pharaoh:

The days of the years
of my sojournings[are] a hundred and
thirty years;

few and evil

have been the days of
the years of my life,and they have not
attained

[unto] the days

of the years of my
fathersin the days of their
sojournings.10. And Jacob blessed
Pharaoh,and he went out from
before Pharaoh.

שְׁבִיעִי

11. And Joseph placed

his father and his
brothers,

and gave them possession

in the land of Egypt;

in the best of the land,

in the land of Rameses,

as Pharaoh commanded.

12. And Joseph nourished

his father, and his
brothers,

and all his father's house

[with] bread, according
to their families.³

13. And bread

was not in all the land

for the famine [was]
very heavy;and the land of Egypt
b) was exhausteda) and the land of
Canaan,

לִפְנֵי פַרְעֹה

{ וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת
פַּרְעֹה :

8. וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה

אֶל יַעֲקֹב

כַּמָּה יָמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ :

9. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

אֶל פַּרְעֹה

יָמֵי שְׁנֵי מִנְּיָי

שְׁלֹשִׁים וּמֵאת שָׁנָה

מְעַט וָרָעִים

הָיוּ יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי

וְלֹא הִשְׁגִּינוּ

אֶת יָמֵי

שְׁנֵי חַיֵּי אֲבוֹתִי

בְּיָמֵי מִנְּיָיָהֶם :

10. וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב

אֶת פַּרְעֹה

וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פַרְעֹה :

שְׁבִיעִי

11. וַיִּשְׁבּוּ יוֹסֵף

אֶת אָבִיו וְאֶת אֶחָיו

וַיִּתֵּן לָהֶם אֶחָדָה

בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם

בְּמִיטַב הָאָרֶץ

בְּאֶרֶץ רַעֲמֶסֶס

כַּאֲשֶׁר צִוָּה פַּרְעֹה :

12. וַיְבַלְבֵּל יוֹסֵף

אֶת אָבִיו וְאֶת אֶחָיו

וְאֶת כָּל בֵּית אָבִיו

לֶחֶם לֶפֶי כֹּהֵן :

12. וְלֶחֶם

אֵין בְּכָל הָאָרֶץ

כִּי כָבֵד הָרָעַב מְאֹד

וְהָאֶרֶץ אֶרֶץ מִצְרָיִם

וְהָאֶרֶץ בְּנֶגֶן

five men,

and presented them
before Pharaoh.

3. And Pharaoh said

unto his brothers:

What [is] your occupa-
tion?And they said unto
Pharaoh:Shepherds of flock [s]
are] thy servants,

also we

also our fathers.

4. And they said unto
Pharaoh:To sojourn in the land
we have come,for [there] is no pasture
for the flock [s]

which thy servants have

for the famine [is] heavy

in the land of Canaan;

and now,

we pray thee, let thy
servants dwell

in the land of Goshen.

5. And Pharaoh spoke

unto Joseph,

saying:

Thy father and thy
brothers

have come unto thee.

6. The land of Egypt

[is] before thee;

in the best of the land

place thy father

and thy brothers;

let them dwell in the
land of Goshen;

and if thou knowest

that [there] are among
them men of ability,then make them chiefs
of cattle,

(over) that belong to me.

7. And Joseph brought in

Jacob his father,

and set him

חֲמִשָּׁה אָנָשִׁים

וַיִּצְגֹּם לִפְנֵי פַרְעֹה :

3. וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה

אֶל אֶחָיו

מַה מַּעֲשֵׂיכֶם

וַיֹּאמְרוּ אֶל פַּרְעֹה

רָעָה צֵאן עֲבָדֶיךָ

גַּם אֲנַחְנוּ

גַּם אֲבוֹתֵינוּ :

4. וַיֹּאמְרוּ אֶל פַּרְעֹה

לָגֹד בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן

כִּי אֵין מְרָעָה לְצֵאן

אֲשֶׁר עֲבָדֶיךָ

כִּי כָבֵד הָרָעַב

בְּאֶרֶץ בְּנֶגֶן

וְעַתָּה

יִשְׁכְּנוּ נָא עֲבָדֶיךָ

בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן :

5. וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה

אֶל יוֹסֵף

לֵאמֹר

אָבִיךָ וְאֶחָיֶךָ

בָּאוּ אֵלֶיךָ :

6. אֶרֶץ מִצְרָיִם

לִפְנֶיךָ הִיא

בְּמִיטַב הָאָרֶץ

הַיֹּשֵׁב אֶת אָבִיךָ

וְאֶת אֶחָיֶךָ

יִשְׁכְּנוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן

וְאִם יָדָעָתָּ

וְיֵשׁ בָּם אֲנָשֵׁי חֵיל

וְשִׁמְתָם שָׂרֵי מִקְנֶה

עַד אֲשֶׁר לִי :

7. וַיָּבֵא יוֹסֵף

אֶת יַעֲקֹב אָבִיו

וַיַּעֲמְדֵהוּ

1) Or, activity. 2) H. cause to dwell. 3) H. at the mouth of the little ones.

in that year.

בשנה ההיא :

18. And that year {
ended,

18. ונתם

and they came unto him

השנה ההיא

In the second year,

ויבאו אליו

and said to him:

בשנה השנית

We will not hide from
my lord,
how that the money
is ended,

ויאמרו לו

and the possessions of
the cattle
[belong] unto my lord,

לא נכחד מאדני

nothing is left

כי אר פם הכסף

before my lord,

ומקנה הבחמה

except our bodies

אל אדני

and our land.

לא נשאר

19. Why should we die

לפני אדני

before thy eyes,

בקתי אם נותנו

also we,

ואדמתנו :

also our land?

19. למה נמות

buy us

לעניןך

and our land

גם אנחנו

for (the) bread,

גם אדמתנו

and we will be

קנה אתנו

and our land

ונאת אדמתנו

servants to Pharaoh;

בלחם

and give [us] seed,

ונתנה אנחנו

that we may live,

ואדמתנו

and not die,

עבדים לפרעה

and [that] the land be
not desolate.

ותן זרע

20. And Joseph bought

ונתנה

all the land of Egypt
for Pharaoh;

ולא נמות

for the Egyptians sold

והאדמה לא תישם :

each man his field,

20. ויגן יוסף

because it prevailed
over them

את כל אדמת

the famine;

מצרים לפרעה

and the land became
Pharaoh's

כי מכרו מצרים

איש שדהו

כי חזק עליהם

הרעב

ותיה הארץ לפרעה :

because of the famine.

כיפני הרעב :

14. And Joseph gathered
up

14. ויגמט יוסף

all the money

את כל הכסף

that was found

הנמצא

in the land of Egypt

בארץ מצרים

and in the land of
Canaan,
for the grain

ובארץ כנען

בשעבר

which they [were]
buying;
and Joseph brought

אשר הם שגרים

the money

ויבא יוסף

into the house of
Pharaoh.

את הכסף

15. And [when] the
money ended
from the land of Egypt

ביתו פרעה :

and from the land of
Canaan,
all the Egyptians came

15. ויתם הכסף

מארץ מצרים

ומארץ כנען

ויבאו כל מצרים

אל יוסף

unto Joseph,

saying:

Give us bread;

לאמר

for why should we die
in thy presence?
for the money fails

הבה לנו לחם

ולמה נמות בנניך

כי אפם כסף :

16. And Joseph said:

16. ויאמר יוסף

Give your cattle,

הבו מקניהם

and I will give you

ואתנה להם

for your cattle,

במקניהם

if money fail.

אם אפם כסף :

17. And they brought

17. ויביאו

their cattle

את מקניהם

unto Joseph;

אל יוסף

and Joseph gave them

ויתן להם יוסף

bread

לחם

[in exchange] for the
horses,
and for the possessions
of the flock[s],

בסוסים

and for the possessions
of the herd[s]

ובמקנה הצאן

ובמקנה הבקר

and for the asses;

ובחמלים

and he supplied them
with bread

וינתלם בלחם

[in exchange] for all
their cattle

בכל מקניהם

and we will be servants
unto Pharaoh.

26. And Joseph made it
for a statute unto this
day
upon the land of Egypt,
[that] Pharaoh [shall
have] the fifth [part];
only the land of the
priests
alone,

did not become
Pharaoh's.

27. And Israel dwelt

in the land of Egypt,

in the land of Goshen;

and they had possessions
therein.
and were fruitful,

and multiplied exceed-
ingly.

וְהָיִינוּ עֲבָדִים
לְפָרְעָה:

26. וַיָּשֶׂם אֹתָהּ יוֹסֵף

לְחָק עַד הַיּוֹם הַזֶּה

עַל אֲדֻמַּת מִצְרַיִם

לְפָרְעָה לַחֲמִשָּׁה

רַק אֲדֻמַּת הַכֹּהֲנִים

לֹכְדִים

לֹא תִהְיֶה לְפָרְעָה:

27. וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן

וַיַּחְזֹז בָּהּ

וַיִּפְרוּ

וַיִּרְבוּ מְאֹד:

VAYECHY

וַיְחִי

28. And Jacob lived

in the land of Egypt

seventeen years;

and the days of Jacob
were,
the years of his life,

seven years

and a hundred and
forty years.

28. וַיְחִי יַעֲקֹב

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה

וַיְהִי יְמֵי יַעֲקֹב

שְׁנֵי חַיִּי

שִׁבְעַת שָׁנִים

וְאַרְבָּעִים וּמֵאוֹת

שָׁנָה:

29. And the days of
Israel drew near

to die;

and he called his son
Joseph,
and said to him:

If, now, I have found
favor
in thy eyes,

put, I pray thee, thy
hand
under my thigh,

and do with me

29. וַיִּקְרָבוּ

יְמֵי יִשְׂרָאֵל

לָמוּת

וַיִּקְרָא לְבָנוֹ לְיוֹסֵף

וַיֹּאמֶר לוֹ

אִם נָא מָצָאתִי חֵן

בְּעֵינֶיךָ

שִׂים נָא יָדְךָ

תַּחַת יְרֵכִי

וַעֲשֵׂת עִמָּדִי

21. And [as for] the people,

he removed them

to the cities,

from one end of the
border of Egypt
even unto the other.

22 Only

the land of the priests

he did not buy;

for the priests had an
appointed portion
from Pharaoh.

and they did eat their
appointed portion
which Pharaoh gave
them;

therefore they did not
sell
their land.

23. And Joseph said

unto the people:

Behold,

I have bought you
to-day

and your land

for Pharaoh:

lo, [here is] seed for you,

and you shall sow the
land.

24. And it shall come to
pass at the ingatherings,
that you shall give a
fifth [part]

to Pharaoh,

and four parts

shall be for you,

for seed of the field,

and for your food,

and for those that [are]
in your houses,
and for ²food for your
little ones.

מִפֶּטֶר

25. And they said:

Thou hast saved our
lives;

let us find favor

in the eyes of my lord.

21. וְאֵת הָעָם

הָעֲבָדִים

לָעָרִים

מִקְצֵה גְבוּל מִצְרַיִם

וְעַד קְצֵהוּ:

22. רַק

אֲדֻמַּת הַכֹּהֲנִים

לֹא קָנָה

כִּי חֶק לַכֹּהֲנִים

מֵאֵת פָּרְעָה

וַאֲכָלוּ אֶת חֶקֶם

אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פָּרְעָה

עַד כֵּן לֹא מָכְרוּ

אֶת אֲדֻמַּתָּם:

23. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף

אֶל הָעָם

הֵן

קָנִיתִי אֲתֶכֶם הַיּוֹם

וְאֵת אֲדֻמַּתְכֶם

לְפָרְעָה

הֵיא לָכֵם זֶרַע

וּזְרַעְתֶּם אֶת הָאֲדָמָה

24. וְהָיָה בְּתִבּוּאוֹת

וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית

לְפָרְעָה

וְאַרְבַּע תִּהְיֶה

לָכֶם

זֶרַע הַשָּׂדֶה

וְלֶאֱכֹלְכֶם

וְלָאֲשֶׁר בְּבֵתֵיכֶם

וְלֶאֱכֹל לְטַפְּכֶם:

מִפֶּטֶר

25. וַיֹּאמְרוּ

הַחַיִּיתִינוּ

נִמְצָא חֵן

בְּעֵינֵי אֲדֹנָי

1) Or, according to their cities. 2) H. eating.

4. And said unto me;

Behold, I will make thee fruitful,
and multiply thee,

and make [of] thee

(for) a company of peoples;
and I will give

this land

to thy seed after thee

[for] an everlasting possession.

5. And now thy two sons

that were born to thee

in the land of Egypt,

before I came unto thee

into Egypt

are mine;

Ephraim and Manasseh,

like Reuben and Simeon,

shall be mine.

6. And thy offspring

which thou begetteth

after them,

shall be thine;

after the name of their brothers

they shall be called in their inheritance.

7. And [as for] me, when I came from Paddan,

Rachel died by me

in the land of Canaan

in the way,

when [there was] still ^{2a} tract of land

to come to Ephrath,

and I buried her there

in the way of Ephrath,

which is Beth-lehem.

8. And Israel saw

Joseph's sons,

and he said: Who [are] these?

4. ויאמר אלי

הנני מפרך

והרביתך

ונתתיך

לקהל עמים

ונתתי

את הארץ הזאת

לרעה אחריך

אחות עולם:

5. ועתה שני בניך

הנולדים לך

בארץ מצרים

עד באי אליך

מצרימה

כי הם

אפרים ומנשה

כראובן ושמעון

יהיו לי:

6. ומולדתך

אשר הולדת

אחריהם

לך יהיו

על שם אחיהם

יקראו בנחלתם:

7. ואני בבאי מפרן

מתה עלי רחל

בארץ כנען

בדרך

בעוד כברת ארץ

לכא אפרתה

ואקברה שם

בדרך אפרת

היא בית להם:

8. וירא ישראל

את בני יוסף

ויאמר, מי אלה:

kindness and truth,

do not bury me, I pray thee,
in Egypt.

30. But let me lie

with my fathers,

and thou shalt carry me out of Egypt,

and bury me in their burying-place.

And he said:

I will do

according to thy word.

31. And he said:

Swear to me;

and he swore to him.

And Israel bowed himself upon the head of the bed.

חסד ואמת

אל נא תקברני

במצרים:

30. ושבתי

עם אבתי

ונשאאתני ממצרים

וקברתני בקברתם

ויאמר

אנכי אעשה

כדברך:

31. ויאמר

השבועה לי

וישבוע לו

וישפחו ישראל

על ראש המטה:

מח

CAP. XLVIII.

1. And it came to pass after these things,

that one said to Joseph:

Behold, thy father [is] sick;

and he took

his two sons with him,

Manasseh

and Ephraim.

2. And one told Jacob

and said:

Behold, thy son Joseph

[is] coming unto thee;

and Israel strengthened himself,

and sat upon the bed.

3. And Jacob said

unto Joseph:

God Almighty

appeared unto me in Luz

in the land of Canaan,

and blessed me.

1. ויהי אחרי

הדברים האלה

ויאמר ליוסף

הנה אביך חלה

ויקח

את שני בני עמו

את מנשה

ואת אפרים:

2. ויגד ליעקב

ויאמר

הנה בנה יוסף

בא אליך

ויתחזק ישראל

וישב על המטה:

3. ויאמר יעקב

אל יוסף

אל שדי

נראה אלי בלון

בארץ כנען

ויברך אתי:

² Or. when I shall lie. 2) See Gen. 35. 16.

upon Ephraim's head,
who was the younger,
and his left hand
upon Manasseh's head,
he crossed his hands;
although Manasseh
was the firstborn.
15. And he blessed
Joseph,
and said:
The God,

before whom my
fathers walked, {

a) Abraham and Isaac,

the God

who fed me

since my existence
until this day;

16. The angel

who redeemed me

from all evil,

may he bless the lads;

and let my name be
called on them
and the name of my
fathers,
Abraham and Isaac,

and let them increase
to a multitude
in the midst of the
earth,

שלישי

17. And [when] Joseph
saw

that his father put

his right hand

upon Ephraim's head,

it was evil in his eyes;¹

and he took hold of his
father's hand,
to remove it

from Ephraim's head

unto Manasseh's head.

18. And Joseph said

unto his father:

על ראש אפרים
והוא הצעיר
ואת שמאלו
על ראש מנשה
שכב את ידיו
כי מנשה הבכר:

15. ויברך את יוסף
ויאמר
האלהים

אשר התהלכו אבותי
לפניו

אברהם ויזחק
האלהים

הרעה אתי
מעודי עד היום הזה:

16. המלאך
הנצא אתי

מכל רע
יברך את הנערים

ויקרא בהם שמי
ושם אבותי

אברהם ויזחק
וידנו לרב

בקרוב הארץ:
שלישי

17. וירא יוסף
כי ישית אביו

יד ימינו
על ראש אפרים

וירע בעיניו
ותכחך יד אביו

להסיר אתה
מעל ראש אפרים

על ראש מנשה:
18. ויאמר יוסף

אל אביו

9. And Joseph said

unto his father:

They [are] my sons,

whom God has given me

here.

And he said:

Take them, I pray thee,
unto me,
and I will bless them.

שני

10. Now Israel's eyes

were dim for age,

he was not able to see.

And he brought them
near unto him;
and he kissed them,

and embraced them.

11. And Israel said

unto Joseph:

To see thy face

I did not think,

and, behold, God has
shown me

also thy seed.

12. And Joseph brought
them out

from between his knees;

and he bowed himself
with his face
to the earth.

13. And Joseph took

both of them,

Ephraim in his right
hand
toward Israel's left
hand.

and Manasseh in his
left hand

²toward Israel's right
hand:
and brought [them]
near unto him.

14. And Israel stretched
out

his right hand,

and put [it]

9. ויאמר יוסף

אל אביו

בני הם

אשר נתן לי אלהים

בזה

ויאמר

קחם נא אלי

ואברכם:

שני

10. ועיני ישראל

בבדו מזקן

לא יוכל לראות

ונגש אתם אלי

וישק בהם

ויחבק בהם:

11. ויאמר ישראל

אל יוסף

ראה פניך

לא פללתי

והנה הראה אתי

אלהים

גם את זרעך:

12. ויוצא יוסף אתם

מעם ברכיו

וישתחו לאפיו

ארצה:

13. ויקח יוסף

את שניהם

את אפרים בימינו

משמאל ישראל

ואת מנשה בשמאלו

מימין ישראל

ונגש אצלו

14. וישלח ישראל

את ימינו

וישית

1) H. heavy. 2) H. from. 3) Or, *guiding his hands willingly*; or, *he acted with his hands wisely*
I. e., *it displeased him*.

and said: Gather your-
selves together,
and I will tell you

that which will ^{shappen}
[to] you

n the latter days.

2. Assemble yourselves,
and hear,
sons of Jacob;

and hearken

unto Israel your father.

3. Reuben, thou [art]
my firstborn;
my might and the begin-
ning of my strength;
The excellency of dignity
and excellency of power.

4. ^{Unstable} as water,

thou shalt not have the
excellency;
Because thou wentest up

[to] thy father's bed;

Then defilest thou [it];

[to] my couch he went
up.

5. Simeon and Levy
[are] brethren;
Instruments of violence
[are] their ^{weapons}.

6. Into their council

let my soul not come;

with their assembly

let my honor not be
united;

for in their anger they
killed ^a man;

and in their selfwill
they ^{blamed} an ox.

7. Cursed [be] their anger
for [it was] fierce;
and their wrath, for [it
was] cruel;

I will divide them in
Jacob,

and scatter them in
Israel.

8. Judah,

thee shall thy brothers
praise;

Thy hand [shall be] on
the neck of thy enemies;

(They) ^b shall bow
down to thee

^a thy father's sons.

9. A whelp of a lion
[is] Judah;

וַיֹּאמֶר הָאֵסֶפּוּ

וְאִנְיָדָה לָכֶם

אֶת אֲשֶׁר יִקְרָא

אֶתְכֶם

בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים :

2. תִּקְבְּצוּ וְשִׁמְעוּ

בְּנֵי יַעֲקֹב

וְשִׁמְעוּ

אֶל יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם :

3. רְאוּבֵן בְּכֹרִי אֶתָּה

כֹּחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִי

יָתֵר שְׂאֵת וְיָתֵר עֹז :

4. פָּחוּז כַּמֵּיִם

אֵל תּוֹתֵר

כִּי עֲלִיתָ

מִשְׁכְּבִי אֲבִיךָ

אֵז חֲלַלְתָּ

יְצוּעֵי עֲלִי :

5. שִׁמְעוּן וְלֵוִי אֲחֵיִם

כְּלִי חָמָס מִכְרֵיתֵיהֶם :

6. בְּסֶדֶם

אֵל תְּבֹא נַפְשִׁי

בְּקִהְלָם

אֵל תִּחַד כְּבֹדִי

כִּי בְאַפְסֵם הִרְגוּ אִישׁ

וּבְרָצָם עֲקְרוּ שׁוֹר :

7. אָרוּר אַפְסֵם כִּי עָזוּ

וְעִבְרָתָם כִּי קָשָׁתָה

אֶחָדֵקָם בְּעֵשֶׂק

וְאֶפְיָצָם בְּיִשְׂרָאֵל :

8. יְהוּדָה

אֶתָּה יוֹדוּךָ אֲחֵיךָ

יָדְךָ בְּעֵנֶף אֵיבֶיךָ

יִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ

בְּנֵי אֲבִיךָ :

9. נֹר אֲרִיָּה יְהוּדָה

Not so, my father;

for this [is] the firstborn;

put thy right hand upon
his head.

19. And his father
refused,

and said:

I know [it], my son, I
know [it],

he also shall become
a people,

and he also shall be
great;

but truly his younger
brother

shall be greater than he,

and his seed

shall become a ^{multi-}
tude of nations.

20. And he blessed them

in that day,

saying:

With thee shall Israel
bless,

saying:

God make thee

as Ephraim and as
Manasseh;

and he set Ephraim

before Manasseh.

21. And Israel said

unto Joseph:

Behold, I die;

but God will be with you

and will bring you again

unto the land of your
fathers.

22. And I have given
thee

one ²portion above thy
brothers,

which I took

from the hand of the
Amorite

with my sword and
with my bow.

מִט

רִבְעִי

1. And Jacob called

(unto) his sons,

לֹא כֵן אֲבִי

כִּי זֶה תִּכְבֹּד

שִׁים יְמִינְךָ עַל רֹאשׁוֹ

19. וַיִּמָּאֵן אֲבִיו

וַיֹּאמֶר

יָדַעְתִּי בְנֵי יִדְעָתִי

גַּם הוּא יִהְיֶה לָעָם

וְגַם הוּא יִגְדֹל

וְאוֹלָם אַחִיו תִּקְמוֹן

יִגְדֹל מִמֶּנּוּ

וְזָרְעוֹ

יִהְיֶה מְלֹא כְבוֹד :

20. וַיְבָרֶכֶם

בַּיּוֹם הַהוּא

לְאֹמֹר

בָּךְ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל

לְאֹמֹר

יִשְׁמְךָ אֱלֹהִים

כַּאֲפֵרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה

וַיָּשֶׂם אֶת אֶפְרַיִם

לִפְנֵי מְנַשֶּׁה :

21. וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל

אֶל יוֹסֵף

הִנֵּה אֲנִי מֵת

וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם

וְהָשִׁיב אֶתְכֶם

אֶל אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם :

22. וְאֲנִי נֹתֵתִי לָךְ

שֵׂדֶם אֶחָד עַל אֲחֵיךָ

אֲשֶׁר לָקַחְתִּי

מִיַּד הָאֲמֹרִי

בְּחֶרְבִּי וּבִקְשָׁתִּי :

CAP. XLIX.

רִבְעִי

1. וַיִּקְרָא יַעֲקֹב

אֶל בְּנָיו

1) H. fulness. 2) Or, mountain slope. 3) Or, befall you. 4) Or, first-fruits. 5) Or, bubbling over etc.
a) Or, swords; compacts. 7) Or, men. 8) Or, houghed; A. V. digger down a wall. 9) Or, peace, the Psalms
has: שִׁיר wall; Targum Onkelos: the wall [of enemies].

But he shall ¹³press
¹⁴upon [their] heel.

20. Of Asher:

Fat [shall be] his bread,

And he shall give

royal dainties.

21. Naphtali [is] a hind
let loose;

He gives goodly words,

22. Joseph [is] a fruit-
ful bough,

A fruitful bough by a
fountain;

[His] branches run
over the wall.

23. And [they] embit-
tered him,

And shot at him,

and hated him

the archers,

24. But his bow ¹⁶abode
in strength,

And the arms of his
hands were made strong

By the hands of the
Mighty One of Jacob,

From thence [is the]
shepherd,

the stone of Israel.

25. [Even] by the God
of thy father,

who shall help thee,

And by the Almighty,

who shall bless thee,

with the blessings of ¹
heaven above,

Blessings of the abyss

couching beneath,

Blessings of the breasts
and of the womb.

26. The blessings of thy
father

prevailed above the bless-
ings of my progenitors

Unto the utmost bound

of the everlasting hills;

they shall be on the
head of Joseph,

And on the crown of
the head

of him that was separate
from his brothers.

27. Benjamin [is] a wolf
that tears;

וְהוּא יָגֵד עֶקֶב :

20. מֵאַשֵּׁר :

שֶׁמֶנֶה בָּחֶם

וְהוּא יִתֵּן

מִמְדֵּי מֶלֶךְ :

21. נַפְתָּלִי אֵיִלָּה

שְׁלֵחָה

הַנֶּתֵּן אִמְרֵי שֶׁפָּר :

22. בֶּן פֶּרֶת יוֹסֵף

בֶּן פֶּרֶת עָלֵי עֵין

בְּנוֹת צִעְדָּה עֲלֵי שׁוּר

23. וַיִּמְרְרוּהוּ

וְרָבּוּ

וַיִּשְׂמְדוּהוּ

בַּעֲלֵי חֲצִים :

24. וַתֵּשֶׁב בְּאַיְתָן

קִשְׁתּוֹ

וַיַּפְּזוּ זְרָעֵי יָדָיו

מִיַּד אֲבִיר יַעֲקֹב

מִשָּׁם רֹעֶה

אֲבֵן יִשְׂרָאֵל :

25. מֵאֵל אֲבִיךָ

וַיַּעֲזֹרְךָ

וְאֵת שְׂבִי וַיְבָרְכֶךָ

בְּרִכַּת שָׁמַיִם מֵעַל

בְּרִכַּת תְּהוֹם

רֹכֶצֶת תַּחַת

בְּרִכַּת שָׁדַיִם וְרֶחֶם :

26. בְּרִכַּת אֲבִיךָ

נִבְּרוּ עַל בְּרִכַּת הָחַיִּי

עַד תְּפֹאֶת

גְּבֻעַת עוֹלָם

תִּהְיֶינָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף

וּלְכֹדֶד

נִזִּיר אֲחִיו : שֵׁשׁ

27. בְּנִימִין וְאֵב. יִמְרֶה

From prey, my son, thou
hast gone up;

He stooped down, he
couched

as a lion, and as a
lioness;

who shall rouse him up ?

10. The sceptre shall
not depart

from Judah,

Nor a lawgiver from
between his feet;

Until Shiloh come;

And unto him [shall be]
the ²obedience of peoples

11. Binding ³for the vine

his foal,

And ⁴for the choice vine
the colt of his ass;

he has washed in wine
his clothing.

And in the blood of
grapes his vesture.

12. His eyes [shall be] red
⁴more than wine,

and his teeth white
⁵more than milk.

13. Zebulun shall dwell
at the ⁶haven of the seas;

And he [shall be] at the
⁶haven of the ships;

And his border [shall
be] by Zidon:

14. Issachar [is] a
⁷strong ass,

Couching down between
the ⁸sheepfolds.

15. And he saw ⁹rest
that [it was] good,

And the land that [it
was] pleasant;

And he bowed his
shoulder to bear,

And became a servant
¹⁰of taskwork.

16. Dan shall judge his
people,

As one of the tribes of
Israel.

17. Dan shall be

a serpent upon the way,

An ¹¹adder upon the
path,

that bites the horse
heels.

So that his rider fall
backward.

18. For thy salvation I
¹²have waited, O Lord.

חֲמִישִׁי

19. Gad, a troop shall
press upon him

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

מִמְרֶה בְּנֵי עֲלִית

בָּרַע רֹכֵץ

בְּאַרְיֵה וּבְלִבִּיָּא

מִי יִקְיָמֵנוּ :

10. לֹא יִסּוּר שִׁבְמָה

מִיהוּדָה

וְחֹקֵק מִבֵּין רַגְלָיו

עַד כִּי יָבֹא שִׁילֹה

וְלוֹ יִקְרַח עַמִּים :

11. אִסְרֵי לִנְפֹן

עִירָה

וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֲתָנָו

בִּכְסֵּם בִּינָו רָבִישׁוּ

וּבְרֶם עֲנָבִים סוֹתָהוּ :

12. חֲדָלִי עֵינַיִם מִיַּיִן

יִלְכֹּן שִׁנָּיִם מִחֶבֶב :

13. זְבֻלֻּן יִשְׁכֵּן

וְיָמִים יִשְׁכֵּן

וְהוּא לְחוּף אֲנִית

וְיָרְכֵתוּ עַל צִירֹן :

14. יִשְׁשָׁכָר חֲמֹר גֶּרֶם

רֹכֵץ בֵּין חֲפִי שִׁפְתָּיִם :

15. וַיִּרְא מְנוּחָה בִּי טוֹב

וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נַעֲמָה

נִימָ שִׁבְמָה קִסְפָּל

נִהְיָ קָמָם עֲבָדֵי :

16. דָּן יִדִּין עַמּוֹ

וְאַחַד שִׁבְמָה יִשְׂרָאֵל

וְיִהְיֶה דָן

נָחֵשׁ עָלֵי הָרֶךְ

שֹׁפֵיפֹן עָלֵי אֲרֶחַ

הַנִּשְׁפָּה עֲקָבֵי סוֹם

נִפֹּל רֹכֵבוֹ אַחֲזוֹר :

18. לְיִשׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

חֲמִישִׁי

1) Or, until he come to Shiloh. 2) Or, gathering. 3) Or, to. 4) Or, from wine. 5) Or, from milk. 6) Or, bush; shore. 7) H. bony. 8) Or, two burdens; stables. 9) Or, a resting-place. 10) Or, unto tribule. 11) Or, horned snake. 12) Or, hand. 13) Or, overcome. 14) Or, at the last. 15) Or, remained. 16) Or, remained.

from the children of Heth.

33. And [when] Jacob finished to command his sons,

he gathered his feet

into the bed;

and he expired,

and was gathered unto his people.

נ

1. And Joseph fell

upon his father's face,

and wept upon him

and kissed him.

2. And Joseph commanded his servants

the physicians

to embalm his father;

and the physicians embalmed Israel.

3. And they fulfilled for him forty days,

for so they were accustomed to fulfil the days of the embalmed, and the Egyptians wept for him seventy days.

4. And [when there] passed the days of weeping for him,

Joseph spoke

unto Pharaoh's house, saying:

If, now, I have found favor

in your eyes,

speak, I pray you,

in the ears of Pharaoh, saying:

5. My father made me swear,

Behold, I die:

מאת בני חת :

33. ויבר יעקב לצות את בניו

ויאסף רגליו

אל המטה

וינע

ויאסף אל עמיו :

CAP. L.

1. ויפל יוסף

על פני אביו

ויבך עזיו

וישק לו :

2. ויצו יוסף את עבדיו

את הרפאים

לחנש את אביו

ויחנמו הרפאים את ישראל

את ישראל

3. וימלאו לו

ארבעים יום

כי בן ימלאו

ימי החנומים

ויבכו אותו מצרים

שבעים יום :

4. ויעבדו

ימי בביתו

וידבר יוסף

אל בית פרעה

לאמר

אם נא מצאתי חן

בעיניכם

דברו נא

באזני פרעה לאמר :

5. אבי השביעני

לאמר

הנה אנכי מת

In the morning he shall devour [the] pray,

And at the evening he shall divide [the] spoil.

28. All these [are]

the tribes of Israel,

twelve [in number]:

and this [is] what their father spoke to them:

and he blessed them;

every one according to his blessing

he blessed them.

29. And he commanded them,

and said unto them:

I [am] about to be gathered unto my people:

bury me by my fathers

at the cave

which [is] in the field of Ephron the Hittite.

30. In the cave

which [is] in the field of Machpelah,

which [is] before Mamre,

in the land of Canaan,

which Abraham bought with the field

from Ephron the Hittite

for a burial possession.

31. There they buried

Abraham and Sarah his wife,

there they buried

Isaac and Rebekah his wife;

and there

I buried Leah.

32. A purchase [was] the field

and the cave which [is] therein

בבקר יאכל עד

ולערב יחלק שלל :

28. כל אלה

שבטי ישראל

שנים עשר

וזאת אשר דבר

להם אביהם :

ויברך אותם :

איש אשר בברכתו

ברך אתם :

29. ויצו אותם

ויאמר אליהם

אני נאסף אל עמי

קברו אתי אל אבותי

אל המערה

אשר בשדה

עפרון החתי :

30. במערה

אשר בשדה

המכפלה

אשר על פני ממרא

בארץ כנען

אשר קנה אברהם

את השדה

מאת עפרן החתי

לאתות קבר :

31. שמה קברו

את אברהם ואת

שרה אשתו

שמה קברו

את יצחק ואת

רבקה אשתו

ושמה

קברתי את לאה :

32. מקנה השדה

והמערה אשר בו

1) Or, and [there] were fulfilled for him. 2) Or, are fulfilled. 3) H. his weeping.

the 'mourning

In the threshing-floor
of Atad;
and they said:

This is a 'heavy 'mour-
ning
for the Egyptians;

therefore one called
its name
Abel-mizraim,

which [is] beyond
Jordan.

12. And his sons did to
him
so, as he commanded
them.

13. And his sons carried
him
to the land of Canaan,

and buried him

in the cave

of the field of Machpelah

which Abraham bought
the field

for a burial-possession

from Ephron the Hittite
before Mamre.

14. And Joseph returned
into Egypt,

he, and his brothers,

and all those going up
with him
to bury his father,

after he buried

his father.

15. And when Joseph's
brothers saw
that their father was
dead,
they said:

Perhaps will Joseph
hate us,
and fully 'repay us

all the evil

which we did [to] him.

16. And they sent a
message unto Joseph,
saying:

את האבל

בגרון האמד

ויאמרו

אבל כבד זה

למצרים

עד בן קרא שמה

אבל מצרים

אשר בעבר הירדן :

12. ויעשו בניו לו

כן, כאשר צוים :

13. וישאו אותו בניו

ארצה כנען

ויקברו אותו

במערת

שדה המקפלה

אשר קנה אברהם

את השדה

לאחות קבר

מאת עפרן החתי

עד פני ממרא :

14. וישב יוסף

מצרימה

הוא ואחיו

וכל העלים אותו

לקבר את אביו

אחרי קברו

את אביו :

15. ויראו אחי יוסף

כי מת אביהם

ויאמרו

לו יושממנו יוסף

והשב ישיב לנו

את כל הרעה

אשר נמקנו אותו :

16. ויצונו אל יוסף

לאמר

in my grave

which I 'have dug for
myself
in the land of Canaan,

there thou shalt bury me

and now, let me go up,
I pray thee,
and bury my father,

and I will return.

6. And Pharaoh said:

Go up,

and bury thy father,

as he made thee swear.

7. And Joseph went up

to bury his father;

and with him went up

all the servants of
Pharaoh,
the elders of his house.

and all the elders of
the land of Egypt.

8. And all the house
of Joseph,

and his brothers, and
his father's house;
only their little ones,

and their flock[s], and
their herd[s],

they left in the land
of Goshen.

9. And with him went up

also chariot[s], also
horsemen,

and the camp was

very 'heavy.

10. And they came

unto the threshing floor
of Atad,

which [is] beyond 'Jordan

and they mourned there

[with] a very great and
'heavy mourning;

and he made for his
father

a 'mourning of seven
days.

11. And the inhabitant[s]
of the land saw,
the Canaanite[s],

בקברי

אשר פריתי לי

בארץ כנען

שמה תקברני

ועתה, אעלה נא

ואקברה את אבי

ואשובה :

6. ויאמר פרעה

עלה

וקבר את אביך

כאשר השביעה :

7. ויעל יוסף

לקבר את אביו

ויעלו אותו

כל עבדי פרעה

וקני ביתו

וכל קני ארץ מצרים

8. וכל בית יוסף

ואחיו ובית אביו

רק טפם

וצאנם ויבקרם

עזבו בארץ גושן :

9. ויעל עמו

גם רכב גם פרשים

והי מחנה

כבד מאד :

10. ויקאו

עד גרון האמד

אשר בעבר הירדן

ויספרו שם

מספר גדוד וכבד

מאד

ניעש לאביו

אבל שבועת ימים :

11. וירא יושב הארץ

הכנעני

1) Or, bought. 2) I. e., both chariots and horsemen. 3) I. e., great. 4) Or, lamentation. 5) I. e., grievous. 6) H. return.

a hundred and ten year[s]. : מאה ועשר שנים : מפטיר

23. And Joseph saw of Ephraim

children of the third [generation]: also the sons of Machir

the son of Manasseh

were born upon Joseph's knees,

24. And Joseph said

unto his brothers:

I die;

but God

will surely visit you,

and bring you up

out of this land

unto the land

which he swore

to Abraham, to Isaac, and to Jacob.

25. And Joseph made swear

the sons of Israel,

saying:

God will surely visit you,

and you shall bring up

my bones

from hence,

26. And Joseph died

a hundred and ten year[s] old;

and they embalmed him,

and he was put in a coffin in Egypt.

23. וירא יוסף

לאפרים

בני שלשם

גם בני מכיר

בן מנשה

יָדוּ עַד בְּרַכְי יוֹסֵף :

24. ויאמר יוסף

אל אחיו

אנכי מת

ואלהים

פָּקֹד יִפְקֹד אֶתְכֶם

וְהַעֲלֶה אֶתְכֶם

מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת

אל הארץ

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע

לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק

וְלַעֲקֹב :

25. וישיבע יוסף

את בני ישראל

לֵאמֹר

פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים

אֶתְכֶם

וְהַעֲלִיתֶם

אֶת עַצְמוֹתַי

מִזֶּה :

26. וימות יוסף

בן מאה ועשר שנים

וַיִּחַנְמוּ אוֹתוֹ

בַּיִשָּׁם בְּאֶרֶץ

בְּמִצְרַיִם :

Thy father commanded

before his death, saying:

17. So you shall say to Joseph:

We pray thee, forgive now

the transgression of thy brothers

and their sin,

for they did [to] thee evil;

and now, forgive, we pray, the transgression

of the servants of the God of thy father;

and Joseph wept

when they spoke unto him.

18. And his brothers also went,

and fell down before him, and said:

Behold, we [are] to thee (for) servants.

19. And Joseph said unto them:

Do not fear;

for [am] I instead of God ?

20. And [as for] you, you meant evil against me;

[but] God meant it for good;

in order to do like this day,

to keep alive a numerous people.

21. And now, do not fear,

I will nourish you

and your little ones.

And he comforted them,

and spoke unto their heart.

22. And Joseph dwelt in Egypt,

he and his father's house;

and Joseph lived

אָבִיךָ צִוָּה

לִפְנֵי מוֹתוֹ, לֵאמֹר :

17. כֹּה תֹאמַרְוּ לְיוֹסֵף :

אָנָּה שְׂאֵא נָא

פְּשַׁע אֶחָיְךָ

וְחַטָּאתָם

כִּי רָעָה גָּמְלוּךָ

וְעַתָּה שְׂאֵא נָא לִפְשַׁע

עַבְדֵי אֱלֹהֵי אָבִיךָ

וַיִּבְכֶּה יוֹסֵף

בְּדִבְרָם אֵלָיו :

18. וַיֵּלְכוּ גַם אֶחָיו

וַיִּפְּדוּ לִפְנֵי, וַיֹּאמְרוּ

הִנֵּנוּ לְךָ עֲבָדִים :

19. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף

אַל תִּירָאוּ

כִּי הִתְחַתְּתִי אֱלֹהִים אֲנִי

20. וְאַתֶּם חָשַׁבְתֶּם

עָדִי רָעָה

אֱלֹהִים חֲשָׁבָה לְטוֹבָה

לַעֲשׂוֹת בְּיוֹם הַזֶּה

לְהַחְיִית עַם רַב :

21. וְעַתָּה, אֵל תִּירָאוּ

אֲנִי אֶכְלֶכֶר אֶתְכֶם

וְאֶת טַפְכֶּם

וַיְנַחֵם אוֹתָם

וַיְדַבֵּר עַד לֶבָם :

22. וַיָּשָׁב יוֹסֵף

בְּמִצְרַיִם

הוּא וּבֵית אָבִיו

וַיַּחַי יוֹסֵף

ספר שמות

EXODUS.

CAPUT. I. א

who had not known Joseph.	אֲשֶׁר לֹא יָדָע אֶת־יוֹסֵף :	1. And these [are] the names of the sons of Israel, who came ¹ into Egypt; ¹ with Jacob	וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיִם אֶת יַעֲקֹב
9. And he said unto his people: Behold, the people of the children of Israel [are] more and mightier than we.	9. וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הַזֶּה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעֲצוּם מִמֶּנּוּ :	every man and his household they came.	אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ :
10. Come, let us deal wisely toward ² them; lest ⁴ they multiply,	10. הִנֵּה נִתְחַכְמָה לָּו פְּנֵי־יְהוָה	2. Reuben, Simeon, Levi and Judah.	2. רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי וְיְהוּדָה :
and it come to pass, when [there] happens. war,	וְהָיָה כִּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמָה	3. Issachar, Zebulun and Benjamin,	3. יִשָּׁשכָר זְבֻלֹן וּבִנְיָמִן :
that ⁴ they also join themselves unto our enemies, and fight against us	וְנִיָּסָה נִסִּיהוּא עַל־שֹׂנְאֵינוּ וְיִלָּחֶם־בָּנוּ	4. Dan and Naphtali, Gad and Asher,	4. דָּן וְנַפְתָּלִי גָד וְאַשֶּׁר :
and go up from the land.	וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ :	5. And all the soul[s] (were), that came out of the ¹ loin[s] of Jacob, [were] seventy soul[s];	5. וַיְהִי כָל־נַפְשׁ יֶצְאֵי יֶרֶךְ־יַעֲקֹב שִׁבְעִים נַפְשׁ
11. And they set over ³ them taskmasters in order to afflict ³ them with their burdens; and ⁴ they built store cities for Pharaoh,	11. וַיָּשִׂימוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עֲנֹתוּ בְּסִבְלָתָם וַיִּבְנוּ עָרֵי מִסְכָּנוֹת לְפָרֹעַ	and Joseph was in Egypt [already].	וְיוֹסֵף הָיָה בְּמִצְרָיִם :
Pithom and Raamses,	אֶת־פִּתּוֹם וְאֶת־ רַעַמְסֵס :	6. And Joseph died, and all his brothers, and all that generation.	6. וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל־אָחָיו וְכָל־הַדּוֹר הַהוּא :
12. But ³ as they afflicted ³ them, ⁵ so ⁴ they multiplied and so ⁴ they spread; and they ⁶ were grieved	12. וְכַאֲשֶׁר יַעֲנּוּ אוֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיִּקְצוּ	7. And ² the children of Israel were fruitful; and ² swarmed, and multiplied, and grew strong (in) exceedingly exceedingly and the land was filled with them.	7. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פְּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמָאֵד מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם :
		8. Now [there] arose a new king over Egypt,	8. וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרָיִם

1) Or, into Egypt with Jacob; etc. 2) Or, increased abundantly. 3) H. him 4) H. ha. 5) I. e., the more they afflicted them, the more they multiplied and the more etc. 6) Or, feared

and he said to them:

Why have you done

this thing,

and you have saved the
male children alive?

19. And the midwives

said
unto Pharaoh:

Because not like the
Egyptian women

[are] the Hebrew women

for they [are] lively

before the midwife
comes unto them

(and) they bear.

20. And God did well

to the midwives;

and the people multiplied

and grew exceedingly
strong.

21. And it came to pass,

because the midwives
feared

God,

therefore he made them
houses.

22. And Pharaoh com-
manded

(to) all his people,

saying:

Every son that is born

you shall cast (him) into
the river,

but every daughter you
shall save alive.

ב

1. And [there] went a
man

of the house of Levi,

and took [to wife] a
daughter of Levi.

2. And the woman con-
ceived

and bore a son;

and when she saw him

that he was good,

then she concealed him

וַיֹּאמֶר דָּן

מִדּוּעַ עָשִׂיתָ

הַדָּבָר הַזֶּה

וַתַּחְיִין אֶת-הַיְלָדִים:

19 וַתֹּאמְרֵן הַמִּדְּוָנֹת

אֶל-פָּרֹעַ

{ כִּי לֹא כַּעֲשֵׂים

הַמִּצְרִית {

הָעִבְרִית

כִּי-חַיֹּת הֵנָּה

{ בְּמִסְרָם תָּבוֹא

אֲדֹנָן הַמִּלְחָת {

וַיֵּלְדוּ:

20 וַיֵּטֵב אֱלֹהִים

לַמִּדְּוָנֹת

וַיִּרְבּ הָעָם

וַיַּעֲצֻמוּ מְאֹד:

21 וַיְהִי

כִּי-יָרְאוּ הַמִּלְחָת

אֶת-הָאֱלֹהִים

וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים:

22 וַיִּצְוָה פָּרֹעַ

לְכָל-עַמּוּ

לֵאמֹר

כָּל-בֶּן הַיֶּלֶד

הַיֹּאֲרָה תְּשַׁלְּכֶנּוּ

וְכָל-בֶּת תַּחְיִין:

CAP. II.

1. וַיֵּדֶךְ אִישׁ

מִבֵּית לֵוִי

וַיִּקַּח אֶת-בֶּת-לֵוִי:

2. וַתַּהַר הָאִשָּׁה

וַתֵּלֶד בֶּן

וַתֵּרָא אֹתוֹ

כִּי-טוֹב הוּא

וַתִּסְתָּרֵהוּ

because of the children
of Israel.

13. And the Egyptians
made to serve
the children of Israel

with rigor.

14. And they made bitter

their lives

with hard service

in mortar and in bricks,

and in all service in the
field,

all their service,

wherein they made
them serve

with rigor.

15. And the king of
Egypt said

to the Hebrew midwives,

of whom the name of
the one [was] Shiphrab

and the name of the
second Puah;

16. And he said:

When you are acting as
midwives

[to] the Hebrew women,

then you shall look on
the birthstool:

If it be a son,

then you shall kill him;

but if it be a daughter,

then she shall live

17. But the midwives
feared

God,

and they did not do

as had spoken unto them

the King of Egypt,

and they saved alive the
male children.

שִׁפְרָה

18. And the king of Egypt
called

for the midwives,

מִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

13. וַיַּעֲבֹד מִצְרַיִם

אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּקָרָה:

14. וַיַּמְרֹת

אֶת-חַיֵּיהֶם

בְּעֹבְדָה קָשָׁה

בְּחֹמֶר וּבִלְבָנִים

וּבְכָל-עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה

אֶת כָּל-עֲבָדָתָם

אֲשֶׁר-עָבְדוּ בָהֶם

בְּקָרָה:

15. וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ

{ מִצְרַיִם {

לַמִּלְחָת הָעִבְרִית

{ אֲשֶׁר שֵׁם הָאִשָּׁה {

{ שִׁפְרָה {

וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פּוּאָה:

16. וַיֹּאמֶר

בְּיָדְכֶן

אֶת-הָעִבְרִיּוֹת

וְרֹאיתֶן עַל-הָאֲבָנִים

אִם-בֶּן הוּא

וְהַמָּתֵן אֹתוֹ

וְאִם-בֶּת הוּא

וְחָיָה:

17. וַתִּירְאֵן הַמִּלְחָת

אֶת-הָאֱלֹהִים

וְלֹא עָשׂוּ

כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִין

מֶלֶךְ מִצְרַיִם

וַתַּחְיִין אֶת-הַיְלָדִים

שִׁנֵּי

18. וַיִּקְרָא מֶלֶךְ

{ מִצְרַיִם {

וּלְמִלְחָת

1) Or, labor, work. 2) Or, vigorous. 3) Or, beautiful.

that she may nurse for
thee
the child?

8. And Pharaoh's
daughter said to her:

Go;

and the maid went,
and she called
the mother of the child.

9. And Pharaoh's
daughter said to her:

²Carry away

this child,
and nurse him for me,
and I will give [thee]
thy wages;

and the woman took
the child,
and she nursed him,

10. And the child grew up

and she brought him
to Pharaoh's daughter,
and he became to her
as a son;
and she called his
name ⁶Moses,
and she said:

Because out of the
water
I drew him.

שְׁלִישִׁי

11. And it came to pass

in those days,
when Moses was grown
up,
that he went out unto
his brethren,
and looked on their
burdens;

and he saw
an Egyptian man
smiting a Hebrew man
of his brethren.

12. And he turned here
and there,

וַתִּינֶק לָהּ

אֶת־הַיֶּלֶד :

8. וַתֹּאמֶר־לָהּ בַּת־
(פָּרַעֲהַ) לָבִי

וַתֵּלֶךְ הַעֲלָמָה

וַתִּקְרָא

אֶת־אִם הַיֶּלֶד :

9. וַתֹּאמֶר לָהּ
(בַּת־פָּרַעֲהַ) הִילִיכִי

אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה

וַהֲנַקְתִּי לִי

וְנָתַן אִתּוֹ

אֶת־שְׂכָרָהּ

וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד

וַתִּנְקֶהוּ :

10. וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד

וַתְּבִאֶהוּ

לְבַת־פָּרַעֲהַ

וַיְהִי־לָהּ לְבֶן

וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה

וַתֹּאמֶר

כִּי מִן־הַמַּיִם

מִשִּׁיתֵּהוּ :

שְׁלִישִׁי

11. וַיְהִי

בַּיָּמִים הָהֵם

וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה

וַיֵּצֵא אֶרְאֲחוֹ

וַיֵּרָא בְּסִבְלָתָם

וַיֵּרָא

אִישׁ מִצְרִי

מַכֶּה אִישׁ־עִבְרִי

מֵאָחִיו :

12. וַיִּפֶּן בָּה נָכַח

three months.

3. But she could no
longer conceal him,

and she took for him

a box of ²papyrus,

and daubed [it]

with ³bitumen and
with pitch,

and she put in it

the child,

and she put it in the
⁴reeds
by the brink of the river.

4. And his sister took
her stand
afar off,

to know
what would be done
to him.

5. And the daughter
of Pharaoh came down
to bathe at the river,

and her maidens
walked along
by the river-side,

and she saw the box
in the midst of the
⁴reeds,

and she sent her
maidservant
and she took it.

6. And she opened [it],

and she saw him,

the child;

and, behold, [it was] a
weeping boy;

and she had com-
passion on him,
and she said:

Of the children of the
Hebrews [is] this one.

7. Then said his sister

unto the daughter
of Pharaoh:

Shall I go

and call for thee

a woman, a nurse,

of the Hebrew women,

שְׁלֹשָׁה יָרְחִים :

3. וְלֹא־יָכְלָה עוֹד
(הַצֵּפִינוּ) וַתִּקַּח לּוֹ

תֵּבַת זָמָא

וַתַּחְמְרָה

בַּחֲמֶר וּבְנֹפֶת

וַתִּשֶׂם בָּהּ

אֶת־הַיֶּלֶד

וַתִּשֶׂם בְּסוּף

עַל־שֵׁפֶת הַיָּר :

4. וַתִּתְצַב אַחֲתוֹ

מֵרָחֵק

לְדַעַה

מַה־יַּעֲשֶׂה לוֹ :

5. וַתֵּרֶד בַּת־פָּרַעֲהַ

לְרַחֵץ עַל־הַיָּאֵר

וַנְּעוּלֹתֶיהָ הֹלְכֹת

עַל־יַד הַיָּאֵר

וַתִּרְאֵהוּ אֶת־הַתֵּבָה

בְּתוֹךְ הַסּוּף

וַתִּשְׁלַח אֶת־אֹמֶתָהּ

וַתִּקְחָהּ :

6. וַתִּפְתַּח

וַתִּרְאֶהוּ

אֶת־הַיֶּלֶד

וַתִּהְיֶה־נֹעַר בָּכָה

וַתַּחְמַל עָלָיו

וַתֹּאמֶר

מִי־לִי הָעִבְרִי זֶה :

7. וַתֹּאמֶר אַחֲתוֹ

אֶל־בַּת־פָּרַעֲהַ

הָאֵלֶּה

וְקִרְאתִי לָהּ

אִשָּׁה מִיִּנְקָה

מִן־הָעִבְרִיֹת

1) Or, basket. 2) Or, bulrushes. 3) Or, slime. 4) Or, sea-weed. 5) Or, Take. 6) Heb. Mosheh, to draw out. 7) Or, thou drewest him.

17. And the shepherds came, and drove them away;

but Moses arose, and he ³helped them, and he watered their flock.

18. And they came unto Reuel their father, and he said: Why have you hastened [to] come to-day?

19. And they said: An Egyptian man delivered us out of the hands of the shepherds, and he also drew [water] for us, and he watered the flock.

20. And he said unto his daughters: And where [is] he?

why then have you left the man? call (to) him, and let him eat bread.

21. And Moses consented to dwell with the man; and he gave Zipporah his daughter to Moses.

22. And she bore a son, and he called his name Gershom;

for he said: A ⁴sojourner I have become in a strange land.

23. And it came to pass in the [course of] those many days, that the king of Egypt died, and the children of Israel sighed

7. וַיָּבֹאוּ הָרֹעִים וַיִּגְרְשׁוּם וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיִּשְׁעֶן וַיִּשְׁקֵם אֶת־צֹאֲנָם:

18. וַתָּבֹאנָה אֶל־רְעוּיָאל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מִדְּנֹעַ מִהֲרַתָּן בָּא הַיּוֹם:

19. וַתֹּאמְרוּן אִישׁ מִצְרִי הִצִּילָנוּ מִיַּד הָרֹעִים וְגַם־דָּדָה דָּלָה לָנוּ וַיִּשְׁקֵם אֶת־הַצֹּאֲן:

20. וַיֹּאמֶר אֶל־בָּנֹתָיו וַאֲיוֹ לָמָּה זֶה עֹשִׂיתֶן אֶת־הָאִישׁ קְרָאֵן לוֹ וַיֹּאבֵל לָחֶם:

21. וַיֹּאזַל מֹשֶׁה לִשְׁכֵת אֶת־הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת־צִפּוֹרָה בָּתּוֹ לְמוֹשֶׁה:

22. וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גֶּרְשֹׁם:

כִּי אָמַר גֵּר הֵייתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה.

23. וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיָּנֹחַחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

and [when] he saw that [there] was no man, then he smote the Egyptian, and hid him in the sand.

13. And he went out on the second day, and, behold, two Hebrew men were striving together; and he said to the guilty one: Why smitest thou thy fellow?

14. And he said: Who made thee for a man, a chief and a judge over us? Thinkest thou to kill me, as thou killedst the Egyptian?

And Moses feared, and he said: Surely the thing is known.

15. And Pharaoh heard this thing, and he sought to kill Moses; but Moses fled from the face of Pharaoh,

and he dwelt in the land of Midian, and he sat down by ²a well.

16. And the priest of Midian had seven daughters;

and they came, and they drew [water], and they filled the troughs to water the flock of their father.

וַיֵּרָא כִּי־אֵין אִישׁ וַיִּךְ אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַחֹד: 13. וַיֵּצֵא בַיּוֹם הַשֵּׁנִי וַהֲנִה שְׁנֵי־אֲנָשִׁים עֹבְרִים נִצִּים וַיֹּאמֶר לָרִשָּׁע לָמָּה תִכֶּה רֵעִי? 14. וַיֹּאמֶר כִּי שִׂמָּךְ לְאִישׁ שֵׁר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הֲלֹהֵנוּנִי אַתָּה אָמַר כַּאֲשֶׁר הִרְגִית אֶת־הַמִּצְרִי וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אָבִן נֹדַע תִּדְבָּר: 15. וַיִּשְׁמַע פַּרְעֹה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ לְהַרְגוֹ אֶת־מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מִשָּׁה מִפְּנֵי פַרְעֹה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַד־הַבְּאֵר: 16. וּלְכַתָּו מִדְיָן שִׁבְעַת בָּנוֹת וַתָּבֹאנָה וַתִּתְּלָנָה וַתִּמְלְאֵנָה אֶת־הַרְהָמִים לְהַשְׁקֹת צֹאן אֲבִיהֶן:

1) Or, neighbor. 2) Heb., the. 3) Or, delivered. 4) Or, stranger.

this great sight,

why is not burned

the thorn-bush?

4. And [when] the Lord^{saw}
that he turned aside to
see,
then God called unto him

out of the midst of the
thorn-bush,
and he said:

Moses, Moses;

and he said: Here am I.

5. And he said:

Do not come near
hither:
put off thy shoes

from off thy feet;

for the place

upon which thou
standest

[is] holy ground

6. And he said:

I [am] the God of thy
father,
the God of Abraham,

the God of Isaac,

and the God of Jacob;

and Moses hid his face;

for he feared to look up
unto God.

7. And the Lord said:

I have surely seen

the affliction of my
people
who [are] in Egypt,

and their cry

I have heard

my reason of ^{their}taskmasters,
for I know

^{their}sorrows.

את-המראה הגדל
הזה }
מדוע לא יבער
הסנה :

4. וירא יהוה
כי סר לראות
ויקרא אליו אלהים
מתוך הסנה
ויאמר

משה משה

ויאמר הנני :

5. ויאמר
אל-תקרב הלם
של-נעליך
מעל רגליך
כי המקום

אשר אתה עומד
עליו }

אדמת-קדש הוא :

6. ויאמר
אנכי אלהי אביך
אלהי אברהם
אלהי יצחק
ואלהי יעקב
ויסתר משה פניו
כי ירא מהבים
אד-האלהים :

7. ויאמר יהוה
ראה ראיתי
את-עני עמי
אשר במצרים
ואת-צעקתם
שמעתי
מפני נגשיו
כי ידעתי
את-מכאביו :

¹from the service,

and they cried,

and their cry went up

unto God

¹from the service.

24. And God heard

their ²groaning,

and God remembered

his covenant

with Abraham,

with Isaac,

and with Jacob.

25. And God saw

the children of Israel,

and God ³knew [their
position].

ג

1. And Moses was
keeping
the flock of Jethro his
father-in-law,
the priest of Midian;

and he led the flock

behind the wilderness,

and he came

unto the mountain of
God,

to Horeb.

2. And ⁴an angel of the
Lord appeared
unto him

in a flame of fire

out of the midst of ^{4a}a
thorn-bush;
and he looked,

and, behold, the thorn-
bush
[was] burning with fire,

but the thorn-bush

was not consumed.

3. And Moses said:

I will turn aside, now,

and I will see.

מן-העבודה

ויזעקו

ותפל שועתם

אל-האלהים

מן-העבודה :

24. וישמע אלהים

את-נאקתם

ויזכר אלהים

את-בריתו

את-אברהם

את-יצחק

ואת-יעקב :

25. וירא אלהים

את-בני ישראל

ונידע אלהים :

CAP. III.

1. ומשה היה רעה

את-צאן יתרו חתנו

בסן מדין

וינהג את-הצאן

אחר המדבר

ויבא

אל-הר האלהים

הרבה :

2. וירא מלאך יהוה

אליו

בכבת-אש

מתוך הסנה

ויבא

והנה הסנה

בער באש

והסנה

איננו אכל :

3. ויאמר משה

אסרה נא

ואראה

1) I. e., by reason of the bondage. 2) Or, lamentation. 3) Or, took knowledge [of them]; or, and God knew (resolved) [what to do]. 4) Or, the. 5) Heb., his.

when thou hast brought
out the people
out of Egypt,

you shall serve

God

upon this mountain,

13. And Moses said

unto God:

Behold, [when] I come

unto the children of
Israel,
and I shall say to them

The God of your
fathers
has sent me unto you;

and they shall say unto
me:

What [is] his name?

what shall I say unto
them?

14. And God said

unto Moses:

I WILL BE THAT I WILL
BE;
and he said:

Thus shalt thou say

to the children of
Israel:

I WILL BE

has sent me unto you.

15. And God said
moreover

unto Moses:

Thus shalt thou say

unto the children of
Israel:

The Lord,

the God of your fathers,

the God of Abraham,

the God of Isaac,

and the God of Jacob,

has sent me unto you;

this [is] my name for
ever,

and this [is] my memorial

בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת־הָעָם

מִמִּצְרָיִם

תַּעֲבֹדוּן

אֶת־הָאֱלֹהִים

עַל הָהָר הַזֶּה:

13. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶת־הָאֱלֹהִים

הִנֵּה אֲנִי בָא

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתִּי לָהֶם

אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם

שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם

וְאָמַרְוּ־לִי

מַה־שֵּׁמוֹ

מָה אֲמַר אֲלֵהֶם:

14. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

אֶל־מֹשֶׁה

אֲהִיָּה אֲשֶׁר אֲהִיָּה

וַיֹּאמֶר

כֹּה תֹאמַר

לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

אֲהִיָּה

שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם:

15. וַיֹּאמֶר עוֹד

אֱלֹהִים

אֶל־מֹשֶׁה

כֹּה תֹאמַר

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

יְהוָה

אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם

אֱלֹהֵי יִצְחָק

וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב

שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם

וְהָיָה שְׁמִי לְעֹלָם

וְזֶה יִזְכָּרִי

8. And I have come
down

to deliver¹ them out of
the hand of Egypt,
and to bring¹ them up

out of that land

unto a good and broad
land.

unto a land

flowing with milk and
honey,

unto the place

of the Canaanite, and the
Hittite,
and the Amorite, and
the Perizzite,
and the Hivite, and the
Jebusite.

9. And now,

behold,

the cry of the children
of Israel

has come unto me,

and I have also seen

the oppression

[with] which the Egypt-
tians
oppress them.

10. ²And now, come,

and I will send thee
unto Pharaoh
and do thou bring out
my people
the children of Israel

out of Egypt.

11. And Moses said

unto God:

Who [am] I,

that I should go unto
Pharaoh,
and that I should bring
out
the children of Israel

out of Egypt.

12. And he said:

Because I will be with
thee:

and this [shall be] to
thee the token,

that I have sent thee:

8. וְאָמַרְד

לְהוֹצִיאוֹ מִיַּד מִצְרַיִם

וּלְהַעֲלֹתוֹ

מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת

אֶל־אָרֶץ מְרוֹבָה

וְרוֹחֲבָה

אֶל־אָרֶץ

זֹבַת חֲלֵב וְדָבָשׁ

אֶל־מָקוֹם

הַכְּנָעֲנִי וְהַחִתִּי

וְהָאֲמֹרִי וְהַפְּרִזִּי

וְהַחִוִּי וְהַיְּבוּסִי:

9. וְעַתָּה

הִנֵּה

צָעַקְתָּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

בָּאָה אֵלַי

וְנִסֵּיתִי־אֹתִי

אֶת־הַחֲמִץ

אֲשֶׁר מִצְרַיִם

לִחְצִים אֹתָם:

10. וְעַתָּה לָכֵן

וְאֲשַׁלְּחֶךָ אֶל־פַּרְעֹה

וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

מִמִּצְרַיִם:

11. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶת־הָאֱלֹהִים

מִי אֲנִי

כִּי אֵלֶךְ אֶל־פַּרְעֹה

וְכִי אֹמְרָא

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מִמִּצְרַיִם:

12. וַיֹּאמֶר

יְהוָה אֲהִיָּה עִמָּךְ

וְהָיָה לְךָ הָאוֹת

כִּי אֲנִי שְׁלַחְתִּיךָ

1) Heb., him. 2) Or, now therefore. go. 3) Or, I am that I am. 4) Or, I am.

19. And I know

that the king of Egypt
will not allow you

to go,

not even by a mighty
hand.20. And I will stretch
out my hand,
and I will smite Egypt

with all my wonders

which I will do

in its midst,

and after that

he will send you away.

21. And I will give

favor [to] this people

in the eyes of the Egypt-
tians;

and it shall come to pass,

[that], when you go,

you shall not go empty.

22. But [every] woman
shall ask
of her neighbor,and of the sojourner
in her house;
articles of silver,

and articles of gold,

and garments;

and you shall put [them]

upon your sons,

upon your daughters;

and you shall empty
out Egypt.

ר

1. And Moses answered,

and he said:

But, behold,

they will not believe
me,and they will not
hearken to my voice;
for they will say:The Lord has not
appeared unto thee.

19. ואני ידעתי

{ כי לא יתן ארבעם
מקדך מצרים }

לחלוק

ולא ביד חזקה :

20. ושחתי את ידיו

והכיתי את מצרים

בכל נפלאתי

אשר אעשה

בקרבו

ואחר-כן

ישלח אתכם :

21. ונתתי

את-הן העם-הזה

בעיני מצרים

ויהי :

כי תלכו

לא תזכו ריקם :

22. ושאלה אשה

משכנתה

ומגרת ביתה

כד-כסף

וכדי זהב

ושמלות

ושמכם

ועל-בניכם

ועל-בנותיכם

ונצללתם את-מצרים :

CAP. IV.

1. ויען משה

ויאמר

והן

לא-אמינו לי

ולא ישמעו בקלי

כי יאמרו

לא-נראה אליהם :

to all generations.

חמישי

16. Go, and assemble

the elders of Israel,

and say unto them:

The Lord,

the God of your fathers,

has appeared unto me,

the God of Abraham,
Isaac, and Jacob,

saying:

I have surely taken
cognizance of you
and of what is done to
you

in Egypt.

17. And I have said:

I will bring you up

out of the affliction of
Egypt

unto the land

of the Canaanite, and
the Hittite,
and the Amorite, and
the Perizzite,
and the Hivite, and the
Jebusite,

unto a land

flowing with milk and
honey.18. And they will hearken
to thy voice
and thou shalt come,thou and the elders of
Israel,

unto the king of Egypt,

and you shall say unto
him:

The Lord,

the God of the Hebrews,

has met with us;

and now, let us go,
we pray thee,
a journey of three days

in the wilderness,

and let us sacrifice

to the Lord our God.

לדור דור :

חמישי

16. קד ואספת

את-זקני ישראל

ואמרת אליהם

יהוה

אלהי אבותיכם

נראה אלי

{ אלהי אברהם

יצחק ויעקב }

לאמר

פקד פקדתי אתכם

ואת-העשוי לכם

במצרים :

17. ואמר

אעלה אתכם

מעני מצרים

אל-ארץ

הננועי ובהתי

והחמרי והפרזי

והחיו והיבוסי

אל-ארץ

זבת חלב ודבש :

18. ושמעו לקליה

ובאת

אתה וזקני ישראל

אל-מקד מצרים

ואמרתם אליו

יהוה

אלהי העבריים

נקה ענינו

ועתה נלכה-נא

דרך עקשת ימים

במדבר

ונזבחה

לזחיה אלהינו :

1) Heb., for generation {and} generation. 2) Or, visited you. 3) Heb., give.

out of his bosom,
and, behold, it had
turned
as his [other] flesh,

8. And it shall come
to pass,
if they will not believe
thee,
and they will not hearken

to the voice of the first
sign,
that they will believe

to the voice of the latter
sign.

9. And it shall come
to pass,
if they will not believe

also to these two signs,

and they will not
hearken to thy voice,
that thou shalt take

of the water of the
river,
and pour [it upon] the
dry land;
and [there] shall
become the water
which thou shalt take

out of the river,
(and it shall become)
blood
upon the dry land.

10. And Moses said
unto the Lord:
Oh Lord,

I am not a man of
words,²

neither from yesterday,³

or from the third day,³

nor since thou hast
spoken
unto thy servant;

for heavy of ⁴speech,
and heavy of tongue

am I.

11. And the Lord said
unto him:
Who has made a mouth

מִחִיקוֹ
וְהִנֵּה יָשָׁבָה
כְּבָשָׂרוֹ:
וְהִנֵּה

אֲבִלֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ
וְלֹא יִשְׁמְעוּ
לְקוֹל הָאֵת הָרִאשׁוֹן
וְהָאֲמִינוּ
לְקוֹל הָאֵת הָאַחֲרֹון:
וְהִנֵּה

אֲבִלֹא יֵאֱמִינוּ
גַּם לִשְׁנֵי הָאֵתוֹת
{ הָאֵלֶּה
וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹלְךָ
וְלִקְחָתָּ

מִמֵּי הַנָּהָר
וְשִׁפְכָתָּ הַיַּבֵּשָׁה
וְהָיוּ הַמַּיִם
אֲשֶׁר תִּקַּח
מִן־הַנָּהָר
וְהָיוּ לְדָם
בַּיַּבֵּשֶׁת:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־יְהוָה
כִּי אֲדֹנָי
לֹא אִישׁ דְּבָרִים
{ אֲנִכִּי

גַּם מִתְמוֹל
גַּם מִשְׁלָשִׁים
גַּם מֵאָז דִּבַּרְךָ
אֶל־עַבְדְּךָ
כִּי כִבְדִּיפָה
וְכִבְדִּי לְשׁוֹן
אֲנִכִּי:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
מִי שֵׁם פֶּה

2. And the Lord said
unto him:
what is that in thy hand?

and he said: A staff.

3. And he said:

Cast it to the ¹ground:

and he cast it to the
¹ground,
and it became a serpent;

and Moses fled from
before him.

4. And the Lord said
unto Moses:

Stretch out thy hand,
and seize by its tail;

and he stretched out
his hand,
and he took hold of it,
and it became a staff

in his hand.

5 In order that they
may believe
that [there] has appeared
unto thee, the Lord,
the God of their fathers,

the God of Abraham,

the God of Isaac,

and the God of Jacob.

6. And the Lord said fur-
thermore unto him:
Bring, now, thy hand

into thy bosom:

and he brought his hand

into his bosom,

and he brought it out,

and, behold, his hand

was leprous, [white] as
snow.

7. And he said:

Return thy hand

into thy bosom:

and he returned his
hand

into his bosom,

and he brought it out.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה
מַה זֶּה בְּיָדְךָ
וַיֹּאמֶר, כֶּסֶף:
וַיֹּאמֶר

הִשְׁלִיכֵהוּ אֶרֶצָה
וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶרֶצָה
וַיְהִי לְנָחָשׁ
וַיָּנֶם מֹשֶׁה מִפְּנָיו:
וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה

שֶׁלַח יָדְךָ
וַיֶּחֱזֶה בְּזִנְבוֹ
וַיִּשְׁטַח יָדוֹ
וַיִּחְזַק בוֹ
וַיְהִי לִמֶּשֶׁה
כְּבָפוֹ:

5. לְמַעַן יֵאֱמִינוּ
כִּי־נִרְאָה אֱלֹהֵי יִתְּנָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתָם
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.

6. וַיֹּאמֶר יְיָ לוֹ עוֹד
הִבֵּא־נָא יָדְךָ
בְּחִיקְךָ
וַיָּבֵא יָדוֹ
בְּחִיקוֹ
וַיּוֹצִיֵאָהּ
וְהִנֵּה יָדוֹ
אֲחֻזָּת פְּשָׁלָן:

7. וַיֹּאמֶר
הֲשִׁב יָדְךָ
אֶל־חִיקְךָ
וַיִּשֹׁב יָדוֹ
אֶל־חִיקוֹ
וַיּוֹצִיֵאָהּ

1) Heb., earth. 2) I. e., I am not eloquent. 3) I. e., heretofore. 4) Heb., mouth.

16. And he shall speak
for thee
unto the people;

and it shall come to pass

he shall be to thee

as a mouth,

and thou shalt be to him

as a God.

17. And this staff

halt thou take in thy
hand,

[by] which thou shalt do

the signs.

שֵׁשִׁי

18. And Moses went,

and he returned

unto Jethro his father-
in-law,

and he said to him;

Let me go, I pray thee,

and let me return

unto my brethren

who [are] in Egypt,

and I will see

whether they [are] still
alive,

and Jethro said

to Moses:

Go in peace,

19. And the Lord said

unto Moses

in M'dian:

Go, return [to] Egypt;

for all the men are dead

who sought

thy *life.

20. And Moses took

his wife

and his sons,

and he *set them

16. וְדָבָר הוּא לָךְ

אֶל-הָעָם

וְהָיָה

הוּא יְהִי־לָךְ

לִפֶּה

וְאַתָּה תְהִי־לֹ

לְאֱלֹהִים :

17. וְאֶת-הַמִּטָּה הַזֶּה

תִּקַּח בְּיָדְךָ

אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה-בּוֹ

אֶת-הָאֲתָת :

שֵׁשִׁי

18. וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה

וַיָּשָׁב

אֶל-יֶתְרוֹ חֹתֶנּוּ

וַיֹּאמֶר לוֹ

אֵלֶיךָ נָא

וְאֲשׁוּבָה

אֶל-אֹמִי

אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם

וְאֶרְאֶה

הַעֲוֹדָם חַיִּים

וַיֹּאמֶר יֶתְרוֹ

לְמֹשֶׁה

כֵּן לְשָׁלוֹם :

19. וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֶל-מֹשֶׁה

בְּמִדְיָן

כֵּן שָׁב מִצְרַיִם

כִּי-מָתוּ כָּל-הָאֲנָשִׁים

הַמְּבַקְשִׁים

אֶת-נַפְשְׁךָ :

20. וַיִּקַּח מֹשֶׁה

אֶת-אִשְׁתּוֹ

וְאֶת-בָּנָיו

וַיַּרְבֵּבם

to man,

or who makes dumb,

or deaf,

or seeing,

or blind?

Is it not I the Lord?

12. 'And now go,

and I will be

with thy mouth,

and I will teach thee

what thou shalt speak.

13. And he said:

Oh Lord,

send, I pray,

by the hand [of him
whom] thou wilt send.

14. And the anger of the
Lord glowed

against Moses,

and he said:

Is [there] not Aaron, thy
brother, the Levite?

I know

that he can speak well;

and also,

behold, he is coming out

to meet thee;

and he will see thee,

and he will be glad in
his heart.

15. And thou shalt speak
unto him,

and thou shalt put

the words

in his mouth;

and I will be

with thy mouth,

and with his mouth

and I will teach you

what you shall do.

לְאָדָם

אוֹ מִי־יִשּׁוּם אֲלֵם

אוֹ חֵרֶשׁ

אוֹ פֶקֶם

אוֹ עוֹר

הֲלֹא אֲנִכִּי יְהוָה :

12. וְעַתָּה לֵךְ

וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה

עִם-פִּיךָ

וְהוֹדִרְתִּיךָ

אֲשֶׁר תִּדְבֹר :

13. וַיֹּאמֶר

בִּי אֲדֹנָי

שְׁלַח-נָא

בְּיַד תִּשְׁלַח :

14. וַיִּחַר-אַף יְהוָה

בְּמֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר

הֲלֹא אֶחָיו אַהֲרֹן

חֲמִי }

יָדְעָתִי

כִּי-יִדְבֹר יִדְבֹר הוּא

וְנִם

הִנֵּה-הוּא יָצָא

לִקְרֹאתְךָ

וְרָאָךְ

וְשִׂמַּח בְּלִבּוֹ :

15. וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו

וְשִׁמַּטָּה

אֶת-הַדְּבָרִים

בְּפִיו

וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה

עִם-פִּיךָ

וְעִם-פִּיָּהּ

וְהוֹדִרְתִּי אִתְּכֶם

אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן :

1) Or, Now therefore go. 2) I, e., Jethro. 3) Heb., soul. 4) Heb., made them ride.

Surely כִּי
a bridegroom of blood חֲתָן־דָּמִים אַתָּה לִי:
[art] thou to me.
26. And he desisted וַיִּרְךָ מִמֶּנּוּ
from him,
then she said: אִזּוֹ אָמְרָה
A bridegroom of blood חֲתָן דָּמִים
[art thou]
because of the circum-
cision. לְמִוּלַת.
27. And the Lord said וַיֹּאמֶר יְהוָה
unto Aaron: אֶל־אַהֲרֹן
Go, to meet Moses, לֵךְ לִקְרַאת מֹשֶׁה
to the wilderness; הַמִּדְבָּרָה
and he went, וַיֵּלֶךְ
and he met him וַיִּפְגְּשֵׁהוּ
In the mountain of God, בְּהַר הָאֱלֹהִים
and he kissed him. וַיִּשְׁקֻלוּ:
28. And Moses told to וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן
Aaron
all the words of the Lord, אֵת כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה
[with] which he had אֲשֶׁר שָׁלַח
sent him, וְאֵת כָּל־הָאֵתוֹת
and all the signs אֲשֶׁר צִוָּהוּ:
which he had comman-
ded him.
29. And Moses and Aaron וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
went,
and they assembled וַיֵּאסְפוּ
all the elders אֶת־כָּל־זִקְנֵי
of the children of Israel. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
30. And Aaron spoke וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן
all the words אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
which the Lord has אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה
spoken unto Moses; אֶל־מֹשֶׁה
and he did the signs וַיַּעַשׂ הָאֵתוֹת
before the eyes of the לְעֵינֵי הָעָם:
people.
31. And the people be- וַיֵּאֱמֶן הָעָם
lieved; וַיִּשְׁמְעוּ
and [when] they heard כִּי־יִפְקֹד יְהוָה
that the Lord had וְאֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
visited
the children of Israel, וְכִי רָאָה אֶת־עֲנָנָם
and that he had seen וַיִּקְרָו
their affliction, וַיִּשְׁתַּחֲווּ:
then they bowed their
heads,
and they prostrated
themselves.

upon an ass,
and he returned
to the land of Egypt;
and Moses took
the staff of God
in his hand.
21. And the Lord said
unto Moses:
When thou goest
to return to Egypt,
see all the wonders
which I have put in thy
hand,
and do them before
Pharaoh;
but I will harden
his heart,
and he will not send
away
the people.
22. And thou shalt say
unto Pharaoh:
Thus said the Lord:
My son, my firstborn
[is] Israel.
23. And I said unto thee:
Send away my son,
that he may serve me,
and thou hast refused
to send him away;
behold, I will slay
thy son, thy firstborn,
24. And it came to pass
on the way,
in the lodging place,
that the Lord met him,
and he sought [to] kill
him.
25. Then Zipporah took
a stone,
and she cut off
the foreskin of her son,
and she cast [it] at his
feet,
and she said:

עַל־הַחֹמֶר
וַיָּשָׁב
אֶרֶצָה מִצְרַיִם
וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת־כִּטְפֵה הָאֱלֹהִים
בְּיָדוֹ:
21. וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה
בְּלָכְתְּךָ
לְשׁוֹב מִצְרַיִם
רְאֵה כָל־הַמִּפְתִּים
אֲשֶׁר־שָׂמַתִּי בְיָדִי
וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי פַרְעֹה
וְאֲנִי אֲחַזֵּק
אֶת־לִבּוֹ
וְלֹא יִשְׁלַח
אֶת־הָעָם:
22. וְאַמַּרְתָּ
אֶל־פַּרְעֹה
כֹּה אָמַר יְהוָה
בְּנִי כְבוֹדִי יִשְׂרָאֵל:
23. וַאֲמַר אֵלָיו
שְׁלַח אֶת־בְּנִי
וַיַּעֲבֹדֵנִי
וְתִמְאַן לְשַׁלְּחוֹ
הִנֵּה אֲנִכִּי הִנֵּה
אֶת־בְּנִי בְכֹרִי:
24. וַיְהִי בְדֶרֶךְ
בְּמִלּוֹן
וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָה
וַיִּבְקֹשׁ הַמִּיתוֹ:
25. וַתִּקַּח צִפּוֹרָה צֶרֶךְ
וַתַּכְּרֹת
אֶת־עֶרְלַת בְּנָהּ
וַתַּעַן לְרַגְלָיו
וַתִּתְּקֵם

1) Heb., thou, 2) I. e., regard well: see that thou do all the wonders which etc. 3) Or, flint: sharp instrument. 4) Or, withdrew: let him alone.

and you ^{rest} make them
from their burdens.

6. And Pharaoh com-
manded
in that day

the taskmasters of the
people
and their officers,

saying:

7. You shall no more give
straw to the people

to make bricks,

as yesterday and the
third day;²
let them go,

and pick up straw for
themselves.

8. And the number

of the bricks,

which they [were]
making
yesterday [and] the
third day;²

you shall impose upon
them:

you shall not diminish
of it,

for they [are] lazy,

therefore they cry,

saying:

Let us go,

let us sacrifice to our
God.

9. Let the work be heavy
upon the men,

that they may labor in it

that they may not ^{regard}

false words.

10. And [there] went out

the taskmasters of the
people
and their officers,

and they said unto the
people,

saying:

Thus has said Pharaoh:

I will not give you
straw.

וְהַשְׁבַּתֶּם אֹתָם
מִסִּבְרֹתָם :

6. וַיִּצַו פַּרְעֹה

בַּיּוֹם הַהוּא

אֶת-הַנְּשִׁיב בָּעֵם

וְאֶת-שֹׁמְרֵיו

לֵאמֹר :

7. לֹא תִאֲכַפּוּן

לָתֵת תְּבֹן לָעָם

לִלְבֹן הַלֵּבָנִים

כַּתְמוֹל יְשֻׁרָם

הֵם וְלִבְנֵי

וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם תְּבֹן :

8. וְאֶת-מִתְכַּנְּתֵי

הַלֵּבָנִים

אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים

תְּמוֹל שְׁלָשֶׁם

תְּשִׁיבֵי עֲלֵיהֶם

לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ

כִּי-נִרְפִּים הֵם

עַל-כֵּן הֵם לְעֹקֵם

לֵאמֹר

וְלָכֶה

נִזְבַּחַה לֵאלֹהֵינוּ :

9. תִּכְבֹּד הָעֶבְרָה

עַל-הָאֲנָשִׁים

וַיַּעֲשׂוּ בָהּ

וְאֶל-יִשְׁעוֹ

בְּדַבְרֵי-שָׁקֶר :

10. וַיֵּצְאוּ

נְשֵׁי הָעָם

וְשֹׁמְרֵיו

וַיֹּאמְרוּ אֶל-הָעָם

לֵאמֹר

כֹּה אָמַר פַּרְעֹה

אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תְּבֹן :

ה
לְשִׁבְעִי

1. And afterwards

came Moses and Aaron.

and they said unto

Pharaoh:

Thus has said the Lord,

the God of Israel:

Send away my people,

that they may hold a

feast to me

in the wilderness.

2. And Pharaoh said:

Who [is] the Lord,

that I should hearken

to his voice

to send away Israel?

I do not know the Lord,

and also Israel

I will not send away.

3. And they said:

The God of the Heb-

rews

has met with us;

let us go, we pray thee,

a journey of three days

into the wilderness,

and let us sacrifice

to the Lord our God;

lest he strike us

with the pestilence or

with the sword.

4. And [there] said

unto them

the king of Egypt:

Why, Moses and Aaron,

do you disturb the people

from their works?

go to your burdens.

5. And Pharaoh said:

Behold, many [are] now

the people of the land,

CAP. V.

שְׁבִיעִי

1. וְאַחֵר

בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

וַיֹּאמְרוּ אֶל-פַּרְעֹה

כֹּה אָמַר יְהוָה

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

שְׁלַח אֶת-עַמִּי

וַיַּחֲנוּ לִי

בְּמִדְבָּר :

2. וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה

מִי יְהוָה

אֲשֶׁר אֲשַׁמֵּעַ בְּקוֹלִי

לְשַׁלַּח אֶת-יִשְׂרָאֵל

לֹא יָדַעְתִּי אֶת-יְהוָה

וְגַם אֶת-יִשְׂרָאֵל

לֹא אֲשַׁלַּח :

3. וַיֹּאמְרוּ

אֱלֹהֵי הָעֲבָדִים

נִקְרָא עֲדָנֵנוּ

נִלְכֶה נָא

הַרְדָּה שְׁלֹשֶׁת יָמִים

בְּמִדְבָּר

וְנִזְבַּחַה

לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ

פֶּן-יִפְגְּעֵנוּ

בְּדַבָּר אוֹ בְּחֶרֶב :

4. וַיֹּאמֶר אֲדָמָם

מֶלֶךְ מִצְרָיִם

לָמָּה מְשִׁיב וְאַהֲרֹן

מִפְּרִיעוֹ אֶת-הָעָם

מִמַּעֲשֵׂיוֹ

כֹּה נִסְבְּרֹתֵיכֶם :

5. וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה

הַיֹּדְבִים עִמָּה

עַם הָאָרֶץ

1) Or, disturb them. 2) I. e., heretofore. 3) Or, pay attention to etc.

and, behold, thy
servants [are] beaten,
and thy people are
treated as sinners.³
17. But he said:

Lazy [are] you, lazy;
therefore you say:
Let us go.

Let us sacrifice to our
God.
18. And now, go, work,
and straw shall not be
given to you.
yet the number of bricks

shall you ⁴give.

19. And the officers of
the children of Israel
saw themselves
in evil [case]
⁵to say:

You shall not diminish
from your bricks,
the ¹matter of a day in
its day.
20. And they met
Moses and Aaron
standing ⁶to meet them,
as they came out
from Pharaoh.

מִפְּטִיר

21. And they said unto
them:
The Lord may look upon
you,
and he may judge;

Because you made
our saviour to be
abhorred }

in the eyes of Pharaoh,
and in the eyes of his
servants,
to give a sword in their
hand
to kill us.

22. And Moses returned
unto the Lord,
and he said:

וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ מֵבִים
וְהָמָאֵת עִמָּךְ:
17. וַיֹּאמֶר

נִרְפִּים אַתֶּם נִרְפִּים
עַל־כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים
נֵלְכָה

נִזְבְּחָה לַיהוָה:
18. וְעַתָּה לָכוּ עֲבְדוּ
וְחֶבֶן לֹא יִתֵּן לָכֶם
וְחֶבֶן לִבְנִים
תִּתְּנוּ:

19. וַיֵּרְאוּ שְׂמֵרֵי
{ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתָם }
בְּרָע
לֵאמֹר

לֹא תִקְרָעוּ
מִלִּבְנֵיכֶם
דְּבָרִי־זֶם בְּיוֹמוֹ:
20. וַיִּפְגְּעוּ

אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן
נֹצְבִים לִקְרָאתָם
בְּצֵאתָם
מֵאֵת פַּרְעֹה:

מִפְּטִיר

21. וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁפֹּט
אֲשֶׁר הִבְאִשְׁתָּם
אֶת־רֵיהֶמוֹ

בְּעֵינֵי פַרְעֹה
וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו
דִּתְתִּירֶכּ בְּיָדָם
לְהַרְגֵנוּ:

22. וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה
אֶל־יְהוָה
וַיֹּאמֶר

11. Go yourselves,
get you straw
where you can find it;
for it shall not be dimi-
nished
of your work
a thing.

12. And the people scat-
tered themselves
throughout all the land
of Egypt
to pick stubble
for straw.

13. And the taskmasters
were urgent,
saying:
Complete your works,
the ¹matter of a day in
its day,
as when there was straw.

14. And [there] were
beaten
the officers of the
children of Israel
whom the taskmas-
ters of Pharaoh had
set over them, }

saying:
Why have you not
completed
your fixed task
to make bricks,
as yesterday and the
third day,²
both yesterday and
to-day?

15. And [there] came
the officers of the
children of Israel,
and they cried unto
Pharaoh,
saying:
Why dost thou do thus
to thy servants?

16. straw
is not given to thy
servants,
and bricks,
they say to us,
Make ye;

11. אַתֶּם לָכוּ
קַחוּ לָכֶם חֶבֶן
מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ
כִּי אֵין נִדְּרָע
מֵעֲבֹדְתְכֶם
דָּבָר:

12. וַיִּפְּצוּ הָעָם
בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
לִקְצֹשׁ קִשׁ
לְחֶבֶן:

13. וְהַנְּזִשִּׁים אָצִים
לֵאמֹר

כֹּל מַעֲשֵׂיכֶם
דְּבָרִי־זֶם בְּיוֹמוֹ
כַּאֲשֶׁר בְּהֵיטָת חֶבֶן

14. וַיִּכּוּ
שְׂמֵרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵהֶם
נֹזְשֵׁי פַרְעֹה
לֵאמֹר

מַדּוּעַ לֹא כִלִּיתֶם
חֶבְרָכְכֶם
לְחֶבֶן
כַּתְמוֹל שְׁלֹשׁ

גַּם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם:
15. וַיָּבֹאוּ

שְׂמֵרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּצְעֲקוּ אֶל־פַּרְעֹה
לֵאמֹר

דָּמָה תַּעֲשֶׂה כֹה
עֲבָדֶיךָ:

16. חֶבֶן
אֵין נָתַן לְעֲבָדֶיךָ
וּלְבְנֵים
אֹמְרִים לָנוּ
עֲשׂוּ

1) Or, task. 2) I. e., as heretofore. 3) Or, but the fault is in thy own people. 4) Or, deliver.
5) Or. when it was said. 6) Or. in the way.

to give them
the land of Canaan,
the land of their
sojournings,
in which they sojourned.

5. And I have also heard
the groaning

of the children of Israel,

whom the Egyptians }
make to serve: }

and I have remembered
my covenant.

6. Therefore

say to the children of
Israel:

I [am] the ¹Eternal,

and I will bring you out

from under the burdens
of Egypt,

and I will deliver you
from their service,

and I will redeem you
with a stretched out arm
and with great judgment

7. And I will take you to
me
for a people,

and I will be to you
for a God;

and you shall know
that I am the Lord your
God,
who brings you out

from under the burdens
of Egypt.

3. And I will bring you
into the land,

[concerning] which I
raised my hand
to give it

to Abraham, to Isaac,
and to Jacob;

לָתֵת לָהֶם
אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן
אֶת אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם
אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ :

5. וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי
אֶת־נַאֲקַת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר מִצְרַיִם
מַעֲבָדִים אֹתָם

וְאָזְכֹּר אֶת־בְּרִיתִי :

6. לָכֵן

אָמַר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֲנִי יְהוָה

וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם

מִתַּחַת סִבְרֹת }

מִצְרַיִם
וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם
מִמַּעֲבָדֹתָם

וְנָאֲלַתִּי אֶתְכֶם
בְּזְרוֹעַ נְטוּיָה
וּבְשִׁפְטִים נְדֻלִּים :

7. וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי
לְעָם

וְהָיִיתִי לָכֶם
לֵאלֹהִים

וְיָדַעְתֶּם
כִּי־אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם

מִתַּחַת סִבְרֹת }

מִצְרַיִם :
8. וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם
אֶל־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר נִשְׁאָתִי אֶת־יָדִי
לָתֵת אֹתָהּ

לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב

Lord,
why hast thou done evil
to this people?

why then hast thou sent
me?

23. For, since I came
unto Pharaoh

to speak in thy name,
he has done [more] evil
to this people,
but deliver

thou hast not delivered

thy people.

1. And the Lord said

unto Moses:

Now shalt thou see
what I will do to
Pharaoh:

for with a strong hand
shall he send them away,

and with a strong hand
shall he drive them out
of his land.

VAAYRAH.

2. And God spoke
unto Moses,

and he said unto him:

I [am] the Lord.

3. ¹And I appeared

unto Abraham,

unto Isaac,

and unto Jacob,

as God Almighty

but [by] my name THE
¹ETERNAL

I was not ²known to
them

4. And I have also
established
my covenant with them

אֲדֹנִי
לָמָּה הִרְעַתָּה
לְעָם הַזֶּה

לָמָּה זֶה שְׁלַחְתָּנִי :

23. וּמֵאִזָּבָאתִי
אֶל־פַּרְעֹה

לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ
הִרְעָה לְעָם הַזֶּה
וְהִצֵּל

לֹא־הִצַּלְתָּ

אֶת־עַמְּךָ :

CAP. VI.

1. וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֶל־מֹשֶׁה

עַתָּה תֵּרָאֶה

אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לְפַרְעֹה
כִּי בְיַד חֲזָקָה

יִשְׁלַחֵם
וּבְיַד חֲזָקָה
יִגְרֹשֵׁם מֵאֶרְצוֹ :

וְאָרָא

2. וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים
אֶל־מֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲנִי יְהוָה :

3. וַאֲרָא

אֶל־אַבְרָהָם

אֶל־יִצְחָק

וְאֶל־יַעֲקֹב

כְּאֵל שֶׁדֵי

שְׁמִי יְהוָה

לֹא נִדְעֵתִי לָהֶם :

4. וְגַם הִקְמַתִי
אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם

the sons of Reuben

the firstborn of Israel:

Hanoch, and Pallu,

Hezron, and Carmi;

these [were] the families
of Reuben.

15. And the sons of
Simeon:

Jemuel, and Jamin, and
Ohad,

and Jachin, and Zohar,

and Shaul the son of
the Canaanites;
these [were]

the families of Simeon.

16. And these [were] the
names

of the sons of Levi

according to their
generations:

Gershon, and Kehath,
and Merari;

and the years of the life
of Levi

[were] seven and thirty
and one hundred year[s].

17. The sons of Gershon:

Libni and Shimei,

according to their
families.

18. And the sons of
Kehath:

Amram, and Izhar,

and Hebron, and Uzziel;

and the years of the life
of Kehath

[were] three and thirty
and one hundred year[s].

19. And the sons of
Merari:

Mahli and Mushi;

these [were] the families
of the Levites

according to their
generations.

20. And Amram took

Jochebed his aunt

to himself for a wife;

and she bore to him

Aaron

בְּנֵי רְאוּבֵן

בְּכֹר יִשְׂרָאֵל

הַחֹנֹךְ וּפְלֹא

חֶזְרֹן וְכַרְמִי

אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת רְאוּבֵן

15. וּבְנֵי שִׁמְעוֹן

יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹחַד

וְיָכִין וְזֹהָר

וְשָׁאוּל בֶּן-הַכְּנַעֲנִית

אֵלֶּה

מִשְׁפַּחַת שִׁמְעוֹן :

16. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת

בְּנֵי-לֵוִי

לְדֹרֹתָם

גֵּרְשֹׁן וְקֹהַת וּמֶרָרִי

וּשְׁנֵי חַי לֵוִי

שִׁבְעַ וְשְׁלֹשִׁים

וּמֵאֵת שָׁנָה :

17. בְּנֵי גֵרְשֹׁן

לִבְנִי וְשִׁמְעִי

כְּמִשְׁפַּחָתָם :

18. וּבְנֵי קֹהַת

עֲמֶרָם וְיִזְחָר

וְהֶבְרֹן וְעֻזִּיאֵל

וּשְׁנֵי חַי קֹהַת

שְׁלֹשׁ וְשְׁלֹשִׁים

וּמֵאֵת שָׁנָה :

19. וּבְנֵי מֶרָרִי

מַחְלִי וּמוּשִׁי

אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת לֵוִי

לְדֹרֹתָם :

20. וַיִּקַּח עֲמֶרָם

אֶת-יֹוכֶבֶד וְדָתָו

לֵוִי לְאִשָּׁה

וַתֵּלֶד לֵוִי

אֶת-אַהֲרֹן

and I will give it to you

[for] an ¹heritage;

I [am] the Lord.

9. And Moses spoke so

unto the children of
Israel:

but they hearkened not

unto Moses

²from shortness of
spirit

and from hard service.

10. And the Lord spoke

unto Moses,

saying:

11. Go, speak unto
Pharaoh,

the king of Egypt,

that he shall send away

the children of Israel

from his land.

12. And Moses spoke

before the Lord,

saying:

Behold, the children of
Israel

have not hearkened
unto me:

how then shall Pharaoh
hear me,

whereas I am of uncir-
cumcised lips?

13. And the Lord spoke

unto Moses and unto
Aaron

and he commanded them

concerning the children
of Israel

and concerning Pharaoh,

the king of Egypt,

to bring out

the children of Israel

out of the land of Egypt.

שְׁנֵי

14. These [were] the
heads

of their fathers' housee;

וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם

מִרְשָׁה

אֲנִי יְהוָה :

9. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֶּן

אֶר-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְלֹא שָׁמְעוּ

אֶל-מֹשֶׁה

מִקְצֵר רוּחַ

וּמִעֲבֹדָה קָשָׁה :

10. וַיְדַבֵּר יְהוָה

אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

11. וּבֹא דַבֵּר אֶל-פַּרְעֹה

מֶלֶךְ מִצְרַיִם

וַיִּשְׁלַח

אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מִצְרָצוֹ :

12. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה

לִפְנֵי יְהוָה

לֵאמֹר

הֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

לֹא-שָׁמְעוּ אֵלַי

וְאִיךָ יִשְׁמְעֵנִי פַרְעֹה

וְאֲנִי עֶרֶל שְׁפָתַיִם :

13. וַיְדַבֵּר יְהוָה

אֶל-מֹשֶׁה וְאֶר-אַהֲרֹן

וַיִּצְוֵם

אֶר-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאֶל-פַּרְעֹה

מֶלֶךְ מִצְרַיִם

לְהוֹצִיא

אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם :

שְׁנֵי

14. אֵלֶּה רָאשֵׁי

בֵּית-אֲבוֹתָם

1) Or, possession. 2) Or, for anguish; impatience.

Bring out

the children of Israel
from the land of Egypt
according to their hosts.

27. Those [were] they
who spoke
unto Pharaoh,

the king of Egypt,

to bring out

the children of Israel

from Egypt;

that [was] Moses and
Aaron.

28. And it came to pass,

on the day

[when] the Lord spoke

unto Moses

in the land of Egypt.

שְׁלִישִׁי

29. That the Lord spoke

unto Moses,

saying:

I [am] the Lord;

speak unto Pharaoh,

the king of Egypt,

all that I speak unto
thee.

30. And Moses said

before the Lord:

Behold, I [am] of
uncircumcised lips,
and how

shall Pharaoh hearken
unto me?

ו

1. And the Lord said

unto Moses:

See,

I have made thee a god

to Pharaoh;

וְהוֹצִיאָה

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

עַד־צִבְיָאֵתָם :

27. הֵם הַמְדַּבְּרִים

אֶל־פַּרְעֹה

מֶלֶךְ מִצְרַיִם

לְהוֹצִיאָה

אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

מִמִּצְרַיִם

הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן :

28. וַיְהִי

בַּיּוֹם

דִּבֶּר יְהוָה

אֶל־מֹשֶׁה

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם :

שְׁלִישִׁי

29. וַיְדַבֵּר יְהוָה

אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר

אֲנִי יְהוָה

דִּבֶּר אֶל־פַּרְעֹה

מֶלֶךְ מִצְרַיִם

אֶת־כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי

דֹּבֵר אֲדַבֵּר :

30. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

לִפְנֵי יְהוָה

הֵן אֲנִי עֶרְלָ שְׁפָתַיִם

וְאֵיךְ

יִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה :

וְיִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה :

וְיִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה :

וְיִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה :

וְיִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה :

וְיִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה :

וְיִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה :

וְיִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה :

וְיִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה :

וְיִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה :

וְיִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה :

וְיִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה :

וְיִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה :

וְיִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה :

וְיִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה :

וְיִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה :

and Moses:

and the years of the life
of Amram

[were] seven and thirty
and one hundred year[s].

21. And the sons of Izhar:

Korah, and Nepheg,
and Zichri.

22. And the sons of
Uzziel:

Mishael, and Elzaphan,

and Sithri.

23. And Aaron took
Elisheba, {

the daughter of
Amminadab,

the sister of Nahshon,

to himself for a wife;

and she bore to him

Nadab,

and Abihu,

Eleazar,

and Ihamar.

24. And the sons of
Korah:

Assir, and Elkanah,

and Abiasaph;

these [were]

the families of the
Korahites.

25. And Eleazar, the son
of Aaron,

took to himself

[one] of the daughters
of Putiel

(to himself) for a wife;

and she bore to him

Phinehas;

these [were] the heads

of the fathers' [houses]
of the Levites

according to their
families.

26. That is Aaron and
Moses.

to whom the Lord said

{

לָהֶם

וְאֶת־מֹשֶׁה

וְשֵׁנֵי חַיֵּי עֲמֶרְם

שִׁבְעָה וּשְׁלֹשִׁים

וּמֵאֵת שָׁנָה :

21. וּבְנֵי יִזְחָר

קֹרַח וְנִפְגַּי וְזִיחְרִי :

22. וּבְנֵי עֻזִּיאֵל

מִישָׁאֵל וְאֶלְצָפָן

וּסִיתְרִי :

23. וַיִּקַּח אַהֲרֹן

אֶת־אֵלִישֶׁבַע

בַּת־עַמִּינָדָב

אֲחֹת נַחֲשֹׁן

לּוֹ לְאִשָּׁה

וַתֵּלֶד לּוֹ

אֶת־נָדָב

וְאֶת־אֲבִיהוּא

אֶת־אֶלְעָזָר

וְאֶת־אִיֶּתְמָר :

24. וּבְנֵי קֹרַח

אַסִּיר וְאֶלְכָנָה

וְאֶת־אֲבִי־אֶסָף

אֵלֶּה

מִשְׁפְּחֹת הַקֹּהֲנִיִּם :

25. וְאֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן

לָקַח־לּוֹ

מִבְּנוֹת פּוּתִיאֵל

לּוֹ לְאִשָּׁה

וַתֵּלֶד לּוֹ

אֶת־פִּנְחָס

אֶת־רָאשֵׁי

אֲבוֹת הַלְוִיִּם

לְמִשְׁפַּחָתָם :

26. הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה

אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה {

לָהֶם

לָהֶם

לָהֶם

לָהֶם

לָהֶם

לָהֶם

לָהֶם

לָהֶם

לָהֶם

לָהֶם

and Aaron [was] three
and eighty year[s] old,

when they spoke unto
Pharaoh

רְבִיעִי

8. And the Lord said
unto Moses
and unto Aaron,

saying:

9. When Pharaoh shall
speak unto you,

saying:

1 Give for yourselves a
wonder,
then thou shalt say unto
Aaron:

Take thy staff,

and cast it before
Pharaoh;
it shall become a serpent.

10. And Moses and Aaron
came
unto Pharaoh;

and they did so,

as the Lord had comman-
ded;

and Aaron cast

his staff

before Pharaoh

and before his servants,

and it became a serpent.

11. Then Pharaoh also
called

for the wise men

and for the magicians;

and also the magi-
cians of Egypt did {

by their secret arts

12. And they cast

every man his staff,

and they became
serpents;

but Aaron's staff
swallowed up
their staffs.

וְאַהֲרֹן בֶּן-שָׁלֹשׁ
(וְשָׁמֹנִים שָׁנָה)

בִּדְבָרָם אֶל-פַּרְעֹה:

רְבִיעִי

8 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

וְאֶל-אַהֲרֹן

כֹּאמֹר:

9 כִּי יִדְבֹר אֲלֵכֶם
(פַּרְעֹה)

לֵאמֹר

תִּנְנוּ לָכֶם מֹפֶת

וְאָמַרְתָּ אֶל-אַהֲרֹן

קַח אֶת-מַטֵּיךָ

וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי-פַרְעֹה

יְהִי לְתַנִּין:

10 וַיָּבֹאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

אֶל-פַּרְעֹה

וַיַּעַשׂוּ כֵן

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

וַיִּשְׁלַךְ אַהֲרֹן

אֶת-מַטְּוֹ

לִפְנֵי פַרְעֹה

וּלְפָנֵי עֲבָדָיו

וַיְהִי לְתַנִּין:

11 וַיִּקְרָא נְסִיפֹתָה

לַחֲכָמִים

וְלַמְכַשְׁפִּים

וַיַּעַשׂוּ נְסִיחָם

חֲרָטָיִם מִצְרַיִם

בְּלִהְיֵיתָם

כֵּן:

12 וַיִּשְׁלִיכוּ

אִישׁ מַטְּוֹ

וַיְהִיו לְתַנִּינִם

וַיבלע מֹטֵה אַהֲרֹן

אֶת-מַטְּוֵיהֶם:

and Aaron thy brother

shall be thy prophet,

2. Thou shalt speak

all that I shall command
thee

and Aaron thy brother

shall speak unto
Pharaoh,
that he shall send away

the children of Israel

out of his land.

3. And I will harden

the heart of Pharaoh,

and I will multiply my
signs

and my wonders

in the land of Egypt.

4. But Pharaoh will not
hearken unto you,

and I will lay my hand

upon Egypt,

and I will bring out my
hosts,

my people,

the children of Israel,

out of the land of Egypt

with great judgments.

5. And the Egyptians
shall know

that I [am] the Lord

when I stretch out my
hand

over Egypt,

and I bring out

the children of Israel

from their midst.

6. And Moses and Aaron
did [so];

as the Lord had comman-
ded them,

so did they.

7. And Moses [was]
eighty year[s] old,

וְאַהֲרֹן אָחִיו

יִהְיֶה נְבִיאָה:

2. אַתָּה תִּדְבֹר

אֶת-כָּל-אֲשֶׁר אֶצְוֶה

וְאַהֲרֹן אָחִיו

יִדְבֹר אֶל-פַּרְעֹה

וְשֶׁחֶה

אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מֵאֶרְצוֹ:

3 וְאֲנִי אֶקְשֶׁה

אֶת-לֵב פַּרְעֹה

וְהִרְבֵּיתִי אֶת-אֹתֹתַי

וְאֹת-מוֹפְתֵי

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

4 וְלֹא יִשְׁמָע

אֲלֵכֶם פַּרְעֹה {

וְנִסִּיתִי אֶת-יָדִי

בְּמִצְרַיִם

וְהוֹצֵאתִי אֶת צְבָאֹתַי

אֶת-עַמִּי

בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

בְּשִׁפְטִים גְּדֹלִים:

5 וַיֵּדְעוּ מִצְרַיִם

כִּי-אֲנִי יְהוָה

בְּנִסְתִּי אֶת-יָדִי

עַל-מִצְרַיִם

וְהוֹצֵאתִי

אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

מֵאֲתוֹכֶם:

6 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה {

אֲתָם

כֵּן עָשׂוּ:

7 וּמֹשֶׁה בֶּן-שָׁמֹנִים

שָׁנָה {

Say unto Aaron:

Take thy staff,

and stretch out thy hand

over the waters of Egypt

over their streams,

over their rivers,

and over their pools,

and over every collection
of their waters,and they will become
blood;and [there] shall be
bloodthroughout all the land
of Egypt,
both in wood-and in
stone-[vessels].20. And Moses and
Aaron did so,as the Lord had
commanded;and he lifted up (with)
his staff,and he smote the
waterswhich [were] in the
river,before the eyes of
Pharaoh,and before the eyes of
his servants;

and [there] were turned

all the waters

which [were] in the river

to blood.

21. And the fish which
[was] in the river
died;

and the river stank,

and the Egyptians were
not able

to drink water

from the river;

and the blood was

throughout all the land
of Egypt.22. And the magicians
of Egypt did so

by their secret arts;

אמר אל־אהרן

קח מִמֶּךָ

וְנִמְהַיֵּךְ

עַד־מִיַּמי מִצְרַיִם

עַד־נְהַרְתָּם

עַד־יְאֹרֵיהֶם

וְעַד־אֲמִיתָהֶם

{ וְעַל כָּל־מִקְוֵה

{ מִיַּמֵּיהֶם

וַיְהִי־דָם

וַהֲיָה דָם

בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם

וּבַעֲצִים וּבְאֲבָנִים :

20. וַיַּעֲשׂוּ־בֶן־מֹשֶׁה

{ וְאַהֲרֹן

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

וַיִּרָם בַּמִּטָּה

וַיִּךְ אֶת־הַמַּיִם

אֲשֶׁר בַּיָּאֵר

לְעֵינֵי פַרְעֹה

וּלְעֵינֵי עַבְדָּיו

וַיִּהְיֶה

כַּדְּהִמִּים

אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר

לְדָם :

21 וַתָּהָה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר

מָתָה

וַיִּבְאֵשׁ הַיָּאֵר

וְלֹא־יָכְלוּ מִצְרַיִם

לְשִׁתּוֹת מַיִם

מִן־הַיָּאֵר

וַיְהִי הַדָּם

בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם :

22. וַיַּעֲשׂוּ־בֶן־

חַרְמַיִם מִצְרַיִם

בְּלִמְתָּהֶם

13. But Pharaoh's heart
was hard,
and he did not hearken
unto them,
as the Lord had spoken.14. And the Lord said
unto Moses:Heavy [is] the heart of
Pharaoh,
he refuses to send away
the people.

15. Go unto Pharaoh

in the morning;

behold, he goes out to
the water;and thou shalt stand to
meet him
by the brink of the river:

and the staff

which was turned to a
serpent
shalt thou take in thy
hand.16. And thou shalt say
unto him:The Lord, the God of the
Hebrews,
has sent me unto thee,
saying:

Send away my people,

that they may serve me
in the wilderness;

and, behold,

thou hast not hearkened
until now.

17 Thus has said the Lord

By this thou shalt know

that I [am] the Lord;

behold, I will smite

with the staff which [is]
in my hand

upon the waters

which are in the river.

and they shall be turned
to blood.18. And the fish which
[is] in the river

shall die,

and the river shall stink;

and the Egyptians shall
loathe

to drink water

from the river.

19. And the Lord said
unto Moses:13. וַיִּחַזק לֵב פַּרְעֹה
וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה :

14. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

כְּבֹד לֵב פַּרְעֹה

מֵאֵן לְשַׁלַּח הָעָם :

15. קֵךְ אֶל־פַּרְעֹה

בַּבֹּקֶר

הִנֵּה יֵצֵא הַמִּיָּמָה

וְנִצַּבְתָּ לִקְרַאתוֹ

עַד־שִׁפְתַּי הַיָּאֵר

וְהַמִּטָּה

אֲשֶׁר־נִהְפָה לְנָחָשׁ

תִּקַּח בְּיָדְךָ :

16. וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים

שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ כֹּהֲמֹר

שְׁלַח אֶת־עַמִּי

וַיַּעֲבֹדְנִי בַּמִּדְבָּר

וְהִנֵּה

לֹא־שָׁמַעְתָּ עֲדָכָה :

17. כֹּה אָמַר יְהוָה

בְּזֹאת תֵּדַע

כִּי אֲנִי יְהוָה

הִנֵּה אֲנִכִּי מִכָּה

בַּמִּטָּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי

עַד־הַמַּיִם

אֲשֶׁר בַּיָּאֵר

וְנִהְפְכוּ לְדָם :

18. וַתָּהָה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר

תָּמוֹת

וַיִּבְאֵשׁ הַיָּאֵר

וְלֹאֻ מִצְרַיִם

לְשִׁתּוֹת מַיִם

מִן־הַיָּאֵר :

19. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

1) Heb. strong. 2) I. e., stubborn; obdurate. 3) Heb., become weary

四

1) Or. set. 2) Heb., Come. 3) Or. border[st].

as the Lord had spoken.

12. And the Lord said
unto Moses
Say unto Aaron:

Stretch out thy staff,

and smite the dust of
the earth,
and it shall become ³lice

throughout all the land
of Egypt.

13. And they did so;

and Aaron stretched out
his hand
with his staff,

and he smote the dust
of the earth,
and the ³lice were

on (the) man and on
(the) beast,
all the dust of the land

became ³lice

throughout all the land
of Egypt.

14. And the magicians
did so

by their secret arts,

to bring forth the ³lice.

but they could not;

and the ³lice were

on (the) man and on
(the) beast.

15. Then the magicians
said

unto Pharaoh:

It [is] a finger of God;

but Pharaoh's heart
was hard,
and he did not hearken
unto them,
as the Lord had spoken.

16. And the Lord said
unto Moses

Rise up early in the
morning,

and stand before
Pharaoh;

behold, he goes out to
the water,

and say unto him:

Thus has said the Lord:

Send away my people,

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

12 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

אָמַר אֶל־אַהֲרֹן

נִמֵּה אֶת־כִּנְךָ

וְהָיָה אֶת־עֹפֶר הָאָרֶץ

וְהָיָה לְכֹנָם

בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:

13 וַיַּעֲשׂוּ־בֵן

וַיִּט אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ

בְּכִנְיָהוּ

וַיִּךְ אֶת־עֹפֶר הָאָרֶץ

וַתְּהִי כֹנָם

בְּאָדָם וּבְבְהֵמָה

כָּל־עֹפֶר הָאָרֶץ

הָיָה כֹנָם

14 בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:

14 וַיַּעֲשׂוּ בֵן

הַחֲרָטָמִים

בְּלִמְיָהֶם

לְהוֹצִיא אֶת־הַכֹּנָם

וְלֹא יָכְלוּ

וַתְּהִי כֹנָם

בְּאָדָם וּבְבְהֵמָה:

15 וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטָמִים

אֶל־פַּרְעֹה

אֶצְבַּע אֱלֹהִים הוּא

וַיַּחֲזֹק לִב־פַּרְעֹה

וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

16 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

הִשָּׁכֵם בַּבֹּקֶר

וְהִתְנַחֵב לִפְנֵי פַרְעֹה

הִנֵּה יוֹצֵא הַמַּיִמָּה

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

כֹּה אָמַר יְהוָה

שְׁלַח עַמִּי

to Pharaoh:

Have this glory over me;

for when shall I entreat
for thee.

and for thy servants, and
for thy people.

to destroy the frogs

from thee and from thy
houses.

only in the river they
shall remain?

6 And he said:

For to-morrow;

and he said:

[Be it] according to thy
word;

in order that thou may-
est know

that [there] is none like
the Lord our God,

חֲמִישִׁי

7. And the frogs shall
depart

from thee, and from thy
houses,

and from thy servants,
and from thy people;

only in the river shall
they remain.

8. And Moses and Aaron
went out

from Pharaoh;

And Moses cried unto the
Lord

concerning the frogs

which he had brought
against Pharaoh.

9. And the Lord did

according to the word of
Moses;

and the frogs died

from the houses,

from the courts,

and from the fields.

10. And they heaped
them up

heaps, heaps;

and the land stank.

11. But [when] Pharaoh
saw

that [there] was relief,

then he ²made heavy
his heart,

and he did not hearken
unto them,

לְפָרְעָה

הַתְּפָאָר עָלַי

קִמְתִּי וְצַעֲתִיר לָךְ

וְלַעֲבָדֶיךָ וְלָעָמְךָ

לְהַכְרִית הַצְּפָרָדַּיִם

בְּמֶךְךָ וּבְבֵיתֶךָ

בִּק בַּיָּאֵר תִּשָּׁאֲרָנָה:

6 וַיֹּאמֶר

לְמָחָר

וַיֹּאמֶר

בְּדִבְרְךָ

לִמְעַן תֵּדַע

כִּי־אֵין כֵּי־אֱלֹהֵינוּ:

חֲמִישִׁי

7 וַיִּסְרוּ הַצְּפָרָדַּיִם

מֶמְךָ וּמִבֵּיתֶךָ

וּמִעֲבָדֶיךָ וּמִעָמְךָ

בִּק בַּיָּאֵר תִּשָּׁאֲרָנָה:

8 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

מִעַם פַּרְעֹה

וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְיָ

עַל־דִּבְרֵי הַצְּפָרָדַּיִם

אֲשֶׁר־שָׁם לְפָרְעָה:

9 וַיַּעַשׂ יְהוָה

כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה

וַיָּמָתוּ הַצְּפָרָדַּיִם

מִן־הַבָּתִּים

מִן־הַתְּחָצֹת

וּמִן־הַשָּׂדֶה:

10 וַיַּצְבְּרוּ אֹתָם

חֲמָרִם חֲמָרִם

וַתִּבְאֵשׁ הָאָרֶץ:

11 וַיֵּרָא פַרְעֹה

כִּי הָיְתָה הַרְוָחָה

וַיִּקְבֹּד אֶת־לִבּוֹ

וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם

to	לְכֹ	that they may serve me.	וַיַּעֲבֹדֵנִי :
sacrifice to your God	וְזָבַח לֵאלֹהֵיכֶם	17. For	17. כִּי
in the land.	בְּאֶרֶץ :	if thou wilt not send away	אִם אֵינְךָ מִשְׁלַח
22. And Moses said:	22. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה	my people,	אֶת-עַמִּי
It is not proper to do so;	לֹא נָכוֹן לַעֲשׂוֹת בֶּן	I will send ¹ upon thee,	הִנְנִי מִשְׁלִיחַ בְּךָ
for the abomination of the Egyptians	כִּי תִזְעַבְתָּ מִצְרַיִם	and upon thy servants,	וּבַעֲבָדֶיךָ וּבְבָתֶּיךָ
we shall sacrifice to the Lord our God:	נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ	and into thy houses,	אֶת-הָעָרֹב
behold, [if] we sacrifice	הֵן נִזְבַּח	(the) ² swarms of flies;	וּמָלְאוּ בְתֵי מִצְרַיִם
the abomination of the Egyptians	אֶת תִּזְעַבְתָּ מִצְרַיִם	and the houses of the Egyptians shall be full of the ² swarms of flies,	אֶת-הָעָרֹב
before their eyes,	לְעֵינֵיהֶם	and also the ground	וְגַם הָאֲדָמָה
(and) will they not stone us?	וְלֹא יִסְתְּלוּנוּ :	upon which they [are].	אֲשֶׁר-הֵם עָלֶיהָ :
23 A journey of three days	23. הֲרֹדֶה שְׁלֹשֶׁת יָמִים	18. And I will ³ separate	18. וְהַפְלֵיתִי
we will go into the wilderness,	גִּלְךָ בַּמִּדְבָּר	in that day	בַּיּוֹם הַהוּא
and we will sacrifice	וְזָבַחְנוּ	the land of Goshen,	אֶת-אֶרֶץ גֹּשֶׁן
to the Lord our God,	לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ	upon which my people [are] ⁴ abiding,	אֲשֶׁר עַמִּי עֹמֵד עָלֶיהָ
as he may say unto us.	כַּאֲשֶׁר יֹאמַר אֲלֵינוּ :	that there shall not be	כִּבְדָּתִי הַיּוֹת־שָׁם
24 And Pharaoh said:	24. וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה	⁵ swarms of flies:	עָרֹב
I will send you away,	אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם	in order that thou mayest know	לְמַעַן תֵּדַע
that you may sacrifice	וְזָבַחְתֶּם	that I [am] the Lord	כִּי אֲנִי יְהוָה
to the Lord your God	לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם	in the midst of the land.	בְּקֶרֶב הָאָרֶץ :
In the wilderness;	בַּמִּדְבָּר	שָׁשִׁי	שָׁשִׁי
only do not go very far away;	בֶּן הָרֶחֶק לֹא- { תִּרְחִיקוּ לְלֶכֶת	19. And I will put a ⁶ distinction	19. וְשִׁמְתִּי פֶדֶת
entreat for me.	הַעֲתִירוּ בַעֲדִי :	between my people and (between) thy people;	בֵּין עַמִּי וּבֵין-עַמְּךָ
25. And Moses said:	25. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה	by to-morrow shall be	לְמָחָר יִהְיֶה
Behold, I go out	הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא	this sign.	הָאֵת הַזֶּה :
from thee,	מֵעִמְךָ	20 And the Lord did so;	20. וַיַּעַשׂ יְהוָה בֶּן
and I will entreat (unto) the Lord,	וְהַעֲתַרְתִּי אֶל-יְהוָה	and [there] came ⁶ heavy ² swarms of flies	וַיָּבֹא עָרֹב כָּבֵד
and the ² swarms of flies will depart from Pharaoh	וְסַר הָעָרֹב מִפַּרְעֹה	into the house of Pharaoh,	בֵּיתָה פַרְעֹה
from his servants and from his people	מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ	and into the house of his servants;	וּבֵית עַבְדָּיו
to-morrow;	מָחָר	and in all the land of Egypt	וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם
only	בֶּן	was the land corrupted	תִּשְׁחַת הָאָרֶץ
let Pharaoh not continue [to] deceive,	אֲלֵי־סָפֵה פַרְעֹה תַחַל	because of the ² swarms of flies.	מִפְּנֵי הָעָרֹב :
not to send away	לְבִלְתִּי שַׁלַּח	21. And Pharaoh called	21. וַיִּקְרָא פַרְעֹה
the people	אֶת-הָעָם	for Moses and for Aaron,	אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן
to sacrifice to the Lord.	לְזָבַח לַיהוָה :	and he said:	וַיֹּאמֶר

1) Or, against. 2) Or, various wild beasts. 3) Or, sever; distinguish. 4) Heb., standing. 5) Or division; Heb., redemption; deliverance. 6) I. e., numerous.

a thing.

3. And the Lord set an appointed time, saying:

To-morrow will the Lord do this thing

in the land

5. And the Lord did this thing

on the morrow;

and [there] died

all the cattle of Egypt

but of the cattle of the children of Israel, did not die one.

7. And Pharaoh sent, and, behold, [there] did not die of the cattle of Israel

even one;

but Pharaoh's heart was heavy, and he did not send away the people.

8. And the Lord said unto Moses and unto Aaron: Take to you

your handbills

of soot or a furnace,

and let Moses throw it towards the heaven

before the eyes of Pharaoh.

9. And it shall become dust

over all the land of Egypt.

and it shall become upon (the) man and upon (the) beast

an inflammation

breaking forth [with] blains

throughout all the land of Egypt.

10. And they took

the soot of the furnace,

דָּבָר :

5. וַיִּשֶׁם יְהוָה מוֹעֵד

לֵאמֹר

מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה

הַדָּבָר הַזֶּה

בְּאֶרֶץ :

6. וַיַּעַשׂ יְהוָה

אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה

בַּמָּחָרֶת

וַיָּמָת

כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם

וּמִמִּקְנֵה בְנֵי יִשְׂרָאֵל

לֹא-יָמָת אֶחָד :

7. וַיִּשְׁלַח פָּרְעָה

וְהָיָה לֹא-יָמָת

מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל

עַד-אֶחָד

וַיִּכְבַּד לֵב פָּרְעָה

וְלֹא שָׁלַח אֶת-הָעָם :

8. וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן

קַחוּ לָכֶם

מְלֵא חֲפָצֵיכֶם

פִּיט כִּבְשָׁן

וּזְרָקוּ מֹשֶׁה

הַשָּׁמַיְמָה

לַעֲיֹגֵי פָרְעָה :

9. וְהָיָה לְאַבֶּק

עַד כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם

וְהָיָה עַל-הָאָדָם

וְעַל הַבְּהֵמָה

לְשָׁחִין

פָּרַח אֲבַעְבָּעַת

בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם :

10. וַיִּקְחוּ

אֶת-פִּיט הַכִּבְשָׁן

26. And Moses went out

from Pharaoh,

and he entreated unto the Lord.

27. And the Lord did

according to the word of Moses;

and removed the swarms of flies from Pharaoh,

from his servants, and from his people;

not one remained.

28. But Pharaoh made heavy

his heart

also this time,

and he did not send away the people.

ט

1. And the Lord said unto Moses:

Go unto Pharaoh,

and speak unto him:

Thus has said the Lord,

the God of the Hebrews:

Send away my people,

that they may serve me.

2. For if thou refuse

to send [them] away,

and thou hold them still.

3. Behold, the hand of the Lord [is] about to be upon the cattle

which [are] in the field,

upon the horses,

upon the asses,

upon the camels,

upon the herds, and upon the flocks,

a very heavy pestilence.

4. And the Lord will separate

between the cattle of Israel,

and (between) the cattle of Egypt;

and [there] will not die of all [that] belongs to the children of Israel

26. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה

מֵעַם פָּרְעָה

וַיַּעֲתֹר אֶל-יְהוָה :

27. וַיַּעַשׂ יְהוָה

כַּדְּבַר מֹשֶׁה

וַיִּסַּר הָעָרֹב כִּפְרָעָה

וַיַּעֲבִדּוּ וּמַעֲמֹו

לֹא נִשְׁאַר אֶחָד :

28. וַיִּכְבַּד פָּרְעָה

אֶת-לְבָו

נִם בַּפֶּעַם הַזֹּאת

וְלֹא שָׁלַח אֶת-הָעָם :

CAP. IX.

1. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

בֹּא אֶל-פָּרְעָה

וְדַבֵּר אֵלָיו

כֹּה-אָמַר יְהוָה

אֱלֹהֵי הָעִבְרִים

שְׁלַח אֶת-עַמִּי

וַיַּעֲבִדּוּנִי :

2. כִּי אִם-מֵאֵן אָתָּה

לִשְׁלַח

וְעוֹדֶךָ מִחֹזֶק בָּם :

3. הִנֵּה נִרְיָהוּ הַיּוֹה

בְּמִקְנֶךָ

אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה

בַּסּוּסִים

בַּחֲמִיִּים

בַּנְּמִלִּים

בְּבָקָר וּבְצֹאֵן

דָּבָר כִּבְד מֵאֹד :

4. וְהִפְרֵה יְהוָה

בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל

וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם

וְלֹא יָמוּת

מִכָּל-לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל

1) I. e., hardened. 2) I. e., grievous. 3) Heb., from. 4) I. e., hard. 5) Or, boil; ulcers.

and I had smitten thee
and thy people
with (the) pestilence,
and thou hadst been
destroyed
from the earth;

16. But for this cause
I have ²preserved thee,
in order to show thee
my power,
and in order to ³proclaim
my name
throughout the land.

שְׁבִיעִי
7. [Art] thou still
exalting thyself
against my people,
not to send them away?

18. [Then], behold, I
will cause it to rain
about [this] time to-
morrow
a very heavy hail,
like which [there] has
not been
in Egypt,
since the day it was
founded
even until now.

19. And now send,
⁴hasten thy cattle
and all that thou hast
in the field;
[for] all men and cattle
that shall be found in
the field,
and shall not be ⁵brought
into the house,
upon them shall come
down the hail,
and they shall die.

20. He that feared
the word of the Lord
of the servants of
Pharaoh,
made to flee his servants
and his cattle

וַאֲף אוֹתָךְ
וְאֶת-עַמֶּךָ
בַּדָּבָר
וַתִּכָּחֵד
מִן-הָאָרֶץ;
16 וְאִנֹּכֶם בַּעֲבוּר זֹאת
הִעֲמִיתִיךָ
בַּעֲבוּר הָרָאִתָּךְ
אֶת-כֹּחִי
וְלִקְמֹעַן שִׁמִּי
בְּכָל-הָאָרֶץ;
שְׁבִיעִי

7. עוֹדָךְ מִסְתַּלֵּל
בְּעַמִּי
לְבִלְתִּי שְׁלָחַם;
18. הִנְנִי מִמְּמִיר
כָּעַת מִחֵד
כָּדָר מֵאֵד
אֲשֶׁר לֹא-יִהְיֶה כָמוֹהוּ
בְּמִצְרַיִם
לְמֶן-הַיּוֹם הַזֶּה
וְעַד-עֶתָּה;
19 וְעַתָּה שְׁלַח
הֲעֹז אֶת-מִקְנֶךָ
וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לְךָ
בַּשָּׂדֶה
כָּדֵר-הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר-יִמָּצֵא בַשָּׂדֶה
וְלֹא יֵאָסֶף הַבֵּיתָה
וְיָבֵד עֲלֵיהֶם הַכָּדָר
וּמָתוּ;
20. הִירָא

אֶת-דְּבַר יְהוָה
מֵעַבְדֵי פְרָעָה
הָנִים אֶת-עַבְדָּיו
וְאֶת-מִקְנֵהוּ
כָדָר מֵאֵד
11. And the magicians
were not able to stand
before Moses
because of the
inflammation;
for the inflammation
was
upon the magicians
and upon all Egyptians.
12. And the Lord
¹hardened
Pharaoh's heart.
and he did not hearken
unto them,
as the Lord had spoken
unto Moses.
13. And the Lord said
unto Moses:
Rise up early in the
morning,
and stand before
Pharaoh,
and say unto him:
Thus has said the Lord,
the God of the Hebrews:
Send away my people,
that they may serve me.
14. For at this time
I [am] about to send
all my plagues
unto thy heart,
and upon thy servants,
and upon thy people,
in order that thou
mayest know
that [there is] none like
me
in all the earth.
15. For now I had
stretched out
my hand

and they stood before
Pharaoh:
and Moses threw it
towards the heaven;
and it became
an inflammation [with]
blains
breaking forth
upon (the) man and
upon (the) beast.
11. And the magicians
were not able to stand
before Moses
because of the
inflammation;
for the inflammation
was
upon the magicians
and upon all Egyptians.
12. And the Lord
¹hardened
Pharaoh's heart.
and he did not hearken
unto them,
as the Lord had spoken
unto Moses.
13. And the Lord said
unto Moses:
Rise up early in the
morning,
and stand before
Pharaoh,
and say unto him:
Thus has said the Lord,
the God of the Hebrews:
Send away my people,
that they may serve me.
14. For at this time
I [am] about to send
all my plagues
unto thy heart,
and upon thy servants,
and upon thy people,
in order that thou
mayest know
that [there is] none like
me
in all the earth.
15. For now I had
stretched out
my hand

וַעֲמָדוֹ לִפְנֵי פְרָעָה
וַיִּזְרֹק אוֹתוֹ מִשָּׁה
הַשָּׁמַיְמָה
וַיְהִי
שִׁחִין אֲבַעְבֵּעַת
פָּרַח
בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה;
11. וְלֹא-יָכִידוּ
הַחֲרָטְמִים לְעַמְדוֹ
לִפְנֵי מֹשֶׁה
מִפְּנֵי הַשִּׁחִין
כִּי-יִהְיֶה הַשִּׁחִין
בַּחֲרָטְמִים
וּבְכָל-מִצְרַיִם;
12. וַיַּחֲזֹק יְהוָה
אֶת-לֵב פְּרָעָה
וְלֹא שָׁמַע אֵלָיו
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
13 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
הִשָּׁעֵם בִּבְקֹר
וַתִּתְנֵצֵב לִפְנֵי פְרָעָה
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
כֹּה-אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
שְׁלַח אֶת-עַמִּי
וְיַעֲבֹדֵנִי;
14. כִּי בַּפֶּעַם הַזֹּאת
אֲנִי שֹׁלֵחַ
אֶת-כָּל-מִנְפְּתֵי
אֶל-לִבְךָ
יַבְעֲבִידֶךָ וּבְעַמֶּךָ
בַּעֲבוּר תַּדַּע
כִּי אֵין כָּמוֹנִי
בְּכָל-הָאָרֶץ;
15. כִּי עַתָּה שְׁלַחְתִּי
אֶת-יָדִי

1) Heb., made strong 2) Heb., made thee to stand. 3) Heb., tell. 4) Or, bring into account. 5) Heb. gathered.

and every herb of the field
had the hail smitten,
and every tree of the field
did it ³break.

26. Only in the land of Goshen,

where the children of Isreal [were],

was no hail.

27. And Pharaoh sent,
and he called

for Moses and for Aaron,
and he said unto them:
I have sinned this time;

the Lord [is] the righteous,
and I and my people
[are] the wicked.

28. Entreat (unto) the Lord,
'that [there] may be no more
'thunders of God and
hall;

and you shall no longer
stay.

29. And Moses said unto him:

As soon as I am gone
out of the city,
I will spread out my
hands

unto the Lord;

the ¹thunders will cease,

and the hail

shall not be any more;

In order that thou
mayest know

that to the Lord belongs
the earth.

30. But ⁵thou and thy
servants,

I know

that you will not fear yet

(before) the Lord God.

31. And the flax

and the barley

were smitten;

וְאֶת־כָּל־עֵשֶׂב־הַשָּׂדֶה

הָהָה הִכָּה

וְאֶת־כָּל־עֵץ־הַשָּׂדֶה

שָׁבַר :

26. רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן

אֲשֶׁר־שָׁם

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֹא הָיָה בָרָד :

27. וַיִּשְׁלַח פָּרְעֹה

וַיִּקְרָא

לְמֹשֶׁה וְלֵאחֶרֶן

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

חַטָּאתִי הַפַּעַם

יְיָהּ הַצַּדִּיק

וְאֲנִי וְעַמִּי הָרָשָׁעִים

28. הִעֲקִירוּ אֹדְיִי

וְרַב מְהִיֵּת

קֹלֹת אֱלֹהִים וּבָרָד

וְאִשְׁלַחָה אֶתְכֶם

וְלֹא תִסְמָנוּ עֹמֵד :

29. וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה

כַּצֵּאתִי אֶת־הָעִיר

אֶפְרֹשׂ אֶת כַּפֵּי

אֶל יְיָהּ

תִּקְלֹת יִחְדְּלוּן

וְהַבָּרָד

לֹא יִהְיֶה עוֹד

לִמְנוּן מַדְעַ

כִּי זִיהוּהָ הָאָרֶץ :

30. וְאַתָּה וְעַבְדֶּיךָ

יִדְעֵתִי

כִּי מֵרַם תִּירָאוֹן

מִפְנֵי יְיָהּ אֱלֹהִים :

31. וְהַשֶּׁשֶׁתָּה

וְהַבָּרָד

וְהַשֶּׁעֶרָה

נִכְתָּה

into the houses.

21. And he who did not
direct his heart

unto the word of the
Lord,

left his servants

and his cattle

in the field.

22. And the Lord said
unto Moses:

Stretch out thy hand

towards the heaven,

and [there] shall be hail

throughout all the land
of Egypt,

upon (the) man,

and upon (the) beast,

and upon every herb of
the field

in the land of Egypt.

23. And Moses stretched
out

his staff

towards the heaven;

and the Lord gave

¹thunders and hail,

and fire came down to
the earth;

and the Lord rained hail

upon the land of Egypt.

24. And [there] was hail

and flaming fire

in the midst of the hall,

very heavy,

like which [there] was
not

in all the land of Egypt,

since it became a nation.

25. And the hail smote

throughout all the land
of Egypt

all that [was] in the field,

²both man and beast:

אֶל־הַבָּתִּים :

21. וְאִשֶּׁר לֹא שָׁם
{ קָבוּ

אֶל־דְּבַר יְיָהּ

וַיַּעֲזֹב אֶת־עַבְדָּיו

וְאֶת־מִקְנֵהוּ

בַּשָּׂדֶה :

22. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

נִמָּה אֶת־יָדְךָ

עַל־הַשָּׁמַיִם

וְיִהִי בָרָד

בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם

עַל־הָאָדָם

וְעַל־הַבְּהֵמָה

וְעַל־כָּל־עֵשֶׂב

{ הַשָּׂדֶה

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם :

23. וַיִּמָּשׁ מֹשֶׁה

אֶת־מַטְּהוּ

עַל־הַשָּׁמַיִם

וַיִּהְיֶה נִתֵּן

קֹלֹת וּבָרָד

וְאִשׁ תִּתְּקַח

וְיִמָּדֵר יְיָהּ בָּרָד

עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם :

24. וַיִּהִי בָרָד

וְאִשׁ תִּתְּקַח

בְּתוֹךְ הַבָּרָד

כְּכֹד מֵאֹד

אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כִּמְדוּ

בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם

מֵאִזְ הָיְתָה לְגוֹי :

25. וַיִּדּוּ הַבָּרָד

בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם

אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה

מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה

1) Heb., voices. 2) Heb., from man and unto beast. 3) Or, break in pieces. 4) Or, and let it cease to be: or, for there has been enough of [these] mighty thunders, etc. 5) Or, as for thee and, etc.

these my signs ⁱⁿ ^{their} midst:
 2. And in order that thou mayest tell in the ears of thy son and thy son's son what I have wrought in Egypt, and my signs which I have done among them, and you may know that I [am] the Lord.
 3. And Moses and Aaron came unto Pharaoh, and they said unto him: Thus has said the Lord, the God of the Hebrews: How long wilt thou refuse to humble thyself before me? Send away my people, that they may serve me:
 4. For if thou refuse to send away my people, behold, I will bring tomorrow locust[s] into thy territory.
 5. And ^{they} shall cover the ^{face} of the earth, that one shall not be able to see the earth; and ^{they} shall eat the remnant of that which escaped, which [was] left to you from the hail, and ^{they} shall eat every tree which grows for you out of the field.
 6. And thy houses shall be full [of them], and the houses of all thy servants, and the houses of all the Egyptians;

אתִּי אֶלֶּה בְּקִרְבִּי :
 2. וּדְמַעְנָן תִּסְפֹּר בְּאָזְנֵי בְנֶךָ וּבֶן בְנֶךָ אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלֵתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֹתֹתַי אֲשֶׁר־שַׁמְתִּי בָם וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה
 3. וַיָּבֹאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַד־מָתַי מֵאֲנִי לַעֲנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עִמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי :
 4. כִּי אִם־מֵאֵן אַתָּה לִשְׁלַח אֶת־עַמִּי הֲנִי מֵכִיָּא כְחָר אֶרְבֶּה בְּבִגְדֶךָ :
 5. וְכֹסֶה אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ וְלֹא יוֹכֵד לִרְאוֹת אֶת־הָאָרֶץ וְאָכַל אֶת־יִתֵּר הַפְּלֹמָה הַנִּשְׁאַרֶת לָכֶם מִן־הַבָּרָד וְאָכַד אֶת־כָּד־הָעֵץ הַצֹּמַח לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה :
 9. וּמָלְאוּ בְתִיקָךְ וּבְתֵי כָל־עַבְדֶּיךָ וּבְתֵי כָל־מִצְרַיִם

for the barley [was in the] ear, and the flax [was in] blossom.
 32. But the wheat and the spelt were not smitten; for they were ^{late} ripening.
 33. And Moses went out from Pharaoh out of the city, and he spread out his hands unto the Lord, and [there] ceased the thunders and the hail, and rain was not poured to the earth.
 34. And when Pharaoh ^{saw} that [there] ceased the rain, and the hail, and the thunders, he continued to sin; and he ^{made} heavy his heart, he and his servants.
 35. And Pharaoh's heart was hard, and he did not send away the children of Israel, as the Lord had spoken by the hand of Moses.

כִּי הִשְׁעֵרָה אֶבִּיב וְהַפִּשְׁתָּה גִבְעֹר :
 32. וְהַחֲמֵה וְהַכְסִמֹת לֹא נָבֹו כִּי אֶפִּילֹת הָנָה :
 33. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעֵם פַּרְעֹה אֶת־הָעִיר וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו אֶל־יְהוָה וַיִּחַדְלוּ הַקִּלְמוֹת וְהַבָּרָד וּכְמָר לֹא־נָמַד אֶרְצָה :
 34. וַיֵּרָא פַּרְעֹה כִּי־חָדַל הַמִּזְרֹר וְהַבָּרָד וְהַקִּלְמוֹת וַיִּסְבֶּה לְחִמָּא וַיַּכְבֵּד לְבֹו הוּא וְעַבְדָּיו :
 35. וַיַּחֲזֹק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה :

BO

בא

CAP. X.

1. And the Lord said unto Moses: Go in unto Pharaoh; for I have ^{made} heavy his heart and the heart of his servants, in order to ^{display}

1. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה כִּי־אֲנִי הִכְבֵּדֹתִי אֶת־לְבֹו וְאֶת־לֵב עַבְדָּיו לְקַעֵן שְׁתִּי

1) Or, boiled. 2) Or, weak in the stem. 3) I. e. hardened. 4) Come. 5) Or, put; show. 6) Heb., his 7) Heb Until when. 8) Heb., he 9) Heb., eye.

see, ¹	ראו	[such] as neither thy fathers have seen.	אֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֲבֹתֶיךָ
that all evil [intention is] before your face.	כִּי רָעָה נֶגְדַּ פְּנֵיכֶם:	nor thy fathers' fathers,	וְאֵלֶּכֶת אֲבֹתֶיךָ
11. Not so;	וְלֹא כֵן	since the day of their being upon the earth	מִיּוֹם הַיּוֹתָם עַל-הָאָרֶץ
go, now, ye men,	לָכוּ נָא הַנִּזְכָּרִים	until this day;	עַד הַיּוֹם הַזֶּה
and serve the Lord;	וְעִבְדוּ אֶת-יְהוָה כִּי אֹתָהּ	and he turned,	וַיִּפֹּן
for this [is what] you desire;	אֲתֶם מִבְּקִשִּׁים	and he went out from Pharaoh.	וַיֵּצֵא מֵעַם פָּרְעֹה:
and ⁴ they drove them out from Pharaoh's ⁵ presence.	וַיִּגְרֶשׁ אֹתָם מֵאֶת פְּנֵי פָרְעֹה:	7. And Pharaoh's servants said unto him:	7. וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פָרְעֹה אֵלָיו
יִשְׁנִי	שְׁנִי	How long	עַד-מָתִי
12. And the Lord said unto Moses:	12. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה	shall this one be to us (as) a snare?	יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ
Stretch out thy hand over the land of Egypt for the locust[s].	וַיִּמָּד יָדְךָ עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם בְּאֶרְבֶּה	Send away the men, that they may serve the Lord their God;	שְׁלַח אֶת-הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבְדוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
and ⁶ they shall come up upon the land of Egypt, and ² they shall eat every herb of the land	וַיָּעֵל עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיֹּאכְלוּ אֶת-כָּל-עֵשֶׂב הָאָרֶץ	that Egypt is destroyed:	כִּי אֲבָדָה מִצְרָיִם:
all that the hail has left.	אֶת כָּל-אֲשֶׁר הִשְׁאִיר הַבָּרָד {	8. And Moses and Aaron were brought back	8. וַיָּשָׁב אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן אֶל-פָּרְעֹה
13. And Moses stretched out his staff	13. וַיִּט מֹשֶׁה אֶת-מַטְּהוֹ	unto Pharaoh.	וַיֹּאמֶר אֵלָהֶם
over the land of Egypt,	עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם	and he said unto them:	לָכוּ עִבְדוּ
and the Lord brought an east wind, over the land	וַיִּבְּה רְוֵם קָדִים בְּאֶרֶץ	the Lord your God;	אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
all that day	כָּל-הַיּוֹם הַהוּא	who and who [are] going?	מִי וּמִי הַחֹלְכִים:
and all the night;	וְכָל-לַיְלָה	9. And Moses said:	9. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנִעְרֵינוּ וּבְנִקְנֵינוּ
it was morning	הַבֹּקֶר הַזֶּה	With our young and with our old	וְגַלְלָה
when the east wind bore the locust[s].	וְרוֹם הַקָּדִים נִשָּׂא אֶת-הָאֶרֶבָה:	will we go;	בְּבָנֵינוּ וּבְכִנּוּתֵינוּ
14. And the locust[s] went up over all the land of Egypt	14. וַיָּעֵל הָאֶרֶבָה עַד כָּל-אֶרֶץ מִצְרָיִם	for [we are to hold] a feast to the Lord.	כִּי מַגִּידָה לָנוּ:
and ⁶ they rested	וַיָּנַח	10. And he said unto them:	10. וַיֹּאמֶר אֵלָהֶם
in all the ⁷ territory of Egypt,	בְּכָל-גִּבּוֹל מִצְרָיִם	So be the Lord with you,	יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם
very ² heavy;	כִּבְדָּ מְאֹד	as I will send you away	בְּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם
before them	לִפְנֵי	and your little ones;	וְאֶת-מִטְבְּכֶם

1) Heb., Until when. 2) I. e., who are they that shall go? 3) Or, look [to it]; for evil is before

4) Heb., he; or, and they were driven out. 5) Heb., face. 6) Heb., he. 7) Heb., border. 8) I. e., numerous

1) all the territory of Egypt.
20. But the Lord hardened Pharaoh's heart, and he did not send away the children of Israel.

21. And the Lord said unto Moses: Stretch out thy hand towards the heaven, and [there] shall be darkness over the land of Egypt.

22. And Moses stretched out his hand towards the heaven;

and [there] was a thick darkness throughout all the land of Egypt three days.

23. They did not see one another.

and they did not arise, any one from his place,

[for] three days; but for all the children of Israel was light in their dwellings.

24. And Pharaoh called for Moses,

and he said: To ye, serve the Lord your God, only your flocks and your herds shall remain behind;

also your little ones may go with you.

25. And Moses said: Thou must also give into our hands sacrifices and burnt offerings, that we may sacrifice to the Lord our God:

בְּכָל נְכוּל מִצְרַיִם: 20. וַיִּחְזַק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

21 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ יָמִין עַל הַשָּׁמַיִם וְיְהִי חֹשֶׁךְ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיַּמַּשׁ חֹשֶׁךְ:

22 וַיִּטֵּם מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וְיְהִי חֹשֶׁךְ אֲפֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: שְׁלֹשֶׁת יָמִים:

23. לֹא רָאוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ:

וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ: וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ:

וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ: וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ:

24. וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר:

לְכוּ עַבְדוּ אֶת־יְהוָה: רַק צֹאֲנֵכֶם וּבְקָרְכֶם יֵצֵאוּ:

גַּם מִמְּפֹקֵיכֶם יֵלְכוּ עִמָּכֶם:

25. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה: גַּם־אֹתָהּ תִּתֵּן בִּידֵינוּ וּבְחַיִּים וְעֹלֹת וְעֹשִׁינוּ לַיהוָה:

[there] were no such locust[s] as they, and after them [there] will not be such.

15. And they covered the face of all the earth, and the land became dark, and they ate

every herb of the land and all the fruit of the tree which the hail had left; and [there] was not left any green thing on the tree[s],

or on the herb of the field, throughout all the land of Egypt.

16. And Pharaoh hastened to call for Moses and for Aaron,

and he said: I have sinned against the Lord your God and against you.

17. And now, forgive, I pray you, my sin only this time, and entreat

[to] the Lord your God that he may remove from me only this death.

18. And he went out from Pharaoh, and he entreated [unto] the Lord.

19. And the Lord turned a very strong west wind, and it bore away the locust[s],

and threw them into the Red Sea; [there] did not remain one locust.

לֹא־הָיָה כֵּן אַרְבֶּה כְּמֹהוּ וְאַחֲרָיו לֹא־יְהִי־כֵן: 15. וַיִּכְסּוּ אֶת־עֵינֵי כָל־הָאָרֶץ וַתְּהִי־חֹשֶׁךְ הָאָרֶץ וַיֹּאכְלוּ אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֵת כָּל־פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הִותִיר הַבָּרָד וְלֹא־נֹתַר בְּיָרֶק בָּעֵץ:

אוֹת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֵת כָּל־פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הִותִיר הַבָּרָד וְלֹא־נֹתַר בְּיָרֶק בָּעֵץ:

וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: 16. וַיַּחְמֵר פַּרְעֹה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חָטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם:

17. וְעַתָּה שָׂא נָא חַטָּאתִי אֲךָ הַפֶּעַם וְהִעֲתִירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְיִסַּר מֵעָלַי:

רַק אֶת־הַמָּוֶת הַזֶּה: 18. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה פַרְעֹה וַיַּעֲמֵר אֶל־יְהוָה:

19. וַיִּהְיֶה יְהוָה רוּחַ־צָפוֹן חָזָק כְּאֹד וַיִּשָּׂא אֶת־הָאַרְבֶּה וַיִּתְּקֵנָהּ יָמָה סוּף לֹא נִשְׁאָר אַרְבֶּה אֶחָד:

1) Heb., eye. 2) Or, changed [it to] a very strong west wind. 3) Heb., 12. 4) Heb., sex of reeds. 5) Heb., each man his brother

and [every] woman of
her neighbor,
articles of silver

and articles of gold.

3. And the Lord gave

favor [to] the people

in the eyes of the
Egyptians;
also the man Moses

[was] very great

in the land of Egypt,

in the eyes of Pharaoh's
servants
and in the eyes of the
people.

רביעי

4. And Moses said:

Thus has said the Lord:

About midnight

will I go out

in the midst of Egypt.

5. And [there] shall die
every firstborn
in the land of Egypt;

from the firstborn of
Pharaoh
that sits upon his throne

unto the firstborn of the
maidservant
that is behind the hand-
mill;

and every firstborn of
cattle.

6. And [there] shall be

a great cry

throughout all the land
of Egypt,
like which

[there] has never been,

and like which [there]
will not be any more.

7. But against any of
the children of Israel
shall not a dog² move

his tongue,

against man or beast;

in order that you may
know
that the Lord³ separates

וְאִשָּׁה מֵאֵת רֵעֵתָהּ

כְּכֶסֶף

וְכֶלִי זָהָב:

3. וַיִּתֵּן יְהוָה

אֶת־חֵן הָעַם

בְּעֵינֵי מִצְרַיִם

גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה

גָּדוֹל מְאֹד

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

בְּעֵינֵי עֲבָדֵי־פַרְעֹה

וּבְעֵינֵי הָעַם:

רביעי

4. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

כֹּה אָמַר יְהוָה

פְּתַחֲתָה הַדֶּלֶת

אֲנִי יוֹצֵא

בְּתוֹךְ מִצְרַיִם:

5. וְגַם כָּל־בְּכוֹר

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

מִבְּכוֹר פַּרְעֹה

יֹשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ

עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה

אֲשֶׁר אַחֲרֵי הָרֶחֱלִים

וְכָל בְּכוֹר בְּחֵמָה:

6. וְהִיתָה

צִעֲקָה גְדֹלָה

בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם

אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר

לֹא נִהְיָתָה

וּבְמִדְבָּר לֹא תִסָּף:

7. וְיִכְבֹּד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֹא יִחְרֹץ־כָּלֶב

לִשְׁנֵו

כְּמֵאִישׁ וְעַד־בְּחֵמָה

לְמַעַן תֵּדָעוּן

אֲשֶׁר יִפְלֶה יְהוָה

26. And also our cattle

must go with us,

[there] shall not be left
behind a hoof:
for thereof we must take

to serve

the Lord our God;

and we do not know

[with] what we must
serve the Lord,
until we come thither.

27. But the Lord
hardened
Pharaoh's heart,

and he did not want to
send them away.

28. And Pharaoh said to
him:

Go from me;

be careful for thyself,

see my face no more;

for in the day thou seest
my face
thou shalt die.

29. And Moses said:

Thou hast spoken
rightly;

I will see thy face again
no more.

יא

1. And the Lord said
unto Moses:

Yet one plague more

will I bring upon
Pharaoh:

and upon Egypt:

after that

he will send you away
from here;

when he shall send you
away,

entirely he shall surely
drive you out from here.

2. Speak, now,

in the ears of the people,

that they shall ask

[every] man of his
neighbor,

26. וְגַם מִקְנֵנוּ

יֵלֵךְ עִמָּנוּ

לֹא תִשָּׁאֵר פֶּרֶשׁ

כִּי מִקְנֵנוּ נִקֵּחַ

לְעַבֵּד

אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְאֵנָּה לֹא־יָדָע

מַה נַּעֲבֹד אֶת־יְהוָה

עַד בְּאֵנֵינוּ שָׁמָּה:

27. וַיַּחֲזֹק יְהוָה

אֶת־לֵב פַּרְעֹה

וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם:

28. וַיֹּאמְרֵנוּ פַּרְעֹה

לֵךְ מֵעָלַי

הִנְיָמָר לָךְ

אֶל־תִּסָּף רְאוֹת פָּנַי

כִּי בַיּוֹם רְאִיתִךָ פָּנַי

תָּמוּת:

29. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

כֵּן דִּבַּרְתָּ

לֹא־אֶסִּיף עוֹד

רְאוֹת פָּנֶיךָ:

CAP. XI.

1. וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה

עוֹד נִגַּע אֶחָד

אָבִיָּא עַל־פַּרְעֹה

וְעַל־מִצְרַיִם

אַחֲרֵי־כֵן

יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה

בְּשִׁלְחוֹ

בְּדָה גֵּרֶשׁ יִגְרֶשׁ

אֶתְכֶם מִזֶּה:

2. דַּבֵּר נָא

בְּאָזְנֵי הָעַם

וַיִּשְׁאֲלוּ

אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ

1) Or. Get thee away from me. 2) Or. what; Heb., sharpen. 3) Or. distinguishes; puts a difference

אִשְׁפֹּאק 16

into all the congregation
of Israel,
saying:

in the tenth [day] of
this month,
they shall take to
themselves
[every] man

a lamb for a fathers'
house,
a lamb for [every] house.

4. And if the house be
too little for a lamb,

then shall he take [it]

and his neighbor

who is next to his house,

by the number of souls;

[every] man according
to what he eats
shall you count
concerning the lamb.

5. A ²perfect lamb,

a male of one year old

shall ¹you have;

from the sheep,

or from the goats

may you take [it],

6. And you shall have
[it]

in keeping

until the fourteenth day

of this month;

then shall kill it

all the assembly

of the congregation of
Israel

toward evening.

7. And they shall take
of the blood,
and they shall put it

upon the two door posts

and upon the upper
door post,

upon the houses

[אם] which they shall
eat it

3. דְּבָרוּ

אֶרְכֹּל-עַדְתִּי יִשְׂרָאֵל

זֶה מֵר

בְּעֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה

וְיִקְחוּ דָהֶם

אִישׁ

שֶׁה לְבֵית-אָבִתּוֹ

שֶׁה לְבֵיתוֹ :

4 וְאִם-יִמְעַט הַבֵּית

מִהוּיֹת מִשֶּׁה

וְלָקַח הוּא

וְשִׁכְנוֹ

הַקָּרֵב אֶל-בֵּיתוֹ

בְּמִמְכַּת נֶפְשׁוֹ

אִישׁ לְפִי אֲכָלוֹ

תִּכְסֹּו עַל-הַשֶּׁה :

5. שֶׁה תָּמִים

זָכָר בֶּן-שָׁנָה

יְהִיָּה לָכֶם

מִן-הַכֹּבָשִׁים

וּמִן-הָעִזִּים

תִּקְחוּ :

6. וְהָיָה לָכֶם

לְמִשְׁמַרְתָּ

עַד אֶרְבָּעָה עֶשְׂרִים

לַחֹדֶשׁ הַזֶּה

וְשִׁחְטוּ אֹתוֹ

בַּל קָהֵל

עַדְתִּי-יִשְׂרָאֵל

בֵּין הָעֶרְבִים :

7. וְלָקַחוּ מִן-הַדָּם

וַיָּחֲנוּ

עַל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת

וְעַל-הַמִּשְׁקוֹף

עַל-הַבָּתִּים

אֶשֶׁר-יֹאכְלוּ אֹתוֹ

between the Egyptians

and (between) Israel.

8. And [there] shall
come down
all these thy servants

unto me,

and they shall prostrate
themselves to me,

saying:

Go out,

thou and all the people

that follow thee,

and after that I will
go out;

and he went out from
Pharaoh

in glowing anger.

9. And the Lord said
unto Moses:

Pharaoh will not
hearken unto you,

in order to multiply my
wonders

in the land of Egypt.

10. And Moses and
Aaron did

all these wonders

before Pharaoh;

and the Lord hardened

Pharaoh's heart,

and he did not send
away

the children of Israel

from his land.

יב

CAP. XII.

1. And the Lord said

unto Moses and unto
Aaron

in the land of Egypt,

saying:

2. This month [shall be]
unto you

the "beginning of months

the first shall it be to
you

of the months of the
year.

בֵּין מִצְרַיִם

וּבֵין יִשְׂרָאֵל :

8. וְיָרְדוּ

כָּל-עַבְדֶּיךָ אֵתָּה

אֵלַי

וְהִשְׁתַּחֲוּוּ-לִי

לֵאמֹר

צֵא

אַתָּה וְכָל-הָעָם

אֲשֶׁר בְּרִגְלֶיךָ

וְאַחֲרֶיךָ אֲצֵא

וְנִצָּא מִעַם-פָּרֹעַ

בְּחֲרִי-אָף :

9. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

לֹא-יִשְׁמַע אֲרִיכָם

פָּרֹעַה

לְמַעַן רַבּוֹת מוֹפְתֵי

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם :

10. וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ

אֶת-כָּל-הַמִּפְתִּים

הָאֵלֶּה

לִפְנֵי פָרֹעַה

וַיַּחֲזֹק יְהוָה

אֶת-לֵב פָּרֹעַה

וְלֹא שָׁלַח

אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מֵאֶרְצוֹ :

1) Heb., that [are] at the feet. 2) Heb., that [are] at the feet. 3) Heb., that [are] at the feet. 4) Or, be to you 5) Heb., that [are] at the feet.

and I will see the blood,
and I will pass over you,
and [there] shall be no
plague upon you
to destroy,

when I smite
the land of Egypt.

14. And this day shall
be to you for a memorial;

and you shall celebrate it
[as] a feast to the Lord;

throughout your
generations,
as an ordinance for ever
you shall celebrate it.

15. Seven days

shall you eat unleavened
bread;
but on the first day

you shall have put away
leaven
out of your houses;

for any one eating
anything leavened,

that soul shall be cut
off

from Israel,

from the first day

until the seventh day.

16. And on the first day

a holy convocation,

and on the seventh day

a holy convocation

shall be to you;

any manner of work

shall not be done in them

only what must be eaten

by every soul,

that alone

may be done by you.

17. And you shall observe

the unleavened bread;

וראיתי את-הדם
ופסחתי עלכם
ולא-יהיה בכם נגף
למשהית
בחבתי

בארץ מצרים:
14. ויהי היום הזה
(לכם לזכרון)

וחגגתם אותו
חג ליהוה
לדורותיכם

תקת עולם תחגגו:
15. שבועת ימים

מצות תאכלו
אך ביום הראשון
תשביתו שאר
מבתיכם

כי כד אכל חמץ
ונכרתה
הנפש ההוא

מישראל
מיום הראשון
עד-יום השביעי:

16. וביום הראשון
מקרא קדש
וביום השביעי

מקרא קדש
יהיה לכם
כד מלאכה

לא-יעשה בהם
אך אשר יאכל
לכל-נפש
הוא לבדו

יעשה לכם:
17. ושמרתם
את-המצות

(in them).

8. And they shall eat
the flesh
in that night,

roasted with fire,

and unleavened bread;

with bitter [herbs] shall
they eat it.

9. Do not eat of it
raw,

or in any wise cooked
in water;
but roasted with fire;

its head with its legs,

and with its entrails.

10. And you shall not
leave of it
until morning

and that which remains
of it
until morning

you shall burn with fire.

11. And thus shall you
eat it;
your loins girded,

your shoes on your feet,

and your staff in your
hand;
and you shall eat it

in haste;

it is a passover to the
Lord.

12. And I will pass
through the land of
Egypt
in this night,

and I will smite every
firstborn
in the land of Egypt,

both man and beast;

and against all the gods
of Egypt.

I will do judgment;

I [am] the Lord.

13. And the blood shall
be to you
for a sign upon the
houses

where you are;

בהם:

8: ואכלו את הבשר
בליזה הנה

צלי-אש

ומצות

על-מררים יאכלו:

9. אל-תאכלו כמנו

נא

וגשל מבשל במים
כי אם-צלי-אש

ראשו על-רגליו

ועל-קרבו:

10. ולא-תותרו ממנו

עד-בקר

וחגגתו כמנו

עד-בקר

באש תשרפו:

11. וככה תאכלו אותו

מתגנים חגרים

נעליכם ברגליכם

ומקדכם בידכם

ואכלתם אותו

בהתזון

פסח הוא ליהוה:

12. ועברתי

בארץ מצרים

בליזה הנה

והכיתי כל-בכור

בארץ מצרים

מאדם ועד-בהמה

ובכד-אלהי מצרים

אעשה שפטים

אני יהוה:

13. ויהי הדם לכם

לאת על הבתים

אשר אתם שם

22. And you shall take

a bunch of hyssop,

and you shall dip [it]
in the blood
which [is] in the basin,

and you shall strike

(unto) the upper door-
post

and (unto) the two side
door-posts

'with the blood which
[is] in the basin;
and you shall not go out,

any one out of the door
of his house,
until morning.

23. And the Lord will
pass through
to smite the Egyptians;

and he will see the blood
upon the upper door-post

and upon the two side
door-posts,

and the Lord will pass
over the door;

and he will not allow
the destroyer
to come into your houses
to smite [you].

24. And you shall
observe
this thing,

as an ordinance for thee
and for thy children
for ever.

25. And it shall come to
pass,

when you shall come
into the land
which the Lord will give
you,

as he has spoken,

that you shall observe

this service.

26. And it shall come to
pass,

when your children
shall say unto you: }

What [is] this service

to you?

22. וּלְקַחְתֶּם

אֵגֶדֶת אֲזֹזִים

וּמִבְּדִלְתֶּם בָּדֶם

אֲשֶׁר-בַּסֵּף

וְהִנַּצְתֶּם

אֶת-הַמַּשְׁקֹף

וְאֶת-שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת

מִן-הַדָּם אֲשֶׁר בַּסֵּף

וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ

אִישׁ מִבֵּיתוֹ בֵּיתוֹ

עַד-בֹּקֶר :

23. וְעָבַר יְהוָה

לְנַגֵּף אֶת-מִצְרַיִם

וְרָאָה אֶת-הַדָּם

עַל-הַמַּשְׁקֹף

וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת

וּפָסַח יְהוָה

עַל-הַבֵּית

וְלֹא יֵתֵן הַמַּשְׁחִית

לָבוֹא אֶרְבִּיתְכֶם

לְנַגֵּף :

24. וּשְׁמַרְתֶּם

אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה

לְחֻק־לָךְ וּלְבְנֶיךָ

עַד-עוֹלָם :

25. וְהָיָה

כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר יֵתֵן יְהוָה לָכֶם

כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר

וּשְׁמַרְתֶּם

אֶת-הָעֲבֹדָה הַזֹּאת :

26. וְהָיָה

כִּי-יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם

בְּנֵיכֶם

מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת

לָכֶם :

for in this selfsame day

I brought out

your hosts

out of the land of Egypt;

therefore shall you
observe

this day

throughout your
generations,

[as] an ordinance for
ever.

18. In the first [month],

on the fourteenth day
of the month,

at evening,

shall you eat unleavened
bread,

until the one and
twentieth day of the
month,

at evening.

19. Seven days

shall no leaven be found
in your houses;

for any one eating
anything leavened,

that soul shall be cut
of {

from the congregation
of Israel,

whether he be a
stranger,

or a native of the land.

20. Anything leavened

you shall not eat;

in all your ²habitations

shall you eat unleavened
bread.

חֲמִישִׁי

21. And Moses called

for all the elders of Israel

and he said unto them:

³Draw out, and take to
yourselves lambs

for your families,

and kill the ⁴passover
[sacrifice].

וּבְאֹרֶחַ הָאָרֶץ :

20. כֹּל מִחְמָצָה

לֹא תֹאכְלוּ

בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם

תֹאכְלוּ מִצּוֹת :

חֲמִישִׁי

21. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה

לְכָל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר אֲדָהֶם

מִשְׁכּוֹ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן

רְמִישָׁפְחֹתֵיכֶם

וּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח :

כִּי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה

הוֹצֵאתִי

אֶת-צְבֹאאוֹתֵיכֶם

מִן-הָאָרֶץ מִצְרַיִם

וּשְׁמַרְתֶּם

אֶת הַיּוֹם הַזֶּה

לְדֹרֹתֵיכֶם

זִמְתָּ עוֹלָם :

18. בְּרֵאשִׁון

בַּאֲרָבָעָה עָשָׂר יוֹם

2 חֵדֶשׁ

בָּעֶרֶב

תֹאכְלוּ מִצָּת

עַד יוֹם הָאֶחָד

וְעֹשְׂרִים לַחֹדֶשׁ {

בָּעֶרֶב :

19. שִׁבְעַת יָמִים

שׂוֹאֵר לֹא יִמָּצֵא

בְּבֵיתֵיכֶם

כִּי כִּי-אֵכֹל מִחְמָצָה

וְנִכְרְתָה

הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת

מֵעֵדֶת יִשְׂרָאֵל

בֶּנִי

וּבְאֹרֶחַ הָאָרֶץ :

20. כֹּל מִחְמָצָה

לֹא תֹאכְלוּ

בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם

תֹאכְלוּ מִצּוֹת :

חֲמִישִׁי

21. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה

לְכָל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר אֲדָהֶם

מִשְׁכּוֹ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן

רְמִישָׁפְחֹתֵיכֶם

וּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח :

(1) Heb., among the sojourner[s], or among the native[s], etc. (2) Or, dwellings. (3) Or, Go forth

(4) Heb., cause to touch. (5) Heb., from. (6) Or, means.

'both you

'and the children of
Israel;
and go serve the Lord,

as you have spoken.

32. 'Both your flocks

'and your herds take,

as you have spoken,

and go;

and bless me also.

33. And the Egyptians
pressed
upon the people.

to hasten

to send them away out
of the land;
for they said:

We are all ^{dying}.

34. And the people took
up

their dough

before it was leavened.

their kneading-vessels

being bound up in their
clothes
upon their shoulder[s].

35. And the children of
Israel did
according to the word
of Moses:

and they asked of the
Egyptians
articles of silver, and
articles of gold,
and garments.

36. And the Lord gave

favor [to] the people

in the eyes of Egypt,

and they gave them
what they asked;
and they emptied out
the Egyptians.

37. And the children of
Israel journeyed
from Raameses to
Succoth,
about six hundred
thousand
on foot.

the men aside from
little ones.

גם אתם

גם בני ישראל

ולכו עבדו את יהוה

כדברכם :

32. גם צאנכם

גם בקרכם קחו

כאשר דברתם

ולכו

ויברכתם גם אתי :

33. ותחזק מצרים

על העם

למהר

לשדחם מן הארץ

כי אמרו

כלנו מתים :

34. וישא העם

את בצקו

מרים יחמץ

משארתם

צרות בשמלותם

על שכמם :

35. ובני ישראל עשו

כדבר משה

וישאלו מצרים

כלי כסף וכלי זהב

ושמלות :

36. ויהוה נתן

את חן העם

בעיני מצרים

וישאלום

וינצלו את מצרים :

37. ויסעו בני ישראל

מרעמסס סבחה

כשש מאות ארף

רגלי

הנברים לבד מן :

27. That you shall say:

It is a passover sacrifice
to the Lord,
who passed

over the houses of the
children of Israel
in Egypt,

when he smote the
Egyptians,
and our houses he
delivered;
and the people bowed
their heads,
and they prostrated
themselves.

28. And the children of
Israel went and did [so]:

as the Lord had
commanded
Moses and Aaron,
so did they.

ישאי

29. And it came to pass
at midnight.

that the Lord smote
every firstborn

in the land of Egypt,

from the firstborn of
Pharaoh,

that [was] sitting upon
his throne,
unto the firstborn of
the captive

who [was] in the
dungeon,
and every firstborn of
cattle.

30. And Pharaoh rose
up [by] night,
he, and all his servants,

and all the Egyptians;

and [there] was a great
cry
in Egypt;

for [there] was not a
house,
where there was not
one dead.

31. And he called

for Moses and for Aaron

[by] night,

and he said:

Rise up, go out from the

midst of my people

27. ואמרתם

זבח פסח הוא ליהוה

אשר פסח

על בתי בני ישראל

במצרים

בנצלו את מצרים

ואת בתינו הציל

ויקד העם

וישתחו :

28. וילכו ויעשו

בני ישראל

כאשר צוה יהוה

את משה ואהרן

כן עשו :

ישאי

29. ויהי בליל

ניחה חכה

כל בכור

בארץ מצרים

מבכור פרעה

הישוב עבד

עד בכור השבי

אשר בבית הבור

וכל בכור בהמה :

30. ויקם פרעה לילה

הוא וכל עבדיו

ובני מצרים

ותהי צעקה גדלה

במצרים

כי אין בית

אשר אין שם מת :

31. ויקרא

למשה ולאהרן

לילה

ויאמר

קומו צאו מתוך עמי

1) Heb., also. 2) Or, about to die. 3) Heb, his. 4) Or made them to ask: i. e., encouraged them to ask. 5) Or, plundered.

unto Moses and unto Aaron:

This is the ordinance of the passover:

Any alien

shall not eat thereof.

44. But every servant of a man, [that is] bought with money,

when thou hast circumcised him, then he may eat thereof.

45. A resident foreigner and a hired servant shall not eat thereof.

46. In one house shall it be eaten; thou shalt not bring out [any] of the flesh

outside;

and a bone

shall you not break thereof.

47. All the congregation of Israel shall prepare it.

48. And when a stranger shall sojourn with thee,

and will prepare a passover unto the Lord, let all his males be circumcised,

and then he may come near to prepare it; and he shall be

as a native of the land;

but any one uncircumcised shall not eat thereof.

49. One law shall be for the native

and for the stranger

that sojourns in the midst of you.

50. And all the children of Israel did [so];

as the Lord had commanded Moses and Aaron,

so did they

אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

וְזֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח

כָּל־בֶּן־נָכָר לֹא־יֵאכֹל בוֹ :

44. וְכֹל עֶבֶד אִישׁ מִקְנֵת פֶּסֶף

וּמִלְתָּה אֹתוֹ אִזּוֹ יֵאכֹל בוֹ :

45. הַיּוֹשֵׁב וְשֹׂכֵר לֹא־יֵאכֹל בוֹ :

46. בְּבֵית אֶחָד וְיֵאכֹל לֹא־תוֹצִיא מִן־הַבֵּית כֶּן־הַבָּשָׂר

חֻצָּה

וְעֵצִים

לֹא־תִשְׁבְּרוּ בוֹ :

47. כָּל־עֵבֶת יִשְׂרָאֵל יַעֲשֶׂה אֹתוֹ :

48. וְכִי־יָגוּר אִתְּךָ גֵר

וְיַעֲשֶׂה פֶסַח לַיהוָה הַמּוֹלֵל לוֹ כֶּן־זָכָר

וְאִזּוֹ יִקָּרֵב לַעֲשֹׂתוֹ וְהָיָה

כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ

וְכִי־עָרֵל לֹא־יֵאכֹל בוֹ :

49. תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לְאֶזְרָח

וְגֵר

הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם :

50. וַיַּעֲשׂוּ כָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַתָּה־אַהֲרֹן

כֵּן עָשׂוּ :

38. And also a mixed multitude went up with them;

and flocks and herds, very much cattle.

39. And they baked [of] the dough, which they brought out

from Egypt,

unleavened cakes.

for it was not leavened,

because they were driven out from Egypt, and they were not able

to tarry,

and also food for a journey they had not prepared for themselves

40. And the time of dwelling of the children of Israel,

which they dwelt in Egypt, [was] thirty year[s]

and four hundred years.

41. And it came to pass

at the end of thirty year[s] and four hundred year[s]

and it came to pass

in this selfsame day,

went out

all the hosts of the Lord

from the land of Egypt.

42. It is a night of celebration to the Lord

for bringing them out

from the land of Egypt;

it is this night,

[which is] a celebration to the Lord for all the children of Israel

throughout their generations.

43. And the Lord said

38. וְגַם־עַרְב וִיב

עָלָה אִתָּם

וְצֹאן וּבָקָר מְקֻנָּה כְּבֵד מְאֹד :

39. וַיֹּאפֹּו אֶת הַדָּגָץ אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ

מִמִּצְרַיִם

עֲנֹת כִּצּוֹת

כִּי לֹא חֻמֵּן

כִּי־גִדְּשׁוּ מִמִּצְרַיִם

וְלֹא יָכְלוּ

לְהִתְמַחֵמֶם

וְגַם־צֹדָה

לֹא־עָשׂוּ לָהֶם :

40. וּמוֹיֶשֶׁב

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם

שְׁלִשִׁים שָׁנָה

וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה :

41. וַיְהִי

מִקֵּץ שְׁלִשִׁים שָׁנָה

וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה

וַיְהִי

בְּשֹׁעֲם הַיּוֹם הַזֶּה

יָצְאוּ

כָּל־צִבְאוֹת יְהוָה

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

42. לֵיל עֲשָׂרִים הוּא

לַיהוָה

דְּהוֹצִיָּאם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

הוּא־הַזֵּיכָר הַזֶּה

לַיהוָה שְׁמִרִים

לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

דְּדֹרֹתָם :

43. וַיֹּאמֶר יְהוָה

a land
flowing with milk and
honey,
that thou shalt perform

this service
in this month

6 Seven days
shalt thou eat unleavened bread,
and on the seventh day

[shall be] a feast to the Lord

7. Unleavened bread shall be eaten
the seven days;

and no leavened bread shall be seen with thee,
and no leaven shall be seen with thee
in all thy territory.

8. And thou shalt tell to thy son
in that day,
saying:

it is because of that
[which] the Lord did for me,
when I went out from Egypt.

9. And it shall be to thee
(for) a sign upon thy hand,
and (for) a memorial between thy eyes:
in order that the law of the Lord may be
in thy mouth;

for with a strong hand
has the Lord brought thee out from Egypt.

10. And thou shalt keep this ordinance
in its season,
from year to year.

11. And it shall be,
when the Lord shall bring thee
into the land of the Canaanite,
as he has sworn to thee
and to thy fathers,

אֶרֶץ
זֹבֶת חֵלֶב וְדָבָשׁ
וַעֲבַדְתָּ
אֶת־הַעֲבֹדָה הַזֹּאת
בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה :

6. שִׁבְעַת יָמִים
תֹּאכַל מִצַּת
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
חַג לַיהוָה :

7. מִצַּת יֹאכַל
אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים
וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ חֶמֶץ
וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֵר
בְּכָל־נְבִלָּהְךָ :

8. וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ
בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר

בְּעֲבוּר זֶה
עָשָׂה יְהוָה לִי
בְצֵאתִי מִמִּצְרַיִם :

9. וְהָיָה לְךָ
לְאוֹת עַל־יָדְךָ
וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ
לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יי
בְפִיךָ

כִּי בְיָד חֲזָקָה
הוֹצִיאָךְ יי מִמִּצְרַיִם :

10. וְשָׁמַרְתָּ
אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת
לְכוֹנֶעֱדָהּ
מִיָּמִים יְמִימָה :

11. וְהָיָה
כִּי־יְבִיאָךְ יְהוָה
אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ
וְלֹאֲבֹתֶיךָ

51. And it came to pass,
in this selfsame day
the Lord brought out
the children of Israel
from the land of Egypt
by their hosts.

וַי
שָׁבַע

1. And the Lord said
unto Moses,
saying:

Sanctify to me
every firstborn,

1) whatsoever opens the womb,
among the children of Israel,
both of man and of beast;
it belongs to me.

2. And Moses said
unto the people:

Remember this day,
[in] which you went out

from Egypt,
out of the house of
"slavery":
for by strength of hand

the Lord brought you out
from here:

and no leavened bread shall be eaten

4. This day you are going out,
in the month Abib.

5. And it shall be,
when the Lord shall bring thee
into the land of the Canaanite,
and the Hittite, and the Amorite
and the Hivite, and the Jebusite,
which he has sworn
to thy fathers
to give thee,

5. וַיְהִי
בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה
הוֹצִיא יְהוָה
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
עַל־עֲבָדָתָם :

CAP. XIII.
שְׁבִיעִי

1. וַיֹּדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :
2. קִדְּשִׁילִי

כָּל־בְּכוֹר
מִמֶּה שֶׁ־יִפְתָּח
בְּלֶחֶם הַבֶּטֶן
בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּאָדָם וּבְבֶהֱמָה
כִּי הוּא :

3. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־הָעָם

זְכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה
אֲשֶׁר יֵצְאתֶם
מִמִּצְרַיִם

מִבֵּית עֲבָדִים
כִּי בַחֲזֶק יָד
הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם
מִזֶּה :

וְלֹא יֹאכַל חֶמֶץ :
4. הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים
בַּחֹדֶשׁ שֶׁ־הָאֵבִיב :

5. וְהָיָה
כִּי־יְבִיאָךְ יְהוָה
אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי
וְהַחִוִּי וְהַיְּבוּסִי
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע

לְאֲבֹתֶיךָ
לָתֶת לְךָ

1) Or. the opener of every womb. 2) Or, among. 3) Heb. אֵפֶסֶת

all that open the womb,
the males;
but every firstborn of
my sons
I redeem.
16. And it shall be
for a sign upon thy
hand,
and for frontlets
between thy eyes;
for by strength of hand
the Lord brought us out
from Egypt.

B'SHALLACH

17. And it came to pass,
when Pharaoh had sent
away
the people,
that God did not lead
them
[by] the way of the land
of the Philistines,
because it [was] near;
for God said:
Lest the people repent
when they see war,
and they return to Egypt
18. But God ^{led} about
the people
[by] the way of the
wilderness,
[to the] Red Sea;
and armed
went up the children of
Israel
out of the land of Egypt.
19. And Moses took
the bones of Joseph
with him:
for he had made the
children of Israel to
swear,
saying:

כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם
הַזָּכָרִים
וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי
אֲפֹדָה :
16. וְהָיָה
לְאוֹת עַל־יָדְךָ
וּלְמוֹטֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ
כִּי בְחֹזֶק יָד
הוֹצִיאָנוּ יְהוָה
מִמִּצְרַיִם :

בְּשַׁלַּח

17. וַיְהִי
בַשַּׁחַר פָּרַעַה
אֶת־הָעָם
וְלֹא־נָהָם אֱלֹהִים
הָדָרָה אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
כִּי קָרוֹב הוּא
כִּי אָמַר אֱלֹהִים
פֶּן־יִנָּחֵם הָעָם
בְּרֹאֲתָם מִלְחָמָה
וְשָׁבוּ מִצְרַיִם :
18. וַיִּסַּב אֱלֹהִים
אֶת־הָעָם
הָדָרָה בַּמִּדְבָּר
יַם־סוּף
וְחִמְשִׁים
עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :
19 וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת־עַצְמוֹת יוֹסֵף
עִמּוֹ
כִּי נִשְׁבַּע הַשָּׁבִיעַ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כֹּאמֹר

and he shall give it to
thee.
12. That thou shalt ^{set}
apart
all that opens the womb
to the Lord,
and every firstling that
comes of a beast
which thou shalt have,
the males,
[shall belong] to the
Lord.
13. And every firstling
of an ass
shalt thou redeem with
a lamb;
and if thou wilt not
redeem [it],
then shalt thou break
its neck;
and every firstborn of
man
among thy sons
shalt thou redeem.
מִפֶּטֶר
14. And it shall be,
when thy son shall ask
thee
in time to come,
saying:
What [is] this?
that thou shalt say unto
him:
By strength of hand
the Lord brought us out
from Egypt,
from the house of
slavery.
15. And it came to pass,
when Pharaoh was [too]
hard³
to send us away,
that the Lord slew
every firstborn
in the land of Egypt,
from the firstborn of man
and unto the firstborn of
beast,
therefore I sacrifice to
the Lord

יִנָּתֶנָּה לָּךְ :
12. וְהִעַבְרָתָּ
כָּל־פֶּטֶר־רֶחֶם
לַיהוָה
וְכָל־פֶּטֶר אֲשֶׁר
בְּהֶמָה
אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ
הַזָּכָרִים
לַיהוָה :
13. וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר
תִּפְדֶּה בִשָּׂה
וְאִם־לֹא תִפְדֶּה
וַעֲרַפְתּוֹ
וְכָל־בְּכוֹר אָדָם
בְּבָנֶיךָ
תִּפְדֶּה :
מִפֶּטֶר
14. וְהָיָה
כִּי־יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ
מָחָר
לֵאמֹר
מַה־זֶּאת
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
בְּחֹזֶק יָד
הוֹצִיאָנוּ יְהוָה
מִמִּצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים :
15. וַיְהִי
כִּי־הִקְשָׁה פָּרַעַה
לִשְׁחַדָּנוּ
וַיַּהַרְגֵם יְהוָה
כָּל־בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבְּכוֹר אָדָם
וְעַד־בְּכוֹר בְּהֶמָה
עַל־כֵּן אֲנִי זֹכֵר לִי

1) Heb., make to pass over. 2) Heb., to-morrow. 3) I e., obstinately refused. 4) Or, made turn

that he will pursue after them,
and I will be honored
through Pharaoh,
and through all his army;

and the Egyptians shall know
that I [am] the Lord;

and they did so.

5. And it was told to the king of Egypt
that the people had fled;

and [there] was changed
the heart of Pharaoh
and his servants
concerning the people;

and they said:

What [is] this we have done,
that we have sent away

Israel

from serving us?

6. And he prepared his chariot,
and his people he took with him.

7. And he took

six hundred chosen chariot[s],

and all the chariot[s] of Egypt,
and warriors over all of them.

8. And the Lord hardened
one heart of Pharaoh,

the king of Egypt,

and he pursued

after the children of Israel,

while the children of Israel went out
with an exalted hand.

שני

9. And the Egyptians pursued
after them;

and they overtook them
encamping by the sea,

all the horse[s].

וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵיהֶם
וַאֲפָכְדָה בַּפָּרָעָה
וּבְכָל-חֵיזָו

וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם
כִּי-אֲנִי יְהוָה
וַיַּעֲשׂוּ-כֵן :

5. וַיִּגֵּד לַמֶּלֶךְ מִצְרַיִם
כִּי בָרַח הָעָם
וַיִּחַפֵּךְ

לִבְבּ פָּרָעָה וְשָׂבָדָיו
אֶל-הָעָם
וַיֹּאמְרוּ

מַה-זֹּאת עֲשִׂינוּ
כִּי-שָׁלַחְנוּ
אֶת-יִשְׂרָאֵל

מִעֲבָדֵנוּ :

6. וַיֹּאמֶר אֶת-רֶכֶבּוֹ
וְאֶת-עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ :

7. וַיִּקַּח

שֵׁשׁ-מֵאוֹת רֶכֶב
{ בָּחוּר

וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם
וְשָׁלָשׁם עַד-פָּדָו :

8. וַיְחַזֵּק יְהוָה
אֶת-לִב פָּרָעָה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם

וַיִּרְדֹּף

אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָצְאוּ
בְיָד רָמָה :

שני

9. וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם
אַחֲרֵיהֶם

וַיַּשִּׁיגוּ אוֹתָם
חֲנִים עַל-תֵּימָם
כָּל-סוּסֵם

God will surely visit you,
and you shall [then]
bring up
my bones from here
with you.

20. And they journeyed
from Succoth,
and they encamped in
Etham,

at the end of the
wilderness,

21. And the Lord went
before them
by day in a pillar of
cloud,
to lead them the way;

and by night in a pillar
of fire,
to give light to them,

to go by day-and by
night.

22. He did not remove
the pillar of cloud by day

and the pillar of fire by
night
[from] before the people.

יד

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Speak

unto the children of
Israel,

that they return,

and encamp

before Pi Hahiroth,

between Migdol and
(between) the sea,
before Baal Zephon,

opposite it shall you
encamp
by the sea.

3. And Pharaoh will say
of the children of Israel:

They are entangled in
the land,
the wilderness has shut
them in.

4. And I will harden
Pharaoh's heart,

פָּקֹד יִפְקֹד אֲלֵיהֶם
{ אֶתָּכֶם

וְהָעֲלִיתֶם

אֶת-עַצְמוֹתַי מִזֶּה
אֶתָּכֶם :

20. וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת
וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְמֹת

בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר :

21. וַיֵּי הַלֶּךְ לִפְנֵיהֶם
יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן
לְנִהֲתָם הַדֶּרֶךְ

וּלְיָלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ
לְהָאִיר לָהֶם

לִלְכֹת יוֹמָם וּלְיָלָה :

22. לֹא-יִמִּישׁ
עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם
וְעַמּוּד הָאֵשׁ לְיָלָה

לִפְנֵי הָעָם :

CAP. XIV.

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

2. דַּבֵּר
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיָּשָׁבוּ
וַיַּחֲנוּ

לִפְנֵי פִי הַחֲרוֹת

בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם

לִפְנֵי בַּעַל צֶפֶן
וַיַּחֲנוּ תַחְנוּ

עַל-הַיָּם :

3. וַאֲמַר פָּרָעָה
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל

נִכְבְּסִים הֵם בְּאֶרֶץ
מִדְבָּר עֲלֵיהֶם תִּמְדְּרִי :

4. וַיְחַזְּקֵתִי
אֶת-לִב פָּרָעָה

1) Or, edge, border. 2) I. e., that they might go. 3) Or, The pillar of cloud etc. did not depart (cease)

4) Or. confused. 5) Or, turned, 6) By yoking the animals to the chariots. 7) Or. captains. 8) Or. and

for the Egyptians whom you have seen to-day,	כִּי אֲשֶׁר רִאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם { לא תִּסְמְךוּ לְרֹאשׁוֹן { עוֹד	the chariot[s] of Pharaoh and his horsemen, and his army, by Pi Hahiroth, before Baal Zephon.	רֶכֶב פָּרָעָה וּפָרָשָׁיו וְחֵילוֹ עַל־פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בַּעַל צֶפֶן :
for ever.	עַד־עוֹלָם :	10. And Pharaoh came near: and the children of Israel raised their eyes,	10. וּפָרָעָה תִּקְרֹב וַיִּשָּׂאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם
14. The Lord will fight for you, and you shall keep silent.	14. יְהוָה יִלָּחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תִּחְרְשׁוּן :	and, behold, the E- gyptians were marching after them:	וַהֲנִה מִצְרַיִם אֹנֶמֶת אַחֲרֵיהֶם
15. And the Lord said unto Moses: Why criest thou unto me?	15. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה מַה־תִּצְעַק אֵלַי דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ :	and they feared exceedingly, and the children of Israel cried unto the Lord.	וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה :
16. And thou lift up thy staff, and stretch out thy hand over the sea, and divide it;	16. וְאַתָּה הָרִם אֶת־מַטֶּהְךָ וַיִּנָּמָה אֶת־יַדְךָ עַל־הַיָּם וַיִּבְקַעְהוּ וַיִּבְּאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבָשָׁה :	11. And they said unto Moses: Is it because [there were] no graves in Egypt, [that] thou hast taken us away to die in the wilderness?	11. וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הֲמִבְּלִי אִין־קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לִקְחָתֵנוּ לָמוֹת בְּמִדְבָּר מִה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ לְהוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם :
and the children of Israel shall go into the midst of the sea on the dry ground.	17. וַאֲנִי הִנְנִי מֵחַזֵּק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וַיִּבְּאוּ אַחֲרֵיהֶם וַאֲבָקְדָה בְּפָרָעָה וַיִּבְכְּ־חֵילוֹ בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו :	12. Is not this the word which we spoke unto thee: in Egypt, saying: 'Let us alone, and let us serve the Egyptians?'	12. הֲלֹא זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חַדֵּל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עַבֹּד אֶת־מִצְרַיִם מִמָּוְתוֹ בְּמִדְבָּר :
17. And I, behold, I will harden the heart of the Egyptians, and they will follow them:	18. וְאִנִּי יְהוָה בְּהַכְּבֹדִי בְּפָרָעָה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו :	13. And Moses said unto the people: Do not fear; stand [still], and see the salvation of the Lord which he will do for you to-day;	13. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ הֲתִנָּצְבוּ וְרֹאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם
and I will be honored through Pharaoh, and through all his army, through his chariots and through his horsemen.	19. וַיִּסַּע מִלֶּאכֶה הָאֱלֹהִים הַהֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּקָּדַךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עֲמּוּד הָעָנָן מִפְּנֵיהֶם		

1) Heb. ~~came~~ from us. 2) Or. that we should die in, etc. 3) Or. while.

and the Egyptians said:

Let us flee from the face
of Israel:
for the Lord [is] fighting
for them
against the Egyptians.

רביעי

26. And the Lord said
unto Moses:
Stretch out thy hand
over the sea,

and the waters shall
return
upon the Egyptians,
upon ³their chariot[s],

and upon ³their
horsemen.
27. And Moses stretched
out his hand
over the sea,

and the sea returned
at the turning of
morning¹
to its strength,

while the Egyptians
[were] fleeing
against it;

and the Lord ⁴overthrew
the Egyptians
in the midst of the sea.

28. And the waters
returned,
and they covered the
chariot[s],
and the horsemen,

together with all the
army of Pharaoh,
that came after them
into the sea,

[there] did not remain
even one.

29. But the children of
Israel
walked upon dry ground
in the midst of the sea;

and the waters [were] a
wall to them
from their right hand
and from their left hand.
30. Thus the Lord saved

ויאמר מצרים

אנוסה מפני ישראל
כי יהוה נלחם להם
במצרים:

רביעי

26 ויאמר יי אל משה
נמה את ידך
על הים

וישובו המים
על מצרים
על רכבו

ועל פרשיו:
27 ויט משה את ידו
על הים

וישב הים
לפנות בקר
לאימתו

ומצרים נסים
לקראתו
וינער יהוה

את מצרים
בתוך הים:
28 וישובו המים

ויכסו את הרכב
ואת הפרשים
לכל חיל פרעה

הבאים אחריהם
במים
לא נשאר בהם

שום אחד:
29 ובני ישראל
הלכו ביבשה

בתוך הים
והמים להם חמה
מימין ומשמאלם:

30 ויושע יהוה

and it stood behind
them.

20. And it came
between the camp of the
Egyptians
and (between) the camp
of Israel;
and [there] was

the cloud and the dark-
ness [to the Egyptians],
but it gave light by night
[to Israel]:
and the one came not
near unto the other
all the night.

21. And Moses stretched
out his hand
over the sea;
and the Lord caused the
see to go [back]
by a strong east wind

all the night,
and he made the sea
dry land,

and the waters were
divided.

22. And the children of
Israel came
into the midst of the sea
upon the dry ground;
and the waters [were] a
wall to them
from their right hand
and from their left hand.

23. And the Egyptians
pursued,
and they came after
them,
[even] all Pharaoh's
horse[s],
his chariot[s], and his
horsemen,
into the midst of the sea.

24. And it came to pass
in the morning watch,
that the Lord looked
upon the camp of the
Egyptians

through the pillar of fire
and cloud,
and he confused

the camp of the
Egyptians.

25. And he ⁵took off
the wheel[s] of ⁶their
chariots,
and he made ⁴them drive
with difficulty;

ויעמד מאחריהם:

20. ויבא
בין מחנה מצרים
ובין מחנה ישראל
ויהי

הענן והחשך
ויאר את הילל
ולא קרב זה אד זה
כל הלילה:

21. ויט משה את ידו
על הים

וינער יהוה את הים
ברוח קדים עזה
כל הלילה

וישם את הים
לחרבה
ויבקעו המים:

22. ויבאו בני ישראל
בתוך הים ביבשה
והמים להם חמה
מימין ומשמאלם:

23. וירדפו מצרים
ויבאו אחריהם
כל סוס פרעה

רכבו ופרשיו
אחריהם הים:

24. ויהי
באשמרת הבקר
וישקף יהוה

אד מחנה מצרים
בעמוד אש וענן
ויהם

את מחנה מצרים:
25. ויסר
את אפן מרכבתיו

וניהגהו בכבדה

1) Or, and there came after them all, etc. 2) Some translate: bound the wheels, etc., as: ³ Heb., his. 4) Heb., lim. 5) I e., when the morning appeared 6) Or. shook off.

were sunk in the Red Sea.

6. The ⁶deeps covered them; they went down into the depths like a stone.

6. Thy right hand, O Lord, is glorified in power;

Thy right hand, O Lord, dashed in pieces the enemy.

7. And in the greatness of thy excellency thou overthrewest those rising up against thee; Thou sentest forth thy wrath,

it consumed them as stubble,

8. And with the breath of thy nostrils were heaped up waters;

Like a wall stood

running [waters];

The deeps were congealed in the heart of the sea.

9. The enemy said:

I will pursue,

I will overtake,

I will divide [the] spoil,

My soul shall be filled with them;¹

I will draw my sword,

my hand shall destroy them.

10. Thou didst blow with thy wind, the sea covered them;

They sank as lead

in the mighty waters.

11. Who is like thee among the gods, O Lord? Who is like thee

glorified in holiness,

fearful [in] praises,

doing wonders?

12. Thou hast stretched out thy right hand, [the] earth swallowed them.

מִבְּעוֹר בְּיַם סוּף :

5. תַּהֲמַת יִבְסְגּוּמוֹ

יִרְדּוּ בַּמְצוֹלֹת

כְּמוֹ-אֶבֶן :

6. יְמִינֶךָ יְהוָה

נִאֲדָרִי בַכֹּחַ

יְמִינֶךָ יְהוָה

תִּרְעַץ אוֹיֵב :

7. וּבְכֹרֶב גָּאוֹנֶךָ

תַּהֲרַם קִמְיָךָ

תִּשְׁלַח חֲרֹנֶךָ

יֹאכֲלֵמוֹ כְּפֶשֶׁת :

8. וּבְרוּחַ אַפְּיָךָ

נִצַּרְמוּ-מַיִם

נִצְבּוּ כְּמוֹ-יֶדַע

נָזְלִים

קִפְאוּ תַהֲמַת

בְּלִבָּיִם :

9. אָמַר אוֹיֵב

אֶךְ דָּךְ

אֲשִׁינִי

אֲחַלֵּק שָׁלָל

תַּמְלִאֲמוֹ נַפְשִׁי

אֶרִיק חֶרְבִּי

תִּזְרִישְׁמוֹ יָדִי :

10. נִשְׁפַּת בְּרוּחְךָ

כִּסְמוֹ יָם

צָלְדוּ בַעֲזוֹתֶיךָ

בְּמַיִם אֲדִירִים :

11. מִי-כִמְכָּה בְּאַלֹהִים יי

מִי כִיָּכָה

נִאֲדָר בְּכֹחַשׁ

נֹרָא תַהֲלֹת

עֲשֵׂה-פִלֵּא :

12. נָמִית יְמִינֶךָ

תִּבְלַעְמוֹ אֶרֶץ :

in that day

Israel

out of the hand of the Egyptians;

and Israel saw

the Egyptians

dead

upon the sea shore.

31. And Israel saw

the great ¹power

which the Lord had ²shown

against the Egyptians;

and the people feared the Lord,

and they believed in the Lord and in Moses his servant.

טו

1. Then sang Moses

and the children of Israel

this song

to the Lord.

and they ²spoke, saying:

I will sing to the Lord,

for he is highly exalted;

[The] horse and his rider

has he thrown into the sea,

2. My strength and song is the ⁴Lord,

And he was to me a salvation;

This is my God,

and I will glorify him;

My father's God,

and I will exalt him.

3. The Lord is a man of war;

The ETERNAL is his name.

4. The chariots of Pharaoh

and his army

has he cast into the sea;

And his choice ⁵warriors

בַּיּוֹם הַהוּא

אֶת-יִשְׂרָאֵל

מִיַּד מִצְרַיִם

וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל

אֶת-מִצְרַיִם

מֵת

עַל-שַׂפַּת הַיָּם :

31. וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל

אֶת-הַקֹּחַ הַגָּדוֹל

אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה

בְּמִצְרַיִם

וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת-יְיָ

וַיִּאֱמִינוּ בַיהוָה

וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ :

CAP. XV.

1. אָז יִשְׁרַח-מֹשֶׁה

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת

לַיהוָה

וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר

אֲשִׁירָה לַיהוָה

כִּי-נִצָּה נָאָה

סוֹם וְרִכְבּוֹ

רָמָה בַיָּם :

2. עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה

וַיְהִי-לִי לִישׁוּעָה

זֶה אֱלֹהִי

וְאֲנוּחִי

וְאֵלֹהֵי אָבִי

נֹאמְרֵמְנֵהוּ :

3. יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה

יְהוָה שְׁמוֹ :

4. מִרְכַּבַּת פְּרָעָה

וַחֲיִלוֹ

יָרָה בַיָּם

וּמִבְחַר עֲלֵשָׁיו

1) Heb., hand. 2) Heb., done. 3) Or, said. 4) יְיָ probably an abbreviation of יהוה. 5) Or captains. 6) Or, floods. 7) I. e., my lust shall be satisfied upon them

walked on dry ground
in the midst of the sea.
20. Then took
Miriam the prophetess,
the sister of Aaron,
the timbrel in her hand;
and all the women went
out
after her
with timbrels and with
dances.
21. And Miriam
answered to them:
Sing ye to the Lord,
for he is highly exalted;
[The] horse and his rider
has he thrown into the
sea.
22. And Moses caused
Israel to journey
from the Red Sea,
and they went out
into the wilderness of
Shur;
and they went three
days
in the wilderness.
and they did not find
water.
23. And they came to
Marah,
but they were not able
to drink water from
Marah,
for they [were] bitter;
therefore
one called its name
Marah.
24. And the people
murmured
against Moses, saying:
What shall we drink?
25. And he cried unto
the Lord,
and the Lord showed
him a tree,
and he cast [it] into the
waters;
and the waters became
sweet,
there he made for them

הלכו בַּיַּבֵּשָׁה
בְּתוֹךְ הַיָּם :
20. וַתִּקַּח
מִרְיָם הַנְּבִיאָה
אָחוֹת אַהֲרֹן
אֶת-הַתִּמְבֵּל בְּיָדָהּ
וַתֵּצֵאנָה כָּל-הַנָּשִׁים
אַחֲרֶיהָ
בְּתִמְבֵּלִים וּבְמִחֲלָת :
21. וַתֹּאמֶר מִרְיָם
לַנָּשִׁים לֵאמֹר
שִׁירוּ לַיהוָה
כִּי-נִאֲדָה נָאָה
סוֹם וְרֹכֶב
רָמָה בָּיָם :
22. וַיִּסַּע מֹשֶׁה
אֶת-יִשְׂרָאֵל
מִיַּם-סוּף
וַיֵּצְאוּ
אֶל-בְּרֶדְ-שׁוּר
וַיֵּלְכוּ שְׁלֹש־יָמִים
בְּבֶרֶד
וְלֹא-מָצְאוּ מַיִם :
23. וַיָּבֹאוּ מֵרֶחֶק
וְלֹא יָכֹלוּ
לִשְׁתֹּת מִיַּם-מֶרָה
כִּי מָרִים הֵם
עַל-כֵּן
קָרָא שְׁמָהּ מֶרָה :
24. וַיִּלְלוּ הָעָם
עַל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר
כִּי-נִשְׁתָּה :
25. וַיִּצַּעַק אֶל-יְהוָה
וַיַּרְהוּ יְהוָה עֵץ
וַיַּשְׁלֵךְ אֶל-הַמַּיִם
וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם
שָׁם שָׁם לוֹ

13. Thou hast led in thy
mercy
the people which thou
hast redeemed;
Thou hast guided [them]
in thy strength
unto the habitation of
thy holiness.
14. Peoples have heard,
they trembled;
Trembling seized
the inhabitants of
Philistia.
15. Then were terrified
the dukes of Edom;
The mighty men of
Moab,
shaking seized them;
Melted were
all the inhabitants of
Canaan.
16. Upon them fell
terror and dread;
By the greatness of thy
arm
they were silent as a
stone:
Until [there] passed
over thy people, O Lord,
Until [there] passed over
the people which thou
hast purchased.
17. Thou wilt bring them
in,
and thou wilt plant them
in the mountain of thy
inheritance,
The place,
which, O Lord, thou hast
made for thy dwelling;
The sanctuary, O Lord,
[which] thy hands have
established.
18. The Lord will reign
for ever and ever.
19. When the horse[s] of
Pharaoh came
with his chariot[s] and
with his horsemen
into the sea,
and the Lord brought
back upon them
the waters of the sea;
and the children of
Israel

13. נָחִיתָ בְּחַסְדְּךָ
עַם-יִזְרָאֵל
נִהְיָתָ בְּעֹזְךָ
אֶל-גִּוְהַ קְדֻשָּׁתְךָ
14. שָׁמְעוּ עַמִּים
יִרְגְּזוּ
חִיל אֲחֻזָּה
יֹשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים :
15. אָז נִבְהָלוּ
אֲדוֹמֵי אֲדוֹם
אֵילֵי מוֹאָב
יֶאֱחֹזְמוּ רַעַד
נִמְלְכוּ
כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן :
16. תִּפֹּל עֲלֵיהֶם
אִימָתָה וּפְחַד
בְּגֹדֶל וְרוּעָה
יִדְמוּ כַּאֲבָן
עַד-יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה
עַד-יַעֲבֹר
עַם-יִזְרָאֵל קִנִּיתָ :
17. תָּבִיאֵמוּ
וְתַסְמְנֵמוּ
בְּהָר נַחֲלָתְךָ
מְכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פַּעַם יְהוָה
מִקְדָּשׁ אֲדָנִי
בּוֹנֵנוּ יְיָהּ :
18. יְהוָה יִמְלֹךְ
לְעֹלָם וָעֶד :
19. כִּי בָא סוֹם פָּרָעָה
בְּרֹכְבָּו וּבְכַרְשָׁיו
בָּיָם
וַיַּשְׁבֵּב יְהוָה עֲלֵהֶם
אֶת-מֵי הַיָּם
וַיִּבְגֵּי יִשְׂרָאֵל

1) Or, Pangs. 2) Or, amazed, confounded. 3) Heb., rams. 4) Or, for. 5) Or, but. 6) Heb., began
7) That is: bitterness. 8) Or, put. 9) Heb., him.

the children of Israel:

Would that we had died
by the hand of the Lord

in the land of Egypt,

when we sat

by the pot of (the) flesh,

when we ate bread to
^{the full;}

for you have brought us
^{out}

into this wilderness,

to kill

this whole assembly

with hunger.

4. And the Lord said
^{unto Moses;}

I will rain for you

bread from the heaven;

and the people shall go
^{out,}

and they shall gather

the 'portion of [every]
^{day in its day;}

in order that I may try
^{them;}

whether ^{they will walk}
^{in my law,}

or rot.

5. And it shall come to
pass, on the sixth day,
when they shall prepare

what they bring in,

that it shall be twice as
^{much}

as what they gather

^{day [by] day.}

6. And Moses and Aaron
^{said}

unto all the children of
Israel:

[In the] evening, then
^{you shall know}

that the Lord brought
^{you out}

from the land of Egypt.

7. And [in the] morning,
then you shall see

the glory of the Lord,

for he hears

your murmurings

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מִיִּיתֶנּוּ מוֹתָנוּ

בְּיַד־יְהוָה

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

בְּשֹׁכְתֵנוּ

עַל־סֵדֶר הַבָּשָׂר

בְּאֲכָלְנוּ לֶחֶם לִשְׂבַע

כִּי־הוֹצֵאתָם אֹתָנוּ

אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה

לְהָמִית

אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה

בָּרָעָב :

4. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

הִנְנִי מְבַטֵּי לָכֶם

לֶחֶם מִן־הַשָּׁמַיִם

וַיֵּצֵא הָעָם

וַיִּקְטְוּ

דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ

לְמַעַן אֲנַסְנִי

הַיּוֹדֵךְ בְּתוֹרָתִי

אִם־לֹא :

5. וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי

וַהֲכִינוּ

אֶת־אֲשֶׁר יָבִיאוּ

וְהָיָה מִשְׁנֵהוּ

עַל־אֲשֶׁר־יִקְטְמוּ

יוֹם יוֹם :

6. וַיֹּאמְרוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

עֲרֹב וַיִּדְעֻתֶם

כִּי יְיָ הוֹצִיא אֶתְכֶם

מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם :

7. וּבֹכֶר וּרְאִיתֶם

אֶת־קִבְּבוֹד יְהוָה

בְּשֹׁמְעוֹ

אֶת־תְּלַלְנִיתְכֶם

statute and ordinance,

and there he tried ²them.

26. And he said:

If thou wilt diligently
^{hearken}

to the voice of the Lord
^{thy God,}

and what is right in his
^{eyes}

wilt thou do,

and thou wilt give ear to
^{his commandments,}

and thou wilt keep all
^{his statutes,}

all the diseases,

which I have put

upon the Egyptians,

I will not put upon thee;

for I [am] the Lord thy
^{healer.}

חֲמִישִׁי

27. And they came to
^{Elim;}

and there [were] twelve
springs of water

and seventy palm trees;

and they encamped there
^{by the waters.}

מֵזֶה

1. And they journeyed
^{from Elim,}

and [there] came

all the congregation of
^{the children of Israel}

unto the wilderness of
^{Sin,}

which is between Elim

and (between) Sinai,

on the fifteenth day

of the second month

after their departing

out of the land of Egypt.

2. And [there] murmured

all the congregation of
^{the children of Israel}

against Moses and
^{(against) Aaron}

in the wilderness.

3. And [there] said unto
^{them}

הֵן וּמִשְׁפָּט

וְשֵׁם נִסָּוֹ :

26. וַיֹּאמֶר

אִם־שְׂמָע תִּשְׁמָע

לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

וְהִלַּשְׁתָּ בְּעֵינָיו

תַּעֲשֶׂה

וְהִאֲזִנְתָּ לְמִצְוֹתַי

וְשִׁמְרַתָּ כְּלִיָּקוֹ

כְּל־הַמַּחֲלָה

אֲשֶׁר־שִׁמְתִּי

בְּמִצְרַיִם

לֹא־אֲשִׁים עָלֶיךָ

כִּי אֲנִי יְהוָה רֹפֵאֲךָ :

חֲמִישִׁי

27. וַיָּבֹאוּ אֵילִם

וְשֵׁם שְׁתֵּים עָשָׂר

עֵינֹת מַיִם

וּשְׁבַעִים תְּמָרִים

וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל־הַמַּיִם :

CAP. XVI.

1. וַיִּקְעוּ מֵאֵילִם

וַיָּבֹאוּ

כָּל־עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֶל־מִדְבַּר־סִין

אֲשֶׁר בֵּין־אֵילִם

וּבֵין סִינַי

בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם

ז' חֹדֶשׁ הַשְּׁנִי

לְצֵאתָם

מִמִּצְרַיִם :

2. וַיִּזְנוּ

כָּל־עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן

בַּמִּדְבָּר :

3. וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם

1) Or, judgment. 2) Heb. him. 3) Or, satiate. 4) Heb., matter. 5) Heb., he. 6) Or, daily

and in the morning you
shall be filled with bread:
and you shall know

that I [am] the Lord
your God,

13. And it came to pass
in the evening,
that the quail[s] came
up,

and covered the camp;

and in the morning

was a layer of dew

around the camp.

14. And [then] went up

the layer of the dew,

and, behold, upon the
face of the wilderness
[was something] ³small,

⁴scale-like,

small as the hoar-frost
upon the earth.

15. And the children of
Israel saw [it],

and they said

one to another:

What [is] that?

for they did not know

what it [was];

and Moses said unto
them:

It [is] the bread

which the Lord has given
to you
for food,

16. This [is] the thing

which the Lord has
commanded:
Gather of it

every man according to
his eating;
an ⁵omer for [every]
head,

[according to] the
number of your souls,
[every] man for those
who [are] in his tent
shall you take [it].

17. And the children
of Israel did so: }

and they gathered,

וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ לָחֶם
וַיִּדְעֻתֶם

כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
13. וַיְהִי בֶעֶרֶב

וַתַּעַל הַשְּׂרָיו
וַתִּכֶּס את הַמַּחֲנֶה

וּבִבְקָר

הָיְתָה שִׁכְכַת הַטֹּל

סָבִיב לַמַּחֲנֶה:

14. וַתֵּעַל

שִׁכְכַת הַטֹּל

וַהֲגֵה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר

דָּק

מְהֵמָה

דָּק בִּבְקָר עַל הָאָרֶץ:

15. וַיִּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמְרוּ

אִישׁ אֶל-אָחִיו

מֶן הוּא

כִּי לֹא יָדְעוּ

מַה-הוּא

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם

הוּא הַחֶמֶס

אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם

וְאָכְלֶה:

16. זֶה הַדָּבָר

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

לְקַטּוֹ מִמֶּנּוּ

אִישׁ לְפִי אֲכָלוֹ

עֹמֶה לְגִדְלֹת

מִסֶּפֶר נַפְשֵׁיכֶם

אִישׁ לְאִשֶּׁר בְּאָהָלוֹ

תִּקְחוּ:

17. וַיַּעֲשׂוּ-כֵן

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּקְטְטוּ

against the Lord;

and what [are] we,

that you murmur against
us?

8. And Moses said:

When the Lord will give
you in the morning
flesh to eat,

and bread in the morning
to the full;
for the Lord hears

your murmurings

which you [are] mur-
muring
against him:

and what [are] we?

not against us [are] your
murmurings,
but against the Lord.

9. And Moses said

unto Aaron:

Say unto all the congre-
gation
of the children of Israel:

Come near before the
Lord;
for he has heard

your murmurings.

10. And it came to pass,
as Aaron [was] speaking
unto all the congregation

of the children of Israel,

that they turned towards
the wilderness,
and, behold, the glory of
the Lord

appeared in the cloud.

שָׁשִׁי

11. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

12. I have heard

the murmurings

of the children of Israel;

speak unto them, saying:

²Toward evening

you shall eat flesh,

עַל-יְהוָה

וְנַחֲנוּ מָה

כִּי תִקְלְנוּ עָלֵינוּ:

8. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

בָּתַח יִי לָכֶם בֶּעֶרֶב

בָּשָׂר לֶאֱכֹל

וְלֶחֶם בִּבְקָר לִשְׂבֹּעַ

בְּשִׂמְעֵי יְהוָה

אֶת-תִּלְנִתֵיכֶם

אֲשֶׁר אַתֶּם מְדַבְּרִים

עָלָיו

וְנַחֲנוּ מָה

לֹא-עָלֵינוּ תִלְנִתֵיכֶם

כִּי עַל-יְהוָה:

9. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל-אַהֲרֹן

אָמַר אֶל-כָּל-עֵדַת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה

כִּי שָׁמַע

אֶת תִּלְנִתֵיכֶם:

10. וַיְהִי כִּדְבַר אַהֲרֹן

אֶל-כָּל-עֵדַת

בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

וַיִּפְּנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר

וַהֲגֵה כְבוֹד יְהוָה

נִרְאָה בַעֲנָן:

שָׁשִׁי

11. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר:

12. שָׁמַעְתִּי

אֶת-תִּלְוֹנֹת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

דַּבֵּר אֲלֵהֶם, לֵאמֹר

בֵּין הָעֶרְבִים

תֹּאכְלוּ בָשָׂר

1) I. e. [That shall be] when, etc. 2) Heb., between the two evenings. 3) Or, fine. 4) Or, grain
like: flaky. 5) "Omer" is a dry measure, the tenth part of an ephah. See 16: 36.

what you will bake אֶת אֲשֶׁר-תֹּאפֶה
bake, אָפוּ
and what you will cook יֵאת אֲשֶׁר-תִּבְשֹׁלוּ
cook, בִּשְׁלוּ
and all that remains וְאֵת כָּל-הָעֹדֶף
lay up for you הִנִּיחוּ לָכֶם
to be kept קְמִשְׁמֶרֶת
until the morning. עַד-מִבֹּקֶר :
24. And they laid it up וַיִּנְחוּ אֹתוֹ
until the morning. עַד-מִבֹּקֶר
as Moses has commanded; כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה
and it did not stink, וְלֹא הִבְאִישׁ
nor was therein any וְרִמָּה לֹא-הָיְתָה בּוֹ :
25. And Moses said: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
Eat it to-day, אֲכַלְהוּ הַיּוֹם
for a sabbath [is] to-day כִּי-שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָה
to the Lord; הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ
to-day you will not find [it] בַּשָּׂדֶה :
in the field.
26. Six days וַיִּשְׁשֶׁת יָמִים
you shall gather it, תִּלְקְמֻהוּ
but on the seventh day וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
[is] sabbath, יִשְׁבֶּת
none shall be in it. לֹא יִהְיֶה בּוֹ :
27. And it came to pass, וַיְהִי
on the seventh day בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
went out [some] of the יֵצְאוּ מִן-הָעָם
people to gather; לְדַקֵּם
but they found none. וְלֹא מָצְאוּ :
28. And the Lord said וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
unto Moses: עַד-אַנֶּה מֵאַנְתֶּם
How long will you refuse לְשֹׁמֵר כִּצְוֹתֵי
to keep my command- וְתוֹרֹתַי :
ments
and my laws? וַיֹּאמֶר יְיָ
29. See, רְאוּ
that the Lord has given כִּי-יְהִי נָתַן לָכֶם
to you הַשַּׁבָּת
the sabbath, עַד-כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם

one much, and one little. :
18. And they measured וַיִּקְיֹדוּ בְּעֹמֶר
[it] with the omer, וְלֹא הָיְתָה
and he that gathered { much had nothing over, }
and he that gathered little
had no lack;
every man according to his eating they gathered.
19. And Moses said וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
unto them: אֲלֵהֶם
Let no man leave of it אִישׁ אֶל-זֵיתוֹר כִּמְנוֹ
until morning. עַד-בֹּקֶר :
20. But they did not וְלֹא שָׁמְעוּ
hearken unto Moses: אֶל-מֹשֶׁה
and [some] men left וַיִּזְתִּירוּ אֲנָשִׁים
of it כִּמְנוֹ
until morning. עַד-בֹּקֶר
and it bred worms, וַיֵּרָם תוֹלְעִים
and it stank; וַיִּבְאֹשׁ
and Moses was angry וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה
against them.
21. And they gathered it וַיִּלְקְמוּ אֹתוֹ
morning by morning, בֹּקֶר בֹּקֶר
every man according to his eating; אִישׁ כְּפִי אֲכָלוֹ
and [when] the sun וְחֶם הַשֶּׁמֶשׁ
waxed hot, וַיִּנָּמֶס :
then it melted.
22. And it came to pass, וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁנִי
on the sixth day לָקְמוּ לֶחֶם מִשֻּׁנָּה
they gathered double בִּשְׁנֵי הָעֹמֶר לְאִתָּה
bread, וַיִּבְאֹשׁ
two omers for [every] one; כִּי-נִשְׁאֵי הָעֶדָה
and [there] came כָּל-נִשְׂאֵי הָעֶדָה
all the chiefs of the וַיִּגִּדּוּ דָּוָם :
congregation, וַיֹּאמֶר אֲדָהֶם
and they told [it] to מֹשֶׁה :
Moses.
23. And he said unto וְהוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
them: שַׁבְּתוֹן
That [is] what the Lord שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לַיהוָה
has spoken
A rest day, קִדְּשׁ
a holy sabbath, to the שַׁבְּתוֹן
Lord
[is] to-morrow, קִדְּשׁ

1) I. e., rest day. 2) Or, in keeping. 3) Or, because.

34. As the Lord has
commanded
(unto) Moses,

so did Aaron lay it up
before the testimony,
to be kept.

35. And the children of
Israel

ate the manna

forty year[s],

until they came

unto an inhabited land;

the manna they did eat

until they came

unto the border of the
land of Canaan.

36. And the omer

is the tenth [part] of
the ³ephah,

יז

שביעי

1. And all the con-
gregation of Israel
journeyed

from the wilderness of
Sin,

according to their
journeys,

by the order of the Lord,

and they encamped in
Rephidim;

and there was no water

to drink [for] the people.

2. And the people
quarrelled

with Moses,

and they said:

Give us water that we
may drink;

and Moses said unto
them:

Why do you quarrel
with me?

why do you try the Lord?

3. And the people
thirsted there

for water:

and the people mur-
mured against Moses,

and said:

34. באשר צוה יהוה

אל-משה

ונתהו אהרן

לפני העדת

לשמירת :

35. ובני ישראל

אכלו את-המן

ארבעים שנה

עד באם

אל-ארץ נושבת

את-המן אכלו

עד באם

אל-קצה ארץ כנען :

36. והעמר

עשרית האפה הוא :

יז

שביעי

CAP. XVII.

1. ויסעו

כרעדת בני-ישראל

ממדבר סין

למסעיהם

על-פי יהוה

ויחנו ברפדים

ואין מים

לשתת העם :

2. וירב העם

עם-משה

ויאמרו

תנו לנו מים ונשתה

ויאמר להם משה

מה-תריבון עמדי

מה-תנסון את-יהוה :

3. ויצמא שם העם

למים

ויקח העם על-משה

ויאמר

on the sixth day

bread for two days;

remain you every man
in his place,

let no man go out of his
place

on the seventh day.

30. And the people rested

on the seventh day.

31. And the house of
Israel called

its name Manna;

and it was like coriander
seed,

white.

and its taste [was]

like cake with honey.

32. And Moses said:

This [is] the thing

which the Lord has
commanded:

An omerful of it

shall be kept

for your generations;

in order that they may
see

the bread

which I gave you to eat

in the wilderness,

when I brought you out

from the land of Egypt.

33. And Moses said

unto Aaron:

Take one ²basket,

and put therein

an omerful of manna,

and lay it up

before the Lord,

to be kept

for your generations.

ביום הששי

להם יומים

שבנו איש תחתיו

אל-יצא איש ממקמו

ביום השביעי :

30. וישבתו העם

ביום השביעי :

31. ויקראו בית-

ישראל

את-שמו מן

והוא כזרע נד

לבן

ומעמו

כצפוחת ברבש :

32. ויאמר משה

זה הדבר

אשר צוה יהוה

מלא העמר ממנו

לשמירת

לדורותיכם

למען יראו

את-העם

אשר האכלתי

אתכם

במדבר

בהוציא אתכם

מארץ מצרים :

33. ויאמר משה

אל-אהרן

קח זבצנת אחת

ותן שמה

מלא-העמר מן

והנח אתו

לפני יהוה

לשמירת

לדורותיכם :

1) Or, in keeping. 2) Or, pot, flask, pitcher. 3) "Ephah" is a certain corn measure. 4) Heb., upon the mouth of, etc.

in Rephidim. בְּרִפְדִּים :
 9. And Moses said וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 unto Joshua: אֶל-יְהוֹשֻׁעַ
 Choose for us men, בַּחֲרֵנוּ אָנָשִׁים
 and go out, fight against וְצֵא תִלָּחֶם בְּעֶמְלֶק
 Amalek; tomorrow I will stand
 to-morrow I will stand
 on the top of the hill עַל-רֹאשׁ הַגִּבְעָה
 with the staff of God in וּמִזֶּבֶעַ הָאֱלֹהִים בְּיָדִי
 my hand.
 10. And Joshua did וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ
 as Moses had said to him, כַּאֲשֶׁר אָמַר-לּוֹ מֹשֶׁה
 to fight against Amalek; תִּלָּחֶם בְּעֶמְלֶק
 and Moses, Aaron, and וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן וְחֹזֶה
 Hur
 went up [to] the top of עלו רֹאשׁ הַגִּבְעָה:
 the hill.
 11. And it came to pass, וַהֲיָה
 when Moses held up כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה
 his hand, יָדוֹ
 then Israel prevailed; וַיִּגְבַּר יִשְׂרָאֵל
 and when he let down וּכְאֲשֶׁר יָנִים יָדוֹ
 his hand, וַיִּגְבַּר עֲמָלֶק;
 then Amalek prevailed;
 12. But Moses hands וַיְהִי מֹשֶׁה בְּיָדָיו
 [became] heavy; וַיִּקְחוּ-אֲבָנִים
 then they took a stone, וַיִּשְׁימוּ תַּחְתּוֹ
 and they put [it] under וַיָּשֶׁב עֲזִינָה
 him, וְאַהֲרֹן וְחֹזֶה
 and he sat on it; תָּמְכוּ בְּיָדָיו
 and Aaron and Hur מִזֶּה אֶחָד
 supported his hands, וּמִזֶּה אֶחָד
 from this [side] one, וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה
 and from this [side] one; עַד-בֹּא הַשָּׁמֶשׁ :
 and his hands were until the going down of
 steady the sun.
 13. And Joshua defeated וַיַּחֲדֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ
 Amalek and his people אֶת-עֲמָלֶק וְאֶת-עַמּוֹ
 with the edge of the לְפָנֵי-חֶרֶב :
 sword.
 מַפְסִיר מַפְסִיר
 14. And the Lord said: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
 Write this כָּתֹב זֹאת
 [as] a memorial in the זִכְרוֹן בַּסֵּפֶר
 book.

why, then, hast thou קָמָה זֶה הָעֲלִיתָנוּ
 brought us up מִמִּצְרַיִם
 from Egypt, לְהָמִית אֹתִי
 to kill me וְאֶת-בְּנֵי וְאֶת-מִקְנֵי
 and my children and my cattle בְּצִמָּא :
 with thirst ?
 4. And Moses cried unto וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל-יְיָ
 the Lord, לֵאמֹר
 saying: מָה אֲעֲשֶׂה
 What shall I do לָעָם הַזֶּה
 to this people ?
 a little more,¹ and they עוד מְעֻט וּסְקָלְנִי :
 will stone me.
 5. And the Lord said וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
 unto Moses; עָבֹר לִפְנֵי הָעָם
 Pass on before the וְקַח אִתְּךָ
 people, מִזְבְּחֵי יִשְׂרָאֵל
 and take with thee וּמִזְבְּחֵי
 [some] of the elders of Israel; אֲשֶׁר הָקִיתָ בּוֹ
 and thy staff, אֶת-הַיָּאֵר
 with which thou hast קַח בְּיָדְךָ
 smitten וְהִלַּחֲתָ :
 the river,
 take in thy hand,
 and go.
 6. Behold, I will stand וְהִנֵּי עֹמֵד
 before thee there לִפְנֶיךָ שָׁם }
 upon the rock in Horeb :
 and thou shalt smite (on) על-הַצּוּר בְּחֶרֶב
 the rock, וְהָקִיתָ בְּצוּר
 and [there] will come out וַיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם
 of it water, וּשְׁתָּה הָעָם
 and the people will drink; וַיַּעַשׂ בֶּן מֹשֶׁה
 and Moses did so לַעֲשֵׂי זִמְנֵי יִשְׂרָאֵל :
 before the eyes of the
 elders of Israel
 7. And ²he called the וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם
 name of the place מַסָּה וּמִרְיָבָה
 because of the quarrelling עַד-רִיב | בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 of the children of Israel, וְעַל נִסְתָּם אֶת-יְהוָה
 and because of their לֵאמֹר
 trying the Lord,
 saying: הֲיֵשׁ יְהוָה בְּקִרְבָּנוּ
 Is the Lord in our midst, אִם-אֵין :
 or not ?
 8. Then came Amalek, וַיָּבֹא עֲמָלֶק
 and fought with Israel וַיִּלָּחֶם עִם-יִשְׂרָאֵל

1) I. e., but little is wanting, and, etc. 2) Or. one. 3) I. e., trial. temptation 4) I. e. quarrel

for the God of my father
[was] (in) my help,
and he delivered me
from the sword of
Pharaoh.
5. And [there] came
Jethro,
the father in law of
Moses,
and his sons, and his wife
unto Moses
into the wilderness
where he [was] en-
camping.
[at] the mount of God
6. And he ^{said} unto
Moses:
I, thy father-in-law
Jethro,
[am] coming unto thee,
and thy wife and her
two sons
with her.
7. And Moses went out
to meet his father-in-law,
and he prostrated
himself,
and he kissed him.
and thy asked each other
about [their] welfare,
and they came into the
tent.
8 And Moses told to his
father-in-law
all that the Lord had
done
to Pharaoh and to the
Egyptians
on account of Israel,
all the trouble
which met them in the
way,
and [how] the Lord
delivered them.
9 And Jethro rejoiced
over all the goodness
which the Lord had done
to Israel,
that he had delivered
him

בִּי-אֱלֹהֵי אָבִי
בְּעֹזִי
וַיִּצְרֵנִי
מִחֶרֶב פָּרַעַה :
5. וַיָּבֹא יִתְרוֹ
חֹתֵן מֹשֶׁה
וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ
אֶל-מֹשֶׁה
אֶל-הַמִּדְבָּר
אֲשֶׁר-הָיָה הָהָּן שָׁם
הָר הָאֱלֹהִים :
6. וַיֹּאמֶר אֶל-מֹשֶׁה
אָנִי חֹתֶנְךָ יִתְרוֹ
כֹּה אֵלֶיךָ
וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיךָ
עִמָּה :
7. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
לִקְרַאת חֹתֵנו
וַיִּשְׁתַּחוּ
וַיִּשְׁקְלוּ
וַיִּשְׁאַלְדּוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ
לְשֹׁלוֹם
וַיָּבֹאוּ הָאֵלֶּה :
8 וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לְחֹתֵנו
אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה
{ יְהוָה
לְפָרַעַה וּלְמִצְרַיִם
עַד אֲדֹת יִשְׂרָאֵל
אֵת כָּל-הַתְּלָאָה
אֲשֶׁר מָצְאָתָם בְּדַרְךָ
וַיַּצֵּלֵם יְהוָה :
9. וַיִּחַד יִתְרוֹ
עַל כָּל-הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הֵצִילוֹ

and rehearse [it] in the
ears of Joshua,
that I will utterly wipe
off
the remembrance of
Amalek
from under the heaven.
15. And Moses built an
altar,
and he called its name
Adonay Nissy.
16. And he said:
The Lord has sworn:
The Lord will have war
against Amalek
from generation to
generation.

YITHRO

יח

CAP. XVIII.

1. And [there] heard
Jethro,
the priest of Midian,
the father-in-law of
Moses,
all that God had done for
Moses,
and for Israel his people,
that the Lord brought
out
Israel
from Egypt.
2. And [there] took
Jethro,
the father-in-law of
Moses,
Zipporah,
Moses' wife,
after he had sent her
away.
3. And her two sons;
[of] whom the name of
one
[was] Gershom,
for he said:
A sojourner I have been
in a strange land.
4. And the name of one
[was] Eliezer.

וְשֵׁם בְּאֻזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ
כִּי כָחַח אֶמְחֶה
אֵת-זִכְרֵ עָמְלֵק
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם :
15. וַיִּבְנֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
יְהוָה וְנִסְּי :
16. וַיֹּאמֶר
כִּי-יָדָה עַל-כֶּסֶם יְהוָה
מִלְחָמָה לְיַי בְּעָמְלֵק
מִדֹּר דֹּר :
יִתְרוֹ

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ
כֹהֵן מִדְיָן
חֹתֵן מֹשֶׁה
אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה
{ אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה
וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ
כִּי-הוֹצִיא יְהוָה
אֶת-יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם :
2. וַיִּקַּח יִתְרוֹ
חֹתֵן מֹשֶׁה
אֶת-צִפּוֹרָה
אִשְׁתּוֹ מֹשֶׁה
אַחֲרֵ שְׁלָחָהּ :
3. וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ
אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד
גֶּרְשֹׁם
כִּי אָמַר
גֵּר הָיִיתִי
בְּאֶרֶץ נָכְרִי :
4. וְשֵׁם הָאֶחָד
אֱלִיעֶזֶר

1) Heb.. put. 2) Or, for. 3) I e., the Lord is my banner 4) Heb., because [there is] a hand against the throne of the Lord. 5) Or, after her being sent away. 6) I e., he sent word.

why sittest thou
thyself alone,
and all the people stand
from evening until
morning?
15. And Moses said
to his father-in-law:
Because the people come
unto me
to inquire of God,
16. When they have a
matter,
they come unto me,
and I judge
between a man and
[between] his neighbor,
and I make [them] know
the statutes of God
and his laws,
17. And Moses' father-in-
law said
unto him:
Not good [is] the thing
which thou doest,
18. Thou wilt surely wear
out,
both thou
and this people
which [is] with thee;
for the thing is [too]
heavy for thee;
thou art not able to do it
thyself alone.
19. Now, hearken to my
voice,
I will give thee counsel,
and may God be with
thee;
be thou for the people
before God,¹
and bring thou
the matters
unto God,
20. And thou shalt
admonish them
[concerning] the statutes

מדוע אָתָּה יוֹשֵׁב
לְבַדְּךָ
וְכָל הָעָם נֹצֵב עֲלֶיךָ
בֵּין-בֹּקֶר עַד-עֶרֶב:
15. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
לְחָתָנוּ
כִּי-יָבֹא אֵלַי הָעָם
לְדַרֵּשׁ אֱלֹהִים:
16. כִּי-יִהְיֶה לְהִבְדָּךְ
בְּאֵזְרִי
וּשְׁפָטֵתִי
בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ
וְהוֹדַעְתִּי
אֶת-חֻקי הָאֱלֹהִים
וְאֶת-תּוֹרָתִי:
17. וַיֹּאמֶר חָתָן מֹשֶׁה
אֵלָיו
לֹא-טוֹב הַדָּבָר
אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה:
18. נָבֵל תִּבְלֶה
גַּם-אַתָּה
גַּם-הָעָם הַזֶּה
אֲשֶׁר עִמָּךְ
כִּי-כָבֵד מְאֹד הַדָּבָר
לֹא תוּכַל עֲשֹׂהוּ
לְבַדְּךָ:
19. עֲתָה שְׁמַע בְּקוֹלִי
אֵינְךָ
וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ
וְהָיָה אַתָּה לָעָם
מֹד לְאֱלֹהִים
וַהֲבֵאתָ אֶתָּה
אֶת-הַדָּבָרִים
אֶל-הָאֱלֹהִים:
20. וְהוֹדַעְתָּ אֹתָם
אֶת-חֻקֵּי

out of the hand of the
Egyptians.
10. And Jethro said:
Blessed [be] the Lord
who has delivered you
out of the hand of the
Egyptians,
and out of the hand of
Pharaoh;
who has delivered the
people
from under the hand of
the Egyptians.
11. Now I know
that the Lord is greater
than all the gods;
for by the [very] thing
wherein they sinned
presumptuously
[was punishment
brought] upon them.
12. And [there] took
Jethro,
the father-in-law of
Moses,
a burnt offering and
sacrifices
for God;
and Aaron came,
and all the elders of
Israel,
to eat bread
with Moses' father-in-law
before God.
שְׁנֵי
13. And it came to pass
on the morrow
that Moses sat
to judge the people;
and the people stood ^{2b}-
Moses
from the morning until
the evening.
14. And Moses' father-in-
law saw
all that he did to the
people,
and he said:
What [is] this thing
which thou doest
to the people?
מִדַּ מִצְרַיִם:
10. וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ
בְרוּךְ יְהוָה
אֲשֶׁר הֲצִיל אֶתְכֶם
מִיַּד מִצְרַיִם
וּמִיַּד פַּרְעֹה
אֲשֶׁר הֲצִיל אֶת-הָעָם
מִתַּחַת יַד-מִצְרַיִם:
11. עַתָּה יָדַעְתִּי
כִּי-גָדוֹל יְהוָה
מִכָּל-הָאֱלֹהִים
כִּי-בִדְבָר
אֲשֶׁר נָדוּ
עַל-יָהֶם:
12. וַיִּקַּח יִתְרוֹ
חָתָן מֹשֶׁה
עֹלָה וּזְבָחִים
לְאֱלֹהִים
וַיָּבֹא אַהֲרֹן
וְכָל זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאכֹל לֶחֶם
עִם-חָתָן מֹשֶׁה
לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:
שְׁנֵי
13. וַיְהִי מָחָר
וַיֹּשֶׁב מֹשֶׁה
לְשַׁפֵּט אֶת-הָעָם
וַיַּעֲבֹד הָעָם עַד מֹשֶׁה
מִן-בֹּקֶר עַד-הָעֶרֶב
14. וַיֵּרָא חָתָן מֹשֶׁה
אֵת כָּל אֲשֶׁר-הָיָה
עֹשֶׂה לָעָם
וַיֹּאמֶר
מַה-הַדָּבָר הַזֶּה
אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה
לָעָם

1) Or, yea, in the thing wherein they dealt proudly against them; or, for in the thing wherein they dealt proudly [he was] above them. 2) Or, about, around. 3) Heb., he comes. 4) Heb., also. 5) L. a. mediator with God. 6) Or, teach.

and he did
all that he had said.
15. And Moses chose
men of ability
from all Israel,
and he made them heads
over the people,
rulers over thousands,
rulers over hundreds,
rulers over fifties,
and rulers over tens.
26. And they judged
the people
at all times;
the hard matter
they brought unto
Moses,
out every small matter
they judged themselves.
27. And Moses² sent away
his father-in-law;
and he went⁴ his way into
his land.

י"ח

רביעי

1. In the third month
after the departing of
the children of Israel
out of the land of Egypt,
on this day
they came [into] the
wilderness of Sinai.
2. And they journeyed
from Rephidim,
and they came [into]
the wilderness of Sinai,
and they encamped in
the wilderness;
and there Israel en-
camped
before the mountain.
3. And Moses went up
unto God,
and the Lord called unto
him
from the mountain.

ו' י' ע' ש'

כָּל אֲשֶׁר אָמַר :

25. וַיִּבְחַר מֹשֶׁה

אֲנָשֵׁי-חַיִּל

מִכָּל-יִשְׂרָאֵל

וַיִּתֵּן אֹתָם רָאשִׁים

עַל-הָעָם

שָׂרֵי אֲלָפִים

שָׂרֵי מֵאוֹת

שָׂרֵי חֲמִשִּׁים

וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת :

26. וַיִּשְׁפְּטוּ אֶת-הָעָם

בְּכָל-עֵת

אֶת-הַדָּבָר הַקָּשֶׁה

וַיָּבִיאוּן אֶל-מֹשֶׁה

וְכָל-הַדָּבָר הַקָּטָן

וַיִּשְׁפְּטוּ הֵם :

27. וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה

אֶת-יְהוֹנָדָן

וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל-אֶרְצוֹ :

CAP. XIX.

רביעי

1. בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי

לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם

בַּיּוֹם הַהוּא

בָּאוּ מִדְבַּר סִינַי :

2. וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים

וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי

וַיַּחֲנּוּ בַּמִּדְבָּר

וַיִּתְּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל

נֶגֶד הַהָר :

3. וּמֹשֶׁה עָלָה

אֶל-הָאֱלֹהִים

וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה

מִן-הָהָר

and the laws ;

and thou shalt make
known to them
the way in which they
should walk,
and the work
which they should do.

21. And thou shalt select
out of all the people
men of ability,
God fearing [men],
men of truth,
hating unjust gain ;
and thou shalt place
[such] over them,
[as] rulers of thousands,

rulers of hundreds,
rulers of fifties,
and rulers of tens.

22. And they shall judge
the people
at all times ;

and it shall be,
every great matter

they shall bring unto
thee,
but every small matter

they shall judge
themselves ;
and make [it] easier for
thee,
and let them bear [the
burden] with thee.

23. If this thing

thou shalt do,
and God command thee
[so],
then thou wilt be able to
stand,
and also all this people
will come to its place
in peace.

שְׁלִישִׁי

24. And Moses hearkened
to the voice of his father-
in-law.

וְאֶת-חֲתוּרַת

וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם

אֶת-הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ בָהּ

וְאֶת-הַמַּעֲשֶׂה

אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן :

21. וְאַתָּה תִּבְחַר

מִכָּל-הָעָם

אֲנָשֵׁי-חַיִּל

יִרְאֵי אֱלֹהִים

אֲנָשֵׁי אֱמֶת

שֹׂנְאֵי כֶּזֶעַ

וְשֹׂמְטֵי עֲדָהֶם

שָׂרֵי אֲלָפִים

שָׂרֵי מֵאוֹת

שָׂרֵי חֲמִשִּׁים

וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת :

22. וַיִּשְׁפְּטוּ אֶת-הָעָם

בְּכָל-עֵת

וְהָיָה

כָּל-הַדָּבָר הַגָּדוֹל

יָבִיאוּ אֵלֶיךָ

וְכָל-הַדָּבָר הַקָּטָן

יִשְׁפְּטוּ-הֵם

וְהָיָה מֵעַלֶיךָ

וַיִּנָּשְׂאוּ אִתָּךְ :

23. אִם אֶת-הַדָּבָר

הַזֶּה

תַּעֲשֶׂה

וְצִוָּה אֱלֹהִים

וַיִּבְרָתָ עִמָּךְ

וְגַם כָּל-הָעָם הַזֶּה

עַל-מָקוֹמוֹ וְבָא

בְּשָׁלוֹם :

שְׁלִישִׁי

24. וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה

לְקוֹל יְהוָה

1) Heb., look for. 2) Or, endure. 3) Or, let his father-in-law depart. 4) Heb., for himself. 5) Or apostle.

the words of the people
unto the Lord.

9. And the Lord said
unto Moses:
Behold, I come¹ unto
thee
in a thick cloud.

in order that the people
may hear
when I speak with thee,

and also (in) thee
they may believe for
ever;

and Moses told
the words of the people
unto the Lord.

10. And the Lord² said
unto Moses:
Go unto the people,

and sanctify them
to-day and to-morrow,

and let them wash their
garments.

11. And let them be
prepared
for the third day;

for on the third day

the Lord will come down

before the eyes of all
the people
upon the mount of Sinai.

12. And thou shalt set
bounds [to] the people
round about,

saying:

Be careful for your-
selves,
[not to] go up into the
mountain,
or touch its border;

every one touching the
mount
shall surely be put to
death.

13. No hand shall touch
him,

but he shall surely be
stoned,

or he shall surely be shot
through;

whether (it be) beast or
man

shall not live;

אֶת־דְּבַר־יְהוָה

אֶל־יְהוָה:

9. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

הִנֵּה אֲנִי בָא אֵלֶיךָ

בְּעָבֹךְ

בְּעָבֹר יִשְׁמַע יְהוָה

בְּדַבְרִי עִמָּךְ

וְגַם־בְּךָ

יֵאֱמִינוּ לְעוֹלָם

וַיַּגֵּד מֹשֶׁה

אֶת־דְּבַר־יְהוָה

אֶל־יְהוָה:

10. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵךְ אֶל־הָעָם

וְקִדְשָׁתָם

הַיּוֹם וּמָחָר

וְכַבְּסוּ שְׂמֹלֹתָם:

11. וְהָיוּ נְכֻנִים

לְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי

כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

יֵרֵד יְהוָה

לְעֵינֵי כָל־הָעָם

עַל־הַר סִינַי:

12. וְהִנְבַּלְתָּ אֶת־הָעָם

סָבִיב

לֵאמֹר

הִשְׁמְרוּ לָכֶם

עֲלֹת בְּהָר

וְנִגַּע בְּקַצְהוּ

כָּל־הַנֹּגֵעַ בְּהָר

מוֹת יוּמָת:

13. לֹא־תִגַּע בּוֹ יָד

בִּי־סִקּוֹל יִפְקֵד

אִוִּי־הָיִה

אִם־בְּהֶמָה אִם־אִישׁ

לֹא יִחְיֶה

saying:

Thus shalt thou say

to the house of Jacob,

and tell to the children
of Israel:

4. You have seen

what I did

to the Egyptians,

and [how] I bore you

on eagle's wings.

and I brought you unto
me.

5. Now therefore,

If you will indeed
hearken

to my voice,

and you will keep my
covenant,

then you shall be to me
a 'peculiar treasure

from among all the
peoples;

for all the earth is mine.

6. And you shall be unto
me

a kingdom of priests,

and a holy nation;

these are the words

which thou shalt speak

unto the children of
Israel.

חֲמִישִׁי

7. And Moses came,

and he called for the
elders of Israel,

and he laid before them

all these words

which the Lord had
commanded him.

8. And all the people
answered

together,

and they said:

All that the Lord has
spoken

we will do:

and Moses brought back

לֵאמֹר

כֹּה תֹאמַר

לְבֵית יַעֲקֹב

וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

4. אַתֶּם רִאִיתֶם

אֲשֶׁר עָשִׂיתִי

לְמִצְרַיִם

וְאֲשָׂא אֶתְכֶם

עַל־כְּנָפֵי נְשָׁרִים

וַאֲבִיֹּא אֶתְכֶם אֵלַי:

5. וְעַתָּה

אִם־שְׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ

בְּקוֹלִי

וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־בְּרִיתִי

וְהָיִיתֶם לִי סֻגָּה

מִכָּל־הָעַמִּים

כִּי לִי כְלִי־הָאָרֶץ:

6. וְאַתֶּם תְּהִיוּ־לִי

מִמְלֶכֶת כֹּהֲנִים

וְנָוִי קָדוֹשׁ

אֵלֶּה הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר תְּדַבֵּר

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

חֲמִישִׁי

7. וַיָּבֹא מֹשֶׁה

וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם

וַיָּשֶׂם לִפְנֵיהֶם

אֶת כָּל־הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה:

8. וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם

יְחָדוּ

וַיֹּאמְרוּ

כָּל־אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה

נַעֲשֶׂה

וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה

1) Or, personal possession. 2) Or, above all, etc.

and God

answered him by a voice.

וַיִּשְׁמַע

20. And the Lord came down upon the mount of Sinai,

unto the top of the mount; and the Lord called (to) Moses unto the top of the mount, and Moses went up.

21. And the Lord said unto Moses: Go down, ⁶warn the people, lest they break through unto the Lord to ⁷see,

and many of them ¹⁰fall.

22. And also the priests who come near unto the Lord, shall sanctify themselves, lest the Lord break forth among them.

23. And Moses said unto the Lord: The people cannot come up unto the mount of Sinai; for thou hast warned us, saying:

Set bounds [to] the mount, and sanctify it.

24. And the Lord said unto him: Go, get thee down,

and [then] come up, thou and Aaron with thee;

but the priests and the people let them not break through to come up unto the Lord, lest he break forth among them.

25. And Moses went down unto the people, and he ¹¹said [it] unto them.

וְהַאֲלֹהִים
יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל:

וַיִּשְׁמַע

20. וַיֵּרֶד יְהוָה
עַל־הַר סִינַי

אֶל־רֹאשׁ הָהָר
וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה
אֶל־רֹאשׁ הָהָר
וַיַּעַל מֹשֶׁה:

21 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
רֵד הָעַד בָּעָם
פֶּן־יִתְהַרְסוּ אֶל־יְהוָה
לְרֹאוֹת
וַיִּפֹּל מִכַּמְּנוּ רַב:

22. וְגַם הַכֹּהֲנִים
הַנִּגְשִׁים אֶל־יְהוָה
יִתְקַדְּשׁוּ
פֶן־יִפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה:

23 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְיָ
לֹא־יֹכֵד הָעָם לַעֲלֹת
אֶל־הַר סִינַי
כִּי־אָמַרְתָּ הַעֲלֵתָהּ בְּנוֹ
זָאֵמֶר

הַנִּגְבַּל אֶת־הָהָר
וַיִּקְדַּשְׁתּוּ:

24 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה
לֵךְ־רֵד
וְעֲקִיתָ אִתָּהּ
וְאַהֲלִין עִמָּךְ

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם
אֶל־יִתְהַרְסוּ
לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה
פֶן־יִפְרֹץ־בָּם:

25. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה
אֶל־הָעָם
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם:

when the ¹trumpet sounds long, they ²shall come up to the mount.

14. And Moses went down from the mount unto the people,

and he sanctified the ³people; and they washed their garments.

15. And he said unto the people: Be prepared

for the third day; do not come near (unto) a woman.

16. And it came to pass on the third day,

when it was morning, that [there] were thunders and lightnings, and a ⁴heavy cloud

upon the mount, and a very ⁴strong voice of a ¹trumpet;

and [there] trembled all the people that [were] in the camp.

17. And Moses brought out the people, to meet God,

out of the camp; and they stood

at the lower part of the mount.

18. And the whole of the mount of Sinai smoked,

because the Lord ⁵came down upon it in fire; and its smoke ⁶went up

as the smoke of a furnace, and the whole mount quaked greatly.

19. And it came to pass, [while] the voice of the ¹trumpet waxed ⁷very ⁴strong, Moses spoke,

בְּמִשְׁנֵי הַיָּבֵל

הָמָּה יַעֲלוּ בָהֶר:

14. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה

מִן־הָהָר

אֶל־הָעָם

וַיִּקְדַּשׁ אֶת־הָעָם

וַיִּכְבְּסוּ שְׂמֹלֵתָם:

15. וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם
הָיוּ נְכֻנִים
לְשִׁלֻשַׁת יָמִים

אֶל־תִּגְשׁוּ אֶל־אִשָּׁה:

16. וַיְהִי

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

בְּהִיּוֹת הַבֶּקָר

וַיְהִי קֶלֶת וּבְרָקִים

וַעֲנַן כָּבֵד

עַל־הָהָר

וְגַל שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד

וַיִּתְרַד כָּל־הָעָם

אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה:

17. וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה

אֶת־הָעָם

לִקְרַאת הָאֱלֹהִים

מִן־הַמַּחֲנֶה

וַיִּתְנַצְּבוּ

בְּתַחֲתֵית הָהָר:

18. וְהָרַם סִינַי עָשָׁן כְּלוֹ

מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד

עָלָיו יְהוָה בְּאֵשׁ

וַיַּעַל עָשָׁנוּ

כְּעָשָׁן הַבִּבְשָׁן

וַיִּתְרַד כָּל־הָהָר מְאֹד

וַיְהִי

קוֹל הַשֹּׁפָר

חֲזָק וְחֲזָק מְאֹד

מֹשֶׁה יִדְבֵּר

1) Or, ram's horn. 2) Or, may. 3) Or, thick. 4) Or, loud. 5) Or, descended. 6) Or, ascended. 7) Or, louder and louder. 8) Or, charge. 9) Or, raze. 10) Or, told.

the name of the Lord thy God
in vain;
for the Lord will not hold guiltless him that takes his name
in vain.
8. Remember the sabbath day to sanctify it.
9. Six days shalt thou labor, and thou shalt do all thy work.
10. But the seventh day [is] a sabbath to the Lord thy God; [in it] thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy sojourner
that [is] within thy gates.
11. For [in] six days the Lord made the heaven and the earth, the sea, and all that [is] in them, and he rested on the seventh day; therefore the Lord blessed the sabbath day, and he sanctified it.
12. Honor thy father and thy mother;
in order that thy days may be long upon the land
which the Lord thy God

את שם יהוה אלהיך
לשוא
כי לא ינקה יהוה את אִשְׁרֵי-שָׂא
את-שְׁמוֹ
לשוא :
8. זְכוֹר את-יוֹם הַשַּׁבָּת
קִדְּשׁוּ :
9. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל-מְלַאכְתְּךָ :
10. וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה לֹא-תַעֲשֶׂה כָּד-מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אִשְׁרֵי בִשְׁעָרֶיךָ :
11. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ וְאֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל-כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ :
12. כְּבֹד אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ
לְמַעַן יָאֲרִיכוּ יָמֶיךָ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

כ

1. And God spoke all these words.
saying:
2. I [am] the Lord thy God, who brought thee out from the land of Egypt, out of the house of slavery.
3. Thou shalt not have other gods before me.
4. Thou shalt not make for thyself a graven image, nor any form that [is] in the heaven (from) above, or that [is] in the earth (from) beneath, or that [is] in the water (from) under the earth.
5. Thou shalt not prostrate thyself to them, nor serve them;
for I the Lord thy God [am] a jealous God, visiting the iniquity of fathers upon children, upon the third generation and upon the fourth generation of them that hate me.
6. And showing kindness to thousands of them that love me, and keep my commandments,
7. Thou shalt not take

CAP. XX.

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים
אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה
לֵאמֹר :
2. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים :
3. לֹא-יְהִי לְךָ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים
עַל-פָּנַי :
4. לֹא-תַעֲשֶׂה לְךָ
פֶסֶל
וְכָל-תְּמוּנָה
אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
מִמֶּעַל
וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ
מִתַּחַת
וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם
מִתַּחַת לָאָרֶץ :
5. לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם
וְלֹא תַעֲבֹדֵם
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֵל קַנָּא
פֹקֵד
עוֹן אֲבֹת
עַל-בָּנִים
עַל-שְׁלֹשִׁים
וְעַל-רְבָעִים
לְשֹׁנָי :
6. וַעֲשֵׂה חֶסֶד
לְאֲלֹפִים
לְאֲהָבִי
וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתֵי :
7. לֹא תִשָּׂא

1) Or, bondage; Heb., slaves, bondmen. 2) Or, besides me. 3) Or, [the likeness] of any form. 4) Or, bow down. 5) Heb., doing. 6) Or, a thousand generations; or, the thousandth generation. 7) Or, bitter. 8) Or, for vanity, falsehood. 9) Or, leave unpunished. 10) Or, keep it holy. 11) Or, mayest.

before your faces,

that you may not sin.

3. And the people stood
afar off,

and Moses came near
unto the thick darkness
where God was.

מִפְּתִיר

19 And the Lord said
unto Moses:
Thus thou shalt say

unto the children of
Israel:
You have seen
that from the heaven
I have spoken with you

20. You shall not make
[other gods] with me;
Gods of silver,

or gods of gold

you shall not make for
yourselves.

21. An altar of earth
thou shalt make for me
and thou shalt sacrifice
upon it,
thy burnt-offerings

and thy peace-offerings,
thy sheep

and thy oxen;

in every place

where I will cause my
name to be remembered,
I will come unto thee,

and I will bless thee.

22. And if an altar of
stone

thou wilt make me,

thou shalt not build it

of hewn stone,

for if thou lift up thy
upon it,

עַד-פְּנֵיכֶם

דִּבַּרְתִּי תַחֲמָאוּ :

18. וַיַּעֲמֵד הָעָם

מֵרָחֵק

וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ

אֶל-הָעֲרָפֶל

אֲשֶׁר-שָׁם הָאֱלֹהִים :

מִפְּתִיר

19. וַיֹּאמְרוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

כֹּה תֹאמַר

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אַתֶּם רֹאִיתֶם

כִּי מִן-הַשָּׁמַיִם

דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם :

20. לֹא תַעֲשֹׂן אֱלֹהִי

אֲדָמָה

וְאֲדָמָה זָהָב

לֹא תַעֲשֹׂו לָכֶם :

21. מִזְבֵּחַ אֲדָמָה

תַּעֲשֶׂה-לִּי

וּבִרְחֹת עָלָיו

אֶת-עֹלֹתֶיךָ

וְאֶת שְׂרָפְתֶיךָ

אֶת-צֹאנְךָ

וְאֶת-בָּקָרְךָ

בְּכָל-מָקוֹם

אֲשֶׁר אֲנִי קֹרֵא שְׁמִי

אָבוֹא אֵלֶיךָ

וּבִרְכִיתִיךָ :

22. וְאִם-מִזְבֵּחַ

אֲבָנִים

תַּעֲשֶׂה-לִּי

לֹא-תִבְנֶה אֹתוֹ

נֹזֶת

כִּי תִרְבֶּה הַנֶּפֶת

עִלָּיָה

gives thee,

13. Thou shalt not kill.

Thou shalt not commit
adultery.

Thou shalt not steal.

Thou shalt not witness
against thy neighbor
[as] a false witness.

14. Thou shalt not covet

thy neighbor's house,

thou shalt not covet

thy neighbor's wife,

nor his man-servant,
nor his maid-servant,
nor his ox, nor his ass,

nor anything that is
thy neighbor's.

שְׁבִיעִי

15. And all the people
perceived
the thunders,

and the lightnings,

and the voice of the
trumpet,

and the mountain
smoking;
and the people saw it,

and they shook,

and they stood afar off.

16. And they said unto
Moses:

Speak thou with us,

and we will hear;

but let not God speak
with us,

lest we die.

17. And Moses said

unto the people:

Do not fear;

for in order to try you

has God come,

and in order that his
fear may be

נִתֵּן לָךְ :

13. לֹא תִרְצַח

לֹא תִנְאַף

לֹא תִגְנוֹב

לֹא-תִעֲנֶה בְרֵעֲךָ

עַד שָׁקֵר :

14. לֹא תַחְמֹד

בֵּית רֵעֲךָ

לֹא תַחְמֹד

אִשְׁתֵּי רֵעֲךָ

וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ

וְשׁוֹרוֹ וְחֲמֹרוֹ

וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֲךָ :

שְׁבִיעִי

15. וְכָל-הָעָם רֹאִים

אֶת-הַקּוֹלֹת

וְאֶת הַחֲפִידִים

וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר

וְאֶת-הַהָר עֹשֵׂן

בִּירְאָה הָעַם

בִּיגְעוּ

וַיַּעֲמֵד מֵרָחֵק :

16. וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה

דַּבֵּר אִתָּהּ עִמָּנוּ

וְנִשְׁמָעָהּ

וְאַל-יִדְבֹּר עִמָּנוּ

אֱלֹהִים

פֶּן-נָמוּת :

17. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל-הָעָם

אֶל-תִּירָאוּ

כִּי דָבַעְכוֹר נִסּוּת

אַתֶּם

כֹּא הָאֱלֹהִים

וּבַעֲבוּר תִּתִּיָּה

יֵאָתוּ

1) Or, do no murder. 2) Or, saw. 3) Or, trembled 4) Or, talked. 5) Heb., them. 6) Heb., sword

or unto the door-post;

and his master shall bore
his ear through
with an awl;

and he shall serve him
^{for ever}

7. And if a man sell

his daughter for a ^{maid-}servant,
she shall not go out

as the men-servants go
out.

8. If she be displeasing

in the eyes of her
master,

^{who has appointed her}
then shall he ^{allow her}
to be redeemed;
to a strange people

he shall have no power

to sell her,

because he deceived her.

9. And if for his son

he appoint her,

after the manner of the
daughters
shall he do to her

10. If another [wife]

he take for himself,

her ^{food},

her ^{raiment}, and her
^{duty of marriage},
shall he not diminish.

11. And if these three

he do not to her,

then shall she go out for
nothing,
without money.

12. He that smites a man,

so that he dies,

shall surely be put to
death.

13. And [if] he did not lie
in wait,
but God

^{let it come into his}
hand,

then I will appoint for
thee a place

או אל המזוזה
ורציע אדניו את-אזנו
במרצע

ועבדו לעלם :

7. וכי ימכר איש

את-בתו לאמה
לא תצא

כצאת העבדים :

8. אם-רעה

בעיני אדניה

אשר-לא לו יעדה
והפדה
לעם נכרי

לא-ימשל

למכרה

בכדו-כה :

9. ואם לבנו

ייעדנה

כמשפט הבנות
יעשה-דה :

10. אם-אחרת

יקח-לו

שארה

כסותה וענתה
לא יגרע :

11. ואם-שלוש-אלה

לא יעשה דה

ויצאה הנם
אין כסף :

12. מכה איש

ונת

מות יומת :

13. ואשר לא צדה
והאלהים

אנה לידו

וישמתי דה מקום

thou hast polluted it,

26. ^{And thou shalt not}
go up
by steps

^{unto my altar,}

that [there] be not un-

covered

thy nakedness

upon it,

MISHPAHTIM

כא

1. And these [are] the
ordinances
which thou shalt set
before them.

2. If thou buy

a Hebrew ^{servant},

six years shall he serve;

and in the seventh

he shall go out free for
nothing.

3. If he come in by
^{himself},

he shall go out by
^{himself};

if he be the husband of
a woman,
then his wife shall go out
with him.

4. If his master

give him a wife,

and she bear to him

sons or daughters;

the wife and her children

shall belong to her
master,

and he shall go out by
^{himself}.

5. But if the servant shall
plainly say:

I love my master,

my wife, and my

children:
I will not go out free.

6. Then shall his master
bring him

unto ^{the judges},

and he shall bring him
unto the door,

ותחללה :

23. ולא-תעלה

במעלות

על-מזבחי

אשר לא-תגלה

ערוהך

עדי :

מִשְׁפָּטִים

CAP. XXI.

1. ואלה המשפטים

אשר תשים לפניך

2. כי תקנה

עבד עברי

שש שנים יעבד

ובשבעת

יצא לחפשי הנם :

3. אם-בגפו יבא

בגפו יצא

אם-בעל אשה הוא

ויצאה אשתו עמו :

4. אם-אדניו

יתן-לו אשה

ויולדה-לו

בנים או בנות

האשה וילדיה

תהיה באדניה

והוא יצא בגפו :

5. ואם-אמר יאמר

העבד

אהבתי את-אדני

את-אשתי ואת-בני

לא אצא חפשי :

6. והגישו אדניו

אליה-אלהים

והגישו אל-הדלת

1) Or, Neither shalt, etc. 2) Heb., upon. 3) Or, bondman, slave. 4) Heb., with his body. 5) Heb. God. 6) I. e., till the jubilee. 7) Or, bondwoman, female slave. 8) Or, to whom he [I. e., her father] has, etc., or, so that he has not espoused her. 9) Or, espoused. 10) Or, and 11) Or, foreign. 12) Heb. flesh. 13) Or, conjugal right. 14) Or, deliver him.

for he [is] his money.

22. And if men strive together, and strike a pregnant woman, > that her children depart, and [there] be no injury;

he shall surely be fined,

as may lay upon him

the woman's husband;

and he shall pay by the judges.

23. But if [there] be injury, then thou shalt give

soul for soul,

24. Eye for eye,

tooth for tooth,

hand for hand,

foot for foot,

25. Branding for branding, wound for wound,

bruise for bruise,

26. And if a man smite

the eye of his man-servant,

or the eye of his maid-servant,

and he destroy it;

he shall send him away free for his eye.

27. And if the tooth of his man-servant, or the tooth of his maid-servant

he smite;

he shall send him away free

for his tooth.

28. And if an ox gore

a man,

or a woman,

so that he die,

the ox shall surely be stoned, and his flesh shall not be eaten;

כי כספו הוא :

22. וכי ינצו אנשים וינגפו אשה הרה

ויצאו ילדיה

ולא יהיה אסון

עגוש ועגש

באשר ישית עליו

בעל האשה

ונתן בפדלים :

23. ואם אסון יהיה ונתתה

נפש תחת נפש :

24. עין תחת עין

שן תחת שן

יד תחת יד

רגל תחת רגל :

25. כויה תחת כויה

פצע תחת פצע

חבורה תחת חבורה

26. וכי יכה איש

את עין עבדו

או את עין אמתו

וישחתה

רחפשי ישראל

תחת עינו :

27. ואם שן עבדו

או שן אמתו

יפיר

רחפשי ישראל

תחת שנו :

28. וכי יגח שור

את איש

או את אשה

ומת

סקול יסקל השור

ולא יאכר את בשרו

whither he shall flee.

14. And if a man come presumptuously upon his neighbor,

to kill him with guile;

thou shalt take him from my altar, to die.

15. And he that smites his father, or his mother, shall surely be put to death.

16. And he that steals a man, and sells him,

or he be found in his hand, shall surely be put to death.

17. And he that curses his father, or his mother, shall surely be put to death.

18. And if men quarrel, and one smite the other

with a stone, or with a fist, and he die not,

but he fall to bed,

19. If he rise [again],

and walk abroad

upon his staff,

then shall the smiter be quit;

only he shall pay for the loss of his time, and he shall cause him to be thoroughly healed.

שני

20. And if a man smite

his man-servant,

or his maid-servant,

with a rod,

so that he die under his hand;

he shall surely be avenged.

21. But if a day or two

he continue,

he shall not be avenged;

אשר ינום שמה :

14. וכי יזיד איש

על רעהו

להרגו בערמה

מעם מזבחי תקחנו

למות :

15. ומכה אביו ואמו

מות יומת :

16. ונגב איש

ומכרו

ונמצא בידו

מות יומת :

17. ומקלד אביו ואמו

מות יומת :

18. וכי יריבון אנשים

והכה איש את רעהו

באבן או באגרה

ולא ימות

ונפל למשכב :

19. אם יקום

והתהלך בחוץ

על כוש ענתו

ונקה המכה

בק שכמו יתן

ורפא ירפא :

שני

20. וכי יכה איש

את עבדו

או את אמתו

בשבט

ומת תחת ידו

נקם ינקם :

21. אך אם יום או יומים

יעמד

לא ינקם

1) Or, reviles. 2) Or, keep [his] bed. 3) Or, in the street. 4) Heb., give his sitting. 5) Or, punished. 6) Heb., stand. 7) I.e., to the woman. 8) Heb., give. 9) I.e., as the judges determine. 10) Or, life for life. 11) Or, them. 12) Or, their. 13) Heb., cause to fall. 14) Or, they.

so that he dies;
then they shall sell
the live ox,
and they shall divide its
money;
and the dead also they
shall divide.
36. [But] if it be known
that the ox is wont to
gore
from yesterday [and]
the third day,¹
and its owner has not
kept it;
he shall surely pay
ox for ox,
and the dead [beast]
shall belong to him.
37. If a man steal
an ox, or a sheep,
and he slaughter it,
or he sell it;
five oxen shall he pay
for the ox,
and four sheep
for the sheep.

כב

1. If in breaking in
the thief be found,
and he be smitten,
so that he dies;
[there shall be] no blood-
[guiltiness] for him.
2. If the sun have risen
upon him,
[there shall be] blood-
[guiltiness] for him;
he shall surely pay,
if he have nothing,
then he shall be sold for
his theft.
3. If indeed be found
in his hand
the theft,
whether [it be] ox,

ומת
ומכרו
את השור החי
ותצו את-בספו
וגם את-המת יחצו;
36. או נודע
כי שור נגח הוא
מתמול שלשם
ולא ישמרונו בעליו
ישלם ישלם
שור תחת השור
והמת יהיה-לו;
37. כי יגנב איש
שור או צאן
ומכרו
או מכרו
המציא בקר ישלם
תחת השור
וארבע צאן
תחת השפה;
38. אם-במחתרת
ימצא הנגב
והכה
ומת
אין לו דמים;
2. אם-זרח השמש
עליו
דמים לו
ישלם ישלם
אם-אין דם
ונמכר בנגבתו;
3. אם-המצא תמצא
בידו
תגנבה
משור

CAP. XXII.

1. אם-במחתרת
ימצא הנגב
והכה
ומת
אין לו דמים;
2. אם-זרח השמש
עליו
דמים לו
ישלם ישלם
אם-אין דם
ונמכר בנגבתו;
3. אם-המצא תמצא
בידו
תגנבה
משור

but the owner of the ox
[is] quit.
29. But if the ox were
wont to gore
from yesterday [and] the
third day,¹
and its owner was
warned,
and he has not kept him,
and it has killed
a man, or a woman;
the ox shall be stoned,
and its owner also shall
be put to death.
30. If ransom
be laid upon him,
then he shall give for the
redemption of his soul,
according to all that is
laid
upon him.
31. Whether it gore a
son,
or it gore a daughter,
according to this
judgment
shall it be done to him.
32. If a man-servant
the ox gore,
or a maid-servant,
thirty shekels of silver
shall he give to his
master,
and the ox shall be
stoned.
33. And if a man open
a pit,
or if a man dig a pit,
and he do not cover it,
and therein fall
an ox or an ass.
34. The owner of the pit
shall pay;
money shall he return to
its owner,
and the dead [beast]
shall belong to him.
35. And if the ox of a
man strike
the ox of his neighbor,

ובשל השור נקי:
29. ואם שור נגח הוא
מתמול שלשם
והועד בבעליו
ולא ישמרונו
והמת
איש או אשה
השור יסקל
וגם בעליו יומת;
30. אם-כפר
יושת עליו
ונתן פדיו נפשו
בכל אשר-יושת
עליו;
31. או בן ונק
או-בת ונק
במשפט הזה
יעשה דו;
32. אם-עבד
נגח השור
או אמה
בסף ושלשים
שקלים
יתן לאדניו
והשור יסקל;
33. וכי-יפתח איש
בור
או כי-יכרה איש בור
ולא יכסנו
ונפל-שמה
שור או חמור;
34. בעל הבור ישלם
בסף ישיב לבעליו
והמת יהיה-לו;
35. וכי-ינגח שור איש
את-שור רעהו

1) I. e., in time past. 2) I. e., the owner of the ox. 3) Or, their. 4) Or, price. 5) Heb., from ox.

[of] which one says,

that it [is] this;

unto the ^{come} judges shall
the matter of both of
them;whom the judges will
declare guilty,
he shall pay double to
his neighbor.

9. If a man give

unto his neighbor

an ass, or an ox, or a
sheep;
or any cattle to keep;

and it die,

or be injured,

or captured.

no man seeing [it].

(10. The oath of the Lord
shall be

between both of them,

whether he have not
^{put} his hand
to his neighbor's goods;and its owner shall
accept ^{it} [it],
and he shall not pay.

(1. But if it be stolen

from him,

he shall pay to its owner

(2. If it be torn in pieces,
he shall bring it [as]
^{witnesses};[for] the torn one he
shall not pay.
13. And if a man borrow
[ought]

of his neighbor,

and it be injured,

or die,

its owner not being with
it,
he shall surely pay.14. [But] if its owner be
with it,
he shall not pay;

if it be a hired [thing].

אִשֶּׁר יֵאמֹר

כִּי־הוּא זֶה

עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא

דָּבָר שְׁנֵיהֶם

אִשֶּׁר יִרְשִׁיעוּ אֱלֹהִים

יִשְׁלֹם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ :

9. כִּי־יִתֵּן אִישׁ

אֶל־רֵעֵהוּ

חֲמֹר אוֹ־שׂוֹר אוֹ־שֶׁה

וְכָל־בְּהֶמָה לְשֹׂמְרוֹ

וּמָת

אוֹ־נִשְׁבֵּר

אוֹ־נִשְׁבָּה

אִין־רְאָה

10. שְׁבַעַת יְהוָה

תִּהְיֶה

בֵּין שְׁנֵיהֶם

אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ

בְּמִלְאֲכַת רֵעֵהוּ

וְלָקַח בְּעָלָיו

וְכֹא יִשְׁלֹם :

11. וְאִם־נָגַב וְנָגַב

מֵעַמּוֹ

יִשְׁלֹם לְבָעָלָיו :

12. אִם־מָרַף יִמָּרַף

יִבְאֵהוּ עַד

הַמָּרְפָּה לֹא יִשְׁלֹם :

13. וְכִי־יִשְׁאַל אִישׁ

מֵעַם רֵעֵהוּ

וְנִשְׁבֵּר

אוֹ־מָת

בְּעָרְיוֹ אִין־עַמּוֹ

שְׁלֹם יִשְׁלֹם :

14. אִם־בְּעָלָיו עַמּוֹ

לֹא יִשְׁלֹם

אִם־שֹׂכִיר הוּא

for ass, for sheep,

alive;

he shall pay double.

שְׁלִישִׁי

4. If a man cause a
field or a vineyard
to be eaten-off,

and he let his beast loose

and it feed

in another man's field;

[of] the best of his own
field,and of the best of his
own vineyard,
shall he pay.5. If a fire ²go out,and ³find thorns,and [there] be consumed
shocks of grain,
or the standing grain,

or the field;

shall surely pay

the one kindling

the fire

6. If a man give

unto his neighbor

money or vessels to
keep,and it be stolen out of
the man's house;
if the thief be found,

he shall pay double.

7. If the thief be not
found,then shall the master of
the house be brought
unto the judges[to swear] whether he
have not ^{put} his hand
to his neighbor's goods.8. For every matter of
trespass,concerning ox,
concerning ass,concerning sheep,
concerning clothing,concerning any lost
thing,

עַד־חֲמֹר עַד־שֶׁה

חַיִּים

שְׁנַיִם יִשְׁלֹם :

שְׁלִישִׁי

4. כִּי יִבְעֹר־אִישׁ

שָׂדֶה אוֹ־כַרְם

וְשָׁלַח אֶת־בְּעִירָהוּ

וּבְעֹר

בְּשָׂדֶה אַחֵר

מִיטֵב שָׂדֶהוּ

וּמִיטֵב כַּרְמוֹ

יִשְׁלֹם :

5. כִּי־תֵצֵא אֵשׁ

וּמִצֵּאתָ קִצִּים

וְנֹאכַל נָדָשׁ

אוֹ הַקֶּמֶה

אוֹ הַשָּׂדֶה

שְׁלֹם יִשְׁלֹם

הַמְּכַבֵּיר

אֶת־הַמְּבַעֵרָה :

6. כִּי־יִתֵּן אִישׁ

אֶל־רֵעֵהוּ

כֶּסֶף אוֹ־כֵלִים לְשֹׂמְרוֹ

וְנָגַב מִבֵּית הָאִישׁ

אִם־יִמָּצֵא הַנָּגַב

יִשְׁלֹם שְׁנַיִם :

7. אִם־לֹא יִמָּצֵא

הַנָּגַב

וְנִקְרַב בְּעַל־הַבֵּית

אֶל־הָאֱלֹהִים

אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ

בְּמִלְאֲכַת רֵעֵהוּ :

8. עַל־כָּל־דָּבָר פֶּשַׁע

עַל־שׂוֹר עַל־חֲמֹר

עַל־שֶׁה עַל־שִׁלְמָה

עַל־כָּל אֲבֵדָה

1) Heb., auto. 2) Or, break. 3) Or, catch. 4) Heb., Go! 5) Or, stretched out. 6) I. e., the oath

7) Or, evidence.

24. If thou lend money
[to] my people,
[to] the poor with thee,
thou shalt not be to him
as a creditor;
you shall not lay upon
him
interest.

25. If thou at all take as
a pledge
thy neighbor's garment,
by the going down of
the sun
shalt thou return it to
him.

26. For that [is] his only
covering,
that [is] his garment for
his skin;
wherein shall he sleep?
and it shall come to pass,
when he cries unto me,
that I will hear;
for I [am] gracious.

רַבִּיעִי

27. Thou shalt not
revile God,
and a ruler among thy
people
shalt thou not curse.

28. ¹¹Of the abundance of
thy fruits
¹²and thy liquors
shalt thou not delay [to
offer];
the first-born of thy sons
shalt thou give to me.

29. So shalt thou do
with thy oxen, with thy
sheep;
seven days

It shall be with its
mother,
on the eighth day
thou shalt give it to me.

30. And holy men
shall you be unto me;

24. אִם-בָּסֶמֶךְ תַּלְוֶה
אֶת-עַמִּי
אֶת-הָעֹנִי עִמָּךְ
לֹא-תִהְיֶה לוֹ
כְּנֹשֶׁה
לֹא-תִשְׁמֹן עָלָיו
נִשְׁכָּה :

25. אִם-חִבְלֵי תַּחְבֵּל
שְׁלֵמַת רֵעֶךָ
עַד-בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ
תִּשְׁכְּנוּ לוֹ :

26. כִּי הוּא כְסוּתוֹ
(לְבָדוֹ)
הוּא שְׁמָלְתוֹ דַּעֲרֹ
בָמָה יִשְׁכֵּב
וְהִיא
כִּי-יִצְעַק אֵלַי
וְשָׁמַעְתִּי
כִּי-חֲנוּן אֲנִי :

27. אֱלֹהִים לֹא תִקְלָל
וְנָשִׂיא בְעַמֶּךָ
לֹא תָאָר :

28. מִלְאֲתֶךָ
וּרְמֶשֶׁךָ
לֹא תִאָּחֵר
בְּבוֹר בְּנֶיךָ
תִּתֵּן-לִי :

29. בֶּן-תַּעֲשֶׂה
לְשֹׂרֶךְ דְּצֹאנְךָ
שִׁבְעַת יָמִים
יְהִיה עִם-אִמּוֹ
בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי
תִּתְּנוּ-לִי :

30. וְאֲנִשֵּׁי-קָדְשׁ
תִּהְיוּן לִי

it comes for its hire.¹

כָּאֵשׁ בְּשֹׂכְרוֹ :
15. וְכִי-יִפְתָּה אִישׁ
בְּתוֹכָהּ
אֲשֶׁר לֹא-אֶרְשָׁה
וְשָׁכַב עִמָּהּ
מֵהָר יִמְחָרְנָה לוֹ
לְאִשָּׁה :

16. אִם-מָאן יִמָּאן
(אֲבִיהָ)
לְתִתָּהּ לוֹ
כְּסֶמֶךְ יִשְׁקַל
כְּמִדַּת הַתּוֹלוֹת :

17. A ²sorceress
shalt thou not allow to
live.

17. מְכַשֶּׁפָּה
לֹא תִחְיֶה :
18. כְּלֹשֶׁכַּב
עַם-בְּהֵמָה
מוֹת יוּמָת :

19. He that sacrifices to
[any] gods,
shall be utterly
destroyed,
except to the Lord alone.

19. זִבְחָה לְאֱלֹהִים
יָחָרִם
בְּקִרְיָה לַיהוָה לְבָדוֹ :

20. And a sojourner shalt
thou not ³wrong,
neither shalt thou
oppress him;
for you were sojourners

20. וְגֵר לֹא-תוֹנֶה
וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ
בִּי-גֵרִים הָיִיתֶם

in the land of Egypt.

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם :

21. Any widow or orphan
shalt you not afflict.

21. כָּל-אֶלְמָנָה וְיָתוֹם
לֹא תַעֲנוּן :

22. If thou afflict ⁴him
at all,

22. אִם-עָנִיתָ תַעֲנֶה
(אֹתוֹ)

truly if ⁵he cry at all
unto me,
I will surely hear
⁶his cry.

כִּי אִם-צָעַק וְצָעַק אֵלַי
שָׁמַע אֲשָׁמַע
צָעָקוֹ :

23. And my anger shall
glow,
and I will kill you
with the sword:

23. וְחָרָה אַפִּי
וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם
בַּחֶרֶב

and your wives shall be
widows,
and your children
orphans.

וְהָיוּ נָשֵׁיכֶם אֶלְמָנוֹת
וּבְנֵיכֶם יָתוֹמִים :

¹ I. e., it is reckoned in its hire. ² Or, witch. ³ Or, vex. ⁴ Or, them. ⁵ Or, they. ⁶ Or, their.
⁷ Or, usurer. ⁸ Or, thou. ⁹ Or, usury. ¹⁰ Or, curse the judges. ¹¹ Heb., Thy rudeness and thy tear

for the bribe
blinds the ¹⁰seeing,
and perverts the ¹¹words
of the righteous.
9. And a sojourner shalt
thou not oppress;
because you know
the ¹²soul of a sojourner:
for you were sojourners
in the land of Egypt.
10. And six years
thou shalt sow thy land,
and thou shalt gather in
its produce.
11. But the seventh [year]
thou shalt release it,
and thou shalt ¹³leave it;
that [there] may eat
the needy of thy people;
and what they leave
shall eat the beast of the
field;
so shalt thou [also] do
with thy vineyard, [and]
with thy oliveyard.
12. Six days
thou shalt do thy work,
and on the seventh day
thou shalt ¹⁴rest;
that [there] may have
rest
thy ox and thy ass,
and that [there] may be
refreshed
the son of thy handmaid,
and the sojourner.
13. And in all [things]
which I have said unto
you shall take heed;
and the name of other
gods
you shall not mention,
it shall not be heard out
of thy mouth.
14. Three times

כי השחר
יעזר פקחים
ויסלף דברי צדיקים
9. וגר לא תדחך
ואתם ידעתם
את נפש גר
כי גרים הייתם
בארץ מצרים:
10. ושש שנים
תזרע את ארצך
ואספת
את תבואתה:
11. והשבעית
תשקטנה
וגמשתה
ואכלו
אביגי עמך
ויתרם
תאכל חית השדה
בן-תעשה
דברך לזויתך:
12. ששת ימים
תעשה מעשיך
וביום השביעי
תשבת
למען ינוח
שורך וחמורך
וינפש
בן-אמתך וגר:
13. וככל
אשר-אמרת אליכם
תשמרו
ושם אלהים אחרים
לא תזכירו
לא ישמע עליך:
14. שלש רגלים

and flesh [that is] torn
of beasts in the field
shall you not eat;
to the dog shall you cast
it.
כג
1. Thou shalt not take
up a false report;
put not thy hand
with the wicked
to be ²an unrighteous
witness.
Thou shalt not ³follow
a multitude to do evil;
{
neither witness con-
cerning a law-suit
to turn aside after a
multitude
to pervert [justice].
3. And a poor man
thou shalt not favor in
his law-suit.
4. If thou meet
thy enemy's ox or his ass
going astray,
thou shalt surely return
it to him,
5. If thou see
the ox of him that hates
thee
lying under his burden,
⁶then thou shalt refrain
from leaving [it] to him,
thou shalt surely help
with him.
חמישי
Thou shalt not pervert
the ⁴judgment of thy
poor
in his law-suit.
7. From a false ⁷matter
thou shalt ⁵keep thyself
far;
and ⁸the innocent and
the righteous
thou shalt not slay;
for I will not justify the
wicked.
8. And a bribe thou shalt
not take,

ובשר ביצדה מרפה
לא תאכלו
לכלב תשלכון אתו:
CAP. XXIII.
1. לא תשא שמע שוא
אל תשת ידך
עם רשע
דהית עד חכם:
2. לא תהיה
אחרי-רבים לרעת
ולא תענה על-רב
קנמת אחרי רבים
להטות:
3. וגר
לא תהדר בריבו:
4. כי תפגע
שור איבה או חמור
תעה
השב תשיבנו לו:
5. כי-תראה
חמור שונאך
רבץ תחת משאו
וחדלת
מעזב לו
עזב תעזב
עמו:
6. לא תמה
משפט אבינך
בריבו:
7. מדבר-שקר
תרחק
ונקי וצדיק
ארתחנן
כי לא-אצדיק רשע:
8. ושחד לא תתן

1) Or, and flesh in the field torn in pieces. 2) Or, a witness of violence. 3) Heb., be after a, etc. 4) Or, wandering. 5) Or, and thou shouldst forbear to help him. 6) Or, justice [due to] thy poor. 7) Or, speech. 8) Or, keep away. 9) Or, him who has been dead. 10) Or, innocent. 11) Or, wise. 12) Or, bear. 13) Or, let it lie fallow. 14) Or, three times.

שָׁשִׁי

שָׁשִׁי

thou shalt keep a feast
to me
in the year.

תִּחַן לִי

בַּשָּׁנָה:

10. Behold,

20. הִנֵּה

אֲנִי שְׁלַח מַלְאָךְ

לִפְנֶיךָ

לְשֹׁמְרֶךָ בַּדֶּרֶךְ

וּלְהִבְאֵה

אֶל-הַמָּקוֹם

אֲשֶׁר הִכֵּנִתִּי:

21. הִשָּׁמֶר מִפָּנָיו

וּשְׁמַע בְּקוֹלִי

אֶל-תִּמְרָבָּ

כִּי לֹא יִשָּׂא

לְפָשְׁעֶכֶם

כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ:

22. כִּי אִם-שָׁמַעַתְּ

{ תִּשְׁמַעַתְּ

בְּקוֹלִי

וַעֲשִׂיתָ

כָּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר

וְאֶנְבִּיתִי אֶת-אֱלֹהֶיךָ

וְצִרְתִּי אֶת צִרְיֶיךָ:

23. כִּי-יִגְדֶּה מַלְאָכִי

לִפְנֶיךָ

וְהִבְיֵאךָ

אֶל-הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי

וְהַפְּרָזִי וְהַכְּנַעֲנִי

וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי

וְהַכְּחַדְתִּי:

24. לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה

לֵאלֹהֵיהֶם

וְלֹא תַעֲבֹדֵם

וְלֹא תַעֲשֶׂה

כַּמַּעֲשִׂיהֶם

כִּי הָרַם יְהוָה

וּשְׁבַר תִּשְׁבֵּר

מִצַּבְתֵּיהֶם:

15. The feast of unleavened bread
thou shalt keep;

seven days

thou shalt eat unleavened bread,
as I commanded thee,

at the appointed time

of the month ¹Abib;

for in it thou camest out

from Egypt;

and none shall appear
before me empty.

16. And the feast of
harvest,
the first-fruits of thy
labors,

which thou sowest in
the field;

and the feast of in-
gathering,
at the end of the year,

when thou gatherest in

thy labors

out of the field.

17. Three times

in the year

shall all thy males
appear

before the Lord, the
Eternal.

18. Thou shalt not offer

with leavened bread

the blood of my sacrifice;

neither shall remain

the fat of my ²feast

until morning.

19. The first

of the first-fruits of thy
ground

thou shalt bring

[into] the house of the
Lord thy God;

thou shalt not boil a kid

in the milk of its mother.

15. אֶת-חַג הַמַּצּוֹת

תִּשְׁמֹר

שִׁבְעַת יָמִים

תֹאכַל מַצּוֹת

בְּאֶשֶׁר צִוִּיתִךָ

בְּמוֹעֵד

חֹדֶשׁ הָאֲבִיב

כִּי-בָּאוֹ יֵצְאתָ

מִמִּצְרַיִם

וְלֹא-יֵרָאוּ פָנַי רִיקִים:

16. וְחַג הַקֹּצִיר

בְּבוֹרֵי מַעֲשֶׂיךָ

אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה

וְחַג הָאֲסֹף

בְּצֵאת הַשָּׁנָה

בְּאֲסֹפֶךָ

אֶת מַעֲשֶׂיךָ

מִן-הַשָּׂדֶה:

17. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים

בַּשָּׁנָה

יֵרָאֶה כָּל-זָכוֹרְךָ

אֶל-פָּנַי הָאֵדֶן יְהוָה:

18. לֹא-תִזְבַּח

עִלְיָחִין

דַּם-זִבְחִי

וְלֹא-יָדִין

חֶלֶב-סִגִּי

עַד-בֹּקֶר:

19. רֵאשִׁית

בְּבוֹרֵי אֲדָמָתְךָ

תָּבִיא

בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לֹא-תִבְשֵׁל גְּדִי

בְּחֶלֶב אִמּוֹ:

I send my angel
before thee,
to guard thee in the
way,
and to bring thee
unto the place
which I have prepared.

21. Beware of him,
and hearken to his voice;
do not be rebellious
against him;
for he will not forgive
your transgression;
for my name is in him.

22. But if thou shalt
indeed hearken

to his voice,
and thou shalt do
all that I speak,

then I will be an enemy
to thy enemies,
and I will be an adver-
sary to thy adversaries.

23. For my angel shall go
before thee,

and he shall bring thee in

unto the Amorite,
and the Hittite,
and the Perizzite,
and the Canaanite,
and the Hivite, and the
Jebusite;

and I will destroy ⁴them.

24. Thou shalt not
prostrate thyself
to their gods,

nor shalt thou serve
them,

nor shalt thou do

like their works;

but thou shalt utterly
overthrow them,
and thou shalt break ⁵in
pieces

their ⁵memorial pillars.

and thou shalt ¹inherit
the land.
31. And I will set thy
border
from the Red Sea

even unto the sea of the
Philistines,
and from the wilderness
unto the river;
for I will deliver into
your hand
the inhabitants of the
land,
and thou shalt drive
them out before thee.
32. Thou shalt not ²make

with them, nor with
their gods
a covenant.

33. They shall not dwell
in thy land,
lest they cause thee to
sin against me;
for if thou serve

their gods,
it will ³surely be to thee
(for) a snare.

כר

1. And unto Moses he
said:
Come up unto the Lord,
thou, and Aaron,
Nadab, and Abihu,
and seventy
of the elders of Israel,

and ⁴prostrate your-
selves afar off.
2. And Moses alone shall
come near
unto the Lord;

but they shall not come
near;
neither shall the people
go up with him.

3. And Moses came,
and he related to the
people
all the words of the
Lord,
and all the ordinances;
and all the people
answered
[with] one voice,
and they said:

וְנָחֳלָתָהּ אֶת־הָאָרֶץ:
31. וְיָשַׁתִּי אֶת־גְּבֻלָּךְ
מִיַּם־סוּף

וְעַד־יָם פְּלִשְׁתִּים
וּמִדְבַּר עַד־נָהָר
כִּי אֶתֶּן בְּיָדְךָ
אֶת יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
וְנִרְשָׁתָם מִפְּנֶיךָ:
32. לֹא־תַכְרֹת
לָהֶם וּלְאֱלֹהֵיהֶם
בְּרִית:

33. לֹא יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץְךָ
פֶּן־יִחַסְיֵאוּ אֵתְךָ לִי
כִּי תַעֲבֹד
אֶת־אֱלֹהֵיהֶם
כִּי־יִיחָדְךָ
לְמוֹקֶשׁ:

CAP. XXIV.

1. וְאֶרְמֹשֶׁה אָמַר
עֲלֶה אֶל־יְהוָה
אַתָּה וְאַהֲרֹן
נָדָב וַאֲבִיהוּא
וְשִׁבְעִים
מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל

וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרָחֹק:
2. וְנֹגֵשׁ מֹשֶׁה קָבַד
אֶל־יְהוָה

וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ
וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ:

3. וַיָּבֹא מֹשֶׁה
וַיִּסְפֹּר לָעָם
אֵת כָּל־דְּבַר יְהוָה
וְאֵת כָּל־הַמִּשְׁפָּטִים
וַיַּעַן כָּל־הָעָם
קוֹל אֶחָד
וַיֹּאמְרוּ

25. But you shall serve
the Lord your God,
and he will bless thy
bread,
and thy water:
and I will remove sick-
ness
from thy midst.

שְׁבִיעִי
26. [There] shall not be
one ¹aborting, or a
barren,
in thy land;
the number of thy days
I will fulfil.

27. My terror
I will send before thee,
and I will confuse all
the people
among whom thou shalt
come.
and I will make
all thy enemies [turn]
unto thee
[their] back.

28. And I shall send
the hornet
before thee,
and it shall drive out the
Hivite,
the Canaanite,
and the Hittite
from before thee.

29. I will not drive ²them
out
from before thee
in one year;
lest the land become
a desolation,
and [there] multiply
against thee
the beast[s] of the field.

30. Little by little
I will drive ³them out
from before thee,
until thou be increased,

25. וְעַבַּדְתֶּם
אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וַיְבָרֶךְ אֶת־לֶחֶמְךָ
וְאֶת־מִימֶיךָ
וַיִּהְיֶה מַחֲלָה
מִקֶּרְבְּךָ:

שְׁבִיעִי
26. לֹא תִהְיֶה
מְשַׁבְּלָה וְעִקְרָה
בְּאֶרֶצְךָ
אֶת־מִסְפַּר יְמֶיךָ
אֲמַלֵּא:

27. אֶת־אַיְמָתִי
אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ
וַיִּחְבְּטֵנִי אֶת־כָּל־הָעָם
אֲשֶׁר תָּבֹא בָהֶם
וְנִתְּתִי
אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ אֵלֶיךָ
עָרָף:

28. וְשַׁלַּחְתִּי
אֶת־הַצִּרְעָה
לְפָנֶיךָ
וְנִרְשָׁה אֶת־הַחִוִּי
אֶת־הַכְּנַעֲנִי
וְאֶת־הַחִטִּי
מִלְּפָנֶיךָ:

29. לֹא אֲנִרְשֶׁנּוּ
מִפְּנֶיךָ
בְּשָׁנָה אֶחָת
פֶּן־תִּהְיֶה הָאָרֶץ
שְׂמָמָה
וְרָבָה עָלֶיךָ
מִית הַחַיָּה:

30. מֵעֵט מְעֵט
אֲנִירְשֶׁנּוּ מִפְּנֶיךָ
עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה

1) Or, casting her children. 2) Heb., him. 3) Or, possess. 4) Heb., out. 5) Or, then. 6) Or, worship

Nadab, and Abihu,
and seventy
of the elders of Israel.

10. And they saw
the God of Israel;
'and under his feet
[was] like the work
of 'a plate of the
sapphire stone,
and like the very heaven
in clearness.

11. And 'upon the nobles
of the children of Israel
he 'said not his hand:
and they saw God,
and they ate,
and they drank.

12. And the Lord said
unto Moses:
Come up unto me to the
mountain,
and be there;
and I will give thee
the tables of stone,
and the law, and the
commandment,
which I have written,
to teach them.

13 And Moses rose up,
and Joshua his
attendant;
and Moses went up
unto the mountain of
God.

14. And unto the elders
he said:
Tarry for us here
until we return
unto you;
and, behold,
Aaron and Hur [are]
with you:
whosoever has a cause,

let him come near unto
them.

נָדָב וַאֲבִיהוּא
וְשִׁבְעִים
מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל :

10 וַיֵּרְאוּ
אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וְתַחַת רַגְלָיו
כַּמַּעֲשָׂה
לְבִנַת הַסַּפִּיר
וְכַעֲצֵם הַשָּׁמַיִם
לְמַהֲרָה :

11 וְאֶל-אֲצִילָיו
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא שָׁח יָדוֹ
וַיַּחֲזוּ אֶת-הָאֱלֹהִים
וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׁתּוּ :

12 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
עֲלֵה אֵלַי הַהָרָה
וְהִנֵּחַ שָׁם
וְאֶתְנֵה לְךָ
אֶת-לֶחֶם הָאֲבֹנִים
וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה
אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי
כְּדוֹרְתָם :

13 וַיָּקָם מֹשֶׁה
וַיְהוֹשֻׁעַ מִשְׁרָתוֹ
וַיַּעַל מֹשֶׁה
אֶל-הַר הָאֱלֹהִים :

14 וְאֶל-הַזִּקְנִים אָמַר
שְׁבוּ-לָנוּ בְּהָרָה
עַד אֲשֶׁר-נָשׁוּב
אֵלֵיכֶם
וְהִנֵּה
אַהֲרֹן וְהוּר עִמָּכֶם
מִיִּבְעַל דְּבָרִים
יָנֹשׁ אֲלֵהֶם :

All the words
which the Lord has
spoken
will we do.

4. And Moses wrote
all the words of the Lord,
and he rose early in the
morning,
and he built an altar
below the mountain,
and twelve memorial
pillars
for the twelve tribes of
Israel.

5. And he sent
the young men of the
children of Israel,
and they offered burnt-
offerings,
and they sacrificed
peace-offerings to the
Lord,
[of] oxen.

6 And Moses took
half of the blood,
and he put [it] in the
basins;
and half of the blood
he sprinkled upon the
altar.

7. And he took the book
of the covenant,
and he read in the 'ears
of the people:
and they said:

All that the Lord has
spoken
will we do, and 'obey.

8. And Moses took
the blood,
and he sprinkled [it]
upon the people,
and he said:

Behold the blood of the
covenant
which the Lord has
made with you
'concerning all these
things.

9. Then went up Moses
and Aaron,

כָּל-הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה
נַעֲשֶׂה :

4 וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה
אֶת כָּל-דְּבָרֵי יְהוָה
וַיָּשָׁם בַּבֹּקֶר
נִיבָן מִזְבֵּחַ
תַּחַת הָהָר
וּשְׁתֵּים-עָרֵף מַצֵּבָה
לְשִׁבְתֵּי עָשָׂר
שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל }

5 וַיִּשְׁלַח
אֶת-נְעָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲלוּ עֹלֹת
וַיִּזְבְּחוּ
זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה
פָּרִים :

6 וַיִּקַּח מֹשֶׁה
חֲצִי הַדָּם
וַיָּשֶׂם בַּאֲנָתַי
וְחֲצִי הַדָּם
זָרַק עַל-הַמִּזְבֵּחַ :

7 וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית
וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם
וַיֹּאמְרוּ

כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה
נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע :
8 וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת-הַדָּם
וַיִּזְרֹק עַל-הָעָם
וַיֹּאמֶר

הִנֵּה דַם-הַבְּרִית
אֲשֶׁר כָּתַב יְיָ עִמָּכֶם
עַל פְּלִי-הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה :

9 וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

1) Or, audience. 2) Heb., hear. 3) Heb., cut. 4) Or, upon these conditions. 5) Or, and the place under, etc. 6) Or, bright sapphire. 7) Or, against. 8) Or, stretched not out. 9) Or, minister. 10) Heb., sit

Gold, and silver, and copper.

4. And blue,

and purple,

and ²scarlet yarn,

and ³fine linen, and goats' [hair]

5. And skins of rams

dyed red,

and skins of ⁴seals,

and acacia wood,

6. Oil for the light,

spices

for the anointing oil,

and for the incense of spices.

7. Onyx stones,

and stones [for] setting,

for the ephod, and for the breastplate.

8. And they shall make for me a sanctuary, and I will dwell in their midst.

9. According to all that I show thee,

the ⁵model of the ⁶tabernacle, and the ⁶model of all its ⁷vessels, even so shall you make it.

10. And they shall make an ark of acacia wood;

two cubits and a half its length, and a cubit and a half its breadth, and a cubit and a half its height.

11. And thou shalt overlay it, [with] pure gold

(from) within and (from) without, shalt thou overlay it,

and thou shalt make upon it a ⁸crown of gold round about.

12. And thou shalt cast for it four rings of gold,

וזהב וכסף ונחשת :

4. ותכלת

וארנמן

ותולעת שני

וישש ועזים :

5. ועורות אילים

מאדמים

ועורות תחשים

ועצי שטים :

6. שמן זמיר

בשמים

לשמן המשחה

וקקמרת הסמים :

7. אבני-שהם

ואבני כדאים

דאפר וזחשן :

8. ועשו לי מקדש

ושכנתי בתוכם :

9. ככל אשר אני

מראה אותך

את תכנית המשכן

ואת תכנית כל-כליו

וכן תעשו :

10. ועשו ארון

עצי שטים

אמתיים וחצי ארבו

ואמה וחצי רחבו

ואמה וחצי קמתו

11. וצפית אתו

זהב טהור

מבית ומחוץ

תצפנו

ועשית עליו

זר זהב מלב :

12. ויצקת דו

ארבע טבעת זהב

מפטר

15. And Moses went up unto the mountain,

and the cloud covered the mountain.

16. And the glory of the Lord ¹abode upon the mount Sinai,

and the cloud covered him six days;

and he called unto Moses on the seventh day

out of the midst of the cloud.

17. And the appearance of the glory of the Lord

[was] like consuming fire

on the top of the mountain, before the eyes of the children of Israel.

18. And Moses came into the midst of the cloud,

and he went up unto the mountain;

and Moses was in the mountain forty day[s]

and forty night[s].

THERUMAH.

כה.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:

2. Speak

unto the children of Israel, that they take for me

a heave-offering;

of every man

whose heart makes him willing

you shall take my heave-offering.

3. And this is the heave-offering

which you shall take of them:

מפטר

15. ויטעל משה

אל-ההר

ויכס הענן את-ההר :

16. וישכן כבוד-יהוה

על-הר סיני

ויכסו הענן

ששת ימים

ויקרא אל-משה

ביום השביעי

מתוך הענן :

17. ומראה

כבוד יהוה

כאש אכלת

בראש ההר

לעיני בני ישראל :

18. ויבא משה

בתוך הענן

ויטעל אל-ההר

ויהי משה בהר

ארבעים יום

וארבעים לילה :

תְּרוּמָה

CAP. XXV.

1. וידבר יי אל-משה לאמר :

2. דבר

אל-בני ישראל

ויקחו-לי

תְּרוּמָה

מאת כל-איש

אשר ידבנו לבו

תקחו את-תְּרוּמתי :

3. וזאת תְּרוּמָה

אשר תקחו מאתם

1) Or, dwelt. 2) Or, crimson (of worm). 3) Or, cotton; byssus. 4) Or, dolphins; porpoises; badgers
5) Or, pattern; plan. 6) Or, dwelling; habitation. 7) Or, furniture; instruments. 8) Or, rim; moulding.

20. And the cherubim shall be spreading out [their] wings above, covering with their wings over the covering, with their faces one towards another; towards the ⁶covering shall be the faces of the cherubim.

21. And thou shalt put the covering upon the ark ^{above}, and into the ark thou shalt give the testimony which I shall give unto thee.

22. And I will meet with thee there, and I will speak with thee from above the covering, from between the two cherubim which are upon the ark of the testimony, all that I will command thee

^{unto} the children of Israel.

23. And thou shalt make a table of acacia wood; two cubits [shall be] its length, and a cubit its breadth, and a cubit and a half its height.

24. And thou shalt overlay it [with] pure gold, and thou shalt make to it a crown of gold round about.

25. And thou shalt make to it a border of a handbreadth round about, and thou shalt make a crown of gold to its border round about.

20. וְהָיוּ הַכְּרֻבִּים פְּרָשֵׁי כְנָפִים לְמַעַדָּה מְכֻכִּים בְּכַנְפֵיהֶם עַד-הַכִּפְפֹּת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל-אָחִיו אֶל-הַכִּפְפֹּת יִהְיוּ פְנֵי הַכְּרֻבִּים :

21. וְנָתַתָּ אֶת-הַכִּפְפֹּת עַל-הָאָרֶץ מִלְּמַעַדָּה וְאֶל-הָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת-הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ :

22. וְנִוְעַדְתִּי לָךְ שָׁם וְדִבַּרְתִּי אִתָּךְ מֵעַל הַכִּפְפֹּת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִּים אֲשֶׁר עַל-אֲרוֹן הָעֵדֻת אֵת-כָּל-אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֹתְךָ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

23. וְעָשִׂיתָ שִׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָתִים אַרְבֹּו וְאַמָּה רָחֵב וְאַמָּה וְחָצִי קָמָתוֹ :

24. וְצָפִיתָ אוֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ לוֹ זָרָהָב סָבִיב :

25. וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְּכַת טָחָב מְכֻכִּב וְעָשִׂיתָ זָרָהָב לְמִסְכַּנְתּוֹ מְכֻכִּב :

and thou shalt put [them] upon its four ¹feet: (and) two rings [shall be] upon the one ²side of it, and two rings upon the other ²side of it.

13. And thou shalt make ³poles of acacia wood, and thou shalt overlay them [with] gold.

14. And thou shalt bring the ²poles into the rings upon the sides of the ark, to carry the ark with them.

15. In the rings of the ark shall be the ³poles: they shall not ⁴depart from it.

16. And thou shalt put into the ark the testimony which I shall give unto thee.

17. And thou shalt make a ⁶covering [of] pure gold; two cubits and a half [shall be] its length, and a cubit and a half its breadth.

18. And thou shalt make two cherubim [of] gold: of ⁶beaten work shalt thou make them, ⁷on the two ends of the covering.

19. And make one cherub ⁷on the one end, and one cherub ⁷on the other end; ⁸from the ⁶covering shall you make the cherubim upon its two ends.

וְנָתַתָּה עַל אַרְבַּע פַּעֲמָתָיו וּשְׁתֵּי מַטְעַת עַל-צִלְעוֹ הָאַחַת וּשְׁתֵּי מַטְעַת עַל-צִלְעוֹ הַשְּׁנִייתָ :

13. וְעָשִׂיתָ כְּדֵי עֲצֵי שִׁטִּים וְצָפִיתָ אוֹתָם זָהָב :

14. וְהִבֵּאתָ אֶת-הַבָּרִים בְּמַטְעַת עַל צִלְעֵת הָאָרֶץ קִשְׁאוֹת אֶת-הָאָרֶץ בָּהֶם :

15. בְּמַטְעַת הָאָרֶץ יִהְיוּ חֲבָרִים לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ :

16. וְנָתַתָּ אֶל-הָאָרֶץ אֵת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ :

17. וְעָשִׂיתָ כִּפְפֹּת זָהָב טָהוֹר אֲמָתִים וְחָצִי אַרְבֹּה וְאַמָּה וְחָצִי רָחֵבָה :

18. וְעָשִׂיתָ שְׁנֵים כְּרֻבִּים זָהָב מִקְשָׁה תַעֲשֶׂה אוֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכִּפְפֹּת וְעָשִׂה כְּרוֹב אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה וְכְרוֹב-אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה מִן-הַכִּפְפֹּת תַעֲשֶׂה אוֹת-הַכְּרֻבִּים עַל-שְׁנֵי קְצוֹתָיו :

1) Or, corners. 2) Heb., rib. 3) Or, staves. 4) Or, be removed from it. 5) Or, exalting lid; Or, mercy-seat. 6) Or. turned. 7) Heb., from. 8) I. e., of one peace with the covering. 9) Or, concerning.

shall come out of its ^{sides};
three branches of the
candlestick
out of its one side,

and three branches of
the candlestick
out of its other side.

33. Three cups,
almond-shaped,
[shall be] in one branch,
[with] a knob and a
flower
and three cups,
almond-shaped,
in the ^{other} branch,
[with] a knob and a
flower;
so for the six branches

that come out of the
candlestick.

34. And in the ^{candle-}stick
[shall be] four cups,
almond-shaped,

[with] its knobs and
its flowers.

35. And a knob [shall be]
under (the) two branches
of the same piece,

and a knob
under (the) two branches

of the same piece,
and a knob

under (the) two branches
of the same piece,

for the six branches
that come out of the
candlestick.

36. Their knobs and
their branches
shall be of the same
piece,
all of it [shall be] beaten
work of one piece
of pure gold.

37. And thou shalt make
its lamps,

וְיֵצְאוּ מִצִּדָּהּ
שְׁלֹשָׁה! קְנִי מִנְחָה
מִצִּדָּה הָאֶחָד
וְשְׁלֹשָׁה קְנִי מִנְחָה
מִצִּדָּה הַשֵּׁנִי :

33. שְׁלֹשָׁה גִבְעִים
מִשְׁקָדִים

בְּקַנְהָ הָאֶחָד
כַּפֶּתֶר וּפֶרֶחַ

וְשְׁלֹשָׁה גִבְעִים
מִשְׁקָדִים

בְּקַנְהָ הָאֶחָד
כַּפֶּתֶר וּפֶרֶחַ

כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים
הַיֵּצְאוֹת מִן־הַמִּנְחָה

34. וּבַמִּנְחָה
אַרְבָּעָה גִבְעִים

מִשְׁקָדִים
כַּפֶּתֶרֶיהָ וּפֶרֶחֶיהָ :

35. וּכַפֶּתֶר
תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים

מִמִּנְחָה
וּכַפֶּתֶר

תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִמִּנְחָה

וּכַפֶּתֶר
תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים

מִמִּנְחָה
לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים

הַיֵּצְאוֹת מִן־הַמִּנְחָה :

36. כַּפֶּתֶרֶיהֶם וּקְנֵתָם
מִמִּנְחָה יִהְיוּ

כֻּלָּהּ מִכֶּשֶׁת אֶחָד
זָהָב טָהוֹר :

37. וְעֲשִׂיתָ
אֶת־הַנֶּרְתִּיקָה

26. And thou shalt make
for it

four rings of gold,

and thou shalt put the
rings
upon the four corners

which [are] on its four
feet.

27. Close by the border
shall the rings be,

for ^{places} for [the]
poles,
to carry the table.

28. And thou shalt make
the poles

of acacia wood,

and thou shalt overlay
them [with] gold;

and the table shall be
carried with them.

29. And thou shalt make
its ^{dishes}
and its ^{spoons},

and its ^{supporters},

and its ^{purifying} tubes,

wherewith ^[the bread]
is to be covered;

[of] pure gold

shalt thou make them.

30. And thou shalt set
upon the table
^{showbread}

before me always.

שְׁלִישִׁי

31. And thou shalt make

a ^{candlestick} of pure
gold;

of beaten work

shall the ^{candlestick}
be made,

its ^{base} and its ^{shaft};

its cups,

its knobs,

and its flowers,

shall be of the same
piece.

32. And six branches

26. וְעֲשִׂיתָ לוֹ

אַרְבַּע מְבָעֵת זָהָב

וְנָתַתָּ אֶת־הַמְּבָעֵת

עַל אַרְבַּע הַפְּאֵת

אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו :

27. לְעִמֵּת הַמִּסְבָּנָה

תְּהִיוּן הַמְּבָעֵת

לְבָתִּים לְבָדִים

לְשָׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן :

28. וְעֲשִׂיתָ

אֶת־הַבָּדִים

עֲצֵי שִׁטִּים

וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב

וְנִשְׂאוּ־בָם אֶת־

הַשֻּׁלְחָן :

29. וְעֲשִׂיתָ קְעֻרָתָיו

וּקְשֻׁתָּיו

יִמְנִקֵּיתָיו

אֲשֶׁר יִסֹּף בָּהֶן

זָהָב טָהוֹר

תַּעֲשֶׂה אֹתָם :

30. וְנָתַתָּ עַל־הַשֻּׁלְחָן

לֶחֶם פָּנִים

לִפְנֵי תָמִיד :

שְׁלִישִׁי

31. וְעֲשִׂיתָ

מִנְרֵת זָהָב טָהוֹר

מִכֶּשֶׁת

תַּעֲשֶׂה הַמִּנְרֵת

יָרֵבָה וְקִנְיָה

גְּבִיעֶיהָ

כַּפֶּתֶרֶיהָ

וּפֶרֶחֶיהָ

מִמִּנְחָה יִהְיוּ :

32. וְשֵׁשֶׁת קָנִים

1) Heb., houses. 2) Or, platters. 3) Or, bowls. 4) Or, flagons; pitchers. 5) Or, bowls; sacrificial cups. 6) Or, to pour out. 7) Or, presence-bread. 8) Or, lampstand. 9) Heb., thigh. 10) Heb., stalk; or, bread. 11) Heb., one.

one unto another.

4. And thou shalt make loops of blue upon the edge of the one curtain

[which is] at the end in the [one curtain] joining; and likewise shalt thou make in the edge of the curtain which is outmost

in the second [curtain] joining.

5. Fifty loops

shalt thou make

in the one curtain,

and fifty loops

shalt thou make

in the end of the curtain

which is in the second [curtain] joining;

the loops [shall be] corresponding one unto another.

6. And thou shalt make

fifty hooks of gold:

and thou shalt join the curtains one unto another

with the hooks;

and the tabernacle shall be one [whole].

7. And thou shalt make

curtains of goats'[hair]

for a tent over the tabernacle: eleven curtains

shalt thou make them.

8. The length

of one curtain

[shall be] thirty ⁴cubit[s],

and the breadth four ⁴cubit[s],

⁵the one curtain;

אִשָּׁה אֶל-אַחֲתָהּ:

4. וְעִשִּׂיתָ

לְלֹאֵת תְּכָלֶת

עַל שְׂפַת

הַיְרִיעָה הָאֶחָת

מִקְצֵה בַחֲבֵרָתָהּ

וְכֵן תַּעֲשֶׂהָ

בְּשֵׁפַת הַיְרִיעָה

הַבְּחוּצָה

בַּמַּחְבֵּרָת הַשֵּׁנִית:

5. חֲמִשִּׁים קְלָאֵת

תַּעֲשֶׂהָ

בַּיְרִיעָה הָאֶחָת

וְחֲמִשִּׁים קְלָאֵת

תַּעֲשֶׂהָ

בְּקֵצֵה הַיְרִיעָה

אֲשֶׁר בַּמַּחְבֵּרָת

הַשֵּׁנִית

מִמְּקַבְּלֹת הַקְּלָאֵת

אִשָּׁה אֶל-אַחֲתָהּ:

6. וְעִשִּׂיתָ

חֲמִשִּׁים קְרָסִים וְהָבִיתָ

וְחִבַּרְתָּ אֶת-הַיְרִיעוֹת

אִשָּׁה אֶל-אַחֲתָהּ

בְּקְרָסִים

וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד:

7. וְעִשִּׂיתָ

יְרִיעוֹת עֲוִים

קֹאֵל עַל-הַמִּשְׁכָּן

עֲשֶׂתִּי-עֲשֶׂרָה יְרִיעוֹת

תַּעֲשֶׂהָ אֹתָם:

8. אֹרֶךְ

הַיְרִיעָה הָאֶחָת

שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה

וְרָחֵב אַרְבַּע בָּאַמָּה

וְהַיְרִיעָה הָאֶחָת

seven;

and one shall set up its lamps, that they shall give light

over against its face.

38. And its ¹tongs,

and its ²snuff-dishes,

[shall be of] pure gold.

39. Of a talent of pure gold shall it be made,

with all these vessels.

40. And see, and make [them]

in their model

which has been shown thee

in the mountain.

כּו

1. And the tabernacle

thou shalt make

[of] ten curtains.

[of] fine twined linen,

and blue, and purple,

and scarlet yarn,

[with] cherubim

the work of a ²weaver

shalt thou make them.

2. The length

of one curtain

[shall be] eight and twenty ⁴cubit[s].

and the breadth four ⁴cubit[s],

⁵the one curtain:

one measure

to all the curtains.

3. Five of the curtains

shall be joined

one unto another;

and [the other] five [shall be] joined

שִׁבְעָה

וְהָעֵלָה אֶת-נִרְתִּיקָהּ

וְהָאִיר

עַל-עֵבֶר פָּנֶיהָ:

38. וּמִקְצֵחֶיהָ

וּמִחֲתֻמֶּיהָ

זָהָב טָהוֹר:

39. כֶּבֶד זָהָב טָהוֹר

יַעֲשֶׂהָ אֹתָהּ

אֶת-כָּל-הַכֵּלִים הָאֵלֶּה

40. וְרָאָה וַעֲשֶׂהָ

בְּתַבְנִיתָם

אֲשֶׁר-אַתָּה מֵרָאָה

בְּהָר:

CAP. XXVI.

1. וְאֵת-הַמִּשְׁכָּן

תַּעֲשֶׂהָ

עֲשֶׂר יְרִיעוֹת

יֵשׁ מִשְׁוֹר

וְתַכְלֵת וְאַנְגָּמָן

וְתִלְקֶת שָׁנִי

בְּרָכִים

מַעֲשֵׂה חֵשֶׁב

תַּעֲשֶׂהָ אֹתָם:

2. אֹרֶךְ

הַיְרִיעָה הָאֶחָת

שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים

בָּאַמָּה

וְרָחֵב אַרְבַּע בָּאַמָּה

הַיְרִיעָה הָאֶחָת

מִדָּה אֶחָת

לְכָל-הַיְרִיעוֹת:

3. חֲמִשָּׁה הַיְרִיעוֹת

תִּתְּיוּן חֲבֵרָת

אִשָּׁה אֶל-אַחֲתָהּ

וְחֲמִשָּׁה יְרִיעוֹת חֲבֵרָת

1) Or, snuffers. 2) Or, ash-pans; fire-pans.

3) Or, each curtain.

3) Or, skilful workman. 4) Heb., by the cubit

in the length	בְּאֶרְבֵּי	one measure	מִדָּה אֶחָת
of the curtains of the tent,	יְרִיעַת הָאֹהֶל	to the eleven curtains.	לְעֶשְׂתֵי עָשָׂר
shall hang	יִהְיֶה סָרוּחַ		יְרִיעַת :
over the sides of the tabernacle,	עַל-צַדֵי הַמִּשְׁכָּן	9. And thou shalt join	9. וַחֲבַרְתָּ
from this [side] and from this [side],	מִזֶּה וּמִזֶּה	the five curtains	אֶת-חֲמִשָּׁה הַיְרִיעַת
to cover it.	לְכַסּוֹתָּ:	by themselves,	לְבָד
14. And thou shalt make a covering	14. וַעֲשִׂיתָ מִכְסֵּה	and the six curtains	וְאֶת-שֵׁשׁ הַיְרִיעַת
for the tent	לְאֹהֶל	by themselves;	לְבָד
[of] rams' skins	עֹרֹת אֵילִם	and thou shalt double over	וּכְפֻלְתָּ
dyed red,	מֵאֲדָמִים	the sixth curtain	אֶת הַיְרִיעָה הַשְּׁשִׁית
and a covering	וּמִכְסֵּה	in the forefront of the tent.	אֶל-מִוֶּל פְּנֵי הָאֹהֶל:
of sealskins	עֹרֹת תַּחֲשִׁים	10. And thou shalt make	10. וַעֲשִׂיתָ
from above.	מִלְמַעְלָה:	fifty loops	חֲמִשִּׁים לָלֶאֱת
רְבִיעִי	רְבִיעִי	upon the edge	עַל שְׂפַת
15. And thou shalt make	15. וַעֲשִׂיתָ	of the one curtain,	הַיְרִיעָה הָאֶחָת
the boards	אֶת-הַקְּרָשִׁים	which is outmost in the [curtain] joining,	הַקְּצֵנָה בַּחֲבֶרֶת
for the tabernacle	לְמִשְׁכָּן	and fifty loops	וּחֲמִשִּׁים לָלֶאֱת
of acacia wood	עֲצֵי שִׁטִּים	upon the edge of the curtain	עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה
standing up.	עֹמְדִים:	of the second [curtain] joining.	הַחֲבֶרֶת הַשֵּׁנִית:
16. Ten cubits	16. עֶשֶׂר אַמּוֹת	11. And thou shalt make	11. וַעֲשִׂיתָ
[shall be] the length of the board,	אֶרְבֶּי תִקְרֶשׁ	hooks of ² copper	קְרָסִי נְחֹשֶׁת
and a cubit	וְאַמָּה	fifty,	וּחֲמִשִּׁים
and a half of a cubit	וַחֲצִי הָאַמָּה	and thou shalt bring	וְהִבֵּאתָ
the breadth of ⁴ the one board.	רֹחַב הַקְּרָשׁ הָאֶחָד:	the hooks	אֶת-הַקְּרָסִים
17. Two tenons	17. שְׁתֵּי יָדוֹת	into the loops,	בְּדָלֶאֱת
[shall there be] in ⁴ the one board,	לְקַרֵּשׁ הָאֶחָד	and thou shalt join the tabernacle,	וַחֲבַרְתָּ אֶת-הָאֹהֶל
⁵ joined	מִשְׁקֵלֶת	that it may be one [whole].	וְהָיָה אֶחָד:
one unto another;	אִשָּׁה אֶל-אֶחָתָהּ	12. And the overhanging part	12. וְסִרְחָה
likewise shalt thou make	בֶּן תַּעֲשֶׂה	that remains	הָעֶרְפָּה
for all the boards of the tabernacle.	לְכָל קְרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן:	of the curtain of the tent,	בְּיְרִיעַת הָאֹהֶל
18. And thou shalt make	18. וַעֲשִׂיתָ	the half curtain that remains,	חֲצִי הַיְרִיעָה הָעֶרְפָּת
the boards	אֶת-הַקְּרָשִׁים	shall hang	תִּסְרַח
for the tabernacle,	לְמִשְׁכָּן	over the back of the tabernacle.	עַל אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן:
'twenty boards	עֶשְׂרִים קְרָשׁ	13. And the cubit from this [side],	13. וְהָאַמָּה מִזֶּה
for the south side	לְפָאֵת נֹכַחַהּ	and the cubit from ⁸ this [side],	וְהָאַמָּה מִזֶּה
⁶ southward.	תִּימָנָה:	in the excess	בְּעֶרְפָּה

1) Or, separately. 2) Or. brass; bronze. 3) Or, that. 4) Or, each board. 5) Or, connected; fitted in
6) Or, on the right

eight boards,
and their sockets of
silver,
sixteen sockets;

two sockets
under the one board,

and two sockets

under ¹another board.

26. And thou shalt make
of acacia wood;

five
for the boards

of the one side of the
tabernacle.

27. And five bars

for the boards

of the second side of the
tabernacle,
and five bars

for the boards

of the side of the
tabernacle,
for the ²hinder part
westward.

28. And the middle bar

in the midst of the
boards
shall pass through

from end unto end.

29. And the boards

thou shalt overlay [with]
gold.

and their rings

thou shalt make [of]
gold,
[as] places for the bars;

and thou shalt overlay
the bars
[with] gold.

30. And thou shalt set up

the tabernacle

according to its ³fashion

which has been shown
thee in the mountain.

חֲמִישִׁי

31. And thou shalt make
a veil

שְׁמֹנֶה עָשָׂר
וְאַרְבָּעִים כֶּסֶף
שֵׁשֶׁת עָשָׂר אֲדָנִים

שְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת הַקָּרָשׁ הָאֶחָד

וְשְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת הַקָּרָשׁ הָאֶחָד

26. וַעֲשִׂיתָ בָרִיחַם
עֲצֵי שִׁטִּים

חֲמִשָּׁה
לְקָרְשֵׁי

צִלְעַת הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד:

27. וְחֲמִשָּׁה בָרִיחַם
לְקָרְשֵׁי

צִלְעֵי הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית

וְחֲמִשָּׁה בָרִיחַם
לְקָרְשֵׁי

צִלְעַת הַמִּשְׁכָּן
לִבְרָכְתָּם יָמָה:

28. וְהַבָּרִיחַ הַתִּיכֹן
בְּתוֹךְ הַקָּרָשִׁים

מִבְּרֵחַ
מִן הַקֶּצֶד אֶל-הַקֶּצֶד

29. וְאֶת-הַקָּרָשִׁים
תַּצְפֶּה זָהָב

וְאֶת-מַבְעְתֵיהֶם
תַּעֲשֶׂה זָהָב

בָּתִּים לְבָרִיחַם
וְצִפִּיתָ אֹתֵי-הַבָּרִיחַם

זָהָב:

30. וְהִקְמַתָּ
אֶת-הַמִּשְׁכָּן

כְּמִשְׁפָּטוֹ
אֲשֶׁר הִרְאִיתָ בְּהָר:

חֲמִישִׁי

31. וַעֲשִׂיתָ פֹרֶקֶת

19. And forty sockets of
silver

thou shalt make

under the twenty
board[s];

two sockets

under the one board

for its two tenons,

and two sockets

under ¹another board

for its two sockets.

20. And for the second
side of the tabernacle,

for the north side,

twenty board[s].

21. And their forty
sockets of silver:

two sockets

under the one board,

and two sockets

under ¹another board.

22. And for the ²hinder
part of the tabernacle
westward,

thou shalt make

six boards.

23. And two boards

thou shalt make

for the corners of the
tabernacle

in the ²hinder part.

24. And they shall be
³double
⁴from below,

and in like manner shall
they be ⁵double
unto its top

⁶unto one ring;

thus shall it be for both
of them;

for the two corners shall
they be.

25. And they shall be

19. וְאַרְבָּעִים
אֲדָנֵי-כֶסֶף

תַּעֲשֶׂה

תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרָשׁ

שְׁנֵי אֲדָנִים

תַּחַת-הַקָּרָשׁ הָאֶחָד

לְשֵׁתֵי יָרְתָיו

וְשְׁנֵי אֲדָנִים

תַּחַת-הַקָּרָשׁ הָאֶחָד

לְשֵׁתֵי יָרְתָיו:

20. וְלַצֶּדֶע הַמִּשְׁכָּן

הַשֵּׁנִית

לְפָאת צָפוֹן

עֶשְׂרִים קָרָשׁ:

21. וְאַרְבָּעִים

אֲדָנֵיהֶם כֶּסֶף

שְׁנֵי אֲדָנִים

תַּחַת הַקָּרָשׁ הָאֶחָד

וְשְׁנֵי אֲדָנִים

תַּחַת הַקָּרָשׁ הָאֶחָד:

22. וּלְבִרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן

יָמָה

תַּעֲשֶׂה

שֵׁשֶׁת קָרָשִׁים:

23. וְשְׁנֵי קָרָשִׁים

תַּעֲשֶׂה

לְמַקְצֵעַת הַמִּשְׁכָּן

בִּבְרָכְתָּם:

24. וְיִהְיוּ תְּאֻמִּים

מִלְּבָטָה

וְיִתְּדוּ יְהִיו תְּמִים

עַל-רֹאשׁוֹ

אֶל-הַמִּבְעֵעַת הָאֶחָת

כֵּן יִהְיֶה לְשְׁנֵיהֶם

לְשְׁנֵי הַמַּקְצֵעַת יְהִיו

25. וְיִהְיוּ

1) Heb., the one. 2) Or, back wall. 3) Or, closely fitting together. 4) Or, beneath. 5) Or, entire; complete. 6) Or, by means of one ring. 7) Or, ordinance.

for the door of the tent

[of] blue, and purple,

and scarlet yarn,

and fine twined linen

the work of an
embroiderer,

37. And thou shalt make
for the ⁵screen
five pillars of acacia,

and thou shalt overlay
them [with] gold;
their hooks [shall be of]
gold;

and thou shalt cast for
them
five sockets of copper.

כז

שש

1. And thou shalt make
the altar
[of] acacia wood,

five cubits long,

and five cubits broad;

foursquare shall be the
altar;
and three cubits its
height.

2. And thou shalt make
its horns
upon its four corners,

of the same piece shall
be its horns;
and thou shalt overlay
it [with] copper.

3. And thou shalt make
its pots
to remove its ashes,

and its shovels and its
⁶basins,
and its ⁷forks, and its
firepans;

(for) all its vessels

thou shalt ⁸make of
copper.

4. And thou shalt make
for it a grating,
a network

of copper;

and thou shalt make
upon the net
four rings of copper

upon its four ends.

5. And thou shalt put it

לפתח האהל

תבכת וארגמן

ותולעת שני

ושש משובר

מעשה רקם :

37. ועשית למסך

המזבח עמודי שטים

וצפית אתם זהב

ונניהם זהב

ויצקת להם

המזבח אדני נחשת :

CAP. XXVII.

שש

1. ועשית את המזבח

עצי שטים

חמש אמות ארך

וחמש אמות רחב

רבוע יהיה המזבח

ושלש אמות קמתו :

2. ועשית קרנותיו

על ארבע פנותיו

כמנו תהיו קרנותיו

וצפית אתו נחשת :

3. ועשית פירותיו

לרשנו

ויעו ומזלקתיו

ומזלקתיו ומחתתיו

לכד בכיו

תעשה נחשת :

4. ועשית לו מכבד

מעשה רשת

נחשת

ועשית על הרשת

ארבע טבעות נחשת

על ארבע קצותיו :

5. ונתתה אתה

of blue, and purple,

and scarlet yarn,

and fine twined linen;

the work of a weaver

shall it be made,

[with] cherubim.

32. And thou shalt hang ¹it

upon four pillars of
acacia

overlaid [with] gold;

their ²hooks [shall be
of] gold,

upon four sockets of
silver.

33. And thou shalt hang ³up

the veil

under the hooks,

and thou shalt bring in
thither

within the veil

the ark of the testimony;

and the veil shall ⁴divide

unto you

between the holy place

an (between) the ⁴holy
of holies.

34. And thou shalt put

the covering

upon the ark of the
testimony

in the holy of holies.

35. And thou shalt set
the table

without the veil,

and the candlestick

over against the table

upon the side of the
tabernacle

toward the south;

and the table thou shalt ¹put

upon the north side.

36. And thou shalt make
a ⁵screen

תבליט וארגמן

ותולעת שני

ושש משובר

מעשה השב

מעשה אתה

כרבים :

32. ונתתה אתה

על ארבעה עמודי

שטים

מצפים זהב

ונניהם זהב

על ארבעה אדני

כסף :

33. ונתתה

את הפרכת

תחת הכרסים

והבאת שמה

מבית לפרכת

את ארון העדות

והבדילה הפרכת

לכם

בין הקדש

ובין קדש הקדשים :

34. ונתת

את הכפרת

על ארון העדת

בקדש הקדשים :

35. ושמת את השלחן

מחוץ לפרכת

ואת המנרה

לכח השלחן

על צדע המזבן

תימנה

והשלחן תתן

על צדע צפון :

36. ועשית מסך

1) Heb. give. 2) Or, nails. 3) Or, separate. 4) Or, most holy 5) Or, hanging. 6) Or, sacrifice.
dowls. 7) O. flesh-hooks 8) Or, use copper

and their sockets twenty

[of] copper;

the hooks of the pillars

and their fillets

[of] silver.

12. And [for] the breadth
of the court
on the west side

[shall be] hangings of
fifty cubit[s];
their pillars ten,

and their sockets ten.

13. And the breadth of
the court
on the east side

eastward

[shall be] fifty cubit[s].

14. And fifteen cubit[s]
of hangings

[shall be] for the [one]
wing;
their pillars [shall be]
three,
and their sockets three.

15. And for the other
wing

[shall be] fifteen cubit[s]
of hangings;
their pillars three,

and their sockets three.

16. And for the gate of
the court

[shall be] a screen of
twenty cubit[s],
of blue, and purple,

and scarlet yarn,

and fine twined linen,
the work of the
embroiderer;

their pillars four,

and their sockets four.

17. All the pillars of the
court

[shall be] filleted [with]
silver;

their hooks of silver.

and their sockets of
copper.

וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים
נְחֹשֶׁת

וְנֹי הָעֲמֻדִים
וְחֻשְׁקֵיהֶם
כֶּסֶף:

12. וְרֹחַב הַחֲצֵר
לְפָנֵי-הָיָם

קָלָעִים חֲמִשִּׁים אַמָּה
עֲמֻדֵיהֶם עֲשָׂרָה
וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרָה:

13. וְרֹחַב הַחֲצֵר
לְפָנֵי קִדְמָה
מִזְרָחָה

חֲמִשִּׁים אַמָּה:
14. וְחֲמִשִּׁים עֲשָׂרָה
אַמָּה קָלָעִים

לְכַתֵּף
עֲמֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה:

15. וּלְכַתֵּף הַשְּׂנִית
חֲמִשִּׁים עֲשָׂרָה קָלָעִים
עֲמֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה:

16. וּלְשַׁעַר הַחֲצֵר
מָסָךְ וְעֲשָׂרִים אַמָּה
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי

וְיֶשֶׁת מִשְׁוֹר
מַעֲשֵׂה רֶקֶם
עֲמֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה
וְאֲדָנֵיהֶם אַרְבָּעָה:

17. כָּל-עַמֻּדֵי הַחֲצֵר
סָבִיב
מְחֻשְׁקִים כֶּסֶף
וְנֹיָהֶם כֶּסֶף
וְאֲדָנֵיהֶם נְחֹשֶׁת:

under the ledge of the
altar

from below,

and the net shall reach

unto half of the altar,

6. And thou shalt make

poles

for the altar,

poles of acacia wood,

and thou shalt overlay

them [with] copper.

7. And its poles shall be

brought

into the rings,

and the poles shall be

upon the two sides of

the altar,

in carrying it.

8. Hollow, of boards,

shalt thou make it;

as it has been shown

thee

in the mountain,

so shall they make [it].

9. And thou shalt make

the court of the

tabernacle;

for the south side

southward

[there shall be] hangings

for the court

[of] fine twined linen

a hundred cubit[s] long

for the one side.

10. And its pillars [shall

be] twenty,

and their sockets twenty

[of] copper;

the hooks of the pillars

and their fillets

[shall be of] silver.

[shall be of] silver.

תַּחַת כַּרְכַּב הַמִּזְבֵּחַ
מִלְמַמָּה

וְהִיטָה הַרְשֵׁת
עַד חֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ:
6. וְעָשִׂיתָ בָּדִים
לְמִזְבֵּחַ

בָּדֵי עֲצֵי שִׁטִּים
וְעָפַיְתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת:
7. וְהוּבָא אֹתָם-בְּבָדֵי
בַטְבָּעֹת

וְהָיוּ הַבָּדִים
עַרְשֹׁתַי צִלְעֹת
הַמִּזְבֵּחַ

בַּשָּׂאת אֹתוֹ:
8. נָכוֹב לַחֹת
תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ
כַּאֲשֶׁר הִרְאָה אֹתָךְ
בְּהָר

כֵּן יַעֲשׂוּ:
9. וְעָשִׂיתָ
אֶת חֲצֵר הַמִּשְׁכָּן
לְפָנֵי נֹגַח-חֵימָנָה
קָלָעִים דְּחֲצֵר
יֶשֶׁת מִשְׁוֹר

מֵאָה בְּאַמָּה אָרָךְ
בְּפֶאֶה הָאַחַת:
10. וְעַמֻּדָיו עֲשָׂרִים
וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים
נְחֹשֶׁת

וְנֹי הָעֲמֻדִים
וְחֻשְׁקֵיהֶם
כֶּסֶף:

11. וְכֵן לְפָנֵי צִפּוֹן
בְּאָרָךְ
קָלָעִים מֵאָה אָרָךְ
וְעַמֻּדָיו עֲשָׂרִים

וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים
נְחֹשֶׁת

וְנֹי הָעֲמֻדִים
וְחֻשְׁקֵיהֶם
כֶּסֶף:

12. וְכֵן לְפָנֵי צִפּוֹן
בְּאָרָךְ
קָלָעִים מֵאָה אָרָךְ
וְעַמֻּדָיו עֲשָׂרִים

וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים
נְחֹשֶׁת

1) Or, beneath. 2) Heb., be. 3) Or, planks; tab lets. 4) Or, bands. 5) Or, side [of the gate]. 6) Or, mitea.

and his sons with him,
from the midst of the
children of Israel,
that he may be a priest
to me,
[namely] Aaron, Nadab
and Abihu,
Eleazar and Ithamar,

the sons of Aaron,

2. And thou shalt make
holy garments
for Aaron thy brother,
for glory and for beauty.

3. And thou shalt speak
unto all the wise-
hearted,
whom I have filled
[with] a spirit of wisdom,

that they shall make
Aaron's garments
to sanctify him,

that he may be a priest
to me.

4. And these are the
garments
which they shall make:

a breastplate, and an
ephod,
and a robe,

and a checked coat,

a mitre, and a girdle;

and they shall make
holy garments
for Aaron thy brother,

and for his sons,

that he may be a priest
to me.

5. And they shall take
the gold,

and the blue,

and the purple,

and the scarlet yarn,

and the fine linen.

6. And they shall make
the ephod
[cf] gold, blue, and
purple,

scarlet yarn,

and fine twined linen,

וְאֶת־בְּנָיו אִתּוֹ

מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְכַהֲנוֹ־לִי

אֶהְרֹן נָדָב וְאַבִּיהוּא

אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר

בְּנֵי אֶהְרֹן:

2. וַעֲשֵׂת־בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ

לְאֶהְרֹן אֶחֱיָהּ

לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת:

3. וְאֵתָהּ תַּדְבֵּר

אֶל־כָּל־חֲכָמֵי־לֵב

אֲשֶׁר מָלֵאתִיו

רוּחַ חֲכָמָה

וַעֲשׂוּ־אֶת־בְּגָדֵי אֶהְרֹן

קֹדֶשׁוֹ

לְכַהֲנוֹ־לִי:

4. וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים

אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ

חֹשֶׁן וְאַפֹּדֶר

וּמַעֲלִיל

וּכְתָנֶת תַּשְׁמֵךְ

מִצְנֶפֶת וְאַבְנֵי

וַעֲשׂוּ־בְגָדֵי־קֹדֶשׁ

לְאֶהְרֹן אֶחֱיָהּ

וּבְנָיו

לְכַהֲנוֹ־לִי:

5. וְהֵם יִקְחוּ

אֶת־הַזָּהָב

וְאֶת־הַתְּכֵלֶת

וְאֶת־הָאַרְגָּמָן

וְאֶת־תוֹלַעַת הַשָּׁנִי

וְאֶת־הַשֵּׁשׁ:

6. וַעֲשׂוּ־אֶת־הָאֶפֹּדֶר

זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן

תוֹלַעַת שָׁנִי

וְשֵׁשׁ מְשֻׁרָּר

18. The length of the
court
[shall be] a hundred
cubit[s],
and the breadth

fifty by fifty,

and the height five
cubits,
of fine twined linen,

and their sockets [of]
copper.

19. (For) all the vessels
of the tabernacle
in all its service,

and all its pins,

and all the pins of the
court,
[shall be 1 of] copper.

THETZAVEH.

20. And thou shalt
command
the children of Israel,

that they take unto thee
olive oil,

pure,

beaten

for the light,

to set up a lamp
continually.

21. In the tent of
meeting,
without the veil

which is by the testi-
mony,

shall keep it in order

Aaron and his sons

from evening unto
morning

before the Lord;

[it shall be] a statute for
ever

for their generations

among the children of
Israel.

כח

1. And thou, bring near
unto thee
Aaron thy brother,

18. אֹרֶךְ הַחֲצֵר

מֵאָה בָּאַמָּה

וְרָחֶב

חֲמִשִּׁים בְּחֲמִשִּׁים

וְקָמָה חֲמִשׁ אַמּוֹת

שֵׁשׁ מְשֻׁרָּר

וְאִדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת:

19. לְכָל כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן

כָּל עֲבֹדָתוֹ

וְכָל־יְתֻדָּתָיו

וְכָל־יְתֻדַּת הַחֲצֵר

נְחֹשֶׁת:

THETZAVEH.

תצוה

20. וְאֵתָהּ תַּצְוֶה

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ

שֶׁמֶן זַיִת

זָךְ

כִּתִּית

לְמָאֹר

לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד:

21. בְּאֹהֶל מוֹעֵד

מִחוּץ לַפָּרֹכֶת

אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת

יַעֲרֹךְ אֹתוֹ

אֶהְרֹן וּבְנָיו

מִעֶרֶב עַד־בֹּקֶר

לִפְנֵי יְהוָה

הַקֹּדֶשׁ עוֹלָם

לְדֹרֹתָם

מִיַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

CAP. XXVIII.

1. וְאֵתָהּ הִקְרַב אֵלֶיךָ

אֶת־אֶהְרֹן אֶחֱיָהּ

1) Or, used. 2) Or, bring. 3) Or, the congregation. 4) Or, order it. 5) Heb., from. 6) Or, among
7) Or, tunic of woven stuff. 8) Or, turban.

and Aaron shall bear
their names
before the Lord
upon his two shoulders
for a memorial.

שְׁנֵי

13. And thou shalt make
settings of gold.

14. And two chains
of pure gold,
[like] cords

shalt thou make them,
of wreathen work;
and thou shalt put

the wreathen chains
upon the settings.

15. And thou shalt make
a breastplate of
judgment,
the work of a weaver;
like the work of the
ephod
thou shalt make it;

of gold, blue, and purple,
and scarlet yarn,
and fine twined linen,
thou shalt make it.

16. Four square it shall be,
double;

a span its length,
and a span its breadth.

17. And thou shalt set in it
settings of stone,
four rows of stone[s];
a row of ^{sardius, topaz,}
and ^{emerald}
[shall be] the first row.

וְנִשָּׂא אֹהֶרָן
אֶת־שְׁמוֹתֶם
לִפְנֵי יְהוָה
עַל־שְׁתֵּי כְתָפָיו
זִכָּרוֹן :

שְׁנֵי

13. וְעֲשִׂיתָ
מִשְׁבְּצֹת זָהָב :
14. וּשְׁתֵּי שְׂרָשֻׁלֹת
זָהָב מְהוּר
מִנְבֵּלֹת

תַּעֲשֶׂה אֹתָם
מִנְעִשָׂה עֲבֹת
וְנִתְּחָה
אֶת־שְׂרָשֻׁלָּהּ
{ הַעֲבֹתָהּ }

עַל־הַמִּשְׁבְּצֹת :
15. וְעֲשִׂיתָ
חֹשֶׁן מִשְׁפָּט
מִנְעִשָׂה חֹשֶׁב
כְּמִנְעִשָׂה אֶפֶד
תַּעֲשֶׂנּוּ

זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְיֶשֶׁשׁ מִשְׁזָר
תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ :

16. רָבִיעַ יִהְיֶה
כָּפֹל

זֶרֶת אַרְכּוֹ
וְזֶרֶת רָחְבּוֹ ;

17. וּמִלֵּאָתָּה בּוֹ
מִלֵּאָתָּה אֶבֶן
אַרְבַּעַת טֹרִים אֶבֶן
{ טוֹר אֲדָמָה פְּתֹדָה
{ וּבִרְקֵת }
הַטּוֹר הָאֶחָד :

the work of a weaver.

7. Two joining shoulder-
pieces
shall be to it,

at its two ends;
that it may be joined
together.

8. And the band ^{for}
girding,
which is upon it,
like its work,

of the same piece
shall it be;
[of] gold, blue, and
purple,
and scarlet yarn,
and fine twined linen.

9. And thou shalt take
the two onyx stones,
and thou shalt engrave
on them
the names of the chil-
dren of Israel.

10. Six of their names
upon the one stone,
and the names
of the remaining six
upon the other stone,
according to their birth.

11. The work of an
engraver in stone,
[like] the engravings of
a signet,
thou shalt engrave
the two stones,

according to the names
of the children of Israel;
inclosed

[in] settings of gold
thou shalt make them

12. And thou shalt put
the two stones
upon the shoulder-
pieces of the ephod
[as] stones of memorial
for the children of Israel:

מִנְעִשָׂה חֹשֶׁב :

7. שְׁתֵּי כְתֵפֹת חֲבֵרֹת
יִהְיֶה־לוֹ

אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו
וְחִבֵּר :

8. וְהַנֶּשֶׁב אֶפְדּוֹ
אֲשֶׁר עָלָיו
כְּמִנְעִשָׁהוּ

מִמֶּנּוּ יִהְיֶה
זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְיֶשֶׁשׁ מִשְׁזָר :

9. וְלָקַחְתָּ
אֶת־שְׁתֵּי אֲבִנֵי־שֹהֶם
וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם
שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

10. שֵׁשֶׁשׁ מִשְׁמֹתָם
עַל־הָאֶבֶן הָאֶחָת
וְאֶת שְׁמוֹת
הַשְּׁשִׁי הַנּוֹתָרִים
עַל־הָאֶבֶן הַשְּׁנִית
כְּתוּב לְדֹרֹתָם :

11. מִנְעִשָׂה חֹשֶׁב אֶבֶן
פְּתוּחֵי חֹתָם
תַּפְתַּח
אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבִנִים
עַל־שְׁמֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מִסְבֵּת
מִשְׁבְּצֹת זָהָב
תַּעֲשֶׂה אֹתָם :

12. וְשִׁמַּחְתָּ
אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבִנִים
עַל־כְּתֵפֹת הָאֶפֶד
אֲבֵנֵי זִכָּרוֹן
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

and thou shalt put
[them]
upon the shoulder-pieces
of the ephod,
in its front part.

26. And thou shalt make

two rings of gold,

and thou shalt put them

upon the two ends of
the breastplate,
upon its edge,

which is toward the side
of the ephod

inward.

27. And thou shalt make

two rings of gold,

and thou shalt put them

upon the two shoulder-
pieces of the ephod

from below

in its front part,

close by its joining,

above the band of the
ephod.

28. And they shall fasten

the breastplate

by its rings

unto the rings of the
ephod

with a place of blue;

that it may be

upon the band of the
ephod,
and that the breastplate
does not move itself
from the ephod.

29. And Aaron shall bear

the names

of the children of Israel

in the breastplate of
judgment

upon his heart,

when he goes in unto
the holy place,
for a memorial

וּנְתַתָּהּ

עַל-כְּתֹפֶת הָאֵפֹד

אֶל-מֹל פָּנָיו :

26. וַעֲשִׂיתָ

שְׁתֵּי טַבָּעֹת זָהָב

וְשַׂמְתָּ אֹתָם

עַל-שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן

עַל-שְׂפָתוֹ

אֲשֶׁר אֶל-עֶבֶר

הָאֵפֹד :

27. וַעֲשִׂיתָ

שְׁתֵּי טַבָּעֹת זָהָב

וּנְתַתָּה אֹתָם

עַל-שְׁתֵּי כְתֹפֹת

הָאֵפֹד

מִלְּמַטָּה

מִמֹּל פָּנָיו

לְעֻמַּת מַחְבְּרָתוֹ

מִמַּעַל לְחֹשֶׁב הָאֵפֹד

28. וַיִּרְכְּסוּ

אֶת-הַחֹשֶׁן

בְּטַבָּעֹתָיו

אֶל-טַבָּעֹת הָאֵפֹד

בְּפִתִּיל תְּכֵלֶת

לְהִיּוֹת

עַל-הַיָּשָׁב הָאֵפֹד

וְלֹא-יִזַּח הַחֹשֶׁן

מֵעַד הָאֵפֹד :

29. וַיָּשֶׂא אֶהֱרֹן

אֶת-שְׁמוֹת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּחֹשֶׁן הַמִּיִּשְׁפָּט

עַל-לְבוֹ

בָּבֹאוֹ אֶל-הַקֹּדֶשׁ

זִכְרוֹן

[8. And the second row

a carbuncle, a sapphire,
and a diamond.

19. And the third row

an amber, an agate,
and an amethyst.

20. And the fourth row

a chrysolite, and an
onyx, and a jasper;

inclosed [in] gold they
shall be

in their settings.

21. And the stones shall
be

according to the names
of the children of Israel,
twelve,

according to their names

[like] the engravings of a
signet,

every one according to
his name.

they shall be

for the twelve tribes.

22. And thou shalt make
upon the breastplate
chains [like] cords,

of wreathen work

of pure gold.

23. And thou shalt make

upon the breastplate

two rings of gold,

and thou shalt put

the two rings

upon the two ends of
the breastplate.

24. And thou shalt put

the two wreathen
[chains] of gold

in the two rings

at the end of the
breastplate.

25. And the two ends

of the two wreathen
[chains]

thou shalt put

upon the two settings,

18. וְהַמֹּל הַשְּׁנִי

נֶפֶךְ סַפִּיר וְיָהֳלִם :

19. וְהַמֹּל הַשְּׁלִישִׁי

לְשֵׁם שֹׁבַב וְאַחַרְמָה :

20. וְהַמֹּל הָרְבִיעִי

תַּרְשִׁישׁ וְשֹׁהֶם

וְיִשְׁפָּה

מִשְׁבָּצִים זָהָב יִהְיוּ

בְּמִדּוֹתָם :

21. וְהָאֲבָנִים תִּהְיוּ

עַל-שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

שְׁתֵּים עָשָׂר

עַל-שְׁמֹתָם

פְּתוּחֵי הוֹתֵם

אִישׁ עַל-שְׁמוֹ

תִּהְיוּ

לְשְׁנֵי עֶשֶׂר שְׁבָט :

22. וַעֲשִׂיתָ עַל-הַחֹשֶׁן

שְׁרֵשֶׁת גְּבֻלַת

מַעֲשֵׂה עֲבֹת

זָהָב טָהוֹר :

23. וַעֲשִׂיתָ

עַל-הַחֹשֶׁן

שְׁתֵּי טַבָּעֹת זָהָב

וּנְתַתָּה

אֶת-שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת

עַל-שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן

24. וּנְתַתָּה

אֶת-שְׁתֵּי עֲבֹתָת

הַזָּהָב

עַל-שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת

אֶל-קְצוֹת הַחֹשֶׁן :

25. וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת

שְׁתֵּי הָעֲבֹתָת

תִּתֵּן

עַל-שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצוֹת

עַל-שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצוֹת

עַל-שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצוֹת

עַל-שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצוֹת

עַל-שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצוֹת

עַל-שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצוֹת

עַל-שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצוֹת

1) Or, emerald. 2) Or, sardonyx; jasper. 3) Or, opal; jacinth. 4) Or, a turquoise. 5) Or, beryl; chalcidony. 6) Heb., upon. 7) Or, underneath. 8) Or, cord; thread; ribbon.

for ministering;
and its sound shall be
heard,
when he goes in unto
the holy place
before the Lord,

and when he comes out,
that he die not.

36. And thou shalt make
a plate
of pure gold,

and thou shalt engrave
on it
[like] the engravings of
a signet,
HOLY TO THE LORD.

37. And thou shalt put it
on a lace of blue,

and it shall be upon the
mitre
upon the forefront of
the mitre it shall be.

38. And it shall be
upon Aaron's forehead,
and Aaron shall ^bbear
the iniquity of the holy
things,
which the children of
Israel shall sanctify

in all their holy gifts;
and it shall be

upon his head con-
tinually,
for acceptance for them
before the Lord.

39. And thou shalt ^bmake
the checkered coal
[of] fine linen,

and thou shalt make a
mitre of fine linen,
and a girdle shalt thou
make.

the work of an
embroiderer.

40. And for the sons of
Aaron
(thou shalt make coats,

and thou shalt make for
them
breeches,

לְשָׂרֵת
וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ
בְּבָאוֹ אֶל-הַקֹּדֶשׁ
לִפְנֵי יְהוָה
וּבְצֵאתוֹ
וְלֹא יָמוּת :

36. וְעָשִׂיתָ צִיץ
זָהָב מְהוֹר
וּפְתַחְתָּ עָלָיו
פִּתְחוֹת חֹמֹם
קֹדֶשׁ לִיהוָה :

37. וְשָׂמְתָּ אֹתוֹ
עַל-פִּתְחֵי תְּכֵלֶת
וְהָיָה עַל-הַמִּצְנֶפֶת
אֶר-מוֹל פָּנָי
הַמִּצְנֶפֶת יְהוָה :

38. וְהָיָה
עַל-מִצְחֵה אַהֲרֹן
וְנִשָּׂא אַהֲרֹן
אֶת-עֲוֹן הַקֹּדָשִׁים
אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל }

לְכָל-מִתְנַת קֹדֶשׁ שִׁיחֵם
וְהָיָה
עַל-מִצְחוֹ תָּמִיד
לְרָצוֹן דָּהֵם
לִפְנֵי יְהוָה :

39. וְשִׁבְצָתָהּ הַתְּכֵלֶת
שֵׁשׁ
וְעָשִׂיתָ מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ
וְאַבְגָּט תַּעֲשֶׂה
מַעֲשֵׂה רָקֵם :

40. וּלְבָנֵי אַהֲרֹן
תַּעֲשֶׂה כְּתָנֹת
וְעָשִׂיתָ דָּהֵם
אַבְגָּמִים

before the Lord con-
tinually.
30. And thou shalt put
into the breastplate of
judgment
the Urim

and the Thummim;
and they shall be upon
Aaron's heart,
when he goes in before
the Lord;
and Aaron shall bear
the judgment

of the children of Israel
upon his heart

before the Lord con-
tinually.
שְׁלִישִׁי

31. And thou shalt make
the robe of the ephod
all of blue.

32. And its head-
opening shall be
in its midst;

its opening shall have a
binding
round about,

the work of a weaver;
like the opening of a
coat of mail
shall it have,

that it be not rent.

33. And thou shalt make
upon its lower hems

pomegranates of blue,
and purple,
and fine linen,

upon its lower hems
round about,
and bells of gold in their
midst

round about.
34. A golden bell and a
pomegranate,
a golden bell and a
pomegranate,
upon the lower hems of
the robe
round about.

35. And it shall be upon
Aaron

רִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד :
30. וְנָתַתָּ
אֶל-חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט
אֶת-הָאֹרִיִּים
וְאֶת-הַתֻּמִּיִּם
וְהָיוּ עַל-לֵב אַהֲרֹן
בְּבָאוֹ לִפְנֵי יְהוָה
וְנִשָּׂא אַהֲרֹן
אֶת-הַמִּשְׁפָּט
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עַל-דָּבוֹ

לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד :
שְׁלִישִׁי
31. וְעָשִׂיתָ
אֶת-מִעֵי הָאֶפֹּד
כָּלִי תְּכֵלֶת :
32. וְהָיָה פִּי-רֹאשׁוֹ
בְּתוֹכוֹ
שֹׁפָה יְהִי לָפוֹ
סָבִיב
מַעֲשֵׂה אֲרָג
כָּפִי תַּחֲרָא
יְהִי-דָו
לֹא יִקָּרַע :
33. וְעָשִׂיתָ
עַל-שׁוּלְיוֹ
רַפְּנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹכַעַת שֵׁנִי
עַל-שׁוּלְיוֹ סָבִיב
וּפַעֲמָנֵי זָהָב בְּתוֹכָם
סָבִיב :
34. פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמּוֹן
פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמּוֹן
עַל-שׁוּלֵי הַמִּעֵיד
סָבִיב :
35. וְהָיָה עַל-אַהֲרֹן

1) Heb., mouth. 2) Heb., lip; edge. 3) Or, skirts. 4) Or, between them. 5) Or, turban. 6) Or, atone
[for] the, etc. 7) Or, weave.

and unleavened cakes

mingled with oil

and unleavened wafers

anointed with oil;

of fine wheaten flour

shalt thou make them.

3. And thou shalt put them

into one basket,

and thou shalt bring them in the basket with the bullock

and the two rams.

4. And Aaron

and his sons

thou shalt bring

unto the door of the tent of meeting, and thou shalt wash them with water.

5. And thou shalt take

the garments,

and thou shalt clothe Aaron [with] the coat,

and the robe of the ephod,

and the ephod,

and the breastplate,

and thou shalt gird him

with the band of the ephod.

6. And thou shalt set the mitre

upon his head,

and thou shalt put

the holy crown

upon the mitre.

7. And thou shalt take

the anointing oil,

and thou shalt pour upon his head,

and thou shalt anoint him.

8. And his sons thou shalt bring,

and thou shalt clothe them [with] coats.

וְחִלְתָּ מִצֹּת

בְּכֹלֶת בִּשְׁמֶן

וּרְקִיקֵי מִצֹּת

מִיִּשְׁחִים בִּשְׁמֶן

כֹּלֶת הַחִמִּים

תַּעֲשֶׂה אֹתָם:

3. וְנָתַתָּ אוֹתָם

עַל־סַךְ אֶהָר

וְהִקְרַבְתָּ אֹתָם בַּפֶּךְ

וְאֶת־הַפָּר

וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִם:

4. וְאֶת־אַהֲרֹן

וְאֶת־בָּנָיו

תִּקְרִיב

אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד

וְרַחֲצֵתָ אֹתָם בַּמַּיִם:

5. וְלָקַחְתָּ

אֶת־הַבְּגָדִים

וְהַלְבַּשְׁתָּ אֶת־אַהֲרֹן

אֶת־הַכֹּתֶנֶת

וְאֵת מַעֲיל הָאֶפֶד

וְאֶת־הָאֶפֶד

וְאֶת־הַחֹשֶׁן

וְאֶפְרַתָּ לוֹ

בַּחֹשֶׁב הָאֶפֶד:

6. וְשִׁמְתָּ הַמִּצְנֶפֶת

עַל־רֹאשׁוֹ

וְנָתַתָּ

אֶת־גִּזְרֵי הַקֹּדֶשׁ

עַל־הַמִּצְנֶפֶת:

7. וְלָקַחְתָּ

אֶת־שֶׁמֶן הַמִּישְׁחָה

וַיִּצְקֵת עַל־רֹאשׁוֹ

וַיִּמְשְׁחֵת אֹתוֹ:

8. וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב

וְהִדְבַּשְׁתָּם בְּתֵנֶת:

and ¹turbans

thou shalt make for them, for glory and for beauty.

41. And thou shalt clothe [with] them Aaron thy brother,

and his sons with him;

and thou shalt anoint them, and thou shalt ²fill their hands

and thou shalt sanctify them, that they may be priests to me.

42. And make for them

breeches of linen

to cover the flesh of [their] nakedness; from the loins even unto the thighs they shall be.

43. And they shall be

upon Aaron and upon his sons, when they go in

unto the tent of meeting,

or when they come near

unto the altar

to minister in the holy place;

that they bear not iniquity and die; [It shall be] a statute for ever for him and for his seed after him.

כט

רביעי

1. And this is the thing

which thou shalt do to them to sanctify them,

to be priests to me;

take

one young bullock

and two rams

³without blemish.

2. And unleavened bread

וּמִנְבָּעוֹת

תַּעֲשֶׂה לָהֶם

לְקָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת:

41. וְהַלְבַּשְׁתָּ אֹתָם

אֶת־אַהֲרֹן אֶחָיֶךְ

וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ

וַיִּמְשְׁחֵת אֹתָם

וּמָלֵאתָ אֶת־יָדֵם

וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם

וְכִהְנֹוּ־לִי:

42. וַעֲשֵׂה לָהֶם

מְכַסְי־כֶּדֶר

לְכַסּוֹת בָּשָׂר עֲרוֹנָה

מִמֵּתְנַגַּם וְעַד־יִרְכָּם

יִהְיוּ:

43. וְהָיוּ

עַל־אַהֲרֹן וְעַל־בָּנָיו

כְּבָאֵם

אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד

אוֹ כִּגְשָׁתָם

אֶל־הַמִּזְבֵּחַ

לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ

וְלֹא־יִשְׂאוּ עוֹן וּמָוֶת

הַקֹּדֶשׁ עֲוֹלָם לֹא

וְדִוְרֵעוֹ אַחֲרָיו:

CAP. XXIX.

רביעי

1. וְזֶה הַדָּבָר

אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָהֶם

לְקַדֵּשׁ אֹתָם

לְכַהֵן לִי

לְקַח

פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר

וְאֵילִם שְׁנָיִם

תְּמִימִם:

2. וְקָחָם מִצֹּת

1) Or. headties. 2) I. e., consecrate them. 3) Heb., perfect. 4) Heb. bring them near

outside of the camp;

it is a sin-offering.

15. And the one ram

thou shalt take;

and Aaron and his sons shall lay their hands

upon the head of the ram.

16. And thou shalt slaughter the ram, and thou shalt take its blood, and thou shalt sprinkle [it] upon the altar round about.

17. And the ram thou shalt cut into its pieces,

and thou shalt wash its inwards, and its legs,

and thou shalt put [them] ⁴with its pieces, and ⁴with its head.

18. And thou shalt burn the whole of the ram on the altar:

it is a burnt-offering to the Lord; it is a sweet savor,

a fire-offering to the Lord.

19. And thou shalt take the other ram,

and Aaron and his sons shall lay their hands

upon the head of the ram.

20. Then shalt thou slaughter the ram, and thou shalt take of its blood, and thou shalt put [it]

upon the tip of Aaron's ear, and upon the tip of his sons' ear, the right one;

and upon the thumb

מחזין למחנה

חטאת הוא :

15. ואת־האיל־האֶחָד

תִּקַּח

וּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו

אֶת־יְדֵיהֶם

עַל־רֹאשׁ הָאֵיל :

16. וְשַׁחַטְתָּ אֶת־הָאֵיל

וְלָקַחְתָּ אֶת־דָּמּוֹ

וְזָרַקְתָּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ

סָבִיב :

17. וְאֶת־הָאֵיל תִּגְדֹּתָ

לִנְתָחִיו

וְרָחַצְתָּ קִרְבּוֹ

וּבְרָעָיו

וְנָתַתָּ עַל־נְתָחָיו

וְעַד־רֹאשׁוֹ :

18. וְהִקְטַרְתָּ

אֶת־כָּל־הָאֵיל

הַמִּזְבֵּחַ

עֹלָה הוּא לַיהוָה

רִיחַ נִיחֹחַ

אִשָּׁה לַיהוָה הוּא :

תִּמְשִׁי

19. וְלָקַחְתָּ

אֶת־הָאֵיל הַשֵּׁנִי

וּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו

אֶת־יְדֵיהֶם

עַל־רֹאשׁ הָאֵיל :

20. וְשַׁחַטְתָּ אֶת־הָאֵיל

וְלָקַחְתָּ מִדָּמּוֹ

וְנָתַתָּה

עַל־תֵּנוּךְ אָזְן אֹהֶרֶן

וְעַל־תֵּנוּךְ אָזְן בָּנָיו

הַיְמָנִית

וְעַד־בָּהֶן

9. And thou shalt gird them

[with] girdle[s],

Aaron and his sons,

and thou shalt bind on them turbans;

and ¹the priest^{hood} shall be for them as a perpetual statute;

and thus shalt thou fill the hand of Aaron and the hand of his sons.

10. And thou shalt bring the bullock before the tent of meeting;

and Aaron and his sons shall lay their hands

upon the head of the bullock.

11. And thou shalt slaughter the bullock before the Lord,

[at] the door of the tent of meeting.

12. And thou shalt take of the blood of the bullock, and thou shalt put

upon the horns of the altar with thy finger;

and all the blood thou shalt pour out at the ²foundation of the altar.

13. And thou shalt take all the fat

that covers the inwards, and the ³lobe

upon the liver,

and the two kidneys, and the fat

which is upon them,

and thou shalt burn [them] on the altar.

14. And the flesh of the bullock, and its skin, and its dung, thou shalt burn with fire

9. וְהִזְרַתְתָּ אֹתָם

אֲבָנִים

אֹהֶרֶן וּבָנָיו

וְהִבְשַׁתְתָּ דָּהֶם

מִנְבַּעַת

וְהִיְתָה לָהֶם כְּהִנָּה

לְחֻקַּת עוֹלָם

וּמִלֵּאתָ יַד־אֹהֶרֶן

וְיַד־בָּנָיו :

10. וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַבָּר

לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד

וּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו

אֶת־יְדֵיהֶם

עַל־רֹאשׁ הַבָּר :

11. וְשַׁחַטְתָּ אֶת־הַבָּר

לִפְנֵי יְהוָה

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :

12. וְלָקַחְתָּ

מִדָּם הַבָּר

וְנָתַתָּ

עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ

בְּאֶצְבָּעְךָ

וְאֶת־כָּל־הַדָּם תִּשְׁפֹּךְ

אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ :

13. וְלָקַחְתָּ

אֶת־כָּל־הַחֶלֶב

הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּבֶב

וְאֶת הַיֹּתֶרֶת

עַל־הַכֶּבֶד

וְאֶת שְׁתֵּי הַכִּלִּיֹּת

וְאֶת־הַחֶבֶד

אֲשֶׁר עָלֵיהֶן

וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַ :

14. וְאֶת־בֶּשֶׂר הַבָּר

וְאֶת־עוֹר וְאֶת־פְּרָשׁוֹ

תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ

1) Or, they shall have the priest's office. 2) Or, base. 3) Or, midriff; caul. 4) Heb., upon

25. And thou shalt take them from their hand,

and thou shalt burn [them] on the altar upon the burnt-offering,

for a sweet savor

before the Lord;

It is a fire-offering to the Lord.

26. And thou shalt take the breast

of the ram of ²consecration which is for Aaron,

and thou shalt wave it

[as] a wave-offering before the Lord; and it shall be to thee as a portion.

27. And thou shalt sanctify the breast of the wave-offering, and the ¹shoulder of the heave-offering, which was waved,

and which was heaved up,

of the ram of ²consecration, of that which is for Aaron, and of that which is for his sons.

28. And it shall be for Aaron and for his sons as a perpetual ³statute

from the children of Israel; for it is a heave-offering;

and a heave-offering it shall be

from the children of Israel of the sacrifices of their peace-offerings, [as] their heave-offering to the Lord.

29. And the holy garments which are for Aaron

shall be for his sons after him,

to anoint [them] therein,

and to fill therein their hands.

25. וְלָקַחְתָּ אֹתָם מִיָּדָם

וְהִקְטַרְתָּ מִזִּבְחָה עַל-הָעֹלָה

לְרִיחַ נִיחֻם

לִפְנֵי יְהוָה

אֲשֶׁה הוּא לִיהוָה

26. וְלָקַחְתָּ

אֶת-הַחֶזֶק

מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים

אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן

וְהִנַּפְתָּ אוֹתוֹ

תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה

וְהָיָה לְךָ לְמִנְחָה

27. וּבִדְשַׁתָּ

אֶת אֶחָז הַתְּנוּפָה

וְאֶת שׁוֹק הַתְּרוּמָה

אֲשֶׁר הִנִּיף

וְאֲשֶׁר הִוָּרַם

מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים

מֵאֲשֶׁר לְאַהֲרֹן

וּמֵאֲשֶׁר לְבָנָיו

28. וְהָיָה

לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו

לְחֻק-עוֹלָם

מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כִּי תְרוּמָה הוּא

וְתְרוּמָה יְהוָה

מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מִזִּבְחֵי שְׁלָמִים

תְּרוּמָתָם לִיהוָה

29. וּבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ

אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן

יְהיוּ לְבָנָיו אַחֲרָיו

לְמִשְׁחָה בָהֶם

וּבִמְלֶאכֶם אֹתֵיהֶם

of their right hand, and upon the great toe of their right foot;

and thou shalt sprinkle the blood upon the altar round about.

21. And thou shalt take of the blood which is upon the altar,

and of the anointing oil,

and thou shalt sprinkle [it]

upon Aaron, and upon his garments, and upon his sons,

and upon the garments of his sons with him; and he shall be holy, and his garments, and his sons,

and the garments of his sons with him.

22. And thou shalt take of the ram the fat, and the fat tail;

and the fat

that covers the inwards,

and the lobe of the liver,

and the two kidneys,

and the fat

which is upon them,

and the right ¹shoulder;

for it is a ram of ²consecration.

23. And one loaf of bread

and one cake of oiled bread,

and one wafer,

out of the basket of the unleavened bread which is before the Lord.

24. And thou shalt put the whole

upon the palms of Aaron,

and upon the palms of his sons,

and thou shalt wave them

[as] a wave-offering before the Lord.

יָדָם הַיְמָנִית

וְעַל-בָּהֶן

רְגְלָם הַיְמָנִית

וְזִרְקַת אֶת-הַדָּם

עַל-מִזְבְּחָה סָבִיב

21. וְלָקַחְתָּ מִן-הַדָּם

אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ

וּמִשְׁמֶן הַמִּשְׁחָה

וְהִזִּיתָ

עַל-אַהֲרֹן וְעַל-בְּנָדָיו

וְעַל-בְּנָיו

וְעַל-בְּנֵי בְנָיו אִתּוֹ

וְקֹדֶשׁ הוּא וּבְנָדָיו

וּבְנָיו

וּבְנֵי בְנָיו אִתּוֹ

22. וְלָקַחְתָּ מִן-הָאֵיל

הַחֶזֶק וְהָאֹזֶה

וְאֶת-הַחֶלֶב

הַמְכֻסֶּה אֶת-הַקֶּבֶד

וְאֶת יִתְרֵת הַכֶּבֶד

וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת

וְאֶת-הַחֶלֶב

אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן

וְאֶת שׁוֹק הַיָּמִין

כִּי אֵיל מִלֻּאִים הוּא

23. וּבֶכֶר לֶחֶם אֶחָת

וְחֶזֶק לֶחֶם שֶׁכֶן

אֶחָת

וּרְקִיק אֶחָד

מִפֶּל הַמִּצּוֹת

אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה

24. וְשָׁמַתָּ הַכֹּל

עַל-כַּפֵּי אַהֲרֹן

וְעַל כַּפֵּי בָנָיו

וְהִנַּפְתָּ אֹתָם

תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה

1) Or, thigh. 2) Heb., filling. 3) Or, portion.

36. And a bullock of sin-offering thou shalt offer daily for atonement; and thou shalt cleanse (upon) the altar by thy making atonement for it; and thou shalt anoint it, to sanctify it.

37. Seven days thou shalt make atonement for the altar; and thou shalt sanctify it, and the altar shall be holy of holies; whatsoever touches the altar shall be holy.

שְׁשִׁי

38. And this is what thou shalt offer upon the altar: lambs [of] one year old two daily, continually.

39. The one lamb thou shalt offer in the morning, and the other lamb thou shalt offer toward evening.

40. And a tenth part (of an epha of) fine flour mingled with beaten oil the fourth part of a hin; and a drink-offering the fourth part of a hin wine for the one lamb.

41. And the other lamb thou shalt offer toward evening; like the meal-offering of the morning, and like its drink-offering thou shalt do to it, for a sweet savor, [It is] a fire-offering to the Lord.

36. וּפָר הַמִּזְבֵּחַ תַּעֲשֶׂה לְיוֹם עַל-הַכִּפּוּרִים וְהִמַּאתָ עַל-הַמִּזְבֵּחַ בְּכִפּוּרָךְ עָלָיו וּמִשַּׁחְתָּ אֹתוֹ קֹדְשׁוֹ׃

37. שִׁבְעַת יָמִים תִּכְפֹּר עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְקִדְשָׁתָּ אֹתוֹ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים כִּדְהִנֵּג בְּמִזְבֵּחַ יִקְדָּשׁ׃

שְׁשִׁי

38. וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל-הַמִּזְבֵּחַ כִּכְשִׁים בְּגִי-שָׁנָה שְׁנֵים לְיוֹם תָּמִיד׃

39. אֶת הַכֹּכֶבֶשׁ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בִּבְקָר וְאֶת הַכֹּכֶבֶשׁ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין-הָעֶרְבִים׃

40. וְעֹשֶׂרֶן קֶלֶת בָּלוּד בְּשֶׁמֶן כִּתִּית רֹבַע הֵהָיוּ וְגִמְגָם רְבִיעֵת הֵהָיוּ וַיִּין לְכִכְּשׁ הָאֶחָד׃

41. וְאֶת הַכֹּכֶבֶשׁ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין-הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְמָה תַּעֲשֶׂה-לָּהּ לְרִיחַ נִיחָם אִשָּׁה לַיהוָה׃

30. Seven days shall put them on the priest, [who will be] in his place of his sons, who will go into the tent of meeting to minister in the holy [place].

31. And the ram of consecration thou shalt take, and thou shalt boil its flesh in a holy place.

32. And Aaron and his sons shall eat the flesh of the ram, and the bread which is in the basket, [at] the door of the tent of meeting.

33. And they shall eat those [things] [by] which atonement was made, to fill their hands, to sanctify them; but a stranger shall not eat [thereof], for they are holy.

34. And if it remain of the flesh of the consecration, or of the bread until the morning, then thou shalt burn the remainder with fire; it shall not be eaten, for it is holy.

35. And thou shalt do to Aaron, and to his sons so, according to all that I have commanded thee; seven days thou shalt fill their hands.

30. שִׁבְעַת יָמִים יִלְבָּשֻׁם הַכֹּהֵן תַּחֲתָיו מִבְּנָיו אֲשֶׁר יבֹא אֶדְאֵהֶל מוֹעֵד לְשֵׁרֶת בְּקֹדֶשׁ׃

31. וְאֶת אֵי־הַמִּקְלָאִים תִּקַּח וּבִשְׁלַת אֶת-בִּשְׂרוֹ בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ׃

32. וְאַבְדָּ אֶהָרֹן וּבְנָיו אֶת-בִּשְׂרׁ הָאֵיל וְאֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בַּסֵּק פָּתַח אֶהֱל מוֹעֵד׃

33. וְאָכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר כָּפַר בָּהֶם לְמַגֵּא אֶת-יָדָם לְקֹדֶשׁ אֹתָם וְחָר לֹא-יֵאכַל בִּי-קֹדֶשׁ הֵם׃

34. וְאִם-יִוָּתַר מִבִּשְׂרׁ הַמִּקְלָאִים וּמִן-הַלֶּחֶם עַד-הַבֹּקֶר וְשָׂרַפְתָּ אֶת-הַנּוֹתָר בָּאֵשׁ לֹא יֵאכַל בִּי-קֹדֶשׁ הוּא׃

35. וְעֲשִׂיתָ לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כַּכָּה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְךָ שִׁבְעַת יָמִים תִּמְגֵּא יָדָם׃

1) I. e., consecrate. 2) Or, is left. 3) Heb., make. 4) Heb., upon. 5) Or, purge; purify. 6) Or, when thou makest atonement for it. 7) Or most holy. 8) Or, whosoever. 9) Or, become. 10) Heb., between the two evenings.

3 And thou shalt overlay it
[with] pure gold,

its ³roof,

and its ⁴walls round
about,
and its horns,

and thou shalt make
to it
a crown of gold round
about.

4. And two crowns of
gold
thou shalt make for it

under its crown;

upon its two corners

thou shalt make [it],

upon its two sides;

and ⁵they shall be for
places for poles,
to carry it with them.

5. And thou shalt make
the poles
[of] acacia wood,

and thou shalt overlay
them [with] gold.

6. And thou shalt put it

before the veil

which is by the ark of
the testimony,
before the covering

which is upon the testi-
mony,

where I will meet
with thee. }

2. And Aaron shall burn
upon it

incense of spices;

every morning,

when he dresses the
lamps.
he shall burn it.

8. And when Aaron sets
up

the lamps

toward evening,

he shall burn it,

a perpetual incense

3. ויצפית אותו

זהב מזהר

את-גוו

ואת-קירותיו סביב

ואת-קרנותיו

ועשית לו

זר זהב סביב :

4. ושתי מבעת זהב

תעשה-לו

מתחת לזר

על שתי צלעותיו

תעשה

על-שני צדיו

והיה קבצים לבדים

לשאת אותו בהמה :

5. ועשית את-הפסים

עצי שמים

וצפית אתם זהב :

6. ונתתה אתו

לפני הפרכת

אשר על-ארון העדות

לפני הכפרת

אשר על-העדות

אשר אנער לך

שמה :

7. והקמיר עליו

את-הזר

קמירת סמים

בבקר בבקר

בהיטבו את-הנרות

יקמירנה :

8. ובהעלת את-הזר

את-הנרות

בין הערפים

יקמירנה

קמירת תמיד

42. [It shall be] a con-
tinual burnt-offering
for your generations

[at] the door of the tent
of meeting
before the Lord,

where I will meet
with you, }

to speak there unto
thee.

43. And I will meet thee
with the children of
Israel,

and ²it shall be sanctified
by my glory.

44. And I will sanctify
the tent of meeting,

and the altar;

and Aaron and his sons

I will sanctify,

that they may be priests
to me.

45. And I will dwell

among the children of
Israel.

and I will be to them
(for) a God.

46. And they shall know

that I am the Lord their
God,

who brought them forth

out of the land of Egypt,

that I might dwell in
their midst;

I am the Lord their God.

ל
שבועי

1. And thou shalt make
an altar
to burn incense upon;

[of] acacia wood

thou shalt make it.

2. A cubit [shall be] its
length,

and a cubit its breadth;

foursquare shall it be;

and two cubits [shall be]
its height;

of the same piece shall
be its horns.

42. עזרת תמיד

לדורותיכם

פתח אהל-מועד

לפני יהוה

אשר אנער לכם

שמה

לדבר אליה שם :

43. ונערדתי שמה

לכני ישראל

ונקדש בכבדי :

44. וקדשתי

את-אהל מועד

ואת-המזבח

ואת-אהרן ואת בניו

אקדש

לכהן לי :

45. ושבנתי

בתוך בני ישראל

והייתי להם לאלהים

46. וידעו

כי אני יי אלהיהם

אשר הוצאתי אתם

מארץ מצרים

לשבני בתוכם

אני יהוה אלהיהם :

CAP. XXX.

שבועי

1. ועשית מזבח

מקמר קמרת

עצי שמים

תעשה אתו :

2. אמה ארבו

ואמה רחבו

רכוע יהיה

ואמתיים קמתי

ממנו קרנותיו :

1) Or. throughout. 2) I. e., the tent. 3) Or, top. 4) Or. sides. 5) Heb., lt.

half a shekel
by the shekel of the sanctuary;
twenty gerahs is the shekel;
half a shekel

[for] an offering to the Lord.

14. Every one that passes over unto those that are numbered, from twenty years old and upwards,

shall give the offering of the Lord.

15. The rich shall not give more, and the poor shall not give less than the half shekel.

to give

the offering of the Lord,

to make atonement for your souls.

16. And thou shalt take

the money of the atonement

from the children of Israel,

and thou shalt give it

unto the service

of the tent of meeting;

and it shall be for the children of Israel as a memorial

before the Lord,

to make atonement

for your souls,

17. And the Lord spoke unto Moses, saying:

18. Thou shalt also make

a laver of copper,

and its base of copper

for washing;

and thou shalt put it

between the tent of meeting

and (between) the altar,

מחצית השקל
בשקל הקדש
עשרים גרה השקל
מחצית השקל

תרומה יהוה:
14. כל העובר
על-הפקדים
מבן עשרים שנה
ומעלה
יתן תרומת יהוה:

15. העשיר לא ירבה
והדל לא ימעיט
ממחצית השקל
לתת
את-תרומתו יהוה
לכפר על נפשתיכם:

16. ולקחת
את-כסף הכפדים
מיאת בני ישראל
ונתת אתו
על-עבדת
אהל מועד
ויהוה לבני ישראל
לזכרון
לפני יהוה
לכפר
על-נפשתיכם:

17. ויברך יי אל-משה
18. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

לפני יהוה
לדור תמיד
והיה לזכרון
לפני יהוה
לכפר
על-נפשתיכם:

19. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

לפני יהוה
לדור תמיד
והיה לזכרון
לפני יהוה
לכפר
על-נפשתיכם:

20. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

21. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

22. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

23. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

before the Lord

for your generations.

9. You shall not offer upon it strange incense,

nor burnt-offering, nor meal-offering; and a drink-offering

you shall not pour upon it.

10. And Aaron shall make atonement upon its horns

once in the year;

with the blood

of the sin-offering of atonement once in a year

shall he make atonement for it

for your generations;

it is holy of holies

to the Lord.

KI THISSA.

11. And the Lord spoke unto Moses, saying:

12. When thou takest the sum

of the children of Israel

according to their numbered,*

then they shall give

(every) man

a ransom for his soul

to the Lord

for numbering them:

that (there) be no plague among them

for numbering them

13. This they shall give

every one that passes over

unto those that are numbered,

1) Heb., from. 2) Or, [the day of] atonement. 3) I. e., according to those that are to be numbered of them. 4) Or, when thou numberest them 5) Heb., heave-offering; or, contribution 6) Or, appoint

לפני יהוה
לדורותיכם:

9. לא-תעלו עליו
קמרת זרה
ועלה ומנחה
ונסך

לא תסכו עליו:
10. ויכפר אהרן
על-קרנותיו
אחת בשנה
בדם

חמאת הכפדים
אחת בשנה
יכפר עליו
לדורותיכם

קדש קדשים הוא
ליהוה:

כי תשא

11. ויברך יי אל-משה
לאמר:

12. כי תשא
את-ראש
בני-ישראל
לפקדיהם
ונתנו
איש
כפר נפשו
ליהוה

בפקד אתם
ולא-יהיה בהם נגף
בפקד אתם:

13. זהו יתנו
כל-העובר
על-הפקדים

14. ויהיה זהו
לזכרון
לפני יהוה
לכפר
על-נפשתיכם:

15. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

16. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

17. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

18. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

19. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

20. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

21. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

22. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

23. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

24. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

25. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

26. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

27. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

28. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

29. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

30. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

31. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

32. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

33. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

34. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

35. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

36. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

37. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

38. ויעשית
בזר נחשת
וכנו נחשת
לרחצה
ונתת אתו
בין-אהל מועד
ובין המזבח

[after] the art of an apothecary;
a holy anointing oil
shall it be.

26. And thou shalt anoint with it the tent of meeting,

and the ark of the testimony.

27. And the table

and all its vessels,

and the candlestick

and its vessels,

and the altar of incense.

28. And the altar of burnt-offering and all its vessels,

and the laver and its base.

29. And thou shalt sanctify them, and they shall be holy of holies; whatsoever touches them shall be holy.

30. And Aaron

and his sons

thou shalt anoint;

and thou shalt sanctify them, that they may be priests unto me.

31. And unto the children of Israel thou shalt speak, saying:

A holy anointing oil
shall this be to me

for your generations.

32. Upon the flesh of a man it shall not be poured,

and in its proportion

you shall not make like it;
It is holy,

holy it shall be to you.

33. A man

as compounds like it,

מַעֲשֵׂה רִיחַן
שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ
יְהִיָּה :

26. וּמִשְׁחָת בּוֹ

אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד

וְאֶת-אָרוֹן הָעֵדוּת :

27. וְאֶת-הַשֻּׁלְחָן

וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו

וְאֶת-הַמִּנְחָה

וְאֶת-כֵּלֶיהָ

וְאֶת-כּוֹזֵבַת הַקְּמִצִּית :

28. וְאֶת-כּוֹזֵבַת הָעֹלֶה

וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו

וְאֶת-הַכִּיֹּר וְאֶת-כְּנֹוֹ

29. וְקִדְשְׁתָּ אֹתָם

וְהָיוּ קֹדֶשׁ קִדְשִׁים

כָּל-חֹנֵק בָּהֶם

יִקְדָּשׁ :

30. וְאֶת-אַהֲרֹן

וְאֶת-בָּנָיו

תִּמְשַׁח

וְקִדְשְׁתָּ אֹתָם

כַּכֹּהֵן יִי :

31. וְאַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

תִּדְבֹר לְאַמֹּר

שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ

יְהִיָּה זֶה יִי

לְדֹרֹתֵי יָם :

32. עַל-בָּשָׂר אָדָם

לֹא יִסָּךְ

וּבְמִתְכַּנְתּוֹ

לֹא תַעֲשֶׂוּ כָמֹהוּ

קֹדֶשׁ הוּא

קֹדֶשׁ יְהִיָּה לָכֶם :

33. אִישׁ

אֲשֶׁר יִרְקַח כָּמֹהוּ

and thou shalt put water therein.

19. And Aaron and his sons shall wash out of it

their hands

and their feet.

20. When they go

into the tent of meeting,

they shall wash [with] water

that they die not;

or when they come near

unto the altar

to minister,

to burn a fire-offering to the Lord.

21. And they shall wash

their hands and their feet,

that they die not;

and it shall be to them

a perpetual statute,

to him and to his seed for their generations.

22. And the Lord spoke unto Moses, saying:

23. And thou, take to thee

chief spices:

[of] flowing myrrh

five hundred [shekel],

and [of] ¹sweet cinnamon

its half,

two hundred and fifty.

and [of] ¹sweet calamus

two hundred and fifty.

24. And [of] ²cassia five hundred,

by the shekel of the sanctuary,

and [of] olive-oil a hin.

25. And thou shalt make it

a holy anointing oil,

a compounded mixture

וְנָתַתָּ שֶׁמֶה מִיָּם :

19. וְיִרְחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו
מִמֶּנּוּ

אֶת-יְדֵיהֶם

וְאֶת-רַגְלֵיהֶם :

20. כִּבְבֹּאֵם

אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד

יִרְחֲצוּ מִיָּם

וְלֹא יָמָתוּ

אוֹ כִּנְשָׁתָם

אֶל-הַמִּזְבֵּחַ

לְשִׁירָת

כְּהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיהוָה :

21. וְיִרְחֲצוּ

יְדֵיהֶם וּרְגְלֵיהֶם

וְלֹא יָמָתוּ

וְהָיְתָה לָהֶם

חֻק-עוֹלָם

לּוֹ וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם :

22. וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

23. וְאַתָּה קַח-לָךְ

בְּשָׂמִים רִאשִׁים

מִרְדְּדוּד

וְזִמְשַׁם מֵאוֹת

וּנְזָמֹן בְּשָׂם

מִחֲצִיתוֹ

חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹתָם

וּקְנֵה-בָשָׂם

חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹתָם :

24. וְקַדְּהָ חֲמִשַּׁם מֵאוֹת

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

וְשִׁבִּין וְזֵת הֵין :

25. וְעָשִׂיתָ אֹתוֹ

שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ

רִקְחָ מִרְקֻחַת

¹ Or, spicy. ² Or, costus. ³ Or, most holy.

as its compounds

4) Or, whosoever. 5) Or, become. 6) Or, according

2. See, I have called by ^{name}
Bezalel the son of Uri,
the son of Hur,
of the tribe of Judah.

3. And I have filled him
[with] the spirit of God,
in wisdom, and in under-
standing,
and in knowledge,
and in all [manner of]
workmanship.

4. To devise ^{designs},
to work
in gold, and in silver,
and in copper.

5. And in cutting of ^{stone}
for setting,
and in carving of wood,
to work
in all [manner of]
workmanship.

6. And I,
behold, I have ^{given}
with him
Aholiab,
the son of Ahisamach,
of the tribe of Dan;
and in the heart of every
wise-hearted
I have put wisdom,
that they may make

all that I have com-
manded thee.
7. The tent of meeting,
and the ark for the
testimony,
and the covering

which is upon it,
and all the vessels of
the tent.
8. And the table,
and its vessels,

and the pure candle-
stick.

2. רָאֵה קָרָאתִי בְשֵׁם
בְּצֶלְאֵל בֶּן-אֹוּרִי
בֶּן-חֹור

לְמִשְׁחֵה יְהוּדָה:
3. וְאִמַּלְא אֹתוֹ

רוּחַ אֱלֹהִים
בְּחָכְמָה וּבְתְבוּנָה
וּבְדַעַת

וּבְכָל-מְלָאכָה:
4. לְחַשֵּׁב מַחֲשָׁבֹת

לַעֲשׂוֹת
בְּזָהָב וּבְכֶסֶף
וּבְנָחֹשֶׁת:

5. וּבְחַרְשֵׁת אֶבֶן
לְמַדָּאת
וּבְחַרְשֵׁת עֵץ

לַעֲשׂוֹת
בְּכָל-מְלָאכָה:
6. וְאֲנִי

הִנֵּה נָתַתִּי אִתּוֹ
אֶת אֲהִיאֵב
בֶּן-אֲחִיסָמָךְ
לְמִשְׁחֵה-דָן

וּבְלֵב כָּל-חָכֵם-לֵב
נָתַתִּי חָכְמָה
וְעָשׂוֹ

אֶת-כָּל-אֲשֶׁר צִוִּיתֶךָ
7. אֶת אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת-הָאָרֶץ לַעֲדָת
וְאֶת-הַכִּפֹּרֶת

אֲשֶׁר עָלָיו
וְאֶת-כָּלֵי הָאֹהֶל
8. וְאֶת-הַשְּׁלֶחָן

וְאֶת-כָּלָיו
וְאֶת-הַמִּנְחָה
{ כְּמִהְרָה

or he that puts [any] of it
upon a stranger,
shall be cut off from his
people.

34. And the Lord said
unto Moses:

Take to thee spices,
balm, and onycha,
and galbanum,
spices

with pure frankincense,
of each shall there be an
equal weight.

35. And thou shalt make
it
incense,

a mixture [after] the art
of an apothecary,
^{well mingled, pure [and] holy.}

36. And thou shalt
¹pound [some] of it
fine,

and thou shalt put
[some] of it
before the testimony

in the tent of meeting,

where I will meet
with thee; {

holy of holies

shall it be to you.

37. And the incense

which thou shalt make,

in its proportion

you shall not make for
yourselves;

holy shall it be to you
for the Lord.

38. A man

who makes like it,

to smell of it,

shall be cut off his
people.

לֹא

1. And the Lord said
unto Moses,
saying:

וְאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ
עַל-זָר:
וְנִכְרַת מֵעַמּוּי:

34. וַיֹּאמֶר יְיָ
אֶל מֹשֶׁה

קַח-לָךְ סָמִים
נָחַף וְשֹׁחַלְתָּ
וְחַלְבָנָה

סָמִים

וּלְבָנָה זָפָה

כֹּד כְּבֹד יִהְיֶה:

35. וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ
קִמְצָת

לְקַח מַעֲשֵׂה רֹגֶךָ

מִמְלַח מְחֹור קָדֹשׁ:

36. וְשָׁחֲקֶתָ מִמֶּנּוּ
יָדֶךָ

וְנָתַתָּה מִמֶּנּוּ

לְפָנֵי הָעֵדֻת

בְּאֹהֶל מוֹעֵד

אֲשֶׁר אוֹמֵד לָךְ

שְׁמִי

קָדֹשׁ קְדוּשִׁים

תִּהְיֶה לָכֶם:

37. וְהַקִּמְצָת

אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה

בְּמִתְבַּנְתָּהּ

לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם

קָדֹשׁ תִּהְיֶה כֹךָ לַיְיָ:

38. אִישׁ

אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה כְמוֹהָ

לְהִרִיחַ בָּהּ

וְנִכְרַת מֵעַמּוּי:

CAP. XXXI.

וַיֹּדְבֵר יְיָ אֶל מֹשֶׁה

לֵאמֹר:

1) Or, stacte; storax; opobalsamum. 2) Or, seasoned with salt. 3) Or, grind; beat. 4) Or. very small
4) Or. skilful works. 5) Or, appointed.

15. Six days

may work be done;

but on the seventh day

is a sabbath of solemn rest,
holy to the Lord;

every one that does work
on the sabbath day,
shall surely be put to death.

16. And the children of Israel shall keep the sabbath,

to observe the sabbath for their generations, [as] a perpetual covenant.

17. Between me and (between) the children of Israel it is a sign for ever;

for [in] six days

the Lord made

the heaven

and the earth,

and on the seventh day he rested, and was refreshed.

שני

18. And he gave unto Moses, when he had finished speaking with him on the mount Sinai.

the two tables of the testimony, tables of stone,

written

with the finger of God.

לב

1. When the people saw that Moses delayed

to come down from the mountain, then the people gathered themselves together unto Aaron,

15. ששֶׁת יָמִים

יַעֲשֶׂה מְלָאכָה

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

שַׁבַּת שְׁבִתוֹן

קָדֵשׁ לַיהוָה

כָּל־הַעֹשֶׂה מְלָאכָה

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת

מוֹת יוּמָת :

16 וְיִשְׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֶת־הַשַּׁבָּת

לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת

לְדֹרֹתָם

בְּרִית עוֹלָם :

17 בֵּינִי

וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אוֹת הוּא לְעֵלְמָם

כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים

עָשָׂה יְהוָה

אֶת־הַשָּׁמַיִם

וְאֶת־הָאָרֶץ

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

שָׁבַת וַיִּנָּפֵשׁ :

שְׁנֵי

18 וַיֵּתֶן אֶרֶם־מֹשֶׁה

כָּל־תּוֹתוֹ לְדָבָר אֲהֵוֹ

בְּהַר סִינַי

שְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת

לַחַת אֲבָן

כְּתֻבִּים

בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים :

CAP. XXXII

1. וַיִּרְא הָעָם

כִּי בָשַׁשׁ מֹשֶׁה

לָרֶדֶת מִן־הַהָר

וַיִּקְהַל הָעָם

עִדְד־אֶהָרֹן

and all its vessels,

and the altar of incense.

9. And the altar of burnt-offering, and all its vessels,

and the laver, and its base.

10. And the finely wrought garments, and the holy garments

for Aaron the priest

and the garments of his sons, to officiate as priests.

11. And the anointing oil, and the incense of spices for the holy [place];

according to all that I have commanded thee shall they do.

12. And the Lord said unto Moses, saying:

13. Speak thou also unto the children of Israel, saying:

Verily my sabbaths

you shall keep;

for it is a sign

between me and (between) you for your generations, to know

that I am the Lord who sanctifies you.

14. And you shall keep the sabbath;

for it is holy to you; those profaning it shall surely be put to death; for every one that does in it work,

that soul shall be cut off }
from the midst of his people.

וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ

וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת :

9. וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה

וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו

וְאֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־כַּנּוֹ

10. וְאֶת־בְּגָדֵי הַשָּׂרָד

וְאֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ

לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן

וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו

לְכַהֵן :

11. וְאֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה

וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים

לְקָדֵשׁ

כָּכֹר אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ

יַעֲשׂוּ

12 וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר .

13. וְאֶתָּה דַּבֵּר

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר

אֲנִי אֶת־שַׁבָּתִי

תִּשְׁמְרוּ

כִּי אוֹת הוּא

בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם

לְדֹרֹתֵיכֶם

לְדַעַת

כִּי אֲנִי יי מְקַדְּשְׁכֶם :

14. וְשַׁמְרֹתֶם

אֶת־הַשַּׁבָּת

כִּי קָדֵשׁ הוּא לָכֶם

מִחֻלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת

כִּי כָל־הַעֹשֶׂה בָּהּ

מְלָאכָה

וְנִכְרְתָהּ

הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת

מִקֶּרֶב עַמּוּיָהּ :

1) Or. cloth of service. 2) Or, shall 3) Heb., make.

to eat, and to drink,

and they rose up to 'play.

1. And the Lord spoke
unto Moses:
Go, get thee down;

for corrupted has
become thy people,
whom thou hast brought
up
out of the land of Egypt.

8. They have turned
aside quickly
from the way

which I have com-
manded them;
they have made for
themselves
a 'molten calf,

and they have 'prostra-
ted themselves to it,
and they have sacrificed
to it,
and they said:

This is thy 'god, O Israel,
that brought thee up
out of the land of Egypt.

9. And the Lord said
unto Moses:
I have seen this people,
and, behold,

it is a stiffnecked people.

10. And now let me
alone,
and let my anger glow
against them,
that I may consume
them;
and I will make [of] thee
a great nation,

11. And Moses besought

'the Lord his God,

and he said:

Why, O Lord,

shalt thou glow thy anger
against thy people,
whom thou hast brought
forth
out of the land of Egypt

with great power

and with a mighty hand?

לֵאמֹר וְשָׁתוּ

וַיָּקֶם מֹשֶׁה לְצַחֵק :

7. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר

כִּי שָׁחַת עַמִּי

אֲשֶׁר הֵעֵלִית

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

8. כִּי מָה

מִן הַדֶּרֶךְ

אֲשֶׁר צִוִּיתִם

עֲשׂוּ לָהֶם

עֵגֶל מִסֶּכֶה

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה-לוֹ

וַיִּזְבְּחוּ-לוֹ

וַיֹּאמְרוּ

אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר הֵעֵלֵנוּ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

9. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

רְאִיתִי אֶת הָעָם הַזֶּה

וְהִנֵּה

עַם קָשֶׁה-עֲרֹף הוּא :

10. וְעַתָּה הִנֵּחָה דִּי

וַיִּחַר-אַפִּי בָהֶם

וַאֲכַדֶּם

וַאֲעֲשֶׂה אוֹתָךְ

לְגוֹי גָּדוֹל :

11. וַיַּחַל מֹשֶׁה

אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו

וַיֹּאמֶר

לָמָּה יְהוָה

יִחַר אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ

אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

בְּכֹחַ גָּדוֹל

וּבְיָד חֲזָקָה :

and they said unto him:

Rise up,

make for us 'a god,

that shall go before us:

for this man Moses,

who brought us up

out of the land of Egypt,

we do not know

what has become of him.

2. And Aaron said unto
them:

2 Break off the golden
rings,

which are in the ears of
your wives,

of your sons, and of your
daughters,

and bring [them] unto
me.

3. And all the people
broke off
the golden rings

which [were] in their
ears,

and they brought [them]
unto Aaron.

4. And he took [it] from
their hand,

and he formed it 'in a
mould,

and he made [of] it a
'molten calf;

and they said:

This is thy 'god, O Israel,

that brought thee up

out of the land of Egypt.

5. And when Aaron saw
[this],

he built an altar before
it;

and Aaron 'called out,

and he said:

A feast to the Lord is
to-morrow.

6. And they rose up
early

on the morrow,

and they offered burnt-
offerings,

and they brought peace-
offerings;

and the people sat down

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו

קוּם

עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים

אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ

כִּי-זֶה אִמְשָׁה הָאִישׁ

אֲשֶׁר הֵעֵלָנוּ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

לֹא יָדָעוּ

מַה-הָיָה לוֹ :

2. וַיֹּאמֶר אֶלְהֵם {

אֲהָרֹן {

פָּרְקוּ נְזָמֵי הַזָּהָב

אֲשֶׁר בְּאָזְנוֹי נְשֵׁיכֶם

בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם

וְהָבִיאוּ אֵלַי :

3. וַיִּתְּפְּרְקוּ כָל-הָעָם

אֶת-נְזָמֵי הַזָּהָב

אֲשֶׁר בְּאָזְנוֹתֵהֶם

וַיָּבִיאוּ אֶל-אַהֲרֹן :

4. וַיִּקַּח מֵיָדָם

וַיַּצַּר אוֹתוֹ בַּחֲרֹט

וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסֶּכֶה

וַיֹּאמְרוּ

אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר הֵעֵלֵנוּ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

5. וַיִּרְא אֲהָרֹן

וַיִּבְנוּ מִזְבֵּחַ קִפְּנָיו

וַיִּקְרָא אֲהָרֹן

וַיֹּאמֶר

הֵנָּה זֵוָה מִסָּע :

6. וַיִּשְׁקִימוּ

בַּמֶּחֳרָת

וַיַּעֲלוּ עֹלֹת

וַיָּבִישׁוּ שְׁלָמִים

וַיֵּשֶׁב הָעָם

1) Or, gods. 2) Or, tear. 3) Or, with a chisel; or, with a graving tool. 4) Or, calf of casting, 5) Or proclaimed. 6) Or, wanton. 7) Or, worshipped. 8) Or. an end -2 them. 9) Heb.. the face of the Lord, etc

they [were] written.

16. And the tables

were the work of God,

and the writing

was the writing of God,

engraved upon the tables.

17. And Joshua heard

the voice of the people

in its shouting,

and he said unto Moses:

[There is] a voice of war in the camp.

18. And he said:

It is not a voice

of a cry of victory,

and it is not a voice

of a cry of defeat;

a voice of singing

I [am] hearing.

19. And it came to pass,

when he came near

unto the camp,

and he saw the calf

and [the] dancing,

that his anger glowed,

and he cast out of his hands the tables,

and he broke them

below the mountain.

20. And he took the calf

which they had made,

and he burned [it] with fire,

and he ground [it] until it was very fine,

and he strewed [it] upon the face of the water,

and he made drink [of it] the children of Israel.

21. And Moses said

הם כתבים :

16. וכתובת

מעשה אלהים הם,

והכתב

מכתב אלהים הוא

חרות עדידות :

17. וישמע יהושע

את קול העם

ברעה ברעו ק'

ויאמר אל משה

קול מלחמה במחנה

18. ויאמר

אין קול

ענות נכרה

ואין קול

ענות חלושה

קול ענות

אנכי שמע :

19. ויהי

באשר קרב

אל המחנה

וירא את העגל

ומחלת

והקראף משה

נישקו מידיו ק'

את הדת

וישבר אתם

תחת החר :

20. ויפח את העגל

אשר עשו

וישרף באש

ויטחן עד אשר דק

ויוזר על פני המים

וישק

את בני ישראל :

21. ויאמר משה

12. Why

should the Egyptians
saying: ¹speak,

²For evil

he brought them forth,

to kill them in the mountains,
and to consume them

from the face of the earth?

Turn from the fierceness of thy anger,
and repent concerning the evil against the people.

13. Remember ³Abraham,

³Isaac, and ³Israel,

thy servants,

to whom thou hast sworn
by thy own self,

and thou spakest unto them:
I will multiply your seed

like the stars of the heaven,
and all this land

[of] which I have spoken

I will give to your seed,

and they shall inherit [it] for ever.

14. And the Lord repented concerning the evil

which he had spoken

to do against his people.

15. And Moses turned, and went down

from the mountain

with the two tables of the testimony

in his hand;

tables

written

⁶on their both sides,

⁶on this [side] and ⁶on this [side]

12. למה

יאמרו מצרים

לאמר

ברעה

הוציאם

להרג אתם בהרים

ולכלתם

מעל פני האדמה

שוב מחרון אפה

והנחם על הרעה

לעמך :

13. וזכר לאברהם

ליצחק ולישראל

עבדיך

אשר נשבעת להם

בה

ותדבר אלהם

ארבה את זרעכם

ככוכבי השמים

וכל הארץ הזאת

אשר אמרתי

אתן לזרעכם

ונחלו לעלם :

14. וינחם יהוה

על הרעה

אשר דבר

לעשות לעמו :

15. ויפן ויירד

משה

מן ההר

ושני דחת העדת

בידו

דחת

כתבים

משני עבריהם

מזה ומזה

1) Heb., say. 2) Or, With an evil [intention]. from. 3) Or, that. 4) Or, noise. 5) Or their

3) Heb. to Abraham, etc. 4) Or, possess. 5) Heb.

17. And he said to them:

Thus said the Lord,
the God of Israel:

Put you, every man his
upon his thigh,

[and] 'go to and fro

from gate to gate

in the camp,

and kill

every man his brother,

and every man his
companion,

and every man his
relative.

28. And the children of
Levi did
according to the word
of Moses;

and [there] fell of the
people
in that day

about three thousand
men.

29. And Moses said:

'Fill your hands to-day
to the Lord,

for every man [has been]
against his son,
and against his brother,

and in order to give
upon you to-day
a blessing.

30. And it came to pass
on the morrow,
that Moses said

unto the people:

You have sinned

a great sin:

and now I will go up
unto the Lord;
perhaps I shall make
atonement

for your sin.

31. And Moses returned

unto the Lord,

and he said:

Oh, this people has
sinned

27. וַיֹּאמֶר לָהֶם

כֹּה-אָמַר יְהוָה

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

עֲשִׂימוּ אִישׁ-חֶרְבוֹ

עַל-יָרֵכוֹ

עַד-בֹּרַחַת וְשׁוּבוּ

מִשְׁעַר לְשַׁעַר

בַּמַּחֲנֶה

וְהָרְגוּ

אִישׁ-אֶת-אָחִיו

וְאִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ

וְאִישׁ אֶת-קֶרְבּוֹ :

28. וַיַּעֲשׂוּ כִּגְלוֹ

כַּדְּבַר מֹשֶׁה

וַיִּפֹּד מִן-הָעָם

בַּיּוֹם הַהוּא

כִּשְׁלֹשָׁת אלְפֵי אִישׁ :

29. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

מָלְאוּ יְדֵיכֶם הַיּוֹם

דִּיהוָה

כִּי אִישׁ בְּכֵנוֹ

וּבְאָחִיו

וּבְרֵעֵהוּ עַל-כֶּם הַיּוֹם

בְּרָכָה :

30. וַיְהִי כַּמּוֹחֶרֶת

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל-הָעָם

אַתֶּם חָטֵאתֶם

חַטָּאת גְּדוֹלָה

וְעַתָּה אֵעָלֶה אֵל־יְיָ

אוֹלִי אֲכַפֵּרָה

בְּעַד חַטֹּאתֵיכֶם :

31. וַיָּשֹׁב מֹשֶׁה

אֶל-יְהוָה

וַיֹּאמֶר

אֲנִי חָטֵאתִי הָעָם הַזֶּה

unto Aaron

What has done to thee

this people,

that thou hast brought
upon it
a great sin?

22. And Aaron said:

Let not glow the anger
of my lord;
thou knowest

the people,

that it is in evil [dispo-
sition].

23. And they said to me:

Make us a god

that shall go before us;

for this man Moses

who brought us up

out of the land of Egypt,

we do not know

what has become of him.

24. And I said to them:

'Who has any gold?

[So] they broke [it] off,

and they gave [it] to me,

and I cast it into the fire,

and this calf came out,

25. And when Moses saw

the people

that it was² broken loose,

for Aaron had let it
loose

for a³ disgrace among
their opponents.

26. Then Moses stood

in the gate of the camp,

and he said:

Who is for the Lord,

[let him come] unto me!

and there gathered them-
selves together unto him

all the children of Levi.

אֶל-אַהֲרֹן

מַה-עָשִׂיתָ לָךְ

הָעָם הַזֶּה

כִּי-הֵבֵאתָ עִלְיוֹ

חַטָּאת גְּדוֹלָה :

22. וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן

אַל-יִחַר אַף אֲדֹנָי

אַתָּה יָדָעְתָּ

אֶת-הָעָם

כִּי בָרַע הוּא :

23. וַיֹּאמְרוּ לוֹ

עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים

אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ

כִּי-זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ

אֲשֶׁר הֵעֲלָנוּ

מִמִּצְרַיִם מִצְרָיִם

לֹא יָדָעְנוּ

מַה-הָיָה לוֹ :

24. וַאֲמַר לָהֶם

לְמִי זָהָב

הִתְפָּרְקוּ

וַיִּתְּנוּ-לִי

וַאֲשַׁלְכֵהוּ בָאֵשׁ

וַיֵּצֵא הַעֵגֹל הַזֶּה :

25. וַיֵּרָא מֹשֶׁה

אֶת-הָעָם

כִּי בָרַע הוּא

כִּי-פָרַעַה אַהֲרֹן

לְשִׁמְדָּה בְּקִמְיָהֶם :

26. וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה

בִּשְׁעַר הַמַּחֲנֶה

וַיֹּאמֶר

מִי לַיהוָה

אֲנִי

וַיִּקְסְפוּ אֵלָיו

כָּל-בְּנֵי לֵוִי :

1) Or, Whosoever has any gold, let them break it off; so they gave, etc. 2) Or, unbridled; unruly

3) Or, whisper. 4) Heb., pass over and return. 5) I. e., consecrate. 6) Or, that he may give, etc.

2. And I will send before thee
an angel;
and I will drive out the
Canaanite,
the Amorite,
and the Hittite, and the
Perizzite,
the Hivite, and the
Jebusite.
3. Unto a land
flowing [with] milk and
honey;
for I will not go up
in the midst of thee;
for thou [art] a stiff-
necked people;
lest I consume thee in
the way.
4. When the people
heard
this evil word,
then they mourned;
and no man put his
ornaments
upon himself.
5. And the Lord said
unto Moses:
Say unto the children
of Israel:
You [are] a stiffnecked
people;
[for] one moment
[if] I go up in the midst
of thee,
I shall consume thee;
now therefore
put off thy ornaments
from thee,
that I may know
what I shall do to thee.
6. And the children of
Israel stripped them-
selves
[of] their ornaments
by the mountain of
Horeb.
7. And Moses used to
take
the tent,
and he pitched it
outside of the camp,

2. וְשִׁלַּחְתִּי לְפָנֶיךָ
מַלְאָךְ
וְגִירַשְׁתִּי אֶת-הַכְּנַעֲנִי
הָאֱמֹרִי
וְהַחִיטִי וְהַפְּרִזִּי
הַחִיטִי וְהַיְבוּסִי:
3. אֶל-אֶרֶץ
זֹבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ
כִּי לֹא אֵעֲלֶה
בְּקִרְבְּךָ
כִּי עִם-קָשָׁה-עָרָה
אַתָּה }
פֶּן-אֲכַלְךָ בְּדֶרֶךְ:
4. וַיִּשְׁמַע הָעָם
אֶת-הַדְּבָר הַרָע הַזֶּה
וַיִּתְאַבְּרוּ
וְלֹא-שָׂתוּ אִישׁ עֲדָיו
עָלָיו:
5. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
אָמַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם עִם-קָשָׁה-עָרָה
רֵבַע אֲחָד
אֵעֲלֶה בְּקִרְבְּךָ
וּבְדִיתֶךָ
וְעַתָּה
הוֹרֵד עֲדֶיךָ מֵעֲלֶיךָ
וְאֲדַע
מָה אֲעֲשֶׂה-לָּךְ:
6. וַיִּתְנַצְּלוּ בָנֵי
יִשְׂרָאֵל }
אֶת-עֲדִידֵם
מִהַר חֹרֵב:
7. וּמֹשֶׁה יָקַח
אֶת-הָאֹהֶל
וַנִּמָּה-לּוֹ
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה

a great sin,
and they have made for
themselves
a god of gold.
32. And now,
if thou wilt forgive
their sin—;
and if not,
blot me, I pray thee,
out of thy book
which thou hast written.
33. And the Lord said
unto Moses:
Whosoever has sinned
against me,
him I will blot out of
my book.
34. And now,
go, lead the people
whither I have spoken
to thee;
behold,
my angel shall go before
thee;
but in the day of my
visiting,
I will visit upon them
their sin.
35. And the Lord smote
the people,
because they made
the calf,
which Aaron made.
Lg
1. And the Lord spoke
unto Moses:
Depart, go up from here,
thou and the people
whom thou hast brought
up
out of the land of Egypt,
unto the land
[of] which I swore
to Abraham,
to Isaac, and to Jacob,
saying:
To thy seed will I give
it.

וְשִׁלַּח נִדְבָה
וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם
אֱלֹהֵי זָהָב:
32. וְעַתָּה
אִם-תִּשָּׂא חַטָּאתָם
וְאִם-אֵין
מַחְנֵי נָא כִסְפֶּךָ
אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ:
33. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
מִי אֲשֶׁר חָטָא-לִי
אֲמַחֲנֵה מִסֵּפְרִי:
34. וְעַתָּה
לֵךְ וְנִחָה אֶת-הָעָם
אֶל אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָךְ
הַנֶּה
מַלְאָכִי יֵלֵךְ לְפָנֶיךָ
וּבְיוֹם פָּקְדִי
וּפָקְדִיתִי עֲלֵהֶם
חַטָּאתָם:
35. וַיִּנָּק יְהוָה
אֶת-הָעָם
עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ
אֶת-הָעֵגֶל
אֲשֶׁר עָשָׂה אֶהֱרֹן:
CAP. XXXIII.
1. וַיִּדְבֹר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
לֵךְ עֲלֶה מִזֶּה
אִתָּה וְהָעָם
אֲשֶׁר הֵעֵלִית
כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֶל-הָאֶרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
כֹּאמֹר
קְדֹרֶךְ אֶתְנַנֶּה:

1) Or, gods. 2) Or, Yet. 3) Or, wipe me off, etc. 4) Or, unto [the place of] which I, etc. 5) Or, plagued
6) Or, these evil tidings. 7) Or, from the mountain of Horeb [onward].

a young man.

did not depart

out of the tent.

שְׁלִישִׁי

12. And the Lord said unto Moses:

See, thou sayest unto me:

Bring up this people;

but thou hast not let me know whom thou wilt send

with me;

yet thou hast said:

I know thee by name,

and thou hast also found favor in my eyes.

13. Now therefore,

if, I pray thee, I have found favor in thy eyes,

let me know, I pray thee,

thy ways,

that I may know thee,

in order that I may find favor

in thy eyes;

and I see

that thy people is this nation.

14. And he said:

My presence shall go [with thee],

and I will give thee rest.

15. And he said unto him:

If thy presence go not [with us],

bring us not up from here.

16. For wherein now shall it be known,

that I have found favor

in thy eyes,

I and my people?

is it not in thy going with us,

[so] that we are distinguished

נָסַר

לֹא יָמִישׁ

מִתּוֹךְ הָאֹהֶל :

שְׁלִישִׁי

12. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵלָיו

רְאֵה אֶתָּה אֹמֵר אֲבִי

הָעַל אֶת־הָעָם הַזֶּה

אֶתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי

אֶת־אִשְׁרִי וְיִשְׁלַח

עִמָּי

וְאַתָּה אֹמֵרָתָּ

יִדְעִיתִי בִשְׁם

וְנִבֵּי־מִצְאָתָּה חֵן

בְּעֵינַי :

13. וְעַתָּה

אִם־נָא מִצְאָתִי חֵן

בְּעֵינֶיךָ

הוֹדִיעֵנִי נָא

אֶת דְּרָכְךָ

וְאֶדְעָךָ

לְמַעַן אֶמְצָא־חֵן

בְּעֵינֶיךָ

וְרָאֵה

כִּי עֲמֻךְ הִנּוּי הַזֶּה :

14. וַיֹּאמֶר

פָּנִי וְלֹכֹךְ

וְהִנְחֵי לְךָ :

15. וַיֹּאמֶר אֵלָיו

אִם־אֵין פְּנֵיךָ הֹלְכִים

אֶל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה :

16. וּבִמְהֵרָה יוֹדַע אֲפֹא

כִּי־מִצְאָתִי חֵן

בְּעֵינֶיךָ

אֲנִי וְעַמִּי

הֲלוֹא בְּלִבְּךָ עִמָּנוּ

וְנִפְלִינוּ

afar off from the camp;

and he called it,

TENT OF MEETING;

and it came to pass,

every one seeking the Lord

used to go out unto the tent of meeting, which [was] outside of the camp.

8. And it came to pass,

when Moses went out

unto the tent,

all the people used to rise up,

and they stood

every man [at] the door of his tent,

and they looked after Moses until he was gone

into the tent.

9. And it came to pass,

when Moses entered

into the tent,

the pillar of cloud used to descend,

and it stood

[at] the door of the tent,

and He spoke with Moses.

10. And all the people saw

the pillar of cloud

standing [at] the door of the tent;

and all the people rose up,

and they prostrated themselves

every man [at] the door of his tent.

11. And the Lord spoke unto Moses

face to face,

as a man speaks

unto his friend;

and he returned into the camp;

but his attendant

Joshua the son of Nun,

הִרְחֵק מִן־הַמַּחֲנֶה

וַיִּקְרָא לוֹ

אֹהֶל מוֹעֵד

וְהָיָה

כִּדְמוֹבֶקֶשׁ יְהוָה

יֵצֵא אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד

אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה :

8. וְהָיָה

כַּצֵּאת מֹשֶׁה

אֶת־הָאֹהֶל

יָקוּמוּ כָּל־הָעָם

וְנִצְבּוּ

אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלֹ

וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה

עַד־בָּאוּ

הָאֹהֶל :

9. וְהָיָה

כַּבֹּא מֹשֶׁה

הָאֹהֶל

יֵרֵד עַמּוּד הָעָנָן

וְעָמַד

פֶּתַח הָאֹהֶל

וְדַבֵּר עִם־מֹשֶׁה :

10. וְרָאֵה כָּל־הָעָם

אֶת־עַמּוּד הָעָנָן

עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל

וְקָם כָּל־הָעָם

וַהֲשִׁתְחוּ

אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלֹ :

11. וְדַבֵּר יְיָ אֶת־מֹשֶׁה

פָּנִים אֶל־פָּנִים

כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ

אֶת־רֵעֵהוּ

וְשָׁב אֶת־הַמַּחֲנֶה

וּמִשְׁכַּתוֹ

יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נּוּן

1) Or, were accustomed. 2) I e., God. 3) Or, worshipped. 4) Heb., move. 5) Or, show me. 6) Or to the end that, etc. 7) Or, consider. 8) Or, person; Heb., face. 9) Or, separated.

and I will cover my
palm over thee
until I have passed by.

23. Then I will ^{remove}
my palm,
and thou shalt see my
back;
but my face shall not be
seen.

לך

חמישי

1. And the Lord said
unto Moses:
Hew out for thyself

two tables of stone

like the first;

and I will write upon
the tables
the words

which were

upon the first tables,
which thou hast broken.

2. And be ready ^{by} the
morning,
and come up in the
morning
unto mount Sinai,

and present thyself
there to me
upon the top of the
mountain.

3. And no man shall
come up with thee;

and no man shall also be
seen

on all the mountain;

also the flocks and the
herds
shall not feed

before that mountain.

4. And he hewed out

two tables of stone

like the first;

and Moses rose up early

in the morning,

and he went up unto
mount Sinai,
as the Lord had com-
manded him,
and he took in his hand

וְשִׁכַּתִּי בְּפִי עָלֶיךָ
עַד-עָבְרִי :

23. וְהִסַּרְתִּי אֶת כַּפִּי
וְרָאִיתָ אֶת-אֲחֵרִי
וּפְנֵי לֹא יֵרְאוּ :

CAP. XXXIV.

חמישי

1. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
פֶּסֶל-לָךְ

שְׁנֵי-לַחַת אֲבָנִים

כְּרֹאשֵׁינָם

וְכַתַּבְתִּי עַל-הַלָּחַת

אֶת-הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר הָיוּ

עַל-הַלָּחַת הַרְאשֵׁינִים

אֲשֶׁר שָׁפַרְתָּ :

2. וְהָיָה נָכוֹן לִפְקֹד

וְעִקְיֹת בִּפְקֹד

אֶדְהֶר סִינִי

וְנִצַּבְתָּ יָיָשָׁם

עַד-רֹאשׁ הָהָר :

3. וְאִישׁ

לֹא-יַעֲלֶה עִמָּךְ

וְגַם-אִישׁ אֶל-יָדָא

בְּכָד-הָהָר

גַּם-הַצֹּאֵן וְהַבָּקָר

אֶל-יָרְעוּ

אֶל-מִוֶּל הָהָר הַהוּא :

4. וַיִּפְסֹל

שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים

כְּרֹאשֵׁינָם

וַיִּשָּׁבֶם מֹשֶׁה

בִּפְקֹד

וַיַּעַד אֶל-דְּהֶר סִינִי

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱתָנוּ

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ

I and thy people,

from all the people

that [are] upon the face
of the earth.

רְבִיעִי

17. And the Lord said
unto Moses:

Also this thing

which thou hast spoken

I will do;

for thou hast found
favor

in my eyes,

and I know thee by
name.

18. And he said:

Show me, I pray thee,

thy glory.

19. And he said:

I will cause to pass

all my goodness

before thee;

and I will proclaim ^{the} name of the Lord
before thee;

and I will show favor,

[to] whom I will show
favor,

and I will show mercy

[to] whom I will show
mercy.

20. And he said:

Thou canst not see

my face;

for no man can see me,

and live.

21. And the Lord said:

Behold, [there is] ^a place
^{by} me,

and thou shalt stand
upon the rock.

22. And it shall come to
pass,

while my glory passes
by,

that I will put thee

in the cleft of the rock,

אֲנִי וְעַמִּי

מִכָּל-הָעָם

אֲשֶׁר-עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה

רְבִיעִי

17. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

גַּם אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה

אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ

אֶעֱשֶׂה

כִּי-מָצָאתָ חֵן

בְּעֵינַי

וְאֵדָעָה בְּשֵׁם יְיָ

18. וַיֹּאמֶר

הֲרָאֵנִי נָא

אֶת-כְּבוֹדְךָ :

19. וַיֹּאמֶר

אֲנִי אֶעֱבִיר

בְּרֹטְבִי

עַל-פְּנֵיךָ

וְקָרָאתִי בְּשֵׁם יְיָ

לְפָנֶיךָ

וְחִנֵּיתִי

אֶת-אֲשֶׁר אֲחֹן

וְרַחֲמֹתַי

אֶת-אֲשֶׁר אֲרַחֵם :

20. וַיֹּאמֶר

לֹא תוּכַל לִרְאוֹת

אֶת-פָּנַי

כִּי לֹא-יֵרְאֵנִי הָאָדָם

וְחָי :

21. וַיֹּאמֶר יְיָ

הִנֵּה מָקוֹם אֲתִי

וְנִצַּבְתָּ עַל-הַצּוּר :

22. וְהָיָה

בְּעֶבֶר כְּבֹדִי

וְשַׁמְתִּיךָ

בְּנִקְרַת הַצּוּר

1) Or. by name: The Lord is before thee. 2) Or. with. 3) Or, take away. 4) Heb., for.

behold,
I ⁵make a covenant;
before all thy people
I will do wonders,
which have not been
in all the earth
and in all the nations;
and [there] shall see all
the people
among whom thou art
the work of the Lord;
for it is a terrible thing;
which I will do
with thee.

11. Observe thou
what I command thee
to-day;
behold, I drive out
before thee
the Emorite, and the
Canaanite,
and the Hittite, and the
Perizzite,
and the Hivite, and the
Jebusite.
12. Take heed to thyself
lest thou ⁵make a
covenant
with the inhabitant[s] of the land
whither thou goest,
lest it be for a snare
in thy midst.

13. But their altars
you shall destroy,
and their memorial
pillars
you shall dash into
pieces,
and ⁵their groves
you shall cut down.

14. For thou shalt not
⁶prostrate thyself
to another god;
for the Lord,
Jealous is his name,

הנה
אנכי פוֹת בְּרִית
נֶגֶד כָּל-עַמִּי
אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת
אֲשֶׁר לֹא-יִכְרְאוּ
בְּכָל-הָאָרֶץ
וּבְכָל-הַגּוֹיִם
וְרָאוּ כָל-הָעָם
אֲשֶׁר אִתָּה בְּקִרְבִּי
אֶת-מַעֲשֵׂה יְהוָה
כִּי-נִוְרָא הוּא
אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
עִמָּךְ :

11. שְׂמֹר-לָךְ
אֵת אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ
הַיּוֹם
הֲנִי גֹרֵשׁ מִפָּנֶיךָ
אֶת-הָעַמִּימִי וְהַכְּנַעֲנִי
וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי
וְהַחִוִּי וְהַיְּבוּסִי :
12. הִשָּׁמֶר לָךְ
פֶּן-תִּכְרֹת בְּרִית
לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אִתָּה כֹּא עֲלִיָּה
פֶּן-יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ
בְּקִרְבְּךָ :

13. כִּי אֶת-מִזְבְּחֵיהֶם
תַּהַצֵּוּ
וְאֶת-מִצְבֹּתֵיהֶם
תִּשְׁבֹּרֶן
וְאֶת אֲשֵׁרֵי
תִּכְרֹתוֹן :

14. כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
לְאֵל אֲחֵר
כִּי יְהוָה
קִנְיָן שְׁמוֹ

two tables of stone.

5. And the Lord
descended
in the cloud,

and he stood with him
there,
and he ¹proclaimed the
name of the Lord.

6. And the Lord passed
by
before his face,

and he proclaimed:

The Lord, the Lord,

a God merciful and
gracious,
²slow of anger,

and great [in] kindness
and truth.

7. Keeping kindness ³for
thousands,
forgiving iniquity, and
transgression,
and sin;

but who will by no
means clear [the guilty],
visiting the iniquity of
fathers
upon children,

and upon children's
children,
upon a third [gene-
ration]

and upon a fourth
[generation].

8. And Moses hastened,

and bowed [his head] to
the earth,
and he prostrated him-
self.

9. And he said:
If, now, I have found
favor

in thy eyes,

O Lord,

let the Lord, I pray thee,
go

in our midst;

for it is a stiffnecked
people;

and pardon

(to) our iniquity and (to)
our sin,

and take us as thy
⁴inheritance.

שְׁשִׁי

10. And he said:

שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים :

1. יֵרֵד יְהוָה
בְּעָנָן

וַיַּעֲמֵב עִמּוֹ שָׁם

וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה :

6. וַיַּעֲבֹר יְהוָה
עַל-פָּנָיו

וַיִּקְרָא

יְהוָה יְהוָה

אֵל רַחוּם וְחַנּוּן

אֶרֶךְ אַפַּיִם

וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת :

7. נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים

נֹשֵׂא עֲוֹן וּפֹשֵׁעַ

וְחַטָּאת

וְנִקָּה לֹא יִנָּקֶה

פֶּקֶד וְעֹוֹן אָבוֹת

עַל-בָּנִים

וְעַל-בְּנֵי בָנִים

עַל-שְׁלֹשִׁים

וְעַל-רְבָעִים :

8. וַיַּחֲמֵר מוֹשֶׁה

וַיִּקַּד אֶרְצָה

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה :

9. וַיֹּאמֶר

אִם-נָא מָצָאתִי חֵן

בְּעֵינֶיךָ

אֲדֹנָי

יִלְדֶּנָּא אֲדֹנָי

בְּקִרְבֵּנוּ

כִּי-עַם קָשֶׁה עֲרֹף-הוּא

וְסָלַחְתָּ

זַעֲזֵנוּ וּלְחַטֹּאתֵנוּ

וְנִחַלְתָּנוּ :

שְׁשִׁי

10. וַיֹּאמֶר

1) Or, called the Lord by name. 2) Or, long suffering. 3) Or, to the thousandth [generation]. 4) Or,

transgression. 5) Heb., cut. 6) Heb., created. 7) Or, against which thou goest up. 8) Heb., his. 9) Or, worship

and none shall appear before me empty.

21. Six days

'thou shalt work,

but on the seventh day

thou shalt rest;

in plowing time and in harvest thou shalt rest.

22. And the feast of weeks thou shalt observe

[with] the first-fruits of the wheat harvest, and the feast of ingathering at the close of the year.

23. Three times

in the year

shall all thy males appear before the Lord, the Eternal God of Israel.

24. For I will drive out nations before thee,

and I will enlarge thy borders; yet shalt thou covet thy land,

when thou goest up

to appear

before the Lord thy God three times

in the year.

25. Thou shalt not offer

with unleavened bread

the blood of my sacrifice;

neither shall remain

till the morning

the sacrifice of the feast of passover.

26. The first

of the first-fruits of thy ground thou shalt bring

וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רִיקִים:

21. שֵׁשֶׁת יָמִים

תַּעֲבֹד

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

תִּשְׁבֹּת

בְּחֶרֶשׁ וּבְקָצִיר

תִּשְׁבֹּת:

22. וְחַג שָׁבֻעַת

תַּעֲשֶׂה לָּךְ

בְּבוֹרֵי קָצִיר חֲמִים

וְחַג הָאֲסִיף

תִּקְרַת הַשָּׁנָה:

23. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים

בַּשָּׁנָה

יֵרָאֶה כָּל-זָכוֹרְךָ

אֶת-פָּנֵי הָאֱלֹהִים

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

24. כִּי-אֶנִּי שׂוֹמֵד

מִפְּנֶיךָ

וְהִרְחַבְתִּי אֶת-גְּבֻלְךָ

וְלֹא-תִחַמַּד אִישׁ

אֶת-אַרְצְךָ

בְּעֵלְתֶּךָ

גְּרָאוֹת

אֶת-פָּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

שְׁלֹשׁ פְּעָמִים

בַּשָּׁנָה:

25. לֹא-תִשְׁחַט

עַל-חֲמִין

דָּם-זִבְחִי

וְלֹא-יָלִין

כֶּבֶדְךָ

וְכַח חֵג הַפֶּסַח:

26. רֵאשִׁית

בְּבוֹרֵי אֲדָמָתְךָ

תָּבִיא

he is a jealous God.

15. Lest thou make a covenant with the inhabitant[s] of the land,

and they commit whoredom after their gods,

and they sacrifice to their gods, and one call thee,

and thou eat of his sacrifice.

16. And thou take of their daughters to thy sons,

and their daughters commit whoredom after their gods,

and they cause thy sons to commit whoredom after their gods.

17. Molten gods

thou shalt not make for thyself.

18. The feast of unleavened bread thou shalt keep:

seven days

thou shalt eat unleavened bread, which I commanded thee,

at the appointed time

of the month Abib;

for in the month Abib

thou wentest out from Egypt.

19. All that opens [the] womb [belongs] to me;

and all thy cattle

[that] are male,

the firstling of an ox and a lamb.

20. But the firstling of an ass thou shalt redeem with a lamb;

and if thou do not redeem it,

then thou shalt break its neck;

every first-born of thy sons thou shalt redeem.

אֶל קִנְאָה הוּא:

15. פֶּן-תִּכְרַת בְּרִית

לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ

וְנָנוּ

אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם

וְזָבְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם

וְקָרָא קָךְ

וְאָכַלְתָּ מִזִּבְחֵו:

16. וְלָקַחְתָּ מִבָּנוֹתֵיו

לְבָנֶיךָ

וְנָנוּ בְנֹתֵיו

אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן

וְהָנֹנוּ אֶת בָּנֶיךָ

אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן:

17. אֱלֹהֵי מִסְכָּה

לֹא תַעֲשֶׂה-לָּךְ:

18. אֶת-חֵג הַמִּצּוֹת

תִּשְׁמֹר

שִׁבְעַת יָמִים

תֹּאכַל מִצּוֹת

אֲשֶׁר צִוִּיתֶךָ

לְמוֹעֵד

חֹדֶשׁ הָאֲבִיב

כִּי בְחֹדֶשׁ הָאֲבִיב

יֵצְאתָ מִמִּצְרָיִם:

19. כָּל-פֶּטֶר רֶחֶם

לִי

וְכָל-מִקְנֶךָ

תִּזְכֹּר

פֶּטֶר עֹזר וְשֶׁה:

20. וּפֶטֶר חֲמֹר

תִּפְדֶּה בִּשְׂה

וְאִם לֹא תִפְדֶּה

וְעָרַפְתּוּ

כָּל בְּכוֹר בָּנֶיךָ

תִּפְדֶּה

1) To be understood: [Take heed to thyself], lest, etc. 2) Heb., his. 3) Or, sheep. 4) Or, mayest. 5) Heb., make for thyself. 6) Heb., revolution; circuit. 7) Or, dispossess. 8) Heb., widen. 9) Or, territory. 10) Heb., slaughter. 11) Or, be left over.

and they feared
to come near unto him.
31. But Moses called unto
them,
and [there] returned
unto him
Aaron and all the chiefs
in the congregation;
and Moses spoke unto
them.
32. And afterwards
all the children of Israel
came near,
and he commanded them
all that the Lord had
spoken
with him
in mount Sinai.
מִפְּטִיר
33. When Moses finished
speaking with them,
then he put upon his face
a veil.
34. But when Moses
went in
before the Lord
to speak with him,
he took the veil off,
until he came out;
and he came out,
and he spoke
unto the children of
Israel
what he was com-
manded.
35. And the children of
Israel saw
the face of Moses,
that it shone
the skin of Moses' face;
and Moses put again
the veil
upon his face,
until he went in
to speak with him.

וַיִּירָאוּ
מִבֹּשֶׁת אֵלָיו :
וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה
וַיָּשְׁבוּ אֵלָיו
אַהֲרֹן וְכָל הַנְּשִׂאִים
בְּעֵדָה
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם :
32. וְאַחֲרֵי-כֵן
נִגְשׂוּ כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּצַּח
אֶת כָּל אִשָּׁר דִּבֶּר יי
אִתּוֹ
בְּהַר סִינַי :
מִפְּטִיר
33. וַיֵּבֶל מֹשֶׁה
בַּדְּבָר אֵת
וַיִּתֵּן עַל-פָּנָיו
כַּסְּמָה :
34. וַיָּבֹא מֹשֶׁה
לִפְנֵי יְהוָה
דֹּבֵר אִתּוֹ
יָסִיר אֶת-הַמָּסָה
עַד-צֵאתוֹ
וַיֵּצֵא
וַדַּבֵּר
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת אִשָּׁר יִצָּוָה :
35. וַרְאוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
אֶת-פָּנֵי מֹשֶׁה
כִּי קָרָן
עוֹר פָּנֵי מֹשֶׁה
וַהֲשִׁיב מֹשֶׁה
אֶת-הַמָּסָה
עַל-פָּנָיו
עַד-בֹּאוֹ
דֹּבֵר אִתּוֹ :

[into] the house of the
Lord thy God;
thou shalt not boil a kid
in the milk of its mother
שְׁבִיעִי
27. And the Lord said
unto Moses:
Write for thyself
these words;
for after these words
I have made a covenant
with thee
and with Israel.
28. And he was there
with the Lord
forty days
and forty nights;
bread he did not eat,
and water he did not
drink;
and he wrote upon the
tables
the words of the cove-
nant,
the ten¹ commandments.
29. And it came to pass,
when Moses came down
from mount Sinai
with the two tables of
the testimony
in Moses hand,
when he came down
from the mountain,
that Moses knew not
that it shone
the skin of his face
while he talked with
him.
30. And Aaron and
all Israel saw
Moses,
and, behold, it shone
the skin of his face;

בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא-תִבְשֹׁל גִּדִּי
בְחֵלֶב אִמּוֹ :
שְׁבִיעִי
27. וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה
כְּתֹב-לָךְ
אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
כִּי-עַל-פִּי הַדְּבָרִים
(הָאֵלֶּה)
כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית
וְאֶת-יִשְׂרָאֵל :
28. וַיְהִי-שָׁם
עִם-יְהוָה
אַרְבָּעִים יוֹם
וְאַרְבָּעִים לַיְלָה
לֶחֶם לֹא אָכַל
וּמַיִם לֹא שָׁתָה
וַיִּכְתֹּב עַל-הַלְּחָת
אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית
עֲשֹׂת הַדְּבָרִים :
29. וַיְהִי
בְרִידַת מֹשֶׁה
מִהַר סִינַי
וּשְׁנֵי לְחָת הָעֵדוּת
בְּיַד מֹשֶׁה
בְּרִידָתוֹ
מִן-הַהָר
וּמֹשֶׁה לֹא-יָדָע
כִּי קָרָן
עוֹר פָּנָיו
בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ :
30. וַיֵּרָא אַהֲרֹן
וְכָל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
אֶת-מֹשֶׁה
וַהֲנֶה קָרָן
עוֹר פָּנָיו

¹) Heb., words. 2) Or, sent forth beams: Heb., horns. 3) Or, through his speaking with him.
²) Or, princes, rulers.

and fine linen, and goat's
[hair].

7. And skins of rams

dyed red

and skins of seals,

and acacia wood.

8. And oil for the light,

and spices

for the anointing oil,

and for the incense of
spices.

9. And onyx stones,

and stones for setting,

for the ephod, and for
the breastplate.

10. And all the wise-
hearted among you
shall come, and make

all that the Lord has
commanded:

11. The tabernacle,

its tent,

and its covering,

its hooks,

and its boards,

its bars,

its pillars,

and its sockets.

12. The ark,

and its poles,

the covering,

and the veil of the
screen;

13. The table,

and its poles,

and all its vessels,

and the show-bread.

14. And the candlestick
for the light,

and its vessels,

and its lamps,

and the oil for the light.

וְיָשׁוּ וְעָשׂוּ :

7. וְעֹרֹת אֵילִם

מֵאֲדָמִים

וְעֹרֹת תְּחָשִׁים

וְעֵצֵי שִׁטִּים :

8. וְשֶׁמֶן לַמָּאֹר

וּבְשָׂמִים

לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה

וְלִקְדֻמֹּת הַסָּמִים :

9. וְאַבְנֵי-יִשְׁהָם

וְאַבְנֵי מִלֻּאִים

לְאֶפֶד וְלַחֹשֶׁן :

10. וְכָל-חֶכְמֵי לֵב בְּכֶם

יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ

אֵת כָּל-אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ :

11. אֵת הַמִּשְׁכָּן

אֶת-אֹהֶלָו

וְאֶת-מִכְסָּהוּ

אֶת-קַרְסָיו

וְאֶת-קַרְשָׁיו

אֶת-בְּרִיחָו בְּרִיחַי ק'

אֶת-עַמֻּדָיו

וְאֶת-אַדְנָיו :

12. אֵת הָאָרֹן

וְאֶת-בָּדָיו

אֶת-הַכִּפֹּרֶת

וְאֵת פָּרֹכֶת הַמִּסְכָּה :

13. אֵת הַשֻּׁלְחָן

וְאֶת-בָּדָיו

וְאֶת-כֵּלָיו

וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים :

14. וְאֵת-מִנְחַת

הַמָּאֹר

וְאֵת-כֶּלֶיָּהּ

וְאֶת-נֵרְתֶיהָ

וְאֵת שֶׁמֶן הַמָּאֹר :

VAIYAKHEL.

כה

1. And Moses assembled

all the congregation

of the children of Israel,

and he said unto them:

These [are] the words

which the Lord has com-
manded

to do them.

2. Six days

may work be done;

but on the seventh day

[there] shall be to you a
holy [day],

a sabbath of solemn rest
to the Lord;

every one that does in it

work

shall be put to death.

3. You shall not kindle
a fire
in all your habitations

in the sabbath day.

4. And Moses said

unto all the con-
gregation
of the children of Israel,

saying:

This is the thing

which the Lord com-
manded,

saying:

5. Take you from among
you

a heave-offering to the
Lord;

every one who is of a
willing heart

shall bring it,

the Lord's heave-
offering;

gold, and silver, and
copper.

6. And blue, and purple,

and scarlet yarn.

ויקהל

CAP. XXXV.

1. וַיִּקְהַל מֹשֶׁה

אֶת-כָּל-עֵדַת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

אֵלֶּה הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה

לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם :

2. שֵׁשֶׁת יָמִים

תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

יְהִיָּה לְכֶם קֹדֶשׁ

שַׁבַּת שְׁבִתוֹן לַיהוָה

כִּדְּהַעֲשֶׂה בּוֹ

מְלָאכָה

וּמָוֶת :

3. לֹא-תִקְדְּעוּ אֵשׁ

בְּכָל מִשְׁכְּנֵיכֶם

בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת :

4. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל-כָּל-עֵדַת

בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר

זֶה הַדָּבָר

אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה

לֵאמֹר :

5. קַחוּ מֵאִתְּכֶם

תְּרוּמָה לַיהוָה

כָּל נָדִיב לִבּוֹ

יָבִיֵּאֶה

אֵת תְּרוּמַת יְהוָה

זָהָב וְכֶסֶף וְנִחָשֶׁת :

6. וְתִכְתֹּם וְאַרְגָּמָן

וְתוֹקֵעַת שָׁנִי

brought	הביאו	15. And the altar	15. ואת-מזבח
the heave-offering of	את-תרומת יהוה	of the incense,	הקמרת
for the work	למלאכת	and its poles,	ואת-בדיו
of the tent of meeting,	אהל מועד	and the anointing oil,	ואת שמן המשחה
and for all its service,	ולכל-עבודתו	and the incense of spices,	ואת קמרת הסמים
and for the holy	ולבגדי הקדש :	and the screen of the	ואת-מסך הכתח
garments.		door,	לפתח המשכן :
22. And the men came	22. ויבאו האנשים	for the ¹ door of the	
with the women,	על-הנשים	tabernacle.	
every one of a willing	כל ונדב לב	16. The altar of burnt-	16. את מזבח העלה
heart		offering,	ואת-מכבר הנחשת
brought	הביאו	and the grating of	אשר-לו
'bracelet[s], and ⁵ ear-	ח ונזם	copper	את-בדיו
ring[s],	ומבעת וכמוז	which is to it,	ואת-כל-כליו
and signet-ring[s], and	כד-כלי זהב	its poles,	את-הכיר ואת-בנו :
⁶ armlet[s],	וכל-איש	and all its vessels,	17. The hangings of the
every article of gold;	אשר הנף	the laver, and its base.	court,
and every man	תנופת זהב ליהוה :	17. The hangings of the	7. את קלעי החצר
that offered	23. וכל-איש	its pillars,	את-עמדיו
an offering of gold to	אשר-נמצא אהו	and its sockets,	ואת-אדניה
the Lord.	תכלת וארגמן	and the screen	ואת מסך
23. And every man	ותועת שני	of the gate of the court.	שער החצר :
[with] whom was found	ישש ועזים	18. The pins of the	18. את-יתדת המשכן
blue, and purple,	וערת אילים	tabernacle,	ואת-יתדת החצר
and scarlet yarn,	מאדמים	and the pins of the court,	ואת-מיתריהם :
and fine linen, and ⁴ goats'	וערת תחשים	and their cords.	19. The ² finely wrought
[hair],	הביאו :	for ministering in the	garments,
and skins of rams	כל-מרים	sanctuary,	19. את-בגדי השרד
dyed red	תרומת כסף ונחשת	the holy garments	לשרת בקדש
and skins of seals,	הביאו	for Aaron the priest,	את-בגדי הקדש
brought [them].	את תרומת יהוה	and the garments of his	לאהרן הכהן
24. Every one that did	וכל אשר נמצא אהו	sons,	ואת-בגדי בניו
offer	עצי תשים	to officiate as priests.	לכהן :
an offering of silver and	קכל-כנאכת	20. Then went out	20. ויצאו
copper	תעבדה	all the congregation of	כל-עדת בני ישראל
brought [it].	הביאו :	the children of Israel	מדפני משה :
[as] the Lord's offer;	25. וכל-אשה	from the presence of	
and every one [with]	חכמת-לב	Moses.	
whom was found		שני	שני
acacia wood		21. Then came	21. ויבאו
for any work		every man	כל-איש
of the service		whose heart ³ stirred	אשר-נישאו לבו
brought [it].		him up;	וכל
		and every one	אשר נדבה רוחו אהו
15. And every wise-		whom his spirit made	
hearted woman		willing	

1) Or, entrance; opening. 2) Or, cloth of service. 3) Heb., lifted. 4) Or, brooches; bangles. 5) Or, nose-rings. 6) Or, necklace; brooches.

31. And he has filled him
[with] the spirit of God,
in wisdom,

in understanding, and
in knowledge,
and in all [manner of]
workmanship.

32. And to devise designs,
to work

in gold, and in silver,
and in copper.

33. And in cutting of
stone
for setting.

and in carving of wood,
to work

In all [manner of] skilful
workmanship.

34. And to teach
he put in his heart.

both he, and Oholiab,
the son of Ahisamach,
of the tribe of Dan.

35. He has filled them
[with] wisdom of heart

to do

all work

of an engraver,

and of a skilful work-
man,
and of an embroiderer,

in the blue, and in the
purple,
in the scarlet yarn,

and in the fine linen,

and of a weaver,

of those that do any
workmanship,
and of those that devise
designs.

לו

1. And [there] shall make

Bezalel, and Oholiab,

31. וימלא אתו

רוח אלהים

בחכמה

בתבונה ובדעת

ובכל מלאכה :

32. ולחשב מחשבת

לעשת

בזהב ובכסף

ובנחשת :

33. ובחרשת אבן

למלאכת

ובחרשת עץ

לעשת

בכל מלאכת

מחשבת :

34. וקהורת

נתן בלבו

הוא ואהליאב

בן אחיסמך

למטה דן :

35. מלא אתם

חכמת לב

לעשות

כל מלאכת

חרש

וחשב

ורקם

בתכלת ובארנמי

בתולעת השני

ובשש

ואהג

עשי כל מלאכה

וחשבי מחשבת :

CAP. XXXVI.

1. ועשה

בצלאל ואהליאב

spun with her hands;

and they brought the
spun yarn.

the blue,

and the purple,

the scarlet yarn,

and the fine linen.

26. And all the women

whose heart stirred
them up

in wisdom

spun the goats' [hair].

27. And the chiefs
brought
the onyx stones

and the stones of setting,

for the ephod and for the
breastplate.

28. And the spice,

and the oil;

for [the] light,

and for the anointing oil,

and for the incense of
spices.

29. Every man and
women,
whose heart made them
willing

to bring

for all the work,

which the Lord com-
manded to do,

by the hand of Moses,

[even that] brought the
children of Israel

[as] a free-will offering
to the Lord.

שלישי

30. And Moses said

unto the children of
Israel:

See,

the Lord has called by
name

Bezalel the son of Uri,

the son of Hur,

of the tribe of Judah.

בגדיה מו

ויביאו במטה

את התכלת

ואת הארנמן

את תולעת השני

ואת השש :

26. וכל הנשים

אשר נשאל לבן אתנה

בחכמה

מוו את העצים :

27. והנשאים הביאו

את אבני השם

ואת אבני המלאים

לאפוד ולחשו :

28. ואת הבשם

ואת השמן

למאור

ולשמן המשחה

ולקמורת הסמים :

29. כל איש ואשה

אשר נדב לבם אתם

להביא

לכל המלאכה

אשר צוה יי לעשות

בד משה

הביאו בני ישראל

נדבה ליהוה :

שלישי

שני (כשון מחוברין)

30. ויאמר משה

אל בני ישראל

ראו

קרא יהוה בשם

בצלאל בן אורי

בן חור

למטה יהודה :

5. And they said unto Moses,
saying:

The people bring much,
more than sufficient for
the service
of the work,

which the Lord com-
manded
to make it.

6. And Moses ^{com-}manded,
and they caused ^{it} to be
proclaimed in the camp,
saying:

Man or woman
shall no more make
[any] work

for the offering of the
sanctuary;
so the people were re-
strained from bringing.

7. And the [prepared] ^{stuff}

was sufficient

for all the work

to make it,

and it was ^{too} much.

רְבִיעִי

8. And [there] made

every wise-hearted [man]

of those that did the
work
the tabernacle

[of] ten curtains;

[of] fine twined linen,

and blue, and purple.

and scarlet yarn

[with] cherubim,

the work of a weaver

^{he} made them.

9. The length

of one curtain

[was] eight and twenty
cubit[s].

5. נִיאָמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר

בְּרָבִים הָעֵם הֶעָם לְהִבְיֹא
מִדֵּי הַעֲבֹדָה
לְמַלְאכָה

אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה
לַעֲשֹׂת אֹתָהּ :

6. וַיִּצַּו מֹשֶׁה
וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה
לֵאמֹר

אִישׁ וְאִשָּׁה
אֲלֵי-עֲשֹׂו עוֹד
מְלָאכָה

לְתִרְוַמַת הַקֹּדֶשׁ
וַיִּכְלֹא הָעָם מִהִבְיֹא :

7. וְהַמְלָאכָה
הַזֹּאת בָּיָם

לְכַל-הַמְלָאכָה
לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ

וְהוֹתֵר :

רְבִיעִי

8. וַיַּעֲשׂוּ

כָּל-חֲכָם-לֵב
בְּעָשִׂי הַמְלָאכָה
אֶת-הַמִּשְׁכָּן

עֲשֹׂר יְרִיעֹת
יָשֵׁן מִשְׁוֹר

וְתִכְכֶּת וְאַרְגָּמָן
וְחֹזֶעֶת שָׁנִי

בְּרָבִים

מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב

עָשָׂה אֹתָם :

9. אָרְךָ

הַיְרִיעָה הָאֶחָת

שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים
בְּאַמָּה

and ^{all} wise-hearted
men,
^{that} the Lord has put

^{wisdom} and under-
standing
ⁱⁿ them
to know [how] to do

all the work
for the service of the
sanctuary,

according to all that the
Lord has commanded.

2. And Moses called

(unto) Bezalel,

and (unto) Oholiab,

and (unto) every wise-
hearted man,

^{that} the Lord had put

^{wisdom}

ⁱⁿ his heart,

every one whose heart
stirred him up

to come near

unto the work

to do it.

3. And they took

from (before) Moses

all the offering,

which the children of
Israel brought

for the work

of the service of the
sanctuary

to make it;

and they brought unto
him still more

free-will offering[s]
^{every} morning.

4. Then came

all the wise men

that were doing

all the work of the
sanctuary.

every man from his work

which they were doing.

וְכָל אִישׁ חֲכָם-לֵב
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה

הַכֹּמֶה וְתִבְנוּנָה
בְּהִמָּה
לַדַּעַת לַעֲשׂוֹת
אֶת-כָּל-מְלָאכַת

עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה :

2. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
אֶל-בְּצַלְאֵל
וְאֶל-אֹהֲלִיָּאֵב

וְאֶל-כָּל-אִישׁ חֲכָם-לֵב
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה

הַכֹּמֶה
בְּלִבּוֹ

כָּל אִשֶּׁר נִשְׁאוּ לִבּוֹ
לְקִרְבָּהּ

אֶל-הַמְלָאכָה
לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ :

3. וַיִּקְחוּ
מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה

אֵת כָּל-תְּרוּמָה
אֲשֶׁר הִבִּיאוּ בְנֵי

יִשְׂרָאֵל }
לְמַלְאכַת

עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ

וְהֵם הִבִּיאוּ אֵלָיו עוֹד
נִדְבָה בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר :

4. וַיָּבֹאוּ
כָּל-הַחֲכָמִים

הָעֹשִׂים

אֵת כָּל-מְלָאכַת

הַקֹּדֶשׁ }

אִישׁ אִישׁ מִמְּלָאכְתּוֹ

אֲשֶׁר-הֵמָּה עֹשִׂים :

1) Heb., every. 2) I.e., in whom the Lord has put, etc. 3) I. e., in whose heart the Lord had put wisdom.
4) Heb., morning by morning. 5) Or, gave commandment 6) Heb., to pass a voice in, etc. 7) Or, work
8) Or, superfluous: some over. 9) I. e., Bezalel.

for a tent over the tabernacle; eleven curtains he made them.	וְרַחֲבֵי אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת בְּיָדָה אֶחָת לְכָל-הַיְרִיעוֹת :	and the breadth four cubits, the one curtain; one measure to all the curtains.
15. The length of one curtain [was] thirty cubit[s]. and four cubits the breadth of one cur- tain; one measure to the eleven curtains.	וְאֵלֶּיךָ הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁלִישִׁים בָּאַמָּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת רַחֲבֵי הַיְרִיעָה הָאֶחָת בְּיָדָה אֶחָת לְשֵׁשֶׁת־עֶשְׂרֵה יְרִיעוֹת	10. And he joined five of the curtains one unto another; and [the other] five cur- tains he joined one unto another.
16. And he joined the five curtains by themselves, and the six curtains by themselves.	וְיִחְבֵּר אֶת-חֲמִשָּׁה יְרִיעוֹת לְבָד וְאֶת-שֵׁשׁ הַיְרִיעוֹת לְבָד :	11. And he made loops of blue upon the edge of the one curtain [which was] at the end in the [one curtain] joining; likewise he made in the edge of the curtain which [was] outmost in the second [curtain] joining.
17. And he made fifty loops upon the edge of the curtain, which [was] the outmost in the [curtain] joining, and fifty loops he made upon the edge of the curtain of the second [curtain] joining.	וְיַעֲשֶׂה לְקָדָת תְּכֵלֶת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֵּרֶת וְחֲמִשִּׁים לְקָדָת עֲשֶׂה עַל-שְׂפַת הַיְרִיעָה הַחֲבֵרֶת הַשֵּׁנִית :	12. Fifty loops he made in the one curtain, and fifty loops he made in the end of the curtain which [was] in the second [curtain] joining;
18. And he made hooks of copper fifty to join the tent, to be one [whole]	וְיַעֲשֶׂה קְרָסִי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לְחִבֵּר אֶת-הָאֹהֶל לְהִיט אֶחָד :	the loops [were] cor- responding one unto another.
19. And he made a covering for the tent [of] of rams' skins dyed red, and a covering of seal- skins from above.	וְיַעֲשֶׂה מְכַסֶּה לְאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וּמְכַסֶּה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְּמַעַלָּה :	13. And he made fifty hooks of gold; and he joined the curtains one unto another with the hooks; and the tabernacle was one [whole].
חֲמִישִׁי	חֲמִישִׁי	14. And he made curtains of goats' [hair]
20. And he made	וְיַעֲשֶׂה יְרִיעוֹת עִים	

two sockets	שְׁנֵי אֲדָנִים	the boards	אֶת־הַקָּרָשִׁים
under the one board,	תַּחַת הַקָּרָשׁ הָאֶחָד	for the tabernacle	לְמִשְׁכָּן
and two sockets	וּשְׁנֵי אֲדָנִים	[of] acacia wood,	עֲצֵי שִׁטִּים
under another board.	תַּחַת הַקָּרָשׁ הָאֶחָד :	standing up.	עֹמְדִים :
27. And for the hinder part of the tabernacle westward	27. וּלְיִרְכַּתִּי הַמִּשְׁכָּן יָמָה	21. Ten cubits	21. עֶשְׂרֵת אַמָּה
he made six boards.	עָשָׂה שֵׁשֶׁה קָרָשִׁים :	[was] the length of the board, and a cubit and a half of a cubit	אֹרְכוֹ תֵּקַף שֵׁשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאֻמָּה
28. And two boards	28. וּשְׁנֵי קָרָשִׁים	the breadth of the one board.	רוֹחַב הַקָּרָשׁ הָאֶחָד :
he made	עָשָׂה	22. Two tenons	22. שְׁתֵּי יֹדֹת
for the corners of the tabernacle in the hinder part.	לְמַקְצֻעַת הַמִּשְׁכָּן בְּיִרְכַּתָּיו :	[was] in the one board, joined	לְקָרָשׁ הָאֶחָד מִשְׁדָּכָת
29. And they were double from below,	29. וְהָיוּ תְּאֻמָּם מִקְדָּמָה	one unto another; likewise he made	אַחַת אֶל־אַחַת בָּן עָשָׂה
and in like manner they were double unto its top	וַיְהִיו יְהִיו תְּמִים אֶדְרָאשׁוֹ	for all the boards of the tabernacle.	לְכָל קָרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן :
unto one ring;	אֶל־הַמַּבָּעֶת הָאֶחָת	23 And he made	23. וַיַּעַשׂ
thus he made for both of them, for the two corners.	בָּן עָשָׂה לְשְׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי הַמַּקְצֻעַת :	the boards	אֶת־הַקָּרָשִׁים
30. And they were eight boards,	30. וְהָיוּ שְׁמֹנֶה קָרָשִׁים	for the tabernacle,	לְמִשְׁכָּן
and their sockets of silver,	וְאֲדָנֵיהֶם כֶּסֶף	twenty boards	עֶשְׂרִים קָרָשִׁים
sixteen sockets;	שֵׁשֶׁה עֶשְׂרֵת אֲדָנִים	for the south side southward.	לְפָאֵת נֹגֵב תִּימָנָה :
two sockets,	שְׁנֵי אֲדָנִים	24. And forty	24. וְאַרְבָּעִים
two sockets	שְׁנֵי אֲדָנִים	sockets of silver	אֲדָנֵי־כֶסֶף
under the one board.	תַּחַת הַקָּרָשׁ הָאֶחָד :	he made	עָשָׂה
31. And he made bars	31. וַיַּעַשׂ בָּרִיחִי	under the twenty boards;	תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרָשִׁים {
of acacia wood;	עֲצֵי שִׁטִּים	two sockets	שְׁנֵי אֲדָנִים
five	חֲמִשָּׁה	under the one board	תַּחַת־הַקָּרָשׁ הָאֶחָד
for the boards	לְקָרָשֵׁי	for its two tenons,	לְשְׁתֵּי יֹדְתָיו
of the one side of the tabernacle.	צָד־עַ־הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת :	and two sockets	וּשְׁנֵי אֲדָנִים
32. And five bars	32. וְחֲמִשָּׁה בָּרִיחִים	under the one board	תַּחַת־הַקָּרָשׁ הָאֶחָד
for the boards	לְקָרָשֵׁי	for its two sockets.	לְשְׁתֵּי יֹדְתָיו :
of the second side of the tabernacle,	צָד־עַ־הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית	20. And for the second side of the tabernacle,	20. וּלְצִלְעַת הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית {
and five bars	וְחֲמִשָּׁה בָּרִיחִים	for the north side,	לְפָאֵת צָפוֹן
for the boards of the tabernacle,	לְקָרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן	he made twenty boards,	עָשָׂה עֶשְׂרִים קָרָשִׁים
for the hinder part westward.	לְיִרְכַּתָּיו יָמָה :	26. And their forty sockets of silver:	26. וְאַרְבָּעִים אֲדָנֵיהֶם כֶּסֶף {

and he overlaid
their tops and their
fillets
[with] gold;
and their five sockets
[of] copper.

ו

1. And Bezalel made
the ark
[of] acacia wood;
two cubits and a half its
length,
and a cubit and a half
its breadth,
and a cubit and a half
its height.

2. And he overlaid it
[with] pure gold
(from) within and (from)
without,
and he made to it
a crown of gold round
about.

3. And he cast for it
four rings of gold
upon its four feet;
and two rings
upon the one side of
it,
and two rings
upon the second side
of it.

4. And he made poles
of acacia wood,
and he overlaid them
[with] gold.

5. And he brought the
poles
into the rings
upon the sides of the
ark,
to carry the ark.

6. And he made a
covering
of pure gold;
two cubits and a half
[was] its length,
and a cubit and a half
its breadth.

7. And he made two
cherubim

וְצִפָּה
רְאִשֵּׁיהֶם וְחֻשְׁקֵיהֶם
וְהָב
וְאֹרְנֵיהֶם חֲמִשָּׁה
נְחֹשֶׁת :

CAP. XXXVII.

ו. וַיַּעַשׂ בְּצֶלְלֵל
אֶת־הָאָרֶן
עֲצֵי שִׁטִּים

אֲמִתִּים וְחֻצִי אַרְבֹּ
וְאִמָּה וְחֻצִי רֶחֱבֹ
וְאִמָּה וְחֻצִי קָמָתוֹ :

2. וַיִּצְפֶּהוּ
וְהָב מְחֹרֶר
מִבֵּית וּמִחוּץ

וַיַּעַשׂ לוֹ
יָר וְהָב סָבִיב :
3. וַיִּצֶק לוֹ

אַרְבַּע מִבְּעֹת וְהָב
עַל אַרְבַּע פְּסַמְתָּיו
וּשְׁתֵּי מִבְּעֹת

עַרְצֵלְעוֹ הָאֶחָת
וּשְׁתֵּי מִבְּעֹת
עַרְצֵלְעוֹ הַשֵּׁנִית :

4. וַיַּעַשׂ בָּרִי
עֲצֵי שִׁטִּים
וַיִּצֹף אֹתָם וְהָב :

5. וַיָּבֵא אֶת־הַבָּרִים
בַּמִּבְּעֹת
עַרְצֵלְעַת הָאָרֶן
לְשֵׂאת אֶת־הָאָרֶן :

6. וַיַּעַשׂ כִּפְרֹת
וְהָב מְחֹרֶר
אֲמִתִּים וְחֻצִי אַרְבָּה

וְאִמָּה וְחֻצִי רֶחֱבָה :
7. וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרֻבִים

33. And he made
the middle bar
to pass through
in the midst of the
boards
from end unto end.

34. And the boards
he overlaid [with] gold,
and their rings
he made [of] gold,
[as] places for the bars;
and he overlaid the bars
[with] gold.

35. And he made
the veil
[of] blue, and purple,
and scarlet yarn,
and fine twined linen;
the work of a weaver
he made it,
[with] cherubim.

36. And he made for it
four pillars of acacia
wood,

and he overlaid them
[with] gold;
their hooks [were of]
gold;
and he cast for them
four sockets of silver.

37. And he made a screen
for the door of the tent
[of] blue, and purple,
and scarlet yarn,
and fine twined linen.
the work of an embroi-
derer.

38. And its pillars
five,
and their hooks;

33. וַיַּעַשׂ
אֶת־הַבָּרִים הַתִּיָּקֵן
לְבָרֶם
בְּתוֹךְ הַבִּרְשִׁים
מִן הַבִּלְעָה אֶל־הַבִּלְעָה :

34. וְאֶת־הַבִּרְשִׁים
צִפָּה וְהָב
וְאֶת־מִבְּעֹתָם
עָשָׂה וְהָב
כְּמָקוֹם לְבָרֵיהֶם
וַיִּצֹף אֶת־הַבִּרְשִׁים
וְהָב :

35. וַיַּעַשׂ
אֶת־הַפֹּלֶת
חֲבִלָּתָהּ וְאֹרְנָמָהּ
וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מְשֻׁרָר
מַעֲשֵׂה אֹתָהּ
כְּרֻבִים :

36. וַיַּעַשׂ לָהּ
אַרְבָּעָה עַמֻּדָי
שִׁטִּים

וַיִּצַּק וְהָב
וְנִיָּהֶם וְהָב
וַיִּצֶק לָהֶם
אַרְבָּעָה אֲדָנֵי־כֶסֶף :

37. וַיַּעַשׂ מִסָּךְ
לְפֶתַח הָאֹהֶל
חֲבִלָּתָהּ וְאֹרְנָמָהּ
וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מְשֻׁרָר
מַעֲשֵׂה רֶקֶם :

38. וְאֶת־עַמֻּדָיו
חֲמִשָּׁה
וְאֶת־נִיָּהֶם

upon the four corners

which [were] on its four feet.

14. Close by the border

were the rings,

for places for [the] poles,

to carry the table.

15. And he made the poles

[of] acacia wood,

and he overlaid them [with] gold,

to carry the table,

16. And he made the vessels

which [were] upon the table,

its dishes,

and its spoons,

and its purifying tubes,

and its supporters,

wherewith [the bread] was covered;

[of] pure gold.

שְׁנֵי

17. And he made the candlestick

[of] pure gold;

of beaten work

he made the candlestick;

its base and its shaft,

its cups,

its knobs,

and its flowers,

were of the same piece.

18. And six branches

[were] coming out of its sides;

three branches of [the] candlestick

out of its one side,

and three branches of [the] candlestick

out of its other side.

19. Three cups,

עַל אַרְבַּע הַפְּאֵת

אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו:

14. לְעִמָּת הַמְּסָנֶרֶת

הָיוּ הַמְּבָעֵת

לְכֹתִים לְבָדִים

לְשָׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן:

15. וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּרִים

עֲצֵי שִׁטִּים

וַיַּצַּף אוֹתָם זָהָב

לְשָׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן:

16. וַיַּעַשׂ אֶת־הַכֵּלִים

אֲשֶׁר עַל־הַשֻּׁלְחָן

אֶת־קַעֲדֵתָיו

וְאֶת־כַּפְתָּיו

וְאֶת־מַעֲקֵתָיו

וְאֶת־הַקְּשֹׁת

אֲשֶׁר יִסָּף בָּהֶן

זָהָב טָהוֹר:

שְׁשִׁי

שְׁלִישִׁי (כַּשֶּׁהֶן מַחֲבֹרִין)

17. וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנֹרֶה

זָהָב טָהוֹר

מִקְשָׁה

עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרֶה

יִרְכָּה וְקִנָּה

גְּבִיעִיהָ

כַּפֹּת רֵיָּהּ

וּפְרָחֶיהָ

מִמִּנְחָה הָיוּ:

18. וַיַּעַשׂהָ קָנִים

יֵצְאִים מִצְדֶּיהָ

שְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרֶה

מִצְדָּה הָאֶחָד

וּשְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרֶה

מִצְדָּה הַשֵּׁנִי:

19. שְׁלֹשָׁה גְּבָעִים

[of] gold;

of beaten work he made them,

on the two ends of the covering.

8. One cherub

on the one end,

and one cherub

on the other end;

from the covering

he made the cherubim

on its two ends.

9. And the cherubim were

spreading out [their] wings

above,

covering with their wings

over the covering,

with their faces

one towards another:

towards the covering were

the faces of the cherubim.

10. And he made the table

[of] acacia wood;

two cubits [was] its length,

and a cubit its breadth,

and a cubit and a half its height.

11. And he overlaid it

[with] pure gold,

and he made to it a crown of gold

round about.

12. And he made to it

a border of a hand-breadth

round about,

and he made a crown of gold

to its border round about.

13. And he cast for it

four rings of gold,

and he put the rings

זָהָב

מִקְשָׁה עָשָׂה אוֹתָם

מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכִּפְּרֹת:

8. כְּרוֹב אֶחָד

מִקְצֵה מִזֶּה

וּכְרוֹב אֶחָד

מִקְצֵה מִזֶּה

מִן־הַכִּפְּרֹת

עָשָׂה אֶת־הַכְּרֻבִּים

מִשְׁנֵי קְצוֹתָיו:

9. וַיְהִיו הַכְּרֻבִּים

פְּרָשֵׁי כְנָפִים

לְמַעַלָּה

סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם

עַל־הַכִּפְּרֹת

וּפְנֵיהֶם

אִישׁ אֶל־אָחִיו

אֶל־הַכִּפְּרֹת הָיוּ

פְּנֵי הַכְּרֻבִּים:

10. וַיַּעַשׂ אֶת־הַשֻּׁלְחָן

עֲצֵי שִׁטִּים

אֲמָתִים אַרְבּוֹ

וְאַמָּה רָחֲבּוֹ

וְאַמָּה וַחֲצִי קוֹמָתּוֹ:

11. וַיַּצַּף אוֹתוֹ

זָהָב טָהוֹר

וַיַּעַשׂ לוֹ זֶרֶן זָהָב

סָבִיב:

12. וַיַּעַשׂ לוֹ

מְסָנֶרֶת מִפָּח

סָבִיב

וַיַּעַשׂ זֶרֶן־זָהָב

לְמְסָנֶרְתּוֹ סָבִיב:

13. וַיַּצֵּק לוֹ

אַרְבַּע מְבָעֵת זָהָב

נִסָּן אֶת־הַמְּבָעֵת

25. And he made
the altar of incense
[of] acacia wood;
a cubit [was] its length,
and a cubit its breadth,
foursquare,
and two cubits its
height;
of the same piece were
its horns.
26. And he overlaid it
[with] pure gold
its roof, and its walls
round about,
and its horns;
and he made to it
a crown of gold round
about.
27. And two rings of gold
he made for it
under its crown,
upon its two corners,
upon its two sides,
for places for poles,
to carry it with them.
28. And he made the
poles
[of] acacia wood,
and he overlaid them
[with] gold.
29. And he made
the anointing oil
holy,
and the incense of spices
pure,
[after] the art of an
apothecary.

ח
שביעי

. And he made
the altar of burnt-
offering.

25. וַיַּעַשׂ
אֶת-מִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת
עֲצֵי שִׁטִּים
אַמָּה אָרְכוֹ
וְאַמָּה רָחְבוֹ
רְבֹעַ
וְאַמְתִּים קָמָתוֹ
כִּמְנוֹ הָיוּ קַרְנָתָיו :
26. וַיַּצֵּף אֹתוֹ
זָהָב טָהוֹר
אֶת-גִּגְלוֹ וְאֶת-קִירָתוֹ
סָבִיב
וְאֶת-קַרְנָתָיו
וַיַּעַשׂ לָהּ
זָר וַיַּחֲבֵס סָבִיב :
27. וּשְׁתֵּי טַבַּעַת זָהָב
עָשָׂה-לָּהּ
מִתַּחַת לְזָרוֹ
עַל-שְׁתֵּי צִלְעָתָיו
עַל שְׁנֵי צַדָּיו
לְבָתִּים לְבָדִים
לְשָׂאת אֹתוֹ בָּהֶם :
28. וַיַּעַשׂ אֶת-הַבָּרִידִים
עֲצֵי שִׁטִּים
וַיַּצֵּף אֹתָם זָהָב :
29. וַיַּעַשׂ
אֶת-שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
קָדֹשׁ
וְאֶת-קְטֹרֶת הַסַּמִּים
טָהוֹר
מַעֲשֵׂה רִקְחָם :
CAP. XXXVIII.
שְׁבִיעִי
רְבִיעִי (כִּשְׁהֵן מַחֲבוּרִין)
ו. וַיַּעַשׂ
אֶת-מִזְבֵּחַ הָעֹלָה

almond-shaped,
[were] in one branch,
[with] a knob and a
flower;
and three cups,
almond-shaped,
in the other branch,
[with] a knob and a
flower;
so for the six branches
that [were] coming out
of the candlestick.
20. And in the candle-
stick
[were] four cups,
almond-shaped,
[with] its knobs and its
flowers.
21. And a knob
under (the) two branches
of the same piece,
and a knob
under (the) two branches
of the same piece,
and a knob
under (the) two branches
of the same pieces,
for the six branches
that [were] coming out
of it.
22. Their knobs
and their branches
were of the same piece;
all of it [was] beaten
work of one piece
of pure gold.
23. And he made its
lamps
seven,
and its tongs, and its
snuff-dishes
[of] pure gold.
24. Of a talent of pure
gold
he made it,
with all its vessels.

מִשְׁקָדִים
בְּקִנְיָה הָאֶחָד
בְּכַתֵּר וּפֶרֶח
וּשְׁלֹשָׁה גִבְעִים
מִשְׁקָדִים
בְּקִנְיָה אֶחָד
בְּכַתֵּר וּפֶרֶח
בֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקִּנִּים
הַיֵּצְאִים מִן-הַמְּנֹרֶה :
20. וּבְמִנְרֶה
אַרְבָּעָה גִבְעִים
מִשְׁקָדִים
בְּכַתְרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ :
21. וּבְכַתֵּר
תַּחַת שְׁנֵי הַקִּנִּים
כִּמְנָה
וּבְכַתֵּר
תַּחַת שְׁנֵי הַקִּנִּים
כִּמְנָה
וּבְכַתֵּר
תַּחַת שְׁנֵי הַקִּנִּים
כִּמְנָה
לְשֵׁשֶׁת הַקִּנִּים
הַיֵּצְאִים מִכְּמֶנֶה :
22. בְּכַתְרֵיהֶם
וּקְנֹתָם
כִּמְנָה הָיוּ
בְּדָה מְקֻשָּׁה אֶחָת
זָהָב טָהוֹר :
23. וַיַּעַשׂ אֶת-נִרְתִּיָּהּ
שִׁבְעָה
וּמִקְחֶיהָ וּמִחֻתֶּיהָ
זָהָב טָהוֹר :
24. כֶּכֶר זָהָב טָהוֹר
עָשָׂה אֹתָהּ
וְאֶת כָּל-כֵּלֶיהָ :

ne made them.

8. And he made the
[of] copper,

and its base [of] copper,
of the mirrors of the
assembled [women],
who had assembled

[at] the door of the tent
of meeting.

9. And he made the
court;
for the south side south-
ward
the hangings of the court

[were of] fine twined
linen,
a hundred cubit[s].

10. Their pillars [were]
twenty,
and their sockets
twenty,
[of] copper;

the hooks of the pillars
and their fillets
[were of] silver.

11. And for the north side
a hundred cubit[s].

their pillars twenty,
and their sockets twenty,
[of] copper;

the hooks of the pillars
and their fillets
[were of] silver.

12. And for the west side
[were] hangings

[of] fifty cubit[s],
their pillars ten,
and their sockets ten;

the hooks of the pillars
and their fillets
[were of] silver.

13. And for the east side
eastward

עֲשֵׂה אֹתוֹ :

8. וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיֹּר

נְחֹשֶׁת

וְאֵת בְּנוֹ נְחֹשֶׁת

בְּמִרְאֵת הַצִּבְאוֹת

אֲשֶׁר צָבְאוּ

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :

9. וַיַּעַשׂ אֶת-הַחֲצֵר

לְפָנֶיךָ וַיָּנֹב תִּמְנֶנָּה

קַדְעֵי הַחֲצֵר

יֵשׁ מְשֻׁנָּר

מֵאָה בְּאֶמָּה :

10. עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים

וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים

נְחֹשֶׁת

וְנֹי הָעַמּוּדִים

וְחֲשָׁקֵיהֶם

כֶּסֶף :

11. וְלִפְנֵי תִּמְנֶנָּה

מֵאָה בְּאֶמָּה

עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים

וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים

נְחֹשֶׁת

וְנֹי הָעַמּוּדִים

כֶּסֶף :

12. וְלִפְנֵי תִּמְנֶנָּה

כֶּסֶף :

13. וְלִפְנֵי תִּמְנֶנָּה

כֶּסֶף :

[of] acacia wood;

five cubits its length,
and five cubits its
breadth,
foursquare,

and three cubits its
height.

2. And he made its horns
upon its four corners;

of the same piece were
its horns;
and he overlaid it [with]
copper.

3. And he made

all the vessels of the
altar,

the pots,

and the shovels,

and the basins,

the forks,

and the firepans;

all its vessels he made
[of] copper.

4. And he made for the
altar

a grating,

a network

of copper,

under its ledge

from below unto its half.

5. And he cast

four rings

on the four ends

of the grating of copper,

[as] places for the poles.

6. And he made the poles

[of] acacia wood,

and he overlaid them

[with] copper.

7. And he brought the

poles

into the rings

upon the sides of the

altar,

to carry it with them;

hollow, [of] boards

עֲצֵי שִׁטִּים

הָמֵשׁ אַמּוֹת אָרְבּוֹ

וְהָמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ

רְבֹעַ

וְשְׁלֹשׁ אַמּוֹת קָמְתּוֹ :

2. וַיַּעַשׂ קַרְנֹתָיו

עַל-אַרְבַּע פְּנֵיָיו

מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו

וַיִּצַף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת :

3. וַיַּעַשׂ

אֶת-כָּל-כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ

אֶת-הַסִּירֹת

וְאֶת-הַיָּעִים

וְאֶת-הַמְּזֻרְקֹת

אֶת-הַמְּזֻלָּגֹת

וְאֶת-הַמִּחְפָּתֹת

כָּל-כְּלָיו עֲשֵׂה נְחֹשֶׁת

4. וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ

מִכְבָּר

מֵעֵשֶׂה רֶשֶׁת

נְחֹשֶׁת

תַּחַת כַּרְכַּבּוֹ

מִלְכֻמָּה עַד-חֲצָיו :

5. וַיִּצֹק

אַרְבַּע טַבָּעֹת

בְּאַרְבַּע הַקְּצוֹת

לְמִכְבָּר הַנְּחֹשֶׁת

בָּתִּים לַבָּדִים :

6. וַיַּעַשׂ אֶת-הַבָּדִים

עֲצֵי שִׁטִּים

וַיִּצַף אֹתָם נְחֹשֶׁת :

7. וַיָּבֵא אֶת-הַבָּדִים

בַּמִּבְּעֹת

עַד צִלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ

לְשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם

גְּבוּב לַחַת

9. And their pillars
[were] four,
and their sockets four,
[of] copper;
their hooks [were of]
silver,
and the overlaying of
their tops
and their fillets,
[of] silver.
20. And all the pins
for the tabernacle, and
for the court
round about,
[were of] copper.

PEKUDE.

21. These [are]
the counted [articles] of
the tabernacle,
the tabernacle of the
testimony,
which were counted
by the order of Moses,
[for] the service of the
Levites,
by the hand of Ithamar,
the son of Aaron the
priest.
22. And Bezalel the son
of Uri,
the son of Hur,
of the tribe of Judah,
made
all that the Lord had
commanded
Moses.
23. And with him [was]
Oholiab,
the son of Ahisamach,
of the tribe of Dan,
an engraver, and a skil-
ful workman,
and an embroiderer,
in the blue, and in the
purple,
and in the scarlet yarn,
and in the fine linen.

19 וְעַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה
וְאֲדָנֵיהֶם אַרְבָּעָה
נְחֹשֶׁת
וְיָוִיהֶם כֶּסֶף
וְצָפוֹי רֹאשֵׁיהֶם
וְנִחְשָׁקֵיהֶם
כֶּסֶף :
20. וְכָל־הַיָּתוֹת
לַמִּשְׁכָּן וְלַחֲצֵר
סָבִיב
נְחֹשֶׁת :

פקודי

21. אֵלֶּה
פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן
מִשְׁכַּן הָעֵדוּת
אֲשֶׁר פָּקַד
עַל־פִּי מֹשֶׁה
עֲבֹדַת הַלְוִיִּם
בְּיַד אִיתָמָר
בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן :
22. וּבְצֻלָּא בֶן־אוּרִי
בֶן־חֹור
לְמִשְׁבֵּה יְהוּדָה
עָשָׂה
אֵת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יי
אֶת־מֹשֶׁה :
23. וְאִתּוֹ אֹהֲלִיאָב
בֶּן־אֲחִיסָמָךְ
לְמִשְׁבֵּה־דָן
חָרָשׁ וְחָשֵׁב
וְרָקִם
בַּחֲבֻלַת וּבְאַרְגָּמָן
וּבְתוֹקֶעַת הַשָּׁנִי
וּבְשֵׁשׁ :

fifty cubit[s].

14. Hangings .

[of] fifteen cubit[s]
[were] for the [one]
wing;
their pillars three,
and their sockets three.

15. And [so] for the other
wing;
on this [side] and on
that [side]
of the gate of the court

[were] hangings
[of] fifteen cubit[s];
their pillars three,
and their sockets three.

16. All the hangings of
the court
round about

[were of] fine twined
linen.

17. And the sockets for
the pillars
[were of] copper;

the hooks of the pillars
and their fillets,

[of] silver;
and the overlaying of
their tops,
[of] silver;

and they were filleted
[with] silver,
all the pillars of the
court.

מַפְטִיר.

18. And the screen
of the gate of the court
[was] the work of an
embroiderer,
of blue, and purple,

and scarlet yarn,
and fine twined linen;
and twenty cubit[s] was
the length,
and the height, in the
breadth,
[was] five cubits,

²answerable to the
hangings of the court.

חֲמִשִּׁים אַמָּה :

14. קָלָעִים

חֲמִש־עֶשְׂרֵה אַמָּה

אֶרְבַּתָּהּ

עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה

וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה :

15. וְלִכְתָּף הַשְּׂנִית

מִזֶּה וּמִזֶּה

לְשַׁעַר הַחֲצֵר

קָלָעִים

חֲמִש־עֶשְׂרֵה אַמָּה

עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה

וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה :

16. כָּל־קָלָעֵי הַחֲצֵר

סָבִיב

שֵׁשׁ מִשְׁוֹר :

17. וְהָאֲדָנִים לְעַמֻּדִים

נְחֹשֶׁת

וְיָוִי הָעַמֻּדִים

וְנִחְשָׁקֵיהֶם

כֶּסֶף

וְצָפוֹי רֹאשֵׁיהֶם

כֶּסֶף

וְהֵם מִחְשָׁקִים כֶּסֶף

כָּל עַפְדֵי הַחֲצֵר :

מַפְטִיר

18. וּכְסֹף

שַׁעַר הַחֲצֵר

מַעֲשֵׂה רָקִם

בַּחֲבֻלַת וּבְאַרְגָּמָן

וּתוֹקֶעַת שָׁנִי

וּשֵׁשׁ מִשְׁוֹר

וְעֶשְׂרִים אַמָּה אָרְךָ

וְקוֹמָהּ כְּרֹחֵב

חֲמִשׁ אַמּוֹת

לְעֹמֶת קָלָעֵי הַחֲצֵר :

1) Heb., from this and from this. 2) Or, near. 3) Heb., upon the mouth of *Mos-*

and the seven hundred

and five and seventy [shekels]
he made hooks for the pillars,
and he overlaid their tops,
and he filleted them.

29. And the copper of the offering [was] seventy ²talent[s],

and two thousand

and four hundred shekel[s].

30. And he made with it the sockets

of the door of the tent of meeting,
and the copper altar,
and the copper grating which [was] to it,

and all the vessels of the altar.

31. And the sockets of the court round about,

and the sockets

of the gate of the court,

and all the pins

of the tabernacle,

and all the pins

of the court

round about.

לט

[. And of the blue,

and the purple,

and the scarlet yarn,

they made ¹finely wrought garments, for ministering in the sanctuary;

and they made

the holy garments

which [were] for Aaron;

as the Lord had commanded Moses.

ושבע המאות

וחמשה ושבעים

עשה ונים לעמודים

וצפה ראשיהם

וחשק אתם :

29. ונקחשת התנופה

שבעים כפר

ואקפים

וארבע מאות שקל :

30. ויעש כה

את אדני

פתח אהל מועד

ואת מזבח הנחשת

ואת מכבר הנחשת

אשר לו

ואת כפלי המזבח

31. ואת אדני החצר

סביב

ואת אדני

שער החצר

ואת כריתות

המשכן

ואת כריתות

החצר

סביב :

CAP. XXXIX.

1. ומן התבכת

הארנמן

ותולעת השני

עשו בגדי שרד

לשרת בקדש

ויעשו

את בגדי הקדש

אשר לאהרן

באשר צוה יהוה

את משה :

24. All the gold

that was used for the work

in all the work of the sanctuary,

even the gold of the offering,

was nine and twenty ²talent[s],

and seven hundred

and thirty shekel[s],

by the shekel of the sanctuary.

25. And the silver

of those numbered of the congregation [was] a hundred ²talent[s]

and a thousand

and seven hundred

and five and seventy shekel[s],

by the shekel of the sanctuary.

26. A beka for ²every head,

[that is] half a shekel,

by the shekel of the sanctuary.

for every one that passed over

unto those that were numbered,

from twenty year[s] old

and upwards,

for six hundred thousand

and three thousand

and five hundred

and fifty [men].

27. And [there] were

the hundred ²talent[s] of silver

for casting^a

the sockets of the sanctuary,

and the sockets of the veil;

a hundred sockets

for the hundred ²talent[s],

a talent for ²every socket.

28. And [of] the thousand

24. כל הזהב

העשוי למלאכה

בכל מלאכת הקדש

ויהי זהב התנופה

תשע ועשרים כפר

ושבע מאות

ושלשים שקל

בשקל הקדש :

25. וכסף

פקודי העדה

מאת כפר

ואת

ושבע מאות

וחמשה ושבעים

שקל

בשקל הקדש :

26. בקע זגלגלת

מחצית השקל

בשקל הקדש

לכל העבר

על הפקדים

בין עשרים שנה

ובמעלה

לשש מאות אלף

ושלשת אלפים

וחמשים מאות

וחמשים :

27. ויהי

מאת כפר הכסף

לצקת

את אדני הקדש

ואת אדני הפרכת

מאת אדנים

למאת הכפר

כפר לאדן :

28. ואת האלף

1) Heb., and the gold of the offering was.

2) Consists of 3,000 holy shekels. 3) Heb., the

^a Or. cloths of service

according to to names
of the children of Israel.
7. And he put them
upon the shoulder-pieces
of the ephod,
[as] stones of memorial
for the children of Israel;
as the Lord had com-
manded Moses.
8. And he made the
breastplate,
the work of a ²skilful
workman,
like the work of [the]
ephod,
[of] gold,
blue, and purple,
and scarlet yarn,
and fine twined linen.
9. It was foursquare;
double
they made the breast-
plate;
a span [was] its length,
and a span its breadth,
double.
10. And they set in it
four rows of stone;
a row of sardius, topaz,
and emerald
[was] the first row.
11. And the second row,
a carbuncle, a sapphire,
and a diamond.
12. And the third row,
an amber, an agate, and
an amethyst.
13. And the fourth row,
a chrysolite, and an
onyx, and a jasper;
[they were] inclosed
[in] ³casings of gold
in their settings.

על-שמות
בני ישראל:
7. וישם אתם
על-פתפת האפוד
אבני זכרון
לבני ישראל
כאשר צוה יהוה
את-משה:
8. ויעש את-החושן
מעשה חשב
כמעשה אפוד
זהב
חבלת וארגמן
ותולעת שני
וישם משור:
9. רבוע היה
כפול
עשו את-החושן
זרת ארפו
וזרת רחבו
כפול:
10. וימלאו-בו
ארבעה טורי אבן
טור אדם פמדה
וברקת
הטור האחד:
11. והטור השני
נפק ספיר ויהלם:
12. והטור השלישי
לשם שבו ואהלקמה:
13. והטור הרביעי
תרשיש ושם
וישפה
מוסבת
מישבת זהב
במלאותם:

שני
2. And he made the
ephod
[of] gold,
blue, and purple,
and scarlet yarn,
and fine twined linen.
3. And they beat
the plates of gold,
and cut [it into] ¹threads,
to work [it]
in the midst of the blue,
and in the midst of the
purple,
and in the midst of the
scarlet yarn
and in the midst of the
fine linen,
the work of a ²skilful
workman.
4. They made for it
shoulder-pieces,
joining together;
upon its two ends
was it joined together.
5. And the band for
girding,
which was upon it,
was of the same piece,
like its work,
[of] gold,
blue, and purple,
and scarlet yarn,
and fine twined linen;
as the Lord had com-
manded Moses.
6. And they wrought
the onyx stones,
inclosed
[in] ³casings of gold,
engraved
[with] the engravings
of a signet,

שני
חמישי (בשם מחביון)
2. ויעש את-האפוד
זהב
חבלת וארגמן
ותולעת שני
וישם משור:
3. וירקעו
את-פחי הזהב
וקצצו פתילים
לעשות
בתוך החבלת
ובתוך הארגמן
ובתוך תולעת השני
ובתוך השם
מעשה חשב:
4. בתפת עשו-לו
חברת
על-שני קצותיו
הבר:
5. והשם אפדתו
אשר עליו
ממנו הוא
כמעשהו
זהב
חבלת וארגמן
ותולעת שני
וישם משור
כאשר צוה יהוה
את-משה:
6. ויעשו
את-אבני השם
מסבת
מישבת זהב
מפתחת
פתוחי חתם

1) Or. wires. 2) Or. weaver. 3) Or. settings.

inward.

20. And they made

two rings of gold,

and they put them

upon the two shoulder-
pieces of the ephod

from below,

in its front part,

close by its joining,

above the band of the
ephod.

21. And they fastened

the breastplate

by its rings

unto the rings of the
ephod

with a lace of blue,

that it might be

upon the band of the
ephod,

and that the breastplate
does not move itself
from the ephod;

as the Lord had com-
manded Moses.

שְׁלִישִׁי

22. And he made

the robe of the ephod,

the work of a weaver,

all of blue.

23. And the opening of
the robe

[was] in its midst,

like the opening of a
coat of mail,

[with] a binding to its
opening

round about,

that it should not be
rent.

24. And they made

upon the bower hems
of the robe

pomegranates

בֵּיתָהּ :

20. וַיַּעֲשׂוּ

שְׁתֵּי מַבְעֵת זָהָב

וַיִּתְּנֵם

עַל־שְׁתֵּי כְתֹפֶת

{ הָאֶפֶד

מִלְּמִמָּה

מִמּוֹל פָּנָיו

לְעֻמַּת מַחְבְּרָתוֹ

כִּמְעַל דְּחֹשֶׁב הָאֶפֶד :

21. וַיִּרְכְּסוּ

אֶת־הַחֹשֶׁן

כִּמְבַעְעֵתוֹ

אֶת־מַבְעֵת הָאֶפֶד

בְּכַתִּיל תְּכֵלֶת

דְּהִיּוֹת

עַל־חֹשֶׁב הָאֶפֶד

וְלֹא יִזַּח הַחֹשֶׁן

מִשַּׁע הָאֶפֶד

{ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה :

אֶת־מֹשֶׁה :

שְׁלִישִׁי

שְׁשִׁי (כְּשֹׁן מַחְבְּרִין)

22. וַיַּעֲשׂוּ

אֶת־כְּמֻעֵל הָאֶפֶד

כְּמַעֲשֵׂה אֹרֵג

קָלִיל תְּכֵלֶת :

23. וּפִי הַמְּעִיר

בְּתוֹכוֹ

כְּפִי תַּחְרָא

שְׂפָה קִפּוּי

סָבִיב

לֹא יִקְרַע :

24. וַיַּעֲשׂוּ

עַל־שְׂגָרֵי הַמְּעִיל

רְמוֹנִי

14. And the stones

were according to the
names of the children
of Israel,

twelve,

according to their
names,

[like] the engravings of
a signet,

every one according to
his name,

for the twelve tribes.

15. And they made

upon the breastplate

chains [like] cords,

of wreathen work,

[of] pure gold.

16. And they made

two casings of gold,

and two rings of gold,

and they put

the two rings

upon the two ends of
the breastplate.

17. And they put

the two wreathen
[chains] of gold
in the two rings

upon the ends of the
breastplate.

18. And the two ends

of the two wreathen
[chains]

they put

upon the two casings,

and they put them

upon the shoulder-pieces
of the ephod,

in its front part.

19. And they made

two rings of gold,

and they put [them]

upon the two ends of the
breastplate,

upon its edge,

which [was] toward the
side of the ephod

14. וְהָאֲבָנִים

עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי־

יִשְׂרָאֵל הָיָה {

שְׁתֵּים עָשָׂר

עַל־שְׁמֹתָם

כַּתְּוִי חֹתָם

אִישׁ עַל־שְׁמוֹ

לְשֵׁנָם עֶשֶׂר שֹׁבֵט :

15. וַיַּעֲשׂוּ

עַל־הַחֹשֶׁן

שְׁרָשְׁרֵת נִבְלֵת

כְּמַעֲשֵׂה עֲבֹת

זָהָב טָהוֹר :

16. וַיַּעֲשׂוּ

שְׁתֵּי מִשְׁבָּצֹת זָהָב

וּשְׁתֵּי מַבְעֵת זָהָב

וַיִּתְּנֵם

אֶת־שְׁתֵּי הַמַּבְעֵת

עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן :

17. וַיִּתְּנֵם

שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת הַזָּהָב

עַל־שְׁתֵּי הַמַּבְעֵת

עַל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן :

18. וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת

שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת

נָתַנּוּ

עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצֹת

וַיִּתְּנֵם

עַל־כְּתֹפֶת הָאֶפֶד

אֶת־מּוֹל פָּנָיו :

19. וַיַּעֲשׂוּ

שְׁתֵּי מַבְעֵת זָהָב

וַיִּשְׁכְּמוּ

עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן

עַל־שְׂפָתוֹ

אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֶפֶד

30. And they made the plate
of the holy crown

[of] pure gold,

and they wrote upon it
a writing,

[like] the engravings of
a signet:
HOLY TO THE LORD.

31. And they put upon it
a lace of blue.

to put [it] upon the mitre
from above;

as the Lord had com-
manded Moses.

32. Thus was finished
all the work of the
tabernacle
of the tent of meeting;
and the children of Israel
did [it];
according to all

that the Lord had com-
manded Moses,
so they had done [it].

רביעי

33. And they brought
the tabernacle
unto Moses,
the tent,
and all its vessels,
its hooks,
its boards,
its bars.

and its pillars,
and its sockets,

34. And the covering
of the rams' skins,
that [were] dyed red,
and the covering
of the sealskins,

30. וַיַּעֲשׂוּ אֶת-צִיץ
נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ

וְהָב טָהוֹר
וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו
מִכְתָּב

כַּתְּוֵי חוֹתָם
קֹדֶשׁ לַיהוָה:

31. וַיִּתְּנוּ עָלָיו
פָּתִיל תְּכֵלֶת

רֹתֵת עַל-הַמִּצְנֶפֶת
מִמַּעַל

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה:

32. וַתֵּכֶל

כָּל-עֲבֹדַת מִשְׁכַּן
אֹהֶל מוֹעֵד

וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּכֹל

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה
בְּן-עֲשׂוֹ:

רביעי

33. וַיָּבִיאוּ
אֶת-הַמִּשְׁכָּן

אֶל-מֹשֶׁה
אֶת-הָאֹהֶל

וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו
קַרְסָיו

קַרְשָׁיו

בָּרִיחָיו בְּרִיחָיו ק'
וְעַמֻּדָיו

וְאֹדָנָיו:

34. וְאֶת-מִכְסֵּה
עוֹרֹת הָאֵדִים

הַמֵּאֲדָמִים

וְאֶת-מִכְסֵּה
עֹרֹת הַתְּחָשִׁים

of blue, and purple,
and scarlet yarn,
twined.

25. And they made
bells
of pure gold,
and they put the bells
in the midst of the
pomegranates
upon the lower hems of
the robe
round about,

in the midst of the
pomegranates.

26. A bell and a pome-
granate,
a bell and a pomegranate
upon the lower hems of
the robe
round about,

for ministering;

as the Lord had com-
manded Moses.

27. And they made
the coats

[of] fine linen,

the work of a weaver,
for Aaron and for his
sons.

28. And the mitre

[of] fine linen,

and the beautiful
turbans
[of] fine linen,

and the linen breeches
[of] fine twined linen.

29. And the girdle

[of] fine twined linen,
and blue, and purple,

and scarlet yarn,
the work of an embroi-
derer;

as the Lord had com-
manded Moses.

הַבִּגְדֹת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי
מִשְׁוֹר:

25. וַיַּעֲשׂוּ
פַעֲמָנִי

וְהָב טָהוֹר
וַיִּתְּנוּ אֶת-הַפַּעֲמָנִים

בְּתוֹךְ הָרַמָּנִים
עַל-שְׁוֵלֵי הַמָּעִיל

סָבִיב
בְּתוֹךְ הָרַמָּנִים:

26. פַּעֲמָן וְרַמָּן
פַּעֲמָן וְרַמָּן

עַל-שְׁוֵלֵי הַמָּעִיל
סָבִיב

לְשֵׁרֶת
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת-מֹשֶׁה:

27. וַיַּעֲשׂוּ
אֶת-הַבִּגְדֹת

לְשֵׁשׁ
מַעֲשֵׂה אֹרֵג

לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו:
28. וְאֶת הַמִּצְנֶפֶת

לְשֵׁשׁ
וְאֶת-פְּאֵרֵי הַמִּנְבֶּפֶת

לְשֵׁשׁ
וְאֶת-מִכְנָסֵי הַכֹּהֵן

לְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר:
29. וְאֶת-הָאֲבִגְמָת

לְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר
וְתִבְכֶּת וְאַרְגָּמָן

וְתוֹלַעַת שָׁנִי
מַעֲשֵׂה רֹקֵם

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה:

1) Or, [and] twined [linen].

for ministering in the sanctuary,
the holy garments

for Aaron the priest,
and the garments of his sons,
to officiate as priests.

42. According to all
that the Lord had com-
manded Moses,
so the children of Israel
had done
all the work.

43. And Moses saw
all the work,
and, behold, they had
done it;
as the Lord had com-
manded,
so they had done [it];
and Moses blessed them.

כ
חמישי

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. On the day of the first
month,
on the first [day] of the
month,
thou shalt ²rear up the
tabernacle
of the tent of meeting.

3. And thou shalt put
there
the ark of the testimony,
and thou shalt ³cover
upon the ark
with the veil.

4. And thou shalt bring
in
the table,
and thou shalt arrange
its arrangement;
and thou shalt bring in
the candlestick,
and thou shalt ⁴set up
its lamps.

לְשֵׁרֵת בְּקָדָשׁ
אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו
לְכַהֵן :
כֹּכַב 42

אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה
כִּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת כָּל־הָעֲבֹדָה :
43. וַיֵּרָא מֹשֶׁה
אֶת־כָּל הַמְּלָאכָה
וְהִנֵּה עָשׂוּ אֹתָהּ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
כִּן עָשׂוּ
וַיְבָרֶךְ אֹתָם מֹשֶׁה :

CAP. XXXX.

חמישי

שְׁבִיעִי (כֶּשֶׁחַן מְחוּבְּרִין)
1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

2. בְּיוֹם הָרִאשִׁי
קִרְאֲשׁוֹן
בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
תָּקִים אֶת־מִשְׁכַּן
אֹהֶל מוֹעֵד :
3. וְשַׁמֶּתָּ שָׁם
אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת
וְסִפַּת עַד־הָאָרֶץ
אֶת־הַפֹּלֶכֶת :
4. וְהִבַּאת
אֶת־הַשֻּׁדָּן
וְעִבְרָתָ אֶת־עֲרֹכּוֹ
וְהִבַּאת
אֶת־הַמִּנְחָה
וְהַעֲלִיתָ
אֶת־נִרְתִּיהָ :

and the veil of the screen.
35. The ark of the testimony,
and its poles,
and the covering.
36. The table,
all its vessels,
and the showbread.
37. The pure candlestick,
its lamps,
[even] the lamps ¹of arrangement,
and all its vessels,
and the oil for the light.
38. And the golden altar,
and the anointing oil,
and the incense of spices,
and the screen
of the door of the tent.
39. The copper altar,
and the copper grating
which [was] to it,
its poles,
and all its vessels,
the laver,
and its base.
40. The hangings of the court,
its pillars;
and its sockets,
and the screen
for the gate of the court,
its cords,
and its pins,
and all the vessels
of the service of the tabernacle,
for the tent of meeting.
41. The finely wrought garments,
אֶת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ :
35. אֶת־אֲרוֹן הָעֵדוּת
וְאֶת־בָּרָיו
וְאֶת הַכִּפֹּרֶת :
36. אֶת־הַשֻּׁלְחָן
אֶת־כָּל־כֵּלָיו
וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים :
37. אֶת־הַמִּנְחָה
הַמְהֻלָּה
אֶת־נִרְתִּיהָ
נֹרֹת הַמַּעֲרָכָה
וְאֶת־כָּל־בְּרִיָּהּ
וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאֹר :
38. וְאֶת מִזְבֵּחַ הַזָּהָב
וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים
וְאֶת מָסַךְ
פֶּתַח הָאֹהֶל :
39. אֶת מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת
וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת
אֲשֶׁר־לוֹ
אֶת־בָּרָיו
וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
אֶת־הַלָּוַי
וְאֶת־בִּסּוֹ
וְאֶת־קַלְעֵי הַחֹצֵר
אֶת־עַמּוּדֶיהָ
וְאֶת־אֲדָנֶיהָ
וְאֶת־הַמָּסָךְ
לְשַׁעַר הַחֹצֵר
אֶת־מִיתָרָיו
וְיִתְדֵיהָ
וְאֶת כָּל כָּלִי
עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן
לְאֹהֶל מוֹעֵד :
41. אֶת־בְּגָדֵי הַשָּׂרָד

1) Or, to be set in order. 2) Or, set up. 3) Or, screen; or, separate. 4) Or, light.

and thou shalt sanctify
it.

12. And thou shalt bring
near

Aaron and his sons

unto the door of the tent
of meeting,
and thou shalt wash
them
with water.

13. And thou shalt clothe
Aaron
with the holy garments,

and thou shalt anoint
him.

and thou shalt sanctify
him,
that he may be a priest
to me.

14. And his sons

thou shalt bring near,

and thou shalt clothe
them
[with] coats.

And thou shalt anoint
them,
as thou hast anointed

their father,

that they may be priests
to me;
and [this] shall be,

in order that their anoin-
ting shall be to them
for a perpetual priest-
hood
for their generations.

16. And Moses did [so];
according to all

that the Lord had com-
manded him,
so he did.

שש

17. And it came to pass,

in the first month,

in the second year,

on the first day of the
month,
the tabernacle was
reared up-

18. And Moses reared up

the tabernacle

and he placed its sockets,

וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ :

12. וְהִקְרַבְתָּ

אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו

אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד

וְרָחַצְתָּ אֹתָם

בַּמַּיִם :

13. וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת-אַהֲרֹן

אֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ

וּמִשְׁחָתָ אֹתוֹ

וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ

וְכָהֵן לִי :

14. וְאֶת-בָּנָיו

תִּקְרִיב

וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם

בְּתָנִים :

15. וּמִשַּׁחְתָּ אֹתָם

כַּאֲשֶׁר מִשַּׁחְתָּ

אֶת-אַבְיָהֶם

וְכָהֵן לִי

וְהִיָּתָה

לְהִיֵּת לָהֶם מִשְׁחָתָם

לְכַהֲנַת עוֹלָם

לְדֹרֹתָם :

16. וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה

כְּכֹל

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ

כִּן עָשָׂה :

שש

17. וַיְהִי

בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן

בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּת

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן

הֻקַּם הַמִּשְׁכָּן :

18. וַיִּקַּם מֹשֶׁה

אֶת-הַמִּשְׁכָּן

וַיִּתֵּן אֶת-אַדְנָיו

5. And thou shalt set

the golden altar

for incense

before the ark of the
testimony.

and thou shalt put up

the screen of the door

to the tabernacle.

6. And thou shalt set

the altar of burnt-
offering

before the door of the
tabernacle

of the tent of meeting.

7. And thou shalt set
the laver

between the tent of
meeting

and (between) the altar.

and thou shalt put water

therein.

8. And thou shalt set up

the court

round about,

and thou shalt put up

the screen

of the gate of the court.

9. And thou shalt take

the anointing oil,

and thou shalt anoint
the altar,

and all that is in it,

and thou shalt sanctify
it,

and all its vessels,

and it shall be holy.

10. And thou shalt anoint

the altar of burnt-
offering,

and all its vessels,

and thou shalt sanctify
the altar,

and the altar shall be

holy of holies.

11. And thou shalt anoint
the laver

and its base.

5. וְנִתְּחָה

אֶת-מִזְבֵּחַ הָזָהָב

לְקִמְתָּה

לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדֻת

וּשְׁמֹתָ

אֶת-כִּסֵּד הַפֶּתַח

לַמִּשְׁכָּן :

6. וְנִתְּחָה

אֶת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה

לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכָּן

אֹהֶל-מוֹעֵד :

7. וְנִתְּתָה אֶת-הַכֵּיִר

בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד

וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ

וְנִתְּתָה שֵׁם מַיִם :

8. וּשְׁמֹתָ

אֶת-הַחֲצָר

סָבִיב

וְנִתְּתָה

אֶת-כִּסֵּד

שַׁעַר הַחֲצָר :

9. וְלָקַחְתָּ

אֶת-שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה

וּמִשַּׁחְתָּ אֶת-הַמִּשְׁכָּן

וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בּוֹ

וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ

וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו

וְהָיָה קֹדֶשׁ :

10. וּמִשַּׁחְתָּ

אֶת-מִזְבֵּחַ הָעֹלָה

וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו

וְקִדַּשְׁתָּ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ

וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ

קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים :

11. וּמִשַּׁחְתָּ אֶת-הַכֵּיִר

וְאֶת-כִּנּוּ

1) Or, most holy.

as the Lord had com- manded Moses.	בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה (אֶת־מֹשֶׁה) :	and he set up its boards,	וַיִּשֶׂם אֶת־קַרְשָׁיו
24. And he put the candlestick in the tent of meeting, over against the table, upon the side of the tabernacle, soutward.	וַיִּשֶׂם אֶת־הַמְּנֹרָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשְּׁלֵחַן עַל־יָדוֹ הַמִּזְבֵּן נִגְבָּה :	and he put the covering of the tent upon it	וַיִּתֵּן אֶת־בְּרִיתוֹ וַיָּקָם אֶת־עַמּוּדָיו : 19. וַיִּפְרֹשׁ אֶת־הָאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם
25. And he ² set up the lamps before the Lord;	וַיַּעַל הַנֵּרוֹת לִפְנֵי יְהוָה	from above;	אֶת־מִכְסֵּה הָאֹהֶל עָלָיו מִלְּמַעְלָה
as the Lord had com- manded Moses.	{ בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : }	as the Lord had com- manded Moses.	{ בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : }
26. And he set the golden altar in the tent of meeting before the veil.	וַיִּשֶׂם אֶת־מִזְבֵּחַ הַזָּהָב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת :	20. And he took, and put the testimony into the ark,	20. וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֶת־הָעֵדוּת אֶל־הָאָרֶן
27. And he burned upon it incense of spices;	וַיִּקְטֹרֶם עָלָיו קִמְדַת סַמִּים	and he put the poles upon the ark,	וַיִּשֶׂם אֶת־הַיָּבֵדִים עַל־הָאָרֶן
as the Lord had com- manded Moses.	{ בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : }	and he put the covering upon the ark from above.	וַיִּתֵּן אֶת־הַכַּפְּפֹת עַל־הָאָרֶן מִלְּמַעְלָה :
שְׂבִיעִי	שְׂבִיעִי	21. And he brought the ark into the tabernacle,	21. וַיָּבֵא אֶת־הָאָרֶן אֶל־הַמִּשְׁכָּן
28. And he put up the screen of the door to the tabernacle.	וַיִּשֶׂם אֶת־מִסְכַּת הַפֶּתַח לְמִשְׁכָּן :	and he hanged up the veil of the screen,	וַיִּשֶׂם אֶת־פָּרֹכֶת הַמִּסְכָּה נִיטָה
29. And the altar of burnt-offering he set [at] the door of the tabernacle of the tent of meeting; and he offered upon it the burnt-offering, and the meal-offering;	וַיִּשֶׂם אֶת־מִזְבֵּחַ הָעֹלָה שָׁם פֶּתַח מִשְׁכָּן אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה	and he covered upon the ark of the testimony;	עַל־אָרֶן הָעֵדוּת בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : }
as the Lord had com- manded Moses.	{ בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : }	22. And he set the table in the tent of meeting, upon the side of the tabernacle, northward,	22. וַיִּתֵּן אֶת־הַשְּׁלֵחַן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל־יָדוֹ הַמִּזְבֵּן צָפוֹנָה
30. And he set the laver between the tent of meeting and (between) the altar, and he put water therein	וַיִּשֶׂם אֶת־הַכִּיּוֹר בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ נִתָּן מַיִם	outside of the veil.	מִחוּץ לַפָּרֹכֶת : 23. וַיַּעַרְךָ עָלָיו עֵרֶךְ דָּהֵם לִפְנֵי יְהוָה

1) Or, screened: or, made a separation for, ett. 2) Or, lighted.

and the glory of the
Lord
filled the tabernacle.

35. And Moses was not
able
to come

into the tent of meeting,

because the cloud
abode upon it,
and the glory of the
Lord
filled the tabernacle.

36. And when the cloud
arose
from over the taber-
nacle,
the children of Israel
used to journey
in all their journeys.

37. But if the cloud did
not arise,

then they did not jour-
ney,
until the day of its
arising.

38. For the cloud of the
Lord
[was] upon the taber-
nacle
'by day,

and fire

used to be on it [by]
night,
before the eyes

of all the house of Israel,
in all their journeys.

וּכְבוֹד יְהוָה

מָלֵא אֶת-הַמִּשְׁכָּן :

35. וְלֹא יָכֹל מֹשֶׁה

לָבוֹא

אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד

כִּי-שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן

וּכְבוֹד יְהוָה

מָלֵא אֶת-הַמִּשְׁכָּן :

36. וּבִהְעֹרֹת הָעֲנָן

מֵעַל הַמִּשְׁכָּן

יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כָּל מַסְעֵיהֶם :

37. וְאִם-לֹא יֵעָלֶה

הָעֲנָן,

וְלֹא יִסְעוּ

עַד-יוֹם הָעֹלָתוֹ :

38. כִּי עֲנַן יְהוָה

עַל-הַמִּשְׁכָּן

יוֹמָם

וְאֵשׁ

תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹ

לְעֵינָי

כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל

בְּכָל-מַסְעֵיהֶם ;

for washing.

31. And out of it washed

Moses, and Aaron,

and his sons

their hands

and their feet.

32. When they went

into the tent of meeting,

and when they came
near

unto the altar,

they used to wash;

as the Lord had com-
manded Moses.

33. And he reared up the
court

round about the taber-
nacle and the altar,

and he put up

the screen

of the gate of the court;

and Moses finished

the work.

מַפְטִיר

34. Then the cloud
covered

the tent of meeting.

לְרַחֲצָה :

31. וְרָחֲצוּ מִמֶּנּוּ

מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

וּבְנָיו

אֶת-יְדֵיהֶם

וְאֶת-רַגְלֵיהֶם :

32. כַּבָּאִם

אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד

וּבִקְרִבָתָם

אֶל-הַמִּזְבֵּחַ

יִרְחֲצוּ

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת-מֹשֶׁה :

33. וַיָּקָם אֶת-הַחֲצֵר

סָבִיב לַמִּשְׁכָּן

וּלְמִזְבֵּחַ

וַיִּתֵּן

אֶת-כִּסְדּוֹ

שַׁעַר הַחֲצֵר

וַיַּכֵּל מֹשֶׁה

אֶת-הַמְּלָאכָה :

מַפְטִיר

34. וַיָּכֶס הָעֲנָן

אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד

1) Or, dwelt.

סֵפֶר וַיִּקְרָא

LEVITICUS.

CHAPTER. I. א

the ⁸young steer
before the Lord;
and [there] shall ⁹bring
Aaron's sons, the priests,
the blood,
and they shall sprinkle
the blood
round about the altar
which [is at] the door
of the tent of meeting.
6. And he shall flay
the burnt-offering,
and he shall cut it
into its pieces,
7. And [there] shall put
the sons of Aaron the
priest
fire upon the altar,
and they shall arrange
wood
upon the fire.
8. And [there] shall
arrange
Aaron's sons, the priests,
the pieces,
the head
and the fat,
upon the wood
that is ⁷upon the fire
which is upon the altar.

אֶת־בֶּן הַבָּקָר
לִפְנֵי יְהוָה
וַיִּקְרִיבוּ
בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
אֶת־הַדָּם
וַיִּזְרְקוּ אֶת־הַדָּם
עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
אֲשֶׁר־פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד
וַיַּפְסֵט
אֶת־הָעֵלָה
וַיַּנְחֵהָ אֶתָּה
לִפְתָּהּ
וַיִּנְתְּנוּ
בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּזְרְקוּ עֲצִים
עַל־הָאֵשׁ
וַיַּעֲרֹכוּ
בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
אֶת הַנְּתֻחִים
אֶת־הָרֹאשׁ
וְאֶת־הַפֶּתֶר
עַל־הָעֲצִים
אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ
אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ

1. ¹And he called unto
Moses,
¹and the Lord spoke
unto him
out of the tent of
meeting,
saying:
2. Speak
unto the children of
Israel,
and say unto them:
When a man of you
²offers
an ³oblation to the Lord,
of the cattle,
[even] of the herd, or of
the flock,
you shall offer
your ³oblation.
3. If his ⁴offer [be] a
burnt-offering
of the herd,
a male ⁵without blemish
he shall ⁴offer it;
unto the door of the tent
of meeting
he shall ⁴offer it
for his acceptance⁶
before the Lord.
4. And he shall lay his
hand
upon the head of the
burnt-offering;
and it shall be accepted
for him
to make atonement⁷ for
him.
5. And he shall slaughter

וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו
מֵאֹהֶל מוֹעֵד
לֵאמֹר:
2. דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲדֹתָם
אָדָם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם
קֹרְבָן לַיהוָה
מִן־הַבְּהֵמָה
מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן
תִּקְרִיבוּ
אֶת־קֹרְבָנְכֶם:
3. אִם־עֹלָה קֹרְבָנוֹ
מִן־הַבָּקָר
זָכָר תָּמִים
יִקְרִיבוּ
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
יִקְרִיב אֹתוֹ
לִרְצוֹנוֹ
לִפְנֵי יְהוָה:
4. וְיָסַ מִן־יָדוֹ
עַל־רֹאשׁ הָעֵלָה
וַיִּנְחָהּ לוֹ
דִּבְרַר עָלָיו:
5. וַיִּשְׁחֶט

1) To be understood: And the Lord called unto Moses and spoke unto him. 2) Or, wishes to bring.
3) Or, offering. 4) Heb., bring. 5) Heb., perfect. 6) I. e., that he may be accepted; or, favorably received.
7) Heb., upon. 8) Heb., bullock. 9) Or, present.

of a sweet savor to the Lord.

שְׁנֵי

14. And if a burnt-offering of the fowl [be] his oblation to the Lord, then he shall offer of the turtle-doves, or of the young pigeons his oblation.

15. And the priest shall bring it near unto the altar,

and he shall pinch off its head, and he shall burn [it] on the altar; and its blood shall be pressed out upon the wall of the altar.

16. And he shall remove its crop with its feathers,

and he shall cast it beside the altar on the east part, at the place of the ashes.

17. And he shall rend it by its wings,

[but] he shall not divide [it] asunder; and the priest shall burn it on the altar,

upon the wood which is upon the fire;

it is a burnt-offering, a fire offering

of a sweet savor to the Lord.

ב

1. And when a person offers an oblation of a meal-offering to the Lord, shall his oblation be of fine flour; and he shall pour oil upon it, and he shall put frankincense upon it.

2. And he shall bring it to Aaron's sons

רִיחַ נִיחֹם לַיהוָה:

שְׁנֵי

14. וְאִם מִן־הָעוֹף עֹלָה קָרְבָּנוֹ לַיהוָה וְהִקְרִיב מִן־תּוֹרִים אוֹ מִן־בְּנֵי הַיוֹנָה אֵת־קָרְבָּנוֹ:

15. וְהִקְרִיבוֹ בַּהֲנֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמָזַק אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר מִן־זִבְחָהּ וְנִמְצָה דָּמָהּ עַד־קִיר הַמִּזְבֵּחַ:

16. וְהִסִּיר אֶת־מְרֹאֲתָיו בְּנִצָּתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ קִדְמָה אֶל־מְקוֹם הַדָּשָׁן:

17. וְשִׁפַּע אֹתוֹ בִּכְנָפָיו לֹא יִבְדִּילֵהוּ וְהִקְטִיר אֹתוֹ בַּהֲנֹן מִן־זִבְחָהּ עַד־הָעֵצִים אֲשֶׁר־עַל־הָאֵשׁ עֹלָה הִוא אִשָּׁה

רִיחַ נִיחֹם לַיהוָה:

CAP. II.

1. וְנִפְשׁ כִּי־תִקְרִיב קָרְבָּן מִנְחָה לַיהוָה סֵלֶת יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ וַיִּצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עֲגִידָה לִבָּנָהּ:

2. וְהִבְיֵאתָ אֶל־בְּנֵי אַהֲרֹן

9. But its inwards and its legs

he shall wash with water; and the priest shall burn the whole

on the altar;

[it is] a burnt-offering,

a fire-offering

of a sweet savor to the Lord.

10. And if his oblation [be] of the flock,

of the sheep,

or of the goats,

for a burnt-offering,

he shall offer it a male without blemish.

11 And he shall slaughter it upon the side of the altar

northward

before the Lord;

and [there] shall

sprinkle Aaron's sons, the priests,

its blood

upon the altar round about.

12. And he shall cut it into its pieces,

with its head

and its fat;

and the priest shall arrange them upon the wood

that is upon the fire

which is upon the altar.

13. But the inwards and the legs

he shall wash with water;

and the priest shall offer

the whole,

and he shall burn [it] on the altar;

it is a burnt-offering,

a fire-offering

9. וְקָרְבוֹ וּבְרָשָׁיו יִרְחֹן בַּמַּיִם

וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל מִן־הַבֹּהֶב

הַמִּזְבֵּחַ

עֹלָה

אִשָּׁה

רִיחַ נִיחֹם לַיהוָה:

10. וְאִם מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ

מִן־הַכְּשִׁימִים

אוֹ מִן־הָעִזִּים

לְעֹלָה

וְזָכַר תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ

וְיִשְׁחַט אֹתוֹ

עַל־יָד הַמִּזְבֵּחַ צָפוֹנָה

לִפְנֵי יְהוָה

וְזָרְקוּ

בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים

אֶת־דָּמּוֹ

עַל־הַמִּזְבֵּחַ מְקִיב:

12. וְנָתַח אֹתוֹ לְנִתְחָיו

וְאֶת־רֹאשׁוֹ

וְאֶת־פָּרָדּוֹ

וְעָרַךְ בַּהֲנֹן אֹתָם

עַד־הָעֵצִים

אֲשֶׁר־עַל־הָאֵשׁ

אֲשֶׁר־עַל־הַמִּזְבֵּחַ:

13. וְהִקְרִיב וּבְרָשָׁיו יִרְחֹן בַּמַּיִם

וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן

אֶת־הַכֹּל

וְהִקְטִיר מִן־זִבְחָהּ

עֹלָה הִוא

אִשָּׁה

9. And thou shalt bring

the meal-offering,

which will be made of
these [things]
to the Lord;

and ^{he} shall ^{bring} it
near unto the priest,
and ^{he} shall bring it
near unto the altar.

9. And the priest shall
take up
from the meal-offering

its memorial,

and he shall burn [it] on
the altar;
[it is] a fire-offering

of a sweet savor to the
Lord.

10. And what is left

of the meal-offering

[shall be] for Aaron and
his sons;

[it is] ^{most} holy

of the fire-offerings of
the Lord.

11. Any meal-offering,

which you shall offer to
the Lord,
shall not be made
leavened;
for any leaven,

nor any honey,

you shall not burn of it

[as] a fire-offering to
the Lord.

12. [As] an oblation of
first-[fruits]

you shall offer them to
the Lord;

but unto the altar

they shall not come up

for a sweet savor.

13. And every oblation
of thy meal-offering

thou shalt season with
salt;

and thou shalt not suffer
to be lacking salt,

the covenant of thy God,

from thy meal-offering;

with all thy oblations

thou shalt offer salt.

8. והבאת

את־המנחה

אשר יעשה מאלה

ליהוה

והקריבה אל־הבית

והגישוה ארמוֹנֶה

9. והרים חֲבֵלָהּ

מן־המנחה

את־אזכרתה

והקמיר המזבח

אֵשֶׁה

ריח־גִּיחֹם ליהוה :

10. והנותרת

מן־המנחה

זאהרן ולבנו

קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים

מאֲשֵׁי יְהוָה :

11. כל־המנחה

אשר תקריבו ליהוה

לא תעשה חֻמֶּץ

כי־שֶׂאֵר

וכל־דבֶּשֶׁךְ

לא תקמירו ממנו

אֵשֶׁה ליהוה :

12. קרבן ראשית

תקריבו אתם־לקיהוה

ואר־חֲמוּצֶה

לא יעלו

לְרִיח־גִּיחֹם :

13. וכל־קרבן מנחתך

במלח תמלח

וקא תשפית מלח

ברית אֱלֹהֶיךָ

מעל מנחתך

על כל־קרבנה

תקריב מלח :

the priests;

and he shall take there-
from

his handful

of its fine flour, and of
its oil,

with all its frankincense;

and the priest shall burn
[it]

[as] its memorial

on the altar;

[it is] a fire-offering

of a sweet savor to the
Lord.

3. And what is left

of the meal-offering

[shall be] for Aaron and
his sons;

[it is] ^{most} holy

of the fire-offerings of
the Lord.

4. And when thou
offertest

an oblation of a meal-
offering

baked in an oven,

[it shall be of] fine flour,

unleavened cakes

mingled with oil,

or unleavened wafers

anointed with oil.

5. And if a meal-offering

²of the ³baking-pan

[be] thy oblation,

[of] fine flour mingled
with oil,

unleavened bread it
shall be.

6. [Thou shalt] break it
into pieces,

and thou shalt pour
oil upon it;

it is a meal-offering.

שְׁלִישִׁי

7. And if a meal-offering
of the ⁴frying-pan

[be] thy oblation,

it shall be made of fine
flour with oil.

הַכֹּהֲנִים

וְקָבִץ מִשָּׁם

מלא קִמְצוֹ

מִפֶּלֶתָהּ וּמִשְׁמֶנָּה

עַד כְּדִלְבָּנָתָהּ

וְהִקְמִיר מִכֶּלֶךְ

את־אזְכָּרְתָּהּ

הַמִּזְבֵּחַ

אֵשֶׁה

ריח־גִּיחֹם ליהוה :

3. וְהַנּוֹתֶרֶת

מן־הַמִּנְחָה

זֹאֶהֶרֶן וּלְבָנוֹ

קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים

מֵאֲשֵׁי יְהוָה :

4. וְכִי תִקְרַב

קָרְבַּן מִנְחָה

מֵאֻמָּה תִגְדֹּר

פֶּלֶת

חֲמוּצֵת מֵצֵת

בְּלוּלָת בִּשְׁמֶן

וְקִמְצִי מֵצֵת

מִשְׁתִּים בִּשְׁמֶן :

5. וְאִם־מִנְחָה

עַל־הַמִּזְבֵּחַ

קָרְבָּנָהּ

פֶּלֶת בְּלוּלָה בִּשְׁמֶן

מֵצֵה תִהְיֶה :

6. פָּתוֹת אֹתָהּ פָּתִים

וַיִּצְקֵת עָלֶיהָ שֶׁמֶן

מִנְחָה הִוא :

שְׁלִישִׁי

7. וְאִם־מִנְחָתָהּ

מִרְחֶשֶׁת

קָרְבָּנָהּ

פֶּלֶת בִּשְׁמֶן תִּעֲשֶׂה

1) Heb., holy of holies. 2) Heb., upon. 3) Or, flat plate. 4) Or, deep pan. 5) I. e., the offerer.

6) Or, present it. 7) I. e., the priest.

and all ^{the} fat
which is upon the
inwards.
4. And the two kidneys,
and the fat
which is upon them,
which is ^{upon} the
flanks,
and the ^lobe
upon the liver,
with the kidneys,
he shall remove it.
5. And Aaron's sons
shall burn it
on the altar
upon the burnt-offering,
which is upon the wood
that is upon the fire;
[it is] a fire-offering
of a sweet savor to the
Lord.
6. And if his oblation
[be] of the flock
for a sacrifice of peace-
offering to the Lord;
male or female, without
blemish,
he shall offer it.
7. If a ^lamb
he offer
his oblation,
then he shall bring it
near before the Lord.
8. And he shall lay his
hand
upon the head of his
oblation,
and he shall slaughter it
before the tent of
meeting;
and Aaron's sons shall
sprinkle
its blood
upon the altar round
about.
9. And he shall offer
of the sacrifice of peace-
offering

וְאֵת כָּל-הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עַל-הַקֶּבֶד
וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלְיֹת
וְאֶת-הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן
אֲשֶׁר עַל-הַפְּסָקִים
וְאֶת-הַלֵּבָב
עַל-הַכֶּבֶד
עַל-הַכִּלְיֹת
יִסְרָהָהּ
5. וְהִקְטִירוּ אֹתוֹ
בְּנֵי-אֶהֱרֹן
הַמִּזְבֵּחַ
עַל-הָעֹלָה
אֲשֶׁר עַל-הָעֵצִים
אֲשֶׁר עַל-הָאֵשׁ
רִיחַ נִיחָם לַיהוָה
6. וְאִם-מִן-הַצֹּאֵן
קָרְבָנוֹ
לְזֶבֶחַ שְׁלָמִים לַיהוָה
זָכָר אִוּ נִקְבָה תָּמִים
יִקְרִיבֶנּוּ
7. אִם-כֶּשֶׁב
הוּא-מִקְרִיב
אֶת-קָרְבָנוֹ
וְהִקְרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי יי
8. וְסָמַךְ אֶת-יָדוֹ
עַל-רֹאשׁ קָרְבָנוֹ
וְשָׁחַת אֹתוֹ
לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
וְזָרְקוּ בְנֵי אֶהֱרֹן
אֶת-דָּמֹו
עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
9. וְהִקְרִיב
מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים

14. And if thou offer
a meal-offering of first-
fruits to the Lord,
[of] ¹grain in the ear
parched with fire,
²bruised grain of the
fresh ear,
thou shalt offer
the meal-offering of thy
first-fruits.
15. And thou shalt put
oil upon it,
and thou shalt lay frank-
incense upon it;
it is a fire-offering.
16. And the priest shall
burn
its memorial
³of its bruised grain,
and ³of its oil,
with all its frank-
incense;
[it is] a fire-offering to
the Lord.
CAP. III.
רִבִּיעִי
1. And if a sacrifice of
peace-offerings
[be] his oblation.
if of the heard
he offer,
whether male or female,
he shall offer it without
blemish
before the Lord.
2. And he shall lay his
hand
upon the head of his
oblation,
and he shall slaughter it
[at] the door of the tent
of meeting,
and [there] shall sprinkle
Aaron's sons, the priests,
the blood
upon the altar round
about.
3. And he shall offer
of the sacrifice of peace-
offering
a fire-offering to the
Lord;
the fat
that covers the inwards

14. וְאִם-מִתְּקָרִיב
מִנְחַת בְּכֹרִים לַיהוָה
אֵלֶיךָ קִלְיוֹ בְּאֵשׁ
גֶּרֶשׁ שֶׁכֶּרֶל
תִּקְרִיב
אֶת מִנְחַת בְּכֹרֶיךָ
15. וְנָתַתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן
וְשָׁחַת עָלֶיהָ לִבְנֵה
מִנְחָה הוּא
16. וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
אֶת-אִזְכָּרָתָהּ
מִגֶּרְשָׁהּ וּמִשֶּׁכֶּרֶלָּהּ
עַל כָּל לִבְנֵי תִנְחָהּ
אֲשֶׁר לַיהוָה
CAP. III.
רִבִּיעִי
1. וְאִם-זֶבֶחַ שְׁלָמִים
קָרְבָנוֹ
אִם מִן-הַבָּקָר
הוּא מִקְרִיב
אִם-זָכָר אִם-נִקְבָה
תָּמִים יִקְרִיבֶנּוּ
לִפְנֵי יְהוָה
2. וְסָמַךְ יָדוֹ
עַל-רֹאשׁ קָרְבָנוֹ
וְשָׁחַתוֹ
לִפְתַּח אֹהֶל מוֹעֵד
וְזָרְקוּ
בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים
אֶת-הַדָּם
עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
3. וְהִקְרִיב
מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים
אֲשֶׁר לַיהוָה
אֶת-הַחֵלֶב
הַמְכַסֶּה אֶת-הַקֶּבֶד

1) Or, ripe (or, green) ears of corn dried by the fire. 2) Or, pounded corn out of full ears. 3) Or part of. 4) Or, by the loins. 5) Or, midriff; caul. 6) Or, sheep.

5. And the two kidneys,
and the fat
which is upon them,
which is upon the flanks,
and the lobe
upon the liver,
with the kidneys,
he shall remove it.

16. And the priest shall
burn them
on the altar;

[it is] the food of a fire-
offering
for a sweet savor;

all the fat [belongs] to
the Lord.

17. [It shall be] a per-
petual statute
for your generations

in all your habitations;
any fat, nor any blood
you shall not eat.

ד. חֲמִישִׁי

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Speak
unto the children of
Israel,
saying:

When a person sins
through ^{error}

against any of the ^{pro-}hibitions of the Lord
^{which ought not to be}
done,
and he does one of them;

3. If the anointed priest
sin

to the guilt of the
people,⁵
then he shall offer for
his sin,
which he has sinned,

a young bullock without
blemish

15. וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּפָלִיִּם
וְאֵת הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עֲלֵהֶן
אֲשֶׁר עַל-הַכְּסָלִים
וְאֵת-הַיֹּתֶרֶת
עַל-הַכֹּבֶד
עַל-הַכְּפָלִיִּם
יְסִירֶנָּה :

16. וְהַקְטִירֶם הַכֹּהֵן
הַמְזֻבָּחָה
בְּחֵם אֵשָׁה
בְּרִיחֵם נִיחֹם
כָּל-חֵלֶב לַיהוָה :

17. חֻקַּת עוֹלָם
לְדֹרֹת יָבֹם
בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
כָּל-חֵלֶב וְכָל-דָּם
לֹא תֹאכְלוּ :

CAP. IV.

חֲמִישִׁי

1. וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

2. דַּבֵּר
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר :

נָפֵשׁ בִּי-תַחֲמָא
בְּשִׁגָּגָה

מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה
אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂינָה
וַעֲשֶׂה מֵאֶחָת מֵהֵנָּה

3. אִם הִכְהֵן הַמִּשְׁחִים
יִחָטֵא

לְאַשְׁמַת הָעָם
וְהִקְרִיב עַל חַטָּאתוֹ
אִשָּׁר חָטָא

כֶּבֶד בְּיָקָר תָּמִים

a fire-offering to the
Lord;
its fat,

the entire fat tail,
close by the backbone,

he shall remove it;
and the fat

that covers the inwards,
and all the fat

which is upon the
inwards.

10. And the two kidneys,
and the fat

which is upon them,
which is upon the flanks,

and the lobe
upon the liver,

with the kidneys,
he shall remove it.

11. And the priest shall
burn it
on the altar;

[it is] the food of a fire-
offering to the Lord.

12. And if a goat [be]
his oblation,
then he shall bring it
near before the Lord.

13. And he shall lay his
hand
upon his head,

and he shall slaughter it
before the tent of
meeting;

and Aaron's sons shall
sprinkle
its blood

upon the altar round
about.

14. And he shall offer of it
his oblation,

a fire-offering to the
Lord;
the fat

that covers the inwards,
and all the fat

which is upon the
inwards.

אֵשָׁה לַיהוָה
חֵלֶב

הָאֵלֶיָּה תְּמִימָה
לְעֹמֶת הָעֵצָה

יְסִירֶנָּה
וְאֵת-הַחֵלֶב

הַמְכַסֶּה אֶת-הַקֶּבֶד
וְאֵת כָּל-הַחֵלֶב

אֲשֶׁר עַל-הַקֶּבֶד :

10. וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּפָלִיִּם
וְאֵת-הַחֵלֶב

אֲשֶׁר עֲלֵהֶן
אֲשֶׁר עַל-הַכְּסָלִים

וְאֵת-הַיֹּתֶרֶת
עַל-הַכֹּבֶד

עַל-הַכְּפָלִיִּם
יְסִירֶנָּה :

11. וְהַקְטִירֶהוּ הַכֹּהֵן
הַמְזֻבָּחָה

בְּחֵם אֵשָׁה לַיהוָה :

12. וְאִם-עֵז קָרְבָּנוֹ
וְהִקְרִיבוֹ לִפְנֵי יְהוָה :

13. וְסָמָךְ אֶת-יָדוֹ
עַל-רֹאשׁוֹ

וְשָׁחַט אֹתוֹ
לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד

וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל
אֶת-דָּמֹו

עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :

14. וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ
קָרְבָּנוֹ

אֵשָׁה לַיהוָה
אֶת-הַחֵלֶב

הַמְכַסֶּה אֶת-הַקֶּבֶד
וְאֵת כָּל-הַחֵלֶב

אֲשֶׁר עַל-הַקֶּבֶד :

10. וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּפָלִיִּם
וְאֵת-הַחֵלֶב

אֲשֶׁר עֲלֵהֶן
אֲשֶׁר עַל-הַכְּסָלִים

וְאֵת-הַיֹּתֶרֶת
עַל-הַכְּפָלִיִּם

1) Or, unwittingly. 2) Or, ignorance. 3) Or, commandments. 4) Or, [concerning things] which, etc
5) i. e., so as to bring guilt on the people.

at the foundation of the altar.

31. And all its fat

he shall remove,

as [the] fat is removed

from off the sacrifice of peace-offering; and the priest shall burn [it]

on the altar

for a sweet savor to the Lord; and the priest shall make atonement for him, and it shall be forgiven to him

32. And if a lamb

he bring his oblation

for a sin-offering,

a female, without blemish

he shall bring it.

33. And he shall lay his hand

upon the head of the sin-offering;

and he shall slaughter it for a sin-offering

in the place where they slaughter

the burnt-offering.

34. And the priest shall take

of the blood of the sin-offering

with his finger,

and he shall put [it] upon the horns

of the altar of burnt-offering;

and all its blood he shall pour out

at the foundation of the altar.

35. And all its fat

he shall remove,

as it is removed

the fat of the lamb

of the sacrifice of peace-offering;

and the priest shall burn them

on the altar,

upon the fire-offerings of the Lord;

and the priest shall make atonement for him

אֲרִיסֹדֵי הַמִּזְבֵּחַ :

וְאֶת-כָּל-חֲלָבָהּ

יִסֹר

כַּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֶלֶב

מִעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים

וְהַקָּטֹרֶת הַכֹּהֵן

הַמִּזְבֵּחַ יִקְרֶה

לְרִים נִיחֹם לַיהוָה

וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן

וְנִסְחָה לוֹ :

32. וְאִם-כֶּבֶשׂ

יָבִיא קָרְבָּנוֹ

לְחַטָּאת

נִקְבָּהּ תְּמִימָה

יְבִיאָהּ :

33. וְסָבַךְ אֶת-יָדוֹ

עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת

וְשָׁחַט אֹתָהּ לְחַטָּאת

בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט

אֶת-הָעֹלָה :

34. וְלָקַח הַכֹּהֵן

כֶּדֶם הַחַטָּאת

בְּאֶצְבָּעוֹ

וְנָתַן עַל-קַרְנֹת

הַמִּזְבֵּחַ הָעֹלָה

וְאֶת-כָּל-דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ

אֲרִיסֹדֵי הַמִּזְבֵּחַ :

35. וְאֶת-כָּל-חֲדָבָהּ

יִסֹר

כַּאֲשֶׁר יוֹסֵר

חֶלֶב הַכֶּשֶׂב

מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים

וְהַקָּטֹרֶת הַכֹּהֵן אֹתָם

הַמִּזְבֵּחַ יִקְרֶה

עַל אֲשֵׁי יְהוָה

וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן

and he shall put [it] upon the horns of the altar of burnt-offering; and he shall pour out its blood at the foundation

of the altar of burnt-offering.

26. And all its blood

he shall burn on the altar, as the sacrifice of peace-offering; and the priest shall make atonement for him concerning his sin,

and it shall be forgiven to him.

יִשְׂשִׁי

27. And if any person

sin through error

of the people of the land,

by his doing

one of the prohibitions of the Lord,

which ought not to be done,

and he be guilty.

28. If it be made known to him his sin, which he has sinned,

then he shall bring his oblation

a goat,

a female, without blemish,

for his sin

which he has sinned.

29. And he shall lay his hand

upon the head of the sin-offering,

and he shall kill the sin-offering

in the place of the burnt-offering.

30. And the priest shall take

of its blood

with his finger,

and he shall put [it] upon the horns

of the altar of the burnt-offering;

and all its blood he shall pour out

וְנָתַן עַל-קַרְנֹת

הַמִּזְבֵּחַ הָעֹלָה

וְאֶת-דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ

אֲרִיסֹדֵי

הַמִּזְבֵּחַ הָעֹלָה :

26. וְאֶת-כָּל-חֲלָבָהּ

יִקְטֹרֶת מִזְבֵּחַהּ

כַּחֲלָב זֶבַח הַשְּׁלָמִים

וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן

מִחַטָּאתוֹ

וְנִסְחָה לוֹ :

יִשְׂשִׁי

27. וְאִם-נִפְשָׁא אִחַת

תִּחַטָּא בְשָׂגָה

מִעַם הָאֲדָמָה

בְּעִשְׂתָּהּ

אִחַת מִמִּצְוֹת יְהוָה

אֲשֶׁר לֹא-תִעֲשֶׂינָהּ

וְאִשָּׁם :

28. אִלּוּ הוֹדַע אֵלָיו

חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא

וְהָבִיא קָרְבָּנוֹ

שְׁעִירֵי עִזִּים

תְּמִימָה נִקְבָּהּ

עַד-חַטָּאתוֹ

אֲשֶׁר חָטָא :

29. וְסָבַךְ אֶת-יָדוֹ

עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת

וְשָׁחַט אֶת-הַחַטָּאת

בַּמָּקוֹם הָעֹלָה :

30. וְלָקַח הַכֹּהֵן

מִדָּמָהּ

בְּאֶצְבָּעוֹ

וְנָתַן עַל-קַרְנֹת

הַמִּזְבֵּחַ הָעֹלָה

וְאֶת-כָּל-דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ

with an oath,
and it be hidden from³ him;
when he knows [of it],
then he shall be guilty
in one of these [things].
5. And it shall be,
when he is guilty
in one of these [things],
then he shall confess
[that]
wherein he has sinned.
6. And he shall bring his
trespass-offering
to the Lord
for his sin
which he has sinned,
a female out of the flock,
a lamb
or a goat,
for a sin-offering;
and the priest shall make
atonement for him
concerning his sin.
7. And if his⁴ means
suffice not for a lamb,⁵
then he shall bring his
trespass-offering
[for] what he has sinned,
two turtle-doves,
or two young pigeons,
to the Lord,
one for a sin-offering,
and one for a burnt-
offering.
8. And he shall bring
them
unto the priest,
and he shall offer
that which is for the
sin-offering
first,
and he shall pinch off
its head
from its neck,

בשבעה
ונעלם ממנו
והוא ידע
ואשם
לאתת מאלה:
5. והיה
כיהאשם
לאתת מאלה
והתננה
אשר חטא עליה:
6. והביא את-אשמו
ליוהוה
על חטאתו
אשר חטא
נקבה מן-הצאן
בשבה
או-שעירת עוזים
לחטאת
וכפר עליו הכהן
מחטאתו:
7. ואם לא תגיע ידו
די ששה
והביא את-אשמו
אשר חטא
שתי תרבים
או-שני בני-יונה
ליוהוה
אחד לחטאת
ואחד לעולה;
8. והביא אתם
אל-הכהן
והקריב
את-אשר לחטאת
ראשונה
ומלק את-ראשו
ממור ערפו

concerning his sin
which he has sinned,
and it shall be forgiven
to him

ה

1. And when a person
sins,
in that he hears
the voice of¹aduration,
and he is a witness,
either he has seen or
known,
if he do not tell [it],
then he shall bear his
iniquity.

2. Or a person
who touches
any unclean thing,
whether [it be] the
carcass
of an unclean beast,
or the carcass
of unclean cattle
or the carcass
of an unclean creeping
thing,
and it be hidden from
him,³
and he be unclean,

then he shall be guilty.
3. Or when he touches
the uncleanness of man,
whatsoever his unclean-
ness [be]
wherewith he is unclean,
and it be hidden from
him;
when he knows [of it],
then he shall be guilty.

4. Or a person
when it swears
pronouncing with the
lips
to do evil, or to do good,
whatsoever [it be]
that a man pronounces

על-חטאתו
אשר חטא
ונסלח לו:

CAP. V.

1. ונפש כיהתחטא
ושמעה
קול אלה
והוא עד
או ראה או ידע
אם-לא יגיד
ונשא עונו:
2. או נפש
אשר תגע
בכד-דבר טמא
או בנבלת
חיה טמאה
או בנבלת
בהמה טמאה
או בנבלת
שרץ טמא
ונעלם ממנו
והוא טמא
ואשם:
3. או כי יגע
בטמאת אדם
כל טמאתו
אשר יטמא בה
ונעלם ממנו
והוא ידע
ואשם:
4. או נפש
כי תשבע
לבטא בשפתים
להרע או להיטיב
לכל
אשר יבטא האדם

1) I. e., an adjuration requiring witness to come forward. 2) Or, and bear. etc. 3) Or, and it escape his memory. 4) Or, and he be guilty. 4) Heb., hand reach not, etc.

in one of these [things],
and it shall be forgiven
to him;
and it shall belong to
the priest,
as the meal-offering.

מִאֶחָד מֵאֵלֶּה
וְנִסְכְּהָ לוֹ
וְהָיְתָה לַכֹּהֵן
כַּמִּנְחָה :

14. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

14. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

15. A person
when he commits a
trespass,
and he sins through error

15. נָפֶשׁ
כִּי־תִמְעַל בְּעֵל
וְחָטְאָה בִשְׁגָגָה

In the holy [things] of
the Lord,
then he shall bring his
trespass-offering
to the Lord,

מִקִּדְשֵׁי יְהוָה
וְהָבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ
לַיהוָה

a ram without blemish
out of the flock,

אֵיזֶר תָּמִים
מִן־הַצֹּאן

according to thy
estimation,
[in] shekels of silver,
by the shekel of the
sanctuary,
for a trespass-offering.

בְּעֵרְכָּךְ
כַּסֶּף־שֶׁקֶלִים
בְּשֶׁקֶל־הַקֹּדֶשׁ
לְאָשָׁם :

16. And that what he
sinned

16. וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא

In the holy [things],
he shall pay,

מִן־הַקֹּדֶשׁ
יִשְׁלֹם

and the fifth [part]
thereof
he shall add to it,

וְאֶת־חֲמִישִׁיתוֹ
יֹסֵף עָלָיו

and he shall give it to
the priest;
and the priest shall
make atonement for him
with the ram of the
trespass-offering,
and it shall be forgiven
to him.

וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן
וְהִכְהֵן יִכְפֹּר עָלָיו
בְּאַיִר הָאֲשָׁם
וְנִסְכְּתָה לוֹ :

17. And if a person sin,

17. { וְאִם־נָפֶשׁ בִּי

and do

any of the prohibitions
of the Lord
which ought not to be
done;

יֵצֵא שֵׁרָתָהּ
אֶחָת מִכָּל־מִצְוֹת יְיָ
אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂינָהּ

but he do not know

that he be guilty,

and [so] bear his iniquity.

וְלֹא־יָדָע
וְאָשָׁם
וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ :

18. Then he shall bring

18. וְהָבִיא

but he shall not divide
[it] asunder.

וְלֹא יִבְדֹּל :

9. And he shall sprinkle

9. וְהִזָּה

of the blood of the sin-
offering
upon the wall of the
altar;

מִדָּם הַחַטָּאת
עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ

and the rest of the blood

וְהַנֶּשְׁאָר בָּדָם

shall be pressed out

יִמָּצֵא

at the foundation of the
altar;

אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ

it is a sin-offering.

חַטָּאת הוּא :

10. And the second

10. וְאֵת הַשֵּׁנִי

he shall offer [as] a
burnt-offering
according to the
ordinance;
and the priest shall make
atonement for him
concerning his sin which
he has sinned,
and it shall be forgiven
to him.

יַעֲשֶׂה עֹלָה
כַּמִּנְחָה
וְכִפֹּר עֲדָיו כַּהֵן
מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא
וְנִסְכְּתָה לוֹ :

שְׁבִיעִי

שְׁבִיעִי

11. And if his means
suffice not
for two turtle-doves,

11. וְאִם־לֹא תִשְׁגִּיג יָדוֹ
לְשֵׁתֵי תוֹרִים

or for two young pigeons,

אוֹ לְשֵׁנִי בְּנֵי־יוֹנָה

then he shall bring his
oblation
[for] what he has sinned.

וְהָבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ
אֲשֶׁר חָטָא

the tenth [part] of an
ephah of fine flour
for a sin-offering;

עֲשִׂירִית הָאֵפָה מֶלֶחַ
לַחַטָּאת

he shall not put oil upon
it,
nor shall he put frank-
incense upon it;
for it is a sin-offering.

לֹא־יָשִׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן
וְלֹא־יִתֵּן עָלֶיהָ כִּבְנָה
כִּי חַטָּאת הוּא :

12. And he shall bring it

12. וְהָבִיאהּ

unto the priest,

אֶל־הַכֹּהֵן

and the priest shall take
of it
his handful

וְקָחִין בַּהֵן מִמֶּנָּה
מָלּוֹ אֶת־חֲמִישִׁיתוֹ

[as] its mēmorial,

אֶת־אֲזָכָרָתָהּ

and he shall burn [it] on
the altar
upon the fire-offerings
of the Lord;
it is a sin-offering.

וְהִקְטִיר בַּמִּזְבֵּחַ
עַד אֲשֵׁן יְהוָה
חַטָּאת הוּא :

13. And the priest shall
make atonement for him
concerning his sin

13. וְכִפֹּר עֲדָיו כַּהֵן
עַד־חַטָּאתוֹ

which he has sinned

אֲשֶׁר־חָטָא

1) Heb., make; prepare. 2) Or, after the manner of the fire-offerings, etc. 3) Or, against. 4) I. e., the remnant. 5) Or, in value of [two] shekels of silver. 6) Or, though he knew it not, yet is he guilty. and he shall bear, etc. etc.

or the lost thing

which he has found.

מִפְּתִיר

24. Or any thing

about which he has
sworn falsely;

and he shall pay it in
full.

and the fifth [part] there-
of he shall add to it;
to whom it belongs

he shall give it,

in the day of [confess-
ing] his guilt.

25. And his trespass-
offering

he shall bring to the
Lord,
a ram without blemish

out of the flock,

¹according to thy
estimation,

for a trespass-offering
unto the priest.

26. And the priest shall
make atonement for him
before the Lord;

and it shall be forgiven
to him

concerning any of all
[these things]

which he may do

to be guilty thereby.

TZAV

י

¹. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Command Aaron

and his sons,

saying:

This is the law of the
burnt-offering;
⁷the burnt-offering

[shall be] upon the
hearth

upon the altar

או את־האברה

אֲשֶׁר מֵצָא :

מִפְּתִיר

24. או מִכֵּל

אֲשֶׁר־יִשָּׁבַע עָלָיו
{ לְשָׁקֶר

וְשָׁלַם אֹתוֹ כָּרְאוֹ

וְחִמְשָׁתָיו יִסֵּף עָלָיו

לְאִשֶּׁר הוּא לוֹ

יִתְּנֶנּוּ

בְּיוֹם אִשְׁמָתוֹ :

25. וְאֶת־אֲשָׁמוֹ

יָבִיא לַיהוָה

אֵיל תָּמִים

מִן־הַצֹּאן

בְּעֶרְכָּךְ

לְאִשָּׁם

אֶל־הַכֹּהֵן :

26. וְכִפֹּר עָלָיו כַּהֵן

לִפְנֵי יְהוָה

וְנִסְחָתוֹ לוֹ

עַל־אֲחַת מִכֵּל

אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה

לְאִשְׁמָה בָּהּ :

צו

CAP. VI.

וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

2. צוֹ אֶת־אַהֲרֹן

וְאֶת־בָּנָיו

לֵאמֹר

זֹאת תִּזְרֹת הָעֹלָה

הוּא הָעֹלָה

עַל מִזְבֵּחַ

עַל־הַמִּזְבֵּחַ

a ram without blemish

out of the flock,

¹according to thy
estimation,
for a trespass-offering

to the priest;

and the priest shall make
atonement for him
concerning his error

wherein he has erred

and knew [it] not.

and it shall be forgiven
to him.

19. It is a trespass-
offering;

he has certainly tres-
passed against the Lord.

20. And the Lord spoke
unto Moses,

saying:

21. When a person sins,

and commits a trespass
against the Lord,

and ²deals falsely with
his neighbor

in a matter of deposit,

or of ³bargain,

or in a robbery,

or he has oppressed his
neighbor.

22. Or he has found a
lost thing,

and he has dealt falsely
therein,

and he has sworn to a
lie;

in any of all [these thing]

which a man may do

to sin thereby.

23. And it shall be,

when he sins

and is guilty,

then he shall return the
robbery

which he has robbed,

or the thing which he
has gotten by
oppression,

or the deposit

which was deposited
with him,

אֵיל תָּמִים

מִן־הַצֹּאן

בְּעֶרְכָּךְ

לְאִשָּׁם

אֶל־הַכֹּהֵן

וְכִפֹּר עָלָיו כַּהֵן

עַל שְׁגָגָתוֹ

אֲשֶׁר־יִשָּׁבַע

וְהוּא לֹא־יָדָע

וְנִסְחָתוֹ לוֹ :

19. אִשָּׁם הוּא

אִשָּׁם אִשָּׁם לַיהוָה :

20. וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

21. נֶפֶשׁ כִּי תִחַטָּא

וּמַעֲלָה מֵעַר בִּיהוָה

וְכַחֵשׁ בְּעַמִּיתוֹ

בְּפִקְדוֹן

או־בְּתִשּׁוּמַת יָד

אוּ בְגָז

או־עֲשָׂק אֶת־עַמִּיתוֹ :

22. או־מֵצָא אֶבְרָה

וְכַחֵשׁ בָּהּ

וְנִשָּׁבַע עַל־שָׁקֶר

עַל־אֲחַת מִכֵּל

אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה הָאָדָם

לְחַטָּא בְּהוָה :

23. וְהָיָה

כִּי־יִחַטָּא

וְאִשָּׁם

וְהָשִׁיב אֶת־הַגְּזֻלָּה

אֲשֶׁר גָּזַל

או־אֶת־הָעֲשָׂק

אֲשֶׁר עֲשָׂק

או־אֶת־הַפִּקְדוֹן

אֲשֶׁר הִפְקִיד אֹתוֹ

1) Or, in the usual value. 2) Or, Mes to his neighbor. 3) Or, loan; pledge. 4) Or, principal. 5) Or his being found guilty. 7) Or, it is the burnt-offering [which shall be], etc.

in front of the altar,
 8. And he shall take up
 from it
 with his handful,
 of the fine flour of the
 meal-offering,
 and of its oil,
 and all its frankincense
 which is upon the meal-
 offering,
 and he shall burn [it on]
 the altar
 [for] a sweet savor,
 [as] its memorial to the
 Lord.
 9. And what is left of it
 shall Aaron and his sons
 eat;
 unleavened it shall be
 eaten
 in a holy place:
 in the court of the tent
 meeting
 they shall eat it.
 10. It shall not be baked
 leavened;
 [as] their portion I have
 given it
 from my fire-offerings;
 it is most holy
 as the sin-offering, and
 as the trespass-offering.
 11. Every male
 among the children of
 Aaron
 shall eat of it,
 [as] a perpetual statute
 for your generations
 from the fire-offerings
 of the Lord;
 whatsoever touches
 them
 shall be holy.

שְׁנֵי

12. And the Lord spoke
 unto Moses,
 saying:

13. This is the oblation
 of Aaron and his sons,
 which they shall offer
 to the Lord
 in the day when he is
 anointed:

אֶל-פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ :
 8. וְהָרִים מִמֶּנּוּ
 בְּקַמְצוֹ
 מִפֶּלֶת הַמִּנְחָה
 וּמִשְׁמְנָהּ
 וְאֵת כֹּדֶם-הַקִּבְנָה
 אֲשֶׁר-עַל-הַמִּנְחָה
 וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ
 רִיחַ נִיחָח :
 אֹפֶרֶתָהּ לַיהוָה :
 9. וְהִנְתַּרְתָּ מִמֶּנּוּ
 יֹאכְלוּ אֹהֲלֶיךָ וּבְנֵי
 מִצֹּת תֹּאכְלוּ
 בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ
 בְּחֹצֶר אֹהֶל-מוֹעֵד
 יֹאכְלוּהָ :
 10. לֹא תֵאֶפֶה חֻמֵּץ
 חֶלְקָם נָתַתִּי אֵתָּהּ
 מֵאִשִּׁי
 קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הִוא
 כַּחֲטָאת וּבְאִשִּׁים :
 11. כָּל-זָכָר
 בְּבָנֵי אֹהֲלֶיךָ
 יֹאכְלוּהָ
 חֻק־עוֹלָם
 לְדֹרֹתֵיכֶם
 מֵאִשִּׁי יְהוָה
 כָּל אֲשֶׁר-יִגֹעַ בָּהֶם
 יִקְדָּשׁ :
 12. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
 לֵאמֹר :
 13. זֶה קָרְבַּן
 אֹהֲלֶיךָ וּבְנֵי
 אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לַיהוָה
 בְּיוֹם הַמִּשְׁחָה אֹתָם

שְׁנֵי

12. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
 לֵאמֹר :
 13. זֶה קָרְבַּן
 אֹהֲלֶיךָ וּבְנֵי
 אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לַיהוָה
 בְּיוֹם הַמִּשְׁחָה אֹתָם

all the night
 unto the morning;
 and the fire of the altar
 shall be kept burning
 on it.
 3. And the priest shall
 put on
 his linen garment,
 and linen breeches
 he shall put upon his
 flesh;
 and he shall take up
 the ashes
 whereto the fire has
 consumed
 the burnt-offering
 upon the altar,
 and he shall put them
 beside the altar.
 4. And he shall take off
 his garments,
 and he shall put on
 other garments,
 and he shall bring out
 the ashes
 outside of the camp
 unto a clean place.
 5. And the fire upon the
 altar
 shall be kept burning
 on it,
 it shall not go out;
 and the priest shall
 burn upon it
 wood
 every morning;
 and arrange the burnt-
 offering upon it,
 and he shall burn upon
 it
 the fat of the peace-
 offerings.
 6. A continual fire
 shall be kept burning
 upon the altar,
 it shall not go out.
 7. And this is the law
 of the meal-offering;
 the sons of Aaron }
 shall bring it }
 before the Lord,

כָּל-לַיְלָה
 עַד-הַבֹּקֶר
 וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ
 תִּהְיֶה בָּרָה :
 3. וְלִבְשׁ חֲבִיטָה
 כִּמְדוֹ
 וּמְבִנִים-בָּרָה
 יִרְבֹּשׁ עַרְבָשׁוֹ
 וְהָרִים אֶת-הָאֵשׁ
 אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ
 אֶת-הָעֹלָה
 עַל-הַמִּזְבֵּחַ
 וְשָׂמוּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ :
 4. וּפָשַׁט אֶת-בְּגָדָיו
 וְרָבֵשׁ
 בְּגָדִים אֲחֵרִים
 וְהוֹצִיא אֶת-הָאֵשׁ
 אֶל-חוּץ לַמִּחָנֶה
 אֶל-מָקוֹם טָהוֹר :
 5. וְהָאֵשׁ עַל-הַמִּזְבֵּחַ
 תִּהְיֶה בָרָה
 לֹא תִכָּפֶה
 וּבָעֵר אֶת־הָעֹלָה
 עֲצִים
 בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר
 וְעֵבֶד עֲלֶיהָ קֹעֶלָה
 וְהִקְטִיר עֲלֶיהָ
 חֲלִבֵּי הַשְּׁלָמִים :
 6. אֵשׁ תָּמִיד
 תִּהְיֶה עַל-הַמִּזְבֵּחַ
 לֹא תִכָּפֶה :
 7. וְזֹאת תּוֹרַת
 הַמִּנְחָה
 הַקָּרֵב אֹתָהּ
 בְּנֵי-אֹהֲלֶיךָ
 לִפְנֵי יְהוָה

20. ³Whatsoever touches

its flesh

shall ⁴be holy;and when [there] is
sprinkled of its blood
upon a garment,what it was sprinkled
upon
thou shalt wash in a
holy place.

21. But an earthen vessel

wherein it is boiled

shall be broken;

and if in a copper vessel

it be boiled,

then it shall be scoured,
and rinsed
with water.22. Every male among
the priests
shall eat [of] it;

it is most holy.

23. And any sin-offering,

whereof any of the blood
is brought
into the tent of meetingto make atonement in
the sanctuary,
shall not be eaten;it shall be burned with
fire.

י

1. And this is the law of
the trespass-offering:
it is most holy.

2. In the place

where they slaughter

the burnt-offering

they shall slaughter the
trespass-offering,
and its blood⁵he shall offer upon the
altar
round about.

3. And all its fat

⁶he shall offer of it:

the fat tail,

20. כָּל אֲשֶׁר-יִגֹעַ

בְּבִשְׂרָהּ

יִקְדָּשׁ

וְאֲשֶׁר יִזְחַק מִדָּמָהּ

עַל-הַבָּגָד

אֲשֶׁר יִזְחַק עָלֶיהָ

תִּכְבֹּס בְּמַקְוִים קֹדֶשׁ:

21. וּבְכֵל-חָרָשׁ

אֲשֶׁר תִּבְשַׁל-בּוֹ

יִשָּׁבֵר

וְאִם-בְּכֵל נְחֹשֶׁת

בְּשִׁלָּה

וּמָרַק וְשִׁמְמָהּ

בְּמֵיִם:

22. בְּרֹזֶכֶת בְּכֹהֲנִים

יֹאכֵל אֹתָהּ

קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הִוא:

23. וְכָל-הַמִּזְבֵּחַ

אֲשֶׁר יִבָּא יִדָּמָהּ

אֶדְאָדָה מוֹעֵד

לִכְפֹּר בַּקֹּדֶשׁ

לֹא תֹאכְלָהּ

כָּאֵשׁ תִּשְׂרֹף:

CAP. VII.

1. וְזֹאת תֹּרַת הָאֲשֶׁם

קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הִוא:

2. בְּמִקְוֹם

אֲשֶׁר יִשְׁחָטוּ

אֶת-הָעֹלָה

יִשְׁחָטוּ אֶת-הָאֲשֶׁם

וְאֶת-דָּמָו

יִזְרֹק עַל-הַמִּזְבֵּחַ

סָבִיב:

3. וְאֵת פֶּתֶל-לֶבָו

יִקְרִיב כִּמְנוֹ

אֶת הָאֵלֶּיּהָ

the tent part of an ephah
of fine flour

[for] a meal-offering

half of it in the morning,

and half of it in the evening.

14. Upon a baking-pan

with oil it shall be made,

[when it is] ²baked thou

shalt bring it;

twice baked.

[as] a meal-offering of
pieces,

thou shalt offer [it]

[for] a sweet savor to
the Lord.

15. And the priest

that [shall be] anointed

in his stead

of his sons

shall offer it;

[it is] a perpetual statute

to the Lord;

it shall be burned wholly.

16. And every meal-

offering of a priest

shall be wholly [burned];

it shall not be eaten.

17. And the Lord spoke

unto Moses,

saying:

18. Speak unto Aaron

and unto his sons,

saying:

This is the law of the sin-

offering:

in the place

where the burnt-offering

is slaughtered

shall the sin-offering be

slaughtered

before the Lord;

it is most holy.

19. The priest

that offers it as a sin-

offering

shall eat it;

in a holy place shall it

be eaten,

in the court of the tent

of meeting.

עֲשִׂיתָ הָאֵפָה סֵלֶת

מִנְחָה תָמִיד

מִחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר

וּמִחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב:

14. עַל-מִנְחַת

בִּשְׁמֵן תַּעֲשֶׂה

כִּרְפָקָתָהּ תִּבְיָאֶנָּה

תִּפְיֵנִי

כְּמִנְחַת פִּתִּים

תִּקְרִיב

רוּחַ-נִיחֻם לַיהוָה:

15. וְהִכְהֵן

הַמִּשִּׁיחַ מִחֲנֵי

מִבְּנוֹ

יַעֲשֶׂה אֹתָהּ

חֻק־עוֹלָם לַיהוָה

כָּלִיל תִּקְטָר:

16. וְכָל-מִנְחַת כֹּהֵן

כָּלִיל תִּהְיֶה

לֹא תֹאכְלָהּ:

17. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר:

18. דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן

וְאֶל-בָּנָיו

לֵאמֹר

זֹאת תֹּרַת הַחֲטָאֵת

בְּמִקְוֹם

אֲשֶׁר תִּשְׁחָט הָעֹלָה

תִּשְׁחָט הַחֲטָאֵת

לִפְנֵי יְהוָה

קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הִוא:

19. הַכֹּהֵן

הַמִּשְׁחָה אֹתָהּ

יֹאכְלֶנָּה

בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ תֹּאכְלָהּ

בְּחֹצֶת אֹהֶל מוֹעֵד:

1) Or, perpetually.

2) Or, sodden; soaked; saturated; mixed.

3) Or, whosoever

4) Or, become

5) Or, they.

that offers it,
to him it shall belong.
10. And every meal-offering,
mingled with oil,
or dry,
to all the sons of Aaron
it shall belong.
[to] one as well as [to]
the other.

11. And this is the law
of the sacrifice of peace-offering,
which one may offer to
the Lord.
12. If for a thanksgiving
he offer it,
then he shall offer
with the sacrifice of the
thanksgiving
unleavened cakes
mingled with oil,
and unleavened wafers
anointed with oil,
and fine flour baked
[and made into] cakes
mingled with oil.

13. With cakes of unleavened bread
he shall offer his
oblation,
with the sacrifice
of his thanksgiving-
peace-offering.
14. And he shall offer of
it
one of every oblation

[for] a heave-offering to
the Lord;
to the priest
that sprinkles
the blood of the peace-offerings,
to him it shall belong.

14. And the flesh
of the sacrifice of his
thanksgiving-peace-offering

הַמִּקְרִיב אֹתָהּ
לֹא תִהְיֶה:
10. וְכָל־מִנְחָה
בְּלוֹלָהּ־בַשֶּׁמֶן
וְנֹחַר־בָּהּ
לְכָל־בְּנֵי אַהֲרֹן
תִּהְיֶה
אִישׁ בְּאָחִיו:
שְׁלִישִׁי

11. וְזֹאת תֹּרַת
זֶבַח הַשְּׁלָמִים
אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה:
12. אִם עֲלֵיתוּדָה
יִקְרִיבֶנָּה
וְהִקְרִיב
עֲלֵיהָ זֶבַח הַתּוֹדָה
חֲלוֹת מִצּוֹת
בְּלוֹלֹת בַּשֶּׁמֶן
וּרְקִיקֵי מִצּוֹת
מְשֻׁחִים בַּשֶּׁמֶן
וְסֻלֹּת מְרֻבֶּכֶת
חֻלֵּת

בְּלוֹלֹת בַּשֶּׁמֶן:
13. עַל־חֲלוֹת קָדְשָׁם חֲמִין
יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ
עֲלֵיהָ זֶבַח
תּוֹבַת שְׁלָמָיו:
14. וְהִקְרִיב כִּמְנוֹ
אֶחָד מִכָּל־קָרְבָּנוֹ
תְּרוּמָה לַיהוָה
זֶבֶחַן

הַזֹּרֵק
אֶת־דָּמָם הַשְּׁלָמִים
לֹא־יִהְיֶה:
15. וּבֶשֶׂר
זֶבַח תּוֹבַת שְׁלָמָיו

וְהִקְרִיב

and the fat
that covers the inwards.
4. And the two kidneys,
and the fat
which is upon them,
which is upon the flanks,
and the lobe
upon the liver,
with the kidneys,
he shall remove it,

5. And the priest shall
burn them
on the altar

[for] a fire-offering to the
Lord;
it is a trespass-offering.
6. Every male among
the priests
shall eat [of] it;
in a holy place it shall
be eaten;
it is most holy.

7. As is the sin-offering so
is the trespass-offering;
[there is] one law for
them:
the priest
that makes atonement
therewith,
to him it shall belong.

8. And the priest that
offers
the burnt-offering of a
man,
the skin of the burnt-offering
which he has offered
[shall be] for the priest,
to him it shall belong.

9. And every meal-offering
which is baked in the
oven,
and all that is made
in the frying-pan,
or upon a baking-pan
[shall be] for the priest

וְאֶת־הַחֵזֶק
הַכֹּכֵפֶה אֶת־הַקְּרָב:
4. וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיִת
וְאֶת־הַחֵזֶק
אֲשֶׁר עַל־לִבָּן
אֲשֶׁר עַל־הַפְּסָלִים
וְאֶת־הַלֹּבֶת
עַל־הַכֹּבֵד
עַל־הַכְּלָיִת
יִסְרֶנָּה:
5. וְהִקְטִיר אֹתָם
הַבֹּהֶן

הַמִּזְבֵּחַ
אִשָּׁה לַיהוָה
אֲשֶׁם הוּא:
6. כָּל־זָכָר בְּכֹהֲנָיִם
יֹאכְלֶנּוּ
בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ יֹאכְל
קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא:
7. בַּחֲטָאת כָּאֲשֶׁם
תּוֹרָה אַחַת לָהֶם
הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר יִכְפֹּרֵנוּ
לֹא־יִהְיֶה:
8. וְהַכֹּהֵן הַמִּקְרִיב
אֶת־עֹלֹת אִישׁ
עוֹד הָעֹלָה
אֲשֶׁר הִקְרִיב
לִבָּנוֹ
לֹא־יִהְיֶה:

9. וְכָל־מִנְחָה
אֲשֶׁר תִּאָּפֶה בַּתֵּנּוֹר
וּבְכֵל־עֹשֶׂה
בַּמִּרְחֶשֶׁת
וְעַל־מִצְבֶּחֶת
זֶבֶחַן

וְהִקְטִיר

that pertains to the Lord.

while his uncleanness
is upon him,

even that person shall
be cut off }

from his people.

21. And when a person
touches
any unclean [thing],

the uncleanness of man,

or an unclean beast,

or any unclean abomi-
nation,
and he eats

of the flesh of the sacri-
fice of peace-offering,
that pertains to the Lord,

even that person shall
be cut off }

from his people.

22. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

23. Speak

unto the children of
Israel,
saying:

Any fat,

of ox, or sheep, or goat,

you shall not eat.

24. And the fat of that
which dies of itself,
and the fat of that
which is torn of beasts,
may be used for any
manner of work;
but you shall in no wise
eat it.

25. For whosoever eats
fat

of the beast,

of which one offers

a fire-offering to the
Lord,

even the person that
eats shall be cut off }

from his people.

26. And any blood

אֲשֶׁר לַיהוָה

וּמִמָּתָו עָדִיו

וְנִכְרְתָהּ

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

מֵעַמִּיהָ:

21. וְנִפְשׁ פִּי־תִנָּעַ

בְּכָל-טִמְאָה

בְּשִׁמְמַת אָדָם

אוֹ בְּבִהְמָה טִמְאָה

אוֹ בְּכָל-שִׂקְצַן טִמְאָה

וְאָכַל

מִבֶּשֶׂר זֶבַח הַשְּׁלָמִים

אֲשֶׁר לַיהוָה

וְנִכְרְתָהּ

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

מֵעַמִּיהָ:

22. וַיְדַבֵּר יי־אל־מֹשֶׁה

לְאֹמֹר:

23. דַּבֵּר

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר

כָּל-חֵלֶב

שֹׁר וְכֶשֶׂב וְעֵז

לֹא תֹאכְלוּ:

24. וְחֵלֶב נִבְלָה

וְחֵלֶב מִרְפָּה

יַעֲשֶׂה לְכָד-מְלָאכָה

וְאָכַל לֹא תֹאכְדוּ:

25. כִּי כָל-אֹבֵד חֵלֶב

מִן-הַבְּהֵמָה

אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה

אִשָּׁה לַיהוָה

וְנִכְרְתָהּ

הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת

מֵעַמִּיהָ:

26. וְכִדְרָם

on the day of [offering] his
oblation

it shall be eaten;

he shall not leave of it

until morning.

16 But if a vow, or a
freewill-offering

be the sacrifice of his
oblation,

on the day of his offering

his sacrifice

it shall be eaten;

and on the morrow

that which is left of it

shall be eaten.

17. But what-is left

of the flesh of the
sacrifice

on the third day

it shall be burned with
fire.

18. And if it be eaten

of the flesh of the sacri-
fice of his peace-offering
on the third day,

it shall not be accepted,

he that offers it

to him it shall not be
accounted.

it shall be an abomi-
nation,

and the person

that eats of it

shall bear his iniquity.

19. And the flesh

that touches any
unclean thing

shall not be eaten;

it shall be burned with
fire;

and [as for] the flesh,

every clean [person]

shall eat [of the] flesh.

20. But the person

that eats flesh

of the sacrifice of peace-
offering,

כִּי־זֶם קָרְבָּנוֹ

יֹאכַל

לֹא-יִנִּים מִמֶּנּוּ

עַד-בֹּקֶר:

16 וְאִם נִדְּרָה אוֹ נִדְּבָה

זֶבַח קָרְבָּנוֹ

כִּי־זֶם הַקָּרִיב

אֶת-זִבְחוֹ

יֹאכַל

וּבַמָּחָר

וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ

יֹאכַל:

17. וְהַנּוֹתָר

מִבֶּשֶׂר הַזֶּבֶחַ

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

בָּאֵשׁ יִשְׂרָף:

18. וְאִם הָאֹכַל יֹאכַל

מִבֶּשֶׂר-זֶבַח שְׁלָמִיו

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

לֹא יִרְצָה

הַמִּקְרִיב אֹתוֹ

לֹא יִחָשֵׁב לוֹ

פְּגוֹל יִהְיֶה

וְהַנֶּפֶשׁ

הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ

עוֹנֶה תִּשָּׂא:

19. וְהַבֶּשֶׂר

אֲשֶׁר יִנָּס בְּכָל-טִמְאָה

לֹא יֹאכַל

בָּאֵשׁ יִשְׂרָף

וְהַבֶּשֶׂר

כָּל-טָהוֹר

יֹאכַל בָּשָׂר:

20. וְהַנֶּפֶשׁ

אֲשֶׁר-תֹּאכַל בָּשָׂר

מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים

23. He that offers
the blood of the peace-
offerings
and the fat,
of Aaron's sons,
to him shall belong the
right thigh
for a portion.

34 For the breast of the
wave-offering
and the thigh of the
heave-offering
I have taken

from the children of
Israel
out of the sacrifices of
their peace-offerings,
and I have given them

to Aaron the priest
and to his sons
as ^aa perpetual statute

from the children of
Israel.

35. This is the anointing-
[portion] of Aaron,
and the anointing-
[portion] of his sons
out of the fire-offerings
of the Lord;
ⁱⁿ in the day that he
brought them
to be priests to the Lord.

36. Which the Lord had
commanded
to give to them,

ⁱⁿ in the day when he
anointed them,
from the children of
Israel;
[it is] ^aa perpetual
statute
for their generations.

37. This is the law
for the burnt-offering,
for the meal-offering,
and for the sin-offering,
and the trespass-offering
and for the consecration
offering,
and for the sacrifice of
peace-offering.

38. Which the Lord had
commanded Moses
in mount Sinai,

33. הַמִּקְרִיב
אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים
וְאֶת־הַחֵבֶב
מִבְּנֵי אֶהֱרֹן
לְדָו תִּהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין
לְמִנְחָה :

34. כִּי אֶת־חֻלֵּה
הַתְּנוּפָה
וְאֶת־יָשׁוֹק הַתְּרוּמָה
לָקַחְתִּי

מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵיהֶם
וְאֶתְּן אֹתָם
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וּלְבָנָיו
לְחֶק־עוֹלָם :

מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ;
35. זֹאת מִשְׁחַת אֶהֱרֹן
וּמִשְׁחַת בְּנָיו
מֵאֲשֵׁי יְהוָה
בְּיוֹם הַקִּרְיָב אֹתָם
לְכַהֵן לַיהוָה :

36. אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
לֵאמֹר לָקֶחַם
בְּיוֹם מִשְׁחֹו אֹתָם
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
חֶקֶת עוֹלָם
לְדֹרֹתָם :

37. וְזֹאת הַתּוֹרָה
לַעֲלֹה לְמִנְחָה
וּלְחֶמַת וּלְקֹאשֶׁם
וּלְמִדּוּאִים
וּלְזֶבֶח הַשְּׁלָמִים :

38. אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה
בְּהַר סִינַי

you shall not eat
in all your habitations,
[whether it be] of fowl
or of beast.

27. Any person
that eats any blood,
even that person shall
be cut off
from his people.

28. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

29. Speak
unto the children of
Israel,
saying:

He that offers
the sacrifice of his peace-
offering
to the Lord
shall bring his oblation
to the Lord

out of the sacrifice of his
peace-offering.

30. His own hands shall
bring
the fire-offerings of the
Lord;
the fat

with the breast
shall he bring (it);
the breast,
in order to wave it [for]
a wave-offering
before the Lord.

31. And the priest shall
burn
the fat
on the altar;

but the breast shall
belong
to Aaron and to his sons.

32. And the right thigh
you shall give [for] a
heave-offering
to the priest

out of the sacrifices of
your peace-offerings.

לֹא תֹאכְלוּ
בְכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
לְעוֹף וּלְבֶהֱמָה :

27. כָּל־נֶפֶשׁ
אֲשֶׁר־תֹאכַל בְּדָם
וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מֵעַמֶּיהָ :

28. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
כֹּה אָמַר :

29. דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כֹּאמֹר

הַמִּקְרִיב
אֶת־זֶבֶח שְׁלָמָיו
לַיהוָה
יָבִיֵא אֶת־קָרְבָּנוֹ
לַיהוָה

מִזֶּבֶח שְׁלָמָיו :

30. יָדָיו תְּכַבִּי אֵינָה
אֶת אֲשֵׁי יְהוָה
אֶת־חֵלֶב
עַל־הַתּוֹרָה
יִבְרָאנוּ
אֶת הַחֵבֶב

דְּחִנָּה אֹתוֹ תִּנְנוּ
קֶפֶן יְהוָה :

31. וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן
אֶת־הַחֵבֶב
הַמִּזְבֵּחַ

וְהָיָה הַחֵבֶב
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו :

32. וְאֶת שׁוֹק הַיָּמִין
תִּתְּנוּ תְרוּמָה
לְכֹהֵן

מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם :

[with] the robe,

and he put upon him
the ephod,

and he girded him
with the band of the
ephod,
and he bound [it] to him
with it.

8. And he put upon it
the breastplate;

and he put in the breast-
plate
the Urim

and the Thummim,

9. And he set the mitre
upon his head,

and he set upon the
mitre,
upon its forefront,
the golden plate,
the holy crown,

as the Lord had com-
manded Moses.

10. And Moses took
the anointing oil,

and he anointed the
tabernacle
and all that was therein,
and he sanctified them.

11. And he sprinkled of it
upon the altar

seven times,

and he anointed the
altar
and all its vessels,

and the laver and its
base,
to sanctify them.,

12. And he poured
of the anointing oil
upon Aaron's head,
and he anointed him,
to sanctify him.

אֶת־הַמְּעִיל

וַיַּתֵּן עָלָיו

אֶת־הָאֶפֶד

וַיַּחְגֹּר אוֹתוֹ

בַּחֹשֶׁב הָאֶפֶד

וַיִּאָפֶד לוֹ בּוֹ *:

8. וַיִּשֶׂם עָלָיו

אֶת־הַחֹשֶׁן

וַיִּתֵּן אֶל־הַחֹשֶׁן

אֶת־הָאֹרִים

וְאֶת־הַתֻּמִּיִּם:

9. וַיִּשֶׂם אֶת־הַמִּצְנֶפֶת

עַל־רֹאשׁוֹ

וַיִּשֶׂם עַל־הַמִּצְנֶפֶת

אֶרְמוֹל פָּנָיו

אֶת־צִיץ הַזָּהָב

בְּגֵד הַקֹּדֶשׁ

{ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת־מֹשֶׁה:

10. וַיִּקַּח מֹשֶׁה

אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה

וַיִּמָּשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן

וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ

וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם:

11. וַיִּזְקֹק מִמֶּנּוּ

עַל־הַמִּזְבֵּחַ

שֶׁבַע פְּעָמִים

וַיִּמָּשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ

וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו

וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ

דְּקֻדָּשָׁם:

12. וַיִּצֹק

מִשְׁכָּן הַמִּשְׁחָה

עַל־רֹאשׁ אַהֲרֹן

וַיִּמָּשַׁח אוֹתוֹ

דְּקֻדָּשׁוֹ:

on the day when he
commanded
the children of Israel
to offer

their oblations

to the Lord,

in the wilderness of
Sinai.

ח

דְּבִיעִי

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Take Aaron,

and his sons with him,
and the garments,

and the anointing oil,

and the bullock of the
sin-offering,
and the two rams,

and the basket [with]
the unleavened bread.

3. And all the congre-
gation
assemble

at the door of the tent
of meeting.

4. And Moses did

as the Lord had com-
manded him;

and the congregation
was assembled
at the door of the tent
of meeting.

5. And Moses said

unto the congregation:

This is the thing

which the Lord has com-
manded
to do.

6. And Moses brought

Aaron and his sons,

and he washed them
with water.

7. And he put upon him
the coat,

and he girded him with
a girdle.

and he clothed him

יְיָ אֱלֹהֵינוּ

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לְהִקְרִיב

אֶת־קִרְבָּנֵיהֶם

לַיהוָה

בְּמִדְבַר סִינַי:

CAP. VIII.

דְּבִיעִי

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר:

2. קַח אֶת־אַהֲרֹן

וְאֶת־בְּנָיו אוֹתוֹ

וְאֶת הַבְּגָדִים

וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה

וְאֶת פֶּר הַחֹטֵאת

וְאֶת שְׁנֵי הָאִילִים

וְאֶת סֵל הַמִּצּוֹת:

3. וְאֶת כָּל־הָעֵדָה

תִּקְהַל

אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

4. וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אוֹתוֹ

וַתִּקְהַל הָעֵדָה

אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

5. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל־הָעֵדָה

זֶה הַדָּבָר

אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה

לַעֲשׂוֹת:

6. וַיִּקְרַב מֹשֶׁה

אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בְּנָיו

וַיִּרְמֹץ אֹתָם בַּמַּיִם:

7. וַיַּתֵּן עָלָיו

אֶת־הַבִּגְדֹת

וַיַּחְגֹּר אוֹתוֹ בְּאַבְגֶּז

וַיַּלְבֵּשׁ אוֹתוֹ

1) I. e. the Lights and the Perfections.

and its dung,
he burned with fire
outside of the camp;

as the Lord had com-
manded Moses.

18. And he brought
the ram of the burnt-
offering;
and Aaron and his sons
laid
their hands

upon the head of the
ram.

19. And he slaughtered
[it];
and Moses sprinkled

the blood

upon the altar round
about.

20. And the ram

he cut into its pieces;

and Moses burned

the head,

and the pieces,

and the fat.

21. And the inwards,

and the legs

he washed with water;

and Moses burned

the whole ram

on the altar;

it was a burnt-offering

for a sweet savor to the

Lord;

it was a fire-offering

to the Lord;

as the Lord had com-
manded Moses.

שש

22. And he brought

the other ram,

the ram of consecration;

and Aaron and his sons
laid

וְאֶת־פָּרֹשֶׁתוֹ
שָׂרָף בָּאֵשׁ
מִחוּץ לַמִּחֲנֶה

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
{ אֶת־מֹשֶׁה :

18. וַיָּבִיאוֹ
אֶת־הָאֵד הָעֹלָה
וַיִּסְמְכוּ אֹהֶלְוָם וּבְנָיו

אֶת־יְדֵיהֶם
עַל־רֹאשׁ הָאֵיל :

19. וַיִּשְׁחַט
וַיִּזְרַק מֹשֶׁה
אֶת־הַדָּם

עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :

20. וְאֶת־הָאֵיל
נָפַח לְנִתְחָיו
וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה
אֶת־הָרֹאשׁ

וְאֶת־הַנְּתִיחִים
וְאֶת־הַפֶּתֶר :

21. וְאֶת־הַכִּבְדָּה
וְאֶת־הַכְּרָעִים
רָחַץ בַּמָּיִם
וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה
אֶת־כָּל־הָאֵיל

הַמִּזְבֵּחַ
עֹלָה הוּא
לְרִיח־נִיחָם

אִשָּׁה הוּא לַיהוָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
{ אֶת־מֹשֶׁה :

שש

22. וַיָּבִיאוֹ
אֶת־הָאֵיל הַשֵּׁנִי
אֵיל הַקִּדְשִׁים

וַיִּסְמְכוּ אֹהֶלְוָם וּבְנָיו

13. And Moses brought
Aaron's sons,
and he clothed them
[with] coats,
and he girded them
[with] girdle[s],
and he bound on them
turbans;

as the Lord had com-
manded Moses.

חַמִּישִׁי

14. And he brought

the bullock of the sin-
offering;
and Aaron and his sons
laid
their hands

upon the head

of the bullock of the
sin-offering.

15. And he slaughtered
[it];

and Moses took the
blood,

and he put [it]

upon the horns of the
altar

round about

with his finger,

and he ²cleansed the
altar,

then he poured out the
blood

at the foundation of the
altar,

and he sanctified it,

to make atonement for
it.

16. And he took

all the fat

which is upon the
inwards,

and the lobe of the liver,

and the two kidneys

and their fat;

and Moses burned [them]

on the altar.

17. And the bullock,

and its skin,

and its flesh.

13. וַיָּבִיאוֹ מֹשֶׁה
אֶת־בְּנֵי אֹהֶלְוָם
וַיַּלְבִּשֵׁם כִּתְּנֹת

וַיַּחְגֹּר אֹתָם אֲבָנִים
וַיַּבְשֵׁם לְהִסָּבֵעוֹת
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
{ אֶת־מֹשֶׁה :

חַמִּישִׁי

14. וַיָּבִיאוֹ
אֶת־הַבָּקָר הַחֲטָאֹת
וַיִּסְמְכוּ אֹהֶלְוָם וּבְנָיו

אֶת־יְדֵיהֶם
עַל־רֹאשׁ
הַבָּקָר הַחֲטָאֹת :

15. וַיִּשְׁחַט
וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם
וַיָּתֵן

עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב
בְּאֶצְבָּעוֹ

וַיְחַטֵּא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת־הַדָּם יָצַק
אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ

וַיְקַדְּשֵׁהוּ
לְכַפֵּר עָלָיו :

16. וַיִּקַּח
אֶת־כָּל־הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עַל־הַכִּבְדָּה

וְאֶת־יֶלֶד הַכִּבְדָּה
וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת
וְאֶת־חֲדָקָתָן

וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה
הַמִּזְבֵּחַ :

17. וְאֶת־הַבָּקָר
וְאֶת־עוֹר
וְאֶת־בָּשָׂרוֹ

1) Or. one. 2) Or, purified.

and he put [them] upon
the fat,
and upon the right thigh.

17. And he put the whole
upon the palms of Aaron

and upon the palms of
his sons,
and he waved them

[as] a wave-offering
before the Lord.

28. And Moses took them
from off their palms,

and he burned [them]
on the altar
upon the burnt-offering;

they were a consecra-
tion-offering
for a sweet savor;

it was a burnt-offering
to the Lord.

29. And Moses took
the breast,

and he waved it

[as] a wave-offering
before the Lord;
from the ram of
consecration
was it for Moses as a
portion;

as the Lord had com-
manded Moses.

שְׂבִיעִי

30. And Moses took
of the anointing oil

and of the blood

which [was] upon the
altar,
and he sprinkled upon
Aaron,

upon his garments,

and upon his sons,

and upon the garments
of his sons with him;
and he sanctified

Aaron,
his garments,

and his sons,

and the garments of his
sons with him.

31. And Moses said

וַיִּשֶׂם עַל-הַחֲלָזִים
וַיִּקְדֹּשׁ הִימִין:

27. וַיִּתֵּן אֶת-הַכֹּל
עַל-כַּפֵּי אֶהֱרֹן
וְעַל כַּפֵּי בָנָיו
וַיַּגֵּף אֹתָם

תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה:

28. וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֹתָם

מֵעַל כַּפֵּיהֶם
וַיִּקְרַח בַּמִּזְבֵּחַ
עַל-הַעֹלָה
מִלֵּאִים הֵם
לִדְרֹסִים נִיחָם

אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה:

29. וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת-הַחֹזֶה

וַיַּגֵּיפוּהוּ

תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה

מֵאֵיל הַמִּקְדָּשִׁים
לְמִשְׁחַ הַיָּה לְמִנְחָה
בְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה:

שְׂבִיעִי

30. וַיִּקַּח מֹשֶׁה
מִשְׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וּמִן-הַדָּם

אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּזֶּן עַל-אַהֲרֹן
עַל-בְּגָדָיו
וְעַל-בְּגָדָיו
וְעַל-בְּגָדֵי בָנָיו אֹתָם
וַיִּקְדֹּשׁ אֶת-אַהֲרֹן
אֶת-בְּגָדָיו
וְאֶת-בְּגָדֵי בָנָיו
וַיִּקְדֹּשׁ אֹתָם:

31. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

their hands

upon the head of the
ram.

23. And he slaughtered
[it];

and Moses took of its
blood,

and he put [it]

upon the tip

of Aaron's right ear.

and upon the thumb

of his right hand,

and upon the great toe

of his right foot.

24. And he brought

Aaron's sons;

and Moses put of the
blood

upon the tip

of their right ear,

and upon the thumb

of their right hand,

and upon the great toe

of their right foot;

and Moses sprinkled the
blood

upon the altar round
about.

25. And he took the fat,

and the fat tail,

and all the fat

which is upon the
inwards,

and the lobe of the liver,

and the two kidneys,

and their fat,

and the right thigh.

26. And out of the bas-
ket of unleavened bread,

which [was] before the
Lord,

he took

one unleavened cake,

and one cake of oiled
bread,

and one wafer,

אֶת-יְדֵיהֶם

עַל-רֹאשׁ הָאֵיל:

23. וַיִּשְׁחָטוּ

וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִדָּמָו

וַיִּתֵּן

עַל-תֵּנוּף

אָזֶן-אַהֲרֹן הִימִנִית

וְעַל-בָּהֶן

יָדוֹ הִימִנִית

וְעַל-בָּהֶן

בְּגָלוֹ הִימִנִית:

24. וַיָּבִיאוּ

אֶת-בְּנֵי אֶהֱרֹן

וַיִּתֵּן מֹשֶׁה מִן-הַדָּם

עַל-תֵּנוּף

אָזְנוֹם הִימִנִית

וְעַל-בָּהֶן

יָדָם הִימִנִית

וְעַל-בָּהֶן

בְּגָלָם הִימִנִית

וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה אֶת-הַדָּם

עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

25. וַיִּקַּח אֶת-הַחֵטָב

וְאֶת-הָאֵלֶּה

וְאֶת-כָּל-הַחֲלֵב

אֲשֶׁר עַל-הַקֶּבֶד

וְאֶת יִתְרֹת הַכֶּבֶד

וְאֶת-שְׁתֵּי הַבְּלִיָּת

וְאֶת-חֲדָבָהּן

וְאֶת שְׁוֹק הִימִין:

26. וּמִפַּל מִצּוֹת

אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה

לָקַח

חֶלֶת מִצָּה אֶחָת

וְחֶלֶת דָּחִם שְׁמֹן אֶחָת

וְדִקְקָה אֶחָד

SHEMINEE

שְׁמִינִי

CAP. IX.

.ט.

1. And it came to pass,

on the eight day

Moses called

(to) Aaron and (to) his sons,
and (to) the elders of Israel.

2. And he said unto Aaron:

Take thee

a ⁸calf of the herd

for a sin-offering,

and a ram for a burnt-offering,
without blemish,

and offer [them] before the Lord.

3. And unto the children of Israel
you shall speak, saying:

Take a he-goat

for a sin-offering,

and a calf and a lamb,

[both] a year old,

without blemish,

for a burnt-offering.

4. And an ox and a ram

for peace-offerings,

to sacrifice before the Lord;

and a meal-offering

mingled with oil;

for to-day

the Lord ⁴will appear unto you.

5. And they took

that which Moses had commanded
in the front of the tent;

and all the congregation came near,
and they stood before the Lord.

6. And Moses said:

ו. וַיְהִי

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי

קָרָא מֹשֶׁה

לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו

וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל :

2. וַיֹּאמֶר אֶל-אַהֲרֹן

קַח-לָךְ

עֵגֶל בְּזֶכֶד

לְחַטָּאת

וְאַיִל לְעֹלָה

תָּמִימִם

וְסִקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה :

3. וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

תְּדַבֵּר לֵאמֹר

קַחוּ שְׂעִיר-עִזִּים

לְחַטָּאת

וְעֵגֶל וְכֶבֶשׂ

בְּנֵי-שָׁנָה

תָּמִימִם

לְעֹלָה :

4. וְשׂוֹר וְאַיִל

לִשְׁלָמִים

לְזִבְחֵי לִפְנֵי יְהוָה

וּמִנְחָה

בְּדֹלֶה בַשָּׁמֶן

כִּי הַיּוֹם

יֵהְיֶה נִרְאָה אֵלֵיכֶם :

5. וַיִּקְחוּ

אֶת-אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה

אֶל-פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד

וַיִּקְרְבוּ בְּרִית-הַעֲדָה

וַיַּעֲמֻדוּ לִפְנֵי יְהוָה :

6. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

unto Aaron and unto his sons:

Boil the flesh

[at] the door of the tent of meeting;
and there you shall eat it

and the bread

which is in the basket of the consecration,
as I have commanded,

saying:

Aaron and his sons

shall eat it.

32. And what is left

of the flesh and of the bread
you shall burn with fire.

33. And from the door

of the tent of meeting
you shall not go out

seven days,

until the day when it be fulfilled

the days of your consecration;
for seven days

he shall fill your hands.¹

34. As ²they have done

this day,

[so] has the Lord com-
manded to do,

to make atonement for you.

35. And [at] the door of the tent of meeting

you shall abide day and night

seven days,

and you shall keep

the charge of the Lord,

that you die not;

for so I have been com-
manded.

36. And Aaron and his sons did

all the things

which the Lord had
commanded

by the hand of Moses.

אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו

בִּשְׂקוֹ אֶת-הַבָּשָׂר

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד

וְשָׁם תֹאכְלוּ אוֹתוֹ

וְאֶת-הַלֶּחֶם

אֲשֶׁר בַּסֵּל הַקֹּדֶשׁ

כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי

לֵאמֹר

אַהֲרֹן וּבָנָיו

יֹאכְלוּהָ :

32. וְהַנּוֹתֵר

בַּבָּשָׂר וּבַלֶּחֶם

בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ :

33. וּמִפֶּתַח

אֹהֶל מוֹעֵד

לֹא תֵצְאוּ

שִׁבְעַת יָמִים

עַד יוֹם מְלֹאת

יְמֵי מִלֻּאֵיכֶם

כִּי שִׁבְעַת יָמִים

יִמְלֵא אֶת-יְדֵיכֶם :

34. כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ

בַּיּוֹם הַזֶּה

צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת

לְבַפְּךָ עֲלֵיכֶם

35. וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד

תִּשְׁבּוּ יוֹמָם וּלְיָלָה

שִׁבְעַת יָמִים

וּשְׁמַרְתֶּם

אֶת-מִשְׁמַרְתֵּי יְהוָה

וְלֹא תָמוּתוּ

כִּי-כֵן צִוִּיתִי :

36. וַיַּעַשׂ אַהֲרֹן וּבָנָיו

אֶת-כָּל-דְּבָרִים

אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה

בְּיַד מֹשֶׁה :

1) I. e., consecrate you. 2) Heb., he. 3) Or, a young calf. 4) Heb., appeared.

as the Lord had com-
manded Moses.

11. And the flesh

and the skin

he burned with fire

outside of the camp.

12. And he slaughtered
the burnt-offering;
and Aaron's sons
delivered

unto him

the blood;

and he sprinkled it upon
the altar
round about.

13. And the burnt-
offering
they delivered unto him,

with its pieces,

and the head;

and he burned [them]
upon the altar.

14. And he washed the
inwards
and the legs;

and he burned [them]
upon the burnt-offering
on the altar.

15. And he brought

the oblation of the
people,
and he took

the goat of the sin-
offering
which [was] for the
people,
and he slaughtered it,

and he offered it as a
sin-offering,
like the first.

16. And he brought
the burnt-offering,
and he offered it accord-
ing to the ordinance.
שני

17. And he offered

the meal-offering,

and he filled his palms
of it,
and he burned [it] upon
the altar.

בְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה
{ אֶת־מֹשֶׁה :

11. וְאֶת־הַבָּשָׂר

וְאֶת־הָעוֹר

שָׂרַף בָּאֵשׁ

מִחוּץ לַמַּחֲנֶה :

12. וַיִּשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה

וַיִּמְצְאוּ בָנֵי אֹהֲרֹן

אֵלָיו

אֶת־הַדָּם

וַיִּזְרְקוּהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ

סָבִיב :

13. וְאֶת־הָעֹלָה

הַמִּצִּיאוֹ אֵלָיו

לְנִתְחִיָּה

וְאֶת־הָרֹאשׁ

וַיִּקְמַר עַל־הַמִּזְבֵּחַ :

14. וַיִּרְחַץ אֶת־הַקֶּרֶב

וְאֶת־הַכִּבְדִּים

וַיִּקְמַר עַל־הָעֹלָה

הַמִּזְבֵּחַ :

15. וַיִּקְרֹב

אֶת־קָרְבַּן הָעָם

וַיִּקַּח

אֶת־שִׁעִיר הַחַטָּאת

אֲשֶׁר לָעָם

וַיִּשְׁחַמְּהוּ

וַיַּחַמְּאֻהוּ

כְּרִאשׁוֹן :

16. וַיִּקְרֹב אֶת־הָעֹלָה

וַיַּעֲשֵׂהָ כַּמִּשְׁפָּט :

שְׁנֵי

17. וַיִּקְרֹב

אֶת־הַמִּנְחָה

וַיִּמְלֵא כַּף מִמֶּנָּה

וַיִּקְמַר עַל־הַמִּזְבֵּחַ

This thing

which the Lord had
commanded
you shall do;

then will appear unto
you
the glory of the Lord.

7. And Moses said

unto Aaron:

Come near unto the
altar,
and 'offer thy sin-
offering,

and thy burnt-offering,

and make atonement
for thyself,
and for the people;

and 'offer

the oblation of the
people,
and make atonement
for them;

as the Lord had com-
manded.

8. And Aaron came near

unto the altar;

and he slaughtered

the calf of the sin-
offering
which [was] for himself.

9. And the sons of Aaron
brought

the blood

unto him;

and he dipped his finger
in blood.

and he put [it]

upon the horns of the
altar,
then he poured out the
blood

at the foundation of the
altar.

10. And the fat,

and the kidneys,

and the lobe

from the liver

of the sin-offering,

he burned on the altar

וְהַדָּבָר

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
תַּעֲשֶׂוּ

וַיֵּרָא אֲלֵיכֶם

כְּכֹד יְהוָה :

7. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל־אַהֲרֹן

קְרֹב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ

וַעֲשֵׂה אֶת־חַטָּאתְךָ

וְאֶת־עֹלֹתְךָ

וּכְפָר בַּעֲדֶךָ

וּבַעֲד־הָעָם

וַעֲשֵׂה

אֶת־קָרְבַּן הָעָם

וּכְפָר בְּעֵדֶם

בְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה :

8. וַיִּקְרֹב אַהֲרֹן

אֶל־הַמִּזְבֵּחַ

וַיִּשְׁחַט

אֶת־עֹגֶל הַחַטָּאת

אֲשֶׁר־לוֹ

9. וַיִּקְרִיבוּ בָנֵי אֹהֲרֹן

אֶת־הַדָּם

אֵלָיו

וַיִּטְבֹּל אֶצְבְּעוֹ

בַּדָּם

וַיָּתֵן

עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ

וְאֶת־הַדָּם יָצַק

אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ :

10. וְאֶת־הַכִּבְדִּים

וְאֶת־הַלֹּבֶת

וְאֶת־הַיֶּסֶד

מִן־הַכֶּבֶד

מִן־הַחַטָּאת

הַמִּקְרִיב הִמְזִיבָהּ

and they blessed the
people;
and the glory of the
Lord appeared
unto all the people.

שְׁלִישִׁי

24. And [there] came
forth fire
from before the Lord,

and it consumed upon
the burnt-offering

and the ¹fat;

and all the people saw
[it],
and they shouted,

and they fell upon their
faces.

י

1. And [there] took
Aaron's sons,
Nadab and Abihu,

each man his ²firepan,

and they put in them fire,

and they put upon it
incense,
and they offered before
the Lord
strange fire,

which he had not com-
manded them.

2. And [there] came
forth fire
from before the Lord,

and it ³devoured them,

and they died before
the Lord.

3. And Moses said
unto Aaron:

This is what the Lord
spoke,
saying:

By those that are near
me I will be sanctified,
and before all the people

I will be glorified;

and Aaron kept silent.

4. And Moses called

(to) Mishael

and (to) Elzaphan,

וַיִּבְרְכוּ אֶת־הָעָם
וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה
אֶל־כָּל־הָעָם;

שְׁלִישִׁי

24. וַתֵּצֵא אֵשׁ
מִלְּפָנֵי יְהוָה
וַתֹּאכַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ

אֶת־הָעֹלָה
וְאֶת־הַחֲלָבִים

וְכָל־אֶת־כֶּסֶּם־הָעֵם

וְכָל־הָעָם
וַיִּשָּׁאוּ קוֹלָם

וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם :

CAP. X.

1. וַיִּקְחוּ בְנֵי־אַהֲרֹן
נָדָב וַאֲבִיהוּא

אִישׁ מִחַתָּתוֹ

וַיִּתְּנוּ בָהֶן אֵשׁ

וַיִּשְׂמוּ עָלֶיהָ קִמְדָּת
וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה
אֵשׁ זָרָה

אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם :

2. וַתֵּצֵא אֵשׁ
מִלְּפָנֵי יְהוָה
וַתֹּאכַד אוֹתָם

וַיָּמָתוּ לִפְנֵי יְהוָה :

3. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־אַהֲרֹן

הִנֵּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה
לֵאמֹר

בְּקִרְבִּי אֶקְדֹּשׁ
וְעַל־פְּנֵי כָל־הָעָם
אֶקְדֹּשׁ

וְכָל־הָעָם
וְאַהֲרֹן שָׁמָּה

וְהָעֹלָה
וְהַשְּׁלָמִים :

23. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה

אֶל־מִישָׁאֵל

וְאֶל־אֶלְצָפָן

besides the burnt-
offering of the morning

18. And he slaughtered
the ox

and the ram,

the sacrifice of peace-
offering

which [was] for the
people;

and Aaron's sons
delivered

the blood unto him,

and he sprinkled it upon
the altar

round about.

19. And the ¹fat

of the ox

and of the ram,

the fat tail, and the co-
vering [of the inwards],

and the kidneys,

and the lobe of the liver.

20. And they put

the ¹fat

upon the breasts,

and he burned the ¹fat

on the altar.

21. And the breasts

and the right thigh

Aaron waved

[for] a wave-offering
before the Lord;

as Moses had comman-
ded.

22. And Aaron raised

his hands

toward the people,

and he blessed them;

and he came down

from offering the sin-
offering,

and the burnt-offering,

and the peace-offerings.

23. And Moses and
Aaron went

into the tent of meeting,

then they came out,

מִדְבַּר עֹלֶת הַקָּדָר :

18. וַיִּשְׁחַט אֶת־הַעֹז :

וְאֶת־הָאֵיל :

וְזֶבַח הַשְּׁלָמִים

אֲשֶׁר לָעָם

וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אַהֲרֹן

אֶת־הַדָּם אֵלָיו

וַיִּזְרְקוּהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ

סָבִיב :

19. וְאֶת־הַחֲלָבִים

מִן־הָעֹז

וּמִן־הָאֵיל

הָאֵלֶּה וְהַמִּכְסָּה

וְהַכִּלְיֹת

וַיִּתֵּרֶת הַקָּדָר :

20. וַיִּשְׂמוּ

אֶת־הַחֲלָבִים

עַל־הַחֲזוֹת

וַיִּקְמַר הַחֲלָבִים

הַמִּזְבֵּחַ :

21. וְאֵת הַחֲזוֹת

וְאֵת זֶקֶן הַיָּמִין

הֵנִיף אַהֲרֹן

תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה

כְּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה :

22. וַיִּשָּׂא אַהֲרֹן

אֶת־יָדָיו יָדָיו ק'

אֶל־הָעָם

וַיִּבְרַכֶּם

וַיֵּרֵד

מִתְּנוּפַת הַחַטָּאת

וְהָעֹלָה

וְהַשְּׁלָמִים :

23. וַיֵּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד

וַיֵּצְאוּ

thou shalt not drink,
thou, nor thy sons with thee,
when you go
into the tent of meeting,
that you die not;
[it shall be] a perpetual statute
for your generations.

10. And ²that you may distinguish
between the holy

and (between) the ⁴common,
and between the unclean

and (between) the clean.

11. And ²that you may teach
the children of Israel

all the statutes

which the Lord has spoken
unto them

by the hand of Moses

רביעי

12. And Moses spoke,

unto Aaron,

and unto Eleazar

and unto Ithamar,

his sons that were left

Take the meal-offering

that is left of the fire-offerings of the Lord,
and eat it unleavened

beside the altar;

for it is most holy.

13. And you shall eat it
in a holy place,

because [it is] thy appointed portion
and it is the appointed portion of thy sons
out of the fire-offerings of the Lord;
for so I have been commanded.

14. And the breast of the wave-offering

את-תשתה
אתה וּבְנֶיךָ אִתְּךָ
בְּבִאכֶם
אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד

וְלֹא תָמוּתוּ
מִפְּנֵי עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם:

10. וְנִבְרָא לְךָ

בֵּין הַקֹּדֶשׁ

וּבֵין הַחֹל

וּבֵין הַטְּמֵא

וּבֵין הַטְּהוֹר:

11. וְלִהְיוֹת

אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֵת כָּל הַחֻקִּים

אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה

אֲלֵיהֶם

בְּיַד-מֹשֶׁה:

רביעי

12. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה

אֶל-אַהֲרֹן

וְאֶל אֱלֶעָזָר

וְאֶל-אִיתָמָר

בְּנָיו הַנּוֹתָרִים

קְחוּ אֶת-הַמִּנְחָה

הַנּוֹתָרֶת מֵאֲשֵׁי יְהוָה

וְאִכְלוּהָ מִצֹּדֶת

אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ

כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא

13. וְאִכְלֹתֶם אֹתָהּ

בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ

כִּי-חֶקֶךָ

וְחֶק-בְּנֵיךָ הוּא

מֵאֲשֵׁי יְהוָה

כִּי-כִן צֻוֵּיתִי:

14. וְאֵת חֶזֶק הַתְּנוּפָה

the sons of Uzziel,
the uncle of Aaron,
and he said unto them:
Come near,

carry your brethren
from before the sanctu-
ary
outside of the camp.

5. And they came near,

and they carried them
in their coats
outside of the camp,

as Moses had spoken.

6. And Moses said

unto Aaron,

and to Eleazar and to
Ithamar,
his sons:

Your beads

you shall not let ¹go
loose,

and your garments you
shall not rend,
that you die not,

and that he be [not]
angry with all the
congregation;

but your brethren,

all the house of Israel,

may ²weep for the
burning
which the Lord has
kindled.

7. And from the door

of the tent of meeting

you shall not go out,

lest you die;

for the anointing oil
of the Lord
is upon you;

and they did according
to the word of Moses.

8. And the Lord spoke

unto Aaron,

saying:

9. Wine or strong drink

בְּנֵי עֻזִּיאֵל
דָּד אַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
קִרְבוּ

שִׂיאוּ אֶת-אֲחֵיכֶם
מִמֶּת פְּנֵי-הַקֹּדֶשׁ
אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה:

4. וַיִּקְרְבוּ

וַיִּשְׂאוּ בְּחֻלָּתָם
אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה

כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה:

6. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל-אַהֲרֹן

וְדָאֵעָזָר וְלִאִיתָמָר

בְּנָיו

רִאשֵׁיכֶם

אֶל-תִּפְרְעוּ

וּבְגֵדֵיכֶם לֹא-תִפְרְצוּ

וְלֹא תָמוּתוּ

וְעַל כָּל-הָעֵדָה

יִקְצֹף

וְאֲחֵיכֶם

כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל

יִבְכּוּ אֶת-הַשִּׁרְפָּה

אֲשֶׁר שִׂרְף יְהוָה:

7. וּמִפֶּתַח

אֹהֶל מוֹעֵד

לֹא תֵצְאוּ

פֶּן-תָּמוּתוּ

כִּי-שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה יְהוָה

עֲלֵיכֶם

וַעֲשׂוּ כְדִבְרֵי מֹשֶׁה:

8. וַיְדַבֵּר יְהוָה

אֶל-אַהֲרֹן

לֵאמֹר:

9. יַיִן וְשִׁכָּר

1) Or, grow long; some ancient versions render: Uncover not your heads. 2) Or, bewep the, etc; bewail
3) Or, you shall. etc. 4) Or, unholy.

the sin of the congrega-
tion,
to make atonement for them
before the Lord.

18. Behold,

Its blood was not
brought
Into the sanctuary
within;
you should certainly
have eaten it
in the sanctuary,
as I have commanded.

19. And Aaron spoke

unto Moses:
Behold, to-day they
have offered
their sin-offering

and their burnt-offering

before the Lord;

and [there] have befallen
me [things] like these;

and [if] I had eaten [the]
sin-offering to-day,
would it be pleasing in
the eyes of the Lord?

20. When Moses heard
[that].
then it was pleasing in
his eyes.

יא
שש

1. And the Lord spoke
unto Moses and unto
Aaron,
saying unto them:

2. Speak

unto the children of
Israel,
saying:

These are the living
creatures
which you may eat

of all the beasts

that are upon the earth.

3. Whatsoever ³has a
parted hoof,
⁴and the hoofs are com-
pletely divided,
[and] ⁵brings up [the]
end

את-עון העדה
זכר עליהם
לפני יהוה :

18. הן
לא-הובא את-דמם
אל-הקדש פנימה
אכול תאכלו אתה
בבית

כאשר צויתי :
19. וידבר אהרן

אל-משה
הן היום הקריבו
את-הטאתם
ואת-עלתם
לפני יהוה

ותקראנה אתי
{ פארה
ואכלתי מטאת היום
היטב בעיני יהוה :
20. וישמע משה
נטיטב בעיניו :

CAP. XI.
שש

1. וידבר יהוה
אל-משה ואהרן
לאמר אלהם :

2. דברו
אל-בני ישראל
לאמר

זאת החיה
אשר תאכלו
מכל-בהמה
אשר ער-הארץ :

3 כל מפרסת פרסה
ושעתי שסע פרסת
מזלת גרה

and the thigh of the
heave-offering
you shall eat

in a clean place;

thou, and thy sons, and
thy daughters
with thee;

for [as] thy appointed
portion,
and the appointed
portion of thy sons,
they were given

out of the sacrifices of
the peace-offerings
of the children of Israel.

15. The thigh of the
heave-offering
and the breast of the
wave-offering
with the fire-offerings
of the fat
they shall bring,

to wave [it for] a wave-
offering
before the Lord;

and it shall belong to
thee,
and to thy sons with
thee,
as ^aa perpetual statute;

as the Lord has com-
manded Moses.
חמישי

16. And the goat of the
sin-offering

Moses diligently sought,
and, behold, it was
burned;
and he was angry

with Eleazar

and with Ithamar,

Aaron's sons that were
left,
saying:

17. Why have you not
eaten
the sin-offering

in the place of the
sanctuary,
seeing it is most holy,

and he has given it to
you
to ²bear

ואת השוק התרומה
תאכלו

במקום מהור
אתה ובניך ובנותיך

אתה
כחלק
וחלק-בניך
נתנו

מזבחן שלמי
בני ישראל :

15. שוק התרומה
וחזה התנופה
על אשף החלבים
יביאו

להניף תנופה
לפני יהוה

והיה לה
ורבניה אתה
לחק-עולם

כאשר צוה יהוה :
חמישי

16. ואת השעיר
{ החטאת

דרש דרש משה
והנה שרף
ניקצף

על-אדנור
ועל-איתמר
בני אהרן הנותרים
לאמר :

17. מדוע לא-אכלתם
את-החטאת

במקום הקדש
כי-קדש קדש הוא

ואתה נתן לכם
לשאת

1) Or, anointed portion for ever. 2) Or, take away. 3) Heb., parts the hoof. 4) Heb., and divided a division [in the] hoofs; or, and is cloven-footed. 5) or, chews.

10. But whatsoever has not fins and scales in the seas, and in the rivers, of all creeping thing[s] of the waters, and of all the living creature[s] that [are] in the waters, they are an abomination to you.

11. And an abomination they shall be to you; of their flesh you shall not eat, and their carcass you shall ¹¹abominate

12. Whatsoever has not fins and scales in the waters, is an abomination to you.

13. And these you shall ¹¹abominate of the fowl; they shall not be eaten, they are an abomination; the ²eagle, and the ³gier-eagle, and the ospray.

14. And the ⁵kite, and the ⁶falcon after its kind.

15. Every raven after its kind.

16. And the ⁷ostrich, and the night-hawk, and the ⁸seamew, and the hawk after its kind.

17. And the little owl, and the cormorant, and the great owl.

18. And the ⁹horned owl, and the pelican, and the ¹⁰vulture.

19. And the stork,

10. וְכָל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סנפיר וקשקשת בַּיָּם וּבְנָחְלִים מִכָּל שֶׁרֶץ הַמַּיִם וּמִכָּל גִּשְׁשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר בַּמַּיִם שֶׁקֶץ הֵם לָכֵם :

11. וְשֶׁקֶץ יִהְיוּ לָכֵם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וְאֶת-נִבְלָתָם תִּשְׂקֹצוּ :

12. כָּל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סנפיר וקשקשת בַּמַּיִם שֶׁקֶץ הוּא לָכֵם :

13. וְאֵת-אֵלֶּה תִּשְׂקֹצוּ מִן-הָעוֹף לֹא יֹאכְלוּ שֶׁקֶץ הֵם אֶת-הַנֶּשֶׁךְ וְאֶת-הַפֶּהֶם וְאֵת הַזְּעִזְיָה :

14. וְאֶת-הַדָּאָה וְאֶת-הָאֵיָה לְמִינֶיהָ :

15. אֶת-כָּל-עֹרֵב לְמִינוֹ וְאֵת בֵּת הַיַּעֲנָה וְאֶת-הַתַּחֲמָס וְאֶת-הַשִּׁחָף וְאֶת-הַנֶּזֶץ לְמִינֵהוּ :

17. וְאֶת-הַכֶּפֶס וְאֶת-הַיִּנְשׁוּף :

18. וְאֶת-חַת-הַנְּשָׁמָת וְאֶת-הַקָּצֵה וְאֶת-הַרְחָם :

19. וְאֵת הַחֲסִידָה

among the beast[s],

that may you eat.

4. Nevertheless

these you shall not eat,

of those that ¹bring up [the] cud,

or of those that have a parted hoof: the camel,

because he brings up [the] cud

but he has no parted hoof,

he is unclean to you.

5. And the ²coney,

because he brings up [the] cud,

but he has no parted hoof, he is unclean to you.

6. And the hare,

because she brings up [the] cud,

but has no parted hoof, she is unclean to you.

7. And the swine,

because he has a parted hoof,

and [the] hoof is completely divided, but he chews not [the] cud,

he is unclean to you.

8 Of their flesh

you shall not eat,

and their carcass you shall not touch; they are unclean to you.

9. These you may eat

of all that [are] in the waters:

Whatsoever has

fins and scales

in the waters,

in the seas, and in the rivers, that may you eat.

בְּבִהְמָה

אֲתָהּ תֹאכְלוּ :

4. אֲדָּה

אֶת-זֶה לֹא תֹאכְלוּ

מִמַּעְלֵי הַגֶּרֶה

וּמִמַּפְרָסֵי הַפֶּרֶסָה

אֶת-הַנֶּזֶךְ

כִּי-מַעְלֶה גֶרֶה הוּא

וּפֶרֶסָה אֵין לוֹ

מַפְרָם :

מִמָּה הוּא לָכֵם :

5. וְאֶת-הַשֶּׁפֶן

כִּי-מַעְלֶה גֶרֶה הוּא

וּפֶרֶסָה לֹא יִפְרִים

מִמָּה הוּא לָכֵם :

6. וְאֶת-הָאֶרְנֶבֶת

כִּי-מַעְלֶה גֶרֶה הוּא

וּפֶרֶסָה לֹא הַפֶּרֶסָה

מִבְּנֵיהָ הוּא לָכֵם :

7. וְאֶת-הַחֲזִיר

כִּי-מַפְרָם פֶּרֶסָה הוּא

וְשִׁמְעָה שִׁמְעָה פֶּרֶסָה

וְהוּא גֶרֶה לֹא יִנָּרֵךְ

מִמָּה הוּא לָכֵם :

8. מִבְּשָׂרָם

לֹא תֹאכְלוּ

וּבְנִבְלָתָם לֹא תִנָּעוּ

מִמֵּינֵם הֵם לָכֵם :

9. אֶת-זֶה תֹאכְלוּ

מִכָּל אֲשֶׁר בַּמַּיִם

כָּל אֲשֶׁר-לוֹ סנפיר וקשקשת

בַּמַּיִם

בַּיָּם וּבְנָחְלִים

אֲתָם תֹאכְלוּ :

1) Or, chew. 2) Or, Hyrax Syriacus; rock-badger; jerboa; wabber. 3) Or, great vulture. 4) Or, ossifraga. 5) Or, vulture. 6) Or, kite. 7) Or, owl. 8) Or, cuckoo. 9) Or, swan. 10) Or, gier-eagle. 11) Or, detes.

whosoever touches them shall be unclean.

27. And whatsoever goes upon its ¹feet.

among all the living creatures, that go upon four [feet], they are unclean to you;

whosoever touches their carcass shall be unclean until the evening.

28. And he that bears their carcass

shall wash his clothes,

and he shall be unclean until the evening; they are unclean to you.

29. And these are to you the unclean among the creeping thing[s]

that creep upon the earth: the weasel,

and the mouse,

and the ⁵great lizard after its kind.

30. And the ⁶gecko, and the ⁶land-crocodile,

and the ⁷lizard,

and the ⁸sand-lizard⁷

and the ⁸chameleon.

31. These are

the unclean to you

among all the creeping thing[s];

whosoever touches them

when they are dead,

shall be unclean until the evening.

32. And every [thing]

upon which it falls

[any] of them,

when they are dead,

shall be unclean;

whether [it be] a vessel of wood.

כִּרְחֹק עָלֵיהֶם יִמָּאֵם

27. וְכִלְיָהוּ עַל כַּפְּיוֹ

בְּכָל הַחַיָּה הַלֹּכֶת עַל-אַרְבַּע

מִמֵּאִים הֵם לָכֵן כִּרְחֹק עַד-הָעֶרֶב

28. וְהַנֶּשֶׂא אֶת-נִבְלָתָם

יִכְבֶּם בְּדִרְיוֹ

וּמִמָּא עַד-הָעֶרֶב מִמֵּאִים הֵמָּה לָכֵן

29. וְזֵה לָכֵן הַמֵּאֵם בְּשָׂרָן הַשָּׂרָץ עַל-הָאָרֶץ

הַחֹד וְהַעֲכָר וְהַצִּבְלָה לְמִינֵהוּ

30. וְהַגִּמְלָה וְהַכֹּחַ וְהַמָּצָה

וְהַחֲמִט וְהַתְּשֻׁמַּת

31. אֵלֶּה הַמִּמָּאִים לָכֵן בְּכָל-הַשָּׂרָץ

כִּרְחֹק עָלֵיהֶם

בְּמָתָם יִמָּא עַד-הָעֶרֶב

32. וְכִלְיָהוּ עַל-כָּל

אֲשֶׁר-יִפֹּל עָלָיו מֵהֶם

בְּמָתָם יִמָּא

מִכָּל-כֵּל-עֵץ

the ¹heron after its kind,

and the ²hoopoe,

and the bat.

20. ³Every winged creeping thing that goes upon four [feet]

is an abomination to you.

21. Nevertheless these you may eat of all winged creeping thing[s]

that go upon four [feet],

which have legs

above their feet,

to leap with them

upon the earth.

22. [Even] these of them you may eat:

the ⁴locust after its kind,

and the ⁴bald locust after its kind,

and the ⁴cricket after its kind.

and the ⁴grasshopper after its kind.

23. But every winged creeping thing,

which has four feet,

is an abomination to you.

24. And by these shall you become unclean,

whosoever touches their carcass

shall be unclean until the evening.

25. And whosoever bears

[aught] of their carcass

shall wash his clothes,

and he shall be unclean until the evening.

26. Every beast

that has a parted hoof,

which is not completely divided,

or it brings not up [the] cud,

is unclean to you;

הָאֵנָפֶה לְמִינֵהּ

וְאֶת-הַחֹכִיפֶת וְאֶת-הַעֲטָף

20. כָּל שָׂרָץ הָעוֹף הַלֹּכֶת עַל-אַרְבַּע

שֶׁקֶץ הוּא לָכֵן 21 אֵלֶּה אֲתֹהֶת-תֹּאכְלוּ מִכָּל שָׂרָץ הָעוֹף

הַלֹּכֶת עַל-אַרְבַּע אֲשֶׁר-לֹא לֵקַי כְּרַעֲמִים

מִמַּעַל לְרַגְלָיו

לְנַתֵּן בָּהֶן עַל-הָאָרֶץ

22. אֵת-אֵלֶּה מֵהֶם תֹּאכְלוּ

אֶת-הָאֵרָפָה לְמִינוֹ וְאֶת-הַסִּפְסָף לְמִינֵהוּ

וְאֶת-הַקִּרְגֵּל לְמִינֵהוּ וְאֶת-הַחֲבִל לְמִינֵהוּ

23. וְכִלְיָהוּ עַל-הָעוֹף אֲשֶׁר-לֹא אַרְבַּע רַגְלִים

שֶׁקֶץ הוּא לָכֵן 24. וְלֹאֵלֶּה תִּמָּאֵם

כִּלְיָהוּ עַד-הָעֶרֶב יִמָּא עַד-הָעֶרֶב

25. וְכִלְיָהוּ עַד-הָעֶרֶב עַד-הָעֶרֶב

26. לְכָל-בְּהֵמָה אֲשֶׁר הוּא מִפְרֶסֶת

פֶּרֶסָה וְשִׁסְעוֹ אֵינָה שֹׁמֵעַת

וְגִדָה אֵינָה מַעֲלָה מִמֵּאִים הֵם לָכֵן

1) Or, ibis. 2) Or, lapwig. 3) Or, All flying insects. 4) Or, These are four kinds of locusts or grasshoppers which are not certainly known. 5) Or, tortoise. 6) Probably denoting four kinds of lizards. 7) Or, small. 8) Or, mole.

shall be unclean.

27. And when [aught]
of their carcass falls
upon any sowing seed

which is to be sown,

it is clean.

38. But when water is
put
upon seed,

and [aught] of their
carcass falls upon it,
it is unclean to you.

39. And when it dies

any beast

which is ⁴to you

for food;

he that touches its
carcass
shall be unclean until
the evening.

40. And he that eats of
its carcass
shall wash his clothes,

and he shall be unclean
until the evening;
and he that bears its
carcass
shall wash his clothes,

and he shall be unclean
until the evening.

41. And every creeping
thing
that creeps upon the
earth
is an abomination;

it shall not be eaten.

42. Whatsoever goes

upon [the] belly,

and whatsoever goes

upon four [feet],

even whatsoever has
many feet
of all the creeping
thing[s]

that creep upon the
earth,
them you shall not eat;

for they are an abomi-
nation.

43. You shall not make
abominable
⁵your souls

יִמָּא :

37. וְכִי יִפֹּל מִבְּלֹתָם

עַל-כֶּדֶר זֶרַע זֶרַע

אֲשֶׁר יִזְרַע

מִחוּר הוּא :

38. וְכִי יִתֵּן מַיִם

עַל-זֶרַע

וְנָפַל מִבְּלֹתָם עָלָיו

טָמֵא הוּא לָכֶם :

39. וְכִי יָמוּת

מִן-הַבְּהֵמָה

אֲשֶׁר-הִיא לָכֶם

לֶאֱכֹלָה

הַנֹּגֵעַ בְּבִלְתָּהּ

יִמָּא עַד-הָעֶרֶב :

40. וְהָאֹכֵל מִבְּלֹתָהּ

יִכְבֶּם בְּגָדָיו

וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב

וְהַנֹּשֵׂא אֶת-בְּלֹתָהּ

יִכְבֶּם בְּגָדָיו

וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב :

41. וְכָל-הַשֹּׁרֵץ

הַשֹּׁרֵץ עַד-הָאָרֶץ

שִׁקָּץ הוּא

לֹא יֵאָכֵל :

42. כֹּל הוֹלֵךְ

עַל-בָּטֶן

וְכָל הוֹלֵךְ

עַל-אַרְבַּע

עַד-כִּדְמֵי-בִּתְרֵי-רַגְלָיו

לֹכֵד-הַשֹּׁרֵץ

הַשֹּׁרֵץ עַד-הָאָרֶץ

לֹא תֹאכְלוּם

כִּי-שִׁקָּץ הֵם :

43. אֶת-חַיְשֵׁיכֶם

אֶת-נַפְשֵׁיכֶם

or raiment,

or skin,

or sack,

every vessel

that work is done

therewith,

shall be brought into
water,

and it shall be unclean
until the evening,
then shall it be clean.

שְׁבִיעִי

33. And every earthen
vessel

whereinto [any] of
them falls, {

whatsoever is in it

shall be unclean,

and ¹[the vessel] you
shall break.

34. All food [therein]

which may be eaten,

that on which water
comes,

shall be unclean;

and all drink

that may be drunk

in every [such] vesse-

shall be unclean.

35. And every thing

upon which [aught]
of their carcass falls {

shall be unclean;

an oven, or a ²range for
pots

shall be ³broken in
pieces;

they are unclean,

and unclean they shall
be to you.

36. Nevertheless a
fountain or a pit
of a gathering of water,

shall be clean;

but ⁴he that touches
their carcass

אוֹ כְּלִי

אוֹ-עוֹר

אוֹ שֹׁק

כֶּל-כְּלִי

אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה מִלֶּאכָה

בָּהֶם

בַּמַּיִם יוֹכֵא

וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב

וְטָהֵר :

שְׁבִיעִי

33. וְכָל-כְּלִי-חֶרֶשׁ

אֲשֶׁר-יִפֹּל מֵהֶם

אֶל-תוֹכּוֹ

כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכּוֹ

יִמָּא

וְאֹתוֹ תִשְׁבְּרוּ :

34. מִכָּל-הָאֹכֵל

אֲשֶׁר יֵאָכֵל

אֲשֶׁר יָבֹוא עָלָיו מַיִם

יִמָּא

וְכָל-מִשְׁקָה

אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה

בְּכָל-כְּלִי

יִמָּא :

35. וְכָל

אֲשֶׁר-יִפֹּל מִבְּלֹתָם

עָלָיו

יִמָּא

תַּנּוּר וְכִבְרִים

יִתֵּן

מִמַּיִם הֵם

וְטָמֵאִים יִהְיוּ לָכֶם :

36. אֲךָ מַעְיָן וְכוּר

מִקְוֵה מַיִם

יִהְיֶה מְטוֹהַר

וְנֹגֵעַ בְּבִלְתָּם

1) Heb., and it you, etc. 2) Or, stew-pan. 3) Or, that which. 4) Or, allowed to you, 5) Or, your selves. 6) Or, destroyed.

לְאֹמֹר: 2. בַּכֹּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֹמֹר
אִשָּׁה כִּי תִזְרֹעַ וַיִּגְדֶּה זָכָר וּמִמָּאָה שְׁבַעַת
יָמִים כִּימִי. נָדַת דָּוָתָהּ תִּטְמָא: 3. וּבְיוֹם
הַשְּׁמִינִי יִמָּלֵךְ בְּשֶׁר עֲרֻקְתּוֹ: 4. וּשְׁלֹשִׁים
יּוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תִּשָּׁב בְּדָמֵי מַהֲרָה
בְּכָל-קֹדֶשׁ לֹא-תִנָּע וְאֶת-הַמִּקְדָּשׁ לֹא-תִבֹּא
עַד-מִלֵּאת יָמֵי מַהֲרָה: 5. וְאִם נִקְבְּהָ תֵלֶךְ
וּמִמָּאָה שְׁבַעִים כְּנֻדָּתָהּ וּשְׁנָיִם יּוֹם
וּשְׁשֶׁת יָמִים תִּשָּׁב עַל-דָּמֶיךָ מַהֲרָה:
6. וּבְמִלְאָתָּה יִמֵּן מַהֲרָה לָּבֹן אוֹ לְבַת
תִּכְיֶיךָ כָּבֹשׁ בְּוָשְׁנָתוֹ לְעֵלָהּ וּבְוָיוֹנָהּ
אוֹ-חֵר לְחַטָּאת אֶל-פֶּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד אֶרֶץ-
הַכְּהֵן: 7. וְהַקְרִיב לָּהּ קֹדֶשׁ יְהוָה וּכְפָר עָלֶיהָ
וּמַהֲרָה כְּמִקְדָּשׁ דָּמִיָּה זֹאת תֹּוֹרַת הַיִּלְדוֹת
לְזָכָר אוֹ לְנִקְבָּה: 8. וְאִם-לֹא תִמָּצֵא יְדֵהָ
בְּיָשׁוּעַ וְנִקְבְּתָה שְׁתֵּי-חֲרָדִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי
יְהוָה אֶחָד לְעֵלָהּ וְאֶחָד לְחַטָּאת וּכְפָר
עָלֶיהָ כִּכְהֵן וּמַהֲרָה:

יב

CAP. XIII.

1. And the Lord spoke
unto Moses and unto
Aaron,
saying:

2. When a man shall
have

in the skin of his flesh
a ³rising

or a ⁴scab,

or a bright spot,

and it shall become in
the skin of his flesh
the plague of leprosy,

then he shall be brought
unto Aaron the priest,
or unto one of his sons
the priests,

3. And the priest shall
see
the plague

1. וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן
לְאֹמֹר:

2. אִם אָדָם
כִּי-יִהְיֶה
בְּעוֹר-בְּשָׁרוֹ
שִׁטָּת

אוֹ-סַפְחָת
אוֹ בִּהְרַת

וְהָיָה בְּעוֹר-בְּשָׁרוֹ
לְנֹגַע צָרַעַת

וְהִנָּבֵא
אֶל-אַהֲרֹן כֹּהֵן

אוֹ אֶל-אֶחָד מִבְּנָיו
הַכֹּהֲנִים:

3. וַיֵּרָאָה כִּהְיָה
אֶת-הַנֹּגַע

with any creeping thing
that creeps,

and you shall not make your-
selves unclean with them,
that you should ¹become
unclean by them.

44. For I am the Lord
your God;

you shall therefore
sanctify yourselves,
and you shall be holy;

for I am holy;

and you shall not ²make
unclean
your souls

with any creeping thing
that moves upon the
earth.

מִפְטִיר

45. For I am the Lord
that brought you up

out of the land of Egypt,

to be your God;

you shall therefore be
holy,
for I am holy.

46. This is the law

of the beast, and of the
fowl,

and of every living
creature

that moves in the
waters,

and of every creature
that creeps upon the
earth.

47. To distinguish

between the unclean

and (between) the clean,

and between the living
creature that may be eaten

and (between) the living
creature
that may not be eaten.

THAZREEA

יב

בְּכָל-הַשָּׂרִץ
הַשֹּׁרֵץ

וְלֹא תִטְמָאוּ בָהֶם
וְנִטְמַתֶּם חֲסֵר אֶבְרָם:

44. כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם

וְהִתְקַדַּשְׁתֶּם
וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים

כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי
וְלֹא תִטְמָאוּ

אֶת-נַפְשֵׁיכֶם
בְּכָל-הַשָּׂרִץ

הַרְמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ:
מִפְטִיר

45. כִּי אֲנִי יְהוָה
הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְהִיטֵב כֶּכֶם לְאֱלֹהִים

וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי:

46. זֹאת תֹּוֹרַת
הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף

וְכָל נֶפֶשׁ הַחַיָּה
הַרְמֵשֶׁת בַּמַּיִם

וְלִכְרֵ נֶפֶשׁ
הַשָּׂרִץ עַל-הָאָרֶץ:

47. לְהַבְדִּיל
בֵּין הַטְּמֵא

וּבֵין הַטָּהוֹר
וּבֵין הַחַיָּה הַנֹּאכֶלֶת

וּבֵין הַחַיָּה
אֲשֶׁר לֹא תֹאכַל:

תִּזְרִיעַ

CAP. XII.

1. And the Lord spoke
unto Moses,

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

and he shall be clean.

7. But if the scab
spread abroad

in the skin,

after he has shown
himself
unto the priest

for his cleansing,

then he shall show him-
self a second [time]
unto the priest.

8. And the priest shall
see [him];

and ^{if} the scab be
spread

in the skin,

then the priest shall
pronounce him unclean;
it is a leprosy.

9. When the plague of
leprosy is in a man,

then he shall be brought
unto the priest.

10. And the priest shall
see [him];

and ^{if} [there be] a
white rising
in the skin,

and it have turned the
hair white,

and [there be] ^{quick}
raw flesh

in the rising.

11. It is an old leprosy

in the skin of his flesh,

and the priest shall
pronounce him unclean;
he shall not shut him up,

for he is unclean.

12. And if the leprosy
break out abroad

in the skin,

and the leprosy cover

all the skin of [him that
has] the plague
from his head even unto
his feet,

וְטָהַר:

7. וְאִם-פִּשְׁתָּה תִפְשֹׁתָה
בַּמַּסְפַּחַת

בְּעוֹר

אַחֲרֵי הִקְאָתוֹ

אֶל-הַכֹּהֵן

לְטַהַרְתּוֹ

וְנִרְאָה שֵׁנִית

אֶל-הַכֹּהֵן:

8. וְנִרְאָה הַכֹּהֵן

וְהָיָה פִּשְׁתָּה

בַּמַּסְפַּחַת

בְּעוֹר

וּמִמָּאוֹ הַכֹּהֵן

צִרְעַת הוּא:

9. נִגַּע צִרְעַת

כִּי תִהְיֶה בָאָדָם

וְהוּבָא אֶל-הַכֹּהֵן:

10. וְנִרְאָה הַכֹּהֵן

וְהָיָה שְׂאֵת-דָּבָרָה

בְּעוֹר

וְהָיָה הַכֹּהֵן

שֹׁעֵר לָבוֹן

וּמִחֵית בָּשָׂר מִי

בִּשְׂאֵת:

11. צִרְעַת נוֹשֵׁנָת הוּא

בְּעוֹר בָּשָׂרוֹ

וּמִמָּאוֹ הַכֹּהֵן

לֹא יִסְגְּלוֹנוּ

כִּי טָמֵא הוּא:

12. וְאִם-פָּרוּחַ תִּפְרֹחַ

הַצִּרְעַת

בְּעוֹר

וּכְסָתָה הַצִּרְעַת

אֶת-כָּל-עוֹר הַנֶּגַע

מִרָאשׁוֹ וְעַד-רַגְלָיו

in the skin of the flesh;

and [if] the hair in the
plague

be turned white,

and the appearance of
the plague

[be] deeper than the
skin of his flesh,

it is the plague of
leprosy;

when the priest sees
him,

then he shall pronounce
him unclean.

4. But if the bright spot
be white

in the skin of his flesh,

and its appearance be
not deeper

than the skin,

and its hair

be not turned white,

then the priest shall
shut up

the ²plague

seven days.

5. And the priest shall
see him

on the seventh day;

and ^{if} the plague

be at a stay in ^{his}
eyes,

the plague be not
spread

in the skin,

then the priest shall
shut him up

seven days a second
[time].

שֵׁנִי

6. And the priest shall
see him

on the seventh day

a second [time];

and ^{if} the plague be
dim,

and the plague be not
spread

in the skin,

then the priest shall
pronounce him clean;

it is a scab;

and he shall wash his
clothes,

בְּעוֹר-הַבָּשָׂר

וְשֹׁעֵר בִּנְגַע

הַכֹּהֵן לָבוֹן

וּמִרְאָה הַנֶּגַע

עֲמֹק מִעוֹר בָּשָׂרוֹ

נִגַּע צִרְעַת הוּא

וְנִרְאָה הַכֹּהֵן

וּמִמָּא אָתּוֹ:

4. וְאִם-בְּהִירָת

לָבוֹן הוּא

בְּעוֹר בָּשָׂרוֹ

וְעֲמֹק אִין-מִרְאָה

מִן-הָעוֹר

וְשֹׁעֵרָה

לֹא-הַכֹּהֵן לָבוֹן

וְהַסְגִּיר הַכֹּהֵן

אֶת-הַנֶּגַע

שִׁבְעַת יָמִים:

5. וְנִרְאָה הַכֹּהֵן

בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי

וְהָיָה הַנֶּגַע

עָמֵד בְּעֵינָיו

לֹא-פִשְׁתָּה הַנֶּגַע

בְּעוֹר

וְהַסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן

שִׁבְעַת יָמִים שֵׁנִית:

שֵׁנִי

6. וְנִרְאָה הַכֹּהֵן אָתּוֹ

בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי

וְהָיָה הַנֶּגַע

וְלֹא-פִשְׁתָּה הַנֶּגַע

בְּעוֹר

וּמִמָּאוֹ הַכֹּהֵן

מִסְפַּחַת הוּא

וּכְבֹּשׁ בְּגָדָיו

וְהָיָה כִּתְהָ הַנֶּגַע

וְלֹא-פִשְׁתָּה הַנֶּגַע

בְּעוֹר

וּמִמָּאוֹ הַכֹּהֵן

מִסְפַּחַת הוּא

וּכְבֹּשׁ בְּגָדָיו

וְהָיָה כִּתְהָ הַנֶּגַע

וְלֹא-פִשְׁתָּה הַנֶּגַע

בְּעוֹר

וּמִמָּאוֹ הַכֹּהֵן

מִסְפַּחַת הוּא

וּכְבֹּשׁ בְּגָדָיו

1) Or, the. 2) I. e., [him that has] the plague. 3) Heb., behold. 4) Or its appearance. 5) Or, a tray of healthy flesh.

or a bright spot,
reddish-white.
then it shall be shown
unto the priest.
20. And the priest shall
see [it];
and if its appearance
be lower than the skin,
and its hair be turned
white,
then the priest shall
pronounce him unclean;
it is the plague of
leprosy,
it has broken out in the
inflammation.
21. But if the priest see it,
and, behold, [there] be
no white hair therein,
and it be not lower
than the skin,
and it be dim,
then the priest shall shut
him up
seven days.
22. And if it spread
abroad
in the skin;
then the priest shall
pronounce him unclean;
it is a plague.
23. But if in its place
stay the bright spot,
it be not spread,
it is the scar of the
inflammation;
and the priest shall
pronounce him clean.
רביעי

24. Or flesh,
when [there] is in its
skin
a burning by fire,
and the quick [flesh]
of the burning become
a bright spot.

או בהרת
לבנה אדומה
ויראה אל הכהן:
20. ויראה הכהן
והנה מראה
שפל מן העור
ושער הפה לבן
וממא הכהן
נגע צרעת הוא
בשחין פרח:
21. ואם יראה
הכהן
והנה אין בו
שער לבן
ושפלה אינה
מן העור
והיא כהה
והסגירו הכהן
שבועת ימים:
22. ואם פשה תפשה
בעור
וממא הכהן אתו
נגע הוא:
23. ואם תחתיה
תעמד הבהרת
לא פשה
צרבת השחין הוא
ומהרו הכהן:
רביעי
שני (כשהו מחוברין)
24. או בשר
בידיה בעור
מכות אש
והנה
מחת המקנה
בהרת

as far as it appears to
the priest.

13. Then the priest shall
see [him];
and if the leprosy have
covered
all his flesh,
then he shall pronounce
the plague clean;
it is all turned white;
he is clean.

14. But in the day
when it appears 'n it
raw flesh,
he shall be unclean.

15. And the priest shall
see
the raw flesh,
and he shall pronounce
him unclean;
the raw flesh
is unclean;
it is leprosy.

16. Or when the raw
flesh turns,
and it changes to white,
then he shall come
unto the priest.
17. And the priest shall
see him;
and if the plague turned
to white,

then the priest shall
pronounce clean
the plague;
he is clean.

שלישי
18. And flesh,
when [there] is in its
skin
an inflammation,
and it is healed.

19. And [there] is
in the place of the
inflammation
a white rising.

קדל מראה עיני
הכהן:
13. ויראה הכהן
והנה כסתה הצרעת
את כל בשרו
ומהר אתה נגע
קדו הפך לבן
מורו הוא:
14. וזיום
הראות בו
בשר חי
וממא:
15. ויראה הכהן
את הבשר החי
וממא
הבשר החי
ממא הוא
צרעת הוא:
16. או כי ישוב
הבשר החי
ונהפך ללבן
ובא אל הכהן:
17. ויראה הכהן
והנה נהפך הנגע
ללבן
ומהר הכהן
את הנגע
מורו הוא:
שלישי
18. ובשר
דידיה בו בעור
שחין
ונרפא:
19. והנה
במקום השחין
שאת לבנה

חמישי	חמישי	reddish-white, or white.	לִבְנָה אֲדָמָה
29. And a man or a woman, when [there] is in them a plague on the head or on the beard.	29. וְאִישׁ א֥וֹ אִשָּׁה בִּיְהִיָּה בּוֹ נֶגֶעַ בְּרֹאשׁ א֥וֹ בְּזָקָן וְרָאָה כִּפְתָּן	25. Then the priest shall see it; and if the hair be turned white in the spot, and its appearance be deeper than the skin; it is leprosy, it has broken out in the burning; and the priest shall pronounce him unclean; it is the plague of leprosy.	א֥וֹ לִבְנָה : 25. וְרָאָה אֹתָהּ כִּפְתָּן וְהָיָה נִהְפֵךְ שָׁעָרָא לְבָן בְּבִהְרָתָא וּמִרְאָהּ עֲמֻק מִן־הָעוֹר צִרְעָתָא הִוא בְּמִכְוָה פְּרִיחָה וּמִמָּא אֹתוֹ כִּפְתָּן נֶגֶעַ צִרְעָתָא הִוא : 26. וְאִם אִירָאָהּ כִּפְתָּן וְהָיָה אֵין־בְּבִהְרָתָא שָׁעָרָא לְבָן וּשְׂפִלָּה אֵינָנָה מִן־הָעוֹר וְהִוא כְּהָה וְהִסְגִּירוֹ כִּפְתָּן שִׁבְעַת יָמִים : 27. וְרָאָהּ כִּפְתָּן בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי אִם־פִּשְׁתָּה תִפְשֶׁה בְּעוֹר וּמִמָּא כִּפְתָּן אֹתוֹ נֶגֶעַ צִרְעָתָא הִוא : 28. וְאִם־תִּחַתִּיהָ תַעֲמֹד בְּבִהְרָתָא לֹא־פִשְׁתָּהּ בְּעוֹר וְהִוא כְּהָה שִׁאֵת הַמִּכְוָה הִוא וּמִמָּוֹרָא כִּפְתָּן כִּי־צִרְבָתָא הַמִּכְוָה הִוא :
30. Then the priest shall see the plague; and if its appearance be deeper than the skin, and [there] be in it yellow thin hair, then the priest shall pronounce him unclean; it is a scall, it is leprosy of the head or of the beard.	30. אֶת־הַנֶּגֶעַ וְהָיָה מִרְאָהּ עַמֻּק מִן־הָעוֹר וּבּוֹ שָׁעָר צָהָב דָּק וּמִמָּא אֹתוֹ כִּפְתָּן נֶתַק הִוא צִרְעָתָא הִרְאָשׁ א֥וֹ הַזָּקָן הִוא : 31. וְכִי־רָאָה כִּפְתָּן אֶת־נֶגֶעַ הַנֶּתַק וְהָיָה אֵין־מִרְאָהּ עֲמֻק מִן־הָעוֹר וּשָׁעָר שָׁחַר אֵין בּוֹ וְהִסְגִּירוֹ כִּפְתָּן אֶת־נֶגֶעַ הַנֶּתַק שִׁבְעַת יָמִים : 32. וְרָאָה כִּפְתָּן אֶת־הַנֶּגֶעַ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהָיָה לֹא־פִשְׁתָּה הַנֶּתַק וְלֹא־הָיָה בּוֹ שָׁעָר צָהָב וּמִרְאָהּ הַנֶּתַק אֵין עֲמֻק מִן־הָעוֹר : 33. וְהִתְנַחֵץ וְאֶת־הַנֶּתַק לֹא יַגְלִם וְהִסְגִּירוֹ כִּפְתָּן אֶת־הַנֶּתַק	26. But if the priest see it, and, behold, [there] be no white hair in the bright spot, and it be not lower than the skin, and it be dim; then the priest shall shut him up seven days. 27. And the priest shall see him on the seventh day, if it spread abroad in the skin, then the priest shall pronounce him unclean; it is the plague of leprosy. 28. But if in its place stay the bright spot, it be not spread in the skin, and it be dim; it is the rising of the burning; and the priest shall pronounce him clean; for it is the scar of the burning.	26. וְאִם אִירָאָהּ כִּפְתָּן וְהָיָה אֵין־בְּבִהְרָתָא שָׁעָרָא לְבָן וּשְׂפִלָּה אֵינָנָה מִן־הָעוֹר וְהִוא כְּהָה וְהִסְגִּירוֹ כִּפְתָּן שִׁבְעַת יָמִים : 27. וְרָאָהּ כִּפְתָּן בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי אִם־פִּשְׁתָּה תִפְשֶׁה בְּעוֹר וּמִמָּא כִּפְתָּן אֹתוֹ נֶגֶעַ צִרְעָתָא הִוא : 28. וְאִם־תִּחַתִּיהָ תַעֲמֹד בְּבִהְרָתָא לֹא־פִשְׁתָּהּ בְּעוֹר וְהִוא כְּהָה שִׁאֵת הַמִּכְוָה הִוא וּמִמָּוֹרָא כִּפְתָּן כִּי־צִרְבָתָא הַמִּכְוָה הִוא :

1) Heb., him. 2) Or, [him that has] the, etc.

be bright spots of a
dull white,
It is a tetter,
It has broken out in the
skin;
he is clean.

בְּהֵרֵת בִּהְיוֹת לְבָנֹת
בְּהֵק הוּא
פָּרַח בְּעוֹר
מְדוּר הוּא :
שִׁשִּׁי שִׁשִּׁי

שְׁלִישִׁי (כֶּשֶׁהן מְחוּבְּרִין)

40. And a man,
when [the hair] is fallen
off his head,
he is bald;
he is clean.

40. וְאִישׁ
כִּי יִפֹּט רֹאשׁוֹ
קָרַח הוּא
מְדוּר הוּא :

41. And if from the side
of his face
[the hair] be fallen off
his head,
he is forehead bald;
he is clean.

41. וְאִם מִפְּאַת פָּנָיו
יִפֹּט רֹאשׁוֹ
נֶגֶף הוּא
מְדוּר הוּא :

42. But when there is
in the bald head,
or in the bald forehead,

42. וְכִי־יִהְיֶה
בְּקַרְחָתוֹ
אוֹ בְּנֶגְפָתוֹ

a reddish-white plague;
it is leprosy breaking out
in his bald head,
or in his bald forehead.

נֶגַע לְבָן אֲדָמָה
צִרְעַת פֹּרַחַת הוּא
בְּקַרְחָתוֹ
אוֹ בְּנֶגְפָתוֹ :

43. And the priest shall
see him,
and if the rising of the
plague
be reddish white

43. וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן
וְהִנֵּה יֹאֵת־הַנֶּגֶעַ
לְבָנָה אֲדָמָתָה

in his bald head,
or in his bald forehead,
as the appearance of
leprosy
of the skin of flesh.

בְּקַרְחָתוֹ
אוֹ בְּנֶגְפָתוֹ
כְּמֵרָאָה צִרְעַת
עוֹר בְּשָׂרָה :

44. He is a leprous man,
he is unclean;
the priest shall surely
pronounce him unclean,
his plague is in his head.

44. אִישׁ־צִרְעוֹ הוּא
מִמָּא הוּא
מִמָּא יִמְאַנּוּ הַכֹּהֵן
בְּרָאשׁוֹ נִגְעוֹ :

45. And the leper
in whom the plague is,
his clothes shall be rent,
and [the hair of] his
head shall go loose,

45. וְהַצִּרְעוֹ
אִשְׁרֵי־כֹ הַנֶּגֶעַ
בְּגָדָיו יִהְיוּ פְּרֻמִּים
וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָּלֹעַ

seven days a second
[time].
34. And the priest shall
see
the scall
on the seventh day;

and if the scall be not
spread

in the skin,
and its appearance
be not deeper
than the skin,

then the priest shall
pronounce him clean;
and he shall wash his
clothes,
and he shall be clean.

35. But if the scall
spread abroad

in the skin
after his cleansing.

36. Then the priest shall
see him;
and if the scall be spread
abroad

in the skin,
the priest shall not seek
for the yellow hair;
he is unclean.

37. But if in his eyes
the scall be at a stay,
and black hair be grown
up therein;
the scall is healed,
he is clean;

and the priest shall
pronounce him clean.

38. And a man or a
woman,
when there is
in the skin of their flesh
bright spots,
white bright spots.

39. Then the priest shall
see [it];
and if in the skin of
their flesh

שִׁבְעַת יָמִים שֵׁנִית :

34. וְרָאָה הַכֹּהֵן
אֶת־הַנֶּגֶף

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
וְהִנֵּה לֹא־פָשָׁה

הַנֶּגֶף
בְּעוֹר

וּמֵרָאָהוּ
אֵינָנו עֲמֹק

מִדֶּה־הָעוֹר
וְמִהָרֵאשׁוֹ אֹתוֹ הַכֹּהֵן

וְכִבֵּשׁ בְּגָדָיו
וְיִטְהַר :

35. וְאִם־פָּשָׁה יִפְשָׁה
הַנֶּגֶף

בְּעוֹר
אַחֲרֵי מִטְהַרְתּוֹ :

36. וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן
וְהִנֵּה פָשָׁה הַנֶּגֶף

בְּעוֹר
לֹא־יִבְקֹר הַכֹּהֵן

לִשְׁעַר הַצֵּהָב
מִמָּא הוּא :

37. וְאִם־בְּעֵינָיו
עָמַד הַנֶּגֶף

וְשִׁעַר שְׁחֹר צִמָּח־בּוֹ
וְרָפָא הַנֶּגֶף

מִשְׁחֹר הוּא
וְיִטְהַר הַכֹּהֵן :

38. וְאִישׁ אוֹ־אִשָּׁה
כִּי־יִהְיֶה

בְּעוֹר־בְּשָׂרָם
בִּהְיוֹת לְבָנֹת :

39. וְרָאָה הַכֹּהֵן
וְהִנֵּה בְּעוֹר־בְּשָׂרָם

in service; **קְמָאֲכָה**
 the plague is a fretting **צָרַעַת מִמְאֲרַת הַנֶּגַע**
 leprosy; **טָמֵא הוּא**
 it is unclean.
 52. And he shall burn **וַיִּשְׂרֹף אֶת־הַבְּגָד**
 the garment,
 or the warp, **אוֹ אֶת־הַשְּׂתִי**
 or the woof **אוֹ אֶת־הָעֵרֶב**
 in the woollen or in the **בְּצִמְרָא אוֹ בְּשִׁשְׁתִּים**
 linen,
 or any article of skin, **אוֹ אֶת־כָּל־בְּדֵי הָעוֹר**
 wherein the plague is; **אֲשֶׁר־יְהִי־בּוֹ הַנֶּגַע**
 for it is a fretting **כִּי־צָרַעַת מִמְאֲרַת**
 leprosy; **הוּא**
 with fire it shall be **בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף**
 burned.
 53. And if the priest **וְאִם יִרְאֶה הַכֹּהֵן**
 see,
 and, behold, the plague **וְהָיָה לֹא־פֶשֶׁה הַנֶּגַע**
 be not spread
 in the garment,
 or in the warp, or in the **אוֹ בִשְׂתִי אוֹ בְּעֵרֶב**
 woof,
 or in any article of skin, **אוֹ בְּכָל־בְּדֵי־עוֹר**
 54. Then the priest shall **וְצִוָּה הַכֹּהֵן**
 command,
 that they wash [the **וַיִּבְכְּסוּ**
 thing]
 wherein the plague is, **אֶת־אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּגַע**
 and he shall shut it up **וְהִסְגִּירוּ**
 seven days a second **שִׁבְעַת־יָמִים שְׁנִית**
 time.
שְׁבִיעִי
רביעי (כשֶׁהוּא מְחֻבְּרִין)
 55. And the priest shall **וְרָאָה הַכֹּהֵן**
 see
 after the plague has **אַחֲרֵי וְהִבֵּינָם**
 been washed, **אֶת־הַנֶּגַע**
 and if the plague have **וְהָיָה לֹא הַפֶּה־הַנֶּגַע**
 not changed
 its appearance,
 and the plague be not **וְהַנֶּגַע לֹא־פֶשֶׁה**
 spread,
 it is unclean; **טָמֵא הוּא**
 with fire thou shalt **בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹפֶנּוּ**
 burn it;
 it is a fret **פִּתְחָתָהּ הוּא**
 in its inside¹ **בְּקִרְחָתוֹ**
 or in its outside.² **אוֹ בְּנִפְחָתוֹ**
 56. And if the priest see, **וְאִם יִרְאֶה הַכֹּהֵן**

and (upon) his upper lip **וְעַל־שָׁפָם יֵעָמָה**
 he shall cover,
 and: Unclean, unclean, **וְטָמֵא וְטָמֵא יִקְרָא**
 he shall cry.
 46. All the days **כָּל־יָמָיו**
 that the plague is in him **אֲשֶׁר־הַנֶּגַע בּוֹ**
 he shall be unclean; **יִטָּמָא**
 he is unclean; **טָמֵא הוּא**
 alone he shall dwell; **בֵּדֶד יֵשֵׁב**
 outside of the camp [shall **מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ**
 be] his habitation.
 47. And the garment, **וְהַבְּגָד**
 when [there] is in it
 a plague of leprosy,
 in a woollen garment,
 or in a linen garment,
 48. Or in warp,
 or in woof;
 of linen, or of woollen;
 or in a skin,
 on in any thing made of **אוֹ בְּכָל־מְלֵאכֶת עוֹר**
 skm.
 49. And the plague is **וְהָיָה הַנֶּגַע**
 greenish or reddish **יִבְרָקֶנָּה אוֹ אֲדָמָה**
 in the garment, or in the **בְּבָגֶד אוֹ בְּעוֹר**
 skin,
 or in the warp, or in the **אוֹ בִשְׂתִי אוֹ בְּעֵרֶב**
 woof,
 or in any article of skin;
 it is the plague of **וְהָיָה הַנֶּגַע**
 leprosy,
 and it shall be shown **וְהִרְאָה אֶת־הַכֹּהֵן**
 [unto] the priest.
 50. And the priest shall **וְרָאָה הַכֹּהֵן**
 see
 the plague,
 and he shall shut up ^{the} **אֶת־הַנֶּגַע**
 plague
 seven days.
 51. And when he sees **וְרָאָה אֶת־הַנֶּגַע**
 the plague
 on the seventh day
 that the plague has
 spread in the garment,
 or in the warp, or in the **אוֹ בִשְׂתִי אוֹ בְּעֵרֶב**
 woof,
 or in the skin,
 for whatever skin is **לְכָל**
 used **אֲשֶׁר־יֵעָמָה הָעוֹר**

1) Or, up to. 2) Or, Whether it be, etc. 3) Or, [that which has] the plague: 4) Or. color. 5) or, decay.
 6) Heb., in ist bald head or in its bald forehead.

in the day of his
cleansing:
he shall be brought unto
the priest.
3. And the priest shall
go forth
outside of the camp,
and the priest shall see
[him];
and if it be healed
the plague of leprosy
in the leper.

4. Then the priest shall
command,
*to take for him that is
to be cleansed

two ⁴living clean
birds, {

and cedar wood,

and scarlet yarn, and
hyssop.

5. And the priest shall
command,
*to slaughter

one of the birds

in an earthen vessel

over ⁵running water.

6. [As for] the living
bird,

he shall take it,

and the cedar wood,

and the scarlet yarn,

and the hyssop,

and he shall dip them

and the living bird

in the blood of the bird

that was slaughtered

over the ⁵running water.

7. And he shall sprinkle

upon him that is to be
cleansed

of the leprosy

seven times,

and he shall pronounce
him clean;

then he shall let go

the living bird

ביום מִהְרָתוֹ
וְהוּבֵא אֶל־הַכֹּהֵן:
3. וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן
אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
וַיִּרְאֶה הַכֹּהֵן
וְהָיָה נִרְפָּא
נִגַּע־הַצֹּרַעַת
מִן־הַצֹּרֶעַת:

4. וַיִּצְוֶה הַכֹּהֵן
וְלָקַח לַמִּטְהָר
שְׁתֵּי־צִפּוֹרִים חַיִּים
מֵהָרֹת
וְעֵץ אֶרֶז
וְשִׁשְׁנֵי תוֹלַעַת וְאַזְבִּי:
5. וַיִּצְוֶה הַכֹּהֵן
וַיִּשְׁחֹט
אֶת־הַצִּיפור הָאֶחָד
אֶל־כְּלִי־חֶרֶשׁ
עַל־מַיִם חַיִּים:

6. אֶת־הַצִּיפור הַחַיָּה
וְלָקַח אֹתָהּ
וְאֶת־עֵץ הָאֶרֶז
וְאֶת־שְׁנֵי הַתּוֹלַעַת
וְאֶת־הָאֶזְבִּי
וַיִּטְבֵּל אוֹתָם
וְאֶת־הַצִּיפור הַחַיָּה
בְּדַם הַצִּיפור
הַשֶּׁחֻטָּה
עַל־מַיִם חַיִּים:

7. וְהִזִּיחַ
עַל־הַמִּטְהָר
מִן־הַצֹּרַעַת
שֶׁבַע פְּעָמִים
וְמִהְרָו
וְשִׁלְּחָהּ
אֶת־הַצִּיפור הַחַיָּה

and behold, the plague
be dim
after its being washed,
then he shall tear it out
of the garment,
or out of the skin,
or out of the warp,
or out of the woof.

מִפְטִיר

57. And if it appear again
in the garment,
or in the warp, or in the
woof,
or in any article of skin,

it is a breaking out
[plague];
with fire thou shalt burn
that
wherein the plague is.

58. And the garment,

or the warp, or the woof,

or any article of skin,

which thou shalt wash,

and the plague depart
from them,

then it shall be washed
a second time,

and it shall be clean.

59. This is the law

of the plague of leprosy

of a garment of woollen,

or of linen,

or of the warp, or of the
woof,

or of any article of skin,

to pronounce it clean,

or to pronounce it
unclean.

METZORA

י

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. This shall be

the law of the leper

וְהָיָה כִּתְהָה הַנֶּגַע
אַחֲרֵי הִכְבֵּם אוֹתוֹ
וַיִּקְרַע אוֹתוֹ מִן־הַבְּגָד
אוֹ מִן־הָעוֹר
אוֹ מִן־הַשִּׁטִּי
אוֹ מִן־הַעֲרֹב:
מִפְטִיר

57. וְאִם־תִּרְאֶה עוֹד
בְּבִגְדוֹ
אוֹ־בִשְׁטִי אוֹ־בְעֹר
אוֹ בְּכָל־כְּלִי־עוֹר
פְּרוֹחַת הִוא
בִּאֵשׁ תִּשְׂרֹףנָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־בוֹ הַנֶּגַע:
58. וְהַבְּגָד
אוֹ־הַשִּׁטִּי אוֹ־הָעֹר
אוֹ־בְּגֵד־כְּלִי־הָעוֹר
אֲשֶׁר תִּכְבֵּם
וְסָר מֵהֶם הַנֶּגַע
וְכִבֵּם שֵׁנִית
וְמִהְרָה:

59. זֹאת תוֹרַת
נִגַּע־צֹרַעַת
בְּגֵד הַצֹּמֶר
אוֹ הַפִּשְׁתִּים
אוֹ הַשִּׁטִּי אוֹ הָעֹר
אוֹ בְּגֵד־כְּלִי־עוֹר
לְמִהְרָו
אוֹ לְמַמָּו:

וְזֹאת תוֹרַת
נִגַּע־צֹרַעַת
בְּגֵד הַצֹּמֶר
אוֹ הַפִּשְׁתִּים
אוֹ הַשִּׁטִּי אוֹ הָעֹר
אוֹ בְּגֵד־כְּלִי־עוֹר
לְמִהְרָו
אוֹ לְמַמָּו:

מִצְוֶה

CAP. XIV.

1. וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר:

2. זֹאת תְּהִיָּה
תוֹרַת הַמִּצְוֶה

1) Or, leper; in, etc. then he shall, etc. not in accord with the accent of מִהְרָתוֹ. 2) Heb. of
3) Heb.. that they, etc. 4) Or, healthy. 5) Heb.. living.

12. And the priest shall ^{take}
one of the he-lambs
and he shall offer him
for a trespass-offering,
and the ²log of oil,
and he shall wave them
[for] a wave-offering
before the Lord.

שני

13. And he shall slaughter
the he-lamb
in the place where they
slaughter
the sin-offering

and the burnt-offering,
in the place of the
sanctuary;
for as the sin-offering

so does the trespass-offering
belong to the priest;
it is most holy.

14. And the priest shall ^{take}
of the blood of the tres-
pass-offering,
and the priest shall put
[it]
upon the tip of the ear

of him that is to be
cleansed,
the right [ear],

and upon the thumb

of his right hand,

and upon the great toe

of his right foot.

15. And the priest shall ^{take}
of the ²log of oil,

and he shall pour [it] {
upon the left palm of
the priest,³ }

16. And the priest shall ^{dip}
his right finger
in the oil

which is upon his left
palm,

and he shall sprinkle of
the oil

12. וְלָקַח הַכֹּהֵן

אֶת־הַכֹּפֶּשֶׁת הָאֶחָד

וַהֲקִירֵב אֹתוֹ לְאַשֶׁם

וְאֶת־לֹג הַשֶּׁמֶן

וַהֲנִיף אֹתָם

תְּנוּפָה

לִפְנֵי יְהוָה :

שְׁנִי

13. וַיַּחַם אֶת־הַכֹּפֶּשֶׁת

בְּמִקְוֵם אֲשֶׁר יִשְׁחַם

אֶת־הַחֲטָאֹת

וְאֶת־הָעֵלָה

בְּמִקְוֵם הַקֹּדֶשׁ

כִּי כַחֲטָאֹת

הָאֲשֶׁם הוּא לִפְתּוֹן

קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא :

14. וְלָקַח הַכֹּהֵן

מִדַּם הָאֲשֶׁם

וְנָתַן הַכֹּהֵן

עַל־תְּנוּפָה אָזְן

הַמִּצְחָה

וְעַל־בֶּהֶן

יָדוֹ הַיְּמִנִית

וְעַל־בֶּהֶן

רַגְלוֹ הַיְּמִנִית :

15. וְלָקַח הַכֹּהֵן

מִלֹּג הַשֶּׁמֶן

וַיִּצֹק עַל־פֶּה הַכֹּהֵן

הַשְּׂמָאלִית :

16. וּמִבֶּל הַכֹּהֵן

אֶת־אֶצְבָּעוֹ הַיְּמִנִית

מִן־הַשֶּׁמֶן

אֲשֶׁר עַל־כַּףּוֹ

הַשְּׂמָאלִית {

וַהֲנִיף מִן־הַשֶּׁמֶן

into the open field.

8. And he that is to be
cleansed shall wash
his clothes,

and he shall shave off
all his hair,

and he shall 'bathe him-
self in water,

and he shall be clean;

and afterward he shall
come

into the camp,

but he shall dwell
outside of his tent

seven days.

9. And it shall be, on
the seventh day

he shall shave all his
hair

off his head, and his
beard,

and his eyebrows,

even all his hair he shall
shave off;

and he shall wash his
clothes,

and he shall 'bathe his
flesh

in water,

and he shall be clean.

10. And on the eighth
day

he shall take two he-
lambs

without blemish,

and one ewe-lamb

a year old

without blemish,

and three tenth parts [of
an ephah]

of fine flour

[for] a meal-offering

mingled with oil,

and one ²log of oil.

11. And [there] shall set
the priest that cleanses

the man that is to be
cleansed,

and those [things]

before the Lord,

[at] the door of the
tent of meeting.

עַל־פְּנֵי הַשַּׁדָּה :

8. וּבָכֶם הַמְטַהֵר

אֶת־בְּגָדָיו

וְגָלַח אֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ

וְרָחַץ בַּמַּיִם

וַיְהִי

וְאַחֵר יָבוֹא

אֶל־הַמַּחֲנֶה

וַיֵּשֶׁב מִחוּץ לְאֹהֶל

שִׁבְעַת יָמִים :

9. וַהֲיָה בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

יִגַּח אֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ

אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־זָנָבוֹ

וְאֶת צִבְתֵּי עֵינָיו

וְאֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ יִגַּח

וּבָכֶם אֶת־בְּגָדָיו

וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ

בַּמַּיִם

וַיְהִי :

10. וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי

יִקַּח שְׁנֵי כֹפִשִׁים

תְּמִימִים

וּכְבִּשָׁה אֶחָת

בֶּת שָׁנָתָה

תְּמִימָה

וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים

סֵלֶת

מִנְחָה

בְּדוֹלָה בַּשֶּׁמֶן

וְלֹג אֶחָד שֶׁמֶן :

11. וַהֲעִמִּיד

הַכֹּהֵן הַמְטַהֵר

אֶת הָאִישׁ הַמְטַהֵר

וְאֹתָם

לִפְנֵי יְהוָה

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :

1) Or, wash. 2) Containing 24.8 solid inches; according to tradition, the twelfth part of a hin. 3) L e., upon his own left palm. 4) Heb., of.

and ^{he} is not able to get
[so much],
then he shall take one
he-lamb
[for] a trespass-offering

to be waved,

to make atonement for
him,
and one tenth part [of
an ephah]
mingled with oil

for a meal-offering,

and a log of oil,

22. And two turtle-
doves,
or two young pigeons,

such as ^{he} is able to
get,
and the one shall be a
sin-offering,
and the other a burnt-
offering.

23. And he shall bring
them
on the seventh day

for his cleansing

unto the priest,

unto the door of the
tent of meeting,
before the Lord.

24. And the priest shall
take
the lamb of the trespass-
offering,
and the log of oil,

and the priest shall
wave them
[for] a wave-offering
before the Lord.

25. And he shall
slaughter
the lamb of the trespass-
offering;
and the priest shall take

of the blood of the
trespass-offering,
and he shall put [it]

upon the tip of the ear
of him that is to be
cleansed.

the right [ear],

and upon the thumb

of his right hand,

and upon the great toe

וְאִין יָדוֹ מִשְׁנֵה
וְלִקַּח כֶּבֶשׂ אֶחָד
אֶשֶׁם

לְתִנּוּפָה
לְכַפֵּר עָלָיו
וְעֶשְׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד

בְּשֶׁמֶן
לְמִנְחָה
וְלֹג שֶׁמֶן :

22. וּשְׁתֵּי תְרִים
אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
אֲשֶׁר תִּשְׁגֶּה יָדוֹ
וְהָיָה הָאֶחָד חַטָּאת

וְהָאֶחָד עֹלָה :
23. וְהָבִיא אֹתָם
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
לְמִתְרָתוֹ
אֶל-לְבַיִתוֹ

אֶל-פֶּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד
לִפְנֵי יְהוָה :

24. וְלִקַּח הַכֹּהֵן
אֶת-כֶּבֶשׂ הָאֶשֶׁם
וְאֶת-לֹג הַשֶּׁמֶן
וְהִנִּיף אֹתָם בִּמְבֹלֵן
תִּנּוּפָה לִפְנֵי יְהוָה :

25. וְשִׁחַת
אֶת-כֶּבֶשׂ הָאֶשֶׁם
וְלִקַּח הַכֹּהֵן
מִדָּם הָאֶשֶׁם
וְנָתַן
עַל-תִּנּוּף אוֹזוֹ
{ הַמְטַהֵר

הַיְמָנִית
וְעַל-בִּמְבֹלֵן
יָדוֹ הַיְמָנִית
וְעַל-בִּמְבֹלֵן

וְעַל-רֹאשׁ הַמְטַהֵר
וְכַפֵּר עָלָיו בִּמְבֹלֵן
לִפְנֵי יְהוָה :

19. And the priest shall
offer
the sin-offering,
and he shall make
atonement
for him that is to be
cleansed
of his uncleanness;

and afterward he shall
slaughter
the burnt-offering.

20. And the priest shall
offer
the burnt-offering
and the meal-offering
on the altar;

and the priest shall
make atonement for him
and he shall be clean.

וְאִם הָיָה עָלָיו חֲמִישִׁי
(כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

with his finger

seven times

before the Lord.

17. And of the rest of the
oil
which is upon his palm

shall the priest put

upon the tip of the ear

of him that is to be
cleansed,

the right [ear].

and upon the thumb

of his right hand,

and upon the great toe

of his right foot,

upon the blood of the
trespass-offering.

18. And what is left of
the oil
which is upon the palm
of the priest

he shall put

upon the head of him
that is to be cleansed;

and the priest shall
make atonement for him

before the Lord.

19. And the priest shall
offer
the sin-offering,

and he shall make
atonement
for him that is to be
cleansed
of his uncleanness;

and afterward he shall
slaughter
the burnt-offering.

20. And the priest shall
offer
the burnt-offering
and the meal-offering

on the altar;

and the priest shall
make atonement for him

and he shall be clean.

וְאִם הָיָה עָלָיו חֲמִישִׁי
(כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

בְּאֶצְבְּעוֹ
שֶׁבַע פְּעָמִים
לִפְנֵי יְהוָה :

17. וּמִיֹּתֵר הַשֶּׁמֶן
אֲשֶׁר עַל-כַּפּוֹ
יָתֵן בִּמְבֹלֵן
עַל-תִּנּוּף אוֹזוֹ
הַמְטַהֵר
הַיְמָנִית

וְעַל-בִּמְבֹלֵן
יָדוֹ הַיְמָנִית
וְעַל-בִּמְבֹלֵן
רִגְלוֹ הַיְמָנִית

עַל בֶּם הָאֶשֶׁם :
18. וְהַנּוֹתֵר בַּשֶּׁמֶן
אֲשֶׁר עַל-כַּפּוֹ בִּמְבֹלֵן
יָתֵן

עַל-רֹאשׁ הַמְטַהֵר
וְכַפֵּר עָלָיו בִּמְבֹלֵן
לִפְנֵי יְהוָה :

19. וְעֶשְׂתֵּה הַכֹּהֵן
אֶת-תְּחִטָּאת
וְכִפֹּר
עַל-הַמְטַהֵר
מִטְּמֵאָתוֹ

וְאַחֵר יִשְׁחַט
אֶת-הָעֹלָה :
20. וְהִעֲלָה בִּמְבֹלֵן
אֶת-הָעֹלָה
וְאֶת-הַמִּנְחָה
הַמִּזְבֵּחַ

וְכַפֵּר עָלָיו בִּמְבֹלֵן
וְמִתָּר :

וְאִם הָיָה עָלָיו חֲמִישִׁי
(כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּל הוּא

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁד מְחֻבָּד)

21. But if he be poor

וְאִם-כֶּ

31. [even] such as ²he is
able to get,

the one [for] a sin-
offering,
and the other [for] a
burnt-offering,
with the meal-offering;

and the priest shall
make atonement
for him that is to be
cleansed
before the Lord.

32. This is the law

of him in whom is the
plague of leprosy,
²who is not able to get
[more]
for his cleansing.

רביעי

33. And the Lord spoke
unto Moses and unto
Aaron,
saying:

34. When you are come
into the land of Canaan,
which I give to you
for a possession

and I put the plague of
leprosy
in a house of the land of
your possession.

35. Then shall come

he to whom the house
belongs,
and he shall tell (to) the
priest,
saying:

[something] like a plague

has appeared to me in
the house.

36. And the priest shall
command,
that they shall empty the
house,
before the priest goes in

to see the plague,

that it shall not become
unclean
all that is in the house;

and afterward

31. את אשר-תשיג
ידו

את-האחד המאכל
ואת-האחד עולה
על-המנחה

ובכפר הכהן
על המטהר
לפני יהוה:

32. זאת תורת
אשר-בו נגע צרעת
אשר לא-תשיג ידו
בטהרתו:

רביעי

ששי (כשהו מחוברין)

33. וידבר יהוה
אל-משה ואל-אהרן
לאמר:

34. כי תבאו
אל-ארץ כנען
אשר אני נתן לכם
לאחוזת

ונתתי נגע צרעת
בבית ארץ אחוזתכם

35. ויבא

אשר-לו הבית
והגיד לכהן
לאמר

כנגע
נראה לי בבית:

36. ויצוה הכהן
ופנו את-הבית
במרים יבא הכהן
לראות את-הנגע

ולא ימא
כד-אשר בבית
ואחר כן

of his right foot.

26. And of the oil

shall the priest pour

upon the left palm of
the priest,¹

27. And the priest shall
sprinkle
with his right finger
of the oil

which is upon his left
palm

seven times

before the Lord.

28. And the priest shall
put
of the oil

which is upon his palm

upon the tip of the ear

of him that is to be
cleansed,
the right [ear],

and upon the thumb

of his right hand,

and upon the great toe

of his right foot,

upon the place

of the blood of the
trespass-offering.

29. And what is left

of the oil

which is upon the palm
of the priest
he shall put

upon the head of him
that is to be cleansed,
to make atonement for
him

before the Lord.

30. And he shall offer

one of the turtle-doves,

or of the young pigeons,

such as ²he is able to get.

רגלו הימנית:

26. ומן השמן

יצק הכהן

על-כף הכהן

השקמאית:

27. והזה הכהן

באצבעו הימנית

מן השמן

אשר על-כפו

השקמאית

שבע פעמים

לפני יהוה:

28. ונתן הכהן

מן השמן

אשר על-כפו

על-תנוף אוזן

המטהר

הימנית

ועל-כפו

ידו הימנית

ועל-כפו

רגלו הימנית

על-מקום

דם האשם:

29. והנותר

מן השמן

אשר על-כף הכהן

יתן

על-ראש המטהר

לכפר עזיו

לפני יהוה:

30. וישלח

את-האחד מן-

התורים

או מן-בני היונה

כאשר תשיג ידו:

1) I. e., upon his own left hand. 2) Heb., his hand is, etc. 3) Or, whose means are not sufficient.

and other ²mortar he shall take,
and he shall plaster the house.
43. And if the plague come again,
and it break out in the house,
after he has taken out the stones,
and after he has scraped the house,
and after it has been plastered,
44. Then the priest shall come and see [it];
and if the plague be spread in the house,
it is a fretting leprosy in the house;
It is unclean.
45. And he shall break down the house,
its stones, and its timber,
and all the ²mortar of the house,
and he shall bring [them] out outside of the city
into an unclean place.
46. And he that goes into the house
all the days that it is shut up
shall be unclean unto the evening.
47. And he that lies in the house
shall wash his clothes;
and he that eats in the house
shall wash his clothes.
48. But if the priest shall come in,
and see [it],
and, behold, the plague have not spread in the house,
after the house was plastered, }

וְעֹפֶר אַחֵר יִקַּח
וְמָחָ אֶת-הַבַּיִת :
43. וְאִם-יָשׁוּב הַנֶּגַע
וַיִּפְרָח בַּבַּיִת
אֶחָד הַחֲזָן
אֶת-הָאֲבָנִים
וְאֶחָד הַקִּצֹּץ
אֶת-הַבַּיִת :
וְאַחֲרֵי הַמָּוֶח :
44. וּבָא הַכֹּהֵן
וְרָאָה
וַיִּהְיֶה פֶשַׁע הַנֶּגַע
בַּבַּיִת
צָרַעַת מִמָּאֵרַת הוּא
בַּבַּיִת
טֹמֵא הוּא :
45. וְנָתַן אֶת-הַבַּיִת
אֶת-אֲבָנָיו וְאֶת-עֲצָיו
וְאֶת כָּל-עֹפֶר הַבַּיִת
וַיְהוּצֵא
אֶל-מִחוּץ לָעִיר
אֶל-מָקוֹם טָמֵא :
46. וְהָבֵא אֶת-הַבַּיִת
כָּל-יְמֵי הַסִּנּוּר אֹרֹו
יִטְמָא עַד-הַעֶרֶב :
47. וְהִשְׁכַּב בַּבַּיִת
יִכְבֹּס אֶת-בְּגָדָיו
וְהָאָכַל בַּבַּיִת
יִכְבֹּס אֶת-בְּגָדָיו :
48. וְאִם-יָבֹא יָבֹא
הַכֹּהֵן
וְרָאָה
וַיִּהְיֶה לֹא-פֶשַׁע הַנֶּגַע
בַּבַּיִת
אַחֲרֵי הַמָּוֶח
אֶת-הַבַּיִת

the priest shall go in
to see the house.
37. And he shall see the plague;
and if the plague [be]
in the walls of the house
[with] ¹cavities,
greenish
or reddish,
and their appearance
be lower than the wall,
38. Then the priest shall go
out of the house
unto the door of the house,
and he shall shut up the house
seven days.
39. And the priest shall return on the seventh day,
and he shall see [it];
and if the plague be spread in the walls of the house.
40. Then the priest shall command
that they take out the stones
in which the plague is,
and they shall cast them
outside of the city
into an unclean place.
41. And the house
he shall cause to be scraped within round about
and they shall pour out the ²mortar,
which they scraped off,
outside of the city
into an unclean place.
42. And they shall take
other stones,
and they shall ³sput [them]
into the place of those stones;

יָבֹא הַכֹּהֵן
לְרֹאֹת אֶת-הַבַּיִת :
37. וְרָאָה אֶת-הַנֶּגַע
וַיִּהְיֶה הַנֶּגַע
בְּקִינֹת הַבַּיִת
שֶׁקֶשְׁרוֹרוֹת
יִבְקַרְקַח
אוֹ אֶדְמָדָמַת
וּמִרְאֵיתָן
יִפְגַּל מִן-הַקִּיר :
38. וְיֵצֵא הַכֹּהֵן
מִן-הַבַּיִת
אֶל-פֶּתַח הַבַּיִת
וְהִסְגִּיר אֶת-הַבַּיִת
שִׁבְעַת יָמִים :
39. וְשָׁב הַכֹּהֵן
בְּיוֹם הַשִּׁבְעִי
וְרָאָה
וַיִּהְיֶה פֶשַׁע הַנֶּגַע
בְּקִינֹת הַבַּיִת :
40. וְצִוָּה הַכֹּהֵן
וַיִּחְלְצוּ אֶת-הָאֲבָנִים
אֲשֶׁר בָּהֶן הַנֶּגַע
וַיִּשְׁלִיכוּ אֹתָהֶן
אֶל-מִחוּץ לָעִיר
אֶל-מָקוֹם טָמֵא :
41. וְאֶת-הַבַּיִת
יִקְצֹץ מִבַּיִת מִסָּבִיב
וְשִׁפְכוּ אֶת-הָעֹפֶר
אֲשֶׁר הִקְצֹו
אֶל-מִחוּץ לָעִיר
אֶל-מָקוֹם טָמֵא :
42. וְלָקְחוּ
אֲבָנִים אֲחֵרוֹת
וַיִּבְהֹאוּ
אֶל-מָקוֹם הָאֲבָנִים

תמישי
54. This is the law
for any plague of
leprosy,
and for ²a scall.
55. And for the leprosy
of ²a garment,
and for ²a house.
56. And for ²a rising,
and for ²a scab,
and for ²a bright spot.
57. To teach
when something is
unclean,
and when something is
clean;
this is the law of the
leprosy.

CAP. XV.

1. ונדבר יהוה אל משה ואליהו ואמר
2. דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם
איש איש כי יהיה זב מבשרו וזכו
טמא הוא : 3. וזאת תהיה טמאתו בזובו
רר בשורו את-זובו או-החתים בשורו
בזובו טמאתו הוא : 4. כל-משפך אשר
ישפך עליו הזב וטמא וכד-הכלי אשר-
ישב עליו וטמא : 5. ואיש אשר יגע
במשפכו וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד-הערב : 6. והישב עד-הכלי אשר-
ישב עליו הזב וכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד-הערב : 7. והנגע בבשר הזב
וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב
8. וכי-ירק הזב בטהור וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד-הערב : 9. וכדי-
המרקב אשר ירפך עליו הזב וטמא :
10. וכדי-הנגע בכל אשר יהיה תחתיו
וטמא עד-הערב והנושא אותם וכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב :
11. וכל אשר יגע-בו הזב ונדיו לא-ישמנה
במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד-הערב : 12. וכדי-חרש אשר יגע-בו

המישי
54. זאת תורה
לכל-נגע הצרעת
ולזנקה :
55. ולצרעת הבגד
ולבית :
56. ולשאת
ולפסחת
ולבהרת :
57. להורית
ביום הטמא
וביום הטהר
זאת תורת הצרעת :

then the priest shall
pronounce clean
the house,
because the plague is
healed.
49. And he shall take
to cleanse the house
two birds,
and cedar wood,
and scarlet yarn, and
hyssop.
50. And he shall
slaughter
one of the birds
in an earthen vessel
over ¹running water.
51. And he shall take
the cedar wood,
and the hyssop,
and the scarlet yarn,
and the living bird,
and he shall dip them
in the blood of the
slaughtered bird,
and in the ¹running
water,
and he shall sprinkle
upon the house
seven times.
52. And he shall cleanse
the house
with the blood of the
bird,
and with the ¹running
water,
and with the living bird,
and with the cedar
wood,
and with the hyssop,
and with the scarlet
yarn.
53. But he shall let go
the living bird
outside of the city
into the open field;
thus shall he make
atonement for the house;
and it shall be clean.

וטהר הכהן
את הבית
כי נרפא הנגע :
49. ודקה
לטהר את-הבית
שתי צפרים
ועץ ארז
ושני הולעת ואזב :
50. וישחט
את-הצפור האחת
אל-כלי-חרש
על-מים חיים :
51. ודקה
את-עץ-הארז
ואת-האזב
ואת שני הולעת
ואת הצפור החיה
ושכל אלהם
בדם הצפור
השחוט
ובמים חיים
והיה אר-הבית
שבע פעמים :
52. וטהר את-הבית
בדם הצפור
ובמים חיים
ובצפור החיה
ובעץ הארז
ובאזב
ובשני הולעת :
53. ושלח
את-הצפור החיה
אל-מחוז לעיר
אל-פני השדה
וכפר עד-הבית
וטהר :

28. ואם מתה מזוהב וספרה לה שכעת ימים ואחר תטהר: שביעי 29. וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אליה כהן אל פתח אהל מועד: 30. ועשה כהן את האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה כהן לפני יהוה מזוב טמאתה: 31. והזרתם את בני ישראל שלא לממאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את מי שכנו אשר בתוכם: 32. זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לממאהבה: 33. וספרה בגדתה והזב את זובו זכר וזנקבה וכל איש אשר ישבב עם טמאה:

AHARE MOTH אחרי מות

טז

CAP. XVI.

1. And the Lord spoke unto Moses after the death

of the two sons of Aaron,

when they came near before the Lord, and they died.

2. And the Lord said unto Moses: speak

unto Aaron thy brother,

that he come not at all times into the holy place

within the veil,

before the covering

which is upon the ark,

that he die not;

for in the cloud

I will appear upon the covering.

3. With this shall Aaron come

into the holy place:

with a young bullock

for a sin-offering,

1. ויבשר יי אל משה

אחרי מות

שני בני אהרן

בקרבתם לפני יהוה

ונימתו:

2. ויאמר יי אל משה

דבר

אל אהרן אחיך

ואל יבא בקרעת

אל המקדש

מבית דפרכת

אל פני הכפרת

אשר על הארון

ולא ימות

כי בענן

אראה על הכפרת:

3. בזאת יבא אהרן

אל המקדש

בפך בן בקר

לחטאת

הזב: ישבב וכל פלג עין ישתה במים: 13. וכי מתה הזב מזובו וספר לו שכעת ימים למחרתו וכבם בגדיו ורחץ בשמן במים טהורים וטהר: 14. וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנב אל כהן: 15. ועשה אתם כהן את האחד חטאת והאחד עלה וכפר עקיו כהן לפני יהוה מזובו: שש שבעי (בשחן מחבורין) 16. ואיש כיתצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וממא עד הערב: 17. וכל פגד וכל עור אשר יהיה עקיו שכבת זרע וכבם במים וממא עד הערב: 18. ואשה אשר ישבב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וממא עד הערב: 19. ואשה כיתתה זבה דם יהיה זבה בבשרה שכעת ימים תהיה בנדבה וכל חנגע בה וממא עד הערב: 20. וכל אשר תשכב עקיו בנדבה וממא וכל אשר תשכב עקיו וממא: 21. וכל חנגע במשכבה וכבם בגדיו ורחץ במים וממא עד הערב: 22. וכל חנגע בכל פלי אשר תשכב עקיו וכבם בגדיו ורחץ במים וממא עד הערב: 23. ואם עד המשכב הוא או על הפלי אשר הוא ישבת עקיו בנגעו בו וממא עד הערב: 24. ואם שכב ישבב איש אתה ונתתי נדתה עליו וממא שכעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עקיו וממא: 25. ואשה כיתיו זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כיתיו זוב על נדתה פלי ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה ממאה הוא: 26. פלי המשכב אשר תשכב עקיו פלי ימי זובו זבה כמשכב נדתה יהיה לה וכי הפלי אשר תשכב עקיו ממא יהיה ממאת נדתה: 27. וכי חנגע בה וממא וכבם בגדיו ורחץ במים וממא עד הערב

upon which fell
the lot
FOR THE LORD,
and he shall offer it
[for] a sin-offering
10. But the goat,
upon which fell
the lot
FOR AZAZEL,
shall be set alive
before the Lord,
to make atonement
with him,
to send him away ⁴to
Azazel
into the wilderness.
11. And Aaron shall bring
the bullock of the sin-
offering,
which is for himself,
and he shall make
atonement for himself,
and for his household,
and he shall slaughter
the bullock of the sin-
offering,
which is for himself.
12. And he shall take
a ⁵firepan full
of coals of fire
from off the altar
before the Lord,
and his hands full
of incense of spices
[pounded] fine,
and he shall bring [it]
within the vail,
13. And he shall put
the incense
upon the fire
before the Lord,
that the cloud of the
incense may cover
the covering
which is upon the
testimony,

אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו
הַגּוֹרֵל
לַיהוָה
וְעָשָׂהוּ חַטָּאת :
10. וְהַשְּׂעִיר
אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו
הַגּוֹרֵל
לְעֹזָאֵל
יָעֵמְדוֹ חַי
לפְנֵי יְהוָה
לְכַפֵּר עָלָיו
לְשַׁלַּח אֹתוֹ לְעֹזָאֵל
חַטֹּאתֶיךָ :
11. וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן
אֶת־בֶּרֶךְ הַחַטָּאת
אֲשֶׁר־לּוֹ
וּכְפַר בְּעֻדּוֹ
וּבְעֻדַּת בֵּיתוֹ
וְשָׁחַט
אֶת־בֶּרֶךְ הַחַטָּאת
אֲשֶׁר־לּוֹ :
12. וְלָקַח
מִלֶּאֱ־הַמִּזְבֵּחַ
נִיחֹל־יָאֵשׁ
מִעֵד הַמִּזְבֵּחַ
לפְנֵי יְהוָה
וּמִלֵּא חֲפָנָיו
קִמְצַת סָמִים דַּקָּה
וְהִבִּיא
מִבֵּית לַפָּרֹכֶת :
13. וְנָתַן אֶת־הַקִּמְצָת
עַל־הָאֵשׁ
לפְנֵי יְהוָה
וְכִסָּה עֲנַן הַקִּמְצָת
אֶת־הַכִּפֹּת
אֲשֶׁר עַל־הַעֲדוּת

and a ram for a burnt-
offering.
4. A holy linen coat
he shall put on,
and linen breeches
shall be upon his flesh,
and with a linen girdle
he shall gird himself,
and with a linen mitre
he shall attire;
they are holy garments;
and he shall bathe in
water
his flesh,
and he shall put them
on.
5. And from the congre-
gation
of the children of Israel,
he shall take
two he-goats
for a sin-offering,
and one ram for a burnt-
offering.
6. And Aaron shall bring
the bullock of the sin-
offering,
which is for himself,
and he shall make
atonement for himself,
and for his household.
7. And he shall take
the two goats,
and he shall set them
before the Lord
[at] the door of the tent
of meeting.
8. And Aaron shall put
upon the two goats
lots;
one lot FOR THE LORD
and the other lot FOR
²AZAZEL.
9. And Aaron shall bring
the goat

אֵיזֵר לְעֹלָה :
4. כְּתֹנֶת־בָּד קָדֹשׁ
יִקְדָּשׁ
וּמְכַנְסֵי־בָד
יִהְיוּ עַל־בָּשָׁרוֹ
וּבְאַזְנוֹתָ בָד
וְהִזָּר
וּבְמִצְנֶפֶת בָּד
יִצְנֶה
בְּגָדֵי־קָדֹשׁ הֵם
וְנִמְצָן בַּמַּיִם
אֶת־בָּשָׁרוֹ
וּלְבָשָׁם :
5. וּמֵמֵאֵת עַדָּה
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יִקַּח
שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עִזִּים
לְחַטָּאת
וְאֵיזֵר אֶחָד לְעֹלָה :
6. וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן
אֶת־בֶּרֶךְ הַחַטָּאת
אֲשֶׁר־לּוֹ
וּכְפַר בְּעֻדּוֹ
וּבְעֻדַּת בֵּיתוֹ :
7. וְלָקַח
אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים
וְהִעֲמִיד אֹתָם
לפְנֵי יְהוָה
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :
8. וְנָתַן אֶהֱרֹן
עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים
גִּדְלוֹת
גּוֹרֵל אֶחָד לַיהוָה
וְהַגּוֹרֵל אֶחָד לְעֹזָאֵל :
9. וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן
אֶת־הַשְּׂעִיר

1) Or, cast. 2) I. e., dismissal; removal according to Rashi. name of a high mountain. 3) Or for: over 4) Or, for. 5) Or, censor

and for all the assembly
of Israel.

שְׁנֵי

18. And he shall go out
unto the altar
which is before the Lord,

and he shall make atone-
ment for it;
and he shall take of the
blood of the bullock,
and of the blood of the
goat,
and he shall put [it]

upon the horns of the
altar
round about.

19. And he shall sprinkle
upon it of the blood
with his finger

seven times,

and he shall cleanse it,

and he shall sanctify it

from the uncleannesses
of the children of Israel.

20. When he has finished

atoning [for] the holy
[place],
and the tent of meeting.

and the altar,

then shall he bring

the living goat.

21. And Aaron shall lay

both his hands

upon the head

of the living goat.

and he shall confess
over him
all the iniquities

of the children of Israel,

and all their trans-
gressions
with all their sins;

and he shall put them

upon the head of the
goat,

and he shall send [him]
away

by the hand of an

appointed man

וּבַעַד כָּל־קֹהֶל
יִשְׂרָאֵל:

שְׁנֵי

18. וַיֵּצֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
אֶשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה
וַיִּכְפֹּר עָלָיו
וַיִּקַּח מִדָּם הַבָּר
וּמִדָּם הַשְּׂעִיר
וַיָּנִתּוּ

עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב:

19. וַיִּזְחַק עָלָיו מִן הַדָּם
בְּאֶצְבָּעוֹ
שֶׁבַע פְּעָמִים
וַיְמַחְרוּ
וְקָדְשׁוֹ

מִטִּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
20. וַכֹּה
מִכֹּפֶר אֶת־הַקֹּדֶשׁ
וְאֶת־הָאֵל מוֹעֵד
וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וְהַקָּרִיב

אֶת־הַשְּׂעִיר הַחַי
21. וְסִמָּךְ אֹהֶרֶן
אֶת־שְׁתֵּי יָדָיו
עַל־רֹאשׁ
הַשְּׂעִיר הַחַי

וַיְתַנְּנָה עָלָיו
אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאֶת־כָּל־פְּשָׁעֵיהֶם
לְכֹהֵן־טֹמְאֹתָם
וַיָּנִתְּ אֹתָם
עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר

וַיִּשְׁלַח
בְּיַד אִישׁ עֹתִי

that he die not.

14. And he shall take of
the blood of the bullock,
and he shall sprinkle
[it] with his finger
upon the covering,

eastward;

and before the covering

he shall sprinkle seven
times
of the blood

with his finger,

15. Then shall he
slaughter
the goat of the sin-
offering,
which is for the people,

and he shall bring its
blood
within the veil,

and he shall do with its
blood
as he did

with the blood of the
bullock,
and he shall sprinkle it

upon the covering

and before the covering.

16. And shall make atone-
ment for the holy place,
because of the unclean-
nesses
of the children of Israel,

and because of their
transgressions
with all their sins;

and so shall he do

for the tent of meeting.

that dwells with them

in the midst of their
uncleannesses.

17. And no man shall be

in the tent of meeting

when he goes in

to make atonement in
the holy [place]
until he come out;

thus shall he make
atonement for himself,
and for his household.

וְלֹא יָמוּת:

14. וַיִּקַּח מִדָּם הַבָּר
וַיִּזְחַק בְּאֶצְבָּעוֹ
עַל־פָּנֵי הַכִּפֹּרֶת
קִדְמָה

וּלְפָנֵי הַכִּפֹּרֶת
יִזְחַק שֶׁבַע פְּעָמִים
מִן־הַדָּם
בְּאֶצְבָּעוֹ:

15. וַיִּשְׁחַט
אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת
אֶשֶׁר לָעָם
וַיִּהְיֶה אֶת־דָּמּוֹ
אֶל־מִכְבִּית כִּפְרֹת

וַעֲשֶׂה אֶת־דָּמּוֹ
כְּאֶשֶׁר עָשָׂה
לְדָם הַבָּר
וַיִּזְחַק אֹתוֹ
עַל־הַכִּפֹּרֶת

וּלְפָנֵי הַכִּפֹּרֶת:

16. וַיִּכְפֹּר עַל־הַקֹּדֶשׁ
מִטִּמְאֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִפְשָׁעֵיהֶם
לְכֹהֵן־טֹמְאֹתָם
וַיָּנִתְּ יְעֻשָׂה

לְאֵהֶל מוֹעֵד
הַשֶּׁכֶן אִתָּם
בְּתוֹךְ מִטְמֹתָם:

17. וְכֹל־אָדָם לֹא יֵהְיֶה
בְּאֵהֶל מוֹעֵד
כִּי בֹאוֹ
לְכֹפֶר בְּקֹדֶשׁ
עַד־צֵאתוֹ
וַיִּכְפֹּר בְּעֻדּוֹ
וּבְעַד בֵּיתוֹ

27. And the bullock of the sin-offering, and the goat of the sin-offering, whose blood was brought in to make atonement in the holy [place], he shall bring out

outside of the camp; and they shall burn with fire their skins,

and their flesh, and their dung.

28. And he that burns them shall wash his clothes, and he shall bathe his flesh in water,

and afterward

he shall come into the camp.

29. And it shall be to you for a perpetual statute: in the seventh month,

on the tenth [day] of the month, you shall afflict your souls², and any work

you shall not do,

the native or the stranger that sojourns in the midst of you.

30. For on this day he shall make atonement for you, to cleanse you;

from all your sins

before the Lord

shall you be clean,

31. It is a sabbath of solemn rest to you,

and you shall afflict your souls,

[as] a perpetual statute.

27. וְאֵת פֶּרֶךְ הַחֲטָאתָ וְאֵת אִשְׁעֵיר הַחֲטָאתָ אֲשֶׁר הוּבֵא אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצֵא

אֶת־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־עֹרָתָם וְאֶת־בָּשָׂרָם וְאֶת־פְּרָשָׁם :

28. וְהַשֹּׂרֵף אֹתָם יִכְבֹּם בְּנִדְוֹ וְרָחַץ אֶת־בִּשְׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה :

29. וְהָיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עֹלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בַּעֲשׂוֹר חֹדֶשׁ תַּעֲנִנוּ אֶת־נַפְשֵׁיכֶם וְכִדְּמִלְאָכָה לֹא תַעֲשׂוּ

הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַיֹּדֵעַ בְּתוֹכְכֶם :

30. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְמַחֲרָה אֲהַבֶּם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּמְחָרוּ :

31. יֵשֶׁבֶת שְׁבֻתוֹן הִיא לָכֶם וְעַנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם חֻקַּת עֹלָם :

into the wilderness.

22. And the goat shall bear upon him

all their iniquities

into a solitary land;

and he shall let go the goat in the wilderness.

23. And Aaron shall come into the tent of meeting, and he shall take off

the linen garments,

which he put on

when he went into the holy [place], and he shall leave them there.

24. And he shall bathe his flesh in water

in a holy place,

and he shall put on his garments; then he shall come out,

and he shall make his burnt-offering and the burnt-offering of the people, and he shall make atonement for himself, and for the people.

שְׁלִישִׁי

25. And the fat of the sin-offering

he shall burn on the altar.

26. And he that lets go the goat

to Azazel

shall wash his clothes,

and he shall bathe his flesh in water,

and afterward

he shall come into the camp.

הַמִּדְבָּרָה :

22. וְנִשָּׂא הַשְּׂעִיר עָלָיו

אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתָם

אֶל־אֶרֶץ גִּזְרֵה

וְשָׁלַח אֶת־הַשְּׂעִיר בְּמִדְבָּר :

23. וְכָא אַהֲרֹן

אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט

אֶת־בְּגָדֵי הַכֹּהֵן

אֲשֶׁר לְבָשׁ

כַּבָּאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ

וְהִנִּיחָם שָׁם :

24. וְרָחַץ אֶת־בִּשְׂרוֹ בַּמַּיִם

בַּמִּקְוֵה קֹדֶשׁ

וְכָבֵשׁ אֶת־בְּגָדָיו וַיֵּצֵא

וַעֲשָׂה אֶת־עֹלֹתָו וְאֶת־עֹלַת הָעָם

וְכָפַר בָּעֵדוּ

וּבְעֵד הָעָם :

שְׁלִישִׁי

שְׁנִי (כִּשְׁהוּ מְחוּבְרִין)

25. וְאֵת הַלֵּב הַחֲטָאתָ

נִקְמִיר מִזֹּבְחָה :

26. וְהַמִּשְׁלַח אֶת־הַשְּׂעִיר

לְעִזָּאֵל

יִכְבֹּם בְּנִדְוֹ

וְרָחַץ אֶת־בִּשְׂרוֹ בַּמַּיִם

וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה :

1) Or. for. 2) By fasting. 3) I. e., the priest.

that slaughters
an ox, or a lamb,
or a goat,
in the camp,
or that slaughters
outside of the camp.

4. And unto the door
of the tent of meeting
he did not bring [it].

to offer [it] as an oblation
to the Lord,
before the tabernacle of
the Lord;
[as] blood-[guilt] it shall
be accounted
to that man;

blood has he shed;

and that man shall be
cut off
from the midst of his
people.

5. In order that the
children of Israel
may bring {

their sacrifices

which they sacrifice

upon the open field,

even that they may
bring them to the Lord,
unto the door of the tent
of meeting,
unto the priest,

and sacrifice them [as]
peace-offerings to the
Lord.

6. And the priest shall
sprinkle
the blood

upon the altar of the
Lord
[at] the door of the tent
of meeting,
and he shall burn the fat

for a sweet savor to the
Lord.

7. And they shall no
more sacrifice
their sacrifices

to the goat-[idols],

that they commit
whoredom

אֵשֶׁר יִשְׁחַט
שׁוֹר אוֹכֶזֶב
אוֹ-עֵז
בַּמִּחֲנֶה
אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט
מִחוּץ לַמִּחֲנֶה :

4. וְאֶל-פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד
לֹא הֵבִיאוּ
לְהִקְרִיב קָרְבָּן לַיהוָה
לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה
דָּם יִשְׁכַּב
דָּם אִישׁ הוּא
דָּם שָׁפַךְ

וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא
מִקֶּדֶר בְּעַמּוֹ :
5. לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת-זִבְחֵיהֶם
אֲשֶׁר הֵם זֹכְחִים
עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה

וְהֵבִיאוּם לַיהוָה
אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
אֶל-הַכֹּהֵן
וְזָבְחוּ זִבְחֵי-שְׁלָמִים
לַיהוָה אוֹתָם :

6. וְזָרַק הַכֹּהֵן
אֶת-הַדָּם
עַל-מִזְבֵּחַ יְהוָה
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְהִקְטִיר הַחֵלֶב
זָרִים נִיחֹם לַיהוָה :

7. וְלֹא-יִזְבְּחוּ עוֹד
אֶת-זִבְחֵיהֶם
לְשִׁעוּרִים
אֲשֶׁר הֵם זֹנִים

32. And [there] shall make
atonement the priest,
who shall be anointed,

and who shall be
consecrated
to be priest in his
father's stead,
and he shall put on

the linen garments,
the holy garments.

33. And he shall make
atonement
[for] the holy sanctuary;

and [for] the tent of
meeting
and [for] the altar he
shall make atonement;
and for the priests

and for all the people of
the assembly
he shall make atone-
ment.

34. And this shall be to
you
for a perpetual statute,
to make atonement

for the children of Israel,
because of all their sins
once in the year;

and he did

as the Lord had com-
manded Moses.

י

רביעי

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Speak

unto Aaron, and unto
his sons,
and unto all the children
of Israel,
and say unto them:

This is the thing

which the Lord has
commanded,
saying:

3. Any man

of the house of Israel,

23. וְכָפַר הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר-יִמְשָׁח אֹתוֹ
וְאֲשֶׁר יִמְצָא אֶת-יָדוֹ
לְכַהֵן פִּתַּח אָבִיו
וְכִבֵּשׁ
אֶת-בְּגָדֵי הַבֵּד
בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ :

33. וְכָפַר
אֶת-מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ
וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְכָפַר
וְעַל הַכֹּהֲנִים
וְעַל-כָּל-עַם הַקִּהָל
יִכְפֹּר :

34. וְזֶה יִהְיֶה זֹאת לָכֶם
לְתַקַּת עוֹלָם
לְכָפֹר
עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִכָּל-חַטֹּאתֵם
אֶחָד בַּשָּׁנָה
וַיַּעַשׂ

כַּאֲשֶׁר צֻוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה :

CAP. XVII.

רביעי
1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר :
2. דַּבֵּר
אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו
וְאֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר-צֻוָּה יְהוָה
לֵאמֹר :

3. אִישׁ אִישׁ
מִבֵּית יִשְׂרָאֵל

י Heb. whom they shall anoint and whom they shall fill his hand.

12. Therefore I have said

to the children of Israel:

Any person of you

shall not eat blood,

also the stranger

that sojourns in the
midst of you
shall not eat blood.

13. And any man

of the children of Israel,

or of the stranger[s]

that sojourn in the midst
of you,
that hunts

venison of beast or fowl

that may be eaten;

then I shall pour out
its blood,
and I shall cover it
with dust.

14. For the soul of all
flesh
is its blood,

it is [one] with its
soul;

therefore I have said to
the children of Israel:
The blood of any flesh

you shall not eat:

for the soul of all flesh

is its blood;

any one that eats it

shall be cut off.

15. And every person

that eats

that which dies of itself,
or that is torn of beasts,
whether he be a native

or a stranger,
then he shall wash his
clothes,

and he shall bathe
himself in water,

and he shall be unclean
until the evening;

then shall he be clean.

16. But if he do not wash
[them],

and he do not [the his
flesh],

12. על-כן אִמַּרְתִּי

לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל

כָּל-נֶפֶשׁ מִכֶּם

לֹא-תֹאכַל דָּם

וְהַגֵּר

הַנֶּחָר בְּתוֹכְכֶם

לֹא-תֹאכַל דָּם:

13. וְאִישׁ אִישׁ

מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וּמִן-הַגֵּר

הַנֶּחָר בְּתוֹכְכֶם

אֲשֶׁר יִצְוֶה

צִיד חַיָּה אוֹ עוֹף

אֲשֶׁר יֵאָכֵל

וְשָׁפַד אֶת-דָּמּוֹ

וּכְסָהּ בְּעֹפָר:

14. כִּי-נֶפֶשׁ כָּל-בָּשָׂר

דָּמָהּ

כְּנֶפֶשׁ הָאָדָם

וְאִמַּרְתִּי לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל

דָּם כָּל-בָּשָׂר

לֹא תֹאכְלוּ

כִּי נֶפֶשׁ כָּל-בָּשָׂר

דָּמָהּ הִוא

כָּל-אֹכְלוֹ

יִכָּרֵת:

15. וְכָל-נֶפֶשׁ

אֲשֶׁר תֹּאכַל

נִבְלָה וּמִרְפָּה

בְּאֶרֶץ וּבְגֵר

וּכְבֶּם בְּגָדָיו

וּרְחַץ בְּמֵי־

וּמָיִם עַד-הָעֶרֶב

וְטָהֵר:

16. וְאִם לֹא יִכְבֶּם

וּבִשְׂרָו לֹא יִרְחַץ

after them;

a perpetual statute

shall this be to them

for their generations.

חֲמִישִׁי

8. And unto them thou
shalt say:

Any man

of the house of Israel,

or of the stranger[s]

that sojourn in the
midst of them,
that offers a burnt-
offering,

or a sacrifice,

9. And unto the door

of the tent of meeting

he brings it not,

to offer it to the Lord,

that man shall be cut off

from his people.

10. And any man

of the house of Israel,

or of the stranger[s]

that sojourn in their
midst,

that eats any [manner]
of blood,

then I will set my face

against the person

that eats the blood,

and I will cut him off

from the midst of his
people.

11. For the soul of the
flesh

is in the blood,

and I have given it to
you

upon the altar

to make atonement for
your souls;

for it is the blood

[that] makes atonement
for the soul.

אַחֲרֵיהֶם

חֻקַּת עוֹלָם

תִּהְיֶה זֹאת קִדְמָה

לְדֹרֹתָם:

חֲמִישִׁי

שְׁלִישִׁי (כִּשְׁהוֹן מִחוּבְרִין)

8. וְאַלְהֶם תֹּאמַר

אִישׁ אִישׁ

מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וּמִן-הַגֵּר

אֲשֶׁר-יִנּוֹר בְּתוֹכְכֶם

אֲשֶׁר-יִעֲלֶה עֹלָה

אוֹ-זֶבֶח:

9. וְאֶל-פֶּתַח

אֹהֶל מוֹעֵד

לֹא יָבִיאוּ

לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לְיָהוָה

וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא

מֵעַמּוֹ:

10. וְאִישׁ אִישׁ

מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וּמִן-הַגֵּר

הַנֶּחָר בְּתוֹכְכֶם

אֲשֶׁר יֹאכַל קַל-דָּם

וְנִתַּחַת פָּנָי

בִּי יִפָּשׂ

הָאֹכֵל אֶת-הַדָּם

וְהִכַּרְתִּי אֹתוֹ

מִקֶּדֶם עַמּוֹ:

11. כִּי-נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר

בָּדָם הִוא

נָשָׂאִי נִתַּחַת לָכֶם

עַל-הַמִּזְבֵּחַ

לְכַפֵּר עַל-נֶפְשֵׁיכֶם

כִּי-הֵם הִוא

כֹּנֶן נַפְשׁ וְכַפֵּר:

בַּיִת אוֹ מִזְבֵּחַ חוּץ לֹא תִגְדֶּה עֲרוֹתָיו :
 10. עֲרוֹת בֵּת-בְּנֵי אוֹ בֵּת-כֹּהֵן לֹא תִגְדֶּה
 עֲרוֹתָיו כִּי עֲרוֹתֵי הֵקֵחַ : 11. עֲרוֹת בֵּת-
 אִשָּׁת אָבִיךָ מִקְדָּשׁ אֲבִיךָ אֲחֻזַּתֶּךָ הִיא
 לֹא תִגְדֶּה עֲרוֹתָהּ : 12. עֲרוֹת אֲחֻזַּתֶּךָ אֲבִיךָ
 לֹא תִגְדֶּה שְׂאֵר אָבִיךָ הוּא : 13. עֲרוֹת
 אֲחֻזַּתֶּךָ לֹא תִגְדֶּה כִּי-שְׂאֵר אָמְךָ הוּא :
 14. עֲרוֹת אֲחֻזַּתֶּךָ לֹא תִגְדֶּה אֶל-אִשְׁתּוֹ
 לֹא תִקְרַב וְדָחַק הוּא : 15. עֲרוֹת כְּהֹנֵן
 לֹא תִגְדֶּה אִשָּׁת בְּנֵי הוּא לֹא תִגְדֶּה
 עֲרוֹתָהּ : 16. עֲרוֹת אִשָּׁת-אֲחִיךָ לֹא תִגְדֶּה
 עֲרוֹת אֲחִיךָ הוּא : 17. עֲרוֹת אִשָּׁה וּבִתָּהּ
 תִּקַּח בְּנִיּוֹת עֲרוֹתָהּ שְׂאֵרָה הֵקֵחַ זִמָּה הוּא :
 18. וְאִשָּׁה אֶל-אֲחֻזַּתָּהּ לֹא תִקַּח לְדָרָר
 לְנָלוֹת עֲרוֹתָהּ עֲלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ : 19. וְאֶל-
 אִשָּׁה בְּנִיּוֹת מִמָּאֲתָהּ לֹא תִקְרַב בְּנִיּוֹת
 עֲרוֹתָהּ : 20. וְאֶל-אִשָּׁת עַמִּיתֶךָ לֹא-תִתֵּן
 שְׂכָבְתָּהּ לְזָבֵעַ לְמִמָּאֲה-בָהּ : 21. וּמִזְרַעָהּ
 לֹא-תִתֵּן דִּהְשָׁבִיר זִמָּה וְלֹא תִחַדֵּל אֶת-
 שֵׁם אֱלֹהֶיהָ אֲנִי יְהוָה : שְׁבִיעִי (רַבִּיעִי כְּשֵׁם
 מִחוּבָרִין) 22. וְאֶת-זָכָר לֹא תִשָּׁכַב מִשְׁפָּכִי
 אִשָּׁה תֹשֵׁבָה הוּא : 23. וּבְכָל-בְּהֵמָה-לֹא-
 תִתֵּן שְׂכָבְתָּהּ לְמִמָּאֲה-בָהּ וְאִשָּׁה לֹא-
 תַעֲמֹד לְפָנָי בְּהֵמָה לְרַבָּעָה תִּכְבֵּל הוּא :
 24. אֶל-תִּטְמָאוּ בְּכָל-אֵלֶּה
 כִּי בְכָר-אֲלֵה נִמְאָיו הַגִּלִּים
 אֲשֶׁר-אֲנִי מַשְׁלֵחַ מִפְּנֵיכֶם :
 25. וּתִטְמָא הָאָרֶץ וְאֶפְקֹר עֲוֹנָה עֲלֶיהָ
 וּתִקָּא הָאָרֶץ אֶת-יֹשְׁבֶיהָ :
 26. וְשִׁמְרֶתֶם אֹתָם

then he shall bear his iniquity.

יח

וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ :

CAP. XVIII.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה קְאָמֹר :

2. Speak

2. דַּבֵּר

unto the children of Israel, and say unto them:

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

I am the Lord your God.

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

3. Like the doing

3. כַּמַּעֲשֶׂה

of the land of Egypt,

אֶרֶץ-מִצְרַיִם

wherein you have dwelt,

אֲשֶׁר יֹשְׁבֹתֶם-בָּהּ

you shall not do;

לֹא תַעֲשֶׂוּ

and like the doing of the land of Canaan,

וּכַמַּעֲשֶׂה אֶרֶץ-כְּנָעַן

whither I bring you,

אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֲתֶכֶם שָׁמָּה

you shall not do;

לֹא תַעֲשֶׂוּ

and in their statutes

וּבְחֻקֹּתֵי הֵם

you shall not walk.

לֹא תִלְכוּ :

4. My ordinances you shall do, and my statutes you shall keep, to walk in them;

4. אֵת מִשְׁפָּטֵי תַעֲשֶׂוּ וְאֶת-חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ וְלִדְבַת בָּהֶם

I am the Lord your God.

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

5. And you shall keep

5. וּשְׁמֹרֶתֶם

my statutes

אֶת-חֻקֹּתַי

and my ordinances,

וְאֶת-מִשְׁפָּטֵי

which if a man do them,

אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם

he shall live in them:

וְחָי בָּהֶם

I am the Lord.

אֲנִי יְהוָה :

ששי

6. אִישׁ אִישׁ אֶל-כָּל-שְׂאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרַב לְנָלוֹת עֲרוֹהֶ אֲנִי יְהוָה : 7. עֲרוֹת אָבִיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא תִגְדֶּה אִמְךָ הוּא לֹא תִגְדֶּה עֲרוֹתָהּ : 8. עֲרוֹת אִשָּׁת-אָבִיךָ לֹא תִגְדֶּה עֲרוֹת אָבִיךָ הוּא : 9. עֲרוֹת אֲחֻזַּתֶּךָ בֵּת-אָבִיךָ אוֹ בֵּת-אִמְךָ מִקְדָּשׁ

1) Or, by. 2) Or, make yourselves unclean. 3) Or, [any of] all, etc. 4) Or. send away.

unto all the congregation
of the children of Israel,
and say unto them:

You shall be holy;
for holy I am
the Lord your God.

3. Every man
shall fear his father
and his mother,
and my sabbaths

you shall keep;
I am the Lord your God.

4. You shall not turn
unto the idols,
and molten gods

you shall not make for
yourselves;
I am the Lord your God.

5. And when you
sacrifice
a sacrifice of peace-
offering to the Lord,
you shall sacrifice it ²for
your acceptance.

6. On the day of [offer-
ing] your sacrifice
it shall be eaten,

and on the morrow;
but what is left

until the third day,
It shall be burned with
fire.

7. And if it be eaten
on the third day,
it is an abomination;
it shall not be accepted.

8 And whoever eats it
shall bear his iniquity;
for the holy [thing] of
the Lord
he has profaned;

and that soul shall be
cut off
from his people.

אֶל-כָּל-עֵדָת

בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ

כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

3. אִישׁ

אָכַז וְאָבִיו תִּירָא

וְאֶת-שַׁבָּתִי

תִּשְׁמְרוּ

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

4. אַל-תִּפְנוּ

אֶל-הָאִדֹלִם

וְאֵלֵהֶם מִסִּכָּה

לֹא תַעֲשׂוּ לָכֵם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

5. וְכִי תִזְבְּחוּ

זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה

לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחֶנּוּ :

6. בַּיּוֹם זִבְחְכֶם

יֵאָכֵל

וּמִמָּחָרָת

וְהַיּוֹמָתָיִת

עַד-יוֹם הַשְּׁלִישִׁי

בָּאֵשׁ יִשְׂרָף :

7. וְאִם הָאָכַל יֵאָכֵל

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

פְּגוּל הוּא

לֹא יִרְצֶה :

8. וְאִכְלוֹ

עֲוֹנוֹ יִשָּׂא

כִּי-אֶת-קֹדֶשׁ יְהוָה

חָלָל

וְנִכְרְתָה

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

מֵעַמִּיהָ :

my statutes

and my ordinances,

and you shall not do

any of these abomina-
tions;

[neither] the native nor
the stranger
that sojourns in the
midst of you.

27. For all these
abominations

have the mer of the
land done,
that [were] before you,

and the land became
defiled.

מִפְטִיר

28. That the land vomit
not you out,

when you defile it,

as it vomited out

the nation

that [was] before you.

29. For whosoever shall
do

any of these abomina-
tions,

even the souls that
do them shall be cut
off

from the midst of their
people.

30. Therefore you shall
keep

my charge,

not to do

any of the abominable
¹customs,

which were done before
you,

and that you shall not de-
file yourselves with them

I am the Lord your God,

KEDOSHIM

יט

1. And the Lord spoke
unto Moses,

saying:

2. Speak

אֶת-חֻקֹּי

וְאֶת-מִשְׁפָּטַי

וְלֹא תַעֲשׂוּ

מִכָּל-חֲתוּעַבַת הָאֱלֹהִים

הָאֲזֹלָה וְהַגֵּר

הֵנָּה בְּתוֹכְכֶם :

27. כִּי אֶת-כָּל-

חֲתוּעַבַת הָאֵל

עָשׂוּ אֲנָשֵׁי-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם

וַתִּטְמָא הָאָרֶץ :

מִפְטִיר

28. וְלֹא-תִקֵּי אֶת-

הָאָרֶץ אֲתָכֶם

בְּטִמְאָתְכֶם אֹתָהּ

כַּאֲשֶׁר קָאָה

אֶת-הַגֵּוִי

אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם :

29. כִּי-כָד-אִשְׁרַי יַעֲשֶׂה

מִכָּל-חֲתוּעַבַת הָאֱלֹהִים

וְנִכְרְתוּ

הַנֶּפְשׁוֹת הַנִּעֲשׂוֹת

מִקֶּרֶב עַמָּם :

30. וּשְׁמַרְתֶּם

אֶת-מִשְׁמְרֹתַי

לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת

מִחֻקֹּת חֲתוּעַבַת

אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם

וְלֹא תִטְמָאוּ בָהֶם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

קְדוֹשִׁים

CAP. XIX.

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

2. דַּבֵּר

1) Or, statutes. 2) Or, [so] that it may be accepted from you.

שְׁנִי	שְׁנִי	שְׁנִי	שְׁנִי
15. You shall not do unrighteousness in judgment;	חֲמִישִׁי (כִּשְׁהוֹן מִחֻבְרִין) 15. לֹא תַעֲשֶׂה עָרֹךְ בְּמִשְׁפָּט	9. And when you reap the harvest of your land,	9. וּבְקִצְרְכֶם אֶת־קִצִּיר אֲרָצְכֶם
thou shalt not respect the person of [the] poor, nor shalt thou honor the person of [the] great; in righteousness	לֹא תִשָּׂא פָנֶי־דָר וְלֹא תִהְדָּר פָּנֵי גֵדוֹל בְּצֶדֶק	thou shalt not wholly reap the corner of thy field, and the gleanings of thy harvest thou shalt not gather.	{ לֹא תִכְדֶּה פֶּאֶת שְׂדֵךְ קַצֶּר וְלֹא תִקַּם קִצִּירָה לֹא תִלְקַח וּבְקִמָּה לֹא תַעֲוִל וּפָרַט בְּרִמָּה
thou shalt judge thy neighbor.	תִּשְׁפֹּט עִמִּיהָ :	10. And thy vineyard thou shalt not glean, and the single [fallen] berries ¹ of thy vineyard	לֹא תִבְקַח לְעַנִּי וְלָדָר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
16. Thou shalt not go about as a talebearer among thy people; thou shalt not stand against the blood of thy neighbor; I am the Lord.	16. לֹא תֵלֵךְ רֵבִיל בְּעַמִּי לֹא תַעֲמֹד עַל־דַּם רֵעִי אֲנִי יְהוָה :	thou shalt not gather; for the poor and for the stranger thou shalt leave them: I am the Lord your God.	10. וְלֹא תִבְקַח לְעַנִּי וְלָדָר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
17. Thou shalt not hate thy brother in thy heart; thou shalt surely rebuke thy neighbor, and not bear sin because of him.	17. לֹא תִשְׂנֹא אֶת־אָחִיךָ בְּלִבְבְּךָ הוֹדֵם תּוֹכִים אֶת־עֲמִיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֵטְא	11. You shall not steal, neither shall you deal falsely, nor shall you lie one to another.	11. וְלֹא תִסְבֹּג וְלֹא תִשְׁקֹר אִישׁ בְּעַמִּיתוֹ : 12. וְלֹא תִשָּׁבַע בִּשְׁמִי לְשֹׁקֶר וְהִזְדַּתְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה :
18. Thou shalt not take vengeance, nor shalt thou bear any grudge against the children of thy people; but thou shalt love thy neighbor as thyself: I am the Lord.	18. לֹא תִקֹּם וְלֹא תִטַּח אֶת־בִּגְדֵי עֲדֻנָּה וְאֶת־הַבֶּטֶן לְרֵעִי כִּמְאֹ אֲנִי יְהוָה :	12. And you shall not swear by my name to a lie, for thou wilt [thus] profane the name of thy God: I am the Lord.	12. וְלֹא תַעֲשֶׂק אֶת־רֵעִי לֹא תִגְזֹל לֹא תִלְוֶה פִּעֻזַּת שָׂכִיר אֶתְךָ עַד־בֹּקֶר :
19. My statutes you shall keep; thy cattle thou shalt not let gender with a diverse kind; thy field thou shalt not sow with two kinds, and a garment of two kinds, of woollen and linen stuff mingled together shall not come upon thee.	19. אֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ בְּהֵמָתְךָ לֹא תִרְבֹּעַ בְּזָאִים שְׂדֵךְ לֹא תִזְרַע כְּלָאִים וּבְגָד כְּלָאִים שַׁעֲמָזוּ לֹא יִשְׁלַח עֲלֶיךָ :	nor shalt thou rob [him]; [there] shall not abide all night the wages of a hired servant with thee, until morning.	13. וְלֹא תִגְזֹל לֹא תִלְוֶה פִּעֻזַּת שָׂכִיר אֶתְךָ עַד־בֹּקֶר :
		14. Thou shalt not curse [the] deaf, and before [the] blind thou shalt not put a stumbling-block; but thou shalt be afraid of thy God: I am the Lord.	14. לֹא תִקְלַל חֵשֵׁשׁ וְלִפְנֵי עֹרֵר לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל וְיִרְאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה :

¹ Which drop during the gathering. 2) Heb., a man against his neighbor (friend). 3) Or, and profane.
4) Or, stand [idly]. 5) Or, and

and etched-in writing
you shall not fix on
yourselves:
I am the Lord.

29. Do not profane

thy daughter,

to make her a harlot;

lest the land fall to
whoredom,
and the land become
full of wickedness.

30. My sabbaths

you shall keep,

and my sanctuary you
shall reverence:
I am the Lord.

31. Do not turn

unto them that have
familiar spirits,
nor unto the wizards;

do not seek [them]

to be defiled by them:

I am the Lord your God.

32. Before the hoary
head

thou shalt rise up,

and honor the face of
the old man,

and thou shalt be afraid
of thy God:

I am the Lord.

רביעי

33. And if a stranger
sojourn with thee

in your land,

you shall not ²wrong
him.

34. As the native of
you,

shall be to you

the stranger that
sojourns with you,

and thou shalt love him
as thyself;

for you were strangers

in the land of Egypt:

I am the Lord your God.

וּכְתַבְתָּ קִשְׁטָךְ
לֹא תִתֵּן בָּכֶם
אֲנִי יְהוָה :

29. אַל תִּפְתָּחַל
אֶת־בִּתְּךָ

לְהוֹנוֹתָהּ

וְלֹא־תוֹנֶה הָאָרֶץ

וּמָלְאָה הָאָרֶץ זִמָּה :

30. אֶת־שַׁבָּתֶיךָ

תִּשְׁמְרוּ

וּמִקְדָּשִׁי תִירָאוּ

אֲנִי יְהוָה :

31. אַל־תִּפְנוּ

אֶל־הָאֹבֹת

וְאֶל־הַיִּדְעֹנִים

אֶל־תִּבְקְשׁוּ

לְשַׁמָּאָה בָהֶם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

32. כַּפְּנֵי שֵׁיבָה

תִּקֹּם

וְהִדַּרְתָּ פָנֶיךָ וְיָרָאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ

אֲנִי יְהוָה :

רביעי

ששי (כשהן מחובבין)

33. וְכִי־יָגוּר אִתְּךָ

גֵר

בְּאַרְצְכֶם

לֹא תוֹנֶה אֹתוֹ :

34. בְּאֶזְרַח מִכֶּם

יִהְיֶה לָכֶם

הַגֵּר הַזֶּה אִתְּכֶם

וְאָהַבְתָּ לוֹ כְּבָרְךָ

כִּי־גֵרִים הֵיִיתֶם

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

20. וְאִישׁ כִּי־יִשָּׁב אֶת־אִשְׁתּוֹ שְׂכֵבֶת־זָרָה
יְהִיָּה שְׂפָחָה נִחְרַפֶּת לְאִישׁ וְהִפְדָּה לֹא
נִפְדְּתָה אִם חִפְשָׁה לֹא נִתְּנָהּ בְּפִקְחָת
תְּהִיָּה לֹא יוֹמְתוֹ כִּי־לֹא חִפְשָׁה : 21 וְהָבִיָּא
אֶת־אִשְׁכּוֹ לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
אֵל אֲשֵׁרִים : 33. וּבִכָּר עָלָיו הַכֹּהֵן בְּאֵלֹ
הָאֲשֵׁם לִפְנֵי יְהוָה עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
וְנִסְכָּח לוֹ מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא :

שְׁלִישִׁי

23. And when you come

into the land,

and you plant

any edible tree,

then you shall count as
its uncircumcision
the fruit thereof:

three years

it shall be to you as
uncircumcised;

it shall not be eaten.

24. And in the fourth
year

shall all its fruit be

holy for praise-giving
to the Lord.

25. But in the fifth year

you shall eat its fruit,

that it may increase to
you

its produce:

I am the Lord your God.

26. You shall not eat
[anything]

with the blood;

you shall not use
enchancements,

nor shall you ³observe
times.

27. You shall not round

the corner[s] of your
head[s].

neither shalt thou mar

the corner[s] of thy
beard.

28. And a cutting for
a [dead] person
you shall not make in
your flesh,

23. וְכִי־תָבֹא

אֶל הָאָרֶץ

וְנִטְעַתָּם

כָּד־עֵץ מֵאֹכֵל

בַּעֲבָרְתָּם עָרְלָהוּ

אֶת־פְּרִי

שְׁלֹשׁ שָׁנִים

יִהְיֶה לָכֶם עָרְלִים

לֹא יֵאָכֵל :

24. וּבִשְׁנֵה הָרְבִיעִית

יִהְיֶה כָּד־פְּרִי

קֹדֶשׁ הַדּוֹקִים לַיהוָה :

25. וּבִשְׁנֵה הַחֲמִישִׁית

תֹּאכְלוּ אֶת־פְּרִי

לְהוֹסִיף לָכֶם

תְּבוּאָתוֹ

26. לֹא תֹאכְלוּ

עַל־הַדָּם

לֹא תִנְחָשׁוּ

וְלֹא תַעֲנוּנֵי :

27. לֹא תִקְפוּ

פֶּאת רִאשֵׁיכֶם

וְלֹא תִשְׁחִית

אֶת פֶּאת זְקָנְךָ :

28. וְשָׂרָם לִנְפֹשׁ

לֹא תִתְּנוּ בְּבִשְׂרְכֶם

1) Or. practise augury. 2) Or. enormity incest 3) Or. vex.

from among his people;
because of his seed
he has given to the
Molech,
in order to defile
my sanctuary,
and to profane
my holy name.

4. And if the people of
the land do ^{in any}
way hide

their eyes
from that man,

when he gives of his seed
to the Molech,
in order not to put him
to death.

5. Then I will set my
face

against that man,
and against his family,
and I will cut him off,
and all that commit
whoredom
after him,

to commit whoredom
after the Molech,
from among their
people.

6. And the person
that turns

unto them that have
familiar spirits,
or unto the wizards,

to commit whoredom
after them,
I will even set my face

against that person,

and I will cut him off
from the midst of his
people.

7. And you shall sanctify
yourselves,
and you shall be holy;

for I am the Lord your
God.

8. And you shall keep
my statutes,

and you shall do them;

מִקֵּרֵב עִמּוֹ
כִּי מוֹרֵעוֹ
נָתַן לְמֹלֶךְ
לְמַעַן טַמֵּא
אֶת-מִקְדָּשִׁי
וְלִחְלֹל
אֶת-שְׁמִי קְדֹשִׁי :

4. וְאִם הֶעֱלִם
יְעֲלִימוֹ עִם הָאָרֶץ
אֶת-עֵינֵיהֶם
מִן-הָאִישׁ הַהוּא
כִּתְּרוֹ מוֹרֵעוֹ לְמֹלֶךְ
לְבָלְתִּי הַמָּוֶת אֹתוֹ :

5 וְשַׁמְתִּי אֶנֶּי אֶת-פָּנַי
בָּאִישׁ הַהוּא
וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ
וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ
וְאֵת כָּל-הַזִּנִּים
אַחֲרָיו

לְזָנוֹת אַחֲרֵי הַמֹּלֶךְ
מִקֵּרֵב עִמּוֹ ;
6. וְהִנָּפֵשׁ
אֲשֶׁר תִּפְגֹּחַ
אֶת-הָאֵלֹהִים
וְאֶת-הַיִּדְּעֹנִים
לְזָנוֹת אַחֲרֵיהֶם
וְנִתַּתִּי אֶת-פָּנַי
בְּנִפְשׁ הַהוּא
וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ
מִקֵּרֵב עִמּוֹ :

7. וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם
וְהִיִּיתֶם קְדֹשִׁים
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
8. וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת-הַקְּדָשִׁי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם

35. You shall not do
unrighteousness
in judgment
in meteyard,
in weight,
or in measure.

36. Just balances,
just weights,
a just ephah,
and a just hin,
shall you have:

I am the Lord your God,
who brought you out
from the land of Egypt.

37. And you shall observe
all my statutes,
and all my ordinances,
and you shall do them:

I am the Lord.

בְּמִשְׁפָּט
בְּמִדָּה
בְּמִשְׁקָל
וּבְמִשׁוּרָה :
36. מֵאֻנֵּי צֶדֶק
אֲבֵנֵי צֶדֶק
אֵפָה צֶדֶק
וְהִין צֶדֶק
יִהְיֶה לָכֶם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
37. וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת-כָּל-הַקְּדָשִׁי
וְאֶת-כָּל-מִשְׁפָּטִי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
אֲנִי יְהוָה :
CAP. XX.
חֻמֵּשִׁי
1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:
2. And to the children
of Israel
thou shalt say:
Any man
of the children of Israel,
or of the stranger[s]
that sojourn in Israel,
that gives of his seed
to the Molech,
shall surely be put to
death:
the people of the land
shall stone him with
stones.
3. I also will set my face
against that man,
and I will cut him off

35. לֹא-תַעֲשֶׂה עֲוֹן
בְּמִשְׁפָּט
בְּמִדָּה
בְּמִשְׁקָל
וּבְמִשׁוּרָה :
36. מֵאֻנֵּי צֶדֶק
אֲבֵנֵי צֶדֶק
אֵפָה צֶדֶק
וְהִין צֶדֶק
יִהְיֶה לָכֶם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
37. וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת-כָּל-הַקְּדָשִׁי
וְאֶת-כָּל-מִשְׁפָּטִי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
אֲנִי יְהוָה :
CAP. XX.
חֻמֵּשִׁי
1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר :
2. וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תֹּאמַר
אִישׁ אִישׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִן-הַגֵּר
הַנֶּזֶר בְּיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יִתֵּן מוֹרֵעוֹ
לְמֹלֶךְ
מוֹת יוֹמָת
עִם הָאָרֶץ
יִרְמְחוּהוּ בִּאֲבָנִים :
3. וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת-פָּנַי
בָּאִישׁ הַהוּא
וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ

22. And you shall keep
all my statutes,
and all my ordinances,
and you shall do them;
that it vomit you not out
the land,
whither I bring you

to dwell therein.

שְׁבִיעִי

23. And you shall not
walk
in the statutes of the
nation,
which I ¹cast out
before you;
for all these [things]
they did,

therefore I ²abhorred
them

24. And I have said to
you:

You shall inherit

their land,

and I will give it to you

to possess it,

a land

flowing [with] milk and
honey:

I am the Lord your God,

who has separated you

from the peoples.

מַפְסִיר

25. You shall therefore
³make a distinction
between the clean beast

and the unclean,

and between the unclean

and the clean;

and you shall not make
abominable

your souls

עֲרִירִים יִהְיוּ:

22. וּשְׁכַרְתֶּם

אֶת-כָּל-חֻקֹּתַי

וְאֶת-כָּל-מִשְׁפָּטַי

וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם

וְלֹא-תִקֵּי אֶתְכֶם

הָאֲרֶץ

אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא

אֲתֶכֶם שָׁמָּה

לְשִׁכְתָּ בָּהּ:

שְׁבִיעִי

23. וְלֹא תִלְכוּ

בְּחֻקֹּת הַגּוֹי

אֲשֶׁר-אֲנִי מוֹשְׁלֵךְ

מִפְּנֵיכֶם

כִּי אֶת-כָּל-אֲלֵהָ

עָשׂוּ

וְאֶקֶץ בָּם:

24. וְאָמַר לָכֵם

אַתֶּם תִּירְשׁוּ

אֶת-אֲדֻמָּתָם

וְאֲנִי אֶתְּנֶנָּה לָכֶם

לְרִשְׁתָּ אֹתָהּ

אֲרֶץ

זֹכֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֲתֶכֶם

מִן-הָעַמִּים:

מַפְסִיר

25. וְהִבְדַּלְתֶּם

בֵּין הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה

לַטְמֵאָה

וּבֵין הָעוֹף הַטָּמֵא

לַטְהוֹר

וְלֹא-תִשְׁקְצוּ

אֶת-נַפְשֵׁיכֶם

I am the Lord who
sanctifies you.

9. For any man

that curses

his father or his mother

shall surely be put to
death:

his father or his mother
has he cursed;

his blood [shall be] upon
him.

10. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנָּאֵף אֶת-אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר

יִנָּאֵף אֶת-אִשְׁתּוֹ רַעְיוֹ מוֹת-יוֹמָתוֹ הַנָּאֵף

וְהַנָּאֵת: 11. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁבֵב אֶת-אִשְׁתּוֹ

אֲבִיו עֲרֹוֹת אֲבִיו גִּלְהָ מוֹת-יוֹמָתוֹ שְׁנֵיהֶם

דְּמֵיהֶם בָּם: 12. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁבֵב אֶת-

בִּתּוֹ מוֹת יוֹמָתוֹ שְׁנֵיהֶם תָּבֵר עֲשׂוֹ

דְּמֵיהֶם בָּם: 13. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁבֵב אֶת-

זָכָר מִשְׁגֵּבִי אִשָּׁה תוֹעֵבָה עֲשׂוֹ שְׁנֵיהֶם

מוֹת יוֹמָתוֹ דְּמֵיהֶם בָּם: 14. וְאִישׁ אֲשֶׁר

יִקַּח אֶת-אִשְׁתּוֹ וְאֶת-אִמָּהּ זָמָה הוּא

כְּאִשׁ יִשְׁרָפוּ אֹתוֹ וְאֹתָהּ וְלֹא-תִהְיֶה

זָמָה בְּהוֹכֵכָם: 15. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שְׂכָבָתוֹ

בְּבִתּוֹ מוֹת יוֹמָתוֹ וְאֶת-הַבְּהֵמָה תִּהְרֹגוּ:

16. וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל-כָּל-בְּהֵמָה

לְרִבְעָה אֹתָהּ וְהָרְגוּ אֶת-הָאִשָּׁה וְאֶת-

הַבְּהֵמָה מוֹת יוֹמָתוֹ דְּמֵיהֶם בָּם: 17. וְאִישׁ

אֲשֶׁר-יִקַּח אֶת-אִשְׁתּוֹ וְאֶת-אִמָּהּ אוֹתָהּ

אָמֹו וְרָאָה אֶת-עֲרֹוֹתָהּ וְהִיא-תִּרָּאָה אֶת-

עֲרֹוֹתָהּ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ לַעֲיֹוֹ בְּגַן עִפְסִים

עֲרֹוֹת אֹחֵיו גִּלְהָ עוֹנֵי יִשָּׂא: 18. וְאִישׁ

אֲשֶׁר-יִשָּׁבֵב אֶת-אִשְׁתּוֹ דָּוָה וְגִלְהָ אֶת-

עֲרֹוֹתָהּ אֶת-מִקְרָה הָעֶרְוָה וְהוּא גִלְהָ

אֶת-מִקְרָה דְּמֵיהָ וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקְרַב

עַמִּים: 19. וְעֲרֹוֹת אֹחֹוֹת אִמָּהּ וְאֹחֹוֹת

אָבִיהָ לֹא תִגִּלְהָ בֵּין אֶת-שְׂאֵרֵי הָעֵרְוָה

עוֹנֵם יִשָּׂאוּ: 20. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁבֵב אֶת-

דָּדָתוֹ עֲרֹוֹת דָּדוֹ גִּלְהָ חֶסֶם יִשָּׂאוּ

עֲרֹוֹת יִמָּתוּ: 21. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת-

אִשְׁתּוֹ אֹחִיו גִּלְהָ הוּא עֲרֹוֹת אֹחִיו גִּלְהָ

1) Or, send away. 2) Or, felt loathing for them.

3) Or, distinguish.

¹[being] a chief man
among his people,
to profane himself.

5. They shall not make
baldness
upon their head,

and the corner of
their beard
they shall not shave off,

and in their flesh

they shall not make
a cutting.

6. They shall be holy
to their God,

and they shall not
profane
the name of their God;

for the fire-offerings of
the Lord,
the bread of their God,

they do offer;

therefore they shall be
holy.

7. A woman that is a
harlot, or ²profane,
they shall not take;

and a woman

[that is] divorced from
her husband
they shall not take;

for he is holy

to his God.

8. And thou shalt
sanctify him;
for the bread of thy God

he does offer;

he shall be holy to thee.

for holy am I, the Lord,
who sanctifies you.

9. And the daughter of
a priest,
when she profanes herself
by committing whoredom,

her father

does she profane;

with fire shall she be
burned.

10. And the priest

that is the highest of his
brethren,⁴

בַּעַר בְּעַמּוֹ
לְהַחֲדוֹ :

5. לֹא יִקְרַח קִרְחָה
בְּרֹאשׁוֹ

וּפִאֵת זָקָנָה

לֹא יִגְחֹז

וּבְבָשָׁרָם

לֹא יִשְׁרֹטוּ שְׂרָמַת :

6. קְדוֹשִׁים יִהְיוּ

לֵאלֹהֵיהֶם

וְלֹא יַחֲדִילוּ

שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם

כִּי אֶת־אֲשֵׁי יְהוָה

נָחֵם אֱלֹהֵיהֶם

הֵם מִקְרִיבִם

וְהָיוּ קְדוֹשִׁים :

7. אִשָּׁה זִנָּה וְחִלָּלָה

לֹא יִקְחוּ

וְאִשָּׁה

נִרְדָּשָׁה מֵאִשָּׁה

לֹא יִקְחוּ

כִּי־קָדֹשׁ הוּא

לְאֱלֹהָיו :

8. וְקִדְּשֵׁתּוֹ

כִּי אֶת־נְחָמָה אֱלֹהֵיהֶם

הוּא מִקְרִיב

קָדֹשׁ יִהְיֶה לָּהּ

כִּי קָדֹשׁ אֲנִי יְהוָה

מִקְדִּישְׁכֶּם :

9. וּבֵת אִישׁ כֹּהֵן

כִּי תִחַל זִנוּת

אֶת־אִבִּיהָ

הִיא מִחֻלָּת

בָּאֵשׁ תִּשְׂרָף :

10. וְהַכֹּהֵן

הַגָּדוֹל מֵאֲחָיו

by the beast, or by the
fowl
or by any thing

that creeps [upon] the
ground,
which I have separated
for you
to be unclean.

26. And you shall be
holy to me;
for I, the Lord, am holy;

and I have separated you
from the peoples,

that you should be mine.

27. And a man or a
woman
that has a familiar
spirit,

or that is a wizard,

they shall surely be put
to death;

with stone[s] they shall
stone them;

their blood is upon them.

בְּחַיָּה וּבְעוֹף
וּבְכָל

אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאָדָמָה
אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי לָכֶם
לְטִמָּא :

26. וְהִיִּיתֶם לִי קְדוֹשִׁים

כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה

וְאִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם

מִן־הָעַמִּים

קִדְּשִׁיתִי לִי :

27. וְאִישׁ־אוֹ אִשָּׁה

כִּי־יִהְיֶה בָהֶם אוֹב

אוֹ יִדְעוֹן

מוֹת יוּמָתוּ

בָּאֶבֶן יִרְבְּמוּ אֹתָם

דְּמֵיהֶם בָּם :

EMORE

אָמֹר

כֹּא

CAP. XXI.

1. And the Lord said
unto Moses:
Say unto the priests,

the sons of Aaron

and thou shalt say unto
them:

for a [dead] person

shall none defile himself,

among his people.

2. Except for his kin,

that is near to him,

for his mother, and for
his father,

and for his son, and
for his daughter,

and for his brother.

3. And for his sister that
is a virgin,

that is near unto him,

that has had no husband;

for her he may defile
himself.

4. He shall not defile
himself

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

אָמֹר אֶל־הַכֹּהֲנִים

בְּנֵי אַהֲרֹן

וְאָמַרְתָּ אֲדֹנָם

לְנֶפֶשׁ

לֹא־יִטְמָא

בְּעַמּוֹ :

2. כִּי אִם־לְשֹׁאֲרוֹ

הַקָּרִב אֵלָיו

לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו

וּלְבָנָו וּלְדוּתּוֹ

וּלְאָחָיו :

3. וְלְאִחֲתּוֹ הַבְּתוּלָה

הַקְּרוֹבָה אֵלָיו

אֲשֶׁר לֹא הָיְתָה לְאִישׁ

לָהּ יִטְמָא :

4. לֹא יִטְמָא

1) Heb., if there be among them one that has, etc. 2) Or, as a husband, etc; see Rashi (רש"י). 3) Or, polluted. 4) I. e., the high priest.

a man of thy seed
in their generations
in whom [there] is a
blemish,
he shall not approach
to offer
the bread of his God.
18. For any man
in whom [there is] a
blemish,
he shall not approach:
a blind man, or a lame,
or one that has a ^{flat}
nose,
or ^{whose limbs are too}
long.
19. Or a man
in whom [there] is
a broken foot,
or a broken hand,
20. Or [who is] crook-
backed, or a dwarf,
or [who has] a blemish
in his eye,
or an ^{itch},
or a scurvy,
or broken ^{testicles}.
21 Any man
in whom [there is] a
blemish,
of the seed of Aaron the
priest,
he shall not approach
to offer
the fire-offerings of the
Lord;
a blemish is in him;
the bread of his God
he shall not come near
to offer.
22. The bread of his God,
[both] of the most holy,
and of the holy,
he shall eat.
23. Only unto the veil
he shall not go in,

אִישׁ מִזֶּרְעִי
דִּוְרָתָם
אֲשֶׁר יִהְיֶה בוֹ מוֹם
לֹא יִקְרֹב
לְהִקְרִיב
לֶחֶם אֱלֹהֵיוֹ :
18 כִּי כָל-אִישׁ
אֲשֶׁר-בוֹ מוֹם
לֹא יִקְרֹב
אִישׁ עִוֵּר אוֹ פֶּסֶחַ
אוֹ חֵרֶם
אוֹ שְׂרוּעַ :
19 אוֹ אִישׁ
אֲשֶׁר-יִהְיֶה בוֹ
שִׁבְר רֶגֶל
אוֹ שִׁבְר יָד :
20 אוֹ-גִבָּן אוֹ-דָק
אוֹ תִּבְלֵל בְּעֵינָיו
אוֹ צָרַב
אוֹ זִלְפָּת
אוֹ מְרוֹם אֲשָׁף :
21 כָּל-אִישׁ
אֲשֶׁר-בוֹ מוֹם
מִזֶּרַע אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
לֹא יֵאָשׁ
לְהִקְרִיב
אֶת-אֲשֵׁי יְהוָה
מוֹם בוֹ
אֶת לֶחֶם אֱלֹהֵיוֹ
לֹא יֵאָשׁ לְהִקְרִיב :
22 לֶחֶם אֱלֹהֵיוֹ
מִקֹּדְשֵׁי הַקֹּדְשִׁים
וּמִן-הַקֹּדְשִׁים
יֵאָכֵל :
23 אַךְ אֶל-הַפָּרֹכֶת
לֹא יָבֹא

upon whose head has
been poured {
the anointing oil,
and they have ^{consecrated} his hand
to put on the garments,
shall not let [the hair of]
his head go loose,
and his garments shall
he not rend.
11. And unto any dead
person
he shall not go in;
for his father or for his
mother
he shall not defile him-
self.
12. And from the sanc-
tuary
he shall not go out,
^{that} he shall not defile
the sanctuary of his God;
for the ^{crown}
of the anointing oil of
his God
is upon him:
I am the Lord.
13. And he
shall take a wife in
her virginity. {
14. A widow, or a di-
vorced woman,
or a profane, [or] a harlot,
these he shall not take;
but a virgin
of his own people
he shall take [to] wife.
15. ^{That} he shall not
profane his seed
among his people;
for I am the Lord who
sanctifies him.
שְׁנֵי
16. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:
17. Speak unto Aaron,
saying:

אֲשֶׁר-יוֹצֵק
עַל-רֹאשׁוֹ
שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וּמָדָה אֶת-יָדוֹ
לִלְבָּשׁ אֶת-הַבְּגָדִים
אֶת-רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרֹעַ
וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם :
11. וְעַד כָּל-נֶפֶשׁ מֵת
לֹא יָבֹא
לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ
לֹא יִטְמָא :
12. וּמִן-הַמִּקְדָּשׁ
לֹא יֵצֵא
וְלֹא יִחַלֵּל
אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהֵיוֹ
כִּי כִּוֵּן
שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהֵיוֹ
עָלָיו
אֲנִי יְהוָה :
13. וְהָיָה
אִשָּׁה בְּתוּלָה
יִקַּח :
14. אִלְמָנָה וְגִדְּוּשָׁה
וְנִחְרָקָה וְזִנָּה
אֶת-אִשָּׁה לֹא יִקַּח
כִּי אִם-בְּתוּלָה
מִעַמּוֹ
יִקַּח אִשָּׁה :
15. וְלֹא-יִחַלֵּל וְיִרְעוּ
בְּעַמּוֹ
כִּי אֲנִי יְיָ מְקַדְּשׁוֹ :
שְׁנֵי
16. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר :
17. דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן
לֵאמֹר

1) Heb., filled. 2) Or. and. 3) Or. consecration. 4) Or, slit. 5) Or, who has any thing superfluous. 6) Or arab. 7) Or, stones.

בְּקִדְשֵׁים לֹא יֵאָכֵל
עַד אֲשֶׁר יִמָּהַר
וְהִנָּגַע
בְּכֶד-טָמֵא נִפְשׁ
אוֹ אִישׁ
אֲשֶׁר-תֵּצֵא מִמֶּנּוּ
שִׁבְתָּ זָר עַיִן
5. Or a man
who touches
any creeping thing,
whereby he may be
made unclean,
or a man
by whom he may be
made unclean
through any of his un-
cleanness.
6. The soul that toucheth
any such
shall be unclean until
the evening,
and he shall not eat
of the holy [things],
unless he have bathed
his flesh
in water.
7. And when the sun has
set,
then he shall be clean;
and afterwards he may
eat
of the holy [things],
because it is his bread.
8. That which dies of it-
self, or is torn of beasts,
he shall not eat,
to defile himself there-
with:
I am the Lord.
9. And they shall keep
my charge,
that they bear not sin
because of it,
and die therein,
when they profane it:
I am the Lord who
sanctifies them.
10. And any stranger

and unto the altar
he shall not come near,
because a blemish is in
him;
that he profane not
my sanctuary:

for I am the Lord who
sanctifies them.
24. So Moses spoke

unto Aaron, and unto
his sons,
and unto all the children
of Israel.

כב

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Speak

unto Aaron and unto his
sons,
that they shall separate
themselves
from the ¹holy [things]
of the children of Israel,
²(that they profane not

²my holy name),

²which they sanctify to
me:
I am the Lord.

3. Say unto them:

In your generations,
any man

that approaches,

of all your seed,

unto the holy [things],

which the children of
Israel sanctify to the
Lord.

[having] his uncleanness
upon him,

that soul shall be cut
off

from before me;

I am the Lord.

וְאֶל-הַמִּזְבֵּחַ
לֹא יִגַּשׁ
כִּי-מוֹם בּוֹ
וְלֹא יִחַדֵּל
אֶת-מִקְדָּשִׁי

כִּי אֲנִי יְיָ מְקַדְּשֵׁם :
24. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו
וְאֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

CAP. XXII.

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר :
2. דַּבֵּר

אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו
וְיִנָּזְרוּ

מִקְדָּשִׁי בְּנוֹי-יִשְׂרָאֵל
וְלֹא יִחַדְלוּ

אֶת-שְׁמִי קֹדֶשִׁי
אֲשֶׁר-הֵם מְקַדְּשִׁים לִי
אֲנִי יְהוָה :

3. אָמַר אֲלֵהֶם
לְדֹרֹתֵיכֶם
כָּל-אִישׁ

אֲשֶׁר-יִקְרַב
מִכָּל-זֶרְעֶכֶם
אֶל-הַקֹּדֶשׁ שֵׁים

אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְּנֵי-
יִשְׂרָאֵל לַיהוָה }
וּמִמָּתוֹ עֲדָיו
וְנִכְרְתָה

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מִקִּדְּשִׁי
אֲנִי יְהוָה :

4. אִישׁ אִישׁ
מִזֶּבַע אֲהֲרֹן
וְהוּא צָרוּעַ אוֹ זָב

1) Or, keep themselves away. 2) To be understood: holy [things] of the children of Israel, which they sanctify to me, that they profane not my holy name

16. And load on themselves
the iniquity of trespass
when they eat

their holy [things]:
for I am the Lord who
sanctifies them.
שְׁלִישִׁי

17. And the Lord spoke
saying:
unto Moses,

18. Speak
unto Aaron, and unto
his sons,
and unto all the children
of Israel,
and say unto them:

Any man
of the house of Israel,
or of the stranger in
Israel,
who offers his oblation,
[be it] for any of their
vows,
or for any of their free-
will-offerings,
which they offer to the
Lord
for a burnt-offering.

19. [It shall be]² for your
acceptance,
a male without blemish,
of the ³herd,

of the sheep, or of the
goats.
20. Any thing in which
[there is] a blemish,
you shall not offer,

for it will not be ac-
ceptable for you.

21. And when a man
offers
a sacrifice of peace-
offering to the Lord
as a special vow,

or as a freewill-offering,
of the herd, or of the
flock,
it shall be perfect for
acceptance;
no blemish shall be
therein.

22. Blind, or broken,

16. וְהִשָּׂאוּ אוֹתָם
עַל אִשְׁמָתָם
בְּאֵכְלָם

אֶת-קֳדְשֵׁיהֶם
כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשֵׁם
שְׁלִישִׁי

17. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר:

18. דַּבֵּר
אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו
וְאֶל כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אִישׁ אִישׁ

מִבֵּית יִשְׂרָאֵל
וּמִתְגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ
לְקַדְּשֵׁיהֶם
וּקְדָּשֵׁי נְדָבָתָם
אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לַיהוָה
לַעֲלֹתָהּ:

19. דָּרֹגָתָם
תָּמִים זָכָר
בְּבָקָר
בְּשִׂשְׁבָּיִם וּבְעִזִּים:

20. כָּל אֲשֶׁר-בּוֹ מוֹם
לֹא תִקְרִיבוּ
כִּי-לֹא דָרֹגָתוֹ
יִהְיֶה לָכֶם:

21. וְאִישׁ בֶּן-יִקְרִיב
זֶבֶחַ-שְׁלָמִים לַיהוָה
לְפֶלֶא נְדָבָה
אוֹ נְדָבָה

בְּבָקָר אוֹ בְּעִזִּים
תָּמִים יִהְיֶה דָרֹגָתוֹ
כִּי מוֹם לֹא יִהְיֶה-בּוֹ:
22. עִוְרָה אוֹ שֹׁכֵר

shall not eat [of the]
holy [thing];
a sojourner of a priest,
or a hired servant,

shall not eat [of the]
holy [thing].
11. And a priest

when he buys a soul,
the purchase of his
money,
he may eat of it;

and those that are born
in his house,
they may eat of his
bread.

12. And the daughter of
a priest
when she is married
to a ⁴strange man,
she

of the heave-offering of
the holy [things]
shall not eat.

13. And the daughter of
a priest
when she is

a widow, or divorced,
and she has no child,
and she has returned
unto her father's house
as [in] her youth,

she may eat of her
father's bread; }

but no stranger shall eat
of it.

14. And a man
when he eats [of the]
holy [thing]
through error,

then he shall add the
fifth part thereof to it,
and he shall give [it] to
the priest
with the holy [thing].

15. And they shall not
profane
the ⁵holy [things]

of the children of Israel,
which they offer
to the Lord

לֹא-יֵאָכֵל קֳדָשׁ
תוֹשֵׁב בְּחַוְלֵי
וְשֹׂכֵר

לֹא-יֵאָכֵל קֳדָשׁ:
11. וְכֹהֵן

כִּי-יִקְנֶה נַפְשׁ
קִנְיָנוֹ בְּסֶפֶף
הוּא יֵאָכֵל בּוֹ

וְיֹלִיד בֵּיתוֹ
הֵם יֵאָכְלוּ בְּלֶחֶמוֹ:
12. וּבִת-כֹּהֵן

כִּי תִהְיֶה דֹאִישׁ זָר
הוּא

בְּתֻרֹמַת הַקֳּדָשִׁים
לֹא תֵאָכֵל:

13. וּבִת-כֹּהֵן
כִּי תִהְיֶה

אַלְמָנָה וְנִדְּוָשָׁה
וְזָר עָאֵן קָדָה
וְשָׁבָה
אֶרְבֵּית אָבִיהָ
בְּנְעוּרֶיהָ

מִקְדָּשָׁם אָבִיהָ
תֵּאָכֵל

וְכִי זָר לֹא יֵאָכֵל בּוֹ:

14. וְאִישׁ
כִּי-יֵאָכֵל קֳדָשׁ
בְּשִׁגְגָה

וְסֶמֶת חֲטָאתוֹ עָלָיו
וְנָתַן לַכֹּהֵן
אֶת-הַקֳּדָשׁ:

15. וְלֹא יִחַלְּלוּ
אֶת-קֳדָשֵׁי

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲתֵּי-אֲשֶׁר-יִתְּנוּ
לַיהוָה:

1) I. e., not a priest. 2) Or, [so] that it may be accepted from you. 3) Or, bullocks; oxen.

in one day

29. And when you sacrifice a sacrifice of thanksgiving to the Lord, you shall sacrifice [it] for your acceptance.

30. On the same day it shall be eaten; you shall not leave of it until morning:

I am the Lord.

31. And you shall keep my commandments, and you shall do them:

I am the Lord.

32. And you shall not profane my holy name;

but I shall be sanctified

in the midst of the children of Israel:

I am the Lord who sanctifies you.

33. That brought you out from the land of Egypt,

to be your God:

I am the Lord.

כג

רביעי

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:

2. Speak

unto the children of Israel, and say unto them:

The set feasts of the Lord, which you shall proclaim

[to be] holy convocations, [even] these are my set feasts.

3. Six days

may work be done;

on the seventh day

is a sabbath of solemn rest,

a holy convocation;

ביום אחד :

29. וכרתתם לה

זבח-תודה לה

לרצונכם תזבחו :

30. ביום ההוא יאכל

לאתותוריו כפנו

עד-בקר

אני יהוה :

31. ושמרתם מצותי

ועשיתם אתם

אני יהוה :

32. ולא תחללו

את-שם קדשי

ונקדשתי

בתוך בני ישראל

אני יהוה מקדשכם ;

33. המוציא אתכם

מארץ מצרים

להיות לכם גאלים

אני יהוה :

CAP. XXIII.

רביעי

1. וידבר יי אל-משה

קאמר :

2. דבר

אל-בני ישראל

ואמרת אליהם

מועדי יהוה

אשר-תקראו אתם

מקראי קדש

אלה הם מועדי :

3. ששת ימים

תעשה מזאבה

וביום השביעי

שבת שבתון

מקרא-קדש

or maimed.

or [having] ^{1a} a wen,

or an itch, or a scurvy,

you shall not offer these

to the Lord,

and a fire-offering you shall not make of them upon the altar to the Lord.

23. And an ox or a lamb

[that has] a limb too long or too short,

that mayest thou offer [for] a freevow-offering;

but for a vow it shall not be accepted.

24. And [one with] bruised, or crushed,

or broken, or cut [testicles].

you shall not offer to the Lord;

and in your land you shall not do [thus].

25. Also from the hand of a foreigner

you shall not offer

the bread of your God

of any of these;

because their corruption is in them,

a blemish is in them:

they shall not be accepted for you.

26. And the Lord spoke unto Moses,

saying:

27. A ²bullock,

or a sheep, or a goat,

when it is brought forth,

then it shall be seven days

by its mother;

and from the eighth day

and thenceforth

it shall be accepted

for an oblation of a fire-offering to the Lord.

28. ³And an ox or a sheep

you shall not slaughter it and its young }

אז-הרוג

אז-יבלת

אז גרב או ילפת

לא-תקריבו אלה

לה

ואשה לא-תתנו מהם

על-המזבח לה

23. ושור ושה

שרוע וקרוט

גדבה תעשה אתו

ידגדר לא ירצה ;

24. ומעוה וכתות

ונתוק וכרות

לא תקריבו לה

ובאמצעם לא תעשו

25. ומיך בן-גזר

לא תקריבו

את-לחם אלהיכם

מפני-אלה

כי משחתם בהם

מים בהם

לא ירצו לכם :

26. וידבר יי אל-משה

קאמר :

27. שור

אז-כשב או-עז

כי יולד

והיה שבעת ימים

תחת אמו

ומיום השמיני

יהל אה

ירצה

לקרבן אשה לה

28. ושור או-שה

אתו ואת-בנו

לא תשחטו

when you come into the land which I give to you, and you reap its harvest, then you shall bring the ^ssheaf of the first of your harvest unto the priest.

11. And he shall wave the ^ssheaf before the Lord for your acceptance;

on the morrow after the rest day⁶ the priest shall wave it.

12. And you shall offer on the day when you wave the ^ssheaf

a he-lamb without blemish a year old

for a burnt-offering to the Lord.

13. And its meal-offering [shall be] two tenth parts [of an ephah] of fine flour mingled with oil

[as] a fire-offering to the Lord [for] a sweet savor;

with its drink-offering of wine, the fourth part of a hin.

14. And bread, or parched grain, or fresh ears, you shall not eat,

until this selfsame day, until you have brought the oblation of your God; [it shall be] a perpetual statute for your generations

in all your habitations.

15. And you shall count to you from the morrow after the rest day,⁶ from the day that you brought

כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ וּבָהֳבֵאתֶם אֶת־עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן :

11. וּבַיּוֹמָהּ אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרִצּוֹנְכֶם כִּמְחֻרַת הַשִּׁפְתַּי יִנִּיפְנֹה הַכֹּהֵן :

12. וּבַיּוֹם הַהוּא תִנִּיפְכֶם בְּיוֹם הַנִּיפְכָם אֶת־הָעֹמֶר בְּכֶשֶׁל תְּמִים בֶּן־שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה לִיהוָה :

13. וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִינָם סֶלֶת בְּדֹלֶה בַשֶּׁמֶן אִשָּׁה לִיהוָה רֵיחַ נִיחֹם וְנִסְכָּהּ יַיִן רְבִיעֵת הַהֵין :

14. וְלֶחֶם וְקֹרֶי וְכֹרֶמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֹצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הִבִּיאֲכֶם אֶת־קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֶלֶק תֹּעֲלֶם לְדֹרֹתֶיכֶם בְּכָל מַשְׁבְּתֵיכֶם ;

15. וּנְסַפְרַתֶּם לָכֶם מִמְּחֻרַת הַשִּׁפְתַּי מִיּוֹם הַקִּבְּאֲכֶם

any work

you shall not do;

it is a sabbath to the Lord in all your habitations.

4. These [are] the set feasts of the Lord, the holy convocations,

which you shall proclaim in their appointed seasons.

5. In the first month, on the fourteenth [day] of the month,

toward evening,

is passover to the Lord.

6. And on the fifteenth day of the same month

is the feast of unleavened bread to the Lord;

seven days

you shall eat unleavened bread.

7. On the first day

a holy convocation

shall be to you;

any servile work

you shall not do.

8. And you shall offer

a fire-offering to the Lord

seven days;

on the seventh day

is a holy convocation;

any servile work

you shall not do.

9. And the Lord spoke unto Moses, saying:

10. Speak

unto the children of Israel, and say unto them:

כֹּל־מְלָאכָה

לֹא תַעֲשׂוּ

שַׁבָּת הוּא לַיהוָה

בְּכָל מַשְׁבְּתֵיכֶם :

4. אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה

מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ

אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם

בְּמוֹעֲדָם :

5. בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן

בַּאַרְבָּעָה עֶשְׂרִי

לַחֹדֶשׁ

בֵּין הָעֶרְבִים

פֶּסַח לִיהוָה :

6. וּבַחֲמִישָׁה עֶשְׂרִי

לַחֹדֶשׁ הַזֶּה

חַג הַמַּצּוֹת

לִיהוָה

שִׁבְעַת יָמִים

מַצּוֹת תֹּאכְלוּ :

7. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן

מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ

יְהוָה לָכֶם

כֹּל־מְלָאכָה עֲבֹדָה

לֹא תַעֲשׂוּ :

8. וְהִקְרַבְתֶּם

אִשָּׁה לַיהוָה

שִׁבְעַת יָמִים

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ

כֹּל־מְלָאכָה עֲבֹדָה

לֹא תַעֲשׂוּ :

9. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

10. דַּבֵּר

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

1) Heb., between the two evenings. 2) Or, is the passover [lamb to be offered] to the Lord. 3) Heb., this month. 4) Heb., work of labor. 5) Or, omer, a certain measure of corn. 6) J. e., after the first day of passover.

with [the] two lambs:
holy they shall be to the
Lord
for the priest.

21. And you shall pro-
claim
on the selfsame day,
[that] a holy convocation
shall be to you;
any servile work
you shall not do;
[it shall be] a perpetual
statute
in all your habitations
for your generations.

22. And when you reap
the harvest of your land,
thou shalt not wholly
reap
the corner of thy field
when thou reapest,
and the gleanings of thy
harvest
thou shalt not gather;
for the poor and for the
stranger
thou shalt leave them:
I am the Lord your God.

חמישי
23. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

24. Speak
unto the children of
Israel,
saying:

In the seventh month,
on the first [day] of the
month,
shall be to you a solemn
rest,
a memorial of blowing
[of trumpets],
a holy convocation.

25. Any servile work
you shall not do;
and you shall offer a fire-
offering to the Lord.

על-שני כבשים
קדש יהיו ליהוה
לפניו:

21. וקראתם
בעצום היום הזה
מקרא-קדש
יהיה לכם
כל-מלאכת עבודה
לא תעשו
תקת עולם
בכל-מושבתים
לדורותיכם:

22. ובקצירתם
את-קציר ארצכם
לא-תבליה
פאת שדה
בקציר
ולקט קצירך
לא תלקט
לעני וזגר
תעזב אתם
אני יהוה אלהיכם:

חמישי
23. וידבר יי אל-משה
לאמר:

24. דבר
אל-בני ישראל
לאמר
בחדש השביעי
באחד לחדש
יהיה לכם שבתון
וזרון תרועה
מקרא-קדש:

25. כל-מלאכת עבודה
לא תעשו
ותקרב בתם אשה ליי:

the sheaf of the wave-
offering.
seven weeks;
complete [weeks] they
shall be.

16. Until the morrow
after the seventh week
you shall count
fifty days;
and you shall offer
a new meal-offering to
the Lord.

17. Out of your habita-
tions
you shall bring
two wave-loaves
of two tenth parts [of
an ephah] of fine flour
they shall be;

unleavened they shall
be baked;
[for] first-fruits to the
Lord.

18. And you shall offer
with the bread
seven lambs
without blemish
a year old,
and one young bullock,

and two rams:
they shall be a burnt-
offering to the Lord,
with their meal-offering
and their drink-offerings

[it is] a fire-offering
of a sweet savor to the
Lord.

19. And you shall offer
one he-goat
for a sin-offering,
and two he-lambs
a year old
for a sacrifice of peace-
offering.

20. And the priest shall
wave them
with the bread of the
first-fruits
[for] a wave-offering
before the Lord.

את-עמר התנופה
שבע שבועות
תמימות תהיינה:

16. עד מחר
השבת השביעית
תספרו
חמשים יום
והקרבתם
מנחה חדשה ליהוה:

17. ממושבתים
תביאו
לחם תנופה שנים
שני עשרונים סלת
תהיינה

תנין תאפינה
בפורים ליהוה:

18. והקרבתם
על-הלחם
שבעת כבשים
תמימים
בגני שנה
ופר בן-בקר אחד
ואיכם שנים

יהיו עדה ליהוה
ומנחתם ונספיהם
אשה

הים ניהם ליהוה:

19. ונשיתם
שעיר-עזים אחד
לחטאת
ושני כבשים
בגני שנה
לזבח שלמים:

20. והניףם הכהן
עד לחם הבכורים
תנופה לפני יהוה

on the ninth day of the month
at evening,

from evening unto evening,
you shall ²keep your sabbath.

שְׁשִׁי

33. And the Lord spoke unto Moses,
saying:

34. Speak

unto the children of Israel,
saying

On the fifteenth day
of this seventh month
is the feast of ³taber-
nacles
[for] seven days

to the Lord.

35. On the first day
is a holy convocation;
any servile work

you shall not do.

36. Seven days

you shall offer a fire-
offering to the Lord;
on the eighth day

a holy convocation

shall be to you;

and you shall offer

a fire-offering to the Lord;
it is a ⁴solemn assembly,

any servile work

you shall not do.

37. These are the set
feasts of the Lord,
which you shall proclaim

[to be] holy convoca-
tions,

to offer a fire-offering to the Lord,

burnt-offering, and meal-
offering,

sacrifice, and drink-
offering,

every thing on its day.

בַּתְּשַׁעַה זְחָדִישׁ
בְּעָרֵב

מִעֶרֶב עַד־עֶרֶב
תִּשְׁבֹּתוּ שְׁבֻתְכֶם :
שְׁשִׁי

33 וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

34 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר

בַּחֲמִישֶׁה עֶשְׂרִי יוֹם
זְחָדִישׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה
חַג הַסֻּכּוֹת

יִבְעַת יָמִים
זִיתָה :
35 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
מִקְרָא־קֹדֶשׁ

כָּד־מְלָאכָתָ עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ :
36 שִׁבְעַת יָמִים
תִּקְרִיבוּ אִשָּׁה לַיהוָה
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
מִקְרָא־קֹדֶשׁ

יְהִי יְהִי לָכֶם
וְהִקְרַבְתֶּם
אִשָּׁה לַיהוָה
עֲצֹרֶת הוּא
כָּד־מְלָאכָתָ עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ :

37 אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה
אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם
מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ
דִּהְקִירִיב אִשָּׁה לַיי
עֹדָה וּמִנְחָה
זָבַח וְגִסְקִים
דְּבַר־יוֹם בַּיּוֹם :

26. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

27. (But) on the tenth
[day]
of this seventh month

is the day of atonement,

a holy convocation

shall it be to you,

and you shall afflict

your souls;¹

and you shall offer a fire-
offering to the Lord.

28. And any work

you shall not do

on the selfsame day;

for it is a day of atone-
ment,

to make atonement for
you

before the Lord your
God.

29. For any person

that shall not be afflicted¹

on the selfsame day,

then he shall be cut off
from his people.

30. And any person

that does

any work

on the selfsame day,

then I will destroy

that person

from the midst of his
people

31. Any work

you shall not do;

[it shall be] a perpetual
statute

for your generations

in all your habitations.

32. A sabbath of solemn
rest

it shall be to you,

and you shall afflict

your souls;¹

26. וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

27. אֲנִי בַּעֲשׂוֹר
לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה

יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא

מִקְרָא־קֹדֶשׁ

יְהִיָּה לָכֶם

וְעֲנִיתֶם

אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיי

28. וְכָד־מְלָאכָה

לֹא תַעֲשׂוּ

בַּעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה

כִּי יוֹם כִּפּוּרִים הוּא

לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

29. כִּי כָד־הַנֶּפֶשׁ

אֲשֶׁר לֹא־תַעֲנֶה

בַּעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה

וְנִכְרַתָּה מֵעַמִּיהָ :

30. וְכָד־הַנֶּפֶשׁ

אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה

כָּד־מְלָאכָה

בַּעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה

וְהִאֲבֹדְתִי

אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

מִקֶּדֶר עַמָּה :

31. כָּד־מְלָאכָה

לֹא תַעֲשׂוּ

חֻקַּת עוֹלָם

לְדֹרֹתֵיכֶם

בְּכָל מִשְׁכְּנֵיכֶם :

32. שְׁבֻת שְׁבֻתוֹן

הוּא לָכֶם

וְעֲנִיתֶם

אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם

1) By fasting. 2) Heb., rest. 3) Or, booths. 4) Or, closing festival.

shall dwell in booths,

43. In order that your generations may know

that in booths I caused to dwell the children of Israel,

when I brought them out from the land of Egypt:

I am the Lord your God.

44. And Moses² declared the set feasts of the Lord

unto the children of Israel.

כר

שביעי

6. And the Lord spoke unto Moses¹ saying:

2. Command the children of Israel, that they³ take unto them

pure olive oil

beaten

for the light,

*to set up a lamp continually.

3. Without the veil of the testimony,

in the tent of meeting,

shall Aaron⁵ keep it in order

from evening unto morning

before the Lord continually;

[it shall be] a perpetual statute

for your generations.

4. Upon the pure candlestick

he shall arrange the lamps

before the Lord continually.

5. And thou shalt take fine flour,

and thou shalt bake [of] it

twelve cakes,

יִשְׁכְּבוּ בַסֻּכֹּת :

43. לְמַעַן יֵדְעוּ

דֹרֹתֵיכֶם

כִּי בַסֻּכֹּת הוֹשַׁבְתִּי

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

44. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה

אֶת־מִצְוֵי יְהוָה

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

CAP. XXIV.

שביעי

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

2. צִוֵּאת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּקְחוּ אִלֵּיהֶם

שֶׁמֶן זַיִת זָךְ

כִּתְיֹת

זַמְאֹר

זֶה־עֹלֹת נֵר תָּמִיד :

3. כַּהֹוֶיךָ

לְפָרֶכֶת הָעֵדֻת

בַּאֲהֹל מוֹעֵד

יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן

מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר

לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד

תִּקַּת עֹלָם

דֹרֹתֵיכֶם :

4. עַל הַמִּנְחָה

הַמְהֵרָה

יַעֲרֹךְ אֶת־הַנִּגְרוֹת

לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד :

5. וְזָקַחְתָּ סֹלֶת

וְאַפִּיתָ אֹתָהּ

שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה חֲדָת

38. Besides the sabbaths of the Lord, and besides your gifts,

and besides all your vows,

and besides all your freewill offerings,

which you give to the Lord.

39. (But) on the fifteenth day

of the seventh month,

when you have gathered the produce of the land,

you shall keep the feast of the Lord

seven days;

on the first day

[shall be] a solemn rest,

and on the eighth day

[shall be] a solemn rest.

40. And you shall take to yourselves

on the first day

the fruit of a goodly tree,

branches of palm-trees,

and a bough of a myrtle-tree,

and willows of a brook;

and you shall rejoice

before the Lord your God

seven days.

41. And you shall keep it

a feast to the Lord

seven days in the year;

[it shall be] a perpetual statute

for your generations;

in the seventh month

you shall keep it.

42. In booths you shall dwell

seven days;

every native in Israel

38. מִלִּבְדַּשְׁבָּתַי יְיָ

וּמִלִּבְדַּשְׁמִנְתֵּיכֶם

וּמִלִּבְדַּשְׁכֻּל־נִדְוֵיכֶם

וּמִלִּבְדַּשְׁכֻּל־נִדְבָרֵיכֶם

כִּדְבַר־לִבְּכֶם

אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה :

39. אָף בַּחֲמִשָּׁה

עֶשְׂרֵי יוֹם

זֶה־דַּשׁ הַשְּׁבִיעִי

בְּאַסְפְּכֶם

אֶת־תְּבוּאֹת הָאָרֶץ

תִּתְּנוּ אֶת־חַג־יְהוָה

שִׁבְעַת יָמִים

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן

שְׁבוּרוֹן

וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי

שְׁבֻתוֹ :

40. וּלְקַחְתֶּם לָכֶם

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן

פֶּרִי עֵץ הָדָר

כַּפַּת תְּמָרִים

וְעֵנָף עֵץ־אֶבֶת

וְעַרְבֵי־נָחַל

וּשְׂמַחְתֶּם

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

שִׁבְעַת יָמִים :

41. וְחִנַּחְתֶּם אוֹתוֹ

חַג לַיהוָה

שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה

תִּקַּת עֹלָם

דֹרֹתֵיכֶם

זֶה־דַּשׁ הַשְּׁבִיעִי

תִּתְּנוּ אוֹתוֹ :

42. בַּסֻּכֹּת תִּשְׁכְּבוּ

שִׁבְעַת יָמִים

כָּל־הָאִזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל

1) Or, thirk. 2) Or, spoke. 3) Or, bring. 4) Or, to cause a lamp to burn continually. 5) Or, arrange.

the NAME,
and he cursed;
and they brought him
unto Moses;
and his mother's name
[was] Shelomith,
the daughter of Dibri,
of the tribe of Dan.

12. And they put him in
custody,
that it might be declared
to them
by the *order of God.

13. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

14. Bring forth him that
has [cursed]
outside of the camp;
and [there] shall lay
all that have heard him
their hands
upon his head,

and all the congrega-
tion shall stone him. }

15. And unto the children
of Israel
thou shalt speak, saying:

Any man
that curses his God
then he shall bear his sin.

16. And he that blas-
phemes
the name of the Lord
shall surely be put to
death;

all the congregation {
shall certainly stone
him; }
as well the stranger, as
the native,
when he blasphemes
[the] NAME,
he shall be put to death.

17. And when a man {
smites *any man
mortally, }
he shall surely be put to
death.

אֶת-הַשֵּׁם
וַיִּקְלֹל

וַיִּבְרֹאוּ אֹתוֹ
אֶד-מֹשֶׁה

וַיִּשֶׂם אִמּוֹ שְׁלֹמִית
בַּת-דִּבְרִי

לְמִשְׁתֵּדָן:

12. וַיִּנְחִיחוּ בְּמִשְׁמֶר
לְפָרֶשׁ לָהֶם

עַל-פִּי יְהוָה:

13 וַיֹּדְבֶר יי אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר:

14 הוֹצֵא אֶת-הַמְּקַלֵּל
אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה

וְסָמְכוּ

כָּל-הַשֹּׁמְעִים

אֶת-יְדֵיהֶם

עַל-רֹאשׁוֹ

וְרָגְמוּ אֹתוֹ

כִּדְבַר-יְהוָה:

15. וְאֵל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

תִּדְבֹר כְּאָמַר

אִישׁ אִישׁ

כִּי-יִקְלֹל אֱלֹהֵי

וְנִשָּׂא חֲסָאוֹ:

16. וְזָקַב

שֵׁם-יְהוָה

מוֹת יוֹמָת

רָגוּם וְיָקְמוּ-כֹו

כִּדְבַר-יְהוָה

כְּגַר פְּאֻזָּח

בְּנִקְכוֹ שֵׁם

יוֹמָת:

17. וְאִישׁ כִּי יִכֶּה

כִּדְ-נַפְשׁ אֲדָם

מוֹת יוֹמָת:

of two parts [of an
ephah]
shall be one cake.

6. And thou shalt set
them
[in] two rows,

six [in] a row,
upon the pure table

before the Lord.

7. And thou shalt put
upon [each] row

frankincense,
that it may be to the
bread

for a memorial,
[as] a fire-offering to the
Lord.

8. On each and every
sabbath day }

he shall arrange it before
the Lord
continually;

[it is] from the children
of Israel

[as] a perpetual cove-
nant.

9. And it shall be
for Aaron and for his
sons;

and they shall eat it
in a holy place;

for
it is most holy to him

from the fire-offerings
of the Lord

[as] ¹a perpetual statute

10. And [there] went out
the son of an Israelitish
woman,

(and he was the son of
an Egyptian man),
in the midst of the
children of Israel;

and [there] strove to-
gether in the camp
the son of the Israelitish
[woman]

and an Israelitish man.

11. And the son of the
Israelitish woman
²blasphemed

שְׁנֵי גֵישֵׁרִים
יְהִי הַחֲלֶה הָאֶחָד:

6. וְשָׂמֶת אוֹתָם
שְׁתֵּים מַעֲרֻכֹת

שֵׁשׁ הַמַּעֲרֻכֹת
עַל-הַשֻּׁדְדָן הַטָּהוֹר

לִפְנֵי יְהוָה:

7. וְנָתַתָּ
עַל-הַמַּעֲרֻכֹת

כִּבְנֶה זָכָה
וְהִיְתָה לְזִכָּרָם

לְאֻזָּרָה
אֵשׁ לַיהוָה:

8. בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת

יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי יְהוָה
תָּמִיד

מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
כְּרִית עוֹלָם:

9. וְהִיְתָה
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו

וְאָכְלוּהוּ
בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ

כִּי
קֹדֶשׁ קָדְשִׁים הוּא לִי

מֵאִשֵּׁי יְהוָה
חֻק עוֹלָם:

10. וַיֵּצֵא
בֶן-אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית

וְהוּא בֶן-אִישׁ מִצְרִי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּנְצֹו בַּמַּחֲנֶה
בֶּן מִיִּשְׂרָאֵלִית

וְאִישׁ מִיִּשְׂרָאֵלִי:

11. וַיִּקְבֹּ בֶן-הָאִשָּׁה
הַיִּשְׂרָאֵלִית

1) Or, [his] appointed portion. 2) Or, pronounced. 3) Heb., mouth. 4) Heb., the soul of any man

saying:
2. Speak
unto the children of
Israel,
and say unto them:

When you come into the
land

which I give you,
then shall the land ⁴keep

⁵a sabbath to the Lord.

3. Six years

thou shalt sow thy field,

and six years

thou shalt prune thy
vineyard,
and thou shalt gather in

its produce.

4. But in the seventh
year
a sabbath of solemn rest

shall be for the land,

a sabbath to the Lord:

thy field thou shalt not
sow,
and thy vineyard thou
shalt not prune.

5. That which grows of
itself of thy harvest
thou shalt not reap,

and the grapes of thy
undressed vine
thou shalt not gather;

a year of solemn rest

shall it be for the land.

6. And [there] shall be

the [produce of] the
sabbath of the land
to you for food;

for thee, and for thy
man-servant,

and for thy maid-
servant,

and for thy hired-
servant,

and for thy sojourner,

who sojourn with thee.

7. And for thy cattle,

and for the beast[s]

לֹא־כֹרֶה :
2. דַּבֵּר
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
כִּי תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם
וְשָׁבַתָה הָאָרֶץ
שִׁבְתָּ לַיהוָה :
3. שֵׁשׁ שָׁנִים
תִּזְרַע שָׂדֶךְ
וְשֵׁשׁ שָׁנִים
תִּזְמַר כִּרְמֶךָ
וְאַסַּפְתָּ
אֶת-תְּבוּאָתָה :
4. וּבִשְׁנַת הַשְּׁבִיעִית
שִׁבְתָּ שָׂדֶךְ
וְיָהִי לָאָרֶץ
שִׁבְתָּ לַיהוָה
שָׂדֶךְ לֹא תִזְרַע
וּכְרֶמְךָ לֹא תִזְמַר :
5. אֶת סִפְתֵּי קְצִירְךָ
לֹא תִקְצֹר
וְאֶת-עֲנַבֵּי נִיזְרֶךָ
לֹא תִבְצֹר
שְׁנַת שְׁבֻתוֹן
יְהִי לָאָרֶץ :
6. וְהָיְתָה
שִׁבְתָּ הָאָרֶץ
לָכֶם לֶאֱכֹל
דָּה וְלַעֲבָדֶיךָ
וְלַאֲמָתֶיךָ
וְלַשְׁכִּירֶיךָ
וְלַמְשָׁבֵד
תִּזְרֹק עִמָּךְ :
7. וְלַבְהֶמְתֶּךָ
וְלַחֵיהָ

18. And he that smites
a beast mortally,

shall ¹pay it,

²beast for beast.

19. And when a man
causes a blemish
in his neighbor;

as he has done,

so it shall be done to
him.

20. Breach for breach,

eye for eye,

tooth for tooth,

as he has ³caused a
blemish
in a man,

so it shall be ³caused in
him.

מִפְסִיר
21. And he that kills a
beast

shall ¹pay it;

and he that kills a man

shall be put to death.

22. One law

shall you have;

the stranger shall be
like the native;

for I am the Lord your
God.

23. And Moses spoke

unto the children of
Israel;

and they brought forth
him that cursed

outside of the camp,

and they stoned him
[with] stone[s];

and the children of
Israel did

as the Lord had com-
manded Moses.

BEHAR

כה

1. And the Lord spoke
unto Moses
on mount Sinai,

18. וּמִכָּה
יִפֹּשׁ-בְּהֶמְתָּ
יִשְׁלַמְנָה
נִפְשׁ תַּחַת נִפְשׁ :
19. וְאִישׁ כִּי-יִתֵּן מוֹם
בְּעַמִּיתוֹ
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
כֵּן יַעֲשֶׂה לוֹ :
20. שֹׁבֵר תַּחַת שֹׁבֵר
עֵין תַּחַת עֵין
שֵׁן תַּחַת שֵׁן
כַּאֲשֶׁר יִתֵּן מוֹם
בְּאָדָם
כֵּן יִתֵּן לוֹ :
21. וּמִכָּה בְּהֶמְתָּ
יִשְׁלַמְנָה
וּמִכָּה אָדָם
יוּמָת :
22. מִשְׁפַּט אֶחָד
יְהִי לָכֶם
בְּנֵר כַּאֲזֹרַח יְהִי
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
23. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּצִיאוּ אֶת-הַמְּקַל
אֶרְמוֹנוֹן לַמַּחֲנֶה
וַיִּזְרְמוּ אֹתוֹ אֲבָן
וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ
כַּאֲשֶׁר צֻוְּהָ יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה :

CAP. XXV.

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶרְמוֹנָה
בְּהַר סִינַי

Or, make it good. 2) Heb., soul for soul. 3) Heb., given. 4) Heb., rest. 5) Or, a rest year.

12. For it is a jubilee;
holy shall it be to you;
from the field
shall you eat
its produce.

13. In this year of the jubilee

you shall return
every man unto his
possession.
שְׁנֵי

14. And when thou
sellest aught
to thy neighbor,

or buyest of thy neigh-
bor's hand,
you shall not wrong
one another.

15. According to the
number of years
after the jubilee

thou shalt buy of thy
neighbor,
[and] according to the
number
of the years of ³produce
he shall sell thee.

16. According to the
multitude of the years
thou shalt increase its
purchase [price],
and according to the
fewness of the years
thou shalt diminish its
purchase [price];
for the number [of the
years] of ³produce
does he sell to thee.

17. And you shall not
wrong
one another;

but thou shalt be afraid
of thy God;
for I am the Lord your
God.

18. And you shall do
my statutes,
and my ordinances
you shall keep,
and you shall do them;

12. בִּי יוֹבֵל הוּא
קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם
מִן־הַשָּׂדֶה

תֹּאכְלוּ
אֶת־תְּבוּאָתָהּ :

13. בְּשָׁנַת הַיּוֹבֵל
{ הַזֹּאת

תָּשׁוּבוּ
אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ :
שְׁנֵי

14. וְכִי־תִמְכְּרוּ מִמֶּכֶר
לְעַמִּיתְךָ
אוֹ קָנָה מִיַּד עַמִּיתְךָ

אֶל־תֹּנוּ
אִישׁ אֶת־אֲחֻזָּתוֹ :

15. בְּמִסְפַּר שָׁנִים
אַחֲרֵי הַיּוֹבֵל
תִּקְנֶה מֵאֵת עַמִּיתְךָ

בְּמִסְפַּר
שְׁנֵי־תְבוּאָת
יִמְכְּרָלָךְ :

16. לְפִי אֶרֶב הַשָּׁנִים
תִּרְבֶּה מִקְנָתוֹ
וּכְפִי מִעֲטֹת הַשָּׁנִים

תִּמְעִיט מִקְנָתוֹ
כִּי מִסְפַּר תְּבוּאָת

הוּא מִכֹּר לָךְ :

17. וְלֹא תֹנוּ
אִישׁ אֶת־עַמִּיתוֹ
וּרְאֵת מִבְּאֵלְהֶיךָ

כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְעִשִּׂיתֶם

18. אֶת־חֻקֹּי
וְאֶת־מִצְוֹתַי
תִּשְׁמְרוּ

וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם

that [are] in thy land
shall be all its produce
for food.

8. And thou shalt count
to thee
seven sabbaths of years,
seven years
seven times,

that [there] shall be to
thee
the seven sabbaths of
years
forty nine years.

9. Then thou shalt ²cause
to pass
a trumpet blowing

in the seventh month,
on the tenth [day] of
the month;
on the day of atonement

you shall cause trumpet
[blowing] to pass
throughout all your land.

10. And you shall
sanctify
the fiftieth year,

and you shall proclaim
liberty
throughout the land

to all its inhabitants;
a jubilee shall it be to
you;
and you shall return

every man unto his
possession,
and every man unto his
family
shall you return.

11. A jubilee
shall the fiftieth year be
to you;

you shall not sow,
neither shall you reap
that which grows of
itself in it,
nor shall you gather

[the grapes] in it of the
undressed vines.

אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
תִּהְיֶה כֹל־תְּבוּאָתָהּ
לְאֹכֶל :

8 וּסְפַרְתָּ לָּךְ
שִׁבְעַת שַׁבָּתֹת שָׁנִים
שִׁבְעַת שָׁנִים

שִׁבְעַת פְּעֻמִּים
וְהַיּוֹדֵךְ יְמִי

שִׁבְעַת שַׁבָּתֹת הַשָּׁנִים
תִּשְׁעֵי וָאַרְבָּעִים שָׁנָה

9 וְתִשְׁכַּבְרָה
שׁוֹפַר תְּרוּעָה

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּעֶשְׂרֵי הָיּוֹם
בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים

תִּשְׁכַּבְּרוּ שׁוֹפַר
בְּכָל־אַרְצְכֶם :

10 וְקִדְשְׁתֶּם
אֶת־שָׁנַת הַחֲמִישִׁים
{ שָׁנָה

וְקִרְאתֶם דְּרוֹר
בְּאֶרֶץ

לְכָל־יֹשְׁבֶיהָ
יֹבֵל הוּא תִּהְיֶה לָכֶם
וּשְׁבַתֶּם

אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ
וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ
תָּשׁוּבוּ :

11. יוֹבֵל הוּא
שָׁנַת הַחֲמִישִׁים
{ שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם

לֹא תִזְרְעוּ
וְלֹא תִקְצְרוּ
אֶת־סִפְיָהֶיךָ

וְלֹא תִבְצְרוּ
אֶת־גִּזְרֵיהֶם :

1) Or, to eat. 2) Or, send abroad the loud trumpet. 3) Or, [the] crops.

רביעי

15. When thy brother becomes poor, and he sells [some] of his possession, then shall come his kinsman that is near unto him,

and he shall redeem that which his brother has sold.

26. And a man when he has no kinsman, and he acquired the means, and found sufficient for its redemption.

27. Then let him reckon the years of his sale,

and he shall restore the overplus to the man to whom he sold [it]; and he shall return to his possession.

28. But if he did not find sufficient to restore [it] to him, then shall remain that which he has sold in the hand of him that bought it until the year of the jubilee, and it shall go out in the jubilee, and he shall return to his possession.

חמישי

29. And when a man sells a dwelling-house

[in] a walled city, then shall last his redemption [right] till the end

of the year of his sale;

a year shall last his redemption [right].

30. And if it be not redeemed until it be full

a whole year,

then shall remain the house,

רביעי

25. כי ימכר אחיד ומכר מאחוזתו ובא גאלו

הקרב אליו ויגאל

את ממכר אחיו:

26. ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כפר נאלתו:

27. והשב את שני ממכרו והשיב את העוף ראש אשר מכרו ושב לאחוזתו:

28. ואם לא מצא ידו ה' השב לו והיה ממכרו ביד הקנה אחר עד שנת היובל ויצא ביוגר ושב לאחוזתו:

29. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיה נאלתו עדותם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו:

30. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם כפית

שלישי (כשהן מחוברין)

29. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיה נאלתו עדותם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו:

30. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם כפית

שלישי (כשהן מחוברין)

29. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיה נאלתו עדותם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו:

30. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם כפית

שלישי (כשהן מחוברין)

29. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיה נאלתו עדותם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו:

30. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם כפית

שלישי (כשהן מחוברין)

29. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיה נאלתו עדותם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו:

30. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם כפית

שלישי (כשהן מחוברין)

29. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיה נאלתו עדותם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו:

30. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם כפית

שלישי (כשהן מחוברין)

29. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיה נאלתו עדותם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו:

30. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם כפית

שלישי (כשהן מחוברין)

29. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיה נאלתו עדותם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו:

30. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם כפית

שלישי (כשהן מחוברין)

29. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיה נאלתו עדותם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו:

30. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם כפית

שלישי (כשהן מחוברין)

29. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיה נאלתו עדותם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו:

30. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם כפית

ther^a you shall dwell upon the land in safety.

שלישי

19. And the land shall yield its fruit,

and you shall eat to the full, and you shall dwell in safety upon it.

20. And if you shall say:

What shall we eat in the seventh year?

behold, we shall not sow,

nor shall we gather

our produce.

21. Then I will command my blessing to you

in the sixth year,

and it shall yield the produce for (the) three years.

22. When you sow

the eighth year,

then you shall eat

of the old produce;

until the ninth year,

until its produce come in,

you shall eat old [store].

23. And the land

shall not be sold for ever; for the land is mine;

for strangers

and sojourners

you are with me.

24. And in all the land

of your possession

you shall grant a re-

demption for the land.

וישבתם על הארץ בקמח:

שלישי

שני (כשהן מחוברין)

19. ונתנה הארץ פריה

ואכלתם לשבע וישבתם בקמח עניה:

20. וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו:

21. וצויתי את ברכתי לכם בשנה השלישית ועשת את תבואה לשלוש השנים:

22. וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן:

23. והארץ לא תמכר לצמית כי לי הארץ קנזרים ותושבים אתם עמרי:

24. ובכל ארץ אהותכם נאדה תתנו לארץ:

25. כי ימכר אחיד ומכר מאחוזתו ובא גאלו

הקרב אליו ויגאל את ממכר אחיו:

26. ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כפר נאלתו:

27. והשב את שני ממכרו והשיב את העוף ראש אשר מכרו ושב לאחוזתו:

28. ואם לא מצא ידו ה' השב לו והיה ממכרו ביד הקנה אחר עד שנת היובל ויצא ביוגר ושב לאחוזתו:

29. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיה נאלתו עדותם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו:

30. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם כפית

שלישי (כשהן מחוברין)

29. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיה נאלתו עדותם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו:

30. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם כפית

שלישי (כשהן מחוברין)

29. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיה נאלתו עדותם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו:

30. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם כפית

שלישי (כשהן מחוברין)

29. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיה נאלתו עדותם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו:

30. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם כפית

שלישי (כשהן מחוברין)

29. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיה נאלתו עדותם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו:

30. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם כפית

שלישי (כשהן מחוברין)

29. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיה נאלתו עדותם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו:

30. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם כפית

שלישי (כשהן מחוברין)

29. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיה נאלתו עדותם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו:

30. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם כפית

שלישי (כשהן מחוברין)

29. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיה נאלתו עדותם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו:

30. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמיה וקם כפית

1) Or, satiety. 2) Or, in perpetuity. 3) Or, redeemer. 4) Heb., his hand reached 5) Heb., his hand. 6) Or, himself. 7) Or, be freed

even if he be a stranger,
or a sojourner,
and he shall live with thee.

16. Take not of him

interest or increase,

but thou shalt be afraid
of thy God,
that thy brother may
live with thee.

37. Thy money

thou shalt not give him
upon interest,
and for increase

thou shalt not give [him]
thy victuals

38. I am the Lord your God,

who brought you out

from the land of Egypt,

to give to you

the land of Canaan,

[and] to be your God. }

שְׁשִׁי

39. And when thy
brother becomes poor
with thee,

and he sells himself to
thee;

thou shalt not make him
to serve

the service of a bond-
man.

40. As a hired servant,
and as a sojourner,
he shall be with thee;

until the year of the
jubilee
he shall serve with thee.

41. Then shall he go out
from thee,

he and his children with
him;

and he shall return unto
his own family,

and unto the possession
of his fathers
he shall return.

42. For they are my
servants,

whom I brought out

from the land of Egypt:

גֵּר וְתוֹשֵׁב

וְחִי עִמָּךְ :

36. אֶת־תַּקָּח מֵאִתּוֹ

נֶשֶׁךְ וְתִרְבִּית

וְנִבְרַאת מֵאֲדֹנָיִךְ

וְחִי אִתָּךְ עִמָּךְ :

37. אֶת־כֶּסֶףךָ

לֹא־תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ

וּבמִרְבִּית

לֹא־תִתֵּן אֲכֹלְךָ :

38. אֲנִי־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

דָּתַת לָכֶם

אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן

דְּהִיּוֹת לָכֶם

לְאֱלֹהֵיכֶם :

שְׁשִׁי

רביעי (כשהן מחובדיו)

39. וּכְרִי־מוֹךְ אִתָּךְ

עִמָּךְ

וְנִבְרַת־לְךָ

לֹא־תַעֲבֹד בּוֹ

עֲבֹדַת עֶבֶד :

40. כְּשֹׁכֵר כְּתוֹשֵׁב

יִהְיֶה עִמָּךְ

עַד־שְׁנַת הַיָּבֵל

יֵעָלֶד עִמָּךְ :

41. וַיָּצֵא מֵעִמָּךְ

הוא וּבְנָיו עִמּוֹ

וְשָׁב אֶדְמִישְׁפָּתוֹ

וְאֶל־אֲחֹת אָבִיתִי

יָשׁוּב :

42. כִּי־עֲבָדֵי הֵם

אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

which is in the city

that has a wall [round
about it],
for ever

to him that bought it,

for his generations;

it shall not go out in the
jubilee.

31. But the houses of the
villages
which have no wall

round about [them]

to the field of the land

it shall be counted;

it shall have redemption
[right],
and in the jubilee it

shall go out.

32. And the cities of the
Levites,
the houses

of the cities of their
possession,

a perpetual redemption
[right]

shall the Levites have.

33. And if one redeem*

from the Levites,

then shall go out

the sold house,

or the city of his posses-
sion.

in the jubilee;

for the houses

of the cities of the
Levites
are their possession

in the midst of the
children of Israel.

34 But the field

of the suburb of their
cities

shall not be sold;

for it is a perpetual
possession

for them.

35. And when thy
brother becomes poor,

and his hand fails with
thee,

then thou shalt assist
him;

אֲשֶׁר־בְּעִיר

אֲשֶׁר־לֹא לוֹ קִי חֹמָה

לְצִמִּיתָתָהּ

לְקִנְיָה אִתּוֹ

דְּדֹרֹתָיו

לֹא יֵצֵא בַיָּבֵל :

31. וּבְתֵי הַחֲצִירִים

אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם חֹמָה

סָבִיב

עַד־שְׁנַת הָאָרֶץ

יִחָשֵׁב

וְנִצְטָה תְּהִיָּתָלוֹ

וּבַיָּבֵל יֵצֵא :

32. וְעִרֵי הַלְוִיִּם

בְּתֵי

עִרֵי אֲחֻזָּתָם

וְנִצְטָה עוֹלָם

תְּהִיָּה לְלוֹיִם :

33. וְאֲשֶׁר יִגְאֹל

מִן־הַלְוִיִּם

וַיָּצֵא

מִמִּבְרַת־בֵּית

וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ

בַּיָּבֵל

כִּי בְתֵי

עִרֵי הַלְוִיִּם

הֵוא אֲחֻזָּתָם

בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

34. וְשָׂדֶה

מִגֵּרֶשׁ עִרְיָהֶם

לֹא יִמָּכַר

כִּי־אֲחֻזַּת עוֹלָם הֵוא

לָהֶם :

35. וּכְרִי־מוֹךְ אִתָּךְ

יִמָּסֶה יָדוֹ עִמָּךְ

וְהִחֲזַקְתָּ בּוֹ

1) Or, be freed. 2) Or, they. 3) I. e., buy. 4) Or, And if one of the Levites redeem (buy); thus indicating that even if a Levite buy it, it goes out in the jubilee; both are according to Rashi (רש"י). 5) Or, pasture and. 6) Heb., strengthen. 7) Or, usury. 8) Heb., to you for a God.

or to a descendant
of the stranger's family.
48. After he has sold himself
he shall have redemption [right];
one of his brethren
may redeem him.
49. Or his uncle,
or his uncle's son
may redeem him,
or any that is near of kin to him
of his family
may redeem him:
or if he acquired the means,
then he may redeem himself.
50. And he shall reckon with his buyer
from the year that he sold himself to him
unto the year of the jubilee;
and the price of his sale shall be
according to the number of years;
according to the time of a hired servant
he shall be with him.
51. If [there be] yet many years,
accordingly he shall return his redemption-[money]
out of his purchase-money.
52. And if few
remain of the years
unto the year of the jubilee,
then he shall reckon with him;
according to his years
he shall return his redemption-[money].
53. As a servant hired year by year
he shall be with him;
he shall not rule over him with rigor
before thy eyes.

אִם לְדֹשֶׁת
מִשְׁפַּחַת גֵּר :
48. אַחֲרֵי נִמְכַּר
נַאֲלָה תְּהִי־לָּהּ
אֶחָד מֵאֲחֵיו
יִגְאֲלֶנּוּ :
49. אוֹ-אֻדְדּוֹ
אוֹ בְּנֵי-דָדּוֹ
יִגְאֲלֶנּוּ
אוֹ-מִשְׁאָר בָּשָׂרוֹ
מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ
יִגְאֲלֶנּוּ
אוֹ-הַשֵּׁנִיָּה יָדוּ
וְנִגְאָר :
50. וְהִשָּׁב עִם-קֹנָהוּ
מִשְׁנַת הַמָּכָרוֹ לָּו
עַד שְׁנַת הַיָּבֵל
וְהָיָה כֶּסֶף מִמְכָּרוֹ
בְּמִסְפַּר שָׁנִים
בִּימֵי עֲבָד
יְהִיָּה עִמּוֹ :
51. אִם-עוֹד רַבּוֹת
בְּשָׁנִים
לְפִיכָּן יֵשִׁיב נִאֲלָתוֹ
מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ :
52. וְאִם-מְעַט
גִּשְׁאָר בְּשָׁנִים
עַד-שְׁנַת הַיָּבֵל
וְחִשְׁב־לּוֹ
כַּפִּי שָׁנָיו
יֵשִׁיב אֶת-נִאֲלָתוֹ :
53. בְּשֻׁבָּר
שְׁנָה בִּשְׁנָה
יְהִיָּה עִמּוֹ
לֹא-יִדְדֶנּוּ בְּפָרֶד
דְּעִינָהוּ :

they shall not be sold
as a bondman is sold
43. Thou shalt not rule over him
with rigor;
but thou shalt be afraid of thy God.
44. But thy bondman, and thy bondmaid, that shall remain thine, [shall be] of the nations
that are round about you;
of them you may buy a bondman, or a bondmaid.
45. And also of the children of the sojourners that sojourn with you,
of them you may buy, and of their family that is with you,
which they have begotten in your land;
and they shall be to you for a possession.
46. And you shall leave them as an inheritance to your children after you,
to inherit them for a possession;
you may make them serve for ever;
but over your brethren the children of Israel,
one over another,
you shall not rule with rigor.
47. And when a stranger or a sojourner becomes rich with thee,
and thy brother becomes poor with him,
and he sells himself to [the] stranger [or] sojourner with thee,

לֹא יִמָּכְרוּ
מִמִּכְרֵת עֶבֶד :
43. לֹא-תִדְדֶנּוּ בּוֹ
בְּפָרֶד
וְיִרְאֶת נַאֲלָתוֹ :
44. וְעֲבָדְךָ נִאֲמָתְךָ
אֲשֶׁר יִהְיֶה-לְךָ
מֵאֵת הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיךָ
מֵהֶם תִּקְנוּ
עֶבֶד וְאֻמָּה :
45. וְגַם
מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים
הַגֵּרִים עִמָּכֶם
מֵהֶם תִּקְנוּ
וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם
אֲשֶׁר עִמָּכֶם
אֲשֶׁר הוֹדִידוּ
בְּאַרְצְכֶם
וְהָיוּ לָכֶם לְאֻחָזָה :
46. וְהָיָה נַחֲלָתָם אֲתָם
לְבָנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם
לְרִשְׁתָּ אֻחָזָה
לְעַלְמָם בְּתֶם תַּעֲבָדוּ
וּבְאֻחֵיכֶם
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
אִישׁ בְּאֻחָיו
לֹא-תִדְדֶנּוּ בּוֹ בְּפָרֶד :
47. וְכִי תִשְׁיֵב
יָד גֵּר וְתוֹשָׁב
עִמָּךְ
וְכֵן אֻחִיָּה עִמּוֹ
וְנִמְכַר
לְגֵר תוֹשָׁב
עִמָּךְ

and [the] vintage shall
reach unto sowing time;
and you shall eat your
bread
to ^{the} full,
and you shall dwell in
safety
in your land.

שְׁנֵי

6. And I will give peace
in the land,
and you shall lie down,
and none shall make
you afraid;
and I will ^{remove}
evil beast[s]
from the land,
and [the] sword

shall not pass through
your land.
7. And you shall chase
your enemies,
and they shall fall before
you
by the sword.

8. And five of you shall
chase
a hundred,
and a hundred of you
shall chase ten thousand;
and your enemies shall
fall
before you
by the sword.

9. And I will turn unto
you,
and I will make you
fruitful,
and I will multiply you,
and I will establish my
covenant
with you.

שְׁלִישִׁי

10. And you shall eat
very old [store],

וּבְצִיר יִשְׁנֶה אֶת-זֶרַע
וְאֶבְלָתְכֶם לְחֶמְקֶם
רָשָׁבַע
וְיִשְׁכַּתֶּם לְבָטָח
בְּאַרְצְכֶם;
שְׁנֵי

6. וְנָתַתִּי שְׁלוֹמֹם
בְּאַרְצִי
וְיִשְׁכַּבְתֶּם
וְאִין מִחֲרִיד
וְהִשְׁבַּתִּי
חַיָּה רָעָה
מִן-הָאָרֶץ
וְחֶרֶב

לֹא-תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם
7. וְיִדְּפָתֶם
אֶת-אֹיְבֵיכֶם
וְנָפְלוּ לְפָנֵיכֶם
לְחֶרֶב;
8. וְיִדְּפוּ מִכֶּם
{ חֲמִשָּׁה

מֵאָה
וּמֵאָה מִכֶּם
רִבְבָּה יִדְּפוּ
וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם
לְפָנֵיכֶם
לְחֶרֶב;
9. וּפְנִיתִי אֲלֵיכֶם
וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם
וְהִרְבֵּיתִי אֶתְכֶם
וְהִקְמִיתִי אֶת-בְּרִיתִי
אִתְּכֶם;

שְׁלִישִׁי

שְׁנֵי (כִּשְׁהוּ מְחוּבְרִין)

10. וְאֶבְלָתְכֶם
יִשְׂן נוֹשֵׂן

54. But if he be not
redeemed
by these ¹[means],

then he shall go out in
the year of the jubilee,
he and his children with
him.

מִפְטִיר

55. For to me [are] the
children of Israel
servants;

they are my servants,
whom I brought out
from the land of Egypt:
I am the Lord your God.

כו

1. You shall not make
for yourselves
idols,

and a graven image or
a ²standing [image]
you shall not rear up for
yourselves,
and a figured stone

you shall not place in
your land,
to prostrate yourselves
before it;
for I am the Lord your
God.

2. My sabbaths

you shall keep,
and my sanctuary you
shall reverence:
I am the Lord.

BEHUKOTHAY

3. If in my statutes you
will walk,
and my commandments
you will keep,
and you will do them.

4. Then I will give your
rains
in their ³time,
and the land shall yield
its produce,
and the tree of the field
shall yield its fruit.

5. And your threshing {
shall ⁴reach [unto
the] vintage, }

54. וְאִם-לֹא יִגָּאֵל
בְּאֵלֶּהָ

וְיֵצֵא בְּשָׁנַת הַיָּבֹל
הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ;

מִפְטִיר

55. כִּי-לִי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל

עֲבָדִים
עֲבָדֵי הֵם
אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אוֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם;

CAP. XXVI.

1. לֹא-תַעֲשׂוּ לָכֶם
אֱלִילִים

וּפֶסֶד וּמִצְבֵּה
לֹא-תִקִּי מוֹ לָכֶם
וְאִבֵּן מִשְׁכֵּית
לֹא תִתֵּן בְּאַרְצְכֶם
דְּהִשְׁתַּחֲוֹת עֲלֶיהָ
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
2. אֶת-שַׁבָּתִי

תִּשְׁמְרוּ
וּמִקְדָּשִׁי תִירָאוּ
אֲנִי יְהוָה;

בְּחֻקָּתַי

3. אִם-בְּחֻקָּתַי תֵּלְכוּ
וְאֶת-מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם;

4. וְנָתַתִּי גֶשְׁמֵיכֶם
בְּעֵתָם
וְנָתַתְּהָ הָאָרֶץ יְבוּלָהּ
וְעֵץ הַשָּׂדֶה
יִתֵּן פְּרוֹי;

5. וְהִשְׁנֶה לָכֶם
דִּישׁ אֶת-בְּצִיר

1) Or, in these [years]. 2) Or, pillar; or, obelisk.
3) Or, cause to cease.

3) Or, season. 4) Heb., reach to you. 5) Or, satiety.

and ¹make the soul to
pine away;
and you shall sow in vain

your seed,

for your enemies shall
eat it.

(7. And I will set my face
against you,
and you shall be smitten

before your enemies,

and they that hate you
shall rule over you;
and you shall flee

when none pursues you.

18. And if for these
[things]
you will not yet hearken
to me,

then I will chastise
you yet more,

sevenfold for your sins.

19. And I will break
the pride of your power;

and I will make your
heaven
as iron,

and your earth

as copper.

20. And your strength
shall be spent in vain;
for your land shall not
yield

its produce,

and the tree of the land
shall not yield its fruit.

21. And if you will
walk contrary to me,

and you will refuse to
hearken to me,
then I will bring more
plague[s] over you,
sevenfold according to
your sins.

22. And I will send
against you
the beast[s] of the field,

and ⁷they shall rob you
of your children,
and ⁷they shall destroy

your cattle,

וּמְדִיתָ נַפְשְׁךָ
וּזְרַעְתָּם דְּרִיק
וּזְרַעְתָּם

וְאֹכְלֵהוּ אֹיְבֵיכֶם :

17. וְנִתַּתִּי פָנַי בְּכֶם

וּנִנְפַתֶם

לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם

וְרָדוּ בְכֶם שְׂנְאֵיכֶם

וּנִסַּתֶם

אִין-רִחַף אֲתֶכֶם :

18. וְאִם-עַד אֶלֶּה

לֹא תִשְׁמָעוּ לִי

וְיִסַּפְתִּי

לְפָרְהָ אֲתֶכֶם

שִׁבְעָה עַל-חַטֹּאתֵיכֶם :

19. וְשִׁבַּרְתִּי

אֶת-גִּבּוֹר עֹזְכֶם

וְנִתַּתִּי אֶת-שָׁמַיְכֶם

כְּבַרְזֶל

וְאֶת-אֲרָצְכֶם

כְּנֹחֶשֶׁת :

20. וְתֵם לְרִיק כְּחֶהֱם

וְלֹא-תִתֵּן אֲרָצְכֶם

אֶת-יְבוּלָהּ

וְעֵץ הָאָרֶץ

לֹא יִתֵּן פְּרִיָּו :

21. וְאִם-תִּלְכּוּ עִמִּי

לְקָרִי

וְלֹא תֹאכְלוּ לִשְׂמֹעַ לִי

וְיִסַּפְתִּי עֲלֵיכֶם מִכָּה

שִׁבְעָה כְּחַטֹּאתֵיכֶם :

22. וְהִשְׁלַחְתִּי בְכֶם

אֶת-חַיַּת הַשָּׂדֶה

וְשִׁבְרָה אֲתֶכֶם

וְהִקְרִיתִי הֶהָ

אֶת-בְּהֵמַתְכֶם

and [the] old

you shall remove
¹because of [the] new

11. And I will set my
dwelling
in the midst of you;

and my soul shall not
abhor you.

12. And I will walk

in the midst of you,

and I will be ²your God,

and you shall be ³my
people.

13. I am the Lord your
God,
who brought you out

from the land of Egypt,

⁴not to be bondmen to
them;

and I have broken

the bars of your yoke,

and I made you go

upright.

14. But if you will not
hearken to me,
and you will not do

all these command-
ments.

15. And if my statutes

you will ⁵reject,

and if my ordinances

shall your soul abhor,

[so as] not to do

all my commandments,

[and] to break my
covenant.

16. I also⁶

will do this to you:

I will appoint over you

terror,

the consumption

and the fever,

that consume [the] eyes,

רִי שָׁן

כַּפְנֵי חֲדָשׁ תּוֹצִיאוּ :

11. וְנִתַּתִּי מִשְׁכְּנִי

בְּתוֹכְכֶם

וְלֹא-תִבְזֶה נַפְשִׁי

אֶתְכֶם :

12. וְהִתְלַכְתִּי

בְּתוֹכְכֶם

וְהִיְיִתִּי לְכֶם אֱלֹהִים

וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי עָם :

13. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֲתֶכֶם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

לֹא-לְהִיְיֹת לְכֶם עֲבָדִים

וְאֲשַׁבֵּר

מִמֶּת עֲלֵכֶם

וְאֲוִלֶּךְ אֲתֶכֶם

קוֹמָמִיּוֹת :

14. וְאִם-לֹא תִשְׁמָעוּ לִי

וְלֹא תִעֲשׂוּ

אֶת-כָּל-הַמִּצְוֹת

הָאֵלֶּה :

15. וְאִם-בְּחֻקֹּתַי

תִּמְאָסוּ

וְאִם אֶת-מִשְׁפָּטַי

תִּבְזֶה נַפְשְׁכֶם

דְּבַלְתִּי עֲשׂוֹת

אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי

לְהַפְרֹכֶם אֶת-בְּרִיתִי

16. אֲנִי אֲנִי

אֶעֱשֶׂה-נֹאֵת לְכֶם

וְהִקְדַּחְתִּי עֲלֵיכֶם

בְּהָרָה

אֶת-הַשִּׁחָת

וְאֶת-הַקְּנוֹחַת

מְבַלֹּת עֵינֵיכֶם

1) Heb., from before. 2) Heb., to you for a God. 3) Heb., to me for a people. 4) Or, that you should not be their bondmen. 5) Or, despise. 6) Or, cause sorrow to the heart. 7) Heb., it.

sevenfold for your sins.

29. And you shall eat
the flesh of your sons,
and the flesh of your
daughters
you shall eat.

30. And I will destroy
your high places,
and I will cut down
your sun-images.

and I will ³cast your
⁴carcasses
upon the carcasses of
your idols,
and my soul will abhor
you.

31. And I will make your
cities
a waste,

and I will desolate
your sanctuaries,
and I will not smell

the savor of your sweet
odors.
32. And I will desolate
the land,

that [there] will be
astonished at it
your enemies

that dwell therein.

33. And you
I will scatter among the
nations,
and I will draw out after
you;
[the] sword;

and your land shall be
a desolation,

and your cities shall be
a waste.

34. Then shall the land ⁵enjoy
its sabbaths,

all the days that it lies
desolate,
and you are

in the land of your
enemies;
then shall the land rest,

שבע על חטאתיכם:

29. ואכלתם
בשר בניהם
ובשר בנותיהם
ותאכלו:

30. והשמדתי
את בנותיהם
והכרתי
את חמנייהם

ונתתי את-פגריהם
על-פגרי גלולים
ונעדה נפשי אהבם;
31. ונתחתי את-עריכם
חרבה

והשמותי
את מקדשיכם
ולא ארים
ברית נחמכם:

32. והשמותי אני
את-הארץ
ושממו עליה
אויביכם

הישרים בה:
33. ואחתכם
אזרח בגוים
והרקתי אחריכם
חרב

והיתה ארצכם
שמה
ועריכם יהיו חרבה:
34. אז תרצה הארץ
את-שבתיה

כל ימי השמה
ואתם
בארץ אויביכם
אז תשבת הארץ

and they will make you
few [in number];
and your roads shall
become desolate.

23. And if by these
[things]
you will not be reformed
²to me,

but you will walk con-
trary to me.

24. Then I also will walk
contrary to you,

and I also will smite you,

sevenfold for your sins.

25. And I will bring upon
you
a sword

[that] avenges
the vengeance of [the]
covenant,

and you shall be
gathered together
within your cities;

then I will send [the]
pestilence
in the midst of you,

and you shall be delivered
into the enemy's hand.

26. While I will break to
you
the staff of bread,

and ten women shall
bake
your bread

in one oven,
and they shall deliver
your bread again
by the weight;

and you shall eat,
and you shall not be
satisfied.

27. And if by this
you will not hearken to
me,

but you will walk
contrary to me.

28. Then I will walk
contrary to you in
wrath;

and I also will chastise
you,

והמעיטה אתכם
ונשמתי דרכיכם:

23. ואם-באלה
לא תוסרו לי

והלכתם עמי בקרי:

24. והלכתי אף-אני
עמכם
בקרי

והכיתי אתכם
גם-אני

שבע על חטאתיכם:

25. והבאתי עליכם
חרב
נקמת

נקם-ברית
ונאספתם
ארעיהם
ושלחתי דבר
בתוכם

ונתתם ביד-אויב:
26. בשברתי לכם
מטה-הלחם

ואפו עשר נשים
לחמכם
בחד אחד

והשיבו לחמכם
במשקל
ואכלתם
ולא תשבעו:

27. ואם-בזאת
לא תשמעו לי

והלכתם עמי בקרי:

28. והלכתי עמכם
בחמת-קרי
ויסרתי אתכם
אף-אני

1) Or, by. 2) Or, when. 3) Heb., give. 4) Or, your dead bodies upon the bodies of, etc 5) Or, satisfy.

and also [that],
because they walked
contrary to me, }
41. I also walked
contrary to them, }
and I brought them
in the land of their
enemies;
if then be humbled
their uncircumcised
heart,
and they then ²satisfy
their iniquity.
42. Then I will remember
my covenant [with]
Jacob,
and also
my covenant [with]
Isaac,
and also
my covenant [with]
Abraham
I will remember,
and the land I will
remember.
43. For the land
shall be forsaken by
them,
and it shall enjoy its
sabbaths,
while it lies desolate
without them;
and they shall ²satisfy
their iniquity,
because, even because
my ordinances they
rejected,
and my statutes
their soul abhorred.
44. And yet for all that,
when they are
in the land of their
enemies,
I will not reject them,
neither will I abhor
them,
to destroy them utterly,
[and] to break my co-
venant with them;
for I am the Lord their
God.
45. But I will remember
for their sakes

וְאֵת
אֲשֶׁר הִלְכּוּ עִמִּי
בְּקָרִי :
41 אֲנִי-אֲנִי אֶדְּבָא עִמָּם
בְּקָרִי
וְהִבֵּאתִי אֹתָם
בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם
אוֹ-אֵז וְיִנָּעוּ
לְבָבָם הַשֵּׁלִל
וְאֵז יִרְצוּ אֶת-עֲוֹנָם :
42 וְזָכַרְתִּי
אֶת-בְּרִיתִי יַעֲקֹב
וְאֵת
אֶת-בְּרִיתִי יִצְחָק
וְאֵת
אֶת-בְּרִיתִי אַבְרָהָם
אֲזָכֹר
וְהָאֶרֶץ אֲזָכֹר :
43 וְהָאֶרֶץ
תִּשָּׁב בָּהֶם
וְתִרְצֵן אֶת-שַׁבְּתֹתֶיהָ
כִּי-שָׁמָּה יִשָּׁב
וְהֵם יִרְצוּ אֶת-עֲוֹנָם
יָעֹז וְיִבָּעוּ
בְּמִשְׁפָּחִי מֵאֶס
וְאֶת-חֻקֹּתִי
נִעְלָה נִפְשָׁם :
44 וְאֵת נִסֵּי-זֹאת
כִּי יֹאמְרוּ
בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם
לֹא-מֵאֲסִיתִים
וְלֹא-נִשְׁמַדְתִּים
לְבָלָתָם
לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
45 וְזָכַרְתִּי לָהֶם

and it shall enjoy
its sabbaths.
35. All the days that it
lies desolate
it shall have rest,
[even] the rest which it
had not
in your sabbaths,
when you dwelt upon it.
36. And as for them that
are left of you,
I will ¹send a faintness
in their heart
in the land of their
enemies,
and the sound of a
driven leaf shall
chase them;
and they shall flee, as
fleeing from the sword
and they shall fall
when none pursues.
37. And they shall
stumble
one over another,
as [it were] before [the]
sword,
when none pursues;
and you shall have no
standing
before your enemies.
38. And you shall perish
among the nations,
and the land of your
enemies shall con-
sume you.
39. And they that are
left of you
shall pine away in their
iniquity
in the lands of their
enemies,
and also in the iniquities
of their fathers;
with them they shall
pine away.
40. And they shall
confess their iniquity,
and the iniquity of their
fathers,
in their trespass
which they trespassed
against me,

וְהִרְצָת
אֶת-שַׁבְּתֹתֶיהָ :
35 כָּל-יְמֵי הַשְּׁמָה
תִּשְׁכַּח
אֶת אֲשֶׁר לֹא-שָׁכַחְתָּ
בְּשַׁבְּתֹתֶיכֶם
בְּשִׁבְתְּכֶם עָלֶיהָ :
36 וְהַנִּשְׁאָרִים בְּכֶם
וְהִבֵּאתִי מִרְדָּה
בְּלִבָּבָם
בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם
וְדִבְרָא אֹתָם
קוֹל עָלֶיהָ נִדָּף
וְנָסוּ מִנִּסְתָּ-חֶרֶב
וְנָפְלוּ
וְאֵין רִדָּה :
37 וְכָשְׁלוּ
אִישׁ-בְּאֵתוֹ
בְּמִשְׁנֵי-חֶרֶב
וְרִדָּה אֵין
לֹא-תִהְיֶה לָּכֶם
תְּקוּמָה
לְפָנֵי אֹיְבֵיכֶם :
38 וְאִבְדֶּתֶם
בְּגוֹיִם
וְאִכְלָה אֹתְכֶם
אֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם :
39 וְהַנִּשְׁאָרִים בְּכֶם
יִפְקוּ בְּעוֹנָם
בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם
וְאֵת בְּעוֹנֵי אֲבֹתָם
אִתָּם יִמְסֹו :
40 וְהִתְוֹדוּ אֶת עֲוֹנָם
וְאֶת עֲוֹן אֲבֹתָם
בְּמִעֲלָתָם
אֲשֶׁר מֵעַד-רָגִי

1) Heb., bring. 2) Or, accept of the punishment of their iniquity.

from five years old
even unto twenty
year[s] old,
then shall be thy estimation
of the male
twenty shekels,
and for the female
ten shekels.
6. And if [the person be]
from a month old
even unto five years old,
then shall be thy estimation
of the male
five shekels of silver,
and for the female [shall
be] ^{thy} estimation
three shekels of silver.
7. And if [the person be]
from sixty year[s] old
and upwards,
if [it be] a male,
then shall be thy estimation
fifteen shekel[s],
and for the female
ten shekels.
8 But if he be ^{poorer}
than thy estimation,
then he shall set ^{him}
before the priest,
and the priest shall
estimate him
according to the ability
of him that vowed {
shall the priest estimate
him.
9. And if [it be] a beast,
of which men may offer
an oblation to the Lord,
all that a man gives of
such
to the Lord
shall be holy.
10. He shall not alter it,
nor change it,

מִבְּנֵי חֲמִשָּׁה שָׁנִים
וְעַד בְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
וְהָיָה עֲרֻכָּהּ הַזָּכָר
עֶשְׂרִים שֶׁקֶלִים
וּלְנִקְבָּהּ
עֲשָׂרָה שֶׁקֶלִים :
6. וְאִם מִבְּנֵי חֹדֶשׁ
וְעַד בְּנֵי חֲמִישָׁה שָׁנִים
וְהָיָה עֲרֻכָּהּ הַזָּכָר
חֲמִשָּׁה שֶׁקֶלִים כֶּסֶף
וּלְנִקְבָּהּ עֲרֻכָּהּ
שְׁלֹשָׁת שֶׁקֶלִים כֶּסֶף
7. וְאִם
מִבְּנֵי שִׁשִּׁים שָׁנִים
וְעַלְיָהּ
אִם זָכָר
וְהָיָה עֲרֻכָּהּ
חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי שֶׁקֶל
וּלְנִקְבָּהּ
עֲשָׂרָה שֶׁקֶלִים :
8. וְאִם כֶּמֶךָ הוּא
מֵעֲרֻכָּהּ
וְהִעֲמִידוֹ
לִפְנֵי הַכֹּהֵן
וְהַעֲרִיךָ אֹתוֹ הַכֹּהֵן
עַל־פִּי אֲשֶׁר תִּשְׁבַּע
יָד הַנָּזִיר
יַעֲרִיכֵנו הַכֹּהֵן :
9. וְאִם בְּהֵמָה
אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ מִבְּהֵמָה
קָרְבָּן לַיהוָה
כָּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִבְּהֵמָה
לַיהוָה
יִהְיֶה קֹדֶשׁ :
10. לֹא יִגְדִּילֶנּוּ
וְלֹא יִמְרֹד אֹתוֹ

the covenant of the
ancestors,
whom I brought out
from the land of Egypt
before the eyes of the
nations,
to be ^{their} God:
I am the Lord.
46. These are the
statutes,
and the ordinances,
and the laws,
which the Lord ^{made}
between him
and (between) the
children of Israel
on mount Sinai
by the hand of Moses.

כּוּ

רִבִּיעִי

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:
2. Speak
unto the children of
Israel,
and say unto them:
When a man shall make
a special vow
[to give] ^{according to}
thy estimation of persons
to the Lord.
3. Then shall be thy
estimation
of the male
from twenty year[s] old
even unto sixty year[s]
old,
even then shall be thy
estimation
fifty shekel[s] of silver,
by the shekel of the
sanctuary.
4. And if it be a female,
then shall be thy
estimation
thirty shekel[s].
5. And if [the person be]

בְּרִית רִאשִׁימִים
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
לֵהוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה :
46. אֵלֶּה הַחֻקִּים
וְהַמִּשְׁפָּטִים
וְהַתּוֹרָה
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
בֵּינוֹ
וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּהַר סִינַי
בְּיַד־מֹשֶׁה :

CAP. XXVII.

רִבִּיעִי

שְׁשִׁי (כֶּסֶף מְחֻבְּרִין)

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :
2. דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אִישׁ כִּי יִפְקִיד נָזִיר
בְּעֲרֻכָּהּ נִפְשָׁת
לַיהוָה :
3. וְהָיָה עֲרֻכָּהּ
הַזָּכָר
מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
וְעַד בְּנֵי שִׁשִּׁים שָׁנָה
וְהָיָה עֲרֻכָּהּ
חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי שֶׁקֶל כֶּסֶף
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ :
4. וְאִם נִקְבָּהּ הִיא
וְהָיָה עֲרֻכָּהּ
שְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל :
5. וְאִם

1) Heb., the first. 2) Or, to them for a God. 3) Heb., gave. 4) Or, the value of [certain] persons.
5) Or, too poor for thy estimation. 6) I, e., the one that made the vow shall set the person, whose value
he has vowed to give to the Lord, before the priest.

חֲמִישִׁי (שְׁמִיעִי) חֲמִישִׁי
 13. And if [part] of the field of his possession shall a man sanctify to the Lord, then shall be thy estimation according to its seed; the seed of a homer of barley for fifty shekel[s] of silver.
 17. If from the year of the jubilee he shall sanctify his field, according to thy estimation it shall stand.
 18. But if after the jubilee he shall sanctify his field, then the priest shall reckon to him the money according to the years that remain unto the year of the jubilee, and it shall be deducted from thy estimation.
 19. And if [there] will indeed reueem the field he that sanctified it, then he shall add the fifth[part] of the money of thy estimation unto it, and it shall remain his.
 20. But if he will not redeem the field, and if he have sold the field to another man, it shall not be redeemed any more.
 21. And the field shall be, when it goes out in the jubilee, holy to the Lord, as a devoted field; to the priest shall belong his possession.

וְאִם מִשְׁדֵּה אֲחֻזָּתוֹ יִקְדֹּשׁ אִישׁ כִּיהְיֶה וְהָיָה עֶרְפָּה לְפָנַי וְרָעוּ זָרַע חֲמִשָּׁה שְׁעָרִים בְּחִמְשִׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף אִם מִשְׁנַת הַיָּבֵל יִקְדֹּשׁ שָׂדֵהוּ בְּעֶרְפָּה יָקוּם :
 17. אִם מִשְׁנַת הַיָּבֵל יִקְדֹּשׁ שָׂדֵהוּ בְּעֶרְפָּה יָקוּם :
 18. וְאִם אַחֲרֵי הַיָּבֵל יִקְדֹּשׁ שָׂדֵהוּ יִחְשֶׁב בֶּן־לוֹ הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּסֶף עַל־פִּי הַשָּׁנִים הַנּוֹתָרוֹת עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנִגְרַע מִעֲרֵפָה :
 19. וְאִם־יִצְאָל וְיָאֵל אֶת־הָאֲדָמָה הַמִּקְדָּשׁ אֹתוֹ וַיֹּסֶף חֲמִישִׁית כֶּסֶף־עֶרְפָּה חֲמִישִׁית כֶּסֶף־עֶרְפָּה יֵצֵא וְאִישׁ בֶּן־יִקְדֹּשׁ אֶת־בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהָעֲרִיכּוֹ הַכֹּהֵן בֶּן־זָרַע פֶּאֶשֶׁר יַעֲרִיךָ אֹתוֹ הַכֹּהֵן בֶּן־יָקוּם :
 15. וְאִם־הִמְקִדָּשׁ יִגְאָל אֶת־בֵּיתוֹ וַיֹּסֶף חֲמִישִׁית כֶּסֶף־עֶרְפָּה עָלָיו וְהָיָה לוֹ :
 2. וְהָיָה הַשָּׂדֶה בְּצֵאתוֹ בִּיָּבֵל קֹדֶשׁ לַיהוָה בְּשָׂדֵה חֲתָרִים לִכְהֵן תִּהְיֶה אֲחֻזָּתוֹ :

a good for a bad one; or a bad for a good one; and if he shall at all change beast for beast, then shall it and its exchange be holy.
 11. But if [it be] any unclean beast, of which they may not offer an oblation to the Lord, then shall he set the beast before the priest.
 12. And the priest shall estimate it, whether [it be] good or bad, according to the estimation of the priest, so it shall be.
 13. But if he will indeed redeem it, then he shall add the fifth [part] thereof unto thy estimation.
 14. And when a man shall sanctify his house [to be] holy to the Lord then the priest shall estimate it, whether [it be] good or bad, as the priest shall estimate it, so it shall stand.
 15. And if he that sanctified [it] will redeem his house, then he shall add the fifth [part] of the money of thy estimation unto it, and it shall belong to him.

טוֹב בְּרָע אֲדָרַע בְּטוֹב וְאִם־הִמְרִימִר בְּהֵמָה בְּהֵמָה יִתְּהֶינּוּא וְתִמְרֹתָיָהוּ יִתְּהֶינּוּ שְׁלֹשׁ :
 11. וְאִם כָּל־בְּהֵמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא־יִקְרִיבוּ מִמֶּנּוּ קָרְבָן לַיהוָה וְהָעֲמִיר אֶת־הַבְּהֵמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן :
 12. וְהָעֶרְפָּה הַכֹּהֵן אֲתָהּ בֶּן־טוֹב וּבֶן־רָע בְּעֶרְפָּה הַכֹּהֵן בֶּן־יָדוּעַ :
 13. וְאִם־יִצְאָל וְיָאֵלנָה וַיֹּסֶף חֲמִישִׁתוֹ עַל־עֶרְפָּה :
 14. וְאִישׁ בֶּן־יִקְדֹּשׁ אֶת־בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהָעֲרִיכּוֹ בֶּן־זָרַע פֶּאֶשֶׁר יַעֲרִיךָ אֹתוֹ הַכֹּהֵן בֶּן־יָקוּם :
 15. וְאִם־הִמְקִדָּשׁ יִגְאָל אֶת־בֵּיתוֹ וַיֹּסֶף חֲמִישִׁית כֶּסֶף־עֶרְפָּה עָלָיו וְהָיָה לוֹ :

1) Or, sowing; or [required] seed. 2) A certain corn measure.

or of the field of his possession,
it shall not be sold,

nor shall it be redeemed;

every devoted [thing]

is most holy

to the Lord.

29. Any one devoted,

that is devoted

from among men,³

shall not be ransomed;

he shall surely be put to death.

30. And every tithe of the land,
of theseed of the land,

[or] of the fruit of the tree,

belongs to the Lord:

it is holy to the Lord.

31. And if a man will indeed redeem [aught] of his tithe,

the fifth part thereof he shall add unto it.

32. And every tithe

of [the] herd or [the] flock,

whatsoever passes

under the rod,

the tenth

shall be holy to the Lord.

33. He shall not search

whether [it be] good or bad,
neither shall he change it;

and if he shall at all change it,

then shall it and its exchange be holy;

it shall not be redeemed.

34. These are the commandments,
which the Lord commanded Moses
unto the children of Israel

in mount Sinal.

וּמִשְׁלַח אֲחֻזָּתוֹ

לֹא יִמָּכַר

וְלֹא יִגָּאֵל

כָּל חֵדֶם

קֹדֶשׁ קִדְשֵׁים הוּא

לַיהוָה: שְׂבִיעִי

29. כָּל חֵדֶם

אֲשֶׁר יֵחָרֵם

מִן הָאָדָם

לֹא יִפְדֶּה

מוֹת יוֹמָת:

30. וְכָל מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ

מִזֶּרַע הָאָרֶץ

מִפְרֵי הָעֵץ

לַיהוָה הוּא

קֹדֶשׁ לַיהוָה:

31. וְאִם אִישׁ יִגָּאֵל אִישׁ

מִמַּעֲשֵׁרוֹ

חֲמִישִׁיתוֹ יִסֶּה עָלָיו:

32. וְכָל מַעֲשֵׂר

בְּקָר וּבְצֹאן

כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר

תַּחַת הַשֶּׁבֶט

הָעֵשִׂירִי

יִהְיֶה קֹדֶשׁ לַיהוָה:

33. לֹא יִבְקֹר

בֶּן-טוֹב דָּרַע

וְלֹא יִמְרֹנוּ

וְאִם-יִמָּרֵן

וְהָיָה הוּא וְתַמּוּרָתוֹ

יִהְיֶה קֹדֶשׁ

לֹא יִגָּאֵל:

34. אֵלֶּה הַמִּצְוֹת

אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה

אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּהַר סִינַי:

22. But if his purchased field,

which is not

of the field of his possession,

will he sanctify to the Lord.

23. Then the priest shall reckon to him

the amount of thy estimation

unto the year of the jubilee,

and he shall give thy estimation

in that day,

[as] a holy [thing] to the Lord.

24. In the year of the jubilee

the field shall return

to him of whom he bought it,

to him whom the possession of the

land belongs.

25. And all thy estimation[s] shall be

by the shekel of the sanctuary;

twenty gerah[s]

shall be the shekel.

26. Only the firstborn,

which belongs to the Lord as a firstborn,

among beast[s],

no man shall sanctify it;

whether [it be] ox or sheep,

it belongs to the Lord.

27. And if [it be]

among the unclean

beast[s],

then he shall ransom it according to thy estimation,

and he shall add the fifth [part] thereof unto it;

and if [it be] not redeemed,

then it shall be sold according to thy estimation.

28. But any devoted [thing],

which a man shall devote to the Lord

of all that belongs to him,

whether of man or beast,

שְׂשִׁי 22. וְאִם

אֶת-שָׂדֶה מִקְנָתוֹ

אֲשֶׁר לֹא

מִשְׁלַח אֲחֻזָּתוֹ

יִקְדִּישׁ לַיהוָה:

23. וְחֹשֶׁב-לוֹ הַכֹּהֵן

אֶת מִבְּמַת הָעֲרֻכָּה

עַד שְ�נַת הַיָּבֵל

וְנָתַן אֶת-הָעֲרֻכָּה

בַּיּוֹם הַהוּא

קֹדֶשׁ לַיהוָה:

24. בְּשְׁנַת הַיָּבֵל

יָשׁוּב הַשָּׂדֶה

לְאִישׁ מִכֻּנּוֹ מֵאִתּוֹ

לְאִישְׁרָלוֹ

אֲחֻזַּת הָאָרֶץ:

25. וְכָל-עֲרֻכָּה יִהְיֶה

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

עֲשָׂרִים גֶּרָה

יִהְיֶה הַשֶּׁקֶל:

26. אֶחָד-בְּכוֹר

אֲשֶׁר יִבְכֹּר לַיהוָה

בְּבִהֶמָּה

לֹא יִקְדִּישׁ אִישׁ אֹתוֹ

אִם-שׁוֹר אִם-שֶׂה

לַיהוָה הוּא:

27. וְאִם

בְּבִהֶמָּה טְמֵאָה

וּפְדָה בְּעֲרֻכָּה

וַיִּסֶּה חֲמִשָּׁתוֹ עָלָיו

וְאִם-לֹא יִגָּאֵל

וְנִמָּכַר בְּעֲרֻכָּה:

28. אֶחָד כָּל-חֵדֶם

אֲשֶׁר יֵחָרֵם אִישׁ כִּי

מִכָּל אֲשֶׁר-לוֹ

מֵאָדָם וּבְהֵמָה

1) Heb., his. 2) Or, redeem. 3) I. e., any man that is condemned to death. 4) Heb., between

ספר במדבר

NUMBERS.

CAPUT. I. א

a man who is the head
of his fathers' house.

5. And these [are]
the names of the men
that shall stand with
you;
of Reuben:

Elizur the son of
Shedeur.

6. Of Simeon:

Shelumiel the son of
Zurishadai.

7. Of Judah:

Nahshon the son of
Aminadab.

8. Of Issachar:

Nethanel the son of
Zuar.

9. Of Zebulun:

Eliab the son of Helon.

10. Of the children of
Joseph:

of Ephraim:

Elishama the son of
Ammihud;
of Menasseh:

Gamliel the son of
Pedahzur.

11. Of Benjamin:

Ahidan the son of
Gideon.

12. Of Dan:

Ahiezer the son of
Ammishadai.

13. Of Asher:

אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית
אָבִיתוֹ הוּא :

5. וְאֵלֶּה

שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים

אֲשֶׁר יַעֲמִדוּ אִתְּכֶם

לְרֹאבוֹן

אֶלְיָצוּר בֶּן שְׁדִיאוּר :

6. לְשִׁמְעוֹן

שְׁלֻמִּיאֵל בֶּן

צוּרִישַׁדַּי :

7. לְיְהוּדָה

נַחֲשׁוֹן בֶּן עֲמִינָדָב :

8. לְיִשָּׁשָׁכָר

נֶתַנְאֵל בֶּן צוּעָר :

9. לְזִבְלוֹן

אֶלְיָאֵב בֶּן חֵלֹן :

10. לְבְנֵי יוֹסֵף

לְאֶפְרַיִם

אֶלִּישָׁמָע בֶּן עֲמִיחֻד

לְמִנַּשֶּׁה

גַּמְלִיֵּאל בֶּן פְּדָחזוּר :

11. לְבְנֵימִן

אֲחִידָן בֶּן גִּדְעוֹנִי :

12. לְדָן

אֲחִיעֶזֶר בֶּן עֲמִישַׁדַּי :

13. לְאַשֶּׁר

1. And the Lord spoke
unto Moses
in the wilderness of
Sinai,
in the tent of meeting,

on the first [day]
of the second month,

in the second year
after their departing

out of the land of Egypt,
saying:

2. Take you
the sum

of all the congregation
of the children of Israel,
by their families,

by their fathers' ¹houses,
according to the number
of [the] names,

every male,
by their polls.

3. From twenty years old
and upward,

every one that is able to
go forth [in the] army
in Israel,

you shall number them,
by their hosts,

thou and Aaron.

4. And with you shall be
one man of every tribe;

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

בְּמִדְבַּר סִינַי

בְּאֹהֶל מוֹעֵד

בַּאֲחָד

לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי

בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית

לְצֵאתָם

מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם

כֹּאמֹר :

2. שָׁאוּ

אֶת-רֹאשׁ

כָּל-עַדְתִּי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל

לְמִשְׁפַּחֲתָם

לְבֵית אָבִיתָם

בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת

כָּל-זָכָר

לְגִלּוֹלָתָם :

3. מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה

וְעַדְהָ

כָּל-יֹצֵא צֶבָא

בְּיִשְׂרָאֵל

תִּפְקְדוּ אֹתָם

לְצֶבֳאָתָם

אַתָּה וְאַהֲרֹן :

4. וְאַתְּכֶם יְהִיוּ

אִישׁ אִישׁ לְמִטַּה

every male	כָּל־זָכָר	Pagiel the son of Ochran.	פַּגְיֵאל בֶּן־עֹכְרָן :
from twenty years old	מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה	14. Of Gad:	14. גָּד
and upward,	וּמֵעַלָּה	Eliasaph the son of Deuel.	אֵלִיָּאֶשָׁף בֶּן־דְּעוּאֵל :
every one that was able to go forth [in the] army.	כָּל יֹצֵא צֶבָא :	15. Of Naphtali:	15. נַפְתָּלִי
21. 'Their numbered	21. פְּקָדֵיהֶם	Ahira the son of Enan.	אֲחִירָע בֶּן־עֵינָן
of the tribe of Reuben	לְמִטֵּה רְאוּבֵן	16. These [are]	16. אֵלֶּה
[were] six and forty thousand	שֵׁשָׁה וְאַרְבָּעִים אֲלָף	they that were ¹ called of the congregation,	קָרְיָאִי רְאוּבֵן הָעֵדָה
and five hundred.	וּחֲמִשָּׁ מֵאוֹת :	the ² chiefs of the tribes of their fathers;	נְשִׂאֵי מִטּוֹת אֲבוֹתָם
22. Of the children of Simeon,	22. לְבְנֵי שִׁמְעוֹן	the heads	רָאשֵׁי
their generations, by their families,	תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם	of the ³ thousands of Israel	אֲלֹפֵי יִשְׂרָאֵל
by their fathers' houses,	לְבֵית אֲבוֹתָם	[were] they.	הֵם :
his numbered,	פְּקָדִיו	17 And Moses and Aaron took	17. וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
according to the number of [the] names,	בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת	these men	אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
by their polls,	לְקַנְלֹתָם	that are mentioned by [their] names.	אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשִׁמּוֹת :
every male	כָּל־זָכָר	18. And all the congregation	18. וְאֵת כָּל־הָעֵדָה
from twenty years old	מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה	they assembled together	הַקָּהֳלֹו
and upward,	וּמֵעַלָּה	on the first [day]	בְּאֶחָד
every one that was able to go forth [in the] army.	כָּל יֹצֵא צֶבָא :	of the second month;	זֶחֶדֶשׁ הַשְּׁנִי
23. 'Their numbered	23. פְּקָדֵיהֶם	and they declared their pedigrees	וַיְתִילֵדוּ
of the tribe of Simeon	לְמִטֵּה שִׁמְעוֹן	after their families,	עַל־מִשְׁפְּחֹתָם
[were] nine and fifty thousand	תִּשְׁעָה וְחֲמִשִּׁים אֲלָף	by their fathers' houses,	לְבֵית אֲבוֹתָם
and three hundred.	וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת :	according to the number of [the] names,	בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
24. Of the children of Gad,	24. לְבְנֵי גָד	from twenty years old	מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
their generations, by their families,	תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם	and upward,	וּמֵעַלָּה
by their fathers' houses,	לְבֵית אֲבוֹתָם	by their polls.	לְקַנְלֹתָם :
according to the number of [the] names,	בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת	19. As the Lord had com-	19. בְּאֲשֶׁר צִוָּה
from twenty years old	מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה	manded Moses,	יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה {
and upward,	וּמֵעַלָּה	so he numbered them	וַיִּפְקְדֵם
every one that was able to go forth [in the] army.	כָּל יֹצֵא צֶבָא :	in the wilderness of Sinai.	בְּמִדְבַר סִינִי :
25. 'Their numbered	25. פְּקָדֵיהֶם	שְׁנֵי	שְׁנֵי
of the tribe of Gad,	לְמִטֵּה גָד	20. And [there] were the children of Reuben,	20. וַיְהִיו בְּנֵי רְאוּבֵן
[were] five and forty thousand	חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים {	the first-born of Israel,	זֶכֶר שְׂרָאֵר
and six hundred and fifty.	אֲלָף {	their generations, by their families,	תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
26. Of the children of Judah,	26. לְבְנֵי יְהוּדָה	by their fathers' houses,	לְבֵית אֲבוֹתָם
their generations, by their families,	תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם	according to the number of [the] names,	בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
		by their polls,	לְקַנְלֹתָם

1) Or, selected. 2) Or, rulers; princes. 3) Or, families. 4) Or, Those that were numbered of them.

by their fathers' houses,
according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward,

every one that was able
to go forth [in the] army.
33. Their numbered

of the tribe of Ephraim,
[were] forty thousand
and five hundred.

34. Of the children of
Menasseh,
their generations, by
their families,
by their fathers' houses,

according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward,

every one that was able
to go forth [in the] army.
35. Their numbered

of the tribe of Menasseh
[were] two and thirty
thousand
and two hundred.

36. Of the children of
Benjamin,
their generations, by
their families,
by their fathers' houses,

according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward,

every one that is able to
go forth [in the] army.
37. Their numbered

of the tribe of Benjamin
[were] five and thirty
thousand
and four hundred.

38. Of the tribe of Dan,
their generations, by
their families,
by their fathers' houses,

according to the number
of [the] names,
from twenty years old

לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמֵעַלָּה

כָּל יֹצֵא צֶבָא
33. פְּקָדֵיהֶם

לְמִטַּה אֶפְרַיִם
אַרְבָּעִים אָלֶף
וַחֲמִשָּׁה מֵאוֹת :

34. לְבָנֵי מְנַשֶּׁה
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת

מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמֵעַלָּה
כָּל יֹצֵא צֶבָא :

35. פְּקָדֵיהֶם
לְמִטַּה מְנַשֶּׁה

שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף
וּמֵאוֹת :

36. לְבָנֵי בְנִימִן
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם

לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה

וּמֵעַלָּה
כָּל יֹצֵא צֶבָא :

37. פְּקָדֵיהֶם
לְמִטַּה בְנִימִן

חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף
וָאַרְבַּע מֵאוֹת :

לְבָנֵי דָן
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם

לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה

by their fathers' houses,
according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward,

every one that was able
to go forth [in the] army.
27. Their numbered

of the tribe of Judah,
[were] four and seventy
thousand

and six hundred.

28. Of the children of
Issachar,
their generations, by
their families,
by their fathers' houses,

according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward,

every one that was able
to go forth [in the] army.
29. Their numbered

of the tribe of Issachar
[were] four and fifty
thousand

and four hundred.

30. Of the children of
Zebulun,
their generations, of
their families,
of their fathers' houses,

according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward,

every one that is able to
go forth [in the] army.
31. Their numbered

of the tribe of Zebulun,
[were] seven and fifty
thousand
and four hundred.

32. Of the children of
Joseph,
[namely] of the children
of Ephraim,
their generations, by
their families,

לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמֵעַלָּה

כָּל יֹצֵא צֶבָא :

27. פְּקָדֵיהֶם
לְמִטַּה יְהוּדָה
אַרְבָּעָה וּשְׁבָעִים
אָלֶף

וָשֶׁשׁ מֵאוֹת :

28. לְבָנֵי יִשָּׁשְׁכָר
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת

מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמֵעַלָּה
כָּל יֹצֵא צֶבָא :

29. פְּקָדֵיהֶם
לְמִטַּה יִשָּׁשְׁכָר

אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים
אָלֶף

וָאַרְבַּע מֵאוֹת :

30. לְבָנֵי זְבוּלֹן
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת

מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמֵעַלָּה

כָּל יֹצֵא צֶבָא :

31. פְּקָדֵיהֶם
לְמִטַּה זְבוּלֹן
שְׁבָעָה וַחֲמִשִּׁים אָלֶף
וָאַרְבַּע מֵאוֹת :

לְבָנֵי יוֹסֵף

לְבָנֵי אֶפְרַיִם
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם

45. And [there] were
all the numbered
of the children of Israel,
by their fathers' houses,
from twenty years old
and upward,
every one that was able
to go forth [in the] army
in Israel.

46. Even all the
numbered were }
six hundred thousand
and three thousand
and five hundred
and fifty.

47. But the Levites,
after the tribe of their
fathers,
were not numbered
among them.
48. ¹And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

49. Only the tribe of
Levi
thou shalt not number,
and their sum
thou shalt not take
among the children of
Israel.

50. But thou
appoint the Levites
over the tabernacle of
the testimony,
and over all its vessels,
and over all that belongs
to it,
they shall carry
the tabernacle,
and all its vessels;
and they shall minister
unto it,
and round about the taber-
nacle they shall encamp.
51. And when the taber-
nacle is to ²journey
the Levites shall take it
down;

45. וַיְהִי כָל-פְּקוּדֵי
בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
לְבֵית אֲבֹתָם
מִבֶּן עָשָׂרִים שָׁנָה
וּמַעֲלָה

כָּל-יָצֵא צֶבָא
בְּיִשְׂרָאֵל :
46. וַיְהִי כָל-הַפְּקָדִים
יֵשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
וַחֲמִשׁ מֵאוֹת
וַחֲמִשִּׁים :

47. וְהַלְוִיִּם
קָמְמָה אֲבֹתָם
לֹא הִתְּפַקְדוּ בְּתוֹכָם;
48. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

49. אַךְ אֶת-כִּמְשָׁה לֵוִי
לֹא תִפְקֹד
וְאֶת-רֵאשֵׁם
לֹא תִשָּׂא
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ;
50. וְאַתָּה

הַפְּקֹד אֶת-הַלְוִיִּם
עַל-מִשְׁכַּן הָעֵדֻת
וְעַל כָּל-כֵּלָיו
וְעַל כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ
הִקְמָה יִשְׂרָאֵל
אֶת-מִשְׁכָּנוֹ
וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו
וְהֵם יִשְׁרְתוּהוּ
וְסָבִיב לְמִשְׁכָּן יְהוָה;
51. וּבְנִסְעָה מִמִּשְׁכָּן
יִקְרִיְדוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם

and upward,
every one that was able
to go forth [in the] army.
39. Their numbered
of the tribe of Dan,
[were] two and sixty
thousand
and seven hundred.

40. Of the children of
Asher,
their generations, by
their families,
by their fathers' houses,
according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward,

every one that was able
to go forth [in the] army.
41. Their numbered
of the tribe of Asher
[were] one and forty
thousand
and five hundred.

42. [Of] the children of
Naphtali,
their generations, of
their families,
of their fathers' houses,
according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward,

every one that is able
to go forth [in the] army.

43. Their numbered
of the tribe of Naphtali,
[were] three and fifty
thousand
and four hundred.

44. These [are] all the
numbered,
whom Moses and Aaron
numbered,
and the chiefs of Israel,
[being] twelve men,
each man
of his fathers' house
were there.

וּמַעֲלָה
כָּל יָצֵא צֶבָא :
39. פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטַּה דָּן
שְׁנַיִם וּשְׁשִׁים אֶלֶף
וּשְׁבַע מֵאוֹת :

40. לְבְנֵי אָשֶׁר
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
דְּנִסְפָר שְׁמֹת
מִבֶּן עָשָׂרִים שָׁנָה
וּמַעֲלָה
כָּל יָצֵא צֶבָא :

41. פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטַּה אָשֶׁר
אֶחָד וָאַרְבָּעִים אֶלֶף
וַחֲמִשׁ מֵאוֹת :

42. בְּנֵי נַפְתָּלִי
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
דְּנִסְפָר שְׁמֹת
מִבֶּן עָשָׂרִים שָׁנָה
וּמַעֲלָה
כָּל יָצֵא צֶבָא :

43. פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטַּה נַפְתָּלִי
שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וָאַרְבַּע מֵאוֹת :

44. אֵלֶּה הַפְּקָדִים
אֲשֶׁר פָּקֵד מֹשֶׁה
{ וְאַהֲרֹן

וְנִשְׂאִי יִשְׂרָאֵל
שְׁנַיִם עָשָׂר אִישׁ
אִישׁ-אֶחָד
לְבֵית אֲבֹתָיו
הָיוּ :

1) Or. For the Lord, etc. 2) Or. set forward.

4. And his host, and their numbered.

[were] four and seventy thousand

and six hundred.

5. And those that encamp [next] unto him

[shall be] the tribe of Issachar;

and the chief of the tribe of Issachar

[shall be] Nethanel the son of Zuar.

6. And his host, and his numbered,

[were] four and fifty thousand

and four hundred.

7. [Then] the tribe of Zebulun;

and the chief of the children of Zebulun

[shall be] Eliab the son of Helon.

8. And his host, and his numbered,

[were] seven and fifty thousand

and four hundred.

9. All the numbered

of the camp of Jubah

[were] a hundred thousand

and eighty thousand

and six thousand

and four hundred,

according to their hosts;

they shall journey first.

10. The standard of the camp of Reuben

[shall be] on the south side,

according to their hosts;

and the chief of the children of Reuben

[shall be] Elizur the son of Shedeur.

11. And his host, and his numbered

[were] six and forty thousand

and five hundred.

12. And those that encamp [next] unto him

[shall be] the tribe of Simeon;

4. ויצבאו ופקדיהם

ארבעה ושלשים

אלף

ושש מאות :

5. והחנים עליו

כמה יששכר

ונשיא לבני יששכר

נתנאל בן צוור :

6. ויצבאו ופקדיו

ארבעה וחמשים

אלף

וארבע מאות :

7. מטה זבולן

ונשיא לבני זבולן

אליאב בן הלון :

8. ויצבאו ופקדיו

שבעה וחמשים אלף

וארבע מאות :

9. כד הפקדים

למחנה יהודה

מאת אלף

ושנים אלף

וששת אלפים

וארבע מאות

לצבאתם

ראשנה יסעו :

10. דגל מחנה ראובן

הימנה

לצבאתם

ונשיא לבני ראובן

אליזר בן שדור :

11. ויצבאו ופקדיו

ששה וארבעים אלף

וחמש מאות :

12. והחנים עליו

כמה שמעון

and when the tabernacle is to encamp,

the Levites shall set it up;

and the stranger that comes nigh

shall be put to death.

52. And the children of Israel shall encamp,

every man by his tent,

and every man by his standard,

according to their hosts.

53. But the Levites shall encamp

round about the tabernacle of the testimony,

that [there] be no anger

upon the congregation of the children of Israel;

and the Levites shall keep

the charge of the tabernacle of the testimony.

54. And the children of Israel did [so];

according to all

that the Lord had commanded Moses,

so did they.

ב

שלישי

1. And the Lord spoke

unto Moses and unto Aaron,

saying:

2. Every man by his standard,

with ensigns according to their fathers' houses,

shall the children of Israel encamp;

2over against

[and] round about the tent of meeting

they shall encamp.

3. And those that encamp

on the east side toward the sunrise

[shall be of] the standard of the camp of Judah,

according to their hosts;

and the chief of the children of Judah

[shall be] Nahshon the son of Amminadab.

ובתחת המשכן

יקימו אתו הלויים

והזר הקרב

יומת :

52. וחנו בני ישראל

איש על מחנהו

ואיש על דגלו

לצבאתם :

53. והלויים יחנו

סביב למשכן העדת

ולא יהיה קצף

על עדת בני ישראל

ושמרו הלויים

את משמרת

משכן העדות :

54. וניעשו בני ישראל

ככל

אשר צוה ייאת משה

בן עשו :

CAP. II.

שלישי

1. וידבר יהוה

אל משה ואל אהרן

לאמר :

2. איש על דגלו

באות לבית אבתם

יחנו בני ישראל

מגד

סביב לאהל מועד

יחנו :

3. והחנים

קדמה מזרח

דגל מחנה יהודה

לצבאתם

ונשיא לבני יהודה

נחשון בן עמינדב :

and the chief of the children of Menasseh [shall be] Gamliel the son of Pedahzur.

21. And his host, and their numbered, [were] two and thirty thousand and two hundred.

22. Then the tribe of Benjamin; and the chief of the children of Benjamin [shall be] Abidan the son of Gidoni.

23. And his host, and their numbered, [were] five and thirty thousand

and four hundred.

24. All the numbered of the camp of Ephraim [were] a hundred thousand and eight thousand and a hundred,

according to their hosts; and they shall journey third.

25. The standard of the camp of Dan [shall be] on the north side according to thier hosts;

and the chief of the children of Dan [shall be] Ahieser the son of Ammishaddai.

26. And his host, and their numbered, [were] two and sixty thousand and seven hundred.

27. And those that encamp [next] unto him [shall be] the tribe of Asher;

and the chief of the children of Asher [shall be] Pagiel the son of Achran.

28. And his host, and their numbered, [were] one and forty thousand and five hundred.

29. Then the tribe of Naphtali; and the chief of the children of Naphtali

וְנָשִׂיא לְבְנֵי מְנַשֶּׁה
גַּמְלִיֵּל בֶּן-פְּדָחְזוּר
21. וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
שְׁנַיִם וּשְׁלִשִׁים אַלְפָּה
וּמֵאוֹתָם :

22. וּבְמִטָּה בְנִימִן
וְנָשִׂיא לְבְנֵי בְנִימִן
אַבִּידָן בֶּן-גִּדּוֹנִי :

23. וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
חֲמִשָּׁה וּשְׁלִשִׁים
אַלְפָּה }
וְאַרְבַּע מֵאוֹת :

24. כָּל-הַפְּקֻדִים
לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם
מֵאת וְשָׁמֹנֶת אַלְפִים
וּמֵאה

לְצִבְאוֹתָם
וְיִשְׁלָשׁוּ יָסְעוּ :

25. הַגָּל מַחֲנֵה דָן
צִפְנָה
לְצִבְאוֹתָם
וְנָשִׂיא לְבְנֵי דָן

אַחִישֶׁר בֶּן-עֲמִישַׁדָּי
26. וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
שְׁנַיִם וּשְׁלִשִׁים אַלְפָּה
וְשֶׁבַע מֵאוֹת :

27. וְהַחֲנִים עָלָיו
מִטָּה אָשֶׁר
וְנָשִׂיא לְבְנֵי אָשֶׁר
פַּגִּיֵּל בֶּן-אַחְרָן :

28. וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
אַחַד וְאַרְבָּעִים אַלְפָּה
וְחִמֵּשׁ מֵאוֹת :

29. וּבְמִטָּה נַפְתָּלִי
וְנָשִׂיא לְבְנֵי נַפְתָּלִי

and the chief of the children of Simeon [shall be] Shelumiel the son of Zurishaddai.

13. And thisthost, and their numbered, [were] nine and fifty thousand and three hundred.

14. Then the tribe of Gad; and the chief of the children of Gad [shall be] Eliasaf the son of Reuel.

15. And his host, and their numbered, [were] five and forty thousand

and six hundred and fifty.

16. All the numbered of the camp of Reuben [were] a hundred thousand

and one and fifty thousand and four hundred and fifty,

according to their hosts; and they shall journey second.

17. Then shall journey the tent of meeting [with] the camp of the Levites

in the midst of the camps; as they encamp, so shall they journey,

every man in his place, by their standards.

18. The standard of the camp of Ephraim according to their hosts

[shall be] on the west side; and the chief of the children of Ephraim

[shall be] Elishama the son of Ammihud.

19. And his host, and their numbered, [were] forty thousand and five hundred.

20. And [next] unto him the tribe of Menasseh;

וְנָשִׂיא לְבְנֵי שִׁמְעוֹן
שְׁלֻמִּיֵּל בֶּן-זֹרִישַׁדָּי
13. וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
תִּשְׁעָה וְחֲמִשִּׁים אַלְפָּה
וְיִשְׁלָשׁ מֵאוֹת :

14. וּבְמִטָּה גָד
וְנָשִׂיא לְבְנֵי גָד
אֵלִיאֶסָף בֶּן-רְעוּאֵל :

15. וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אַלְפָּה
וְחִמֵּשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים :

16. כָּל-הַפְּקֻדִים
לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן
מֵאת וְשָׁמֹנֶת אַלְפִים
וְאַחַד וְחֲמִשִּׁים אַלְפָּה
וְאַרְבַּע מֵאוֹת
וְחֲמִשִּׁים
לְצִבְאוֹתָם
וְשְׁנַיִם יָסְעוּ :

17. וְנָסַע אֹהֶל-מוֹעֵד
מַחֲנֵה הַלְוִיִּם
בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֵת
כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ כֵן יָסְעוּ
אִישׁ עַל-יָדוֹ
לְדִגְלֵיהֶם :

18. לְדִגְלֵי מַחֲנֵה אֶפְרַיִם
לְצִבְאוֹתָם
יָמָה
וְנָשִׂיא לְבְנֵי אֶפְרַיִם
אֵלִישַׁמָּה בֶּן-עֲמִיחֻד :

19. וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
אַרְבָּעִים אַלְפָּה
וְחִמֵּשׁ מֵאוֹת :

20. וְעַד לְבֵית מִנַּשֶּׁה

of Aaron and Moses
on the day
[when] the Lord spoke
with Moses
on mount Sinai.
2. And these [are] the
names
of Aaron's sons:
the first-born Nadab,
and Abihu,
Elazar, and Ithamar.
3. These [are] the names
of Aaron's sons,
the anointed priests,
whom he consecrated
to officiate as priests.
4. And Nadab and Abihu
died
before the Lord,
when they offered
strange fire
before the Lord,
in the wilderness of
Sinai,
and they had no child-
ren;
and Elazar and Ithamar
officiated as priests
in the presence of Aaron
their father.
5. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:
6. Bring near
the tribe of Levi,
and set ³them
before Aaron the priest,
that they may minister
unto him.
7. And they shall keep
his charge
and the charge
of the whole congrega-
tion
before the tent of
meeting.

אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה
בְּיוֹם
דִּבֶּר יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
בְּהַר־סִינַי:
2. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
בְּנֵי־אַהֲרֹן
הַבְּכוֹר נָדָב
וְאַבִּיהוּא
אֶלְעָזָר וְיִתְמָר:
3. אֵלֶּה שְׁמוֹת
בְּנֵי אַהֲרֹן
הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁדָּשִׁים
אֲשֶׁר מָלֵא יָדָם
לְכַהֵן:
4. וַיָּמָת נָדָב
וְאַבִּיהוּא
לִפְנֵי יְהוָה
בְּהִקְרִיבָם אֵשׁ זָרָה
לִפְנֵי יְהוָה
בְּמִדְבַּר סִינַי
וּבָנִים לֹא־הָיוּ לָהֶם
וַיִּכְהֹן אֶלְעָזָר
וְיִתְמָר
עַל־פְּנֵי אַהֲרֹן וְאֶבְיָהֶם
5. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר:
6. הִקְרֵב
אֶת־לִבְיָהּ לִנִּי
וּמַעֲמִדָתָם אֹתוֹ
לִפְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וַיַּשְׁתָּרוּ אֹתוֹ:
7. וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת־מִשְׁמֵרֹתָיו
וְאֶת־מִשְׁמֵרֹת
כָּל־הָעֵדָה
לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד

[shall be] Ahira the son
of Enan.
30. And his host, and
their numbered,
[were] three and fifty
thousand
and four hundred.
31. All the numbered
of the camp of Dan
[were] a hundred
thousand
and seven and fifty
thousand
and six hundred:
they shall journey
hindmost
by their standards.
32. These [are] the
numbered
of the children of Israel
by their fathers' houses;
all the numbered of the
camps
according to their hosts
[were] six hundred
thousand
and three thousand
and five hundred
and fifty.
33. But the Levites
were not numbered
among the children of
Israel;
as the Lord had com-
manded Moses.
34. And the children of
Israel did [so];
according to all
that the Lord had com-
manded Moses,
so they encamped by
their standards,
and so they journeyed,
every one by his ¹family,
according to his fathers'
house.

ג
רְבִיעִי
[And these [are] the
generations

אַחִירֵע בְּנֵי־עֵינָן
30. וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה וְחֲמִשִּׁים אָלֶּף
וָאַרְבַּע מֵאוֹת:
31. כָּל־הַפְּקֻדִים
לְמַחֲנֵה דָן
מֵאֵת אָלֶּף
וּשְׁבַע וְחֲמִשִּׁים
אָלֶּף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
לְאַחֲרֵיהֶם יִסְעוּ
לְדִנְיָהֶם:
32. אֵלֶּה פְקֻדֵי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְבֵית אֲבֹתָם
כָּל־פְקֻדֵי הַמַּחֲנֵה
לְצִבְאָתָם
שֵׁשׁ־מֵאוֹת אָלֶּף
וּשְׁלֹשָׁת אֲלָפִים
וְחֲמִשׁ מֵאוֹת
וְחֲמִשִּׁים:
33. וְהַלְוִיִּם
לֹא־הִתְּפַקְדוּ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה:
34. וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּכֹל
אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה
כִּן־חֲנֹה לְדִנְיָהֶם
וּבִן־נִסְעוּ
אִישׁ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ
עַל־בֵּית אֲבֹתָיו:
CAP. III.
רְבִיעִי
1. וְאֵלֶּה תוֹלְדֹת

1) Heb., families. 2) Heb., whose hands he filled. 3) Heb., him.

mine they shall be:

I am the Lord.

חֲמִישִׁי

14. And the Lord spoke unto Moses in the wilderness of Sinai, saying:

15. Number the children of Levi by their father's houses, by their families; every male

from a month old and upward thou shalt number them.

16. And Moses numbered them according to the order of the Lord, as he had been commanded.

17. And these were the sons of Levi

by their names:

Gershon, and Kehath, and Merari.

18. And these [are] the names of the sons of Gershon

by their families:

Libni and Shimi.

19. And the sons of Kehath

by their families:

Amram, and Izhar,

Hebron, and Uzziel.

20. And the sons of Merari

by their families:

Mahli and Mushi;

these are

the families of the Levites by their fathers' houses.

21. Of Gershon

[was] the family of the Libnites, and the family of the Shimites;

לִי יְהוֹי

אֲנִי יְהוָה :

חֲמִישִׁי

14. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

בְּמִדְבַּר סִינַי

לֵאמֹר :

15. פְּקֹד אֶת-בְּנֵי לֵוִי

לְבֵית אֲבֹתָם

לְמִשְׁפְּחֹתָם

כָּל-זָכָר

מִכֵּן חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה

תִּפְקְדֵם :

16. וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה

עַל-פִּי יְהוָה

כַּאֲשֶׁר צֻוָּה :

17. וַיְהִי-אֵלֶּה

בְּנֵי-לֵוִי

בְּשֵׁמֹתָם

גֶּרְשֹׁן וְקֵהַת וּמֵרָרִי :

18. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת

בְּנֵי-גֶרְשֹׁן

לְמִשְׁפְּחֹתָם

לִבְנֵי וְשִׁמִּי :

19. וּבְנֵי-קֵהַת

לְמִשְׁפְּחֹתָם

עַמְרָם וִיזָרָר

חֶבְרֹן וְעֻזִּיאֵל :

20. וּבְנֵי מֵרָרִי

לְמִשְׁפְּחֹתָם

מַחְלִי וּמוּשִׁי

אֵלֶּה הֵם

לְמִשְׁפַּחַת הַלֵּוִי

לְבֵית אֲבֹתָם :

21. לְגֶרְשֹׁן

לְמִשְׁפַּחַת הַלֵּוִי

וּלְמִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי

to 'serve

the service of the tabernacle.

8. And they shall keep

all the vessels

of the tent of meeting,

and the charge

of the children of Israel,

to 'serve

the service of the tabernacle.

9. And thou shalt give unto Aaron and to his sons;

to Aaron and to his sons;

they [are] wholly given to him

from the children of Israel.

10. And Aaron and his sons

thou shalt appoint,

that they shall keep their priesthood;

and the stranger that comes nigh shall be put to death.

11. And the Lord spoke unto Moses,

saying:

12. And I, behold, I have taken

the Levites

from the midst of the children of Israel

instead of every first-born

that opens the womb

from the children of Israel;

and the Levites shall be mine.

13. For mine is every first-born;

on the day when I smote

every first-born

in the land of Egypt

I sanctified to me

every first-born in Israel,

both man and beast;

לְעֹבֵד

אֶת-עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן :

8. וְשָׁמְרוּ

אֶת-כָּל-כֵּלֵי

אֹהֶל מוֹעֵד

וְאֶת-מִשְׁמֶרֶת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לְעֹבֵד

אֶת-עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן :

9. וְנָתַתָּה אֶת-הַלְוִיִּם

לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו

נְתוּנִים

נְתוּנִים הָמָּה לוֹ

מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

10. וְאֶת-אַהֲרֹן

וְאֶת-בְּנָיו

תִּפְקֹד

וְשָׁמְרוּ אֶת-כֹּהֲנֻתָם

וְהַזָּר הַקָּרֵב

יָמוּת :

11. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

12. וְאֲנִי הִנֵּה לִקְחָתִי

אֶת-הַלְוִיִּם

מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מִתַּחַת כָּל-בְּכוֹר

פֶּטֶר רֶחֶם

מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְהָיוּ לִי חֲלוּם :

13. כִּי לִי כָל-בְּכוֹר

בְּיוֹם הַכֹּתִי

כָּל-בְּכוֹר

בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם

הַקֹּדֶשֶׁתִי לִי

כָּל-בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל

מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה

1) Or, do. 2) Heb., given, given are they to him. 3) Heb., mounth.

from a month old and upward,
[there were] eight thousand
and six hundred,

keeping

the charge of the sanctuary.

29. The families of the sons of Kehath used to encamp

on the side of the tabernacle, southward.

30. And the chief of the fathers' house of the families of the Kehathites

²[was] Elizaphan the son of Uzziel.

31. And their charge ⁴[was] the ark, and the table,

and the candlestick, and the altars, and the vessels of the sanctuary wherewith they minister,

and the ³screen,

and all the service thereof.

32. And the chief

of the chiefs of the Levites

²[was] Elazar the son of Aaron the priest,

[who had] the oversight

of those that kept

the charge of the sanctuary.

33. Of Merari

[was] the family of the Mahlites,

and the family of the Mushites;

these are

the families of Merari.

34. And their numbered,

according to the number of 'all the males,

from one month old and upward,

[were] six thousand

and two hundred.

מִבֶּן חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה

שְׁמֹנֶת אֲלָפִים

וְשֵׁשׁ מֵאוֹת

שְׁמֹרִי

מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ:

29 מִשְׁפַּחַת בְּנֵי-קֹהַת

יִחְזֹנוּ

עַל-יָדָהּ הַמִּשְׁכָּן

תִּימָנָה:

30. וְנָשִׂא בֵּית-אָב

לְמִשְׁפַּחַת הַקֹּהַתִּי

אֵלִיצָפָן בֶּן-עֻזִּיאֵל:

31. וּמִשְׁמֶרֶתָם

הָאֹרֶן וְהַשִּׁדְחָן

וְהַמְנִרָה וְהַמִּזְבְּחֹת

וּבְגֵדֵי הַקֹּדֶשׁ

אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ בָהֶם

וְהַמָּסָךְ:

וְכָל עֲבֹדָתוֹ:

32. וְנָשִׂא

נָשִׂאֵי חֲלוֹי

אֶלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן

הַכֹּהֵן

הַפָּקֵדֶת

שְׁמֹרִי

מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ:

33. לְמֶרָרִי

מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי

וּמִשְׁפַּחַת הַמוּשִׁי

אֵלֶּה הֵם

מִשְׁפַּחַת מֶרָרִי:

34. וּפְקֻדֵיהֶם

בְּמִסְפַּר כָּל-זָכָר

מִבֶּן-חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה

שֵׁשֶׁת אֲלָפִים

וּמֵאוֹתָיִם:

these are

the families of the Gershonites.

22. Their numbered,

according to the number of 'all the males,

from one month old and upward;

[even] their numbered

[were] n thousand

and five hundred.

23. The families of the Gershonites

used to encamp behind the tabernacle, westward.

24. And the chief of the fathers' house of the Gershonites

²[was] Eliasaph the son of Lael.

25. And the charge

of the children of Gershon

in the tent of meeting

²[was] the tabernacle, and the tent,

its covering,

and the screen

of the door of the tent

of meeting.

26. And the hangings of the court,

and the screen

of the door of the court,

which is by the tabernacle,

and by the altar round about,

and its cords

for all its service.

27. And of Kehath

[was] the family of the Amramites,

and the family of the Izharites,

and the family of the Hebronites,

and the family of the Uzzielites:

these are

the family of the Kehathites.

28. According to the number of 'all the males,

אֵלֶּה הֵם

מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֹׁנִי:

22. פְּקֻדֵיהֶם

בְּמִסְפַּר כָּל-זָכָר

מִבֶּן חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה

פְּקֻדֵיהֶם

שִׁבְעַת אֲלָפִים

וַחֲמִשׁ מֵאוֹת:

23. מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֹׁנִי

אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יִחְזֹנוּ

יָמָה:

24. וְנָשִׂא בֵּית-אָב

לְגֵרְשֹׁנִי

אֵלִיצָפָן בֶּן-לֵאל:

25. וּמִשְׁמֶרֶת

בְּנֵי-גֵרְשֹׁן

בְּאֹהֶל מוֹעֵד

הַמִּשְׁכָּן וְהָאֹהֶל

מִבְּסָחוֹ

וּמִסָּךְ

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

26. וּבְגָדֵי הַחֹצֵר

וְאֶת-מָסַךְ

פֶּתַח הַחֹצֵר

אֲשֶׁר עַל-הַמִּשְׁכָּן

וְעַל-הַמִּזְבֵּחַ מִכָּבֵד

וְאֶת מִיתְרֵי

כָּל עֲבֹדָתוֹ:

27. וּלְקֹהַת

מִשְׁפַּחַת הָעֲמֶרְמִי

וּמִשְׁפַּחַת הַיִּזְחָרִי

וּמִשְׁפַּחַת הַחֲבֹנִי

וּמִשְׁפַּחַת הָעֻזִּיאֵלִי

אֵלֶּה הֵם

מִשְׁפַּחַת הַקֹּהַתִּי:

28. בְּמִסְפַּר כָּל-זָכָר

1) Or, shall encamp, etc. 2) Or, shall be. 3) Or, vall. 4) Or, every male.

[were] two and twenty thousand.

שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף

40. And the Lord said unto Moses: Number every first-born male of the children of Israel,

from a month old and upward, and take

the number of their names.

41. And take

the Levites for me,

I am the Lord,

instead of every first-born

among the children of Israel;

and the cattle of the Levites

instead of every firstling

among the cattle of the children of Israel.

42. And Moses numbered,

as the Lord had commanded him,

every first-born

among the children of Israel.

43. And [there] were

all the first-born males

according to the number of [the] names,

from one month old and upward,

according to their numbered,

two and twenty thousand

three and seventy and two hundred.

44. And the Lord spoke unto Moses, saying:

45. Take the Levites

instead of every first-born

among the children of Israel,

and the cattle of the Levites

instead of their cattle;

שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף

שְׁנַיִם

40. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

פֶּן לָד פֶּד-בְּכֹר וְזָכָר

כִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

מִבֶּן-חֹדֶשׁ וְמוֹעֵלָה

וְשָׂא

אֶת מִסְפַּר שְׁמֵתָם :

41. וְקִבַּחְתָּ

אֶת-הַזָּוִיִּם לִי

אֲנִי יְהוָה

תַּחַת כָּל-בְּכֹר

כִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאֶת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם

תַּחַת כָּל-בְּכֹר

כִּבְהֵמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

42. וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה

בְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

{ אֹתוֹ

אֶת-כָּל-בְּכֹר

כִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל :

43. וַיְהִי

כָּל-בְּכֹר וְזָכָר

בְּמִסְפַּר שְׁמֹת

מִבֶּן-חֹדֶשׁ וְמוֹעֵלָה

לִפְקֻדֵיהֶם

שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף

{ שְׁלֹשָׁה וְשֶׁבַע עֶשְׂרִים

וּמֵאֲתָיִים :

44. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

45. קַח אֶת-הַלְוִיִּם

תַּחַת כָּל-בְּכֹר

כִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאֶת-בְּהֵמַת הַלְוִיִּם

תַּחַת בְּהֵמָתָם

35. And the chief of the fathers' house of the families of Merari

[was] Zuriel the son of Abihail;

upon the side of the tabernacle

they used to encamp,

northward.

36. And the oversight

[and] the charge of the sons of Merari

[were] the boards of the tabernacle,

and its bars,

and its pillars, and its sockets,

and all its vessels,

and all the service thereof.

37. And the pillars of the court

round about,

and their sockets,

and their pins, and their cords.

38. And those that encamped

before the tabernacle,

eastward,

before the tent of meeting

toward the sunrising,

[were] Moses, and Aaron, and his sons,

keeping

the charge of the sanctuary

²for the charge

of the children of Israel;

and the stranger that comes nigh

shall be put to death.

39. All the numbered of the Levites,

whom Moses and Aaron numbered

by the³order of the Lord,

by their families,

every male

from a month old and upward,

35. וְנָשִׂיא בֵּית-אָב

קְמִשָּׁפֶת מְרָרִי

צוּרִיָּאל בֶּן-אֲבִיהַיִל

עַל-יָדוֹ הַמִּשְׁכָּן

יָחִנוּ

צָפֹנָה :

36. וּפְקֻדָּת

מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מְרָרִי

קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן

וּבְרִיחָיו

וְעַמֻּדָיו וְאַדְנֵיָיו

וְכָל-כֵּלָיו

וְכָל עֲבֹדָתוֹ :

37. וְעַמֻּדֵי הַחִיצֹר

סָבִיב

וְאַדְנֵיהֶם

וַיִּתְּדָתָם וּמִיתֵיהֶם :

38. וְהַחֲנִיִּם

לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן

קְדָמָה

לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד

מִזְרָחָה

מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבְנֵיו

שֹׁמְרִים

מִשְׁמֶרֶת הַמִּקְדָּשׁ

קְמִשָּׁמֶרֶת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְהַזָּר הַקָּרֵב

יוֹמָת :

39. כָּל-פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם

{ אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה

וְאַהֲרֹן

עַל-פִּי יְהוָה

קְמִשָּׁפֶתָם

כָּל-זָכָר

מִבֶּן חֹדֶשׁ וְמוֹעֵלָה

1) Or, appointed charge of the, etc; or, office of the charge, etc. 2) Or, even. 3) Heb., month.

ד

שְׁבִיעִי

1. and the Lord spoke
unto Moses and unto
Aaron,
saying:

2. Take the sum
of the sons of Kehath
from the midst of the
children of Levi,
by their families,
by their fathers' houses.

3. From thirty years old
and upward

even until fifty years
old,
every one that ^{comes to}
the host,

to do work
in the tent of meeting.

4. This is the service
of the children of
Kehath
in the tent of meeting:

the most holy.

5. And Aaron and his
sons shall go in,
when the camp is to
journey,
and they shall take down

the veil of the screen,
and they shall cover with
it
the ark of the testimony.

6. And they shall put
upon it
a covering of sealskin,
and they shall spread

a cloth all of blue
from above,

and they shall put in its
poles,

7. And upon the table of
the showbread
they shall spread

a cloth all of blue,
and they shall put upon
it

CAP. IV.

שְׁבִיעִי

1. וידבר יהוה
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר:

2. נָשֹׂא אֶת־רֹאשׁ
בְּנֵי קֹהַת
מִתּוֹךְ בְּנֵי לֵוִי
קְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם:

3. מִמֶּנּוּ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְעַד בְּנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה
יָבִיאוּ אֶת־רֹאשׁ
לְעֹשֵׂת מִלְּכָה

4. זֹאת עֲבֹדַת
בְּנֵי־קֹהַת
בְּאֹהֶל מוֹעֵד:
קָדֵשׁ הַקֹּדֶשִׁים:

5. וְאַהֲרֹן וּבָנָיו
בְּנִקְצַע הַמַּחֲנֶה
וְהוֹרְדוּ
אֶת פֶּלֶקֶת הַמָּסָךְ
וְכִסּוּ־בָהּ
אֶת אֹרֹן הָעֵדֻת:

6. וְנִתְּנוּ עָלָיו
כְּסוּי עוֹר תַּחֲשׁוֹ
וּפָרָשׁוֹ
בְּגָד־כָּלִיל תְּכֵלֶת
מִלְּמַעְלָה
וְשָׂמוּ בָדָיו:

7. וְעַל שֻׁלְחַן הַפָּנִים
יִפְרֹשׁוּ
בְּגָד תְּכֵלֶת
וְנִתְּנוּ עָלָיו

and the Levites shall be
mine:

I am the Lord.

46. And [for] ^{the} redemption

of the three and the
seventy and the two
hundred

that are over [in number]
above the Levites
of the first-born

of the children of Israel,

47. Thou shalt take

five shekels apiece

by the poll;

by the shekel of the
sanctuary
thou shalt take [them],

twenty gerahs is the
shekel.

48. And thou shalt give
the money
to Aaron and to his sons

of ^{the} redemption

of those that are over
among them.

49. And Moses took
the redemption-money

from those that were
over [in number]

above those that were
redeemed by the Levites.

50. From [the] first-born
of the children of Israel

he took the money,

five and sixty

and three hundred

and a thousand,

by the shekel of the
sanctuary.

51. And Moses gave

the morey of ^{the} re-
deemed

to Aaron and to his sons

by the ^{order} of the Lord,

as the Lord had com-
manded Moses.

וְהִיוּ־לִי חֵלוֹם
אֲנִי יְהוָה:

46. וְאֵת פְּדוּיֵי

הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשְּׁבַעִים
{ וְהַמֵּאתָיִם

הַעֲדָפִים עַל־חֵלוֹם
מִבְּכֹר

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

47. וְלִקְחָתָּ

{ חֲמִשָּׁת חֲמִשָּׁת
שֶׁקֶלִים

לְכָדְגֻלַּת

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

תִּקַּח

עֲשָׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל:

48. וְנִתְּתָה הַכֶּסֶף

לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו

פְּדוּיֵי

הַעֲדָפִים בָּהֶם:

49. וַיִּקַּח מֹשֶׁה

אֶת כֶּסֶף הַפְּדוּיִם

מֵאֵת הַעֲדָפִים

עַל־פְּדוּיֵי חֵלוֹם:

50. מֵאֵת בְּכֹר

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

קָח אֶת־הַכֶּסֶף

חֲמִשָּׁה וְשָׁשִׁים

וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת

וְאַלֶּף

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:

51. וַיִּתֵּן מֹשֶׁה

אֶת־כֶּסֶף הַפְּדוּיִם

לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו

עַל־פִּי יְהוָה

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
{ אֶת־מֹשֶׁה:

1) Or, those that are to be redeemed, etc. 2) Or, them that were redeemed; or, the redemption-money.
3) Heb., mouth. 4) Or, enters upon the service; or, enters ^{the} host

and they shall put them upon ^a barrow, וְנָתַנוּ עַל-הַמוֹט ;
 13. And they shall remove the ashes from the altar, וְיָרִשְׁנוּ אֶת-הַכֹּהֵן בָּהֶם ;
 and they shall spread upon it a cloth of purple, וּפָרְשׁוּ עָלָיו בִּגְד אַרְגָּמָן ;
 14. And they shall put upon it all its vessels, 14. וְנָתַנוּ עָלָיו אֶת-כָּל-כֵּלָיו ;
 wherewith they minister upon it, } אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ עָלָיו בָּהֶם ;
 the firepans, אֶת-הַמִּחָתָה ;
 the forks, אֶת-הַמִּזְבֵּחַ ;
 and the shovels, וְאֶת הַיָּעִים ;
 and the basins, וְאֶת הַמְּזֻרְקֹת ;
 all the vessels of the altar, כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ ;
 and they shall spread upon it a covering of sealskin, וּפָרְשׁוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחֲשׁ ;
 and they shall put in its poles, וְשָׂמוּ בִדְרֹי ;
 15. When Aaron and his sons have finished to cover the sanctuary, 15. וְכִדָּה אֶהְרֹן וּבָנָיו לְכַסּוֹת אֶת-הַקֹּדֶשׁ ;
 and all the vessels of the sanctuary, וְאֶת-כָּל-כֵּלֵי הַקֹּדֶשׁ ;
 when the camp is to set forward, בְּנִסְעַת הַמַּחֲנֶה ;
 after that shall come the sons of Kehath, וְאַחֲרֵיהֶם יָבֹאוּ בְנֵי-קֹהַת ;
 to carry [it], לְשֵׂאת ;
 but they shall not touch the ^csanctuary, וְלֹא-יִגְעוּ אֶל-הַקֹּדֶשׁ ;
 lest they die, וּמָתוּ ;
 these [things are] the burden of the sons of Kehath in the tent of meeting, אֵלֶּה מַשָּׂא בְנֵי-קֹהַת בְּאֶהֱל מוֹעֵד ;
 16. And [under] the oversight of El'azar, the son of Aaron the priest, 16. וּפְקֻדַּת אֱלֹעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן ;
 [shall be] the oil for the light, שֶׁמֶן הַמִּזְבֵּחַ ;
 and the incense of spices, וּקְחֹת הַסַּמִּים ;
 and the ^econtinual meal-offering, וּמִנְחַת הַתָּמִיד ;
 and the anointing-oil, וְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה ;
 the oversight of all the tabernacle, פְּקֻדַּת כָּל-הַמִּשְׁכָּן ;
 and of all that is therein, וְכָל-אֲשֶׁר-בּוֹ ;
 over the sanctuary, and over its vessels, בְּקֹדֶשׁ וּבְבָלָיו ;

the dishes, אֶת-הַקְּעֻרֹת ;
 and the spoons, וְאֶת-הַכַּפֹּת ;
 and the purifying tub, וְאֶת-הַמְּזֻנְקָה ;
 and the supporters for covering, וְאֶת קְשׁוֹת הַגָּסָד ;
 and the continual bread, וְקֹחֶם הַתָּמִיד ;
 shall be upon it, עָלָיו יִהְיֶה ;
 8. And they shall spread upon them a cloth of scarlet yarn, 8. וּפָרְשׁוּ עֲלֵיהֶם בִּגְד חוּלְעַת שָׁנִי ;
 and they shall cover the same, וְכִסּוּ אֹתוֹ ;
 with a covering of sealskin, בְּמִכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ ;
 and they shall put in its poles, וְשָׂמוּ אֶת-בְּדָיו ;
 9. And they shall take a cloth of blue, 9. וְלָקְחוּ בִגְד חֲבֻלָּה ;
 and they shall cover the candlestick of the light, וְכִסּוּ אֶת-מִנְרַת הַמָּאוֹר ;
 and its lamps, וְאֶת-נִרְתֵּיהָ ;
 and its tongs, וְאֶת-מַלְקָחֶיהָ ;
 and its snuff-dishes, וְאֶת-מִחֲתֵיתֶיהָ ;
 and all its oil vessels, וְאֶת כָּל-כֵּלֵי שֶׁמֶנֶה ;
 wherewith they minister to it, } אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ-לָהּ בָּהֶם ;
 10. And they shall put it and all its vessels, 10. וְנָתַנוּ אֹתָהּ וְאֶת-כָּל-כֵּלֶיהָ ;
 within a covering of sealskin, אֶל-מִכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ ;
 and they shall put it upon ^a barrow, וְנָתַנוּ עַל-הַמוֹט ;
 11. And upon the golden altar they shall spread a cloth of blue, 11. וְעַל מִזְבֵּחַ הַזָּהָב יִפְרְשׁוּ בִגְד חֲבֻלָּה ;
 and they shall cover it, וְכִסּוּ אֹתוֹ ;
 with a covering of sealskin, בְּמִכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ ;
 and they shall put in its poles, וְשָׂמוּ אֶת-בְּדָיו ;
 12. And they shall take 12. וְלָקְחוּ ;
 all the vessels of ³ministry, אֶת-כָּל-כֵּלֵי הַשִּׁרְתָּה ;
 wherewith they minister in the sanctuary, אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ-בָּהֶם בַּקֹּדֶשׁ ;
 and they shall put them in a cloth of blue, וְנָתַנוּ אֶל-בִּגְד חֲבֻלָּה ;
 then they shall ⁴put them in a covering of sealskin, וְנָתַנוּ אוֹתָם בְּמִכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ ;

1) See Ex. 25, 29 & 37, 16. 2) Or, the bar; or, the frame. 3) Or, service. 4) Or, cover them with a, etc.
 5) Or, made an end of covering the, etc. 6) Or, holy things. 7) Or, supervision. 8) Or, daily

24. This is the service of the families of the Gershonites, to serve, and to carry.

25. "They shall carry the curtains of the tabernacle, and the tent of meeting, its covering,

and the covering of the sealskin which is upon it from above, and the screen

of the door of the tent of meeting.

26. And the hangings of the court, and the screen of the door of the gate of the court,

which is by the tabernacle and by the altar round about, and their cords,

and all the vessels of their service; and whatsoever shall be done with them,

that shall they ³do.

27. By the order of Aaron and his sons shall be all the service

of the sons of the Gershonites, in all their burden,

and in all their service;

and you shall appoint unto them in charge

all their burden.

28. This is the service of the families

of the sons of the Gershonites in the tent of meeting; and their charge [shall be]

under the hand of Ithamar the son of Aaron the priest.

24. זאת עֲבֹדַת

מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֹׁנִי לְעֵבֶד וּלְמִשָּׁא :

25. וְנִשְׂאוּ

אֶת־יְרֵיעַת הַמִּשְׁכָּן

וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד

מִכְסָּהוּ

וּמִכְסֵּה הַתֶּחָשׁ

אֲשֶׁר עָלָיו מִלְמַעְלָה

וְאֶת־מָסַךְ

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :

26. וְאֵת קַלְעֵי הַחֹצֵר

וְאֶת־מָסַךְ וּפֶתַח

שַׁעַר הַחֹצֵר

אֲשֶׁר עַד־מִשְׁכָּן

וְעַד־הַמִּזְבֵּחַ מִכֵּיב

וְאֵת מִיתְרֵיהֶם

וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם

וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה

לָהֶם

וְעָבְדוּ :

27. עַל־פִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו

תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת

בְּנֵי הַגֵּרְשֹׁנִי

כָּל־מִשְׁאָם

וּכְלֵי עֲבֹדָתָם

וּפִקְדָּתָם עֲלֵיהֶם

בְּמִשְׁמָרָתָם

אֵת כָּל־מִשְׁאָם :

28. זאת עֲבֹדַת

מִשְׁפַּחַת

בְּנֵי הַגֵּרְשֹׁנִי

בְּאֶהֱד מוֹעֵד

וּמִשְׁמָרָתָם

כִּי־אֵיתָר

כֹּהֵן־אֶהְרֹן הַכֹּהֵן :

מִפְטִיר

17. And the Lord spoke unto Moses and unto Aaron, saying:

18. Do not cut off

the tribe

of the families of the Kehathites from the midst of the Levites.

19. But thus do to them, that they may live, and not die, when they approach

[unto] the most holy:

Aaron and his sons shall go in, and they shall appoint them

every one unto his service and unto his burden.

20. But they shall not go in to see when the holy [things] are covered, lest they die.

NASO

מִפְטִיר

17. וַיְדַבֵּר יְהוָה

אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן

לֵאמֹר :

18. אַל־תִּכְרֹתוּ

אֶת־שִׁבְטְ

מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי

מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם :

19. וְזֹאת יַעֲשׂוּ לָהֶם

יָחִיו וְלֹא יָמָתוּ

כִּי־יִשָּׁעוּ

אֶת־קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים

אֶהְרֹן וּבְנָיו יָבֹאוּ

וְשִׂמוּ אוֹתָם

אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ

וְאֶל־מִשָּׁאוֹ :

20. וְלֹא־יָבֹאוּ לִרְאוֹת

כִּבְלַע אֶת־הַקֹּדֶשׁ

וְיָמָתוּ :

נָשָׂא

21. And the Lord spoke unto Moses, saying:

22. Take the sum

of the sons of Gershon also, by their fathers' houses, by their families.

23. From thirty years old and upward

until fifty years

thou shalt number them;

²every one that comes

²to enter the host,

to ³do service

in the tent of meeting.

21. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

22. נִשְׂא אֶת־רֹאשׁ

בְּנֵי גֵרְשֹׁן בְּסִבְתָּם

לְבֵית אֲבוֹתָם

לְמִשְׁפַּחָתָם :

23. מִכֵּן יְשָׁדִים שָׁנָה

וְכַמֵּנָה

עַד כִּי־חֲמִישִׁים שָׁנָה

תִּפְקֹד אֹתָם

כָּל־הַבָּא

לְצִבְאָא צֶבָא

לְעֵבֶד עֲבָדָה

בְּאֶהֱד מוֹעֵד :

1) Or, the sanctuary even for a moment. 2) Or, all that enter in to wait upon the service. 3) Heb. serve. 4) Heb.. And they. etc

34. And [there]
numbered
Moses and Aaron

and the chiefs of the
congregation
the sons of Kehath

by their families

and by their fathers'
houses.

35. From thirty years old

and upward

even unto fifty years old,

every one that came
to the host

for the service in the
tent of meeting.

36. And their numbered
were

by their families

two thousand

seven hundred

and fifty.

37. These are the
numbered

of the families of the
Kehathites,
every one that served

in the tent of meeting.

whom Moses and Aaron
numbered

by the order of Lord,

by the hand of Moses.

38. And the numbered

of the sons of Gershon

by their families

and by their fathers'
houses.

39. From thirty years

and upward

even unto fifty years,

every one that came to
the host.

for the service

in the tent of meeting.

34. וַיִּפְקֹד

מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

וְנִשְׂאֵי הָעֵדָה

אֶת־בְּנֵי הַקֹּהֲתִי

קְמִישְׁפָּחָתָם

וּקְבֵית אֲבֹתָם:

35. מִבֶּן שְׁלֹשִׁים

שָׁנָה

וְעַל־הָ

וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה

כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד

לְעֹבְדָהּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד

36. וַיְהִי וַיִּפְקְדוּהֶם

לְמִשְׁפַּחָתָם

אֲלֵפִים

שֶׁבַע מֵאוֹת

וְחֲמִשִּׁים:

37. אֵלֶּה פְּקוּדֵי

מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי

כָּל־הָעֹבֵד

בְּאֹהֶל מוֹעֵד

אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה

וְאַהֲרֹן

עַל־פִּי יְהוָה

בְּיַד־מֹשֶׁה:

38. וּפְקוּדֵי

בְּנֵי גֵרְשֹׁן

קְמִישְׁפָּחָתָם

וּקְבֵית אֲבֹתָם:

39. מִבֶּן שְׁלֹשִׁים

שָׁנָה

וְעַל־הָ

וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה

כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד

בְּעֹבְדָהּ

בְּאֹהֶל מוֹעֵד:

שְׁנֵי

29. The sons of Merari,

by their fam'lies,

by their fathers' houses,

thou shalt number them.

30. From thirty years old

and upward

even unto fifty years old

thou shalt number them,

every one that comes to
the host,

to serve

the service

of the tent of meeting.

31. And this is

the charge of their
burden,

according to all their
service

in the tent of meeting:

the boards of the taber-
nacle,

and its bars,

and its pillars, and its
sockets.

32. And the pillars of the
court

round about,

and their sockets,

and their pins,

and their cords,

with all their vessels,

and with all their
service;

and by name you shall
appoint

the vessels

of the charge of their
burden.

33. This is the service

of the families of the
sons of Merari,

according to all their
service,

in the tent of meeting.

under the hand of
Ithamar

the son of Aaron the
priest.

שְׁנֵי

29. בְּנֵי מְרָרִי

לְמִשְׁפַּחָתָם

קְבֵית־אֲבֹתָם

תִּפְקֹד אֹתָם:

30. מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

וְעַל־הָ

וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה

תִּפְקְדָם

כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד

לְעֹבְדָהּ

אֹהֶל מוֹעֵד:

31. וְזֹאת

מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאָם

לְכָל־עֲבֹדָתָם

בְּאֹהֶל מוֹעֵד

כָּרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן

וּבְרִיחָיו

וְעִמּוּדָיו וְאֹדְנָיו:

32. וְעִמּוּדֵי הַחֲצָר

סָבִיב

וְאֹדְנֵיהֶם

וַיְתִדְתָּם

וּמִתְרֵיהֶם

קָדְלָלֵיהֶם

וְכָל־עֲבֹדָתָם

וּבִשְׁמֹת תִּפְקְדוּ

אֶת־כָּלִי

מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאָם:

33. וְזֹאת עֲבֹדָת

מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי

קָדְלָלֵיהֶם

בְּאֹהֶל מוֹעֵד

בְּיַד אִיתָמָר

בְּנוֹ אַהֲרֹן הַכֹּהֵן.

by their families

and by their fathers' houses.

47. From thirty years old

and upward

even unto fifty years old,

every one that came

to serve

the service of work,

and the service of

carrying

in the tent of meeting.

48. Even their numbered

were

eight thousand

and five hundred

and eighty.

49. By the order of the

Lord

were they appointed,

by the hand of Moses,

every one unto his

service,

and unto his burden;

and they were num-

bered,

as the Lord had com-

manded Moses.

1. And the Lord spoke

unto Moses,

saying:

2. Command the children

of Israel,

that they send out of

the camp

every leper, and every

one that has an issue,

and every one that is un-

clean by the [dead] person.

3. Both male and female

you shall send out;

outside of the camp

you shall send them out;

that they defile not

their camps,

that I dwell

למשפחתם

ובבית אבותם:

47. מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

וְעַד

וְעַד בְּנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה

כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד

עֲבֹדַת עֹבֹדָה

וְעַד בְּדַת מִשָּׁא

בְּאַהֲל מוֹעֵד:

48. וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם

שְׁמֹנֶת אֲלָפִים

וַחֲמִשָּׁה מֵאוֹת

וּשְׁמֹנִים:

49. עַל־פִּי יְהוָה

פָּקַד אֹהֶם

בְּיַד־מֹשֶׁה

אִישׁ אִישׁ עַד־עֲבֹדָתוֹ

וְעַל־מִשָּׁאוֹ

וּפְקֻדֵי

אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה

אֶת־מֹשֶׁה:

CAP. V.

שְׁלִישִׁי

ה

שְׁלִישִׁי

1. And the Lord spoke

unto Moses,

saying:

2. Command the children

of Israel,

that they send out of

the camp

every leper, and every

one that has an issue,

and every one that is un-

clean by the [dead] person.

3. Both male and female

you shall send out;

outside of the camp

you shall send them out;

that they defile not

their camps,

that I dwell

40. Even their numbered

were,

by their families,

by their fathers' houses,

two thousand and six

hundred

and thirty.

41. These are the

numbered

of the families of the

sons of Gershon,

every one that served

in the tent of meeting,

whom Moses and Aaron

numbered

by the order of the Lord.

42. And the numbered

of the families of the

sons of Merari,

by their families.

43. From thirty years old

and upward

even unto fifty years,

every one that came

to the host

for the service in the

tent of meeting.

44. Even their numbered

were,

by their families,

three thousand

and two hundred.

45. These are the num-

bered

of the families of the

sons of Merari,

whom Moses and Aaron

numbered

by the order of the Lord,

by the hand of Moses.

46. All the numbered,

whom [there] numbered

Moses and Aaron

and all the chiefs of

Israel,

of the Levites,

40. וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם

למשפחתם

בבית אבותם

אלפים ושיש מאות

ושלשים:

41. אֵלֶּה פְּקֻדֵי

משפחת בני גרשון

בְּחֵל עֹבֵד

בְּאַהֲל מוֹעֵד

אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה

וְאַהֲרֹן

עַל־פִּי יְהוָה:

42. וּפְקֻדֵי

משפחת בני מררי

למשפחתם

בבית אבותם:

43. מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

וְעַד

וְעַד בְּנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה

כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד

לְעֹבֲדָה בְּאַהֲל מוֹעֵד

44. וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם

למשפחתם

שלושת אלפים

ומאתים:

45. אֵלֶּה פְּקֻדֵי

משפחת בני מררי

אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה

וְאַהֲרֹן

עַל־פִּי יְהוָה

בְּיַד־מֹשֶׁה:

46. כָּל־הַפְּקֻדִים

אֲשֶׁר פָּקַד

מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

וְכָל־הַרָּאשִׁים

יִשְׂרָאֵל

אֶת־הַלְוִיִּם

1) Heb., he appointed (or. numbered) them. 2) Heb., and his numbered.

9. And every heave-offering
of all the holy [things]
of the children of Israel,
which they bring to the priest,
shall belong to him.

10. And every man's
holy [things] }
shall belong to him;
whatsoever any man
gives to the priest,
it shall belong to him.⁵

9. וְכָל־תְּרוּמָה
לְכֹהֵן־יְהוָה
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר־יָקִיבוּ לַכֹּהֵן
לֵךְ יְהוָה
10. וְאִישׁ
אֶת־קֹדְשׁוֹ
לֵךְ יְהוָה
אִישׁ אֲשֶׁר־יִתֵּן לַכֹּהֵן
לֵךְ יְהוָה

רַבִּיעִי

11. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 12 דִּבֶּר
אֶרֶבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ
בִּי־תִשְׁמָחָה אִשְׁתּוֹ וּמַעֲדָהּ בּוֹ מַעַד:
13. וְשָׁכַב אִישׁ אִתָּהּ שִׁכְבַּת־זָרַע וּנְעֻלָּהּ
מִזֵּמִּין אִישָׁהּ וְנִסְתַּחֲרָה וְהוּא גִטְמָאָה וְעַד
אֵין בָּהּ וְהוּא לֹא נִתְפַּשֶּׁה: 14. וְעַבְרָ
עָלָיו רוּחַ־קִנְיָנָהּ וְקִנְיָ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהוּא
גִּטְמָאָה אוֹ־עַבְרָ עָלָיו רוּחַ־קִנְיָנָהּ וְקִנְיָ
אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהוּא לֹא גִטְמָאָה: 15. וְהֵבִיֵּא
הָאִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אֶל־הַכֹּהֵן וְהֵבִיֵּא אֶת־
קַרְבָּנָהּ עֲלֵיהָ עֲשִׂירֵת הָאִפָּה קֶמַח
שְׁלֹשִׁים לֹא־יִצֹק עָלָיו שֶׁמֶן וְקֹדֶשׁוֹ עָלָיו
לְזִבָּה כִּי־מִנְחַת קִנְיָנָהּ הוּא מִנְחַת זָכָר וּזְכוּן
מִזִּבְחֵת עֹזֶן: 16. וְהִקְרִיב אֹתָהּ הַכֹּהֵן
וְהִעֲמִידָהּ לִפְנֵי יְהוָה: 17. וְלָקַח הַכֹּהֵן
מִמֶּנּוּ קִדְשִׁים בִּכְלִי־חֹרֶשׁ וּמִן־הָעֹפָר אֲשֶׁר
יְהוָה בְּמִרְקַע הַשָּׁמַיִם יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן
אֶל־הַכֹּהֵן: 18. וְהִעֲמִיד הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה
קִדְּנָהּ יְהוָה וּפָרַע אֶת־רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן
עַל־כִּפֵּיהָ אֶת־מִנְחַת הַזָּכוּר מִנְחַת קִנְיָנָהּ
הוּא וּבִידֵי הַכֹּהֵן יִהְיוּ מִן־הַמָּרִים הַמְאֲרָרִים
19. וְהִשְׁבִּיעַ אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל־הָאִשָּׁה
אִם־לֹא שָׁכַב אִישׁ אִתָּךְ וְאִם־לֹא שָׁמִית

in their midst.

4. And the children of
Israel did so, }
and they sent them out

outside of the camp;
as the Lord had spoken
unto Moses,

so did the children of
Israel.

5. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

6. Speak

unto the children of
Israel:
A man or a woman

when they shall commit

any of the sins of men,
[thereby] to commit a
trespass against the Lord
and that person shall be
guilty.²

7. Then ³they shall
confess

⁴their sin

which ⁵they have com-
mitted:
and he shall make resti-
tution [for] his guilt
in full,

and the fifth part thereof

he shall add unto it,

and he shall give [it]

to him against whom
he has been guilty.

8. But if the man have
no kinsman
to whom restitution may
be made for the guilt,

the restitution for the
guilt which is made }

to the Lord

shall belong to the priest;

besides the ram of the
atonement,

whereby atonement
shall be made for him.

בְּתוֹכָם:

4. וַיַּעַשׂוּ־בִן
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּשְׁלְחוּ אוֹתָם
אֶרְמוֹחוֹ מִחֻמָּה

כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה

כֵּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

5. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר:

6. דַּבֵּר

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה

כִּי־יַעַשׂוּ

מִכָּל־חַטֹּאת הָאָדָם
דְּמַעַד מַעַל בִּיהוָה
וְאִשְׁמָחָה הַנֶּגֶשׁ הִוא

7. וְהִתְוַדּוּ

אֶת־חַטֹּאתֵם

אֲשֶׁר עָשׂוּ

וְהִשְׁבִּיב אֶת־אֲשָׁמוֹ

בְּרֹאשׁוֹ

וְחִמֵּי־שָׂתוֹ

יִסַּף עָלָיו

וְנָתַן

2 אֲשֶׁר אִשָּׁם לּוֹ:

8 וְאִם־אֵין לָאִישׁ נָאִל

לְהִשְׁבִּיב הָאֲשָׁם אֵלָיו

הָאֲשָׁם

הַמִּזְבֵּחַ

לַיהוָה

כִּכֹּהֵן

מִלְּבַד אִיד הַכֹּפָרִים

אֲשֶׁר יִכְפֹּרֵם עָלָיו

1) Or, any sin against a man. 2) See Rashi (רש"י). 3) Or, he. 4) Or, his. 5) I. e., a man has the right to give his holy things to whomsoever of the priests he pleases.

and say unto them:

A man or a woman,

when he shall make
a special vow,

the vow of a ¹Nazirite,

to ²separate [himself] to

3. From wine and strong

he shall ³separate [him-
self];

vinegar of wine,

or vinegar of strong
drink,

he shall not drink,

and any ⁴juice of grapes

he shall not drink,

and grapes,

⁵fresh or dried,

he shall not eat.

4. All the days of his
⁶separation,
any thing that is made

of the grape-vine,

from the kernels even
unto the husk
he shall not eat.

5. All the days

of the vow of his ⁷sepa-
ration,

[there] shall no razor
pass

over his head;

until the days be full,

[in] which he separates
[himself] to the Lord,
he shall be holy;

he shall let grow loose

the hair of his head.

6. All the days of his
⁸separation to the Lord,
unto a dead person

he shall not come[near].

7. For his father, or for
his mother,

for his brother, or for
his sister,

he shall not defile him-
self for them,

מִמָּוֶה, תַּחַת אִישׁוֹ הִנָּקִי מִמִּי מִמֵּרִים

הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה: 20. וְאֵת כִּי שְׁמִית

תַּחַת אִישׁוֹ וְכִי גִמְמַאת וַיִּתֵּן אִישׁ בְּךָ

אֶת־שִׁכְבְּתוֹ מִבְּלִעְדֵי אִישׁוֹ: 21. וְהַשְׁכִּיעַ

הַכֶּהֱן, אֶת־הָאִשָּׁה בְּשִׁבְעַת הָאֵלֶּה וְאָמַר

הִכֵּהוּ לְאִשָּׁה וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתָהּ לְאֵלֶּה

וְלִשְׁבֻעָה בְּתוֹךְ עַמֶּךָ בְּתַת יְהוָה אֶת־

יִרְבּוֹךְ נִפְלֹת וְאֶת־בִּטְנֶךָ צָבָה: 22 וְכֵאן

הַמִּים הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה בְּמִשְׁקֶה לְצִבּוֹת

בְּמִן וּבְנִפְלִי יִהְיֶה וְאִמְרָה הָאִשָּׁה אָמֵן וְאָמֵן

23. וְכַתֹּב אֶת־הָאֵלֶּת הָאֵלֶּה הִכֵּהוּ בַּסֵּפֶר

וּמַחֲהוּ אֶל־מִי הַמֵּרִים: 24. וְהִשְׁקָה אֶת־

הָאִשָּׁה אֶת־מִי הַמֵּרִים הַמְאָרְרִים וְכֵאן בַּה

הַמִּים הַמְאָרְרִים לְמֵרִים: 25. וְלִקַּח הַכֹּהֵן

כִּנֹּךְ הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקִּנְיָאֹת וְהִגִּיף אֶת־

הַמִּנְחָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל־

הַמִּזְבֵּחַ: 26. וְקִמֵּץ הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה

אֶת־אֹכֶל־הָתֹרֶה וְהִקְמִיר הַמִּזְבֵּחַ וְאָמַר

יִשְׁקָה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־הַמִּים: 27. וְהִשְׁקָה

אֶת־הַמִּים וְהִיָּתָה אִם־גִּמְמַמָּה וְתִמְעַל

מִעַל בְּאִשָּׁה וְכֵאן בַּה הַמִּים הַמְאָרְרִים

לְמֵרִים וְצִבְתָּה בְּמִנָּה וּבְנִפְלִי יִרְבָּה

וְהִיָּתָה הָאִשָּׁה לְאֵלֶּה בְּקֶרֶב עַמָּה:

28. וְאִם־לֹא גִמְמַמָּה הָאִשָּׁה וְתִהְיֶה הוּא

וְנִקְחָהּ וְנִזְרָעָה זָרַע: 29. זֹאת תֹּזֶרֶת

הַקִּנְיָאֹת אֲשֶׁר תִּשְׁמָה אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁה

וְגִמְמַמָּה: 30. אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תִּעֲבֹר עָרְוָה

רוּם קִנְיָה וְקִנְיָ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִעֲמִיד אֶת־

הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וְעִשָּׂה לָהּ תַּכֵּהוּ אֶת־

כָּד־הַתּוֹרָה הַזֹּאת: 31. וְנִקָּה הָאִישׁ מִעֲוֹנוֹ

וְהָאִשָּׁה הַהִוא תִּשָּׂא אֶת־עוֹנָהּ:

ה

CAP. V.

1. And the Lord spoke
unto Moses,

saying:

2. Speak

unto the children of
Israe

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר:

2. דַּבֵּר

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

1) I. e., one separated or consecrated. 2) Or, consecrate; or, be abstinent in honor of the Lord. 3) Or abstain. 4) Or, liquor; infusion. 5) Heb., moist. 6) Or, consecration; or, Naziriteship.

they shall bring him

unto the door of the tent
of meeting.

14. And he shall offer

his oblation to the Lord,

one he-lamb a year old
without blemish

for a burnt-offering,

and one ewe-lamb

a year old

without blemish

for a sin-offering,

and one ram

without blemish

for a peace-offering.

15. And a basket [with]
unleavened bread
of fine flour,

cakes mingled with oil,

and unleavened wafers

anointed with oil,

and their meal-offering,
and their drink-offerings.

16. And the priest shall
bring [them]
before the Lord,

and he shall offer his
sin-offering,
and his burnt-offering.

17. And the ram he shall
offer

[for] a sacrifice of peace-
offering to the Lord,
with the basket of un-
leavened bread;
and the priest shall offer

his meal-offering,

and his drink-offering.

18. And the Nazirite
shall shave,
[at] the door of the tent
of meeting.

the head of his
separation,
and he shall take

the hair of the head of
his separation,
and he shall put it upon
the fire

יביא אתו
אל־פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

14. וְהִקְרִיב

אֶת־הַקָּרְבָּנוֹ לַיהוָה

כֶּבֶשׂ בֶּן־שָׁנָה

תָּמִים אֶחָד

לְעֹלָה

וּכְבִּשָׁה אֶחָת

בֶּת־שָׁנָה

תָּמִימָה

לְחַטָּאת

וְאֵי־אֶחָד

תָּמִים

לְשִׁלְמִים:

15. וְסֹלֶת מִצֹּאת

כֹּלֶת

חֲדָת בְּלוֹלֹת בַּשֶּׁמֶן

וּרְקִיקֵי מִצֹּאת

מִשְׁתִּים בַּשֶּׁמֶן

וּמִנְחָתָם וּנְסִיכָהֶם:

16. וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן

רִפְּנֵי יְהוָה

וְעֹשֶׂה אֶת־הַטָּהָר

וְאֶת־עֹלָתוֹ:

17. וְאֶת־הָאֵילִי יַעֲשֶׂה

זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה

עַל סֹלֶת הַמִּצֹּאת

וְעֹשֶׂה הַכֹּהֵן

אֶת־מִנְחָתוֹ

וְאֶת־נְסִכּוֹ:

18. וְנִגַּח הַנָּזִיר

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד

אֶת־רֹאשׁ גִּזְרוֹ

וְלָקַח

אֶת־שַׁעַר רֹאשׁ גִּזְרוֹ

וַיִּתֵּן עַל־הָאֵשׁ

when they die;

for the¹ separation [unto]
his God

is upon his head.

8. All the days of his
separation

he is holy to the Lord.

9. And when one shall
die beside him

very suddenly,

and he defile the head of
his separation;

then he shall shave his
head

in the day of his clean-
sing,

on the seventh day

he shall shave it.

10. And on the eighth day

he shall bring two turtle-
doves,

or two young pigeons,

unto the priest,

unto the door of the tent
of meeting.

11. And the priest shall
offer

one for a sin-offering,

and one for a burnt-
offering,

and he shall make
atonement for him

for what he has sinned

by the [dead] person,

and he shall sanctify
his head

on that day.

12. And he shall² separate
[himself] to the Lord

the days of his
separation,

and he shall bring

a he-lamb a year old

for a trespass-offering,

but the former days

shall³ be void,

because his¹ separation
has been defiled.

13. And this is the law
of the Nazirite:

on the day, when the
days of his¹ separation

are full.

בְּמָתָם

כִּי גִזְרֵי אֱלֹהָיו

עַל־רֹאשׁוֹ:

8. כָּל יְמֵי גִזְרוֹ

קָדֹשׁ הוּא לַיהוָה:

9. וְכִי־מֹות מֵת עִמּוֹ

בְּפֶתַע פְּתָאִם

וּמָמָא רֹאשׁ גִּזְרוֹ

וְנִלְקַח רֹאשׁוֹ

בַּיּוֹם מְהֵרָתוֹ

בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי

יִגְלָהּ:

10. וּבַיּוֹם הַשְּ�מִינִי

יָבִיא שְׁנֵי תוֹרִים

אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה

אֶל־הַכֹּהֵן:

אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

11. וְעֹשֶׂה הַכֹּהֵן

אֶחָד לְחַטָּאת

וְאֶחָד לְעֹלָה

וְכָפַר עָלָיו

מֵאִשֶּׁר חָטָא

עַל־הַנֶּפֶשׁ

וּקְדַשׁ אֶת־רֹאשׁוֹ

בַּיּוֹם הַהוּא:

12. וְהִזְיֵר לַיהוָה

אֶת־יְמֵי גִזְרוֹ

וְהִבִּיא

כֶּבֶשׂ בֶּן־שָׁנָה

לְאַשָּׁם

וְתִמְנִים הָרִאשִׁשִׁים

יָפִלוּ

כִּי טָמֵא גִזְרוֹ:

13. וְזֹאת תוֹרַת הַנָּזִיר

בַּיּוֹם מָלֵאת

יְמֵי גִזְרוֹ

1) Or. consecration. 2) Or consecrate. 3) Heb., fall away.

the children of Israel;

⁵say to them:

24. The Lord bless thee,
and ⁴keep thee.

25. The Lord let his face
shine unto thee,

and he ⁶show thee favor.

26. The Lord lift up his
countenance unto thee,

and give thee peace.

27. ⁶And they shall put
my name
upon the children of
Israel;
and I will bless them.

ו

חמישי

i. And it came to pass

on the day that Moses
⁷finished
⁷to set up the tabernacle,

and he anointed it,

and he sanctified it

and all its vessels,

and the altar,

and all its vessels,

and he anointed them,

and he sanctified them.

2. That [there] offered

the chiefs of Israel,

the heads of their
fathers' houses
they are the chiefs of the
tribes,

they are those that
⁸stood
⁸over the numbered.

3. And they brought
their oblation
before the Lord,

six covered wagons,

and twelve oxen;

a wagon

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֲכֹדֹר לָהֶם :

24. יְבָרְכֶךָ יְהוָה

וַיִּשְׁמְרֶךָ :

25. יָאֵר יְהוָה

פָּנָיו אֵלֶיךָ

וַיַּחֲנֶנֶךָ :

26. יִשָּׂא יְהוָה

פָּנָיו אֵלֶיךָ

וַיִּשֶׂם לָהּ שְׁמוֹ :

27. וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי

עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

וְהָיָה כֵּן

which is under the
sacrifice of the peace-
offering.

19. And the priest shall
take
the boiled shoulder

of the ram,

and one unleavened cake

out of the basket,

and one unleavened
wafer,
and he shall put [them]

upon the palms of the
Nazirite,
after he has shaved

[the head of] his
separation.

20. And the priest shall
wave them

[for] a wave-offering
before the Lord;
it is holy for the priest,

together with the breast
of the wave-offering
and with the shoulder
of the heave-offering;

and after that

the Nazirite may drink
wine.

21. This is the law of the
Nazirite
who vows,

[and of] his oblation to
the Lord
for his separation,

besides [that]

which ⁹he is able to get;

according to his vow

which he vows,

so he must do

²[in addition] unto the
law of his separation.

22. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

23. Speak unto Aaron

and unto his sons,

saying:

Thus you shall bless

אֶת־תַּחַת זָבַח
הַשְּׁלָמִים :

19. וְלָקַח הַכֹּהֵן

אֶת־הַזֵּדֶה בְּשֶׁהָה

מִן־הָאֵל

וְחֶלֶת מִצֶּה אֶחָת

מִן־הַסֶּלֶם

וְרִיקָה בְּצֶה אֶחָד

וְנָתַן

עַל־כַּפֵּי הַנָּזִיר

אַחֵר הַתְּנַדָּה

אֶת־נִדְרוֹ :

20. וְהָיָה אוֹתָם

הַכֹּהֵן

תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה

קָדֹשׁ הוּא לַכֹּהֵן

עַד חֲזֹק הַתְּנוּפָה

וְעַל שֵׁשׁ הַתְּרוּמָה

וְאַחֵר

יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר יַיִן :

21. זֹאת תוֹרַת הַנָּזִיר

אֲשֶׁר יִדָּה

קָרְבָּנוֹ לַיהוָה

עַל־נִדְרוֹ

מִלִּבָּר

אֲשֶׁר־תִּשְׁנֶה יָדוֹ

כַּפֵּי נִדְרוֹ

אֲשֶׁר יִדָּה

בְּיָד יְעֹשֶׂה

עַל תוֹרַת נִדְרוֹ :

22. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

23. דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן

וְאֶל־בְּנָיו

לֵאמֹר

כֹּה תְבָרְכוּ

¹ Heb., his hand is, etc. ² Or, besides what is required by the law, etc. ³ Or, saying. ⁴ Or, pre-serve. ⁵ Or, be gracious unto thee. ⁶ Or, so. ⁷ Or, made an end of setting up, etc. ⁸ Or, supervised the numberings.

and the chiefs presented
their oblation
before the altar,

11. And the Lord said
unto Moses:

One chief on a day,

one chief on a day,

they shall offer their
oblation
for the dedication of the
altar.

12. And [there] was

he that offered

on the first day

his oblation

Nahshon the son of
Aminadab,
of the tribe of Judah.

13. And his oblation [was]

one silver ²dish,

a hundred and thirty
[shekels]
[was] its weight,

one silver ³basin

of seventy shekel[s],

by the shekel of the
sanctuary;
both of them full of fine
flour

mingled with oil

for a meal-offering.

14. One spoon

of ten [shekels of] gold,

full of incense,

15. One young bullock,

one ram,

one he-lamb a year old,

for a burnt-offering.

16. One he-goat

for a sin-offering.

17. And for ²the sacrifice
of peace-offering,
two oxen,

five rams,

וּיִקְרִיבוּ הַנְּשָׂאִים
אֶת־קָרְבָּנָם
לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ :

11. וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה :

וְנָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם

וְנָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם

יִקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנָם

לְחֻנּוּכַת הַמִּזְבֵּחַ :

12. וַיְהִי

הַמִּקְרִיב

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן

אֶת־קָרְבָּנוֹ

נַחֲשֹׁן בֶּן־עַמִּינדָב

לְטִיבֵהוּ יְהוּדָה :

13. וְקָרְבָּנוֹ

קַעֲרֵת־כֶּסֶף אֶחָת

שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה

מִשְׁקָלָהּ

מִזְרָק אֶחָד כָּסֶף

שִׁבְעִים שֶׁקֶל

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת

בְּלוֹלָהּ בַּשֶּׁמֶן

לְמִנְחָה :

14. כֶּף אֶחָת

עֶשְׂרֵה זָהָב

מְלֵאָה קִמְחָה :

15. פָּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר

אֵיז אֶחָד

כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה

לְעֹלָה :

16. שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד

לְחַטָּאת :

17. וּלְזִבְחַת הַשְּׁלָמִים

בָּקָר שְׁנַיִם

אֵיֶקֶם חֲמִשָּׁה

for [every] two of the
chiefs,
and an ox for [each] one;

and they brought them
before the tabernacle.

4. And the Lord said
unto Moses,
saying:

5. Take [it] from them,
that they may be to
serve [with them]
the service

of the tent of meeting;
and thou shalt give them

unto the Levites,
[to] every man according
to his service.

6. And Moses took
the wagons

and the oxen,
and he gave them

unto the Levites.

7. Two of the wagons
and four of the oxen

he gave to the sons of
Gershon,
according to their
service.

8. And four of the
wagons
and eight of the oxen

he gave to the sons of
Merari,
according to their
service,

under the hand of
Ithamar
the son of Aaron the
priest.

9. But to the sons of
Kehath
he gave none;

because the service of
the sanctuary
is upon them;

upon the shoulder they
used to carry it.

10. And the chiefs
brought
[for] the dedication of
the altar
in the day that it was
anointed,

עַרְשֵׁינִי הַנְּשָׂאִים
וְשֹׁר לְאֶחָד

וּיִקְרִיבוּ אוֹתָם

לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן :

4. וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

5. קח מֵאֵתָם

וְהִיוּ לְעֹבֵד

אֶת־עֲבֹדַת

אֹהֶל מוֹעֵד

וְנָתַתָּה אוֹתָם

אֶל־הַלְוִיִּם

אִישׁ כִּפִּי עֲבֹדָתוֹ :

6. וַיִּקַּח מֹשֶׁה

אֶת־הָעֲגֻלֹת

וְאֶת־הַבָּקָר

וַיִּתֵּן אוֹתָם

אֶל־הַלְוִיִּם :

7. אֶת־אֲשֵׁי הָעֲגֻלֹת

וְאֶת־אַרְבַּעַת הַבָּקָר

נָתַן לְבָנֵי גֵרְשֹׁן

כִּפִּי עֲבֹדָתָם :

8. וְאֶת־אַרְבַּע הָעֲגֻלֹת

וְאֶת־שְׁמֹנֶת הַבָּקָר

נָתַן לְבָנֵי מֵרָרִי

כִּפִּי עֲבֹדָתָם

בְּיַד אִיתָמָר

בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן :

9. וְלֹבֵנִי קֹהֵל

לֹא נָתַן

כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ

עָלֵיהֶם

בַּכֹּהֵן יֵשְׂאוּ :

10. וּיִקְרִיבוּ הַנְּשָׂאִים

אֶת־חֻנּוּכַת הַמִּזְבֵּחַ

בַּיּוֹם הַמִּשַּׁח אֹתוֹ

24. On the third day [offered]
the chief of the children
of Zebulun,
Eliab the son of Helan.
25. His oblation [was]
one silver ¹dish,
a hundred and thirty [shekels]
[was] its weight,
one silver ²basin
of seventy shekel[s],
by the shekel of the
sanctuary,
both of them full of fine
flour
mingled with oil
for a meal-offering.
26. One spoon
of ten [shekels of] gold,
full of incense.
27. One young bullock,
one ram,
one he-lamb a year old,
for a burnt-offering.
28. One he-goat
for a sin-offering.
29. And for ²the sacrifice
of peace-offering,
two oxen,
five rams,
five he-goats,
he-lambs a year old
five;
this [was] the oblation
of Eliab
the son of Helan,
30. On the fourth day [offered]
the chief of the children
of Reuben,
Shedeur the son of
Shedeur.
31. His oblation [was]
silver ²dish,
a hundred and thirty [shekels]
24. ביום השלישי
נשא לבני זבולון
אליאב בן-הלון:
25. קרבנו
קערת-כסף אחת
שלשים ומאה
מישקלה
מזרק אחד כסף
שבעים שקל
בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת
בדוקה בשמן
למנוחה:
26. כף אחת
עשרה זהב
מלאה קטרת:
27. פז אחד בן-בקר
אזי אחד
כבש אחד בן-שנהו
לעלה:
28. שעיר-עזים אחד
לחטאת:
29. ולזבח השלמים
בקר שנים
אילים חמשה
עתידים חמשה
כבשים בן-שנה
חמשה
זה קרבן אליאב
בן-הלון:
30. ביום הרביעי
נשא לבני ראובן
אלישור בן-שדיאור:
31. קרבנו
קערת-כסף אחת
שלשים ומאה
- five he-goats,
he-lambs a year old
five;
this [was] the oblation
of Nahshon
the son of Amminadab.
18. On the second day
offered
Nethanel the son of Zuar,
the chief of Issachar.
19. He offered his oblation
one silver ¹dish,
a hundred and thirty [shekels]
[was] its weight,
one silver ²basin
of seventy shekel[s],
by the shekel of the
sanctuary,
both of them full of fine
flour
mingled with oil
for a meal-offering.
20. One spoon
of ten [shekels of] gold,
full of incense.
21. One young bullock,
one ram,
one he-lamb a year old,
for a burnt-offering.
22. One he-goat
for a sin-offering.
23. And for a sacrifice of
peace-offering,
two oxen,
five rams,
five he-goats,
he-lambs a year old
five;
this [was] the oblation
of Nethanel
the son of Zuar,
- עתידים חמשה
כבשים בן-שנה
חמשה
זה קרבן נחשון
בן-עמינדב:
18. ביום השני
הקריב
נתנאל בן-צור
נשיא יששכר:
19. הקריב את קרבנו
קערת-כסף אחת
שלשים ומאה
מישקלה
מזרק אחד כסף
שבעים שקל
בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת
בדוקה בשמן
למנוחה:
20. כף אחת
עשרה זהב
מלאה קטרת:
21. פז אחד בן-בקר
אזי אחד
כבש אחד בן-שנהו
לעלה:
22. שעיר-עזים אחד
לחטאת:
23. ולזבח השלמים
בקר שנים
אילים חמשה
עתידים חמשה
כבשים בן-שנה
חמשה
זה קרבן נתנאל
בן-צור:

1) Or, charger; or, platter. 2) Or, bowl.

for a meal-offering. לַמִּנְחָה :

38. One spoon בֶּרֶךְ אַחַת 38. One silver ²basin
of ten [shekels of] gold, עֶשְׂרֵה זָהָב

full of incense. מִלְאָה קְמַרְתָּ :

39. One young bullock, פֶּרֶךְ אֶחָד בֶּן־בָּקָר 39. One silver ²basin
one ram, אֵיז אֶחָד

one he-lamb a year old, כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן־שָׁנָה
for a burnt-offering. לַעֲלֹה :

40. One he-goat שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד 40. One silver ²basin
for a sin-offering. לַחַטָּאת :

41. And for the sacrifice of peace-offering, וְלִזְבֹּחַ הַשְּׁלָמִים 41. One young bullock, פֶּרֶךְ אֶחָד בֶּן־בָּקָר
two oxen, בָּקָר שְׁנַיִם

five rams, אֵיכָם חֲמִשָּׁה
five he-goats, עֶתְרִים חֲמִשָּׁה

he-lambs a year old כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
five; חֲמִשָּׁה

this [was] the oblation of Shelumiel, זֶה קָרְבֵּן שְׁלֹמִיאל
the son of Zurishaddai. בֶּן־צֹרִי־שַׁדַּי :

42. On the sixth day [offered] בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי 42. One silver ²basin
the chief of the children of Gad, נִשְׂיָא לִבְנֵי גָד
Eliasaph the son of Deuel, אֵלִיָּסָפ בֶּן־דְּעֻאֵל

43. His oblation [was] קָרְבָּנוֹ 43. One silver ²basin
one silver ¹dish, קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת

a hundred and thirty [shekels] שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
[was] its weight, מִשְׁקָלָהּ

one silver ²basin מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
of seventy shekel[s], שִׁבְעִים שֶׁקֶל

by the shekel of the sanctuary; בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ
both of them full of fine flour שְׁנֵיהֶם מִלְאִים סֶלֶת

mingled with oil בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
for a meal-offering. לַמִּנְחָה :

44. One spoon בֶּרֶךְ אַחַת 44. One silver ²basin
of ten [shekels of] gold, עֶשְׂרֵה זָהָב

full of incense. מִלְאָה קְמַרְתָּ :

45. One young bullock, פֶּרֶךְ אֶחָד בֶּן־בָּקָר 45. One silver ²basin
one ram, אֵיז אֶחָד

one he-lamb a year old, כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן־שָׁנָה
for a burnt-offering. לַעֲלֹה :

[was] its weight, מִשְׁקָלָהּ

one silver ²basin מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף

of seventy shekel[s], שִׁבְעִים שֶׁקֶל
by the shekel of the sanctuary; בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ

both of them full of fine flour שְׁנֵיהֶם מִלְאִים סֶלֶת
mingled with oil בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן

for a meal-offering. לַמִּנְחָה :

32. One spoon בֶּרֶךְ אַחַת 32. One silver ²basin
of ten [shekels of] gold, עֶשְׂרֵה זָהָב

full of incense. מִלְאָה קְמַרְתָּ :

33. One young bullock, פֶּרֶךְ אֶחָד בֶּן־בָּקָר 33. One silver ²basin
one ram, אֵיז אֶחָד

one he-lamb a year old, כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן־שָׁנָה
for a burnt-offering. לַעֲלֹה :

34. One he-goat שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד 34. One silver ²basin
for a sin-offering. לַחַטָּאת :

35. And for the sacrifice of peace-offering, וְלִזְבֹּחַ הַשְּׁלָמִים 35. One young bullock, פֶּרֶךְ אֶחָד בֶּן־בָּקָר
two oxen, בָּקָר שְׁנַיִם

five rams, אֵיכָם חֲמִשָּׁה
five he-goats, עֶתְרִים חֲמִשָּׁה

he-lambs a year old כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
five; חֲמִשָּׁה

this [was] the oblation of Elizur, זֶה קָרְבֵּן אֵלִיָּזָר
the son of Shedeur, בֶּן־שְׁדִי־אֹר :

36. On the fifth day [offered] בְּיוֹם חֲמִישִׁי 36. One silver ²basin
the chief of the children of Simeon, נִשְׂיָא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן
Shelumiel the son of Zurishaddai, שְׁלֹמִיאל בֶּן־צֹרִי־שַׁדַּי

37. His oblation [was] קָרְבָּנוֹ 37. One silver ²basin
one silver ¹dish, קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת

a hundred and thirty [shekels] שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
[was] its weight, מִשְׁקָלָהּ

one silver ²basin מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
of seventy shekel[s], שִׁבְעִים שֶׁקֶל

by the shekel of the sanctuary; בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ
both of them full of fine flour שְׁנֵיהֶם מִלְאִים סֶלֶת

mingled with oil בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן

two oxen,	בָּקָר שְׁנַיִם	one ram,	אֵיז אחד
five rams,	אֵילִם חֲמִשָּׁה	one he-lamb a year old,	בֶּבֶשׁ אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ
five he-goat's,	עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה	for a burnt-offering,	לְעֹלָה :
he-lambs a year old	בֶּבֶשִׁים בֶּן־שָׁנָה	46. One he-goat	46. שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
five;	חֲמִשָּׁה	for a sin-offering,	לְחַטָּאת :
this [was] the oblation	זֶה קָרְבַּן אֱלִישָׁמָע	47. And for the sacrifice	47. וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים
of Elishama	בֶּן־עֲמִיהוּד :	of peace-offering,	
the son of Ammihud,		two oxen,	בָּקָר שְׁנַיִם
54. On the eighth day	54. בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי	five rams,	אֵילִם חֲמִשָּׁה
[offered]		five he-goats,	עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה
the chief of the children	נִשְׂאִי לִבְנֵי מְנַשֶּׁה	he-lambs a year old	בֶּבֶשִׁים בֶּן־שָׁנָה
of Menasseh	נְמִלְאֵל בֶּן־פְּדָחְזוּר	five;	חֲמִשָּׁה
Gamliel the son of	55. קָרְבָּנוֹ	this [was] the oblation	זֶה קָרְבַּן אֱלִיָּסָף
Pedahzur,	קִעֲרַת־בָּסָף אַחַת	of Eliasaph	בֶּן־דִּעְוָאֵל :
55. His oblation [was]	שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה	the son of Deuel,	
one silver ¹ dish,	מִשְׁקָלָהּ	48. On the seventh day	48. בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
a hundred and thirty	מִזְרֹק אֶחָד לִפְסָף	[offered]	
[shekels]	שְׁבַעִים שֶׁקֶל	the chief of the children	נִשְׂאִי לִבְנֵי אֶפְרַיִם
[was] its weight,	בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ	of Ephraim,	אֱלִישָׁמָע בֶּן־עֲמִיהוּד
one silver ² basin	שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סָקֶת	Elishama the son of	49. קָרְבָּנוֹ
of seventy shekel[s].	בְּלוּלָה בִּשְׁמֶן	Ammihud,	
by the shekel of the	לְמִנְחָה :	49. His oblation [was]	קִעֲרַת־בָּסָף אַחַת
sanctuary;		one silver ¹ dish,	שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
both of them full of fine		a hundred and thirty	מִשְׁקָלָהּ
flour		[shekels]	מִזְרֹק אֶחָד לִפְסָף
mingled with oil		[was] its weight,	שְׁבַעִים שֶׁקֶל
for a meal-offering		one silver ² basin	בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
56. One spoon	56. בֶּף אַחַת	of seventy shekel[s].	שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סָקֶת
of ten [shekels of] gold,	עֲשָׂרָה זָהָב	by the shekel of the	בְּלוּלָה בִּשְׁמֶן
full of incense,	מִלֵּאָה קִמְיָת :	sanctuary;	לְמִנְחָה :
57. One young bullock,	57. פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר	both of them full of fine	
one ram,	אֵיז אֶחָד	flour	לְמִנְחָה :
one he-lamb a year old,	בֶּבֶשׁ אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ	mingled with oil	
for a burnt-offering,	לְעֹלָה :	for a meal-offering,	
58. One he-goat	58. שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד	50. One spoon	50. בֶּף אַחַת
for a sin-offering,	לְחַטָּאת :	of ten [shekels of] gold,	עֲשָׂרָה זָהָב
59. And for the sacrifice	59. וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים	full of incense,	מִלֵּאָה קִמְיָת :
of peace-offering,	בָּקָר שְׁנַיִם	51. One young bullock,	51. פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
two oxen,	אֵילִם חֲמִשָּׁה	one ram,	אֵיז אֶחָד
five rams,	עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה	one he-lam a year old,	בֶּבֶשׁ אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ
five he-goats,	בֶּבֶשִׁים בֶּן־שָׁנָה	for a burnt-offering,	לְעֹלָה :
he-lambs a year old	חֲמִשָּׁה	52. One he-goat	52. שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
five;	זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל	for a sin-offering,	לְחַטָּאת :
this [was] the oblation		53. And for the sacrifice	53. וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים
of Gamliel		of peace offering,	

1) Or, charger; or, platter. 2) Or, bowl.

full of incense.

81. One young bullock,

one ram,

one he-lamb a year old,

for a burnt-offering.

82. One he-goat

for a sin-offering.

83. And for the sacrifice
of peace-offering,

two oxen,

five rams,

five he-goats,

he-lambs a year old

five;

this [was] the oblation
of Ahira
the son of Enan.

שְׂבִיעִי

84. This [was]

the ³dedication of the
altar,
in the day when it was
anointed,

by the chiefs of Israel:

silver ¹dishes

twelve.

silver basins

twelve,

golden spoons

twelve.

85. One hundred and
thirty [shekels]

[was the weight of] each
silver ¹dish,

and seventy [shekels]

each ²basin;

all the silver of the
vessels [was]

two thousand

and four hundred
[shekels],

by the shekel of the
sanctuary.

86. Golden spoons

twelve,

מִזְבֵּחַ קָמֹת :

81. פֶּרֶךְ אֶחָד בֶּן-בָּקָר

אֶזְרָא

כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָה

לְעֹלָה :

82. שְׂעִיר-עִזִּים אֶחָד

לְחַטָּאת :

83. וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים

בָּקָר שְׁנַיִם

אֵילִם חֲמִשָּׁה

עֲתֻדִּים חֲמִשָּׁה

כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה

חֲמִשָּׁה

זֶה קָרְבֵּן אַחִירָע

בֶּן-עֵינָן :

שְׂבִיעִי

84. זֹאת

חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ

בְּיוֹם הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ

מֵאֵת נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל

קֶעֶרֶת כֶּסֶף

שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה

מִזְרָקִי-כֶסֶף

שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה

כַּפֹּת זָהָב

שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה :

85. שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה

הַקֶּעֶרֶת הָאֶחָת כֶּסֶף

וּשְׁבָעִים

הַמִּזְרָק הָאֶחָד

כֹּל כֶּסֶף הַכֵּלִים

אַלְפִים

וְאַרְבַּע-מֵאוֹת

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ :

86. כַּפֹּת זָהָב

שְׁתַּיִם-עֶשְׂרֵה

both of them full of fine
flour

mingled with oil

for a meal-offering.

74. One spoon

of ten [shekels of] gold,

full of incense.

75. One young bullock,

one ram,

one he-lam a year old,

for a burnt-offering.

76. One he-goat

for a sin-offering.

77. And for the sacrifice
of peace-offering,

two oxen,

five rams,

five he-goats,

he-lambs a year old

five;

this [was] the oblation:
of Pagiel

the son of Achran.

78. On the twelfth day
[offered]

the chief of the children
of Naphtali,

Ahira the son of Enan.

79. His oblation [was]

one silver ¹dish,

a hundred and thirty
[shekels]

[was] its weight,

one silver ²basin

of seventy shekel[s],

by the shekel of the
sanctuary;

both of them full of fine
flour

mingled with oil

for a meal-offering.

80. One spoon

of ten [shekels of] gold,

שְׁנֵיהֶם מִלְּאִים סֶמֶת

בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן

לְמִנְחָה :

74. כֶּף אֶחָת

עֶשְׂרֵה זָהָב

מִלְּאִה קָמֹת :

75. פֶּרֶךְ אֶחָד בֶּן-בָּקָר

אֶזְרָא

כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָה

לְעֹלָה :

76. שְׂעִיר-עִזִּים אֶחָד

לְחַטָּאת :

77. וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים

בָּקָר שְׁנַיִם

אֵילִם חֲמִשָּׁה

עֲתֻדִּים חֲמִשָּׁה

כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה

חֲמִשָּׁה

זֶה קָרְבֵּן פַּגִּיעָאֵל

בֶּן-אֲחִירָע :

78. בְּיוֹם שְׁנַיִם

עֶשְׂרֵה יוֹם

נִשְׂאָה לְבָנִי נַפְתָּלִי

אַחִירָע בֶּן-עֵינָן

79. קָרְבָּנוֹ

קֶעֶרֶת-כֶּסֶף אֶחָת

שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה

מִשְׁקָלָהּ

מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף

שְׁבָעִים שֶׁקֶל

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

שְׁנֵיהֶם מִלְּאִים סֶמֶת

בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן

לְמִנְחָה :

80. כֶּף אֶחָת

עֶשְׂרֵה זָהָב

BHAALOTCHA

בְּהַעֲלֹתָהּ

ח

CAP. VIII.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:

2. Speak unto Aaron, and say unto him:

When thou ¹settest up the lamps, toward the ²front of the candlestick shall the seven lamps give light.

3. And Aaron did so; toward the ²front of the candlestick he ³set up its lamps,

as the Lord had commanded Moses.

4. And this [was] the work of the candlestick, beaten work of gold;

unto its base, unto its flower[s], it [was] beaten work, according to the ⁴pattern

which the Lord had shown Moses,

so he made the candlestick.

5. And the Lord spoke unto Moses, saying:

6. Take the Levites

from the midst of the children of Israel, and cleanse them.

7. And thus shalt thou do to them, to cleanse them:

sprinkle upon them

water of ⁵expiation,

and they shall let a razor ^{pass}

over all their flesh,

and they shall wash their clothes,

1. וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

2. דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו:

בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת-הַנֵּרוֹת אֶל-מִזְבֵּחַ פְּנֵי הַמִּנְחָה יֵאָדְרוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת

3. וַיַּעַשׂ כֵּן אֶהֱרֹן אֶל-מִזְבֵּחַ פְּנֵי הַמִּנְחָה הָעֵלִיָּה נִרְתְּיָהּ

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה:

4. וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְחָה מִקְשָׁה וְזָהב

עַד-יְרֵכָה עַד-פְּרֻתָּהּ מִקְשָׁה הִוא בְּמִדָּתָהּ

אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה

כֵּן עָשָׂה אֶת-הַמִּנְחָה

5. וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

6. קַח אֶת-הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּם

7. וְכֹה-תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהָרֵם

הַזֶּה עָלֵיהֶם מֵי טָהָרָה וְהִעֲבִירוּ תַעֲרֹ

עַד-כָּל-בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ בְגָדֵיהֶם

full of incense,

ten [shekels] every spoon,

by the shekel of the sanctuary;

all the gold of the spoons [was]

a hundred and twenty [shekels].

מִמַּמְטִיר

87. All the oxen

for the burnt-offering

[were] twelve bullocks,

rams twelve,

he-lambs a year old

twelve,

and their meal-offering;

and he-goats

twelve

for a sin-offering.

88. And all the oxen

for the sacrifice of the peace-offerings

[were] twenty and four bullocks,

rams sixty,

he-goats sixty,

he-lambs a year old

sixty;

this is the ¹dedication of the altar,

after it was anointed.

89. And when Moses ^{went}

into the tent of meeting

to speak with Him,

then he heard

the voice

speaking unto him

from above the covering

which is upon the ark of the testimony,

from between the two cherubim;

and [thus] he spoke unto him.

מִנְחַת קָמֹרֶת

עֲשֶׂה עֲשֶׂה הַכֹּהֵן

בְּשֵׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

כֹּל-הַזָּהָב הַכִּפּוֹת

עֲשִׂירִים וּמֵאָה:

מִמַּמְטִיר

87. כָּל-הַבָּקָר

לְעֹלָה

שְׁנָיִם עֶשֶׂר פָּרִים

אֵילִים שְׁנֹנִם עֶשֶׂר

כִּבְשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה

שְׁנָיִם עֶשֶׂר

וּמִנְחָתָם

וּשְׂעִירֵי עֲזִים

שְׁנָיִם עֶשֶׂר

לְחַטָּאת:

88. וְכָל בָּקָר

זֶבַח הַשְּׁלָמִים

עֲשִׂירִים וָאַרְבָּעָה {

פָּרִים

אֵילִים שְׁשִׁים

עֲתֻדִים שְׁשִׁים

כִּבְשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה

שְׁשִׁים

זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ

אַחֲרֵי הַקִּישָׁשׁ אֹתוֹ:

89. וּכְבָּא מֹשֶׁה

אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד

לְדַבֵּר אִתּוֹ

וַיִּשְׁמַע

אֶת-הַקּוֹל

מִדַּבֵּר אֵלָיו

מֵעַל הַכַּפֹּרֶת

אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ הָעֵדֻת

מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִּים

וַיְדַבֵּר אִתּוֹ:

1) Or, lightest. 2) Heb., face. 3) Or, lighted. 4) Heb., sight; appearance. 5) Or, purification.

and thou shalt ¹wave
them
[as] a wave-offering
before the Lord.
14. Thus shalt thou
separate
the Levites

from the midst of the
children of Israel;
and the Levites shall be
mine.

ישני

15. And after that
shall the Levites go in
to serve

[in] the tent of meeting;

²and thou shalt cleanse
them,
²and thou ¹shalt wave
them as a wave-offering.

16. For ³they are
wholly given to me

from the midst of the
children of Israel.

Instead of every one
that opens the womb,

of every first-born

of the children of Israel,

I have taken them to
me.

17. For mine is every
first-born
among the children of
Israel,

among men and among
beasts;
in the day

[when] I smote every
first-born
in the land of Egypt

I have sanctified them
to me.

18. And I have taken
the Levites
instead of every first-
born
among the children of
Israel.

19. And I have given the
Levites
⁴as a gift

to Aaron and to his sons

from the midst of the
children of Israel,
to serve the service

והנפת אתם
תנופה ליהוה:
14. והבדלת
את הלויים

מהוך בני ישראל
והיו לי הלויים:
שני

15. ואחר-כך
יבאו הלויים
לעבד

את-אהל מועד
ומשרת אתם
והנפת אתם תנופה:
16. כי נתנים
נתנים המה לי

מהוך בני ישראל
תחת
פטרת בדרתם
בכור כל

מבני ישראל
דקחתי אתם לי:
17. כי לי כדבכור
בבני ישראל

באדם ובבהמה
ביום
הכתי כל-בכור
בארץ מצרים
הקדשתי אתם לי:
18. ואקח את-הלויים
תחת כל-בכור
בבני ישראל:
19. ואתנה את-הלויים
נתנים

לעזרן ולכזי
מתוך בני ישראל
לעבד את-עבודת

and they shall cleanse
themselves.

8. And they shall take a
young bullock,
and its meal-offering,

fine flour mingled with
oil,

and another young
bullock
thou shalt take for a sin-
offering.

9. And thou shalt bring
the Levites

before the tent of
meeting;
and thou shalt assemle

all the congregation
of the children of Israel.

10. And thou shalt bring
the Levites

before the Lord;

and the children of
Israel shall lay
their hands

upon the Levites.

11. And Aaron shall
¹wave
the Levites

[as] a wave-offering
before the Lord,
from the children of
Israel,
and they shall be

to serve the service of
the Lord.

12. And the Levites
shall lay their hands

upon the head of the
bullocks;
and offer thou

the one [for] a sin-
offering,

and the other [for] a
burnt-offering
to the Lord,

to make atonement for
the Levites.

13. And thou shalt set
the Levites

before Aaron,

and before his sons,

והטהרו:

8. וקחתי פז בן-בקר
ומנחתו

סלת כלולה בשמן
ופז-שני בן-בקר
תקח לחטאת:

9. והקרבתי
את-הלויים

לפני אהל מועד
והקמתי

את-כל-עדת
בני ישראל:

10. והקרבתי
את-הלויים
לפני יהוה

וסמכו בני-ישראל
את-ידיהם

על-הלויים:
11. והניף אהרן

את-הלויים
תנופה לפני יהוה

מאת בני ישראל
והיו

לעבד את-עבודת-י:
12. והלויים

יסמכו את-ידיהם
על ראש הפרים

ועשה
את-האחד חטאת

ואת-האחד עלה
ליהוה

לכפר על-הלויים:
13. והעמדתי

את-הלויים
לפני אהרן

ולפני בניו

1) Or, offer. 2) Or, after thou hast cleansed them. and thou hast waved them, etc. 3) Heb., given they are given to me. 4) Heb., given

24. This is that which belongs to the Levites:

from five and twenty years old and upward

he shall come to enter the ²host

for the service of the tent of meeting.

25. And from the age of fifty years

he shall return

from the host of the service,

and he shall serve no more.

26. But he shall minister with his brethren in the tent of meeting,

to keep [the] charge,

but he shall do no service;

thus shalt thou do to the Levites concerning their charges

ט

שלישי

1. And the Lord spoke unto Moses

in the wilderness of Sinai,

in the second year

after their departing

out of the land of Egypt,

in the first month,

saying:

2. That the children of Israel shall ²prepare the passover-[lamb]

in its appointed ⁴season

On the fourteenth day,

in this month,

toward evening,

you shall offer it

in its appointed ⁴season;

according to all its statutes,

and according to all its ordinances,

you shall offer it.

4. And Moses spoke

24. זאת אשר ללוים

מבן חמש ועשרים

שנה ומעלה

יבוא לעבד צבא

בעבודת אהל מועד:

25 ומבן חמשים שנה

ישוב

מצבא העבודה

ולא יעבד עוד:

26. וישרת את אחיו

באהל מועד

לשמור משמרת

ועבודה לא יעבד

בכה תעשה דלויים

במשמרתם:

CAP. IX.

שלישי

1. וידבר יי אל משה

במדבר סיני

בשנה השנית

לצאתם

מצרים

בחדש הראשון

לאמר:

2. ויעשו בני ישראל

את הפסח

במועדו:

3. בארבעה עשר יום

בחודש הזה

בין הערבים

תעשו אותו

במעו

בכל הקהיו

ובכל משפחיו

תעשו אותו:

4. וידבר משה

of the children of Israel

in the tent of meeting,

and to make atonement

for the children of Israel;

that [there] shall not be

among the children of Israel

a plague,

when the children of Israel come nigh

unto the sanctuary.

20. And [so] did Moses, and Aaron,

and all the congregation

of the children of Israel

to the Levites;

according to all

that the Lord had commanded Moses

concerning the Levites,

so did to them

the children of Israel.

21. And the Levites purified themselves,

and they washed their clothes;

and Aaron waved them

[as] a wave-offering before the Lord;

and Aaron made atonement for them

to cleanse them.

22. And after that

went the Levites in

to serve their service

in the tent of meeting

before Aaron,

and before his sons;

as the Lord had commanded Moses

concerning the Levites,

so did they to them.

23. And the Lord spoke unto Moses,

saying:

בני ישראל

באהל מועד

ולקבץ

על בני ישראל

ולא יהיה

בבני ישראל

נִגַף

בגִשַׁת בני ישראל

אל הקדש:

20 ויעש משה ואהרן

וכרעו

בני ישראל

ל כל אדם

ככל

אשר צוה יי את משה

דלויים

בן עשו להם

בני ישראל:

21. ויתחטאו הלוים

ויכבסו בגדיהם

ונתן אהרן אתם

תנופה לפני יהוה

ולקבץ עליהם אהרן

לטהרם:

22. ואחריו

באו דלויים

לעבד את עבודתם

באהל מועד

לפני אהרן

ולקבץ בני

באשר צוה יהוה

את משה

על דלויים

בן עשו דהם:

23 וידבר יי אל משה

לאמר:

1) Or, go in to wait upon the service in the work of the tent of meeting. 2) Or, ranks. 3) Or offer; Heb., make. 4) Or time.

10. Speak

unto the children of
Israel,
saying:

Any man,

when he shall be unclean

by reason of a [dead]

or [be] on a journey

of you or of your

generations,

yet he shall prepare the

passover-[lamb]

to the Lord.

11. In the second month

on the fourteenth day

toward evening

they shall prepare it;

with unleavened bread

and bitter herbs

they shall eat it.

12. They shall leave none

of it

until morning,

and they shall break no

bone of it;

according to all the statute

of the passover-lamb

they shall prepare it.

13. But the man

that is clean,

and is not on a journey,

and he forbears

to prepare the passover-

[lamb]

even that soul shall

be cut off

from his people;

because the oblation of

the Lord

he did not offer

in its appointed season;

his sin shall bear

that man.

14. And when [there]

shall sojourn with you

10. דַּבֵּר

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר

אִישׁ אִישׁ

כִּי־יִהְיֶה טָמֵא

לְנֶפֶשׁ

אוּ כִּי־יֵרָד רֶחֶק

לָכֶם אוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם

וַיֵּשֶׁב פֶּסַח

יְהוָה

וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי

בַּאֲרֻבָּעָה עָשָׂר יוֹם

בֵּין הָעֲרֻבִים

יֵעָשׂוּ אֹתוֹ

עֲרֻבֵצוֹת

וּמִרְרִים

וַיֹּאכְלוּהוּ

12. לֹא יִשְׁאַרְוּ מִכֻּמּוֹ

עַד־בֹּקֶר

וַיִּשְׁחָטוּ לֹא יִשְׁכְּרוּהוּ

בְּקִלְת־קֶת הַפֶּסַח

יֵעָשׂוּ אֹתוֹ

13. וְהָאִישׁ

אֲשֶׁר־הוּא טָהוֹר

וּבְדֶרֶךְ לֹא־יִהְיֶה

וְחָדַל

לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח

וּנְכִיתָהּ

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

מִשְׁמִיחָהּ

כִּי קָרְבַּן יְהוָה

לֹא הִקְרִיב

בְּמִעְדּוֹ

חַטָּאוֹ יִשָּׂא

הָאִישׁ הַהוּא

14. וְכִי־יִגְדֹר אֶתְכֶם

unto the children of

Israel,

to prepare the passover-

[lamb].

5. And they prepared the

passover-[lamb]

in the first [month],

on the fourteenth day

of the month,

toward evening,

in the wilderness of

Sinai;

according to all

that the Lord had com-

manded Moses,

so did the children of

Israel.

6. And [there] were

[certain] men,

who were unclean

by reason of the dead

body of a man,

and they were not able

to prepare the passover-

[lamb]

on that day;

and they came near

before Moses

and before Aaron

on that day.

7. And those men said

unto him:

We are unclean

by reason of the dead

body of a man;

why shall we be kept

back,

[so as] not to offer

the oblation of the Lord

in its appointed season

in the midst of the child-

ren of Israel.

8. And Moses said unto

them:

Stay you, that I may

hear

what the Lord will com-

mand concerning you.

9. And the Lord spoke

unto Moses,

saying:

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח

5. וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח

בַּיּוֹם הַשִּׁבְעִי

בַּאֲרֻבָּעָה עָשָׂר יוֹם

לַחֹדֶשׁ

בֵּין הָעֲרֻבִים

בְּמִדְבַּר סִינַי

כְּכֹל

אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה

כִּי יַעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל

6. וַיְהִי אֲנָשִׁים

אֲשֶׁר הָיוּ טָמֵאִים

לְנֶפֶשׁ אָדָם

וְלֹא־יָכְדוּ

לַעֲשׂוֹת־הַפֶּסַח

בַּיּוֹם הַהוּא

וַיִּקְרְבוּ

לְפָנֵי מֹשֶׁה

וּלְפָנֵי אַהֲרֹן

בַּיּוֹם הַהוּא

7. וַיֹּאמְרוּ

הָאֲנָשִׁים הָהֵם

אֵלָיו

אֲנַחְנוּ טָמֵאִים

לְנֶפֶשׁ אָדָם

לָמָּה נִגְרָע

כִּלְכִּלִּי הַקָּרִיב

אֶת־קָרְבַּן יְהוָה

בְּמִעְדּוֹ

בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

8. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה

עֲמְדוּ וְאִשְׁמְעָה

מִה־צִוּוֹה יְהוָה דְּבַר

9. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר

upon the tabernacle

they remained encamped.

19. And when the cloud tarried upon the tabernacle

many days,

then the children of Israel kept the charge of the Lord,

and they did not journey.

20. And sometimes [it happened] that the cloud was

a few days

upon the tabernacle;

by the order of the Lord they remained encamped

and by the order of the Lord they ⁴journeyed.

21. And sometimes [it happened] that the cloud was

from evening until morning,

then the cloud arose in the morning, and they journeyed;

or a day and a night,

then the cloud arose,

and they journeyed.

22. Or two days,

or a month,

or a year,

when the cloud tarried

upon the tabernacle,

to abide upon it,

the children of Israel remained encamped, and they did not

journey; but when it arose they ⁴journeyed.

23. By the order of the Lord

they ⁵encamped,

and by the order of the Lord

they ⁴journeyed;

the charge of the Lord

עַל-הַמִּשְׁכָּן

יָהֲנוּ :

19. וּבַהֲאֵרֶיךָ הָעֶנָן

עַל-הַמִּשְׁכָּן

יָמִים רַבִּים

וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל

אֶת-מִשְׁמֶרֶת יְהוָה

וְלֹא יָסְעוּ :

20. וַיֵּשׁ

אִשֶּׁר יִהְיֶה הָעֶנָן

יָמִים מְסָפָר

עַל-הַמִּשְׁכָּן

עַל-פִּי יְהוָה יִהְיוּ

וְעַל-פִּי יְהוָה יָסְעוּ :

21. וַיֵּשׁ

אִשֶּׁר יִהְיֶה הָעֶנָן

מֵעֶרֶב עַד-בֹּקֶר

וּנִעְלָה הָעֶנָן בֹּקֶר

וַנִּסְעוּ

אוֹ יוֹמִם וְלַיְלָה

וּנִעְלָה הָעֶנָן

וַנִּסְעוּ :

22. אוֹ יָמִים

אוֹ חֳדָשׁ

אוֹ שָׁנָה

כִּהְיֶה הָעֶנָן

עַל-הַמִּשְׁכָּן

לִישְׁבֹּן עָלָיו

וַיִּהְיוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל

וְלֹא יָסְעוּ

וּבַהֲעֹלֹתוֹ יָסְעוּ :

23. עַל-פִּי יְהוָה

יִהְיוּ

וְעַל-פִּי יְהוָה

יָסְעוּ

אֶת-מִשְׁמֶרֶת יְהוָה

a stranger,

and will prepare the pass-over-[lamb] to the Lord; according to the statute of the pass-over-[lamb], and according to its ordinance,

so shall he prepare [it];

one s^tatute

you shall have,

both for the stranger,

and for the native of the land.

רְבִיעִי

15. And on the day

[when] they set up the tabernacle the cloud covered

the tabernacle

¹of the tent of meeting;

and in the evening

there used to be upon the tabernacle

like the appearance of fire,

until morning.

16. So it used to be always:

the cloud ²covered it.³

and the appearance of fire [by] night.

17. And as the cloud

arose {

from over the tent,

then after that

the children of Israel ⁴journeyed;

and in the place

where the cloud abode, {

there the children of Israel ⁵encamped.

18. By the order of the Lord

the children of Israel ⁴journeyed,

and by the order of the Lord they ⁵encamped;

all the days

that the cloud abode

זָר

וַיַּעֲשֶׂה פֶסַח לַיהוָה

כַּחֲקַת הַפֶּסַח

וּכְמִשְׁפָּטוֹ

כַּן יַעֲשֶׂה

חֻקָּה אֶחָת

יִהְיֶה לָכֶם

וּלְזָר

וּלְאֹהֲלֵי הָאָרֶץ :

רְבִיעִי

15. וּבַיּוֹם

הַקִּים אֶת-הַמִּשְׁכָּן

כִּסָּה הָעֶנָן

אֶת-הַמִּשְׁכָּן

לְאֹהֶל הָעֵדוּת

יָבֵרֵב

יִהְיֶה עַל-הַמִּשְׁכָּן

כְּמֵרְאֵה-אֵשׁ

עַד-בֹּקֶר :

16. כַּן יִהְיֶה תָמִיד

הָעֶנָן יִכְסֶּה

וּמֵרְאֵה-אֵשׁ לַיְלָה :

17. וְכַפִּי הָעֲנָנוֹת

הָעֶנָן

מֵעַל הָאֹהֶל

וְאַחֲרֵי כֵן

יָסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל

וּבְמָקוֹם

אֲשֶׁר יִשְׁבֹּן-שָׁם

הָעֶנָן

שָׁם יִהְיוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל :

18. עַל-פִּי יְהוָה

יָסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל

וְעַל-פִּי יְהוָה יִהְיוּ

כָּל-יְמֵי

אֲשֶׁר יִשְׁבֹּן הָעֶנָן

1) Or, even. 2) Or, used to cover it. 3) I. e., by day. 4) Or, used to journey. 5) Or, used to encamp.

shall blow with the
trumpets;
and they shall be to you
for a perpetual statute
for your generations.

9. And when you go [to]
war
in your land
against the oppressor
that oppresses you,

then you shall sound an
alarm with the trumpets;
and you shall be remem-
bered
before the Lord your
God,
and you shall be saved
from your enemies.

10. And on the day of
your gladness,
and on your set feasts,

and on the beginnings
of your months,
then you shall blow with
the trumpets
over your burnt-

offerings,
and over the sacrifices of
your peace-offerings;
and they shall be to you
for a memorial
before your God:

I am the Lord your God,

חמישי

11. And it came to pass

in the second year,

in the second month,

on the twentieth day of
the month,
[that] the cloud arose

from over the tabernacle
of the testimony.

2. And the children of
Israel journeyed
according to their jour-
neys

from the wilderness of
Sinai;
and the cloud abode

in the wilderness of
Paran.

13. And they journeyed
[the first time]

by the order of the Lord,

by the hand of Moses.

יִתְקַעוּ בַחֲצֹצְרוֹת
וְהָיוּ לָכֶם

לְחֻקֹּת עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם:

9. וְכִי־תֵבֹאוּ מִלְחָמָה
בְּאֶרְצְכֶם

עַל־הַצָּר

הַצָּרֵר אֲתֶכֶם

וְהִרְעַתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת
וְנִזְכַּרְתֶּם

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְנִשְׁעַתֶּם מֵאֲיֻבֵיכֶם:

10. וּבְיוֹם שְׂמִחַתְכֶם
וּבְכָל־עֲדֵיכֶם

יִבְרָאֲשִׁי הַדְּשִׁיכֶם
וְתִקְעַתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת

עַל עֲלֹתֵיכֶם

וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם
וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן

לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

חמישי

11. וַיְהִי

בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי

בַּעֲשָׂרִים בַּחֹדֶשׁ

נִגְעָלָה הָעָנָן

מֵעַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת:

12. וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

לְמַסְעֵיהֶם

מִמִּדְבַּר סִינַי

וַיִּשְׁכֹּן הָעָנָן

בְּמִדְבַּר פָּאֲרָן:

13. וַיִּסְעוּ בְּרֵאשִׁיתָהּ

עַל־פִּי יְהוָה

בְּיַד־מֹשֶׁה:

they kept,

by the order of the Lord,

by the hand of Moses.

י

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Make thee

two trumpets of silver,

of beaten work thou
shalt make them;

and thou shalt have
[them]

for the calling of the
congregation,

and for the journeying
of the camps.

3. And when they shall¹
blow with [both of] them,

then shall gather them-
selves together unto thee

all the congregation

unto the door of the tent
of meeting.

4. But if they shall blow
with but one,

then shall gather them-
selves together unto thee

the chiefs,

the heads of the thou-
sands of Israel.

5. And when you shall
blow an alarm,

then shall journey the
camps

that encamp on the east
side.

6. And when you shall
blow an alarm

the second [time],

then shall journey the
camps

that encamp on the
south side;

an alarm they shall blow

for their journeys.

7. But when the
assembly is to be

assembled, }

you shall blow,

but you shall not sound
an alarm.

8. And Aaron's sons,

the priests,

שְׁמֹרוּ

עַל־פִּי יְהוָה

בְּיַד־מֹשֶׁה:

CAP. X.

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר:

2. עֲשֵׂה לָךְ

שְׁתֵּי חֲצֹצְרוֹת זָהָב

מִקְשָׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם

וְהָיוּ לָךְ

לְמִקְרָא הָעֵדֻה

וּלְמַסָּע

אֶת־הַמַּחֲנוֹת:

3. וְתִקְעוּ בָהֶן

וְנִוָּעְדוּ אִלֶּיךָ

כָּל־הָעֵדֻה

אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

4. וְאִם־בְּאַחַת יִתְקַעוּ

וְנִוָּעְדוּ אִלֶּיךָ

הַנְּשִׂאִים

רֹאשֵׁי אֲלָפֵי יִשְׂרָאֵל:

5. וְתִקְעַתֶּם תְּרוּעָה

וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת

הַהֵנִים קִדְמָה:

6. וְתִקְעַתֶּם תְּרוּעָה

שְׁנִיָּה

וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת

הַחֲנִים תְּיָמִנָּה

תְּרוּעָה יִתְקַעוּ

לְמַסְעֵיהֶם:

7. וּבְהִקְהִיל

אֶת־הַקָּהָל

תִּתְקַעוּ

וְלֹא תִרְעוּ:

8. וּבְנֵי אַהֲרֹן

הַכֹּהֲנִים

1) Or, blow them. 2) Or, blow but one. 3) Or, blow the trumpets. 4) Or adversary

Elishama the son of Ammihud.

23. And over the host

of the tribe of the children of Menasseh [was] Gamliel the son of Pedahzur.

24. And over the host

of the tribe of the children of Benjamin [was] Abidan the son of Gid'oni.

25. Then journeyed the standard of the camp of the children of Dan, rearward of all the camps according to their hosts;

and over his host [was]

Ahiezer the son of Ammishaddai.

26. And over the host

of the tribe of the children of Asher [was] Pagiel the son of Achran.

27. And over the host

of the tribe of the children of Naphtali [was] Ahira the son of Enan.

28. Thus were the journeyings of the children of Israel

according to their hosts;

and they journeyed.

29. And Moses said

to Hobab,

the son of Reuel the Midianite, the father-in-law of Moses:

We are journeying

unto the place

[of] which the Lord said:

I will give it to you;

come thou with us,

and we will do thee good;

for the Lord has spoken good concerning Israel.

30. And he said unto him:

אֶלְיָשָׁמַע בֶּן-עַמְיָהוּד
23. וְעַל צָבָא

נִמְשֵׁה בֶּן-מְנַשֶּׁה
בְּגַמְלִיֵּאל בֶּן-פְּדַחזוּר

24. וְעַל צָבָא

נִמְשֵׁה בֶּן-בִּימִן
אֲבִידָן בֶּן-גִּדְיוֹנִי :

25. וַיֵּסַע הָהָרָה

מַחֲנֵה בְנֵי-דָן
מֵאַחֶרֶת לְכָל-הַמַּחֲנֵה

לְצָבָאָתָם
וְעַל צָבָאוֹ

אֲחִיעֶזֶר בֶּן-עַמִּישַׁדַּי
26. וְעַל צָבָא

נִמְשֵׁה בֶּן-אַשֶׁר
פַּגִּיֵּאל בֶּן-אַחְרָן :

27. וְעַל צָבָא

נִמְשֵׁה בֶּן-נַפְתָּלִי
אֲחִירָע בֶּן-עֲנָן :

28. אֵלֶּה מִסְעֵי

בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
לְצָבָאָתָם

וַיֵּסָעוּ :

29. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
לְהוֹבָב

בֶּן-רְעוּאֵל הַמִּדְיָנִי
חָתָן מֹשֶׁה

נִמְצָאִים אֲנַחְנוּ
אֶת-הַמָּקוֹם

אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה
אֲתוּ אִתָּנוּ, לָכֶם

לַכָּה אֲתָנוּ
וְהַיָּטֵבנוּ לָהֶם

כִּי-יְהוָה דִּבְרָ-מֶלֶךְ
עַל-יִשְׂרָאֵל :

30. וַיֹּאמֶר אֵלָיו

14. And [there] journeyed the standard of the camp of the children of Judah at the first

according to their hosts;

and over his host [was]

Nahshon the son of Amminadab.

15. And over the host

of the tribe of the children of Issachar [was] Nethanel the son of Zuar.

16. And over the host

of the tribe of the children of Zebulun [was] Eliab the son of Helon.

17. Then was the tabernacle taken down; and [there] journeyed the sons of Gershon and the sons of Merari.

the carriers of the tabernacle.

18. Then journeyed the standard

of the camp of Reuben

according to their hosts;

and over his host [was]

Elizur the son of Shedeur.

19. And over the host

of the tribe of the sons of Simeon [was] Shelumiel

the son of Zurishaddai.

20. And over the host

of the tribe of the children of Gad [was] Eliasaph the son of Deuel.

21. Then journeyed the Kehathites,

the carriers of the sanctuary,

and [the others]¹ set up the tabernacle against their coming.

22. Then journeyed the standard

of the camp of the children of Ephraim according to their hosts;

and over his host [was]

14. וַיֵּסַע הָהָרָה

מַחֲנֵה בְנֵי-יְהוּדָה
בְּרָאשִׁיתָה

לְצָבָאָתָם
וְעַל-צָבָאוֹ

נַחֲשֹׁן בֶּן-עַמִּינָדָב :

15. וְעַל צָבָא

נִמְשֵׁה בֶּן-יִשַּׁשָּׁכָר
נֶתַנְאֵל בֶּן-זְאוּר :

16. וְעַל צָבָא

נִמְשֵׁה בֶּן-זְבֻלֹן
אֵילִיָּאב בֶּן-הֶלֶן :

17. וַהֲוֹרֵד הַמִּשְׁכָּן
וַיִּסְעוּ בְנֵי-גֵרְשֹׁן

וּבְנֵי מֵרָרִי

נֹשְׂאֵי הַמִּשְׁכָּן :

18. וַיֵּסַע הָהָרָה

מַחֲנֵה רְאוּבֵן
לְצָבָאָתָם

וְעַל צָבָאוֹ

אֵלִיזוּר בֶּן-שְׁדֵיאוּר
19. וְעַל צָבָא

נִמְשֵׁה בֶּן-שִׁמְעֹן

שְׁלֻמִּיֵּאל

בֶּן-זוּרִישַׁדַּי :

20. וְעַל צָבָא

נִמְשֵׁה בְנֵי-גָד
אֵלִיאֶשָׁף בֶּן-דְּעוּל :

21. וַיִּסְעוּ הַקֹּהָתִים

נֹשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ

וְהַקְּרֹמֹי אֶת-הַמִּשְׁכָּן

עַד-בָּאֵם :

22. וַיֵּסַע הָהָרָה

מַחֲנֵה בְנֵי אֶפְרַיִם
לְצָבָאָתָם

וְעַל צָבָאוֹ

¹ I. e., the sons of Gershon and Merari.

[unto] the myriads
of the thousands of
Israel.

יא

1. And the people were
as 'complaining bitterly
in the ears of the Lord;
and the Lord heard [it],
and his anger glowed;

and the fire of the
Lord burned against
them,

and it consumed

the uttermost part of
the camp.

2. And the people cried
unto Moses;

and Moses prayed

unto the Lord,

and the fire abated.

3. And they called
the name of that place
Tab'erah,

because the fire of the
Lord burned among
them.

4. And the mixed
multitude
that was in his midst
lusted exceedingly;

and [there] wept again

also the children of
Israel,
and they said:

Who will give us flesh to
eat?

5. We remember the fish,
which we used to eat in
Egypt
for nought;

the cucumbers,

and the melons,

and the leeks,

and the onions,

רַבּוֹת
אַרְבֵּי יִשְׂרָאֵל:

CAP. XI.

1. וַיְהִי הָעַם

כְּמִתְאַנְנִים בָּעַ

בְּאָזְנֵי יְהוָה

וַיִּשְׁמַע יְהוָה

וַיִּחַר אַפּוֹ

וַתִּבְעַר בָּם

אֵשׁ יְהוָה

וַתֹּאכַל

בְּקֵצָה מִמַּחֲנֶה:

2. וַיִּצְעַק הָעַם

אֶל-מֹשֶׁה

וַתִּפְלַל מֹשֶׁה

אֶל-יְהוָה

וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ:

3. וַיִּקְרָא

שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא

תַּבְּעֵרָה

כִּי-בִעַרָה בָּם

אֵשׁ יְהוָה:

4. וְהָאֶמְסָפָה

אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ

הִתְאַווּ תַּאֲוָה

וַיִּשְׁכּוּ וַיִּבְכּוּ

גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמְרוּ

מִי יִאֲכַלֵּנוּ בָשָׂר:

5. וְזָכַרְנוּ אֶת-הַדִּיָּה

אֲשֶׁר-נֹאכַךְ בְּמִצְרַיִם

הָנֵם

אֶת-הַקִּשְׁאִים

וְאֶת-הַמִּבְטָחִים

וְאֶת-הַחֲזָזִיר

וְאֶת-הַבָּצְלִים

I will not go;

but to my land,

and to my birth-place

I will go.

31. And he said:

Do not leave us, I pray
thee;
since thou knowest

how we are to encamp
in the wilderness,
and thou shalt be to us
instead of eyes.

32. And it shall be,

if thou go with us,

yea, it shall be,

[that] the same good

which the Lord may do
unto us,
we will do to thee.

33. And they journeyed
from the Lord's mount
a three days' journey;

and the ark of the
covenant of the Lord
journeyed before them

a three days' journey,
to seek out for them a
resting-place.

34. And the cloud of the
Lord
[was] upon them

by day,

when they journeyed

from the camp.

שִׁשִּׁי

35. And it came to pass,

when the ark journeyed,

that Moses said:

Rise up, O Lord,

and let thy enemies be
scattered;
and let thy haters flee

before thy face.

36. And when it rested,
he said:

Return, O Lord,

לֹא אֵלֶךְ

כִּי אֶם-אֶל-אֶרְצִי

וְאֶל-מִוְלַדְתִּי

אֵלֶךְ;

31. וַיֹּאמֶר

אַל-נָא תַעֲזֹב אֹתָנוּ

כִּי עֹלְכֵנוּ יָדַעְתָּ

חֲנִיתָנוּ בַּמִּדְבָּר

וְהָיִיתָ לָנוּ לְעֵינָם:

32. וְהָיָה

כִּי-תֵלֵךְ עִמָּנוּ

וְהָיָה

הטוב הווא

אֲשֶׁר יֵימִיב יי עִמָּנוּ

וְהַטַּבְנוּ לָךְ:

33. וַיִּסְעוּ מִהַר יְהוָה

דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים

וַאֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה

נֶסַע לִפְנֵיהֶם

דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים

לְתוֹר לָהֶם מִנוֹחָה:

34. וַעֲנַן יְהוָה

עָלֵיהֶם

יוֹמָם

בְּנִסְעָם

מִן-הַמַּחֲנֶה:

שִׁשִּׁי

35. וַיְהִי

בְּנִסְעַת הָאָרוֹן

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

קִימָה יְהוָה

וַיִּפְצְוּ אֹיְבָיָה

וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאוֹהֶם

מִפְנֵיךְ:

36. וּבִגְחָה יֹאמֶר

שׁוּבָה יְהוָה

1) Or, kindred. 2) Or, our places of encampment.

3) Or, rest. 4) Or, murmurers [speaking] evil.

12. Have I conceived
all this people?

have I brought them
forth,
that thou shouldst say
unto me:

Carry them in thy
bosom,
as the nursing-father
carries
the sucking child,

unto the land
which thou hast sworn
unto 'their fathers?

13. Whence should I have
flesh
to give

to all this people?
for they weep 'unto me,
saying:

Give us flesh,
that we may eat.

14. I am not able to bear
myself alone

all this people,
because it is too heavy
for me.

15. And if thus
thou 'do to me,
kill me, I pray thee, at
once,
if I have found favor

in thy eyes;
that I may not see my
wretchedness.

16. And the Lord said
unto Moses:
Gather to me

seventy men
of the elders of Israel,
whom thou knowest

'to be the elders of the
people,
and its officers;

and bring them
into the tent of meeting,

12. הֲאֵנִי הָרִיתִי
אֶת כָּל-הָעָם הַזֶּה
אֶבְיָאֵנִי יְלִדְתִּיהֶו
כִּי-תֹאמַר אֵלַי
שָׂאֵהוּ בְחִיקְךָ
כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאִמּוֹן
אֶת-הַיֹּלֵד
עַל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאֲבוֹתָיו :
13. מֵאֵינִי לִי בָשָׂר
לָתֵת
לְכָל-הָעָם הַזֶּה
כִּי-יִבְכּוּ עָלַי
לֵאמֹר
תִּנֶּה-לָּנוּ בָשָׂר
וְנֹאכְלָה :
14. לֹא-אֹכֵל אֲנִי
לְבַדִּי לֶשְׂאֹת
אֶת-כָּל-הָעָם הַזֶּה
כִּי כִבֵּד מִמֶּנִּי :
15. וְאִם-כֵּן תַּעֲשֶׂה לִּי
הֲרֹגֵנִי נָא הַיּוֹם
אֶם-מִצָּאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ
וְאַל-אַרְאֶה בְּרָעָתִי :
16. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
אֶסְפֶּה-לִּי
שִׁבְעִים אִישׁ
מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יָדָעְתָּ
כִּי-הֵם זִקְנֵי הָעָם
וְשֹׁמְרָיו
וְלָקַחְתָּ אֹתָם
אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד

and the garlic.

6. But now
our soul is 'dried away;
[there is] nothing at all,

only to the manna are
our eyes [directed].

7. And the manna
was like coriander seed,
and its appearance
like the appearance of
bdellium.

8. The people went
about,
and gathered [it],

and ground [it] in a
hand-mill,
or beat [it] in a mortar,

and boiled [it] in a pot,

and made [of] it cakes;
and its taste was

like the taste of 'cakes
[baked] with oil.

9. And when the dew 'fell
upon the camp
[in the] night,

the manna 'fell upon it.

10. And Moses heard
the people

weeping throughout
their families,
every man at the door
of his tent;

and the anger of the
Lord glowed greatly;
and in the eyes of Moses
it was displeasing.

11. And Moses said unto
the Lord:

Why hast thou done evil
to thy servant?
and why have I not
found favor

in thy eyes,

that thou layest

the burden

of all this people

upon me?

וְאֶת-הַשּׁוּמִימִים :
6. וְעַתָּה
נִפְשָׁנוּ יִבְשָׁה
אֵין כָּל
בְּרִיתִי
אֶל-הַמָּן עֵינֵינוּ :
7. וְהַמָּן
כְּזֶרַע-נֶזֶק הוּא
וְעִנּוּ
כַּעֲזוֹ הַבְּדֹלֶחַ :
8. שָׁמוּ הָעָם
וְלָקְחוּ
וַיִּמְחֲנוּ בִרְחִים
אוֹ דָּכוּ בְמוֹרָה
וַיִּשְׁלוּ בַפּוֹד
וַיַּעֲשׂוּ אֹתוֹ עֻגוֹת
וְהָיָה טַעְמוֹ
כַּמֶּעֶם לֶשֶׁת הַשֶּׁמֶן :
9. וּבִרְדַּת הַטֶּהֱ
עַל-הַמַּחֲנֶה
לַיְלָה
יָרַד הַמָּן עָלָיו :
10. וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה
אֶת הָעָם
בֹּכֶה לְמִשְׁפְּחֹתָיו
אִישׁ לְפֶתַח אֹהֶלוֹ
וַיִּחַר-אַף יְהוָה מְאֹד
וַיִּבְעֵר מֹשֶׁה רָע :
11. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְיָ
לָמָּה הִרְעִיתָ לַעֲבָדְךָ
וְלָמָּה לֹא-מִצָּאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ
לָשׁוֹם
אֶת-הַבִּשּׁוּא
כָּל-הָעָם הַזֶּה
עָלַי :

1) Or, faint. 2) Or, fresh oil. 3) Heb., came down. 4) Heb., his. 5) Or, around. 6) Or, deal with. 7) Heb., that they are the, etc.

out of Egypt.

21. And Moses said:

Six hundred thousand
foot-men

is the people,

in the midst of whom
I am;
and thou hast said:

Flesh I will give them,

that they may eat ^{2a}
whole month.22. Shall flocks and
herds be slaughtered
for them,that they may suffice for
them?or shall all the fish of
the sea be gathered
together for them,that they may suffice
for them?23. And the Lord said
unto Moses:

Is the Lord's hand short?

now shalt thou see

whether my word shall
come to pass unto thee
or not.

24. And Moses went out,

and he spoke unto the
people
the words of the Lord;

and he gathered

seventy men

of the elders of the
people,
and he set themround about the taber-
nacle.25. And the Lord came
down in the cloud,
and he spoke unto him,

and he took of the spirit

which [was] upon him,
and he put [it]

upon the seventy men,

the elders,

and it came to pass,

ממזרים:

21. ויאמר משה

שש מאות אלה

רגלי

העם

אשר אנכי בקרב

ואתה אמרת

כשר אתן להם

ואכלו חודש ימים:

22. הוצא ו בקר

ושחט להם

ומצא להם

אם את-כד דגן הים

ואסוף להם

ומצא להם:

23. ויאמר ייאל-משה

היד יהוה תקצר

עתה תראה

הימרה דברי

אם-לא:

24. ויצא משה

וידבר אל-העם

את דברי יהוה

ויאסף

שבעים איש

מזקני העם

ויעמד אתם

סביבת האהל:

25. ויורד יהוה בנב

ניד בר ארץ

ויאצל מן-הרוח

אשר עליו

ויקח

על-שבעים איש

הזקנים

ויהי

and let them stand there
with thee.

17. And I will come down,

and I will speak with
thee there;

and I will take

of the spirit

which is upon thee,

and I will put [it] upon
them;and they shall bear with
thee

the burden of the people,

and thou shalt not bear
thyself alone.18. And unto the people
thou shalt say;Sanctify yourselves
against to-morrow,

and you shall eat flesh;

for you have wept

in the ears of the Lord;

saying:

Who will give us flesh
to eat?for it was well with us
in Egypt;therefore the Lord will
give you flesh,

and you shall eat.

19. Not one day

shall you eat,

neither two days,

nor five days,

nor ten days,

nor twenty days.

20. But up to ^{2a} a whole
month,until it shall come out
at your nostrils,and it shall be loathsome
to you;because that you have
rejected

the Lord

who is among you,

and you have wept
before him, saying;

Why did we come forth

התנצחו עם עמך:

ו. וירדתי

ודברתי עמך שם

ואציתי

מן-הרוח

אשר עליך

ושמתי עליהם

וישאאו אתך

במשא העם

ולא תשא אתה

לבדך:

18. ואל-העם תאמר

התקדשו למחר

ואכלתם בשר

כי בבתים

באזני יהוה

גאמר

מי יאכלנו בשר

כי טוב לנו במצרים

ונתן יהוה לכם בשר

ואכלתם:

19. לא יום אחד

תאכלון

ולא ימים

ולא חמשה ימים

ולא עשרה ימים

ולא עשרים יום:

20. עד חודש ימים

עד אשר יצא

מאפכם

ויהיה לכם לזרא

וען כי-מאסתם

את-יהוה

אשר בקרבכם

ותבכו לפניו לאמר

למה זה יצאנו

1) Or, Hold yourselves ready. 2) Or, a month's days; or, a month's time. 3) Heb., from.

from the sea, מִן־הַיָּם
 and it scattered [them] וַיִּפְּסֵם עַל־הַמַּחֲנֶה
 over the camp, כִּדְרֹךְ יוֹם כֹּה
 about a day's journey on this side, וּכְדְרֹךְ יוֹם כֹּה
 and about a day's journey on the other side, סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה
 round about the camp, וּכְאַמְטֵים
 and about two cubits עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ;
 above the face of the earth. 32. And the people rose up
 all that day, כָּל־יְהוּדֵי הַהוּא
 and all the night, וְכָל־לַיְלָה
 and all the next day, וְכָל־יוֹם הַמָּחָרָה
 and they gathered the quails; וַיֵּאסְפוּ אֶת־הַשְּׁלִי
 he that gathered the least הַמִּמֶּעִיט
 gathered אֶסֶף
 ten homers; עֶשְׂרֵה חֲמֹרִים
 and they spread them abroad for themselves וַיִּשְׁמְחוּ דָהֵם שְׂמֹחַם
 round about the camp. סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה;
 33. The flesh הַבָּשָׂר
 was yet between their teeth, עוֹדֵנוּ בֵּין שִׁנָּיִם
 it was not yet chewed, מִסָּה וְיָבֵרָה
 when the anger of the Lord נֶאֱפָה יְהוָה
 glowed against the people הָרָה בָּעַם
 and the Lord smote the people וַיִּךְ יְהוָה בָּעַם
 [with] a very great plague. כִּכְּהָ רַבָּה מָאָד;
 34. And they called וַיִּקְרָא
 the name of that place אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם
 {הַהוּא
 קִבְרוֹת הַחַטָּאִים
 כי־שָׁם קָבְרוּ
 אֶת־הָעָם הַמִּתְאַוִּים;
 35. From Kibroth-hatta-avah מִקְבְּרוֹת הַחַטָּאוֹה
 the people journeyed [unto] Hazeroth; וַיִּסְעוּ הָעָם הַצִּירוֹת
 and they remained in Hazeroth. וַיֵּהְיוּ בַּחֲצִירוֹת;
 יב CAP. XII.
 1. And Miriam and Aaron {וַתְּדַבֵּר מִרְיָם
 spoke {וְאַהֲרֹן

when the spirit rested upon them, כְּנֻחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ
 that they prophesied, וַיִּתְנַבְּאוּ
 but they did so no more. וְלֹא יָסְפוּ;
 26. But [there] remained 26. וַיִּשְׁאָרוּ
 two men שְׁנֵי אַנְשִׁים
 in the tent, בַּמַּחֲנֶה
 the name of the one was Eldad, וְשֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד
 and the name of the other Medad; וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מֵידָד
 and the spirit rested upon them; וַתֵּנַח עֲלֵיהֶם הָרוּחַ
 and they were of those that were written down, וְהֵמָּה בְּכַתְּבִים
 but they had not gone out unto the tent; וְלֹא יָצְאוּ הָאֶחָלָה
 and they prophesied in the camp. וַיִּתְנַבְּאוּ בַּמַּחֲנֶה;
 27. And [there] ran a young man, 27. וַיֵּרֶץ תַּנְעֹר
 and he told ^{to} Moses, וַיַּגִּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
 and said: אֶלְדָּד וּמֵידָד
 Eldad and Medad
 are prophesying in the camp. מִתְנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה;
 28. And [there] answered 28. וַיַּעַן
 Joshua the son of Nun, יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון
 the ²attendant of Moses, מִשְׁרֵת מֹשֶׁה
³one of his chosen men, מִבְּחָרָיו
 and he said: וַיֹּאמֶר
 My lord Moses, forbid them. אֲלֹנִי מֹשֶׁה פְּדָאם;
 29. And Moses said to him: 29. וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה
 Art thou jealous for my sake? הֲמִקְנָא אֶתָּה לִי
 ומִי יִתֵּן
 would that all the {פְּדָעִם יְהוָה נְבִיאִים
 people of the Lord {כִּי־יִתֵּן יְהוָה
 were prophets, {אֶת־רוּחוֹ
 that the Lord would put עֲלֵיהֶם;
 his spirit שְׁבִיעִי
 upon them! שְׁבִיעִי
 30. And Moses retired 30. וַיֵּאסֶף מֹשֶׁה
 into the camp, אֶל־הַמַּחֲנֶה
 he and the elders of Israel. הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל;
 31. And a wind went forth 31. וְרוּחַ נִסָּע
 from the Lord, מֵאֵת יְהוָה
 and it brought quails וַיָּבִיז שְׁלִימִם

1) Or, not cease. 2) Or, minister; or, servant.
 3) I. e., the graves of lust.

3) Or, from his youth. 4) Or, let [them] fall, etc

in all my house is he faithful.

8. Mouth to mouth

I speak with him,

even evidently,

and not in dark speeches;

and the form of the Lord does he behold;

why then were you not afraid

to speak against my servant, against Moses?

9. And the anger of the Lord glowed, and he went away.

10. And the cloud departed from above the tent,

and, behold, Miriam

[was] leprous [white] as snow;

and Aaron turned unto Miriam,

and, behold, [she was] leprous.

11. And Aaron said

unto Moses:

Oh, my Lord,

lay not, I pray thee, upon us

a sin,

for that we have done foolishly,

and for that we have sinned.

12. Let her not be, I pray thee, like the dead, that, at his coming forth

out of his mother's womb,

half of his flesh is consumed.

13. And Moses cried

unto the Lord,

saying:

O God, I pray thee,

deal her, I pray thee,

מפטר

14. And the Lord spoke unto Moses:

If her father

בכל ביתי נאמן הוא

8. פה פה אף-פה

אדבר-בו

ומראה

ורא בחידת

ותמנת יהוה יביט

ומדוע לא יראתם

לדבר בעבדי

במשה:

9. ויחר-אף יהוה בם

וילך:

10. והענן סר

מעל האהל

והנה מרים

מ צ ר ע ת פשלג

ויפן אהרן אל-מרים

והנה מצרעת:

11. ויאמר אהרן

אל-משה

כי אדני

אל-נא תשית עלינו

הטאת

אשר נואננו

ואשר הטאנו:

12. אל-נא תהי כפמת

אשר בצאתו

מרחם אמו

ויאכל הצי בשרו:

13. ויצעק משה

אל-יהוה

לאמר

אל-נא

רפא נא לה:

מפטר

14. ויאמר יי אל-משה

ואביה

against Moses

on account of the ¹Cushite woman

whom he had married;

for he had married a ²Cushite woman.

2. And they said:

Has the Lord indeed spoken only ²with Moses?

has he not spoken also ²with us? and the Lord heard [it].

3. But the man Moses

[was] very meek,

above all the men

that [were] upon the face of the earth.

4. And the Lord spoke suddenly

unto Moses, and unto Aaron,

and unto Miriam:

Come out you three

unto the tent of meeting;

and they three came out.

5. And the Lord came down

in a pillar of cloud,

and he stood

[at] the door of the tent,

and he ³called Aaron and Miriam,

and both of them came forth.

6. And he said:

Hear now my words:

if there be a prophet among you, [I], the Lord,

in vision

I make myself known unto him,

in dream I speak with him.

7. Not so is my servant Moses,

במשה

על-אדות

האשה הכשית

אשר לקח

כי-אשה כשית לקח

2. ויאמרו

הרב אף-במשה

דבר יהוה

הלא גם-בנו דבר

נישמע יהוה:

3. והאיש משה

ענו מאד

מ כל האדם

אשר על-פני

הארמה:

4. ניאמר יי פתאום

אל-משה ואל-אהרן

ואל-מרים

צאו שלשתכם

אל-אהל מועד

ויצאו שלשתם:

5. ויכרד יהוה

בעמוד ענן

ויעמד

פתח האהל

ויקרא

אהרן ומרים

ויצאו שניהם:

6. ויאמר

שמעו-נא דברי

אם-יהוה נביאכם

יהוה

במראה

אני אתודע

בחקום אדבר-בו:

7. לא-כן עבדי משה

4. And these [were] their names:
Of the tribe of Reuben,
Shammua the son of Zaccur.
5. Of the tribe of Simeon,
Shaphat the son of Hori.
6. Of the tribe of Judah,
Caleb the son of Jephunneh.
7. Of the tribe of Issachar,
Igal the son of Joseph.
8. Of the tribe of Ephraim,
Hoshea the son of Nun.
9. Of the tribe of Benjamin,
Palti the son of Raphu.
10. Of the tribe of Zebulun,
Gaddiel the son of Sodi.
11. Of the tribe of Joseph, [namely] of the tribe of Menasseh,
Gaddi the son of Susi.
12. Of the tribe of Dan,
Ammiel the son of Gemalli.
13. Of the tribe of Asher,
Sethur the son of Michael.
14. Of the tribe of Naphtali,
Nahbi the son of Vophsi.
15. Of the tribe of Gad,
Geuel the son of Machi.
16. These are the names of the men
whom Moses sent
to spy out the land;
and Moses called
Hoshea the son of Nun
Joshua.
17. And Moses sent them
to spy out the land of Canaan,
and he said unto them:

4. וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם
לְמִשְׁפַּחַת רְאוּבֵן
שָׁמוּעַ בֶּן-זַכּוּר :
5. לְמִשְׁפַּחַת שִׁמְעוֹן
שָׁפַט בֶּן-חֹרִי :
6. לְמִשְׁפַּחַת יְהוּדָה
כָּלֵב בֶּן-יִפְנִה :
7. לְמִשְׁפַּחַת יִשָּׁשָׁכָר
יִגָּל בֶּן-יוֹסֵף :
8. לְמִשְׁפַּחַת אֶפְרַיִם
חֹשֶׁעַ בֶּן-נּוּן :
9. לְמִשְׁפַּחַת בִּנְיָמִן
פַּלְטִי בֶן-רָפּוּא :
10. לְמִשְׁפַּחַת זְבֻלֻן
גַּדְיֵאל בֶּן-סוּדִי :
11. לְמִשְׁפַּחַת יוֹסֵף
לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה
גַּדִּי בֶן-סוּסִי :
12. לְמִשְׁפַּחַת דָּן
עֲמִיאל בֶּן-גִּמְלִי :
13. לְמִשְׁפַּחַת אָשֶׁר
סֶתוּר בֶּן-מִיכָאֵל :
14. לְמִשְׁפַּחַת נַפְתָּלִי
נַחֲבִי בֶן-וּפְסִי :
15. לְמִשְׁפַּחַת גָּד
גִּעּוּל בֶּן-מַכִּי :
16. אֵלֶּה שְׁמוֹת
הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר-שָׁלַח מֹשֶׁה
לְתוֹר אֶת-הָאָרֶץ
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
לְחֹשֶׁעַ בֶּן-נּוּן
יְהוֹשֻׁעַ :
17. וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה
לְתוֹר אֶת-אָרֶץ כְּנָעַן
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

had but spit in her face,
would she not be
ashamed
seven days?
let her be shut up seven
days
outside of the camp,
and after that she shall
be brought in [again].
15. And Miriam was shut
up
outside of the camp
seven days;
and the people did not
journey
until Miriam was
brought in [again].
16. And afterward the
people journeyed
from Hazeroth,
and they encamped
in the wilderness of
Paran.

SHELACH

יג

CAP. XIII.

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:
2. Send thou men,
that they may spy out
the land of Canaan,
which I give
to the children of Israel;
one man,
one man
of [every] tribe of their
fathers
you shall send,
every one [that is] a
chief among them.
3. And Moses sent them
from the wilderness of
Paran
by the order of the Lord;
all of them men
[who] were the heads of
the children of Israel.

יָקָק יָרַק בְּפָנֶיהָ
הֲלֹא תִבְחֶם
שִׁבְעַת יָמִים
תִּסָּגֵר שְׁבֻעַת יָמִים
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
וְאַחֵר תֵּאָסֶף :
15. וּתִסָּגֵר מִרְיָם
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
שִׁבְעַת יָמִים
וְהָעָם לֹא נָסַע
עַד-הֵאָסֶף מִרְיָם :
16. וְאַחֵר נָסְעוּ הָעָם
מִחֲזֵרוֹת
וַיַּחֲנוּ
בְּמִדְבַר פָּאָרָן :
שְׁלַח לָהּ

1. וַיְדַבֵּר יי' אֶל-מֹשֶׁה
דַּאמֹר :
2. שְׁלַח לָהּ אַנְשִׁים
וַיִּתְּרוּ
אֶת-אָרֶץ כְּנָעַן
אֲשֶׁר-אֲנִי נָתַן
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אִישׁ אֶחָד
אִישׁ אֶחָד
לְמִשְׁפַּחַת אֲבוֹתָיו
וְשֵׁלַח הוּ
כָל נָשִׂיא בְּהֶם :
3. וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה
מִמִּדְבַר פָּאָרָן
עַל-פִּי יְהוָה
כָּלֶם אַנְשִׁים
רָאשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
הָהֵם :

22. And they went up
into the South,
and they came unto
Hebron;
and there [were]

Ahiman, Sheshai, and
Talmi,
the children of Anak;

(now Hebron

was built seven years
before Zoan [in] Egypt).

23. And they came

unto the valley of Eshcol,
and they cut down from
there a branch
with one cluster of
grapes,
and they carried it on a
barrow
between two

[they brought] also of the
pomegranates
and of the figs.

24. That place

they called the valley of
Eshcol,
on account of the branch

which the children of
Israel cut down from
there. }

25. And they returned

from spying out the land

at the end of forty days.

26. And they went,

and they came

unto Moses, and unto
Aaron,

and unto all the
congregation
of the children of Israel,

unto the wilderness of
Paran,
to Kadesh;

and they brought back
word [unto] them

and [unto] all the con-
gregation,
and they showed them

the fruit of the land.

27. And they told him.

22. וַיַּעֲלוּ בְנֵגֶב

וַיָּבֹאוּ עַד־חֶבְרוֹן

וַיֵּשְׁבּוּ

אֲחִימָן וְשֵׁשַׁי וְתַלְמִי

יְדִידֵי הָעָנָק

וְחֶבְרוֹן

שֶׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה

לִפְנֵי זֶעֶן מִצְרַיִם :

23. וַיָּבֹאוּ

עַד־נַחַל אֶשְׁכּוֹל

וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זֶמְרָה

וְאֶשְׁכּוֹל עֵנָבִים אֶחָד

וַיִּשְׂאוּהוּ בַמִּזְמָה

בֵּין שְׁנֵי

וּמִן־הָרִמּוֹנִים

וּמִן־הַתְּאֵנִים :

24. לַמָּקוֹם הַהוּא

קָרָא נַחַל אֶשְׁכּוֹל

עַל אֲדָוַת הָאֶשְׁכּוֹל

אֲשֶׁר־כָּרְתוּ מִשָּׁם

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

25. וַיָּשֻׁבוּ

מִתּוֹר הָאָרֶץ

מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם :

26. וַיֵּלְכוּ

וַיָּבֹאוּ

אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן

וְאֶל־כָּל־עֵדֻת

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֶל־מִדְבַּר פָּאֲרָן

קִדְשָׁה

וַיָּשִׁיבוּ אֹתָם דְּבָר

וְאֶת־כָּל־הַתַּעֲוָה

וַיֹּרְאוּם

אֶת־פְּרִי הָאָרֶץ :

27. וַיְסַפְּרוּ־לוֹ

Get you up this way
into the South,
and go up into the
mountain.

18. And see

the land,

what it is;

and the people

that dwell upon it,

whether they² are strong

or weak,

whether they³ are few

or many.

19. And what the land is

that⁴ they dwell therein,

whether it is good

or bad;

and what the cities are

in which⁴ they dwell. }

whether in camps,

or in strongholds.

20. And what the land is,

whether it is fat

or lean,

whether there is wood
therein,

or not;

and⁵ strengthen your-
selves,

and bring

of the fruit of the land;

now the time [was]

the time of the first ripe
grapes.

שְׁנֵי

21. And they went up,

and they spied out
the land

from the wilderness of
Zin

unto Rehob,

to the entrance of
Hamath.

עָלוּ זֶה בְּנֵגֶב
וַעֲלִיתֶם אֶת־הַהָר :

18. וּרְאִיתֶם

אֶת־הָאָרֶץ

מֵה־הָהוּא

וְאֶת־הָעָם

הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ

הַחֹזֵק הוּא

הַר־פָּה

הַמְעַט הוּא

אִם־רַב :

19. וּמָה הָאָרֶץ

אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהּ

הַטּוֹבָה הִיא

אִם־רָעָה

וּמָה הָעִירִים

אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב

בָּהֶנָּה

הַבְּמַחֲנִים

אִם בְּמַבְצָרִים :

20. וּמָה הָאָרֶץ

הַשְׂמֵנָה הוּא

אִם־רָחָה

הַיֹּשֵׁב־בָּהּ עַל

אִם־אֵין

וְהַחֲזִקְתֶּם

וַיִּקְחֶתֶם

מִפְרֵי הָאָרֶץ

וּהַיּוֹמִים

יָמִי בַפְּרִי עֵנָבִים :

שְׁנֵי

21. וַיַּעֲלוּ

וַיִּתְּרוּ אֶת־הָאָרֶץ

מִבְּדֵבֶר־זִין

עַד־רְחֹב

קְדָא חֲמַת :

2) Or. by 1) Or hill-country. 3) Heb., is. 4) Heb., be 5) Or. encourage 6) Or. staff 7) L. e., a cluster

unto the children of Israel,
saying:
The land,
through which we have
passed
to spy it out,
is a land
that consumes its inhab-
itants;
and all the people
that we saw in it
[are] men of [great]
statute.
33. And there we saw
the ⁴Nephilim,
the sons of Anak,
who [come] of the
⁴Nephilim;
and we were in our own
eyes
as grasshoppers,
and so were we in their
eyes.

יך

{ And all the congre-
gation lifted up ⁴their
voice, and cried aloud; }
and the people wept
(In) that night.
2. And [there] murmured
against Moses and
against Aaron
all the children of Israel,
and all the congre-
gation said unto them: }
Would that we had died
in the land of Egypt!
or in this wilderness
would that we had died!

3. And why does the
Lord bring us
into this land,
to fall by the sword?
our wives and our
little ones

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר
הָאֲרֶץ
אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ
לְדֹת אֹתָהּ
אֲרֶץ
אֹכֶלֶת יֹשְׁבֶיהָ הִוא
וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר־רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ
אֲנִישׁ מִדּוֹת :
33. וַיֵּשֶׁם רָאִינוּ
אֶת־הַנְּפִילִים
בְּנֵי עֲנָק
מִן־הַנְּפִלִים
וַנְּהִי בְּעֵינֵינוּ
כַּחֲסִידִים
וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם :
CAP. XIV.
1. וַתִּשָּׂא כָל־הָעֵדָה
וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם
וַיִּבְכּוּ הָעָם
בְּלֵילָה הַהוּא :
2. וַיִּלֹּנוּ
עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם
כָּל־הָעֵדָה
לֵאמֹר
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה
לֵאמֹר
3. וְלָמָּה יְהוָה
מְבִיא אֹתָנוּ
אֶל־הָאֲרֶץ הַזֹּאת
לְנַפֵּל בַּחֶרֶב
וְנִשְׁמְנוּ וְנִשְׁמְנוּ

and they said:
We came unto the land
whither thou hast sent
us,
and ¹surely
it flows [with] milk and
honey;
and this is its fruit.
28. Nevertheless strong
is the people
that dwell in the land,
and the cities are forti-
fied,
[and] very great,
and also the children of
Anak
we have seen there.
29. Amalek dwells
in the land of the South,
and the Hittite,
and the Jebusite, and
the Emorite,
dwell in the mountain;
and the Canaanite
dwells by the sea,
and by the side of the
Jordan.
30. And Caleb stilled
the people,
²before Moses,
and he said:
We will easily go up,
and we will possess it;
for we are well able to
overcome it.
31. But the men
that went up with him
said:
We are not able to go up
against the people,
for ²they are stronger
than we.
32. And they brought up
an evil report of the
land
which they had spied
out

וַיֹּאמְרוּ
בָּאוּנוּ אֶל־הָאֲרֶץ
אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ
וְגַם
וְכַת חֶלֶב וְדֶבֶשׁ הִוא
וְהִיא פְּרִיָּהּ :
28. אָמָם כִּי־עַן הָעָם
חֲזָקִים בְּאֶרֶץ
וְהָעִירִים בְּצֻרוֹת
גְּדֹלַת מְאֹד
וְגַם־יְלְדֵי הָעֲנָק
רָאִינוּ שָׁם :
29. עַמְלֵק יוֹשֵׁב
בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב
וְהִיטִי
וְהַיְבוּסִי וְהָעַמֹּרִי
יֹשֵׁב בְּהָר
וְהַכְּנַעֲנִי
יֹשֵׁב עַל־הַיָּם
וְעַד יַד תִּירְהוֹן :
30. וַיִּחַם כָּל־בְּנֵי
אֶת־הָעָם
אֶל־מֹשֶׁה
וַיֹּאמְרוּ
עֲלֵה נַעֲלֵה
וַיִּרְשְׁנוּ אֹתָהּ
כִּי־כֹל נוֹכָח לָהּ :
31. וְהָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר־עָלוּ עִמּוֹ
אָמְרוּ
לֹא נוֹכָח לַעֲלֹת
אֶל־הָעָם
כִּי־חָזָק הִוא מִמֶּנּוּ :
32. וַיָּבִיאוּ
דִּבְתֵּי הָאֲרֶץ
אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ

1) Heb., also. 2) Or. toward. 3) Heb., he is. 4) Or, giants. 5) Heb., and gave out their voice

the people of the land;
for they are ²our bread;
their ³defence has de-
parted from them,
but with us is the Lord;
do not fear them.

10. And all the congre-
gation said
to stone them with
stones,
when the glory of the
Lord
appeared in the tent of
meeting
unto all the children of
Israel.
11. And the Lord said
unto Moses:
How long will despise
me
this people?

and how long
will they not believe in
me,
for all the signs

which I have ⁴done in
their midst.

12. I will smite ⁵them
with the pestilence,
and I will ⁶destroy
them,
and I will make [of] thee

a greater and a mightier
nation than ⁷they are.

13. And Moses said unto
the Lord:
But the Egyptians will
hear [it];
--for thou hast brought
up with thy power
this people
from ⁸their midst.--

14. And they will tell
unto the inhabitant[s]
of this land,

[who] have heard that
thou, Lord,
[art] in the midst of this
people,
that eye to eye

thou, Lord, art seen,
and thy cloud stands
over them,
and in a pillar of cloud

את-עם הארץ
כי לחמנו הם
סר צדם משליהם
ויהיה אתנו
אל-תיראם :

10. ויאמרו כל-העדה
לרגום אתם באבנים
ובכבוד יהוה

נראה באהל מועד
אז-כל-בני ישראל :
11. ויאמר יי-ארמשה

עד-אנה יגאאני
העם הזה
ועד-אנה
לא-יאמינו לי

בכל האותות
אשר עשיתי בקרב
12. אבננו בדבר
ואורשנו

ואעשה אתה
לנוי גדול ועצום
{ ממונו :

13. ויאמר משה אר-יי
ושמעו מצרים
ב-העלית בכהן
את-העם הזה

מקרבו :
14. ואמרו
אל-יושב
הארץ הזאת

שמעו קר-אתה יהוה
בקרב העם הזה
אשר-עין בעין
נראה ואתה יהוה

ועננה עמך עליהם
ובעמוד ענן

will be (for) a prey!

were it not better for us
[to] return to Egypt?

4. And they said

one to another:

Let us appoint a ⁹chief,

and let us return to
Egypt.

5. Then Moses and Aaron
fell

upon their faces

before all the assembly

of the congregation of
the children of Israel.

6. And Joshua the son
of Nun

and Caleb the son of
Jephunneh,

of those that had spied
out

the land,

rent their garments.

7. And they said

unto all the congregation

of the children of Israel,

saying:

The land,

through which we have
passed

to spy it out,

this land is exceedingly
good.

שלישי

8. If the Lord delight in
us,

then he will bring us

into this land,

and he will give it to us;

a land

which flows

[with] milk and honey.

9. Only against the Lord

do not rebel,

and you do not fear

יהיו לבן

הלא טוב לנו
שוב מצרימה :

4. ויאמרו

איש אל-אחיו

ננתה ראש

ונשובה מצרימה :

5. ויפל משה ואהרן

על-פניהם

לפני כל-קהל

עדת בני ישראל :

6. ויהושע בן-נון

וכלב בן-יפנה

מן-הספרים

את-הארץ

קרעו בגדיהם :

7. ויאמרו

אל-כל-עדת

בני-ישראל

כאמר

הארץ

אשר עברנו בה

לתור אתה

טובה הארץ

מאד מאד :

שלישי

8. אם-יסתפח בנו יהוה

והביא אתנו

אר-הארץ הזאת

ונתנה לנו

ארץ

אשר-היא זבת

חלב ודבש :

9. אך ביהוה

א-תמרדו

ואתם א-תיראו

1) Heb., head. 2) Or, bread for us
3) inherit: or, root him out 4) Or, he is

3) Heb., shadow. 4) Or, shown. 5) Or, his. 6) Or, him

11. But, as I live,

and [as] all the earth
is filled [with] the glo-
ry of the Lord.

22. That all the men

who have seen my glory,

and my signs,

which I have done

in Egypt and in the
wilderness,

yet have tempted me

these ten times,

and have not hearkened
to my voice.

23. Surely they shall
not see

the land

which I have sworn

to their fathers,

and all those that
despised me
shall not see it.

24. But my servant
Caleb,
because [there] was

another spirit with him,

and he has followed me
fully,

therefore I will bring
him

into the land

whereinto he went;

and his seed shall
possess it.

25. Now the Amalekite

and the Canaanite

dwell in the valley:

to-morrow turn you,

and journey [to] the
wilderness

[by] the way of the Red
Sea.

רביעי

26. And the Lord spoke

unto Moses and unto
Aaron,

saying:

27. How long [shall I
bear]

21. ואולם חיי אני

וימלא כבוד יהוה

את פל הארץ :

22. כי כלה אנשים

הראים את כבדי

ואת אותתי

אשר עשיתי

במצרים ובמדבר

וינסו אותי

ועשיתי עשר פעמים

ולא שמעו בקולי :

23. אם יראו

את הארץ

אשר נשבעתי

לאבותם

וכרמנאצי

לא יראוהו :

24. ועבדי כלב

עקב היתה

רוח אחרת עמו

וימלא אחרי

והביאתיו

אל הארץ

אשר בא נחמה

וירעו וירשנה :

25. והעמלקי

והכנעני

יושב בעמק

מחר פנו

וסעו לכם המדבר

הדרך ים סוף :

רביעי

26. וידבר יהוה

אל משה ואהרן

לאמר :

27. עד מתי

thou goest before them

by day,

and in a pillar of cloud
[by] night,

15. That thou hast killed

this people

as one men,

then will say the nations

that have heard

thy fame,

saying:

16. Because the Lord was
not able

to bring

this people

into the land

which he has sworn to
them,

therefore he has slaughter-
ed them in the wilderness.

17. And now, I pray thee,
let be great

the power of the Lord,

as thou hast spoken,

saying:

18. The Lord is 'slow of
anger,

and great in kindness,

forgiving iniquity, and
transgression;

but who will by no means
clear [the guilty].

visiting the iniquity of
fathers

upon children,

upon a third [generation]

and upon a fourth
[generation].

19. Pardon, I pray thee,

the iniquity of this
people

according to the great-
ness of thy kindness,

and as thou hast for-
given

(to) this people,

from Egypt even until
now.

20. And the Lord said:

I have pardoned accord-
ing to thy word.

אתה הנה לפניך

יום

ובעמוד אש לילה :

15. והמתה

את העם הזה

כאיש אחד

ואמרו הגוים

אשר שמעו

את שמעך

לאמר :

16. מפני כי יכלת יהוה

להביא

את העם הזה

אל הארץ

אשר נשבע להם

וישחטם במדבר :

17. ועתה יגדל נא

כח אדני

באשר דברת

לאמר :

18. יהוה ארך אפים

ורב חסד

נשא עון ופשע

ונקה לא ינקו

פקד עון אבות

עד בנים

על שלשים

ועל דבקים :

19. סחך נא

לעון העם הזה

כנדל חסדך

וכאשר נשאתה

לעם הזה

ממצרים ועד הנה :

20. ויאמר יהוה

סלחתי כדברך :

1) Or, long-suffering.

shall fall in this wilderness.

33. And your children

shall ³wander about in the wilderness forty years,

and they shall bear your whoredoms, until your ¹carcasses be ⁴consumed in the wilderness.

34. After the number of the days [in] which you have spied out

the land,

[even] forty days,

a day for a year,

a day for a year, you shall bear your iniquities, [even] forty years;

and you shall know ⁵my alienation.

35. I, the Lord, have spoken, surely this I will do

to all this evil congregation,

that are gathered together against me: in this wilderness they shall be ⁴consumed, and there they shall die.

36.—And the men,

whom Moses sent

to spy out the land,

and they returned,

and they caused all the congregation to murmur against him {

by bringing up an evil report against the land.

37. [Even] those men died, [who] have brought up

an evil report of the land, in the plague

before the Lord.

יפלו במדבר הזה :

33. ובניכם יהיו רעים במדבר

ארבעים שנה

ונשאו את זנותיכם

עד תם פגריכם במדבר :

34. במספר הימים אשר תרתם

את הארץ ארבעים יום

יום לשנה יום לשנה

תשאו את עונותיכם ארבעים שנה

וידעתם את חנואתי

35. אני יהוה דברתי

אם לא זאת אעשה

דכל העדה הרעה הזאת

הנעושים עמי במדבר הזה יתמו

ושם ימתו :

36. והנאנשים אשר שלח משה

לתור את הארץ וישבו

ונידנו עליו את תכלת העדה

להוציא דבה על הארץ :

37. וימתו האנשים מוציא דבת הארץ רעה במגפה

דפגו יהוה :

with this evil congregation,

who are murmuring

against me?

the murmurings

of the children of Israel,

which they are murmuring

against me,

I have heard.

28. Say unto them:

As I live,

says the Lord,

surely as you have spoken {

in my ears,

so I will do to you.

29. In this wilderness

shall fall your ¹carcasses,

and all your numbered,

according to your whole number,

from twenty years old

and upward,

that have murmured against me.

30. Surely you shall [not] come

into the land,

[concerning] which I raised

my hand²

to let you dwell therein

save Caleb the son of Jephunneh,

and Joshua the son of Nun.

31. But your little ones,

[of] whom you said:

They shall be (for) a prey,

them I will bring in,

and they shall know the land

which you have rejected.

32. But as for you, your ¹carcasses

לעדה הרעה הזאת אשר המה מדינים עמי

את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עמי

שמעתי :

28. אמר אלי

נאם יהוה אמ—לא

באשר דברתם באזני

29. במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקריכם

דכל מספרכם מן עשרים שנה ומעלה

אשר הלינתם עמי :

30. אם—אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי

לשבן אתכם בה בי אם—כלב בן יפנה

ויהושע בן נון :

31. ומפכם אשר אמרתם

דבן יהוה ותביאתי אתם ידעו את הארץ

אשר מאסתם בה :

32. ופגריכם אתם

1) Or. dead bodies. 2) I. e., I swore. 3) Heb., feeding, etc 4) Heb., ended. 5) Or. the revoking (preach) of my promise; my withdrawal of protection.

but the ark of the covenant of the Lord, and Moses,

did not ²move

from the midst of the camp.

45. Then came down the Amalekite and the Canaanite

that dwell in that mountain, and they smote them,

and they beat them down unto Hormah.

טו

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:

2. Speak

unto the children of Israel, and say unto them:

When you shall come into the land

of your habitations, which I give to you.

3. And you will ³prepare

a fire-offering to the Lord,

a burnt-offering, or a sacrifice, for a special vow,

or as a freewill-offering,

or in your set feasts,

to ³prepare

a sweet savor to the Lord,

of the herd,

or of the flock.

4. Then shall offer

he that offers his oblation to the Lord a meal-offering of a tenth [of an ephah] fine flour mingled

with the fourth part of a hin of oil.

5. And wine for the drink-offering, the fourth part of a hin,

וַאֲרֹנֹן בְּרִית־יְהוָה
וּמֹשֶׁה
לֹא־מָשָׁו

מִקֵּרֶב הַמַּחֲנֶה:
וַיֵּרֶד הָעַמְלֵקִי
וְהַכְנַעֲנִי

הַיֹּשֵׁב בְּהָר הַהוּא
וַיַּכּוּם
וַיַּבְתּוּם עַד־הַחֲרָמָה:

CAP. XV.

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר:
2. דַּבֵּר

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
כִּי תָבֹאוּ
אֶל־אֶרֶץ
מִוִּשְׁבֵיכֶם
אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם:

3. וַעֲשִׂיתֶם
אֵשֶׁה לַיהוָה
עֹלָה אוֹ־זֶבֶח
לְפָנֶי־יְהוָה
אוֹ בְּנִדְכָה
אוֹ בְּמַעֲרִיכֶם
לְעֹשׂוֹת

רִיחַ נִיחֹם לַיהוָה
מִן־הַבָּקָר
אוֹ מִן־הַצֹּאן:
4. וְהִקְרִיב

הַמִּקְרִיב קָרְבָּנוֹ לַיהוָה
מִנְחָה סֶלֶת עֲשׂוֹן
בְּלוֹל

בְּרִבְעִית הַחֵיִן שֶׁמֶן
וְיַיִן בְּרִבְעִית
בְּהֵי

38. But Joshua the son of Nun, and Caleb the son of Jephunneh, remained alive

of those men

who went

to spy out the land. —

39. And Moses spoke

these words

unto all the children of Israel; and the people mourned greatly.

40. And they rose up early in the morning, and they went up

unto the top of the mountain, saying:

Lo, here we are,

and we will go up unto the place [of] which the Lord has spoken; for we have sinned.

41. And Moses said:

Why now

do you transgress

the order of the Lord,

seeing it shall not prosper?

42. Do not go up;

for the Lord is not in your midst; that you may not be smitten down before your enemies.

43. For the Amalekite

and the Canaanite

are there before you,

and you shall fall by the sword;

since you have turned back from following the Lord,

therefore the Lord will not be with you.

44. Yet they presumed to go up unto the top of the mountain;

38. וַיְהִי־שָׁע בִּן־נוּן
וְכָלֵב בֶּן־יֶפְתָּנֶה
חִיּוּ

מִן־הַאֲנָשִׁים הָהֵם
הַהֹלְכִים
לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ:

39. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם מְאֹד:

40. וַיִּשְׁתָּמוּ מֶמָּוֶה
בִּבְקֹר
וַיַּעֲלוּ
אֶל־רֹאשׁ־הַהָר

לֵאמֹר
הִנֵּנוּ

וְעָלִינוּ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה
כִּי חָטָאנוּ:

41. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
לָמָּה זֶה
תַּעֲבֹרְתֶם עֲבָרִים
אֶת־פִּי יְהוָה

וְהוּא לֹא תִצְלָח:
42. אַל־תַּעֲלוּ

כִּי אִין יְיָ בְּקִרְבְּכֶם
לֹא תִנָּצֹף
לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם;

43. כִּי הָעַמְלֵקִי
וְהַכְנַעֲנִי
שָׁם לִפְנֵיכֶם

וַיִּפְּלֻכֶם בַּחֶרֶב
כִּי־עַל־כֵּן שָׁבַתֶם
מֵאַחֲרֵי יְהוָה

וְלֹא־יְהִי יְיָ עִמָּכֶם:
44. וַיִּשְׁמְדוּ לַעֲלֹת
אֶל־רֹאשׁ־הַהָר

1) Or, persisted. 2) Or, depart. 3) Or, offer; Heb., make.

so shall you do to [every] one

according to their number.

13. Every native

shall do these [things] after this manner, in offering a fire-offering

of a sweet savor to the Lord.

14. And when [there] shall sojourn with you a stranger,

or whosoever may be among you in your generations,

and he will prepare a fire-offering of a sweet savor to the Lord; as you do,

so shall he do.

15. Assembly!

one statute [shall be] for you, and for the stranger

that sojourns [with you],

a perpetual statute

for your generations;

as you are, so shall the stranger be before the Lord.

16. One law

and one ordinance

shall be for you,

and for the stranger

that sojourns with you.

שש

17. And the Lord spoke unto Moses, saying:

18. Speak

unto the children of Israel, and say unto them:

when you shall come into the land

whither I bring you.

ככה תעשו לאחד
בכנספרם :

13. כל־האזרח

יעשה ככה את־אֹהֶה

לתקריב אִשָּׁה

הי־סִנְחִיחַ ליהוָה :

14. וְכִי־יָגוּר אִתְּכֶם

גֵּר

אוֹ אִשֶּׁר־בְּתוֹכְכֶם

לְדַרְתֵּיכֶם

וַעֲשֵׂה אִשָּׁה

הי־סִנְחִיחַ ליהוָה

בְּאִשֶּׁר תַּעֲשֶׂוּ

כִּן יַעֲשֶׂה :

15. הַקָּהָל

חֻקָּה אַחַת לָכֶם

וְלַגֵּר

הַגֵּר

חֻקַּת עוֹלָם

לְדַרְתֵּיכֶם

כֹּכֶם בְּגֵר יִהְיֶה

לִפְנֵי יְהוָה :

16. חֻדָּה אַחַת

וּמִשְׁפַּט אֶחָד

יִהְיֶה לָכֶם

וְלַגֵּר

הַגֵּר אִתְּכֶם :

שש

17. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

18. דַּבֵּר

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

כִּבְאֲכֶם אֶל־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא

אֲתֶכֶם שָׁמָּה :

thou shalt prepare with the burnt-offering, or with the sacrifice,

for [each] one ¹lamb.

6. ²Or for a ram

thou shalt prepare a meal-offering of two tenth parts, [of an ephah] of fine flour

mingled with the third { part of a hin of oil. }

7. And wine for the drink-offering, the third part of a hin,

thou shalt offer

[for] a sweet savor to the Lord.

חמישי

8. And when thou shalt prepare a bullock

[for] a burnt-offering, or [for] a sacrifice, for a special vow,

or [for] a peace-offering to the Lord.

9. Then he shall offer

with the bullock

a meal-offering

of three tenth parts [of an ephah] of fine flour

mingled with half a { hin oil. }

10. And wine

thou shalt offer for the drink-offering half a hin;

[it is] a fire-offering

of a sweet savor to the Lord.

11. So it shall be done

for [each] one ³bullock,

or for [each] one ram,

or for the lamb,

among the sheep, or among the goats.

12. According to the number that you may prepare,

תַּעֲשֶׂה עַל־הָעֹלָה

אוֹ כֹזֶבֶד

לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד :

6. אוֹ לְאַיִל

תַּעֲשֶׂה מִנְחָה

סִקֵּת שְׁנֵי עֶשְׂרִינָם

בְּקוֹלֶה בִּשְׁמֶן

שְׁלִישִׁית הַחֵין :

7. וַיֵּין לְנֶסֶךְ

שְׁלִישִׁית הַחֵין

תַּקְרִיב

הי־סִנְחִיחַ ליהוָה :

חמישי

8. וְכִי־תַעֲשֶׂה

בֶּן־בָּקָר

עֹלָה אוֹ־זֶבֶח

לְפָדֵי־אֶנְדָּה

אוֹ־שְׁלָמִים ליהוָה :

9. וְהַקְרִיב

עַל־בֶּן־הַבָּקָר

מִנְחָה

סִקֵּת שְׁלִישִׁה עֶשְׂרִינָם

בְּקוֹל בִּשְׁמֶן

חֲצִי הַחֵין :

10. וַיֵּין

תַּקְרִיב לְנֶסֶךְ

חֲצִי הַחֵין

אִשָּׁה

הי־סִנְחִיחַ ליהוָה :

11. כֹּכֶה יַעֲשֶׂה

לְשׂוֹר הָאֶחָד

אוֹ לְאַיִל הָאֶחָד

אוֹ־לְבָנָה

בִּכְבָּשִׁים אוֹ בְּעִזִּים :

12. כַּמִּסְפָּר

אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂוּ

1) Or. sheep. 2) Or. but. 3) Or. ox.

and one he-goat

for a sin-offering.

25. And the priest shall
make atonement
for all the congregation

of the children of Israel,

and it shall be forgiven
to them;

for it was an error,

and they have brought

their oblation,

a fire-offering to the
Lord,

and their sin-offering

before the Lord,

for their error.

26. And it shall be
forgiven
to all the congregation

of the children of Israel,

and to the stranger

that sojourns in their
midst;

for by all the people

[it was done] through
error.

שְׁבִיעִי

27. And if one person
shall sin through error,

then he shall offer

a she-goat a year old

for a sin-offering.

28. And the priest shall
make atonement
for the person

that has erred,

when he sinned through
error,

before the Lord,

to make atonement for
him.

and it shall be forgiven
to him.

29. [For] the native

among the children of
Israel,

and for the stranger

וּשְׁעִיר-עֲוִים אֶחָד

לְחַטָּאת : (חטא)

25. וּכְפַר חַטָּאת

עַל-כָּל-עֲדַת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְנִסְלַח לָהֶם

כִּי-שָׁגָה הָיָה

וְהֵם הֵבִיאוּ

אֶת-קָרְבָּנָם

אִשָּׁה לַיהוָה

וְחַטָּאתָם

לִפְנֵי יְהוָה

עַל-שִׁגְגָתָם :

26. וְנִסְלַח

לְכָל-עֲדַת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְזָרָךְ

הַנֶּחָר בְּתוֹכָם

כִּי כָּל-הָעָם

בִּשְׁגָגָה :

שְׁבִיעִי

27. וְאִם-נִפְשָׁא אֶחָד

תִּחַטָּא בִשְׁגָגָה

וְהִקְרִיבָה

עֵז בַּת-שָׁנָתָה

לְחַטָּאת :

28. וּכְפַר חַטָּאת

עַל-הַנִּפְשָׁה

הַשֹּׁגֶגֶת

בְּחַטָּאתָה בִּשְׁגָגָה

לִפְנֵי יְהוָה

לְכַפֵּר עָלָיו

וְנִסְלַח לוֹ :

29. הָאֲזָרָה

בְּבִנְיַן יִשְׂרָאֵל

וְזָרָךְ

19. Then it shall be,

when you eat

of the bread of the land,

you shall ¹heave a heave-
offering to the Lord.

20. [Of] the first

of your ²doughs

you shall ¹heave a cake

[for] a heave-offering;

as the heave-offering of
the threshing-floor,

so shall you ¹heave it.

21. Of the first

of your doughs

you shall give to the
Lord a heave-offering

in your generations.

22. And when you shall
err,

and you shall not
³perform

all these commandments

which the Lord has
spoken

unto Moses,

23. [Ever] all that the
Lord has commanded
unto you

by the hand of Moses,

from the day

that the Lord comman-
ded

and onward,

for your generations.

24. Then it shall be,

if, by inadvertence of the
congregation,

it was done through
error,

that all the congregation
shall prepare

one young bullock

for a burnt-offering,

for a sweet savor to the
Lord,

with its meal-offering,
and its drink-offering,

according to the ordi-
nance,

19. וְהָיָה

בְּאֲכֹלְכֶם

לֶחֶם הָאָרֶץ

תָּרִימוּ תְרוּמָה לַיהוָה :

20. רֵאשִׁית

עֲרֹסֹתֶיכֶם

חֹמֶה תָּרִימוּ

תְּרוּמָה

כַּתֻּרֹמַת גֶּרֶן

כֵּן תָּרִימוּ אֹתָהּ :

21. מֵרֵאשִׁית

עֲרֹסֹתֶיכֶם

תָּתִינוּ לַיהוָה תְּרוּמָה

דֹּרֹתֵיכֶם :

22. וְכִי תִשְׁגּוּ

וְלֹא תַעֲשׂוּ

אֶת כָּל-חֻמּוֹת

הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה

אֶל-מֹשֶׁה :

23. אֵת כָּל-אֲשֶׁר

צִוָּה יְהוָה אֱלֹדֵיכֶם

בְּיַד מֹשֶׁה

מִן-הַיּוֹם

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

וְהִקְרָא

דֹּרֹתֵיכֶם :

24. וְהָיָה

אִם מִצְוַת הָעֵדָה

נַעֲשְׂתָה לְשִׁגְגָה

וַעֲשׂוּ כָל-הָעֵדָה

כֶּבֶד בֹּדֶקֶד אֶחָד

לְעֹדָה

זָרִים נִחִל לַיהוָה

וּבִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ

כַּמִּשְׁפָּט

outside of the camp.

מחוצין למחנה :

36. And all the congregation brought him forth

36. ויצאו אתו

כל-העדה

outside of the camp,

אל-מחוצין למחנה

and they stoned him with stones, and he died:

וירגמו אתו באבנים

וימת

as the Lord had commanded Moses.

כאשר צוה יהוה :
את-משה :

מפסיר

מפסיר

37. And the Lord said unto Moses, saying:

37. ויאמר יי אל-משה :

38. Speak

38. דבר

unto the children of Israel, and say unto them,

אל-בני ישראל

that they shall make for themselves a fringe upon the corners of their garments throughout their generations, and they shall put

ואמרת אליהם

ועשו להם ציצת

על-כנפיהם בגדיהם

קדרתם

ונתנו

upon the fringe of [every] corner a thread of blue.

על-ציצת הכנף

פתיח תכלת :

39. And it shall be to you for a fringe, that you may look [upon] it,

39. והיה לכם לציצת

וראייתם אתו

and remember

וזכרתם

all the commandments of the Lord, and do them;

את-כל מצוות יהוה

ונעשיתם אתם

and you shall not follow after your heart

ולא תתורו

אחרי לבבכם

and after your eyes,

ואחרי עיניכם

after which you go astray

אשר-אתם זנים

אחריהם :

40. In order that you may remember, and do

40. למען תזכרו

ונעשיתם

all my commandments;

את-כל מצוותי

and you shall be holy to your God.

והייתם קדשים

לאלהיכם :

41. I am the Lord your God,

41. אני יי אלהיכם

that sojourns in their midst;

one law

you shall have

for him that does [ought] through error.

30. But the person

that does [ought]

with a high hand,¹

[whether] of the native

or of the stranger,

the same ²blasphemes the Lord,

and that person shall be cut off

from the midst of his people.

31. For the word of the Lord he has despised, and his commandment he has broken;

that person shall utterly be cut off;

his iniquity is on him.

32. While the children of Israel were in the wilderness,

then they found a man

³gathering wood

on the sabbath day.

33. And [there] brought him those that found him

³gathering wood

unto Moses and unto Aaron, and unto all the congregation.

34. And they put him

in custody,

for it had not been declared what should be done to him.

35. And the Lord said unto Moses:

The man shall surely be put to death;

all the congregation shall stone him with stones

הנך בתוכם

חורג אחת

יהיה לך

לעשה בשגגה :

30. והנפש

אשר-תעשה

בין רמה

מן-הארץ

ומן-הגר

את-יהוה הוא מבדח

ונכרתה

הנפש ההוא

מקרב עמה :

31. כי דברי בזה

ואת-מצוותי הפך

הפכת תכרת

הנפש ההוא

עונה ה רמח בה :

32. והיו בני-ישראל

במדבר

וימצאו איש

מקשש עצים

ביום השבת :

33. ויקריבו אתו

המצאים אתו

מקשש עצים

אל-משה ואל-אהרן

ואל כל-העדה :

34. וניחו אתו

במשמר

כי לא פזש

מה-יעשה לו :

35. ויאמר יי אל-משה

מות יומת האיש

רגום אתו באבנים

כל-העדה

1) I. e., presumably. 2) Or, dishonors. 3) Or, picking sticks. 4) Or, tassels. 5) Or, lace; cord. 6) Or week after [the inclination] of your heart. 7) Or, play the harlot; or, commit whoredom.

in the morning, then will
the Lord make known
who is his,
and who is the holy,
and he will bring [him]
near unto himself,
and him whom he shall
choose
he will bring near unto
himself.

6. This do:

take you ⁶firepans,
Korah, and all his
^bcompany.

7. And put in them fire,
and put upon them
incense
before the Lord

to-morrow;

and it shall be,

the man whom the Lord
will choose,
he is the holy;

⁴you take too much upon
you, ye sons of Levi.

8. And Moses said

unto Korah:

Hear now, you sons of
Levi.

9. Is it too little for you,

that the God of Israel
has separated you

from the congregation
of Israel,

to bring you near unto
himself,
to serve the service

of the tabernacle of the
Lord,

and to stand before the
congregation
to minister unto them.

10. And he has brought
thee near,
and all thy brethren

the sons of Levi

with thee,

that you seek the priest-
hood also?

11. Therefore

thou and all thy ^bcom-
pany

בֹּקֶר וַיָּזַע יְהוָה
אֶת-אֲשֶׁר-לָךְ
וְאֶת-הַקֹּדֶשׁ
וַהֲקָרִיב אֵלָיו
וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר-בּוֹ
יִקְרִיב אֵלָיו :

6. זֹאת עֲשׂוּ

קַח-לָכֶם מִחֹתָוֹת
קָרַח וְכָל-עֲדָתוֹ :
7. וְתָנוּ בָהֶן אֵשׁ
וְשִׂימוּ עֲלֵיהֶן קֶמֶרֶת
לִפְנֵי יְהוָה
מָחָר
וְהָיָה

הָאִישׁ אֲשֶׁר-יִבְחַר יִי
הוּא הַקֹּדֶשׁ
הוּא הַקֹּדֶשׁ :
8. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל-קָרַח
שְׁמַע-נָא בְנֵי לֵוִי :

9. הֲקָמַעְתְּ מִכֶּם
כִּי-יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִי
יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם
מִעֲדַת יִשְׂרָאֵל
לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו
לְעֹבֵד אֶת-עֹבֵדַת
מִשְׁכַּן יְהוָה
וְלָעֹמֵד לִפְנֵי הָעֵדָה
לְשִׁרְתָּם :

10. וַיִּקְרָב אֹתָךְ
וְאֶת-כָּל-אֶחָיֶךָ
בְּנֵי-לֵוִי
אִתְּךָ
וּבִקְשַׁתֶּם גִּם-כֹּהֲנָה :

11. לָכֵן
אַתָּה וְכָל-עֲדָתְךָ

who brought you out
from the land of Egypt,
to be your God:
I am the Lord your God.

KORACH

טז

1. ¹And [there] took
²[men] Korah,
the son of ³Izhar,
the son of Kehath,
the son of Levi,
and Dathan and Abiram,
the sons of Eliab,
and On, the son of Peleth,
the sons of Reuben.

2. And they rose up
before Moses,
with [certain] men

of the children of Israel,
two hundred and fifty;

chiefs of the congre-
gation,
called to the assembly,
men of ³renown.

3. And they assembled
themselves together
against Moses and
against Aaron,
and they said unto them:

⁴You take too much
upon you;
for the whole congre-
gation
are all of them holy,

and in their midst is the
Lord;
wherefore then lift you
up yourselves
above the assembly of
the Lord.

4. When Moses heard
[it],
then he fell upon his face.

5. And he spoke unto
Korah
and unto all his
^bcompany,
saying:

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

קָרַח

CAP. XVI.

1. וַיִּקַּח קָרַח

בֶּן-יִזְחָר

בֶּן-קֶהָת

בֶּן-לֵוִי

וְדָתָן וְאַבִּירָם

בְּנֵי אֱלִיאָב

וְאוֹן בֶּן-פֶּלֶת

בְּנֵי רְאוּבֵן :

2. וַיָּקֻמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה

וְאִנְשֵׁים

מִבְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹת

וְשָׂאֵי עֵדָה

קְרָאִי מוֹעֵד

אֲנָשֵׁי שֵׁם :

3. וַיִּקְהֻלוּ

עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן

וַיֹּאמְרוּ אֶלְהֶם

רַב-לָכֶם

כִּי כָל-הָעֵדָה

כָּדָם קְדוֹשִׁים

וּבְתוֹכָם יְהוָה

וּמִדַּע תִּתְנֶשְׂאוּ

עַד-קֶהָת יְהוָה :

4. וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה

וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו :

5. וַיְדַבֵּר אֶל-קָרַח

וְאֶל-כָּל-עֲדָתוֹ

זֵא מִזֵּמָה

1) Or, and Korah, the son, etc. took himself together with Dathan, etc. 2) Or, counsel. See Rashi (רש"י) and Dr. Philipson's commentarv. 3) Heb., name 4) Heb., It is enough for you. 5) Or, congregation 6) Or, censers.

Thou and all thy
company
be you before the Lord,
thou, and they, and
Aaron,
to-morrow.

17. And take you
every man his ²firepan
and put upon them
incense,
and bring you
before the Lord
every man his ²firepan,
two hundred and fifty
firepans;

also thou, and Aaron,
each his ²firepan.

18. And they took
every man his ²firepan,
and they put upon them
fire,
and they laid upon them
incense;
and they stood

[at] the door of the tent
of meeting,
with Moses and Aaron.

19. And Korah assembled
against them
all the congregation

unto the door of the tent
of meeting;
and the glory of the
Lord appeared
unto all the congrega-
tion.

שלישי

26. And the Lord spoke
unto Moses and unto
Aaron,
saying:

21. Separate yourselves
from the midst of this
congregation,
and I will consume them
in a moment.

אִתָּהּ וְכָל-עֲדָתָךְ
הָיוּ לִפְנֵי יְהוָה
אִתָּהּ וְהֵם וְאַהֲרֹן
מָחָר:

17. וְקַחְוּ
אִישׁ מִחַתָּתוֹ
וַיִּתְּנֵם עָלֵהֶם
קֶטֶר ת
וְהִקְרַבְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה
אִישׁ מִחַתָּתוֹ
חֲמִשִּׁים וָאַתִּים
מִחַתָּת

וְאַתָּה וְאַהֲרֹן
אִישׁ מִחַתָּתוֹ:
18. וַיִּקְחוּ
אִישׁ מִחַתָּתוֹ
וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֵשׁ
וַיִּשְׂמוּ עֲלֵיהֶם
קֶטֶר ת
וַיַּעֲמֻדוּ

בַּתַּח אֶתֶּל מוֹעֵד
וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:
19. וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קֹרַח
אֶת-כָּל-הָעֵדָה
אֶל-בַּת־מוֹעֵד
וַיֵּרָא כְבוֹד-יְהוָה
אֶל-כָּל-הָעֵדָה:

20. וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן
לֵאמֹר:
21. הִבָּדְלוּ
מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת
וְאֲבַדְתִּי אֹתָם
בְּרֹגַע:

22. וְהָיָה כִּי יִשָּׁאֵר
מִן-הָעֵדָה הַזֹּאת
אִתָּהּ וְאַהֲרֹן
וְכָל-הָעֲדָתָךְ
הָיוּ לִפְנֵי יְהוָה
מָחָר:

23. וְאַתָּה וְאַהֲרֹן
וְכָל-הָעֲדָתָךְ
הָיוּ לִפְנֵי יְהוָה
מָחָר:
24. וְאַתָּה וְאַהֲרֹן
וְכָל-הָעֲדָתָךְ
הָיוּ לִפְנֵי יְהוָה
מָחָר:

25. וְאַתָּה וְאַהֲרֹן
וְכָל-הָעֲדָתָךְ
הָיוּ לִפְנֵי יְהוָה
מָחָר:

are gathered together
against the Lord;
for Aaron, what is he.
that you should murmur
against him?

12. And Moses sent
to call
(to) Dathan and (to)
Abiram,
the sons of Eliab,
and they said:

We will not come up.
13. Is it too little
that thou hast brought
us up
out of a land

flowing [with] milk and
honey,
to kill us in in the
wilderness,
that thou wantest to
make thyself a ruler
also over us?

שְׁנֵי
14. Moreover not into a
land
flowing [with] milk and
honey
thou hast brought us,
and thou hast [not] given
to us
inheritance of field[s]
and vineyard[s];

wilt thou bore out the
eyes of these men?
we will not come up.

15. And Moses was very
wroth,
and he said unto the
Lord:
Do not turn unto their
offering;

16. And Moses said
unto Korah:
I have taken away,
nor have I done evil
[to] one of them.

17. And Moses said
unto Korah:
I have taken away,
nor have I done evil
[to] one of them.

הַזְעִידִים
עַל-יְהוָה

וְאַהֲרֹן מִה־הוּא
כִּי תִקְוֶנוּ עָלָיו:

12. וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה
לִקְרֹא

דָּתָן וְאַבִּירָם
בְּנֵי אֱלִיאָב

וַיֹּאמְרוּ
לֹא נֵעֲלֶה:

13. הֲמַעַט
כִּי הֵעִלְתָּנוּ

מֵאֶרֶץ
זֹבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ

לְהַמִּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר
כִּי-תִשְׁתַּרֵּר עָלֵינוּ

גַּם-תִּשְׁתַּרֵּר:
שְׁנֵי

14. אֵם לֹא אֶל-אֶרֶץ
זֹבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ

הֵבִיאֵתָנוּ
וְתַתֵּן-לָנוּ

נַחֲלַת שָׂדֶה וְכֶרֶם
הַעֲרִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּם

תִּנָּקֵר
לֹא נֵעֲלֶה:

15. וַיִּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד
וַיֹּאמֶר אֶל-יְהוָה

אַל-תִּפְּן אֶל-מִנְחָתָם
לֹא חֲמוּר

אֶחָד מֵהֶם
יִשָּׁאֵתִי

וְלֹא הִרְעֵתִי
אֶת-אֶחָד מֵהֶם:

16. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל-קֹרַח

and their little ones.

28. And Moses said:

By this you shall know
that the Lord has sent
me
to do

all these deeds,

that [they are] not of
my own heart.

29. If like the death

of all men

will these [men] die,

and ^{the} appointment
of all men

^{will} be appointed over
them,

[then] the Lord has not
sent me.

30. But if a [new] crea-
tion

will the Lord create,

and the earth open

its mouth,

and swallow them up,

with all that [appertains]
to them,

and they go down alive
into the pit;

then you shall know

that these men have
despised

the Lord.

31. And it came to pass,

when he had finished
speaking

all these words,

that the ground cleft

that was under them.

32. And the earth opened

its mouth,

and swallowed them up,

and their houses,

and all the men

וּמִפִּם :

28. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

בְּזֹאת תֵּדָעוּן

כִּי־יְהוָה שְׁלַחְנִי

לַעֲשׂוֹת

אֵת כָּל־הַמַּעֲשִׂים

הָאֵלֶּה

כִּי־לֹא מִלִּבִּי :

29. אִם־כַּמּוֹת

כָּל־הָאָדָם

יִמָּתוּן אֵלֶּה

וּפְקֻדַּת פֶּר־הָאָדָם

יִפָּקֵד עֲלֵיהֶם

לֹא יִהְיֶה שְׁלַחְנִי :

30. וְאִם־בְּרִיאָה

יִבְרָא יְהוָה

וּפִצְתָּהּ הָאֶרֶץ

אֶת־פִּיהָ

וּבִלְעָה אֹתָם

וְאֶת־כָּל־אִשָּׁר לָהֶם

וַיִּדְּרוּ חַיִּים שְׂאֵרָהּ

וַיִּדְעוּם

כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים

הָאֵלֶּה

אֶת־יְהוָה :

31. וַיְהִי

כַּבְּדָתוֹ לְדַבָּר

אֵת כָּל־הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה

וַתִּפְתָּח הָאֶרֶץ

וַתִּבְלַע אֹתָם

וְאֶת־בֵּיתָהֶם

וְאֶת בְּרִיָּהֶם

22. And they fell upon
their faces,
and they said:

O God, the God of the
spirits
of all flesh,

shall one man sin,

and with all the congre-
gation
wilt thou be angry?

23. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

24. Speak unto the
congregation,
saying:

Get you ^{away} from
about
the dwelling of Korah,

Dathan, and Abiram.

25. And Moses rose up,
and he went

unto Dathan and Abiram

and [there] went after
him
the elders of Israel.

26. And he spoke unto
the congregation,
saying:

Depart, I pray you,

from the tents

of these wicked men,

and do not touch

any thing that belongs
to them,

lest you be consumed

by all their sins.

27. And they got ^{away}

from the dwelling of
Korah,

Dathan, and Abiram,

^{on} every side;

and Dathan and Abiram
came out

standing [at] the door
of their tents,

with their wives, and
their sons,

22. וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם

וַיֹּאמְרוּ

אֱלֹהֵי הָרוּחֹת

לְכָל־בָּשָׂר

הֲאִישׁ אֶחָד יִחַיֵּא

וְעַל כָּל־הַעֲדָה

תִּקְצֹף :

23. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

כֹּאמֹר :

24. דַּבֵּר אֶל־הָעֵדָה

לֵאמֹר

הִעֲלֹו מִסָּבִיב

לְמִשְׁכַּן־קֹרַח

דָּתָן וַאֲבִירָם :

25. וַיָּקָם מֹשֶׁה

וַיֵּלֶךְ

אֶרְדָּתָן וַאֲבִירָם

וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו

וְקִנֵּי יִשְׂרָאֵל :

26. וַיְדַבֵּר אֶל־הָעֵדָה

לֵאמֹר

סוּרוּ נָא

מֵעַל אֹהֲלֵי

הָאֲנָשִׁים הָרָשָׁעִים

הָאֵלֶּה

וְאַל־תִּגְעוּ

בְּכָל־אִשָּׁר לָהֶם

פֶּן־תִּסָּפּוּ

בְּכָל־חַטֹּאתֵם :

27. וַיֵּעֲלוּ

מֵעַל מִשְׁכַּן־קֹרַח

דָּתָן וַאֲבִירָם

כַּסָּבִיב

וְדָתָן וַאֲבִירָם יָצְאוּ

נֹצְבִים פֶּתַח אֹהֲלֵיהֶם

וּנְשֵׁיהֶם וּבָנֵיהֶם

1) Heb., up. 2) Heb., from around. 3) Or, they will be visited after the visitation of all men. 4) Or, Sheol; or, grave.

before the Lord,
therefore they became
holy;
and they shall be for
a sign
to the children of Israel.

4. And El'azar the priest
took
the copper firepans,

which those that were
burned had offered;

and they beat them out
[for] a covering to the
altar.

5. [As] a memorial
to the children of Israel,
in order that [there] shall
not come near
a strange man,

who is not of the seed of
Aaron,

to burn incense
before the Lord;

that he be not
as Korah and as his
company;

as the Lord spoke to
him by the hand of
Moses,

6. And [there] murmured
all the congregation of
the children of Israel
on the morrow
against Moses and
against Aaron,
saying:

You have killed
the people of the Lord.

7. And it came to pass,
when the congregation
assembled
against Moses and
against Aaron,
that they turned

toward the tent of
meeting;
and, behold, the cloud
covered it,
and the glory of the
Lord appeared.

לפני יהוה

ויקדשו

ויהיו לאות

לבני ישראל

4. ויקח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

אֶת מִחְתֹּת הַנְּחֹשֶׁת

אֲשֶׁר הִקְרִיבו

הַשֹּׂרְפוֹת

וַיַּרְקֵעוּם

צָפוּי לַמִּזְבֵּחַ

5. [כִּי] זִכָּרוֹן

לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל

לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יִקְרַב

אִישׁ זָר

אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַע

אַהֲרֹן הוּא

לְהַקְטִיר קֹמֶת

לִפְנֵי יְהוָה

וְלֹא־יִהְיֶה

כְּקֹרַח וּכְעִדְוֹ

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה

בְּיַד־מֹשֶׁה לּוֹ

6. וַיִּלְנוּ

כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

מִמָּחָרֶת

עַד־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן

לֵאמֹר

אַתֶּם הִמַּתֵּם

אֶת־עַם יְהוָה

7. וַיְהִי

בְּהִקְהַל הָעֵדָה

עַד־מֹשֶׁה וְעַד־אַהֲרֹן

וַיִּפְּנוּ

אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד

וַהֲנִה כְּסֹהוּ הָעֲנָן

וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה

that [appertained] to
Korah,
and all their movable
property.

33. And they went down,
and all that [appertained] to them,
alive into ¹the pit;

and the earth covered
upon them,
and they perished

from the midst of the
assembly.

35. And all Israel
that were round about
them
fied at their ²voice;

for they said:
Lest the earth swallow
us up.

36. And a fire came forth
from the Lord,
and consumed

the two hundred and
fifty men
that offered the incense.

יז
1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Say unto El'azar
the son of Aaron the
priest,
that he take up the
firepans
out of the burning,

and the fire
throw thou far away;
for they are holy.

3. [Even] the firepans
of these sinners
against their own ⁴souls;

and let them make
[of] them
beaten plates,

[for] a covering to the
altar;
for they offered them

אֲשֶׁר לְקֹרַח

וְאֵת כָּל־הַרְכוּשׁ

33. וַיֵּרְדוּ הֵם

וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם

חַיִּים שְׂאֵלָה

וַתִּכְסֶּם עֲלֵיהֶם הָאֲרֶץ

וַיִּאבְדּוּ

מִתּוֹךְ הַקָּהָל

34. וְכָל־יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר סָבִיבֵיהֶם

נָסּוּ לָקֻחַם

כִּי אָמְרוּ

פֶּן־תִּבְלַעַנִּי הָאָרֶץ

35. וַאֲשֶׁר יֵצֵאָהּ

מֵאֵת יְהוָה

וַתֹּאכַל

אֶת־הַחֲמִשִּׁים

וּמֵאֲתַיִם אִישׁ

מִקְרִיבֵי הַקֹּמֶת

CAP. XVII.

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר

2. אָמַר אֶל־אֶלְעָזָר

בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן

וְיָרֵם אֶת־הַמִּחְתֹּת

מִבֵּין הַשֹּׂרְפָה

וְאֶת־הָאֵשׁ

וְרָחֵק־הָלָאָהּ

כִּי קֹדֶשׁ הִוא

3. אֶת מִחְתֹּת

הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה

בְּנִפְשֵׁיהֶם

וַעֲשׂוּ אֹתָם

רִקְעֵי פָחִים

צָפוּי לַמִּזְבֵּחַ

כִּי־הִקְרִיבָם

besides those that died

about the matter of
Korah.

15. And Aaron returned
unto Moses

unto the door of the tent
of meeting,
and the plague was
stayed.

חמישי

16. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

17. Speak

unto the children of
Israel,
and take of them

one ²staff

for [each] fathers' house,

of all their chiefs,

according to their
fathers' houses,
twelve staffs;

the name of every man

thou shalt write upon
his ²staff.

18. And the name of
Aaron

thou shalt write upon
the ²staff of Levi;

for [there shall be] one
²staff

for the head of their
fathers' houses.

19. And thou shalt lay
them down

in the tent of meeting

before the testimony

where I meet with
you. }

20. And it shall come
to pass,
the man

whom I shall choose

his ²staff shall ³blossom;

and I will make to cease
from me
the murmurings

of the children of Israel,

which they are mur-
muring.

מִדְּבַר הַמָּתִים
עַל־דְּבַר־קֹרַח;
וַיָּשֹׁב אַהֲרֹן

אֶל־מֹשֶׁה
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְהַפִּגְמָה נִשְׁעָרָה;
חֲמִישִׁי

16 וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר;
17 דַּבֵּר

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְקַח מֵאֵתָם
מִטָּה מִיָּה
כִּי־יֵשׁ אֵלֶּם

מֵאֵת כָּל־נְשֵׁי־אֲהֵיהֶם
לְבֵית אֲבֹתָם
שְׁנָיִם עֶשֶׂר מִטּוֹת
אִישׁ אֶת־שֵׁמוֹ

תִּכְתֹּב עַל־מִטָּתוֹ;
18 וְאֵת שֵׁם אַהֲרֹן
תִּכְתֹּב עַל־מִטָּת לֵוִי;
כִּי־מִטָּה אֶחָד

תָּרָאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם;
19 וְהִנַּחְתָּם
בְּאֹהֶל מוֹעֵד
דְּבַר־הָעֵדוּת

אֲשֶׁר אֲנִיעַד לָכֶם
יְיָמָה;
20 וְהָיָה

הָאִישׁ
אֲשֶׁר אֶבְחַר־בּוֹ
מִמֵּתוֹ יִפְרָח
וְהִשְׁכַּחְתִּי מֵעַלַי
אֶת־תִּדְּנֹתַי

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הֵם מְדַנִּים

8. And Moses and Aaron
came
unto the front of the tent
of meeting.

רביעי

9. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

10. ¹Remove

from the midst of this
congregation,
and I will consume them
in a moment;
and they fell upon their
faces.

11. And Moses said

unto Aaron:

Take the firepan,
and put upon it fire

from off the altar,
and lay incense
[thereon],

and carry [it] quickly
unto the congregation,

and make atonement
for them;

for the anger has gone
forth
from the Lord;

the plague has begun.

12. And Aaron took [it]

as Moses has spoken,
and he ran into the
midst of the assembly;

and, behold, the plague
has begun
among the people;

and he put on the
incense,
and he made atonement
for the people.

13. And he stood

between the dead
and (between) the living;

and the plague was
stayed.

14. And [there] were

those that died in the
plague
fourteen thousand
and seven hundred

8. וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד;
רביעי

9. וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר;
10. הָרֵמוּ

מִתּוֹךְ הַעֲדָה הַזֹּאת
וְאֶבְלָה אֹתָם בְּרִנָּה
וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם;
11. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל־אַהֲרֹן
קַח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וְחַרְעֵלֶיךָ אֵשׁ
מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ

וְנִשִּׂים קִמְרָת
וְהוֹלֵךְ מְהֵרָה
אֶל־הָעֵדָה
וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם

כִּי־יָצָא חֲמָצָה
מִדִּבְרֵי יי
וְהִלַּךְ הַגִּזְלָה;
12. וַיִּקַּח אַהֲרֹן

בְּאֲשֶׁר וַדַּבֵּר מֹשֶׁה
וַיָּרֹץ אֶל־תּוֹךְ הַקָּהָל
וְהִנֵּה הִלַּךְ הַגִּזְלָה
בָּעָם

וַיִּתֵּן אֶת־הַקִּמְרָת
וַיִּכְפֹּר עַל־הָעָם;
13. וַיַּעֲמֹד

בֵּין־הַמֵּתִים
וּבֵין־הַחַיִּים;
וְהַפִּגְמָה נִשְׁעָרָה;
14. וַיְהִיו

הַמָּתִים בַּמִּגְפָּה
אַרְבָּעָה עָשָׂר אֲלָף
וּשְׁבַע מֵאוֹת

for a token against the children of rebellion; and make an end of their murmurings against me, that they die not.

26. And Moses did [so]; as the Lord had commanded him, so he did.

27. And the children of Israel said {

unto Moses

saying:

Behold, we perish,

we are ¹lost,

we are all ²lost.

28. Every one that comes near, that comes near unto the tabernacle of the Lord, dies:

shall we ⁴totally perish?

יח

1 And the Lord said unto Aaron: Thou and thy sons

and thy fathers' house with thee shall bear

the iniquity of the sanctuary; and thou and thy sons with thee shall bear

the iniquity of your priesthood.

2. And also thy brethren,

the tribe of Levi,

the tribe of thy father,

bring thou near with thee,

that they may be joined unto thee, and minister unto thee;

but thou and thy sons with thee

[shall be] before the tent of meeting.

3. And they shall keep

thy charge,

זאת דבני-ימרי? והכל תדונום מעלי ואל ימותו:

26. ויעש משה כאשר צוה יי אתו בן עשה:

27. ויאמרו בני ישראל אל-משה האנך

הן נוענו אבדנו פלנו אבדנו:

28. כל הקרב אל הקרב אל-משכן יי ימות

כאם תמנו לנוע: CAP. XVIII.

1. ויאמר יי אל-אהרן אתה ובניך ובית-אביך אתה תשא

את-עון המקדש ואתה ובניך אתה תשא

את-עון כהנתכם: 2. וגם את-אחיה בנמיה לוי

שבת אביך הקרב אתה ויקוו עליך וישרתוך

ואתה ובניך אתה לפני אהל העדות: 3. ושמרו משמרתך

against you.

21. And Moses spoke

unto the children of Israel; and [there] gave unto him all their chiefs

a staff for one chief,

a staff for one chief,

according to their fathers' houses, twelve staffs;

and the staff of Aaron

[was] among their staffs.

22. And Moses laid down

the staffs

before the Lord

in the tent of the testimony.

23. And it was on the morrow, that Moses went

into the tent of the testimony and, behold,

[there] blossomed the staff of Aaron, for the house of Levi,

and it brought forth blossom[s],

and it put forth bud[s],

and it bore almonds.

24. And Moses brought out

all the staffs

from before the Lord

unto all the children of Israel;

and they looked [at them],

and took every man his staff.

25. And the Lord said unto Moses:

Put back

the staff of Aaron

before the testimony,

to be kept

עליכם:

21. וידבר משה אל-בני ישראל ויתנו אליו

כל-נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד

לדבית אבותם שנים עשר מטות ומטה אהרן

בתוך מטותם: 22. ונח משה את-המטות

לפני יהוה באהל העדות:

23. ויהי ממחרת ויבא משה אל-אהל העדות והנה

פרח מטה-אהרן לדבית לוי ויצא פרח

ויצא זיזין ונמל שקדים: 24. ויצא משה

את-כל-המטות מלפני יהוה

אל-כל-בני ישראל ויראו

ביקחו איש מטתו: 25. ויאמר יי אל-משה

השש את-בנמיה אהרן לפני העדות

למשמרתך

1) Heb., for keeping; for preservation. 2) Or, that thou mayest make, etc; or, that there may be an and, etc. 3) Or, undone. 4) Or, be consumed with dying?

and the stranger that comes nigh shall be put to death.

8. And the Lord spoke unto Aaron: And I, behold, I have given thee the charge

of my heave-offerings;

²of all the sanctified [things] of the children of Israel.

I have given them to thee

for an anointing-
[portion] and to thy sons,

as a ³perpetual statute.

9. This shall be thine of the most holy [things],

from the fire-[offerings]:

every oblation of theirs,

even every meal-offering of theirs,

and every sin-offering of theirs,

and every trespass-offering of theirs, which they shall render to me,

[as] most holy [things]

they belong to thee and to thy sons.

10. In a most holy [place]

thou shalt eat [of] it;

every male shall eat [of] it;

it shall be holy to thee.

11. And this shall be thine:

the heave-offering of their gift,

even all the wave-offerings

of the children of Israel;

to thee I have given them,

and to thy sons and to thy daughters with thee,

as a ³perpetual statute;

every clean [person] in thy house shall eat [of] eat.

וְהַזָּרָה הַקֹּדֶשׁ יִוָּכֵת:

8. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-אַהֲרֹן

וַאֲנִי הִנֵּה נֹתֵנִי לָךְ

אֶת-מִשְׁמַרְתִּי

תְּרוֹמֹתַי

לְכָל-קָדְשִׁי

בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

לְךָ נֹתֵנִים

לְמִשְׁחָה

וּבְבָנֶיךָ

דָּחֵק-עֹלָם:

9. זֶה יִהְיֶה לָךְ

מִקֹּדֶשׁ הַבְּרָשִׁים

מִן-הָאֵשׁ

כָּל-קָרְבָּנָם

לְכָל-מִנְחָתָם

וּכְלֵל-חַטָּאתָם

וּכְלֵל-אַשָּׁמָם

אֲשֶׁר יִשְׁכְּבוּ לִי

קָדֹשׁ קְדָשִׁים

לָךְ הֵוא וּבְבָנֶיךָ:

10. בְּקָדֹשׁ הַבְּרָשִׁים

תֹּאכְלֵנּוּ

כָּל-זָכָר יֹאכַל אֹתוֹ

קָדֹשׁ יִהְיֶה-לָּךְ:

11. וְזֶה-לָּךְ

תְּרוֹמַת מִתְּנָם

כָּל-חֲנוּפֹת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לָךְ נֹתֵנִים

וּבְבָנֶיךָ וּבְבָנֹתֶיךָ

אִתְּךָ

דָּחֵק-עֹלָם

כָּל-טָהוֹר בְּבֵיתְךָ

יֹאכַל אֹתוֹ:

and the charge of all the tent; only unto the vessels of the sanctuary and unto the altar

they shall not come near,

that they die not,

neither they, nor you.

4. And they shall be joined unto thee, and they shall keep

the charge,

of the tent of meeting,

for all the service of the tent;

and a stranger

shall not come near unto you.

5. And you shall keep

the charge

of the sanctuary,

and the charge

of the altar;

that there be no more anger

against the children of Israel.

6. And I, behold, I have taken

your brethren the Levites

from the midst of the children of Israel;

for you [they are] a gift,

given to the Lord,

to serve the service

of the tent of meeting.

7. And thou and thy sons

with thee

shall keep

your priesthood

for every thing of the altar,

and for that within the veil;

and you shall serve;

[as] a service of gift

I give you your priest-

hood;

וּמִשְׁמַרְתִּי כָּל-הָאֵלֶּה אֶף אֶל-כֵּלֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶל-הַמִּזְבֵּחַ

לֹא יִקְרְבוּ

וְלֹא-יָמָתוּ

גַּם-הֵם גַּם-אַתֶּם:

4. וְנִלְוֹנוּ עִלַּיִךְ

וְשָׁמְרוּ

אֶת-מִשְׁמַרְתִּי

אִתְּךָ מִעַד

לְכָל-עֲבֹדַת הָאֵלֶּה

וְזָר

לֹא-יִקְרַב אֲלֵיכֶם:

5. וְשָׁמְרֶתֶם

אֶת מִשְׁמַרְתִּי

הַקֹּדֶשׁ

וְאֶת מִשְׁמַרְתִּי

הַמִּזְבֵּחַ

וְלֹא-יִהְיֶה עוֹד קֶצֶף

עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

6. וַאֲנִי הִנֵּה לְקַחְתִּי

אֶת-אֲחֵיהֶם הַלֵּוִיִּם

מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לָכֶם מִתְּנָה

נְתֻנִים לַיהוָה

לְעֹבֵד אֶת-עֲבֹדַת

אֵלֶּה מִמִּעַד:

7. וְאַתָּה וּבְנֶיךָ

תִּשְׁמְרוּ

אֶת-כָּל-נֹתְנָתְכֶם

לְכָל-דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ

וּלְמִבֵּית לַפָּרֹכֶת

וְעַבְדְּתֶם

עֲבֹדַת מִתְּנָה

אֲנִי אֶתְּנֶנְתֶּם

1) Or, to you they are given as a gift for the Lord. 2) Or, even. 3) Or, portion for ever.

thou shalt sprinkle
upon the altar,
and their fat

thou shalt burn
[as] a fire-offering

for a sweet savor to the
Lord.

18. And their flesh shall
be thine,
as the breast of the
wave-offering,
and as the right thigh,

it shall be thine.

19. All the heave-
offerings
of the holy [things],

which the children of
Israel⁷ heave to the
Lord,

I have given to thee,

and to thy sons and to
thy daughters
with thee,

as a⁸ perpetual statute;

It is a covenant of salt
for ever⁹

before the Lord

to thee and to thy seed
with thee.

20. And the Lord said
unto Aaron:

In their land thou shalt
¹⁰not inherit,
and a portion thou shalt
not have
among them;

I am thy portion and
thy inheritance
among the children of
Israel.

שביעי

21. and to the children
of Levy,
behold, I have given

every tithe in Israel
for an inheritance,

in¹¹ return for their
service

which they serve,
[even] the service

תזרק ער-המזבח
ואת-חלבם
תקטיר
אֵשָׁה

לְרִיחַ לַיהוָה :

18. וּבְשָׂרָם יִהְיֶה לְךָ

כְּחֶזֶק הַתְּנוּפָה

וּכְשֹׁק הַיָּמִין

לְךָ יִהְיֶה :

19. כָּל תְּרוּמַת

הַקֹּדֶשׁ לַיהוָה

אֲשֶׁר יָרִימוּ בְנֵי־

יִשְׂרָאֵל לַיהוָה

נִתַּנְתִּי לְךָ

וּלְבָנֶיךָ וּלְבָנֹתֶיךָ

אֲתָךְ

לְחֶקֶט עֹלָם

בְּרִית כֶּחֶזֶק עֹלָם

הוּא

לִפְנֵי יְהוָה

לְךָ וּלְזֶרְעֶךָ אֲתָךְ :

20. וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֶל־אַהֲרֹן

בְּאַרְצָם לֹא תִנְחַל

וְחֶזֶק לֹא־יִהְיֶה לְךָ

בְּתוֹכָם

אֲנִי חֶלֶק וְנַחֲלָתִי

בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

שְׁבִיעִי

21. וּלְבָנֵי לֵוִי

הִנֵּה נִתַּנְתִּי

כָּל־מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל

לְנַחֲלָה

חֶזֶק עֲבָדָתָם

אֲשֶׁר־הֵם עֹבְדִים

אֶת־עַבְדָּתְךָ

12. All the¹ best of oil,
and all the¹ best

of² vintage, and grain,
the first-fruits of them

which they give to the
Lord,
to thee I have given
them.

13. The first-ripe fruits
of all that is in their
land,
which they bring to the
Lord,

shall be thine;
every clean [person] in
thy house
shall eat [of] it.

14. Every thing devoted
in Israel
shall be thine.

15. Every thing that
opens the womb
of all flesh,

which they offer to the
Lord,
among men or among
beast,
shall be thine;

nevertheless thou shalt
surely redeem
the first-born of man.

and the firstling of the
unclean beasts
thou shalt redeem.

16. ³And those that are to
be redeemed of them
from a month old thou
shalt redeem,
according to⁴ thy
estimation
of five shekels of silver

by the shekel of the
sanctuary,
[which] is twenty
gerah[s].

17. But the firstling of
a⁵ cow,
or the firstling of a sheep,

or the firstling of a goat,
thou shalt not redeem;
they are holy:

their blood

20. כָּל חֶלֶב יִצְחָר
וּבְדִחְלָב
תִּירֹשׁ וְדָגָן
רִאשִׁיתָם

אֲשֶׁר־יָתִינוּ לַיהוָה

לְךָ נִתַּתִּים :

13. בְּפִרְיָ

כָּל־אֲשֶׁר בְּאַרְצָם

אֲשֶׁר־יָבִיאוּ לַיהוָה

לְךָ יִהְיֶה

כְּדִמְחֹר בְּבֵיתֶךָ

יֹאכֲלֵנּוּ :

14. כָּל־חֵרֶם בְּיִשְׂרָאֵל

לְךָ יִהְיֶה :

15. כָּדִפְמֹר רֶחֶם

לְכָל־בָּשָׂר

אֲשֶׁר־יָקִיבוּ לַיהוָה

בְּאַרְצָם וּבְבִהֵמָה

יִהְיֶה־לְךָ

אֲנִי וּפְדֻתָּה תְּפֹדֶה

אֶת בְּכוֹר הָאָדָם

וְאֶת בְּכוֹר־

הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה

תְּפֹדֶה :

16. וּפְדֻתוֹ

מִבֶּן־חֹדֶשׁ תְּפֹדֶה

בָּעֶרְכָּהּ

כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים

בְּשֶׁקֶל הַמִּקְדָּשׁ :

עֲשָׂרִים גֶּרָה הוּא :

17. אֲנִי בְּכוֹר־שׁוֹר

אוֹ בְּכוֹר כֶּשֶׂב

אוֹ־בְּכוֹר עֵז

לֹא תְּפֹדֶה

קֹדֶשׁ הֵם

אֶת־דָּמָם

1) Heb., fat. 2) Or, wine. 3) Or, And as to their redemption money. 4) Or, the usual estimation. 5) Heb., ox. 6) Or, shoulder. 7) Or, offer; set apart. 8) Or, portion for ever. 9) I. e., an everlasting covenant. 10) Or, have no inheritance. 11) Heb., exchange.

as [it were] the grain of
the threshing-floor,
and as the ⁶fruit of the
wine-press.

28. Thus you also shall
⁴heave

the Lord's heave-
offering
of all your tithes

which you ⁶receive

of the children of Israel;

and you shall give of it

the Lord's heave-
offering
to Aaron the priest.

29. Out of all your gifts
you shall ⁴heave

every heave-offering of
the Lord;
of all the best thereof

[you shall ⁴heave] the
sanctified part thereof
from it.

מִפְטִיר

30. And thou shalt say
unto them:
When you ⁴heave

the best part thereof
from it,

then it shall be account-
ed to the Levites
as the produce of [the]
threshing-floor,

and as the produce of
[the] wine-press.

31. And you may eat it
in every place,

you and your household;

for it is a reward for you

In ⁷return for your
service
in the tent of meeting.

32. And you shall bear
no sin because of it,

when you have heaved
the best part thereof
from it;

and the holy [things]

of the children of Israel

בְּדָן מִדֶּגְלָן
וּבְכִלְאָה מִן־הַיֶּקֶב :
בְּן תְּרִימוֹ נֹסֶה
אֹתָם

תְּרוֹמַת יְהוָה
מִכָּל מַעֲשֵׂי־תִיבֶה
אֲשֶׁר תִּקְחוּ
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ
אֶת־תְּרוֹמַת יְהוָה
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן :

29. מִכָּל מִתְּנֵיכֶם
תִּרְיִמוּ
אֶת־כָּל־תְּרוֹמַת יְהוָה
מִכָּל־הַדְּבָר
אֶת־מִקְדָּשׁוֹ
מִמֶּנּוּ :

מִפְטִיר

30. וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
בְּהִרְיָמָכֶם
אֶת־חֲלָדוֹ מִמֶּנּוּ
וְנִחַשְׁבַּ לְלֹנִים
בְּתִבּוֹאֶת לָרֶן

וּבְתִבּוֹאֶת יָקֵב ;
31. וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ
בְּכָל־מְקוֹם
אֹתָם וּבֵיתָכֶם
כִּי־שֶׁכֶר הוּא לָכֶם

חֶלֶף עֲבֹדְתְכֶם
בְּאֹהֶל מוֹעֵד :
32. וְלֹא־תִשָּׂאוּ עָלֶיךָ
הַמָּא

בְּהִרְיָמָכֶם אֶת־חֲלָדוֹ
מִמֶּנּוּ

וְאֶת־קֳדָשׁוֹ
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

of the tent of meeting.

22. And the children of
Israel shall no more
come near

unto the tent of meeting,

to bear sin, to die
[thereby].

23. But the Levite[s]
themselves shall serve
the service

of the tent of meeting,

and they shall bear their
iniquity;

[it shall be] a perpetual
statute

for your generations;

and among the children
of Israel

they shall ²not inherit
an inheritance.

24. For the tithe

of the children of Israel,

which they ⁴heave to the
Lord

[as] a heave-offering,

I have given to the Le-
vites for an inheritance;
therefore I have said to
them:

Among the children of
Israel

they shall not ²inherit
an inheritance.

25. And the Lord spoke
unto Moses,

saying:

26. ²And unto the Levites
thou shalt speak,
and thou shalt say unto
them:

When you take

of the children of Israel

the tithe

which I have given to
you
from them

for your inheritance,

then you shall ⁴heave of
it

the Lord's heave-
offering

a tithe of the tithe.

27. And your heave-
offering shall be
accounted to you

אֹהֶל מוֹעֵד :

22. וְלֹא־יִקְרְבוּ
עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד

לְשָׂאת חַטָּא לָמוֹת :

23. וְעֹבְדֵי הַקֹּדֶשׁ הֵוא
אֶת־עֲבֹדַת

אֹהֶל מוֹעֵד

וְהֵם יִשָּׂאוּ עוֹנֵם

חֻקַּת עוֹלָם

לְדֹרֹתָיִם

וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה :

24. כִּי־אֶת־מַעֲשֶׂר

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר יִרְיִמוּ לַיהוָה

תְּרוֹמָה

נָתַתִּי לָלוֹנִים לְנַחֲלָה
עַד־כֵּן אֶמְרֹתִי לָהֶם

בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה :

25. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

26. וְאָל־הַלֹּוֹנִים תְּדַבֵּר
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

כִּי־תִקְחוּ

מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֶת־הַמַּעֲשֶׂר

אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם
מֵאֹתָם

בְּנַחֲלַתְכֶם

וְהִרְמַתֶּם מִמֶּנּוּ

תְּרוֹמַת יְהוָה

מִעֲשֶׂר מִן־הַמַּעֲשֶׂר :

27. וְנִחַשְׁבַּ דָּבָר
תְּרוֹמַתְכֶם

1) Or, lest they bear sin, and die. 2) Or, have no inheritance. 3) Or, Moreover. 4) Or, offer: see
apart. 5) Heb., fulness. 6) Heb., take. 7) Heb., exchange.

with her dung,

shall he burn.

6. And the priest shall ^{take}
cedar wood, and hyssop,

and scarlet yarn,

and he shall cast [it]

into the midst of the ^{burning}
of the cow.

7. Then the priest shall
wash his clothes,
and bathe his flesh in ^{water},
and afterward

he shall come into the ^{camp},
and the priest shall be ^{unclean}
until the evening.

8. And he that burns her
shall wash his clothes ^{in water},
and bathe his flesh in ^{water},
and he shall be unclean
until the evening.

9. And a clean man
shall gather up
the ashes of the cow,
and he shall lay [them]
up outside of the camp
in a clean place;

and it shall be

¹for the congregation
of the children of Israel
in keeping

as water for ²impurity;

it is a purification-
^{offering}.

¹⁰. And [there] shall ^{wash}
he that gathers

the ashes of the cow

his clothes,

and he shall be unclean
until the evening;
and it shall be to the
children of Israel,
and to the stranger

that sojourns in their
midst
for a perpetual statute.

עַל-פְּרִשָּׁהּ

יִשְׂרָאֵל:

6. וְלֹא-חַ הַכֹּהֵן

עֵץ אֶזְרוּ וְאַזְבִּיב

וְשֵׁנֵי הַזָּעֵת

וְהַשְּׂלִילִיד

אֶל-הַאֹהֶל שֶׁרָפָת

הַפָּרָה:

7. וְכִכְסָּם בְּגָדָיו הַכֹּהֵן

וְרָחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם

וְאַחֵר

יָבֹא אֶל-הַמַּחֲנֶה

וְטָמֵא הַכֹּהֵן

עַד-הָעֶרֶב:

8. וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ

יִכְבֶּס בְּגָדָיו בַּמָּיִם

וְרָחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם

וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב:

9. וְאִם-אִישׁ טָהוֹר

אֵת אֹפֶר הַפָּרָה

וְהַנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה

בְּמִקְוֵם טָהוֹר

וְהִיָּתָה

לְעֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

לְמִשְׁמֶרֶת

לְמִי נָדָה

הַמָּאֵת הַזֹּאת:

10. וְכִכְסָּם

הָאֹפֶר

אֵת אֹפֶר הַפָּרָה

אֶת-בְּגָדָיו

וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב

וְהִיָּתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

וְלַזָּר

הַנִּזְכָּר בְּתוֹכָם

לְחֻקַּת עוֹלָם:

you shall not profane,

that you die not.

CHUCKATH

יט

1. And the Lord spoke

unto Moses and unto ^{Aaron},

saying:

2. This is the statute of ^{the law}
which the Lord has

commanded,

saying:

Speak

unto the children of ^{Israel},

that they ^{bring} unto ^{thee}

a completely red cow,

in which [there is] no ^{blemish},

upon which never ^{came a yoke},

3. And you shall give her

unto El'azar the priest,

and he shall bring her ^{forth}

outside of the camp,

and one shall slaughter ^{her before him}

4. And El'azar the priest

shall take

of her blood

with his finger,

and he shall sprinkle

toward the front of the ^{tent of meeting}

of her blood

seven times.

5. And one shall burn ^{the cow}

before his eyes;

her skin,

and her flesh,

and her blood,

לֹא תִחַדְדוּ

וְלֹא תָמוּתוּ:

חֻקַּת

CAP. XIX.

1. וַיְדַבֵּר יְהוָה

אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן

לֵאמֹר:

2. זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה

אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה

לֵאמֹר

דַּבֵּר

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיָּבִיאוּ אֵלֶיךָ

פָּרָה אֲדָמָה טְמִימָה

אֲשֶׁר אֵין-בָּהּ מִוֶּם

אֲשֶׁר לֹא-עָלָה עָלֶיהָ

עֹל:

3. וְנָתַתָּם אֹתָהּ

אֶל-אַעֲזָר הַכֹּהֵן

וְהוֹצִיא אֹתָהּ

אֶל-מִחוּץ לַמַּחֲנֶה

וְשָׁחַת אֹתָהּ לְפָנָיו:

4. וְזָכַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

כִּדְמָה

בְּאַצְבָּעוֹ

וְהִזָּה

אֶל-נֹכַח פָּנָיו אֶחָל-
מוֹעֵד

מִדְמָה

שֶׁבַע פְּעָמִים:

5. וְשָׂרַף אֶת-הַפָּרָה

לְעֵינָיו

אֶת-עוֹרָהּ

וְאֶת-בְּשָׂרָהּ

וְאֶת-דָּמָהּ

¹) Heb.. take. ²) Or, kept for the congregation as water, etc. ³) Or, sprinkling; or, purifying.

or a dead body,

or a bone of a man,

or a grave,

shall be unclean seven
days.

17. And they shall take
for the unclean [person]

of the ashes

of the ⁴burned purifica-
tion-offering,

and put ⁵upon it

⁶running water

in a vessel.

יָשִׁי

18. ⁷And [there] shall take
hyssop,

and dip [it] in water

a clean man,

and he shall sprinkle
[it] upon the tent,

and upon all the vessels,

and upon the persons

that were there,

and upon him that
touched the bone

or the slain,

or the dead,

or the grave.

19. And the clean [person]
shall sprinkle
upon the unclean

on the third day

and on the seventh day,

and he shall purify him
on the seventh day;

and he shall wash his
clothes,

and bathe [himself] in
water,

and he shall be clean at
evening.

20. But the man that is
unclean,
and does not purify him-
self,

even that soul shall
be cut off

from the midst of the
assembly;

because the sanctuary
of the Lord

אוֹ בְּמֵת

אוֹ-בְּעֶצֶם אָדָם

אוֹ בֶקֶר בָּר

יִמָּא שִׁבְעַת יָמִים :

וְלָקַחוּ זֶפְתִּיא

מִעֵפֶר

יִשְׂרַפֶּת הַחֲטָאֵת

וְנָתַן עָלָיו

מִיַּם חַיִּים

אֶרְבָּי :

שִׁנִּי

18. וְלָקַח אֹזֶב

וְיִבְרַק בְּמִיָּם

אִישׁ טָהוֹר

וְהִזָּה עַל הָאֹהֶל

וְעַל כָּל-הַכֵּלִים

וְעַל-הַנְּפֹשֹׁת

אֲשֶׁר הָיוּ שָׁם

וְעַל-הַנֶּגֶעַ בְּעֶצֶם

אוֹ בְּהֵלֵל

אוֹ בְּמֵת

אוֹ בֶקֶר בָּר :

19. וְהִזָּה הַטָּהוֹר

עַל-הַטָּמֵא

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

וְהִטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

וּכְבָּשׁ בְּגָדָיו

וְרָחַץ בַּמִּיָּם

וְיָהָר בַּעֲרֵב :

20. וְאִישׁ אֲשֶׁר-יִטָּמֵא

וְלֹא יִתְחַטֵּא

וְנִכְרְתָה

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

מִתּוֹךְ הַקֹּהֵל

כִּי אֶת-מִקְדָּשׁ יְהוָה

11. He that touches the
dead body
of any human person
shall be unclean seven
days.

12. ¹He shall purify
himself with it²
on the third day

and on the seventh day,

[then] he shall be clean:

but if he do not purify
himself

on the third day

and on the seventh day,

he shall not be clean.

13. Every one that
touches a dead body,
a human person

that is dead,

and he does not purify
himself,

has defiled the taber-
nacle of the Lord,

and that soul shall be
cut off

from Isarel;

because the water for
impurity

has not been sprinkled
upon him,

he shall be unclean;

his uncleanness is yet
upon him.

14. This is the law

when a man dies in a
tent:

every one that comes

into the tent,

and ³all that is in the
tent,

shall be unclean seven
days.

15. And every open
vessel,

upon which there is no
closely fitting cover,

is unclean.

16. And every one that
touches
in the open field

one that is slain [with] a
sword,

11. הַנֶּגֶעַ בְּמֵת

לְכָר-נֶפֶשׁ אָדָם

וְיִמָּא שִׁבְעַת יָמִים :

12. הוּא יִתְחַטֵּא-בּוֹ

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

יִטָּהֵר

וְאִם לֹא יִתְחַטֵּא

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

לֹא יִטָּהֵר :

13. כָּל-הַנֶּגֶעַ בְּמֵת

בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם

אֲשֶׁר-יָמוּת

וְלֹא יִתְחַטֵּא

אֶת-מִשְׁכַּן יְיָ מִטָּמֵא

וְנִכְרְתָה

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

מִיִּשְׂרָאֵל

כִּי מִי נָדָה

לֹא זָרַק עָלָיו

מִמָּא יְהוָה

עוֹד מִמָּאֵתוֹ בּוֹ :

14. זֹאת חֻקְהָ

אָדָם בְּיָמוּת בָּאֹהֶל

כָּל-הַבָּא

אֶל-הָאֹהֶל

וְכָל-אֲשֶׁר בָּאֹהֶל

יִטָּמֵא שִׁבְעַת יָמִים :

15. וְכָל כֵּל פָּחוּחַ

אֲשֶׁר אֵין-עֲמִיד

פָּתִיל עָלָיו

מִטָּמֵא הוּא :

16. וְכָל אֲשֶׁר-יִנֹּעַ

עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה

בְּחַד-חֶרֶב

1) Or, The same. 2) I. e., with the ashes of the cow. 3) Or, every one. 4) Heb., burning. 5) Or, hereto. 6) Heb., living. 7) Transpose: And a clean man shall take, etc.

to die there,
we and our ¹cattle?
5. And why hast thou
brought us up
out of Egypt,

to bring us
in this evil place?
it is no place of seed,
or figs, or vines, or
pomegranates,
neither [is there any]
water to drink.

6. And Moses and Aaron
²came
from before the assem-
bly
unto the door
of the tent of meeting;
and they fell upon their
faces;
and the glory of the
Lord appeared
unto them.

שְׁלִישִׁי
7. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

8. Take the staff,
and assemble the con-
gregation,
thou, and Aaron thy
brother,
and speak you unto the
rock
before their eyes,

that it shall give forth
its water;
and thou shalt bring
forth for them water
out of the rock,

and thou shalt give drink
the congregation
and their ¹cattle

9. And Moses took
the staff
from before the Lord,
as he had commanded
him.

10. And Moses and Aaron
assembled together
the assembly

לְמוֹת שָׁם

אֲנַחְנוּ וּבְעִירָנוּ ;

5. וְלָמָּה הֵעִלִּיתָנוּ

מִמִּצְרַיִם

לְהֵבִיא אֹתָנוּ

אֶל-הַמָּקוֹם הַרְעָה הַזֶּה

לֹא מְקוֹם זֶרַע

וְתֵאֵנָה וְגִפְן וְרִמּוֹן

וּמַיִם אֵין לְשָׁתוֹת ;

6. וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

מִפְּנֵי הָאֲסֶמְלָה

אֶל-פֶּתַח

אֹהֶל מוֹעֵד

וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם

וַיֵּרָא כְבוֹד-יְהוָה

אֲלֵיהֶם ;

שְׁלִישִׁי

7. וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

8. קַח אֶת-הַמַּטֵּה

וְהִקַּל אֶת-הָעֵדָה

אַתָּה וְאַהֲרֹן אֹחֶיךָ

וְדַבַּרְתֶּם אֶל-הַסֶּלֶעַ

לְעֵינֵיהֶם ;

וְנָתַן מִיָּמֹו

וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם

מִן-הַסֶּלֶעַ

וְהִשְׁקִיתָ אֶת-הָעֵדָה

וְאֶת-בְּעִירָם ;

9. וַיִּקַּח מֹשֶׁה

אֶת-הַמַּטֵּה

מִקִּדְמוֹת יְהוָה

כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ ;

10. וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה

וְאַהֲרֹן

אֶת-הָעֵדָה

he has defiled;
the water for impurity
has not been sprinkled
upon him;
he is unclean.

21. And it shall be to
them
for a perpetual statute;
and he that sprinkles
the water for impurity
shall wash his clothes;

and he that touches the
water for impurity
shall be unclean until
the evening.

22. And every thing
which the unclean
[person] touches
shall be unclean;

and the person that
touches [it]
shall be unclean until
the evening.

כ

1. And [there] came the
children of Israel,
the whole congregation,

[into] the wilderness
of Zin
in the first month,

and the people abode
in Kadesh;
and Miriam died there,

and she was buried
there.

2. And [there] was no
water
for the congregation;

and they assemled
themselves together
against Moses and
against Aaron.

3. And the people
quarrelled
with Moses,

and they spoke, saying:
Would that we had
perished
when our brethren
perished
before the Lord !

4. And why have you
brought
the assembly of the
Lord
into this wilderness

וְנָפַח

מִי נִדְהָ

לֹא--חָרַק עָלָיו

שָׁמָּה הוּא :

21. וְהִיתָה לָהֶם

לְחֻקַּת עוֹלָם

וּמִי־הַנִּדְהָ

יִכְבֶּם בְּגָדָיו

וְהַנֹּגֵעַ בְּמַיִ הַנִּדְהָ

יִמָּא עַד-הָעֶרֶב :

22. וְכָל

אֲשֶׁר-יַגֵּעַ בּוֹ הַטָּמֵא

יִמָּא

וְהַנֹּפֵשׁ הַנֹּגֵעַ

יִמָּא עַד-הָעֶרֶב :

CAP. XX.

1. וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל

כָּל-הָעֵדָה

מִדְבַר-צִין

בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן

וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקֹדֶשׁ

וַתָּמָת שָׁם מִרְיָם

וַתִּקָּבֶר שָׁם :

2. וְלֹא-הָיָה מַיִם

לָעֵדָה

וַיִּקְהֲלוּ

עַד-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן ;

3. וַיִּרְבּ הָעָם

עִם-מֹשֶׁה

וַיֹּאמְרוּ לְאַמֵּר

וְלוֹ נָנוּחַ

בְּנוֹעַ אֲחֵינוּ

לְפָנֵי יְהוָה :

4. וְלָמָּה הֵבֵאתֶם

אֶת-קְהֵל יְהוָה

אֶל-הַמִּדְבָּר הַזֶּה

which has befallen us.

15. That our fathers
went down
into Egypt,

and we dwelt in Egypt
many days;

and the Egyptians did
evil to us,
and to our fathers.

16. And we cried unto
the Lord,
and he heard our voice,
and he sent an angel,

and brought us forth out
of Egypt;
and, behold, we are in
Kadesh,
a city at the end of thy
border.

17. Let us pass, we pray
thee,
through thy land;
we will not pass

through field, or through
vineyard,
and we will not drink of
the water of the well[s];
[by] the king's highway
we will go,
we will not turn aside

to the right [hand] nor
to the left,
until we have passed
thy border.

18. And Edom said unto
him:
Thou shalt not pass
through me,
lest I come out with the
sword
against thee.

19. And [there] said unto
him
the children of Israel:

By the highway we will
go up,
and if we drink [of] thy
water,
I and my cattle,

then I will give the price
thereof;

let me pass through
on my feet, nothing
else.

20. And he said:

אֲשֶׁר מָצָאתֵנוּ :
15. וַיֵּרְדּוּ אֲבֹתֵינוּ
מִצְרָיִם

וַנֵּשֶׁב בְּמִצְרַיִם
יָמִים רַבִּים
וַיַּעַרְצוּ לָנוּ מִצְרַיִם
וּקְדָּאֲתִינוּ :

16. וַנִּשְׁעַק אֶל-יְהוָה
וַיִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ
וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ
וַיֹּצֵאֵנוּ מִמִּצְרַיִם
וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּקֶדֶשׁ
עִיר קֶצֶה גְבוּלְךָ :

17. וַנַּעֲבֹרָה נָא
בְּאַרְצְךָ
לֹא נַעֲבֹר
בְּשָׂדֶה וּבְכָרֶם
וְלֹא נִשְׁתֶּה מִן הַבְּאֵר
דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר גִּדְּךָ
לֹא נִטֵּה
יָמִין וּשְׂמָאוֹר
עַד אֲשֶׁר-נַעֲבֹר
גְבוּלְךָ :

18. וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱדוֹם
לֹא תַעֲבֹר בִּי
פֶן-בְּחֶרֶב אֵצֶא
קֶדְאֲתֶךָ :

19. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
בְּמִסְלָה נַעֲלֶה
וְאִם-מִיִּטֶּה נִשְׁתֶּה
אֲנִי וּבְקָנִי
וְנָתַתִּי מְכָרִם
רַק אִיוֹדְבָר
בְּרַגְלִי אֶעֱבֹרָה :
20. וַיֹּאמֶר

before the rock,

and he said to them:

Hear now, you rebels!

shall we bring forth
water for you out of
this rock?

11. And Moses lifted up
his hand,

and smote the rock

with his staff

twice;

and much water came
forth,
and the congregation
drank,
and their cattle.

12. And the Lord said
unto Moses and unto
Aaron:
Because you have not
believed in me,
to sanctify me

in the eyes of the child-
ren of Israel,
therefore you shall not
bring

this assembly

into the land

which I have given to
them.

13. They are the waters
of Meribah,

where the children of
Israel quarrelled

with the Lord,

and he was sanctified by
them.

רַבִּיעִי

14. And Moses sent

messengers

from Kadesh

unto the king of Edom:

Thus has said

thy brother Israel:

Thou knowest

all the hardship

אֶל-פְּנֵי הַסֶּלֶעַ
וַיֹּאמֶר לָהֶם

שְׁמָעוּ-נָא הַמְּרִיבִים
הַכֵּן-הַסֶּלֶעַ הַזֶּה
נוֹצֵיא רַקֶּם מַיִם :

11. וַיָּרִם מֹשֶׁה
אֶת-יָדוֹ
וַיִּךְ אֶת-הַסֶּלֶעַ

בְּמִטְּהוֹ
פַּעֲמָיִם
וַיֵּצֵאוּ מַיִם רַבִּים
(תִּשְׁתֶּה הַעֲדָה
וּבְעִירָם :

12. וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן
עַשׂוּ-לֹא-הֶאֱמַנְתֶּם בִּי
לְקִדּוֹשִׁי שְׁנִי

לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְכֹן לֹא תָבִיאוּ
אֶת-הַקָּהָל הַזֶּה
אֶל-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר-נָתַתִּי לָהֶם :

13. הַמָּוֶה מִן מְרִיבָה
אֲשֶׁר-דָּרְבוּ בְנֵי-
יִשְׂרָאֵל }

אֶת-יְהוָה
וַנִּקְדָּשׁ בָּם :

רַבִּיעִי
14. וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה

מַלְאָכָיִם
מִקֶּדֶשׁ

אֶל מֶלֶךְ אֱדוֹם
נֹכַח אָמַר

אֲחִיךָ יִשְׂרָאֵל
אִתָּה יָדַעַת

אֵת כָּל-הַקְּשָׁלָה

1) I. e., strife; quarrel. 2) The word "saying" is understood here. 3) or travail. 4) Or, how.

5) Or. messenger. 6) Or, uttermost. 7) Or, territory. 8) only, without [doing] any thing [else], pass, etc

and Aaron shall be gathered,³ and he shall die there.

27. And Moses did

as the Lord had commanded; and they went up into the mount Hor before the eyes of all the congregation.

28. And Moses caused Aaron to take off

his garments,

and he clothed with them El'azar his son;

and Aaron died there on the top of the mount;

and Moses and El'azar came down from the mount.

29. When all the congregation saw that Aaron was departed, then they wept [for] Aaron thirty days,

[even] all the house of Israel.

כא

1. And [there] heard the Canaanite, the king of Arad,

[who] dwelt [in] the South, that Israel came

by the way ⁶of Atharim:

and he fought against Israel, and took some of them captive.

2. And Israel vowed

a vow to the Lord,

and he said:

If thou wilt indeed deliver

this people

in my hand,

then I will utterly destroy

their cities

ואהרן יאסף ומת שם :

27. ונעש משה

כאשר צוה יהוה ויעלו אל-הור ההר לעיני כל-העדה :

28. ופשט משה את-אהרן

את-בגדיו

וילבש אתם

את-אלעזר בנו

וימת אהרן שם

בראש ההר

וירד משה ואלעזר מן-ההר :

29. ויראו כל-העדה

כי נגע אהרן

ויבכו את-אהרן

שלושים יום

כל בית ישראל :

CAP. XXI.

1. וישמע הכנעני

מלך-ערד

ישב הנגב

כי בא ישראל

דרך הארזים

ולקחם בישראל

וישב כמנו שבי :

2. וידר ישראל

נדר ליהוה

ויאמר

אם נתן תלן

את-העם הזה

בידי

והחרמתי

את-עריהם :

Thou shalt not pass through; and Edom came out against him with ¹much people

and with a strong hand.

21. Thus Edom refused

[to] ²permit Israel

[to] pass through his border; and Israel turned away from him.

חמישי

22. And they journeyed from Kadesh; and [there] came the children of Israel, the whole congregation,

[unto] the mount Hor.

23. And the Lord said

unto Moses and unto Aaron at the mount Hor,

by the border of the land of Edom, saying:

24. Aaron shall be gathered unto his people;³

for he shall not come into the land

which I have given

to the children of Israel,

because you rebelled

[against] my ⁴order

at the waters of Meribah.

25. Take Aaron

and El'azar his son,

and bring them up

[unto] the mount Hor.

26. And ⁵cause Aaron to take off

his garments,

and clothe [with] them

El'azar his son;

וא תעבר

ויצא אדום לקראתו

בעם רב

וביד חזקה :

21. וימאן אדום

נתן את-ישראל

עבר בנגבו

נימ ישראל מעליו :

חמישי

22. ויסעו קדש

ויבאו בני-ישראל

כל-העדה

הר ההר :

23. ויאמר יהוה

אל-משה ואל-אהרן

בדור ההר

על-גבול ארץ-אדום

זאמר :

24. יאסף אהרן

אל-עמו

כי לא יבא

אל-הארץ

אשר נתתי

לבני ישראל

על אשר-כריתם

את-פי

למי מריבה :

25. קח את-אהרן

ואת-אלעזר בנו

והעל אתם

הר ההר :

26. והפשט את-

אהרן

את-בגדיו

והלבישם

את-אלעזר בנו

¹ Heb., heavy. ² Heb., give. ³ I. e. die. ⁴ Heb., mouth. ⁵ Or, strip ⁶ Or, of the spies. ⁷ Or, devote.

the serpent[s];
and Moses prayed
for the people.

8. And the Lord said
unto Moses:
Make thee a ^{fiery} serpent,
and set it upon a ^{pole};
and it shall come to pass,
that whoever is bitten,
shall see it,
and he shall live.

9. And Moses made
a serpent of copper,
and he set it upon the ^{pole};
and it came to pass,
[that] if a serpent had
[any] man,
bitten
when he looked
unto the serpent of
copper,
and he lived.

שָׁשִׁי

10. And the children of
Israel journeyed,
and they encamped in
Oboth.

11. And they journeyed
from Oboth,
and encamped

in Iye-abarim,

in the wilderness

which is before Moab,
toward the sunrising.

12. From there they
journeyed,
and encamped in the
valley of Zered.

13. From there they
journeyed,
and encamped

on the other side of the
Arnon,

which is in the
wilderness,
that comes out of the
border of the Amorites;
for the Arnon

is the border of Moab,

אֶת-הַנָּחָשׁ
וַיַּתְּפֶלֶל מֹשֶׁה
בְּעַד הָעָם:
8 וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה
עֲשֵׂה דָד שָׁרָף
וְשִׂים אֹתוֹ עַל-יָגֹם
וְהָיָה כִּלְהַנְשׁוֹךְ
וְרָאָה אֹתוֹ
וָחַי:

9 וַיַּעַשׂ שׁ מֹשֶׁה
נָחָשׁ נְחֹשֶׁת
וַיִּשְׁמְכוּ אֹתוֹ עַל-הַיָּגֹם
וְהָיָה
אִם-נִשְׁךְ הַנָּחָשׁ
אֶת-אִישׁ
וְהִבִּיט
אֶל-נָחָשׁ הַנְּחֹשֶׁת
וָחַי:

שָׁשִׁי

10 וַיֵּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּחֲנוּ בְּאֹבֹת:

11 וַיֵּסְעוּ מֵאֹבֹת
וַיַּחֲנוּ
בְּעֵי הָעֲבָרִים
בְּמִדְבָּר

אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מוֹאָב
קְדֹמֶת הַשָּׁמֶשׁ:

12 מִשָּׁם נָסְעוּ
וַיַּחֲנוּ בְּנֵחַל זֶרֶד:

13 מִשָּׁם נָסְעוּ
וַיַּחֲנוּ
מֵעֵבֶר אַרְנוֹן
אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר

הַיָּצֵא מִבְּרֵךְ הָאֲמֹרִית
כִּי אַרְנוֹן
נָכוֹל מוֹאָב

3. And the Lord hear-
kened
to the voice of Israel,
and he delivered up the
Canaanites;
and they ^{utterly} de-
stroyed them
and their cities;
and they called the
name of the place
^{Hormah}.

4. And they journeyed
from the mount Hor,
[by] the way of the Red
Sea,
to compass

the land of Edom;
and the ^{soul} of the
people was ^{impatient}
in the way.

5. And the people spoke
against God, and against
Moses:
Why have you brought
us up
out of Egypt,

to die in the wilderness?

for [there is] no bread,

and [there is] no water;

and our soul loathes

the ^{light} bread.

6. And the Lord sent
against the people

(the) ^{fiery} serpents,

and they bit the people;

and [there] died much
people

of Israel.

7. And the people came
unto Moses,

and they said:

We have sinned,

for we have spoken

against the Lord and

against thee;

pray unto the Lord,

that he remove from us

3 וַיִּשְׁמַע יְהוָה
בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל
וַיִּתֵּן אֶת-הַכְּנָעֲנִי
וַיַּחַרְם אֹתָהֶם
וַאֲתֵּרֵיהֶם
וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם
חֹרְמָה:

4 וַיֵּסְעוּ מֵהַר הָהָר
דֶּרֶךְ יַם-סוּף
לְסָבֵב
אֶת-אֶרֶץ עֲדוֹם
וַתִּקְצַר נַפְשֵׁי הָעָם
בַּדֶּרֶךְ:

5 וַיְדַבֵּר הָעָם
בְּאֶזְרֵים וּבְמִשְׁחָה
לֵמֹה הֵעֲלִיתָנוּ
מִמִּצְרָיִם
לָמוֹת בְּמִדְבָּר
כִּי אֵין לָחֶם
וְאֵין מַיִם
וְנַפְשֵׁנוּ מִלָּחָה
בְּדָחִים הַקֶּלֶקֶל:

6 וַיִּשְׁלַח יְהוָה בָּעָם
אֶת הַנָּחָשִׁים
(הַשָּׂרָפִים)
וַיִּנְשְׁכוּ אֶת-הָעָם
וַיָּמָת עִם-דָּב
מִיִּשְׂרָאֵל:

7 וַיָּבֹא הָעָם
אֶל-מֹשֶׁה
וַיֹּאמְרוּ
הָמָּנוּ
כִּי-יָדָבְרָנוּ
בַּיהוָה וּבָךְ
הַתְּפִלָּה אֶל-יְהוָה
וְיִסָּר מֵעָלֵינוּ

8 וַיִּשְׁלַח יְהוָה בָּעָם
אֶת הַנָּחָשִׁים
(הַשָּׂרָפִים)
וַיִּנְשְׁכוּ אֶת-הָעָם
וַיָּמָת עִם-דָּב
מִיִּשְׂרָאֵל:

9 וַיָּבֹא הָעָם
אֶל-מֹשֶׁה
וַיֹּאמְרוּ
הָמָּנוּ
כִּי-יָדָבְרָנוּ
בַּיהוָה וּבָךְ
הַתְּפִלָּה אֶל-יְהוָה
וְיִסָּר מֵעָלֵינוּ

10 וַיֵּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּחֲנוּ בְּאֹבֹת:
11 וַיֵּסְעוּ מֵאֹבֹת
וַיַּחֲנוּ
בְּעֵי הָעֲבָרִים
בְּמִדְבָּר
אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מוֹאָב
קְדֹמֶת הַשָּׁמֶשׁ:

12 מִשָּׁם נָסְעוּ
וַיַּחֲנוּ בְּנֵחַל זֶרֶד:
13 מִשָּׁם נָסְעוּ
וַיַּחֲנוּ
מֵעֵבֶר אַרְנוֹן
אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר
הַיָּצֵא מִבְּרֵךְ הָאֲמֹרִית
כִּי אַרְנוֹן
נָכוֹל מוֹאָב

1) Heb., devoted. 2) I. e., a devoted thing. 3) Or, spirit of the people was much discouraged because of the way. 4) Heb., shortened. 5) Or, vile bread: i. e., the Manna. 6) Or, poisonous 7) Or, standard.

saying:

22. Let me pass through thy land; we will not turn aside

into field, or into vineyard; we will not drink of the water of [the] well[s]; by the king's highway we will go, until we have passed thy border.

23. But Sihon did not permit Israel

[to] pass through his border; and Sihon gathered together all his people, and went out

against Israel into the wilderness,

and he came to Jahaz; and he fought against Israel.

24. And Israel smote him with the edge of the sword, and possessed his land from the Arnon unto the Jabbok, unto the children of Ammon; for strong [was]

the border of the children of Ammon.

25. And Israel took all these cities;

and Israel dwelt

in all the cities of the Amorites, in Heshbon,

and in all its suburbs.

26. For Heshbon

was the city of Sihon the king of the Amorites,

who had fought

ראמר :

22. אַשְׁכְּרָה בְּאַרְצְךָ לֹא נִפְחָה

בְּשָׂדֶה וּבְכֶרֶם לֹא נִשְׁתֶּה מִן הַבָּאֵר בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ נֵלֶךְ עַד אֲשֶׁר-נַעֲבֹר וְנִבְלָה :

23. וְלֹא-נָתַן סִיחֹן אֶת-יִשְׂרָאֵל עֲבָר בְּגִבְלוֹ וַיֵּאַסֶּף סִיחֹן אֶת-כָּל-עַמּוֹ וַיֵּצֵא לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה וַיָּבֹא יִהְצָה וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל :

24. וַיִּכְּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי-חֶרֶב וַיִּירֶשׁ אֶת-אַרְצוֹ מֵאֲרֹנִי עַד-נַבֹּךְ עַד-בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עָז נָבֹד בְּנֵי עַמּוֹן :

25. וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל-הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָרְעֵי הָאֱמֹרִי בְּחֶשְׁבֹן וּבְכָל-בְּנֵי-הָאֱמֹרִי :

26. כִּי חֶשְׁבֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הוּא וְהוּא נִלָּחֵם

between Moab

and (between) the Emorites.

14. Therefore it is said¹

in the book of the wars of the Lord,² of Vaheb in Supha,

and of the brooks of the Arnon.

15. And the stream of the brooks that inclines

toward the dwelling of Ar, and leans upon the border of Moab.

16. And from there [the] well; that is the well [of] which the Lord said to Moses: Gather the people,

and I will give them water.

17. Then sang Israel this song:

Come up, O well; sing ye to it.

18. [The] well,

[which the] princes digged,

[Which] the nobles of the people delved,

With the sceptre, with their staves;

and from the wilderness to Mattanah.

19. And from Mattanah to Nahalhel;

and from Nahalhel to Bamoth.

20. And from Bamoth to the valley, which is in the field of Moab,

[to] the top of Pisgah,

which looks down upon the desert.

שְׁבִיעִי

21. And Israel sent messengers

unto Sihon,

the king of the Emorites,

בֵּין מוֹאָב

וּבֵין הָאֱמֹרִי :

14. עַל-כֵּן יֵאָמֵר

בְּסֵפֶר מִלְחָמֹת יי

אֶת-וָהֶב בְּסוּפָה

וְאֶת הַבְּרוֹכִים אֲרֹנוֹן :

15. וְאֶשְׁד הַנְּחָלִים

אֲשֶׁר נִפְחָה

לְיֵבֶת עַר

וַיִּשְׁעֵן נִבְלוֹ מוֹאָב :

16. וּמִשָּׁם בְּאֵרָה

הוּא הַבָּאֵר

אֲשֶׁר אָמַר יי לְמֹשֶׁה

אַסֵּף אֶת-הָעָם

וְאֶתְנָה לָהֶם מַיִם :

17. אִזּו יִשְׁרָאֵל

אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת

עָלֵי בָאֵר

עֲנוּ-לָהּ :

18. בָּאֵר

חֲפָרוֹהָ שְׂרִים

כְּרוֹה נְדִיבֵי הָעָם

בְּמַתְקָה בְּדִשְׁעֲנָתָם

וּכְמַדְכָּר מִתְנָה :

19. וּכְמִתְנָה נַחֲלֵי-אֵל

וּכְמִנְחֵי-אֵל בְּמֹת :

20. וּכְמִכְמוֹת הַנִּיָּא

אֲשֶׁר בְּשָׂדֶה מוֹאָב

רֹאשׁ הַבְּסֻמָּה

וְנִשְׁקָפָה

עַל-פְּנֵי הַיַּשְׁקֹן :

שְׁבִיעִי

21. וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מְקַאֲלִים

אֶל-סִיחֹן מֶלֶךְ-הָאֱמֹרִי

1) I. e., mention is made. 2) For the supposed meaning of these obscure passages, see Rashi (רש"י) Mendelson (מנדלסון), and Dr. Philippson's commentary. 3) Or, valleys. 4) Or, descent; slope. 5) Or, turrets. 6) Or [they journeyed] to, etc. 7) Or, by [the order of] the lawgiver. 8) Or, villages; Heb., daughters.

and Og the king of Bashan went out against them,

he and all his people, to the battle at Edrei.

מִפְּמִיר

24. And the Lord said unto Moses:

Do not fear him;

for in thy hand

I have delivered him,

and all his people,

and his land;

and do to him

as thou hast done

to Sihon the king of the Emorites, who dwelt at Heshbon.

35. And they smote him,

and his sons,

and all his people,

until ¹they left him no remainder;

and they possessed his land,

כב

1. And the children of Israel journeyed, and they encamped

in the plains of Moab

on this side of the Jordan, [opposite] Jericho.

BALAK

2. And Balak the son of Zippor saw

all that Israel had done

to the Emorites.

3. And Moab was greatly afraid of the people,

because the were many,

and Moab was ²distressed,

וַיֵּצֵא עֹג מֶלֶךְ-בַּשָּׁן לִקְרָאתָם

הוא וְכָל עַמּוֹ
לְמִלְחָמָה אֶדְרֵי:

מִפְּמִיר

134 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

אַל-תִּירָא אֹתוֹ

כִּי בְיָדִי

נָתַתִּי אֹתוֹ

וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ

וְאֶת-אֶרְצוֹ

וְעָשִׂיתָ לוֹ

כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ

לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָעַמּוֹרִי

אֲשֶׁר יָשַׁב בְּהֶשְׁבֹן:

35 וַיִּכּוּ אֹתוֹ

וְאֶת-בָּנָיו

וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ

עַד-בְּרִיתִי הַשְׁאִיר-לוֹ

יְשָׁרִיד

וַיִּירְשׁוּ אֶת-אֶרְצוֹ:

וַיֵּצְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיַּחֲנוּ

בְּעֵבְרֹת מוֹאב

מֵעֵבֶר לִירֵדוֹן יַרְדֵּן:

וַיֵּרָא בָלָק בֶּן-צִפּוֹר

אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה

יִשְׂרָאֵל

לָעַמּוֹרִי:

3 וַיִּהְיֶה מוֹאב מְפֹנֵי

הָעָם מְאֹד

כִּי רַב-הָיוּ

וַיִּקַּץ מוֹאב

with the ¹former king of Moab,

and he has taken all his land out of his hand,

[even] unto the Arnon.

27. Therefore

²the poets say:

Come ye [to] Heshbon;

Let the city of Sihon be built and established.

28. For a fire

is gone out of Heshbon,

A flame

from the city of Sihon;

It has devoured Ar of Moab.

The ³lords of the high places of the Arnon.

29. Woe to the, Moab!

Thou art ⁴perished O

people of Kemosh;

He has given his sons

[as] fugitives,

and his daughters into

captivity,

Unto Sihon, the king of the Emorites.

30. And we have ⁵shot at them;

Heshbon is perished

[even] unto Dibon,

And we have laid waste

[even] unto Nophah,

which [reaches] unto

Medebah.

31. Thus Israel dwelt

in the land of the

Emorites.

32. And Moses sent

to spy out ⁶Jazer;

and they captured its

⁷suburbs

and drove out the

Amorites

that [were] there.

33. And they turned,

and went up

[by] the way of Bashan;

בְּמֶלֶךְ מוֹאב

וַיִּקַּח אֶת-כָּל-אֶרְצוֹ

מִיָּדוֹ

עַד-אֶרְנוֹן:

27. עַל-כֵּן

וַיֹּאמְרוּ הַמְּשֻׁלִּים

בְּאוֹיְשֵׁיבֹן

הַבְּנִיָּה וְהַכְּנֻן

עַר סִיחֹן;

28. כִּי-אֵשׁ

יֵצְאָה מִחֶשְׁבֹן

לְהִבָּה

מִקְרִית סִיחֹן

אֶכְלָה עַר מוֹאב

בְּעֵלֵי בְּמֹת אֶרְנוֹן:

29. אוֹיְלָה מוֹאב

אֶכְדָּת עַם-כִּמּוֹשׁ

נָתַן בָּנָיו פְּלִיטִים

וּבְנֹתָיו בְּשִׁבְרִית

לְמֶלֶךְ עַמּוֹרֵי סִיחֹן:

30. וַיִּיָּרֶם

אֶבֶר חֶשְׁבֹן

עַד-דִּבּוֹן

נִשְׁתֵּם עַד-נֹפַח

אֲשֶׁר עַד-הַיַּרְדֵּה:

31. וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל

בְּאֶרֶץ הָעַמּוֹרִי:

32. וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה

לְבַקֵּשׁ אֶת-יַעְזֵר

וַיִּקְבְּרוּ בְּנֵיתָיִם

וַיִּירָשׁ אֶת-הָעַמּוֹרִי

אֲשֶׁר-שָׁם:

33. וַיִּפְּנוּ

וַיַּעֲלוּ

דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן

1) Heb., first. 2) Or, they that speak in proverbs say. 3) Or, men. 4) Or, undone; Heb., lost. 5) Or, thrown them down. 6) Or, towns; villages; Heb., daughters. 7) Or, there was none left him remaining.

1) Or, gr...

and they came unto
Bil'am,
and spoke unto him
the words of Balak.

8. And he said unto
them:
Lodge here this night,

and I will bring you
word again, }

as the Lord shall speak
unto me;
and the princes of Moab
abode
with Bil'am.

9. And God came
unto Bil'am,
and he said:

Who are these men
with thee?

10. And Bil'am said
unto God:

Balak the son of Zippor,
the king of Moab,
has sent unto me,
[saying]:

11. Behold, the people
that came out of Egypt,
covered the ³face of the
earth;

now

come, curse ⁵it for me;

perhaps I shall be able

to fight against ⁵it,

and drive ⁵it out.

12. And God said

unto Bil'am:
Thou shalt not go with
them;
thou shalt not curse
the people;
for ²it is blessed.

ישי

13. And Bil'am rose up
in the morning,

ויבאו אל-בלעם
וידברו אליו
דברי בלק;

8. ויאמר אליהם
לינו פה הלילה
והשיבתי אתכם
דבר

כאשר ידבר יי אלי
וושבו שרי-מואב
עם-בלעם;

9. ויבא אלהים
אל-בלעם
ויאמר

מי האנשים האלה
עמך;

10. ויאמר בלעם
אל-האלהים
בלק בן-צפור

מלך מואב
שלח אלי;

11. הנה העם
היציא ממצרים
יכס את-עין הארץ

עתה

דכה קבה-לי אתו
אולי אוכל
להקדם בו

וגרשתי;

12. ויאמר אלהים
אל-בלעם

לא תלך עמם
לא תאר את-העם
כי ברוך הוא;

ישי

13. ויקם בלעם
בפקד

because of the children
of Israel.

4. And Moab said

unto the elders of
Midian:

Now will ¹this assembly
lick up
all [that is] round about
us.

as the ox licks up

the grass of the field;

and Balak the son of
Zippor

[was] king of Moab

at that time.

5. And he sent mes-
sengers

unto Bil'am the son of
Be'or

to Pethor,

which is by the river.

[to] the land of the
children of his people,
to call him,

saying:

Behold,

a people came out of
Egypt;

behold, ²it covered

the ³face of the earth,

and ²it abides opposite
to me.

6. And now come, I pray
thee,

curse for me

this people;

for ²it is too mighty for
me;

perhaps I ⁴may be able
to smite ⁵it,

and drive ⁵it out of the
land;

for I know

that he whom thou
blessest

is blessed,

and he whom thou
cursest

is cursed.

7. And [there] went the
elders of Moab

and the elders of Midian
with [the rewards of]
divination in their hand;

חפני בני ישראל;

4. ויאמר מואב

אל-זקני מדין

עתה ילכו הפחד

את-כרסבי-תינו

פלחך השור

את ירק השדה

ובלק בן-צפור

מלך מואב

בעת ההוא;

5. וישלח מלאכים

אל-בלעם בן-בעור

פתורה

אשר על-הנהר

ארץ בגרעמו

לקרא-לו

לאמר

הנה

עם יצא ממצרים

הנה כסה

את-עין הארץ

והוא יושב כמלי;

6. ועתה לבד-נא

ארה-לי

את-העם הזה

כי-עצום הוא ממני

אולי אוכל נכה-בו

ואגרשנו מן-הארץ

כי ידעתי

את אשר-תברך

מברך

ואשר תאר

יואר;

7. וילכו זקני מואב

וזקני מדין

יחסמים בידם

1) Heb., the. 2) Heb., they. 3) Or, eye. 4) Or, shall prevail, [that] we may smite him 5) Or, then.

9. And now,
I pray you, tarry here
also you
this night,
that I may know

what the Lord will
further speak with me.
20. And God came

unto Bil'am
[at] night,
and he said to him:

If to call thee
the men have come,
rise up, go with them;
but only the word
which I shall speak unto
thee,
that shalt thou do.

שְׁלִישִׁי

21. And Bil'am rose up
in the morning,
and he saddled his ass,
and went
with the princes of Moab.

22. And the anger of the
Lord glowed
because he went;
and an angel of the Lord
placed himself
in the way,

as a hindrance to him;
and he was riding upon
his ass,
and his two servants
[were] with him.

23. And the ass saw
the angel of the Lord
standing in the way,
with his sword drawn
in his hand;
and the ass turned aside
out of the way,
and went into the field;

19. וַעֲמָהּ
שָׁבוּ נָא בָּקָה
נִם-אַתֶּם

הַלַּיְלָה
וְאַתְּ עֹה
מִה-יִסְפִּי יִדְבָּר עִמִּי:

20. וַיָּבֹא אֱלֹהִים
אֶל-בִּלְעָם
לַיְלָה

וַיֹּאמֶר לוֹ
אִם-תִּקְרָא לָךְ
בָּנָו הָאֲנָשִׁים

קוּם הֵן אִתָּם
וְאַתָּה אֶת-הַדָּבָר
אֲשֶׁר-אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ

אֵתוֹ תַעֲשֶׂה:
שְׁלִישִׁי

21. וַיָּקֶם בִּלְעָם
בַּבֹּקֶר
וַיַּחֲבֹשׁ אֶת-אַתָּנוֹ

וַיֵּצֵא
עִם-שָׂרֵי מוֹאָב:
22. וַיִּחַר-אַף אֱלֹהִים

בִּיְהוֹנָדָה הוּא
וַיִּתְּנֵם מִדָּאף יְהוָה
בְּדַרְךָ

כְּשֶׁמָּן לוֹ
וְהוּא רֹכֵב עַל-אַתָּנוֹ
וּשְׁנֵי נִעְרָיו עִמּוֹ:

23. וַתִּרְאֵהוּ הָאֲתוֹן
אֶת-מַלְאֲךְ יְהוָה
נֹצֵב בְּדַרְךָ

וַחֲרָבָה שְׁלֹפָה בְּיָדוֹ
וַתִּטּ הָאֲתוֹן
מִן-הַדָּרֶךְ

וַתֵּלֶךְ בַּשָּׂדֶה

and he said unto the
princes of Balak:
Go unto your land;
for the Lord refuses to
permit me
to go with you.

14. And the princes of
Moab rose up,
and they came unto
Balak,
and said:

Bil'am refuses
[to] come with us.

15. And Balak sent yet
again princes,
more, and more honor-
able
than these.

16. And they came unto
Bil'am,
and they said to him:
Thus has said

Balak the son of Zippor:
Let nothing, I pray thee,
hinder thee
from coming unto me.

17. For I will honor thee
greatly,
and whatsoever thou
sayest unto me
I will do;

come therefore, I pray
thee,
curse for me
this people.

18. And Bil'am answered,
and he said
unto the servants of
Balak:

If Balak would give me
his house full
of silver and gold,

I cannot ²transgress
the order of the Lord
my God,
to do

^aa small or a great
[thing].

וַיֹּאמֶר אֶל-שָׂרֵי בָלָק
לָכוּ אֶת-אַרְצְכֶם
כִּי מֵאֵן יְהוָה דִּתְתִּי
לְהֵלֵךְ עִמָּכֶם:

14. וַיָּקִימוּ שָׂרֵי מוֹאָב
וַיָּבֹאוּ אֶל-בָּלָק
וַיֹּאמְרוּ

מֵאֵן בִּלְעָם
הֵקֵד עִמָּנוּ:

15. וַיִּסַּף עוֹד בָּלָק
שָׂרִים

רַבִּים וְנִכְבָּדִים
מֵאֵלֶּה:

16. וַיָּבֹאוּ אֶל-בִּלְעָם
וַיֹּאמְרוּ לוֹ
כֹּה אָמַר

בָּלָק בֶּן-צִפּוֹר
אַל-נָא תִמְנַע
מִקְדָּחִי אֵלַי:

17. כִּי-יִכְבֹּד אֶכְבְּדָךְ
מְאֹד

וְכָל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלַי
אֶעֱשֶׂה
וְקִבֵּל-נָא

קִלְעוֹנִי
אֶת הָעָם הַזֶּה:

18. וַיַּעֲן בִּלְעָם
וַיֹּאמֶר

אֶל-עֲבָדֶיךָ בָּלָק
אִם-יִתְּנוּ לִי בָּתֵּן
כָּלָא בֵּיתוֹ

כֶּסֶף וְזָהָב
לֹא אוּכַל לַעֲבֹר
אֶת-פִּי יְהוָה אֱלֹהֵי

לַעֲשׂוֹת
הַמְצָאָה אוֹ נִדְלָה:

1) Or, give me leave. 2) Or, go beyond. 3) Or, more or less.

30. And the ass said
unto Bil'am:

Am not I thy ass,
upon which thou hast
ridden
since thy existence

until this day?
was I ever wont
to do so to thee?
and he said: No.

31. Then the Lord opened
the eyes of Bil'am,
and he saw the angel
of the Lord
standing in the way,

with his sword drawn
in his hand;
and he bowed [his] head,
and prostrated himself
upon his face.

32. And the angel of
the Lord said unto
him: {
Why hast thou smitten
thy ass

these three times?
behold, I am come forth
for a hindrance,
because [thy] way is
perverse
before me.

33. And the ass saw me,
and she turned aside
before me
these three times;
if she had not turned
aside from me,
surely now

I had even slain thee,
but her I had saved
alive.

34. And Bil'am said
unto the angel of the
Lord:
I have sinned;
for I did not know

30. ותאמר האתון
אל-בלעם

הלא אנכי אתנך
אשר-רכבת עלי
מיועדך

עד-היום הזה
החספון הספנותי
לעשות לך כה
ויאמר, לא:

31. ויגל יהוה
את-עיני בלעם
וירא את-מלאך יהוה
נצב בדרך

וחרבו שלפה בידו
ויקד

וישתחו לאפיו:

32. ויאמר אליו
מלאך יהוה
עד-מה הכית
את-אתנך

זה שרש רגלים
הגה אנכי וצאתי
דשמן

כי-ירט הדרך
לנגדי:

33. ותראני האתון
ותמס לפני

זה שלש רגלים
אולי נטתה מפני
פי עתה

גם-אחבה הרגתי
ואותה החיית:

34. ויאמר בלעם
אל-מלאך יהוה
הטאתי

כי לא ידעתי

and Bil'am smote
the ass,
to turn her into the way.

24. Then the angel of
God stood
in a narrow path [be-
tween] the vineyards,
a wall [being] on this
[side],
and a wall on that
[side.]

25. And the ass saw
the angel of the Lord,
and she thrust herself
against the wall,
and crushed
Bil'am's foot
against the wall;
and he smote her again.

26. And the angel of the
Lord went further,

and he stood in a
narrow place,
where [there was] no
way to turn
either to the right [hand]
or to the left.

27. And the ass saw
the angel of the Lord,
and she lay down under
Bil'am;
and Bil'am's anger
glowed,
and he smote the ass
with the stick.

28. And the Lord opened
the mouth of the ass,
and she said to Bil'am:
What have I done to
thee,
that thou hast smitten
me
these three times?

29. And Bil'am said
to the ass:

Because thou hast
mocked me;
had I but a sword in
my hand,
I would have now killed
thee.

ניק בלעם
את-האתון
להפיתה הדרך:

24. ויעמד מלאך יהוה
במשעול חפרמים
גדר מזה
וגדר מזה:

25. וברא האתון
את-מלאך יהוה
ותדחין אל-הקיר
ותדחין

את-רגל בלעם
אל-הקיר
ויסם להפיתה:

26. וינסף מלאך-יהוה
עבור

ויעמד במקום צר
אשר אין-דרך לנסות
ימין ושמאל:

27. וברא האתון
את-מלאך יהוה
ותרבץ תחת בלעם
וחראף בלעם

ניק את-האתון
במקד:

28. ויפתח יהוה
את-פי האתון
ותאמר דבלעם
מה-עשיתי לך

כי הכיתני
זה שלש רגלים:

29. ויאמר בלעם
לאתון

כי התעללת בי
לוי שחרב ביד
פי עתה הרגתיך:

1) Or, fence. 2) Or, I would [there] were a sword in my hand, for now I had killed thee. 3) Or all thy life long. 4) Heb., head, on.

that shall I speak.

רביעי

39. And Bil'am went

with Balak.

and they came [unto]
Kiriath-huzoth.

40. And Balak sacrificed

oxen and sheep,

and he sent to Bil'am,

and to the princes

that [were] with him.

41. And it came to pass
in the morning,
that Balak took

Bil'am,

and he brought him up

[into] the high places of
Ba'al;

and he saw from there

the utmost [part] of the
people.

כג

†. And Bil'am said

unto Balak:

Build me here

seven altars,

and prepare me here

seven bullocks

and seven rams.

‡. And Balak did

as Bil'am had spoken;

and Balak and Bil'am offered

a bullock and a ram
on [every] altar.

3. And Bil'am said

to Balak:

Stand by thy burnt-
offering,
and I will go;

perhaps the Lord will
come

to meet me;

and whatsoever he will
show me

אתו ארבה :

רביעי

39. ויבא בלקם

עם בלק

ויבאו קרית הוצות :

40. ויצבח בלק

בקר וצאן

וישלח לבקעם

ולשרים

אשר אתו :

41. ויהי בקר

ויקח בלק

את בלקם

ויעלהו

במות בער

ויראה משם

קצה העם :

CAP. XXIII.

1. ויאמר בלקם

אל בלק

בנה לי בזה

שבעה מזבחות

והבן לי בזה

שבעה פרים

ושבעה אילים :

2. ויעש בלק

כאשר דבר בלקם

וישל בלק ובקעם

פר ואיז במזבחם :

3. ויאמר בלקם

לבלק

התיצב על-עלתך

ואדבר

אולי יקרה יתרה

לקראתי

ידבר בה-יראני

that thou art standing

against me in the way;

now therefore,

if [it be] ¹displeasing in
thy eyes,

I will get me back again.

35. And the angel of the
Lord said

unto Bil'am:

Go with the men;

but only the word

which I shall speak unto
thee,

that thou shalt speak;

and Bil'am went

with the princes of
Balak.

36. When Balak heard

that Bil'am was come,

then he went out to
meet him

unto the city of Moab.

which is upon the border
of the Arnon,

which is at the ²end of
the border.

37. And Balak said

unto Bil'am:

Did I not earnestly send
unto thee

to call thee?

Why hast thou not come
unto me?

indeed,

am I not able to honor
thee?

38. And Bil'am said

unto Balak:

Behold, I am come unto
³thee;

³am I now at all able {

[to] speak any thing?

the word

that God puts

in my mouth,

כי אתה נצב

לקראתי בדרך

ועתה

אם-רע בעיניך

אשובה לי :

35. ויאמר מלאך יי

אל-בלקם

לך עם-האנשים

ולא פס את-הדבר

אשר-אדבר אליך

אתו הדבר

וילך בלקם

עם-שרי בלק :

36. וישמע בלק

כי-בא בלקם

ויצא לקראתו

אדעיר מואב

אשר-ע-גבול ארנו

אשר בקצה הגבול :

37. ויאמר בלק

אל בלקם

הלא שלח שלחתי

אליך

לקראך

קמה לא-תלכת אלי

האמנם

לא אוכל בדרך :

38. ויאמר בלקם

אל-בלק

הנה-באתי אליך

עתה

היכל אוכל

דבר מאומה

הדבר

אשר ישום אלתים

בפי

1) Heb. evil. 2) Or, uttermost. 3) Or, thee now; [but] am I at all able.

And ^{the} number

of the fourth [part] of
Israel?

Let my soul die

the death of the right-
eous.

And let my last end be
like his!

11. And Balak said

unto Bil'am:

What hast thou done to
me?

to curse my enemies I
took thee,

and, behold, thou hast
even blessed [them].

12. And he answered,
and said:

Is it not [so]?

what the Lord puts

in my mouth,

that I must take heed
to speak.

חמישי

13. And Balak said unto
him:

Come, I pray thee, with
me

unto another place,

from where thou mayest
see ^{it};

only the utmost [part]
of ^{it} thou ^{wilt} see,

but all of ^{it} thou
^{wilt} not see;

and curse ^{it} for me
from there.

14. And he took him

[into] the field of
Zophim,

unto the top of Pisgah,

and he built seven altars,

and offered a bullock
and a ram

on [every] altar.

15. And he said unto
Balak:

Stand here

by thy burnt-offering,

and I will meet [the
Lord] yonder.

16. And the Lord met

(unto) Bil'am,

and he put a word in his
mouth,

ומספר

את-רבע ישראל

תמות נפשי

מות ישרים

ותהי אחריתי כמותו

11. ויאמר בלק

אל-ברעם

מה עשית לי

לקב איבי קהתיך

והנה ברכת ברה

12. ויען ויאמר

הלא

את אשר ישם יהוה

בפי

אתו אשמך לדבר

חמישי

13. ויאמר אליו בלק

לה-נא אתי

ארמקום אחר

אשר תראנו משם

אפס קצוהו תראה

וקנו לא תראה

וקבנו לי משם

14. וינקחו

שדה צפים

אדראש תפסנה

ויבן שבעה מזבחות

ויעל פר ואיל

במזבחם

15. ויאמר אל-בלק

התיצב בה

על-עלתך

ואנכי אקרה בה

16. ויקר יהוה

אל-ברעם

וישם דבר בפיו

I will tell thee;

and he went ^[to] a bare
height.

4. And God met

(unto) Bil'am;

and ^{he} said unto him:

The seven altars

I have prepared,

and I have offered a
bullock and a ram

on [every] altar.

5. And the Lord put a
word

in Bil'am's mouth.

and he said,

Return unto Balak,

and thus speak.

6. And he returned unto
him,

and, behold, he was stand-
ing by his burnt-offering,

he, and all the princes
of Moab.

7. And he took up his
parable,

and said:

From Aram

has brought me Balak,

the king of Moab,

Out of the mountains
of the east:

Come, curse me Jacob,

And come, ^{defy} Israel.

8. How shall I curse,

whom God has not
cursed?

And how shall I defy,

[whom] the Lord has
not defied.

9. For from the top of
[the] rocks

I see him,

And from the hills I
behold him;

Lo, it is a people [that]
dwells alone,

And among the nations
it shall not be reckoned.

10. Who can count

the dust⁴ of Jacob,

והגדתי לה

ויקרה שפי

4. ויקר אלהים

אל-ברעם

ויאמר אליו

את-שבעת המזבחות

ערכתי

ואעל פר ואיל

במזבחם

5. וישם יהוה דבר

בפי ברעם

ויאמר

שוב אל-בלק

וכה תדבר

6. וישב אליו

והנה נצב על-עלתו

הוא וכל ישרי מואב

7. וישא משלו

ויאמר

מן-ארם

יבניני בלק

מלך-מואב

יחגרי-קדם

לבה ארה לי יעקב

וכה זעמה ישראל

8. מה אקב

לא קבה אל

ומה אזעם

לא זעם יהוה

9. כי-מראש צרים

אראנו

ומגבעות אשורנו

הן-עם לבדד ישפן

ובנאים לא יתחשב

10. מי מנה

עפר יעקב

1) Or, solitary; or, thoughtfully alone. 2) I. e., Bil'am. 3) Heb., be wroth against Israel. 4) See Gen 13, 16 5) Or, number. 6) Or, them. 7) Or, shalt.

¹In Israel;

²In due time it shall be
said

³to Jacob and ⁴to Israel,

⁵What God has wrought.

24. Behold [it is] a people

[that] shall rise up as a
lioness,
And as a lion he shall
lift himself up;
He shall not lie down

until he eat [of the] prey,

And drink the blood of
[the] slain.

25. And Balak said

unto Bil'am:

Neither curse ¹¹it at all,
nor bless ¹¹it at all.

26. And Bil'am answered

and he said unto Balak:

Have I not spoken unto
thee,
saying:

All that the Lord speaks,
that I must do.

יְשִׁי

27. And Balak said

unto Bil'am:

Come, I pray thee,

I will take thee

unto another place;

perhaps it may be
right
In the eyes of God

that thou mayest curse
¹¹it for me from there.

28. And Balak took

Bil'am

[to] the top of Pe'or,

which looks down

upon the desert.

28. And Bil'am said

unto Balak:

בִּישְׂרָאֵל

בְּעֵת יֵאָמֵר

לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל

מֶה פָּעַל אֵל :

24. הִנֵּה-עַם

כְּלִיָּא יָקוּם

וְכִאֲרִי יִתְנַשֵּׂא

לֹא יִשְׁכָּב

עַד-יֹאכַל בְּרֵחַ

וְיִשְׁתֶּה :

25. וַיֹּאמֶר בָּקָק

אֶל-בִּלְעָם

בֹּם-לֹב לֹא תִקְבְּנוּ

בֹּם-בִּרְכָּה לֹא תִבְרַכְנוּ

26. וַיֹּאמֶר בִּלְעָם

וַיֹּאמֶר אֶל-בָּקָק

הֲלֹא דִבַּרְתִּי אֵלֶיךָ

לֵאמֹר

כָּל אֲשֶׁר-יִדְבֹּר יְהוָה

אֲתוֹ אֲעֲשֶׂה :

27. וַיֹּאמֶר בָּקָק

אֶל-בִּלְעָם

בָּרֵךְ-נָא

אֶתְּךָ

אֶד-מָקוֹם אַחֵר

אוּלַי יִישַׁר

בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים

וְקִבְּחוּ לִי מִשָּׁם :

28. וַיִּקַּח בָּקָק

אֶת-בִּלְעָם

רֹאשׁ הַפָּעוֹר

הַנִּשְׁקָף

עַד-פְּנֵי הַיַּשְׁמוֹן :

29. וַיֹּאמֶר בִּלְעָם

אֶל-בָּקָק

and said:

Return unto Balak,

and thus speak.

17. And he came unto
him,

and, behold, he was stand-
ing by his burnt-offering,

and the princes of Moab
with him;

and Balak said to him:

What has the Lord
spoken?

18. And he took up his
parable,

and said:

Rise up, Balak, and hear;

¹Hearken unto me,

thou son of Zippor.

19. God is not a man,

that he should lie,

Nor the son of man,

that he should repent;

Has he said,

and will he not do [it]?

Or has he spoken,

and will he not fulfil it?

20. Behold, [to] bless I
have received [word],
And he has blessed,

and I cannot reverse it.

21. He has not beheld
wrong

in Jacob;

Nor has he seen ²per-
verseness

in Israel;

The Lord his God is with
him,

And the shout of a king
is among him.

22. God,

³who brought them forth
out of Egypt,

⁴Is to him like the
⁵strength of the ⁶wild-ox.

23. ⁷For there is no
enchantment

⁸in Jacob;

Nor is there any divina-
tion

וַיֹּאמֶר

שׁוּב אֶל-בָּקָק

וְכֹה תִדְבֹּר :

17. וַיָּבֹא אֵלָיו

וְהִנֵּה נֹצֵב עַל-עֹלָתוֹ

וְיִשְׂרִי מִזֹּאב אִתּוֹ

וַיֹּאמֶר לוֹ בָּקָק

מֶה-דִּבַּר יְהוָה :

18. וַיִּקַּח מִפָּרֹו

וַיֹּאמֶר

קוּם בָּקָק וּשְׁמָע

הַאֲזִינָה עָדִי

בְּנִי צֹפֵר :

19. לֹא אִישׁ אֵל

וַיִּכְזֹּב

וּבֶן-אָדָם

וַיִּתְנַחֵם

הַהוּא אָמַר

וְלֹא יַעֲשֶׂה

וְדָבָר

וְלֹא יִקְיָמָה :

20. הִנֵּה בָרַךְ לְקַחְתִּי

וּבִרְכָּה

וְלֹא אֲשִׁיבָנָה :

21. לֹא-הִבִּיט אֵוֹן

בִּישְׂרָאֵל

וְלֹא-רָאָה עֲמָל

יְהוָה אֲדָרְיוֹ עִמּוֹ

וַיִּרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ :

22. אֵל

מִזִּצְיָאִם מִמִּצְרַיִם

כִּתְרוֹעַת רָאִם לוֹ :

23. כִּי לֹא-נִחַשׁ

בִּישְׂרָאֵל

וְלֹא-קָסָם

1) Heb., give ear. 2) Heb., trouble. 3) or, brings them forth out of Egypt; he has as it were the strength, etc. 4) Or, horns; heights. 5) Or, ox-antelope. 6) Or, Surely. 7) Or, against. 8) Or, Now it shall be said. 9) Or, of. 10) Or, What has God wrought! 11) Or, them.

Jacob.	יַעֲקֹב	Build me here	בְּנֵה לִי בֵּהָ
Thy dwellings, O Israel!	בְּשִׁכְנֶיךָ יִשְׂרָאֵל :	seven altars,	שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת
6. As ⁶ valleys are they spread forth,	6. בְּנָחִלִים נִמְּיוּ	and prepare me here	וְהִכֵּן לִי בֵּהָ
As gardens by the river-side;	בְּנִנְתַּת עֲלֵי נָהָר	seven bullocks	שִׁבְעָה פָּרִים
As the aloë-trees	בְּאַהֲדִים	and seven rams.	וְשִׁבְעָה אֵיִדִּים :
[which] the Lord has planted,	נִמְעַת יְהוָה	30. And Balak did	30. וַיַּעַשׂ שָׁלֹק
As cedar trees beside the waters.	בְּאַרְזִים עֲרֵי־מִים :	as Bil'am had said,	בְּאִשֶּׁר אָמַר בְּלָעַם
7. Water shall flow from his buckets,	7. וַיֹּזְלִימוּ מִבְּרֵדָיו	and he offered a bullock and a ram	וַיַּעַל פֶּרֶ וְאֵיִד
And his seed [shall be] in many waters,	וַיִּזְרְעוּ בְּמִים רַבִּים	on [every] altar.	בְּמִזְבְּחָם :
And his king shall be higher than Agag,	וַיְהִי מֶלֶךְוּם מְלָכֻם		
and his kingdom shall be exalted.	וַיִּתְנַשֵּׂא מְלָכֻתוֹ :		
8. God.	8. אֱלֹהִים	כֹּד	CAP. XXIV.
⁷ who brought them forth out of Egypt,	מִצִּיּוֹן מִצְרָיִם	1. When Bil'am saw	1. וַיֵּרָא בְלָעַם
Is to him like the strength of the wild-ox;	כְּחֵזקַת שִׁטְוֹת רֵאִם לוֹ	that [it was] ¹ pleasing in the eyes of the Lord	כִּי מִטֹּב בְּעֵינֵי יְיָ
He shall devour nations.	יֹאכֹל גּוֹיִם	to bless Israel,	לְבָרֵךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל
his adversaries,	צָרָיו	then he went not,	וְלֹא־הִלָּךְ
And shall break their bones,	וַיַּצְמִיתֵיהֶם יָגֶרֶם	as at other times,	כַּפְעֵם־בְּפֵעֵם
And smite[them]through [with] his arrows.	וַיַּחֲצִי וַיִּמְחֹץ :	to ² meet [with] enchantments,	לְקִרְיַת נִחְשִׁים
9. He couched, he lay down	9. בָּרַע שָׁכַב	but he set his face toward the wilderness. }	וַיֵּשֶׁת אֶל־הַמִּדְבָּר
as a lion, and as a lioness;	בְּאִרֵּי וּבְדִבְרֵיָא	2. And Bil'am lifted up	2. וַיִּשָּׂא בְלָעַם
Who shall rouse him up?	מִי יִקְמָצֵנוּ	his eyes,	אֶת־עֵינָיו
Every one that blesses thee be blessed,	מְבִרְכְּךָ בְּרוּךְ	and he saw Israel	וַיֵּרָא אֶת־יִשְׂרָאֵל
And every one that curses thee be cursed.	וְאֹרְרֶיךָ אָרוּר :	abiding according to ³ his tribes;	שָׁכֵן לְשִׁבְטָיו
10. And Balak's anger glowed	10. וַיִּחְרַאֲף בָּלָק	and [there] came upon him	וַתְּהִי עָלָיו
against Bil'am,	אֶל־בְּלָעַם	the spirit of God.	רוּחַ אֱלֹהִים :
and he ⁵ smote his hands together;	וַיִּסְפֹּק אֶת־כַּפָּיו	3. And he took up his parable,	3. וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ
and Balak said	וַיֹּאמֶר בְּלָק	and said:	וַיֹּאמֶר
unto Bil'am:	אֶל־בְּלָעַם	⁴ [Thus] says Bil'am	נָאִם בְּלָעַם
To curse my enemies	לְקַלֵּב אֹיְבֵי קְרִיאָתִי	the son of Be'or,	בְּנוֹ בְּעוֹר
I called thee,	וַהֲנֵה בְּרַכְתָּ בְּרוּךְ	And ⁴ [thus] says the man	וַנָּאִם הַגִּבֹּר
and, behold, thou hast even blessed [them]	זֶה שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים :	whose eye is ⁵ closed.	שֵׁתָם הָעֵינִי :
these three times.	11. וַעֲתָה בְּרַחֲלֶךָ	4. ⁴ [Thus] says	4. נָאִם
11. And now flee thou	אֶל־מִקְוֶמֶךָ	he who hears the words of God,	שִׁמְעָה אִמְרֵי־אֱלֹהִים
unto thy place;	אֲבִירָתִי	Who sees the vision of the Almighty,	אֲשֶׁר בְּחֻזֵּה שְׁדֵי יְיָ
I ⁶ thought,	בְּכֹד אֲבַכְּדָה	Falling down, and having his eyes open.	נִפֹּל וּנְלֹוִי עֵינָיו :
I shall greatly honor thee;	וַהֲנֵה מִנְעֶה יְהוָה	5. How goodly are thy tents,	5. מִהַמְּלֹכוֹת אֲהִלָּה
but, behold, the Lord kept thee back			

1) Heb., good. 2) Or, seek for enchantments. 3) Or, their. 4) Or, [This is] the saying. 5) Or, opened. 6) Or, streams. 7) See foot notes 8-5 to page 72. 8) Or, struck. 9) Heb., said.

17. I see him,

17. אֶרְאֶנּוּ

but not now;

וְלֹא עַתָּה

I behold him,

אֲשׁוּרָנּוּ

but not nigh;

וְלֹא קָרוֹב

[There] shall step forth
a star out of Jacob,

יֵרֵד כּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב

And a sceptre shall rise
out of Israel,

וְקֶסֶם שִׁבְטֵי מִיִּשְׂרָאֵל

And shall ²smite through
the corners of Moab,

וּמַחֲזֵץ פְּאַתֵי מוֹאָב

And ³break down all
the children of ⁴Sheth.

וְקָרַקַר כָּל בְּנֵי שֵׁת

18. And Edom shall be
a possession,

18. וְהָיָה אֶדוֹם יְרֵשָׁה

Seir also shall be a
possession

וְהָיָה יִרְשָׁה שְׂעִיר

for his enemies;

אֹיְבָיו

While Israel does
valiantly.

וְיִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה חֵץ

19. And out of Jacob
shall one have dominion,

19. וְיֵרֵד מִיַּעֲקֹב

And shall destroy the
remnant

וְהֶאֱכִיד שְׁרִיד

from the city.

מֵעִיר :

20. And he looked [on]
^{Amalek,}

20. וַיִּרְא אֶת-עַמְלֵק

and he took up his
parable,

וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ

and said.

וַיֹּאמֶר

The first of nations is
^{Amalek,}

רֵאשִׁית גּוֹיִם עַמְלֵק

But his latter end

וְאַחֲרִיתוֹ

[shall come] to
destruction.

עַד אֲבֵד :

21. And he looked [on]
the Kenite,

21. וַיִּרְא אֶת-הַכְּנִיזִי

and took up his parable,

וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ

and said:

וַיֹּאמֶר

Strong is thy dwelling-
place,

אֵיזֶן מוֹשְׁבֶךָ

And set in the rock
is thy nest.

וַיֵּשֶׁב בְּפֶסֶעַ

קִנְיָה :

22. Nevertheless, the
Kenite shall be wasted,

22. כִּי אִם-יִהְיֶה

How long?

לְכַעַר קִינוֹ {

Asshur will carry thee
away captive.

עַד-חֵמָּה

23. And he took up his
parable,

23. וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ

and said:

וַיֹּאמֶר

Alas, who shall live

אֵלֵי מִי יִחְיֶה

when God ⁵does this?

מִשְׁמוֹ אֵל :

24. But ships[shall come]
from the coast of Kittim,

24. וְצִיִּים מִן כִּתִּיִּים

from honor.

מִכְבוֹד :

12. And Bil'am said

12. וַיֹּאמֶר בִּלְעָם

unto Balak:

אֶל-בָּלָק

Is it not [so]?

הֲלֹא

also unto thy messen-
gers,

גַּם אֶל-מַלְאָכָיְךָ

whom thou hast sent
unto me,

אֲשֶׁר-שָׁלַחְתָּ אֵלַי

I have spoken, saying:

דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר :

13. If Balak would give
me

13. אִם יִתְּנוּ לִי בָּקָ

his house full

מִלֵּא בֵיתוֹ

of silver and gold,

כֶּסֶף וְזָהָב

I cannot transgress

לֹא אוּכַל לַעֲבֹד

the order of the Lord,

אֶת-פִּי יְהוָה

to do good

לַעֲשׂוֹת טוֹבָה

or evil

אוֹ רָעָה

out of my own heart;

מִלְבִּי

what the Lord speaks,

אֲשֶׁר-יֹדֵבֵר יְהוָה

that I must speak.

אֲתוֹ אֲדַבֵּר :

שְׁבִיעִי

שְׁבִיעִי

14. And now,

14. וְעַתָּה

behold, I go to my
people;

הִנְנִי הוֹלֵךְ לְעַמִּי

come, I will ¹advertise
thee

כִּכָּה אֵשְׁמַעְךָ

what this people shall do

אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם {

הַזֶּה

to thy people

לְעַמִּיךָ

in the latter days.

בְּאַחֲרִית הַיָּמִים :

15. And he took up his
parable,

15. וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ

and said.

וַיֹּאמֶר

[Thus] says Bil'am

נָאִם בִּלְעָם

the son of Be'or,

בְּנוֹ בְּעֹר

And [thus] says the man

וְנָאִם הַגִּבֹּר

whose eye is closed.

שָׂתֵם הָעֵינָיו :

16. [Thus] says

נָאִם

he who hears the words
of God,

שֹׁמֵעַ אִמְרֵי-אֵל

And knows the know-
ledge of the Most High,

וְיָדַע דַּעַת עֶלְיוֹן

Who sees the vision of
the Almighty,

מִן-חֹזֶה שְׂדֵי יְהוָה

Falling down, and
having his eyes open.

נִפֹּל וְנִקְרִי עֵינָיו :

1) Or, inform; or, advise thee against what, etc. 2) Or, pierce. 3) Or, destroy. 4) Or, violence; or, assault. 5) Or, establishes him?

a man of the children of Israel
came,

and brought unto his
brethren
a Midianitish [woman]

before the eyes of Moses,

and before the eyes of
all the congregation
of the children of Israel,

while they were weeping

[at] the door of the tent
of meeting.

מפסיר

7. When [there] saw [it]
Phinehas,
the son of El'azar,

the son of Aaron the
priest,

then he rose up from the
midst of the congregation,

and he took a *spear

in his hand.

8. And he went

after the man of Israel

into the 'pavilion,

and he thrust both of
them through,
the man of Israel,

and the woman

through her body;

and the plague was
stayed

from the children of
Israel.

9. And [there] were

those that died in the
plague

four and twenty
thousand.

PINCHAS

10. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

11. Phinehas, the son of
El'azar,
the son of Aaron the
priest,
has turned away my
wrath

איש מבני ישראל
בא

ונקרב אל אחיו

את המדינית

לעיני משה

וקעיניו בלענת

בני ישראל

והמה לבים

פתח אהל מועד:

מפסיר

7. וירא פינחס

בן אלעזר

בן אהרן הכהן

ויקם מתוך העדה

ויקח רמח

בידו:

8. ויבא

אחר איש ישראל

אל הקבה

ונקד את שניהם

את איש ישראל

ואת האשה

אל קבתה

ותעצר המגפה

מעד בני ישראל:

9. ויהיו

המתים במגפה

ארבעה ועשרים

אלף:

10. וידבר יי אל משה

לאמר:

11. פינחס בן אלעזר

בן אהרן הכהן

השיב את חמתי

And they shall afflict
Asshur
and they shall afflict
Eber,

And he also

[shall come] to
destruction.

25. And Bil'am rose up,

and went,

and returned to his
place;

and Balak also

went (to) his way.

כה

1. And Israel abode

in Shittim;

and the people began to
commit whoredom
with the daughters of
Moab.

2. And they called (to)
the people
to the sacrifices of their
gods;

and the people ate,

and prostrated them-
selves to their gods.

3. And Israel joined him-
self
to Baal-peor;

and the anger of the
Lord glowed
against Israel.

4. And the Lord said
unto Moses:

Take

all the heads of the
people,¹

and hang them ²up
before the Lord

against the sun,

that [there] may turn
away

the fierce anger of the
Lord

from Israel.

5. And Moses said

unto the judges of Israel:

Slay you every one his
men

that have joined
themselves

to Baal-peor.

6. And, behold,

וענו אשור

וענו עבר

ונב-הוא

עדי אבד:

25. ויקם בלעם

וילך

וישב למקמו

ונב-בלק

הקד לדרך:

CAP. XXV.

1. וישב ישראל

בשמים

ויחד העם לזנות

אל בנות מואב:

2. ותקראן לעם

דובתן אליהן

ויאכל העם

וישתחו לאלהיהן:

3. ויאמר ישראל

לבצע פער

והקראו יהוה

בישראל:

4. ויאמר יי אל משה

קח

את כל ראשי העם

והקע אותם ביהוה

נגד השמש

וישב

הרון אפי יהוה

מישראל:

5. ויאמר משה

אל שפמי ישראל

הרגו איש אנשיו

הנצמדים

לבצע פער:

6. והנה

1) To find out those guilty of idolatry, and sentence them. 2) I. e., the idolators. 3) Or, Javelin.

with their wives,
wherewith they have
beguiled you
in the matter of Pe'or,
and in the matter of
Cozbi,
the daughter of the chief
of Midian,
their sister,
who was slain
on the day of the plague
about the matter of
Pe'or.

כו

1. And it came to pass
after the plague,
that the Lord said unto
Moses
and unto El'azar
the son of Aaron the
priest,
saying:

2. Take the sum
of all the congregation
of the children of Israel,
from twenty years old
and upward,
by their fathers' houses,
every one that is able
to go forth [in the] army
in Israel.

3. And Moses and
El'azar the priest
spoke

with them
in the plains of Moab
by the Jordan [opposite]
Jericho,
saying:

4. [Number the people]
from twenty years old
and upward,
as the Lord had com-
manded Moses
and the children of
Israel,
who came forth
out of the land of Egypt.

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר־נִפְּלוּ לָכֶם
עַל־דִּבְרֵי פְעוֹר
וְעַל־דִּבְרֵי כּוֹזִי
בַת־נִשְׂאִי מִדְיָן
אֲחֹתָם
הַמָּכָה
בְּיוֹם־הַמִּגְדָּה
עַל־דִּבְרֵי פְעוֹר :

CAP. XXVI.

1. וַיְהִי
אַחֲרֵי הַמִּגְדָּה פֶסֶקָא
וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה
וְאֶל־אַלְעָזָר
בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
כֹּה אָמַר :
2. שָׂאוּ אֶת־רֹאשׁוֹ
כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמֵעַלָּה
לְבֵית אֲבֹתָם
כָּל־יָצֵא צֶבֶא
בְּיִשְׂרָאֵל :
3. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן
אִתָּם
בְּעֵרְבַת מוֹאָב
עַל־יַרְדֵּן יְרִיחוֹ
כֹּה אָמַר :
4. מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמֵעַלָּה
כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
הַיָּצֵאִים
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

from the children of
Israel,
in that he was jealous
with my jealousy
in their midst,
[so] that I did not
consume
the children of Israel
in my jealousy.

12. Therefore say:
I give to him
my covenant of peace.

13. And it shall be to him,
and to his seed after him,
a covenant of a perpet-
ual priesthood;
because he was jealous
for his God,

and he made atonement
for the children of Israel.

14. And the name
of the man of Israel,
who was slain
with the Midianitish
[woman],
[was] Zimri, the son of
Salu,
a chief of a fathers'
house
of the Simeonites.

15. And the name
of the woman that was
slain,
the Midianitish,
[was] Cozbi, the
daughter of Zur:
he was the head of the
people of a fathers'
house in Midian.

16. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

17. ¹Vex
the Midianites,
and smite them.

18. For
they are ²vexing you

מֵעַר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּקִנְיָו אֶת־קִנְיָתִי
בְּתוֹכָם
וְלֹא־בְקִינִי
אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּקִנְיָתִי :

12. לָכֵן אֹמֵר
הִנְנִי נֹתֵן לּוֹ
אֶת־בְּרִיתִי שְׁלוֹם :

13. וְהָיְתָה לוֹ
וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו
בְּרִית כְּהֵנֶת עוֹלָם
מִסַּחַת אֲשֶׁר קָנָא
לְאַלְהֵיו
וַיַּכְפֹּר

עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

14. וְשֵׁם
אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמָּכָה
אֲשֶׁר הָכָה
אֶת־הַמִּדְיָנִית
וְזִמְרִי בֶן־סָלוּא
נִשְׂאֵא בֵת־אָב
לְשִׁמְעוֹנִי :

15. וְשֵׁם

הָאִשָּׁה הַמָּכָה
הַמִּדְיָנִית

כּוֹזִי בַת־צוּר
רֹאשׁ אֲמוֹת בֵּית־
אָב בְּמִדְיָן הָיָה :

16. וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה
כֹּה אָמַר :

17. צֹרֹר

אֶת־הַמִּדְיָנִים
וְהָכִיתָם אוֹתָם :

18. כִּי
צֹרְרִים הֵם לָכֶם

1) Or, oppress. 2) Or, adversaries to you. 3) Heb., about.

שני	שני	שני
5. Reuben,	5. ראובן	5. ראובן
the first-born of Israel;	בכור ישראל	בכור ישראל
the sons of Reuben:	בני ראובן	בני ראובן
[of] Hanoeh,	חנוך	חנוך
the family of the Hanochites;	משפחת החנכי	משפחת החנכי
of Pallu,	פלוא	פלוא
the family of the Palluites.	משפחת הפלואי	משפחת הפלואי
6. Of Hezron.	6. להזרן	6. להזרן
the family of the Hezronites;	משפחת ההזרוני	משפחת ההזרוני
of Carmi	קרמי	קרמי
the family of the Carmites.	משפחת הכרמי	משפחת הכרמי
7. These [are]	7. אלה	7. אלה
the families of the Reubenites;	משפחת הראובני	משפחת הראובני
and their numbered were	ניהנו פקדיהם	ניהנו פקדיהם
three and forty thousand	שלושה וארבעים	שלושה וארבעים
and seven hundred	אך	אך
and thirty.	ושבע מאות	ושבע מאות
8. And the sons of Pallu:	ושלשים	ושלשים
Eliab.	8. ובני פלוא	8. ובני פלוא
9. And the sons of Eliab:	אליאב	אליאב
Nemuel,	9. ובני אליאב	9. ובני אליאב
and Dathan, and Abiram;	נמואל	נמואל
[these are] that Dathan and Abiram,	ודתן ואבירם	ודתן ואבירם
[who were] called of the congregation,	הוא דתן ואבירם	הוא דתן ואבירם
who made a strife	קריא העדה	קריא העדה
against Moses and against Aaron	אשר הצו	אשר הצו
in the company of Korah,	על-משה ועל אהרן	על-משה ועל אהרן
when they made a strife against the Lord.	בגדת-קרח	בגדת-קרח
10. And the earth opened	במצותם על-יהוה	במצותם על-יהוה
its mouth,	10. ותפתח הארץ	10. ותפתח הארץ
and swallowed them up	את-פה	את-פה
with Korah,	ותבלע אתם	ותבלע אתם
when that company died,	ואת קרח	ואת קרח
[and] when the fire devoured	במזות העדה	במזות העדה
	באכל האש	באכל האש

1) Or. those that were numbered of them were.

the family of the Shimronites. : משפחת השמרני
 25. These [are] אלה 25. משפחת יששכר
 the families of Issachar לפקדיהם
 according to their numbered, ארבעה ושישים אלף
 four and sixty thousand ויחמש מאות :
 and three hundred. 26. בני זבולן
 26. The sons of Zebulun : למשפחתם
 after their families : of Sered, קסרד
 the family of the Seredites; משפחת הסרדי
 of Elon, קאלון
 the family of the Elonites; משפחת האלני
 of Jahleel, ליחלאל
 the family of the Jahleelites; : משפחת הנחלאלי
 27. These [are] אלה 27. משפחת הזבולני
 the families of the Zebulunites לפקדיהם
 according to their numbered, ישישים אלף
 sixty thousand ויחמש מאות :
 and five hundred. 28. בני יוסף
 28. The sons of Joseph : למשפחתם
 after their families; מנשה ואפרים :
 Menasseh and Ephraim. 29. בני מנשה
 29. The sons of Menasseh : קמכיר
 of Machir, משפחת המקירי
 the family of the Machirites; ומכיר
 and Machir הוליד את-גלעד
 begat Gil'ad; לגלעד
 of Gil'ad : משפחת הגלעדי :
 the family of the Gil'adites. 30. אלה בני גלעד
 30. These [are] the sons of Gil'ad : איעזר
 [of] Iezer, משפחת האיעזרי
 the family of the Iezerites; והקק
 of Helek, משפחת החלקי :
 the family of the Helekites. 31. ואשריאל
 31. And [of] Asriel, משפחת האשריאל
 the family of the Asrielites :

18. These [are] the families of the sons of Gad according to their numbered, forty thousand and five hundred.
 19. The sons of Judah: Er and Onan; and Er and Onan died in the land of Canaan.
 20. And the sons of Judah were after their families: Of Shelah, the family of the Shelanites; of Perez, the family of the Perezites; of Zerah, the family of the Zerahites.
 21. And the sons of Perez were: of Hezron, the family of the Hezronites; of Hamul, the family of the Hamulites.
 22. These [are] אלה the families of Judah according to their numbered, six and seventy thousand and five hundred.
 23. The sons of Issachar after their families: [of] Tola, the family of the Tolaites; of Puvah, the family of the Punitae.
 24. Of Jashub, the family of Jashubites; of Shimron, the family of Shimronites.

38. The sons of Benjamin

after their families:

of Bela,

the family of the
Belaites:

of Ashbel,

the family of the
Ashbelites:

of Ahiham,

the family of the
Ahihamites:

39. Of Shephupham,

the family of the
Shuphamites:
of Hupham,

the family of the
Huphamites:

40. And the sons of Bela
were

Ard and Naaman:

[of Ard] the family of
the Ardites;

of Naaman,

the family of the
Naamites:

41. These [are] the sons
of Benjamin
after their families;

and their numbered
[were]

five and forty thousand

and six hundred.

42. These [are] the sons
of Dan
after their families:

of Shuham,

the family of the
Shuhamites;

these [are] the families
of Dan
after their families.

43. All the families of
the Shuhamites

according to their
numbered
[were] four and sixty
thousand
and four hundred.

44. The sons of Asher
after their families:

38. בְּנֵי בִנְיָמִן

לְמִשְׁפַּחַתם

לְבֵלָע

מִשְׁפַּחַת הַבִּלְעִי

לְאַשְׁבֵּל

מִשְׁפַּחַת הָאֲשֵׁבֶלִי

לְאַחִיָּהָם

מִשְׁפַּחַת הָאֲחִירָמִי

39. לְשִׁפּוּפָם

מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּפָמִי

לְהוּפָם

מִשְׁפַּחַת הַחוּפָמִי

40. וַיְהִי בְנֵי-בֵלָע

אַרְדֹּ וְנָעֲמָן

מִשְׁפַּחַת הָאֲרִדִּי

לְנָעֲמָן

מִשְׁפַּחַת הַנַּעֲמִי

41. אֵלֶּה בְּנֵי-בִנְיָמִן

לְמִשְׁפַּחָתָם

וּפְקָדֵיהֶם

חֲמִשָּׁה וָאַרְבָּעִים

אַלֶּף

וְשֵׁשׁ מֵאוֹת

42. אֵלֶּה בְּנֵי-דָן

לְמִשְׁפַּחָתָם

לְשׁוּחָם

מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּחָמִי

אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת דָּן

לְמִשְׁפַּחָתָם

43. כָּל-מִשְׁפַּחַת

הַשּׁוּחָמִי

לְפְקֻדֵיהֶם

אַרְבָּעָה וְשֵׁשִׁים אֶלֶף

וָאַרְבַּע מֵאוֹת

44. בְּנֵי אָשֶׁר

לְמִשְׁפַּחָתָם

and of Shechem,

the family of the
Shechemites.

32. And [of] Shemida,

the family of the
Shemidaite;

and [of] Hephher,

the family of the
Hepherites.

33. And Zelophchad,
the son of Hephher

had no sons.

but daughters;

and the names of the
daughters of Zelophchad

[were] Mahlah, and
Noah,

Hoglah, Milcah, and
Tirzah.

34. These [are]

the families of Menasseh;

and their numbered
[were]

two and fifty thousand

and seven hundred.

35. These [are] the sons
of Ephraim

after their families:

of Shuthelah,

the family of the
Shuthelahites;

of Becher,

the family of the
Becherites;

of Tahan,

the family of the
Tahanites.

36. And these [are]

the sons of Shuthelah:

of Eran,

the family of the
Eranites.

37. These [are] the
families

of the children of
Ephraim

according to their
numbered,

two and thirty thousand

and five hundred;

these [are] the sons of
Joseph

after their families.

יִשְׁכָּם

מִשְׁפַּחַת הַשְּׁכָמִי

32. וְשִׁמְדָּע

מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמִדָּעִי

וְהֶפְרִי

מִשְׁפַּחַת הַהֶפְרִי

33. וְזֶלּוֹפְחָד בֶּן-הֶפְרִי

לֹא-הָיוּ לוֹ בָּנִים

כִּי-אִם-בָּנוֹת

וְשֵׁם בָּנוֹת זֶלּוֹפְחָד

מַחֲלָה וְנֹעָה

חֲגִלָּה מִלְכָּה וְתִרְצָה

34. אֵלֶּה

מִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה

וּפְקָדֵיהֶם

שְׁנַיִם וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף

וְשֵׁבַע מֵאוֹת

35. אֵלֶּה בְּנֵי-אֶפְרַיִם

לְמִשְׁפַּחָתָם

לְשׁוּתָלַח

מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּתָלַחִי

לְבֶכֶר

מִשְׁפַּחַת הַבְּכָרִי

לְתָחַן

מִשְׁפַּחַת הַתַּחֲנִי

36. וְאֵלֶּה

בְּנֵי שׁוּתָלַח

לְעֶרָן

מִשְׁפַּחַת הָעֶרְנִי

37. אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת

בְּנֵי-אֶפְרַיִם

לְפְקֻדֵיהֶם

שְׁנַיִם וְשֵׁשִׁים אֶלֶף

וְחֲמִשׁ מֵאוֹת

אֵלֶּה בְּנֵי-יוֹסֵף

לְמִשְׁפַּחָתָם

51. These [are] the
numbered
of the children of Israel,
six hundred thousand
and a thousand
seven hundred
and thirty.

נְשִׁלִישִׁי

52. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

53. To these

shall the land be divided
for an inheritance

according to the number
of names.

54. To the more

thou shalt give the more
inheritance,
and to the fewer

thou shalt give the less
inheritance;
[to] every one according
to his numbered
shall his inheritance be
given.

55. Notwithstanding, by
lot

shall the land be divided;
according to the names

of the tribes of their
fathers
they shall inherit.

56. By the decision of
the lot
shall their inheritance
be divided
between the more and
fewer.

57. And these [are] the
numbered of the Levites
after their families:

of Gershon,

the family of the
Gershonites;
of Kehath,

the family of the
Kehathites;
of Merari,

the family of the
Merarites.

58. These [are] the fam-
ilies of Levi:

51. אֵלֶּה פְּקוּדֵי
בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
שֵׁשׁ-מֵאוֹת אָלֶף
וְאֶחָד
שֶׁבַע מֵאוֹת
וּשְׁלִישִׁים :

שְׁלִישִׁי

52. וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

53. לְאֵלֶּה

תִּחְזַק הָאָרֶץ
בְּנִחְיָהּ

בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת :

54. לְרַב

תִּרְבֶּה נַחֲלָתוֹ
וּלְמֵעַט

תִּמְעַט נַחֲלָתוֹ
אִישׁ לְפִי פְקוּדָיו

יִתֵּן נַחֲלָתוֹ :

55. אֲך־בְּגוּרָל

יִחָדֵק אֶת-הָאָרֶץ
לְשִׁמּוֹת

מִמּוֹת-אֲבֹתָם
יִנְחֲלוּ :

56. עַל-פִּי הַגּוּרָל

תִּחְזַק נַחֲלָתוֹ
בֵּין רַב לְמֵעַט :

57. וְאֵלֶּה פְּקוּדֵי הַלֵּוִיִּם
לְמִשְׁפַּחָתָם

בְּגֵרְשׁוֹן

מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֹׁנִי
דְּקֵהָת

מִשְׁפַּחַת הַקֵּהָתִי
דְּמֶרָרִי

מִשְׁפַּחַת הַמֶּרָרִי :

58. אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת לֵוִי

of Yimnah,

the family of the
Yimnites;
of Yishvi,

the family of the
Yishvites;
of Beriah,

the family of the
Berites.
45. Of the sons of Beriah:

of Heber,

the family of the
Heberites;
of Malkiel,

the family of the
Malkielites.

46. And the name of the
daughter of Asher
[was] Serah.

47. These [are]

the families of the sons
of Asher
according to their
numbered,

three and fifty thousand

and four hundred.

48. The sons of Naphtali
after their families:

of Yahzeel,

the family of the
Yahzeelites;
of Guni,

the family of the
Gunites.

49. Of Yezer,

the family of the
Yezerites;
of Shillem,

the family of the
Shillemites.

50. These [are]

the families of Naphtali
according to their
families;

and their numbered
[were]

five and forty thousand

and four hundred.

לְיִמְנָה
מִשְׁפַּחַת הַיִּמְנָה
דְּיִשְׁוִי

מִשְׁפַּחַת הַיִּשְׁוִי
דְּבֶרִיָּה

מִשְׁפַּחַת הַבֶּרִיָּה :
45. לְבָנֵי בֶרִיָּה

דְּחֵבֶר

מִשְׁפַּחַת הַחֵבֶרִי
דְּמַלְכִּיֵּל

מִשְׁפַּחַת הַמַּלְכִּיָּלִי :

46. וְשֵׁם בִּתּוֹ אֲשֵׁר
שֶׁרָח :

47. אֵלֶּה

מִשְׁפָּחוֹת בְּנֵי-אֲשֵׁר
דְּפְקֻדֵיהֶם

שְׁרָשָׁה וְחִמְשִׁיב
אֵלֶּה

וְאַרְבַּע מֵאוֹת :

48. בְּנֵי נַפְתָּלִי

דְּמִשְׁפָּחָתָם
לְיַחְזִיֵּאל

מִשְׁפַּחַת הַיַּחְזִּיאֵלִי
דְּגֻנִי

מִשְׁפַּחַת הַגֻּנִי :

49. לְיֶזֶר

מִשְׁפַּחַת הַיְּזֶרִי
לְשִׁלֵּם

מִשְׁפַּחַת הַשִּׁלֵּמִי :

50. אֵלֶּה

מִשְׁפָּחוֹת נַפְתָּלִי
לְמִשְׁפָּחָתָם

וּפְקֻדֵיהֶם
חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים

אֵלֶּה

וְאַרְבַּע מֵאוֹת :

in the plains of Moab
by the Jordan [opposite]
Jericho.

64. And among these

[there] was no man

of those that were
numbered by Moses
and Aaron the priest,

who numbered

the children of Israel

in the wilderness of
Sinai.

65. For the Lord said of
them:

They shall surely die in
the wilderness;
and [there] was not left
of them a man,

save Caleb the son of
Jephunneh,
and Joshua the son of
Nun.

כז

1. Then came near

the daughters of
Zelophchad,
the son of Hopher, the
son of Gilead,
the son of Machir, the
son of Menasseh,
of the families of
Menasseh
the son of Joseph;

and these [are] the
names of his daughters:
Mahlah, Noah, and
Hoglah;
and Milcah, and Tirzah.

2. And they stood

before Moses,

and before El'azar the
priest,
and before the chiefs,

and all the congregation,

[at] the door of the
tent of meeting.
saying:

3. Our father died in the
wilderness,
and he was not

among the company

who gathered themselves
together against the Lord
in the company of
Korah:

בְּעֶרְבַת מוֹאב
עַל יַרְדֵּן יֵרֵחוֹ:

64. וּבְאֵינֶה

לֹא-הָיָה אִישׁ

מִמִּקְוֵי מִשֶּׁה

וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן

אֲשֶׁר פָּקְדוּ

אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּבִדְבַר סִינַי:

65. כִּי-אָמַר יְיָ לָהֶם

מֹות יָמֹתוֹ בְּבִדְבַר

וְלֹא-נֹתַר מֵהֶם אִישׁ

כִּי-אִם-כָּלֵב בֶּן-יִפְנֹה

וִיהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן:

CAP. XXVII.

1. וַתִּקְרְבֵנָה

בָּנוֹת זֵלֹפְחָד

בְּנוֹת-הַפֶּזֶר בֶּן-גִּלְעָד

בֶּן-מַכִּיר בֶּן-מְנַשֶּׁה

לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה

בְּנֵי-יוֹסֵף

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בָּנוֹתָיו

מַחֲלָה נֹחַ וְחֹגֻלָּה

וּמִלְכָּה וְתִרְזָה:

2. וַתַּעֲמֹדנָה

לִפְנֵי מֹשֶׁה

וּלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

וּלִפְנֵי הַנְּשִׂאִים

וּכְלֵי-הָעֵדוּת

פֶּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד

לֵאמֹר:

3. אָבִינוּ מֵת בְּבִדְבַר

וְהוּא לֹא-הָיָה

בְּתוֹךְ הַחֵדָּה

הַנּוֹעֲדִים עַל-יְהוָה

בְּעֵדַת קֹרַח

the family of the
Libnites,
the family of the
Hebronites,
the family of the
Mahlites,
the family of the
Mushites,
the family of the
Korahites,
and Kehetn

begat Amram.

59. And the name of
Amram's wife

[was] Yochebed, the
daughter of Levi,

whom [her mother] bore
to Levi,

in Egypt;

and she bore to Amram

Aaron and Moses,

and Miriam their sister.

60. And to Aaron were
born

Nadab

and Abihu,

El'azar

and Ithamar.

61. And Nadab and

Abihu died,

when they offered
strange fire
before the Lord.

62. And their numbered
were

three and twenty
thousand,

every male

from one month old
and upward;

for they were not
numbered

among the children of
Israel,

because [there] was not
given to them

an inheritance

in the midst of the
children of Israel.

63. These [are] those that
were numbered by Moses
and El'azar the priest,

who numbered

the children of Israel

מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי
מִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי
מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי
מִשְׁפַּחַת הַמוֹשִׁי
מִשְׁפַּחַת הַקֹּרְחִי
וְקֶהֶת

הוֹלִיד אֶת-עַמְרָם:

59. וְשֵׁם | אִשְׁתּוֹ עֹמְרָם

יֹכֶבֶד בַּת-לֵוִי

אֲשֶׁר יָלְדָה אֹתָהּ לְלֵוִי

בְּמִצְרַיִם

וַתֵּלֶד לְעַמְרָם

אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת מֹשֶׁה

וְאֶת מִרְיָם אֲחֵתָם:

60. וּבְנוֹתָיו לְאַהֲרֹן

אֶת-נָדָב

וְאֶת-אַבִּיהוּא

וְאֶת-אֶלְעָזָר

וְאֶת-אִיתָמָר:

61. וַיָּמָת נָדָב

וְאַבִּיהוּא

כִּשְׁקָרִיבִם אֲשֶׁר-זָרָה

לִפְנֵי יְהוָה:

62. וַיְהִיו פָּקֻדֵיהֶם

שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֲלֶף

כָּדָרֹךְ

מִבְּנוֹת חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה

כִּי לֹא הִתְפָּקְדוּ

בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כִּי לֹא-נָתַן לָהֶם

נַחֲלָה

בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

63. אֵלֶּה פָּקֻדֵי מִשְׁה

וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן

אֲשֶׁר פָּקְדוּ

אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

4. And if his father have no brothers, then you shall give his inheritance to his kin that is next unto him of his family, and he shall inherit it; and it shall be to the children of Israel for a statute of justice, as the Lord had commanded Moses.
12. And the Lord said unto Moses Go up unto this mount Abarim, and see the land which I have given to the children of Israel.
13. And when thou hast seen it, then thou shalt be gathered unto thy people thou also, as Aaron thy brother has been gathered.
14. Because you rebelled against my order in the wilderness of Zin, in the quarrel of the congregation, to sanctify me through the waters before their eyes; these are the waters of Meribah of Kadesh in the wilderness of Zin.
15. And Moses spoke unto the Lord, saying:
16. Let appoint the Lord, the God of all the spirits of all flesh, a man over the congregation.
11. ואם אין אחים ואין דאביו ונתתם את-נחלתו לשאר קרוב אלו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל להקט משפט באשר צוה יהוה את-משה: 12. ויאמר יי אל-משה עלה אל-הר העברים הזה וראה את-הארץ אשר נתתי לבני ישראל: 13. וראתה אתה וגאספת אל-עמך גם-אתה באשר נאם ה' אהרן אחיו: 14. באשר מריתם פי במדבר-צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי-מריבת קדש מדבר-צן: 15. וידבר משה אל-יי לאמר: 16. יפקד יהוה אלהי הרוח להקדש אים על-העדה: but in his own sin he died; and he had no sons.
4. Why should be taken away the name of our father from the midst of his family, because he had no son? Give to us a possession among the brothers of our father.
5. And Moses brought their cause before the Lord.
6. And the Lord said unto Moses, saying:
7. The daughters of Zelophchad speak right; thou shalt surely give them a possession of an inheritance among the brothers of their father; and thou shalt cause to pass the inheritance of their father to them.
8. And unto the children of Israel thou shalt speak, saying: When a man dies, and he has no son, then you shall pass his inheritance to his daughter.
9. And if he have no daughter, then you shall give his inheritance to his brothers.
10. And if he have no brothers, then you shall give his inheritance to the brothers of his father.
- כי-דחמא מית ובנים לא-היו לו: 4. למה יגרע שם-אביו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה-לנו אחיה בתוך אחי אביו: 5. ויקרב משה את-משפטם לפני יהוה: רביעי 6. ויאמר יי אל-משה לאמר: 7. בנות זלפחד דברת נכון תתן להם אחוזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את-נחלת אביהן להן: 8. ואל-בני ישראל תדבר לאמר איש כי-ימות ובן אין לו והעברתם את-נחלתו לבתו: 9. ואם אין לו בת ונתתם את-נחלתו לאחיו: 10. ואם אין לו אחים ונתתם את-נחלתו לאחיו אביו:

and he took Joshua,
and set him
before El'azar the priest,
and before all the con-
gregation.
23. And he laid his hands
upon him,
and gave him a charge;
as the Lord had spoken
by the hand of Moses.

כח

חמישי

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Command the children
of Israel,
and say unto them:

my oblation,

my 'bread for my fire-
offerings,
[for] a sweet savor to
me,
shall you observe

to offer to me

in its due season.

3. And thou shalt say
unto them:
This is the fire-offering

which you shall offer to
the Lord:
he-lambs a year old

without blemish,

two on [every] day,

[for] a continual burnt-
offering.

4. The one lamb

thou shalt 'prepare in
the morning
and the 'other lamb

thou shalt 'prepare
toward evening.

5. And the tenth [part]
of an ephah
of fine flour

for a meal-offering,

mingled with beaten oil,

וַיִּקַּח אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
וַיַּעַמְדֵהוּ
לְפָנָיו אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְלִפְנֵי כָל־הָעֵדָה :

23. וַיִּסְמֹךְ אֶת־יָדָיו
עָלָיו
וַיִּצְוֵהוּ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה :

CAP. XXVIII.

חמישי

1. וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה
דָּאמַר :

2. צוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲדֹתָם
אֶת־קָרְבָנִי
לַחֲמִי דָאֲשִׁי
רִיחַ נִיחָחִי
תִּשְׁמְרוּ
לְהַקְרִיב לִי
בְּמוֹעָדוֹ :

3. וְאָמַרְתָּ לָהֶם
יְהִי הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה
כִּבְשִׂים בְּגֵר־שָׁנָה
תָּמִימִם
שְׁנֵי לַיִּים
עֹלָה תָּמִיד :

4. אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
תַּשְׁעִה בַּבֹּקֶר
וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּשְׁעִה בֵּין הָעֶרְבִים :

5. וְעֵשִׂירִית הָאֵיפָה
סֹלֶת
לְמִנְחָה
בְּדֹלָה בְּשֶׁמֶן תִּתֶּיךָ

17. Who may go out
before them,
and who may come in
before them,
and who may lead them
out,
and who may bring
them in;
that the congregation
of the Lord be not
as sheep

which have no shepherd.

18. And the Lord said
unto Moses:

Take thee

Joshua the son of Nun,

a man in whom [there
is] spirit,
and lay thy hand

upon him.

19. And set him

before El'azar the priest,

and before all the
congregation;
and give him a charge

before their eyes.

20. And put of thy glory

upon him,

in order that all the
congregation of Israel
may obey.

21. And before El'azar
the priest

he shall stand,

²who shall ask for him

³by the judgment of the
Urim

before the Lord;

⁴by his order they shall
go out,

and ⁵by his order they
shall come in,

he, and all the children
of Israel

with him,

even all the congrega-
tion.

22. And Moses did

as the Lord had com-
manded him;

וְאֲשֶׁר יֵצֵא לִפְנֵיהֶם
וְאֲשֶׁר יָבֹא לִפְנֵיהֶם
וְאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם
וְאֲשֶׁר יְבִיאֵם
וְלֹא תִהְיֶה עֵדֶת יי
כְּצֹאֵן

אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רֹעֶה :

18. וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה
קַח־לְךָ

אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נֹון
אִישׁ אֲשֶׁר־רוּחַ בּוֹ
וּסְמַכְתָּ אֶת־יָדְךָ
עָלָיו :

19. וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ
לְפָנָיו אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְלִפְנֵי כָל־הָעֵדָה
וְצִוִּיתָ אֹתוֹ
לְעֵינֵיהֶם :

20. וְנָתַתָּ מִהוֹדְךָ
עָלָיו
לְמַעַן יִשְׁמְעוּ
כָל־עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

יַעֲמֹד
וְשָׁאֵל לְךָ
בְּמִשְׁפַּט הָאֲוִרִים
לְפָנֵי יְהוָה
עַל־פִּי יֵצֵאוּ
וְעַל־פִּי יָבֹאוּ
הוּא וְכָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אִתּוֹ

וְכָל־הָעֵדָה
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי אֹתוֹ

17. Who may go out
before them,
and who may come in
before them,
and who may lead them
out,
and who may bring
them in;
that the congregation
of the Lord be not
as sheep

which have no shepherd.

18. And the Lord said
unto Moses:

Take thee

Joshua the son of Nun,

a man in whom [there
is] spirit,
and lay thy hand

upon him.

19. And set him

before El'azar the priest,

and before all the
congregation;
and give him a charge

before their eyes.

20. And put of thy glory

upon him,

in order that all the
congregation of Israel
may obey.

21. And before El'azar
the priest

he shall stand,

1) Heb., hear. 2) Or, and he shall ask of him after the, etc. 3) Or, at his word. 4) Or. food. 5) Or
offer; Heb., make. 6) Heb., second. 7) Heb., between the two evenings.

seven,	שבעה	the fourth [part] of a hin.	רביעית התיך :
without blemish.	תמימים :	6. [It is] a continual burnt-offering,	6. עלת תמיד
12. And three tenth [parts of an ephah] of fine flour	12. ושליש עשרונים	¹ [as] it was prepared	העשה
[for] a meal-offering,	מלת	at mount Sinai,	בחר סיני
mingled with oil	מנחה	for a sweet savor,	לריח ניחם
for [each] one bullock;	בדולה בשמן	a fire-offering to the Lord.	אש לה ליהוה :
and two tenth [parts of an ephah] of fine flour	2. וישני עשרונים מלת	7. And its drink-offering [shall be]	7. ונסכו
[for] a meal-offering,	מנחה	the fourth [part] of a hin	רביעית התיך
mingled with oil,	בדולה בשמן	for the one lamb;	2. בקדש האחד
for the one ram.	לאיל האחד :	in the sanctuary pour thou out	בקדש הקד
13. And a tenth [part of an ephah] of fine flour	13. ועשרון עשרון	a drink offering of strong-drink to the Lord.	נסך שכר ליהוה :
[for] a meal-offering,	מלת	8. And the other lamb	8. ואת הפקדש השני
mingled with oil,	מנחה	thou shalt prepare toward evening;	תעשה בין הערבים
for [every] one lamb;	בדולה בשמן	as the meal-offering of the morning,	במנחת הפקר
[it is] a burnt-offering	פקדש האחד	and as its drink-offering	וכנסכו
[for] a sweet savor,	עלה	thou shalt prepare [it];	תעשה
a fire-offering to the Lord.	ריח ניחם	[it is] a fire-offering	אשה
14. And their drink-offerings	אשה ליהוה :	of a sweet savor to the Lord.	ריח ניחם ליהוה :
half a hin	14. ונסכיהם	9. And on the sabbath day	9. וביום השבת
shall be for [each] bullock,	חצי התיך	two he-lambs	שני-בבשים
and the third [part] of a hin for the ram,	יהיה לפר	a year old	בגוי-שנה
and the fourth [part] of a hin	ושליש התיך לאיל	without blemish,	תמימים
for [every] lamb,	ורביעית התיך	and two tenth [parts of an ephah] of fine flour	וישני עשרונים
of wine;	בפקדש	[for] a meal-offering,	מלת
this is the burnt-offering of [the] month	יין	mingled with oil,	מנחה
in ⁸ [every] month	זאת עלת חודש	and its drink-offering.	בדולה בשמן
of the months of the year.	בחדשו	10. [This is] a burnt-offering of sabbath on ⁸ [every] sabbath;	ונסכו :
15. And one he-goat	1. וחדש השנה :	besides the continual burnt-offering,	10. עלת שבת
for a sin-offering to the Lord;	15. וישעיר עזים אחד	and its drink-offering.	בשבתו
besides the continual burnt-offering	לחטאת ליהוה	11. And in the beginnings of your months	על-עלת התמיד
it shall be prepared,	על-עלת התמיד	you shall offer a burnt-offering to the Lord:	ונסכה :
with its drink-offering,	יעשה	two young bullocks,	11. ובראשי חדישיכם
שש	ונסכו :	and one ram,	תקריבו עלה ליהוה
9. And in the first month,	16. ובחודש הראשון	he-lambs a year old	פרים בגוי-בקר שנים
			ואיל אחד
			בבשים בגוי-שנה

1) Or, which was ordained. 2) Heb., a tenth part, & tenth part. 3) Heb., ita

you shall prepare on
[every] day,
seven days,

the bread of the fire-
offering
of a sweet savor to the
Lord;
besides the continual
fire-offering
it shall be prepared,
with its drink-offering.

25. And on the seventh
day
a holy convocation
shall be to you;
any servile work
you shall not do.

26. And on the day of
the first-fruits,
when you offer
a new meal-offering to
the Lord,
in your [feast of] weeks,
a holy convocation
shall be to you;

any servile work
you shall not do.

27. And you shall offer
a burnt-offering
for a sweet savor to the
Lord:
two young bullocks,
one ram,
seven he-lambs
a year old.

28. And their meal-
offering [shall be]
of fine flour mingled
with oil:
three tenth parts
for [each] one bullock,
two tenth parts
for the one ram.

29. A tenth part
for [every] one lamb
of the seven lambs.

30. One he-goat,

תַּעֲשֶׂה לַיּוֹם
שִׁבְעַת יָמִים
לֶחֶם אֵשֶׁה
רִיח־נִיחֹם לַיהוָה
עַל-עֹזֶרֶת הַתָּמִיד
יַעֲשֶׂה
וּנְסָכוֹ:

25. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִקְרָא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם
כָּל-מְלָאכֶת עֲבָדָה
לֹא תַעֲשׂוּ:

26. וּבַיּוֹם הַבְּרִיחִים
בְּהַקְרִיבְכֶם
מִנְחַת חֲדָשָׁה לַיהוָה
בְּשִׁבְעֹתֵיכֶם
מִקְרָא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם
כָּל-מְלָאכֶת עֲבָדָה
לֹא תַעֲשׂוּ:

27. וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה
לְרִיחֹם נִיחֹם לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם
אֶיֶךְ אֶחָד
שִׁבְעָה כִּבְשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה:

28. וּמִנְחָתָם
סֵלֶת בְּדֹלֶה בַשֶּׁמֶן
שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרֹנִים
לְפָר הָאֶחָד
שְׁנֵי עֲשָׂרֹנִים
לְאֵיל הָאֶחָד:

29. עֲשָׂרוֹן עֲשָׂרוֹן
לְכִבֶּשֶׁת הָאֶחָד
לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂים:

30. שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד

on the fourteenth day
of the month,

is passover to the Lord.

17. And on the fifteenth
day
of this month

is a feast;

seven days

shall unleavened bread
be eaten.

18. On the first day

[shall be] a holy
convocation;

any servile work

you shall not do.

19. And you shall offer
a fire-offering,
a burnt-offering to the
Lord:

two young bullocks,

and one ram,

and seven he-lambs

a year old;

without blemish they
shall be to you.

20. And their meal-
offering [shall be]
of fine flour mingled
with oil:

three tenth parts
for [each] bullock,

and two tenth parts for
the ram

you shall prepare.

21. A tenth part

thou shalt prepare

for [every] one lamb

of the seven lambs.

22. And one he-goat[for]
a sin-offering,

to make atonement for
you.

23. Besides the burnt-
offering of the morning,
which is for the contin-
ual burnt-offering,

you shall prepare these.

24. Like these

בַּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ

פֶּסַח לַיהוָה:

17. וּבַחֲמִישָׁה עָשָׂר יוֹם

לַחֹדֶשׁ הַזֶּה

חַג

שִׁבְעַת יָמִים

מֵצוֹת יֵאָכֵל:

18. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן

מִקְרָא קֹדֶשׁ

כָּל-מְלָאכֶת עֲבָדָה

לֹא תַעֲשׂוּ:

19. וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה

עֹלָה לַיהוָה

פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם

וְאֵיל אֶחָד

שִׁבְעָה כִּבְשִׂים

בְּנֵי שָׁנָה

תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

20. וּמִנְחָתָם

סֵלֶת בְּדֹלֶה בַשֶּׁמֶן

שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרֹנִים

לְפָר

וּשְׁנֵי עֲשָׂרֹנִים לְאֵיל

תַּעֲשֶׂה:

21. עֲשָׂרוֹן עֲשָׂרוֹן

לְכִבֶּשֶׁת הָאֶחָד

לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂים:

22. וְשְׁעִיר חַטָּאת

אֶחָד

לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם:

23. מִדְּבַר עֲלֵת הַבֹּקֶר

אֲשֶׁר עֲלֵת הַתָּמִיד

תַּעֲשֶׂה אֶת-אֹהֶל:

24. כַּאֲהֵל

1) Or. is the passover-lamb [to be offered] to the Lord. 2) Or. After this manner. 3) Or. food.

and the continual burnt-offering

and its meal-offering,

and their drink-offerings after their ordinance, for a sweet savor;

[it is] a fire-offering to the Lord.

7. And on the tenth[day]

of this seventh month

a holy convocation

shall be to you,

and you shall afflict

your souls;

any work

you shall not do.

8. And you shall offer a burnt-offering to the Lord

[for] a sweet savor:

one young bullock,

one ram,

he-lambs a year old

seven;

without blemish they shall be to you.

9. And their meal-offering [shall be]

of fine flour mingled with oil:

three tenth parts

for the bullock,

two tenth parts

for the one ram.

10. A tenth part

for [every] one lamb

of the seven lambs.

11. One he-goat

[for] a sin-offering;

besides

the sin-offering of atonement,

and the continual burnt-offering,

and its meal-offering and their drink-offerings.

ועלת התמיד

ומנחתה

ונסביתם כמשפמם

לריח ניחם

אשה ליהוה :

7. ובששור

חדש השביעי הזה

מקרא קדש

יהיה לכם

ועניתם

את נפשתיכם

כל מלאכה

לא תשעו :

8. והקרבנתם עלה

ליהוה

ריח ניחם

פר בן בקר אחד

איל אחד

כבשים בגן שנה

שבעה

תמימים יהיו לכם :

9. ומנחתם

סלת בדולה בשמן

שלישה עשרונים

זכר

שני עשרונים

לאיל האחד :

10. עשרון עשרון

לכבש האחד

זשבעת הכבשים :

11. ושעיר עזים אחד

חטאת

מלבד

חטאת הכפרים

ועלת התמיד

ומנחתה ונסביתם :

to make atonement for you.

31. Besides

the continual burnt-offering,

and its meal-offering,

you shall prepare [them].

without blemish they

shall be to you,

and their drink-offerings.

כט

1. And in the seventh month,

on the first [day] of the month.

a holy convocation

shall be to you;

any servile work

you shall not do;

a day of blowing [the trumpet]

shall it be to you.

2. And you shall prepare a burnt-offering

for a sweet savor to the Lord:

one young bullock,

one ram,

he-lambs one year old

seven,

without blemish.

3. And their meal-offering [shall be]

of fine flour mingled with oil,

three tenth parts

for the bullock,

two tenth parts for the ram.

4. And one tenth part

for [every] one lamb

of the seven lambs.

5. And one he-goat

[for] a sin-offering,

to make atonement for you.

6. Besides the burnt-offering of the month,

and its meal-offering,

לכפר עליכם :

31. מלבד

עלת התמיד

ומנחתו

תעשו

תמימים יהיו לכם

ונסביתם :

CAP. X. XIX

1. ובחדש השביעי

באחד

מקרא קדש

יהיה לכם

זכר מלאכת עבודה

לא תעשו

יום תרועה

יהיה לכם :

2. ועשיתם עלה

לריח ניחם ליהוה

פר בן בקר אחד

איל אחד

כבשים בגן שנה

שבעה

תמימים :

3. ומנחתם

סלת בדולה בשמן

שלישה עשרונים

זכר

שני עשרונים לאיל :

4. ועשרון אחד

לכבש האחד

זשבעת הכבשים :

5. ושעיר עזים אחד

חטאת

לכפר עליכם :

6. מלבד עלת החדש

ומנחתה

twelve,

two rams,

he-lambs a year old

fourteen,

without blemish.

18. And their meal-offering
and their drink-offerings
for the bullocks,

for the rams, and for
the lambs,
[shall be] according to
their number.
after the ordinance.

19. And one he-goat

[for] a sin-offering;

besides the continual
burnt-offering,
and its meal-offering,
and their drink-offerings.

20. And on the third day

eleven bullocks,

two rams,

he-lambs a year old

fourteen,

without blemish.

21. And their meal-offering
and their drink-offerings
for the bullocks,

for the rams, and for the
lambs,
according to their num-
ber, after the ordinance.

22. And one he-goat [for]
a sin-offering;

besides the continual
burnt-offering,
and its meal-offering,
and its drink-offering.

23. And on the fourth day

ten bullocks,

two rams,

he-lambs a year old

fourteen,

without blemish.

24. Their meal-offering
and their drink-offerings
for the bullocks,

שְׁנֵי עֶשְׂרִי

אֵילִם שְׁנֵי

כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה

אַרְבָּעָה עֶשְׂרִי

תְּמִימִם :

18. וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם

לְפָרִים

לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים

בְּמִסְפָּרָם

בְּמִשְׁפָּט :

19. וְשִׁעִיר-עֲזִים אֶחָד

חַטָּאת

מִלְבָּד עֲלֵת הַתָּמִיד

וּמִנְחָתָהּ וְנִסְבֵּיהֶם :

20. וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

פָּרִים עֶשְ�תֵּי-עֶשְ�רִי

אֵילִם שְׁנֵי

כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה

אַרְבָּעָה עֶשְׂרִי

תְּמִימִם :

21. וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם

לְפָרִים

לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים

בְּמִסְפָּרָם בְּמִשְׁפָּט :

22. וְשִׁעִיר חַטָּאת

אֶחָד

מִלְבָּד עֲלֵת הַתָּמִיד

וּמִנְחָתָהּ וְנִסְבֵּיהֶם :

23. וּבַיּוֹם הָרִבְעִי

פָּרִים עֶשְ�רָה

אֵילִם שְׁנֵי

כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה

אַרְבָּעָה עֶשְׂרִי

תְּמִימִם :

24. מִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם

לְפָרִים

שְׁבִיעִי

12. And on the fifteenth
day
of the seventh month

a holy convocation

shall be to you;

any servile work

you shall not do,

and you shall keep a
feast to the Lord
seven days.

13. And you shall offer a
burnt-offering,
a fire-offering

of a sweet savor to the
Lord:

young bullocks

thirteen,

two rams,

he-lambs a year old

fourteen;

without blemish they
shall be.

14. And their meal-
offering [shall be]
of fine flour mingled
with oil:

three tenth parts

for [every] one bullock

of the thirteen bullocks,

two tenth parts

for [each] one ram,

of the two rams,

15. And a tenth part

for [every] one lamb

of the fourteen lambs,

16. And one he-goat

[for] a sin-offering;

besides the continual
burnt-offering,
its meal-offering and its
drink-offering.

17. And on the second
day,
young bullocks

שְׁבִיעִי

12. וּבַחֲמִישֵׁה עֶשְׂרִי יוֹם

לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי

מִקְרָא קֹדֶשׁ

יִהְיֶה לָכֶם

כָּל-מְלָאכָת עֲבֹדָה

לֹא תַעֲשׂוּ

וְחֻגְתֶּם חֵג לַיהוָה

שִׁבְעַת יָמִים :

13. וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה

אִשָּׁה

רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה

פָּרִים בְּנֵי-בָקָר

שְׁלֹשָׁה עֶשְ�רִי

אֵילִם שְׁנֵי

כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה

אַרְבָּעָה עֶשְׂרִי

תְּמִימִם יִהְיוּ :

14. וּמִנְחָתָם

סֵלֶת בְּרוֹזָה בַשֶּׁמֶן

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינָם

לְפָר הָאֶחָד

לְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִי פָרִים

שְׁנֵי עֶשְׂרִינָם

לְאֵזֶי הָאֶחָד

לְשְׁנֵי הָאֵילִם :

15. וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן

לְכִבֵּשׁ הָאֶחָד

לְאַרְבָּעָה עֶשְׂרִי

כִּבְשִׁים :

16. וְשִׁעִיר-עֲזִים אֶחָד

חַטָּאת

מִלְבָּד עֲלֵת הַתָּמִיד

וּמִנְחָתָהּ וְנִסְבֵּיהֶם :

17. וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי

פָּרִים בְּנֵי-בָקָר

he-lambs a year old

fourteen,

without blemish.

33. And their meal-offering
and their drink-offerings
for the bullocks,

for the rams, and for the
lambs,
according to their num-
ber, after the ordinance.

34. And one he-goat[for]
a sin offering;

besides the continual
burnt-offering,
its meal-offering, and its
drink-offering.

מִפְטִיר

35. On the eighth day
a solemn assembly shall
be to you;
any servile work

you shall not do.

36. And you shall offer
a burnt-offering,
a fire-offering

of a sweet savor to the
Lord:
one bullock, one ram,

he-lambs a year old

seven,

without blemish.

37. Their meal-offering
and their drink-offerings
for the ox,

for the ram, and for the
lambs,
according to their num-
ber, after the ordinance.

38. And one he-goat[for]
a sin-offering;

besides the continual
burnt-offering,
and its meal-offering,
and its drink-offering.

39. These you shall pre-
pare to the Lord
in your set feasts,

besides your vows,

and your freewill-
offerings
[consisting] of your
burnt-offerings,

כִּבְשִׁים בְּגִי-שָׁנָה
אַרְבָּעָה עֶשְׂרִי
תְּמִימִם :

33. וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לְבָרִים
לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים
בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּטָם :

34. וְשִׁעִיר חַטָּאת
אֶחָד
מִלְבָּד עֲלֵת הַתָּמִיד
מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ :

מִפְטִיר
35. בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
עֲצֵרֶת תְּהִיָּה לָכֶם
כָּל-מְלָאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ :

36. וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה
אִשָּׁה
רִיחַ נִיחֹם לַיהוָה
כֶּבֶד אֶחָד אֵיךְ אֶחָד
כִּבְשִׁים בְּגִי-שָׁנָה
שִׁבְעָה
תְּמִימִם :

37. מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לְבָרִי
לְאֵיל וּלְכִבְשִׁים
בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּטָם :

38. וְשִׁעִיר חַטָּאת
אֶחָד
מִלְבָּד עֲלֵת הַתָּמִיד
וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ :

39. אֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיהוָה
בְּמִוְעֵיכֶם
כִּבְד מְנַדְרֵיכֶם
וְנִדְבָהיכֶם
לְעֹלֹתֵיכֶם :

for the rams, and for the
lambs,
according to their num-
ber, after the ordinance.

25. And one he-goat
[for] a sin-offering;

besides the continual
burnt-offering,
its meal-offering, and its
drink-offering.

26. And on the fifth day,

nine bullocks
two rams,

he-lambs a year old
fourteen,

without blemish.

27. And their meal-offering
and their drink-offerings
for the bullocks,

for the rams, and for
the lambs,
according to their num-
ber, after the ordinance.

28. And one he-goat[for]
a sin-offering;

besides the continual
burnt-offering,
and its meal-offering,
and its drink-offering.

29. And on the sixth day

eight bullocks,

two rams,

he-lambs a year old

fourteen,

without blemish.

30. And their meal-offering
and their drink-offerings
for the bullocks,

for the rams, and for the
lambs,
according to their num-
ber, after the ordinance.

31. And one he-goat[for]
a sin-offering;

besides the continual
burnt-offering,
its meal-offering, and
its drink-offerings.

32. And on the seventh
day

seven bullocks,

two rams,

לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים
בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּטָם :
25. וְשִׁעִיר-עֲוֹן אֶחָד
חַטָּאת

מִלְבָּד עֲלֵת הַתָּמִיד
מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ :
26. וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי
בָּרִים תִּשְׁעָה
אֵילִם שְ�נָיִם

כִּבְשִׁים בְּגִי-שָׁנָה
אַרְבָּעָה עֶשְ�רִי
תְּמִימִם :

27. וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לְבָרִים
לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים
בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּטָם :

28. וְשִׁעִיר חַטָּאת
אֶחָד
מִלְבָּד עֲלֵת הַתָּמִיד
וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ :
29. וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי
בָּרִים שְ�מוֹנָה
אֵילִם שְ�נָיִם

כִּבְשִׁים בְּגִי-שָׁנָה
אַרְבָּעָה עֶשְ�רִי
תְּמִימִם :

30. וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לְבָרִים
לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים
בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּטָם :

31. וְשִׁעִיר חַטָּאת אֶחָד
מִלְבָּד עֲלֵת הַתָּמִיד
מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ :
32. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
בָּרִים שִׁבְעָה
אֵילִם שְ�נָיִם

then shall stand

all her vows,

and every bond

which she has bound

upon her soul,

shall stand.

6. But if her father
disallow her

in the day [that] he hears
[it].

all her vows,

or her bonds

which she has bound

upon her soul,

shall not stand;

and the Lord will
forgive her,
because her father
disallowed her.

7. And if she be [married]

to a husband,

while her vows⁴ [are]
upon her,

or the rash utterance of
her lips,

which she has bound

upon her soul.

8. And her husband hear
[it].

and he be silent to
her in the day [that] he
hears [it].

then shall stand her
vows,

and her bonds

which she has bound

upon her soul

shall stand.

9. But if in the day [that]
her husband hears [it]

he disallow her,

then he⁵ made void her
vow

which is upon her,

and the rash utterance
of her lips

וְקָמוּ

כָּל-נִדְרֶיהָ

וְכָל-אֶסֶר

אֲשֶׁר-אָסְרָהּ

עַל-נַפְשָׁהּ

יָקוּם :

6. וְאִם-הִיא אֲבִיהָ
אֶתָּה

בְּיוֹם שִׁמְעוֹ

כָּל-נִדְרֶיהָ

וְאֶסְרֶיהָ

אֲשֶׁר-אָסְרָהּ

עַל-נַפְשָׁהּ

לֹא יָקוּם

וַיהוָה יִסְלַח-לָהּ

כִּי-הִנִּיא אֲבִיהָ אֶתָּה :

7. וְאִם-הָיָה תִּתְּנָהּ

לְאִישׁ

וְנִדְרֶיהָ עָלֶיהָ

אוֹ מִכְמָא שִׁפְתֶּיהָ

אֲשֶׁר אָסְרָהּ

עַל-נַפְשָׁהּ :

8. וְשָׁמַע אִישָׁהּ

בְּיוֹם שִׁמְעוֹ

וְהִחֲרִישׁ לָהּ

וְקָמוּ נִדְרֶיהָ

וְאֶסְרֶיהָ

אֲשֶׁר-אָסְרָהּ

עַל-נַפְשָׁהּ

יָקוּמוּ :

9. וְאִם בְּיוֹם שִׁמְעוֹ
אִישָׁהּ

יִנִּיא אֶתָּה

וְהִפָּר אֶת-נִדְרָהּ

אֲשֶׁר עָלֶיהָ

וְאֶת מִכְמָא שִׁפְתֶּיהָ

and of your meal-
offerings,
and of your drink-
offerings.
and of your peace-
offerings.

ל

1. And Moses said

unto the children of
Israel

according to all that the
Lord had commanded
Moses.

MATTOTH

2. And Moses spoke

unto the heads of the
tribes

of the children of Israel,

saying:

This is the thing

which the Lord has
commanded.

3. When a man vows a
vow

to the Lord,

or swears an oath

to bind¹ a bond

upon his soul,

he shall not² profane his
word;

according to all that pro-
ceeds out of his mouth

he shall do.

4. And when a woman
vows a vow

to the Lord,

and she binds [herself
by] a bond,

[being] in her father's
house,

in her youth,

5. And her father hears
her vow,

or her bond

which she has bound

upon her soul,

and her father³ is silent

to her.

וְהִחֲרִישׁ יְהוָה אֲבִיהָ

וְקָמְנִחֲתֵיכֶם

וְלִנְחֻמֵּיכֶם

וְלִשְׁלוּמֵיכֶם :

CAP. XXX.

1. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כָּל אֲשֶׁר-צִוָּה

יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה :

ממות

2. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה

אֶל-רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת

לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר

זֶה הַדָּבָר

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה :

3. אִישׁ כִּי-יִדְרֹךְ נִדְרָה

לַיהוָה

אוֹת הַשְּׁבַע שְׁבַעַה

לְאֶסֶר אֶסֶר

עַל-נַפְשׁוֹ

לֹא יִחַל דְּבָרוֹ

כְּכִלְיָא כִּפְיוֹ

יַעֲשֶׂה :

4. וְאִשָּׁה כִּי-יִדְרֹךְ

נִדְרָה

לַיהוָה

וְאָסְרָה אֶסֶר

בְּבֵית אֲבִיהָ

בְּנְעוּרֶיהָ :

5. וְשָׁמַע אֲבִיהָ

אֶת-נִדְרָהּ

וְאָסְרָהּ

אֲשֶׁר אָסְרָהּ

עַל-נַפְשָׁהּ

וְהִחֲרִישׁ יְהוָה אֲבִיהָ

1) Or, her soul with a bond (obligation). 2) Or, break. 3) Or, keeps his peace at her. 4) I. e., which she has vowed in her father's house. 5) Or, breaks.

15. But if her husband
be altogether silent to
her

from day to day.

then he confirmed

all her vows,

or all her bonds

which [are] upon her;

he has confirmed them,

because he was silent to
her

in the day [that] he
heard [them].

16. But if he make them
null and void

after [that] he has
heard [them],

then he shall bear her
iniquity.

17. These [are] the
statutes,

which the Lord com-
manded Moses,

between a man and his
wife,

between a father and
his daughter,

[being] in her youth,

in her father's house

לא
שני

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Avenge the vengeance
of the children of Israel

of the Midianites.

afterward thou shalt be
gathered
unto thy people.

3. And Moses spoke

unto the people,

saying:

Arm from among you

men for the ²army,

and let them ³go against
Midian,

15. ואם-החרש
יתרש לה אישה

מיום אל-יום

וחקים

את-כל-נדריה

או את-כל-אסריה

אשר עליה

הקים אתם

כי-החרש לה

ביום שמעו :

16. ואם-הפך יפך

אתם

אחרי שמעו

ונשא את-עוניה :

17. אלה החקים

אשר צוה יהוה

את-משה

בין איש לאשתו

בין-אב לבתו

בנערותה

בית אביה :

CAI. XXXI.

שני

1. וידבר יי אל-משה

לאמר :

2. נקם נקמת בני

ישׂראל

מאת המדינים

אחר תאסף

אל-עמך :

3. וידבר משה

אל-העם

לאמר

החלצו מאתכם

אנשים לצבא

ויהיו עד-תנו

which she has bound

upon her soul;

and the Lord will forgive
her,

10. And [regarding] the
vow

of a widow, or a divorced
woman,

all that she has bound

upon her soul

shall stand against her.

11. And if in her husband's
house

she has vowed,

or she has bound a bond

upon her soul

with an oath,

12. And her husband
heard [it],

and was silent to her,

[and] he did not disallow
her;

then shall stand

all her vows,

and every bond

which she has bound

upon her soul

shall stand

13. But if her husband
make them null and void

in the day [that] he
hears [it],

[then] whatsoever pro-
ceeds out of her lips
concerning her vows,

or concerning the bond
of her soul,

shall not stand;

her husband has made
them void;

and the Lord will forgive
her.

14. Every vow,

and every oath of a bond

to afflict [the] soul,

her husband may
confirm it,

or her husband may
make it void.

אשר אסרה

על-נפשה

ויהוה יסלח-לה :

10. ונדב

אלמנה וגרושה

כל אשר-אסרה

על-נפשה

יקום עליה :

11. ואם-בית אישה

נדבה

12. אסרה אסר

על-נפשה

בשבועה :

12. ושכח אישה

והחרש לה

לא הניא אתה

וקמו

כל-נדריה

וכל-אסר

אשר-אסרה

על-נפשה

יקום :

13. ואם-הפך יפך

אתם אישה

ביום שמעו

כל-מוצא שפתיה

לנדריה

ודאסר נפשה

לא יקום

אישה הפלם

ויהוה יסלח-לה :

14. כל-נדב

וכל שבועת אסר

בענת נפש

אישה יקימו

ואישה יפרכו .

1) Or. establish it. 2) Or. war. 3) E. E. College Library

and all their cattle,
and all their herds,
and all their goods,
they ^{plundered}.
10. And all their cities
in their habitations,
and all their ^{encamp-}
ments,
they burned with fire.
11. And they took
all the spoil,
and all the prey,
both of man and of
beast.
12. And they brought
unto Moses,
and unto El'azar the
priest,
and unto the congregation
of the children of Israel,
the captives,
and the prey,
and the spoil,
unto the camp,
unto the plains of Moab,
which are by the Jordan
[opposite] Jericho.
13. And [there] came out
Moses,
and El'azar the priest,
and all the chiefs of the
congregation,
to meet them
outside of the camp.
14. And Moses was angry
with the officers of the
host,
the captains of
thousands
and the captains of
hundreds,
who came
from the service of the
war.
15. And Moses said unto
them:

'Have you saved all the
females alive?

וְאֵת כָּל־בְּהֶמְתָּם
וְאֵת־כָּל־מִקְנֵיהֶם
וְאֵת־כָּל־חֵילָם
בְּזָוָו :

10. וְאֵת כָּל־עָרֵיהֶם
בְּמִוְשְׁבֵיהֶם
וְאֵת כָּל־מִוְרֹתָם
שָׂרְפוּ בָאֵשׁ :

11. וַיִּקְחוּ
אֶת־כָּל־הַשָּׁלָל
וְאֵת כָּל־הַפְּדֻיָּה
בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה :

12. וַיָּבִיאוּ אֶר־מֹשֶׁה
וְאֶר־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְאֶל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַשְּׁבִי
וְאֶת־הַפְּדֻיָּה
וְאֶת־הַשָּׁלָל
אֶר־הַמַּחֲנֶה
אֶר־עֲרֶבְת מוֹאָב
אֲשֶׁר עַל־יַד־יְרֵחוֹ :

13. וַיֵּצְאוּ מֹשֶׁה
וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְכָל־נְשֵׂאֵי הָעֵדָה
לִקְרָאתָם
אֶר־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה :

14. וַיִּקְצֹף מֹשֶׁה
עַל פְּקוּדֵי הַחֵיד
שָׂרֵי הָאֲלָפִים
וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת
הַבָּאִים
מִצִּבְיָה הַמִּלְחָמָה :

15. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
(מִשָּׁה)
הֲחַיִּיתֶם כָּל־נִקְבָּה :

to ^{execute the ven-}
geance of the Lord
on Midian.

4. A thousand of every
tribe,
a thousand of every
tribe,
of all the tribes of Israel,
you shall send to the
^{army}.

5. And [there] were
delivered,
out of the thousands of
Israel,
a thousand of every
tribe.
twelve thousand
armed for the ^{army}.

6. And Moses sent them,
a thousand of every
tribe,
to the ^{army},
them and Phinehas
the son of El'azar the
priest,
to the ^{army},
with the vessels of the
sanctuary
and the trumpets for
alarm
in his hand.

7. And they marched out
against Midian,
as the Lord had com-
manded Moses;
and they slew every
male.

8. And the kings of
Midian
they slew
with the [rest] of their
slain:
Evi, and Rekem,
and Zur, and Hur,
and Reba,
the five kings of Midian;
and Bil'am the son of
Be'or,
they slew with the
sword.

9. And the children of
Israel took captive
the women of Midian
and their little ones;

and their little ones;

and their little ones;

יָתֵת נִקְמַת־יְהוָה
בְּמִדְיָן :

4. אֶלֶף לְמִטָּה
אֶלֶף לְמִטָּה
לְכָל כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל
תִּשְׁלְחוּ לְצִבְיָה :

5. וַיִּמְסְרוּ
מֵאֲלָפֵי יִשְׂרָאֵל
אֶלֶף לְמִטָּה
שְׁנֵים־עָשָׂר אֲלֶף
חֲדָשִׁים צִבְיָה :

6. וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה
אֶלֶף לְמִטָּה
לְצִבְיָה
אֹתָם וְאֶת־פִּינְחָס
בֶּן־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
לְצִבְיָה
וְכָל־הַקֳּדָשׁ
וְהַצִּלְצֻלֹת הַתְּרוּעָה
בְּיָדוֹ :

7. וַיֵּצְאוּ עַל־מִדְיָן
בְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה
וַיַּהַרְגוּ כָּל־זָכָר
וְאֶת־מִלְכֵי מִדְיָן
הָרָגוּ
עַד־חֲלָלֵיהֶם
אֶת־עֵוִי וְאֶת־רֶקֶם
וְאֶת־זֹר וְאֶת־חֹר
וְאֶת־רֶבֶעַ
חֲמִשָּׁת מַלְכֵי מִדְיָן
וְאֵת בִּלְעָם בֶּן־בְּעֹר
הָרָגוּ בַחֶרֶב :

8. וַיִּשְׁבּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־נְשֵׁי מִדְיָן
וְאֶת־טַפָּם

1) Heb., give. 2) Or, ^{as a prey}. 3) Or, took as a prey. 4) Or, wherein they dwelt. 5) Or castles.

which the Lord has com-
manded.

22. Nevertheless the
gold,
and the silver,
the copper,
the iron,
the tin,
and the lead,

23. Every thing
that can come into the
fire,
you shall make to pass
through the fire,
and it shall be clean;
only with the water for
impurity
it shall be purified;

and all
that cannot come into
the fire,
you shall make to pass
through the water.
24. And you shall wash
your clothes
on the seventh day,

and you shall be clean;
and afterward
you shall come into the
camp.

רביעי

25. And the Lord said
unto Moses,
saying:

26. Take the sum
of the prey ^{that was} taken,
[both] of man and of
beast,
thou and El'azar the
priest,
and the family heads of
the congregation.

27. And divide into two
parts
the prey,

between the men ^{skilled} in war,
who went out to the
'army,
and (between) all the
congregation.

28. And levy a tribute

אִשְׁרֵי צִוְּהָ יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה :

22. אַךְ אֶת־הַזָּהָב
וְאֶת־הַכֶּסֶף
אֶת־הַנְּחֹשֶׁת
אֶת־הַבַּרְזֵל
אֶת־הַדְּמָיִץ
וְאֶת־הַרְּתָמִים :

23. כָּל־דָּבָר
אֲשֶׁר־יָבֹא בָאֵשׁ
תַּשְׂבִּירוּ בָאֵשׁ
וְהָיָה
אֵלֶּה בְּמֵי נִדָּה
יִתְחַטֵּא
וְכָל
אֲשֶׁר לֹא־יָבֹא בָאֵשׁ
תַּשְׂבִּירוּ בַּמַּיִם :

24. וּבַשְּׁבִיעִי תַשְׂבִּי
בְּיָמֵי הַשְּׁבִיעִי
וְמִתְרַחֵם
וְאַחֲרָי
תָּבוֹאוּ אֶל־הַמַּחֲנֶה :

25. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :
26. לֶקֶחְתָּ אֶת־רֹאשׁ
מִלְּקוֹחַ הַשָּׂבִי
בָאָדָם וּבַבְּהֵמָה
אַתָּה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה
27. וַחֲצִיתָ
אֶת־הַמִּלְּקוֹחַ
בֵּין תַּפְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
חִיָּצִים לְצִבָּא
וּבֵין כָּל־הָעֵדָה :

28. וְהִרְמִית מִמֶּנּוּ

16. Behold, they were
[the cause]
to the children of Israel,

through the ¹word of
Bil'am,
to commit trespass
against the Lord
in the matter of Pe'or,
and [so] the plague was
among the congregation
of the Lord.

17. Now therefore
kill every male
among the little ones;

also every woman that
²has ever been married
kill you.

18. But all the women-
children,
that have never been
married,

keep alive for your-
selves.

19. And you ³abide
outside of the camp
seven days,

whosoever has killed
a person,
and whosoever has
touched a slain;
[and] you shall purify
yourselves
on the third day

and on the seventh day,
you and your captives.

20. And every garment,
and every vessel of skin,
and every work of goats'
[hair],
and every vessel of
wood,
you shall ⁴purify.

21. And El'azar the
priest said

unto the men ^{of the}
'army
that went to the battle:

This is the statute of
the law

16. הֵן הָיָה הַיּוֹ
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּדָבָר בִּלְעָם

לְמַסְר־בְּשַׁע בִּירוֹתָ
עַל־דִּבְר־פְּעוֹר
וְנָתַתִּי הַמַּגֵּפָה
בְּעֵדֶת יְהוָה :

17. וְעַתָּה
הָרְגוּ כָל־זָכָר
בְּנֶפֶשׁ

וְכָל־אִשָּׁה יָדָעַת
אִישׁ לְמִשְׁכַּב זָכָר
הָרְגוּ :

18. וְכָל הַנָּשִׁים בְּנִינִים
אֲשֶׁר לֹא־יָדָעוּ
מִשְׁכַּב זָכָר
חַיֵּיו לָבֶן :

19. וְאַתֶּם חָנּוּ
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
שִׁבְעַת יָמִים
כָּל הָרֶג נֶפֶשׁ
וְכָל אִנְגָּע בַּחַיִּל
תִּתְחַטְּאוּ

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
אַתֶּם וְשָׁבִיבֵיכֶם :

20. וְכָדֶבֶד
וְכָדָבִל־עוֹר
וְכָל־מַעֲשֵׂה עוֹר
וְכָל־בְּרִי־עֵץ
תִּתְחַטְּאוּ :

21. וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן
אֶל־אֲנָשֵׁי הַצִּבָּא
הַבָּאִים לַמִּלְחָמָה
זֹאת חֻקַּת הַחֹרֶף

1) Or, counsel. 2) Heb., has known man by lying with him. 3) Heb., encamp. 4) Or, purify [to] yourselves. 5) Or, of the captives. 6) Or, that carried on the war. 7) Or, war.

33. And ³beef-cattletwo and seventy
thousand.

34. And asses

one and sixty thousand.

35. And human soul[s],

of the women,

that have never been
married,

all the soul[s] [were]

two and thirty thousand.

36. And [there] was the
half,

the portion

of those that went out
in the 'army,

the number of the sheep

three hundred thousand

and thirty thousand

and seven thousand

and five hundred.

37. And the tribute to
the Lord was

of the sheep,

six hundred

five and seventy.

38. And the ³beef-cattle

six and thirty thousand;

and their tribute to the
Lord

two and seventy.

39. And asses

thirty thousand

and five hundred;

and their tribute to the
Lord

one and sixty.

40. And human soul[s]

sixteen thousand;

and their tribute to the
Lord

two and thirty soul[s].

41. And Moses gave

33. וּבָקָר

שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים אֲלָף:

34. וַחֲמִירִים

אֶחָד וְשִׁשִּׁים אֲלָף:

35. וְנֶפֶשׁ אָדָם

מִן־הַנָּשִׁים

אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ

מִשְׁכָּב זָכָר

כָּל־נֶפֶשׁ

שְׁנַיִם וְשִׁלְשִׁים אֲלָף:

36. וְנִתְּחָה הַמִּחְצָה

חֶלֶק

הַיָּצְאוֹת בַּצֶּבֶא

מִסֶּפֶר הַצֹּאֵן

שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת אֲלָף

וְשִׁלְשִׁים אֲלָף

וְשִׁבְעַת אֲלָפִים

וְחֶמֶשׁ מֵאוֹת:

47. וַיְהִי הַמִּכְס לַיהוָה

מִן־הַצֹּאֵן

שֵׁשׁ מֵאוֹת

חֲמִשׁ וְשִׁבְעִים:

38. וַחֲבִירִים

שֵׁשֶׁה וְשִׁלְשִׁים אֲלָף

וּמִכְסָם לַיהוָה

שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים:

39. וַחֲמִירִים

שְׁלֹשִׁים אֲלָף

וְחֶמֶשׁ מֵאוֹת

וּמִכְסָם לַיהוָה

אֶחָד וְשִׁשִּׁים:

40. וְנֶפֶשׁ אָדָם

שֵׁשֶׁה עָשָׂר אֲלָף

וּמִכְסָם לַיהוָה

שְׁנַיִם וְשִׁלְשִׁים נֶפֶשׁ:

41. וַיִּתֵּן מֹשֶׁה

to the Lord

from the men¹ of war,who went out to the
¹army,

one soul

of [every] five hundred,

of the ²menand of the ³beef-cattle.

and of the asses,

and of the sheep.

29. Of their half you
shall take [it];

and thou shalt give

to El'azar the priest

the heave-offering of the
Lord.

30. And of the half

of the children of Israel

thou shalt take one

drawn out of [every]
^{fifty},of the ²men,of the ³beef-cattle,

of the asses,

and of the sheep,

of all the cattle,

and thou shalt give them
to the Levites,

who keep the charge

of the tabernacle of the
Lord.31. And Moses and
El'azar the priest did,as the Lord had com-
manded Moses.32. And [there] was the
⁴prey,

over and above the booty

which the people of the
¹army plundered,⁵

sheep

six hundred thousand

and seventy thousand

and five thousand.

לַיהוָה

מֵאֵת אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה

הַיָּצְאוֹת לַצֶּבֶא

אֶחָד וְשֵׁשׁ

מִכְשֵׁ הַמֵּאוֹת

מִן־הָאָדָם

וּמִן־הַבָּקָר

וּמִן־הַחֲמִירִים

וּמִן־הַצֹּאֵן:

29. מִחֲמִצְתָּם תִּקְחוּ

וְנִתְּתָה

לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

תְּרוּמַת יְהוָה:

30. וּמִחֲמִצְתָּהּ

בְּנוֹי־יִשְׂרָאֵל

תִּקַּח אֶחָד

אֶחָד מִן־הַחֲמִישִׁים

מִן־הָאָדָם

מִן־הַבָּקָר

מִן־הַחֲמִירִים

וּמִן־הַצֹּאֵן

מִכָּל־הַבְּהֵמָה

וְנִתְּתָה אֹתָם לְלוֹוִים

שֶׁמֶר יִשְׁמְרֶתָהּ

מִשֶּׁבֶן יְהוָה:

31. וַיַּעַשׂ שֵׁשׁ מֵאוֹת

וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

בְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת־מֹשֶׁה:

32. וַיְהִי הַפְּרִי

יָתֵר הַצֹּד

אֲשֶׁר בָּזְזוּ עַם הַצֶּבֶא

צֹאֵן

שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֲלָף

וְשִׁבְעִים אֲלָף

וְחֲמִשַּׁת אֲלָפִים:

1) Or, war. 2) Or, persons. 3) Or, oxen.

4) I. e., the living things, to which the order of the passages 27-30 relates. 5) I. e., inanimate things, not subject to the order in 27-30

48. And [there] came
near unto Moses
the officers
הַפָּקָדִים
וַיִּקְרְבוּ אֶל-מֹשֶׁה
אֲשֶׁר לְאֶלְפֵי הַצָּבָא
שָׂרֵי הָאֲלָפִים
וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת:
49. And they said unto
Moses:
וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה
עַבְדְּךָ נָשְׂאוּ
אֶת-רֹאשׁ
אֲנִישֵׁי הַמִּלְחָמָה
אֲשֶׁר בִּידֵנוּ
וְקִנְיָנָם כִּכְנֹנֵי אִישׁ
50. Therefore we have
brought
הַלֹּדֶ' הַזֶּה
אֶת-קִרְבָּנוֹ יְהוָה
אִישׁ אֲשֶׁר מִצָּא
כָּל-זָהָב
אֲצֻעָה וְצִמִּיד
טַבַּעַת
עָנִיד וְכוּמָז
לְכַפֵּר עַל-נַפְשֵׁינוּ
לִפְנֵי יְהוָה:
51. And Moses and
El'azar the priest took
וַיִּקַּח מֹשֶׁה
וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
אֶת-הַזָּהָב מֵאֲתָם
כָּל כְּלֵי מִטְשֶׁה:
52. And [there] was
all the gold of the heave-
offering,
וַיְהִי
כָּל-זָהָב הַתְּרוּמָה
אֲשֶׁר הָרִימוּ לַיהוָה
שֵׁשׁ עָשָׂר אֲלָף
שִׁבְעֵ-מֵאוֹת
וַחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל
מֵאֵת שָׂרֵי הָאֲלָפִים
וּמֵאֵת שָׂרֵי הַמֵּאוֹת:
53. The men of the army
plundered, every man
for himself.
אֲנִישֵׁי הַצָּבָא
בָּזְזוּ אִישׁ לְו:
54. And Moses and
El'azar the priest took
וַיִּקַּח מֹשֶׁה
וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

the tribute,
אֶת-מִקְבָּל
תְּרוּמַת יְהוָה
לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה:
חֲמִישִׁי
42. And of the half
of the children of Israel,
וּמִמַּחְצֵית
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר חָצָה מֹשֶׁה
מִן-הָאֲנָשִׁים
הַצֹּבָאִים:
43. —And [there] was
the half of the
congregation,
וְנִתְּחִי
מִחְצֵת הָעֵדָה
מִן-הָעָאֵן
שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת אֲלָף
וּשְׁלֹשִׁים אֲלָף
שִׁבְעַת אֲלָפִים
וַחֲמִשׁ מֵאוֹת:
44. And beef-cattle
וַיִּקַּח
שִׁשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֲלָף:
45. And asses
וַחֲמֹרִים
שְׁלֹשִׁים אֲלָף
וַחֲמִשׁ מֵאוֹת:
46. And human soul[s]
וּנְפֹשׁ אָדָם
שֵׁשָׁה עָשָׂר אֲלָף:
47. And Moses took
וַיִּקַּח מֹשֶׁה
מִמַּחְצֵית בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
אֶת-הָאָחוּ
אֶחָד מִן-הַחֲמִישִׁים
מִן-הָאָדָם
וּמִן-הַבְּהֵמָה
וַיִּתֵּן אֹתָם לְלוֹוִים
שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת
מִשְׁכַּן יְהוָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה:

1) Heb., hand. 2) Heb., found. 3) Or. necklace; brooches.

in thy eyes,
let this land be given
to thy servants
for a possession;
do not bring us over
the Jordan.

6. And Moses said
to the children of Gad
and to the children of
Reuben:

Shall your brethren go
to the war,
and you shall sit here?

7. And why do you turn
aside
the heart of the children
of Israel
from going over into
the land
which the Lord has given
to them?

8. Thus did your fathers,
when I sent them
from Kadesh-barnea
to see the land.

9. Then they went up
into the valley of
Eshcol,
and they saw the land,
and turned aside

the heart of the children
of Israel,
that they should not go
into the land

which the Lord had
given to them.
10. And the anger of the
Lord glowed
on that day,

and he swore, saying:
Surely shall [not] see
the men,
who came up out of
Egypt,
from twenty years old
and upward,
the land

בְּעֵינַי
יִמְנֶה אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת
לְעַבְדֶּיךָ
לְאֻחֻזָּה
אַל-תַּשְׁבִּירֵנוּ
אֶת-הִירְדֵּן:

6. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
לְבְנֵי-גָד
וּלְבְנֵי רְאוּבֵן
הַחֲיִיתִיכֶם יְכָאוֹ
(לְמַדְתֶּם) וְאַתֶּם
תֵּשְׁבוּ בָּהּ:
7. וְלָמָּה תִּנְּאוּן
אֶת-לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵעֲבֹר אֶרֶץ-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-נָתַן לָהֶם יְהוָה:
8. כֹּה עָשׂוּ אֲבוֹתֵיכֶם
כִּשְׁלַחִי אֹתָם
מִקֶּדֶשׁ בְּרָנָה
לְרַאֲוֹת אֶת-הָאָרֶץ:
9. וַיַּעֲלוּ
עַד-נֶחַל אֶשְׁכּוֹל
וַיִּרְאוּ אֶת-הָאָרֶץ
וַיִּנְּאוּ יְכָאוֹ
אֶת-לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְבָלְתִּי-כָבֹד
אֶרֶץ-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-נָתַן לָהֶם יְהוָה:
10. וַיִּחַר-אַף יְהוָה
בַּיּוֹם הַהוּא
וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר:
11. אֲבִי-יִרְאוּ הָאֲנָשִׁים
הָעֹלִים מִמִּצְרַיִם
מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
וַיַּעֲרֶה
אֶת-הָאָרֶץ

the gold
of the captains of (the)
thousands
and of (the) hundreds,
and they brought it
into the tent of meeting,
[as] a memorial for the
children of Israel
before the Lord.

לב
שְׂשִׁי
1. And much cattle
was by the children of
Reuben
and by the children of
Gad,
a very great number;
and they saw
the land of Yazer,
and the land of Gil'ad,
that, behold, the place
[was] a place for cattle.

2. And [there] came the
children of Gad
and the children of
Reuben,
and they said unto
Moses,
and unto El'azar the
priest
and unto the chiefs of
the congregation
saying:

3. Ataroth, and Dibon,
and Yazer, and Nimrah,
and Heshbon, and
El'aleh,
and Shebam, and Nebo,
and Be'on,
4. The land
which the Lord has
smitten
before the congregation
of Israel,
is a land for cattle;
and thy servants have
cattle.

5. And they said:
If we have found favor

in the eyes of the Lord,
we will bring you
in a land flowing with
milk and honey;
and we will not
bring you into the land
of Egypt.

6. And Moses said
unto the Lord:

אֶת-הַזָּהָב
מֵאֵת שָׂרֵי הָאֲלָפִים
וּמֵהַמֵּאוֹת
וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ
אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד
וַיִּזְכְּרוּן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
כִּפְנֵי יְהוָה:
Cai. XXXII.
שְׂשִׁי
1. וּמִקְנֶה רָב
הָיָה לְבְנֵי רְאוּבֵן
וּלְבְנֵי-גָד
עֲצוֹם מְאֹד
וַיִּרְאוּ
אֶת-אֶרֶץ יַעֲזֵר
וְאֶת-אֶרֶץ גִּלְעָד
וְהִנֵּה הַמָּקוֹם
כִּמְקוֹם מִקְנֶה:
2. וַיָּבִיאוּ בְנֵי-גָד
וּבְנֵי רְאוּבֵן
וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה
וְאֶל-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְאֶל-שְׂרָאֵי הַקְּהִלָּה
לֵאמֹר:
3. עַטְרוֹת וְדִבּוֹן
וַיַּעֲזֵר וְנִמְרָה
וְהֶשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה
וְשֶׁבָם וְנֶבֹן וּבְעוֹן:
4. הָאָרֶץ
אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה
לְפָנֵי עַדְתִּי יִשְׂרָאֵל
אֶרֶץ מִקְנֶה הִוא
וְעֲבָדֵיךָ מִקְנֶה:
5. וַיֹּאמְרוּ
אֲנִי-נִצְאָנוּ הֵן

שְׂשִׁי (בשחן מחורבין)

1. וּמִקְנֶה רָב

הָיָה לְבְנֵי רְאוּבֵן

וּלְבְנֵי-גָד

עֲצוֹם מְאֹד

וַיִּרְאוּ

אֶת-אֶרֶץ יַעֲזֵר

וְאֶת-אֶרֶץ גִּלְעָד

וְהִנֵּה הַמָּקוֹם

כִּמְקוֹם מִקְנֶה:

2. וַיָּבִיאוּ בְנֵי-גָד

וּבְנֵי רְאוּבֵן

וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה

וְאֶל-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

וְאֶל-שְׂרָאֵי הַקְּהִלָּה

לֵאמֹר:

3. עַטְרוֹת וְדִבּוֹן

וַיַּעֲזֵר וְנִמְרָה

וְהֶשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה

וְשֶׁבָם וְנֶבֹן וּבְעוֹן:

4. הָאָרֶץ

אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה

לְפָנֵי עַדְתִּי יִשְׂרָאֵל

אֶרֶץ מִקְנֶה הִוא

וְעֲבָדֵיךָ מִקְנֶה:

5. וַיֹּאמְרוּ

אֲנִי-נִצְאָנוּ הֵן

will be ready armed
before the children of
Israel,
until we have brought
them

unto their place;
and our little ones shall
dwell
in the fortified cities

because of the inhabi-
tants of the land.
18. We will not return

unto our houses,

until the children of
Israel have inherited

every man his inheri-
tance.

19. For we will not
inherit with them
on the other side of the
Jordan, and forward;

because our inheritance
has come unto us

on this side of the Jordan
eastward.

שְׁבִיעִי

20. And Moses said unto
them:

If you will do
this thing,

if you will arm your-
selves before the Lord
for the war.

21. And of you shall
pass over
every armed man

the Jordan

before the Lord,

until he has driven out
his enemies

from before him,

22. And the land is
subdued
before the Lord,

and afterward you will
return;

נִחַרְנָם הַיָּמִים
לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל

עַד אֲשֶׁר אָסַף הַבְּיָאָנִם
אֶל-מְקוֹמָם

וַיָּשֹׁב מִפְּנֵי
בְּעֵרֵי הַמִּבְצָרִים

כִּפְּנֵי יִשְׂבֵי הָאָרֶץ :

18. לֹא נָשׁוּב
אֶל-בְּתֻרֵינוּ

עַד הִתְנַחֵל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל :

אִישׁ נִחְלָתוֹ :

19. כִּי לֹא נִנְחַל אִתָּם
בְּעֵבֶר זֵרְדוֹן וְהַקָּדָה

כִּי בָּאָה נַחֲלָתֵנוּ
אֵלֵינוּ

מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרָחָה :

רְבִיעִי (כִּשְׁוֹן מְחֻבְּרִין)

20. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
מֹשֶׁה

אִם-תַּשְׁשׁוּן
אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה

אִם-תִּתְחַלְצוּ לִפְנֵי יְיָ

לְמִלְחָמָה :

21. וְעֵבֶר לָכֶם
כָּל-חֲדָוִין

אֶת-הַיַּרְדֵּן
לִפְנֵי יְהוָה

עַד הִוְרִישׁוּ
אֶת-אֹיְבֵי

מִפְּנֵיו :

22. וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ
לִפְנֵי יְהוָה

וְאַחֵר תָּשׁוּב

of which I have sworn

to Abraham,

to Isaac,

and to Jacob;

because they have not
fully followed me.

12. Save

Caleb the son of
Yephunneh

the Kenizzite,

and Joshua the son of
Nun;

because they have fully
followed the Lord.

13. And the anger of the
Lord glowed
against Israel,

and he made them wander
about in the wilderness

forty years,

until [there] was con-
sumed all the generation
that had done the evil

in the eyes of the Lord.

14. And, behold, you are
risen up

in your fathers' stead,

an increase

of sinful men,

to augment yet

(unto) the fierce anger
of the Lord
toward Israel.

15. For if you turn away
from after him,

then he will yet again
leave them

in the wilderness,

and you will bring
destruction

to all this people.

16. And they came near
unto him,

and they said:

Sheepfolds

we will build for our
cattle

here.

and cities for our little
ones,

17. But we ourselves

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי

לְאַבְרָהָם

לְיִצְחָק

וּלְיַעֲקֹב

כִּי לֹא-מָלְאוּ אַחֲרַי :

12. בְּלֹתִי

כָּלֵב בֶּן-יִפְנֶה

הַכִּנְזִי

וְיוֹשׁוּעַ בֶּן-נּוּן

כִּי מָלְאוּ אַחֲרַי יְהוָה

13. וַיִּחַר-אַף יְהוָה

בְּיִשְׂרָאֵל

וַיַּנְדֹּם בַּמִּדְבָּר

אַרְבָּעִים שָׁנָה

עַד-חָם כְּרִימְדוֹר

הָעֵשָׂה הָרַע

בְּעֵינֵי יְהוָה :

14. וְהִנֵּה קָמְתִים

תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם

תַּרְבוֹת

אֲנִשִּׁים חַמָּאִים

לְקַמּוֹת עוֹד

עַל חֲרוֹן אַף-יְהוָה

אֶל-יִשְׂרָאֵל :

15. כִּי תִשׁוּבִין מֵאַחֲרָיו

וַיִּסַּף עוֹד לְהַנִּיחֵו

בַּמִּדְבָּר

וַיַּשְׁחָתֶם

לְכָל-הָעָם הַזֶּה :

16. וַיָּגִשׁוּ אֵלָיו

וַיֹּאמְרוּ

נִבְרָת צֹאן

נִבְנֶה לְמִקְנֵנוּ

פֹּה

וְעָרִים לְמִשְׁכְּנֵנוּ :

17. וְאַנְחֵנוּ

1) Heb., him. 2) Or, do harm. 3) Or, is fallen.

unto them:

If the children of Gad {
and the children of
Reuben shall pass over
with you

the Jordan,

every one [that is] armed
for the war,
before the Lord.

and the land shall be
subdued
before you;

then you shall give to
them
the land of Gilead

for a possession.

30. But if they will not
pass over
armed

with you,

then they shall have pos-
session in the midst of you
in the land of Canaan.

31. And the children of {
Gad and the children
of Reuben answered, {
saying:

That which the Lord
has spoken
concerning thy servants,
so we will do.

32. We will pass over
armed

before the Lord

[into] the land of
Canaan,
and with us [shall
remain]
the possession of our
inheritance
on this side of the
Jordan.

33. And Moses gave to
them,
[even] to the children
of Gad,
and to the children of
Reuben,
and to the half-tribe

of Menasseh the son of
Joseph,
the kingdom of Sihon,

אֲלֵהֶם

אִם יַעֲבֹרוּ

בְּנֵי־גָד וּבְנֵי־רְאוּבֵן וְ

אִתְּכֶם

אֶת־הַיַּרְדֵּן

כָּל־חֲזָקוֹן מִלְחָמָה

לִפְנֵי יְהוָה

וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ

לִפְנֵיכֶם

וְנָתַתֶּם לָהֶם

אֶת־הָאָרֶץ הַגִּלְעָד

לְאֻחֻזָּה :

30. וְאִם־לֹא יַעֲבֹרוּ

חֲלוּצִים

אִתְּכֶם

וְנִאֲחֲזוּ בְּחֻקְכֶם

בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :

31. וַיֹּשְׁבוּ בְנֵי־גָד

וּבְנֵי רְאוּבֵן

לֵאמֹר

אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה

אֵל־עַבְדֶּיךָ

כִּן נַעֲשֶׂה :

32. נָחֲנוּ נִעְבֹּר

חֲלוּצִים

לִפְנֵי יְהוָה

אֶרֶץ כְּנָעַן

וְאִתָּנוּ

אֲחֻזַּת נַחֲלָתֵנוּ

מִעֵבֶר הַיַּרְדֵּן :

33. וַיִּתֵּן לָהֶם מֹשֶׁה

לְבִנֵי גָד

וּלְבְנֵי רְאוּבֵן

וְלַחֲצִי אֶשְׁכֵּם

מִבְּנֵי יוֹסֵף בְּנוֹ יוֹסֵף

אֶת־מַמְלַכְתּוֹ שִׁיחֹן

then you shall ^{be}
guiltless
towards the Lord and
towards Israel;
and this land shall be
to you for a possession
before the Lord.

23. But if you will not do
so,
behold, you have sinned
against the Lord;
and you shall experience
your punishment
which will find you out.

24. Build you cities
for your little ones,
and folds for your sheep;
and that which has pro-
ceeded out of your mouth
you shall do.

25. And the children
of Gad and the child-
ren of Reuben said }
unto Moses,
saying:

Thy servants will do
as my lord commands.

26. Our little ones, our
wives,
our flocks, and all our
cattle,
shall be there
in the cities of Gilead.

27. But thy servants
will pass over,
every one [that is] armed
[for] the army,
before the Lord

to the war,
as my lord speaks.

28. And Moses com-
manded concerning them
El'azar the priest,

and Joshua the son of
Nun,
and the family heads
of the tribes }

of the children of Israel.

29. And Moses said

וְהִיְיִתֶם נָקִים
מִיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל
וְהָיְתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת
לְכֶם, לְאֻחֻזָּה
לִפְנֵי יְהוָה :

23. וְאִם־לֹא תַעֲשׂוּן כִּן
הִנֵּה חָטֵאתֶם לַיהוָה
וְדַעוּ מִטֹּעַתְכֶם
אֲשֶׁר תִּמְצָא אִתְּכֶם :

24. בְּנִי לְכֶם עָרִים
לְמִטְבְּכֶם
וְגִדְתִּי לְצֹאנֵיכֶם
וְהָיְתָא כִפְיָם
תַּעֲשׂוּ :

25. וַיֹּאמְרוּ בְנֵי־גָד
וּבְנֵי רְאוּבֵן
אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר

עַבְדֶּיךָ יַעֲשׂוּ
כְּאֲשֶׁר אָדֹנִי מִצְוָה :

26. מִטְבְּנוּ נִשְׁמֹנו
מִקְנֵנוּ וְכָל־בְּהֵמָתֵנוּ
יְהִי־יָשִׁם
בְּעָרֵי הַגִּלְעָד :

27. וְעַבְדֶּיךָ יַעֲבֹרוּ
כָּל־חֲזָקוֹן צָבָא
לִפְנֵי יְהוָה
מִלְחָמָה

כְּאֲשֶׁר אָדֹנִי דִבֶּר :

28. וַיִּצְוֶה לָהֶם מֹשֶׁה
אֶת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן
וְאֶת־רָאשֵׁי
אֲבוֹת הַמִּשְׁטוֹת

לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל :

29. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

and he dwelt therein.

41. And Yair the son of Menasseh went,

and conquered the small towns thereof, and he called them

Havoth-Yair.

42. And Nobah went,

and he conquered Kenath and its suburbs,

and he called it Nobah after his own name.

MASSAY

לג

1. These are the journeys of the children of Israel, who went forth out of the land of Egypt by their hosts

under the hand of Moses and Aaron.

2. And Moses wrote

their departures

according to their journeys by the order of the Lord;

and these are their journeys according to their departures.

3. And they journeyed from Ra'meses in the first month,

on the fifteenth day

of the first month;

on the morrow after passover the children of Israel went out with an exalted hand

before the eyes of the Egyptians.

4 While the Egyptians were burying, whom the Lord had smitten

וַיֵּשֶׁב בָּהֶם:

41. וַיַּיָּר בֶּן-מְנַשֶּׁה הָלַךְ

וַיִּכְרַד אֶת-סוּתֵיהֶם וַיִּקְרָא אֶתְהֶן חֹת יַאִיר:

42. וְנוֹבָח הָלַךְ וַיִּכְרַד אֶת-קִנְתָּה וְאֶת-בְּנֵיהֶיהָ

וַיִּקְרָא לָהּ חֲנוּכָּה בְשֵׁמוֹ:

מַסְעֵי

CAI. XXXIII.

1. אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעִבְאֵתָם

בְּיַד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: 2. וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת-כּוֹצְאֵיהֶם

לְמַסְעֵיהֶם עַל-פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם לְכוֹצְאֵיהֶם:

3. וַיִּסְעוּ מֵרַעְמֶסֶם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֹמֶשֶׁה עָשָׂר יוֹם

לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח יָצְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָחָה

לְעֵינֵי כָל-מִצְרַיִם: 4. וּמִצְרַיִם מְקַבְּרִים אֵת אֲשֶׁר הָבָה יְהוָה

the king of the Emorites,

and the kingdom of Og,

the king of Bashan,

the land

according to its cities within the borders, the cities of the land round about.

34. And the children of Gad built Dibon,

and Ataroth,

and Aro'er.

35. And Atroth-shophan,

and Yazer, and Yogh-behah.

36. And Beth-nimrah,

and Beth-haran,

fortified cities,

and folds for sheep.

37. And the children of Reuben built Heshbon,

and El'aleh,

and Kiryathayim.

38. And Nebo,

and Ba'al-me'on,

- their names being changed,-

and Sibmah;

and they gave [other] names [instead of the former] names of the cities which they built.

39. And [there] went

the children of Machir the son of Menasseh to Gil'ad,

and they conquered it,

and drove out the Emorites that were therein.

40. And Moses gave

Gil'ad

to Machir the son of Menasseh;

מֶלֶךְ הָעַמּוּרִי

וְאֶת-מַמְלַכְתּוֹ עוֹג

מֶלֶךְ בַּשָּׁן

הָאָרֶץ

לְעָרֶיהָ בְּגִבְלֹתָהּ

עָרֵי הָאָרֶץ סָבִיב:

34. וַיִּבְנוּ בְנֵי-גָד

אֶת-דִּבּוֹן

וְאֶת-אַתְרוֹת

וְאֶת-אַרְוֶ'ר:

35. וְאֶת-אַתְרוֹת-שׁוֹפָן

וְאֶת-יָזָר וְיֹג-בְּהַח:

36. וְאֶת-בֵּית-נִמְרָה

וְאֶת-בֵּית-חָרָן

עָרֵי מִבְצָר

וְגִדְתֵּי צֹאן:

37. וּבְנֵי רְאוּבֵן בָּנוּ

אֶת-חֶשְׁבּוֹן

וְאֶת-עֵלְעָלָה

וְאֶת-קִירְיָתַיִם:

38. וְאֶת-נֶבֹה

וְאֶת-בְּעֹר מְעוֹן

מִשְׁבַּת שֵׁם

וְאֶת-סִיבְמָה

וַיִּקְרְאוּ בִשְׁמוֹת

אֶת-שְׂכוֹת הָעָרִים

אֲשֶׁר בָּנוּ:

39. וַיֵּלְכוּ

בְּנֵי מַכִּיר בֶּן-מְנַשֶּׁה

לְגִלְעָד

וַיִּכְרְדוּ

וַיִּדְרֹשׁ אֶת-הָעַמּוּרִי

אֲשֶׁר-בָּהּ:

40. וַיִּתֵּן מֹשֶׁה

אֶת-הַגִּלְעָד

לְמַכִּיר בֶּן-מְנַשֶּׁה

1) I. e., the small towns of Yair. 2) Or, towns; Heb., daughters 3) Or, stages. 4) Or, high.

and encamped in
Dophkah.

13. And they journeyed
from Dophkah,
and encamped in Alush.

14. And they journeyed
from Alush,
and encamped in
Rephidim,
and there was no water

for the people

to drink.

15. And they journeyed
from Rephidim,
and encamped in the
wilderness of Sinai.

16. And they journeyed
from the wilderness of Sinai
and encamped

in Kibroth-hattaavah.

17. And they journeyed

from Kibroth-hattaavah

and encamped in
Hazereth.

18. And they journeyed
from Hazereth,
and encamped in

Rithmah.

19. And they journeyed
from Rithmah,

and encamped in
Rimmon-perez.

20. And they journeyed
from Rimmon-perez,
and encamped in

Libnah.

21. And they journeyed
from Libnah,
and encamped in Rissah.

22. And they journeyed
from Rissah,

and encamped in
Kehelathah.

23. And they journeyed
from Kehelathah,
and encamped in mount

Shepher.

24. And they journeyed
from mount Shepher,
and encamped in

Haradah.

25. And they journeyed
from Haradah,
and encamped in

Makheloth.

26. And they journeyed
from Makheloth,
and encamped in

Tahath.

27. And they journeyed
from Tahath,

and encamped in Terah.

וַיִּחַנוּ בְּדֹפְקָה :

13. וַיִּסְעוּ מִדֹּפְקָה

וַיִּחַנוּ בְּאַלוּשׁ :

14. וַיִּסְעוּ מֵאַלוּשׁ

וַיִּחַנוּ בְּרִפְדִּים

וְלֹא-הָיָה שָׁם מַיִם

לָעָם

לִשְׁתּוֹת :

15. וַיִּסְעוּ מִרִּפְדִּים

וַיִּחַנוּ בְּמִדְבַּר סִינַי

16. וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר סִינַי

וַיִּחַנוּ

בְּקִבְרוֹת הַתַּאֲוָה :

17. וַיִּסְעוּ

מִקִּבְרוֹת הַתַּאֲוָה

וַיִּחַנוּ בְּחֶזְרֵת :

18. וַיִּסְעוּ מִחֶזְרֵת

וַיִּחַנוּ בְּרִתְמָה :

19. וַיִּסְעוּ מִרִּתְמָה

וַיִּחַנוּ בְּרִמּוֹן-פְּרִיז :

20. וַיִּסְעוּ מִרִּמּוֹן-פְּרִיז

וַיִּחַנוּ בְּלִבְנָה :

21. וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה

וַיִּחַנוּ בְּרִסָּה :

22. וַיִּסְעוּ מִרִּסָּה

וַיִּחַנוּ בְּקֶהֱלָתָה :

23. וַיִּסְעוּ מִקֶּהֱלָתָה

וַיִּחַנוּ בְּהַר-שֵׁפֶר :

24. וַיִּסְעוּ מִהַר-שֵׁפֶר

וַיִּחַנוּ בְּחֶרְדָּה :

25. וַיִּסְעוּ מִחֶרְדָּה

וַיִּחַנוּ בְּמַקְהֶלֶת :

26. וַיִּסְעוּ מִמַּקְהֶלֶת

וַיִּחַנוּ בְּתַחַת :

27. וַיִּסְעוּ מִתַּחַת

וַיִּחַנוּ בְּתֶרַח :

among them

every first-born;

also on their gods

did the Lord execute
judgments.

5. And the children of
Israel journeyed

from Ra'meses,

and encamped in
Succoth

6. And they journeyed
from Succoth,

and encamped in Etham,

which is at the end of
the wilderness.

7. And they journeyed
from Etham

and returned unto
Pi-hahiroth,

which is before Ba'al-
zephon;

and they encamped
before Migdol.

8. And they journeyed

from before Hahiroth,

and passed through the
midst of the sea

into the wilderness;

and they went

a three days' journey

in the wilderness of
Etham,

and encamped in Marah.

9. And they journeyed
from Marah,

and came to Elim;

and in Elim [were]

twelve springs of water,

and seventy palm-trees,

and they encamped
there.

10. And they journeyed
from Elim,

and encamped by the
Red Sea.

שְׁנֵי

11. And they journeyed
from the Red Sea,

and encamped in the
wilderness of Sin.

12. And they journeyed
from the wilderness of Sin,

and encamped in the
wilderness of Sin.

וְכָל-בְּכוֹרֵיהֶם

וַיַּעַשׂ יְהוָה שְׁפָטִים :

5. וַיִּסְעוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

מִרַעְמֵסִם

וַיִּחַנוּ בְּסוּכּוֹת :

6. וַיִּסְעוּ מִסוּכּוֹת

וַיִּחַנוּ בְּאַתָּם

וַיָּשָׁב עַל-פִּי הַחֵירוֹת

וַיָּשָׁב עַל-פְּנֵי בַּעַל-צִפּוֹן :

וַיִּחַנוּ לִפְנֵי מִגְדּוֹל :

8. וַיִּסְעוּ

מִלִּפְנֵי חֵירוֹת

וַיַּעֲבֹדוּ בְּתוֹךְ-הַיָּם

וַיִּמְדְּבֻרָה

וַיֵּלְכוּ

בְּהַר-שֵׁלֶשֶׁת יָמִים

בְּמִדְבַּר אֲתָם

וַיִּחַנוּ בְּמַרָּה :

9. וַיִּסְעוּ מִמַּרָּה

וַיָּבֹאוּ אֶל-עֵלִם

וּבְאַיִלִם

שְׁתֵּים עָשָׂר

עֵינֹת מַיִם

וַיִּשְׁבְּעִים תְּמָרִים

וַיִּחַנוּ שָׁם :

10. וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם

וַיִּחַנוּ עַל-יַם-סוּף :

שְׁנֵי

11. וַיִּסְעוּ מִיַּם-סוּף

וַיִּחַנוּ בְּמִדְבַּר-סִינַי :

12. וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר-סִינַי

when he died in the
mount Hor.

40. Then heard the
Canaanite,
the king of Arad,

who dwelt in the South
in the land of Canaan,

of the coming of the
children of Israel.

41. And they journeyed
from the mount Hor,
and encamped in
Zalmonah.

42. And they journeyed
from Zalmonah,

and encamped in Punon.

43. And they journeyed
from Punon,
and encamped in Oboth.

44. And they journeyed
from Oboth,
and encamped

in Iye-ha'abarim,

on the border of Moab.

45. And they journeyed
from Iyim,
and encamped in Dibon-
Gad.

46. And they journeyed
from Dibon-Gad,
and encamped

in Almon-diblathaymah.

47. And they journeyed
from Almon-diblathay-
mah,
and encamped

in the mountains of
Abarim,
before Nebo,

47. And they journeyed

from the mountains
of Abarim,
and encamped

in the plains of Moab

by the Jordan [opposite]
Jericho.

49. And they encamped
by the Jordan,
from Beth-hayeshimoth

unto Abel-hashittim

in the plains of Moab.

כָּמוֹתָו בְּהֹר הָהָר :

40. וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי

מֶלֶךְ אֶרֶץ

וְהוּא יָשָׁב בְּנֹגֵב

בְּאֶרֶץ צִי פְּנֵי

בְּבֵאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

41. וַיִּסְעוּ מִהֹר הָהָר

וַיַּחֲנּוּ בְּצַלְמֹנָה :

42. וַיִּסְעוּ

מִצַּלְמֹנָה

וַיַּחֲנּוּ בְּפֻנוֹן :

43. וַיִּסְעוּ מִפֻּנוֹן

וַיַּחֲנּוּ בְּאוֹבֹת :

44. וַיִּסְעוּ מֵאוֹבֹת

וַיַּחֲנּוּ

בְּעֵי הַעֲבָרִים

בְּגְבוּל מוֹאָב :

45. וַיִּסְעוּ מֵעֵיִם

וַיַּחֲנּוּ בְּדִיבֹן גָּד :

46. וַיִּסְעוּ מִדִּיבֹן גָּד

וַיַּחֲנּוּ

בְּעַלְמֹן דִּבְלַת־יִמָּה :

47. וַיִּסְעוּ

מֵעַלְמֹן דִּבְלַת־יִמָּה

וַיַּחֲנּוּ

בְּהַר הָעֲבָרִים

לִפְנֵי נֶבֹז :

47. וַיִּסְעוּ

מִהַר הָעֲבָרִים

וַיַּחֲנּוּ

בְּעַרְבַת מוֹאָב

עַל יַרְדֵּן יֵרֵחוֹ :

49. וַיַּחֲנּוּ עַל־יַרְדֵּן

מִבֵּית תִּישְׁבֹּת

עַד אֲבֵל הַשִּׁטִּים

בְּעֶרְבַת מוֹאָב :

28. And they journeyed
from Terah,

and encamped in
Mithkah.

29. And they journeyed
from Mithkah,

and encamped in
Hashmonah.

30. And they journeyed
from Hashmonah,

and encamped in
Moseroth.

31. And they journeyed
from Moseroth,

and encamped in Bene-
yaakan.

32. And they journeyed
from Bene-yaakan,

and encamped in Hor-
haggidgad.

33. And they journeyed

from Hor-haggidgad,

and encamped in
Yotbathah.

34. And they journeyed
from Yotbathah,

and encamped in
Abronah.

35. And they journeyed
from Abronah,

and encamped in Ezyon-
geber.

36. And they journeyed

from Ezyon-geber,

and encamped in the
wilderness of Zin,

[which] is Kadesh.

37. And they journeyed
from Kadesh,

and encamped in the
mount Hor,

at the 'end of the land
of Edom.

38. And Aaron the priest
went up

into the mount Hor

by the order of the Lord,

and he died there,

in the fortieth year

after the departing of
the children of Israel

out of the land of Egypt,

in the fifth month,

on the first day of the
month.

39. And Aaron [was]

a hundred and twenty
three years old

28. וַיִּסְעוּ מִתֶּרַח

וַיַּחֲנּוּ בְּמִיתְכָּה :

29. וַיִּסְעוּ מִמִּיתְכָּה

וַיַּחֲנּוּ בְּחַשְׁמוֹנָה :

30. וַיִּסְעוּ מִחַשְׁמוֹנָה

וַיַּחֲנּוּ בְּמוֹסֵרוֹת :

31. וַיִּסְעוּ מִמוֹסֵרוֹת

וַיַּחֲנּוּ בְּבְנֵי יַעֲקֹן :

32. וַיִּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹן

וַיַּחֲנּוּ בְּהֹר הַגִּידְגָּד :

33. וַיִּסְעוּ

מִהֹר הַגִּידְגָּד

וַיַּחֲנּוּ בְּיוֹטְבַתָּה :

34. וַיִּסְעוּ מִיֹּטְבַתָּה

וַיַּחֲנּוּ בְּאַבְרוֹנָה :

35. וַיִּסְעוּ מֵאַבְרוֹנָה

וַיַּחֲנּוּ בְּעִזְיוֹן גִּבְעֵר :

36. וַיִּסְעוּ

מֵעִזְיוֹן גִּבְעֵר

וַיַּחֲנּוּ בְּמִדְבַּר־צִין

הַזֶּה קֵדֶשׁ :

37. וַיִּסְעוּ מִקֵּדֶשׁ

וַיַּחֲנּוּ בְּהֹר הָהָר

בְּקֶצֶה אֶרֶץ אֲדוֹם :

38. וַיַּעַל אַהֲרֹן הַכֹּהֵן

אֶל־הֹר הָהָר

עַל־פִּי יְהוָה

וַיָּמָת שָׁם

בְּשָׁנָה הָאַרְבָּעִים

אַחַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי

בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ :

39. וְאַהֲרֹן

בן־שָׁלֹשׁ וָעֶשְׂרִים

וּמֵאֵת שָׁנָה

wheresoever it will fall to him	אֶל אֲשֶׁר יֵצֵא לוֹ { שָׁמָּה	שְׁלִישִׁי	שְׁלִישִׁי
the lot,	הַגּוֹרֵל	50. And the Lord spoke unto Moses	חמישי (כשתן מהוברין) 50 וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה
that shall be his;	לוֹ יִהְיֶה	in the plains of Moab	בְּעֶרְבַת מוֹאָב
according to the tribes of your fathers	לְבִמֹּטֹת אֲבֹתֵיכֶם	by the Jordan [opposite] Jericho,	עַל-יַד יְרִיחוֹ
you shall inherit.	תִּתְנַחֲלוּ :	saying:	כֹּאמֹר :
55. But if you will not drive out	55. וְאִם לֹא תוֹרִישׁוּ	51. Speak	51. דַּבֵּר
the inhabitants of the land	אֶת-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ	unto the children of Israel,	אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
from before you,	מִפְּנֵיכֶם	and say unto them:	וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
then it shall come to pass	וְהָיָה	When you pass over	כִּי אַתֶּם עֹבְרִים
that those whom you will let remain of them	אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ מֵהֶם	the Jordan	אֶת-הַיַּרְדֵּן
[shall be] as pricks in your eyes,	לְשִׁפְיָם בְּעֵינֵיכֶם	into the land of Canaan.	אֶל-אֶרֶץ כְּנָעַן :
and as thorns in your sides,	וּלְצִנֹּת בְּצִדֵיכֶם	52. Then you shall drive out	52. וְהוֹרִשְׁתֶּם
and they shall vex you	וְצָרְרוּ אֲתֶכֶם	all the inhabitants of the land	אֶת-כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
upon the land	עַל-הָאָרֶץ	from before you,	מִפְּנֵיכֶם
that you dwell	אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים	and you shall destroy	וְאַבְדֶתֶם
in it.	בָּהּ :	all their figured [stones]	אֵת כָּל-מִשְׁכֵּיתָם
56. And it shall come to pass,	56. וְהָיָה	and all their molten images	{ וְאֵת כָּל-צִדְמֵי מִסְכָּתָם
[that], as I thought	כַּאֲשֶׁר דִּמַּיתִי	you shall destroy,	תִּאַבְדּוּ
to do to them,	לַעֲשׂוֹת לָהֶם	and all their high-places	וְאֵת כָּל-בְּמוֹתָם
[so] will I do to you.	אֲעֲשֶׂה לָכֶם :	you shall demolish,	תִּשְׁמִדוּ :
לד	CAP. XXXIV.	53. And you shall take possession	53. וְהוֹרִשְׁתֶּם
1. And the Lord spoke unto Moses,	1. וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה	of the land,	אֶת-הָאָרֶץ
saying:	כֹּאמֹר :	and you shall dwell therein;	וְיִשְׁבֹּתֶם-בָּהּ
2. Command the children of Israel,	2. צַו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	for to you I have given	כִּי לָכֶם נָתַתִּי
and say unto them:	וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם	the land	אֶת-הָאָרֶץ
When you come	כִּי-אַתֶּם בָּאִים	to possess it.	לְרִשָּׁתָּ אֹתָהּ :
into the land of Canaan,	אֶל-הָאָרֶץ כְּנָעַן	54. And you shall inherit	54. וְהִתְנַחֲלֶתֶם
[shall] this [be] the land	זֹאת הָאָרֶץ	the land	אֶת-הָאָרֶץ
that shall fall to you	אֲשֶׁר תִּפֹּל לָכֶם	by lot	בְּגוֹרֵל
for an inheritance,	בְּנִחְלָה	according to your families;	לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם
[even] the land of Canaan	אֶרֶץ כְּנָעַן	to the more	לְרַב
according to its borders,	לְקִבְלֹתֶיהָ :	you shall give the more inheritance,	תִּתְּבוּ אֶת-נִחְלָתוֹ
3. And it shall be to you	3. וְהָיָה לָכֶם	and to the fewer	וּלְמִעוֹט
the southern side	פָּאֵת-נֶגֶב	thou shalt give the less inheritance	תִּתְּעִיט אֶת-נִחְלָתוֹ
from the wilderness of Zin	מִמִּדְבַּר-צִין		

1) Or, pictures; figures; statues. 2) Or, devastate. 3) Or, drive out [the inhabitants] of the land.
4) Or, divide among yourselves. 5) Or, any man.

the northern border.

10. And you shall mark out for you for the eastern border

from Hazar-enan

to Shepham.

11. And the border shall go down from Shepham to Riblah,

on the east side of Ayin;

and the border shall go down, and shall touch

upon ⁶the side of the sea of Kinnereth eastward.

12. And the border shall go down to the Jordan,

and its ³terminating points shall be [at] the Salt Sea;

this shall be to you

the land

according to its borders round about.

13. And Moses commanded the children of Israel, saying:

This is the land

which you shall ⁶inherit by lot,

which the Lord has commanded to give

to the nine tribes,

and the half-tribe.

14. For [there] have ⁷taken the tribe of the children of Reuben

according to their fathers' houses,

and the tribe of the children of Gad

according to their fathers' houses;

and the half-tribe of Menasseh

have ⁷taken their inheritance.

גְּבוּל צִפּוֹן :

10. וְהִתְאֵוִיתֶם לָכֶם לְגְבוּל קְדֵמָה

מִחֶצֶר עֵינָן יִשְׁפָּמָה :

11. וְיָרַד הַגְּבֹל מִשְׁפָּם הַרְבֵּלָה

מִקְדָּם בְּעֵינַי וְיָרַד הַגְּבֹל וְנִחָה

עַל-פְּתָח יַם-בִּנְיָנָת קְדֵמָה :

12. וְיָרַד הַגְּבֹל מֵהַיַּרְדֵּי הַזֶּה

וְהָיוּ תוֹצְאוֹתָיו יַם הַמֶּלַח

וְזֹאת תִּהְיֶה לָכֶם הָאָרֶץ לְגְבוּלֶיהָ סָבִיב :

13. וַיֹּצֵן מֹשֶׁה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּתְנַחֲלוּ אֹתָהּ בְּגֻזֵּל

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה קָדָת

לְתִשְׁעַת הַמִּשְׁטוֹת וְחֶצִי הַמִּשְׁטָה :

14. כִּי לָקְחוּ מִשֵּׁה בְנֵי הָרְאוּבֵנִי לְבֵית אֲבֹתָם

וּמִשֵּׁה בְנֵי-הַגָּד לְבֵית אֲבֹתָם

וְהָצִי מִשֵּׁה מִנַּשֶּׁה לָקְחוּ גִּחְלָתָם :

by the side of Edom,

and it shall be to you

the southern border

from the ¹end of the Salt Sea eastward.

4. ²And your border shall turn about from the south

of the ascent of Akrahbim, and pass along to Zin;

and its ³terminating points shall be southward of Kadesh-barnear;

and it shall go forth to Hazar-addar, and pass along to Azmon.

5. And the border shall turn about from Azmon

unto the brook of Egypt,

and its ³terminating points shall be at the sea.

6. And [for] the western border, you shall have

the great sea ⁴for a border; this shall be to you

the western border.

7. And this shall be to you the northern border:

from the great sea

you shall mark out for you the mount Hor.

8. From the mount Hor

you shall mark out to the entrance of Hamath; and the ⁸terminating points of the border shall be

at Zedad.

9. And the border shall go forth to Ziphron,

and its ³terminating points shall be

[at] Hazar-enan;

this shall be for you

עַל-יְדֵי אֲדוֹם

וְהִיְהִי לָכֶם

גְּבוּל נֹגֵב

מִקְצֵה יַם-הַמֶּלַח

קְדֵמָה :

4. וְנִסְבּ לָכֶם הַגְּבֹל מִנֹּגֵב

לְמַעַלְה עַקְרָבִים

וְעָבַר צִנָּה

וְהָיָה וְהָיוּ קִי תוֹצְאוֹתָיו

מִנֹּגֵב לְקֶדֶשׁ בַּרנֶעָה

וַיֵּצֵא חֶצֶר-אֲדָר

וְעָבַר עֲצֻמֹּנָה :

5. וְנִסְבּ הַגְּבֹל מֵעֲצֻמֹּן

נַחֲלֵה מִצְרַיִם

וְהָיוּ תוֹצְאוֹתָיו הַיָּמָה :

6. וְגְבוּל יָם

וְהִיְהִי לָכֶם

הַיָּם הַגָּדוֹל וְגְבוּל

זֶה-יִהְיֶה לָכֶם

גְּבוּל יָם :

7. וְזֶה-יִהְיֶה רָכֶם גְּבוּל צִפּוֹן

מִן-הַיָּם הַגָּדֹל

תִּתְאוּ לָכֶם

הַר הָהָר :

8. מֵהַר הָהָר

תִּתְאוּ לְבֵית חֲמַת

וְהָיוּ תוֹצְאוֹת הַגְּבֹל צֶדָדָה :

9. וַיֵּצֵא הַגְּבֹל וּצְפֹרָה

וְהָיוּ תוֹצְאוֹתָיו חֶצֶר עֵינָן

זֶה-יִהְיֶה רָכֶם

1) Or, outmost edge. 2) Heb., And the border shall turn about for you. 3) Heb., goes out. 4) Or and the border [thereof]. 5) Or, coast: Heb., shoulder. 6) Or, divide among yourselves 7) Or, mountain

of the children of Ephraim

a chief,

Kemuel the son of Shiphthan.

25. And of the tribe

of the children of Zebulun

a chief,

Elizaphan the son of Parnach.

26. And of the tribe

of the children of Issachar

a chief,

Paltiel the son of Azzan.

27. And of the tribe

of the children of Asher

a chief,

Ahiah the son of Shelomi.

28. And of the tribe

of the children of Naphtali

a chief,

Pedahel the son of Ammihud.

29. These [are those] whom the Lord has commanded

to divide the inheritance

[unto] the children of Israel

in the land of Canaan.

לה

חמישי

1. And the Lord spoke unto Moses,

in the plains of Moab

by the Jordan [opposite] Jericho,

saying:

2. Command the children of Israel,

that they give to the Levites

of the inheritance of their possession

cities to dwell in;

and ^a suburb to the cities

round about them

בְּנֵי־אֶפְרַיִם

נָשִׂיא

קִמּוּאֵל בֶּן־שִׁפְתָן :

25. וּבִלְמָנָה

בְּנֵי־זְבּוּלֹן

נָשִׂיא

אֵלִיזָפָן בֶּן־פָּרְנָח :

26. וּבִלְמָנָה

בְּנֵי־יִשָּׁשָׁכָר

נָשִׂיא

פַּלְתִּיאֵל בֶּן־עֶזָן :

27. וּבִלְמָנָה

בְּנֵי־אַשֶׁר

נָשִׂיא

אַחִיָּה בֶּן־שְׁלֹמִי :

28. וּבִלְמָנָה

בְּנֵי־נַפְתָּלִי

נָשִׂיא

פְּדָהֵל בֶּן־עִמְיָהוּד :

29. אֵלֶּה

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

לְנַחֵל

אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :

CAP. XXXV.

חמישי

1. וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה

בְּעֶרְבַת מוֹאָב

עַד־רִדְקוֹ יַרְדֵּן

לֵאמֹר :

2. צוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְנָתַנוּ לָלוֹם

מִנְחָתָם אֲחֻזָּתָם

עָרִים לְשִׁבְתָּם

וּמִגֵּרָשׁ לְעָרֵים

סְבִיבֵי כְּתִיףָם

15. The two tribes

and the half-tribe

have ¹taken their inheritance

on this side of the Jordan [opposite] Jericho

eastward, toward the sunrising.

רְבִיעִי

16. And the Lord spoke unto Moses,

saying.

17. These [are]

the names of the men

who shall divide to you for inheritance

the land:

El'azar the priest,

and Joshua the son of Nun.

18. And one chief,

one chief of [every] tribe

you shall take,

to divide the land for inheritance.

19. And these [are]

the names of the men:

Of the tribe of Judah,

Caleb the son of Yephunneh.

20. And of the tribe

of the children of Simeon,

Shemuel the son of Ammihud.

21. Of the tribe of Benjamin,

Elidad the son of Kishlon.

22. And of the tribe of the children of Dan

a chief,

Bukki the son of Yogli.

23. Of the children of Joseph:

of the tribe of children of Menasseh

a chief,

Hanniel the son of Ephod.

24. And of the tribe

15. שְׁנֵי הַטִּיבֹת

וְחֶצֶי הַטִּיבָה

לָקְחוּ וַיַּחֲזִקוּ

מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן יַרְחוֹ

קִדְמָה מִזְרָחָה :

רְבִיעִי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחוֹבֵדִין)

16. וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

17. אֵלֶּה

שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים

אֲשֶׁר יִנְחֲלוּ לָכֶם

אֶת־הָאָרֶץ

אֲלֶעָזָר הַכֹּהֵן

וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן :

18. וְנָשִׂיא אֶחָד

נָשִׂיא אֶחָד מִכָּל־הַטִּיבָה

תִּקְחוּ

לְנַחֵל אֶת־הָאָרֶץ :

19. וְאֵלֶּה

שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים

לְמִנְחָה יְהוּדָה

כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה :

20. וּבִלְמָנָה

בְּנֵי שִׁמְעוֹן

שְׁמוּאֵל בֶּן־עִמְיָהוּד :

21. לְמִנְחָה בִּנְיָמִן

אֵלִידָד בֶּן־כִּשְׁלֹן :

22. וּבִלְמָנָה בְּנֵי־דָן

נָשִׂיא

בֻּכִי בֶן־יֹגִל :

23. לְבִנְיָמִן יוֹסֵף

לְמִנְחָה בְּנֵי־מְנַשֶּׁה

נָשִׂיא

חַנְיָאֵל בֶּן־עֲפֹד :

24. וּבִלְמָנָה

and their ¹suburbs.

8. And [concerning] the cities which you shall give

from the possession of the children of Israel, from those [that have] many

you shall ⁴take many; and from those [that have] few you shall take few;

every one according to his inheritance which he may inherit shall give of his cities to the Levites.

שְׁשִׁי

9. And the Lord spoke unto Moses, saying:

10. Speak

unto the children of Israel, and say unto them:

When you pass over the Jordan

into the land of Canaan,

11. Then you shall appoint for you cities,

cities of refuge

they shall be for you;

and thither shall flee the ³murderer who kills a person

⁵through error.

12. And the cities shall be to you for refuge

from the avenger,

that the ³murderer die not, until he stand

before the congregation for judgment.

וְאֶת־מִנְרָשֵׁיהֶן :

8. וְהָעָרִים

אֲשֶׁר תִּתְּנוּ

מֵאֲחֻזַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

מֵאֵת הָרֹב

תִּרְבוּ

וּמֵאֵת הַמְּעַט

תִּמְעִטוּ

אִישׁ כְּפִי נַחֲלָתוֹ

אֲשֶׁר יִנְחָלוּ

יִתֵּן מֵעָרָיו

לְלֵוִיִּם :

שְׁשִׁי

שְׁבִיעִי (כְּשֶׁהֶן מְחֻבְּרִין)

9. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

כֹּאמֹר :

10. דַּבֵּר

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

כִּי אַתֶּם עֹבְרִים

אֶת־הַיַּרְדֵּן

אֶרְצָה בְּנֹעַן :

11. וְהִקְרִיתֶם לָכֶם

עָרִים

עָרֵי מִקְלָט

תִּהְיֶינָה לָכֶם

וְגַם שְׂמֵה רָצֹחַ

מִבְּהֶן־פֶּשַׁע

בְּשִׁגָּגָה :

12. וְהָיוּ לָכֶם הָעָרִים

לְמִקְלָט

מִגֹּאֲלֹ

וְלֹא יָמוּת הָרָצֹחַ

עַד־עֲכָדוֹ

לִפְנֵי הָעֵדָה

דְּמִשְׁפָּט :

you shall give to the Levites.

3. And they shall have the cities to dwell in;

and their ¹suburbs

shall be for their cattle,

and for their movable property,

and for all their beasts.

4. And the ¹suburbs of the cities,

which you shall give to the Levites,

[shall be] from the wall of the city and outward

a thousand cubits about.

5. And you shall measure

outside of the city

[for] the east side

two thousand cubits,

and [for] the south side

two thousand cubits,

and [for] the west side

two thousand cubits,

and [for] the north side

two thousand cubits,

with the city in the midst;

this shall be to them

the ¹suburbs of the cities.

6. And the cities

which you shall give to the Levites

[shall be] the six cities of refuge,

which you shall ²give

that the ³murderer shall flee thither;

and in addition to them you shall give

forty and two cities.

7. All the cities

which you shall give to the Levites

[shall be] forty and eight cities;

them [shall you give]

תִּתְּנוּ לְלֵוִיִּם :

3. וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם

לְשִׁבְתָּם

וּמִנְרָשֵׁיהֶם

יִהְיוּ לְבִהֶמְתָּם

וּלְרִכְשָׁם

וּלְכָל חַיָּתָם :

4. וּמִנְרָשֵׁי הָעָרִים

אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלֵוִיִּם

מִקִּיר הָעִיר וְחִוְצֶיהָ

אַלְפֵי אַמָּה סָבִיב :

5. וּמִדָּתָם

מִחוּץ לָעִיר

אֶת־פְּאֵת־קִדְמָה

אַלְפֵי מֵם בְּאַמָּה

וְאֶת־פְּאֵת־נֶגֶב

אַלְפִים בְּאַמָּה

וְאֶת־פְּאֵת־יָם

אַלְפִים בְּאַמָּה

וְאֵת פְּאֵת צָפוֹן

אַלְפִים בְּאַמָּה

וְהָעִיר בְּתוֹךְ

וְהָיְתָה לָהֶם

מִנְרָשֵׁי הָעָרִים :

6. וְאֵת הָעָרִים

אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלֵוִיִּם

אֵת שֵׁשׁ־עָרֵי

הַמִּקְלָט

אֲשֶׁר תִּתְּנוּ

לְגַם שְׂמֵה הָרָצֹחַ

וְעֹלָהֶם תִּתְּנוּ

אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנִים עִיר

7. כָּל־הָעָרִים

אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלֵוִיִּם

אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה עִיר

אֵתֵנָּה

1) Or, pasture lands. 2) Or, appoint. 3) Or, manslayer. 4) give. 5) Or, unwittingly; unawares.

the murderer shall surely
be put to death.
19. The avenger of the blood
shall himself put to death
the murderer;
when he meets him,
he shall put him to death
20. And if out of hatred
he thrust him,
or he hurled upon him
[any thing],
'purposely,
and he died.
21. Or in enmity
he smote him
with his hand,
and he died;
he that smote him shall
surely be put to death;
he is a murderer;
the avenger of the blood
shall put the murderer
to death,
when he meets him.
22. But if suddenly,
without enmity,
he thrust him,
or he hurled upon him
any thing
without 'purpose.
23. Or with any stone,
whereby he may die,
without seeing [him],
and he cast [it] upon him,
and he died,
and he was not his
enemy,
and did not seek his
harm.
24. Then shall the con-
gregation judge
between the smiter
and [between] the
avenger of the blood

מות יומת הרצח :
19. גאל הדם
הוא ימית
את הרצח
בפגעו-בו
הוא ימתנו :
20. ואם-בשנאה
יהדפנו
או-השליך עליו
בצדקה
וימת :
21. או באיבה
הכהו
בידו
וימת
מות-יומת המכה
רצח הוא
גאל הדם
ימות את-הרצח
בפגעו-בו :
22. ואם-בפתע
בלא-איבה
הדפו
או-השליך עניו
כל-בדיו
בלא צדקה :
23. או בכל-אבן
אשר-ימות בה
בלא ראות
ויפל עליו
וימת
והוא לא-אויב לו
ולא מבקש רעתו :
24. ושפטו העדה
בין המכה
ובין גאל הדם

13. And the cities
which you shall give,
six cities of refuge
shall they be for you.
14. Three of the cities
you shall give
on this side of the
Jordan,
and three of the cities
you shall give
in the land of Canaan;
cities of refuge they
shall be.
15. For the children of
Israel,
and for the stranger,
and for the sojourner
among them,
shall be
these six cities
for refuge;
that thither shall flee
every one that kills a
person
through error.
16. But if with an iron
instrument
he smote him,
and he died,
he is a murderer;
the murderer shall surely
be put to death.
17 And if with a stone in
the hand
whereby he may die,
he smote him,
and he died,
he is a murderer;
the murderer shall surely
be put to death.
18. Or [if] with an instru-
ment of wood in the hand
whereby he may die,
he smote him,
and he died,
he is a murderer;

13. והערים
אשר תתנו
שש-ערי מקלט
תהיינה דכם :
14. את שלש הערים
תתן לו
מעבר לירדן
ואת שלש הערים
תתנו
בארץ כנען
ערי מקלט תהיינה :
15. לבני ישראל
ולגר
ונתושב בתוכם
תהיינה
שש-הערים האלה
למקלט
לנוס שמה
כל-מכה-נפש
בשגגה :
16. ואם-בכלי ברזל
הכהו
וימת
רצח הוא
מות יומת הרצח :
17. ואם-באבן יד
אשר-ימות בה
הכהו
וימת
רצח הוא
מות יומת הרצח :
18. או בכלי עץ-יד
אשר-ימות בו
הכהו
וימת
רצח הוא

1) Or. lying in wait.

in all your habitations.

30. Whoever kills a person, according to the testimony of witness shall they slay the murderer; but one witness

shall not testify against any person [to cause him] to die.

31. And you shall not take ransom

for the life of a murderer,

who is guilty of death; {

but he shall surely be put to death.

32. And you shall not take ransom

for him who has fled

to the city of his refuge,

that he should come again to dwell in the land,

until the death of the priest.

33. And you shall not pollute the land

wherein you are;

for it is the blood that pollutes the land;

and no atonement can be made for the land {

for the blood

that was shed therein,

but by the blood of him that has shed it.

34. And you shall not defile the land

which you inhabit; {

in the midst of which I dwell; {

בְּכֹל מוֹשְׁבֵיכֶם :
30. בְּרִמְיָהוּ נָפֶשׁ

רִמְיָהוּ עֵדִים
יִרְצַח אֶת-הָרָצָח

וְעַד אַחֵר
לֹא-יִעֲנֶה בְּנֶפֶשׁ

לְמוֹת :
31. וְלֹא-תִקְחוּ

כֹּפֶר
לְנֶפֶשׁ רָצָח

אֲשֶׁר-הוּא רָשָׁע
לְמוֹת

בְּיָמוֹת יוֹמָת :
32. וְלֹא-תִקְחוּ

כֹּפֶר
לְנוֹם

אֲשֶׁר עָרַר מִקְלָמוֹ
דָּשׁוּב

לְשִׁבְתוֹ בָּאָרֶץ
עַד-מוֹת הַכֹּהֵן :

33. וְלֹא-תִחַנְפוּ
אֶת-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ
כִּי הַדָּם הוּא יִחַנְפוּ

אֶת-הָאָרֶץ
לֹא-יִכְפֹּר

בְּדָם
אֲשֶׁר שָׁפַךְ-בָּהּ

כִּי-אֵם בְּדָם שָׁפַךְ :
34. וְלֹא תִטְמָא

אֶת-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים

בָּהּ
אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן

בְּתוֹכָהּ

according to these ordinances.
25. And the congregation shall deliver the murderer

out of the hand of the avenger of the blood, and the congregation shall restore him unto his city of refuge,

whither he had fled;

and he shall dwell therein until the death

of the high priest,

whom they anointed

with the holy oil.

26. But if the murderer shall at any time pass

the border

of his city of refuge,

whither he flees,

27. And the avenger of the blood find him {

outside of the border

of his city of refuge,

and the avenger of the blood slay the murderer

[there shall be] no blood-[guiltiness] for him.

28. Because

in his city of refuge

he ought to dwell

until the death

of the high priest:

but after the death

of the high priest;

shall the murderer return

into the land of his possession

29. And these [things] shall be to you for a statute of justice

for your generations

עַל-הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה
25. וְהֵצִיאוּ הָעֵדָה

אֶת-הָרָצָח
מִיַּד גֹּאֲרֵי הַדָּם

וְהֵשִׁיבוּ אוֹתוֹ הָעֵדָה
אֶל-עִיר מִקְלָמוֹ

אֲשֶׁר-נָס שָׁמָּה
וְיֹשֵׁב בָּהּ

עַד-מוֹת
הַכֹּהֵן הַגָּדֹל

אֲשֶׁר-מִשָּׁח אֹתוֹ
בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ :

26. וְאִם-יָצָא יָצָא
{ הָרָצָח

אֶת-גְּבוּל
עִיר מִקְלָמוֹ

אֲשֶׁר יָנוֹם שָׁמָּה :
27. וּמָצָא אוֹתוֹ

גֹּאֲלֵי הַדָּם
מִחוּץ לְגְבוּל

עִיר מִקְלָמוֹ
וְרָצַח גֹּאֲרֵי הַדָּם

אֶת-הָרָצָח
אִין לִי הַדָּם :

28. כִּי
בְעִיר מִקְלָמוֹ

יֹשֵׁב
עַד-מוֹת

הַכֹּהֵן הַגָּדֹל
וְאַחֲרֵי מוֹת

הַכֹּהֵן הַגָּדֹל
יָשׁוּב הָרָצָח

אֶל-אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ :
29. וְהָיוּ אֵלֶּה לָכֶם

לְחֻקַּת מִשְׁפָּט
לְדֹרֹתֵיכֶם

of the children of Israel

(for) wives,

then will be taken away

their inheritance

from the inheritance

of our fathers,

and it will be added

unto the inheritance

of the tribe

whereunto they may
become [wives],
and from the lot

of our inheritance

it will be taken away.

4. And when it shall be
the jubilee
of the children of Israel,

then will be added

their inheritance

unto the inheritance

of the tribe

whereunto they shall
become [wives],
and from the inheritance

of the tribe

of our fathers

will be taken away

their inheritance.

5. And Moses com-
manded
the children of Israel

by the order of the Lord,
saying:

Right

speaks the tribe of the
sons of Joseph.

6. This is the thing

which the Lord has com-
manded
concerning the daugh-
ters of Zelophehad,
saying:

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לְנָשִׁים

וְנִגְרָשָׁה

נַחֲלָתָן

מִנַּחֲלַת

אֲבוֹתֵינוּ

וְנוֹסָף

עַל נַחֲלַת

הַטִּבֵּה

אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם

וּמִגֵּרָה

נַחֲלָתָנוּ

יִגָּרַע:

4. וְאִם־יְהִי־הוּא הַיָּבֵל

לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

וְנוֹסָף

נַחֲלָתָן

עַל נַחֲלַת

הַטִּבֵּה

אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם

וּמִנַּחֲלַת

מִטֵּבֵה

אֲבוֹתֵינוּ

יִגָּרַע

נַחֲלָתָן:

5. וַיֹּצֵא מֹשֶׁה

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

עַל־פִּי יְהוָה

רֹאמֶר

כֵּן

מִטֵּבֵה בְּנֵי־יוֹסֵף

{ דְּבָרִים: }

6. זֶה הַדָּבָר

אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה

דְּבָרוֹת צֶלְפַּחַד

בְּאֵמֶר

for I, the Lord,

dwell

in the midst of the
children of Israel.

וְ

שָׁבִיעִי

1. And [there] came
near

the family heads

of the family

of the children of Gil'ad,

the son of Machir,

the son of Menasseh,

of the families

of the sons of Joseph,

and they spoke

before Moses,

and before the chiefs,

the family heads

of the children of Israel.

2. And they said:

My lord

has the Lord commanded

to give

the land

for an inheritance

by lot

to the children of Israel,

and my lord has been
commanded
by the Lord

to give

the inheritance

of Zelophehad our
brother
to his daughters.

3. And [if] they become

to one

of the sons

of the [other] tribes

כִּי אֲנִי יְהוָה

שֹׁכֵן

בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

CAP. XXXVI.

שָׁבִיעִי

1. וַיִּקְרְבוּ

רֹאשֵׁי הָאֲבוֹת

דְּמִשְׁפַּחַת

בְּנֵי גִלְעָד

בֶּן־מַכִּיר

בֶּן־מְנַשֶּׁה

מִמִּשְׁפַּחַת

בְּנֵי יוֹסֵף

וַיְדַבְּרוּ

דָּבָר מִשָּׁה

וְדָבָר בְּנֵשָׂאִים

רֹאשֵׁי אֲבוֹת

דְּבַר יִשְׂרָאֵל:

2. וַיֹּאמְרוּ

אֶת־אֲדֹנֵי

צִוָּה יְהוָה

לָתֵת

אֶת־הָאָרֶץ

בְּנִחֲלָה

בְּגִוּרָה

דְּבַר יִשְׂרָאֵל

וַאֲדֹנֵי צִוָּה

בְּיְהוָה

לָתֵת

אֶת־נַחֲלַת

צֶלְפַּחַד אֶחָיו

דְּבָרָיו:

3. וְהָיוּ

לְאֶחָד

מִבְּנֵי

שְׁבִטֵי

9. ¹And no inheritance shall ²pass from one tribe to another tribe; but every one to his possession shall ⁴cleave the tribes of the children of Israel.

10. Even as the Lord had commanded Moses, so did the daughters of Zelophchad, ^{מפטיר} ^{מפטיר}

11. And [so] became Mahlah, Tirzah, and Hoglah, and Milcah, and Noah, the daughters of Zelophchad, ^ו ⁵the sons of their uncles (for) wives.

12. ⁶Of the families of the sons of Menasseh the son of Joseph they became (for) wives: and their inheritance remained in the tribe of the family of their father.

13. These are the commandments and the ordinances, which the Lord commanded by the hand of Moses unto the children of Israel in the plains of Moab by the Jordan [opposite] Jericho.

9. וְלֹא־תָפֹב גִּנְחָלָהּ מִמַּטֵּה לְמַטֵּה אַחֵר כִּי־אִישׁ בְּגִנְחָתוֹ יִדְּבָקוּ מִמֵּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

10. כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּנֵי עֲשֹׂו בְּנוֹת זֶלֶפְחָד : מִפְּטִיר מִפְּטִיר

11. וְהָיָה יֵנָהּ מַחֲלָה תִּרְצָה וְהֹגֵלָה וּמִלְכָּה וְנוֹעָה בְּנוֹת זֶלֶפְחָד לְבָנֵי הָאֻנְכִּים לְנָשִׁים :

12. מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי־מְנַשֶּׁה בְּנֵי־יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וְהָיָה גִּנְחָתָן עַל־מַטֵּה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן :

13. אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַשְּׁפָטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאב עַד יַרְדֵּן יֶרִיחוֹ :

To those who are pleasing in their eyes they may become (for) wives; nevertheless to the family of the tribe of their father they shall become (for) wives:

7. ¹And no inheritance shall ²pass by the children of Israel

from tribe to tribe; {

but every one to the inheritance

of the tribe of his fathers

shall ⁴cleave the children of Israel

8. And every daughter

[that] inherits

an inheritance

out of the tribes

of the children of Israel, to one

of the family

of the tribe of her father

shall she become

(for) a wife;

in order that the children of Israel shall inherit {

every man

the inheritance

of his fathers.

לְמֹוֹב בְּעֵינֵיהֶם תְּהִי־יֵנָה לְנָשִׁים אֲךְ לְמִשְׁפַּחַת מַטֵּה אֲבִיהֶם תְּהִי־יֵנָה לְנָשִׁים :

7. וְלֹא־תָפֹב גִּנְחָלָהּ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּטֵּה אֶל־מַטֵּה כִּי־אִישׁ בְּגִנְחָתוֹ יִדְּבָקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

8. וְכָל־בֵּת יִרְשֶׁת גִּנְחָה מִמִּמּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחָד מִמִּשְׁפַּחַת מַטֵּה אֲבִיהָ תְּהִיָּה לְאִשָּׁה לְמַעַן יִירָשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ גִּנְחָתוֹ אֲבֹתָיו :

1) Or, So; or, That. 2) Or. remove. 3) Or, of. 4) Or, adhere. 5) Or, their father's brother's sons
 6) I. e., [To persons] of.

ספר דברים

DEUTERONOMY.

CHAPTER. I. א.

who dwelt in Heshbon,
and Og the king of
Bashan,
who dwelt
in Ashtaroth,
at Edre'i.

5. On this side of the
Jordan,
in the land of Moab,
began Moses
[to] declare
this law,
saying:

6. The Lord our God
spoke unto us in Horeb,
saying:

[It is] enough for you
[to] dwell
in this mountain.

7. Turn you,
and take your journey,
and go [to] the 'mountain
of the Emorites,
and unto all its neigh-
boring [places],
in the plain,

in the 'mountain,
and in the lowland,
and in the South,
and by the sea-shore,
the 'and of the
Canaanites,

Or, hill-country.

אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן
וְאֶת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
אֲשֶׁר-יוֹשֵׁב
בְּעַשְׁתָּרוֹת
בְּעֶדְרִי :

5. בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן
בְּאֶרֶץ מוֹאב
הוֹאִיל מֹשֶׁה
בְּאֵר
אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת
לֵאמֹר :

6. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּחֹרֵב
לֵאמֹר
רַב-לָכֶם שָׁכֶת
בְּהָר הַזֶּה :

7. פְּנוּ
וּסְעוּ לָכֶם
וּבְאוּ הָר הָעֲמֹרִי
וְאֶר-כָּל-שְׁכֵנָיו
בְּעֶרְבָה
בְּהָר
וּבְשִׁפְלָה
וּבְנֶגֶב
וּבְתוֹף הַיָּם
אֶרֶץ חַנְגָּעִי

1. These [are] the words
which Moses spoke
unto all Israel
on this side of the
Jordan,
in the wilderness,
in the plain
opposite Suph,
between Paran, and
(between) Tophel,
and Laban, and
Hazereth,
and Di-zahab.

2. [It is a journey] of
eleven days
from Horeb
[by] the way of mount
Se'ir
unto Kadesh-barnea.

3. And it came to pass
in the fortieth year,
in the eleventh month,
on the first day of the
month,
[that] Moses spoke
unto the children of
Israel,
according to all
that the Lord had com-
manded him
concerning them.

4. After he had smitten
Sihon
the king of the Amorites,

נ. אֵלֶּה הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה
אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל
בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן
בְּמִדְבָּר
בְּעֶרְבָה
מִלִּד סוּף
בֵּין-פָּאֵרָן וּבֵין-תּוֹפֵל
וּבֵין-לָבָן וּבֵין-חֲזֶרֶת
וּבֵין-דִּזְחָב :

2. אַחַד עֶשְׂרֵי יוֹם
מִחֹרֵב

בְּדֶרֶךְ-הַר-שֵׁעִיר
עַד קֶדֶשׁ בַּרנֶעֶ :
3. וַיְהִי

בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה
בְּעֶשְׁתֵּי-עָשָׂר חֹדֶשׁ
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
דִּבֶּר מֹשֶׁה
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כָּל

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ
אֲדָמָם :

4. אַחֲרֵי הַכּוֹתוֹ
אֶת סִיחֹן
מֶלֶךְ הָעַמֹּרִי

wise, and under-
standing,
and known,
of your tribes,
and I will make them
for your heads.

14. And you answered
me.
and said:

Good is the thing
which thou hast spoken
to do.

15. And I took
the heads of your tribes
wise men,

and known,
and I made them
heads over you,

captains of thousands,
and captains of
hundreds,
and captains of fifties,
and captains of tens,
and officers, ³for your
tribes.

16 And I commanded
your judges
at that time,
saying:

Hear [the cause] between
your brethren,
and judge righteously
between a man and (be-
tween) his brother,
and (between) his
sojourner.

17. You shall not respect
persons
in judgment;

the small as well as the
great
you shall hear;

you shall not be afraid
of the face of a man;
for the judgment

belongs to God;

חֲכָמִים וְנִבְנִים
וְיָדָעִים
לְשִׁבְטֵיכֶם
וְאָשִׁיכֶם

בְּרָאשֵׁיכֶם :

14. וַתִּשְׁעוּ אֵתִי
וַתֹּאמְרוּ

מִזֶּבֶר הַדָּבָר
אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ

לַעֲשׂוֹת :

15. וְאָקַח
אֶת-רֹאשֵׁי שְׁבִטֵיכֶם
אֲנָשִׁים חֲכָמִים

וְיָדָעִים

וַתֵּתֵן אוֹתָם

רֹאשִׁים עֲלֵיכֶם

שָׂרֵי אֲלָפִים

וְשָׂרֵי מֵאוֹת

וְשָׂרֵי חֲמִישִׁים

וְשָׂרֵי עֶשְׂרֵת

וְשֹׁטְרִים לְשִׁבְטֵיכֶם :

16. וְאָצִוָּה

אֶת-שֹׁפְטֵיכֶם

בְּעֵת הַהוּא

לֵאמֹר

שִׁמְעוּ בֵּין-אֲחֵיכֶם

וּשְׁפָטֶתֶם צֶדֶק

בֵּין-אִישׁ וּבֵין-אָחִיו

וּבֵין גֵּר :

17. לֹא-תִפְרֹו פָנִים

בְּמִשְׁפָּט

בְּקִטְנֹו בְּגָדֹל

תִּשְׁמָעוּן

לֹא-תִיָּרֵא מִפְּנֵי-אִישׁ

כִּי חִמְשָׁפֶט

לֵאחֵיהֶם הוּא

and Lebanon,

¹unto the great river,
the river of Euphrates.

8. Benoid,

I have ²set before you
the land;

go in,

and possess the land

[of] which the Lord has
sworn
to your fathers,

to Abraham,

to Isaac, and to Jacob.

to give [it] to them,

and to their seed after
them.

9. And I said unto you
at that time
saying:

I am not able myself
alone
[to] bear you.

10. The Lord your God

has multiplied you,

and, behold, you are to-
day

as the stars of heaven

for multitude.

שְׁנִי

11. The Lord,

the God of your fathers,

may add unto you

as you are

a thousand times [as
many].

and he may bless you

as he has spoken to you

12. How can I bear
myself alone

your cumbrance, and
your burden.

and your strife?

13. Take you men,

וְהִדְקֵנּוּ

עַד-הַנָּהָר הַגָּדֹל

נְהַר פָּרָת :

8. בִּנְיָה

נִתְּתִי לִפְנֵיכֶם

אֶת-הָאָרֶץ

בָּאוּ

וְרִשּׁוּ אֶת-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה

לְאֲבֹתֵיכֶם

לְאֲבֹרָהֶם

לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב

לִתְּתָהּ לָהֶם :

9. וְאָמַרְתֶּם אִחֵיהֶם :

3. וְאָמַרְתֶּם אֵלֵיכֶם

בְּעֵת הַהוּא

לֵאמֹר

לֹא-אוּכָל לִבִּדִי

שָׂאת אֶתְכֶם :

10. יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

הִרְבָּה אֶתְכֶם

וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם

כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם

לְרַב :

שְׁנִי

11. יְהוָה

אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם

יִסְף עֲלֵיכֶם

כַּכֶּם

אֶלָּף פְּעָמִים

וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם :

12. אֵיכָה אֶשָּׂא לִבִּדִי

טַרְחֲכֶם וּמִשְׁאָכֶם

וְרִיבְכֶם :

13. הִקְבוּ לָכֶם אֲנָשִׁים

and do not be ³dismayed.

שְׁלִישִׁי

22. And all of you came
near unto me,

and you said:

Let us send men

before us,

that they may search
out for us
the land,

and bring us word again

[concerning] the way

by which we must go up,

and the cities

unto which we shall
come.

23. And the thing was
pleasing in my eyes;
and I took of you

twelve men,

one man for every tribe.

24. And they turned,

and went up into the
mountain
and came

unto the valley of
Eshcol,
and spied it out.

25. And they took

of the fruit of the land,

and brought [it] down
to us,
and brought us word
again,

and said:

Good is the land

which the Lord our God
gives to us.

26. Yet you would not
go up, }

and you rebelled

[against] the order of
the Lord your God,

27. And you murmured
in your tents,

וְאַל-תַּחַת :

שְׁלִישִׁי

22. וּבִתְקַרְבוֹן אֵלַי }
בְּדַבְּרְכֶם

וּבְאָמְרוֹ

נִשְׁלַחְהָ אַנְשִׁים

קִפְּיֵנוּ

וְנִתְפַּרְוּ-לָנוּ

אֶת-הָאָרֶץ

וַיָּשִׁיבוּ אֹתָנוּ דָּבָר

אֶת-הַדֶּרֶךְ

אֲשֶׁר נִעְלַח-בָּהּ

וְאֵת הָעָרִים

אֲשֶׁר נָבֵא אֵלֵינוּ :

23. וַיִּיטֹב בְּעֵינַי הַדָּבָר

וַאֲקַח מֵכֶם

שְׁנָיִם עָשָׂר אַנְשִׁים

אִישׁ אֶחָד לְשִׁבְטוֹ :

24. וַיִּפְּנוּ

וַיַּעֲלוּ הָהָרָה

וַיָּבֹאוּ

עַד-נַחַל אֶשְׁכּוֹל

וַיִּרְאוּ אֹתָהּ :

25. וַיִּקְחוּ בְיָדָם

מִפְרֵי הָאָרֶץ

וַיַּרְדּוּ אֵלֵינוּ

וַיָּשִׁיבוּ אֹתָנוּ דָּבָר

וַיֹּאמְרוּ

טוֹבָה הָאָרֶץ

אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

נָתַן לָנוּ :

26. וְלֹא אָבִיתֶם

לָעֲלוֹת

וּבִתְקַרְבוֹ

אֶת-פִּי-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם,

27. וַתִּרְגְּזוּ בְּאֹהֲלֵיכֶם

and the cause

that will be to hard for
you
you shall bring unto me,
and I will hear it.

18. And I commanded
you

at that time

all the things

which you should do.

19. And we journeyed
from Horeb,
and we went

[through] all that great
and terrible wilderness,

which you have seen,

[by] the way

of the ¹mountain of the
Emorites,

as the Lord our God
had commanded }

us;

and we came

unto Kadesh-barnea.

20. And I said unto you:

You are come

unto the ¹mountain of
the Emorites,

which the Lord our God

gives to us,

21. Behold,

the Lord thy God has ²set

before thee

the land:

Go up,

take possession,

as the Lord, the God
of thy fathers, has
spoken }

to thee;

do not fear,

וְהַדָּבָר

אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מֵכֶם
תִּתְקַרְבוּן אֵלַי
וְשִׁמְעֵתִיו :

18. וַאֲצַוֶּה אֶתְכֶם

בְּעֵת הַהִוא

אֵת כָּל-הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן :

19. וַנִּסָּע מִחֹרֵב

וַנֵּגֵד

אֶת כָּל-הַמִּדְבָּר

הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא

הַהוּא }

אֲשֶׁר רָאִיתֶם

דֶּרֶךְ

הַר הָעֲמֹרִי

כְּאֲשֶׁר צִוֶּה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

אֹתָנוּ

וַנָּבֵא

עַד קֶדֶשׁ בַּרנֶע :

20. וַאֲמַר אֲלֵכֶם

כָּאתֶם

עַד-הַר הָעֲמֹרִי

אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

נָתַן לָנוּ :

21. רְאֵה

נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְפָנֶיךָ

אֶת-הָאָרֶץ

עֲלֶיךָ

רִישׁ

כְּאֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה

אֱלֹהֵי אֲבוֹתֶיךָ

לָךְ

אַל-תִּירָא

unto this place.

32. Yet ⁱⁿ this thing

you do not believe

(in) the Lord your God,

33. Who goes before you

in the way,

to seek out for you a ^{place}
for your encamping.

In fire [by] night,

to show you (in) the way

by which you shall go.

and in the cloud by day.

34. And the Lord heard

the voice of your words,

and was angry.

and swore, saying:

Surely [there] shall none ^{see}
of these men

of this evil generation

the good land

[of] which I have sworn

to give [it] to your ^{fathers}.

36. Save

Caleb the son of ^{Jephunneh},
he shall see it.

and to him I will give ^{the land}

upon which he has ^{trodden},
and to his children;

because he has fully
followed the Lord.

37. Also with me

was the Lord angry

for your sakes,

saying:

Thou also

shalt not go in thither.

עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה:

32. וּבְדָבָר הַזֶּה

אֵינְכֶם מֵאֲמִינִם

בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

33. הַהֹלֵךְ לְפָנֶיכֶם

בַּדֶּרֶךְ

לְחַזֵּר לָכֶם מָקוֹם
לְחַנְתְּכֶם

בְּאֵשׁ לַיְלָה

לְרַאֲתֶכֶם בַּדֶּרֶךְ

אֲשֶׁר תֵּלְכוּ-בָהּ

וּבַעֲנַן יוֹמָם:

34. וַיִּשְׁמַע יְהוָה

אֶת-קוֹל דְּבָרֵיכֶם

וַיִּקְצֹף

וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר:

35. אִם-יִרְאֶה אִישׁ

בְּאַנְשֵׁים הָאֵלֶּה

הַדּוֹר הַזֶּה הַזֶּה

אֶת-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי

לָתֵת לְאַבְתִּיכֶם:

36. זֹאתִי

כִּדְבַר יְהוָה

הוא יִרְאֶה

וְלֹא-תֵתֶנּוּ אֶת-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר דִּרְבַּרְתִּי

וּלְבָנָיו

יֵשֶׁן אֲשֶׁר מָלָא

אֲחֵרֵי יְהוָה:

37. גַּם-בִּי

הִתְאַפָּה יְהוָה

בְּגַדְכֶם

לֵאמֹר

גַּם-אַתָּה

לֹא-תָבֹא שָׁם:

and said:

Because ^{the Lord} hated ^{us}

he has brought us forth

out of the land of Egypt,

to deliver us

into the hand of the ^{Emorites},
to destroy us.

28. Whither

are we going up?

our brethren

have made our heart ^{to melt},
saying:

[The] people [are] greater and taller than we;
the cities [are] great

and fortified up to ^{heaven};

and moreover the sons
of [the] Anakim
we have seen there.

29. Then I said unto you:

Dread not.

neither be afraid of ^{them};

30. The Lord your God

who goes before you,

he shall fight for you,

according to all that ^{he did}

for you

in Egypt

before your eyes.

31. And in the wilderness

^{where thou hast seen}

^{that the Lord thy God}
^{bore thee,}

as a man does bear

his son,

in all the way

that you went,

until you came

וַתֹּאמְרוּ

בְּשִׂנְאֵת יְהוָה אֵתָנוּ

הוֹצִיאָנוּ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

לְתֵת אֵתָנוּ

בְּיַד הָאֱמֹרִי

לְהַשְׁמִידָנוּ:

28. אֵנָּה

אֲנֵחֵנוּ עֹלִים

אֲחֵינוּ

הַמֵּסוּ אֶת-לִבְנוּ

לֵאמֹר

עַבְדֵּנוּ גָדוֹל וָרָם מִמֶּנּוּ

עָרִים גְּדוֹלוֹת

וּבְצוּרוֹת בְּשָׁמַיִם

וְגַם-בָּנֵי עֲנָקִים

רָאִינוּ שָׁם:

29. וַאֲמַר אֲלֵכֶם

לֹא-תִירָאוּן

וְלֹא-תִירָאוּן מֵהֶם:

30. יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

הַהֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם

הוא יִלָּחֶם לָכֶם

כְּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה

אֲתֶכֶם

בְּמִצְרַיִם

לְעֵינֵיכֶם:

31. וּבַמִּדְבָּר

אֲשֶׁר רָאִיתָ

אֲשֶׁר נִשְׁאָר יְהוָה

אֲלֵיךָ

כְּאִשֶּׁר יִשָּׂא אִישׁ

אֶת-בְּנוֹ

בְּכָל-הַדֶּרֶךְ

אֲשֶׁר הִלַּכְתֶּם

עַד-בָּאֵתֶם

1) Or, of the hatred of the Lord [against] us. 2) I, e., discouraged us. 3) Or, which. 4) Or, where.

5) Or, for [all] this thing.

that you may not be
smitten down
before your enemies.

43. So I spoke unto you,
and you did not hearken;
but you rebelled

[against] the order of
the Lord,
and you were presump-
tuous,

and you went up into
the mountain.

44. And [there] came
out the Emorites,
that dwell in that
mountain,
against you,

and they chased you

as the bees do

and they beat you down
in Se'ir,
[even] unto Hormah.

45. And you returned,
and wept
before the Lord;

but the Lord did not
hearken
to your voice,

nor did he give ear unto
you.

46. And you abode in
Kadesh
many days,

according to the days
that you abode [there].

ב

1. Then we turned,

and we journeyed into
the wilderness
[by] the way of the Red
Sea,

as the Lord has spoken
unto me;
and we compassed
mount Se'ir
many days.

חמישי

2. And the Lord said
unto me,
saying:

וְלֹא תִנְגַּף
לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם:

43. וְאָדַבְרָ אֵלֵיכֶם
וְלֹא שִׁמַּעְתֶּם
וַתִּמְרֹדוּ

אֶת־פִּי יְהוָה
וַתִּתְּדוּ

וַתַּעֲלוּ הָהָרָה:
44. וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי

הַיֹּשֵׁב בְּהַר הַהוּא
לְקַרְאֲתֶכֶם

וַיִּרְדְּפוּ אֹתְכֶם
כְּאִשֶּׁר תַּעֲשִׂינָה

הַדְּבָרִים
וַיִּכְתּוּ אֹתְכֶם בַּשֶּׁעִיר

עַד־חֶרְמָה:
45. וַתִּשָּׁבוּ

וַתִּבְכוּ
לִפְנֵי יְהוָה

וְלֹא־שָׁמַע יְהוָה
בְּקוֹלְכֶם

וְלֹא הֶאֱזִין אֵלֵיכֶם:
46. וַתִּשָּׁבוּ בְּקֶדֶשׁ

יָמִים רַבִּים
כַּיָּמִים

אֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם:
CAP. II.

1. וַנִּפְּן
וַנֵּסַע מִדֶּבֶר־פָּרָה

דֶּרֶךְ־יַם־סוּף
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי

וַנִּסָּב אֶת־הַר שְׁעִיר
יָמִים רַבִּים:

חמישי
2. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
לֵאמֹר:

38. Joshua the son of
Nun,
who stands before thee,
he shall go in thither:
him encourage thou;

for he shall cause
Israel to inherit it.

רביעי

39. And your little ones,
[of] whom you said:

They shall be [for] a prey,
and your children,

who do not know to-day
[of] good or evil,

they shall go in thither,
and to them I will give it,

and they shall possess it.

40. But [as for] you,
turn you,
and take your journey
into the wilderness
[by] the way of the
Red Sea.

41. And you answered,
and said unto me:

We have sinned against
the Lord;
we will go up,

and we will fight,
according to all that
the Lord our God has
commanded us;

and you girded on
[every] man

his weapons of war,
and you acted foolishly,

to go up into the
mountain.

42. And the Lord said
unto me:

Say to them:
Do not go up.

and do not fight;
for I am not in your
midst:

38. יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון
הֶעָמָד לִפְנֶיךָ

הוּא יֵבֵא שָׁמָּה
אֲתוּ חֹזֶק

כִּי־הוּא יִנְחִילָנָה
אֶת־יִשְׂרָאֵל:

רביעי
39. וְטַפְּכֶם
אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם

לִבְנֵי יִהְיֶה
וּבְנֵיכֶם

אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ הַיּוֹם
טוֹב וָרָע

הֵמָּה יֵבֹאוּ שָׁמָּה
וְלָהֶם אֶתְנַתֶּנָּה

וְהֵם יִירְשׁוּהָ:
40. וְאַתֶּם פְּנֹו לָכֶם

וּסַעוּ מִדֶּבֶר־פָּרָה
דֶּרֶךְ־יַם־סוּף:

41. וַתַּעֲנוּ
וַתֹּאמְרוּ אֵלַי

חֲמָאנוּ לַיהוָה
אֲנַחְנוּ נִלְחָמָה

וְנִלְחַמְנוּ
כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּנוּ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וַתִּתְּקַדְּרוּ

אִישׁ
אֶת־דָּבָר מִלַּחְמָתוֹ

וַתַּתִּינוּ
לְעֵלֵת הָהָרָה:

42. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
אֲמַר לָהֶם

לֹא תַעֲלוּ
וְלֹא תִלָּחֲמוּ

כִּי אֲנִי בְּתוֹכְכֶם

1) Or. deemed it a light thing; or. were ready.

the children of Esau,
 who dwell in Se'ir,
 from the way of the plain,
 from Elath, and from Ezyon-geber;
 and we turned,
 and passed
 [by] the way of the wilderness of Moab.
 9. And the Lord said unto me:
 Do not vex Moab,
 nor contend with them
 [in] battle;
 for I will not give thee
 of his land
 [for] a possession;
 because to the children of Lot
 I have given Ar
 [for] a possession.
 10.—The Emim
 in times past dwelt therein,
 a people
 great, and many,
 and tall, as the Anakim.
 11. [As] Rephaim
 were they also accounted,
 as the Anakim;
 but the Moabites
 call them Emim.
 12. And in Se'ir
 dwelt the Horites in times past;
 but the children of Esau
^{drove them out;}
 and they destroyed them from before them,
 and they dwelt in their stead;
 as Israel has done
 to the land of his possession,
 which the Lord has given to them.—
 13. Now rise up,

בְּנֵי-עֵשָׂו
 הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׁעִיר
 מִדֶּרֶךְ הַעֲרָבָה
 מֵאֵילָת וּמֵעֵזְנֵי גִבְרִי
 וַיִּפְּנוּ
 וַיַּעֲבֹד
 דֶּרֶךְ מִדְבַּר מוֹאָב :
 9. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 אַל-תִּצְרֹר אֶת-מוֹאָב
 וְאַל-תִּתְגַּבֵּר בָּם
 מִלְחָמָה
 כִּי לֹא-אֶתֶּן לָהֶם
 מֵאֶרְצוֹ
 יְרֵשָׁה
 כִּי לְבְנֵי-לוֹט
 נָתַתִּי אֶת-עֵר
 יְרֵשָׁה :
 10. הָאֵמִים
 לְפָנִים יֹשְׁבוֹ בָּהָם
 עַם
 גָּדוֹל וְרַב
 וְרַם בְּעֵנָקִים :
 11. רֶפְאִים
 יִחְשְׁבוּ אֲתֵיהֶם
 כְּעֵנָקִים
 וְהַמּוֹאָבִים
 יִקְרְאוּ לָהֶם אֵמִים :
 12. וּבְשֵׁעִיר
 יֹשְׁבוּ הַחֹרִית לְפָנֵינוּ
 וּבְנֵי-עֵשָׂו יִירְשׁוּם
 וַיִּשְׁמְדוּם מִפְּנֵיהֶם
 וַיֵּשְׁבוּ בְּמָקוֹמָם
 כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל
 לְאֶרֶץ זָרָה
 אֲשֶׁר-נָתַן יְהוָה לָהֶם :
 13. עַתָּה קוּמוּ

3. [It is] enough for you
 [to] compass
 this mountain:
 turn you northward.
 4. And the people com-
 mand thou,
 saying:
 You are to pass
 through the border of
 your brethren
 the children of Esau,
 who dwell in Se'ir;
 and they will be afraid
 of you;
 therefore take you good
 heed unto yourselves.
 5. Do not contend with
 them;
 for I will not give you
 of their land
 even as much as the sole
 of the foot to tread on;
 because [for] a possession
 to Esau
 I have given mount
 Se'ir.
 6. Food
 you shall purchase of
 them
 for money,
 that you may eat;
 and also water
 you shall buy of them,
 for money,
 that you may drink.
 7. For the Lord thy God
 has blessed thee
 in all the work of thy
 hand;
 he has known thy
 walking
 [through] this great
 wilderness;
 these forty years
 the Lord thy God [has
 been] with thee;
 thou hast lacked
 nothing.
 8. So we passed by
 from our brethren

3. רַב-לָכֶם קֹב
 אֶת-הַהָר הַזֶּה
 פְּנוּ דָבָם צָפֹנָה :
 4. וְאֶת-הָעָם צִו
 לֵאמֹר
 אַתֶּם עֹבְרִים
 בְּגִבּוֹל אֶחָיֶכֶם
 בְּנֵי-עֵשָׂו
 הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׁעִיר
 וַיִּירָאוּ מִכֶּם
 וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד :
 5. אַל-תִּתְגַּבְּרוּ בָּם
 כִּי לֹא-אֶתֶּן לָכֶם
 מֵאֶרְצָם
 עַד מִדְּרֶךְ פְּהֶלֶג
 כִּי-יִרְשָׁה לְעֵשָׂו
 נָתַתִּי אֶת-הַר שֵׁעִיר :
 6. אָכֹל
 תִּשְׁכַּרְתֶּם מֵאֲתֵם
 בְּכֶסֶף
 וְאַכְלֶתֶם
 וְנִשְׁתִּיתֶם :
 7. כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בָּרַכְךָ
 בְּכָל-מַעֲשֶׂה יָדְךָ
 יָדַע לְכַתְּמְךָ
 אֶת-הַדֶּרֶךְ הַזֶּה
 הַזֶּה
 40 שָׁנָה
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ
 לֹא חָסַרְתָּ דָבָר :
 8. וַנַּעֲבֹר
 מֵאֶת אֶחָינוּ

to thee[for] a possession;
because to the children
of Lot
I have given it [for] a
possession.
20. —[As] a land of
Rephaim
was it also accounted:
Rephaim dwelt therein
in times past;
but the Ammonites
call them Zamzummim.
21. A people
great, and mauny,
and tall, as the Anakim;
but the Lord destroyed
them
from before them;
and they drove them
out,
and dwelt in their stead.
22. As he did
for the children of Esau,
who dwell in Se'ir,
that he destroyed
the Horites,
from before them;
and they drove them out,
and dwelt in their stead
[even] unto this day.
23. And the Avvim,
who dwell in villages
unto Gazzah,
the Caphtorim,
that came out of
Caphtor,
destroyed them,
and they dwelt in their
stead.—
24. Rise up, take your
journey,
and pass over
the ³brook Arnon;
behold,

לְךָ יִרְשָׁה
כִּי לִבְנֵי-לוֹט
נִתְּנָה יִרְשָׁה :
20. אֶרֶץ-רִפְאִים
תִּחְשַׁב אֶת-הָאָרֶץ
רִפְאִים יֹשְׁבוּ-בָהּ
לְפָנִים
וְהַעֲמֹנִים
יִקְרְאוּ לָהֶם זַמְזֻמִּים :
21. עַם
גָּדוֹל וְרָב
וְרָם כְּאַנָּכִים
וַיַּשְׁמִדֵם יְהוָה
מִפְּנֵיהֶם
וַיִּירָשֻׁם
וַיֹּשְׁבוּ תַּחְתָּם :
22. כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
לְבְנֵי עֵשָׂו
הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר
אֲשֶׁר הִשְׁמִיד
אֶת-הַחֹרִי
מִפְּנֵיהֶם
וַיִּירָשֻׁם
וַיֹּשְׁבוּ תַּחְתָּם
עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
23. וְהָאֲבִימִי
הַיֹּשְׁבִים בְּחִצְרִים
עַד-עָזָה
כַּפְתּוֹרִים
הַיֹּצְאִים מִכַּפְתּוֹר
הִשְׁמִידֵם
וַיֹּשְׁבוּ תַּחְתָּם :
24. קוּמוּ סְעוּ
וַעֲבְרוּ
אֶת-נַחַל אַרְנוֹן
רְאֵה

and I pass you over
the brook Zered;
and we passed over
the brook Zered.
14. And the days
[in] which we came
from Kadesh-barnea,
until we have passed
over
the brook Zered,
[were] thirty and eight
years;
until [there] were
consumed
all the generation
of the men of war
from the midst of the
camp,
as the Lord had sworn
to them.
15. And also the hand
of the Lord
was against them,
to destroy them
from the midst of the
camp,
until they were con-
sumed.
16. And it came to pass,
²when [there] were
consumed
all the men of war
²and dead from the
midst of the people,
17. That the Lord spoke
unto me,
saying:
18. Thou art to pass over
to-day
the border of Moab,
[through] Ar.
19. And thou comest nigh
opposite the children of
Ammon,
do not vex them,
nor contend with them;
for I will not give
of the land of the
children of Ammon

וַעֲבְרוּ לָכֶם
אֶת-נַחַל זֶרֶד
וַנַּעֲבֹר
אֶת-נַחַל זֶרֶד :
14. וְהַיָּמִים
אֲשֶׁר-הֵבֵרְנוּ
מִקָּדֶשׁ-בַּרְנֵעַ
עַד אֲשֶׁר-עָבְרָנוּ
אֶת-נַחַל זֶרֶד
שְׁלֹשִׁים וְשָׁמֹנֶה שָׁנָה
עַד-תָּם
כָּל-הָדֹר
אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה
מִקֵּרֶב הַמַּחֲנֶה
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לָהֶם :
15. וְגַם יַד-יְהוָה
הָיְתָה בָּם
לְהַשְׁמִיד
מִקֵּרֶב הַמַּחֲנֶה
עַד תָּמָם :
16. וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר-תָּמּוּ
כָּל-אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה
לְמֹת מִקֵּרֶב הָעָם :
17. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי
לֵאמֹר :
18. אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם
אֶת-גְּבוּל מוֹאָב
אֶת-עָר :
19. וְהִרְבֵּיתָ
מוֹד בְּנֵי עַמּוֹן
אֶל-תִּצְרָם
וְאֶל-תִּתְּנָר בָּם
כִּי לֹא-אֶתֵּן
בְּאֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן

1) Or, get. 2) Heb.. when all the men of war ended to die; or, made an end of dying. 3) Or, river; or, valley of the Arnon.

until I shall pass over
the Jordan
into the land

which the Lord our God
gives to us,

30. But Sihon, the king
of Heshbon, would not

[to] let us pass by him;

for the Lord thy God
his spirit,

and made his heart
in order to deliver him
in thy hand,
[at] this day.

שָׁשִׁי

31. And the Lord said
Behold, I have begun

to deliver up before thee

Sihon

and his land;

I begin [to] possess,

that thou mayest inherit
his land.

32. Then Sihon came out
against us,

he and all his people,

to the battle

at Yahaz.

33. And the Lord our
God delivered him up
before us;

and we smote him, and
his sons,
and all his people.

34. And we conquered

all his cities

at that time,

and we utterly de-
stroyed
every inhabited city,

with the women and the
little ones;

עַד אֲשֶׁר אֶעְבֹּר
אֶת-הַיַּרְדֵּן
אֶל-הָאֶרֶץ

אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֵינוּ
נָתַן לָנוּ:

30. וְכֵן אָבָה סִיחֹן
מֶלֶךְ חֶשְׁבֹּן

הַעֲבִירָנוּ בּוֹ
כִּי-יִהְיֶה לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶת-רוּחוֹ

וַאֲמַץ אֶת-לִבּוֹ
לְמַעַן תִּתֵּנוּ בְּיָדְךָ
בַּיּוֹם הַזֶּה:

שָׁשִׁי

31. וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי
רָאָה הִקְלָתִּי

תַּת לְפָנֶיךָ

אֶת-סִיחֹן

וְאֶת-אֶרְצוֹ

הַחֵל רֵשׁ

לְרִשְׁתָּ אֶת-אֶרְצוֹ:

32. וַיֵּצֵא סִיחֹן

לְקִרְאָתֵנוּ

הוּא וְכָל-עַמּוֹ

לְמִלְחָמָה

יְהִיצֵה:

33. וַיִּתְּנֵהוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

לְפָנֵינוּ

וַנִּכְרֹת אֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו

וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ:

34. וַנִּלְכַּד

אֶת-כָּל-עָרָיו

בַּעֲת הַהוּא

וַנַּחֲרֵם

אֶת-כָּל-עִיר מְתָם

וְהַנָּשִׁים וְהַטַּף

I have delivered into thy
hand Sihon
the king of Heshbon,

the Emorite,

and his land;

I begin [to] possess [it],

and contend with him
[in] battle.

25. This day

I will begin

[to] put the dread of
thee and the fear of thee
upon the peoples

[that are] under the
whole heaven,
who shall hear the
report of thee,
and shall tremble,

and quake before thee.

26. And I sent messen-
gers

out of the wilderness of
Kedemoth

unto Sihon,

the king of Heshbon,

[with] words of peace,

saying:

27. Let me pass through
thy land:

always by the highway
I will go,

I will not turn

[to the] right [hand] nor
to the left.

28. Food

thou shalt sell me for
money,

that I may eat;

and water

for money thou shalt
give me,

that I may drink;

only let me pass through
on my feet.

29. As did to me

the children of Esau,³

who dwell in Se'ir,

and the Moabites,

who dwell in Ar;

נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת-סִיחֹן
מֶלֶךְ-חֶשְׁבֹּן
הָעַמּוֹרִי

וְאֶת-אֶרְצוֹ

הַחֵל רֵשׁ

וְהִתַּנֵּחַ בּוֹ מִלְחָמָה:

25. הַיּוֹם הַזֶּה

אֶחָל

תַּת פֶּחַדְךָ וַיִּירָאתְךָ

עַל-פְּנֵי הָעַמּוֹת

תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם

אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שְׁמִיעְךָ

וְיִרְדּוּ

וְיִחַדּוּ מִפְּנֶיךָ:

26. וַאֲשַׁלַּח מַלְאָכַיִם

מִמִּדְבַּר קֶדְמוֹת

אֶל-סִיחֹן

מֶלֶךְ חֶשְׁבֹּן

דְּבַרֵּי שָׁלוֹם

כֹּאמֹר:

27. אֶעֱבֹרָה בְּאֶרְצְךָ

בְּדֶרֶךְ בְּדֶרֶךְ אֲגִידָךְ

לֹא אֶסּוּר

יָמִין וּשְׂמָאוֹל:

28. אִכְלָךְ

כֶּסֶף אֶפְסָה תִשְׁכַּרְנִי

וְאֶכְלֶנִי

וּמַיִם

כֶּסֶף אֶפְסָה תִתֵּן-לִי

וְשָׁתִיתִי

רַק אֶעֱבֹרָה בְּרַגְלִי:

29. כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ-לִי

בָּנֵי עֵשָׂו

הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׁעִיר

וְהַמּוֹאבִּיטִים

הַיֹּשְׁבִים בְּעַר

1) Heb., begin, possess [it]. 2) Heb., by the way, by the way etc. 3) See Rashi (רש"י) an(Num
10. 14-21. 4) Or, strong. 5) Or, devoted. 6) Heb., city of men.

as thou hast done

to Sihon, the king of
the Amorites,
who dwelt at Heshbon;

3. So the Lord our God
delivered
into our hand

also Og

the king of Bashan,

and all his people;

and we smote him

until we left him no
remainder.

4. And we conquered

all his cities

at that time;

[there] was not a city

which we have not taken

from them;

sixty cities,

all the region of Argob,

the kingdom of Og in
Bashan.

5. All these

were fortified cities,

[with] high wall[s],

gates, and bar[s];

besides the unwalled
towns
a great many.

6. And we utterly de-
stroyed them,
as we did

to Sihon the king of
Heshbon,
utterly destroyed

every inhabited city,

with the women and the
little ones.

7. But all the cattle,

and the spoil of the
cities,

we plundered for our-
selves.

8. And we took at that
time

בְּאִשֶּׁר עָשִׂיתָ

לְמִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי

אֲשֶׁר יָשָׁב בְּחֶשְׁבֹן;

3. וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

בְּיָדֵנוּ

גַּם אֶת-עוֹג

מֶלֶךְ-בַּשָּׁן

וְאֶת-כָּל-עַמּוּ

וּנְפָלָהוּ

עַד-בִּלְתִּי הִשְׁאִיר-לִי

שְׁרִיד:

4. וַנִּכְבֹּד

אֶת-כָּל-עָרָיו

בְּעֵת הַהִוא

לֹא הָיְתָה קִרְיָה

אֲשֶׁר לֹא-לָקַחְנוּ

מֵאֵתָם

שֵׁשִׁים עִיר

כָּל-חֶבֶל אַרְגֹּב

מִמְּלֻכַת עוֹג בְּבָשָׁן:

5. כָּל-אֵלֶּה

עָרִים בְּצֻרֹת

חוֹמָה גְּבוּהָה

דִּלְתִּים וּבָרִים

לְבַד מִשְׁעָרֵי הַפְּרָזָי

הַרְבֵּה מְאֹד:

6. וַנַּחֲרֵם אוֹתָם

בְּאִשֶּׁר עָשִׂינוּ

לְמִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבֹן

הַחָרֵם

כָּל-עֵיר מִתָּם

הַנָּשִׁים וְהַטָּף:

7. וְכָל הַבְּהֵמָה

וְשִׁלְד הָעָרִים

בְּזוֹנֵנוּ לָנוּ:

8. וַנִּקַּח בְּעֵת הַהִוא

we left no remainder.

35. Only the cattle

we plundered for our-
selves,

with the spoil of the
cities

which we had con-
quered.

36. From Aro'er,

which is ¹by the ²bank
of the ³brook of Arnon,

and [from] the city which
is ⁴by the ³brook,
even unto Gil'ad,

[there] was not a city

that was too ⁵strong for
us;

all

has the Lord our God
delivered up
before us.

37. Only

unto the land of the
children of Ammon
thou camest not near;

all the side of the ³brook
Yabbok,

and the cities of the
mountain,

and wheresoever the
Lord has forbidden
is.

ג

CAP. III.

1. Then we turned,

and went up the way
to Bashan;

and [there] came out Og,

the king of Bashan,

against us,

he and all his people,

to the battle at Edre'i.

2. And the Lord said
unto me:

Do not fear him;

for into thy hand I have
delivered him,

and all his people,

and his land;

and thou shalt do to him

לֹא הִשְׁאֲרָנוּ שְׁרִיד:

35. רַק הַבְּהֵמָה

בְּזוֹנֵנוּ לָנוּ

וְשִׁלְד הָעָרִים

אֲשֶׁר לָכְדָנוּ:

36. מֵאֲרֹעַר

אֲשֶׁר עַל-שֵׂפַת

נַחַל אַרְנֹן

וְהָעִיר אֲשֶׁר-בְּנַחַל

וְעַד-הַגִּלְעָד

לֹא הָיְתָה קִרְיָה

אֲשֶׁר שְׂוָגָה מִפָּנֵינוּ

אֶת-כָּל

נֶתָן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

לְפָנֵינוּ:

37. רַק

אֶל-אֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן

לֹא קִרַּבְתָּ

כָּל-יַד נַחַל יַבְבֹּק

וְעָרֵי הַהָר

וְכָל

אֲשֶׁר-צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

1. וַנִּפְּן

וַנַּעַל דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן

וַיֵּצֵא עוֹג

מֶלֶךְ-בַּשָּׁן

לְקָרְאֵתָנוּ

הוּא וְכָל-עַמּוּ

לְמַלְחָמָה אֶדְרֵעִי:

2. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי

אַל-תִּירָא אוֹתוֹ

כִּי בְיָדִי נִתְּתִי אוֹתוֹ

וְאֶת-כָּל-עַמּוּ

וְאֶת-אֶרְצוֹ

וְעָשִׂיתָ לוֹ

1) Or, on the edge of the valley of the Arnon. 2) Or, brink. 3) Or, river. 4) Or, in the valler

5) Or, high.

to the Reubenites and to the Gadites.
13. And the rest of Gil'ad, and all Bashan, the kingdom of Og, I gave to the half-tribe of Menasseh;—all the region of Argob, with all Bashan, that is called the land of Rephaim,—
14. Yair the son of Menasseh took all the region of Argob, unto the border of the Geshurites and the Ma'acathites; and he called them after his own name, [even] Bashan [he called]
Havvoth-yair, unto this day.
שְׁבִיעִי
15. And to Machir I gave Gil'ad.
16. And to the Reubenites and to the Gadites I gave from Gil'ad even unto the ²brook Arnon, the middle of the ²brook and [its] border, even unto the brook Yabbok, the border of the children of Ammon.
17. And the plain, and the Jordan and [its] border, from Kinnereth even unto the sea of the plain, the Salt Sea, under the ⁵slopes of Pisgah eastward.

לְרֵאשִׁי וְלִבְנֵי :
13. וְיִתֵּר הַגִּלְעָד וְכָל-בָּשָׁן מַמְלַכְתּוֹ עֹג נָתַתִּי לְחֻצֵי שִׁבְט מְנַשֶּׁה כָּל-חֶבְל הָאָרֶץ לְכָל-בְּנֵי מְנַשֶּׁה הַיָּרֵךְ יִקְרָא אֶרֶץ רִפְאִים :
14. יָאִיר בֶּן-מְנַשֶּׁה לָקַח אֶת-כָּל-חֶבְל אֲרָבַּי עַד-גִּבְעֹת הַגִּשּׁוּרִי וְהַמַּעַתִּיתִי וַיִּמְעַתֵּתֵם נִיקְרָא אַתָּם אַחֲרֵי-שְׁמוֹ אֶת-בָּשָׁן חֲזַת יָאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
שְׁבִיעִי
15. וְלִמְכִיר נָתַתִּי אֶת-הַגִּלְעָד :
16. וְלִרְעוּבֵנִי וְלִגָּדִי נָתַתִּי מִן-הַגִּלְעָד וְעַד-נַחַל אַרְנוֹן חֹף הַנָּחַל וְגִבְעֹת יַבְבֹּק וְעַד יַבֵּק הַנָּחַל גִּבְעֹת בְּנֵי עַמּוֹן :
17. וְהַעֲרֵבָה וְהַיַּרְדֵּן וְגִבְעֹת מִכְנֶזֶת וְעַד יַם הָעַרְבָה יַם הַמֶּלַח תַּחַת אֲשֵׁרֹת הַפִּסְגָּה מִזְרָחָה :

the land
out of the hand
of the two kings of the Emorites that ¹were on this side of the Jordan, from the ²brook Arnon unto mount Hermon.
9.—The Zidonians call Hermon Siryon, and the Emorites call it Senir.—
10. All the cities of the ³plain, and all Gil'ad, and all Bashan, unto Salcah and Edre'i, cities of the kingdom of Og in Bashan.
11. For only Og the king of Bashan has been left of the remnant of the Rephaim; behold, his bedstead, a bedstead of iron, is still in Rabbah of the children of Ammon; nine cubits is its length, and four cubits its breadth, by the cubit of a man.
12. And this land we took in possession at that time: from Aro'er, which is by the ²brook Arnon, and half the mount Gil'ad, and its cities, I gave
אֶת-הָאָרֶץ מִן הַיַּרְדֵּן מִלְכֵי הָעַמֹּרִי אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן מִנַּחַל אַרְנוֹן עַד-הֶר הֶרְמוֹן :
9. צִידוֹנִים יִקְרָאוּ לְהֶרְמוֹן שִׁירֹן וְהָעַמֹּרִי יִקְרָאוּ-לּוֹ שֶׁנִּיר :
10. כָּל-עָרֵי הַשְּׁפִלָּה וְכָל-גִּלְעָד וְכָל-בָּשָׁן עַד-סֻלְכָה וְעִדְרֵי עָרֵי מַמְלַכְתּוֹ עֹג בְּבָשָׁן :
11. כִּי רֶגֶל-עֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן נִשְׁאַר מִיֵּתֵר הַרְפָּאִים הַנֶּה עֲרֻשׁוֹ עָרֻשׁ בְּרֹזֶז הִנֵּה הוּא בְּרֶבֶת בְּנֵי עַמּוֹן תִּשְׁעַ אַמּוֹת אָרְכָּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת רָחְבָּהּ בְּאַמַּת-אִישׁ :
12. וְאֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת יָרַשְׁנוּ בְּעֵת הַהִיא מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר-עַל-נַחַל אַרְנוֹן וְחֻצֵי הַר-הַגִּלְעָד וְעָרָיו נָתַתִּי

1) Or, is, i. e., the land. 2) Or, river, or, valley. 3) Or, table-land. 4) Or, the small towns of Yair.
5) Or, springs.

so shall the Lord do
to all the kingdoms

whither thou passest
over. }

22. You shall not fear
them;
for the Lord your God,
he it is who fights for
you.

VAETCHANAN

23. And I besought the
Lord
at that time,
saying:

24. O Lord God,
thou hast begun
to show thy servant
thy greatness
and thy strong hand;
for what god [is there]
in the heaven or on the
earth,
that can do
like thy works.

and like thy mighty
deeds?
25. Let me pass over, I
pray thee,
and see

the good land
which is on the other
side of the Jordan,
this goodly mountain,
and the Lebanon.

26. But the Lord was
wroth with me
for your sakes,
and he did not hearken
unto me;
and the Lord said unto
me:
Let it suffice thee;

speaking no more unto me
of this matter.

כִּן-יִשְׁעָה יְהוָה
לְכָל-הַמְּלָכֹת
אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר
שָׁמָּה :

22. לֹא תִירָאוּם
כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הוא הַנִּלְחָם לָכֶם :

וְאֶתְחַנֵּן

23. וְאֶתְחַנֵּן אֶל-יְהוָה
בְּעֵת הַהִוא
לֵאמֹר :

24. אֲדַנִּי יְהוָה
אַתָּה הֵחֵלְתָּ
לְהַרְאוֹת אֶת-עֲבוֹדְךָ
אֶת-גְּדֹלְךָ
וְאֶת-יָדְךָ הַחֲזָקָה
אֲשֶׁר מִי-אֵל
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה
כְּמַעֲשֵׂיךָ
וּכְכִבְדּוֹתֶיךָ :

25. אֲעֹבְרָנָה
וְאֶרְאֶה
אֶת-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
הַהָר הַטּוֹב הַזֶּה
וְהַלְבָּנוֹן :

26. וַיִּתְעַבֵּר יְהוָה בִּי
לְמַעַנְכֶם
וְלֹא שָׁמַע אֵלַי
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
רַב-לֵךְ
אֶל-תּוֹסֵף דַּבֵּר
אֲנִי עוֹד

בְּדַבַּר הַזֶּה :

18. And I commanded
you
at that time,
saying:

The Lord your God
has given to you
this land
to possess it:

armed shall you pass
over
before your brethren
the children of Israel,
all the men of valor.

19. But
your wives and your
little ones,
and your cattle,
—I know

that you have much
cattle,—
shall abide in your cities,
which I have given to
you.

25. Until the Lord give
rest
to your brethren,
as [to] you,
and they also possess

the land
which the Lord your God
gives to them

on the other side of the
Jordan,
then you shall return
every man to his
possession,
which I have given to
you.

21. And Yoshua I com-
manded
at that time,
saying:

Thy eyes have seen
all that the Lord your
God has done
to these two kings;

18. וְאִצַּנְתִּי אֶתְכֶם
בְּעֵת הַהִוא
לֵאמֹר

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
נָתַן לָכֶם
אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת
לְרִשְׁתָּהּ

חַדְוָצִים תַּעֲבֹרוּ
לְפָנַי אַחֲיֵיכֶם
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
כָּל-בְּנֵי-חֵזֶק :

19. רַק
נְשֵׁיכֶם וְטַפְכֶם
וּמִקְנֵיכֶם
יָדַעְתִּי

כִּי-מְרֻבָּה רַב לָכֶם
יֵשְׁבוּ בְעָרֵיכֶם
אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם :

20. עַד אֲשֶׁר-יָנִיחַ יְיָ
לְאַחֲיֵיכֶם
כָּכֶם

וְיֵרְשׁוּ גַם-הֵם
אֶת-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
נָתַן לָכֶם

בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
וְשָׁבוּ
אִישׁ לְרִשְׁתּוֹ
אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם :

21. וְאֶת-יְהוֹשֻׁעַ צִוִּיתִי
בְּעֵת הַהִוא
לֵאמֹר

עֵינֶיךָ הָרְאִיתָ
אֶת-כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
לְשְׁנֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה

that you may keep
the commandments
of the Lord your God
which I command you.

3. Your eyes have seen
what the Lord did
because of Ba'al-pe'or;
for every man
who went
after Ba'al-pe'or,
the Lord thy God
destroyed him
from the midst of thee.

4. But you that did
cleave
unto the Lord your God
are alive, all of you, to-
day.

5. Behold,
I have taught you
statutes and ordinances,
as the Lord my God
commanded me,
that you should do so
in the midst of the land
whither you go in
to possess it.

6. Keep therefore
and do [them];
for this is your wisdom
and your understanding
in the sight of the
peoples,
that shall hear
all these statutes
and say:
Surely a wise and under-
standing nation

וְשָׁמַר
אֶת־מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה
(אֲתִכֶּם)
3. עֵינֵיכֶם הָרְאוּ
אֶת־אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה
בְּבַעַד פְּעֹר
כִּי כָל־הָאִישׁ
אֲשֶׁר הִלֵּךְ
אַחֲרֵי בַעַד־פְּעֹר
הַשְׁמִידוּ יְיָ אֱלֹהֵיךְ
מִבְּרִיךְ
4. וְאַתֶּם הַדְּבָקִים
בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם
שְׁנֵי
5. רְאֵה
לְמַדְתִּי אֲתֶכֶם
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
כְּאֲשֶׁר צִוִּנִי יְיָ אֱלֹהֵי
לַעֲשׂוֹת כֹּן
בְּקֶדֶד בְּהָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים
שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ
6. וּשְׁמַרְתֶּם
וַעֲשִׂיתֶם
כִּי הוּא חֻמַּתְכֶּם
וּבְנִיתְכֶם
לְעֵינֵי הָעַמִּים
אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן
(אֶת־כָּל־הַחֻקִּים
הָאֵלֶּה)
וְאָמְרוּ
בָּרֵךְ עַם־חָכָם וְנָבוֹן

27. Go up
[unto] the top of Pisgah,
and lift up thy eyes
westward, and north-
ward,
and southward, and
eastward,
and behold with thy
eycs;
for thou shalt not pass
over
this Jordan.

28. But charge Joshua,
and strengthen him,
and encourage him;
for he shall pass over
before this people,
and he shall cause them
to inherit
the land
which thou shalt see.

29. And we abode in
the valley
opposite Beth-pe'or.

7
1. And now, O Israel,
hearken unto the
statutes
and unto the ordinances,
which I teach you,
to do [them];
in order that you may
live,
and go in
and possess the land
which the Lord,
the God of your fathers,
gives to you.

2. You shall not add
unto the word
which I command you,
nor shall you diminish
from it,

27. עֲלֶה
רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
וְשָׂא עֵינֶיךָ
יָמָה וצָפָנָה
וְתִימָנָה וּמִזְרָחָה
וּרְאֵה בְעֵינֶיךָ
כִּי־לֹא תַעֲבֹר
אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה
28. וְצַו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
וְחִזְקֵהוּ
וְאַמְּצֵהוּ
כִּי־הוּא יַעֲבֹר
לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה
וְהוּא יִנְתִּיד אוֹתָם
אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תִּרְאֶה
29. וַנִּשְׁבּ בְּגֵיא
מִוֶּדֶבֶת פְּעֹר
CAP. IV.
1. וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל
שִׁמַּע אֶת־הַחֻקִּים
וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר אֲנִי מְלַמֵּד
(אֲתֶכֶם)
לַעֲשׂוֹת
לְמַעַן תֵּחִיו
וּבְאַתֶּם
וּרְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם
נָתַן לָכֶם
2. לֹא תוֹסֵף
עַל־הַדָּבָר
אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה
(אֲתֶכֶם)
וְלֹא תִקַּץ מִמֶּנּוּ

under the mountain;
and the mountain
burned with fire
unto the ²heart of the
heaven,
[with] darkness, cloud,
and thick darkness.
12. And the Lord spoke
unto you
out of the midst of the
fire;
the ⁴voice of words
you heard,
but a form
you did not see;
only a voice [you heard].
13. And he told you
his covenant,
which he commanded
you
to perform,
[even] the ten ⁶com-
mandments,
and he wrote them
upon two tables of stone.
14. And me the Lord
commanded
at that time
to teach you
statutes and ordinances,
that you might do them
in the land
whither you pass over
to possess it.
15. Take therefore good
heed
to yourselves;
for you did not see
any form
on the day [that] the
Lord spoke
unto you
in Horeb
out of the midst of the
fire.
16. Lest you corrupt
yourselves,

תחת ההר
וההר בוער באש
עד לב השמים
חשך ענן וערפל :
12. וידבר יי אליכם
מתוך האש
קול דברים
אתם שמעו
ותמונה
אינכם ראינו
וזלתי קול :
13. ויגיד לכם
את בריתו
אשר צוה אתכם
לעשות
עשרת הדברים
ויכתבם
על שני לוחות אבנים
14. ואיתי צוה יהוה
בעת ההוא
ללמד אתכם
חקים ומשפטים
לעשרתכם אתם
בארץ
אשר אתם עברים
שמה
לרשתה :
15. וגשמתם מאד
לנפשותיכם
כי לא ראיתם
כחמונה
ביום דבר יהוה
אליכם
בחרב
מתוך האש :
16. פן-תשחיתון

is this great nation.
7. For what great nation
[is there],
that has ¹gods
[so] nigh unto him,
as the Lord our God is
whenever we call upon
him?
8. And what great
nation [is there],
that has statutes and
ordinances [so] righteous
as all this law,
which I set
before you
to-day?
9. Only take heed to
thyself,
and guard thy soul
diligently,
lest thou forget
the things
which thy eyes have
seen,
and lest they depart
from thy heart
all the days of thy life;
but thou shalt make
them known
to thy children and to
thy children's children.
10. The day that thou
stoodest
before the Lord thy God
in Horeb,
when the Lord said
unto me:
Assemble to me the
people,
and I will make them
hear my words,
that they may learn
to fear me
all the days
that they live
upon the earth,
and [that] they may
teach their children.
11. And you came near
and stood

תנני תגיד יהוה :
7. כי מיני גדול
אשר לו אלהים
קרבים אצלו
קרובה אלהינו
בכל קראנו אלו :
8. ומי נוי גדול
אשר לו חקים
ומשפטים צדיקים
ככל התורה הזאת
אשר אנכי נתן
לפניכם
היום :
9. רק השמר לה
ושמר נפשך מאד
פן-תשכח
את הדברים
אשר-ראו עיניך
ופן-יסורו מקרבך
כל ימי חייך
והודעתם
לבניך ולבני בניך :
10. יום אשר עמדת
לפני יהוה אלהיך
בחורב
באמר יהוה אלי
הקהל-לי את-העם
ואשמיעם את-דברי
אשר ילמדון
ליראה אתי
כל-הימים
אשר הם חיים
על-האדמה
ואת-בניהם ילמדון :
11. ואתקרבון
ותשמדון

1) Or, God. 2) I. e., midst. 3) Or, [out of the midst of] darkness, etc. words. 6) Heb., of your souls.

4) Or, sound. 5) Heb.,

*for your sakes,	עַד־דְּבָרֵכֶם	and make you	וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם
and he swore	וַיִּשָּׁבַע	a graven image,	פֶּסֶל
that I should not pass	דְּבַדְתִּי עֲבָרִי	the form of any figure,	תְּמוּנַת כָּל־סֶמֶל
over	אֶת־הַיַּרְדֵּן	the likeness of male or	תְּבִנִית זָכָר, אוֹ נְקֵבָה
the Jordan,	וּלְבַדְתּוֹ־בֹא	female.	17. The likeness
and that I should not	אֶל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה	of any beast	כָּל־בְּהֵמָה
go in	אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ	that is on the earth,	אֲשֶׁר בָּאָרֶץ
unto the good land,	נָתַן דָּךְ נַחֲלָה :	the likeness	תְּבִנִית
which the Lord thy God	22. כִּי אֲנֹכִי מֵת	of any winged fowl	כָּד־צִפּוֹר כָּנָף
gives thee [for] an	בָּאָרֶץ הַזֹּאת	that flies in the heaven.	אֲשֶׁר תִּעֲוֶה בְּשָׁמַיִם :
inheritance.	אִינְנִי עֹבֵר	18 The likeness	18. תְּבִנִית
22. For I must die	אֶת־הַיַּרְדֵּן	of any thing that creeps	כָּד־רִמָּשׁ בָּאֲדָמָה
in this land,	וְאַתָּם עֹבְרִים	on the earth,	תְּבִנִית כָּד־דָּגָה
I must not pass over	וַיִּרְשָׁתֶם	the likeness of any fish	אֲשֶׁר־בַּמַּיִם
the Jordan;	אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה	that is in the water	מִתַּחַת לָאָרֶץ :
but you shall pass over,	הַזֹּאת :	under the earth.	19. וּפְתֹתֶשׂא עֵינֶיךָ
and posses	23. הִשְׁמְרוּ לָכֶם	19. And lest thou lift up	הַשָּׁמַיְמָה
this good land.	פְּתִישְׁכֶּחַו	thy eyes	וְרֹאִית אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ
23. Take heed to your-	אֶת־בְּרִית	to the heaven,	וְאֶת־הַיָּרֵחַ
selves,	יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם	and see the sun,	וְאֶת־הַכּוֹכָבִים
lest you forget	אֲשֶׁר בְּרַת עִמָּכֶם	and the moon,	כָּל צֶבָא הַשָּׁמַיִם
the covenant	וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל	and the stars,	וְנִבְחַת
of the Lord your God,	תְּמוּנַת כָּל	all the host of the	וְהִשְׁתַּחֲוִית לָהֶם
which he 'made with	אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֶיךָ :	heaven,	וַעֲבַדְתֶּם
you,	24. בִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ	and thou be 'drawn	אֲשֶׁר חֲלַק יְהוָה
and make you a graven	אֵשׁ אֹכְלָה הוּא	away,	אֱלֹהֶיךָ אֲתֶם
image,	אֵל קָנָא :	and 'prostrate thyself	לְכָל תַּעֲמִיִם
the form of any thing	25. כִּי־תוֹלִיד בָּנִים	to them,	תַּחַת כָּד־הַשָּׁמַיִם :
which the Lord thy God	וּבְנֵי בָנִים	and serve them,	20. וְאַתֶּכֶם דָּקַח יְהוָה
has forbidden thee.	וְנִשְׁנַתֶּם בָּאָרֶץ	those which the Lord	וַיֵּצֵא אֲתֶכֶם
24. For the Lord thy God	וְהִשְׁתַּחֲוִיתָם	thy God has allotted	מִכּוּר הַבְּרֹז
is a devouring fire,	וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל	to all the peoples	מִמִּצְרַיִם
a jealous God.	תְּמוּנַת כָּל	under the whole heaven.	לְהָיוֹת לוֹ
25. When thou shalt	וַעֲשִׂיתֶם חֲבַע	20. But you the Lord	לְעַם נַחֲלָה
beget children,	בְּעֵינֵי יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ	has taken,	בְּיוֹם הַהוּא :
and children's children,	דְּחַבְעִיסוּ :	and brought you forth	21. Furthermore the Lord
and you shall have been		out of the iron furnace,	was angry with me
long in the land,		out of Egypt.	
and shall corrupt		to be to him	
yourselves,		(for) a people of	
and make a graven		inheritance,	
image,		as [at] this day.	
the form of any thing,		21. Furthermore the Lord	
and you shall do that		was angry with me	
which is evil			
in the eyes of the Lord			
thy God,			
to provoke him to anger.			

and these things have
overtaken thee

In the latter days,

then thou shalt return

unto the Lord thy God,

and thou shalt hearken
to his voice.

31. For a merciful God

is the Lord thy God;

he will not fall thee,

neither destroy thee,

nor forget

the covenant of thy
fathers
which he swore to them.

32. For ask now

of the former days,

which were before thee,

since the day

that God created

man

upon the earth,

and from one end of the
heaven

unto the [other] end of
the heaven,
whether there has been

like this great thing,

or whether it has been
heard like it?

33. Die [ever] a people
hear

the voice of God

speaking out of the
midst of the fire,

as thou hast heard,

and remained alive?

34. Or has ²God assayed
to go

to take to himself a
nation

from the midst of
[another] nation,
by trials,

by signs, and by
wonders,

וּמִצְאוֹ
כִּלְהֵרִים הָאֵלֹהִים

בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים
וּשְׁבֹתָ

עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וּשְׁמָעָה בְּקוֹלֹ;

31. כִּי אֵל רַחוּם
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לֹא יִרְפֶּךָ
וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ

וְלֹא יִשְׁכַּח
אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם:

32. כִּי שְׁאַל־נָא
לְיָמִים רְאשֹׁנִים

אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ
לְמוֹת־הַיּוֹם

אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים
אָדָם

עַד־הָאָרֶץ
וְלִמְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם

וְעַד־קַצֵּה הַשָּׁמַיִם
הַנִּהְיָה

כַּדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה
אוֹ הַנִּשְׁמָע כְּמֹדוֹ:

33. הֲשָׁמַע עַם
קוֹל אֱלֹהִים

מִדָּבָר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ
כְּאֲשֶׁר־שָׁמָעְתָּ אֹתָהּ

וַיְחִי:

34. אִי־הִנְסָה אֱלֹהִים
לְבוֹא

לְקַחַת לֹו גוֹי
מִקֶּרֶב כְּגוֹיִ

בְּמִסָּת
בְּאֵלֹת וּבְמוֹפְתִים

26. I call to witness
against you to-day

the heaven

and the earth,

that you shall utterly
perish

soon

from off the land

that you pass over

the Jordan

thither,

to possess it,

you shall not prolong
[your] days
upon it;

but you shall be utterly
destroyed.

27. And the Lord shall
scatter you

among the peoples,

and you shall be left

few [in] number

among the nations

whither the Lord shall
lead you away.

28. And you will serve
there

gods,

the work of man's hands,

wood and stone,

which neither see,

nor hear,

nor eat,

nor smell.

29. But you shall seek
from there

the Lord thy God,

and thou shalt find him,

when thou searchest
after him

with all thy heart

and with all thy soul,

30 When thou art in
tribulation,

26. הָעֵדוּתִי בְכֶם
הַיּוֹם

אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ

כִּי־אָכַד תֵּאבְדוּן
מִהָרָה

מֵעַל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתָּם עֹבְרִים

אֶת־הַיַּרְדֵּן
שָׁמָּה

לְרִשְׁתָּהּ
לֹא־תֵאָרְכּוּ יָמֶיךָ
עִלֶּיהָ

כִּי הִשְׁמַד תִּשְׁמְדוּן:

27. וְהִפִּיץ יְיָ אֶתְכֶם
בְּעַמִּים

וְנִשְׁאַרְתֶּם
מְתֵי מִסְפָּר

בְּגוֹיִם
אֲשֶׁר יִנְהַי יְיָ אֶתְכֶם
שָׁמָּה:

28. וְעַבַּדְתֶּם־שָׁם
אֱלֹהִים

מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם
עֵץ וָאֶבֶן

אֲשֶׁר לֹא־יִרְאוּן
וְלֹא יִשְׁמָעוּן

וְלֹא יֵאָכְלוּן
וְלֹא יִרְחֹוּ:

29. וּבְקִשְׁתֶּם מִשָּׁם
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

וּמִצְאָתָהּ

כִּי תִדְרֹשְׁנָהּ
בְּכָל־לְבָבְךָ

וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
30. בְּצָר לְךָ

1) Or, 1. ² You seek him. 2) Or, a god.

and lay it to thy heart,
that Jehovah he is the
God
in the heaven above
and upon the earth
beneath;
there is none else.

40. And thou shalt keep
his statutes,
and his commandments,
which I command thee
to-day,

that it may go well
with thee,
and with thy children
after thee,
and that thou mayest
prolong [thy] days
upon the land,

which the Lord thy God
gives to thee,
for ever.

שְׁלִישִׁי
41. Then Moses set apart
three cities
on this side of the
Jordan
toward the sunrising.

42. That thither might
flee
[the] murderer,
who murders
his neighbor
unawares,

while he was not an
enemy to him
from yesterday [and]
the third day;³
and that he might flee
unto one of these cities

and live.

43. [Namely], Bezer in
the wilderness,
in the plain country,
for the Reubenites;

וְהַשְׁבֵּת אֶת-לִבְךָ
כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים
בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת
אֵין עוֹד:
40 וְשָׁמַרְתָּ
אֶת-חֻקֵּי
וְאֶת-מִצְוֹתַי
אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה
הַיּוֹם
אֲשֶׁר יִיטֵב לָךְ
וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ
וְקָדַמְעַן תִּפְאָרְךָ יָמִים
עַל-הָאָרֶץ הַזֶּה
אֲשֶׁר יְיָ הוֹדָה אֲלֶיךָ
נָתַן לָךְ
כָּל-הַיָּמִים:

41. אֵין יִבְדִּיל מִשָּׁה
שְׁלֹשׁ עָרִים
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרָחָה שֶׁמֶשׁ:
42. לָנוֹם שָׁמָּה
רוֹצֵחַ
אֲשֶׁר יִרְצַח
אֶת-רֵעֵהוּ
בְּכַל-דֹּעַת
וְהוּא לֹא-שָׁנֵא לוֹ
מִתְּמָל שְׁלֹשִׁים
וְנָס
אֶל-אַחַת מִן-
הָעָרִים הָאֵלֶּה
וְחָיָה:

43. אֶת-בֶּצֶר בְּמִדְבָּר
בְּאֶרֶץ הַמִּדְבָּר
לְרֵעֻבֵנִי

and by war,

and by a mighty hand,

and by an outstretched
arm,

and by great terrors,

according to all

that the Lord your
God did for you

in Egypt

before thy eyes?

35. [Unto] thee it was
shown
to know,

that Jehovah he is the
God;

there is none else besides
him.

36. Out of the heaven

he caused thee to hear
his voice,

to instruct thee;

and upon the earth

he showed thee

his great fire;

and his words thou hast
heard

out of the midst of the
fire.

37. And because he loved

thy fathers,

therefore he chose (in)
their seed

after them,

and he brought thee out
with his presence,

with his great power,

out of Egypt.

38. To drive out nations,

greater and mightier
than thou art,

from before thee,

to bring thee in,

to give thee their land

[for] an inheritance,

as [at] this day.

39. Know therefore
this day,

וּבְמַלְחָמָה
וּבְיָד חֲזָקָה
וּבְזְרוֹעַ נְמוּנָה
וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים
כְּכֹל
אֲשֶׁר-עָשָׂה לָכֶם
יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
בְּמִצְרַיִם
לְעֵינֶיךָ:
35. אִתְּךָ הָרְאִיתָ
לְדַעַת
כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים
אֵין עוֹד מִדְּבָדּוֹ:
36. מִן-הַשָּׁמַיִם
הִשְׁמָעָה אֶת-קוֹלוֹ
דִּבְרָה
וְעַל-הָאָרֶץ
הָרָאָה
אֶת-אֲשֵׁר הַגְּדוֹלָה
וּדְבָרָיו שְׁמָעַתָּ
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ:
37. וְיָחַת כִּי אָהַב
אֶת-אֲבוֹתֶיךָ
וַיַּבְחֵר בְּזַרְעוֹ
אַחֲרָיו
וַיַּצְאֶנְךָ בְּפָנָיו
בְּכֹחוֹ הַגְּדוֹל
מִמִּצְרַיִם:
38. לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם
גְּדֹלִים וְעֲצָאִים מִמֶּךָ
מִפְּנֶיךָ
וְהִבְיֵאֲךָ
לְתִתְּ לָךְ אֶת-אֲרָצָם
נַחֲלָה
כַּיּוֹם הַזֶּה:
39. וַיִּדְעַתָּ הַיּוֹם

וּבְמַלְחָמָה
וּבְיָד חֲזָקָה
וּבְזְרוֹעַ נְמוּנָה
וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים
כְּכֹל
אֲשֶׁר-עָשָׂה לָכֶם
יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
בְּמִצְרַיִם
לְעֵינֶיךָ:
35. אִתְּךָ הָרְאִיתָ
לְדַעַת
כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים
אֵין עוֹד מִדְּבָדּוֹ:
36. מִן-הַשָּׁמַיִם
הִשְׁמָעָה אֶת-קוֹלוֹ
דִּבְרָה
וְעַל-הָאָרֶץ
הָרָאָה
אֶת-אֲשֵׁר הַגְּדוֹלָה
וּדְבָרָיו שְׁמָעַתָּ
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ:
37. וְיָחַת כִּי אָהַב
אֶת-אֲבוֹתֶיךָ
וַיַּבְחֵר בְּזַרְעוֹ
אַחֲרָיו
וַיַּצְאֶנְךָ בְּפָנָיו
בְּכֹחוֹ הַגְּדוֹל
מִמִּצְרַיִם:
38. לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם
גְּדֹלִים וְעֲצָאִים מִמֶּךָ
מִפְּנֶיךָ
וְהִבְיֵאֲךָ
לְתִתְּ לָךְ אֶת-אֲרָצָם
נַחֲלָה
כַּיּוֹם הַזֶּה:
39. וַיִּדְעַתָּ הַיּוֹם

1) Heb. his. 2) Heb. him. 3) Or, reflect it in thy heart. 4) Heb. all the days. 5) Or, separated
6) Or, manslayer. 7) Or, slays. 8) L. e. in time past.

under the ^{slopes of} Pisgah,

ה

רביעי

1. And Moses called

(unto) all Israel,

and said unto them:

Hear, O Israel,

the statutes

and the ordinances

which I speak

in your ears

to-day,

that you may learn them,

and that you may ob-
serve to do them.

2. The Lord our God

^{us}made a covenant with
in Horeb.

3. Not with our fathers

did the Lord ^{make}

this covenant,

but with us,

[even] us, who are all of
us here alive to-day.

4. Face to face

spoke the Lord with you

on the mount

out of the midst of the
fire.

5. —I stood

between the Lord and
(between) you
at that time

to tell you

the word of the Lord;

for you were afraid

because of the fire,

and you did not go up
into the mount,—
saying:

תחת אשדות הפסגה

CAP. V.

רביעי

1. ויקרא משה

אל-כָּל-יִשְׂרָאֵל

ויאמר אליהם

שמע ישראל

את-הַחֲקִים

ואת-הַמִּשְׁפָּטִים

אשר אנכי דבר

בְּאָזְנוֹכֶם

הַיּוֹם

ולמדתם אתם

ושמרתם קשותם:

2. יהוה אלהינו

ברת עמנו ברית

בְּחֹרֵב:

3. לא את-אבותינו

ברת יהוה

את-הַבְּרִית הַזֹּאת

כִּי אִתָּנוּ

אֲנַחְנוּ אִתָּהּ פֶּה

הַיּוֹם בְּקִדְּנוּ חַיִּים:

4. פָּנִים | בְּפָנִים

דבר יהוה עמכם

בְּהָר

מִתּוֹךְ הָאֵשׁ:

5. אנכי עמד

בֵּין-יְהוָה וּבֵינֵיכֶם

בְּעֵת הַהוּא

לְהַגִּיד לָכֶם

את-דְּבַר יְהוָה

כִּי יִרְאַתֶּם

מִפְּנֵי הָאֵשׁ

ולא-עליתם בְּהָר

זֶאמַר:

and Ramoth in Gil'ad,

for the Gadites;

and Golan in Bashan,

for the Menassites.

44. And this is the law

which Moses set

before the children of
Israel.

45. These are the
testimonies,

and the statutes, and
the ordinances,

which Moses spoke

unto the children of
Israel.

when they came forth
out of Egypt.

46. On this side of the
Jordan,

in the valley

opposite Beth-Pe'or,

in the land of Sihon

the king of the Emorites,

who dwelt at Heshbon,

whom Moses and the
children of Israel

smote,

when they came forth
out of Egypt.

47. And they took pos-
session of his land,

and the land of Og

the king of Bashan,

the two kings of the
Amorites,

who were on this side
of the Jordan

[toward] the sunrising.

48. From Aro'er,

which is on the ^{bank}
of the ^{brook} Arnon,

even unto mount Slon,

[which] is Hermon.

49. And all the plain

[on this] side of the
Jordan

eastward,

even unto the sea of
the plain,

ואת-ראמת בגלעד

לְגַדִּי

ואת-גולן בבשן

לְמִנְשֵׁי:

44. וזאת התורה

אשר-שם משה

לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

45. אלה העדות

והחקים והמִשְׁפָּטִים

אשר דבר משה

אל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם:

46. בעבר הירדן

בְּנֵי

מוד בית פעור

בְּאֶרֶץ סִיחֹן

מֶלֶךְ הָעַמּוֹרִי

אשר יושב בבִּשְׁבּוֹן

אשר הפך משה

ובְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם:

47. ויירשו את-ארצו

ואת ארץ | עוג

מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן

שְׁנֵי מֶלְכֵי הָעַמּוֹרִי

אשר בעבר הירדן

מִזְרָח שֶׁמֶשׁ:

48. מערער

אשר ער-שפת

נַחַל אַרְנוֹן

ועד-הַר שִׁיחֹן

הוא חֶרְמוֹן:

49. וכד-הערבה

עבר הירדן

מִזְרָחָה

ועד ים הערבה

אֶת יַם הָעֲרָבָה

1) Or, on the edge of the valley of the Arnon.

2) Or, river. 3) Or, springs. 4) Heb., out.

the sabbath day
to ¹⁰sanctify it,
as the Lord thy God has
commanded thee.
13. Six days ¹¹shalt thou
labor,
and thou shalt do all
thy work.
14. But the seventh day
[is] a sabbath to the
Lord thy God;
[in it] thou shalt not do
any work,
thou, nor thy son, nor
thy daughter,
nor thy man-servant, nor
thy maid-servant,
nor thy ox, nor thy ass,
nor all thy cattle,
nor thy sojourner
that [is] within thy
gates,
that [there] may rest
thy man-servant and
thy maid-servant
as well as thou.
15. And thou shalt
remember
that thou hast been a
servant
in the land of Egypt,
and the Lord thy God
brought thee out
from there
by a mighty hand
and by an outstretched
arm;
therefore
the Lord thy God com-
manded thee
to keep
the sabbath day.
16. Honor
thy father and thy
mother,
as the Lord thy God has
commanded thee;
in order that thy days
may be long,
and in order that it may
be well with thee,
upon the land
which the Lord thy God
gives thee.

אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
לְקַדְּשׁוֹ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֶיךָ
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַכְּךָ
וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
יִשְׁבֹּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא תַעֲשֶׂה
כָּל־מְלָאכָה
אָתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ
וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ
וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ
וְכָל־בְּהֶמְתְּךָ
וְגֵרְךָ
אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ
לְמַעַן יָנוּחַ
עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ
כִּי יָדַעְתָּ
כִּי אֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיֹּצִאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִמִּצְרַיִם
בְּיָד חֲזָקָה
וּבְזְרוֹעַ נְמוּנָה
עַל־כֵּן
צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לַעֲשׂוֹת
אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
כִּבְדֹּת
אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֶיךָ
לְמַעַן יִבָּרְכְּךָ וְיִאָּרְכְּךָ
וְיִשְׁתַּבַּח שֵׁם יְיָ אֱלֹהֶיךָ
עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ

6. I [am] the Lord thy
God,
who brought thee out
from the land of Egypt.
out of the house of
¹²slavery.
7. Thou shalt not have
other gods
²before me.
8. Thou shalt not make
for thyself
a graven image,
[nor] ³any form
that [is] in the heaven
(from) above,
or that [is] in the earth
(from) beneath,
or that [is] in the water
(from) under the earth.
9. Thou shalt not ⁴pro-
strate thyself to them,
nor serve them;
for I the Lord thy God
[am] a jealous God.
visiting the iniquity of
fathers
upon children
and upon [the] third
generation
and upon [the] fourth
generation
of them that hate me.
10. And ⁵showing
kindness
to ⁶thousands
of them that love me,
and keep my command-
ments,
11. Thou shalt not ⁷take
the name of the Lord
thy God
⁸in vain;
for the Lord will not
⁹hold guiltless
him that takes
his name
¹⁰in vain.
12. Observe

6. אֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים
7. לֹא יִהְיֶה לְךָ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים
עַל־פָּנָי
8. לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ
פֶסֶל
כָּל־תְּמוּנָה
אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
בַּמַּעַל
וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ
בְּתַחַת
וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם
בְּתַחַת דָּאָרֶץ
9. לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם
וְלֹא תַעֲבָדֵם
כִּי אֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֵל קַדֹּשׁ
פֶּקֶד עוֹן אָבוֹת
עַל־בָּנִים
וְעַל־שְׁלֹשִׁים
וְעַל־דְּבָעִים
דִּשְׁנָאִי
10. וַעֲשֵׂה חֶסֶד
לְאֲרָפִים
לְאֲדָבָי
וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתַי
11. לֹא תִשָּׂא
אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשׁוֹן
כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה
אֶת־אֲשֶׁר־יִשָּׂא
אֶת־שְׁמוֹ
לְשׁוֹן
12. שְׁמֹר

1) Or, bondage; Heb., slaves, bondmen. 2) Or, besides me. 3) Or, [the likeness] of any form. 4) Or, bow down. 5) Heb., doing. 6) Or, a thousand generations; or, the thousandth generation. 7) Or, utter. 8) Or, for vanity, falsehood. 9) Or, leave unpunished. 10) Or, keep it holy. 11) Or, mayest.

the Lord our God has
shown us
his glory.

and his greatness,

and his voice we have
heard
out of the midst of the
fire;
this day we have seen

that God does speak

with man,

and he lives.

22. Now therefore

why should we die?

for [there] will consume
us
this great fire;

if we continue to hear

the voice of the Lord
our God
any more,

then we shall die.

23. For who [is there] of
all flesh,
that has heard

the voice of the living
God
speaking out of the
midst of the fire,
as we have,

and remained alive.

24. Go thou near,

and hear

all that the Lord our
God shall say;

and speak thou unto us

all that the Lord our
God shall speak

unto thee;

and we will hear

and do [it].

25. And the Lord heard

the voice of your words,

הִרְאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֶת־כְּבוֹדוֹ
וְאֶת־גְּדֻלּוֹ

וְאֶת־קוֹל שְׁמֵעֵנוּ
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ
כִּי־יְדַבֵּר אֱלֹהִים
אֶת־הָאָדָם
וְהוּא :

22. וְעַתָּה
לָמָּה נָמוּת
כִּי הָאֵשׁ הַזֹּאת
הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת
אִם־יִסָּפֵם אֲנֹחֶנוּ
לִשְׁמֹעַ
אֶת־קוֹל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
עוֹד
וְנָמָתוּ :

23. כִּי מִי כָל־בָּשָׂר
אֲשֶׁר שָׁמַע
קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים
מִדְּבַר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ
כְּמֵנוּ
וַיַּחֲיֶיךָ :

24. קִרְבָּה אַתָּה
וּשְׁמָע

אֶת־כָּל־אֲשֶׁר יֹאמַר
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֵת־יְדִבְרֵי אֱלֹהֵינוּ
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר יְדַבֵּר
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֵלֶיךָ
וְשָׁמַעֵנוּ
וַעֲשִׂינוּ :

25. וַיִּשְׁמַע יְהוָה
אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם

17. Thou shalt not kill.

Neither shalt thou com-
mit adultery.
Neither shalt thou steal.

Neither shalt thou wit-
ness against thy neighbor
[as] a false witness.

18. Neither shalt thou
covet
thy neighbor's wife;

neither shalt thou desire
thy neighbor's house,

[nor] his field,

nor his man-servant, nor
his maid-servant,
[nor] his ox, nor his ass,

nor any thing that is thy
neighbor's;

חֲמִישִׁי

19. These words

the Lord spoke

unto all your assembly

on the mount

out of the midst of the
fire,
the cloud, and the thick
darkness,

[with] a great voice;

but he did [so] no more,²

and he wrote them

upon two tables of stone,

and he gave them unto
me.

20. And it came to pass,

when you heard

the voice

out of the midst of the
darkness,
while the mount was
burning with fire,

that you came near unto
me,

[even] all the heads of
your tribes,

and your elders.

21. And you said:

Behold,

ח. לֹא תִרְצַח
וְלֹא תִנְאָף
וְלֹא תִגְנוֹב

וְלֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֶךָ
עַד שָׂוֵא :

18. וְלֹא תַחְמֹד
אִשְׁתִּי בְרֵעֶךָ
וְלֹא תַחְמֹד
בֵּית בְּרֵעֶךָ
שָׂדֶהוּ

וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ
שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ
וְכָל־אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ ;
חֲמִישִׁי

19. אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה

דִּבֶּר יְהוָה
אֶל־כָּל־קְהִלְכֶּם
בְּהָרִי

מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
הַעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ
קוֹל גָּדוֹל

וְלֹא־יָסָף
וַיִּכְתֹּבֵם

עַל־שְׁנֵי לְחֹת אֲבָנִים
וַיִּתֵּנָם אֵלַי :

20. וַיְהִי

כְּשָׁמַעְכֶּם
אֶת־הַקוֹל

מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ
וַתֵּהָר בַּעֲרֵי בָאֵשׁ

וַתִּקְרְבוּן אֵלַי
כָּל־רָאשֵׁי שְׁבִטֵיכֶם
וְזִקְנֵיכֶם :

21. וַתֹּאמְרוּ :

הִנֵּה

¹) Or, do no murder. ²) I. e., to speak in the presence of all Israel.

which the Lord your
God has commanded you

you shall walk,

in order that you may
live,
and that it may be well
with you,
and that you may
prolong [your] days
in the land

which you shall possess.

1

1. And this is the com-
mandment,
the statutes,

and the ordinances,

which the Lord has
commanded
to teach you,

to do [them] in the land

whither you pass over

to possess it.

2. In order that thou
mightest fear
the Lord thy God,

to keep

all his statutes

and his commandments,

which I command thee,

thou, and thy son, and
thy son's son,
all the days of thy life,

and in order that thy
days may be long.

3. Hear therefore, O
Israel,
and observe to do [it];

that it may be well
with thee,

and that you may
increase mightily,

as the Lord, the God
of thy fathers, has
spoken

to thee,

in the land

flowing [with] milk and
honey.

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲתָכֶם

תֵּלְכוּ

לְמַעַן תַּחְיִיו

וְיִטֹּב לָכֶם

וְהִאָרְכַּתֶּם יָמִים

בְּאֶרֶץ

אֲשֶׁר תִּירָשׁוּן :

CAP. VI.

1. וְזֹאת הַמִּצְוָה

הַחֻקִּים

וְהַמִּשְׁפָּטִים

אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵיכֶם

לְלַמֵּד אֲתָכֶם

לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ

אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים

שָׁמָּה

לְרִשְׁתָּהּ :

2. לְמַעַן תִּירָא

אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְשָׁמֵר

אֶת־כָּל־חֻקֵּי

וּמִצְוֹתָיו

אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה

אֹתָהּ וּבְנֶהּ וּבְנֵי־בְנֶהּ

כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ

וּלְמַעַן יֵאָרְכוּ יְמֵיךָ

3. וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל

וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת

אֲשֶׁר יִטֹּב לָךְ

וְאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד

כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה

אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ

לְךָ

אֶרֶץ

וְכֵן תֵּלֵךְ וּדְבָשׁ :

when you spoke unto
me;

and the Lord said unto
me:

I have heard

the voice

of the words of this
people,

which they have spoken
unto thee;

they have well [said]

all that they have
spoken.

26. Oh who would grant

that they had such a
heart as this,

to fear me,

and to keep

all my commandments

²always,

that it might be well
with them,

and with their children

for ever !

27. Go, say to them:

Return you

to your tents.

28. But thou

stand here by me,

and I will speak unto
thee

all the commandment,

and the statutes,

and the ordinances,

which thou shalt teach
them,

that they may do [them]
in the land,

which I give to them

to possess it.

29. Observe therefore
to do

as the Lord your God
has commanded you;

you shall not turn aside

[to the] right [hand^a] or
[to the] left.

30. In all the way

בְּדַרְכֶּם אֵלַי

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי

שָׁמַעְתִּי

אֶת־קוֹל

דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה

אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלַי

הַיָּטִיבוּ

כָּל־אֲשֶׁר דִּבְּרוּ :

26. מִי־יִתֵּן

וְהָיָה לְבָבָם זֶה לָּהֶם

וְיִרְאֶה אֹתִי

וְלִשְׁמֹר

אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי

כָּל־הַיָּמִים

לְמַעַן יִטֹּב לָהֶם

וּלְבָנֵיהֶם

לְעֹלָם :

27. הֵן אֵמַר דְּהֵם

שׁוּבוּ לְבָבָם

לְאֶת־לִבָּם :

28. וְאַתָּה

פֹּה עֹמֵד עִמָּדִי

וְאֵדְבַרְהָ אֵלַיךָ

אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹת

וְהַחֻקִּים

וְהַמִּשְׁפָּטִים

אֲשֶׁר תִּלְמַדֵּם

וְעִשּׂוּ בְּאֶרֶץ

אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן דְּהֵם

לְרִשְׁתָּהּ :

29. וְשָׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת

כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֱלֹהֵיכֶם אֲתָכֶם

לֹא תִסָּרוּ

יָמִין וּשְׂמָאל :

30. בְּכָל־הַדֶּרֶךְ

1) Heb.. this their heart. 2) Heb., all the days

11. And houses

full of all good [things]-

which thou hast not
filled,
and ²cisterns hewn out,which thou hast not
hewn,
vineyards and olive-
trees,
which thou hast not
planted,
and thou shalt eatand be ³full12. [Then] ⁴take heed
unto thyself
lest thou forget the Lordwho brought thee forth
out of the land of Egyptout of the house of
⁵slavery.13. The Lord thy God
thou shalt fear,

and him thou shalt serve,

and by his name thou
shalt swear

14. You shall not go

after other gods,

of the gods of the
peoples
that are round about
you.

15. For a jealous God

is the Lord thy God

in the midst of thee;

lest the anger of the
Lord thy God glow

against thee,

and he destroy thee

from off the face of the
earth.

16. You shall not tempt

the Lord your God,

as you tempted [him]

in Massah.

17. You shall diligently
keep
the commandments

11. וּבְתֵימֹתַיִם

מִלְאִים כָּל־טוֹב
אֲשֶׁר לֹא־מָלֵאתָ
וּבְרֵת חֲצוֹצִיִּיםאֲשֶׁר לֹא־חָצַבְתָּ
בְּרִמֹּסִים וְזֵיתִים
אֲשֶׁר לֹא־נִטְעַתָּ
וְאָכַלְתָּ
וְשָׂבַעְתָּ :

12. הִשָּׁמֶר לָךְ

פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה
אֲשֶׁר הוֹצִיאָךְ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים :13. אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
תִּירָאוְאֹתוֹ תַעֲבֹד
וּבִשְׁמוֹ תִשָּׁבַע :14. לֹא תִקְדוֹן
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים

אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיךָ :

15. כִּי אֵר כָּנָא
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּקִרְבְּךָפֶּן־יִחַרְךָ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּךָוְהִשְׁמִידְךָ
מִשֶּׁן פָּנֵי הָאָרֶץ :16. לֹא תִנְסֹוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם
בְּמִסָּה :17. שִׁמְרוּר תִּשְׁמְרוּן
אֶת־מִצְוֹת

שִׁשִּׁי

4. Hear, O Israel,

Jehovah is our God,

Jehovah is one.

5. And thou shalt love

the Lord thy God

with all thy heart,

and with all thy soul,

and with all thy might.

6. And [there] shall be

these words,

which I command thee

to-day

upon thy heart.

7 And thou shalt teach them
diligently to thy children,
and thou shalt speak
of themwhen thou sittest in
thy house,
and when thou walkest
by the way,and when thou liest
down,
and when thou risest up.8. And thou shalt bind
them for a sign
upon thy hand,and they shall be for
frontiers
between thy eyes.9. And thou shalt write
[them]
upon the door-posts of
thy house,

and on thy gates.

10. And it shall be,
when the Lord thy God
shall bring thee
into the land[of] which he has sworn
to thy fathers,

to Abraham,

to Isaac, and to Jacob
to give theegreat and goodly cities,
which thou hast not
built,

שִׁשִּׁי

4. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אֶחָד :

5. וְאַהֲבָתָה

אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ,וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדְךָ :

6. וְהָיוּ

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ
הַיּוֹם

עַל־לְבָבְךָ :

7. וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ
וּדְבַרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְקִדְמְךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבִשְׁכָבְךָ
וּבְקוּמְךָ :8. וְקִשְׁרְתָם לְאוֹת
עַל־יָדְךָוְהָיוּ לְמִסְפָּת
בֵּין עֵינֶיךָ :9. וְכָתַבְתָּם
עַל־מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ :

10. וְהָיָה

כִּי־יְבִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ
אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
לָקֵי־תָךְ
גְּדֹלֹת וְטֹבֹת
אֲשֶׁר לֹא־בְנִיתָ :

1) Or, the Lord is our God, the Lord is alone; or, the Lord our god is one Lord; or, the Lord our God is one. 2) Or, wells. 3) Or, satisfied. 4) Or, beware. 5) Or, bondage; Heb., slaves, bondmen

order to bring us in,
to give us
the land
[of] which he has sworn
to our fathers
24. And the Lord com-
manded us
to do

all these statutes,
to fear
the Lord our God,
that it may be well with
us
always,
to preserve us alive as
[at] this day.
25. And it will be
righteousness to us.
If we observe to do

all this commandment,
before the Lord our God
as he has commanded us.

ו
שְׂבִיעִי

1. When the Lord thy
God shall bring thee
into the land
whither thou goest
to possess it,
and he shall cast out
many nations
before thee,

the Hittite, and the
Girgashite,
and the Emorite, and
the Canaanite,
and the Perizzite, and
the Hivite,
and the Jebusite,
seven nations
greater and mightier
than thou.

2 And the Lord thy God
shall deliver them up

לְמַעַן הָבִיא אֲתָנוּ
לְאֶרֶץ לָנוּ
אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאֲבוֹתֵינוּ :
24. וַיְצַוֵּנוּ יְהוָה
לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־הַחֻקִּים
הָאֵלֶּה

לִירְאוֹ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְמַעַן יֵשֶׁב
בְּלִבֵּינוּ

לְחַיֵּתנוּ בַּיּוֹם הַזֶּה :
25 וְצִדִּיקוֹתֵינוּ תִּהְיֶינָה
כִּי־נִשְׁמָר לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה
הַזֹּאת

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּאֲשֶׁר צִוָּנוּ :

CAP. VII.
שְׂבִיעִי

א. כִּי יָבִיֵאֵךְ יְהוָה
אֶלְדִּיךָ

אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־אֶתְּהַבֵּא־שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ
וַיִּשְׁלַךְ גּוֹיִם רַבִּים
מִפְּנֵיךָ
הַחִתִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי
וְהָעַמֹּרִי וְהַכְּנַעֲנִי
וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי
וְהַיְבוּסִי
שִׁבְעָה גּוֹיִם

רַבִּים וְעֲצוּמִים מִמֶּךָ
וַיִּתֵּן־יְיָ אֱלֹהֶיךָ

of the Lord your God,
and his testimonies, and
his statutes,
which he has com-
manded thee

18. And thou shalt
that which is right and
good
in the eyes of the Lord;
in order that it may be
well with thee,
and that thou mayest
go in
and possess

the good land
[of] which the Lord has
sworn
to thy fathers.

19. To thrust out
all thy enemies
from before thee,
as the Lord has spoken.

20. When thy son shall
ask thee
in time to come,
saying:

What [mean] the
testimonies, and
the statutes, and
the ordinances,
which the Lord our God
has commande you?

21. Then thou shalt say
to thy son:
We were Pharaoh's
bondmen
in Egypt;

and the Lord brought us
forth out of Egypt
by a mighty hand.

22. And the Lord showed
signs and wonders,
great and sore,
in Egypt,
on Pharaoh, and on his
house,
before our eyes.

23. And us
he brought out from
there;

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְעֲדוּתוֹ וְחֻקּוֹ
אֲשֶׁר צִוָּךְ :
18. וְנִשְׁבַּתָּ
הַיָּשָׁר וְהַטוֹב
בְּעֵינֵי יְהוָה
לְמַעַן יֵשֶׁב לָךְ
וּבָאָתָּ
וְיָרְשָׁתָּ

אֶת־הָאָרֶץ הַטוֹבָה
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאֲבוֹתֶיךָ :
19. לְדַחֵךְ
אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ
מִפְּנֶיךָ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה :
20. כִּי־יִשְׁאֹלֶךָ בְּיוֹם
מָחָר
לֵאמֹר

מַה הָעֲדוּת
וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אִתְּכֶם :

21. וְאָמַרְתָּ לְבְנֶךָ
עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרֹעַ
בְּמִצְרַיִם
וַיֹּצֵאֵנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם
בְּיָד חֲזָקָה :
22. וַיִּתֵּן יְהוָה
אוֹת וּמוֹפְתִים
גְּדֹלִים וָרָעִים
בְּמִצְרַיִם
בְּפָרֹעַ וּבְכָל־בֵּיתוֹ
לְעֵינֵינוּ :
23. וְאֹתָנוּ
וַיֹּצֵאֵנוּ מִשָּׁם

1) Or, east. 2) Heb.. to-morrow. 3) Heb., gave. 4) Heb., all the days.

and choose you;

for you were the fewest
of all the peoples.

8. But

because the Lord loves you,
and because he would keep
the oath

which he has sworn

to your fathers,

has the Lord brought you out
by a mighty hand,

and he redeemed thee

out of the house of slavery,
from the hand of Pharaoh
the king of Egypt.

9. Know therefore

that the Jehovah thy God,
he is the God,

the faithful God,

who keeps the covenant
and the kindness
with those that love him

and with those that keep
his commandments
to a thousand genera-
tion[s].

10. And repays to those
that hate him
to their face,

to destroy them;

he will not delay to him
that hates him,
to his face

he will repay him.

11. Thou shalt therefore keep
the commandment,

and the statutes,

and the ordinances.

which I command thee
to-day,

to do them.

וּבַחֲתָר בָּכֶם

כִּי־אַתֶּם הַמִּשְׁטָּ
מִכָּל־הָעַמִּים :

8. כִּי

מֵאַהֲבַת יְהוָה אֲתֶם
וּמֵשְׁמֶרָה

אֶת־הַשְּׁבָעָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע

לְאַבְרָהָם

הַיּוֹצֵא יְהוָה אֶתְכֶם
בְּיָד חֲזָקָה

וּנְפִיזָה

מִבֵּית עֲבָדִים
מִיַּד פַּרְעֹה

מִקֶּדֶם־מִצְרַיִם :

9. וְיָדַעְתָּ

כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הוּא הָאֱלֹהִים

הָאֵל הַנֶּאֱמָן

שֶׁמֶר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד
לְאַהֲבָיו

וְלִשְׁמֵרֵי מִצְוֹתָ
לְאַלְפֵי דֹר :

10. וּמִשְׁלֵם לְשֹׂנְאָיו

אֶת־פָּנָיו

לְהַאֲבִידוֹ

לֹא יֵאָחֵז לְשֹׂנְאָיו

אֶל־פָּנָיו

יִשְׁלֵם־לוֹ :

11. וְשִׁמְרָתָה

אֶת־הַמִּצְוָה

וְאֶת־הַחֻקִּים

וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים

אֲשֶׁר אֲנִי מֻצְוֶה

הַיּוֹם

לַעֲשׂוֹתָם :

before thee,

and thou shalt smite
them;
[then] thou shalt utterly
destroy them;

thou shalt not make
with them

a covenant,

nor shalt thou show
favor to them.

3. Neither shalt thou in-
termarry with them;
thy daughter

thou shalt not give to
his son,

and his daughter

thou shalt not take for
thy son.

4. For he will turn away
thy son

from following me,

and they will serve

other gods,

and the anger of the
Lord will glow against you,
and he will destroy thee
quickly.

5. But thus shall you do

to them:

their altars you shall

break down,

and their memorial pillars
you shall dash into pieces,

and their groves you
shall hew down,

and their graven images

you shall burn with fire.

6. For thou art a holy
people

to the Lord thy God;

thee the Lord thy
God has chosen

to be to him

a people of his own
possession

out of all the peoples

that are upon the face
of the earth.

7. Not because you were
more

than all the peoples

did the Lord desire you,

לִפְנֶיךָ

וְהִפִּיתֶם

הַהָרִים פְּתִירִים אֲתֶם

לֹא־תִכְרֹת לָהֶם

בְּרִית

וְלֹא תִחַנֵּם :

3. וְלֹא תִתְּמֶנָּה בָּם

בְּתֶךָ

לֹא־תִתֵּן לְבִנּוֹ

וּבְתוֹ

לֹא־תִקַּח לְבִנְךָ :

4. כִּי־יִסַּר אֶת־בְּנֶךָ

מֵאַחֲרַי

וְעֲבָדוּ

אֱלֹהִים אֲחֵרִים

וְהָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם

וְהִשְׁמִידֶךָ מִהָרָה :

5. כִּי־אַם־כֵּה תַעֲשֵׂי

לָהֶם

מִזְבְּחֵיהֶם תִּהְיוּ

וּמִצְבֹּתֶם תִּשְׁבְּרוּ

וְאִשְׁמֵיהֶם תִּגְדְּעוּ

וּפְסִלֵיהֶם

תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ :

6. כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּךָ בָּחַר

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְהָיֹת לְךָ

לְעַם סֹגְלָה

מִכָּל הָעַמִּים

אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי

הָאֲדָמָה :

7. לֹא מֵרַב בָּכֶם

מִכָּל־הָעַמִּים

חֶשֶׁק יְהוָה בָּכֶם

1) Or, devote. 2) Or, mercy. 3) Or, destroy. 4) Or, obelisks. 5) Or, a special people. 6) Or, personal possession; or peculiar treasure. 7) Or, above.

8) Or, lovingkindness. 9) Or, the thousandth generation. 10) Heb., his. 11) Heb., him.

he will not put upon thee,

but will lay them upon all those that hate thee.

16. And thou shalt consume

all the peoples

which the Lord thy God

delivers to thee;

thy eye shall not pity them,

and thou shalt not serve

their gods;

for this will be a snare to thee.

17. If thou shalt say in thy heart:

These nations are more than I;

how shall I be able

to drive them out?

18. Thou shalt not be afraid of them;

thou shalt well remember

what the Lord thy God did

to Pharaoh

and to all Egypt.

19. The great trials

which thy eyes have seen,

and the signs, and the wonders,

and the mighty hand,

and the outstretched arm,

[whereby] the Lord thy God brought thee out;

so shall the Lord thy God do

to all the peoples

of whom thou art afraid.

20. Moreover the hornet

will the Lord thy God send

among them,

לֹא יִשְׁכֵּם בְּךָ

וְנִתְּנָם בְּכָל־שְׂנְאֶיךָ:

16. וְאָכַלְתָּ

אֶת־כָּל־הָעַמִּים

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לְךָ

לֹא־תַחֲסוּ עֵינֶיךָ

עֲלֵיהֶם

וְלֹא תַעֲבֹד

אֶת־אֱלֹהֵיהֶם

כִּי־מוֹקֵשׁ הוּא לְךָ:

17. כִּי־תֹאמַר בְּלִבְּךָ

רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה

כִּמְנִי

אֵיכָה אוּכַל

לְהוֹרִישָׁם:

18. לֹא תִירָא מֵהֶם

זָכַר תִּזְכֹּר

אֶת־אֲשֶׁר־עָשָׂה

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְפָרֹעַ

וּלְכָל־מִצְרַיִם:

19. הַמַּסֵּת הַגְּדֹלָתְךָ

אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ

וְהָאֹתוֹת וְהַמִּפְתָּוִת

וְהַיָּד הַיְּחוּזָה

וְהַזְרֹעַ הַנִּמְוִיָּה

אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּיַעֲשֵׂה יְיָ אֱלֹהֶיךָ

כְּכָל־הָעַמִּים

אֲשֶׁר־אַתָּה יָרָא

כִּמְנִיָּהם:

20. וְגַם אֶת־הַצִּרְעָה

יִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בָּם

AYKEB

ע ק ב

12. And it shall come to pass,

because you will hearken

[to] these ordinances,

and you will keep them,

and you will do them,

that the Lord thy God shall keep with thee the covenant

and the kindness

which he has sworn to thy fathers.

13. And he will love thee,

and he will bless thee,

and he will multiply thee;

and he will bless the fruit of thy womb,

and the fruit of thy ground,

thy grain

and thy new wine, and thy oil,

the increase of thy cattle

and the young of thy flock,

upon the land

which he has sworn

to thy fathers

to give thee.

14. Thou shalt be blessed

above all the nations;

[there] shall not be among you male or female barren,

nor among thy cattle.

15. And the Lord will take away from thee all sickness;

and any of the evil diseases of Egypt,

which thou knowest.

12. וְהָיָה

עַקֵּב תִשְׁמָעוּן

אֶת הַמִּצְוֹת

הָאֵלֶּה

וְשָׁמַרְתֶּם

וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם

וְשָׁמַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ

אֶת־הַבְּרִית

וְאֶת־הַחֶסֶד

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֶיךָ

13. וְיָהֵבְךָ

וְיִבְרַכְךָ

וְהִרְבֶּךָ

וְיִבְרַךְ פְּרִי־בִטְנְךָ

וּפְרִי־אֲדָמָתְךָ

דָּגְנְךָ

וְתִירְשֶׁךָ וְיֵצֶהְךָ

שֶׁנֶּךָ־אֲדָפֶיךָ

וַעֲשִׂתָּתְךָ צֹאנְךָ

עַל הָאֲדָמָה

אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע

לְאֲבוֹתֶיךָ

קָתָת לְךָ:

14. בָּרוּךְ תִּהְיֶה

מִכָּל־הָעַמִּים

לֹא־יִהְיֶה בְּךָ

עֲקָר וְשִׁמְרָה

וּבְכֵה־מִתָּה:

15. וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּךָ

כָּל־חֲלִי

וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם

הָרָעִים

אֲשֶׁר יָדַעְתָּ

an abomination

into thy house,

and become a devoted
[thing] like it;
thou shalt utterly detest
it,
and thou shalt utterly
abhor it;
for it is a devoted
[thing].

ח

1. All the commandment
which I command thee
to-day

shall you observe to do;

in order that you may
live,

and multiply,

and that you may go in

and possess the land

[of] which the Lord has
sworn
to your fathers,

2. And thou shalt
remember
all the way

which the Lord thy
God led thee {

these forty years

in the wilderness,

in order to afflict thee,

to prove thee,

to know

what was in thy heart,

whether thou wouldst
keep his commandments
or not,

3. And he afflicted thee,

and he suffered thee to
hunger,

and he gave thee to eat
manna,

which thou didst not
know,

nor did thy fathers
know;

in order to make thee
know,

that

תועבה
אשר ביתך
והיית חרם כמזה
שקן | תשקצנו
ותעב | תתשקנו
בחרם הוא :

CAP. VIII.

1. ברהמצוה
אשר אנכי מצוה
היום
תשמרו לעשות
למען תחיו
ורבים
ובאתם
ורשתם את הארץ
אשר נשבע יהוה
לאבותיכם :

2. וזכרת
את כל מדרכך
אשר הוליךך
יהוה אלהיך
זה ארבעים שנה
במדבר
למען ענתך
ונסתך
לדעת

את אשר בלבבך
התשמר מצותו
אם לא :

3. ויענה
נרעך
ונאכלך את-הבן
אשר לא ידעת
ולא ידעו אבותיך
למען הודיעך
כי

until [there] will perish

those that are left,

and those that hide them-
selves from before thee.

21. Thou shalt not be
affrighted at them;
for the Lord thy God

is in the midst of thee

a great and a terrible
God.

22. And the Lord thy
God will cast out

these nations

before thee

little by little;

thou wilt not be able to
consume them quickly,

lest the beast of the
field multiply against
thee.

23. But the Lord thy God
will deliver them up

before thee,

and he will confuse them
[with] a great confusion,
until they be destroyed.

24. And he will deliver
their kings

into thy hand,

and thou shalt make
their name to perish
from under the heaven;

no man shall be able to
stand

before thee,

until thou have de-
stroyed them.

25. The graven images
of their gods

you shall burn with fire;

thou shalt not covet

[the] silver or gold [that
is] upon them,

and take it to thyself,

lest thou be ensnared
thereby;

for it is an abomination
to the Lord thy God.

26. And thou shalt not
bring

עד-אבד

הנשארים

והנסתרים מפניך :

21. לא תערץ מפניהם

כי יהוה אלהיך

במצרכך

אך גדול ונורא :

22. ונשל יהוה

אלהיך

את-הגוים האל

מפניך

מעט מעט

לא תוכל בלחם מהר

פן-תרבה עריך

חית השדה :

23. ונתנם יהוה

אלהיך

לפניך

והמם מהומה גדלה

עד השמדם :

24. ונתן מלכיהם

בידך

והאבדת את-שם

מתחת השמים

לא יתנצב איש

בפניך

עד השמדך אתם :

25. פסילי אלהיהם

תשרפון באש

לא תחמד

כסף וזהב עליהם

ולקחת לך

פן תוקש בו

כי תועבת יהוה

אלהיך הוא :

26. ולא-תביא

thou shalt ⁵hew copper.

10. ⁶And thou shalt eat

⁶and be full,

⁶and thou shalt bless

the Lord thy God

for the good land

which he has given to thee.

שני
11. Take heed to thyself

lest thou forget

the Lord thy God,

[so as] not to keep his

commandments,

and his ordinances, and

his statutes, which I command thee

to-day.

12. Lest, when thou hast

eaten,

and thou art full,

and thou hast built

goodly houses,

and dwelt [therein]

13. And [when] thy

herds and thy flocks

multiply,

and thy silver and thy

gold are multiplied,

and all that thou hast is

multiplied.

14. Then thy heart be

lifted up

and thou forget

the Lord thy God,

who brought thee forth

out of the land of Egypt,

out of the house of

slavery;

15. Who led thee

through the great and

terrible wilderness,

[wherein were] fiery

serpent[s],

and scorpion[s],

and ⁷thirsty ground

תִּצְחֹב נְחֹשֶׁת :

10. וְאָכַלְתָּ

וּשְׂבַעְתָּ

וּבֵרַכְתָּ

אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

עַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה

אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ :

שָׁנִי

11. הִשָּׁמֶר כְּךָ

פֶּן־תִּשְׁכַּח

אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

כִּבְלֹתֵי שִׁמְרֵי מִצְוֹתָיו

וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקֵּיו

אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ

הַיּוֹם :

12. פֶּן־תֵּאָכַל

וּשְׂבַעְתָּ

וּבָתִּים טֹבִים תִּבְנֶה

וּשְׁבַתָּ :

13. וּבָקָרְךָ וּצִאֲנֶךָ

יִרְבּוּ

וְכֶסֶף וְזָהָב

יִרְבּוּ־לְךָ

וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ יִרְבֶּה :

14. וְרָם לִבְּךָ

וּשְׁכַחְתָּ

אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

הַמּוֹצִיאֲךָ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

מִבֵּית עֲבָדִים :

15. הַמּוֹלִיכְךָ

בַּמִּדְבָּר הַגָּדֹל

וְהַנָּזָא

נָחַשׁ וְשָׂרָף

וְעַקְרָב

וְצִמְאון

not by bread alone

does the man live,

but by every thing
that proceeds out of
the mouth of the Lord

does the man live.

4. Thy ¹garment

waxed not old upon thee,

and thy foot did not

swell,

these forty years.

5. And thou shalt ²know
in thy heart,

that, as a man chastens

his son,

[so] does the Lord thy
God chasten thee.

6. And thou shalt keep

the commandments

of the Lord thy God,

to walk in his ways,

and to fear him.

7. For the Lord thy God

brings thee

into a good land,

a land of brooks of
water,

of fountains and ³springs,

⁴flowing forth

in the valley[s] and in
the mountain[s].

8. A land of wheat and
barley,

and vine[s], and fig-
tree[s]

and pomegranate[s],

a land of olive-trees and
honey.

9. A land

that without scarceness

thou shalt eat bread in
it,

thou shalt not lack any
thing in it;

a land

whose stones are iron,

and out of its mountains

לֹא עַל־הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ

יֵחִי־הָאָדָם

כִּי

עַל־כָּל־מוֹצֵא פִּי־יְיָ

יֵחִי־הָאָדָם :

4. שְׂמֹלְתְךָ

לֹא בִלְחָה מַעֲלִיָּה

וְרִגְלְךָ לֹא בִצְרָה

וְהָ אַרְבָּעִים שָׁנָה :

5. וְיָדַעְתָּ עִם־לִבְּךָ

כִּי כַאֲשֶׁר יִסָּר אִישׁ

אֶת־בְּנוֹ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסָּפָר :

6. וּשְׁמַרְתָּ

אֶת־מִצְוֹת

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לִלְכֹת בְּדַרְכָּיו

וּלְיִרְאָהוּ אֹתוֹ :

7. כִּי יֵחֶה אֱלֹהֶיךָ

מְבִיאֲךָ

אֶרֶץ־אֲרָץ טוֹבָה

אֲרָץ גִּחְלֵי מַיִם

עֵינַת וְתַהֲמַת

וְצִאִים

בַּבְּקָעָה וּבַהָר :

8. אֲרָץ חִטָּה וּשְׂעֹרָה

וְנָפֹל וְתֵאֵנָה

וְרִמּוֹן

אֲרָץ־זֵית וְשֶׁמֶן וְדִבְשׁ

9. אֲרָץ

אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכָּנָה

תֹּאכַל־בָּהּ לֶחֶם

לֹא־תִחְסַר כָּל־בָּהּ

אֲרָץ

אֲשֶׁר אֲבִנֶיהָ בְּרֹזֶל

וּמִהַרְרֵיהָ

1) Or, raiment. 2) Or, consider. 3) Heb., depths. 4) Heb., going. 5) Or, dig. 6) Or, and when thou
part eaten and art full (or, satisfied) then thou shalt bless. 7) Or drought.

because you would not
hearken
to the voice of the Lord
your God.

ט

1. Hear, O Israel,
thou art to pass over to-
day
the Jordan,
to go in
to possess nations
greater and mightier
than thou,
cities great and fortified
up to heaven.

2. A people great and
tall,
the children of [the]
Anakim,
whom thou knowest,
and [of] whom thou
hast heard [say]:
Who can stand

before the children of
Anak?

3. Know therefore to-
day,
that the Lord thy God

is he that goes over
before thee,
[he is] a devouring fire,

he will destroy them,

and he will subdue
them before thee;
and thou shalt drive
them out,
and thou shalt make
them to perish quickly,
as the Lord has spoken
to thee.

שלישי

4. Do not say

in thy heart,

[after] the Lord thy
God has thrust them out

from before thee,

saying:

for my righteousness

the Lord has brought
me in
to possess

עקב לא תשמעו
בקול יהוה אלהיכם:

CAP. IX.

1. שמע ישראל

אתה עובר היום

את-היַרְדֵּן

לבא

לרשת גוים

גדלים וטעמים ממך

ערים גדלות ובצורת

בשמים:

2. עם גדול ורם

בגו ענקים

אשר אתה ידעת

ואתה שמעת

מי יתנצב

לפני בגו ענק:

3. וידעת היום

כי יהוה אלהיך

הוא העובר לפניך

אש אכלה

הוא ושמידם

והוא יכניעם לפניך

והורשתם

והאבדתם מהר

כאשר דבר יי לך:

שלישי

4. אל תאמר

בלבך

ביתך יהוה

אלהי אתם

מלפניך

לאמר

בצדקתי

הביאני יהוה

לרשת

where [there] was no
water;
who brought forth
water for thee
out of the rock of flint;

16. Who gave thee to
eat in the wilderness
manna,

which thy fathers did
not know;

in order to afflict thee,

and in order to prove
thee,

to do thee good in thy
latter end.

17. And [lest] thou say
in thy heart:

My power and the
strength of my hand
have gotten me

this wealth,

18. But thou shalt
remember
the Lord thy God;

for it is he that gives
thee power

to get wealth;

in order to fulfil

his covenant

which he has sworn

to thy fathers,

as [at] this day.

19. And it shall be,

if thou shalt entirely
forget

the Lord thy God,

and walk

after other gods,

and serve them,

and prostrate thyself to
them,

I testify against you to-
day

that you shall surely
perish.

20. As the nations

which the Lord makes
to perish

before you,

so shall you perish;

אשר אין-מים

המוציא לך מים

מצור החלקיט:

16. המאכלה מן

במדבר

אשר לא-ידעו

אבותיך

למען ענתך

ולמען נסותך

להיטובך באחריתך:

17. ואמרת בדבבך

בחי ופעם ידי

עשה לי

את-החיל הזה:

18. וזכרת

את-יהוה אלהיך

כי הוא נתן לך כח

לעשות חיל

למען זקום

את-בריתו

אשר-נשבע

לאבותיך

ביום הזה:

19. והיה

אם-שכח תשכח

את-יהוה אלהיך

והלכת

אחרי אלהים אחרים

ועבדתם

והשתחוית להם

העדתי בכם היום

כי אבד תאבדו:

20. כגוים

אשר יהוה מאבד

מפניהם

כגו תאבדו

1) Or, at all.

2) Or. worship.

3) Or. dispossess; or, drive out.

4) Or, as a, etc.

5) Or, bring them

against the Lord.

2. Also in Horeb

you provoked the Lord
to anger,
and the Lord was angry
with you
to destroy you.

9. When I was gone up
into the mount
to ²receive

the tables of stone,

the tables of the
covenant
which the Lord ³made
with you,
then I abode in the
mount
forty days

and forty nights,

bread I did not eat,

and water I did not
drink.

10. And the Lord gave
unto me

the two tables of stone,

written

with the finger of God;

and upon them [was
written]

according to all the
words,

which the Lord spoke
with you

in the mount

out of the midst of the
fire

in the day of the
assembly.

11. And it came to pass,

at the end of forty day[s]

and forty night[s]

the Lord gave unto me

the two tables of stone,

the tables of the
covenant.

12. And the Lord said
unto me:

Arise,

go down quickly from
here;

עַם-יְהוָה :

8. וּבְחֹרֵב

הִקְצַפְתָּם אֶת-יְהוָה

וַיִּתְאַפֵּף יְהוָה בְּכֶם

לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם :

9. בַּעֲלַתִּי הַהָרָה

לָקַחַת

לוֹחֹת הָאֲבָנִים

לוֹחֹת הַבְּרִית

אֲשֶׁר-בָּרַת יְיָ עִמָּכֶם

וְאֲשַׁב בְּהָר

אַרְבָּעִים יוֹם

וְאַרְבָּעִים לַיְלָה

לֶחֶם לֹא אֲכָלְתִּי

וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי :

10. וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי

אֶת-שְׁנֵי לוֹחֹת

הָאֲבָנִים

כְּתוּבִים

בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים

וַעֲלִי הֵם

כְּכַל-הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ עִמָּכֶם

בְּהָר

מִתּוֹךְ הָאֵשׁ

בַּיּוֹם הַהוּא :

11. וַיְהִי

מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם

וְאַרְבָּעִים לַיְלָה

נָתַן יְהוָה אֵלַי

אֶת-שְׁנֵי לֹחֹת

הָאֲבָנִים

לְחוֹת הַבְּרִית :

12. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי

קוּם

רַד מִהָרַ מִזָּה

this land;

1 whereas for the
wickedness
of these nations

the Lord does drive
them out before thee.

5. Not for thy right-
eousness,

or for the uprightness
of thy heart

dost thou go in

to possess their land;

but for the wickedness

of these nations,

the Lord thy God does
drive them out

from before thee,

and in order to fulfil

the word

which the Lord has
sworn

to thy fathers,

to Abraham,

to Isaac, and to Jacob.

6. Know therefore,

that not for thy
righteousness

the Lord thy God gives
thee

this good land

to possess it;

for

thou art a stiffnecked
people.

7. Remember, do not
forget,

how thou provokedst to
anger

the Lord thy God

in the wilderness;

from the day

that thou wentest forth

out of the land of Egypt,

until you came

unto this place,

you have been rebel-
lious

אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת

וּבְרָשָׁתָהּ

הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה

יְיָ מוֹרִישָׁם מִפְּנֵיהֶם :

5. לֹא בְצַדִּיקְתֶּךָ

וּבִישׁוּר לִבְבְּךָ

אָתָּה בָּא

לְרִשֹּׁת אֶת-אֲרָצָם

כִּי בְרָשָׁתָהּ

הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה

יְיָ אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם

מִפְּנֵיהֶם

וּלְמַעַן הַקִּיִּם

אֶת-הַדָּבָר

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה

לְאַבְרָהָם

לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב :

6. יָדַעְתָּ

כִּי לֹא בְצַדִּיקְתֶּךָ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ

אֶת-הָאָרֶץ הַטֹּבָה

הַזֹּאת

לְרִשְׁתָּהּ

כִּי

עַם-קָשָׁה-עֲרֹף אָתָּה

7. זָכֹר אֶל-תִּשְׁכַּח

אֶת אֲשֶׁר-הִקְצַפְתָּ

אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בַּמִּדְבָּר

לְמִן-הַיּוֹם

אֲשֶׁר-יָצָאתָ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

עַד-בָּאָתָּה

עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה

מִמָּרִים חַיִּיתֶם

8. And I fell down
before the Lord,
as at the first,

forty day[s]

and forty night[s];

bread I did not eat,

and water I did not
drink;
because of all your sin

which you have sinned,

to do that which was
evil
in the eyes of the Lord,

to provoke him to anger.

19. For I was afraid

of the anger and the
¹fury,
wherewith the Lord was
angry against you
to destroy you;

but the Lord hearkened
unto me
that time also

20. And with Aaron

the Lord was very angry

to destroy him;

and I prayed

for Aaron also

at that time.

21. And your ²sin

which you had made,

the calf,

I took,

and I burned it with fire,

and I stamped it,

grinding [it] very ³small,

until it was as fine as
dust;
and I cast its dust

into the brook

that descended from
the mount.

22. And at Tab'erah,

and at Massah,

18. וְאֵתִנַּפֵּל דִּפְנֵי יי
בְּרֹאשֵׁינָה

אַרְבָּעִים יוֹם

וְאַרְבָּעִים לַיְלָה

לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי

וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי

עַל כָּל חַטֹּאתֶיךָ

אֲשֶׁר חָטֵאתָם

לַעֲשׂוֹת הָרַע

בְּעֵינֵי יְהוָה

לְהַכְעִיסוֹ :

19. כִּי יִירָאתִי

מִפְּנֵי חֶמְדָּה וְהִמָּחָה

אֲשֶׁר קָצַף יי עֲלֶיךָ

לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם

וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי

בָּהֶם בַּפֶּעַם הַהוּא :

20. וּבְאַהֲרֹן

הַתַּאֲוָה יְהוָה מְאֹד

לְהַשְׁמִידוֹ

וְאֵתִיפֹלֵל

גַּם-בְּעַד אֶהֱרֹן

בַּעֲתָה הַהוּא :

21. וְאֵת חַטֹּאתֶיכֶם

אֲשֶׁר-עָשִׂיתֶם

אֶת-הַשְּׂגֹל

לְקַחְתִּי

וְאֲשַׂרְף אֹתוֹ בָּאֵשׁ

וְאָבַת אֹתוֹ

מִחוּץ הַמַּיִם

עַד אֲשֶׁר-דָּק לְעָפָר

וְאֲשַׁלֵּךְ אֶת-עָפָרוֹ

אֶל-הַבְּחַר

הַיָּרֵד מִן-הָהָר .

22. וּבְמִצְרָה

וּבְמַסָּה

for corrupted have
become thy people.
that thou hast brought
forth
out of Egypt;

they have turned aside
quickly
from the way

which I have com-
manded them;
they have made for them-
selves a molten image.

13. And the Lord said
unto me,
saying:

I have seen this people,
and, behold,

it is a stiffnecked people.

14. Let me alone,
that I may destroy them.

and blot out their name
from under the heaven;

and I will make [of] thee

a mightier and more num-
erous nation than they.

15. And I turned

and came down from
the mount,
while the mount was
burning with fire,

and the two tables of
the covenant
[were] upon my two
hands.

16. And I looked,

and, behold, you have
sinned
against the Lord your
God;

you had made for your-
selves
a molten calf;

you had turned aside
quickly
from the way

which the Lord had
commanded you.

17. And I took hold

of the two tables,

and I cast them

out of my two hands,

and I broke them before
your eyes.

כִּי שָׁחַת עַמִּי
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ

מִמִּצְרָיִם

סָרוּ מִדָּרְךָ

מִן-הַדֶּרֶךְ

אֲשֶׁר צִוִּיתָם

עָשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה :

13. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי

לֵאמֹר

רָאִיתִי אֶת-הָעָם הַזֶּה

וְהִנֵּה

עַם-קָשֶׁה-עֲרָף הוּא .

14. הֲרַף מִמֶּנִּי

וְאֲשִׁמְדֵם

וְאִמָּחָה אֶת-שִׁמְךָם

מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם

וְאֲעֲשֶׂה אוֹתְךָ

קְדוֹי-עֲצוֹם וְרַב מִמֶּנִּי

15. וְאָפַן

וָאֵרַד מִן-הָהָר

וְהָהָר בָּעֵר בָּאֵשׁ

וַיִּשְׁנֵי לוחֹת הַבְּרִית

עַל שְׁתֵּי יָדַי :

16. וְאָרָא

וְהִנֵּה חָטֵאתֶם

לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם

עָשִׂיתֶם לָכֶם

עֵגֶל מַסֵּכָה

סָרַתֶּם מִדָּרְךָ

אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם:

17. וְאֵתִפֹּשׁ

בְּשֵׁנֵי הַלְּחֹת

וְאֲשִׁלֵּכֶם

מִעַל שְׁתֵּי יָדַי

וְאֲשַׁבְּרֶם לְעֵינֶיכֶם :

1) wrath: or, indignation. 2) Or, work of sin.

3) Or, fine.

nor to its wickedness,

nor to its sin.

28. Lest [there] say the land

from where thou hast brought us out:

Because the Lord was not able

to bring them into the land

[of] which he has spoken to them,

and because he hated them,

he has brought them out

to slay them in the wilderness.

29. ⁸Whereas they are thy people

and thy inheritance,

that thou hast brought out

by thy great power

and by thy outstretched arm.

ר

רביעי

1. At that time

the Lord said unto me:

I flew out for thyself

two tables of stone

like the first,

and come up unto me in the mount,

and make thee an ark of wood.

2. And I will write upon the tables

the words

which were

upon the first tables,

which thou hast broken,

and thou shalt put them in the ark.

3. So I made

an ark of acacia wood,

and I hewed out

two tables of stone

like the first,

and I went up into the mount,

וְאֶל-רָשָׁעוֹ

וְאֶל-חַטָּאתוֹ :

28. פֶּן-יֹאמְרוּ הָאָרֶץ

אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִשָּׁם

מִבְּלִי יִכְלֶת יְהוָה

לְהַבְיֵאֵם אֶל-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר-דִּבֶּר לָהֶם

וּמִשְׁנֵאתָם אוֹתָם

הוֹצֵאֵם

לְהַמִּיתָם בַּמִּדְבָּר :

29. וְהֵם עִמָּךְ

וְנִחַלְתָּה

אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ

בְּכֹחַךְ הַגָּדֹל

וּבְזַרְעֶךָ הַנְּסוּחָה :

CAP. X.

רביעי

1. בַּעֲת הַהוּא

אָמַר יְהוָה אֵלַי

פֶּסֶל לָךְ

שְׁנֵי-לוּחֹת אֲבָנִים

כְּרִאשֵׁינִים

וַעֲלֵה אֵלַי הַהָרָה

וַעֲשֵׂיתָ לָּךְ אֲרוֹן עֵץ :

2. וְאָכַתְבָּ עַל-הַלָּחֹת

אֶת-הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר הָיוּ

עַל-הַלָּחֹת הַקְּדָשִׁים

אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ

וַשְׁמַתָּם בָּאָרוֹן :

3. וַאֲעֵשׂ

אֲרוֹן עֵצִי שְׁפִימִים

וְאָפַסֵּל

שְׁנֵי-לוּחֹת אֲבָנִים

כְּרִאשֵׁינִים

וַנַּעַל הַהָרָה

and at Kibroth-

hatta'avah

you have been provoking to anger

the Lord.

23. And when the Lord sent you

from Kadesh-barnea,

saying:

Go up

and possess the land

which I have given to you;

then you rebelled

[against] the order of the Lord,

and you did not believe in him,

and you hearkened not to his voice.

24. You have been rebellious

against the Lord

from the day that I knew you.

25. So I fell down before the Lord

the forty day[s]

and the forty night[s]

that I fell down;

because the Lord had said

to destroy you.

26. And I prayed unto the Lord,

and I said:

O Lord God,

do not destroy

thy people and thy inheritance,

that thou hast redeemed through thy greatness,

that thou hast brought forth

out of Egypt

by a mighty hand.

27. Remember (to) thy servants,

(to) Abraham,

(to) Isaac, and (to) Jacob;

do not turn

unto the stubbornness of this people.

וּבִקְבֻרַת הַתְּאֵנָה

מִקְצָפִים הָיִיתָם

אֶת-יְהוָה :

23. וּבְשִׁלְחֹךָ יְיָ אֶתְכֶם

מִקְדֵּשׁ בְּרַנְעָה

לֵאמֹר

עֲלוּ

וְרִשּׁוּ אֶת-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם

וּתְכַבְּרוּ

אֶת-פִּי-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ

וְלֹא שִׁמַּעְתֶּם בְּקוֹלִי :

24. מִמִּרְיִם הָיִיתָם

עַם-יְהוָה

מִיּוֹם דַּעֲתִי אֶתְכֶם :

25. וְאָנֹכִי נָפַל לִפְנֵי יְיָ

אֶת אַרְבָּעִים הַיּוֹם

וְאֶת אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה

אֲשֶׁר הִתְנַפַּלְתִּי

כִּי-אָמַר יְהוָה

לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם :

26. וְאָנֹכִי פָגַד אֶל-יְהוָה

וָאָמַר

אֱלֹהֵי יְהוָה

אַל-תַּשְׁחֵת

עַמָּךְ וְנִחַלְתָּהּ

אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגָדְלָהּ

אֲשֶׁר-הוֹצֵאתָ

מִמִּצְרַיִם

בְּיָד חֲזָקָה :

27. זָכֹר לְעַבְדֶּיךָ

לְאַבְרָהָם

לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב

אַל-תִּפְּנוּ

אֶל-קִשְׁיֵה הָעָם הַזֶּה

unto this day.

9. Therefore

Levi¹ has no portion
or inheritance {

with his brethren;

the Lord is his inhe-
ritance,
as the Lord thy God has
spoken

to him,—

10. And I stayed

in the mount,

like the first days,

forty day[s]

and forty night[s];

and the Lord hearkened
unto me
that time also;

the Lord would not
destroy thee. {

11. And the Lord said
unto me:

Arise,

go on the journey

before the people;

and they shall go in,

and they shall possess
the land
[of] which I have sworn

to their fathers

to give [it] to them.

חמישי

12. And now, Israel,

what does the Lord thy
God require

of thee,

but to fear

the Lord thy God,

to walk in all his ways,

and to love him,

and to serve

the Lord thy God

עד היום הזה :

9. על-כן

לא-היה ללוי

חלק ונחלה

עם-אחיו

יהוה הוא נחלתו

כאשר דבר יי אלהיך

קו :

10. ואנכי עמדתי

בהר

כמים הראשונים

ארבעים יום

וארבעים לילה

וישמע יהוה אלי

גם בפעם ההוא

לא-אבה יהוה

השחיתך :

11. ויאמר יהוה אלי

קום

הך למסע

לפני העם

ויבאו

ויירשו את-הארץ

אשר-נשבעתי

לאבותם

לתת להם :

חמישי

12. ועתה ישראל

מה יי אלהיך שאל

במעמך

כי אם-יראה

את-יהוה אלהיך

ללכת בכד-דרכיו

ולאהבה אותו

ודבדב

את-יהוה אלהיך

with the two tables in
my hand.

4. And he wrote upon
the tables,
like the first writing,

the ten¹ commandments,

which the Lord has
spoken

unto you

in the mount

out of the midst of the
fire

in the day of the
assembly;

and the Lord gave them
unto me.

5. And I turned,

and I came down from
the mount,

and I put the tables

in the ark

which I had made;

and they remained there

as the Lord has com-
manded me.

6.—And the children of
Israel journeyed

from ²Be'eroth-bene-
ya'akan

to Moserah;

there Aaron died,

and he was buried there;

and El'azar his son
³became priest

in his stead.

7. From there they
journeyed

to Gudgodah;

and from Gudgodah to
Yotba'hah,

a land of brooks of
water.

8. At that time

the Lord ⁴separated

the tribe of Levi,

to carry

the ark of the covenant
of the Lord,

to stand before the Lord

to minister unto him,

and to bless in his name,

ושני הלוחות בידו :

4. ויכתב על-הלוחות

בכתב הראשון

את עשרת הדברים

אשר דבר יהוה

אליכם

בהר

מתוך האש

ביום הקהל

ויתנם יהוה אלי :

5. ואפן

וארד מן-ההר

ואשם את-הלוחות

בארון

אשר עשיתי

ויהיו שם

כאשר צוני יהוה :

6. ובגו ישראל נסעו

מבארות בני-יעקן

מוסרה

שם מת אהרן

ויקבר שם

ויכהן אעזר בןו

תחתי :

7. משם נסעו

הגודרה

ומן-הגודרה ימכתה

ארץ נחלי-מים :

8. בעת ההוא

הבדיל יהוה

את-שבט הלוי

לשאת

את-ארון ברית-יהוה

לעמד לפני יהוה

לשרתו

ודברך בשמו

¹) Heb., words. ²) Or, the wells of the children of Ya'akan. ³) Or, ministered in the priest's office.
⁴) Or, set apart. ⁵) Heb., had.

food and raiment,

19. Love you therefore the sojourner; for you were sojourners

in the land of Egypt.

20. The Lord thy God thou shalt fear;

him shalt thou serve;

and to him shalt thou cleave, and by his name shalt thou swear.

21. He is thy praise,

and he is thy God,

who has done for thee

these great and terrible [things],

which thy eyes have seen.

22. With seventy person[s] thy fathers went down

into Egypt:

and now

the Lord thy God has made thee as the stars of the heaven for multitude.

יא

Therefore thou shalt love

the Lord thy God,

and thou shalt keep his charge,

and his statutes, and his ordinances, and his commandments

always.

2. And you shall know to-day;

for [I speak] not with your children,

who have not known,

and who have not seen

the chastisement

of the Lord your God,

his greatness,

רחם ושמרה :

19. ואהבתם את-ה' אלהיכם

כי-גרים הייתם

בארץ מצרים :

20. את-יהוה אלהיך

תירא

אתו תעבד

ובו תדבק

ובשמו תשבוע :

21. הוא תהלתך

והוא אלהיך

אשר-עשה אתך

את-הגדלות ואת-

הנוראת האלה

אשר ראו עיניך :

22. בשבעים נפש

ירדו אבותיך

מצרימה

ועתה

שמה יהוה אלהיך

ככוכבי השמים

רוב :

CAP. XI.

1. ואהבת

את יהוה אלהיך

ושמרת משמרתו

וחקתיו ומשפטיו

ומצותיו

ב-הימים :

2. וידעתם היום

כי ולא את-בניכם

אשר לא-ידעו

ונאשר לא-ראו

את-מוסר

יהוה אלהיכם

את-גדלו

with all thy heart

and with all thy soul,

13. To keep

the commandments of the Lord, and his statutes,

which I command thee to-day,

that it may be well with thee?

14. Behold,

to the Lord thy God belongs the heaven and the heaven of heavens, the earth, and all that is therein.

15. Only in thy fathers the Lord had a delight to love them,

and he chose their seed after them,

[even] you

out of all the peoples,

as [at] this day.

16. Circumcise therefore

the foreskin of your heart, and your neck

you shall stiffen no more,

17. For the Lord your God,

he is the God of the gods,

and the Lord of the lords,

the great God,

the mighty, and the terrible,

who respects not persons,

and takes no ⁵bribe,

18. [Who] executes

justice for the fatherless and widow,

and loves the sojourner

⁶etc give him

ב-לב-לדבך

ובכל-נפשך :

13. לשמור

את-מצות יהוה

ואת-חקתיו

אשר אנכי מצוה

היום

למוב לך :

14. הן

לוי אלהיך השמים

ושמי השמים

הארץ וכל-אשר-בה

15. רק באבותיך

חשק יהוה

לאהבה אתם

ויבחר בך

אחרים

בכם

מכל-העמים

ביום הזה :

16. ומלתם

את ערצת לבבכם

וערפכם

לא תקשו עוד :

17. כי יהוה אלהיכם

הוא אלהי האלהים

ואדני האדנים

האז הגדל

הגבר והנורא

אשר לא-ישא פנים

ולא יקח שחד :

18. עשה

משפט יתום

ואלמנה

ואהב גר

דחת לו

1) Or, for thy own good.

2) Or, desired.

3) I. e., be no more stubborn.

4) Or, regards.

5) Or,

reward 6) Or, in giving him.

which he did.

8. Therefore you shall keep
all the commandment
which I command thee
to-day;

in order that you may be strong,
and go in
and possess the land,

whither you pass over }
to possess it.

9. And in order that you may prolong [your] days

upon the land
[of] which the Lord has sworn
to your fathers
to give [it] to them
and to their seed,
a land
flowing [with] milk and honey.

10. For the land,
whither thou goest in
to possess it,

is not like the land of Egypt,

from where you came out,
where thou sowest
thy seed,

and waterest with thy foot,
as a garden of herbs;

11. But the land,

whither you pass over }
to possess it,

is a land of mountains
and valleys,

אשר עשה :

8. ושמרתם

את כל המצוה

אשר אנכי מצוה

היום

דמען, תחזקו

ובאתם

וירשתם את הארץ

אשר אתם עברים

עמה

לרשתה :

9. ודמען תארכו

ימים

על האדמה

אשר נשבע יהוה

לאבותיכם

לתת להם

וירעם

ארץ

ובת חלב ודבש :

10. כי הארץ

אשר אתה בא לשמה

לרשתה

לא כארץ מצרים

הוא

אשר יצאתם משם

אשר תזרע

את זרעך

והשקית ברגלך

כגן הירק :

11. והארץ

אשר אתם עברים

עמה

לרשתה

ארץ הרים ובקעת

his mighty hand,

and his outstretched arm,

3. And his signs,

and his deeds,

which he did

in the midst of Egypt

to Pharaoh the king of Egypt,

and to all his land.

4. And what he did

to the army of Egypt,

to its horses and to its chariot[s];

that he made to flow

the water of the Red Sea

over ²them,

as they pursued after you,

and the Lord caused them to perish

unto this day;

5. And what he did for you

in the wilderness,

until you came

unto this place.

6. And what he did

to Dathan and to Abiram,

the sons of Eliab,

the son of Reuben,

that the earth opened

its mouth,

and swallowed them up,

and their ³houses,

and their tents,

and every living thing

⁴that followed them,

in the midst of all Israel;

7. But your eyes have seen

all the great ¹work of the Lord

את ידו החזקה

וזרעו הנמויה :

3. ואת-אתתיו

ואת-מעשיו

אשר עשה

בתוך מצרים

לפרעה מלך-מצרים

ולכל-ארצו :

4. ואשר עשה

לחיל מצרים

לסוסיו ורכבו

אשר הצוף

את-מי ים-סוף

על-פניהם

כרדפם אחריכם

ונאבדם יהוה

עד היום הזה :

5. ואשר עשה לכם

במדבר

עד-באתכם

עד-המקום הזה :

6. ואשר עשה

לדתן ולאבירם

בני-אליאב

בן-ראובן

אשר פצתה הארץ

את-פה

ותבלעם

ואת-בתיהם

ואת-אחליהם

ואת כל-היקום

אשר ברגליהם

בקרוב כל-ישראל :

7. כי עיניכם הראת

את כל-מעשה יי

הגדל

1) Or, acts; or, works. 2) Heb., their faces.

3) Or, used to sow. 4) Or, used to water.

3) Or, households. 4) Heb., that is at their feet

17. For the anger of the Lord will glow against you,	17. וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם	of the rain of the heaven it drinks water.	לְמִמְרַן הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתָּה־מַּיִם :
and he will shut up the heaven, that [there] be no rain,	וַיִּסְגֵּר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר	12. A land which the Lord thy God	12. אֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
and the land will not yield its produce;	וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ	1cares for; always	לְרַשׁ אֶתָּה תִּמְלִיד
and you will perish quickly from off the good land which the Lord gives to you.	וַאֲבַדְתֶּם מִדָּוָה מַעַל הָאֲרֶז הַטֹּבָה אֲשֶׁר־יְהוָה נָתַן לָכֶם :	the eyes of the Lord thy God are on it, from the beginning of the year	עֵינַי יִי אֱלֹהֶיךָ בְּהַמְרֵשִׁית הַשָּׁנָה
18. Therefore you shall put these my words upon your heart	18. וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לִבְכֶּם	13. And it shall come to pass, if you shall hearken diligently unto my commandments	וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה : 13. וְהָיָה אִם־שִׁמַּעַתֶּם תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי
and upon your soul;	וְעַל־נַפְשְׁכֶם	which I command you to-day,	אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֹתְכֶם הַיּוֹם
and you shall bind them for a sign upon your hand,	וְקִשְׂרֻתָם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדְּכֶם	to love the Lord your God,	לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
and they shall be for frontlets between your eyes.	וְהָיוּ לְמוֹטֵפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם :	and to serve him with all your heart	וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְכֶּם
19. And you shall teach them [to] your children,	19. וְלַמְדַּתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם	and with all your soul.	וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם :
to speak of them,	כִּדְבַר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְכֶם וּבְלִכְתְּכֶם בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּכֶם וּבְקוּמְכֶם :	14. Then I will give the rain of your land in its season,	14. וְנָתַתִּי מִמְרַן־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ
when thou sittest in thy house,	וּבְשִׁבְתְּכֶם	[the] *former rain and [the] latter rain,	יִזְרָה וּמִלְקֹשׁ וְאַסְפֶּת דְּגָנָה
and when thou walkest by the way,	וּבְלִכְתְּכֶם	that thou mayest gather in thy grain,	וְתִירְשָׁה וּיִצְהַרְהָ :
and when thou liest down,	וּבְשֹׁכְבְּכֶם	and thy new wine, and thy oil.	15. And I will give grass in thy field
and when thou risest up.	וּבְקוּמְכֶם :	15. And I will give grass in thy field	בְּשִׂדְךָ
20. And thou shalt write them upon the door-posts of thy house,	20. וְכָתַבְתֶּם עַל־מְזוּזֹת בֵּיתְךָ	for thy cattle,	לְבִהֵמְתְּךָ
and on thy gates.	וּבִשְׁעָרֶיךָ :	and thou shalt eat and be full.	וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ :
21. In order that your days may be multiplied, and the days of your children upon the land	21. לְמַעַן יִרְבּוּ יָמֵיכֶם וַיִּמֵּן בְּנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה	16. Take heed to yourselves, lest your heart be deceived, and you turn aside, and serve other gods,	16. הִשָּׁמְרִי לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּסְרַסְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
[of] which the Lord has sworn to your fathers to give [it] to them, as the days of the heaven above the earth.	אֲשֶׁר נִשְׁפַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק לְיַעֲקֹב כִּתְּתָה לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאֲרֶז :	and *prostrate yourselves to them :	וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם :

1) Heb., seeks after. 2) Or, first. 3) Or, satisfied. 4) Or, worship them. 5) Or, lay up 6) Or, in

REAY

ראה

26. Behold,
I ^{lay} before you

to-day

a curse and a blessing.

27. The blessing,

if you shall hearer

unto the commandments

of the Lord your God

which I command you
to-day.

28. And the curse,

if you shall not hearken

unto the commandments

of the Lord your God,

and you turn aside from
the way,

which I command you
to-day,

to go

after other gods,

which you have not
known.

29. And it shall come to
pass,

when the Lord thy God
shall bring thee
into the land

whither thou goest

to possess it,

that thou shalt ^{lay}

the blessing

upon mount Gerizzim,

and the curse

upon mount Ebal.

30. ^{Behold}, they are

on the other side of the
Jordan,
behind the way

26. רָאֵה
אֲנִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם

הַיּוֹם

בְּרִכָּה וּקְלָלָה :

27. אֶת־הַבְּרִכָּה

אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ

אֶת־מִצְוֹת

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה

אִתְּכֶם הַיּוֹם :

28. וְהַקְלָלָה

אֲם־לֹא תִשְׁמְעוּ

אֶת־מִצְוֹת

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וּסָרְתֶם מִן־הַדֶּרֶךְ

אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה

אִתְּכֶם הַיּוֹם

לָלֶכֶת

אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים

אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתֶּם :

29. וְהָיָה

כִּי יְבִיאֲךָ יי אֱלֹהֶיךָ

אֶת־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר־אַתָּה בֹּא־שָׁמָּה

לְרִשְׁתָּהּ

וְנָתַתָּה

אֶת־הַבְּרִכָּה

עַל־הַר גִּרְזִימ

וְאֶת־הַקְלָלָה

עַל־הַר עִיבָל :

30. הֲלֹא־הִמָּה

בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן

אַחֲרֵי דֶרֶךְ

שְׁבִיעִי וּמַפְטִיר

22. For,

if you shall diligently
keep

all this commandment

which I command you

to do it,

to love

the Lord your God,

to walk

in all his ways,

and to cleave unto him;

23. Then the Lord will
drive out

all these nations

from before you,

and you shall possess
nations,

greater and mightier
than you.

24. Every place

whereon the sole of
your foot shall tread

shall be yours;

from the wilderness,

and the Lebanon,

from the river,

the river Euphrates,

even unto the ^{hinder} sea

shall be your border.

25. No man shall be able
to stand

before you;

the fear of you

and the dread of you

shall the Lord ^{lay}

upon all the ^{land}

whereon you shall tread,

as he has spoken to you.

אֲם־שָׁמַר תִּשְׁמְרוּן

אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה

הַזֹּאת

אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה

אִתְּכֶם

לַעֲשׂוֹתָהּ

לְאַהֲבָהָהּ

אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

לִלְכּוֹת

בְּכָל־דֶּרֶכָיו

וּדְבַקְתֶּם־בּוֹ :

23. וְהָדְרִישׁ יְהוָה

אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה

מִלְּפָנֶיכֶם

וְיָרִשְׁתֶּם גּוֹיִם

גְּדֹלִים וְעֲצֹמִים מִכֶּם :

24. בְּכָל־הַמָּקוֹם

אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כֶּף־

רַגְלְכֶם בּוֹ

יִכְנַס יְהוָה

מִן־הַמִּדְבָּר

וְהַלְבָנוֹן

מִן־הַנָּהָר

נָהָר־פָּרָת

וְעַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן

יְהִי גְבֻלְכֶם :

25. לֹא־יִתְצַב אִישׁ

בְּפָנֶיכֶם

מִחֻדְכֶם

וּמִחֹרֲאֵכֶם

וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

עַל־פָּנֶיךָ כְּד־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר תִּדְרֹכ־בָּהּ

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם :

1) Or, dispossess. 2) Or, western. 3) Heb., give. 4) Heb., face of the land. 5) Or, Are they not

which you are to ¹ possess,	אשר אתם ירשים אתם	of the going down of the sun,	מבוא השמש
their gods,	את אלהיהם	in the land of the Cana'anites	בארץ הכנעני
upon the high mountains	על ההרים הרמים	that dwell in the plain,	הישב בערבה
and upon the hills,	ועל הגבעות	opposite Gilgal,	מול הגלגל
and under every green tree,	ותחת כל עץ רענן:	beside the ¹ oaks of Moreh.	אצל אלונים כרם:
3. And you shall break down	3. ונתצתם	31. For you are to pass over	31. כי אתם עברים
their altars,	את מזבחתם	the Jordan	את תירדן
and dash into pieces	ושברתם	to go in	קבא
their ⁴ memorial pillars,	את מצבתם	to possess the land	לרשת את הארץ
and their groves	ואשריהם	which the Lord your God	אשר יהוה אלהיכם
you shall burn with fire;	תשרפון באש	gives to you,	נתן לכם
and the graven images of their gods	ופסילי אלהיהם	and you shall possess it,	וירשתם אתה
you shall hew down;	תגדעון	and dwell therein.	וישבתם בה:
and you shall ² destroy their name	ואבדתם את שמם	32. And you shall observe to do	32. ושמרתם לעשות
out of that place.	מן המקום ההוא:	all the statutes	את כל החקים
4. You shall not do so	4. לא תעשון כן	and the ordinances	ונאת המצוות
to the Lord your God.	ליהוה אלהיכם:	which I lay	אשר אנכי נתן
5. But unto the place	5. כי אם אל המקום	before you	לפניכם
which the Lord your God shall choose	אשר יבחר יהוה אלהיכם	to-day	היום:
out of all your tribes,	מבד שבטיכם	יב	CAP. XII.
to put his name there,	קשום את שמו שם	1. These are the statutes	1. ואלה החקים
[even] to his habitation you shall seek,	לשכנו תדרשו	and the ordinances	והמצוות
and thither thou shalt come.	ובאת שמה:	which you shall observe	אשר תשמרון
6. And you shall bring thither	6. והבאתם שמה	to do	לעשות
your burnt-offerings, and your sacrifices,	עלתיכם וזבחיכם	in the land	בארץ
and your tithes,	ואת מעשרתיכם	which the Lord, the God of thy fathers, } has given	אשר נתן יהוה אלהי אבותיך
and the heave-offering of your hand,	ואת תרומת ידכם	to thee	לך
and your vows,	ונדריכם	to possess it,	לרשתה
and your freewill- offerings,	ונדבותיכם	all the days	כל הימים
and the firstlings of your herd	ובכרות בקרכם	that you live	אשר אתם חיים
and [of] your flock.	וצאנכם:	upon the earth.	על האדמה:
7. And you shall eat there	7. ואכלתם שם	2. You shall surely ² destroy	2. איך תאבדון
before the Lord your God,	לפני יהוה אלהיכם	all the places,	את כל המקומות
and you shall rejoice	ושמחתם	wherein [there] served the nations, }	אשר עבדו-שם הגוים

1) Or, terebinths. 2) Or, cause to perish. 3) Or, dispossess: or, drive out. 4) Or, obelisks

and the heave-offering
of your hand,
and all your choice vows

which you vow to the
Lord.

12. And you shall rejoice

before the Lord your
God,
you,

and your sons, and your
daughters,
and your men-servants,

and your maid-servants,

and the Levite

that is within your gates;

because he has no por-
tion nor inheritance
with you.

13. Take heed to thyself

that thou offer not

thy burnt-offerings

in every place

which thou seest,

14. But in the place

where the Lord shall
choose

In one of thy tribes,

there thou shalt offer

thy burnt-offerings,

and there thou shalt do

all that I command thee;

15. Notwithstanding,

after all the desire of
thy soul

thou mayest slaughter

and eat flesh,

according to the blessing
of the Lord thy God

which he has given thee,

within all thy gates;

the unclean and the
clean

may eat thereof,

as [of] the ²gazelle, and
as [of] the hart.

16. Only the blood

ותרמת ידכם

וכל מבחר גוריקם

אשר תדרו ביהוה :

12. ושמחתם

לפני יהוה אלהיכם

אתם

ובניכם ובנותיכם

ועבדיכם

ואמהותיכם

והלוי

אשר בשעריך

כי אין לו חלק ונחלה

אתכם :

13. השמר לך

פיתעלה

עלתה

בבד-מקום

אשר תראה :

14. כי אם-במקום

אשר יבחר יהוה

באחד שבטיה

שם תעלה

עלתה

ושם תעשה

כל אשר אנכי מצוה :

15. רק

בבד-אות נפש

תזבח

ואכלת בשר

בברכת יי אלהיך

אשר נתן-ך

בבד-שעריך

הטמא והטהור

יאכלנו

בצבי וכאיל :

16. רק הדם

in all that you put your
hand unto,¹
you and your house-
holds,

wherein the Lord thy
God has blessed thee. }

8. You shall not do

according to all

that we do here to-day. }

[every] man

whatsoever is right in
his own eyes.

9. For you are not as
yet come }

unto the rest

and unto the inhe-
ritance,

which the Lord thy God

gives to thee.

10. But when you pass
over

the Jordan,

and you dwell in the land

which the Lord your God

causes you to inherit,

and he gives you rest

from all your enemies

round about,

and you dwell[in] safety.

שני

11. Then it shall be,

[that] the place

which the Lord your
God shall choose, }

to cause his name to
dwell there,

thither you shall bring

all that I command you:

your burnt-offerings,
and your sacrifices,

your tithes,

בכל משלת ידכם

אתם ובתיכם

אשר בברכה

יהוה אלהיך :

8. לא תעשון

ככל

אשר אנחנו עשים }

פה היום }

איש

כל-הישר בעיניו :

9. כי לא-באתם

עד-עתה

אל-המנוחה

ואל-הנחלה

אשר יהוה אלהיך

נתן לך :

10. ובעברתם

את-הירדן

וישבתם בארץ

אשר יהוה אלהיכם

מנחיל אתכם

והנים לכם

מכל-איביכם

מסביב

וישבתם בפיח :

שני

11. והיה

המקום

אשר יבחר יהוה }

אלהיכם בו }

לשבן שמו שם

שמה תבואו

את כל-אשר אנכי }

מצוה אתכם }

עולתיכם וזבחיכם

מעשרתיכם

1) I. e., occupation; business. 2) Or, roebuck.

to eat flesh;

after all the desire of
thy soul
thou mayest eat flesh.

21. If it be too far from
thee
the place,

which the Lord thy God
shall choose
to put his name there,

then thou shalt
slaughter
of thy herd and of thy
flock,

which the Lord has
given to thee,
as I have commanded
thee;

and thou mayest eat
within thy gates,
after all the desire of thy
soul.

22. ^aEven

as [there] is eaten

the ^ggazelle

and the hart,

so thou shalt eat thereof,

the uclean and the
clean alike

may eat thereof.

23. Only be ^afirm

not to eat the blood;

for the blood is the ^ssoul

and thou shalt not eat
the ^ssoul
with the flesh.

24. Thou shalt not eat it:

upon the earth thou
shalt pour it out
as water.

25. Thou shalt not eat it;

In order that it may be
well with thee,
and with thy children
after thee,
when thou shalt do that
which is right
in the eyes of the Lord.

26. Only thy holy
[things]
which thou mayest have,

לֹא תֹאכַל בָּשָׂר

בְּכָל-אֶרֶץ נַפְשְׁךָ
תֹאכַל בָּשָׂר :

21. כִּי-יָרַח מִמֶּךָ
הַמָּקוֹם

אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ
לְשֵׁמוֹ שָׁמָּה יָצִים

וְזָבַחְתָּ
מִמִּקְרָב וּמִצֹּאֲנֶךָ
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָךְ

כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
וְאָכַלְתָּ בִשְׁעָרֶיךָ
בְּכָל אֶרֶץ נַפְשְׁךָ :

22. אֲדָּה

כַּאֲשֶׁר יֹאכַל
אֶת-הַצִּיִּבִי

וְאֶת-הָאֵיל
כִּן תֹאכַלְנָה

הַטְּהוֹר וְהַטְּהוֹר
יִחָדוּ

וְאָכַלְנָה :

23. רַק חֹזֶק

בְּקִדְתִּי אֲכַל הַדָּם
כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ
וְלֹא-תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ

עִם-הַבָּשָׂר :

24. לֹא תֹאכַלְנָה

עַל-הָאָרֶץ תִּשְׁפֹּךְנָה
בַּמַּיִם :

25. לֹא תֹאכַלְנָה

לְמַעַן יִיטֵב לָךְ
וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ
כִּי-תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר

בְּעֵינֵי יְהוָה :

26. רַק קֹדְשֶׁיךָ

אֲשֶׁר-יִהְיוּ לָךְ

you shall not eat

upon the earth you shall
pour it out
as water.

17. Thou mayest not eat

within thy gates

the tithe of thy grain,

or [of] thy new wine,

or [of] thy oil,

or the firstlings of thy
herd,

or [of] thy flock,

nor any of thy vows

which thou vowest,

nor thy freewill-

offerings,

nor the heave-offering
of thy hand.

18. But before the Lord
thy God

thou shalt eat it

in the place

which the Lord thy God

shall choose,

thou, and thy son, and
thy daughter,

and thy man-servant,
and thy maid-servant,

and the Levite that is
within thy gates;

and thou shalt rejoice

before the Lord thy
God

in all that thou puttest
thy hand unto.

19. Take heed to thyself

lest thou forsake the
Levite

all thy days¹

upon thy land.

20. When the Lord thy
God shall enlarge

thy border,

as he has spoken to thee,

and thou shalt say:

I will eat flesh,

because thy soul desires

לֹא תֹאכַלְנָה

עַל-הָאָרֶץ תִּשְׁפֹּךְנָה
בַּמַּיִם :

17. לֹא-תֹאכַל לְאֶחָל
בִּשְׁעָרֶיךָ

מִעֵשֶׂר הַדֶּגֶל
וּתְרִישֶׁךָ וְיִצְהָרֶךָ
וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ

וּצֹאֲנֶךָ
וְכָל-נִדְבָרֶיךָ
אֲשֶׁר תִּדְוָר

וְנִדְבָחֶיךָ
וּתְרוּמַת יָדֶךָ :

18. כִּי אִם-לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

תֹאכַלְנָה
בַּמָּקוֹם

אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אֶתְרֶיךָ בָּו

אָתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ
וְעַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ
וְהַלְוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ

וְשִׂמַּחְתָּ
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל מַשְׁרַח יָדֶךָ :

19. הִשָּׁמֶר לָךְ
פֶּן-תִּשְׁכַּח אֶת-הַלְוִי

כָּל-יְמֶיךָ
עַל-אֶרְצְמֶךָ :

20. כִּי-יִרְחֹב יְהוָה
אֶתְרֶיךָ

אֶת-גְּבֻלְךָ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ
וְאָמַרְתָּ

אֲכַלְהָ בָּשָׂר
כִּי-תִאֲוָה נַפְשְׁךָ

1) I. e., as long as thou livest. 2) Or, But. 3) Or, roebuck 4) Or, sure. 5) Or, life.

after their gods,

saying:

How ^{do} these nations
serve {

their gods?

that I also may do
likewise.

31. Thou shalt not do so

to the Lord thy God;

for every abomination
to the Lord,
which he hates,

they have done to their
gods;

for even their sons

and their daughters

do they burn in the fire

to their gods.

יג

1. Every thing

which I command you,

that you shall observe

to do; thou shalt not add unto

it, nor diminish from it.

2. When [there] shall
arise in the midst of thee

a prophet,

or a dreamer of dream[s],

and he shall give thee

a sign

3. And [there] shall
come [to pass] the sign
or the wonder,

whereof he spoke unto
thee,

saying:

Let us go

after other gods,

which thou hast not
known,

and let us serve them.

4. Thou shalt not
hearken

לאלהיהם

לאמר

איכה ישברו

הגוים האלה

את אלהיהם

ואעשה כן גם אני :

31. לא תעשה כן

יהוה אלהיך

כי כל תועבת יהוה

אשר שנא

עשו לאלהיהם

כי גם את-בניהם

ואת-בנותיהם

ישרפו באש

לאלהיהם :

CAP. XIII

1. את כל-הדבר

אשר אנכי מצוה

אתכם

אתו תשמרו לעשות

לא תסוף עליו

ולא תרע ממנו :

2. ב-ימים בקרבך

נביא

או חלם חלום

ונתן אליך אות

או מופת :

3. ובא האות

והמופת

אשר-דבר אליך

לאמר

נלכה

אחרי אלהים אחרים

אשר לא ידעתם

ונעבדם :

4. לא תשמע

and thy vows

thou shalt ¹take,

and thou shalt come
unto the place

which the Lord shall
choose.

27. And thou shalt ²offer
thy burnt-offerings,

the flesh and the blood,

upon the altar

of the Lord thy God;

and the blood of thy
sacrifices

shall be poured out upon
the altar

of the Lord thy God;

and the flesh thou shalt
eat.

28. Observe and hear

all these words

which I command thee;

in order that it may be
well with thee,

and with thy children
after thee

for ever,

when thou shalt do

that which is good and
right

in the eyes of the Lord
thy God.

שלישי

29. When the Lord thy
God shall cut off

the nations,

whither thou goest in

to ³possess them,

from before thee,

and thou shalt ³possess
them,

and thou shalt dwell in
their land,

30. Take heed to thyself

that thou be not
ensnared ⁴after them,

after they have been
destroyed

from before thee;

and that thou inquire not

ונדרהך

תשא

ובאת אל-המקום

אשר יבחר יהוה :

27. ועשית על-תיה

הבשר ודם

על-מזבח

יהוה אלהיך

ודם-זבחיך

ישפך על-מזבח

יהוה אלהיך

ותבשר תאכל :

28. שמר ושמעת

את כל-הדברים

האלה

אשר אנכי מצוה

למען יטב לך

ודבנך אחריך

עד-עולם

כי תעשה

הטוב והישר

בעיני יהוה אלהיך :

שלישי

29. ב-יבירת יהוה

אלהיך

את-הגוים

אשר אתה בא-שמה

לרשת אותם

מפניך

ויבשת אתם

וישבת בארצם :

30. השמר לך

פן-תנקש אחריהם

אחרי השמדם

מפניך

ופן-תדרש

1) Heb., carry. 2) Heb., make; prepare. 3) Or, dispossess; or, drive them out. 4) I. e., to follow them. 5) Or, used these nations to serve

the son of thy mother.

or thy son, or thy daughter,
or the wife of thy bosom,

or thy friend,

who is as thy own soul,

in secrecy,

saying:

Let us go,

and let us serve

other gods,

which thou hast not known,

neither thou, nor thy fathers.

8. Of the gods of the peoples

which are round about you,

that are nigh unto thee,

or that are far off from thee,

from [one] end of the earth

even unto the [other] end of the earth;

9. Thou shalt not consent to him,

nor shalt thou hearken unto him,

nor shall thy eye pity him,

nor shalt thou spare him,

nor shalt thou conceal him.

10. But thou shalt surely kill him;

thy hand shall be upon him

the first

to put him to death,

and the hand of all the people

'afterwards.

11. And thou shalt stone him with stones,

that he die;

because he has sought to draw thee away

from the Lord thy God,

who brought thee out

from the land of Egypt,

בן-אִמֶּךָ

או-בִּנְךָ או-בִּתְּךָ

או אִשְׁתְּ חֵימֶךָ

או רֵעֶךָ

אִשֶּׁר כְּנַפְשֶׁךָ

בְּסֵתֶר

לֵאמֹר

לֵלֵכָה

וְנִסְבְּדָהּ

אֱלֹהִים אֲחֵרִים

אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ

אֹתָהּ וְאֲבֹתֶיהָ :

8. מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים

אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיכֶם

הַקְּרִיבִים אֵלֶיךָ

או הַרְחֹקִים מִפָּנֶיךָ

מִקְצֵה הָאָרֶץ

וְעַד-קְצֵה הָאָרֶץ :

9. לֹא-תֹאבְדָהּ לוֹ

יָלֵא תִשְׁמָעֶה אֵלָיו

וְלֹא-תִחָוֶם עִינֶךָ

עָלָיו

וְלֹא-תִחְמֹל

וְלֹא-תִכְסֶּה עָלָיו :

10. כִּי הֵרֵג תְּהַרְגֵנּוּ

יָדְךָ תִּהְיֶה-בּוֹ

בְּרֵאשִׁיטָה

לְתִמְתּוֹ

וְיָדְךָ כָּל-הָעָם

בְּאַחֲרָיָה :

11. וּמָקַלְתּוֹ בְּאֲבָנִים

וּמָת

כִּי בָקַשׁ לְהִדְחִיקְךָ

מֵעַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

הַמּוֹצֵאֲךָ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

unto the words

of that prophet,

or unto that dreamer of dream[s];

for the Lord your God proves you,

to know

whether you love

the Lord your God

with all your heart

and with all your soul.

5. After the Lord your God

you shall walk,

and him you shall fear,

and his commandments

you shall keep,

and to his voice you shall hearken,

and him you shall serve,

and unto him you shall cleave.

6. And that prophet,

or that dreamer of dream[s],

shall be put to death;

because he has spoken rebellion

against the Lord your God,

who brought you out

from the land of Egypt,

and who redeemed thee

out of the house of slavery,

to draw thee aside from the way

which the Lord thy God commanded thee

to walk therein;

and thou shalt put away the evil

from the midst of thee.

7. When [there] shall entice thee thy brother,

אֶל-דְּבָרַי

הַנִּבְיָא הַהוּא

או אֶל-חֹלֶמֶת הַחֲלֹמִים

הַחֲלֹמִים הַהוּא

כִּי מִנְפֶּסֶה יִהְיֶה

אֶלְהֵיכֶם אֶתְכֶם

לְדַעַת

הַיִּשְׁכֶּם אֹהֲבִים

אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

בְּכָל-לְבַבְכֶם

וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם :

5. אַחֲרַי יי אֱלֹהֵיכֶם

תֵּלְכוּ

וְאֹתוֹ תִירָאוּ

וְאֶת-מִצְוֹתָיו

תִּשְׁמְרוּ

וּבְכָל־לִבְכֶם

וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ

וּבֹן תִּדְבָּקוּ :

6. וְהַנִּבְיָא הַהוּא

או חֹלֶם הַחֲלֹמִים

הַהוּא

יִמָּוֵת

כִּי דִבֶּר-סִרְיָה

עַל-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

הַמּוֹצֵא אֶתְכֶם

מִמִּצְרַיִם

וְהִפְדָּךָ

מִבֵּית עֲבָדִים

לְהִדְחִיקְךָ מִן-הַדֶּרֶךְ

אֲשֶׁר צִוָּה

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לִדְבַת בָּהּ

וּבְעֶרְתָּ הָרָע

מִקִּרְבְּךָ :

7. כִּי יִסְתִּיתְךָ אֶתְּיָךְ

with the edge of the sword.

17. And all its spoil

thou shalt gather

into the midst of its street,
and thou shalt burn with fire
the city,

and all its spoil

wholly

to the Lord thy God;

and it shall be a ⁴heap
for ever;
it shall not be built
again.

18. And [there] shall not
cleave to thy hand
aught

of the devoted [things];

in order that the Lord
may turn
from the fierceness of
his anger,
and ⁵show thee mercy

and have ⁶mercy upon
thee,
and multiply thee,

as he has sworn

to thy fathers;

19. When thou shalt
hearken
to the voice of the Lord
thy God,
to keep

all his commandments

which I command thee

to-day,

to do that which is right

in the eyes of the Lord
thy God.

יד

רביעי

20. You are children

of the Lord your God;

you shall not cut your-
selves,
nor make baldness

between your eyes

דפי-חרב :

17. ואת-כל שָׁלָלָהּ

תקבץ

אל-תוֹךְ רחֲבֹהָ

וְשָׂרַפְתָּ בָאֵשׁ

אֶת-הָעִיר

וְאֶת-כָּל-שָׁלָלָהּ

כָּלִיר

יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ

וְהָיְתָה תֵּד עוֹלָם

לֹא תִבְנֶה עוֹד :

18. וְלֹא יִדָּבֵק בְּיָדְךָ

מְאוֹכָה

מִן-הַחֲרָם

כִּמְעַן יָשׁוּב יְהוָה

מִחֲרוֹן אַפּוֹ

וְנָתַן לָךְ רַחֲמִים

וְרַחֲמֶיךָ

וְהִרְבֶּה

בְּאִשְׁךָ נִשְׁבַּע

כְּאָבִי יָד :

19. כִּי תִשְׁמָע

בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְשִׁמְר

אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו

אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה

הַיּוֹם

לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר

בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

רביעי

CAP. XIV.

1. בָּנִים אַתֶּם

לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם

לֹא תִתְגַּדְּדוּ

וְלֹא-תַשִּׁימוּ קַרְחָה

בֵּין עֵינֵיכֶם

out of the house of slavery.

12. And all Israel

shall hear [it],

and they shall fear,

and they shall no more
do
like this evil thing

in the midst of thee.

13. If thou shalt hear

in one of thy cities,

which the Lord thy God
gives to thee

to dwell there,

saying:

14. Certain ²base
fellows have gone out

from the midst of thee,

and they have drawn
away
the inhabitants of their
city,

saying:

Let us go, and let us
serve
other gods,

which you have not
known.

15. Then thou shalt
inquire,
and search,

and ask diligently;

and, behold, [if it be]
truth,
the thing is certain,

such abomination has
been wrought

in the midst of thee;

16. Thou shalt surely
smite

the inhabitants of that
city

with the edge of the
sword;

³destroying it utterly,

and all that is therein

and its cattle,

מִבֵּית עֲבָדִים :

12. וְכָל-יִשְׂרָאֵל

יִשְׁמְעוּ

וְיִרְאוּ

וְלֹא יִסְפּוּ לַעֲשׂוֹת

כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה

בְּקִרְבְּךָ :

13. כִּי-תִשְׁמָע

בְּאַחַת עָרֶיךָ

אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לָךְ

לִישְׁבֹת שָׁם

לֵאמֹר :

14. יֵצְאוּ

אֲנָשִׁים בְּגִי-בִלְעָד

מִקִּרְבְּךָ

וַיִּדְחֻהוּ

אֶת-יֹשְׁבֵי עִירָם

לֵאמֹר

נָלַכְהָ וְנַעֲבֹדָהּ

אֱלֹהִים אֲחֵרִים

אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתֶּם :

15. וְרִדְשָׁתָּ

וְחִקְרָתָּ

וְשָׁאֲלָתָּ הַיָּשָׁב

וְהִנֵּה אָמֵת

נִבְּוֵן הַדָּבָר

נַעֲשִׂיתָהּ

הַתּוֹעֲבָה הַזֹּאת

בְּקִרְבְּךָ :

16. הִכָּה תִכָּה

אֶת-יֹשְׁבֵי הָעִיר הַהִוא

דְּפִי-חָרֶב

תַּחֲרוֹם אֹתָהּ

וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּהּ

וְאֶת-בְּהֵמָתָהּ

1) Or, concerning. 2) Or, children of worthlessness; or, naughty men. 3) Or, devoting it to God.

4) Or, mound. 5) Heb., give. 6) Or, compassion.

and the ¹cooney;

because they bring up
[the] cud
but have no parted hoof,
they are unclean to you.

8. And the swine,

because he has a parted
hoof

but [brings] not [up the]
cud,
he is unclean to you

of their flesh you shall
not eat,
and their carcass you
shall not touch.

9. These you may eat

of all that [are] in the
waters:
whatsoever has

fins and scales

may you eat.

10. And whatsoever has
not

fins and scales

you shall not eat;

it is unclean to you.

11. Every clean bird

you may eat,

12. But these [are they]

of which you shall
not eat: {

the eagle,

and the gier-eagle,

and the ospray,

13. And the glade,

and the falcon,

and the kite after its
kind.

14. And every raven

after its king,

15. And the ostrich,

and the night-hawk,

and the seamew,

וְאֶת־הַשָּׂפָן

כִּי־מַעֲדָה גֵרָה הֵמָּה
וּפְרָסָה לֹא הִפְרִיסוּ

מִמַּאִים הֵם לָכֵן :

8. וְאֶת־הַחֲזִיר

כִּי־מִפְרִים פָּרְסָה

הוא

וְלֹא גֵרָה

מִמַּאִ הוּא לָכֵן

מִבְשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ

וּבְנִבְלָתָם לֹא תִנְעֹצוּ:

9. אֵת־זֶה תֹאכְלוּ

מִכָּל אֲשֶׁר בַּמַּיִם

כָּל אֲשֶׁר־לוֹ

סִנְפִּיר וְקִשְׁקִשִּׁת

תֹאכְלוּ :

10. וְכָל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ

סִנְפִּיר וְקִשְׁקִשִּׁת

לֹא תֹאכְבוּ

מִמַּאִ הוּא לָכֵן :

11. כָּל־צִפּוֹר טְהוֹר

תֹאכְלוּ :

12. וְזֶה

אֲשֶׁר לֹא־תֹאכְלוּ

מֵהֶם

הַנְּשָׁר

וְהַפֶּרֶס

וְהַעֲזַנְיָה :

13. וְהַרְאָה

וְאֶת־הַתַּאֲהָה

וְהַדִּיקָה לְמִינָה :

14. וְאֵת כָּל־עוֹרֵב

לְמִינוֹ :

15. וְאֵת בֵּת הַיַּעֲנָה

וְאֶת־הַתַּחְמָס

וְאֶת־הַשִּׁתְרָף

for the dead.

2. For thou art a holy
people
to the Lord thy God,

and the Lord has chosen
thee
to be to him

a people for his own
possession
out of all the peoples

that are upon the face
of the earth.

3. Thou shalt not eat

any abominable thing.

4. These are the beast[s]

which you may eat:

[the] ox,

the sheep,

and the goat.

5. [The] hart, and [the]
²gazelle,

and [the] ³roebuck,

and [the] ⁴wild goat,

and [the] ⁵pygarg,

and [the] ⁶antelope,

and [the] ⁷chamois.

6. And every beast

that ⁸has a parted hoof,

which is completely
divided
[into] two hoofs.

[and] ⁹brings up [the]
cud,

among the beast[s],

that may you eat.

7. Nevertheless these

you shall not eat

of those that bring up
the cud,

or of those that have a
completely parted
hoof:¹⁰

the camel,

and the hare,

לְמַת :

2. כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה

יְיָ אֱלֹהֶיךָ

וַיְבָרֶךְ בְּחֵר יְיָ

לְהִיּוֹת לוֹ

לְעַם סִגְלָה

מִכָּל הָעַמִּים

אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי

הָאֲדָמָה :

3. לֹא וּנְאֻכָּךְ

כָּל־הַנוֹעֵבָה :

4. וְזֵאת הַבְּהֵמָה

אֲשֶׁר תֹאכְלוּ

שֹׁה כְּשִׁבִים

וַיִּשָּׂה עֲזִים :

5. אֵיל וְצִבִּי

וַיַּחְמוֹר

וְאֶקֶז

וְדִישָׁן

וְתֹאז

וְזֹמֶר :

6. וְכָל־בְּהֵמָה

מִפְרָסָה פְרָסָה

וְשִׁמְעַת שִׁמְעַת

שְׁתֵּי פְרָסוֹת

מַעֲדָה גֵרָה

בְּבֵהֶמָה

אֵתֶּה תֹאכְלוּ :

7. אֲךָ אֵת זֶה

לֹא תֹאכְלוּ

מִמֵּעֵל הַגֵּרָה

וּמִמִּפְרִים

הַפְרָסָה הַשְּׂמוּעָה

אֶת־הַנֶּמֶל

וְאֶת־הָאֲרָנָה

*) Or, above. 2) Or, roebuck. 3) Or, fallow-deer. antelope. 8) Heb., parts the hoof. 9) Or, chews. notes to Lev. 11. 5-12

4) Or, chamois. 5) Or, gazelle. 6) Or, wild ox. 7) Or 10) I. e., if they have only one of the two. 11) Ser

to cause his name to
dwell there,
the tithe of thy grain,

[of] thy new wine,
and [of] thy oil,
and the firstlings of thy
herd
and [of] thy flock;

in order that thou
mayest learn
to fear

the Lord thy God
'always.

24. And if it be too long
for thee
the way,

[so] that thou art not
able to carry it,
because it is too far from
thee
the place,

which the Lord thy God
shall choose,
to put his name there,

because the Lord thy
God will bless thee; }

25. Then thou shalt turn
[it] into money,
and thou shalt bind up
the money in thy hand,
and thou shalt go unto
the place

which the Lord thy God
shall choose.

26. And thou shalt ²spend
the money
for all

that thy soul desires,
for oxen, or for sheep,
or for wine, or for strong
drink,
or for all

that thy soul asks of
thee;
and thou shalt eat there

before the Lord thy God,
and thou shalt rejoice,
thou and thy household.

27. And the Levite,
who is within thy gates,

לשכון שמו שם
מעשר דגנה

תירשן ויצהרן
ובכרת בקרן
וצאן

למען תלמד
ליראה

את יהוה אלהיך
כל הימים :

24. וכי ירבה ממך
הדרך

כי לא תוכל לשאת
כי ירחק ממך
המקום

אשר יבחר יי אלהיך
לשום שמו שם
כי יברכה

יהוה אלהיך :

25. ונתתה בכסף
וצרת, הכסף בידך
והבאת אל המקום
אשר יבחר יהוה
אלהיך בו :

26. ונתתה הכסף
בכל
אשר תאונה נפשך
ב בקר ובצאן
וב יין ובשכר
ובכל

אשר תשאלה נפשך
ואכלת שם
לפני יהוה אלהיך
ושמחת
אתה וביתך :

27. והלוי
אשר בשיעריך

and the hawk after its
kind,

16. The little owl,
and the great owl,
and the horned owl,

17. And the pelican,
and the vulture,

and the cormorant,

18. And the stork,
and the heron

after its kind,
and the hoopoe,

and the bat.

19. And every winged
creeping thing
is unclean to you;

they shall not be eaten.

20. Every clean fowl
you may eat.

21. You shall not eat

any thing that dies of
itself;
to the sojourner that is
within thy gates
thou mayest give it,

that he may eat it;

or thou mayest sell it to
a foreigner;
for thou art a holy
people
to the Lord thy God;

thou shalt not boil a kid
in the milk of its mother.

חמישי

22. Thou shalt surely
tithe
all the produce
of thy seed,

that comes forth from
the field
year [by] year.

23. And thou shalt eat

before the Lord thy God,
in the place which he
shall choose,

ואת הנץ למינהו :

16. את הלוטם
ואת הינשוף
והינשמת :

17. והקאת
ואת הרקח

ואת השקל :

18. והחסידה
והאנפה
למינה

והדוכיפת
והעמלק :

19. וכל שרץ העוף
טמא הוא לכם
לא יאכלו :

20. כל עוף טהור
תאכלו :

21. לא תאכלו
כל נבלה

לגר אשר בשיעריך
תתננה
ואכלה

או מכר לגר
כי עם קדוש אתה
ביהוה אלהיך
לא תבשך גדי
בחלב אמו :

22. עשר תעשר
את פרי תבואת
ורעה
היצא השדה
שנה שנה :

23. ואכלת
לפני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר

1) Heb., all the days. 2) Or, bestow.

but whatsoever of
thine is with thy
brother
thy hand shall release.

4. ²Only

that [there] shall be
no needy among thee;

for the Lord thy God
will surely bless thee
in the land

which the Lord thy God

gives to thee [for] an
inheritance
to possess it

5. Only

if thou shalt diligently
hearken
to the voice of the Lord
thy God,
to observe
to do

all this commandment

which I command thee

to-day.

6. For the Lord thy God

¹will bless thee,

as he has spoken to thee;

and thou shalt lend [to]
many nations,
but thou shalt not
borrow;

and thou shalt rule over
many nations,
but over thee they shall
not rule.

7. If [there] be among
thee
a needy man,

one of thy brethren,

within any of thy gates
in thy land

which the Lord thy God

gives to thee,

thou shalt not harden

thy heart,

וְאִשֶּׁר יְהִיָּה לָךְ
אֶת-אֶחִיךָ
תִּשְׁמַט יָדְךָ :

4. אִפֹּס

כִּי לֹא יִהְיֶה-בְּךָ
אֶבְיֹן

כִּי-בָרַךְ יְבָרְכֶךָ יְהוָה
בְּאֶרֶץ

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן-לְךָ וַחֲכָה
לְרִשְׁתָּהּ :

5. בֶּרֶק

אִם-שָׁמַעַתָּ תִּשְׁמָע
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשִׁמּוֹר
לַעֲשׂוֹת

אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה
הַזֹּאת
אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה
הַיּוֹם :

6. כִּי-יְבָרְכֶךָ יְהוָה
בְּרָבֶךָ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לְךָ
וְהִעֲבַדְתָּ גוֹיִם רַבִּים
וְאִתָּהּ לֹא תִעֲבָד
וּמִשְׁלַת גְּבוּיִם רַבִּים
וְבָךְ לֹא יִמְשְׁלוּ :

7. כִּי-יִהְיֶה בְּךָ
אֶבְיֹן
מֵאַחַד אֶחֱיֶיךָ
בְּאֶחַד שְׁעָרֶיךָ
בְּאֶרֶץ
אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ
לֹא תִאָּמֵן
אֶת-לִבְּךָ :

thou shalt not forsake
him;

for he has no portion
nor inheritance with
thee.

28. At the end of [every]
three years

thou shalt bring forth

all the tithe

of thy produce

in that year,

and thou shalt lay [it] up
within thy gates.

29. And [there] shall
come the Levite,

because he has no
portion nor inher-
itance with thee,

and the sojourner,

and the fatherless,

and the widow,

that are within thy gates,

and they shall eat,

and be satisfied;

in order that the Lord
thy God may bless
thee

in all the work of thy
hand
which thou doest.

שְׂשִׁי

טו

1. At the end of [every]
seven years

thou shalt make a
release.

2. And this is the manner
of the release:

every creditor shall
release

what he has lent to his
¹neighbor;

he shall not exact [it of]
his ¹neighbor
or [of] his brother;

because the release [year]
has been proclaimed
to the Lord.

3. [Of] the foreigner thou
mayest exact [it];

לֹא תַעֲזֹבֶנּוּ
כִּי אֵין לוֹ
חֶלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ :

28. מִקְצֵה וְשָׁנָה
שְׁלֹשִׁים

תוֹצִיאַ

אֶת-כָּל-מַעֲשֶׂיךָ
תוֹצִיאֶתָּהּ

בְּשָׁנָה הַהִוא

וְהִנַּחְתָּ בְּשַׁעְרֶיךָ :

29. וְבָא הַגֵּרֹם
כִּי אֵין-לוֹ
חֶלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ
וְהַיָּתוֹם
וְהָאַלְמָנָה
אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ
וְאֶבְיֹן
וְשֹׁבֵעֵי
לְמַעַן יְבָרְכֶךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל-מַעֲשֶׂיךָ
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה :

וְהַיָּתוֹם

וְהָאַלְמָנָה

אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ

וְאֶבְיֹן

וְשֹׁבֵעֵי

לְמַעַן יְבָרְכֶךָ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּכָל-מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה

אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה :

שְׂשִׁי

שְׂשִׁי

XV.

1. מִקְצֵה שִׁבְעֵ-שָׁנִים
תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה :

2. וְזֶה דְבַר הַשְּׁמִטָּה
שְׁמִיטָה
כָּל-בַּעַל מַשְׁה יִדֹּ
אֲשֶׁר יִשֶּׂה בְּרֵעֵהוּ
לֹא-יִגְשׁ אֶת-רֵעֵהוּ
וְאֶת-אֶחָיו
כִּי-קָרָא שְׁמִטָּה
לַיהוָה :

3. אֶת-הַנִּכְרִי תִגְשׁ

1) Or friend. 2) Or, Howbeit: Nevertheless; Save. 3) Heb.. blessed thee.

in thy land.

12. When [there] will be
sold to thee
thy brother, a Hebrew
man,
or a Hebrew woman,

then he shall serve thee
six years;
and in the seventh year

thou shalt let him go free
from thee.

13. And when thou
lettest him go
free

from thee,

thou shalt not let him
go empty.

14. Thou shalt furnish
him
out of thy flock,

and of thy threshing-floor,
and out of thy wine-press;

as the Lord thy God {
has blessed thee }

thou shalt give to him.

15. And thou shalt
remember
that thou hast been a
bondman
in the land of Egypt,

and the Lord thy God
redeemed thee;
therefore I command
thee
this thing

to-day.

16. And it shall be,

if he say unto thee:

I will not go out from
thee;
because he loves thee

and thy house,

because he is well with
thee.

17. Then thou shalt take
the awl,

and thou shalt thrust [it]

through his ear ^{unto}
the door,
and he shall be to thee

בִּארְצֶךָ :

12. כִּי-יִמָּכַר לְךָ

אֶחָיִךָ הָעִבְרִי

אוֹ הָעִבְרִיָּה

וְעָבַדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים

וּבִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית

תִּשְׁלַחְנֹה חֲפָשִׁי

מֵעִמָּךְ :

13. וְכִי-תִשְׁלַחְנֹה

חֲפָשִׁי

מֵעִמָּךְ

לֹא תִשְׁלַחְנֹה רֵיקָם :

14. הַעֲנִיָּק תַעֲנִיק לּוֹ

מִצֹּא נָךְ

וּמִגִּרְנֶךָ וּמִקֶּבֶךָ

אֲשֶׁר בְּרַכָּךְ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

תִּתֵּן-לּוֹ .

15. וְזָכַרְתָּ

כִּי עֶבֶד הָיִיתָ

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

עַל-כֵּן אֲנִי מִצְוֶה

אֶת-תְּדַבְּרֵךָ הַזֶּה

הַיּוֹם :

16. וְהָיָה

כִּי-יֹאמַר אֵלֶיךָ

לֹא אֲצֵא מֵעִמָּךְ

כִּי אֶהְבֶּךָ

וְאֶת-בֵּיתְךָ

כִּי-טוֹב לּוֹ עִמָּךְ :

17. וְלָקַחְתָּ

אֶת-הַפְּרָצֶה

וְנָתַתָּה

בְּאָזְנוֹ וּבִדְלֶת

וְהָיָה לָּהּ

and thou shalt not shut
thy hand
from thy needy brother.

8. But thou shalt open
wide
thy hand

to him,

and thou shalt surely
lend him
sufficient for his need

[in that] which he wants.

9. Take heed to thyself

that there be not a base
thought in thy heart,

saying:

It drew near

the seventh year,

the year of release;

and thy eye be evil

against thy needy
brother,

and thou give him
nought;

and he cry against thee

unto the Lord,

and it be sin unto thee.

10. Thou shalt surely
give him,

and thy heart shall not
be grieved

when thou givest to him:

for

because of this thing

the Lord thy God will
bless thee

in all thy work,

and in all that thou
puttest thy hand unto.

11. For [the] needy will
not cease

out of the midst of the
land;

therefore I command
thee,

saying:

Thou shalt open wide
thy hand

to thy brother,

to thy poor, and to thy
needy,

וְלֹא תִקְפֵּץ אֶת-יָדְךָ

מֵאֶחָיִךָ הָאֲבִיּוֹן :

8. כִּי-פָתַח תִּפְתָּח

אֶת-יָדְךָ

לּוֹ

וְהַעֲבַט תַּעֲבִיטֵנּוּ

דְּי מִחֲסָדּוֹ

אֲשֶׁר יִחְסַר לוֹ :

9. הִשָּׁמֶר לָּךְ

פְּרִיזִיתָ דְּבַר עִם-

דְּבָרְךָ בְּלִיעַל

לֵאמֹר

קָרְבָּה

שְׁנַת-הַשְּׁבִיעִי

שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה

וְרָעָה עֵינֶיךָ

בְּאֶחָיִךָ הָאֲבִיּוֹן

וְלֹא תִתֵּן לוֹ

וּמָרָא עֲלֶיךָ

אֶל-יְהוָה

וְהָיָה בְּךָ חֲטָא :

10. נָתַתָּ תִתֵּן לוֹ

וְלֹא-יָרֶע דְּבָרְךָ

בְּתַתָּתָ לּוֹ

כִּי

בְּלִיל הַדְּבַר הַזֶּה

יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּכָל-מַעֲשֶׂה

וּבְכָל מִשְׁעַל יָדְךָ :

11. כִּי לֹא-יִחְסַר אֲבִיּוֹן

מִקֶּרֶב הָאָרֶץ

עַל-כֵּן אֲנִי מִצְוֶה

לְאֵמֹר

פָּתַח תִּפְתָּח אֶת-יָדְךָ

לְאֶחָיִךְ

לְעִנִּיָּה וּלְאֲדִינָה

23. Only its blood
thou shalt not eat;
upon the earth thou
shalt pour it out
as water.

מז

1. Observe
the month of Abib,
and ⁵keep the passover
to the Lord thy God;
for in the month of Abib
the Lord thy God
brought thee forth
out of Egypt
[by] night.

2. And thou shalt sacri-
fice the passover-offering
to the Lord thy God

[of the] flock and [of
the] herd,
in the place

which the Lord shall
choose,
to cause his name to
dwell there.

3. Thou shalt not eat
with it
leavened bread;

seven days

thou shalt eat with it
unleavened bread,
the bread of affliction;

⁵or in haste thou camest
forth
out of the land of Egypt;

in order that thou
mayest remember
the day of thy going
forth

out of the land of Egypt
all the days of thy life.

4. And there shall not
be seen with thee
leaven

in all thy border[s]

seven days;

neither shall remain all
night
[any] of the flesh,

23. רק את-דמו
לא תאכל
על-הארץ תשפכו
במים :

XVI.

1. שמור
את-חדש האביב
ועשית פסח
ליהוה אלהיך
כי בחדש האביב
הוציאך יי אלהיך
ממצרים
לילה :

2. וזבחת פסח
ליהוה אלהיך
צאן ובקר
במקום

אשר יבחר יהוה
לשבון שמו :

3. לא-תאכל עליו
חמץ
שבועת ימים

תאכל-עציו מצות
דחם עני
כי בחפזו יצאת
מארץ מצרים

למען תזכר
את-יום צאתך
מארץ מצרים
כל ימי חייך :

4. ולא-יראה לך
ישאר
בכל-גבלך
שבועת ימים

ולא-יניקין
מן-הבשר

בכל-לילה
שבועת ימים
ולא-יניקין
מן-הבשר

בכל-לילה
שבועת ימים
ולא-יניקין
מן-הבשר

בכל-לילה
שבועת ימים
ולא-יניקין
מן-הבשר

a ¹servant for ever;²

and also to thy ³maid-
servant
thou shalt do likewise.

18. It shall not seem hard
in thy eyes,
when thou lettest him
go free

from thee;

because double

[than for] the wages of
a hired servant
he served thee six years;

and the Lord thy God
will bless thee
in all that thou doest.

שביעי

19. Every firstling

that is born

among thy herd and
among thy flock,
the male,

thou shalt sanctify

to the Lord thy God;

thou shalt not work

with the firstling of thy
⁴herd
and thou shalt not shear

the firstling of thy flock.

20. Before the Lord thy
God

thou shalt eat it

year [by] year

in the place

which the Lord shall
choose,
thou and thy household.

21. And if [there] be a
blemish in it,
lame or blind,

any ill blemish,

thou shalt not sacrifice it

to the Lord thy God.

22. Within thy gates thou
shalt eat it;
the unclean and the
clean alike,

as the gazelle and as
the hart.

עבד עולם
ואף לא-מורה
תעשה-כן :

18. לא-יקשה בעינך
בשחרתה אתו חפשי
מלפניך

כי משנה
שכר שכיר

עבדך שש שנים
וברכת יהוה אלהיך
בכל אשר תעשה :

19. כל-הבכור
אשר יולד
בבקר ובצאן
הזכר

תקדש
ליהוה אלהיך
לא תעבד
בבקר שורך

ולא תגז
בכור צאנך :

20. לפני יי אלהיך
תאכלנו
שנה בשנה
במקום

אשר יבחר יהוה
אתה וביהך :

21. וכי-יהיה בו מום
פסח או עור
כל מום רע
לא תזבחנו

ליהוה אלהיך :

22. בשעריך תאכלנו
הטמא והטהור יחדו
בצבי ובאיל :

1) Or, bondman. 2) I. e., till the jubilee. 3) Or, bondwoman. 4) Heb., ox. 5) Or, prepare the passover-offering.

10. And thou shalt keep
the feast of weeks
to the Lord thy God
[with] a tribute

of a freewill-offering of
thy hand,
which thou shalt give,

according as the Lord {
thy God has blessed
thee, }

11. And thou shalt rejoice
before the Lord thy God,
thou, and thy son, and
thy daughter,
and thy man-servant,
and the Levite that is
within thy gates,
and the sojourner,

and the fatherless, and
the widow,
that are in the midst of
thee,
in the place

which the Lord thy God
shall choose,

to cause his name to
dwell there.

12. And thou shalt
remember
that thou hast been a
bondman
in Egypt;

and thou shalt observe
and do

these statutes.

מִפְטִיר

13. The feast of ²taber-
nacles
thou shalt keep
seven days,

after thou hast gathered
in

³from thy threshing-floor
and from thy wine-press.

14. And thou shalt rejoice
in thy feast,
thou, and thy son, and
thy daughter,
and thy man-servant,
and thy maid-servant,
and the Levite, and the
sojourner,

10. וְעִשִּׂיתָ

חַג שָׁבָעוֹת

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

מִסֵּת

נִדְבַת יָדְךָ

אֲשֶׁר תִּתֵּן

כְּאֲשֶׁר יְבָרְכֶךָ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

11. וְשִׂמְחָתָּ

לפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

אָתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ

וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ

וְחִזְוֵי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ

וְהַגֵּר

וְהִיתוּם וְהָאֵלֶמְנָה

אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ

בַּמָּקוֹם

אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה

אֶתְּחִילָּהּ

לִשְׁכֹּן שְׁמוֹ שָׁם :

12. וְזָכַרְתָּ

כִּי-עַבְדְּךָ הָיִיתָ

בְּמִצְרַיִם

וְשָׁמַרְתָּ

וְעָשִׂיתָ

אֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה :

13. חַג הַסֻּכּוֹת

תַּעֲשֶׂה לָּךְ

שִׁבְעַת יָמִים

בְּאֶסְפָּךְ

מִגִּרְנֶךָ וּמִיָּקְבֶּךָ :

14. וְשִׂמְחָתָּ בַחֲגֶךָ

אָתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ

וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ

וְחִזְוֵי וְהַגֵּר

which thou sacrificest at
evening
on the first day,
until the morning.

5. Thou mayest not
sacrifice
the passover-[offering]
within any of thy gates,
which the Lord thy God
gives to thee.

6. But at the place
which the Lord thy God
shall choose,

to cause his name to
dwell in,
there thou shalt sacrifice
the passover-[offering]

at evening,
at the going down of
the sun,
[at] the season of thy
going forth
out of Egypt.

7. And thou shalt ¹roast
and eat
in the place

which the Lord thy God
shall choose,

and thou shalt turn in
the morning,
and thou shalt go to
thy tents.

8. Six days
thou shalt eat unleav-
ened bread;
and on the seventh day

[shall be] a solemn
assembly
to the Lord thy God;

thou shalt do no work
[therein].

9. Seven weeks
thou shalt number to
thee;

from [the time] thou be-
ginnest [to put the] sickle
to the standing grain

thou shalt begin to
number
seven weeks.

אֲשֶׁר תִּזְבַּח בְּעֶרְבַּיִם
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
זָבָח :

5. לֹא תִזְבַּח לְזִבְחֶךָ
אֶת-הַפֶּסַח
בְּאַתֶּר שַׁעְרֶיךָ
אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לָּךְ :

6. כִּי אִם-אֶת-הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה
אֶתְחִילָּהּ

לִשְׁכֹּן שְׁמוֹ
שָׁם תִּזְבַּח
אֶת-הַפֶּסַח

בְּעֶרְבַּיִם
בְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ
מוֹעֵד צֵאתְךָ
מִמִּצְרַיִם :

7. וּבִשְׁלֹת וְאִבִּלְתָּ
בַּמָּקוֹם

אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אֶתְחִילָּהּ בּוֹ

וּפְגִינָתְךָ בַּבֶּקֶר
וְהִלַּכְתָּ לְאַחֲרָיִךְ :

8. שִׁשִּׁת יָמִים
תֹּאכַל מִצֹּת
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
עֲצִרְתָּ

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה :

9. שִׁבְעָה שָׁבָעֹת
תִּסְפְּרֶנָּה
מִהַחֲלֵל הָרִמֶּשׁ
בַּקֹּמָה

תִּתֵּן לִסְפֹּר
שִׁבְעָה שָׁבָעֹת :

1) Or, boil. 2) Or, booths. 3) Or, of [the produce] of thy, etc.

19. Thou shalt not ^{per-}vert judgment;
thou shalt not respect
persons;
and thou shalt not take
a bribe;
for the bribe

blinds the eyes of the
wise,
and perverts

the ⁵words of the
righteous.

20. Justice, justice

thou shalt ⁶pursue;

in order that thou
mayest live,
and inherit the land

which the Lord thy God
gives to thee.

21. Thou shalt not plant
thee

⁷an Asherah

of any kind of tree

beside the altar

of the Lord thy God,

which thou shalt make
thee.

22. Neither shalt thou
set thee up
a ⁸memorial pillar,

which the Lord thy God
hates.

XVII

Thou shalt not sacrifice

to the Lord thy God

an ox, or a sheep,

wherein is a blemish,

[or] any thing evil;

for it is the abomination
to the Lord thy God.

2. If [there] be found

in the midst of thee,

within any of thy gates

which the Lord thy God

gives to thee,

a man or a woman,

19. לא-תפס משפט
לא תכיר פנים
ולא-תקח שחד

כי השחד
יעור עיני חכמים
ויסגף
דברי צדיקים :

20. צדק צדק
ת ר ד ה
למען תחיה
וירשת את-הארץ

אשר-יהוה אלהיך
נתן לך :

21. לא-תטע לך
אשרה
כל-עץ
אצל מזבח
יהוה אלהיך

אשר תעשה-לך :
22. ולא-תקים לך
מצבה
אשר שנא יי אלהיך

אשר
לא-תזבח
ליהוה אלהיך
שור ושה
אשר יהיה בו מום

כל דבר רע
כי תועבת יהוה
אלהיך הוא :

2. כי-ימצא
בקרבתך
באחד שעריך
אשר-יהוה אלהיך
נתן לך
איש או-אשה

and the fatherless, and
the widow,
that are within thy
gates.

15. Seven days

thou shalt keep a feast
to the Lord thy God
in the place

which the Lord shall
choose;

because the Lord thy
God shall bless thee }

in all thy produce,

and in all the work of
thy hands,

and thou shalt be alto-
gether joyful.

16. Three times

in the year

shall appear

all thy males

before the Lord thy God

in the place which he
shall choose;

in the feast of unleav-
ened bread,

and in the feast of
weeks,

and in the feast of
tabernacles;

and none shall appear

before the Lord

empty.

17. Every man according
to the gift of his hand,

according to the blessing
of the Lord thy God

which he has given thee.

SHOPHETIM.

18. Judges and officers

thou shalt ⁹make thee

in all thy gates,

which the Lord thy God

gives to thee,

according to thy tribes;

and they shall judge the
people

[with] righteous
judgment.

והיתום והאלמנה
אשר בשעריך :

15. שבועת ימים
תחג קהלה אלהיך
במקום

אשר יבחר יהוה
כי יברכה
יהוה אלהיך

בכל תבואתך
ובכל מעשה ידיך
והיית אה שמים :

16. שלוש פעמים
בשנה
יראה
כל-זכורך

את-פני יי אלהיך
במקום אשר יבחר
בחד המצות

ובחד השבועות
ובחד המבדות
ולא יראה
את-פני יהוה

ריקים :

17. איש כמתנת ידו
בברכת יהוה אלהיך
אשר נתן-לך :

18. שפטים ושופרים
תפון-לך
בכל-שעריך
אשר יהוה אלהיך
נתן לך

לשפוט
ושפמו את-העם
משפט צדק :

1) Or, only. 2) I. e., shall give as he is able. 3) Or, appoint; Heb., give. 4) Or, wrest. 5) Or, cause.
6) Or follow 7) Or, a grove. 8) Or, obelisk.

1. The hand of the witnesses shall be upon him the first to put him to death, and the hand of all the people afterwards;³ and thou shalt put away the evil from the midst of thee.

8. If a matter be too hard for thee

in judgment, between blood and blood, between plea and plea, and between plague and plague, [or any] matters of controversy within thy gates;

then thou shalt arise, and go up unto the place

which the Lord thy God shall choose.

9. And thou shalt come unto the priests, the Levites, and unto the judge

that shall be

in those days,

and thou shalt inquire;

and they shall tell thee

the sentence of the judgment.

10. And thou shalt do

according to the sentence, which they shall tell thee

from that place

which the Lord shall choose;

and thou shalt observe to do

according to all that they shall teach thee;

11. According to the Law

which they shall teach thee,

7. יד העדים
תהיה בו בראשונה
להמיתו

ויד כל העם
באחרונה

ובערת הרע
מקרבך :

8. כי יפלא ממך
דבר

משפט
ביוזם או לזם

ביו-דון דיון
ובזן נגע נגע

דברי ריבת
בשעריך

וקמת
ועלית אל המקום

אשר יבחר יהוה
אלהיה בו :

9. ובאת
אל הכהנים הלויים
ואל השופט

אשר יהיה
בימים ההם
ודרשת

והגידו לך
את דבר המשפט :

10. ועשית
על פי הדבר
אשר יגידו לך

מן המקום שהוא
אשר יבחר יהוה
ושמרת לעשות

כ כל אשר יורה
11. על פי התורה
אשר יורה

that does

that which is evil

in the eyes of the Lord thy God, to transgress his covenant.

3. And he has gone

and served

other gods.

and prostrated himself to them, or to the sun, or to the moon,

or to any of the host of the heaven,

which I have not commanded.

4. And it be told thee,

and thou hast heard [of] it,

then thou shalt inquire diligently;

and, behold, [if it be] truth,

the thing is certain,

such abomination has been wrought

in Israel,

5. Then thou shalt bring forth

that man

or that woman,

who have done

this evil thing,

unto thy gates,

[even] the man

or the woman;

and thou shalt stone them with stones, that they die.

6. Upon the testimony

of two witnesses,

or three witnesses,

shall he that is to die be put to death;

he shall not be put to death

upon the testimony of one witness.

אשר יעשה

את הרע

בעיני יהוה אלהיך
לעבר בריתו :

3. וילך

ויעבד

אלהים אחרים

וישתחו להם
וכשמש או לירח

או לכל צבא
השמים

אשר לא צויתי :

4. והגד לך

ושמעת

ודרשת היטב

והנה אמת

נכון הדבר

נעשתה

התועבה הזאת

בישראל :

5. והוצאת

את האיש ההוא
או את האשה ההוא

אשר עשו

את הדבר הרע הזה

אל שעריך

את האיש

או את האשה

ומקתתם באבנים

ומתו :

6. על-פני

שנים עדים

או שלשה עדים

יומת המת

לא יומת

על-פי עד אחד :

2) Or, worshipped them. 2) Or, forbidden. 3) Heb., at last. 4) Heb., word

thou mayest not set
over thee
a foreigner,
who is not thy brother.

16. Only

he shall not multiply
horses to himself,
that he cause not the
people to return
to Egypt,

for an order to multiply
horses;
for the Lord has said to
you:
Thou shalt no more return

on that way

again,

17. Neither shall he
multiply to himself
wives,

that his heart turn not
away;
and silver and gold

he shall not greatly
multiply to himself.

18 And it shall be,

when he sits

upon the throne of his
kingdom,
that he shall write for
himself
a copy

of this law

upon a book,

out of [that which is]
before the priests,
the Levites.

19. And it shall be with
him,

and he shall read therein
all the days of his life;

In order that he may
learn
to fear

the Lord his God,

to keep

all the words

of this law

and these statutes,

לא תוכל קחת עליך
איש נכרי
אשר לא אחיך הוא
רק
16. רק
לא ירבה לו סוסים
ולא ישוב את-העם
מצרימה
למען הרבות סוס
ויהיה אמר לכם
לא תספון לשוב
בדרך הנה
עוד
17. ולא ירבה לו
נשים
וקא יסור לבבו
ובספר וזהב
לא ירבה לו מאד
18. והיה
כשבתו
על כסא ממלכתו
וכתב לו
את-משנה
התורה הזאת
על-ספר
מלפני הכהנים
הלויים
19. ויהי עמו
וקרא בו כדיון בה
כדי ימין חיו
למען ילמד
לירא את
את-יהוה אלהיו
לשמור
את-כל-דברי
התורה הזאת
ואת-החקים האלה

and according to the
judgment
which they shall tell
thee,

thou shalt do;

thou shalt not turn aside
from the sentence
which they shall tell
thee
[to the] right [hand] or
[to the] left.

12. And the man

that does presumptu-
ously
not to hearken

unto the priest,

that stands to minister
there
[before] the Lord thy
God,

or unto the judge,

even that man shall die;

and thou shalt put away
the evil
from Israel.

13. And all the people

shall hear [it], and fear,

and do no more pre-
sumptuously
שני

14. When thou shalt
come
into the land

which the Lord thy God
gives to thee,

and thou shalt possess it,

and thou shalt dwell
therein,
and thou shalt say:

I will set over me a king,

like all the nations

that are round about me.

15. Thou shalt surely set
over thee
a king,

whom the Lord thy God
shall choose;

from the midst of thy
brethren
thou shalt set over thee
a king;

ועל-המשפט
אשר יאמרו לך
תעשה
לא תסור מן-הדבר
אשר יגידו לך
ימין ושמאל
12. והאיש
אשר יעשה בזון
בדלתי שמוע
אד-הכהן
העמד לשרת שם
את-יהוה אלהיו
או אל-השפט
ומת האיש ההוא
ובקרת הרע
מישראל
13. וכר-העם
ישמעו ויראו
וקא יזדון עוד
שני

14. כי-תבא
אל-הארץ
אשר יהוה אלהיך
נתן לך
וירשתה
וישבת בה
ואמרת
אשמה עלי מלך
ככל-הגוים
אשר סביבתי
15. שום תשים עליך
מלך
אשר יבחר יהוה
אלהיך בו
מקרב אחיך
תשים עליך מלך

The Lord thy God has
chosen
out of all thy tribes,
to stand

to minister in the name
of the Lord,
he and his sons

for ever.

רביעי

6. And if the Levite
come
out of any of thy gates,
out of all Israel,

where he sojourns,
and he come

with all the desire of
his soul
unto the place

which the Lord shall
choose;

7. Then he shall minister

in the name of the Lord
his God,
like all his brethren
the Levites,
who stand there

before the Lord.

8. Like portions

they shall eat,

besides [that which
comes of] his sale
of his patrimony.

9. When thou comest
into the land

which the Lord thy God
gives to thee,

thou shalt not learn to do

like the abominations of
those nations.

10. [There] shall not be
found among thee

one that makes his son
or his daughter pass
through fire,

one that uses divination,

one that is an observer
of times, or an enchanter,
or a sorcerer.

בְּחֵר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

מִכָּל-שִׁבְטֶיךָ

לִעֹמֵד

לְשִׁרְתָּ בְּשֵׁם יְהוָה

הוא ובָנָיו

כָּל-הַיָּמִים :

רביעי

6. וְכִי-יָבֹא הַלֵּוִי

מֵאֶחָד שְׁעָרֶיךָ

מִכָּל-יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר-הוא גַּר שָׁם

וְבָא

בְּכָל-אוֹת נַפְשׁוֹ

אֶל-הַמָּקוֹם

אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה :

7. וְשִׁרְתָּ

בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

כְּכָל-אֶחָיו הַלֵּוִים

הָעֹמְדִים שָׁם

לִפְנֵי יְהוָה :

8. חֶלֶק פְּחָלֶק

יֹאכְלוּ

לִבְדֵּם מִמִּכְרֵי

עֲרֵבֹתָם :

9. כִּי אָתָּה בָּא

אֶל-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לָךְ

לֹא-תִלְמַד לַעֲשׂוֹת

כְּתוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם הָהֵם

10. לֹא-יִמָּצֵא בְךָ

מַעֲבִיר בְּנוֹ וּבִתּוֹ

בָּאֵשׁ

קֹסֵם קְסָמִים

מַעֲוֵן וְכַוְשָׁן

וְכִבְשָׁף :

to do them

20. That his heart be not
lifted up
above his brethren,

and that he turn not
aside
from the commandment,

[to the] right [hand] or
[to the] left;

in order that he may
prolong [his] days
in his kingdom,

he and his children,

in the midst of Israel.

שְׁלִישִׁי

יח

1. [There] shall not have
the priests, the Levites,

even all the tribe of Levi,

a portion or an inheri-
tance

with Israel;

the fire-offerings of the
Lord, and his inheritance
they shall eat;

2. But an inheritance he
shall not have
in the midst of his
brethren;

the Lord is his inheri-
tance,

as he has spoken to thee.

3. And this shall be

the priests' due

from the people,

from those that offer a
sacrifice,

whether it be ox or
sheep.

that they shall give to
the priest

the shoulder, and the
two cheeks,
and the maw.

4. The first-fruit of thy
grain,

[of] thy new wine, and
[of] thy oil.

and the first of the fleece
of thy sheep,

thou shalt give to him.

5. For him

לַעֲשֹׂתָם :

20. לִבְלִתִּי רוּם לְבָבוֹ

מֵאֶחָיו

וּלְבִדְתִּי מִדָּר

מִן-הַצִּוְוָה

יָמִינוֹ וּשְׂמֹאלוֹ

לְמַעַן יִאָּרְךָ יָמָיו

עִל-מִמְלַכְתּוֹ

הוא ובָנָיו

בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל :

שְׁלִישִׁי

XVIII

1. לֹא-יִהְיֶה

לְכֹהֲנִים הַלֵּוִים

כָּל-שִׁבְטֵי לֵוִי

חֶלֶק וְנַחֲלָה

עִם-יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ

יֹאכְלוּ :

2 וְנַחֲלָה לֹא-יִהְיֶה לוֹ

בְּקֶרֶב אֶחָיו

יְהוָה הוא נַחֲלָתוֹ

כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לוֹ :

3. וְזֶה יְהוָה

מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים

מֵאֵת הָעָם

מֵאֵת זִבְחֵי הַזֶּבַח

עִם-עֹזֵר אִם-שֶׁה

יָתֵן לַכֹּהֵן

הַזֶּרֶע וְהַדְּתִיָּם

יִהְיֶה :

4. רֵאשִׁית דָּגְנְךָ

תִּירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ

וְרֵאשִׁית גֵּז צֹאנְךָ

תִּתֶּן-לוֹ :

5 כִּי בֹ

and this great fire
let me not see again,
that I die not.
17. And the Lord said
unto me:
They have well said that
which they have spoken.
18. A prophet I will raise
up for them
from the midst of their
brethren.
Like unto thee;
and I will give my words
in his mouth,
and he shall speak unto
them
all that I shall command
him.
19. And it shall come to
pass,
the man
these will not hearken
unto my words
which he shall speak in
my name,
& will require [it] of him.
20. But the prophet,
that shall presume
to speak a word in my
name,
which I have not com-
manded him,
to speak
or that shall speak
in the name of other
gods,
that [same] prophet
shall die.
21. And If thou say
in thy heart:
How shall we know
the word
which the Lord has not
spoken?
22. That which the
prophet speaks
in the name of the Lord,
and the thing does not
happen,
and it does not come [to
pass],

וְאֶת-הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה
(הַזֹּאת)
לֹא-אֶרְאֶה עוֹד
וְלֹא אָמוּת:
17. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
הַיּוֹמָיוֹן אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:
18. נָבִיא אֲקִים לָהֶם
מִקִּרְבֵּי אֲחֵיהֶם
כְּמֹדָה
וְנָתַתִּי דְבָרִי בְּפִיו
וְדִבֶּר אֲלֵיהֶם
אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֶצְוֶה:
19. וְהָיָה
הָאִישׁ
אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁמַע
אֶת-דְּבָרִי
אֲשֶׁר יִדְבֹּר בִּשְׁמִי
אֲנֹכִי אֶרְדֵּשׁ מֵעָמוֹ:
20. אִם הִנָּבִיא
אֲשֶׁר יוֹדֵד
לִדְבֹר דְּבָר בִּשְׁמִי
אֵת אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִי
לִדְבֹר
וְאֲשֶׁר יִדְבֹּר
בִּשְׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וּמִתְּ הִנָּבִיא הַהוּא:
21. וְכִי תֹאמַר
כִּלְכַּלְתִּי
אֵי כֵּן יִדְבֹּעַ
אֶת-הַדְּבָר
אֲשֶׁר לֹא-דִבַּרְתִּי יְהוָה
22. אֲשֶׁר יִדְבֹּר
(הִנָּבִיא)
בִּשְׁם יְהוָה
וְלֹא-יִהְיֶה הַדְּבָר
וְלֹא יָבֹא

11. Or a charmer,
or a consulter with a fa-
miliar spirit, or a wizard,
or a necromancer.
12. For an abomination
to the Lord
is whosoever does these
[things];
and because of these
abominations
the Lord thy God does
drive them out
from before thee.
13. Perfect thou shalt be
with the Lord thy God.
חֲמִישִׁי
14. For these nations,
which thou art to
possess
unto observers of times
and unto diviners
do hearken;
but [as for] thee,
not so
has assigned to thee
the Lord thy God.
15. A prophet from the
midst of thee,
of thy brethren,
like unto me,
will the Lord thy God
raise up for thee;
unto him you shall
hearken.
16. According to all that
thou disirest
of the Lord thy God
in Horeb
in the day of the
assembly,
saying:
Let me not hear any
more
the voice of the Lord
my God,

11. וְחֹכֵר חֲכָדָר
וְשֹׂאֵר אוֹב וְיִדְעָנִי
וְרֹדֵשׁ אֶל-הַמֵּתִים:
12. בְּיִהוּעֲבֹת יְהוָה
כָּל-עֲשֵׂה אִתָּהּ
וּבְגִדֹל הַחַוְעֻבֹת
(הָאֵלֶּה)
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
(מִדְּרִישׁ אוֹתָם)
מִפְנֵיךָ:
13. תָּמִים תִּהְיֶה
עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
חֲמִישִׁי
14. כִּי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ
(אוֹתָם)
אֶל-מַעֲנָנִים
וְאֶל-קַסָּמִים
יִשְׁמָעוּ
אַתָּה
לֹא כֵן
נָתַן לָךְ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
15. נָבִיא מִקִּרְבְּךָ
מֵאֲחֵיךָ
כְּמֹדָנִי
יִקָּם לָךְ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲצִי תִשְׁמָעוּן:
16. כְּכָל אֲשֶׁר-שָׁאַתָּ
מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּהֹרֵב
בְּיוֹם הַקָּהָל
לֵאמֹר
לֹא אֶסָּפֶה לִשְׁמָעַ
אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהָי

to hew wood.

and his hand fetches a stroke with the axe to cut down the tree,

and the ⁵iron slips

from the ⁶helve,

and strikes his neighbor,

that he dies;

he shall flee

unto one of these cities,

and live;

6. That the avenger of the blood pursue not

(after) the ³murderer,

while his heart is hot,

and overtake him,

because the way is long,

and smite him mortally;

whereas he was not worthy of death,

⁷for he was not an enemy to him from yesterday [and the] third day.⁴

7. Therefore I command thee, saying:

Three cities

thou shalt set apart for thee.

8. And if the Lord thy God enlarge

thy ²border,

as he has sworn

to thy fathers,

and he give to thee

all the land

[of] which he has spoken

to give

to thy fathers;

9. When thou shalt keep

חַמֶּטֶב עֵצִים

וְנִדְּחָה יָדוֹ בַּגִּזְיוֹן

דְּבַר הָעֵץ

וְנִשְׁלַח הַבַּרְזֶל

מִזֶּהֶלֶב

וּמַצָּא אֶת רֵעֵהוּ

וּמָת

הוּא יָנוּם

אֶל־אַחַת הָעָרִים

הָאֵלֶּה

וְחָי;

6. פֶּן־יִרְדֹּף

גֹּאֲלֵ הַדָּם

אַחֲרֵי הָרֹצֵחַ

כִּי יִחַם לִבּוֹ

וְהִשְׁקִינוּ

כִּי־יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ

וְהִכְהוּ נַפְשׁ

וְלֹא אִין מִשְׁפַּט־מָוֶת

כִּי לֹא שֵׁנָא הוּא קֹדֶם

מִתְקֻמֹּל שְׁלֹשָׁם :

7. עַל־כֵּן אֶנְכִּי מְצַוְךָ

לֵאמֹר

שְׁלֹשׁ עָרִים

תַּבְדִּיל לָךְ :

8. וְאִם־יִרְחֹב

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

אֶת־גְּבֻלָּךְ

כַּאֲשֶׁר־נִשְׁבַּע

בְּאַבְרָהָם

וְנָתַן לָךְ

אֶת־כָּל־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר דִּבֶּר

דָּתָה

בְּאַבְרָהָם :

9. כִּי־תִשְׁמֹר

that is the thing

which the Lord has not spoken; presumptuously has the prophet spoken it; thou shalt not be afraid of him.

יט

1. When the Lord thy God shall cut off

the nations,

that the Lord thy God

gives thee their land,

and thou shalt possess them,

and thou shalt dwell in their cities,

and in their houses.

2. Three cities thou shalt set apart for thee

in the midst of thy land,

which the Lord thy God gives to thee to possess it.

3. Thou shalt prepare thee the way,

and divide into three parts

the ²border[s] of thy land,

which the Lord thy God causes thee to inherit.

and it shall be

to flee thither

[for] every ³murderer.

4. And this is the case of the ³murderer,

that shall flee thither

and live:

he that smites his neighbor

unawares,

and he was not an enemy to him

from yesterday [and the] third day;⁴

5. And he that goes

with his neighbor

into the forest

הוּא הַדָּבָר

אֲשֶׁר לֹא־דִבְּרוּ יְהוָה

בְּגִזְיוֹן וּדְבָרוֹ הַנְּבִיא

לֹא הִנּוּר מִמֶּנּוּ :

CAP. XIX.

1. כִּי־יִכְרֹת יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ

אֶת־הַגּוֹיִם

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לָךְ אֶת־אֶרֶצָם

וְיָרְשָׁתָם

וְיִשְׁכַּת בְּעָרֵיהֶם

וּבִבְתֵּיהֶם :

2. שְׁלֹשׁ עָרִים

תַּבְדִּיל לָךְ

בְּתוֹךְ אֶרֶצְךָ

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ :

3. תַּכִּין דֶּרֶךְ הַדֶּרֶךְ

וְשַׁלַּשְׁתָּ

אֶת־גְּבֻלֹת אֶרֶצְךָ

אֲשֶׁר יִנְחִילָהּ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

וְהָיָה

לְנוֹם שָׁמָּה

כָּל־רֹצֵחַ :

4. וְזֶה דְּבַר הָרֹצֵחַ

אֲשֶׁר־יָנוּם שָׁמָּה

וְחָי

אֲשֶׁר יַכֶּה אֶת־רֵעֵהוּ

בְּבִלְי־דַעַת

וְהוּא לֹא־שֵׁנָא לּוֹ

מִתְקֻמֹּל שְׁלֹשָׁם :

5. וְאֲשֶׁר יָבֹא

אֶת־רֵעֵהוּ

בְּעֵד

1) Or, succeed; or, dispossess; or, drive them out. 2) Or, territory. 3) Or, manslayer. 4) I. e., in time past. 5) Or, head. 6) Heb., wood. 7) Or, inasmuch as he etc.

שָׁשִׁי
14. Thou shalt not remove the landmark of thy neighbor, which ²they of old time have set, in thy inheritance, which thou shalt inherit in the land, which the Lord thy God gives thee to possess it.

שָׁשִׁי
15. One witness shall not rise up against a man for any iniquity, or for any sin, in any sin, that he sins; upon the ³testimony of two witnesses, or upon the ⁴testimony of three witnesses, shall a matter be established.

שָׁשִׁי
16. When an unrighteous witness rises up against a man to testify against him of ⁴wrong-doing;

שָׁשִׁי
17. Then shall stand the two men that have the controversy before the Lord, before the priests, and the judges who shall be in those days;

שָׁשִׁי
18. And the judges shall inquire diligently; and, behold, [if] the witness [be] a false witness, he has testified falsehood against his brother;

שָׁשִׁי
19. Then you shall do to him, as he had thought

לֹא תִסֵּי
14. לֹא תִסֵּי גְבוּל רֵעֶךָ אֲשֶׁר גְּבוּלוֹ רֵאשִׁימִם בְּנַחֲלֶתְךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ דְּרֹשָׁתָּהּ
15. לֹא יָקוּם עַד אֶחָד בְּאִישׁ לְכָל-עוֹן וּלְכָל-חַטָּאת בְּכֵל-חֲמָא אֲשֶׁר יִחֲמָא עַד-פִּי וְשְׁנֵי עֵדִים אוֹ עַד-פִּי שְׁלֹשָׁה-עֵדִים יָקוּם דְּבָרִי
16. כִּי-יָקוּם עַד-חֲמָס בְּאִישׁ לְעֵנֹת בּוֹ מִרָּה וְעֵמֶדוֹ יִשְׁגִּי-הַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-לֵהֶם הָרִיב לְפָנֵי יְהוָה לְפָנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַיָּמִים הָהֵם
18. וְדִרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים הַיָּמִיב וְהִנֵּה עַד-שֹׁקֵר הָעֵד שֹׁקֵר עָנָה בְּאֶחָיו
19. וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם

אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת
all this commandment to do it, which I command thee to-day, to love the Lord thy God, and to walk in his ways always; then thou shalt add for thee three cities more unto these three.

10. That [there] be not shed innocent blood in the midst of thy land, which the Lord thy God gives thee [for] an inheritance, and blood-guiltiness be brought upon thee.

11. But when a man is an enemy to his neighbor, and he lies in wait for him, and rises up against him, and smites him mortally that he dies, and he flees unto one of these cities.

12. Then shall send the elders of his city, and they shall fetch him from there, and they shall deliver him into the hand of the avenger of the blood, that he may die.

13. Thy eye shall not pity him; but thou shalt put away the innocent blood from Israel, that it may be well with thee.

לַעֲשֹׂתָהּ
אֲשֶׁר אֶנְכֵן מִצְוָה הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו
כָּל-יָמֶיךָ וְיִסַּפֵּת לְךָ עוֹד שְׁלֹשׁ עָרִים עַל הַשְּׁלֹשׁ הָאֵלֶּכָּה
10. וְלֹא יִשְׁפַךְ דָּם נָקִי בְּקֶרֶב אֶרֶצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה וְהָיָה עָלֶיךָ דָּמִים
11. וְכִי-יִהְיֶה אִישׁ שֹׂנֵא לְרֵעֵהוּ וַיִּלָּחֶם לוֹ יִאָּרֶב לוֹ וַיִּקָּם עָלָיו וַיַּהַרְגֵהוּ נֶפֶשׁ וְכֹת וְלֹא-אֶל-אַחַת הָעָרִים הָאֵלֶּה
12. וְיִשְׁלְחוּ זִקְנֵי עִירוֹ וַיִּלָּקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם וַיִּנְתְּנוּ אֹתוֹ בְּיַד זֶאֶל הַדָּם וְמָת
13. לֹא-תִחַם עֵינֶךָ עָלָיו וְכַעֲרַת דַּם-הַנֶּקִּי מִיִּשְׂרָאֵל יִטּוֹב לְךָ

1) I. e., the shedding of innocent blood. 2) Heb., the first. 3) Heb., mouth. 4) Or, rebellion; Heb. burning away.

nor ²tremble,
nor be affrighted
at them.

4. For the Lord your God
is he that goes with you,
to fight for you
against your enemies,
to ³save you.

5. And the officers shall
speak
unto the people,
saying:

What man [is there]
that has built
a new house,
and has not dedicated it?

let him go and return to
his house,
lest he die in the battle,
and another man
dedicate it.

6. And what man [is
there]
that has planted a vine-
yard,
and has not ⁴used the
fruit thereof?
let him go and return to
his house,
lest he die in the battle,

and another man use the
fruit thereof.

7. And what man [is
there]
that has betrothed a
wife,
and has not taken her?

let him go and return to
his house,
lest he die in the battle,
and another man take
her.

8. And the officers shall
speak further

unto the people,
and they shall say:

What man [is there]
that is fearful and faint-
hearted?

וְאַל-תִּתְּחוּן
וְאַל-תִּפְּחָדוּ
מִפְּנֵיהֶם :

4. כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הֹלֵךְ עִמָּכֶם
לְהִקָּחֶם לָכֶם
עִם-אֹיְבֵיכֶם
לְחַשְׁשֵׁי-אֹתָנָם :

5. וְדַבְּרוּ הַשְּׂמָרִים
אֶל-הָעָם
לֵאמֹר
מִי-הָאִישׁ
אֲשֶׁר בָּנָה
בֵּית-חָדָשׁ
וְלֹא חֲנָכוֹ

יֵלֶךְ וְיָשׁוּב לְבֵיתוֹ
פֶּן-יָמוּת בַּמִּלְחָמָה
וְאִישׁ אֲחֵר יִחְנְכֶנּוּ :

6. וּמִי-הָאִישׁ
אֲשֶׁר נָטַע כָּרֶם
וְלֹא הִקְלוֹ
יֵלֶךְ וְיָשׁוּב לְבֵיתוֹ
פֶּן-יָמוּת בַּמִּלְחָמָה
וְאִישׁ אֲחֵר יִסְכְּנֶנּוּ :

7. וּמִי-הָאִישׁ
אֲשֶׁר אָרַשׁ אִשָּׁה
וְלֹא לָקָחָהּ
יֵלֶךְ וְיָשׁוּב לְבֵיתוֹ
פֶּן-יָמוּת בַּמִּלְחָמָה
וְאִישׁ אֲחֵר יִקְחֶנָּה :

8. וְיִסְפּוּ הַשְּׂמָרִים
(דַּבְּרִי

אֶל-הָעָם
וְאָמְרוּ
מִי-הָאִישׁ
הַיָּרֵא וְהַפֶּחָח

to do to his brother;
and thou shalt put away
the evil
from the midst of thee.

20. And those that
remain
shall hear, and fear,

and they shall do no
more

like this evil thing
in the midst of thee.

21. And thy eye shall not
pity;
¹soul [shall go] for ¹soul,
eye for eye,

tooth for tooth,

hand for hand,

foot for foot.

כ

1. When thou goest forth
to the battle
against thy enemy,

and thou seest horse[s],
and chariot[s],
[and] a people more
than thou,
thou shalt not be afraid
of them;
for I am the Lord thy
God,
who brought thee up

out of the land of Egypt.

2. And it shall be,

when you draw near
unto the battle,

that the priest shall
approach
and speak unto the
people;

3. And he shall say unto
them:
Hear, O Israel,

you draw near to-day
to the battle

against your enemies;

let not your heart faint;

fear not,

לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו
וּבְשַׁרְתָּ הָרָע
מִקִּרְבֶּךָ :

20. וְהַנִּשְׁאָרִים
יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ
וְלֹא-יִסְפּוּ לַעֲשׂוֹת

עוֹד

כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה
בְּקִרְבֶּךָ :

21. וְלֹא תִחַם עֵינְךָ
נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ
עַיִן בְּעַיִן
שֵׁן בְּשֵׁן
יָד בְּיָד
רֵגֶל בְּרֵגֶל :

CAP. XX.

1. כִּי-תֵצֵא לַמִּלְחָמָה
עַד-אֲבֹדְךָ
וְרֹאיתָ סוּס וְרֶכֶב
עִם רֶב כָּמֹךָ
לֹא תִירָא מֵהֶם
כִּי-אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲפָדְךָ
מִיַּד הָעֶמְלָק
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

2. וְהָיָה
בְּקִרְבָּנְךָ
אֶל-הַמִּלְחָמָה
וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן
וְדַבֵּר אֶל הָעָם :

3. וְאָמַר אֲדָמָה
שִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם קִרְבִּים הַיּוֹם
לַמִּלְחָמָה
עַד-אִיְבֹיכֶם
אַל-תִּירָא לְבָבְכֶם
אֶל-הָאֹיֵב

וְהָיָה

בְּקִרְבָּנְךָ

אֶל-הַמִּלְחָמָה

וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן

וְדַבֵּר אֶל הָעָם :

3. וְאָמַר אֲדָמָה

שִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל

אַתֶּם קִרְבִּים הַיּוֹם

לַמִּלְחָמָה

עַד-אִיְבֹיכֶם

אַל-תִּירָא לְבָבְכֶם

אֶל-הָאֹיֵב

and the cattle,
and all that is
in the city,
[even] all its spoil,
thou shalt take for a
prey to thyself;
and thou shalt eat
the spoil of thy enemies,
which the Lord thy God
has given to thee.

5. Thus shalt thou do
to all the cities
which are very far off
from thee,
which are not of the
cities of these nations.

6. But
of the cities of these
peoples,
that the Lord thy God
gives thee [for] an
inheritance,
thou shalt not save alive
any soul.

7. But thou shalt utterly
destroy them;
the Hittite, and the
Amorite,
Cana'anite, and the
Perizzite,
the Hivite, and the
Jebusite;
as the Lord thy God
has commanded thee;

8. In order that they
teach you not
to do
according to all their
abominations,
which they have done,
to their gods;
and you would [thus] sin
against the Lord your
God.

9. When thou besiegest
a city
many days,
to make war against it

וְהַבְּהֵמָה
וְכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה
בָּעִיר
כָּל-שָׁלָלָהּ
תִּבְזוּ לָךְ
וְאָכַלְתָּ
אֶת-שָׁרְדֵי אֹיְבֶיךָ
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לָךְ:

5. כִּן תַּעֲשֶׂה
לְכָל-הָעָרִים
הַרְחֵק מִמֶּנּוּ מְאֹד
אֲשֶׁר-לֹא-מִמֶּנּוּ
הַנָּחִים הָאֵלֶּה הֵנָּה:

6. וְכִּי
מִן-הָעַמִּים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ נַחֲלָה
לֹא תִשָּׁמַר כָּל-נַשְׁמָה:
17. כִּי-הִחָרֵם
תַּחֲרִימֵם
הַחִתִּי וְהָאֹמִרִי
הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי
הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
כָּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

18. לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא
יִלְמְדוּ אֶתְכֶם
לַעֲשׂוֹת
כָּל תּוֹעֲבוֹתֵם
אֲשֶׁר עָשׂוּ אֱלֹהֵיהֶם
וְתִטְאָתֶם
לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

9. כִּי-תִצְוֹר אֶת-עִיר
יָמִים רַבִּים
לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ

let him go and return to
his house,
lest the cause to melt
the heart of his brethren
as his heart.

9. And it shall be,
when the officers have
finished
to speak unto the people,
that they shall appoint
captains of hosts
at the head of the people,
שְׂבִיעִי

10. When thou drawest
near
unto a city
to fight against it,
then proclaim peace
unto it.

11. And it shall be,
if it make thee an answer
of peace,
and it open to thee,
then it shall be,
[that] all the people
that are found therein
shall become tributary
to thee,
and they shall serve thee.

12. But if it will make
no peace
with thee,
and will make against thee
war,
then thou shalt besiege
it.

13. And when the Lord
thy God delivers it
into thy hand,
then thou shalt smite
every male thereof
with the edge of the
sword.

14. But the women, and
the little ones,

יָלֵךְ וַיָּשָׁב לְבֵיתוֹ
וְלֹא יִפֹּס
אֶת-לִבּוֹ אֶחָיו
כְּלִבּוֹ:
9. וְיִהְיֶה
כַּכֵּלֶת הַשְׂמָרִים
לְדַבֵּר אֶת-הָעָם
וּפָקְדוֹ
יִשְׂרֵי צְבָאוֹת
בְּרֹאשׁ הָעָם:
שְׂבִיעִי

10. כִּי-תִצְוֹר
אֶת-עִיר
לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ
וּמָרָאתָ אֵלֶיהָ
לְשָׁלוֹם:
11. וְיִהְיֶה
אִם-שָׁלוֹם תַּעֲנֶה
וּפָתְחָה לָּךְ
וְיִהְיֶה
כָּל-הָעָם
הַנִּמְצָא בָּהּ
יִהְיוּ לְךָ לְעָם
וַעֲבָדוּךָ:
12. וְאִם-לֹא תִשָּׁלֵם
עִמָּךְ
וַיִּשְׁלַח עִמָּךְ
מִלְחָמָה
וַצִּירַת עָלֶיהָ:
13. וּנְתַנָּה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ
בְּיָדְךָ
וְהִכִּיתָ
אֶת-כָּל-זָכָר וְכוּרָה
לְפָנֶיךָ חֶרֶב:
14. רַק הַנָּשִׁים וְהַטַּף

1) Or, his brethren's heart melt as, etc. 2) Or, any thing that breathes. 3) Or, devote. 4) Or, is making, etc.

which has not drawn
in the yoke;

4. And the elders of that
city shall bring down

the heifer

unto a ⁴valley with run-
ning water,
which is neither plowed
nor sown,

and they shall break
there the heifer's neck

in the valley.

5. And [there] shall come
near the priests,
the sons of Levi;

for them has chosen

the Lord thy God

to minister unto him,

and to bless in the name
of the Lord;
and according to their
word shall be
every controversy and
every ⁶plague.

6. And all the elders
of that city,

who are nearest unto
the slain person,
shall wash their hands

over the heifer

whose neck was broken
in the valley.
מפטר

7. And they shall ⁶com-
mence
and say:

Our hands have not shed
this blood,

and our eyes have not
seen [it].

8. Forgive (to) thy
people Israel,
whom thou hast
redeemed, O Lord,
and lay not innocent
blood

in the midst of thy
people Israel;

and the blood shall be
forgiven to them.

אִשָּׁר לֹא-מִיִּשְׁכָּה
בְּעֵר :

4. וְהוֹרִדוּ זָקְנֵי
הָעִיר הַהוּא

אֶת-הַעֲגֹלָה

אֶל-נַחַל אֵימָן

אֲשֶׁר לֹא-יִעֲבֹד בּוֹ

וְלֹא יִזְרָע

וְעָרְפוּ שָׁם אֶת-
הָעֲגֹלָה

בְּנַחַל :

5. וְנִגְשׂוּ הַכֹּהֲנִים

בְּנֵי לֵוִי

כִּי כָם בָּחַר

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְשָׁרְתוֹ

וּדְבָרָה בְּשֵׁם יְהוָה

וְעִנִּיָּהֶם יִהְיֶה

כִּדְרִיב וּכְדִנָּע :

6. וְכָל זָקְנֵי

הָעִיר הַהוּא

הַקְּרִיבִים אֶל-הַחֲלָל

יִרְחֲצוּ אֶת-יְדֵיהֶם

עַל-הָעֲגֹלָה

הַעֲרוּפָה בְּנַחַל :

מַפְטִיר

7. וְעֲנוּ

וְאָמְרוּ

יָדֵינוּ לֹא שָׁפַכָּה

אֶת-דָּמָם הַזֶּה

וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ :

8 כִּפּוּר לְעֹמֶד יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר-פָּדִיתָ יְהוָה

וְאֶרְצְתָּן דָּם נָקִי

בְּקֶרֶב עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל

וּנְכַפֵּר לָהֶם דָּמָם :

to take it,

thou shalt not destroy
its tree[s]

by wielding an axe
against ¹them;

for of ¹them thou mayest
eat,

and thou shalt not cut
¹them down;

for is the tree of the
field man,

²that it should be
besieged of thee?

20. Only a tree
[of] which thou knowest

that it is not a tree for
food,

that thou mayest de-
stroy and cut down;

and thou shalt build
bulwarks

against the city

which makes with thee

war,

until it fall.

כא

1. If a slain person be
found

in the land

which the Lord thy God

gives thee to possess it,

lying in the field,

[and] it be not known

who has smitten him;

2. Then shall come forth
thy elders

and thy judges,

and they shall measure
unto the cities

which are round about
the slain person.

3. And it shall be,
[that] the city

which is nearest unto
the slain person,

[even] the elders of
that city shall take

a heifer of [the] herd,

which has not been
wrought with,

דָּת פִּשְׁעָה

לֹא-יִשְׁחִית אֶת-עֵצָהּ

לְדָם עָלֶיהָ וְגִזָּן

בִּי מִמֶּנּוּ תֹאכֵל

וְאֹתוֹ לֹא תִכְרֹת

כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה

לִבָּא מִפְּנֵיהָ בְּמִצּוֹר :

20. רַק עֵץ

אֲשֶׁר-יָדָע

כִּי לֹא-עֵץ מִאֲכָל

הוּא

אֹתוֹ תִשְׁחִית וְכִרְתָּ

וּבְנִית מִצּוֹר

עַל-הָעִיר

אֲשֶׁר-הוּא עִשָּׂה עִמָּךְ

מִלְחָמָה

עַד רִדְתָּה :

CAP. XXI.

1. כִּי-יִמָּצֵא הָקָל

בְּאֶרֶצְךָ

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ

נֶפֶץ בַּשָּׂדֶה

לֹא נֹדָע

מִי הִכָּהוּ :

2. וַיָּצֵאוּ זָקְנֶיהָ

וְשֹׁפְטֶיהָ

וּמָדְדוּ אֶל-הָעִירִים

אֲשֶׁר סְבִיבֹת הַחֲלָל :

3. וְהָיָה

הָעִיר

הַקְּרִיבָה אֶל-הַחֲלָל

וְדָקְחוּ

זָקְנֵי הָעִיר הַהוּא

עֲגֹלַת בָּקָר

אֲשֶׁר לֹא-עֲבָד בָּהּ

1) Heb., it, 2) Or, to employ [them] in the siege; Heb., to come before thee in the siege. 3) Heb., alling 4) Or, rough valley. 5) Or, injury; or, stroke 6) Heb., answer.

But thou shalt not sell
her as a slave,
for money;
thou shalt not deal with
her as a slave,
because thou hast
humbled her.
15. When a man has
two wives,
the one beloved,
and the other hated,
and they have borne
him children,
[both] the beloved and
the hated,
and the first-born son is
of the hated;
16. Then it shall be,
in the day that he
divides as inheritance
[among] his sons
that which he has,
he may not make [as]
first-born
the son of the beloved
before the son of the
hated, the first-born;
17. But the first-born,
the son of the hated,
he shall acknowledge,
to give him a double
portion
of all that is found with
him;
for he is the beginning
of his strength;
to him belongs the right
of first-birth.
18. When a man has
a stubborn and a rebel-
lious son,
who hearkens not
unto the voice of his
father,
or unto the voice of his
mother,
and they chasten him
and he hearkens not
unto them;
19. Then shall lay hold
on him

וּמִכָּר
לֹא-תִמְכְּרֶנָּה
בְּכֶסֶף
לֹא-תִתְעַמֵּר בָּהּ
תַּחַת אֲשֶׁר עֲנִיתָהּ :
15. כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ
שְׁתֵּי נָשִׁים
הָאֶחָת אֲהוּבָה
וְהָאֶחָת שְׂנוּאָה
וַיֵּלְדוּ-לוֹ בָנִים
הָאֲהוּבָה וְהַשְּׂנוּאָה
וְהָיָה בְּכֹר הַבָּתּוּלָה
לְשִׁנְיָאָה :
16. וְהָיָה
בְּיוֹם חֲנֻחֹתָיו
אֶת-בְּנָיו
אֵת אֲשֶׁר-יִהְיֶה לוֹ
לֹא יִכְדּוּ לְבָכֹר
אֶת-בֶּן-הָאֲהוּבָה
עַל-פְּנֵי בֹר
הַשְּׂנוּאָה חֲבֹבָר :
17. כִּי אֶת-הַבָּכֹר
בֶּן-הַשְּׂנוּאָה
יִפְדֹּר
לְתֵת לוֹ חֵץ שְׁנַיִם
כָּל אֲשֶׁר-יִמְצָא לוֹ
כִּי-הוּא רֵאשִׁית אָזְנוֹ
לֹו מִשְׁפָּט הַבָּכֹרָה :
18. כִּי-יִהְיֶה לְאִישׁ
בֶּן סוֹרֵר וּמוֹדֵר
אֵינָנו שֹׁמְעִי
בְּקוֹל אָבִיו
וּבְקוֹל אִמּוֹ
וַיַּסְרוּ אוֹתוֹ
וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם :
19. וַתִּשְׁפֹּטוּ בּוֹ

3. And thou shalt put
away
the innocent blood¹
from the midst of thee,
when thou shalt do that
which is right
in the eyes of the Lord.

KI THETZAY

10. When thou goest
forth to the battle
against thy enemies,
and the Lord thy God
delivers ²them
into thy hand,
and thou takest captives
of ²them,
11. And thou seest among
the captives
a woman of beautiful
form,
and thou hast a desire
unto her,
and wouldest take her
to thee to wife.
12. Then thou shalt
bring her
into thy house;
and she shall shave her
head,
and ³pare
her nails.
13. And she shall put off
the raiment of her
captivity
from her,
and she shall remain in
thy house,
and ⁴weep
[for] her father and her
mother
a full month;⁵
and after that
thou shalt go in unto
her,
and be her husband,
and she shall be ⁶thy
wife.
14. And it shall be,
if thou have no delight
in her,
then thou shalt let her
go whither she will;

9. וְאֶתָּה תִּבְעֵר
הַדָּם הַנָּקִי
מִקֶּרְבְּךָ
בִּיתְעֲשֵׂה הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה :
כִּי תִצָּא
10. בְּיָצֵאתְךָ מִלְחָמָה
עַל-אֹיְבֶיךָ
וַנִּתֵּן לְיָהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּיָדְךָ
וַיִּשְׁבֹּת יָשָׁבוּ :
11. וְרָאִיתָ בַּשְּׂבִיָּה
אִשָּׁת יִפְתָּתָאָר
וַחֲשַׁקְתָּ בָּהּ
וּלְקַחְתָּ לָּךְ לְאִשָּׁה :
12. וַתְּבִאֶתָּהּ
אֶל-תּוֹךְ בֵּיתְךָ
וְנִלְחָה אֶת-רֹאשָׁתָהּ
וַיִּשְׁתָּחָה
אֶת-צְפָרֶיהָ :
13. וְהִסִּירָה
אֶת-שִׁמְלַת שְׂבִיָּתָהּ
מֵעָלֶיהָ
וַיִּשָּׁבַח בְּבֵיתְךָ
וּבִבְתָּהּ
אֶת-אָבִיהָ וְאֶת-אִמָּהּ
יָרַח יָמִים
וְאַחֵר כֵּן
תָּבוֹא אֵלֶיהָ
וּבְעֻלָּתָהּ
וְהָיָה לָּךְ לְאִשָּׁה :
14. וְהָיָה
אִם-לֹא חָפַצְתָּ בָּהּ
וַשְׁתַּחֲתֶהּ נִפְשָׁהּ

1) I. e., the [guilt of] innocent blood. 2) Heb., him. 3) Or, dress; or, let grow. 4) Or, bewail. 5) Heb. a month days. 6) Heb., to thee for a wife. 7) Or, chattel. 8) Or, during the life time of the, etc.

or his sheep
go astray,
and hide thyself from
them;
thou shalt surely bring
them back
to thy brother.

2. But if thy brother be
not nigh unto thee,

or thou know him not,
then thou shalt bring it
into thy house,
and it shall be with thee
until thy brother seek
after it,
then thou shalt restore
it to him.

3. And so shalt thou do
with his ass;
and so shalt thou do
with his garment;
and so shalt thou do
with every lost thing of
thy brother's,
'which he has lost,

and thou hast found it;
thou mayest not hide
thyself.

4. Thou shalt not see
thy brother's ass
or his ox
fallen down by the way,
and hide thyself from
them;

thou shalt surely help
him to lift them up again.

5. The apparel of a man
shall not be

upon a woman,
and a man shall not
put on
a woman's garment;

for an abomination to
the Lord thy God
is every one that does
these.

6. When a bird's nest
chances to be
before thee

או את-שיו

נדרים
והתעלמת מהם
השב תשיבם
לאחיו :

2. ואם-לא קרוב
אחיו אליה

ולא ידעתו
ואם פתו
אל-תוך ביתך
והיה עמך
עד דרש אחיו אתו
והשיבתו לו :

3. וכן תעשה לחמור
וכן תעשה
לשמתו
וכן תעשה
דכל-אבדת אחיו
אשר-תאבד ממנו
ומצאתה
לא תובך להתעלם :

4. לא-תראה
את-חמור אחיו
או שורו
נפלים בדרך
והתעלמת מהם
הקם תקים עמו :

5. לא-יהיה בגדי-
גבר
על-אשה
ורא-יזכרש גבר
שמלת אשה
כי תזעבת יי אלהיך
ד-עשה אלה :

6. כי-יקרא קוצפור
לפני ה

his father and his
mother,
and they shall bring him
out
unto the elders of his
city,
and unto the gate of his
place;

20. And they shall say
unto the elders of his
city:

This our son -
is stubborn and rebel-
lious,
he hearkens not to our
voice;

[he is] a glutton, and a
drunkard.
21. And [there] shall
stone him
all the men of his city

with stones,
that he die;

and thou shalt put away
the evil
from the midst of thee;

and all Israel
shall hear, and fear.

שני

22. And when [there is]
in a man
a sin worthy of death,
and he is put to death,

and thou hanged him
upon a tree;

23. [Then] shall his car-
cass not remain all night
upon the tree,

but thou shalt surely
bury him
the same day;

for the curse of God
is he that is hanged;

that thou defile not
thy land

which the Lord thy God
gives thee [for] an
inheritance.

כב
1. Thou shalt not see
thy brother's ox,

אביו ואמו

והוציאו אתו
אל-זקני עירו
ואל-שער מקמו :

20. ואמרו
אל-זקני עירו

בגנו זה
סורר וזנה
איננו שומע בקולנו
זולל וסבא :

21. וירגמוהו
בד-אנשי עירו
באבנים
ומת

ובערת הרע
מקרבך
וכל-ישראל
ישמעו ויראו :

שני

22. וכי-יהיה באיש
הטא משפט-מות
והוכת

ותקית אתו על-עץ ;

32. לא-תלין נבדתו
על-העץ
פי-חמור תקברנו
ביום ההוא
פי-קלדת אלהים
תלוי

ולא תטמא
את-אדמתך
אשר יתן לך נחלה :

Cap. XXII.

1. לא-תראה
את-שור אחיו

1) Heb., which is lost of him.

13. כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וַבָּא אֵלֶיהָ וַיִּשְׁנֶנָּה :
 14. וְשָׁם לָהּ עֲלִילַת דְּבָרִים וְהוֹצֵא עָלֶיהָ
 שָׁם רָע וַאֲמַר אֶת־הָאִשָּׁה הִוא לִקְדָּחִי
 וַאֲקַרֵּב אֵלֶיהָ וְלֹא־מִצְוָתִי לָהּ בְּתוּלִים :
 15. וְלָקַח אָבִי הַנַּעֲרָ* וְאִמָּהּ וְהוֹצִיאוּ אֶת־
 בְּתוּגִי הַנַּעֲרָ* אֶל־זִקְנֵי הָעִיר הַשְּׂעֵרָה :
 16. וַאֲמַר אָבִי הַנַּעֲרָ* אֶת־הַזִּקְנִים אֶת־
 בְּתִי נָתַתִּי כִאִישׁ הִוא כִּאִשָּׁה וַיִּשְׁנֶנָּה :
 17. וְהִנֵּה־הוּא שָׁם עֲלִילַת דְּבָרִים לֵאמֹר
 לֹא־מִצְוָתִי לְבִתִּי בְּתוּלִים וְאֵלֶּה בְּתוּלֵי
 בְּתִי וּפָרְשׁוּ הַשְּׂמֵלָה לִפְנֵי זִקְנֵי הָעִיר :
 18. וְלָקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר־הַהִוא אֶת־הָאִישׁ
 וַיִּסְרוּ אוֹתוֹ : 19. וְעָנְשׁוּ אוֹתוֹ מָאָה בָּסֶפֶר
 וְנָתְנוּ לְאָבִי הַנַּעֲרָה כִּי הוֹצִיא שָׁם רָע עַל־
 בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא־יִזְכָּר
 לְשִׁמְתָהּ כָּל־יְמָיו : 20. וְאִם־אָמַת הִיא
 הַדָּבָר הַזֶּה לֹא־נִמְצָאוּ בְּתוּלִים לַנַּעֲרָ* :
 21. וְהוֹצִיאוּ אֶת־הַנַּעֲרָ* אֶל־פֶּתַח בֵּית־
 אָבִיהָ וּסְקָלוֹהָ אֲנָשֵׁי עִירָהּ בָּאֲבָנִים וּמָתָה
 כִּי־עֲשִׂתָהּ נִבְלָה בְּיִשְׂרָאֵל לְזִנוּת בֵּית־
 אָבִיהָ וּבְעֵרַת הָרָע מִקִּרְבָּהּ : 22. כִּי־
 יִמָּצָא אִישׁ שֹׁכֵב אִם־אִשָּׁה בְּעֹלֹת־בַּעַל
 וּמִתּוֹגֵם־שִׁנְיָהֶם הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִם־
 הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבְעֵרַת הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל :
 23. כִּי יִהְיֶה נָעֲרָ* בְּתוּלָה מֵאֶרֶץ־
 לֹאִישׁ וּמִצְוָהּ אִישׁ בָּעִיר וַיִּשְׁכַּב עִמָּה :
 24. וְהוֹצִאתֶם אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶל־שַׁעַר
 הָעִיר הַהִוא וּסְקַלְתֶּם אוֹתָם בָּאֲבָנִים וּמָתוּ
 אֶת־הַנַּעֲרָ* עַל־דְּבַר אֲשֶׁר לֹא־צִעֲקָה
 בָּעִיר וְאֶת־הָאִישׁ עַל־דְּבַר אֲשֶׁר־עָשָׂה
 אֶת־אִשְׁתּוֹ רָעָהּ וּבְעֵרַת הָרָע מִקִּרְבָּהּ :
 25. וְאִם־בַּשָּׂדֶה יִמָּצָא הָאִישׁ אֶת־

in the way,
 on any tree,
 or upon the ground,
 [with] young ones or
 eggs,
 and the mother sitting
 upon the young,
 or upon the eggs,
 thou shalt not take the
 mother
 with the young;
 7. Thou shalt surely let
 go
 the mother,
 but the young thou
 mayest take to thyself;
 in order that it may be
 well with thee,
 and that thou mayest
 prolong [thy] days.
 שְׁלִישִׁי
 8. When thou buldest
 a new house,
 then thou shalt make a
 battlement
 for thy roof;
 that thou bring not
 blood
 upon thy house,
 if any one fall from it.
 9. Thou shalt not sow
 thy vineyard
 [with] two kinds of seed;
 that [there] be not
 forfeited
 the whole fruit of the
 seed
 which thou hast sown,
 and the produce of the
 vineyard.
 10. Thou shalt not plow
 with an ox and with an
 ass together.
 11. Thou shalt not wear a
 mingled stuff,
 wool and linen together.
 12. Fringes thou shalt
 make thee
 upon the four corners
 of thy vesture,
 wherewith thou coverest
 thyself.

בְּדֶרֶךְ
 בְּכָל־עֵץ
 אוֹ עַל־הָאָרֶץ
 אִפְרוּחִים אוֹ בִּיטִים
 וְהָאִמָּה רֹכֶצֶת
 עַל־הַאֲפֻרָּהִים
 אוֹ עַל־הַבִּיטִים
 לֹא־תִקַּח הָאִם
 עִל־הַבִּיטִים :
 7. שְׁלַח תִּשְׁלַח
 אֶת־הָאִם
 וְאֶת־הַבִּיטִים תִּקַּח לָךְ
 קָמָעוֹ יִשָּׁב לָךְ
 וְהִאֲרַכְתָּ יָמִים :
 שְׁלִישִׁי
 8. כִּי־תִבְנֶה
 בַּיִת חָדָשׁ
 וַעֲשִׂיתָ מִעֲקָה
 לְגִגְתָּהּ
 וְלֹא־תִשָּׁם דָּמִים
 בְּבֵיתָהּ
 כִּי־יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ :
 9. לֹא־תִזְרַע בְּרִמָּה
 כְּלָאִים
 פֶּן־תִּקְדָּשׁ
 הַמַּצְחָה הַזֶּה
 אֲשֶׁר תִּזְרַע
 וְהִבִּיאת הַכֶּרֶם :
 10. לֹא־תִחְרֹשׁ
 בַּשּׁוֹר וּבַחֲמֹר יַחְדוֹ :
 11. לֹא תִכְבֹּשׁ שְׁעִמָּוָה
 צִמָּר וּפִשְׁתִּים יַחְדוֹ :
 12. גְּדִלִים תַּעֲשֶׂה לָךְ
 עַל אַרְבַּע כְּנֻפּוֹת
 כְּסוּתָהּ
 אֲשֶׁר תִּכְסֶּה־בָּהּ :

1) Heb., children. 2) Or, defiled; Heb., consecrated. 3) Heb., fullness.

[of] Mesopotamia,

to curse thee.

6. But the Lord thy God
would not

(to) hearken unto Bil'am;

and the Lord thy God

turned

the curse into a blessing,

because the Lord thy
God loved thee.

7. Thou shalt not seek

their peace nor their
welfare

all thy days

for ever.

רביעי

8. Thou shalt not abhor
an Adomite;
for he is thy brother;Thou shalt not abhor an
Egyptian;
because thou wast a
sojourner

9. [The] children

that are born unto them

[in] the third generation

may enter of them

unto the assembly of
the Lord

10. כי תצא מחנה על איביך, ונשמרת

מכל דבר רע: 11. כי יהיה בדך איש אשר

לא יהיה מהור מקרה לילה ויצא אל-

מחנין למחנה לא יבא אל תוך המחנה:

21. והיה לפנות ערב יתן במים וכלא

השמש יבא אל תוך המחנה: 13. ויד

תהיה לך מחנין למחנה ויצאת שמה

חיון: 14. ויתר תהיה לך על-אונג ויהיה

בשבתך חיון וקפרתה בה ושבתי ובסית

אדם גברים

דמך:

6. ולא אבית יהוה }
אלהיה

לשמע אל-בלעם

ויחפץ יהוה אלהיה

דך

את הקללה לדברך

כי אהבה

יהוה אלהיה:

7. לא תדרש

שלום ומבטחם

כל-ימיה

דעורך:

רביעי

8. לא תתעב אדמי

כי אחיה הוא

לא תתעב מצרי

כי-גד היית

בארצו:

9. בנים

אשר-יולדו להם

דור שלישי

יבא להם

בקהל יהוה:

10. כי תצא מחנה על איביך, ונשמרת

מכל דבר רע: 11. כי יהיה בדך איש אשר

לא יהיה מהור מקרה לילה ויצא אל-

מחנין למחנה לא יבא אל תוך המחנה:

21. והיה לפנות ערב יתן במים וכלא

השמש יבא אל תוך המחנה: 13. ויד

תהיה לך מחנין למחנה ויצאת שמה

חיון: 14. ויתר תהיה לך על-אונג ויהיה

בשבתך חיון וקפרתה בה ושבתי ובסית

מפתור

הנער המאשה והחזיק בה האיש

ושכב עמה ומת האיש אשר-שכב עמה

לברו: 26. ולנער* לא-תעשה דבר און

לנער*, חטא מות כי באשר יקום איש

על-דעהו ורצחו נפש בן הדבר הזה:

27. כי בשורה מצאה צעקה הנער*

המאשה ואין מושיע לה: 28. כי-ימצא

איש נער* בתולה אשר לא-ארשה

ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן

האיש השכב עמה לאבי הנער* חמשנים

כסף ולו-תחתיה לאשה תחת אשר

ענה לא-יובל שלחה כל-ימיו:

CAP. XXIII. כג

1. לא יקח איש את-אשת אביו ולא יגלה

בנה אביו: 2. לא יבא פצוע-דבה וברות

שפכה בקהל יהוה: 3. לא יבא ממזר

בקהל יהוה גם דור עשירי לא-יבא לו

בקהל יהוה:

4. לא יבא

עמוני ומואבי

בקהל יהוה

גם דור עשירי

לא-יבא להם

בקהל יהוה

עד-עולם:

5. על-דבר אשר }

לא-קדמו אתכם

בלחם ובמים

בדרך

בצאתכם ממצרים

ואשר שכר עליה

את-בלעם בן-בעור

מפתור

thou shalt not delay to
pay it;

for the Lord thy God
will surely require it }

of thee;

and it would be sin in
thee.

23. But if thou shalt
forbear to vow,
it shall be no sin in thee.

24. That which is gone
out of thy lips
thou shalt observe

and do;

according as thou hast
vowed
to the Lord thy God,

a freewill-offering,

which thou hast spoken
with thy mouth.
חמישי

25. When thou comest

into the vineyard
of thy neighbor,
then thou mayest eat
grapes
at thy own pleasure

to thy full;

but in thy vessel

thou shalt not put.

26. When thou comest

into the standing grain
of thy neighbor,
then thou mayest pluck
ears
with thy hand;

but a sickle thou shalt
not move
unto thy neighbor's
standing grain.

כד

1. When a man takes a
wife,

and marries her,

then it shall be,

if she find no favor

in his eyes,

because he found in her

some unseemly thing,

לא תאחר לשלמו
בִּידְרֹשׁ יְדִרְשֵׁנוּ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מַעֲמֶיךָ

וְהָיָה בְּךָ חַטָּא :

23. וְכִי תִחְדַּל לְנָדָר

לֹא יִהְיֶה בְּךָ חַטָּא :

24. מִזֵּמַּר שְׂפִיתֶיךָ

תִּשְׁמַר

וַעֲשֶׂיתָ

כַּאֲשֶׁר נָדַרְתָּ

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

נִדְבָה

אִשְׁרֵךְ דְּבַרְתָּ בְּפִיָּה :

חֲמִישִׁי

25. כִּי תָבֹא

בְּבֵרֶם רֵעֶךָ

וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים

בְּגִפְתְּךָ

שֶׁבַעַךָ

וְאֵלֶי-פְּלִיָּה

לֹא-תִתֵּן :

26. כִּי תָבֹא

בְּקִמְתָּ רֵעֶךָ

וְקִטַּפְתָּ מִדִּלָּת

בְּיָדֶיךָ

וְחִרְמִשׁ לֹא תִנִּיחַ

עַל קִמְתָּ רֵעֶךָ :

CAP. XXIV.

1. כִּי-יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה

וַבְּעֻלָּהָ

וְהָיָה

אִם-לֹא תִמְצָא-חֵן

בְּעֵינָיו

כִּי-מִצָּא בָּהּ

עֲרֹגַת דָּבָר

אֶת-צִאָתָךְ : 15. כִּי יִהְיֶה אֲלֶיךָ מִתְלַחֵץ
! בְּקָרֵב מִחֲנֶיךָ לְחִצְלֶיךָ וּלְתֵת אִיכֶיךָ
לְפָנֶיךָ וְהָיָה מִחֲנֶיךָ קְרוֹשׁ וְלֹא-יִרְאֶה
בְּךָ עֲרֹגַת דָּבָר וְשָׁב מֵאֲחֵרֶיךָ :

16. Thou shalt not deliver
a servant
unto his master,

that is escaped unto
thee
from his master.

17. With thee he shall
dwell,
in the midst of thee,

in the place which he
shall choose
within one of thy gates,

where it ²pleases him;

thou shalt not oppress
him.

18. לֹא-תִתֶּנָּה קְרוֹשָׁה מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא-
יִהְיֶה קְרוֹשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל : 19. לֹא-תָבִיא

אֶתְנֶן זֹנֶה וּמִתִּיר בְּלֵב בֵּית יְהוָה

אֲלֶיךָ לְכָל-גֵּר כִּי תִוָּעֲבֹת יְהוָה

אֲלֶיךָ גַּם-שִׁנְיָתָם :

20. Thou shalt not ³give
interest to thy brother;
interest of money,

interest of victuals,
interest of any thing

that is lent upon interest.

21. To a foreigner thou
mayest ³give interest;
out unto thy brother
thou shalt not ³give interest

in order that the Lord {
thy God may bless
thee }

in all that thou putteth
thy hand unto,
upon the land

whither thou goest in

to possess it.

22. When thou vowest
a vow
to the Lord thy God,

לְרִשְׁתָּהּ :

22. כִּי-תִדָּר לְנָדָר
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

1) I. e., the servant who is escaped unto thee. 2) Heb., is good for him. 3) Heb., cause to bite; I. e., be bitten by giving interest: or, lend upon interest. See Rashi (י"ד). 4) Or. satiety.

one year,

and he shall cheer his wife
whom he has taken.

6. None shall take to pledge
the ²mill or the upper
millstone;

for a [man's] life he
takes to pledge.

7. When a man is found

stealing a person of his
brethren
of the children of Israel,

and he deals with him
as a ²slave,
or he sells him;

then that thief shall die;

and thou shalt put away the evil
from the midst of thee.

8. Take heed

in the plague of leprosy,

to observe diligently,

and to do

according to all

that the priests, the
Levites, shall teach
you;

as I commanded them,

so you shall observe to
do.

9. Remember

what the Lord thy God
did

to Miriam,

by the way

as you came forth out
of Egypt.

10. When thou dost lend
to thy neighbor
any manner of loan,

thou shalt not go into
his house
to fetch his pledge

11. 'In the street thou
shalt stand,
and the man

to whom thou dost lend

שנה אחת

ושמח את-אשתו

אשר-לקח :

6. לא-יחבל

חטים ורכב

כי-נפש הוא חבל :

7. כי-ימצא איש

גנב נפש מאחיו

מבני ישראל

והתעמר-בו

ומכרו

ומת הגנב ההוא

ובקעת הרע

מקרבך :

8. השמר

בנגע-הצרעת

לשמר מאד

ודעשות

כ כל

אשר-יורו אתכם

הכהנים הלויים

פאשר צויתם

תשמרו לעשות :

9. זכור

את אשר-עשה

יהוה אליהך

למרים

בדרך

בצאתכם ממצרים :

10. כי-תשנה ברעך

משאת מאומה

לא-תבא אל-ביתו

לעבט עבמו :

11. בחוץ תעבד

והאיש

אשר אתה נשח בו

that he shall write her

a bill of divorcement,

and he shall give [it] in
her hand,

and he shall send her out
of his house.

2. And she shall depart
out of his house,
and she may go

and be [a wife] to
another man.

3. And [if] the latter
husband hate her,

and he write her

a bill of divorcement,

and give [it] in her hand,

and send her out of his
house;

or if [there] die

the latter husband,

who took her to himself

as [his] wife;

may not

her former husband,

who sent her away,

(to) take her again

to be his wife,

after she has been
defiled;

for that is abomination

before the Lord;

and thou shalt not ^{sin}bring
[upon] the land,

which the Lord thy God

gives to thee [for] an
inheritance.

שש

5. When a man takes

a new wife,

he shall not go out in
the army,

neither shall he be
charged with any
business;

he shall be free for his
house

לכר-דבר

נקי יהיה לביתו

ולכת לה

ספר פרידת

ונתן בידה

ושלחה מביתו :

2. ויצאה מביתו

והלכה

והיתה לאיש-אחר :

3. וישנאה

האיש האחרון

ולכת לה

ספר פרידת

ונתן בידה

ושלחה מביתו

או כי ימות

האיש האחרון

אשר-לקחה לו

לאשה :

4. לא-יוכל

בעלה הראשון

אשר-שלחה

לשוב לקחתה

להיות לו לאשה

אחרי אשר הטמאה

ביתו-עבה הוא

לפני יהוה

ולא תחטא

את-הארץ

אשר יהוה אליהך

נתן לה נחלה :

שש

5. כי-ינקח איש

אשה חדשה

לא יצא בצבא

ולא יעבר עמו

לכר-דבר

נקי יהיה לביתו

1) Or, cause to sin. 2) Or, nether or, etc. 3) Or, chattel. 4) Or, Without thou, etc.

the raiment of a widow:

18. But thou shalt remember what thou wast a bondman in Egypt,

and the Lord thy God redeemed thee from there;

therefore I command thee to do

this thing.

19. When thou reapest thy harvest, thy field,

and thou hast forgotten a sheaf in the field,

thou shalt not go again to fetch it; for the sojourner,

for the fatherless, and for the widow it shall be;

in order that the Lord thy God may bless thee

all the work of thy hands.

20. When thou beatest thy olive-tree, thou shalt not go over the boughs again;

for the sojourner,

for the fatherless, and for the widow it shall be.

21. When thou gatherest the grapes of thy vineyard, thou shalt not glean [it] after thee;

for the sojourner,

for the fatherless, and for the widow it shall be.

22. And thou shalt remember that thou wast a bondman

in the land of Egypt;

therefore I command thee

to do

this thing.

כִּי־אֶרְכֹּנָה :

18. וְזָכַרְתָּ

כִּי עֶבֶד הָיִיתָ

בְּמִצְרָיִם

וַיִּפְדֶּךָ יְיָהוָה אֱלֹהֶיךָ

מִשָּׁם

עַד־כֵּן אָנֹכִי מֵצוּיָה

לַעֲשׂוֹת

אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה :

19. כִּי תִקְצֹר קִצְרֶךָ

בְּשִׂיחֶךָ

וְשִׁחֲתָה עֲמֹר

בַּשָּׂדֶה

לֹא־תָשׁוּב לִקְחָתָהּ

בְּגֵר

לִיתֹם וְלֹאֲלֻמָּנָה

יִהְיֶה

לְמַעַן יְבָרְכֶךָ

יְיָהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ

20. כִּי תִחַבֵּט זֵיתָךְ

לֹא תִפְאֵר אַחֲרָיָה

לְגֵר

לִיתֹם וְלֹאֲלֻמָּנָה

יִהְיֶה :

21. כִּי תִקְצֹר בְּרִמְךָ

לֹא תַעֲזֹל אַחֲרָיָה

לְגֵר

לִיתֹם וְלֹאֲלֻמָּנָה

יִהְיֶה :

22. וְזָכַרְתָּ

כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

עַד־כֵּן אָנֹכִי מֵצוּיָה

לַעֲשׂוֹת

אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה :

shall bring forth unto thee the pledge

into the street.

12. And if he be a poor man, thou shalt not sleep with his pledge;

13. Thou shalt surely restore to him the pledge

when the sun goes down,

that he may sleep in his garment and bless thee;

and to thee it shall be righteous before the Lord thy God.

שְׁבִיעִי

14. Thou shalt not oppress a hired servant [that is] poor and needy,

[whether he be] of thy brethren, or of thy sojourner[s]

that are in thy land within thy gates.

15. In his day thou shalt give him his hire, and the sun shall not go down upon it;

for he is poor,

and upon it

he sets his heart;

that he cry not against thee unto the Lord.

and it be sin in thee.

16. Fathers shall not be put to death for [their] children,

neither shall children be put to death for [their] fathers;

every man shall be put to death for his own sin.

17. Thou shalt not pervert

the judgment of the sojourner, or of the fatherless, and thou shalt not take

no pledge

וְצִיא אֵלָיךְ

אֶת־הַקְּבוֹט

הַחוּצָה :

12. וְאִם־אִישׁ עֲנִי הוּא

לֹא תִשָּׁכַב בְּעֶמְלוֹ

13. הַשֵּׁב תִּשְׁיב לוֹ

אֶת־הַקְּבוֹט

כִּבּוּא הַלְּבָשִׁת

וְשָׁכַב בְּשִׁלְמָתָהּ

וְיִבְרַכְךָ

יְיָהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְפָנֵי יְיָהוָה אֱלֹהֶיךָ :

שְׁבִיעִי

14. לֹא־תַעֲשֶׂק עֲבִיר

עֲנִי וְאֶבְיֹן

מֵאֶחֱיָיִךְ

אוֹ מִגֵּרְךָ

אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ

בְּשַׁעְרֶיהָ :

15. בְּיוֹמוֹ תִתֵּן שְׁכָרֹ

וְלֹא־תִבּוֹא עָלָיו

הַשָּׁמֶשׁ

כִּי־עֲנִי הוּא

וְאֵלָיו

הוּא נֹשֵׂא אֶת־נַפְשׁוֹ

וְלֹא־יִקְרָא עָלָיָהּ

אֵל־יְיָהוָה

וְהִיא בָהּ חַטָּא :

16. לֹא־יּוֹמְתוּ אָבוֹת

עַל־בָּנִים

בָּנִים לֹא־יּוֹמְתוּ

עַל־אָבוֹת

אִישׁ בְּחַטָּאתוֹ יּוֹמְתוֹ :

17. לֹא תִפְשׂ

מִשְׁפַּט גֵּר יָתוֹם

לֹא תִחַבֵּר

shall succeed

in the name of his
brother that is dead,
that his name be not
blotted out
from Israel.

7. And if the man do not
like

o take his brother's
wife,
then his brother's wife
shall go up
to the gate

unto the elders,

and she shall say:

My husband's brother
refuses
to raise up to his brother
a name

in Israel;

he does not want to perform
the duty of husband's
brother unto me.

8. Then shall call him

the elders of his city,

and they shall speak
unto him;

and [if] he stand,

and say:

I do not like to take her;

9. Then shall come nigh

his brother's wife

unto him

before the eyes of the
elders,

and she shall ²pull his
shoe

from off his foot,

and spit in his face;

and she shall answer

and say:

Thus shall be done to the

man

that does not build

the house of his brother.

10 And his name shall

be called
in Israel:

The house of the

barefooted.

יָקוֹם

על-שֵׁם אָחיו בַּמָּת

וְלֹא יִמְחָה שְׁמוֹ

מִיִּשְׂרָאֵל :

7. וְאִם לֹא יִחְפֹּץ

{ הָאִישׁ

לְקַח אֶת-יְכֻמֶּהּ

וְשָׁלָחָהּ יְכֻמֶּהּ

הַשֹּׁעֵר הַ

אֶל-הַזִּקְנִים

וְאָמְרָה

מֵאֵן יְכֻמִּי

לְהָקִים לְאָחִיו שֵׁם

בְּיִשְׂרָאֵל

לֹא אֶבֶה יְכֻמִּי :

8. וְקָרְאוּ-לוֹ

זִקְנֵי-עִירוֹ

וְדִבְּרוּ אֵלָיו

וְעֹמֵד

וְאָמַר

לֹא חָפְצָתִי לְקַחָהּ :

9. וְנִגְשָׁה

יְכֻמֶּתּוֹ

אֵלָיו

לְעֵינֵי הַזִּקְנִים

וְחָלְצָה נְעֻלּוֹ

מֵעַקְל בְּרַגְלוֹ

וְרִיקָה בְּפָנָיו

וְעֹנְתָה

וְאָמְרָה

כֹּכֵה יִשְׁעָהּ לְאִישׁ

אֲשֶׁר לֹא-יִבְנֶה

אֶת-בֵּית אָחִיו :

10. וְנִקְרָא שְׁמוֹ

בְּיִשְׂרָאֵל

בֵּית חָדוֹץ הַנֶּעֱל :

כֹּה

C, AP. XXV.

1. When [there] is a
controversy
between men,

then they shall come
unto the court of justice
and they shall judge
them;

and they shall justify
the righteous,
and condemn

the wicked.

2. And it shall be,

if the wicked man
deserve to be beaten,
then shall the judge
cause him to lie down,
and to be beaten before
his face,
according to his
wickedness.
by number

3. Forty stripes he may
give him,
he shall not exceed;

lest, if he should exceed,
and beat him
above these

[with] many stripes,

then thy brother be
rendered vile
before thy eyes.

4. Thou shalt not muzzle
[the] ox
when he threshes out
[the grain].

5. When brothers dwell
together,

and one of them dies,

and he has no son,

shall not be

the wife of the dead

without

to a strange man;

her husband's brother
shall go in unto her,
and take her to himself
for a wife

and perform the duty
of a husband's brother

6. And it shall be,

the first-born whom she
bears.

C, AP. XXV.

1. בֵּי-יִהְיֶה רִיב

בֵּין אָנָשִׁים

וְנָגְשׁוּ אֶל-הַמִּשְׁפָּט

וְשִׁפְטוּם

וְהַצְדִּיקוּ אֶת-הַצְדִּיק

וְהִרְשִׁיעוּ

אֶת-הַרְשָׁע :

2. וְהָיָה

אִם-בֶּן-הַכּוֹת הִרְשָׁע

וְהַפִּלּוֹ הַשֹּׁפֵט

וְהִכּוּהוּ לְפָנָיו

בְּדֵרֵי-רִשְׁעוֹ

בְּמִסְפָּר :

3. אַרְבָּעִים יִכּוּ

לֹא יֵסוּף

פְּרִיָּתָהּ לְהַכּוֹתוֹ

עַל-אַלֶּה

מִכָּתֹב רַבָּה

וְנִקְלָה אֲחִיקָהּ

לְעֵינֶיהָ :

4. לֹא-תִחָסֵם שׁוֹר

בְּדִישּׁוֹ :

5. בֵּי-יִשְׁבּוּ אֲחִים

יַחְדָּו

וְיָמָת אֶחָד מֵהֶם

וְכֵן אֵין-לוֹ

לֹא-תִהְיֶה

אִשְׁת-הַמֵּת

חַחוּצָה

לְאִישׁ זָר

יְכֻמָּהּ יְכֹא עָלֶיהָ

וְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה

וְיַכְמָה :

6. וְהָיָה

מִבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד

25. And it shall be,

when the Lord thy God
has given thee rest

from all thy enemies

round about,

on the land

which the Lord thy God

gives thee [for] an
inheritance,

so possess it,

thou shalt blot out

the remembrance of
Amalek
from under the heaven;

thou shalt not forget.

כו

KI THABO

CAP. XXVI.

כי תבוא

26. And it shall be,

when thou art come in
unto the land
which the Lord thy God

gives thee [for] an
inheritance,

and thou possessest it,

and thou dwellest
therein,

That thou shalt take

of the first of all the
fruit of the ground,

which thou shalt bring
in from thy land
which the Lord thy God

gives thee,

and thou shalt put [it]
in a basket;

and thou shalt go unto
the place

which the Lord thy God

shall choose,

to cause his name to

dwell there.

And thou shalt come

unto the priest

that shall be

in those days,

19. והיה

בבנים יהיה

אלהיה אלהיה

מכל ארצו

מסביב

בארץ

אשר יהיה אלהיה

נתן לך נחלה

לרשתה

תמחה

את זכר עמלק

מפתח השמים

לא תשכח

כי תבוא

אשר יהיה אלהיה

נתן לך נחלה

לרשתה

והיה

בבנים יהיה

אלהיה אלהיה

מכל ארצו

מסביב

בארץ

אשר יהיה אלהיה

נתן לך נחלה

לרשתה

תמחה

את זכר עמלק

מפתח השמים

לא תשכח

כי תבוא

אשר יהיה אלהיה

נתן לך נחלה

לרשתה

והיה

בבנים יהיה

אלהיה אלהיה

מכל ארצו

מסביב

בארץ

10. כי יצאו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה
אשת האחד לחבילו תאשה מיד מבנה
ישלחת ידה ויהחזקה במבשיו: 12. וקצתה
את בפה לא תחום עינה:

13. Thou shalt not have

in thy bag

diverse ¹weights,

a great and a small.

14. Thou shalt not have

in thy house

diverse ²measures,

a great and a small.

15. A perfect and a just ¹weight

thou shalt have;

a perfect and a just ²measure

thou shalt have;

in order that thy days

may be long

upon the land

which the Lord thy God

gives thee.

16. For an abomination

to the Lord thy God

is every one that does

such things,

every one that does

unrighteously.

17. Remember what

Amalek did unto thee

by the way

as you came forth out

of Egypt;

18. How he met thee by

the way,

and smote the hindmost

of thee,

all that were feeble

behind thee,

when thou wast faint

and weary;

and he feared not God.

10. כי יצאו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה
אשת האחד לחבילו תאשה מיד מבנה
ישלחת ידה ויהחזקה במבשיו: 12. וקצתה
את בפה לא תחום עינה:

13. לא יהיה לך

בקיסה

אבן ואבן

גדולה וקטנה:

14. לא יהיה לך

בביתה

איפה ואיפה

גדולה וקטנה:

15. אבן שקמה וצדק

יהיה לך

איפה שקמה וצדק

יהיה לך

למען יאריכו ימיך

על האדמה

אשר יהיה אלהיה

נתן לך:

16. כי תעבית

יהיה אלהיה

בדעשה אלה

כל עשה עוד:

מפסיר

ח. זכור את אשר

עשה לך עמלק

בדרך

בצאתכם ממצרים:

18. אשר קרה בדרך

ויוגב בה

בדחנשלים

אחריה

ואתה עיפה ויגע

וקא ירא אלהים:

with a mighty hand,
and with an out-
stretched arm,
and with great terror,

and with signs, and with
wonders.

9. And he brought us

unto this place,

and he gave us

this land,

a land

flowing [with] milk and
honey.

10. And now,

behold, I have brought

the first

of the fruit of the ground

which thou hast given to
me, O Lord;

and thou shalt set it
down

before the Lord thy God,

and thou shalt prostrate
thyself

before the Lord thy God.

11. And thou shalt rejoice

in all the good

which the Lord thy God
has given to thee,

and to thy house.

thou, and the Levite,

and the sojourner that
is in the midst of thee.

שְׁנֵי

12. When thou shalt
finish to tithe

all the tithe

of thy produce

in the third year,

the year of tithing,

then thou shalt give [it]
to the Levite,

to the stranger,

to the fatherless, and to
the widow,

that they may eat within
thy gates.

בְּיַד חֲזָקָה

וּבְזֶרַע נְמוּנָה

וּבְמִדָּה גָדֹל

וּבְאֵהוּת וּבְנִפְתָּיִם:

9. וַיָּבִיאֵנוּ

אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה

וַיִּתֵּן-לָנוּ

אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת

אֶרֶץ

זָבֵת חֶלֶב וְדֶבֶשׁ:

10. וְעַתָּה

הִנֵּה הֵבֵאתִי

אֶת-רֵאשִׁית

פְּרֵי הָאֲדָמָה

אֲשֶׁר-נָתַתָּה לִי יְהוָה

וַהֲנַחְתּוּ

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

11. וְשִׂמַּחְתָּ

בְּכָל-דֹּשֵׁב

אֲשֶׁר-נָתַן לְךָ יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ

וּבְבֵיתְךָ

אָמָה וְחֹלִי

וּבְהֶגֶר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ:

שְׁנֵי

12. כִּי תִכְלֶה לַעֲשׂוֹר

אֶת-כָּל-מַעֲשֶׂיךָ

תִּבֶּן אֶתָּה

בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת

שְׁנַת הַמַּעֲשֶׂר

וְנָתַתָּה לָלוֹי

לְגֵר

בִּיתוֹם וְאֶלְמָנָה

וְאֶבְרִי בְשַׁעְרֶיךָ

and thou shalt say unto
him:

I profess this day

unto the Lord thy God,

that I am come unto
the land

[of] which the Lord has
sworn

to our fathers

to give [it] to us,

4. And the priest shall
take

the basket

out of thy hand,

and he shall set it down

before the altar

of the Lord thy God:

5. And thou shalt answer
and say

before the Lord thy God:

A 'wandering Syrian
was my father,

and he went down into
Egypt,

and he sojourned there

with a few men:

and he became there

a great nation,

mighty and numerous.

6. And the Egyptians
have done evil to us,

and they have afflicted
us,

and laid upon us

hard labor.

7. And we cried unto
the Lord

the God of our fathers,

and the Lord heard

our voice,

and he saw our affliction,

and our toil,

and our oppression;

8. And the Lord brought
us forth

out of Egypt

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

הַגִּדְתִּי הַיּוֹם

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

כִּי-בָאתִי אֶל-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה

לְאֲבוֹתֵינוּ

לָתֵת לָנוּ:

4. וְלֵקַח הַכֶּלֶן

הַמָּנָא

מִיָּדְךָ

וַהֲנִיחָהּ

לִפְנֵי מִזְבֵּחַ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

5. וְעֹנִיתָ וְאָמַרְתָּ

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

אֲרָמִי אֲבִד אֲבִי

וַיֵּרַד מִצְרַיִם

וַיֵּגֶר שָׁם

בְּמֵתֵי מֵעַט

וַיְהִי-שָׁם

לְנוֹי גָּדוֹל

עָצוֹם וְרַב:

6. וַיַּרְעוּ אֹתָנוּ

הַמִּצְרִיִּם

וַיַּעֲבִיְדוּ

נַפְשֵׁנוּ

וַיִּצְעַק אֶל-יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֲבֹתֵינוּ

וַיִּשְׁמַע יְהוָה

אֶת-קוֹלָנוּ

וַיֵּרָא אֶת-עֲנִיָּנוּ

וְאֶת-עֲמָלָנוּ

וְאֶת-קְדַחְצָנוּ:

8. וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה

מִמִּצְרַיִם

Lord thy God com-
mands thee
do
these statutes
and the ordinances;
thou shalt therefore
keep
and do them
with all thy heart,
and with all thy soul.
17. The Lord
thou hast avouched to-
day
to be thy God,
and that thou wouldst
walk in his ways,
and keep his statutes,
and his commandments
and his ordinances,
and to hearken unto his
voice.
18. And the Lord
thou hast avouched thee to-day
to be to him
a people for his own
possession,
as he has spoken to thee,
and that thou shouldst
keep all his commandments
19. And to make thee
high
above all the nations
that he has made,
for a praise,
and for a name, and for
an honor;
and that thou mayest
be a holy people
to the Lord thy God,
as he has spoken.

רביעי
כז

1. And Moses and the
elders of Israel
commanded
the people,
saying:
Keep

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִצְוֹת
וְעֲשֵׂת
אֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים
וְשִׁמְרָתָם
וְעָשִׂיתָ אֹתָם
בְּכָל-לְבָבְךָ
וּבְכָל-נַפְשְׁךָ
17. אֶת-יְהוָה
הָאֱמוּנָה הַיּוֹם
קִדְוִיתָ לְךָ כְּאֱלֹהִים
וּלְכַתּ בְּדַרְכָּיו
וּלְשֹׁמֵר חֻקָּיו
וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו
וּלְשֹׁמֵעַ בְּקוֹלוֹ
18. וְיְהוָה
הָאֱמוּנָה הַיּוֹם
קִדְוִיתָ לוֹ
לְעַם מִבְּרָה
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לְךָ
וּלְשֹׁמֵר כָּל-מִצְוֹתָיו
19. וּלְתַתָּה עֲלֶיךָ
עַל כָּל-בְּנוֹת
אֲשֶׁר עָשָׂה
תְּהִלָּה
וְלִשְׁמָ וּלְתִפְאָרֶת
וּלְהִיוֹתָ עַם-קֹדֶשׁ
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
רְבִיעִי

CAP. XXVII.

1. וַיִּצַּע מֹשֶׁה
וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת-הָעָם
לֵאמֹר
שִׁמְרָתָם

and be full.
13. And thou shalt say
before the Lord thy God:
I have put away the
holy [things]
out of the house,
and I have also given
them
to the Levite, and to
the stranger,
to the fatherless, and to
the widow,
according to all thy
commandment
which thou hast com-
manded me;
I have not deviated
from thy command-
ments,
and I have not forgotten.
14. I have not eaten in
my mourning
of it,
neither have I put away
thereof,
being unclean,
nor have I given thereof
for the dead;
I have hearkened
to the voice of the Lord
thy God;
I have done
according to all that thou
hast commanded me.
15. Look down
from thy holy habitation
from the heaven,
and bless thy people
Israel,
and the ground
which thou hast given to
us,
as thou hast sworn
to our fathers,
a land
flowing with milk and
honey.
16. This day

וְשִׁמְרָתָם
13. וְאָמַרְתָּ
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּעֶרְתִּי הַקֹּדֶשׁ
מִן-הַבַּיִת
וְגַם נָתַתִּיו
לְזָרִי וּלְגֵר
לְיָתוֹם וּלְאַלְמָנָה
כְּכָל-מִצְוֹתֶיךָ
אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי
לֹא-עָבַרְתִּי
מִמִּצְוֹתֶיךָ
וְלֹא שִׁכַּחְתִּי
14. לֹא-אָכַלְתִּי בְּאֵנִי
מִמֶּנּוּ
וְלֹא-בְעֶרְתִּי מִמֶּנּוּ
בְטִמְאָה
וְלֹא-נָתַתִּי מִמֶּנּוּ
לְמֵת
שָׁמָּה י
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי
עֲשֵׂיתִי
כְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי
15. בְּשִׁקּוּפֶה
כִּמְעוֹן קֹדֶשְׁךָ
מִן-הַשָּׁמַיִם
וּבִרְךָ אֶת-עַמְּךָ
אֶת-יִשְׂרָאֵל
וְאֶת-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ
כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאֲבוֹתֵינוּ
אֶרֶץ
זָבַח חֶלֶב וְדָבָשׁ
שְׁלֵשִׁי
16. הַיּוֹם הַזֶּה

thou shalt not lift up
upon them
an iron [tool].

8. [Of] whole stones

thou shalt build

the altar

of the Lord thy God;

and thou shalt offer upon
it burnt-offerings
to the Lord thy God;

And thou shalt sacrifice
peace-offerings,
and thou shalt eat there;

and thou shalt rejoice

before the Lord thy God.

8. And thou shalt write

upon the stones

all the words

of this law

very plainly.

9. And Moses spoke

and the priests, the
Levites,
unto all Israel,

saying:

Keep silence,

and hearken, O Israel:

This day

thou art become a people

to the Lord thy God.

10. Thou shalt therefore
hearken
to the voice of the Lord
thy God,

and thou shalt do his
commandments
and his statutes,

which I command thee
to-day.

חמישי

1. And Moses com-
manded
the people

in that day,

לא-תניף עליהם
ברזל:

6. אבנים שלמות

תבנה

את-מזבח

יהוה אלהיך

והעלית עָלָיו עֹלֹת

לַיהוה אלהיך:

7. וזבחת שלמים

ואכלת שם

ושמחת

לפני יהוה אלהיך

8. וכתבת

על-האבנים

את-כל-דברי

התורה הזאת

באֵר הייב:

9. וידבר משה

והכהנים הקוֹלִים

אֶר-כָּל-יִשְׂרָאֵל

כְּאָמַר

הַסִּבֵּת

וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל

הַיּוֹם הַזֶּה

נִהְיִיתָ לְעָם

לַיהוה אלהיך:

10. ושמעת

בְּקוֹל יְהוה אלהיך

ועשית את-מצוותי

ואת-חֻקֵּי

אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה

הַיּוֹם:

חמישי

11. ויצא משה

את-הָעָם

בַּיּוֹם הַהוּא

all the commandment

which I command you
to-day.

2. And it shall be

on the day when you
shall pass over the
Jordan

unto the land

which the Lord thy God
gives thee,

that thou shalt set thee
up
great stones,

and plaster them with
plaster;

3. And thou shalt write
upon them
all the words

of this law,

when thou art passed
over;

in order that thou
mayest go in
unto the land

which the Lord thy God
gives thee,

a land

flowing [with] milk
and honey,

as the Lord, the God
of thy fathers, has
spoken

to thee.

4. And it shall be,

when you are passed
over the Jordan,
you shall set up

these stones,

which I command you
to-day,

in mount Ebal,

and thou shalt plaster
them with plaster.

5. And thou shalt build
there an altar
to the Lord thy God,

an altar of stones;

את-כל-המצוה

אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
אתֶּם הַיּוֹם:

2. והיה

בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבֹרוּ
את-הַיַּרְדֵּן

אל-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר-יְהוה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לָךְ

והקמת לך

אבנים גדולות

ושדת אתם בשיד:

3. וכתבת עליהן

את-כל-דברי

התורה הזאת

בעברך

למען אשר תבא

אל-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר-יְיָ אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לָךְ

אֶרֶץ

זבת חלב ודבש

כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוה

אֱלֹהֶי-אַבְתֶּיךָ

לָךְ:

4. והיה

בעֲבַרְכֶּם את-הַיַּרְדֵּן

תָּקִימוּ

את-הָאבְנִים הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה

אתֶּם הַיּוֹם

בְּהַר עִיבָל

ושדת אותם בשיד:

5. וכנית שם מזבח

לַיהוה אֱלֹהֶיךָ

מזבח אבנים

whereby thou hast forsaken me.

21. The Lord will cause { the pestilence to cleave to thee, {

until he have consumed thee

from off the land,

whither thou goest in

to possess it.

22. The Lord shall smite thee

with consumption, and with fever,

and with inflammation,

and with fiery heat, and with drought,

and with blasting, and with mildew:

and they shall pursue thee

until thou perish.

23. And thy heaven { that is over thy head shall be {

copper,

and the earth

that is under thee

shall be iron.

24. The Lord will give

[as] the rain of thy land

powder and dust;

from the heaven

shall it come down upon thee,

until thou be destroyed.

25. The Lord will cause thee

to be smitten before thy enemies;

on one way

thou shalt go out unto him,

and on seven ways

thou shalt flee before him;

and thou shalt be a terror

to all the kingdoms

of the earth.

26. And thy carcass shall be

אֲשֶׁר עֲזַבְתִּי :

21. יִרְבֶּק יְהוָה בְּךָ

אֶת-הַדֶּבֶר

עַד כִּלְתּוֹ אֶתְךָ

מֵעַל הָאָרֶץ

אֲשֶׁר-אַתָּה בֹּאֲשָׁמָה

לְרִשְׁתָּהּ :

22. יִכָּבֶה יְהוָה

בְּשִׁחָה וּבִקְדַחַת

וּבִדְלָקָה

וּבְהַחֲרֵר וּבְחֶרֶב

וּבְשִׁדְפוֹן וּבִירָקוֹן

וּרְדִפוֹ

עַד אֲבִדְךָ :

23. וְהָיוּ שְׁמִיךְ

אֲשֶׁר עַל-רֹאשְׁךָ

נְחֹשֶׁת

וְהָאָרֶץ

אֲשֶׁר-תַּחְתֶּיךָ

בְּרֹזָה :

24. יִתֵּן יְהוָה

אֶת-מִטֶּר אֶרְצָךָ

אֲבָק וְעֶפֶר

מִן-הַשָּׁמַיִם

יִרְדּוּ עָלֶיךָ

עַד הִשְׁמִדְךָ :

25. יִתְּנֶה יְהוָה

נֶגֶף לִפְנֵי אֹיְבֶיךָ

בְּדַרְכְּךָ אֶחָד

תֵּצֵא אֵלָיו

וּבְשִׁבְעָה דִּרְכִּים

תִּנָּס לִפְנָיו

וְהָיִיתָ לְזִמְזוּהָ

לְכָל מַמְלָכוֹת

הָאָרֶץ :

26. וְהָיְתָה נִבְלָתְךָ

which I command you to-day,

[to the] right [hand], or [to the] left,

to go

after other gods

to serve them.

15. But it shall come to pass,

if thou wilt not hearken

to the voice of the Lord thy God,

to observe to do

all his commandments

and his statutes

which I command thee

to-day,

that all these curses shall come upon thee, {

and they shall overtake thee.

16. Cursed shalt thou be in the city,

and cursed shalt thou be in the field.

17. Cursed shall be thy basket

and thy kneading-trough.

18. Cursed shall be the fruit of thy body,

and the fruit of thy ground,

the increase of thy kine,

and the young of thy flock.

19. Cursed shalt thou be when thou comest in,

and cursed shalt thou be when thou goest out.

20. The Lord will send upon thee

(the) cursing,

(the) confusion,

and (the) failure,

in every occupation of thy hand

which thou mayest do,

until thou be destroyed,

and until thou perish quickly;

because of the evil of thy doings,

אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם

יָמִין וּשְׂמֹאל

לֵךְ

אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים

לְעַבְדָּם :

15. וְהָיָה

אִם-לֹא תִשְׁמַע

בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְשָׁמֹר לְעִשְׂוֹת

אֶת-כָּל מִצְוֹתַי

וְחֻקָּיַי

אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה

הַיּוֹם

וּבָאוּ עָלֶיךָ

כָּרִיחַקֻּלוֹת הָאֵלֶּה

וְהָיִיתָ יָגוּר :

16. אָרוּר אַתָּה בָּעִיר

וּבְאָרֶץ

17. אָרוּר מַגְדָּךְ

וּמִשְׁאֲרֹתֶיךָ :

18. אָרוּר פְּרִי-בִטְנְךָ

וּפְרִי אֲדָמָתְךָ

יִשְׁכַּר אֲדָפֶיךָ

וְעִשְׂתָּרֶת צֹאנְךָ :

19. אָרוּר אַתָּה בְּבָאֶךָ

וּבְיָצִיְךָ

20. יִשְׁלַח יְהוָה בְּךָ

אֶת-הַמָּאֲרָה

אֶת-הַמְּחֹנָה

אֶת-הַמִּנְעָה

בְּכָל-מִשְׁלַח יָדְךָ

אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה

עַד הִשְׁחָדְךָ

יַעַד-אֲבִדְךָ מִיָּד

מִפְּנֵי רָע מַעֲשֵׂיֶיךָ

[shall be] given to thy
enemies.
and none shall save
thee.

32. Thy sons and thy
daughters
[shall be] given to
another people,
and thy eyes shall look,

and fall with longing
for them
all the day;

and [there] shall be no
power in thy hand.

33. The fruit of thy
ground,
and all thy labors

shall eat up a nation

[which thou knowest not;

and thou shalt be

only oppressed and
crushed
always.

34. And thou shalt be
made
from the sight of thy
eyes
which thou shalt see.

35. The Lord will smite
thee
with a sore ²boil

upon the knees,

and upon the legs,

whereof thou canst not
be healed,

from the sole of thy foot

even unto the crown of
thy head.

36. The Lord will bring
thee,
and thy king

whom thou wilt set
over thee,
unto a nation

which thou hast not
known,
thou nor thy fathers;

and thou wilt serve there

other gods,

wood and stone.

37. And thou shalt become
(for) an astonishment,

נתננות לאֹיְבֵיךָ

ואֵין לָּךְ מוֹשִׁיעַ :

32. בְּנֵיךָ וּבָנֹתֶיךָ

נִתְּנִים לְעַם אֲחֵר

וְעֵינֶיךָ רֹאֹת

וּכְלוֹת אֲלֵיהֶם

כָּל-הַיּוֹם

ואֵין לָּךְ יָדָה ;

33. פְּרִי אֲדָמָתְךָ

וּכְל-יְעֹלֶה

יֹאכֵל עִם

אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתָּ

וְהָיִיתָ

רַק עֲשׂוּק וְרָצוּץ

כָּל-הַיָּמִים :

34. וְהָיִיתָ מִשְׁנָע

מִפְּרֹאָה עֵינֶיךָ

אֲשֶׁר תִּרְאֶה :

35. וּבָכָה יְהוָה

בְּשַׁחֲזוֹ רַעַ

עַל-הַכַּרְפּוֹיִם

וְעַל-הַשְּׂמֹנִים

אֲשֶׁר לֹא-תוּכַל

לְהִרְפֹּאֵא

מִכָּף רִגְלֶךָ

וְעַד רֹדְדֶדְךָ :

36. וַיִּקַּח יְהוָה אֶתְךָ

וְאֶת-מֶלְכְּךָ

אֲשֶׁר תִּקַּח עִלְיָה

אֶרֶץ-נָוִי

אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתָּ

אֶתָּה וְאֲבֹתֶיךָ

וַיַּבְרַתְּ שָׁם

אֱלֹהִים אֲחֵרִים

יָצָא וְאָבָן :

37. וְהָיִיתָ לְשִׁפָּה

(for) food

to all the fowl of the
heaven,
and to the beasts of the
earth,

and none will frighten
[them] away.

27. The Lord will smite
thee

with the ²boil of Egypt,

and with the ²emerods,

and with the ⁴scurvy,
and with the itch,

whereof thou canst not
be healed.

28. The Lord will smite
thee

with madness, and with
blindness,

and with astonishment
of heart;

29. And thou shalt grope

at noonday,

as the blind gropes

in the darkness,

and thou shalt not
prosper

[in] thy ways;

and thou shalt be

only oppressed and
robbed

always,

and none will save
[thee].

30. A wife thou shalt
betroth,

and another man shall
³marry her;

a house thou shalt build,

and thou shalt not dwell
therein;

a vineyard thou shalt
plant,

and thou shalt not use
the fruit thereof.

31. Thy ox

shall be slain before
thy eyes,

and thou shalt not eat
thereof;

thy ass shall be violently
taken away from thee,

and shall not be restored
to thee;

thy sheep

לֶמַּאכָל

דְּבַר-עוֹף הַשָּׁמַיִם

וּלְבֵהֶמַת הָאָרֶץ

ואֵין מַחְרִיד :

27. וּבָכָה יְהוָה

בְּשַׁחֲזוֹ מִצְרִים

וּבַעֲפָלִים וּבְשִׁחֻרִים קִי

וּבַנִּרְבָּב וּבַחֲרָם

אֲשֶׁר לֹא-תוּכַל

לְהִרְפֹּאֵא :

28. וּבָכָה יְהוָה

בְּשַׁעֲזוֹ וּבְעִוְרוֹ

וּבְתַמְהוֹן לִבְךָ :

29. וְהָיִיתָ מִמְשָׁשׁ

בַּצֹּהֲרַיִם

כְּאֲשֶׁר יִמְשָׁשׁ

הָעֵוֶר

בְּאֶפְלָה

וְלֹא תִצְלִחַ

אֶת-דְּרָכֶיךָ

וְהָיִיתָ

אֶךְ עֲשׂוּק וְנֻזֵּל

כָּל-הַיָּמִים

ואֵין מוֹשִׁיעַ :

30. אִשְׁתְּךָ תֵּאֲרָשׁ

וְאִישׁ אֲחֵר יִשְׁלָלְנָה

בֵּית חֲבֻנָּה

וְלֹא-תִשָּׁב בּוֹ

כְּרֶם חֲטָט

וְלֹא תִחַלְלֶנּוּ .

31. יִשְׁרָהּ

טָבוּחַ לְעֵינֶיךָ

וְלֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ

חֲמֹרְךָ נִזְוָד מִקִּפְּנֶיךָ

וְלֹא יָשׁוּב לָּךְ

צֹאנְךָ

1¹ Or, there shall be none to, etc. 2² Or, inflammation. 3³ Or, tumors; or, plague boils; or, hemorrhoids. 4⁴ Or, scab. 5⁵ Heb., lie with her.

and they shall overtake thee,
 till thou be destroyed;
 because thou didst not hearken
 to the voice of the Lord thy God,
 to keep
 his commandments and his statutes
 which he has commanded thee.
 46. And they shall be upon thee
 for a sign and for a wonder,
 and upon thy seed for ever.
 47. Because thou didst not serve
 the Lord thy God
 with joyfulness and with gladness of heart,
 by reason of the abundance of every [thing];
 48. Therefore shalt thou serve
 thy enemies
 that the Lord thy God shall send out against thee,
 in hunger, and in thirst,
 and in nakedness,
 and in want of every [thing];
 and he shall put a yoke of iron
 upon thy neck,
 until he have destroyed thee.
 49. The Lord will bring against thee
 a nation from far,
 from the end of the earth,
 as the eagle flies,
 a nation
 whose tongue thou shalt not understand;
 50. A nation of fierce countenance,
 that shall not respect the person of the old,
 nor show favor to the young;

וְהִשְׁתַּחֲוִּיתָ
 עַד הַשְׁמָדָה
 כִּי לֹא שָׁמַעְתָּ
 בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְשָׁמֹר
 מִצְוֹתָיו וְחֻקָּתָיו
 אֲשֶׁר צִוָּךְ :
 46. וְהָיוּ בָּךְ
 קְדוֹת וּלְמוֹפֶת
 וּבֹרָעָה עַד-עוֹלָם :
 47. תַּחַת אֲשֶׁר לֹא-
 עֲבַדְתָּ
 אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּשִׂמְחָה וּבְרִצְוֹן לֵבָב
 מִלֵּב כָּל :
 48. וְעֲבַדְתָּ
 אֶת-אֹיְבֶיךָ
 אֲשֶׁר יִשְׁלַח יְהוָה
 בְּךָ
 בְּרָעָב וּבְצָמָא
 וּבְעִירֹם
 וּבְחִסָּר כָּל
 וְנָתַן עָלֶיךָ בְּרֹל
 עַל-צוּרְאֶיךָ
 עַד הַשְׁמִיד אֶתְּךָ :
 49. יִשְׂאֵל יְהוָה עֲלֶיךָ
 גּוֹי מִרְחֹק
 מִקְצֵה הָאָרֶץ
 כַּאֲשֶׁר יֵדְעָה הַנֶּשֶׁר
 גּוֹי
 אֲשֶׁר לֹא-תִשְׁמַע
 לְשׁוֹן :
 50. גּוֹי עֵץ פָּנִים
 אֲשֶׁר לֹא-יִשָּׂא
 פָּנִים לְזָקֵן
 וְנָעַר לֹא יֶחֶן :

(for) a proverb, and (for) a byword,
 among all the peoples
 whither the Lord shall lead thee away.
 38. Much seed
 thou shalt carry out [into] the field,
 but little thou shalt gather in;
 for the locust shall consume it.
 39. Vineyards thou shalt plant,
 and thou shalt dress [them],
 but wine thou shalt not drink,
 nor gather [the grapes];
 for the worm shall eat them.
 40. Olive-trees thou shalt have
 throughout all thy borders,
 but thou shalt not anoint thyself [with the] oil;
 for thy olive will cast [its fruit].
 41. Sons and daughters thou shalt beget,
 but they shall not be thine;
 for they shall go into captivity.
 42. All thy trees
 and the fruit of thy ground
 shall the locust possess.
 43. The sojourner
 that is in the midst of thee
 shall mount up above thee
 higher [and] higher;
 and thou shalt come down
 lower [and] lower.
 44. He shall lend [to] thee,
 and thou shalt not lend [to] him;
 he shall be the head,
 and thou shalt be the tail.
 45. And [there] shall come upon thee
 all these curses,
 and they shall pursue thee.

לְמִשְׁלַל וּלְשִׁנְיָנָה
 בְּכָל הָעַמִּים
 אֲשֶׁר-יִנְהַיְךָ יְיָ שָׁמָּה
 38. זָרַע רַב
 תוֹצֵא הַשָּׂדֶה
 וּמִעָט תִּקְרַח
 כִּי יִחְסְלוּ הָאֲרָבָה :
 39. בְּרִמְיִם תִּטְעַן
 וְעֲבַדְתָּ
 וְגִין לֹא-תִשְׁתֶּה
 וְלֹא תִקְרַח
 כִּי תֹאכְלוּ הַחֲרָעַת
 40. זֵיתִים יִהְיוּ לְךָ
 בְּכָל-גְּבוּלְךָ
 וְשֶׁמֶן לֹא תִסְחֹה
 כִּי יִשַׁל וְיָתָה :
 41. בָּנִים וּבָנוֹת
 תוליד
 וְלֹא-יִהְיוּ לְךָ
 כִּי יֵלְכוּ בְּעִבְדִּי :
 42. כָּל-עֵצֶיךָ
 וּפְרֵי אֲדָמָתְךָ
 יִירֶשׁ הַחֲרָעַל :
 43. הַגֵּר
 אֲשֶׁר בְּמִקְרַבְךָ
 יֵעָלֶה עֲלֶיךָ
 מִנְעֵלָה מִנְעֵלָה
 וְאַתָּה תֵרֵד
 מִמָּה מִמָּה :
 44. הוּא יִלְוֶה
 וְאַתָּה לֹא תִלְוֶנּוּ
 הוּא יִהְיֶה רֹאשׁ
 וְאַתָּה תִּהְיֶה לְזָנָב :
 45. וְכָאֵן עֲלֶיךָ
 כָּל-הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה
 וּרְדָפוּ

whom he shall eat,

because he has nothing left him,
in the siege and in the distress
wherewith thy enemy
shall distress thee
in all thy gates.

56. The tender and the delicate woman
among thee,

who would not adventure

to set the sole of her foot upon the ground,

for delicateness and tenderness,
her eye shall be evil

toward the husband of her bosom,
and toward her son, and toward her daughter,

57. And toward her young one that comes out

from between her feet,

and toward her children whom she has born;
for she shall eat them,

for want of every [thing],

in secret,

in the siege and in the distress
wherewith thy enemy shall distress thee
in thy gates.

58. If thou wilt not observe to do

all the words

of this law

which are written in this book,
to fear

this glorious and fearful name,

THE LORD THY GOD;

59. Then the Lord will make wonderful thy plagues,

and the plagues of thy seed,

אִשָּׁר יֹאכַל

מִבְּלִי הַשְּׂאִיר לָוּ כֹּל

בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק

אִשָּׁר יֵצִיק דָּהּ אִיבָהּ

בְּכָל-שְׁעָרֶיהָ:

56. הַרְפָּה בָּהּ וְהַטְנָהּ

אִשָּׁר לֹא-נִסְתָּה כַּחַר-בִּלְלָהּ

הַצֵּן עַד-הָאָרֶץ מִהִתְעַנֵּן וּמִרָד

תִּרְעַע עֵינֶיהָ בְּאִישׁ חִיקָה

וּבִבְנָהּ וּבִבְתִּיהָ:

57. וּבִשְׂלִיחָהּ הַיּוֹצֵאת חֹסֶר אֶ

מִבֵּין רַגְלֶיהָ וּבִבְנֶיהָ אִשָּׁר תֵּלַד

כִּי-תֹאכְלֶנָּה בְּחֹסֶר-כֹּל

בְּסֵתֶר

בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק

אִשָּׁר יֵצִיק דָּהּ אִיבָהּ בְּשְׁעָרֶיהָ:

58. אִם-לֹא תִשְׁמָר לַעֲשׂוֹת

אֶת-כָּל-דִּבְרֵי

הַתּוֹרָה הַזֹּאת

הַכְּתוּבִים בַּסֵּפֶר הַזֶּה לִירְאָה

אֶת-הַשֵּׁם הַנּוֹכָח וְהַנּוֹרָא הַזֶּה

אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיהָ:

59. וְהִפְלֵא יְהוָה אֶת-מִכְלָדָהּ

וְאֶת מַכּוֹת וְרָעָדָהּ

51. And it shall eat

the fruit of thy cattle,

and the fruit of thy ground,

until thou be destroyed;

that [also] shall not leave thee

grain, new wine, or oil,

the increase of thy kine,

or the young of thy flock,

until it have caused thee to perish.

52. And it shall besiege thee

in all thy gates,

until thy high and fortified walls come

down,

wherein thou trustest,

throughout all thy land;

and it shall besiege thee

in all thy gates

throughout all thy land,

which the Lord thy God

has given thee.

53. And thou shalt eat

the fruit of thy own body,

the flesh of thy sons and of thy daughters,

whom the Lord thy God has given thee,

in the siege and in the distress

wherewith thy enemy shall distress thee.

54. The man that is tender among thee

and that is very delicate,

his eye shall be evil toward his brother,

and toward the wife of his bosom,

and toward the remnant of his children

whom he may leave;

55. So that he will not give to any of them

of the flesh of his children

51. וְאָכַל

פְּרִי בְהֶמְתָּךְ

וּפְרִי-אֲדָמָתְךָ

עַד הַשְׁמָדָה

אִשָּׁר לֹא-יִשְׁאִיר לָהּ

דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיֵצֶהָ

שֶׁנֶּר אֲלֶפֶיךָ

וְעִשְׂתִּיתְךָ צֶאֱנָה

עַד הָאֲבִידוֹ אִתָּךְ:

52. וְהִצָּר לָךְ בְּכָל-שְׁעָרֶיהָ

עַד רִדַּת חֲמֻלֶיהָ

הַנִּבְחָת וְהַבְּצֻרוֹת

אֲשֶׁר אַתָּה בֹטֵחַ בָּהֶן

בְּכָל-אֲרָצְךָ

וְהִצָּר לָךְ בְּכָל-שְׁעָרֶיהָ

בְּכָל-לְ-אֲרָצְךָ

אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה

אֲלֶיךָ דָּהּ:

53. וְאָכַלְתָּ פְּרִי-בְּטֶמְךָ

בְּשָׁר בְּנֶיהָ וּבִנְתֶיהָ

אִשָּׁר נָתַן-לָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיהָ

בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק

אִשָּׁר יֵצִיק דָּהּ אִיבָהּ

54. הָאִישׁ הַרֹדֵף בָּהּ וְהַטְנָהּ

וְהַצֵּן מֵאֵד תִּרְעַע עֵינָיו בְּאֶחָיו

וּבְאִשֶּׁת חִיקוֹ

וּבִיתָהּ בְּנָיו

אִשָּׁר יוֹתִיר:

55. מִתָּת וּלְאַחֵר מֵהֶם מִבְּשָׁר בְּנָיו

and there thou wilt serve

other gods,

which thou hast not
known,
thou nor thy fathers,
[even] wood and stone.

65. And among those
nations
thou shalt find no ease;

and [there] shall be no
rest
for the sole of thy foot;

and the Lord will give
thee there
a trembling heart,

and a falling of eyes,

and pining of soul.

66. And thy life shall be
in doubt before thee;

and thou shalt fear
night and day,
and thou shalt not
believe in thy life.

67. In the morning thou
shalt say:
Would it were evening!

and at evening thou
shalt say:
Would it were morning!

for the fear of thy heart

which thou shalt fear,

and for the sight of thy
eyes
which thou shalt see.

68. And the Lord will
bring the again
[into] Egypt

with ships,

by the way

[of] which I said to thee:

Thou shalt see it no
more again;

and there you shall sell
yourselves
to thy enemies

for bondmen and for
bondwomen,
and none shall buy you.

וְעָבַדְתָּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים

אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ
אַתָּה וְאֲבֹתֶיךָ

עֵץ וָאֶבֶן :

65. וּבְנוֹתָם הָהֵם

לֹא תִנָּחֵץ

וְלֹא יִהְיֶה מָנוּחַ

לְכַף רַגְלְךָ

וְנָתַן יְהוָה לְךָ שֹׁם

לֵב רָעוּץ

וּבְקִלּוֹן עֵינַיִם

וּבְרָעוֹן נֶפֶשׁ :

66. וְהָיוּ חַיֶּיךָ

תְּלֻאִים לְפָנֶיךָ

וּפְחַדְתָּ לַיָּמָה וּיָוִם

וְלֹא תֹאמֵן בְּחַיֶּיךָ :

67. בַּבֹּקֶר תֹּאמַר

מִי־יִתֵּן עָרֵב

וּבָעֶרֶב תֹּאמַר

מִי־יִתֵּן בֹּקֶר

תִּפְחַד לְלִבְךָ

אֲשֶׁר תִּפְחַד

וּמִפְרֹאֲהָ עֵינֶיךָ

אֲשֶׁר תִּרְאֶה :

68. וְהִשְׁבִּיבְךָ יְהוָה

מִצְרַיִם

בְּאֲנִיּוֹת

בַּדֶּרֶךְ

אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְךָ

לֹא־חֲסִיף עוֹד

לְרִאֲתָהּ

וְהִתְמַכְּרְתָם שָׂם

לְאֲדֹנָיִם

לְעֻבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת

וְאִין קֹנֶה :

great plagues, and of
long continuance,

and sore sicknesses, and
of long continuance,

60. And he will bring
again upon thee
all the diseases of Egypt,

of which thou wast
afraid;

and they shall cleave
unto thee.

61. Also every sickness,

and every plague,

which is not written

in the book of this law,

them will the Lord bring
upon thee,

until thou be destroyed.

62. And you shall be left
few in number,

instead of that you were

as the stars of the
heaven

for multitude;

because thou didst not
hearken

to the voice of the Lord
thy God.

63. And it shall come to
pass,

[that], as the Lord
rejoiced over you

to do you good,

and to multiply you,

so will the Lord rejoice
over you

to cause you to perish,

and to destroy you;

and you shall be plucked

from off the land

whither thou goest in

to possess it.

64. And the Lord will
scatter thee
among all the peoples,

from one end of the
earth

even unto the [other]
end of the earth;

מִכּוֹת גְּדוֹלֹת
וְנִמְאֻמוֹת

וְחִלּוּם רְעִים
וְנִמְאֻמִּים :

60. וְהִשְׁבִּיבְךָ

אֶת כָּל־מִדּוֹת מִצְרַיִם

אֲשֶׁר יָרַדְתָּ כִּפְיָהֶם

וְדָבְקוּ בְּךָ :

61. גַּם כָּל־חִלּוּ

וְכָל־מִכָּה

אֲשֶׁר לֹא כְתוּב

בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת

יָעֲלֶם יְהוָה עֲלֶיךָ

עַד הַשְׁמָדָה :

62. וְנִשְׁאַרְתָּם

בְּמִתֵּי מֵעוֹט

תַּחַת אֲשֶׁר הָיִיתָם

כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם

לְרַב

כִּי־לֹא שָׁמַעְתָּ

בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

63. וְהָיָה

כְּאֲשֶׁר־שָׂשׂ יְיָ עֲלֵיכֶם

וְהִמְרִיב אֹתְכֶם

וְלִהְרֹבוֹת אֹתְכֶם

כִּן יִשְׂשֶׂי יְיָ עֲלֵיכֶם

וְהִאֲבִיד אֹתְכֶם

וְלִהְשָׁמִיד אֹתְכֶם

וְנִסְחַתְתֶּם

מֵעַל הָאָרֶץ

אֲשֶׁר־אַתָּה בֹּא־שָׁמָּה

לְרִשְׁתָּהּ :

64. וְהִפְצִיבְךָ יְהוָה

בְּכָל־הָעַמִּים

מִקְצֵה הָאָרֶץ

וְעַד־קִצְצֵה הָאָרֶץ

and thy shoe waxed not
old
upon thy foot.

5. Bread you have not
eaten,
and wine or strong drink

you have not drunk;

in order that you may
know
that I am the Lord your
God.

מפמיר

6. And [when] you came

unto this place,

then came out Sihon

the king of Heshbon,

and Og the king of
Bashan
against us

to the battle,

and we smote them;

7. And we took their
land,
and we gave it for an
inheritance

to the Reubenites, and
to the Gadites,
and to the half-tribe of
the Menassites.

8. Keep therefore

the words

of this covenant

and do them;

in order that you may
prosper
[in] all that you do.

NITZABIM

9. You are standing to-
day all of you

before the Lord your
God;

your heads,

your tribes,

your elders, and your
officers,

[even] all the men of
Israel.

ונעלה לא-ברתה

מעל רגלך :

5. להם לא אכלתם

ויין ויכר

לא שתייתם

למען תדעו

כי אני יהוה אלהיכם

מפמיר

6. ותבאו

אד-הפקום הזה

ויצא סיון

מלך-חשבון

ועוג מלך-הבשן

לקראתנו

למלחמה

ונצבם :

7. ונקח את-ארצם

ונתנה לנחלה

לראובני ולגדי

ולחצי שבט-המנשי :

8. ושמרתם

את-דברי

הברית הזאת

ועשיתם אתם

למען תשקירו

את-פד אשר תעשון :

נצבים

9. אתם נצבים

היום בלכם

לפני יהוה אלהיכם

ראשיכם

שבטיכם

וזקניכם ושומריכם

כל איש ישראל :

69. These [are]

the words of the
covenant

which the Lord com-
manded Moses,

to 'make

with the children of
Israel

in the land of Moab,

besides the covenant

which he 'made with
them

in Horeb

שביעי

כט

1. And Moses called

unto all Israel,

and he said unto them:

You have seen

all that the Lord did

before your eyes

in the land of Egypt

to Pharaoh, and to all
his servants,

and to all his land;

2. The great ²trials

which thy eyes have
seen,

those great signs and
wonders;

3. But the Lord has not
given you

a heart to know,

and eyes to see,

and ears to hear,

unto this day

4. And I have led you

forty years

in the wilderness;

your clothes waxed not
old

upon you,

69. אלה

דברי הברית

אשר-צוה יהוה

את-משה

לברת

את-בני ישראל

בארץ מואב

מלבד הברית

אשר-ברת אתם

ע-הר ב :

שביעי

CAP. XXIX.

1. ויקרא משה

אל-כל-ישראל

ויאמר אליהם

אתם ראיתם

את-כל-אשר עשה

יהוה

לעניניכם

בארץ מצרים

לפרעה ולכל-עבדיו

ולכל-ארצו :

2. המסות הנולדת

אשר ראו עיניך

האֵת והמִפְתִּיִּים

הנִגְדִּים הָהֵם :

3. וקִיאֵתִי יְהוָה לְכֶם

לֵב לִדְעַת

ועינים לראות

ואזנים לשמע

עד היום הזה :

4. ואילך אתכם

ארבעים שנה

במדבר

לא-בדו שלמתיכם

מעדיכם

through which you have
passed;
16. And you have seen
their abominations,
and their idols,
[of] wood and stone,
silver and gold,
which were among
them;—
18. Lest there should be
among you
a man or a woman,
or a family,
or a tribe,
whose heart turns away
to-day
from the Lord our God,
to go
to serve
the gods
of those nations;
lest there should be
among you
a root
that bears gall and
wormwood;
18. And it come to pass,
when he hears
the words
of this curse,
that he bless himself in
his heart,
saying:
I shall have peace,
though I walk in the
stubbornness of my
heart,
in order to add drunken-
ness to thirst.
19. The Lord will not
pardon him,
but then will smoke the
anger of the Lord
and his jealousy
against that man,

אֲשֶׁר עָבַרְתֶּם :
16. וּתְרֹאוּ
אֶת־שִׁקּוּצֵיהֶם
וְאֶת־נִלְוֵיהֶם
עֵץ וָאֶבֶן
כֶּסֶף וְזָהָב
אֲשֶׁר עִמָּהֶם :
17. פֶּן־יִשָּׁב בְּכֶם
אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה
אוֹ מִשְׁפָּחָה
אוֹ־שִׁבְטָא
אֲשֶׁר לִבּוֹ פָּנָה הַיּוֹם
מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְעַבֹד
קִדְשֵׁי ד
אֶת־אֱלֹהֵי
הַגּוֹיִם הָהֵם
פֶּן־יִשָּׁב בְּכֶם
שֹׁרֶשׁ
פֶּרֶה רֹאשׁ וְלִעֲנָה :
18. וְהָיָה
בְּשִׁמְעוֹ
אֶת־דְּבָרֵי
הָאֱלֹהִים הַזֵּאת
וְהִתְפָּרַךְ בְּלִבּוֹ
לֵאמֹר
שָׁלוֹם יִהְיֶה־לִּי
כִּי בַשִּׁרְרוּת
דְּבִי אֶלֶךְ
דְּמַעַן כְּפֹת הָרָחֵק
אֶת־הַצִּמְאָה :
19. לֹא־יִאכְלֶה יְהוָה
סֵלֶת לּוֹ
כִּי אוֹיְעֵשׂוּ אֶת־יְהוָה
וְקִנְיָתוֹ
בְּאִישׁ הַהוּא

10. Your little ones, your
wives,
and thy sojourner
that is in the midst of
thy camps,
from the hewer of thy
wood
unto the drawer of thy
water;
11. That thou mayest
enter
into the covenant of the
Lord thy God,
and into his oath,
which the Lord thy God
makes with thee to-day.
שְׁנֵי
12. In order that he may
raise thee up to himself
for a people,
and that he may be unto
thee
(for) a God,
as he has spoken to thee,
and as he has sworn
to thy fathers,
to Abraham,
to Isaac, and to Jacob.
13. And not with you
alone
do I make
this covenant,
and this oath;
14. But with him that is
here
standing with us to-day
before the Lord our God,
and with him that is not
here with us to-day.
שְׁלִישִׁי
15.—For you know
how we dwelt
in the land of Egypt,
and how we passed
through the midst of the
nations

10. מִטְּפְלֵיכֶם וְנִשְׁיֵיכֶם
וְגֵרְךָ
אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ
מִהַמְּחֵב עֵצֶיךָ
עַד שֹׁאֵב מִיַּמֶּיךָ :
11. לְעַבְדְּךָ
בְּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וּבְאִמְתּוֹ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם :
שְׁנֵי
12. לְמַעַן הִקְיֶם־
אֹתְךָ הַיּוֹם לְעָם
וְהוּא יִהְיֶה־לְךָ
לֵאלֹהִים
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּרְךָ
וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאֲבֹתֶיךָ
לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב :
13. וְלֹא אִתְּכֶם לְבַדְכֶם
אֲנִי כֹי בְרַת
אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת
וְאֶת־הָאֱלֹהִים הַזֵּאת :
14. כִּי אֶת־אֲשֶׁר
יִשְׁנֵנו פֹּה
עִמָּנוּ עַד־הַיּוֹם
דְּפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֶת אֲשֶׁר אֵינָנו
פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם :
שְׁלִישִׁי
15. כִּי־אַתֶּם יְדַעְתֶּם
אֶת אֲשֶׁר־יָשַׁבְנוּ
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאֶת אֲשֶׁר־עָבַרְנוּ
בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם

1) Or, oath. 2) I. e., to follow out any evil course determinately; or, to destroy the moist with the
or: or, that the indulgence of the passions may appeaseth the thirst [for them].

all the nations:

Wherefore has the Lord
done thus

to this land?

what means the heat

of this great anger?

24. Then men shall say:

Because they have
forsaken
the covenant of the
Lord,
the God of their fathers,

which he made with
them
when he brought them
out
of the land of Egypt.

25. And they went,

and served

other gods,

and they prostrated
themselves to them,
gods

which they new not,

and which he had not
allotted to them;

26. Therefore the anger
of the Lord glowed
against that land,

to bring upon it

all the curse

that is written in this
book,

27. And the Lord
plucked them
from off their land

in anger and in wrath,

and in great indignation,

and he cast them

into another land,

as [at] this day,

28. The secret [things]

belong to the Lord our
God;

but the things that are
revealed
belong to us and to our
children

for ever,

כָּל-הַגּוֹיִם

עַל-כֵּן עָשָׂה יְיָ כֵּן

לְאֶרֶץ הָאֵלֶּה

מִן הַחֵם

הַזֶּה הַגָּדוֹל הַזֶּה :

24. וְאָמְרוּ

עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ

אֶת-בְּרִית יְהוָה

אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם

אֲשֶׁר בְּרַת עִמָּם

בְּהוֹצִיאָם אוֹתָם

מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם :

25. וַיֵּלְכוּ

וַיַּעֲבֹדוּ

אֱלֹהִים אֲחֵרִים

וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם

אֱלֹהִים

אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּם

וְלֹא חֲנֹק לָהֶם :

26. וַיִּסְרֹאֶף יְהוָה

בְּאֶרֶץ הָהֵא

לְהָבִיא עָלֶיהָ

אֶת-כָּל-הַקְּלָלָה

הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה

27. וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה

מֵעַד אֲדָמָה

בָּאֵף וּבְחֵמָה

וּבְקֶצֶף גָּדוֹל

וַיִּשְׁלֹכֵם

אֶל-אֶרֶץ אֲחֵרָה

כַּיּוֹם הַזֶּה :

28. הַנִּסְתָּרוֹת

לְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְהַנִּגְלֹת

לָנוּ וּלְבָנֵינוּ

עַד-עוֹלָם

and [there] shall lie upon
him

all the curse

that is written in this
book,

and the Lord will blot
out his name
from under the heaven.

20. And the Lord will
set him apart
to evil

out of all the tribes of
Israel,
according to all the
curses of the covenant
that is written

in this book of the law.

21. And [there] shall say

the generation to come,

your children

that shall rise up

after you,

and the foreigner

that shall come

from a far land,

when they see

the plagues

of that land,

and its sicknesses

wherewith the Lord has
made it sick;

22. [That] brimstone,
and salt,

[and] a burning is the
whole land thereof,

[that] it is not sown,

nor bears,

nor grows therein

any grass,

like the overthrow

of Sodom and Gomorrah

Admah and Zeboyim,

which the Lord
overthrew

in his anger, and in his
wrath:

23. Then shall say

וְרִבְצָה בּוֹ

כָּל-הָאֲלָלָה

הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה

וַיִּמָּחַ יְהוָה אֶת-שְׁמוֹ

מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם :

20. וַיִּבְדִּילֵנוּ יְהוָה

לְרָעָה

מִכָּל שְׁבִמֵי יִשְׂרָאֵל

כָּל אֲרוֹת הַבְּרִית

הַכְּתוּבָה

בַּסֵּפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה :

21. וְאָמְרוּ

הַדּוֹר הַהֹאֲחִיזוֹן

בְּנֵיכֶם

אֲשֶׁר יָקוּמוּ

מֵאַחֲרֵיכֶם

וְהַנִּכְרִי

אֲשֶׁר יָבֵא

מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה

וְרָאוּ

אֶת-מַכּוֹת

הָאֶרֶץ הַהִיא

וְאֶת-תַּחֲלָאֶיהָ

אֲשֶׁר-חִלָּה יְהוָה בָּהּ :

22. נִפְרִית וְנִמְלָה

שָׂרָפָה כָּל-אֶרְצָהּ

לֹא תִזְרַע

וְלֹא תִצְמַח

וְלֹא-יִעֲלֶה בָּהּ

כָּל-עֵשֶׂב

כַּמִּהְפֹּכֶת

סֹדֶם וְעֹמֹרָה

אֲדָמָה וְזִבּוֹיִם

אֲשֶׁר הִפָּךְ יְהוָה

בְּאַפּוֹ וּבְחֵמָתוֹ :

23. וְאָמְרוּ

1) Or, single him out. 2) Heb., the latest generation. 3) Or, given. 4) Or, rooted them out.

into the land
which thy fathers
possessed,
and thou shalt possess it;
and he will do thee good,
and he will multiply thee
above thy fathers.

6. And the Lord thy God
will circumcise
thy heart,

and the heart of thy
seed,
to love

the Lord thy God

with all thy heart,

and with all thy soul,

in order that thou
mayest live.

חַמִּישִׁי

7. And the Lord thy God
will put

all these curses

upon thy enemies,

and upon those that
bate thee,
who have persecuted
thee.

8. And thou shalt return,

and hearken to the voice
of the Lord,
and thou shalt do

all his commandments,

which I command thee
to day.

9. And the Lord will
make thee plenteous

in all the work of thy
hand,
in the fruit of thy body,

and in the fruit of thy
cattle,

and in the fruit of thy
ground,
for good;

for the Lord will again
rejoice over thee

אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־יָרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ
וְיָרְשֶׁתָּהּ
וְהִיטִבְכָּהּ

וְהִרְבֶּה מֵאֲבֹתֶיךָ :
6. וּמִן הַיּוֹם אֲלֶהֶךָ
אֶת־לִבְכָּהּ

וְאֶת־לִבְךָ וְרַעֲךָ
לְאַהֲבָהּ

אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לִבְכָּהּ
וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
לְמַעַן חַיֶּה :
חַמִּישִׁי

שְׁלִישִׁי כְשֶׁחַן מְחוּבְּרִין
7. וְנָתַן יְהוָה אֲלֶיךָ
אֶת־כָּל־הָאֲלֹתֹת
הָאֵלֶּה

עַל־אֹיְבֶיךָ
וְעַל־שֹׂנְאֶיךָ
אֲשֶׁר יִרְדְּפוּךָ :
8. וְאָתָּה תָּשׁוּב

וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה
וְעָשִׂיתָ
אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
הַיּוֹם :

9. וְהוֹתִירָךְ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־מַעֲשֶׂה יָדְךָ
בְּפִרְי־בְטִנְךָ
וּבְפִרְי־בְהֶמְתְּךָ
וּבְפִרְי־אֲדָמָתְךָ
לְטוֹבָה

כִּי יֵשׁוּב יְהוָה
לְשׂוֹשׁ עִדְיָךְ
כִּי יֵשׁוּב יְהוָה
לְשׂוֹשׁ עִדְיָךְ

to do

all the words

of this law.

רְבִיעִי

ל

1. And it shall come to
pass,
when [there] are come
upon thee,
all these things,

the blessing and the
curse,
which I have set before
thee,
and thou shalt reflect [on
them] in thy heart
among all the nations,

whither the Lord thy
God has driven thee,

2. And thou shalt return
unto the Lord thy God,
and thou shalt hearken
to his voice

according to all that I
command thee to-day,

thou and thy children,
with all thy heart,

and with all thy soul;

3. That [then] the Lord
thy God will restore
thy captivity,

and he will have ²mercy
upon thee,
and he will again gather
thee
from all the peoples,

whither the Lord thy
God has scattered thee.

4. If thy outcasts be
in the uttermost part of
the heaven,

from there will the Lord
thy God gather thee,

and from there will he
fetch thee;

5. And the Lord thy God
will bring thee

לַעֲשׂוֹת

אֶת־כָּל־דִּבְרֵי

הַתּוֹרָה הַזֹּאת :

רְבִיעִי

שְׁנֵי כְשֶׁחַן מְחוּבְּרִין

CAP. XX. X.

1. וְהָיָה

כִּי־בָאוּ עֲלֶיךָ

כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

הַבְּרָכָה וְהַקְלָלָה

אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ

וְהִשְׁבַּחְתָּ אֶת־לִבְכָּהּ

בְּכָל־הַגּוֹיִם

אֲשֶׁר הִדְחִיךָ יְהוָה

אֲלֶיךָ שָׁמָּה :

2

וְשָׁבַחְתָּ

עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי

בְּכָל־אֲשֶׁר־אֲנִי

מְצַוֶּה הַיּוֹם

אָתָּה וּבְנֶיךָ

בְּכָל־לִבְכָּהּ

וּבְכָל־נַפְשְׁךָ :

3. וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

אֶת־שְׁבוּתֶיךָ

וְרַחֲמֶיךָ

וְשָׁב וּקְבַצְךָ

מִכָּל־הָעַמִּים

אֲשֶׁר הִפְצִיךָ יְהוָה

אֲלֶיךָ שָׁמָּה :

4.

אִם־יִהְיֶה גִדְּחָהּ

בְּקֶדְהָ הַשָּׁמַיִם

מִשָּׁם יִקְבְּצֶה יְהוָה

אֲלֶיךָ

וּמִשָּׁם יִפְחֹךְ

וְהִקְיָאֵךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

in thy mouth, and in thy heart,
that thou mayest do it.

שביעי ומפטר

15. See,

I have set before thee
to-day

(the) life

and (the) good,

and (the) death

and (the) evil;

6. In that I command thee
to-day

to love

the Lord thy God,

to walk in his ways,

and to keep his com-
mandments,

and his statutes, and his
ordinances,

that thou mayest live
and multiply,

and that the Lord thy
God may bless thee
in the land

whither thou goest over

to possess it.

17. But if thy heart turn
away,

and thou wilt not
hearken,

but thou wilt be drawn
away,

and thou wilt ^{prostrate}prostrate
thyself

to other gods,

and thou wilt serve
them;

18. I ^{announce}announce to you to-
day,

that you shall surely
perish;

you shall not prolong
[your] days

upon the land,

whither thou passest
over

the Jordan

to go thither

to possess it.

בְּפִיךָ וּבְלִבְךָ

לַעֲשׂוֹתָ:

שביעי ומפטר

רביעי כשהן מחוברין

15. ראה

נִתְּנִי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם

אֶת-חַיִּים

וְאֶת-טוֹב

וְאֶת-מָוֶת

וְאֶת-רָעָה:

16. אֲשֶׁר אֶנְכִּי מְצַוְךָ

הַיּוֹם

לְאַהֲבָה

אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לֵלֶכֶת בְּדַרְכָּיו

וּלְשָׁמֹר מִצְוֹתָיו

וְחֻקָּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו

וְחַיִּית וּרְבִיתָ

וּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

כִּי אָרֵץ

אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה

לְרִשְׁתָּהּ:

17. וְאִם-יִפְּנֶה לְבָבְךָ

וְלֹא תִשְׁמָע

וְנִדְחָה

וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ

לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים

וּשְׁבַדְתָּם:

18. הַנִּתְּנִי לְכֶם הַיּוֹם

כִּי אֲבָד תֵּאבְדוּן

לֹא-תִאָּרְכוּ יָמִים

עַל-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר

אֶת-הַיַּרְדֵּן

כְּבֹא שָׁמָּה

לְרִשְׁתָּהּ:

for good,

as he rejoiced

over thy fathers;

10. If thou shalt hearken

to the voice of the Lord
thy God,

to keep

his commandments and
his statutes

which are written

in this book of the law,

if thou shalt turn

unto the Lord thy God

with all thy heart,

and with all thy soul.

11. For this command-
ment

which I command thee

to-day

is not ^{hidden}hidden from thee,

nor is it too far off.

12. It is not in the heaven,

that thou shouldest say:

Who ^{shall go up}shall go up for us

to the heaven,

and ^{bring}bring it to us,

and make us to hear it,

that we may do it?

13. Neither is it beyond

the sea,

that thou shouldest say:

Who shall go over for us

unto the other side of

the sea,

and ^{bring}bring it to us,

and make us hear it,

that we may do it?

14. But the word is very

nigh unto thee.

לְטוֹב

כַּאֲשֶׁר-שִׂישׁ

עַל-אֲבוֹתָיִךָ:

10. כִּי תִשְׁמָע

בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְשָׁמֹר

מִצְוֹתָיו וְחֻקָּתָיו

הַכְתוּבָה

בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה

כִּי תִשׁוּב

אֶל-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּכָל-לִבְךָ

וּבְכָל-נַפְשְׁךָ:

11. כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת

אֲשֶׁר אֶנְכִּי מְצַוְךָ

הַיּוֹם

לֹא-נִפְלְאָת הוּא

מִמֶּנִּי

וְלֹא-רִחֵק הוּא:

12. לֹא בַשָּׁמַיִם הוּא

לֵאמֹר

מִי יַעֲלֶה-לָנוּ

הַשָּׁמַיְמָה

וְיִקְחֵה לָנוּ

וְיִשְׁמָעֵנוּ אֹתָהּ

וְנַעֲשֶׂהָ:

13. וְלֹא-מֵעַבֵּר לַיָּם

הוּא

לֵאמֹר

מִי יַעֲבֹר-לָנוּ

אֶל-עֵבֶר הַיָּם

וְיִקְחֵה לָנוּ

וְיִשְׁמָעֵנוּ אֹתָהּ

וְנַעֲשֶׂהָ:

14. כִּי-קְרוֹב אֵלֶיךָ

מִדְּבַר מֵאָדָּם

1) Or, hard; Heb., wonderful. 2) Heb., take. 3) Or, worship. 4) Or, tall

Thou shalt not pass over
this Jordan.
3. The Lord thy God,
he will pass over before thee;
he will destroy
these nations
from before thee,
and thou shalt possess them;
[and] Joshua.
he shall pass over
before thee,
as the Lord has spoken.

4. And the Lord will do
to them
as he has done
to Sihon and to Og,
the kings of the
Amorites,
and to their land;
whom he has destroyed.

5 And the Lord will
deliver them up
before you,
and you shall do to them
according to all the
commandment
which I have com-
manded you.

6. Be strong and of good
courage,
to not fear,
nor be affrighted at
them;
for the Lord thy God,
he it is that goes with
thee;
he will not fall thee,
nor forsake thee.

7. And Moses called
to Joshua,
and he said unto him
before the eyes of all
Israel:

לֹא תַעֲבֹר
אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה :
3. יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הוּא אֶעְבֵּר קִדְמָיִךָ
הוּא יִשְׁמָד
אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
מִלְּפָנֶיךָ
וְיָרַשְׁתָּם
יְהוֹשֻׁעַ
הוּא אֶעְבֵּר לְפָנֶיךָ
כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר יְהוָה :
4. וַעֲשֵׂה יְהוָה לָהֶם
כְּאִשֶּׁר עָשָׂה
לְסִיחֹן וְלִעֹג
מְלֹכֵי הָאֱמֹרִי
וּלְאֶרְצָם
אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם :
5. וְנָתַנָּם יְהוָה
לְפָנֶיכֶם
וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם
כְּכָל-הַמִּצְוָה
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם :
6. חֲזָקוּ וְאַמְצוּ
אַל-תִּירָאוּ
וְאַל-תִּפְעֲרוּ מִפְּנֵיהֶם
כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הוּא הֹלֵךְ עִמָּךָ
לֹא יִרְפָּךָ
וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ :
7. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
לְיְהוֹשֻׁעַ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו
דַּעֲיֵן כָּל-יִשְׂרָאֵל

19. I call to witness
against you to-day
the heaven
and the earth,
[that] (the) life and (the)
death
I have set before thee,
the blessing and the
curse;
therefore choose thou
life;
in order that thou
mayest live,
thou and thy seed;

20. To love
the Lord thy God;
to hearken to his voice,
and to cleave unto him;
for he is thy life,
and the length of thy
days;
that thou mayest dwell
upon the land
[of] which the Lord has
sworn
to thy fathers,
to Abraham,
to Isaac, and to Jacob,
to give [it] to them.

19. הָעֵדוּתִי בְּכֶם הַיּוֹם
אֶת-הַשָּׁמַיִם
וְאֶת-הָאָרֶץ
הַחַיִּים וְהַמָּוֶת
אֲתִי לְפָנֶיךָ
הַבְּרָכָה וְהַקְלָלָה
וְתִבְחַר בַּחַיִּים
לְמַעַן תַּחְיֶה
אַתָּה וְיִרְשְׁךָ :
20. לְאַהֲבָה
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשָׁמַע בְּקוֹל
וּלְדָבָר-הוּא
כִּי הוּא חַיֶּיךָ
וְאֶרֶץ יְמֶיךָ
לְשִׁבְתָּ עַל-הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
לָתֵת לָהֶם :

רא

CAP. XXXI.

VAYELECH.

וַיֵּלֶךְ

1. And Moses went
and spoke
these words
unto all Israel.

2. And he said unto them:
A hundred and twenty
years old
I am to-day;
I am no more able
to go out and to come in;
and the Lord has said
unto me:

1. וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה
וַיְדַבֵּר
אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל :
2. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
בְּן-מֵאָה וְעֶשְׂרִים
שָׁנָה
אֲנִכִּי הַיּוֹם
לֹא-אוּכָל עוֹד
לָצֵאת וּלְבֹא
נְהוּהָ אָמַר אֵלַי

in the presence of all
Israel
in their hearing.

12. Assemble the people,
the men,

and the women, and the
little ones,
and thy sojourner that
is within thy gates;
in order that they may
hear,
and in order that they
may learn,
and fear

the Lord your God,
and they shall observe
to do
all the words
of this law.

13. And [that] their
children,
who have not known,
may hear,
and learn to fear

the Lord your God
all the days
which you live
upon the land

whither you go over the
Jordan
to possess it.

חמישי

14. And the Lord said
unto Moses:
Behold, thy days
approach
that thou must die;

call Joshua,
and present yourselves
in the tent of meeting,
and I will give him a
charge;
and Moses and Joshua
went,
and they presented
themselves
in the tent of meeting.

נָגַד כָּל־יִשְׂרָאֵל
בְּאָזְנֵיהֶם:
12. הִקְהֵל אֶת הָעָם
הָאֲנָשִׁים
וְהַנְּשִׁים וְהַנָּעִם
וְגֵר אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ
לְשָׁמְעוֹ יִשְׁמְעוּ
וּלְמַעַן יִלְמְדוּ
וְיִרְאוּ

אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת:
13. וּבְנֵיהֶם
אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ
יִשְׁמְעוּ
וּלְמַדוּ לִירְאָה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
כָּל־הַיָּמִים
אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים
עַל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ:

חמישי
שְׁשִׁי כִשְׁחַן מְחוּבְרִין
14. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
הִנֵּה יָקָרְכָּה יְמִיךָ
כָּמוֹת
קָרָא אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
וְהִתְנַצְּבוּ
בְּאֹהֶל מוֹעֵד
וַאֲצִוֵּנוּ
וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ
וַיִּתְנַצְּבוּ
בְּאֹהֶל מוֹעֵד:

Be strong and of good
courage;
for thou shalt go
with this people
into the land
[of] which the Lord has
sworn
to their fathers
to give [it] to them;
and thou shalt cause
them to inherit it.

8. And the Lord,
he it is that goes before
thee;
he will be with thee,
he will not fail thee,
nor forsake thee;
do not fear,
nor be dismayed.

9. And Moses wrote
this law,
and he gave it unto the
priests
the sons of Levi,
who bore
the ark of the covenant
of the Lord,
and unto all the elders
of Israel.
רביעי

10. And Moses com-
manded them,
saying:
At the end of [every]
seven years,
at the set time
of the year of release,
in the feast of taber-
nacles,

11. When all Israel is
to appear
before the Lord thy God
in the place which he
shall choose,
thou shalt read
this law

חֲזָק וְאַמִּץ
כִּי אַתָּה הֹבֵא
אֶת־הָעָם הַזֶּה
אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאֲבוֹתָם
לָתֶת לָהֶם
וְאַתָּה תִּנְחִילָנָה
אוֹתָם:

8. וְיְהוָה
הוא הֹלֵךְ לְפָנֶיךָ
הוא יִהְיֶה עִמָּךְ
לֹא יִרְפֶּךָ
וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ
לֹא תִירָא
וְלֹא תִחַת:

9. וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה
אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת
וַיִּתְּנָה אֶל־הַכֹּהֲנִים
בְּנֵי לֵוִי
הַנֹּשְׂאִים
אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה
וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
רביעי

10. וַיִּצַּן מֹשֶׁה אוֹתָם
לֵאמֹר
מִקֵּץ שִׁבְעֵי שָׁנִים
בְּמוֹעֵד
שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה
בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

11. בְּבֹא כָל־יִשְׂרָאֵל
לִרְאוֹת
אֶת־פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר
תִּקְרָא
אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת

and teach it
the children of Israel;
put it in their mouth,
in order that this song }
may be for me }
as a witness against the
children of Israel.
ישטי

20. For when I shall
have brought ²them
into the land
[of] which I have sworn
to ³their fathers,
flowing [with] milk and
honey,
and ⁴they shall have
eaten
and filled themselves,
and waxed fat;
then will ⁴they turn
unto other gods,
and ⁴they will serve
them,
and despise me,
and break my covenant.

21. And it shall come to
pass,
when many evils and
troubles are come
upon ⁶them,
that this song shall
testify

before ⁶them
as a witness;
for it shall not be
forgotten
out of the mouth of
⁶their seed;
for I know
⁶their ¹⁰imagination
which ⁴they ¹¹frame to-
day,
before I brought ⁶hem
into the land
[of] which I swore.

וְהִמָּדֵה
אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
שִׁמָּתָה בְּפִיהֶם
כְּמִצְוֵן תְּהִיָּה-לִּי
הַשִּׁיר הַזֶּה
לְעֵד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
שִׁשִּׁי

שְׂבִיעִי כִשְׁחַן מִתּוֹבְרִין
20. כִּי-אֲבִי־אֲנִי
אֶל-הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי
לְאֲבֹתָי
זֶכֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ
וְאָכַל
וְשָׂבַע
וְדָשְׁן
וְפָנָה
אֶל-אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְעִבְדוּם
וְנִאֲצָוֵנִי
וְהִפָּר אֶת-בְּרִיתִי
אֵלֶיךָ

21. וְהָיָה
כִּי-תִבָּצֵאן אֵת
רַעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת
וְעָנְתָה הַשִּׁירָה
הַזֹּאת
לִפְנֵי
לְעֵד
כִּי לֹא תִשְׁכַּח
כִּפְּי וְרָעוֹ
כִּי יִדְעֹתִי
אֶת-יִצְרוֹ
אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם
בְּמַטְרָם אֲבִי־אֲנִי
אֶל-הָאֲרָץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי

15. And the Lord
appeared in the tent
in a pillar of cloud;
and the pillar of cloud
stood
by the door of the tent.
16. And the Lord said
unto Moses.
Behold, thou shalt sleep
with thy fathers;
and this people will
rise up,
and ²go astray after
³gods
of the stranger of the
land,
whither ⁴they go
[to be] in ⁴their midst,
and ⁴they will forsake
me,
and ⁴they will break my
covenant
which I have made with
⁶them.
[7. Then my anger shall
glow against ⁶them
in that day,
and I will forsake them,
and I will hide my face
from them,
and ⁴they shall be
⁷devoured,
and [there] shall ⁸come
upon ⁶them
many evils and troubles;
and ⁴they will say in
that day:
Is it not, because my God
is not in the midst of ⁶us,
[therefore] have come
upon ⁶us
these evils?
18. But I will surely
hide my face }
in that day
for all the evil
which ⁴they have done,
because ⁴they have
turned
into other gods.
19. Now therefore write
for you
this song,

15- וַיֵּרָא יְהוָה בְּאֶהָל
בְּעַמּוּד עָנָן
וַיִּשְׁטָם עַמּוּד הָעָנָן
עַל-פֶּתַח הָאֶהָל
16- וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
הִנֵּה שָׁכַב
עִם-אֲבֹתֶיךָ
וְקָם הָעָם הַזֶּה
וַיִּזְנוּ אַחֲרָי אֱלֹהִים
נָכְרִים-הָאֲרָץ
אֲשֶׁר הוּא בָא-שָׁמָּה
בְּקֶרְבוֹ
וַעֲזָבוּנִי
וְהִפָּר אֶת-בְּרִיתִי
אֲשֶׁר בְּרִיתִי אִתּוֹ
17- וְחָרָה אַפִּי בּוֹ
בַיּוֹם-הַהוּא
וְעִזְבֹתִים
וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי מִמֶּהם
וְהָיָה לֵאמֹל
וּמִצָּאָהוּ
רַעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת
וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא
{ הֲלֹא עַל-כֵּן אֵין
אֱלֹהֵי בְּקֶרְבִּי
מִצָּאָוֵנִי
הִרַעוֹת הָאֵלֶּה
18- וְאֲנֹכִי
הִסְתַּר אֶסְתִּיר פָּנַי
בַּיּוֹם הַהוּא
עַל-כִּלְכִּלָתָם
אֲשֶׁר עָשָׂה
כִּי פָנָה
אַחֲרֵיהֶם אֲחֵרִים
19- וְעַתָּה כְּתוּב לָכֶם
אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת

.) Or, over. 2) Or, play the harlot. 3) Or, the strange gods of the land. 4) Heb. he. 5) Heb., his.
6) Heb., him. 7) Or, [given] to be devoured. 8) Or, overtake them. 9) Heb., me. 10) Or, inclination.
which they show to-day 11) Heb. do

thy rebellion,
and thy stiff neck;
behold, while I am yet
to-day alive with you

you have been rebellious
against the Lord;

and how much more
after my death?
מפמטר

28. Assemble unto me
all the elders

of your tribes,
and your officers,
and I will speak in their
ears these words;

and I will call to witness
against them the heaven
and the earth.

29. For I know
that after my death
you will surely corrupt
yourselves,
and you will turn aside
from the way
which I have com-
manded you;

and the evil will befall
you

in the latter days,
when you will do
the evil

in the eyes of the Lord
to provoke him to anger
through the work of
your hands.

30 And Moses spoke
in the ears

of all the assembly of
Israel the words

of this song,
until they were finished.

את־מִרְיֹנְךָ
וְאת־עִרְפְּךָ הִקְשֵׁה
הֵן בְּעוֹדִי חַי עִמָּכֶם
הַיּוֹם

מִמְרִים הָיִיתֶם
עִם־יְהוָה
וְכַךְ הַיּוֹם אַחֲרַי מוֹתִי:
מִפְּטִיר

28. הִקְהִילוּ אֵלַי
את־כָּל זְקֵנֶיךָ
שְׂבִימֶיכֶם
וְשֹׁמְרֵיכֶם

וְאֶדְבַּרְהָ בְּאָזְנֵיהֶם
את־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְאֶעֱיִדָה בָּם
את־הַשָּׁמַיִם

וְאת־הָאָרֶץ:
29. כִּי יָדַעְתִּי
אַחֲרַי מוֹתִי
כִּי־תַשְׁתַּח תִּשְׁחָתוּן
וְסַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם
וְקָרָאת אֶתְכֶם
הָרָעָה

בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים
כִּי־תַעֲשׂוּ
את־הָרָעָה
בְּעֵינֵי יְהוָה
לְהַכְעִיֵּסוֹ
בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם:
30. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
בְּאָזְנֵי

כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל
את־דְּבָרֵי
הַשִּׁירָה הַזֹּאת
עַד תַּמּוּ:

22. And Moses wrote
this song
in that day,
and he taught it
the children of Israel.

23. And he commanded
Joshua the son of Nun,
and he said:

Be strong and of good
courage;
for thou shalt bring
the children of Israel
into the land
[of] which I have sworn
to them;
and I will be with thee.

שְׂבִינִי

24. And it came to pass,
when Moses had made
an end of writing

the words
of this law
upon a book,
until they were finished,

25. That Moses com-
manded
the Levites,
the bearers
of the ark of the
covenant of the Lord,
saying:

26. Take
this book of the law,
and put it
by the side

of the ark of the
covenant of the Lord
your God,

that it may be there
against thee for a witness,
27. For I know

22. וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה
את־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
בַּיּוֹם הַהוּא
וַיְלַמְּדָהּ
את־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
23. וַיִּצַּו

את־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון
וַיֹּאמֶר

יָצֵק וְאִמְץ
כִּי אַתָּה תָּבִיא
את־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אל־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם
וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ:
שְׂבִינִי

24. וַיְהִי
בְּכַלּוֹת מֹשֶׁה
לְכַתֵּב
את־דְּבָרֵי

הַתּוֹרָה־הַזֶּאת
עַל־סֵפֶר
עַד תַּמּוּ:
25. וַיִּצַּו מֹשֶׁה
את־הַלְוִיִּם

נֹשְׂאֵי
אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה
לֵאמֹר:

26. לָקֵחַ
את־סֵפֶר הַתּוֹרָה
הַזֶּה

וְשִׁמְתֶם אֹתוֹ
מִצַּד

אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם

וְהָיָה שָׁם בְּךָ לְעֵד:
27. כִּי אֲנִכִּי יָדַעְתִּי

and he established thee,

שָׁנִי

7. Remember the days
of old,
Consider the years of
every generation;
Ask thy father,

and he will tell thee;

Thy elders,

and they will say to thee.

8 When the Most High gave
to nations their inheritance,
When he separated the
children of men,
He set the bounds of the
peoples

According to the number
of the children of Israel.

9. For the Lord's portion
is his people;
Jacob is the lot of his
inheritance.

10. He found him

in a desert land,

And in the waste of the
howling wilderness;

He ¹⁰compassed him
about,

he ¹¹instructed him,

He kept him

as the apple of his eye.

11. As an eagle [that]
stirreth up her nest,

[That] fluttereth over
her young,

He spread abroad his
wings,

he took him,

He bore him

upon his pinions.

12. The Lord alone did
lead him,

And there was no
foreign god with him.

וַיִּבְלֶנֶה :

שָׁנִי

7. זְכוֹר יָמֹת עוֹלָם

בִּינֵי שָׁנוֹת דָּר-דָּר

שְׁאַל אָבִיךָ

וַיִּגְדֶּךָ

זַקְנֶיךָ

וַיֹּאמְרוּ לְךָ :

8. בְּהַנְחִיל עֲרִיזֵי גוֹיִם

בְּהַפְרִידוֹ בֵּינֵי אָדָם

יָצַב גְּבֻלַּת עַמִּים

לְכִמְסַפֵּר בִּנְיֵי יִשְׂרָאֵל :

9. כִּי חֶלֶק יְהוָה עַמּוֹ

יַעֲקֹב חֶלֶק נַחֲתָתוֹ

10. מִצִּיאָהוּ

בְּאַרְצָא בְּדֶבֶר

וּבְתֵהוּ יַדְלֵי יִשְׁמִי

יִסְבְּבֶנּוּהוּ

יְבוֹנֶנּוּהוּ

יִצְרֶנּוּהוּ

כְּאִישׁוֹן עֵינָיו :

11. כְּנִשָּׂר יַעִיר קֶנֶז

עַל-גּוֹזְרֵיוֹ יִבְחָה

יִפְרֹשׁ כַּנְפָּיו

יִקְחֵהוּ

יִשָּׂאֵהוּ

עַל-אַבְרָתּוֹ :

12. יְהוָה בְּדָד יִנְחֵנוּ

וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֶכֶד :

כב

HAAZINU.

CAP. XXXII

הָאָזִינוּ

1. Give ear, ye heavens,
and I will speak;

And let the earth hear
the words of my mouth.

2. My doctrine shall drop
as the rain,
My speech shall distil
as the dew;

As the small rain upon
the tender grass,
And as the showers upon
the herb.

3. For I will proclaim
the name of the Lord:
Ascribe ye greatness
to our God.

4. The rock,
his work is perfect;

For all his ways are
justice;
A God of faithfulness

and without iniquity,
Just and right is he.

5. They have corrupted
themselves,
[they are] not his child-
ren,

[it is] their blemish;

[They are] a perverse
and crooked generation.

6. Do ye thus requite
the Lord,

O worthless people and
unwise?

Is not he thy father
who hath bought thee?

he hath made thee,

1. הָאָזִינוּ הַשָּׁמַיִם

וְאִדְבַרְתִּי

וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ

אֲמִרָתִי :

2. יַעֲרֶךָ בְּמָטָר לִקְחִי

תֵּדַבֵּר כַּמָּטָר אֲמִרָתִי

כַּשִּׁשְׁיָרִים עַל-יֵדְשָׁא

וְכַרְבִּיבִים עַל-יַעֲשָׂב :

3. כִּי יִשֶּׁם יְהוָה אֶקְרָא

הַכּוֹנֵן גְּדֻלָּתוֹ אֶלֹהֵינוּ :

4. הַצּוּר

חֲמִים פִּעְלֵוֹ

כִּי כָל-דַּרְכָּיו מִשְׁפָּט

אֵל אֱמוּנָה

וְאֵין עָוֹל

צְדִיק וְיָשָׁר הוּא :

5. שָׁחַת לוֹ

לֹא בָנָיו

מוֹמָם

דּוֹר עָקֹשׁ וּפְתִלְתָּל :

6. הִקִּיחוּהוּ תַגְמִלּוֹ

זֹאת

עַם נָבָל וְלֹא חֲכָם

הִלּוּא־הוּא אָבִיהָ

קִנָּה

הוּא עָשָׂה

1) Or, heavy rain upon the grass. 2) Or, when. 3) Or, call; or, publish. 4) Or, [He is] the rock; or, The creator. 5) Literally: He corrupted him; not his children, their blemish. 6) Or, dealt corruptly with him. 7) Or, foolish. 8) Or, possessed; or, gotten. 9) Or, man; or, former. 10) Or, led him about. 11) Or, reared for him.

רְבִיעִי
19. And the Lord saw [it],
and he ⁵was angry,
Because of the provocation
of his sons and daughters.
20. And he said:
I will hide my face from
them,
I will see what their end
[shall be];
For they are a perverse
generation,
Children in whom [there
is] no faithfulness.
21. They have moved me
to jealousy
with [that which is] not
God;
They have provoked me
to anger with their vanities;
And I will move them
to jealousy
with [those that are] not
a people;
with a worthless nation I
will provoke them to anger.
22. For a fire is kindled
in mine anger,
And burneth
unto the lowest ⁶Sheol,
And devoureth [the]
earth with its products,
And setteth on fire the founda-
tions of the mountains.
23. I will heap upon them
evils;
All mine arrows will
spend upon them.
24. [They shall be]
wasted with hunger,
and devoured with
burning ⁷heat,
And bitter destruction;
Also the teeth of beasts
will I send upon them,
with the poison of crawl-
ing things of the dust.
25. Without shall the
sword hereave,
And in the chambers
terror,
Both young man and
virgin,
The suckling with the
man of gray hairs.
26. I said: I would scatter
them afar,

רְבִיעִי
19. וַיִּרְא יְהוָה
וַיִּבְאֵץ
מִפְּעֻם בָּנָיו וּבָנֹתָיו
20. וַיֹּאמֶר
אֶסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם
אֶרְאֶה מָוֶה אַחֲרֵיהֶם
כִּי רוּחַ תִּהְיֶה כְּהֵמָה
{
בָּנִים לֹא-אֶחָד בָּם :
21. הֵם קִנְאוּנִי
בְלֹא-אֱלֹהִים
בְּעֵסוּנִי בְּהִבְלֵיהֶם
וְאֲנִי אֶקְנִיאֵם
בְּלֹא-עָם
בָּנִי נָבֵל אֲכַעִסֵם :
22. כִּי-אֵשׁ קָדְחָהּ
בְּאַפִּי
וַתִּבְרָךְ
עַד-שְׁאוֹל תַּחְתִּית
וַתֹּאכַל אֶרֶץ וַיִּבְלָה
וַתִּלְחַם מוֹסְדֵי הָרִים :
23. אֶסְפָּה עֲלֵיהֶם
רָעוֹת
חֲצִי אֲבִלְה־בָם :
24. מִזֶּן רָעָב
וּלְחָמִי רָשָׁף
וְקִטְבִּי מִרִירָה
וְשֵׁן-בְּהֵמָה
אֶשְׁלַח בָּם
עִם-חֶמֶת וְחֵלֶף עֶפֶר :
25. מִחוּץ תִּשְׁבַּח חֶרֶב
וּמִבְּתוֹרִים אִימָה
בֶּן-בָּחוּר גַּם-בְּהוּלָה
יִנָּק עִם-אִישׁ שֵׁיבָה :
26. אָמַרְתִּי אֶפְאִי־הֶם

שְׁלִישִׁי
13. He made him ride,
upon the high places of
the earth,
And he did eat the
products of the field;
And he made him to
suck honey
out of [the] rock,
And oil out of [the] flinty
rock.
14. Butter of kine,
and milk of sheep,
With fat of lambs,
And rams of the breed
of Bashan,
and goats,
With the ¹finest of the
wheat;
And of the blood of [the]
grape
thou drankest ²wine.
15. But Yeshurun waxed
fat,
and he kicked;
Thou art waxed fat,
thou art grown thick,
thou art become sleek;
Then he forsook
God who made him,
And lightly esteemed
the Rock of his salvation.
16. They moved him to jea-
lousy with strange [gods];
With abominations they
provoked him to anger.
17. They sacrificed to
³demons,
⁴[which were] no God,
[To] gods [which] they
knew not,
[To] new [gods]
that came up of late,
Which your fathers
dreaded not.
18. Or the Rock [that]
begat thee
thou art unmindful,
And thou hast forgotten
God that gave thee birth.

שְׁלִישִׁי
13. יִרְכָּבֵהוּ
עַל-בְּמֹתַי אֶרֶץ
וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת שָׂדֵי
וַיִּגְקֶה וַיִּדְבֹּשׁ
מִסֶּלַע
יֶשְׁמֵן מִחִלְטַיִשׁ צוּר :
14. חֲמַצַּת בָּקָר
וְחֵלֶב צֹאן
עִם-חֵלֶב בָּרִים
וְאֵילִים בְּגִיר־בָּשָׁן
וְעִתּוּדִים
עִם-חֵלֶב בְּרִינֹת חֲמָה
וְדָם-גֵּזֶב
תִּשְׁתָּה-חֲמֹר :
15. וַיִּשְׂמֵן יִשְׂרָאֵל
וַיִּבְעַט
שִׁמְנָת
עֲבִית
בְּשִׁית
וַיִּפְשַׁח
אֱלֹהֵי עֲשָׂהוּ
וַיִּנְבֵּל
צוּר יִשְׁעָהוּ :
16. וַיִּקְנְאוּהוּ בְּזָרִים
בְּתוֹעֲבוֹת וַיִּכְעִסוּהוּ :
16. וַיִּזְבְּחוּ לַשְׂדִּים
לֹא אֱלֹהִים
אֱלֹהִים לֹא יָדְעוּם
חֲדָשִׁים
מִקְרָב בָּאוּ
לֹא יִשְׁעָרוּם אֲבֹתֵיהֶם :
18. צוּר יִלְדָהּ
תִּשִׁי
וַתִּשְׁכַּח
אֶל מִחְלָדָהּ :

1) Heb., fat of the kidneys of wheat. 2) Or, unmixed wine. 3) Or, devils; evil spirits. 4) Or, no [to] God. 5) Or, abhorred [them]. 6) Or, deep. 7) Or, coals.

35. Mine are vengeance
and recompense,
At the time when their
foot shall slide;
For the day of their
calamity is nigh.
And the future speedeth
along for them.
36. For the Lord will
judge his people,
And repent himself for
his servants;
When he seeth
that [their] power is
gone,
And there is none remain-
ing shut up or left at large.
37. Then he will say:
Where are their gods,
The rock in which they
took refuge;
38. Which did eat the
fat of their sacrifices,
[And] drank the wine
of their drink-offerings?
Let them rise up
and help you,
Let them be a protection
over you.
39. See now
that I, even I, am he,
And [there is] no god
with me;
I kill,
and make alive;
I wound,
and I heal;
And no one can deliver
out of my hand.
40. For I lift up
unto heaven
my hand,
And I say:
[As] I live for ever,
41. If I whet
my glittering sword,
And my hand take hold
on judgment;
I will render vengeance
to mine adversaries,

35. לִי נִקְמָה וְשִׁלְמָה
לְעֵת תִּמּוּט רַגְלָם
כִּי קָרוֹב יוֹם אִיָּדָם
וְחֵשׁ עֲתֹדֶת לָמוֹ :
36. כִּי-יִדְּרוֹן יְהוָה עִמּוֹ
וְעַל-עַבְדָּיו יִתְנַחֵם
כִּי יִרְאֶה
כִּי-אֲזִלֹת יָד
וְאִפְסָם עֲצוֹר וְעָזוֹב :
37. וְאָמַר
אֵי אֱלֹהֵיהֶם
צוּר חֲסִיו בּוֹ :
38. אֲשֶׁר חָלַב וּבָחִימוּ
יֹאכְלוּ
יִשְׁתּוּ יַיִן נְסִיכָם
יִקְמוּ
וְיִעֲזָרְכֶם
יְהִי עֲזִיכֶם מִתְּרָה :
39. רְאוּ אֵת
כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא
וְאֵין אֲדָרְתִּים עִמָּדִי
אֲנִי אֲחִיָּה
מִן חַצֹּתִי
וְאֲנִי אֲרַפֵּא
וְאֵין מִיָּדִי מִצִּיל :
40. כִּי-אֶשָּׂא
אֶל-שָׁמַיִם
יָדִי
וְאָמַרְתִּי
חֵי אֲנִי לְעֹלָם :
41. אִם-שִׁנּוֹתִי
בִּרְקַת חֶרְבִּי
וְתִאחַז בְּמִשְׁפַּחַי יָדִי
אֲשִׁיב נָקָם
דָּצְרִי

I would make the
remembrance of them
to cease from among
men.
חַמְיָשִׁי
27. Were it not that I
feared the provocation
of the enemy,
Lest their adversaries
should judge amiss,
Lest they should say:
Our hand is exalted,
And not the Lord
hath done all this,
28. For they are a nation
void of counsel,
And there is no under-
standing in them.
29. If they were wise,
they would understand
this,
they would consider
their latter end.
30. How should one
chase
a thousand,
And two put ten
thousand to flight,
Unless
their Rock had sold
them,
And the Lord had deli-
vered them up?
31. For not as our Rock
is their rock,
Even our enemies them-
selves being judges.
32. For of the vine of
Sodom
is their vine
And of the fields of
Gomorrah;
Their grapes
are grapes of gall,
They have bitter
clusters.
33. Their wine is the
poison of the serpents,
And the cruel venom
of asps.
34. Is not this laid up in
store with me,
Sealed up among my
treasures?

אֲשִׁבִּיתָהּ מִאֲנֹשׁ
זְכָרָם :
חַמְיָשִׁי
27. לֹלֵךְ בַּעַם אוֹיֵב
אֲנֹר
פִּרְיָנִכֶם צָרִימוּ
כִּי-יִאָּכְרוּ
יִדְּנוּ רָמָה
וְלֹא יְהוָה
פָּעַל כִּדְוָאֵת :
28. בִּי-נֹוֹ אֲבָר
עֲצוֹת הֵמָּה
וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה :
29. לוֹ חֲכָמוֹ
יִשְׂכִּילוּ זֹאת
יִבִּינוּ לְאַחֲרֵיתָם :
30. אֵיכָה יִרְדֵּף אֶחָד
אֶלֶף
וּשְׁנַיִם יִנְסוּ רִבְבָּה
אִם-לֹא
כִּי-צִוְּתֶם מִכָּרֶם
וְיִהְיֶה הַסִּפְיָרָם :
31. כִּי לֹא כִצְרִינֹו
צוּרָם
וְאֲבִינֹו פְּלִילִים :
32. כִּי-מִנְפֶּן סֹדֶם
נִפְתָּם
וּמִשֵּׁד מֵת עִמָּה
וְעִנְבָמוֹ
עִנְבֵי-רֹזֶשׁ
אֲשִׁבֹּת מְדֹת לָמוֹ :
33. חֲמַת תַּנִּינִים יִיגֹם
וְרֹאשׁ פִּתְּנִים אֲכֹרָר :
34. הֲלֹא הוּא בָּמֶם
עִמָּדִי
חֲתוּם בְּאֹצְרוֹתַי :

1) Or, Oh that they, etc. 2) Or, And the things that are to come upon them shall make haste. 3) Or, trusted. 4) Heb., the lightness of my sword.

because it is your life,
and through this word
you shall prolong [your]
days
upon the land,
that you pass over
the Jordan
thither
to possess it.

מפסיר

48. And the Lord spoke
unto Moses

on that selfsame day,
saying:

49. Go up

unto this mountain
Abarim,
[unto] mount Nebo,

which is in the land of
Moab;
that is *before Jericho;
and behold

the land of Canaan,
which I give
to the children of Israel
for a possession;

50. And die on the mount

whither thou goest up,

and be gathered unto
thy people,

as Aaron thy brother
died }

on mount Hor,

and he was gathered
unto his people;

51. Because you
trespassed
against me

in the midst of the child-
ren of Israel
at the waters of Meribah
of Kadesh,
[in] the wilderness of
Zin;

כִּי־הוּא חַיֵּיכֶם
וּבְדִבְרֵי הַזֶּה
תִּפְאֲרִיכוּ יָמִים
עַל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן
שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ :

מפסיר

48. וַיִּדְבֹּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה

בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה
לֵאמֹר :

49. עֲלֵה
אֶל־הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה
הַר־נֶבֹז

אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יֶרִיחוֹ
וְרֹאֵה

אֶת־הָאָרֶץ בְּנֶעַן
אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְאֶחְזָהּ :

50. וּמָת בְּהָרֶךָ

אֲשֶׁר אֶתָּה עֹלֶה
שָׁמָּה

וְהִתְאַסַּף אֶל־עַמִּי
בְּאֶשְׁרֵי־כֶתֶךָ
אֶהְרֹן אֲחִיךָ
בְּהַר הַחֹר

וַיִּתְאַסַּף אֶל־עַמּוֹ :
51. עַל־אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם
בִּי

בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּמִי־מְרִיבַת קֹדֶשׁ
מִדְבַּר־צִין

And those that hate me
I will recompense.
42. I will make mine ar-
rows drunk ¹with blood,
And my sword shall
devour flesh;
From the blood of the
slain and the captives,
From the ²head of the
leaders of the enemy.
43. ³Praise, ye nations,
his people;
For the blood of his
servants

he will avenge,

And he will render
vengeance

to his adversaries,

And he will ⁴forgive his
land

[and] his people.

שביעי

44. And Moses came

and spoke

all the words

of this song

in the ears of the people,

he, and Hoshea the son
of Nun.

45. When Moses ⁵finished

to speak

all these words

unto all Israel;

46. Then he said unto
them:

Set your heart

to all the words

which I testify against
you to-day,

that you shall command
them

your children

to observe to do

all the words

of this law.

47. For it is no vain word
for you;

וְלִמְשָׁנָי אֲשֶׁלֶם :
42. אֲשֶׁכֵּר חַצֵּי מַדְם
וְחֶרְבִי תֹאכֵל בָּשָׂר
מִדְם חֵלֶל וְשִׁבְיָה
מִרֹאשֵׁי פְרָעוֹת אוֹיְבֵי:
43. תְּרַנְּנוּ גוֹיִם עִמּוֹ
כִּי־דַם־עַבְדֵּי
יִקְוֶם
וְנָקָם יִשְׁלַב
לְצֻרֵי
וְכִפֹּר אֶדְמָתוֹ
עִמּוֹ :

יְקוֹם

וְנָקָם יִשְׁלַב

לְצֻרֵי

וְכִפֹּר אֶדְמָתוֹ

עִמּוֹ :

שביעי

44. וַיָּבֹא מֹשֶׁה

וַיִּדְבֹּר

אֶת־כָּל־דִּבְרֵי

הַשִּׁירָה הַהִוא

בְּאָזְנֵי הָעָם

הוא והושע בן־נון :

45. וַיִּכַּל מֹשֶׁה

לְדַבֵּר

אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה

אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל :

46. וַיֹּאמֶר אֲדֹהֶם

שִׁמּוֹ לְדַבְּכֶם

כָּל־הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר אֲנִי מְטִיד

בְּכֶם הַיּוֹם

אֲשֶׁר תִּצְווּ

אֶת־בְּנֵיכֶם

לְשָׁמֹר קְעֻשׁוֹת

אֶת־כָּל־דִּבְרֵי

הַתּוֹרָה הַזֹּאת :

47. כִּי־לֹא־דְבָרֶקָה

הוא מִכֶּם

1) Heb., from. 2) Or, beginning of revenges upon the enemy; or, hairy head of the enemy. 3) Rejoice. 4) Or, make compensation for his land. 5) Or made an end of speaking. 6) Or, in the front of

6. And ^{he} was king in
Yeshurun,
When [there] were
gathered
the heads of the people,

The tribes of Israel
together.

6. Let Reuben live,

and not die;

And let ^{not} his men be
few.

7. And this is [the
blessing] of Judah,
and he said:

Hear, Lord,

the voice of Judah,

And bring him in unto
his people;

^{Let} his hands be
sufficient for him;

And thou shalt be a help
against his adversaries.

8. And or Levi he said:

[Let] thy Thummim and
thy Urim [be]
with thy holy one,³

Whom thou didst prove
at Massah,

With whom thou didst
strive

at the waters of
Meribah:

9. Who said

of his father and of his
mother:

I have not seen him;

Neither did he acknow-
ledge his brethren,

Nor knew he his own
children;

For they have observed
thy word,

And thy covenant they
keep.

10. They shall teach thine
ordinances to Jacob,

And thy law to Israel;

They shall put incense

6. ויהי בישראל מלך
בהתאסף
ראשי עם

יחד שבטי ישראל

6. יחי ראובן
ואר-ימת

ויהי מתיו מספר :

7. וזאת ליהודה
ניאמר

שמע יהוה
קול יהודה

ואל-עמו תביאנו
ידיו רב לו

ועזר מצריו תהיה :

8. וכלנו אמר
תמיד ואנריה

לנפש חסידה
אשר נסיתו במסה

תריבחו
על-מי מריבה :

9. האמר
לאביו ולאמו

לא ראיתיו
ואת-אחיו לא הכיר

ואת-בניו לא ידע
כי שמרו אמתה

ובקרתה ינצרו :

10. יורו משפטיה
לעמך

ותורתה לישראל
ישמו קמורה

because you did not
sanctify me

in the midst of the
children of Israel.

52. For from afar

thou shalt see the land;

but thither thou shalt
not go

into the land

which I give

to the children of Israel;

ג

HABERACAH

And this is the blessing,

wherewith Moses the
man of God blessed

the children of Israel

before his death.

2. And he said:

The Lord came from
Sinai,

And rose from Se'ir to
them;

He shined forth from
mount Paran,

And he came from ^{the}
myriads of holy ones;

At his right hand

[was] a fiery law for
them.

3. Yea, he loveth the
^{peoples};

All his saints are in thy
hand.

And they ^{sat} down at
thy feet;

And received of thy
words.

4. ^A law

Moses commanded us.

An inheritance

[for] the assembly of
Jacob.

על אשר לא
קדשתי אותי
בתוך בני ישראל :

52. כי מנגד
תראה את-הארץ
ושמה לא תבוא
אל-הארץ

אשר אני נתן
לבני ישראל :

ג

CAP. XXXIII.

וזאת הברכה

1. וזאת הברכה
אשר ברכך משה
איש האלהים

את-בני ישראל
לפני מותו :

2. ויאמר
יהוה מסיני בא
וורח משעיר למו

הו פיע מהר פארן
ואתה מרכבת קדש
מימיו

אש דת קמו :

3. אף חנך עמים
כל-קדשו בידה
והם תכו לרגלך
ישא מדברתיה :

4. תורה
צוה לנו משה
מורשה
קדשת יעקב :

1) Or, among myriads of saints. 2) Or, tribes. 3) Or, prostrated. 4) Or, The law [which] Moses com-
manded us, is the inheritance of the assembly of Jacob. 5) Or, there was a king in Yeshurun (i. e., Israel).
6) The word לא (and not) in the previous clause is to be inserted here. 7) Or, With his hands he con-
tended for himself. 8) This is a prayer that the priesthood might remain with the tribe of Levi, who have
shown their zeal for God. and did not respect persons, though the guilty ones might be their nearest
kinsmen. See Exod. 32. 26-29.

of him that was separate
from his brothers.

17. The first-born of his
steer
is adorned with glory,

And his horns [are like]
the horns of the wild-ox;
With them

he shall push the peoples
together
[to] the ends of the
earth;

And they are the myr-
iads of Ephraim,
And they are the thou-
sands of Menasseh.

רביעי

18. And to Zebulun he
said:
Rejoice, Zebulun,

in thy going out;

And, Issachar, in thy
tents.

19. They shall call the
peoples [to] the mountain;
There shall they offer

sacrifices of righteous-
ness;

For they will suck the {
abundance of the seas, {

And the hidden
treasures of the sand.

10. And of Gad he said:

Blessed be he that
enlargeth Gad;
He dwelleth as a lioness,

And teareth the arm,

yea, the crown of the
head.

21. And he provided the
first part for himself,
For there

was the ⁵lawgiver's
portion reserved;

And he came [with] the
heads of the people:

He executed the righte-
ousness of the Lord,
And his ordinances

with Israel.

22. And of Dan he said:

נזיר אחיו :

17. בכור שורו

הדר לו

וקרני ראם קרניו

בזהם

עמים ינקה יחדו

אפסי-ארץ

והם רבבות אפרים

והם אלפי מנשה :

רביעי

18. ולזבולון אמר

שמחה וביקן

בצאתך

ויששכר באהליו :

19. עמים הר-יקראו

ישם ויבחו

ובח-צדק

כי שפע ימים

ייןקו

וישפני ממוני חול :

20. ולגד אמר

פרוך מרחיב גוד

בלביא שבו

ומרה זרוע

אף-קד קד :

21. וירא ראשית לו

כי-ישם

חלקת מתקן ספון

וגיא ראשי עם

צדקת יהוה עשה

וכשפטיו

עם-ישראל :

22. וידן אמר

¹before thee,

And whole burnt-
offering upon thy altar.

11. Bless, Lord, his
²substance,

And receive favorably
the work of his hands;
Smite through the loins

of those that rise up against
him and those that hate him
that they rise not again.

12. And of Benjamin he
said:

The beloved of the Lord

shall dwell in safety by
him;

He covereth him all the
day long,

And he dwelleth
between his shoulders.

שלישי

13. And of Joseph he
said:

Blessed of the Lord be
his land,

For the precious things
of heaven,

for the dew,

And for the deep

that coucheth beneath,

14. And for the precious
things

of the fruits of the sun,

And for the precious
things

of the growth of the
moon,

15. And for the ³chief
[things]

of the ancient

mountains,

And for the precious
things

of the everlasting hills,

16. And for the precious
things

of the earth and its
fulness,

And for the goodwill of
him that dwelt in the bush;
Let [the blessing] come

upon the head of Joseph,

And upon the crown of
head

באפך

וקליל על-מזבחה :

11. ברכה יהוה חילו

ופעל ידיו תרצה

מחץ מתנים

קמיו ומשנאיו

מן-יקומיו :

12. לבנימן אמר

ידיד יהוה

ישכון לבטח עליו

חפה עריו כד-היום

ובין כתפיו שכון :

שלישי

13. ויוסף אמר

מברכת יהוה ארצו

ממנו שמים

מפל

ומתהום

לכצת תחת :

14. וממנו

תבואת שמש

וממנו

גרגש ירחים :

15. ומראש

הררי-קדם

וממנו

גבעות עולם :

16. וממנו

ארץ ומלאה

ורצון שכוני סנה

תבואתה

לראש יוסף

ילקדך

1) Heb., in thy nostrils. 2) Or, strength 3) Or, best 4) Or, tribes. 5) Or, ruler's.

The shield of thy help,
And who is the sword
of thy excellency!

And thy enemies shall
submit themselves to thee;
And thou

shalt tread upon their
high places.

שְׁבִיעִי

כָּר

1. And Moses went up
from the plains of Moab
unto mount Nebo,

to the top of Pisgah,

which is before Jericho;

and the Lord showed
him
all the land

(from) Gil'ad unto Dan.

2. And all Naphtali,

and the land

of Ephraim and
Menasseh,
and all the land of
Judah,

unto the ^hhinder sea.

3. And the South,

and the plain

of the valley of Jericho.

the city of the palm-
trees,
unto Zo'ar.

4. And the Lord said
unto him:

This is the land

[of] which I have sworn

to Abraham,

to Isaac, and to Jacob,

saying:

To thy seed I will give
it:

I have let thee see it
with thy eyes,
but thither thou shalt
not pass over.

5. So died there Moses

מִן עֵזְרָה
וְנֹשֵׁא חֶרֶב
בְּנֵי עֲזָרָה
וַיִּבְחַשׁ אֵלֶיהָ לָךְ
וְאַתָּה
עַל-בְּמוֹתֵינוּ תִדְרֹךְ:
שְׁבִיעִי

CAP. XXXIV.

1. וַיַּעַר מֹשֶׁה
מִעֲרַבְת מוֹאָב
אֶל-הָר נֹבֹ
רֹאשׁ הַפְּסִגָּה
אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יִרְחֹ
וַיִּרְאֵהוּ יְהוָה
אֶת-כָּל-הָאָרֶץ
אֶת-הַגִּלְעָד עַד-דָּן:

2. וְאֵת כָּל-נַפְתָּלִי
וְאֶת-אֶרֶץ
אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה
וְאֵת כָּל-אֶרֶץ יְהוּדָה
עַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן:
3. וְאֶת-הַשֹּׁמֶר
וְאֶת-הַבְּעֵר
בְּקֶעֶת יִרְחֹ
עִיר הַתְּמָרִים
עַד-צֹעַר:

4. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
זֹאת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
כֹּאמֹר
לְדֹרֹתָ אֶתְנֶנָּה
הָרְאִיתִיהָ בְּעֵינֶיךָ
וְשָׂמָה לֹא תַעֲבֹר:
5. וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה

Dan is a Hon's whelp,

That leapeth forth from
Bashan.

23. And of Naphtali he
said:

O Naphtali, satisfied
[with] favor,

And full [with] the bless-
ing of the Lord,

Possess thou the ^{west}west
and the south.

24. And of Asher he said:

Blessed be Asher ^{above}above
[all the] children;

He shall be the ^{most}most
favored of his brethren,

And ^{bathe}bathe his foot in
oil.

25. Iron and copper

[shall be] thy ^{bars}bars;

And as thy ^{days}days [so
shall] thy ^{strength}strength [be].

26. There is none like
unto God, O Yeshurun,

Who rideth [upon the]
heavens

for thy help,

And in his excellency
[on the] skies.

27. [Thy] dwelling-place

is the eternal God,

And underneath

are the everlasting arms;

And he thrust out from
before thee

the enemy,

And he said:

Destroy.

28. And Israel dwelleth

[in] safety,

The fountain of Jacob
aloue,

In a land

of grain and new wine:

Yea, his heavens

drop down dew.

29. Happy art thou, O
Israel,

Who is like unto thee,

a people saved by the
Lord,

דָּן נֹר אֲרִיָּה
וְנֹק מִזֶּה-בָּשָׁן:
23. וְנַפְתָּלִי אָמַר
נַפְתָּלִי שָׂבַע רָצוֹן
וּמָלֵא בְרַכְת יְהוָה
יָם וְדָרוֹם יִרְשָׁה:
24. וְאַשֶּׁר אָמַר
בְּרוּךְ מִבְּנֵי אֲשֶׁר
יְהִי רָצוֹן אֵלָיו
וְטָבֵל בְּשֶׁמֶן רַגְלוֹ:
25. בְּרֹז וְנְחֹשֶׁת
מִנְעֲלָה
וּבְיָמֶיהָ דְּבָאָה:
26. אֵין כָּמוֹ יִשְׁרָוִן
לֹכֵב שָׁמַיִם
בְּעֵזְרָה
וּבְגִבּוֹתָיו שְׁחָקִים:
שִׁשִּׁי

27. [Thy] dwelling-place
is the eternal God,
And underneath
are the everlasting arms;

And he thrust out from
before thee
the enemy,

And he said:
Destroy.

28. And Israel dwelleth
[in] safety,

The fountain of Jacob
aloue,

In a land

of grain and new wine:

Yea, his heavens

drop down dew.

29. Happy art thou, O
Israel,

Who is like unto thee,

a people saved by the
Lord,

20. Or, sea. 2) Or, with children. 3) Or, acceptable to his brethren. 4) Or, dip. 5) Or, shoe. 6) Or,

trounger] days so shall thy old age be. 7) Or, rest. or, peace. 8) Or, western.

his hands	אֶת־יָדָיו	the servant of the Lord	עַבְד־יְהוָה
upon him;	עָלָיו	in the land of Moab,	בְּאֶרֶץ מוֹאָב
and the children of Israel hearkened unto him.	וַיִּשְׁמָעוּ אֵלָיו	according to the ¹ word of the Lord.	עַל־פִּי יְהוָה :
and they did	בְּנוֹ-יִשְׂרָאֵל {	6. And he ² buried him in the valley	6. וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּנֵי
as the Lord has com- manded Moses.	נִיעַ שׁוֹ	in the land of Moab,	בְּאֶרֶץ מוֹאָב
10. And there had not arisen a prophet since in Israel	כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה {	opposite Beth-pe'or;	מִוֶּלֶת בֵּית פְּעוֹר
like unto Moses,	אֶת־מֹשֶׁה :	but no man knows	וְלֹא־יָדָע אִישׁ
whom the Lord knew	10. וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד	of his sepulchre	אֶת־קְבֻרָתוֹ
face to face,	בְּיִשְׂרָאֵל	unto this day.	עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
11. In all the signs	כַּמֹּשֶׁה	7. And Moses was a hundred and twenty years old	7. וּמֹשֶׁה בְּרַמָּאָה {
and the wonders,	אֲשֶׁר יָדָעוּ יְהוָה	when he died;	וְעֶשְׂרִים שָׁנָה {
which the Lord sent him	פָּנִים אֶל־פָּנִים :	his eye was not dim,	בְּמָתוֹ
to do	11. לְכָל־הַאֲתֹת	and his natural force had not abated.	לֹא־כָהָתָה עֵינּוֹ
In the land of Egypt	וְהַמִּוִּפְתִּים	8. And the children of Israel wept for Moses	וְלֹא־נָס לָחָה :
to Pharaoh,	אֲשֶׁר שָׁלְחוּ יְהוָה	in the plains of Moab	8. וַיָּכָפוּ בְּנֵי
and to all his servants,	לַעֲשׂוֹת	thirty days;	יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה {
and to all his land,	בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם	then were ended	בְּעָרֵת מוֹאָב
12. And in all the mighty hand,	לְפָרְעָה	the days of weeping [in the] mourning for Moses.	שְׁלֹשִׁים יוֹם
and in all the great terror,	וְכָל־עַבְדָּיו	9. And Joshua the son of Nun	וַיָּמָּוּ בְּכִי אֶבֶל מֹשֶׁה :
which Moses ³ wrought	וְכָל־אֶרְצוֹ :	was full	9. וַיהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון
before the eyes of all Israel.	12. וְלָכֵל הִיךְ הַחֹזֶק	of the spirit of wisdom	מָלֵא
	וְלָכֵל הַמַּוְרָא הַגָּדוֹל	for Moses had laid	רוּחַ חֲכָמָה
	אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה		קִיָּסְמוֹ מֹשֶׁה
	לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל :		

1) Heb., mouth. 2) Or, was buried. 3) Or, displayed.

נשלמו חמשה חומשי התורה,
 בעזר אלהים בראשית ברא,
 אחרי ארבעת שני עבודה קשה ומרה,
 פיום קימתי מצות התורה,
 והכנסתי את פני מאיר נמע
 כפריתי של אברהם אבינו,
 פיום ד' י"ט לירח חשון שנת התרס"ג.

10 332

L.I.F.E. College Library
1100 Glendale Blvd.
Los Angeles, Calif. 90026

SE Pacific College
Alumni Library
10 West Covina Blvd.
P.O. Box 2100

Masil's linear school Bible.

222.1044 M272 c.1

10558

Life Pacific College Alumni Library